Deutsch-slov... hand-wörterb...

Anton Janežić

JOSIP GORENJEC
TRST ULICA VALDIRIVO 40

Gift of

The Thorne Foundation

STANFORD
UNIVERSITY
LIBRARIES

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Deutsch-slovenisches

Hand-Wörterbuch

von

Anton Janežič.

Vierte, umgearbeitete und vermehrte Auflage

bearbeitet von

Anton Bartel.

Klagenfurt 1905.

Druck und Verlag der Buchdruckerei der St Hermagoras-Bruderschaft.

Digitized by Google

PG1893
J4
1905

Digitized by Google

Vorwort zur vierten Auflage.

Die vorliegende vierte Auflage wurde auf Grund des slovenisch-deutschen Wörterbuches von M. Pleteršnik und des Pravopis von Fr. Levec umgearbeitet und unterscheidet sich von der vorhergehenden Auflage namentlich dadurch, daß die slovenischen Wörter fast überall, wo es nötig schien, mit einem Accent versehen wurden. Für die praktischen Bedürfnisse des Buches war es nach meinem Ermessen genügend, zwei Zeichen, für die Länge ´, für die Kürze ˋ, einzuführen. — Bei der Betonung wurde folgender Vorgang beobachtet:

1. Bei einsilbigen Wörtern wird nur der kurze Ton bezeichnet; langbetonte einsilbige Wörter haben keinen Accent; z. B. bòb, brât, svèt, sît, krûh; dagegen grad, zob, tat, kralj, greh, zid, duh.

2. Zweisilbige Wörter, welche auf der Endsilbe betont sind, erhalten auf dieser Silbe das entsprechende Tonzeichen; die auf der ersten Silbe betonten zweisilbigen Wörter werden nicht accentuiert; z. B. sodnik, kovâč, gospód, trepèt, trpèl; dagegen travnik, miza, pleme.

3. Drei- und mehrsilbige Wörter werden durchgehends mit Tonzeichen versehen; z. B. skládalnica, kovâčnica, kovačica, gospodár, gospodič. Ohne Accent bleiben die Verba der VI. Klasse, bei denen regelmäßig im Infinitiv die Silbe ová, im Präsens ú betont wird; z. B delovati (-ujem), povzdigovati (-ujem); Ausnahmsfälle werden besonders bezeichnet: kmétovati, podédovati.

Kurzbetonte Endsilben werden bei der Verlängerung des Wortes regelmäßig lang: brât — bráta, svèt — svéta, poglèd — pogléda, trpèl — trpéla.

Der kurzbetonte Halbvokal einsilbiger Wörter sowie in den Endsilben mehrsilbiger Wörter wird in abgeleiteten Wortformen meist ausgelassen und die Ableitungssilbe wird betont; z. B.: pès — psà, psica, psína, psoglàv, psováti; vès — vsà, vsak, prišèl — prišlà, hrbèt — hrbtà — hrbtíšče, menèk — menkà, tenèk — tenkà, tenkóst, tenčína, tenkonóg.

Fällt jedoch ein langer Ton auf den Halbvokal, so wird dieser regelmäßig in a verwandelt: pès — psà — pásji; sèn — snà — sánje; tenèk — tenkà — tenák; mènj — mánjši; denès — današnji; mrtvèc — mrtvác — mrtvâški. Dialektische Abweichungen werden hier nicht besonders erwähnt.

Im übrigen wurde die Einrichtung der vorhergehenden Auflage unverändert beibehalten; schwierigeren Wörtern wurden die Genetive und die Präsensformen beigefügt.

Zur Ergänzung des Wortvorrates dienten umfassende Sammlungen aus dem slovenisch-deutschen Wörterbuche von M. Pleteršnik sowie Excerpte aus verschiedenen Lehrbüchern, Fachschriften und Wörterverzeichnissen; zu gleichem Zwecke wurde auch „Nemško-slovenska pravna terminologija“ von Dr. J. Vabnik herangezogen.

Bezüglich einzelner Fehler und Inkonsequenzen (namentlich in der Betonung), die trotz aller Mühe in derartigen Büchern kaum zu vermeiden sind, verweise ich auf die im Anhange stehenden Verbesserungen und Zusätze.

Digitized by Google

Die Bearbeitung der vierten Auflage nahm mehrere Jahre in Anspruch, da mir bei meiner vollen Berufstätigkeit dazu nur wenig Zeit zur Verfügung stand. — Auch hätte ich das Buch in diesem Jahre nicht zu Ende führen können, wenn es mir nicht in letzter Zeit gelungen wäre, in den Herren Prof. M. Pleteršnik und Skriptor Prof. L. Pintar zwei Mitarbeiter zu gewinnen, welche einen bedeutenden Teil der Arbeit bereitwillig übernahmen und ausführten. Ferner hat Herr Anton Mikuš die Korrektur fast sämtlicher Druckbogen mit mir geteilt und mit trefflichen Ratschlägen die Arbeit gefördert. Allen diesen Herren spreche ich für ihre Opferwilligkeit und wirksame Beihilfe meinen aufrichtigen Dank aus.

Leider konnte in dieser Auflage die neue deutsche Rechtschreibung nicht durchgeführt werden, weil ein Teil des Buches schon vor der Veröffentlichung derselben gedruckt worden war. Die wichtigsten Abweichungen der neuen Orthographie von der alten, insoweit sie dieses Buch betreffen, mögen hier angeführt werden. (Vergl. die diesbezüglichen Wörterbücher von Dr. Fr. Streinz und Dr. Joh. Weide.)

Statt **th** wird in deutschen Wörtern nur mehr einfaches **t** geschrieben; z. B.: Tal, Tat, Tor, tun. — Die dem Griechischen entlehnten Wörter behalten das **th**, wenn im Griechischen ein Θ entspricht, z. B.: Thron, Theater.

Vor **l**, **m**, **n**, **r** bleibt das Dehnungs-**h**, z. B.: mahlen, Mühle, lahm, nehmen, nahm, ermahnen, Gefahr.

Neu eingeführt wurde **h** in Gebühr, gebühren; beseitigt wurde es in gären, Feme, frönen, fronen, Frondienst, Fronleichnam, Meltau.

Der scharfe S-Laut wird im Auslaut durchwegs durch **ß** bezeichnet; es entfällt daher die Verbindung **ſs** gänzlich; z. B. daß, Guß, Haß, muß, mußte, Nuß. Im Inlaut bleibt aber **ſſ** nach kurzem, **ß** nach langem Vokal; Gasse, Straße.

In Fremdwörtern ersetzt man das **c** durch **t**, wenn es wie **t** gesprochen wird; z. B. Kandidat, Kapital, Kolonie, Kompaß, direkt, konkret, korrekt, Publikum, Skala, Sklave, Skribent. — Wenn dagegen **c** den Laut z bezeichnet, so schreibt man **z**; z. B. Zentrum, Zeremonie, Zigarre, Zivil, Dozent, Konzept, Konzert. — Doch ist auch die alte Schreibweise mit **c** zulässig in Centrum, Ceremonie, Cigarre, Civil, Docent.

Wenn demnach ein Fremdwort im Buche unter **K** und **Z** nicht zu finden ist, suche man es der alten Rechtschreibung gemäß unter **C**.

Für **cc** schreibt man **kk**, wenn es den K-Laut bezeichnet, und **kz**, wenn es wie **kz** gesprochen wird: z. B.: Akkusativ, Akklamation, akklimatisieren; Akzessist, Akzent, Akzept. Alle diese Wörter können auch mit **cc** geschrieben werden: Accusativ, Acclamation, Accent, Accept ꝛc.

Das **ti** mit dem Lautwerte **zi** erhält sich vor betontem Selbstlaut; z. B. Aktion, Direktion, Patient, Nation; ferner vor unbetontem Vokal nach **t**; z. B. Aktien; sonst schreibt man vor unbetontem Selbstlaut **zi**; z. B. Ingredienzien.

Laibach, im Oktober 1905.

A. Bartel.

Digitized by Google

A.

A a; A und Ω (Alpha und Omega) začétěk in konec; von A bis Z od konca do kraja; wer A ſagt, muſs auch B ſagen kdor je začel, treba da i skonča; weder A noch B ni bev ni mev; *interi.* a! dè-te! *à* (bei Preiſen) po.

Aal *m.* jegúlja, ogór; *dem.* jegúljica; Aal- jegúlji.

aalartig jegúljast.

Aalquappe, =raupe, =rutte *f.* menèk (menka).

Aar *m.* orèl, postójna; *dem.* orlič; Aar- orlov, orlji.

Aarweih *m.*, =weihe *f.* kanja.

Aas *n.* mrha, mrhovina, mrcina, mrlina, crknetina, mrtváčina; Aas- mrši; (Geſchwulſt) tvór, uljé (-esa).

Aasblatter *f.* gnojna krasta.

aaſen (Jelle) mézdriti.

Aasfliege *f.* mrhojédnica, mſharica.

aasfreſſend mrhojèd, mrhojédèn.

Aasfreſſer *m.* mrhar, mrhojèd.

Aasgeier *m.* mrhar, egiptovski jastreb.

Aasgeruch, =geſtank *m.* smrad po mrhovini.

aashaft, **aasig** mrši.

Aaskäfer *m.* mrhobrbec, mršnik.

Aasplatz *m.* mrhovíšče. [jéda.

Aasvogel *m.* mrhojédna ptica, mrho-

ab *adv.* òd, doli, pròč, ràz, z *(c. gen.)*; auf und ab gori in doli, sèmpatja, sèmtertja; auf oder ab več ali manj; ab und zu tampatam, včasih; den Hut ab klobúk raz glavo (z glave)! odkrij se! [orati.

abackern odoráti (-órjem), izorati, do-

abaltern stárati se, postarati se.

abänderlich izpremenljiv, premenljiv; *gram.* pregibljiv, pregíbèn, sklonljiv.

Abänderlichkeit *f.* premenljívost; *gram.* pregibnost.

abändern premeníti, izpremeniti, prenarediti, predrugáčiti; *impf.* preminjati, izpreminjati, prenarájati; (declinieren) sklánjati.

Abänderung *f.* premémba, prenarédba, preosnóva; (Declination) sklanjátev; (Varietät) razlíček.

abängſtigen uplášiti, v strah správiti; *impf.* plašiti, v strah spravljati, strah délati (komu).

abarbeiten dodélati; eine Schuld — z delom pláčati, odslúžiti; einen Stein — (kamen) odríniti, odvaliti; eine Art — (sekiro) skfhati; Unebenheiten — obdelati, ugládíti; ſich — ugnáti (-žénem) se, izgúliti se, izdelati se, pregnati (-ženem) se, pretégniti se, prevréditi se. [ček.

Abart *f.* zvŕsta, zvrst (-i); izróděk, spá-

abarten izvréči (-vŕžem) se, spáčiti se.

abäſten obkléstiti.

abätzen izjésti (-jem); *impf.* izjédati.

abbaden okópati (-kópljem), izkópati.

abbalgen odréti (-derem), iz kože dejáti (denem); *impf.* odírati, iz kože dévati; ſich — (mit etwas) ukvárjati se (s čim).

abbaſten béliti, líkati, lúpiti, májiti; obeliti, olíkati, olupiti, omajiti.

Abbau *m.* zasíp; kopánje rude, zgradbe v rúdnikih.

abbauen podréti (-derem); *mont.* jamo predélati, zasúti (-spèm, -sújem); *impf.* podírati, predelovati, zasípati (-sípljem); (v rudnikih) dokópati, graditi.

abbeißen odgrízniti, ugrízniti.

abberufen odpoklícati (-kličem), odzváti (-zóvem); *impf.* odzívati.

Abberufung *f.* odzòv, odzvánje.

Abberufungsſchreiben *n.* odzívnica, odzválno pismo.

abbeſtellen odpovédati (naročilo), oporéči (-rečem), preklícati (-kličem); *impf.* odpovedovati, oporékati.

Abbeſtellung *f.* odpóved (-i). preklic.

abbeten odmóliti, izmoliti.

abbetteln izprósiti, izmolédovati, priberáčiti.

abbeuteln otrésti; otresti se, iznebíti se (česa).

abbezahlen izpláčati, poplačati.

Abbild *n.* obráz, podóba, slika, posnétěk, snímek.

Digitized by Google

abbilden obráziti, slikati; *pf.* naslikati, upodóbiti, posneti (-snamem).

Abbildung *f.* slikanje; slika; narisék.

abbinden odvézati (-vežem), odpéti (-pnèm), razvezati; *impf.* odvezovati, odpénjati; *med.* prevezati, podvezati; *impf.* prevezovati, podvezovati.

Abbiſs *m.* odgrizék, ugrízljaj.

Abbitte *f.* prošnja za odpuščénje.

abbitten prósiti odpuščénja.

abblaſen odpíhniti; (m. d. Trompete) odtróbiti.

abblaſſen obledéti, zbledéti.

abblättern obráti (-bérem), osmúkati (-smukam, -smučem); *impf.* obírati, smukati; (Schieferſteine) krojiti, lúščiti, cépiti; ſich — luščiti se; (v. Blättern) obletéti se, osúti (-spèm, -sujem) se; *impf.* obletovati se, osipati (-sipljem) se.

Abblätterung *f.* obíranje, smúkanje; krojénje, cépljenje.

abblühen ocvèsti (-cvetem), odcvesti; *impf.* ocvétati, ocvetévati.

Abbrand *m.* pogorénje.

Abbrandler *m.* pogorélec; deš —š pogorelčev; —in *f.* pogorélka.

Abbrandlergabe *f.* pogorélščina.

abbrechen odlómiti, ulomiti, odkŕhniti, odkrúšiti; *impf.* lomiti, krušiti; (pflücken) utŕgati, odtrgati; *impf.* trgati; (Zweig) odčésniti, odčéhniti; (rundherum) oblómiti, okréhati; (d. Maiskolben) kŕhati; (die Rebe) umólkniti, premolkniti, obmolkniti, prenéhati; (die Unterhaltung) pretŕgati, razdréti (-dérem); (am Lohne, Preiſe) utŕgati, pritrgati; *impf.* pritrgovati; (Flachs) otréti (-tarem, -terem, -trem); (ein Gebäude) podréti (-dérem), razrúšiti, razvaliti.

abbrennen *tr.* opáliti, osmoditi, ožgáti (-žgèm), požgati; *impf.* požígati; *intr.* pogoréti, zgoreti; (von der Sonne) ogoreti.

Abbreviatur *f.* kratica, okrájšek.

abbreviiren o-, prikrájšati, skrajšati.

abbringen odvŕniti; *impf.* odvrâčati; (eine Sitte) odpráviti, odstraniti; *impf.* odpravljati.

abbröckeln *tr.* oddrobiti, odkršiti, odmrviti; *intr.* drobiti se; odkrúšiti se, odlúščiti se, odmrviti se.

Abbruch *m.* odlómek, ulòm, drobéc; škoda, kvar, utŕžek; — leiden pománjkanje trpéti, strádati; — thun krátiti, škodo —, kvar délati; ſich — thun pritŕgati si; an der Ehre — thun poštènje kratiti, dóbremu iménu škódovati.

abbrüchig krhèk, lómen, drobljìv, lomljìv.

abbrühen páriti; opariti, poparíti.

abbügeln likati, gláditi; polikati, pogláditi.

abbürden razpŕtati, odložíti.

abbürſten krtáčiti, ščétiti; okrtačiti, oščetíti.

Abbuße *f.* pokora; — leiſten pokoríti se; izpokoríti se.

abbüßen pokóro délati, pokoríti se; pokoro storíti, izpokoríti se.

Abbüßung *f.* pokóra, izpokorítev.

Abc *n.* abecéda, azbúka, alfabet; Abc- abecédni.

Abcbuch *n.* abecédnik.

Abctafel *f.* abecédnica.

abcopieren posnéti (-snamem), prepísati (-pišem), prerísati (-rišem).

abdachen (das Dach) odkríti (-krijem), razkríti; ostrmíti, pošéviti; ſich — viséti, nagíbati (-gíbljem) se, nagnjen biti.

abdachig nagnjen, položèn; *adv.* položno.

Abdachung *f.* razkrívanje strehe; (ſchiefe Fläche) nágnjenost, položnost, rebêr (-i), strmína.

abdämmen graditi, jeziti; zagraditi, zajeziti, pregraditi.

abdampfen izhlapéti, izpuhtéti, izpáriti se, izkaditi se; *impf.* izhlapévati, izpuhtévati.

Abdampfkeſſel *m.* parni kotêl, hlapílnik.

abdanken *tr.* poslovíti, odsloviti, slovó dati (dam), odpustíti, ob službo dejáti (denem), odstáviti; *impf.* ob službo dévati, odstávljati; *intr.* službo odpovédati (-vem), — pustiti, službi se odpovédati, odréči se.

Abdankung *f.* odstávljenje, odpóved (-i), ostávka.

Abdankungsſchein *m.* poslovílo, poslovílno pismo, odpóved (-i).

abdarben ſich pristrádati, pritŕgati si; *impf.* pritrgovati si.

Digitized by Google

abdecken odkríti (-krijem), odgrníti; *impf.* odkrívati, odgrinjati; (den Tiſch) z mize pospráviti; *impf.* — pospráv-ljati; (ein Thier) dreti (derem), odirati, iz kože dévati; odréti, iz kože dejáti (denem).

Abdecker *m.* konjedérec, konjáč; **Abdecker-** konjedérski.

Abdeckergewerbe *n.* konjedérstvo.

abdienen odslúžiti, doslúžiti.

Abdomen *n.* trebuh; **Abdominal-** trebúšni.

abdorren sehníti (sáhnem), sušíti se, véniti; usehníti, posušíti se, uvéniti.

abdörren osušíti, posušíti, sesušíti, usušíti.

abdrechſeln strúgati; odstrugati, ostru-

abdrehen odsúkati (-sučem), odvíti (-vijem).

abdreſchen omlátiti; (das Dreſchen vollenden) domlatiti; abgedroſchenes Zeug prazna slama.

abdringen izsíliti, po sili vzeti (vza-

Abdruck *m.* odtis, natis, natisk.

abdrucken natísniti; *impf.* natiskovati, tiskati.

abdrücken odtísniti, natísniti; (das Gewehr) sprožiti, ustreliti; ſich den Fuß — ožúliti si nogó.

abdunkeln potemnéti, zatemneti.

Abdünſtungshaus *n.* hlapílnica.

abebnen poravnáti; *impf.* poravnávati.

abeggen bránati, vláčiti; zabranati, povlačiti.

Abend *m.* večér; (Weſt) zahòd, zapàd; gegen — pod véčer, proti večéru, drevi; — werden večeríti se, mračíti se; zu — eſſen večérjati; zu — abeſſen odvečerjati, povečerjati; **Abend-** večérni; (Weſt-) zahódni, zapádni.

Abendbrot *n.* mala júžina, málica; — nehmen málicati.

Abenddämmerung *f.* mrak, sómrak, pómrak.

Abendeſſen *n.* večérja.

Abendfalter *m.* vešča, sómračnik, ve-

Abendgebet *n.* večérna molitêv.

Abendgeläute *n.* večérno zvonjénje, ángeljsko češčénje, avemarija.

Abendland *n.* zahódna dežéla, zahod, zapad.

abendländiſch zahódni, zapádni.

abendlich večérên, zvečerên.

Abendluft *f.* večérni hlad, večerni

Abendmahl *n.* večérja; (Communion) sv. obhajílo.

Abendroth *n.*, **-röthe** *f.* večérna zarja.

abends *adv.* zvečér; geſtern — sinóči (*adi.* sinóčnji); heute — drevi (zuſünftig), nocój (*adi.* nocójšnji); vorgeſtern — predsinočnjim (*adi.* predsinočnji).

Abendſonne *f.* zahajajóče solnce, solnce v zatónu.

Abendſtändchen *n.* podóknica.

Abendſtern *m.* večérnica.

Abendvölker *pl.* prebivávci zahódnih dežél.

abendwärts proti zahódu, proti za-

Abendwind *m.* večérna sapa; (Weſtwind) zahódni vetêr, podsólnčnik, večérnik.

Abenteuer *n.* pustolovína.

abenteuerlich pustolóvên, pustolóvski; —es Beginnen pustolóvstvo.

Abenteurer *m.* pustolóvec, srečelóvec, klativítez.

aber *coni.* a, àli, nò, pà, pàk, àmpak, todà, vèndar; ein Aber haben izgóvor iméti (imam); *adv.* zópet, spét.

Aberglaube *m.* prazna vera, babja —, praznovérstvo, babjevérstvo, vraža, vraževérnost.

abergläubig praznovérên, babjevérên, vražên; —er Menſch babjevérec, praznovérec.

abermal, abermals *adv.* zópet, spét, drugóč, v drugo, vnovič, iznova.

abermalig drug, zópetên.

abernten požéti (-žanjem), dožeti.

Aberwitz *m.* ábota, nespámet (-i), ábotnost, neslánost, brezúmnost.

aberwitzig ábotên, nespámetên, ávšast.

abeſſen odjésti (-jem), snesti (snem); (Kernfrüchte) obráti (-bérem), ozóbati (-zobljem); *impf.* odjédati, zobati; (morgens) odkósiti, pokósiti, odzájtrkovati; (mittags) odjúžinati, odobédovati, pojúžinati; (abends) odvečérjati, povečerjati.

abfahren odpéljati (-peljem) se; *impf.* odhájati, odprávljati se; (m. d. Schiff) odríniti, odjádrati, odplúti (-plujem u. -plovem); (entwíſchen) pobráti (-berem) jo, pocediti jo, upíhati jo; fahre ab!

Digitized by Google

pobéri se! spravi se! izgubi se! pojdi se solít!

Abfahrt *f.* odhòd; Abfahrts- odhódni.

Abfall *m.* odpàd; (der Blätter) osìp, listopàd; (des Wassers) vodopàd, slap, strmĕc; (d. Bodens) obróněk, strmína, polóžnost, strmóst; (Überbleibsel) odpáděk; (b. Schneider) odrézěk, odstrížěk; (beim Drechsler) ostrúžěk; (b. Bohren) izvŕtki; (b. Holzhacken) odlétki; (beim Schmied) opílěk; (vom Obst) obrézěk; (vom Wachs) voščína; (beim Mahlen) mekíne; (beim Buchweizen) lusk; (beim gesiebten Mehl) posévěk, zadnja moka; in — bringen odpísati (-pišem), izbrísati (-brišem).

abfallen odpásti (-padem); *impf.* odpádati; (vom Laube) osúti (-spèm u. -sujem) se, obletéti; *impf.* osípati (-sipljem) se, obletévati; (v. Früchten) cépniti, pasti (padem); *impf.* cépati (cepljem), pádati; (v. Wasser) upasti, utéči se; *impf.* upádati, utékati se; (am Körper) hújšati; shujšati; von jemand — odcepiti se, odpasti, iznevériti se, odstópiti.

abfällig odpadljìv, osipljìv; (geneigt) nagnjen, strm; —es Urtheil nepovóljna —, neprijázna —, neugódna sodba.

abfangen lovíti; poloviti, ujéti (-jamem), prestréči (-strežem).

abfärben *tr.* bárvati; pobarvati; *intr.* barvo pustíti; *impf.* barvo púščati, ob barvo iti (grem).

abfassen sestáviti, zložíti, spísati (-pišem), napráviti, naredíti, uredíti; *impf.* sestávljati, zlágati, spisovati, naprávljati, naréjati.

Abfassung *f.* sestávljanje, spisovánje, zláganje, sestáva.

abfaulen odgníti (-gnijem).

abfegen omésti (-metem), pomesti; *impf.* ométati.

abfeilen píliti; opiliti, izpiliti; (wegfeilen) odpiliti; (ein wenig) popiliti.

Abfeilicht *n.* piljevína, opílki *pl.*

abfertigen dogotóviti, dovršíti; odpráviti, posláti (pošljem); (zurückweisen) zavŕniti; *impf.* zavráčati.

Abfertigung *f.* odpráva, dovršítěv; odprávěk.

Abfertigungsgebür *f.* odpravnína.

abfeuern ustrelíti, spróžiti.

abfiltrieren precedíti; *impf.* precéjati.

abfinden *tr.* zadovóljiti, pláčati; sich — pogodíti se, dogovoríti se, poravnáti se; *impf.* pogájati se, dogovárjati se.

Abfindung *f.* pogódba, dogóvor, poravnáva.

Abfindungssumme *f.* pogodítveni znésěk.

abfleischen (d. Felle) mézdriti.

Abfleischmesser *n.* mezdrílo, mezdrílnik.

abfliegen odletéti.

abfließen odtéči (se); *impf.* teči, odtékati (se).

Abfluss *m.* odtòk; Abfluss- odtóčni.

abfordern térjati, zahtévati, ískati (iščem); izterjati.

abformen kalúpiti, podóbo zliti (-lijem), prenatísniti; *impf.* prenatiskovati.

abfragen izprášati; *impf.* izpraševati.

abfressen gristi (grizem), múliti, zóbati (zobljem); odgrízniti, odjésti (-jem), pozobati; (rund herum) objesti, oglódati, ogristi, obrebati; *impf.* objédati.

abfrieren zmŕzniti, ozébsti, pozebsti, prezebsti, uzebsti, odmŕzniti; *impf.* zmrzovati, prezébati.

Abfuhr *f.* odvòz, vožnja, odvážanje; (der Gelder) izročítěv.

abführen odpéljati (-peljem), odvésti (-vedem), odgnáti (-ženem); pláčati, odrájtati, izročíti; *impf.* proč vóziti, odvájati; odrajtovati, plačevati, izročevati.

Abführmittel *n.* čistílo, dristílo, mečílo, čistílni lek.

abfüttern nakŕmiti, napásti (-pasem).

Abgabe *f.* oddája, predája, izročítěv, oddájanje; (Steuer) davěk, dača, dávščina, dàc; (v. Weinberge) górna, gorníca, górščina; (v. Walde) gozdnína; Abgabs- oddájni.

Abgang *m.* odhòd, ločítěv; (Mangel) primánjkljaj, pománjkanje, nedostátěk; (Calo) upáděk; (der Ware) prodája, razpečávanje, promèt; in — kommen izgubíti se, jénjati, néhati; *impf.* izgúbljati se, ponehávati, pojémati (-jemljem), pojenjevati; bei — ako ní . . .; Abgangs- odhódni.

abgaunern ocigániti, opeháriti.

abgealtert ostarèl, staríkav.

abgearbeitet izdelan, utrújen, izgúran.

Digitized by Google

abgeben oddáti, predati, izročiti; *impf.* oddájati, izročevati; Zeugniß — pričati, pričevati; izpričati; die Meinung — svoje mnenje izréči; etwas — (etwaš jein) biti za ...; slúžiti za ...; ſich — (mit jemand) pečáti se, družiti se, pajdášiti se; — (mit etw.) báviti se, pečáti se, ukvárjati se, otépati (-teplјem) se (s čim).

Abgeber *m.* oddájnik, izročevávec.

abgebrannt pogórel; von der Sonne — ogórel, zagorel.

Abgebrannte *m.* pogorélec; *f.* pogorélka.

abgebrochen (vom Stil) brez zveze, raztrgan, razsékan.

Abgebrochenheit *f.* raztrganost.

abgedreht zvit, presúkan, zvitorèp.

Abgefallene *m.* odpádnik, uskòk; *f.* odpádnica.

abgefeimt (raffiniert) premetèn, pretkán, zvit.

abgefroren ozéběl, zmrzél, premŕl, po-

abgehärtet utrjen, trdèn, vztrájen.

abgehen *tr.* obhóditi, oblázíti, prehóditi, preméríti; *impf.* obhájati; die Schuhe — shóditi (črevlje), razdréti (-derem), obnósiti; einen Weg — obhoditi (pot), ugláditi; *intr.* oditi (-idem), odpráviti se; *impf.* odhajati, odprávljati se; — laſſen odpraviti, posláti (pošljem); (fehlen) primánjkati, poiti; *impf.* manjkati, primanjkovati, giniti, pojémati (-jemljem); (von Waren) iti (grem) [izpod rok]; von der Meinung — pustiti misél (nazor), prevréči (-vžem) misél, izpremísliti se; ſich nichts — laſſen ničésar si ne odréči (-rečem), ničésar si ne pritrgovati, vsega si privóščiti; es iſt gut abgegangen dobro se je izšlò.

abgelebt shujšan, izdélan, ubít, ostarél, medél.

abgelegen odróčen, od rok, oddáljen, stranski, samótèn, zatišèn; *adv.* v samóti, na samem, posébej, v strani; (v. Wein) staro, uležáno vino; (v. Obſt) uležano, umedeno, umlajéno, medno sadje; (v. Tuch) preležano sukno.

Abgelegenheit *f.* oddáljenost, odróčnost, samóta.

abgemacht dognán, dogovorjèn, utrjen, poravnán.

abgemattet truděn, shojen, izdélan, upéhan.

abgeneigt nenaklónjen, neprijázèn, zoprn, nasprótèn; er iſt mir — ne more me (trpeti), ni mi naklonjen.

Abgeneigtheit *f.* nenaklónjenost.

abgenützt odŕgnjen, ogúljen, obnóšen, shojen, izrábljen.

Abgeordnete *m.* poslánec, zastópnik; *f.* poslánka.

Abgeordnetenhaus *n.* poslánska zbór-

abgerben strójiti; ustrójiti.

abgerichtet izučèn, navájen.

abgeritten izjezdárjen, izjáhan.

abgeſchieden ločen, odlóčen, samótèn; (verſtorben) rájni, pokójni, umŕli.

Abgeſchiedenheit *f.* samóta, samija.

abgeſchliffen obrúšen, uglájen; *fig.* omíkan, priljúdèn, udvorljiv.

abgeſchloſſen odlóčen, sam zase.

Abgeſchloſſenheit *f.* odlóčenost.

abgeſchmackt neslán, pust, omléděn, prinaskútèn.

Abgeſchmackte *m.* neslánec, pustóba, suhopárnež; *f.* neslánka.

Abgeſchmacktheit *f.* neslánost, puščóba, omlédnost, prinaskútnost.

abgeſehen namérjen, naménjen; — davon ne gledé na to, brez ozíra na to.

abgeſondert odlóčen, osámljen; *adv.* posámno, vsako o sebi.

abgeſpannt iznemógel, oslabèl, utrújen, izbégan, pregnán, ugnán, izdélan.

Abgeſpanntheit *f.* onemóglost, oslabélost, potŕtost, utrújenost.

abgeſtorben otŕpél, premŕl, mrtév.

abgeſtuft prisékan, prirézan.

abgetragen obnóšen, ponošen, obdŕgnjen, shojen.

Abgeurtheilte *m.* obsójenec; *f.* obsó-

abgewelkt uvèl, vèl, usehèl.

abgewinnen dobíti; *impf.* dobívati; (im Spiel) prígrati; (den Vorſprung) pretéči (-tečem), prestréči (-strežem), prehitéti; (den Vorzug) prednost dobíti, prekosíti.

abgewöhnen odváditi; *impf.* odvájati.

Abgewöhnung *f.* odváda.

abgezehrt medél, shujšan, shiran, slok, mršav, suh.

abgießen odlíti (-líjem), odtóčiti, odcéditi; *impf.* odlívati, odtákati, odcéjati.

Digitized by Google

Abglanz *m.* odsvít, odsèv, sij, žar.
abglätten gláditi, líkati; ogladiti, ugladiti, izgladiti, izlikati.
abgleiten dŕkniti, izpodŕkniti, izpodŕsniti, spolzniti, opolzniti, izpodletéti; *impf.* dŕčati, polzéti.
Abgott *m.* malík, krivi bog, pabog, oboževáněc.
Abgötterei *f.* malikovánje, malikovávstvo; — treiben malikovati, krive bogóve móliti.
Abgötterer *m.* malikovávěc; —in *f.* malikovávka.
abgöttisch malikovávski.
abgraben izkópati (-kopljem), odkopati, prekopati; *impf.* odkopávati, prekopavati.
abgrämen sich medléti, žálosti gíniti, gnati (ženem) si k srcu, prepádati, ujédati se.
abgrasen múliti; pomúliti, popásti (-pasem); (abmähen) pokosíti, požéti (-žanjem).
abgreifen otípati (-tipljem), ošlátati.
abgrenzen mejíti, mejníke stáviti; omejiti, mejnike postaviti.
Abgrund *m.* brezdno, prepàd, globočina, mlámol.
Abgunst *f.* neprijáznost, nenaklónjenost, zavídnost, nevoščljívost, zlohótnost, nemílost.
abgünstig neprijázěn, nenaklónjen, zlohótěn, zavíděn, nevoščljìv.
Abguss *m.* odlív, odlítje, odlívanje; odcéděk, odcéjěk; odlívěk, ulítěk.
abhacken odsékati, usekati, odkléstiti; obsekati, oklestiti; *impf.* obsekovati; (niederhacken) posekati, izsekati.
abhagern shújšati, upásti (-padem).
abhalten odvŕniti, ne pripustíti; zadŕžati (-držím), udržati, ovréti, ustáviti; *impf.* odvráčati; zadrževati, ovírati, ustávljati, brániti; (ein Fest) obhájati, iméti (imam).
abhandeln obravnáti, razpráviti, razložíti, razsóditi; *impf.* obravnávati, razprávljati, razlágati, razsojevati; (mündlich) méniti se, govoríti, poménkovati se; (schriftlich) písati (pišem) o čem; (unterhandeln) pogájati se; (abkaufen) kúpiti; *impf.* kupovati; (am Preise —) zbiti (-bijem), utŕgati.
abhanden sein nedostájati, ne biti (sem) pri roki, biti odrók; — kommen izgubíti se, izgíniti.
Abhandlung *f.* obravnáva, razpráva.
Abhandlungsgegenstand *m.* razprávni predmèt.
Abhandlungstagfahrt *f.* dan za obravnávo, nárok.
Abhang *m.* breg, strmína, obróněk, brežína, reběr (-i), pobóčje.
abhangen viséti, navdol léžati (-žím); (von jemd.) zavísěn biti (sem), odvísěn biti, v pokórščini biti, v oblásti biti; das hängt nicht von mir ab to ni v moji moči, to ni v moji oblasti, to ni v mojih rokah, v tem nisem jaz gospodár, v tem nimam jaz odločevati.
abhängen s. abhangen.
abhängig visèč, polóžěn, navdólěn, brežěn, strm; odvísěn, zavísěn, podlóžěn.
Abhängigkeit *f.* polóžnost, strmóst; odvísnost, zavisnost.
abhärmen sich prepásti (-padem); *impf.* medléti, prepádati.
abhärten tŕditi, krepíti; utŕditi, okrepiti; (Eisen) kalíti.
abhaspeln odmotáti, zmotáti.
abhauen odsékati; (d. Wald) izsékati, posekati; (behauen) obsekati.
abhäuten odréti (-derem), iz kože dejáti (denem); *impf.* odírati, dreti, iz kože dévati; sich — leviti se; oleviti se.
abheben vzdígniti, odvzdigniti, privzdigniti, sneti (snamem), posnéti; *impf.* odvzdigovati, privzdigovati, snémati (snemljem).
abhelfen pomóči (-morem), pomágati; (einem Mangel) odvŕniti, v okom priti (pridem).
abherzen ljúbiti, sŕčkati, gŕliti; poljubiti, obímčkati.
abhetzen upéhati, ugnáti (-ženem), utrúditi.
abheucheln s hinávščino, z licemérstvom pridobíti, prihlíniti.
Abhilfe *f.* pomóč (-i).
abhobeln ostrúgati, opehníti (-páhnem), pogláditi, poóblati; *fig.* obtésati, olíkati, izobráziti.
abhold s. abgeneigt.
abholen vzéti (vzamem), odnésti; —

Digitized by Google

gehen iti (grem) po koga (kaj); — kommen priti (pridem) po koga (kaj); — lassen poslati (pošljem) po koga (kaj).

Abholz *n.* kléstje, obséka, vejévje, dráčje.

abholzen krčiti, sékati; posékati, izsekati, poráziti.

abhorchen poslušáje izvédeti (izvem); poslúške utépati, poslúške pobírati.

abhören zaslíšati (-slíšim), izprášati; *impf.* zasliševati, izpraševati.

abhülsen lúščiti, róbkati; odluščiti, izluščiti, orobkati.

abhungern *tr.* sestrádati, izpostíti; *intr.* izstradati se, sestradati se.

übicht *adv.* naróbe, naópak, vníc; *adj.* opáčen.

Abintestaterbe *m.* postávni dedič.

ab intestato brez oporóke.

abirren zaíti (-idem), zablóditi, zabrésti (-bredem), zagáziti, zgrešíti (pravo pot).

Abiturient *m.* odhódnik, díjak na odhódu, abiturijent.

abjagen (wegjagen) odpodíti, odgnáti (-ženem); (nehmen) vzéti (vzamem), izpúliti; (ein Pferd) izjáhati, pregnati (-ženem).

abkämmen počésati (-češem).

abkanzeln oklícati (-klíčem); *fig.* okárati, oštéti (-štejem), okrégati.

abkarten skrivaj kaj nasnovati, skrivaj dogovoríti, skovati.

Abkauf *m.* odkúp, kup. [povati.

abkaufen odkúpiti, kupíti; *impf.* ku-

Abkäufer *m.* kupéc, odkúpnik.

Abkaufsumme *f.* odkupnína.

Abkehr *f.* odvráčanje. vrnitév, povračanje.

abkehren (zurückerstatten) vŕniti, povrníti; *impf.* vráčati, povračati, povračevati; (den Staub) pomésti (-metem), omesti; *impf.* ométati, pométati; sich — (wegwenden) proč —, v stran obrníti se; *impf.* obráčati se.

Abkehricht *n.* smeti (-i) *pl.*

abkeltern mastíti, tláčiti, iztískati, izžémati; iztlačiti, iztísniti, izžéti (-žámem).

abketten (Maschen) zazánkati.

abklären izčístiti, učístiti; sich — (v. Wein) ubrísati (-brišem) se, ustáviti se.

Abklatsch *m.* odtisk, stereotípni presnétek, stereotípnica.

abklatschen odtisníti.

abklauben obráti (-berem); *impf.* obírati.

abkleiden sleči (slečem), razpráviti; *impf.* sláčiti, razpravljati.

abklopfen otépsti (-tepem), oklátiti, odbíti (-bijem); *impf.* otépati, klatíti; einen Berb — našéškati, pretepsti, namlátiti; (Eier) raztepsti; *impf.* raztépati.

Abklopfer *m.* otepáč.

abkneipen odščípniti, odščéniti.

abknüpfen odrésiti, razrešíti, odvézati (-vežem), odvozláti, razvozlati; *impf.* odvezovati, razreševati.

abkochen kúhati, varíti; skuhati, zvaríti.

Abkochung *f.* kúhanje, varjénje, obára.

abkommen odíti (-idem), proč íti, odríniti; *impf.* odhájati; (vom Wege) zaíti; nicht — können ne utégniti; von etwas — opustíti, odpráviti (kaj), néhati, jénjati (s čim); *impf.* opúščati, odprávljati; (außer Gebrauch kommen) nehati, izginíti, opustíti se, jenjati, pojenjati; *impf.* nehovati, giníti, izgúbljati se, pojémati (-jemljem, -jemam), opuščati se, jenjevati, pojenjevati; mit jemandem — poravnáti se, pogoditi se (s kom); *impf.* pogájati se.

Abkommen *n.* dogóvor, pogódba, poravnáva, sprava.

Abkömmling *m.* potómec, mlajši.

abkratzen strgati (stržem), škrábati, práskati; ostrgati (-stržem), oškrabati, odpraskati.

abkühlen hladíti; ohladíti, izhladíti; das Eisen — gasíti, kalíti; ogasíti, skalíti.

Abkühlsaſs *n.* (bei den Eisenarbeitern) kalílnik, kalílnica.

Abkühlung *f.* hlajénje.

Abkunft *f.* rod, pléme (pleména), rodovína, pokolénje.

abkürzen krájšati, krátiti, krčíti; okrajšati, prikrajšati, skrajšati, skrčíti; *iter.* okrajševati, skrajševati.

Abkürzung *f.* krájšanje, okrajšáva, prikrajševánje; (das Abgekürzte) skrajšek, okrájšek.

Digitized by Google

Abkürzungszeichen *n.* kratica, skrajšáj, známenje okrajšáve.

abküſſen poljúbiti; *impf.* poljubovati.

abladen odložíti, razložíti; (v. Saumthieren) raztovoríti; (vom Rücken) razpŕtati, odprtati; *impf.* odkládati, skladati, odlágati; raztovárjati; odprtovati.

Abladen *m.* razkladávec, raztovarjávec, skladáč.

Abladung *f.* skládanje, razkládanje, raztovárjanje.

Abladungsort *m.* skladalíšče.

Ablage *f.* (des Fluſſes) nanós, naplavína, plavje.

ablagern odložíti, vložíti; *impf.* odkládati, skladati, vkládati, zlágati; (v. Fluſs) nanósiti, naplavíti; *impf.* nanášati, naplávljati; ſich — zložíti se, nabráti (-berem) se; *impf.* skládati se, nabírati se.

Ablagerung *f.* skládanje, vkládanje; (des Fluſſes) naplavína; (der Gebirge) sklàd gorá.

Ablagerungsſtätte *f.* odkladalíšče; naplavíšče.

Ablaſs *m.* odpúst, odpuščénje; (kirchlicher) odpústek; ohne — nepreném̀homa, venomér, nepretŕgoma, zdržema; Ablaſs- odpústni.

Ablaſsbrief *m.* odpústni list. opróstni list, opróstnica.

ablaſſen odpustíti; *impf.* odpúščati; (Waſſer) spustíti, odtóčiti; *impf.* spúščati, odtákati; (am Preiſe) odjénjati, prijénjati; von der Klage — odstópiti (od tožbe); von etwas — (aufhören es zu thun) pustíti, opustíti, odváditi se; *impf.* opuščáti.

Ablaſsgeld *n.* odpustnína, oprostnína.

Ablaſsjahr *n.* sveto leto. [kov.

Ablaſskrämer *m.* prodajávec odpúst-

Ablaſſungsbeſchluſs *m.* popústni sklèp.

ablauben listje obráti (-berem), osmúkati (-smučem), obtŕgati; *impf.* obírati, smukati, obtrgovati.

ablauern spáziti, pričákati, prestréči (-strežem), ovédeti (-vem); *impf.* prežáti (prežim), streči (strežem) na ..., zalezovati.

Ablauf *m.* odtók; — der Zeitfriſt pretèk, iztèk, konéc; nach (mit) — des Jahres ko leto pretéče, — mine, konéc leta, ob letu; nach — eines Monates (Jahres) čez eden mesec (eno leto); nach — der Functionsdauer po izteku opravílne dobe; (Abgang) odhòd.

ablaufen *intr.* steči (-tečem), odtéči (se), doli teči; *impf.* stékati se, odtékati, odtékati se; (zu Ende) doteči, izteči, poteči, končáti se; *impf.* dotekati, iztekati, potekati; (v. d. Zeit) poteči, pretéči, miníti; *impf.* potekati. minévati; — laſſen spustíti, odtóčiti; *impf.* spúščati, odtákati; ſich — nateči se; *impf.* natekati se; *tr.* die Fußſohlen — shóditi si podpláte; den Vorrang — prehitéti, prestréči (-strežem), preteči.

Ablauf *m.* preglas.

ablauten preglasíti; *impf.* preglášati, preglaševati.

Ablautung *f.* preglaševánje.

ableben doživéti, umréti (-mŕjem u. -mrèm); geiſtig — duševno obnemóči (-morem), opéšati, shírati.

Ableben *n.* konec življenja, smrt (-i).

ablecken oblízati (-ližem), oblízniti; *impf.* lizati, oblizovati.

abledern dréti (derem), gúliti; odreti, oguliti. [viti.

ableeren prázniti; izprázniti, pospráz-

Ablegat *m.* poslánec, odposlánec, sél (slá).

ablegen odložíti, pròč deti (denem), doli položíti; *impf.* odlágati, proč dévati, pokládati, doli polagati; (die Kleider) sleči (slečem); *impf.* sláčiti; (die Schuhe) sezúti (-zujem); *impf.* sezúvati; (den Säbel) odpásati (-pašem); *impf.* odpasovati; den Eid — prisséči (-sežem); *impf.* priségati; ein Geſtändnis — povédati (-vém), spoznáti, prizpoznati; die Beichte — izpóved opráviti, izpovédati (-vém) se; *impf.* izpoved oprávljati, izpovedovati se; ein Zeugnis — pričáti, izpričevati, svedočíti; *pf.* izpričati; ein Gelübde — obljúbiti, obljúbo storíti; *impf.* obljubovati, obljubo délati; eine Rechnung —, obračúniti, obrájtati, porajtati, račún dati (dam); *impf.* obračúnjati, obrajtovati, račun dajáti (dajem); eine Prüfung — izkúšnjo —, izpit napráviti; *impf.* izkušnjo —, izpit délati, oprávljati; eine Gewohnheit — pustíti, opustíti,

Digitized by Google

odváditi se; *impf.* opúščati; die Haut — levíti se; oleviti se, sleči (slečem) se; (absenken) gróbati, grebeníčiti; pogróbati, pogrebeničiti.

Ableger *m.* (Setzling) grebeníca, položníca.

Ablegung *f.* odláganje, poláganje.

ablehnen odslóniti, odmekníti (-máknem), odklóniti; *impf.* odslánjati, odmíkati (-mikam u. -mičem); zavréči (-vŕžem), ne sprejéti (sprejmem), odklóniti, odbíti, zavŕniti; *impf.* zamétati, zametovati, odklánjati, odbíjati, zavráčati.

Ablehnung *f.* odklòn, odklonítĕv, odpóved (-i), odklánjanje.

Ablehnungsgrund *m.* odklonílni vzrok, odpóvedni razlog.

ableiten odvésti (-vedem), odpéljati, odvŕniti, napeljati (kam); *impf.* odvájati, odpeljávati, odvráčati, napeljávati (kam); *gram.* izvésti (-vedem), izpeljati, proizvesti; *impf.* izvájati, izpeljávati, proizvajati.

Ableiter *m.* odvódnik; (Blitzableiter) strelovòd.

Ableitung *f.* odvòd, odvájanje; izpeljáva, proizvájanje; Ableitungs- odvódni.

ablenken odvŕniti, odklóniti, nágniti; *impf.* odvráčati, odklánjati, nagíbati.

Ablenkung *f.* odvráčanje, odklòn.

ablernen naučíti se (česa od koga).

ablesen obráti (-bérem), obtŕgati, otrébiti; *impf.* obírati, tŕgati, trébiti; (geschriebenes) brati, čítati; prebrati, prečítati.

Ableser *m.* bravĕc, trgávĕc, trgáč, obiráč.

ableugnen tajíti, zanikávati; utajíti, zatajíti, zaníkati, ne priznáti (-znam).

Ableugnung *f.* tajénje, tajítĕv, tajba, utájba.

abliefern izročíti, oddáti (-dam), predati; *impf.* izročevati, oddájati.

Ablieferung *f.* izročevánje, oddájanje; izročítĕv, izróčba, izročílo, oddája, predája.

abliegen (entfernt liegen) v stran, oddáljen, odróčen biti (sem); (zur Genüge liegen) naléžati (-ležím) se; (v. Obst) medíti se, mečíti se, mehčáti se, mladíti se, godíti se; zmediti se, umehčati se, uležati (-ležim) se; das Abliegen des Obstes méča, máda.

ablisten opeháriti, preváriti, ukániti, zvóditi, spéljati (speljem koga), izlokáviti, izmámiti, izvábiti (od koga, komu kaj), prigoljufáti (od koga kaj).

ablocken vábiti; izvábiti, izmámiti, izpéljati, opeháriti (koga za kaj).

ablösbar odvezljìv, ločljìv, odkupljìv, odkúpĕn.

ablöschen *tr.* gasíti; (Eisen) kalíti; pogasiti, ugasiti, skaliti; (abwischen) brísati (brišem), otírati; pobrisati, zbrisati, otréti (-térem, -tárem und -trèm); *intr.* ugásniti, pogásniti; *impf.* ugasovati, gásniti.

ablösen odréšiti, odvézati (-vežem), odlóčiti, odkrojíti; (etwas angeklebtes) odlepíti; (befreien) oprostíti, osvobodíti; (loskaufen) odkúpiti; (v. d. Wache) zameníti, premeniti, preménjati; *impf.* menjávati, premenjavati; (einen von der Arbeit) na mesto koga stópiti, naméstiti; (einer den andern) čréditi se, vrstíti se, namestovati se; sich — odlóčiti se, odkrúšiti se, odstópiti, odjénjati; *impf.* krúšiti se, odstópati, odjenjevati.

Ablösung *f.* ločítĕv, odvéza, rešítĕv; osvobodítĕv, oprostítĕv; (durch Kauf) odkúp; *mil.* menja, menjáva, zaména, premenjáva; Ablösungs- odkúpni.

Ablösungspreis *m.* odkupnína.

abluchsen ostroglédo iz koga kaj izvábiti, izpréžati (-prežím); ukániti.

abmachen (fertig machen) dodélati, dokončáti, dogotóviti, dognáti (-žénem); (eine Speise) béliti; obeliti, zabeliti, začíniti; (mit jmd. etwas) dogovoríti se, pogodíti se, zméniti se, poravnáti, uravnati; *impf.* dogovárjati se, pogájati se, uravnávati.

abmagern hújšati, medléti, sušíti se; shujšati, pomedleti, posušiti se; er ist abgemagert vzelo ga je.

abmähen kosíti, seči (sečem); (m. d. Sichel) žeti (žanjem); odkosíti, pokosíti, odseči, poseči, požeti; das abgemähte Gras košenina.

abmahnen odsvétovati, odvŕniti, posvaríti, iz misli izbíti (-bijem); *impf.* odvráčati, svariti, svetovati da ne, iz

Digitized by Google

misli (glave) izbíjati, odgovarjati (*opp.* prigovarjati).

abmarken mejníke postáviti, omejíti, omejníčiti; *impf.* mejnike stavíti, — postávljati, omejevati, mejníčiti.

Abmarſch *m.* odhòd, odhòdnja.

abmarſchieren oditi (-idem), odríniti, odmaršírati, odprávíti se, vzdigniti se; *impf.* odhájati, odprávljati se.

abmartern múčiti, trápiti, móriti, trpínčiti; izmúčiti, iztrápiti, izdélati; ſich — izmučíti se, izdelati se.

abmatten *tr.* trúditi; utruditi, izdélati; *intr.* pésati, slabéti; opešati, oslabeti, upéhati se, ugnáti (-ženem) se, izdelati se, utruditi se; (glanzlos werden) otemnéti.

abmelden odhòd zglásiti.

Abmeldung *f.* odhódno zglasílo, odglasílo.

abmerken opáziti, spaziti, zapaziti, uglédati; an den Augen — poznáti (-znam), brati (berem) na očéh.

abmeſſen mériti; odmériti, premériti, pomeríti, umeríti, izmeríti; *impf.* odmérjati, premerjati.

abmildern zlájšati, olajšati, polajšati; *impf.* zlajševati, polajševati.

abmindern znížati, umánjšati; *impf.* zniževati, umanjševati.

abmühen trúditi; utruditi, upéhati; ſich — truditi se, upírati se, ubádati se.

abnagen glódati (-dam u. glojem), grúditi, gristi (grizem), rébati, škrbati (škrbljem); oglodati, ogruditi, objésti (-jem), ogristi, obrebati, oškrbati.

abnähen prešíti (-šijem), podšíti, obšíti; *impf.* prešívati, obšívati.

Abnahme *f.* snémanje, odjémanje; (der Kräfte) pésanje, pojémanje; (das Kleinerwerden) mánjšanje, ubítek; (des Waſſers) upád, upádanje, utékanje; (des Eides) zaprisézba.

abnehmen *tr.* doli vzéti (vzamem), odvzéti, sneti (snamem); *impf.* doli jemáti (jemljem), snémati (snemam u. snemljem); (den Hut) odkríti (-krijem) se; *impf.* odkrívati se; (den Eid) v priségo vzeti, zaprisédi (-sežem); *impf.* v prisego jemati, zapriségati; (ein Glied) odrézati (-režem); (einſehen) izprevídeti, spoznáti; *impf.* spoznávati; *intr.* mánjšati se, giniti, krájšati se, krčíti se, kopnéti; zmanjšati se, skrajšati se, skrčíti se; (v. Kräften) pésati, pojémati (-jemljem), slabéti; opésati, oslabéti; (an Brauchbarkeit) izbogati se, unésti (-nesem) se; (v. Waſſer) utéči (-tečem) se, upásti (-padem); *impf.* utékati se, upádati; (v. d. Geſchwulſt) spláhniti; *impf.* splahovati; (v. Schmerze) odléči (-ležem), odjénjati; *impf.* jenjevati, pojenjevati; (vom Mond) pojémati, stárati se; der abnehmende Mond stari mesec.

Abnehmer *m.* jemávec, odjémnik, kupec (kúpec Steierm.); —in *f.* jemávka, odjémnica, kupovávka.

abneigen odvŕniti, odklóniti; *impf.* odvráčati, odklánjati.

Abneigung *f.* odklánjanje; (des Gemüthes) nenaklónjenost, neprijáznost, zóprnost, nástornost, odpórnost.

abnorm nepravílen.

Abnormität *f.* nepravílnost.

abnöthigen po sili vzéti (vzamem), izsíliti.

abnützen obrábiti, ogúliti, odŕgniti; Schuhe — shóditi, skrevsáti; Kleider — obnósiti, udŕgniti.

Abnützung *f.* obrába.

Abonnement *n.* naróčba, predplačílo; (Geld) naročnína.

Abonnent *m.* naročník, predplačník.

abonnieren naročíti; ſich — naročíti se, oglásiti se.

abordnen posláti (pôšljem).

Abordnung *f.* poslánstvo.

Abort *m.* zakótek, zakótje; straníšče, zahòd.

abortieren splavíti, negódno poroditi, izpovíti (-vijem); (von Thieren) izvréči (-vržem), povréči.

Abortiv *n.* splavílo.

Abortus *m.* splàv, negódni porod, izpovítek.

abpacken zložiti; *impf.* zlágati, skládati, odkládati.

abpaſſen prézati (-im), páziti, čákati, zalezovati; spaziti, pričakati, zaléstí (-lezem).

abpeitſchen otépsti (-tepem), našvígati, izšíbati, izbíčati; (von Früchten) klátiti, préklati; oklatiti, sklatiti, opreklati.

Digitized by Google

abpflücken trgati, brati (berem); utrgati. odtrgati. obtrgati, obráti; obtrgovati, obirati.

abpicken odkljúniti, pozóbati (-zobljem), ozobati, odkljuváti.

abpiquieren opíkati, izbóckati.

abplagen izmúčiti, izdélati.

abplatten plóščiti, zravnávati, na plosk zdelovati; splóščiti, zravnáti, na plosk zdélati; winkelrecht an den Enden — čéliti.

Abplattung *f.* splóščenost.

Abprall *m.* odskók, odlét, odbíjanje.

abprallen odletéti, odskóčiti, odbíti (-bijem) se; *impf.* odletovati, odskakovati, odbíjati se.

abprellen odbíti (-bijem).

abpreſſen iztisníti. iztláčiti. sežéti (-žamem); *impf.* iztiskati, tláčiti, sežémati.

abprügeln pretépsti (-tepem), otepsti, ošéškati, našékati, nabúnkati; *impf.* otepati, šeškati, pretepati.

abpuțen čéditi, čístiti, snážiti; očeditі, očístiti, osnažíti, otrébiti; (die Kerze) utrníti, usékniti; *impf.* utrinjati, usekovati.

abquälen múčiti; izmučiti, izdélati.

abquittieren poravnáti, pobótati.

abrackern ſich trúditi se, napénjati se, upírati se, ubádati se.

abrahmen posnéti (-snamem); *impf.* posnémati.

abrañieren obríti (-brijem).

abrathen odsvétovati, odvráčati, odgovárjati (*opp.* prigovarjati).

Abrathen *n.* odsvét.

Abraum *m.* trébljenje, pospravljánje; trébež, hosta, šara; *mont.* raznós, povrhnina, jalovina.

abräumen správiti, pospraviti; (im Forſtweſen) iztrébiti, potrébiti; *impf.* spravljati, pospravljati, trebiti.

Abraumholz *n.* trebež, hosta, šara, vejévje.

Abräumung *f.* pospravljánje, trébljenje.

abrechen ográbiti; *impf.* ograbljevati; das Abgerechte ograbljine.

Abrechling *m.* ográbek.

abrechnen obračúniti, porájtati, pobótati; (im Rechnen abziehen) odštéti (-štejem), odbíti (-bijem), odračúniti; *impf.* odštévati, odbíjati.

Abrechnung *f.* obračún, porajtovánje.

Abrede *f.* (Verabredung) dogovor, domének, dana beséda; — treffen (nehmen, pflegen) dogovoriti se, doméniti se, besedo si dati (dam); (Zuſrede) ugóvor, izgovor; etwas in — ſtellen (ziehen) odréči (-rečem), zanikati, tajíti; *impf.* odrékati, zanikávati, tajiti, ugovárjati.

abreden odsvétovati, odgovárjati (*opp.* prigovarjati), odvráčati; ſich — dogovoriti se, pogovoriti se.

abreiben drgníti, strgati (stržem), meti (manem), gúliti, otírati; odrgníti, ostrgati, oguliti, otréti (-tarem u. -trem), udrgníti.

Abreibung *f.* drgnjenje, otíranje.

abreichen (abgeben) dati (dam), podáti, podeliti; *impf.* podájati.

abreifen dozoréti; *impf.* zoreti, dozorévati.

abreihen razvrstíti, raznízati.

Abreiſe *f.* odhód, odhódnja.

abreiſen odíti (-idem), odpráviti se, vzdígniti se, napótiti se, odríniti; *impf.* odhájati, odprávljati se.

abreißen *tr.* odtrgati, utrgati, odčésniti, odkréhniti; (ein Haus) podréti (-derem u. -drem), razvaliti, porúšiti; *impf.* rušiti, podírati; *intr.* trgati se; utrgati se.

abreiten (ein Pferd) izjáhati, razjézditi, z ježo ugnáti (-ženem), upéhati; (einen Raum) objezditi, objahati. prejezditi, prejahati; ſich — najezditi se, najahati se.

abrennen (einen Raum) predírjati; (den Rang) pretéči (-tečem), prehitéti; ſich — nadírjati se.

abrichten úriti, váditi, učíti; izuríti, privaditi, naučíti.

Abrichtung *f.* vája, úrjenje, uk.

Abrichtungsreglement *n.* vadilni pravílnik, učílni pravílnik.

abrinnen odtéči (-tečem); *impf.* odtékati (se).

Abriſs *m.* načrt, očrt, črtež, osnóva, osnútek.

Abritt *m.* odjézd.

abrollen *tr.* valíti, kotáti; odvaliti, zavaliti, skotati; (Wäſche) múngati,

Digitized by Google

likati, váljati; pomungati, izmungati, izlikati, izvaljati; (d. Zuſammengerollte) razviti (-vijem), odviti, odmotáti; *impf.* razvíjati, odvijati; *intr.* valiti se, tóčiti se, tákati se, takljáti se, kotati se, odvaliti se, zvaliti se, pritakljati se, prikotati se.

abrõſten prážiti; oprážiti.

abrücken odmekníti (-máknem); *impf.* odmíkati.

abrudern odvesláti, odríniti.

Abruf *m.* odzòv, odklic; oznanílo, oklic, razglàs.

abrufen odzváti (-zovem); (durch Rufen erreichen) doklicati; (verkündigen) oznániti, oklicati, oglásiti.

abrühren mésti (metem), mésati; umésti, zamesáti; Eier — stépsti (-tepem), raztépsti; *impf.* tepsti, raztépati.

abrunden zaokrogliti, zaokróžiti, izóbliti; *impf.* okrogliti, krožiti, óbliti.

Abrundung *f.* okroglina, oblina, skrožína, okrožítev, zaokroževánje, zaokrožítev.

abrupfen skúbsti (skubem), pípati (pipljem), púliti, púkati; oskúbsti, opípati, opuliti.

abrupt ulómljen, brez zveze; *ex abrupto* iznágla, kar, brez pripráve, na celem.

abrüſten razmétati (-mečem), podréti (-derem); razorožíti, vójsko razpustíti; *impf.* razmetávati, podírati.

Abrüſtung *f.* podíranje; razpréma; razoroževánje.

abrutſchen dŕčati (drčím), melíniti se, trgati se, posípati (-sipljem) se; zdŕčati, utrgati se, zvaliti se, posúti (-spèm u. -sújem) se, usadíti se, posadíti se.

Abrutſchung *f.* melína, usád.

abrütteln otrésti; *impf.* otrésati.

Abſage *f.* odpóved (-i); Abſage- odpóvedni.

abſagen odpovédati (-vém); (widerrufen) oporéči (-rečem), preklícati (-kličem); *impf.* odpovedovati; oporékati, preklícevati.

abſägen odpíliti, odžágati.

abſatteln odsedláti, razsedlati.

Abſatz *m.* (Abſchnitt) odstávek, oddélek; (Strophe) kítica; (Pauſe) prestánek, oddihljaj, prenéhljaj, odmòr; (bei Pflanzen) kolénce; (an Schuhen) peta, opétnica; (beim Verkaufe) prodája, promèt, spečávanje; die Ware findet — blagó se spečáva, po blagu vprašujejo.

abſatzweiſe *adv.* po odstávkih, prenéhoma, polágoma.

abſäubern čéditi, čístiti, snážiti; očéditi, osnažiti.

abſäugen dojíti; podojíti; (entwöhnen) odstáviti.

Abſcheu *m.* tvor, uljé (-esa), prišč, metljáj, vzmét (-i).

abſchaben stŕgati (stržem), gúliti, škrábati; ostrgati, oguliti.

Abſchabſel *n.* ostrúžek, ostružína, ostrúžje; stržíne *pl.*

abſchaffen odpráviti, odstáviti, odstrániti, spodíti; *impf.* odprávljati, odstávljati, odstranjevati; (Geſetze) ovréči (-vŕžem), preklícati (-kličem), razveljáviti; *impf.* odpravljati, razveljávljati; (Mißbräuche) zatréti (-trèm u. -tárem), ustáviti; *impf.* zatírati.

Abſchaffung *f.* odpráva, odstáva.

abſchälen lúpiti, lúščiti, béliti, májiti, ličkati; (Rüſſe) róbkati, rúžiti; olupíti, oluščíti, obeliti, omajíti, orobkati.

abſchätzen céniti; preceníti, oceníti.

Abſchätzung *f.* cenítev; Abſchätzungs- cenítveni.

abſchaufeln odgrébsti (-grebem) z lopato, odkidati; *impf.* odgrébati, kidati.

Abſchaum *m.* pena, posnétek; *fig.* izvŕžek, izmèt.

abſcheiden lóčiti, delíti; odlóčiti, razlóčiti.

abſcheren stríči (strižem), brìti (brijem); odstríči, ostríči, pristríči, obríti.

Abſcheu *m.* gnus, stud, mrzénje; ich habe — vor etwas gnusi se, studi se, gabi se mi kaj; — erregen prignúsiti se, pristúditi se, prinaskútiti se.

abſcheuern očístiti, očéditi.

abſcheulich gnúsen, nagnúsen, ostúden, odúren, grd, prinaskútèn, mŕzek; —er Menſch grdéž, odúrnež; —es Weſen grdávš (-i).

Abſcheulichkeit *f.* gnusóba, gnúsnost, grdóba, ostúdnost, mrzkóča, odúrnost.

Digitized by Google

abſchicken poslati (pošljem), odposlati, odpráviti; *impf.* pošíljati, odprávljati.

abſchieben odmekniti (-máknem), odpehniti (-páhnem), odriniti, odvaliti; *impf.* odmikati, odrívati; jemanden — odgnáti (-ženem), iztírati.

Abſchieber *m.* odgnánec.

Abſchied *m.* (Entlaſſung) odpúst, slovó (slovésa); — geben slovó (slobó) dajáti, slovíti; odsloviti, posloviti; — nehmen slovó jemáti (jemljem), poslávljati se; slovó vzéti (vzamem), posloviti se, doslúžiti; (Trennung) razhòd, ločítev, razstánek; (beſ Soldaten) doslúžnica, doslúžni list, odpústnica.

Abſchiednehmen *n.* poslávljanje, slovó.

Abſchiedsrede *f.* govor na razhódu, slovó, poslávljanje.

Abſchiedstrunk *m.* odhódščina, zdravíca na razhódu, šentjánževec, razhódnja.

abſchießen streliti, izstreliti, ustreliti; (von der Farbe) bledéti, gubíti barvo; obledeti, izgubiti barvo.

Abſchießen *n.* izstrèl.

abſchinden odréti (-derem); *impf.* odírati; ſich — ubíjati se, upírati se.

abſchirren izpréči (-prežem), razkomatáti, razpráviti; *impf.* izprégati, razprávljati.

abſchlachten zakláti (-kóljem), pobíti (-bijem).

Abſchlag *m.* odbítje, odbítek; in — bringen odbíti (-bijem), odštéti (-štejem), odračúniti; *impf.* odbíjati, odštévati; nach — odštévši, odbívši, če odbíjemo, če odštéjemo; (Abprall) odlèt, odskòk; (vom Baume) vrhovína, hosta, vejévje, skleški *pl.*

abſchlagen odbíti (-bijem), odkrésati (-krešem), odsékati, odtrúpiti, odklésititi; *impf.* odbíjati, kresáti, klestíti; (den Feind) odbíti, odgnáti (-ženem), zadrevíti, zapodíti; *impf.* odbíjati, odgánjati; (eine Bitte) odréči (-rečem), ne uslíšati, prošnjo odbíti, zavŕniti; vom Baume — klátiti; sklátiti; den Urin — scati (ščim u. ščijem); oscáti se; (von Rindern) cúrati.

abſchlägig odpovéden, zavračajóč; —e Antwort zaníkanje, nepovóljen odgóvor, neugóden odgóvor; — beſcheiden zavŕniti; *impf.* zavráčati.

abſchläglich *adv.* na odbítek, na račún.

Abſchlagszahlung *f.* plačevánje na odbítek. [biti.

abſchlämmen trébiti; potrebiti, iztre-

abſchleifen brúsiti; odbrusiti, nabrusíti, zbrusíti; *fig.* likati; olikati, ugláditi, omikati.

abſchleißen (Kleider) ogúliti, udŕgniti, obnósiti.

abſchleudern zagnáti (-ženem), vreči (vržem); lúčati, métati (mečem).

abſchließen zapréti, zakléniti; *impf.* zapírati, zaklépati; (eine Arbeit, Rechnung) dokončáti, dovršiti, završíti, skléniti; *impf.* sklépati; (einen Vertrag) pogódbo skleníti, pogoditi se, dogovoríti se; *impf.* pogodbo sklepati, pogájati se, dogovárjati se; abſchließende Bildung celótna omika.

abſchlürfen odsrébati, odsŕkati.

Abſchluſs *m.* sklèp, konec, zavŕšek, dovršítev. [neslán.

abſchmeckend neslástèn, pust, pléhek,

abſchmeicheln prisliníti, prisladkáti, izmámiti.

abſchmelzen *tr.* stopíti, raztopíti; *impf.* topíti, raztáplјati; *intr.* topíti se, taliti se; (vom Schnee) kopnéti, tájati se; stopíti se, stajati se, skopneti, prekopneti.

abſchmutzen mázati (mažem); zamazati, umazati, udélati.

abſchnallen odpéti (-pnèm), odkopčáti; *impf.* odpénjati.

abſchneiden odrézati (-režem); (mit der Sichel) odžéti (-žanjem); (mit der Senſe) odkosíti; (mit der Schere) odstríči (-strižem); unterhalb — izpodrézati; *impf.* izpodrezovati; die Ehre — obrekovati, oprávljati, obírati.

Abſchnitt *m.* odrézek, odstrížek; (Cäſur) zaréza, odmòr; (im Buche) oddélek, odstávek, razdélek.

Abſchnitzel *n.* odrézki *pl.*, obrezína, odstrížki *pl.*, rezíne *pl.*; (von Reben) rožje.

abſchnüren odvézati (-vežem), odpéti (-pnèm).

abſchöpfen posnéti (-snamem), odzajéti (-zajámem); *impf.* posnémati, odzajémati.

Abſchoſs *m.* odhodnína.

Digitized by Google

abſchrauben odviti (-vijem), odsúkati (-sučem); *impf.* odvijati.

abſchrecken strášiti, plášiti; ostrašiti, oplašiti, splašiti.

abſchreiben (copieren) prepísati (-pišem); *impf.* prepisovati; (Schulden, Steuern) odpísati, izbrísati (-brišem); *impf.* odpisovati, izbrisovati; (ſchriftlich abſagen) pisméno odpovédati (-vém).

Abſchreiber *m.* prepisovávec; —in *f.* prepisovávka.

Abſchreibgebür *f.* prepisnína.

Abſchreibung *f.* prepis, prepisovánje; odpis, odpisovánje.

Abſchrift *f.* (Copie) prepis, prepísek; (aus dem Buche) izpis, izpísek.

abſchriftlich prepísan, izpísan; *adv.* v prepísu.

Abſchröter *m.* sekáč. [skati.

abſchuppen olúščiti; (den Fiſch) lú-

Abſchuſs *m.* (des Waſſers) strmec, pád, pádanje; (des Berges) strmína, rebér (-i), breg, brežína, obróbek.

abſchüſſig strm, strmovít; (etwas geneigt) položen, nagnjen, brežen; —e Gegend strmína, strmál (-i); —es Gebirge plazovína.

Abſchüſſigkeit *f.* strmóst, brežnost, navdólnost, strmína.

abſchütteln otrésti, s sebe vreči (vržem), iznebíti se; *impf.* otrésati, s sebe métati (mečem).

abſchütten odlíti (-lijem), odtóčiti; *impf.* odlívati, odtákati.

abſchwächen *tr.* slabíti, slábšati; oslabíti, poslabšati; *intr.* slabéti, pésati, medléti; oslabeti, opešati, omedleti.

Abſchwächung *f.* slabljénje, slábšanje, oslába, oslabítev.

abſchweifen *intr.* zaíti (-idem), kréniti v stran, zakolovrátiti.

Abſchweifung *f.* ovínek.

abſchwemmen sprati (sperem), oplákniti; *impf.* spírati; Holz — plavíti; splaviti, odplaviti; (das Ufer) izpodríti (-rijem), izpodmléti (-méljem), izpodjésti (-jém), odnésti; *impf.* izpodrívati, izpodjédati, trgati, odnášati.

Abſchwemmung *f.* odplàv.

abſchwindeln izmámiti, izcigániti, prislepáriti.

abſchwören priséči (-sežem); (widerrufen) s priségo odpovédati (-vém) se, odréči (-rečem) se, s prisego utajiti; *impf.* s prisego odpovedovati se, tajiti.

abſegeln odjádrati, odpéljati (-peljem) se, odríniti.

abſehbar doglédėn.

abſehen (weg—) v stran glédati, pròč gledati; s poglédom doséči (-sežem), uglédati, opáziti, z očmí preséči, premériti, pregledati; (an den Mienen) vídeti, brati (berem), poznáti (-znam); (einem etw.) spáziti, naučíti se; (auf jemanden) mériti; nameriti, naméniti.

abſeihen ocediti, odcediti; (durch—) precediti; *impf.* océjati, odcejati, precejati.

abſeitig stranski, odróčėn, nasámėn.

abſeits *adv.* v strán, na strani, posébej, na samem, od rok.

abſenden poslàti (pošljem), odprávíti; *impf.* pošiljati, odpráv̀ljati.

Abſender *m.* pošiljávec; —in *f.* pošiljávka.

Abſendungsort *m.* oddájni kráj.

abſengen osmoditi, opáliti, ožgáti (-žgèm), pricvfkniti; *impf.* smoditi, paliti, ožigati.

abſenken spustíti; *impf.* spúščati; (Reben) gróbati, grebeníčiti, pripogíbati in zakopávati; pogrobati, pogrebeníčiti, pripógniti in zakópati.

Abſenker *m.* grebenica, vláčenica, rozga, položnica.

abſent odsótėn, neprisotėn, nenavzóčėn, nepričujóč, oddáljen.

Abſenz *f.* odsótnost, neprisótnost, nenavzóčnost.

abſetzbar odstávėn, odstavljiv.

abſetzen (eine Laſt) odložíti, razpŕtati; *impf.* odlágati, odkládati; (Waren) blagó oddáti (-dam), razprodáti, spečáti, razpečati; *impf.* razprodájati, razpečávati; (vom Dienſte) odstáviti, odpustíti; *impf.* odstávljati; (pauſieren) prenéhati, prejénjati, premólkniti, oddehníti (-dáhnem) se, ustáviti se; *impf.* prenehovati, oddihovati se; b. Pauken — prezvoníti; *impf.* prezvánjati; ohne — auftrinken na dušek izpíti (-pijem).

Abſetzen *n.* prenéhljaj, premólk, prestánėk, prenéhanje.

Abſetzſäge *f.* žaga čepnica.

Digitized by Google

Abſetzung *f.* (vom Amte) odstáva, odstavitěv; (einer Laſt) odložitěv, odláganje; (der Ware) prodája, razprodájanje, razpečávanje.

Abſicht *f.* naméra, namèn, namémba; (Intention) namiſél (-i), namiſlèk; in der — s tem naménom da, zató, češ da; ohne — nehoté, brez naména, po nakljúčju.

abſichtlich namérčn, premíšljen; *adv.* nálašč; s premíslekom, s preudárkom.

Abſichtlichkeit *f.* namérnost.

abſichtslos *adj.* nenamérčn, nenamíšljen; *adv.* brez naména, nehoté.

abſieden *tr.* variti, kúhati; zvariti, obáriti, skúhati, zavréti.

abſingen odpéti (-pojem), izpeti.

Abſinth *m.* pélin; (Liqueur) pelinovec, pelínovka.

abſitzen odsésti (-sedem), razsesti, zjáhati (s konja), stópiti (z voza); *impf.* odsédati, razsedati; (eine Schuld) odsedéti; (bis zu Ende) dosedeti; ſich — nasedeti se, presedeti.

abſolut absolútčn, sam na sebi, naséběn, sam ob sebi, samoobséběn, brezpogójen, neomejèn; samovládčn, samodŕžčn; —er Herrſcher samovladár, samodŕžec; —e Höhe nadmórska višína; (v. der Majorität) nadpolovíčen, čezpolovíčen; *adv.* brezpogójno, kar, povsè.

Abſolution *f.* odvéza, odpuščénje, oproščénje.

Abſolutismus *m.* absolutízem, neomejéna vlada, samovláda, samovladárstvo, samodrštvo.

Abſolutiſt *m.* privrženec samovláde, absolutíst.

Abſolutorium *n.* odvéznica, odpústnica, absolutórij.

abſolvieren odvézati (-vežem), odrésiti; (vollenden) dokončáti, dognáti (-žènem); die Schule — izučíti se, izšólati se.

abſolviert dokončán; izučèn, izšólan.

abſonderlich čúdn.

abſondern odlóčiti, odbráti (-berem), oddelíti; *impf.* odbírati, ločiti, oddeljevati; (trennen) razkrojíti, razdvojiti, razdrúžiti, razlóčiti; *impf.* razdruževati, krojiti, ločiti.

Abſonderung *f.* ločitěv, odločítěv, krojitěv, odbíranje, oddeljevánje.

Abſonderungsorgan *n.* izločílo, razstávni ustrój.

abſonnig odsólnčen, osójen; —e Gegend osója *pl.*

abſorbieren vpiti (-pijem), popiti, posŕkati, navzéti (-vzamem) se; *impf.* vpíjati, srkati, navzémati se.

abſorbierend pivčn, vpójen, srkálčn.

Abſorption *f.* vpój, vpójnost.

abſpalten odcépiti; das Abgeſpaltene odcépek.

abſpannen (etw. angeſpanntes) odpéti (-pnèm), odjénjati, popustíti; *impf.* odpénjati, odjenjevati; (Zugthiere) izpréči (-prežem), odpreči; *impf.* izprégati; (den Geiſt) slabíti, trúditi, prenapénjati; oslabíti, izbégati, presiliti, prenapéti, pregnáti (-ženem).

Abſpannung *f.* (der Kräfte) oslabélost, iznemóglost.

abſparen prihrániti si, pritŕgati si; *impf.* pritrgovati si.

abſpeiſen *tr.* nasítiti, napásti (-pasem), nahrániti, nakŕmiti, napítati; (m. Worten) odpráviti, iznebíti se; *impf.* odprávljati; *intr.* pojésti (-jém), odkósiti, pokósiti, odjúžinati, pojúžinati, odvečérjati, povečérjati.

abſpenen odstáviti, odváditi, odsadíti, oddojíti; *impf.* odstávljati.

Abſpenling *m.* odstávljenec, odstávljenček, odstávček.

abſpenſtig odpáděl, protivčn; iznevérjen; — machen odvŕniti, spéljati, otujíti, odvábiti, iznevériti; *impf.* odvráčati, otujevati; — werden odpásti (-padem), otujíti se, iznevériti se.

abſperren zapréti, zakléniti, zagradíti; *impf.* zapírati.

Abſperrung *f.* zapòr, zaklenítěv.

abſpiegeln ſich zrcáliti se, odsévati, odsvítati se.

abſpielen (zu Ende) doigráti; naigrati se; einem etw. — obigrati koga, prigrati kaj.

abſprechen odréči (-rečem), izpodbíti (-bijem), zanikati; *impf.* odrékati, izpodbijati; (nehmen) odsóditi, vzéti (vzamem); *impf.* jemáti (jemljem), odsójati; (Urtheil fällen) soditi, razsoditi.

Digitized by Google

abſpringen odskóčiti, odletéti, odbíti (-bijem)se; *impf.* odskakovati, odlétati, odbijati se; (von einer Partei) odstópiti, odpásti (-padem), iznevériti se.

Abſprung *m.* odskòk, odlèt, odpád.

abſpülen oplákniti, splákniti; (daß Ufer) izpodmléti (-méljem), izpodjésti (-jém), odplavíti; *impf.* izpodjédati, izpodnášati.

Abſpülicht *n.* pomíje *pl.*, opláka.

abſtammen izhájati, biti (sem) rodú; er ſtammt von Königen ab kraljévega rodú je; *gram.* izvírati, izpeljávati se, proizvájati se.

Abſtämmling *m.* zarojénec, potómec; die —e zárod, potómstvo.

Abſtammung *f.* rod, pleme (-na), koléno, rodovína; *gram.* izvír.

Abſtand *m.* dálja, daljáva, oddáljenost, razstòj, náraznost, razstòp; (Unterſchied) razlíka, razlóček, različnost; (v. Rechte) odstòp.

Abſtänder *m.* suhál (-i), mrlíka, sušíca.

abſtändig usehèl (usehlà), suh; — werden sehníti (sáhnem), sušíti se; usehníti, posušíti se, opésati.

abſtatten opráviti; vrníti; vráčati; (Gebüren) opraviti, pláčati; *impf.* oprávljati, plačevati; (Beſuch) obískati (-íščem); *impf.* obiskovati; (Bericht) poročíti; *impf.* poróčati; (Dank) zahváliti (se); *impf.* zahvaljevati (se).

Abſtattung *f.* opráva; povračílo, plačílo.

abſtauben izprašíti, odprašíti, prah pomésti (-metem), omesti, pobrísati (-brišem); *impf.* pométati, brísati.

Abſtauber *m.* omélo.

abſtechen *tr.* (ein Thier) klati (koljem); zakláti, zabósti (-bodem); (einen vom Pferde) pehníti (páhnem), súniti; *intr.* lóčiti se, razlikovati se, ne ujémati se, ne prilégati se.

Abſtecher *m.* ovínek; einen — machen zavíti (-vijem) jo kam.

abſtecken zakliníti, obmejíti s kolci, začŕtati, obtekníti (-táknem); *impf.* obtíkati.

Abſteckung *f.* začŕt, obmejítev.

abſtehen oddáljen biti (sem), vsaksébi biti, nárazen biti; (ablaſſen) odstópiti, odjénjati, odnéhati; (v. Wein) zavrẽti, pokváriti se, izkaziti se; (v. Baume) usehníti (-sáhnem), posušíti se, opéšati; (v. Vieh) cépati, crkati, pádati; pocepati, pocrkati, popádati; cépniti, crknìti, pasti (padem), pogíniti.

abſteigen doli stópiti, doli iti (grem), razsésti (-sedem); (einkehren) ostáti (-stanem), prenočíti; *impf.* ostájati, prenočevati.

abſteigend navzdólnji; —e Linie navzdólnja vrsta, nizhódna loza.

Abſteigequartier *n.* ostajalíšče, stan, prenočíšče.

abſtellen (wegſtellen) odstáviti, odmeknìti (-máknem); *impf.* odstávljati, odmikati; (e. Gewohnheit) odpráviti, odstrániti; *impf.* odprávljati; (z. Militär) v vojake potŕditi, odbráti (-berem).

Abſtellung *f.* odpráva, odstranítev; (zum Militär) potrditev v vojáke.

abſtemmen odbíti (-bijem) z dletom; *impf.* odbíjati.

abſtempeln kolkovati.

Abſtempelung *f.* kolkovánje.

abſterben umrẽti (-mŕjem), pomreti; *impf.* umírati; (von Gliedern) otépniti, odrevenẽti, premreti; (von Pflanzen) sehníti (sáhnem), sušíti se; usehníti, posušíti se; der Welt — svetu odmrẽti, svetu se odpovédati (-vém).

Abſterben *n.* smrt (-i), odmŕtje.

Abſtich *m.* (nach einem Muſter) posnétek; (Contraſt) razlika, razlóček.

abſtimmen *tr.* (ein Inſtrument) ubráti (-berem); *impf.* ubírati; *intr.* (votieren) glasováti.

abſtimmig inoglášen, nesoglášen.

Abſtimmung *f.* glasovánje.

Abſtimmungsverzeichnis *n.* glasóvnik.

Abſtinenz *f.* zdržnost, zdržljivost.

abſtocken (v. Wald) izsékati; der abgeſtockte Wald golosèk, izséka.

abſtoßen odpehníti (-páhnem), odbíti (-bijem), odtísniti, odriníti, pròč súniti; *impf.* odbíjati, odrívati, pròč suváti; (daß Herz) trgati; presúniti.

abſtoßend (v. Benehmen) odúrẽn, osórẽn, odséčen.

abſtract posnét, abstráktẽn, pójmovẽn.

Abſtraction *f.* posnéma, posnétje, abstrakcija.

abſtrafen kaznovati, strahovati, kázniti; v strah prijéti (primem).

Digitized by Google

Abſtrafung *f.* kazen (-i), kaznovánje, strahovánje.

abſtrahieren *tr.* posnéti (-snamem), povzéti (-vzamem), abstrahírati, bistvénosti kákega pojma odlóčiti; *intr.* (abſehen) ne gledáti, ne ozírati se na kaj.

Abſtrahl *m.* odsèv, odsvít.

abſtrahlen odsévati, odsijati.

abſtreichen *tr.* drgniti, gláditi; odrgniti, ogladiti; *intr.* (von Fiſchen) nadrstiti se.

abſtreifen smúkati (smučem), múliti, dréti (derem), drgniti; osmukati, omuliti, odréti, sleči (slečem), odrgniti; abgeſtreifte Hülle lev, presvlák.

abſtreiten (ſtreitig machen) odrékati, zanikávati, izpodbíjati, ugovárjati, oporékati, ométati; izpodbíti (-bijem), oporéči (-rečem), ovréči (-vržem).

abſtrus temèn, nerazumljiv, zamotán.

abſtufen stopnjevati; po stopnjah razdeliti. — razvrstíti.

Abſtufung *f.* postópnost, razdelítev —, razvrstítev po stopnjah.

abſtumpfen tópiti, krhati; otópiti, skrhati; (den Geiſt) oslabíti, izbégati, presíliti, preutrúditi.

Abſturz *m.* prepád, prevàl; strmína, strmál (-i).

abſtürzen *tr.* izvrníti, prekúcniti, zvalíti, strmogláviti; *impf.* prekucevati; *intr.* izvrníti se, vdréti (vderem) se, pasti (padem), telébiti, prekucniti se, zvaliti se, strmoglaviti se.

abſtutzen prikrájšati, prikrojíti; *impf.* prikrajševati; prirézati (-režem), prisékati, pristríči (-strížem), prižéti (-žanjem); *impf.* prirezovati, prisekovati und prisekávati, prižínjati; (den Schweif) štúliti; pristúliti.

Abſtutzung *f.* prisèk.

Abſud *m.* (das Abgeſottene) zvrétek, obárek, prevrétek, zavrélica.

abſurd ábotèn, nespámetèn, neúmèn, bédast, brez zmisla, neslán.

Abſurdität *f.* ábota, nespámet (-i), brezúmnost, nezmíselnost.

Abt *m.* opát.

abtakeln (das Schiff) ladjo razpráviti; *impf.* razprávljati.

abtauſchen izmeníti, premeníti, preménjati, v zameno dati (dam) ali dobíti.

Abtei *f.* opatija.

abteilich opatijski.

Abteipfründe *f.* opatovína, opátska prebénda.

Abtheil *m.* delež.

abtheilen deliti, lóčiti; razdeliti, predeliti, razlóčiti, pregradíti; (rubricieren) razpredeliti; (d. Haare) razpréčati.

Abtheilung *f.* delítev, razdelítev; razdèl, razdélek, oddélek; prédal, pregráda, razpredélek, predálec; (d. Haare) preča.

Abtheilungscommando *n.* oddélno povéljstvo.

Abtheilungszeichen *n.* ločílo, ločílno známenje.

abthun (herab) doli dejáti (denem); *impf.* doli dévati; (beendigen) dokončáti, dovršíti, dognáti (-ženem), opráviti, postoríti.

Abtiſſin *f.* opática, opátinja.

abtödten zamoríti, zatréti (-trèm u. -tárem); *impf.* moríti, zatírati, mrtvíčiti, gonobíti.

Abtödtung *f.* krotítev, zatíranje.

Abtrag *m.* (einer Schuld) pláčanje, plačílo; (Erſatz) odškódba, namestílo.

abtragen odnésti; *impf.* odnášati; (e. Mauer) razvalíti, podréti (-derem), porúšiti, razrúšiti; *impf.* podirati, rušíti; (eine Schuld) odpráviti, popláčati, poravnáti; *impf.* plačevati, poravnávati; (Kleider) obnósiti, ponósiti, udrgníti; (Schuhe) shóditi, ubrúsiti.

abträglich ſ. nachtheilig.

Abtragung *f.* odnášanje, podíranje; plačevánje, poravnánje. [od...

abträufeln kápati (kapljem), kapljáti

abtreiben odgnáti (-ženem), odpodíti, odtírati, izpodíti, zapodíti; *impf.* odgánjati, poditi, preganjati; (das Vieh) pregnáti, presíliti; (die Leibesfrucht) odpráviti, splavíti; *impf.* odpravljati, splávljati.

Abtreibung *f.* odgòn, odtíranje; (der Leibesfrucht) splàv.

Abtreibungsmittel *n.* splavílo.

abtrennen lóčiti, párati; raz-, odločiti, od-, razparati, razpráti (-pórjem).

Abtrennung *f.* odpáranje; oddružítev.

abtreten *intr.* odstópiti, umekníti (-máknem) se; *impf.* odstópati; *tr.* (überlaſſen) odstopíti, prepustíti; *impf.*

Digitized by Google

Acceſſiſt *m.* čakávěc, pristópnik, akcesist. [gráda.
Acceſſit *n.* drugo darílo, druga na-
accefſoriſch pristópěn, pripadajóč.
Acceſſorium *n.* pripádek, prirástek, priteklina, dodátek.
Accidens *n.* (Accidentien) = Accidenz *f.* (Accidenzien) prigódek, slučájnost; postránski dohódek, postránščina; *phil.* pritika.
accisbar dacu podvržen.
Acciſe *f.* dàc, užitnína, davěk na drugo rokó, potrošnína.
Acclamation *f.* vzklik; pritrjevánje; *per acclamationem* z vzklikom, vzklikoma.
acclamieren vzklíkniti; z vzklikom pritrditi, odobriti; *impf.* pritrjevati, odobrávati.
acclimatiſieren podnebju priváditi, udomáčiti.
accommodieren priravnáti, prisposobíti, prilagodíti, priličiti; ſich — poravnáti se, pogoditi se, vdáti se v kaj.
Accompagnement *n.* spremljevánje, prikládanje.
accompagnieren priglášati, prikládati, sprémljati.
Accord *m.* soglás, sozvók, glasosklàd, akord; (Vertrag) dogóvor, pogódba.
accordieren *intr.* soglásěn —, v soglásju biti (sem), ujémati se; (einig werden) poravnáti se, pobótati se, dogovoríti se, pogoditi se; *impf.* poravnávati se, pogájati se. [tfditi.
accreditieren povériti, pooblastiti, po-
Accreditiv *n.* poverilni list, poverílnica, pooblastilo, priporočilni list, izpričeválo.
Accumulator *m.* nabirálnik.
accurat točěn, natánčen; *adv.* natanko, do pike, nadrobno, točno.
Accuratesſe *f.* točnost, natánčnost.
Accuſativ *m.* tožílnik, akusatív.
ach *interj.* áh! òh! jòj! hèj!
Achat *m.* agat.
Achel *f.* resa, osína; (vom Flachſe) pazdér; *coll.* pazdérje.
Achſe *f.* os (-í), podvóz (-i); (am Haſpel) vreténo; per — na kolih, z vozom.
Achſel *f.* pleče, rama u. rame (rámena); (Unterachſel) podpázduha; die — zucken z ramo skomizgniti, — zgeníti (zgánem), rame stísniti; Achſel- ramni, narámni, plečni.
Achſelband *n.* rámnica, narámnica.
Achſelbein *n.* ramna kost.
Achſelhöhle *f.* pázduha.
Achſelriemen *m.* obrámnica.
Achſeltheil *m.* prirámnica.
Achſelzucken *n.* skomizg, skomízganje.
Achſennagel *m.* osník, luněk.
Achſenſchmiere *f.* kolomáz, smolnják.
acht *num.* osěm; je — po osěm; um — Uhr ob osmih; (Ziffer) = Achter *m.* osmica.
Acht *f.* pazka, pažnja, pozòr; auf der — laſſen vnemar pustiti, zanemáriti; *impf.* vnemar púščati, zanemárjati; (Verbannung) pregnánstvo, izgnánje, izóbčenje; in — thun izgnáti (-ženem); pregnati, izóbčiti, v prepóved dejáti (dénem); *impf.* pregánjati, izobčevati, v prepóved dévati.
achtbar častít, spoštovánja vreděn, častítljiv, spoštèn. [štènje.
Achtbarkeit *f.* částnost, častítost, po-
achte *m. f. n. num. ord.* osmi, -a, -o.
Achteck *n.* osmerokótje, osmeroógelnik.
achteckig osmerokótěn, osmerooglàt.
Achteimer *m.* osmák.
Achtel *n.* osmi del, osmína, osmínka.
Achtelformat *n.* osmérka.
Achtelnote *f.* osmínka.
achten páziti, glédati, pozòr iméti (imam), skrbéti, na skrbí iméti, brígati se; poskrbeti, pobrígati se; (ſchätzen) spoštovati, číslati, v číslih iméti, céniti, obrájtati.
ächten pregnáti (-ženem), izgnati, izóbčiti, preklícati (-kličem).
Achtender *m.* osmorógi jelen.
achtens osmič, v osmo.
achterlei osmér.
achtfach, achtfältig osmérěn.
achtfüßig osmonóg.
achtgeben, achthaben ſ. achten; habt acht! pozòr!
Achtgeber *m.* varih, čuváj, páznik.
Achtgeſpann *n.* osmér (-i).
achthalb pólosmi.
achthändig osmorók.
achthundert osemsto.
achtjährig osmolétěn.

Digitized by Google

achtköpfig osmoglàv.
achtlos nemárĕn, neródĕn, vnémarĕn, nepázĕn, nepazljìv.
Achtlosigkeit *f.* vnémarnost, nepazljívost, neskŕbnost.
achtmal ósemkrat.
achtmalig ósemkratĕn.
achtsam pazĕn, pazljìv, marĕn, skrbĕn, pozórĕn.
Achtsamkeit *f.* pazljívost, skrbnost, pozórnost. [ski.
achtseitig osmerostràn, osmerostrán-
achtstündig osmoúrĕn.
achttägig osmodnévĕn, osmerodnévĕn.
Achtung *f.* spoštovánje, číslanje, čast (-í); in — stehen v číslih biti, číslan biti.
achtungswürdig spoštovanja vredĕn, častítljiv, časti vredĕn.
achtzehn osemnájst.
achtzehnte *m. f. n. num. ord.* osemnájsti, -a, -o.
Achtzehntel *n.* osemnajstína.
achtzehntens osemnájstič.
achtzig ósemdeset.
Achtziger *m.* (Ziffer) osemdesetíca; ein Greis von 80 Jahren starčĕk ósemdesetih let, osemdesetlétĕn starĕc.
achtzigste *m. f. n. num. ord.* ósemdeseti, -a, -o.
ächzen stókati (stokam und stočem), jéčati (ječím), tárnati, jávkati.
Ächzen *n.* ječánje, stok, stókanje.
Acker *m.* njíva; *dem.* njívica; Ackerpoljski.
Ackerarbeit *f.* póljsko delo, oránje.
ackerbar órĕn, orálĕn.
Ackerbau *m.* poljedélstvo, ratárstvo, kmetíjstvo.
ackerbauend poljedélski.
Ackerbauer *m.* poljedélĕc, oratár, kmèt. [ba.
Ackerbaugesellschaft *f.* kmetíjska druž-
Ackerbeet *n.* kráj, ogòn, ogónčĕk.
Ackerfeld *n.* orno polje.
Ackerfrucht *f.* poljski pridélĕk, póljščina.
Ackerfurche *f.* brazda.
Ackergeräthe *n.* poljsko orodje, orálna pripráva.
Ackerland *n.* órna zemlja, oraníca.
ackern oráti (órjem); izoráti.
Ackern *n.* oránje, orátĕv, ral (-í).
Ackerrain *m.* oméjĕk, vzára, okrájina; vzvráti *pl.*, razáre *pl.*, vzvrátnik. [ba.
Ackerscholle *f.* kepa, gruda, krepa, gré-
Ackersmann *m.* oráč, ratár, poljedélĕc, kmèt.
Ackerwende *f.* vzáre *pl.*, vzvrátnik.
Ackerwinde *f.* slak, oslák, povijáč, oplétanĕc.
à conto na račún, na konto. [vati.
acquirieren pridobíti; *impf.* pridobí-
Acquisition *f.* pridobítĕv.
Act *m.* (*pl.* die Acte) dejánje, čin; = Acte *f.* (*pl.* die Acten) spis, urádni spis, slúžbeno pismo.
Actenauszug *m.* izpísĕk, posnétĕk (iz urádnih spisov).
actenmäßig po spisih.
Actenstück *n.* uradni spis.
Actenverzeichnis *n.* zaznámĕk spisov, seznám spisov.
Acteur *m.* igrávĕc.
Actie *f.* délnica, ákcija.
Actiengesellschaft *f.* délniška družba.
Action *f.* čin, dejánje; (Gefecht) bítka; *dram.* gíbanje, krétanje, vedénje.
Actionär *m.* délničar, akcijonár.
activ dejálĕn, dejánski; *gram.* tvorĕn; —es Wahlrecht aktívna volílna pravíca; —er Dienst dejánska slúžba.
Activa *pl.* imétĕk, imovína, premožénje.
activieren uvésti (-vedem) v dejálnost, postáviti v dejálnost.
Activierung *f.* ustanovítĕv; uveljávba.
Activität *f.* dejálnost, poslovánje. [da.
Activitätszulage *f.* dejálnostna doklá-
Actrice *f.* igrávka.
Actuar *m.* zapísnikar, aktuár.
actuell resníčĕn, istinít.
acut hud, píkĕr, ostĕr; (v. d. Krankheit) hitĕr, nagĕl.
Acutus *m.* ostrívĕc, zatégljaj.
ad acta legen na stran dejáti (denem), strani položíti.
adagio *adv.* láhno, počásno, polágano, na rahlo, v lag.
Adagio *n.* lagána skladba, igra v lag.
Adamsapfel *m.* kŕhĕlj.
adaptieren pripráviti, prirediti; *impf.* priprávljati, priréjati.
Adaptierung *f.* pripráva, prirédba.
adäquat primérĕn, príličĕn.

Digitized by Google

addieren (zusammen) seštéti (-štejem); (dazu) pri-, došteti; *impf.* se-, prištévati.
Addition *f.* seštévanje, prištévanje.
adé (adieu) z Bogom! srečno! Bog s tebój (Bog z vami)!
Adel *m.* (Vorzug) plemenítost, žlahtnost, blagoródnost; (des Geistes) plemenitost srcá, blagodúšnost; (die Adeligen) plémstvo, žlahtna gospóda, plemenítniki *pl.*; Adels- plemeniški, plémiški, žláhtniški. [rodú.
adelig plemenít, žláhtěn, plemenítega
Adelige *m.* plemenítnik, plemenitáš, plémič; *f.* plemenítnica.
adeln žlahtníti, plemenítiti; plemstvo podelíti, med plemenítnike povzdígniti, oplemenítiti; (erheben) poviševati, blážiti.
Adelstand *m.* plemstvo, plémištvo, žlahtni stan.
Adept *m.* zlatodèj, čúdežnik.
Ader *f.* žila; *dem.* žílica; (Blutader, *vena*) odvódnica; (Schlagader, *arteria*) privódnica, ciplja; zur — lassen púščati; kri izpustíti.
aderförmig žilast.
Aderhaut *f.* žílnica.
aderig žílav, žílnat, žilovít. [(krví).
Aderlass *m.* (*pl.* Aderlässe) púščanje
Aderschlag *m.* žilno trípanje, žilni utrìp. [vost.
Adhäsion *f.* sprijémnost, sprijemljí-
Adjectiv *n.* pridévnik, prilòg.
adjectivisch pridévěn.
adjudicieren prisóditi, pripoznáti; *impf.* prisójati, prisojevati.
Adjunct *m.* prístav, adjunkt.
adjungieren pridrúžiti, pridáti (-dam) za pomočnika.
adjustieren uravnáti, prirediti, odméríti, opráviti; *impf.* uravnávati, priréjati, oprávljati; *mil.* oboróžiti; *impf.* oboroževati; (im Rechnen) ugotóviti; *impf.* ugotávljati.
Adjustierung *f.* (im Rechnen) ugotovítěv, uravnáva, odméra; (milit. Anzug) vojáška opráva. [pis.
Adjustierungsvorschrift *f.* oprávni pred-
Adjutant *m.* pribóčnik, adjutant. [tum.
Adjutum *n.* pripomóč, podpóra, adju-
Adler *m.* orěl, postójna; *dem.* orlič; Adler- orlov, orlji; (Weibchen) orlíca.
Adlergeier *m.* bŕkasti ser.
Administration *f.* upráva, upravníštvo, upravíteljstvo, administrácija.
administrativ uprávěn, oskrboválén.
Administrator *m.* upravítelj, uprávnik.
administrieren uprávljati, oskrbovati.
Admiral *m.* pomórski povéljnik, admiral.
ad notam nehmen zapómniti si, zapísati (-pišem) si, zaznamovati si, zabeléžiti si.
Adnotation *f.* zaznámba, zapísěk, zabeléžěk.
adoptieren dete za svoje vzéti (vzamem); (einen Knaben) posinóviti; (ein Mädchen) pohčériti.
Adoption *f.* usinovítěv; pohčerítěv.
Adoptivsohn *m.* posinóvljeněc.
Adoptivtochter *f.* pohčérjenka.
Adoptivvater *m.* posinovník.
Adressant *m.* nadpisávěc.
Adressat *m.* nadpísaněc.
Adresse *f.* nadpìs, napìs; (Zuschrift) písmo, adresa.
adressieren nadpísati (-pišem), nadpìs napráviti, adresirati.
Advent *m.* advènt, advéntni čas, prihod (Gospodov); Advent- advéntni.
Adverb *n.* prislòv.
adverbial prislóvěn.
Advocat *m.* odvétnik, advokát.
Advocatenkammer *f.* odvétniška zbórnica, advokátska kámera.
Aërometer *n.* zrakomèr.
Aëronaut *m.* zrakoplóvěc.
Aërostatik *f.* aerostátika, nauk o ravnotežju plinov in pár. [góděk.
Affaire *f.* posěl; (Streit) razpor; do-
Affe *m.* ópica; Affen- ópičji.
Affect *m.* razvnétje, strast (-í), ogěnj, vnétost; in — gerathen razgréti (-grejem) se, razvnéti (-vnamem) se.
Affectation *f.* prisíljenost, hlimba, páčenje, pretiranost.
affectieren síliti se, délati se, hlíniti se, páčiti se, pretirávati, širokopériti se, spakovati se.
affectiert prisíljen, hlínjen.
äffen oponášati koga, rógati se, páčiti se komu, bebca délati iz koga; za nos vóditi, várati, slepáriti; preváriti, oslepáriti.

Digitized by Google

Affenliebe *f.* slepa ljubézěn (-i).
Affiche *f.* lepák, nabíto oznanílo, pribíto razglasílo, prilepljèn razglàs.
affichieren pribíti (-bijem), prilepíti, razobésiti naznanílo.
afficieren navtísniti, prijéti (prímem) (se) koga, okúžiti; *impf.* prijémati (se), kúžiti; dirniti, zadéti (-denem), stresti.
Affinität *f.* sváščina, svaštvo.
Affirmation *f.* potrdítěv, pritrjevánje, uverjávanje, zagotovítěv.
affirmativ trdílěn, pritrjeválěn.
Affront *m.* zasramovánje, zasméh.
After *m.* zádnjica, zaděk, rìt (-i), goza.
Afterarzt *m.* mazáč, laživráč, doktorskaza.
Afterchrist *m.* nápačěn kristján, svetohlíněc.
Afterdarm *m.* rítnik, končnica, danka, ritno črevó (-ésa).
Afterglaube *m.* ležníva —, goljúfna vera; prazna —, babja vera.
Afterkönig *m.* neprávi kralj, vsíljeni kralj, prótikralj, lážikrálj.
Aftermiete *f.* pòdnajèm, pòdzakúp, pàzakúp.
Aftermieter *m.* pòdnajémnik.
Afterpächter *m.* pòdzakúpnik, pàzakúpnik.
Afterpartei *f.* s. Aftermieter.
Afterprophet *m.* ležnívi prérok.
Afterweisheit *f.* púhlo modrijánstvo, ležníva modróst.
Age *f.* pazdér; *coll.* pazdérje; (am Getreide) resa, resína, osína.
Agende *f.* opravílni zapísnik, službeník; (kirchl.) obrédna knjiga, agenda, trebnik; —n *pl.* opravíla, posli.
Agent *m.* opravník, opravílnik, agent.
Agentie *f.*, **Agentschaft** *f.*, **Agentur** *f.* opravníštvo, opravílstvo, agencíja.
Agglomerat *n.* gomíla, grmáda, gromáča.
agglutinierend pripenjálěn, prilepljálěn, pripenjajóč, prilepljajóč.
Aggregat *n.* skúpěk.
Aggregationszustand *m.* skúpnost.
aggressiv napáděn, sovrážěn.
Ägide *f.* várstvo, krilo, okrílje, zaščítje, obrámba.
agieren číniti, délati; z rokámi kríliti; ponášati se, predstávljati, krétati se.
Agio *n.* nadávěk, ážija.
Agiotage *f.* menjársko dobičkárjenje, menjárska líhva, barantánje z nadávkom, ažijotaža.
Agitator *m.* agitátor, t. j. delovátelj, ki delúje za koga ali kaj s prigovárjanjem; šúntar.
agitieren agitírati, délati za koga ali kaj s prigovárjanjem; šúntati.
Agnat *m.* soródnik (po očétu), žlahtnik, sorodovíněc.
agnoscieren za pravo spoznáti, priznati, pripoznati.
Agonie *f.* mrtváščica, umíranje, smŕtna težáva.
Agrasse *f.* spona, klupa.
Agricultur *f.* kmetíjstvo, poljedélstvo, póljstvo.
ah! *interj.* a! ahà! o! dète!
Ahle *f.* šílo, bodílo.
ahlenförmig šílast.
Ahm *f.* vedro, dvovédrnik.
ahmen (sode) mériti; izmériti; (mero) preizkúsiti; *impf.* preizkúšati.
Ahmer *m.* sodomérěc.
Ahn *m.* ded, prednik, prádèd; —e *f.* bábica, prédnica; die —en pradédje, prédniki.
ahnden svaríti, kárati; posvariti, pokarati; (strafen) kazníti, kaznovati, pokoríti.
Ahndung *f.* svarítěv, posvarílo, kazěn (-i), pokóra.
ähneln malo podóběn biti (sem) komu.
ähnelnd nekóliko podóběn.
ahnen slútiti, čútiti; ich ahne zdi se mi, dozdéva se mi.
ähnlich podóběn, sličěn.
Ähnlichkeit *f.* podóbnost, slíčnost.
Ahnung *f.* dozdévěk, dozdévanje, slutnja.
Ahorn *m.* javor; Ahorn- jávorov.
Ahornwald *m.* jávorje.
Ähre *f.* klas (-a u. -ú); *coll.* klasjé, klasóvje; *dem.* Ährchen *n.* klasěk; —n lesen páberkovati, lávkati.
ähren klasíti se, v klasje iti (grem); izklasíti se.
ährenerzeugend klasoróděn.
Ährenlese *f.* páberkovanje, lávkanje.
ährenreich klasàt.
Ährenspitze *f.* résa, resína, osína.
Aichamt *n.* meroizkúsni uràd.
aichen (sode) mériti, (tehtnico) preizkúšati; *pf.* izmériti, preizkúsiti.

Digitized by Google

Aicher *m.* méréc, merčín, merčún.
Aichfaſs *n.* merjen sod.
Aichgebür *f.* meroizkúsna pristojbina.
Aichmaß *n.* postávna mera.
Aichmeiſter *m.* meroizkúsnik.
Aichſtab *m.* merílna pálica.
Aichweſen *n.* meroizkústvo.
Akademie *f.* akademija; učéno drúštvo.
Akademiker *m.* akadémik.
akademiſch akademijski, akadémiški.
Akatholik *m.* nekatóličan; —in *f.* nekatóličanka.
akatholiſch nekatóliški.
Akazie *f.* akácija, nérod. [vrvi.
Akrobat *m.* vrvohódec, plesávec na
Akroſtichon *n.* akrostih. [akústika.
Akuſtik *f.* sluhoslóvje, zvokoslóvje,
Alabaſter *m.* alabástər.
Alant *m.* oman; —wurzel *f.* véliki korén, ómanov korén.
Alarm *m.* hrup, šunder, buka; klic k orožju; — ſchlagen k orožju bóbnati; — blaſen k orožju trobíti.
alarmieren razbúriti, vzbúniti; vznemíriti, preplášiti; k orožju sklicati (-kličem).
Alarmzeichen *n.* skliceválno známenje.
Alaun *m.* galún; Alaun- galúnov.
Alba *f.* alba, mašna srajca.
albern ábotən, bedast, butast, trapast, gumpast, šemast, norčáv; —er Menſch ábotnež.
Albernheit *f.* ábota, bedástvo, bedarija, norčávost.
Album *n.* (*pl.* die Albums) spomínska knjíga, album.
Alchemie *f.* zlatodélstvo, alhemija.
Alchemiſt *m.* zlatodéj, alhemist.
Aldermann *m.* starejšína, starína.
Alfanz *m.* šalobárda, šaljivec, burkež; norčija.
Alge *f.* alga.
Algebra *f.* algebra.
algebraiſch algebrajski. [nítev.
Alimentation *f.* preživljanje, prehra-
Alimentationsgebür *f.* prehráníčina.
aliquot nekólik.
Alkali *n.* (*pl.* die Alkalien) lužnína, lúgasta sol (-i).
alkaliſch lúgast, alkálijski.
Alkohol *m.* vínski cvet, alkohól.
Alkoven *m.* pregrádek, pristéněk.
All *n.* vesóljnost, vesóljni svet.
all(er), -e, -es vès, vsà, vsè; slehérən, čihérən, vsak; vor —em pred vsem drugim, najprej; aus —er Kraft na vso moč; in —er Früh̃e na vse zgodaj; —er Anfang vsak začétek; —e Tage vsak dan. [večér.
allabends *adv.* vsak večér, vsak ljub
allbekannt povsód znán.
allda tù, tù-le, le-tù, le-tód.
alldort tam, le-tàm, ondi.
Allee *f.* (*pl.* die Alleen) drevorèd.
Allegat *n.* (Beilage) dokládek, prilóga; (Citat) navédek. [alegorija.
Allegorie *f.* (*pl.* die Allegorien) prílika,
allegoriſch alegóričən, prilíčən.
allein sam, samoedin; ganz — sam samcat; *adv.* samó, zgòlj; *coni.* àli, pà, pàk, todà.
Alleinbeſitz *m.* samoposéstje.
Alleinbeſitzer *m.* samoposéstnik.
Alleineigenthümer *m.* samolastník.
Alleingewalt *f.* samooblást (-i).
Alleinherrſchaft *f.* samovláda, samodrštvo. [dŕžec.
Alleinherrſcher *m.* samovladár, samo-
alleinig sam, prav sam, samoedin, osamèl.
alleinſeligmachend edinozveličálen.
allelujah! *interi.* aleluja! [krátən.
allemal vsákikrat, vsèlej; —ig vsako-
allenfalls mordà, morebíti; (auch mittelſt utégniti).
allenthalben povsód, povsódi. [naj-
aller- (für den Superlativ) pre-, spre-,
allerdings na vsak način; zarés, sevéda, kajpa, kájpada.
allererſt najprvo, najprej.
allerhand vsákršən, vsakovŕstən, razən, raznotér, mnogovŕstən; *adv.* márslkàj.
Allerheiligentag *m.* Vsi sveti *pl.*; žu Allerheiligen o Vseh svetih.
Allerheiligſte *n.* sveto Rešnje Teló (Telésa); (im Tempel) svetíšče.
allerhöchſt najvíši; Allerhöchſtdieſelben Njegóvo Veličánstvo.
allerlei ſ. allerhand.
allerliebſt preljúb, premíl, prelép; am —en *adv.* najrájše.
allerorten, -orts, -wegen povsód.
Allerſeelen *pl.* Vseh vérnih duš (dan).
allerſeits od vseh strani.

Digitized by Google

allesammt vsi vkùp, vsi od kraja, vsi čiherni.

alleseit vsèlej, vsak čas, vsekdar.

allfällig morebitèn.

Allgegenwart *f.* povsódnost.

allgegenwärtig povsód pričujóč.

allgemach počási, polágoma.

allgemein splošèn, obči, občèn; *adv.* (im allgemeinen) splòh, splošno, vobče; povsód, vseskózi.

Allgemeinheit *f.* splošnost, občnost.

allgewaltig vseoblástèn, vsegamogóčèn.

Allgüte *f.* najvíša dobróta, neskónčna dobróta. [bèr.

allgütig predobrótljiv, neskončno do-

allhier tù, le-tù, túkaj.

allhiesig túkajšnji.

Allianz *f.* zveza; Allianz- zvezni.

Alligator *m.* aligator. [zediniti.

alliieren zvézati (zvéžem), zdrúžiti,

Alliierte *m.* zavéznik; *f.* zavéznica.

Alliteration *f.* priglásba, aliterácija.

alljährlich vsakolétèn; *adv.* vsako leto.

Allmacht *f.* vsemogóčnost, vsegamogóčnost. [čèn.

allmächtig vsemogóčèn, vsegamogó-

allmählig sčásoma, po malem, polágoma. [sèc.

allmonatlich mésečen; *adv.* vsak me-

Allod *n.* prostolástna imovína, alod.

allodial prostolástèn, alodijálèn.

Allonge *f.* podáljšek.

Allopathie *f.* alopatija. [nost.

Allotria *pl.* postránščina, neprístój-

allsehend vse vidèč, vseviděn.

allseitig vsestrán, vsestránski.

Allseitigkeit *f.* vsestránost.

alltäglich (alltägig) vsakdánji, vsédnji; navádèn.

Alltäglichkeit *f.* vsakdánjost, vsédnjost, navádnost.

allumfassend vseobsézèn.

Alluvium *n.* naplâv, naplavína, plavje.

allwissend vsevédèn, vsegavédèn, vsevedóč.

Allwissenheit *f.* vsevédnost, vsegavédnost. [dèn.

allwöchentlich tédenski; *adv.* vsak te-

allzu pre-, prevèč.

allzubald prekmálu, preskóro, prezgódaj, prevréd.

allzugleich, allzumal hkratu, vsi obenem, vsi skùp, vsi kmalu.

allzuschnell prespéšèn, prenágel.

allzusehr prevèč, prezló.

allzuviel prevèč, premnógo, preveliko.

Almanach *m.* zabávnik, álmanah.

Almosen *n.* míloščina, milodár, božji dar, vbógajme *(indecl.)*; — geben vbogajme dati (dam); *impf.* — dajáti.

Almosenbüchse *f.* púšica za milodáre.

Almosenier *m.* oskrbnik míloščine, míloščinar.

almosenspendend milodárèn.

Aloe *f.* lopátika, aloa.

Alp *m.* mora.

Alpe *f.* planína; *dem.* planínica; Alpen- planínski.

Alpenbewohner *m.* planínar, planínec; —in *f.* planínarica, planínka.

Alpenhirt *m.* plánšar; —in *f.* plánšarica; — sein plánšáriti.

Alpenrose *f.* ravš, sleč, pljuvánec.

Alpenwegedorn *m.* smrdél, smrdelika.

Alphabet *n.* abece, abecéda; (cyrill.) azbuka.

alphabetisch abecédèn.

Alpler *m.* plánšar, planínar, planínec; —in *f.* plánšarica, planínarica.

Alraunbeere *f.* nadlíšček, drisljivka.

Alraunwurz *f. (Mandragora)* Adámova glava, tolsti korén.

als *coni. temp.* ko, kàdar; *comp.* kòt, nego, od, mimo; (zum Beispiel) kákor, na primer; sobald — bržko; so lange — dokler.

alsbald zdájci, pri tej príči, takój, kój, kmalu, prècej.

alsdann naté, potèm, pótlej.

also *adv.* takó; *coni.* torej, tedáj, potemtakem.

alsogleich takój, na mah, prècej, zdájci, pri tej príči.

alt star, prilétèn; (altertümlich) davèn, starodavèn; — werden stárati se; postárati se, ostaréti; wie — bist du? kóliko si star?

Alt *m.* alt, visóki srednji glas.

Altan *m.* altan, mostovž, balkon; pomóli *pl.*

Altar *m.* oltár, darílnik, žrtvenik; *dem.* oltárček.

altberühmt staroslávèn.

Digitized by Google

Alte *m.* stárec, stárček, starína, dedec; *f.* stárka, bábica.

Alter *n.* starost, prilétnost; (Lebens-alter) doba, vek; er iſt meines Alters on je mojih let, moj vrstnik je; vor-alters svoje dni, njega dni, nekdaj; von altersher od nekdaj.

alterieren geníti (gánem), razvnéti (-vnámem), predrugáčiti; ſich — geníti se, si k srcu vzéti; — jemáti.

altern stárati se, v leta iti (grem); postárati se, ostaréti.

alternativ ſ. abwechſelnd.

Alternative *f.* dvoje na izbíranje, izbíranje med dvojim, alternativa.

alternieren čréditi se, vrstíti se.

Altersclaſſe *f.* letna —, staróstna vrsta.

Altersgenoſs *m.* vrstník; —genoſſin *f.* vrstnica.

Altersnachſicht *f.* izpreglèd nedolét-

Altersſchwäche *f.* ostarélost, obnemóglost.

Altersſtufe *f.* doba.

Alterthum *n.* stari vek, starodávnost, davnína; (Ding) starína.

alterthümlich stariński, starodávèn.

Alterthumsforſcher *m.* preiskovávec starín, starínar.

Alterthumskunde *f.* starinoslóvje, starinarstvo.

Alterthumsſtück *n.* starína.

Älteſte *m.* starejšína, stárosta, glavár.

altförmig starošégen, po starem.

Altgeſell *m.* véliki hlapec, prvi pomagáč.

altgläubig starovérski, starovéren.

Altgläubige *m.* starovérec; *f.* starovérka.

Altiſt *m.* altist; —in *f.* altístinja.

ältlich póstaren, starikav, starikast.

altmodiſch starošégen, po stari šegi, stariński.

Altmutter *f.* stara mati, bábica.

altrömiſch starorímski.

Altſaſſe *m.* prvoséléc, staroséléc.

altſlaviſch staroslovénski.

altſtädtiſch staroméški.

Altvater *m.* očák, ded.

Altvordern *pl.* prédniki *pl.*

Altweiberſommer *m.* babje leto.

Alumnat *n.* duhóvno semenišče, bogoslóvnica.

Alumnus *m.* gojénec v semenišču, bogoslóvec, semeníšnik.

Amalgam *n.* zmes (-i), amalgam.

amalgamieren zmésati, spojíti.

Amanuenſis *m.* príročnik, pomočník, príročni pisár.

Amarelle *f.* španska višnja, amaréla.

Amazone *f.* amazónka.

Ambaſſade *f.* poslánstvo.

Ambaſſadeur *m.* poslánec.

Ambe *f.* dvojica, amba. [nost.

Ambition *f.* častiželjnost, slavohlép-

Amboſs *m.* (*pl.* die Ambòſſe) naklo, nakoválo; *dem.* nakoválce.

Amboſsſtock *m.* kováška klada.

Ambroſia *f.* ambrózija, nebéška jed (-i).

ambroſiſch vonjáv, blagodišéč.

ambulant popotèn, premekljiv.

Ameiſe *f.* mrávlja, mravljínec; rothe — ruska; *dem.* mrávljica; Ameiſenmravljínji, mravljínčji.

Ameiſenbär, Ameiſenfreſſer *m.* mravljínčar.

Ameiſenhaufe *m.* mravljíšče, mravljínjak.

Ameiſenlöwe *m.* volkec, mravodèr.

Ameiſenſäure *f.* mravska kislina.

Amelioration *f.* izboljšáva.

Amen amen, zgodi se, izídi se, bodi.

Amendement *n.* poprávek.

Amethyſt *m.* ametíst.

Amme *f.* dojnica, dojka, dojílja, dojíca, baja.

ammen dojíti; podojíti.

Ämmer *f.*, Ämmerling *m.* strnád; (Weibchen) strnádka; Ämmer- strnádov.

Ämmoniak *n.* amónijak.

Ämneſtie *f.* pomilošcénje, pomilostítev, amnestija.

amneſtieren pomilostíti, prize

Amor *m.* Lelj, Amor.

amorph brezličen.

Amortiſation *f.* (einer veljávba, umrtvilo razdolžítev, a tionš- umrt

amortiſ odplač

a

Amphitheater *n.* polukrožno (okroglo) gledališče, amfiteatër.
Ampulle *f.* skülica.
Amputation *f.* odréza, odvzétje (uda).
amputieren odrézati, odsékati.
Amſel *f.* kos; Amſel-kosov.
Amt *n.* urad, služba; von amtswegen uradoma, službeno, uradno.
amthandeln (amtieren) službo opravljati, uradovati.
amtlich uráden, služben, službéno; *adv.* uradno, uradoma.
Amtmann *m.* opravnik, službnik, uradnik, opravitelj.
Amts- uradni, službni, službeni.
Amtsbezirk *m.* uradni okoliš, službni okraj, področje.
Amtsblatt *n.* uradni list.
Amtsdiener *m.* uradni sluga, birič.
Amtsführung *f.* uradno poslovánje, uradovánje.
Amtsgeheimnis *n.* uradna tajnost.
Amtshandlung *f.* uradni čin, — posél, uradovánje.
Amtskanzlei *f.* uradna pisárnica.
Amtsnachfolger *m.* naslédnik —, nastópnik v službi.
Amtspflicht *f.* uradna dolžnóst. [(-i).
Amtsſache *f.* uradna —, službna stvar
Amtsſiegel *n.* uradni pečát.
Amtstag *m.* uradni dan.
Amtsvorſtand, Amtsvorſteher *m.* predstójnik urada.
Amtszeitung *f.* uradni časnik.
Amulet *n.* amulet.
amüſant zabáven, kratkočásen.
A[illegible] *n.* zabáva, razveseljevánje.
[illegible] *vati*, kratkočásiti, raz-
[illegible] *ob*, skrobov-
[illegible] nad, pó
[illegible] (beilän
[illegible] prek
[illegible] sam
[illegible] ne
[illegible] ſa
[illegible] (pra
[illegible] tupa
[illegible] ſ
[illegible] p

Analogie *f.* naličnost, podóbnost, analogija.
Analphabet *m.* analfabét, nepismén človek.
Analyſe *f.* razlága, razláganje, razkládanje; *chem.* razlóčba, razkrój.
analyſieren razložíti; *impf.* razlágati, razkládati, analizírati; *chem.* krojíti, lóčiti; razkrojíti, razlóčiti.
Ananas *f.* (*pl.* Ananaſſe) kraljévsko jábelko, ananas.
Anapäſt *m.* anapest.
Anaphora *f.* začétno ponavljánje, anafora.
Anarchie *f.* brezzákonje, brezvládje, nerèd, anarhija.
anarchiſch brezvládən, anarhijski.
Anathem *n.* cerkvéno izobčenje, — proklétje, — proklétstvo.
anathemiſieren prokléti (-kólnem), izobčíti.
Anatomie *f.* raztelesovánje, anatomija.
anatomieren raztelésiti, razúditi.
Anatomiker *m.* raztelesovávec, anatóm.
anatomiſch anatomijski, anatómski.
anbahnen pot délati; *pf.* pot narediti; (im Schnee) gaz délati, gáziti; gaz narediti, prezráziti; (im Walde) sékati, krčíti; presékati, prekrčíti.
Anbau *m.* (des Feldes) obdelovánje; (Anſaat) setév; (Anpflanzung) sajénje, zasád, nasád; (am Gebäude) prizidék, prizidano poslópje.
anbauen (das Feld) obdélati, obsejáti (-séjem); *impf.* obdelovati, sejati; (Bäume) saditi, zasájati; nasaditi, zasaditi; (e. Gebäude anbauen) prizidati; *impf.* prizidovati.
anbefehlen zaukázati (-ukážem), veléti, zapovédati (-vém); (empfehlen) priporočíti; *impf.* zaukazovati, velévati.
Anbeginn *m.* začétek, pričétek.
anbehalten na sebi obdržáti (-držím), sleči (slečem).
anbei poleg, zraven; — folgt priloženo je.
beißen ugrizníti, pokúsiti, načéti (-čnem); *impf.* pokúšati, načénjati; (fiſch) prijéti (primem), popásti (-dem), lotíti se, zagrábiti.
belang *adv.* in — deſſen zastran zatégadelj, kar se tega tiče.

Digitized by Google

anbelangen tikati (tičem) se, zadévati; *pf.* zadéti (-dénem).

anbellen lájati; zalájati nad kom; *fig.* obrégniti se, zadréti (-derem) se, zarévskati nad kom; *impf.* obrégati se, zadirati se nad kom.

anbequemen ſich prilagoditi se.

anberaumen (eine Friſt) postáviti, določiti, odrediti, ustanoviti (rok); *impf.* postávljati, določevati, ustanávljati.

anbeten móliti, častiti; falſche Götter — malikovati; *fig.* obožávati.

anbetracht *adv.* in — deſſen gledé na to, z ozirom na to.

Anbetung *f.* molitév, češčénje; (der Götzen) malikovánje; *fig.* obožávanje.

anbiegen uprégniti, upógniti, privíhati, pregeníti (-gánem); *impf.* nagibati.

anbieten ponúditi; *impf.* núditi, ponújati.

Anbieten *n.*, **Anbietung** *f.* ponúdba.

Anbieter *m.* ponúdnik.

anbinden privézati (-vézem); natvésti (-tvézem); *impf.* privezovati.

Anbiſs *m.* nagrízek, ugrízek; (Köder) vaba, vabilo.

anblaſen píhati (piham u. pišem); píhniti; (eine Blaſe vollblaſen) napihovati; napíhniti.

Anblick *m.* poglèd; prizòr; auf den — na oči.

anblicken glédati; poglédati, ozréti se; *iter.* pogledovati, ozírati se; ſich gegenſeitig — spoglédati se; *iter.* spogledovati se.

anbohren navŕtati, načéti (-čnem); *impf.* načénjati.

Anbot *n.* ponúdba.

anbrechen nalómiti, nakŕhniti, načéti (-čnem); *impf.* nalámljati, načénjati; der Tag bricht an zori se, dani se, svíta se, dan se dela, dan se zaznáva; der Tag iſt angebrochen izdanilo se je, dan se je storil, dan je napočil; die Dämmerung bricht an mrači se, temni se, mrak se dela, mrak nastája; die Dämmerung iſt angebrochen zmračilo se je, stemnilo se je, mrak je nastál (nastópil); die Nacht bricht an noči se, noč nastópa; die Nacht iſt angebrochen znočilo se je, noč se je storila, noč je nastála.

anbrennen *tr.* v-, pri-, zažgáti, zapáliti; *impf.* v-, pri-, zažigati; (im Kochen — laſſen) prismoditi; *intr.* vneti (vnamem) se, vžgati se; *impf.* vnémati se, vžigati se; ſich — prismoditi se, opéči se.

anbringen (heran) donésti, prinesti; (irgendwo) napráviti, narediti; postáviti, naméstiti, natekniti (-táknem), nasáditi; *impf.* naprávljati, narájati, natíkati, nasájati; (verwenden) obŕniti, porábiti; *impf.* obráčati; ſchlecht — napráviti, potrósiti; *impf.* zaprávljati, trósiti; (ein Geſuch) vložiti, izročiti (prošnjo); *impf.* vlágati; (Waren) razprodáti, razpečáti; *impf.* razprodájati, razpečávati.

Anbruch *m.* nalóměk, načétek, načétje; (des Tages) svit, zòr, zazòr; mit — des Tages o prvem svitu, z dnevom vrèd, ko se je dan zaznál, ko se razdaní; mit — der Nacht v mraku, z nočjó vred, ko se jame mračiti, ko se jame noč délati.

anbrüchig načét, nagnít, nakážen, izkážen.

anbrummen réncati (-ím), godrnjáti, mrmráti nad kom; zarénčati, zagodrnjati.

Anbug *m.* zavíha; (Kanzleiſprache) prílóga.

Anciennetät *f.* služábna leta, služábna zaporédnost.

Andacht *f.* pobóžnost, nabóžnost; (Gottesdienſt) duhóvno opravilo.

Andächtelei *f.* svetohlínstvo, slutvopobóžnost, tercijálstvo.

andächtig pobóžen, nabóžen; *adv.* zvestó, z zbranim duhom.

Andächtler *m.* svetohlinèc, tercijálec; —in *f.* svetohlínka, tercijálka.

Andachtsbuch *n.* molitvena knjiga, duhóvne bukve *pl.*

andante lahno, lagáno, polágoma.

Andenken *n.* spomin, pómnež; (Denkzeichen) spominèk; ſeligen —s (er) pokójni, rájni; (ſie) pokójna, rájna.

andere, der, die, das drugi, -a, -o, ini, -a, -o, oni, -a, -o; die — Welt drugi svet; ein andermal drúgikrat, drúgo pot, drugič.

änderbar izpremenljiv.

Digitized by Google

ändern premeníti, preináčiti, prenaredíti, predrugáčiti; *impf.* premínjati, prenaréjati, predelovati, izpreminjevati; (d. Meinung) misěl izprevréči (-vŕžem), premísliti se; *impf.* misěl izprevráčati; sich — izpremeníti se ꝛc.; (v. Wetter) izprevréči (-vŕžem) se.

andernfalls drugáč, drugáče, ináče, sicèr.

anderntheils (andererseits) z druge straní.

anders drugáče, ináče, ináko; — beschaffen drugáčěn.

anderseitig onostránski, drugostránski, nasprótěn.

andersgläubig drugovérski, druge vere *(gen. sing.)*, inovérěn. [vérěc.

Andersgläubige *m.* drugovérěc, ino-

anderswo drugjé, kje drugjé; drugód, inód.

anderswoher od drugód, od inód, od kod drugód.

anderswohin drugám, ínam, kam drugám.

anderthalb poldrúgi; — Jahre poldrúgo leto; in — Jahren v poldrúgem letu.

Änderung *f.* premémba, izpreminjáva, prenarédba, preména.

anderwärtig drugótěn.

anderwärts drugjé; drugám.

anderweitig *adv.* drugám, drugjé, od drugód; *adj.* drugi, drugáčěn.

andeuten oméniti, v misěl vzéti (vzámem), namígniti, opómniti; *impf.* oménjati, v misěl jemáti (jémljem); (skizzieren) občŕtati, načŕtati (z nekóliko potézami).

Andeutung *f.* opómba, omémba, namig; občŕt, načŕtěk.

andichten izmísliti kaj o kom, pod-, pritekníti (-táknem), obésiti komu kaj; *impf.* pod-, pritíkati, obéšati.

andonnern zagrméti nad kom. [nem).

andorren prisušíti se, prisehníti (-sáh-

Andrang *m.* navàl, pritísk, pritòk, sila.

andrängen pritísniti, pririniti; *impf.* pritískati, pririvati.

androhen pretíti, žúgati, grozíti (se); zapretiti, zažúgati, zagroziti (se). [nja.

Androhung *f.* grožnja, žúganje, pret-

Andruck *m.* pritísk.

andrücken pritísniti; *impf.* pritískati.

aneifern vnéti (vnamem), izpodbudíti, izpodbósti (-bodem); *impf.* vnémati, izpodbújati, izpodbádati.

Aneiferung *f.* vnémanje, izpodbádanje, izpodbudílo, izpodbújanje.

aneignen lastíti si, svojíti si, osvájati; prilastiti si, osvojiti si, polastiti se česa; (angewöhnen) pri-, naváditi se, pri-, naučíti se.

aneinander eno k drúgemu, skùp; =**fügen** zložíti; *impf.* zlágati; =**gerathen** spreti se, sporéči se; =**grenzen** dŕžati (držím) se, mejíti (med sebój); =**reihen** zvrstíti; (Maschen) nabráti (-bérem), nanízati.

Anekdote *f.* pripovédka, dogódbica, anekdota.

anekeln gábiti se, gnúsiti se, mrzéti, stúditi se.

Anemometer *n.* vetromèr, sapomèr.

Anemone *f.* vétrnica, zaspánka, travníca.

anempfehlen priporočíti; *impf.* priporóčati.

anerben podédovati, pridédovati.

anerbieten sich ponúditi se; *impf.* ponújati se.

Anerbieten *n.* ponúdba.

anerkennen priznáti, pripoznáti, za dobro spoznáti; *impf.* priznávati, pripoznávati.

Anerkennung *f.* priznánje, priznáva, priznátěv, pripoznátěv.

anerziehen z vzréjo vcépiti, priučíti, naváditi; *impf.* vcépljati.

anessen nagrízniti, načéti (-čnèm); sich — najésti (-jém) se; sich Ekel — prenajesti se.

anfachen upíhati, podpíhati, podkúriti, podnétiti, razpíhati.

anfädeln nízati (nizam, nižem), nabírati; nanízati, nabráti (-berem).

anfahren pripéljati (-peljem) se; (an etwas) zadéti (-denem); jemanden — zadréti (-derem) se, zaréžati (-režím), obrégniti se; *impf.* zadírati se, režati; übel — iztekníti (-táknem) jo, izkúpiti jo, naletéti; (anführen) navóziti; *impf.* navážati; den Schacht — v jamo iti (grem), delo pričéti (-čnèm).

Anfall *m.* napàd, napást (-i), naskòk, navàl; (des Vermögens) pripàd.

Digitized by Google

anfallen napásti (-pádem), naskočiti, prijéti (prímem), lotíti se, plániti —, navalíti —, udáriti na koga; *impf.* napádati, prijémati; pripásti; *impf.* pripádati.

Anfang *m.* za-, po-, pričétek; den — machen začéti (-čnem); *impf.* začénjati; den — nehmen začéti se; *impf.* začénjati se; Anfangs- začétni, prvi.

anfangen za-, pričéti (-čnem), jeti (jámem); *impf.* za-, pričénjati; (unternehmen) lotíti se, prijéti (prímem) se česa, podjéti (-jámem); *impf.* podjémati (-jémljem), lotévati se; was soll ich — kaj mi je storíti, kaj mi je početi, kaj naj storím; er weiß nicht, was er — soll ne ve, kaj bi (storil); zu gehen — shóditi.

Anfänger *m.* začétnik, novínec; —in *f.* začétnica, novinka.

anfänglich začétен, pričétен; *adv.* ſ. anfangs.

anfangs od začétka, od kraja, spočétka, izpŕva.

Anfangsbuchſtabe *m.* prva črka, začétnica.

Anfangsgründe *pl.* pričétki *pl.*, začétna vodila *pl.*

Anfangspunkt *m.* izhodišče.

anfaſſen prijéti (primem), popásti (-pádem); *impf.* prijémati (-jemljem), popádati; (taſten) tipati (tipljem), šlátati; potipati, pošlatati.

anfaulen nagníti (-gnijem), ogníti.

anfechtbar izpodbíten.

anfechten napásti (-pádem); *impf.* napádati; (beſtreiten) izpodbijati, ométati, nasprotovati; (vom Satan, von der Sünde) mámiti, móti, izkúšati.

Anfechter *m.* napástnik, izkušnjávec.

Anfechtung *f.* izpodbijanje; napád; (eines Kaufes) razdiranje; (des Satans) napást (-i), izkušnjáva; Anfechtungs- izpodbójen.

anfeinden čŕtiti, sovrážiti, mŕziti.

Anfeindung *f.* mŕžnja, sovráštvo.

anfertigen narediti, napráviti, zgotóviti; *impf.* narájati, naprávljati, zgotávljati.

Anfertigung *f.* napráva.

anfeſſeln prikléniti; *impf.* priklépati.

anfeuchten móčiti, vlážiti, namákati; namočiti, pomočiti, povlažiti.

anfeuern kúriti, nétiti, podžígati; podkúriti, zanétiti, zažgáti (-žgém), razgréti (-grejem), razpáliti; (ermuthigen) izpodbúditi, izpodbósti (-bodem), osrčíti, vnéti (vnámem); *impf.* izpodbújati, izpodbádati, osrčevati, vnémati.

anflechten (hinzu) priplésti (-pletem); *impf.* priplétati; (voll) naplesti, splesti.

anflehen ponížno prósiti; pohlévno zaprósiti, — poprósiti.

anflicken prikŕpati, prišíti (-šijem).

anfliegen priletéti; (anfloßen) zaletéti se, udáriti; *impf.* zaletávati se.

anflößen pri-, naplaviti, nanésti, nanósiti; *impf.* naplávljati, nanášati.

Anflug *m.* na-, prilét; (im Forſtweſen) zarod, zarástek, mladóvje, mládje; (bei Erzen) popŕh; (vom Hauche am Glaſe) nahuklina.

Anfluſs *m.* pritók; (angeflößtes Erdreich) plavje, naplavína, prod.

Anforderung *f.* terjátev, zahtéva.

Anfrage *f.* vprašánje, pítanje; die öftere — vpraševánje, povpraševánje.

anfragen vprášati, povprášati, zapítati, pobárati; *impf.* povpraševati.

anfreſſen nagrízniti, ogrísti (-zem), oškrbljáti; ſich — nažréti se.

anfrieren primrzníti.

anfriſchen očvrstíti, osvéžiti, požíviti; *fig.* pozbudíti, osrčíti; *impf.* pozbújati, osrčevati.

anfügen pridejáti (-dénem), pristáviti, pritekníti (-táknem); zložíti, stekníti, spehníti (spáhnem); *impf.* pridévati, dostávljati, pritíkati; zlágati, stíkati.

anfühlen potípati (-típljem), pošlátati.

anführen (m. d. Fuhrwerk) pripéljati, navóziti; (leiten) vóditi, bíti (sem) na čelu, načelovati; (citieren) navésti (-védem), omeníti, povédati (-vém), v misél vzéti (vzámem), pristáviti, opómniti; *impf.* navájati, omenjati, za zgled jemáti (jémljem); (hintergehen) zvóditi, preslepíti, ukániti; *impf.* zvájati, slepíti.

Anführer *m.* vodník, vódja, voditelj; (im Kriege) vójvoda, vojskovód, vojskovódja, načélnik.

Anführung *f.* vodítev, vodstvo; (im Kriege) vojskovódstvo, povéljstvo, načélništvo, povéljništvo; (der Gründe) navédba; (Citat) navédek, opómba, citát.

Digitized by Google

Anführungszeichen *n.* ušésca *pl.*, narekáj.

anfüllen pólniti; napólniti; (m. flüſſigkeiten) naliti (-lijem), natóčiti; *impf.* nalívati, natákati; (m. Getreide) nasúti (-spèm, -sújem); *impf.* nasípati (-pljem).

Anfurt *f.* pristán, pristanišče.

anfüttern napásti (-pásem), nakŕmiti, nasítiti, napítati.

Angabe *f.* podátek, povédba, napóved (-i); (Anzeige) naznanilo; laut — kakor je bilo povédano, — naznánjeno.

angaffen zijáti (v koga). [slópje.

Angebäude *n.* prizídek, prizídano po-

angeben podáti (-dám); naznániti, na znanje dati, povédati (-vém), oglásiti; *impf.* naznánjati, oglášati; (b. d. Obrigkeit) ováditi, zatóžiti; *impf.* ovájati; den Ton — zvonèc nósiti, prvi bíti (sem).

Angeber *m.* ovadník, tožnik, ovadúh.

Angebinde *n.* vezílo, darílo.

angebiſſen ogrízen.

Angebiſſene *n.* ogrízek, nagrízek.

angeblich namíšljen; *adv.* bajè, prè, neki, kakor právijo.

angebogen pripógnjen, zavíhan.

angeboren prirojèn.

Angebot *n.* ponúdba.

angebracht gut primérèn, na pravem mestu, uméstèn; ſchlecht — neprimérèn, neumestèn, ne na svojem mestu.

angebrannt prismójen, pricvŕknjen; —er Menſch prismójenec, prismóda, prismúknjenec; —es Holz ogórek; —e Stelle opeklina.

angebunden privézan; kurz — tenák, hitro se mu zamèri, kmalu se mu nos zavíha.

angedeihen laſſen deliti, dajáti; podeliti, dodeliti, dati.

angedonnert kakor od strele zadét, ostrmèl, osúpèl, odrevenèl.

Angehäuſe *n.* namèt, kùp.

angehen (angreifen) lotíti se, napásti (-pádem), polotíti se, prijéti (primem); (bitten) prósiti; poprosíti, zaprosíti, obŕniti se (do koga); (fordern) térjati; (anfangen) začéti (-čnèm); *impf.* začénjati; (betreffen) tikati (tičem) se, zadévati; zadéti (-dénem); (beginnen) pričéti (-čnèm) se; prihájati, nastópati, nastájati; (noch ausreichen) še veljáti, še biti (sem) za silo; (kümmern) mar biti (sem) komu, brigati, skrbéti (koga).

Angehör *n.* imétje, imétek, posést (-i), svojína, iménje.

angehören pripádati (v last), prištévati se, spádati, biti (sem) čigáv; es gehört mir, dir, uns, dem Vater moje, tvoje, naše, očétovo je.

angehörig (wird mit beſitzenden Beiwörtern ausgedrückt) d. Hauſe — domáč.

Angehörige *m.* pripádnik, svojèc; unſer — našínec; — des Landes deželjàn; — des Volksſtammes roják; — des Staates državljàn; — der Gemeinde občàn.

Angeklagte *m.* obtóženec, zatóženec; *f.* zatóženka.

Angel *f.* (Fiſch—) trnek, ódica; (Thürangel) tečáj, obračáj, stožér, stežáj.

angelaufen otékèl, zatékèl, zabúhèl; (v. Hauche) nahúkèl.

Angeld *n.* zadàv, zadávek, zadátje, ara.

angelegen blížnji, sosédnji; ſich — ſein laſſen prizadévati si, trúditi se, pogánjati se, skrbéti, brigati se.

Angelegenheit *f.* reč (-i), stvar (-i), opravilo, zadéva, zadévek.

angelegentlich vážen, imenitèn; *adv.* silno, na vso moč, prav toplo, prav zelò.

angelförmig ódičast, trnku podóben.

Angelhaken *m.* kljúka, máček.

angeln na trnek loviti.

angeloben obljúbiti; *impf.* obétati, obljúbljati, obljubovati.

Angelobnis *n.* slovésna obljúba, zaobljúba.

Angelruthe *f.* protíca; — ſammt Angel ribnica.

Angelſchnur *f.* ódična vrvíca, ódičnica.

angelweit (offen) na stežáj (odprt).

angemeſſen primérjen, primérèn, prikládèn, priléžen, pristójèn, pripráven.

Angemeſſenheit *f.* primérnost, pristójnost.

angenehm prijétèn, ugódèn; povóljen, všeč *(indecl.)*, všéčen, mil in drag.

angenommen, bajè denímo, postávimo, recímo, vzemímo (da).

Anger *m.* trata, ledina; (Rain) griva, meja, vzare *pl.*

Angeſchuldigte *m.* obdolžénec; *f.* obdolžénka.

Digitized by Google

abdieren (zuſammen) seštéti (-štejem); (dazu) pri-, došteti; *impf.* se-, prištévati.

Addition *f.* seštévanje, prištévanje.

adé (adieu) z Bogom! srečno! Bog s tebój (Bog z vami)!

Adel *m.* (Vorzug) plemenítost, žlahtnost, blagoródnost; (beš Geiſtes) plemenitost srcá, blagodúšnost; (die Adeligen) plémstvo, žlahtna gospóda, plemenítniki *pl.*; Adels- plemeniški, plémiški, žláhtniški. [rodú.

adelig plemenít, žláhten, plemenítega

Adelige *m.* plemenítnik, plemenitáš, plémič; *f.* plemenítnica.

adeln žlahtníti, plemenítiti; plemstvo podelíti, med plemenítnike povzdígniti. oplemenítiti; (erheben) povišévati, blážiti.

Adelſtand *m.* plemstvo, plémištvo, žlahtni stan.

Adept *m.* zlatodéj, čúdežnik.

Ader *f.* žila; *dem.* žílica; (Blutader, *vena*) odvódnica; (Schlagader, *arteria*) privódnica, ciplja; zur — laſſen púščati; kri izpustíti.

aderförmig žílast.

Aderhaut *f.* žílnica.

aderig žílav, žílnat, žílovít. [(krví).

Aderlaſs *m.* (*pl.* Aderläſſe) púščanje

Aderſchlag *m.* žílno trípanje, žílni utrip. [vost.

Adhäſion *f.* sprijémnost, sprijemljí-

Adjectiv *n.* pridévnik, prilóg.

adjectiviſch pridévən.

adjudicieren prisóditi, pripoznáti; *impf.* prisójati. prisojevati.

Adjunct *m.* pristav, adjunkt.

adjungieren pridrúžiti, pridáti (-dam) za pomočnika.

adjuſtieren uravnáti, prirediti, odmériti, opráviti; *impf.* uravnávati, prirejáti, oprávljati; *mil.* oboróžiti; *impf.* oboroževati; (im Rechnen) ugotóviti; *impf.* ugotávljati.

Adjuſtierung *f.* (im Rechnen) ugotovítəv, uravnáva, odméra; (milit. Anzug) vojáška oprávа. [pis.

Adjuſtierungsvorſchrift *f.* oprávni pred-

Adjutant *m.* pribóčnik, adjutant. [tum.

Adjutum *n.* pripomóč, podpóra, adju-

Adler *m.* orél, postójna; *dem.* orlič; Adler- orlov, orlji; (Weibchen) orlica.

Adlergeier *m.* brkasti ser.

Adminiſtration *f.* uprávа, upravníštvo, upravíteljstvo, administrácija.

adminiſtrativ uprávən, oskrboválən.

Adminiſtrator *m.* upravitelj, uprávnik.

adminiſtrieren upravljati, oskrbovati.

Admiral *m.* pomórski povéljnik, admiral.

ad notam nehmen zapómniti si, zapísati (-pišem) si, zaznamovati si, zabeléziti si.

Adnotation *f.* zaznámba, zapísek, zabelézek.

adoptieren dete za svoje vzéti (vzamem); (einen Knaben) posinóviti; (ein Mädchen) pohčériti.

Adoption *f.* usinovítəv; pohčerítəv.

Adoptivſohn *m.* posinóvljenec.

Adoptivtochter *f.* pohčérjenka.

Adoptivvater *m.* posinovnik.

Adreſſant *m.* nadpisávec.

Adreſſat *m.* nadpisanec.

Adreſſe *f.* nadpis, napis; (Zuſchrift) písmo, adresa.

adreſſieren nadpísati (-pišem), nadpis napráviti, adresírati.

Advent *m.* advènt, advéntni čas, prihod (Gospodov); Advent- advéntni.

Adverb *n.* prislóv.

adverbial prislóvən.

Advocat *m.* odvétnik, advokát.

Advocatenkammer *f.* odvétniška zbórnica, advokátska kámera.

Aërometer *n.* zrakomèr.

Aëronaut *m.* zrakoplóvec.

Aëroſtatik *f.* aerostátika, nauk o ravnotežju plínov in pár. [góden.

Affaire *f.* posél; (Streit) razpór; do-

Affe *m.* ópica; Affen- ópičji.

Affect *m.* razvnétje, strast (-i), ogénj, vnétost; in — gerathen razgréti (-grejem) se, razvnéti (-vnamem) se.

Affectation *f.* prisiljenost, hlimba, páčenje, pretíranost.

affectieren siliti se, délati se, hlíniti se, páčiti se, pretirávati, širokopériti se, spakovati se.

affectiert prisíljen, hlínjen.

äffen oponášati koga, rógati se, páčiti se komu, bebca délati iz koga; za nos vóditi, várati, slepáriti; prevárіti, oslepáriti.

Digitized by Google

Affenliebe *f.* slepa ljubézēn (-i).
Affiche *f.* lepák, nabito oznanilo, pribito razglasílo, prilepljèn razglás.
affichieren pribiti (-bijem), prilepíti, razobésiti naznanilo.
affizieren navtísniti, prijéti (prímem) (se) koga, okúžiti; *impf.* prijémati (se), kúžiti; dirniti, zadéti (-denem), stresti.
Affinität *f.* sváščina, svaštvo.
Affirmation *f.* potrdítēv, pritrjevánje, uverjávanje, zagotovítēv.
affirmativ trdílēn, pritrjeválēn.
Affront *m.* zasramovánje, zasméh.
After *m.* zádnjica, zadék, rit (-i), goza.
Afterarzt *m.* mazáč, lažívráč, doktorskaza. [hlínēc.
Afterchrift *m.* nápačēn kristján, svetoAfterdarm *m.* rítnik, končnica, danka, ritno črevó (-ésa).
Afterglaube *m.* ležníva —, goljúfna vera; prazna —, babja vera.
Afterkönig *m.* nepráví kralj, vsíljeni kralj, prótikralj, lážikrálj.
Aftermiete *f.* pódnajèm, pódzakúp, pázakúp.
Aftermieter *m.* pódnajémnik. [nik.
Afterpächter *m.* pódzakúpnik, pázakúpAfterpartei *f.* ſ. Aftermieter.
Afterprophet *m.* ležníví prérok.
Afterweisheit *f.* púhlo modrijánstvo, ležníva modrósť.
Age *f.* pazdér; *coll.* pazdérje; (am Getreide) resa, resina, osína.
Agende *f.* opravílni zapísnik, služebnik; (kirchl.) obrédna knjiga, agenda, trebnik; —n *pl.* opravíla, posli.
Agent *m.* opravník, opravílnik, agent.
Agentie *f.*, **Agentſchaft** *f.*, **Agentur** *f.* opravníštvo, opravílstvo, agencíja.
Agglomerat *n.* gomíla, grmáda, gromáča.
agglutinierend pripenjálēn, prilepljálēn, pripenjajóč, prilepljajóč.
Aggregat *n.* skúpēk.
Aggregationszuſtand *m.* skúpnost.
aggreſſiv napáděn, sovrážēn.
Agide *f.* várstvo, krilo, okrílje, zaščítje, obrámba.
agieren činíti, délati; z rokámi kríliti; ponášati se, predstávljati, krétati se.
Agio *n.* nadávēk, úžija.
Agiotage *f.* menjársko dobičkárjenje, menjárska líhva, barantánje z nadávkom, ažijotaža.
Agitator *m.* agitátor, t. j. delovátelj, ki delúje za koga ali kaj s prigovárjanjem; šúntar.
agitieren agitírati, délati za koga ali kaj s prigovárjanjem; šúntati.
Agnat *m.* sorodnik (po očétu), žlahtnik, sorodovínēc.
agnoſcieren za pravo spoznáti, priznati, pripoznati.
Agonie *f.* mrtváščica, umíranje, smŕtna težáva.
Agraffe *f.* spona, klupa. [póljstvo.
Agricultur *f.* kmetíjstvo, poljedélstvo,
ah! *interj.* a! aha! o! dète!
Ahle *f.* šilo, bodílo.
ahlenförmig šílast.
Ahm *f.* vedro, dvovédrnik.
ahmen (sode) mériti; izméríti; (mero) preizkúsiti; *impf.* preizkúšati.
Ahmer *m.* sodomérec.
Ahn *m.* ded, prednik, prádèd; —e *f.* bábica, prédnica; die —en pradédje, prédniki.
ahnden svaríti, kárati; posvaríti, pokarati; (ſtrafen) kazníti, kaznovati, pokoríti.
Ahndung *f.* svarítēv, posvarílo, kazēn (-i), pokóra.
ähneln malo podóbēn biti (sem) komu.
ähnelnd nekóliko podóbēn.
ahnen slútiti, čútiti; ìdj ahne zdi se mi, dozdéva se mi.
ähnlich podóbēn, sličēn.
Ähnlichkeit *f.* podóbnost, slíčnost.
Ahnung *f.* dozdévēk, dozdévanje, slutnja.
Ahorn *m.* javor; Ahorn- jávorov.
Ahornwald *m.* jávorje.
Ähre *f.* klas (-a u. -ú); *coll.* klasjé, klasóvje; *dem.* Ährchen *n.* klasēk; —n leſen páberkovati, lávkati.
ähren klasíti se, v klasje iti (grem); izklasíti se.
ährenerzeugend klasoróden.
Ährenleſe *f.* páberkovanje, lávkanje.
ährenreich klasát.
Ährenſpitze *f.* résa, resína, osína.
Aichamt *n.* meroizkúsni urád.
aichen (sode) mériti, (tehtnico) preizkúšati; *pf.* izmériti, preizkúsiti.

Digitized by Google

Aicher *m.* méręc, merčin, merčún.
Aichſaſs *n.* merjen sod.
Aichgebür *f.* meroizkúsna pristojbína.
Aichmaß *n.* postávna mera.
Aichmeiſter *m.* meroizkúsnik.
Aichſtab *m.* merilna pálica.
Aichweſen *n.* meroizkústvo.
Akademie *f.* akademíja; učéno drúštvo.
Akademiker *m.* akadémik.
akademiſch akademijski, akadémiški.
Akatholik *m.* nekatóličan; —in *f.* nekatóličanka.
akatholiſch nekatóliški.
Akazie *f.* akácija, nérod. [vrvi.
Akrobat *m.* vrvohódec, plesávec na
Akroſtichon *n.* akrostih. [akústika.
Akuſtik *f.* sluhoslóvje, zvokoslóvje,
Alabaſter *m.* alabástər.
Alant *m.* oman; —wurzel *f.* véliki korén, ómanov korén.
Alarm *m.* hrup, šunděr, buka; klic k orožju; — ſchlagen k orožju bóbnati; — blaſen k orožju tróbiti.
alarmieren razbúriti, vzbúniti; vznemíriti, preplášiti; k orožju sklicati (-kličem).
Alarmzeichen *n.* skliceválno známenje.
Alaun *m.* galún; Alaun- galúnov.
Alba *f.* alba, mašna srajca.
albern ábotən, bedast, butast, trapast, gumpast, šemast, norčáv; —er Menſch ábotnež.
Albernheit *f.* ábota, bedáštvo, bedarija, norčávost.
Album *n.* (*pl.* die Alburns) spomínska knjíga, album.
Alchemie *f.* zlatodélstvo, alhemija.
Alchemiſt *m.* zlatodéj, alhemist.
Aldermann *m.* starejšína, starína.
Alfanz *m.* šalobárda, šaljivec, burkež; norčija.
Alge *f.* alga.
Algebra *f.* algebra.
algebraiſch algebrajski. [nítev.
Alimentation *f.* prežívljanje, prehra-
Alimentationsgebür *f.* prehránščina.
aliquot nekólik.
Alkali *n.* (*pl.* die Alkalien) lužnína, lúgasta sol (-i).
alkaliſch lúgast, alkálijski.
Alkohol *m.* vínski cvet, alkohól.
Alkoven *m.* pregrádek, pristének.
All *n.* vesóljnost, vesóljni svet.
all(er), -e, -es vès, vsà, vsè; slehérən, čihérən, vsak; vor —em pred vsem drugim, najprej; aus —er Kraft na vso moč; in —er Früh̃e na vse zgodaj; —er Anfang vsak začétək; —e Tage vsak dan. [večér.
allabends *adv.* vsak večér, vsak ljub
allbekannt povsód znán.
allda tù, tù-le, le-tù, le-tód.
alldort tam, le-tàm, ondi.
Alle *f.* (*pl.* die Allen) drevorèd.
Allegat *n.* (Beilage) dokládek, prilóga; (Citat) navédek. [alegorija.
Allegorie *f.* (*pl.* die Allegorien) prílika,
allegoriſch alegóričən, priličən.
allein sam, samoedín; ganz — sam samcat; *adv.* samó, zgòlj; *coni.* àli, pà, pàk, todà.
Alleinbeſitz *m.* samoposéstje.
Alleinbeſitzer *m.* samoposéstnik.
Alleineigenthümer *m.* samolastník.
Alleingewalt *f.* samooblást (-i).
Alleinherrſchaft *f.* samovláda, samodŕštvo. [držec.
Alleinherrſcher *m.* samovladár, samo-
alleinig sam, prav sam, samoedin, osamèl.
alleinſeligmachend edinozveličálən.
allelujah! *interi.* aleluja! [krátən.
allemal vsákikrat, vsèlej; —ig vsako-
allenfalls mordà, morebíti; (auch mittelſt utégniti).
allenthalben povsód, povsódi. [naj-.
aller- (für den Superlativ) pre-, spre-,
allerdings na vsak način; zarés, sevéda, kajpa, kájpada.
allererſt najprvo, najprej.
allerhand vsákršən, vsakovŕstən, razən, raznotér, mnogovŕstən; *adv.* márskàj.
Allerheiligentag *m.* Vsi sveti *pl.*; žu Allerheiligen o Vseh svetih.
Allerheiligſte *n.* sveto Rešnje Teló (Telésa); (im Tempel) svetíšče.
allerhöchſt najvíšji; Allerhöchſtdieſelben Njegóvo Veličánstvo.
allerlei ſ. allerhand.
allerliebſt preljúb, premíl, prelép; am —en *adv.* najrájše.
allerorten, -orts, -wegen povsód.
Allerſeelen *pl.* Vseh vérnih duš (dan).
allerſeits od vseh strani.

Digitized by Google

allesammt vsi vkùp, vsi od kraja, vsi čiherni.

alleszeit vsèlej, vsak čàs, vsekdar.

allfällig morebitèn.

Allgegenwart *f.* povsódnost.

allgegenwärtig povsód pričujóč.

allgemach počási, polágoma.

allgemein splošèn, obči, občèn; *adv.* (im allgemeinen) splòh, splošno, vobče; povsód, vseskózi.

Allgemeinheit *f.* splošnost, občnost.

allgewaltig vseoblástèn, vsegamogóčèn.

Allgüte *f.* najvíša dobróta, neskónčna dobróta. [bèr.

allgütig predobrótljiv, neskončno do-

allhier tu, le-tù, tùkaj.

allhiesig tùkajšnji.

Allianz *f.* zveza; Allianz- zvezni.

Alligator *m.* aligator. [zediniti.

alliieren zvézati (zvézem), zdrúžiti,

Alliierte *m.* zavéznik; *f.* zavéznica.

Alliteration *f.* priglásba, aliterácija.

alljährlich vsakolétèn; *adv.* vsako leto.

Allmacht *f.* vsemogóčnost, vsegamogóčnost. [čèn.

allmächtig vsemogóčèn, vsegamogó-

allmählig sčásoma, po malem, polágoma. [sèc.

allmonatlich mésečèn; *adv.* vsak me-

Allod *n.* prostolástna imovína, alod.

allodial prostolástèn, alodijálèn.

Allonge *f.* podáljšek.

Allopathie *f.* alopatija. [nost.

Allotria *pl.* postránščina, nepristój-

allsehend vse vidèč, vseviděn.

allseitig vsestràn, vsestránski.

Allseitigkeit *f.* vsestránost.

alltäglich (alltägig) vsakdánji, vsédnji; navádèn.

Alltäglichkeit *f.* vsakdánjost, vsédnjost, navádnost.

allumfassend vseobsézèn.

Alluvium *n.* naplàv, naplavina, plavje.

allwissend vsevéděn, vsegavéděn, vsevedóč.

Allwissenheit *f.* vsevédnost, vsegavédnost. [děn.

allwöchentlich tédenski; *adv.* vsak te-

allzu pre-, prevèč.

allzubald prekmálu, preskóro, prezgódaj, prevréd.

allzugleich, allzumal hkratu, vsi obenem, vsi skùp, vsi kmalu.

allzuschnell prespéšèn, prenágèl.

allzusehr prevèč, prezlo.

allzuviel prevèč, premnógo, prevelíko.

Almanach *m.* zabávnik, álmanah.

Almosen *n.* miloščina, milodár, božji dar, vbógajme *(indecl.)*; — geben vbogajme dati (dam); *impf.* — dajáti.

Almosenbüchse *f.* púšica za milodáre.

Almosenier *m.* oskrbník miloščine, miloščinar.

almosenspendend milodárèn.

Aloe *f.* lopátika, aloa.

Alp *m.* mora.

Alpe *f.* planína; *dem.* planínica; Alpen- planinski.

Alpenbewohner *m.* planínar, planínec; —in *f.* planínarica, planínka.

Alpenhirt *m.* plánšar; —in *f.* plánšarica; — sein plánšáriti.

Alpenrose *f.* ravš, sleč, pljuvánec.

Alpenwegedorn *m.* smrdél, smrdelika.

Alphabet *n.* abece, abecéda; (cyrill.) azbuka.

alphabetisch abecédèn.

Alpler *m.* plánšar, planínar, planínec; —in *f.* plánšarica, planínarica.

Alraunbeere *f.* nadlišček, drisljívka.

Alraunwurz *f. (Mandragora)* Adámova glava, tolsti korén.

als *coni. temp.* ko, kàdar; *comp.* kòt, nego, od, mimo; (zum Beispiel) kàkor, na primer; sobald — bržko; so lange — dokler.

alsbald zdàjci, pri tej priči, takòj, kòj, kmalu, prècej.

alsdann nató, potèm, pótlej.

also *adv.* takó; *coni.* torej, tedàj, potemtakem.

alsogleich takòj, na mah, prècej, zdàjci, pri tej priči.

alt stár, prilétèn; (alterthümlich) davèn, starodavèn; — werden stárati se; postárati se, ostaréti; wie — bist du? kóliko si star?

Alt *m.* alt, visóki srednji glas.

Altan *m.* altan, mostovž, balkon; pomóli *pl.*

Altar *m.* oltár, darílnik, žrtvenik; *dem.* oltárček.

altberühmt staroslávèn.

Digitized by Google

Alte *m.* stárec, stárček, starina, dedec; *f.* stárka, bábica.

Alter *n.* starost, prilétnost; (Lebensalter) doba, vek; er iſt meines Alters on je mojih let, moj vrstník je; vor Alters svoje dni, njega dni, nekdaj; von Alters her od nekdaj.

alterieren geníti (gánem), razvnéti (-vnámem), predrugáčiti; ſich — geníti se, si k srcu vzéti; — jemáti.

altern stárati se, v leta iti (grem); postárati se, ostaréti.

alternativ ſ. abwechſelnd.

Alternative *f.* dvoje na izbíranje, izbíranje med dvojim, alternativa.

alternieren čréditi se, vrstiti se.

Altersclaſſe *f.* letna —, staróstna vŕsta.

Altersgenoſſe *m.* vrstník; —genoſſin *f.* vrstnica.

Altersnachſicht *f.* izpregléd nedolét-

Altersſchwäche *f.* ostarélost, obnemóglost.

Altersſtufe *f.* doba.

Alterthum *n.* stari vek, starodávnost, davnína; (Ding) starína.

alterthümlich starínski, starodávèn.

Alterthumsforſcher *m.* preiskovávec starín, starínar.

Alterthumskunde *f.* starinoslóvje, starinarstvo.

Alterthumsſtück *n.* starína.

Aelteſte *m.* starejšína, stárosta, glavár.

altförmig staroségen, po starem.

Altgeſell *m.* véliki hlapec, prvi pomagáč.

altgläubig starovérski, starovérèn.

Altgläubige *m.* starovérec; *f.* starovérka.

Altiſt *m.* altist; —in *f.* altístinja.

ältlich póstaren, starikav, starikast.

altmodiſch staroségen, po stari šegi, starínski.

Altmutter *f.* stara mati, bábica.

altrömiſch starorímski.

Altſaſſe *m.* prvosélec, staroséłec.

altſlaviſch staroslovénski.

altſtädtiſch staroméški.

Altvater *m.* očák, ded.

Altvordern *pl.* prédniki *pl.*

Altweiberſommer *m.* babje leto.

Alumnat *n.* duhóvno semenišče, bogoslóvnica.

Alumnus *m.* gojénec v semenišču, bogoslóvec, semeníščnik.

Amalgam *n.* zmes (-i), amalgam.

amalgamieren zméšati, spojiti.

Amanuenſis *m.* priróčnik, pomočnik, priróčni písar.

Amarelle *f.* španska višnja, amaréla.

Amazone *f.* amazónka.

Ambaſſade *f.* poslánstvo.

Ambaſſadeur *m.* poslánec.

Ambe *f.* dvojica, amba.

Ambition *f.* častiželjnost, slavohlép-

Amboſs *m.* (*pl.* die Ambоſſe) naklo, nakoválo; *dem.* nakoválce.

Amboſsſtock *m.* kováška klada.

Ambroſia *f.* ambrózija, nebéška jed (-i).

ambroſiſch vonjáv, blagodišeč.

ambulant popotèn, premekljiv.

Ameiſe *f.* mrávlja, mravljinec; rothe — ruska; *dem.* mrávljica; Ameiſenmravljinji, mravljinčji.

Ameiſenbär, Ameiſenfreſſer *m.* mravljínčar.

Ameiſenhaufe *m.* mravljíšče, mravljínjak.

Ameiſenlöwe *m.* volkec, mravodèr.

Ameiſenſäure *f.* mravska kislina.

Amelioration *f.* izboljšáva.

Amen amen, zgodi se, izídi se, bodi.

Amendement *n.* poprávek.

Amethyſt *m.* ametíst.

Amme *f.* dojnica, dojka, dojílja, dojica, baja.

ammen dojíti; podojíti.

Ammer *f.*, **Ammerling** *m.* strnád; (Weibchen) strnádka; Ammer- strnádov.

Ammoniak *n.* amónijak.

Amneſtie *f.* pomiloščénje, pomilostítev, amnestija.

amneſtieren pomilostíti, prizanésti.

Amor *m.* Lelj, Amor.

amorph brezlíčen.

Amortiſation *f.* (einer Urkunde) razveljávba, umrtvílo; (einer Forderung) razdolžítev, amortizácija; Amortiſations- umrtvílen, razdolžèn.

amortiſieren umrtviti, razveljáviti; odplačevati, amortizovati.

amovieren odpráviti, odstraníti.

Ampel *f.* svetílnica, svetíljka.

Ampfer *m.* kíslica, kísavec.

Amphibie *f.*, **Amphibium** *n.* dvožívka.

Digitized by Google

Amphitheater *n.* polukróžno (okroglo) gledališče, amfiteatêr.

Ampulle *f.* skúlica.

Amputation *f.* odréza, odvzétje (uda).

amputieren odrézati, odsékati.

Amſel *f.* kos; **Amſel-** kosov.

Amt *n.* urad, služba; **von amtswegen** urádoma, slúžbeno, urádno.

amthandeln (amtieren) službo opráv-ljati, uradovati.

amtlich urádèn, služben, služábèn; *adv.* urádno, urádoma.

Amtmann *m.* opravník, služábnik, uradnik, opravítelj.

Amts- urádni, služábni, slúžbeni.

Amtsbezirk *m.* urádni okoliš, služábni okráj, podróčje.

Amtsblatt *n.* urádni list.

Amtsdiener *m.* urádni sluga, birič.

Amtsführung *f.* urádno poslovánje, uradovánje.

Amtsgeheimnis *n.* urádna tájnost.

Amtshandlung *f.* urádni čin, — posêl, uradovánje.

Amtskanzlei *f.* urádna pisárnica.

Amtsnachfolger *m.* naslédnik —, nastópnik v slúžbi.

Amtspflicht *f.* urádna dolžnóst. [(-í).

Amtsſache *f.* urádna —, služábna stvar

Amtsſiegel *n.* urádni pečát.

Amtstag *m.* urádni dan.

Amtsvorſtand, Amtsvorſteher *m.* predstójnik urádа.

Amtszeitung *f.* urádni časnik.

Amulet *n.* amulet.

amüſant zabávèn, kratkočásèn.

Amüſement *n.* zabáva, razveseljevánje.

amüſieren zabávati, kratkočásiti, razveseljevati.

Amylum *n.* skrob, skrobovína.

an *praep.* na; nàd, pò, v; (bei) pri, òb, polèg; *adv.* (beiläufig) blízu, okóli.

Anabaptiſt *m.* prekŕščenec, novokŕščenec.

Anachoret *m.* samotár, puščávnik, pustinják.

Anachronismus *m.* zmota v štetju let, časoslóvna zmeda, anahronízem.

Anagramm *n.* prestáva čŕk, anagrám.

Analekten *pl.* izpíski *pl.*, drobtinice *pl.*, zabelézki *pl.*; zbírka.

analog naličèn, podóbèn, sličèn.

Analogie *f.* naličnost, podóbnost, analogíja.

Analphabet *m.* analfabét, nepísmèn človek.

Analyſe *f.* razlága, razláganje, razkládanje; *chem.* razlóčba, razkrój.

analyſieren razložíti; *impf.* razlágati, razkládati, analizírati; *chem.* krojiti, lóčiti; razkrojiti, razločíti.

Ananas *f.* (*pl.* Ananaſſe) kraljévsko jábelko, ananas.

Anapäſt *m.* anapest.

Anaphora *f.* začétno ponavljánje, anafora.

Anarchie *f.* brezzákonje, brezvládje, nerèd, anarhija.

anarchiſch brezvládèn, anarhijski.

Anathem *n.* cerkvéno izóbčenje, — proklétje, — proklétstvo.

anathemiſieren prokléti (-kólnem), izóbčiti.

Anatomie *f.* raztelesovánje, anatomíja.

anatomieren raztelésiti, razúditi.

Anatomiker *m.* raztelesovávec, anatóm.

anatomiſch anatomíjski, anatómski.

anbahnen pot délati; *pf.* pot narediti; (im Schnee) gaz délati, gáziti; gaz narediti, pregáziti; (im Walde) sékati, krčiti; presékati, prekŕčiti.

Anbau *m.* (des Feldes) obdelovánje; (Anſaat) setêv; (Anpflanzung) sajénje, zasád, nasád; (am Gebäude) prizidek, prizídano poslópje.

anbauen (das Feld) obdélati, obsejáti (-séjem); *impf.* obdelovati, sejati; (Bäume) saditi, zasájati; nasaditi, zasaditi; (e. Gebäude zubauen) prizídati; *impf.* prizidovati.

anbefehlen zaukázati (-ukažem), veléti, zapovédati (-vém); (empfehlen) priporočiti; *impf.* zaukazovati, velévati.

Anbeginn *m.* začétek, pričétek.

anbehalten na sebi obdŕžati (-držím), ne sleči (slečem).

anbei polèg, zráven; — folgt prilóžen(o) je.

anbeißen ugrízniti, pokúsiti, načéti (-čnèm); *impf.* pokúšati, načénjati; (anfaſſen) prijéti (primem), popásti (-padem), lotiti se, zagrábiti.

anbelang *adv.* in — deſſen zastràn tega, zatégadelj, kar se tega tiče.

Digitized by Google

anbelangen tikati (tičem) se, zadévati; *pf.* zadéti (-dénem).

anbellen lájati; zalájati nad kom; *fig.* obrégniti se, zadréti (-derem) se, zarévskati nad kom; *impf.* obrégati se, zadirati se nad kom.

anbequemen ſich prilagoditi se.

anberaumen (eine Friſt) postáviti, določíti, odrédíti, ustanoviti (rok); *impf.* postávljati, določevati, ustanávljati.

anbeten móliti, častiti; falſche Götter — malikovati; *fig.* obožávati.

anbetracht *adv.* in — beſſen gledé na to, z ozírom na to.

Anbetung *f.* molitév, češčénje; (der Götzen) malikovánje; *fig.* obožávanje.

anbiegen uprégniti, upógniti, privíhati, pregeníti (-gánem); *impf.* nagíbati.

anbieten ponúditi; *impf.* núditi, ponújati.

Anbieten *n.*, **Anbietung** *f.* ponúdba.

Anbieter *m.* ponúdnik.

anbinden privézati (-vézem); natvésti (-tvézem); *impf.* privezovati.

Anbiſs *m.* nagrízek, ugrízek; (Köder) vada, vabílo.

anblaſen píhati (piham u. pišem); píhniti; (eine Blaſe vollblaſen) napihovati; napíhniti.

Anblick *m.* poglèd; prizór; auf den — na očí.

anblicken glédati; poglédati, ozréti se; *iter.* pogledovati, ozírati se; ſich gegenſeitig — spoglédati se; *iter.* spogledovati se.

anbohren navŕtati, načéti (-čnem); *impf.* načénjati.

Anbot *n.* ponúdba.

anbrechen nalómiti, nakŕhniti, načéti (-čnem); *impf.* nalámljati, načénjati; der Tag bricht an zorí se, dani se, svita se, dan se dela, dan se zaznáva; der Tag iſt angebrochen izdanilo se je, dan se je storil, dan je napóčil; die Dämmerung bricht an mrači se, temní se, mrak se dela, mrak nastája; die Dämmerung iſt angebrochen zmračilo se je, stemnilo se je, mrak je nastál (nastópil); die Nacht bricht an noči se, noč nastópa; die Nacht iſt angebrochen znočilo se je, noč se je storila, noč je nastála.

anbrennen *tr.* v-, pri-, zažgáti, zapáliti; *impf.* v-, pri-, zažígati; (im Kochen — laſſen) prismoditi; *intr.* vneti (vnamem) se, vžgati se; *impf.* vnémati se, vžígati se; ſich — prismodíti se, opéči se.

anbringen (heran) donésti, prinesti; (irgendwo) napráviti, narediti; postáviti, naméstiti, natekniti (-táknem), nasadíti; *impf.* naprávljati, narájati, natíkati, nasájati; (verwenden) obŕniti, porábiti; *impf.* obráčati; ſich recht — napráviti, potrósiti; *impf.* zaprávljati, trósiti; (ein Geſuch) vložiti, izročiti (prošnjo); *impf.* vlágati; (Waren) razprodáti, razpečáti; *impf.* razprodájati, razpečávati.

Anbruch *m.* nalómek, načétek, načétje; (des Tages) svit, zór, zazór; mit — des Tages o prvem svitu, z dnevom vréd, ko se je dan zaznál, ko se razdaní; mit — der Nacht v mraku, z nočjó vred, ko se jame mračiti, ko se jame noč délati.

anbrüchig načét, nagnít, nakážen, izkažèn.

anbrummen réncati (-ím), godrnjáti, mrmráti nad kom; zarénčati, zagodrnjati.

Anbug *m.* zavíha; (Kanzleiſprache) prílóga.

Anciennetät *f.* služábna leta, služábna zaporédnost.

Andacht *f.* pobóžnost, nabóžnost; (Gottesdienſt) duhóvno opravílo.

Andächtelei *f.* svetohlínstvo, slutvopobóžnost, tercijálstvo.

andächtig pobóžen, nabóžen; *adv.* zvestó, z zbranim duhom.

Andächtler *m.* svetohlinec, tercijálec; —in *f.* svetohlínka, tercijálka.

Andachtsbuch *n.* molitvena knjiga, duhóvne bukve *pl.*

andante lahno, lagáno, polágoma.

Andenken *n.* spomín, pómnež; (Denkzeichen) spomínek; ſeligen —s (er) pokójni, rájni; (ſie) pokójna, rájna.

andere, der, die, das drugi, -a, -o, ini, -a, -o, oni, -a, -o; die — Welt drugi svet; ein andermal drúgikrat, drúgo pot, drugič.

änderbar izpremenljiv.

Digitized by Google

ändern premeníti, preináčiti, prenarédíti. **predrugáčiti**; *impf.* preminjáti, prenarejáti, predelovati, izpreminjevati; (v. Meinung) misél izprevréči (-vŕžem), premisliti se; *impf.* misél izprevrâčati; ſich — izpremeníti se ɔc.; (v. Wetter) izprevréči (-vŕžem) se.

anderntalls drugáč, drugáče, ináče, sicèr.

anderntheils (andererſeits) z druge strani.

anders drugáče, ináče, ináko; — beſchaffen drugáčen.

anderſeitig onostránski, drugostránski, nasprótèn.

andersgläubig drugovérski, druge vere *(gen. sing.)*, inovérèn. [véreč.

Andersgläubige *m.* drugovéreč, ino-

anderswo drugjé, kje drugjé; drugód, inód.

anderswoher od drugód, od inód, od kod drugód.

anderswohin drugám, ínam, kam drugám.

anderthalb poldrúgi; — Jahre poldrúgo leto; in — Jahren v poldrúgem letu.

Änderung *f.* preméмba, izpreminjáva, prenarédba, preména.

anderwärtig drugótèn.

anderwärts drugjé; drugám.

anderweitig *adv.* drugám, drugjé, od drugód; *adj.* drugi, drugáčèn.

andeuten oméniti, v misél vzéti (vzámem), namigniti, opómniti; *impf.* oménjati, v misél jemáti (jémljem); (ſkizziren) občŕtati, načŕtati (z nekóliko potézami).

Andeutung *f.* opómba, omémba, namig; občŕt, načŕtek.

andichten izmísliti kaj o kom, pod-, pritekníti (-táknem), obésiti komu kaj; *impf.* pod-, pritíkati, obéšati.

andonnern zagrméti nad kom. [nem).

andorren prisušíti se, prischníti (-sáh-

Andrang *m.* naválj, pritísk, pritòk, sila.

andrängen pritisníti, prirínіti; *impf.* pritískati, prirívati.

androhen pretíti, žúgati, grozíti (se); zapretíti, zažúgati, zagroziti (se). [nja.

Androhung *f.* grožnja, žúganje, pret-

Andruck *m.* pritísk.

andrücken pritísniti; *impf.* pritískati.

aneifern vnéti (vnamem), izpodbudíti, izpodbósti (-bodem); *impf.* vnémati, izpodbújati, izpodbádati.

Aneiferung *f.* vnémanje, izpodbádanje, izpodbudílo, izpodbújanje.

aneignen lastíti si, svojíti si, osvájati; prilastíti si, osvojíti si, polastíti se česa; (angewöhnen) pri-, navádíti se, pri-, naučíti se.

aneinander eno k drúgemu, skùp; **=fügen** zložíti; *impf.* zlágati; **=gerathen** spreti se, sporéči se; **=grenzen** držati (držim) se, mejíti (med sebój); **=reihen** zvrstíti; (Maſchen) nabráti (-bérem), nanízati.

Anekdote *f.* pripovédka, dogódbica, anekdota.

anekeln gábiti se, gnúsiti se, mrzéti, stúdíti se.

Anemometer *n.* vetromèr, sapomèr.

Anemone *f.* vétrnica, zaspánka, travnica.

anempfehlen priporočíti; *impf.* priporóčati.

anerben podédovati, pridédovati.

anerbieten ſich ponúditi se; *impf.* ponújati se.

Anerbieten *n.* ponúdba.

anerkennen priznáti, pripoznáti, za dobro spoznáti; *impf.* priznávati, pripoznávati.

Anerkennung *f.* priznánje, priznáva, prízнátèv, pripoznátèv.

anerziehen z vzrójo vcépiti, priučíti, navádíti; *impf.* vcépljati.

aneſſen nagrízniti, načéti (-čnem); ſich — najésti (-jém) se; ſich Ekel — prenajesti se.

anfachen upíhati, podpíhati, podkúriti, podnétiti, razpíhati.

anfädeln nízati (nízam, nížem), nabírati; nanízati, nabráti (-berem).

anfahren pripéljati (-peljem) se; (an etwas) zadéti (-denem); jemanden — zadréti (-derem) se, zarézati (-režim), obrégniti se; *impf.* zadírati se, režati; übel — iztekníti (-táknem) jo, izkúpiti jo, naletéti; (anführen) navóziti; *impf.* navážati; den Schacht — v jamo iti (grem), delo pričéti (-čnem).

Anfall *m.* napád, napást (-i), naskòk, naválj; (des Vermögens) pripad.

Digitized by Google

anfallen napásti (-pádem), naskóčiti, prijéti (prímem), lotíti se, pláníti —, navalíti —, udáriti na koga; *impf.* napádati. prijémati; pripásti; *impf.* pripádati.

Anfang *m.* za-, po-, pričétěk; den — machen začéti (-čnèm); *impf.* začénjati; den — nehmen začéti se; *impf.* začénjati se; Anfangs- začétni, prvi.

anfangen za-, pričéti (-čnèm), jeti (jámem); *impf.* za-, pričénjati; (unternehmen) lotíti se, prijéti (prímem) se česa, podjéti (-jámem); *impf.* podjémati (-jémljem), lotévati se; was soll ich — kaj mi je storíti, kaj mi je početi, kaj naj storím; er weiß nicht, was er — soll ne ve, kaj bi (storil); zu gehen — shóditi.

Anfänger *m.* začétnik, novíněc; —in *f.* začétnica, novínka.

anfänglich začétěn, pričétěn; *adv.* s. anfangs.

anfangs od začétka, od kraja, spočétka, izpŕva.

Anfangsbuchstabe *m.* prva črka, začétnica.

Anfangsgründe *pl.* pričétki *pl.*, začétna vodíla *pl.*

Anfangspunkt *m.* izhodíšče.

anfassen prijéti (primem), popásti (-padem); *impf.* prijémati (-jemljem), popádati; (tasten) tipati (tipljem), šlátati; potipati, pošlatati.

anfaulen nagníti (-gnijem), ogníti.

anfechtbar izpodbitěn.

anfechten napásti (-padem); *impf.* napádati; (bestreiten) izpodbíjati, ométati, nasprotovati; (vom Satan, von der Sünde) mámiti, mótiti, izkúšati.

Anfechter *m.* napástnik, izkušnjávěc.

Anfechtung *f.* izpodbíjanje; napàd; (eines Kaufes) razdíranje; (des Satans) napást (-i), izkušnjáva; Anfechtungs- izpodbójěn.

anfeinden čŕtiti, sovrážiti, mŕziti.

Anfeindung *f.* mŕžnja, sovráštvo.

anfertigen narediti, napráviti, zgotóviti; *impf.* naréjati, naprávljati, zgotávljati.

Anfertigung *f.* napráva.

anfesseln prikléniti; *impf.* priklépati.

anfeuchten móčiti, vlážiti, namákati; namočiti, pomočiti, povlažiti.

anfeuern kúriti, nétiti, podžígati; podkúriti, zanétiti, zažgáti (-žgèm), razgréti (-grejem), razpáliti; (ermuthigen) izpodbuditi, izpodbósti (-bodem), osŕčiti, vnéti (vnámem); *impf.* izpodbújati, izpodbádati, osrčevati, vnémati.

anflechten (hinzu) priplésti (-pletem); *impf.* priplétati; (voll) naplesti, splesti.

anflehen ponížno prósiti; pohlévno zaprósiti, — poprósiti.

anflicken prikŕpati, prišíti (-šíjem).

anfliegen priletéti; (anstoßen) zaletéti se, udáriti; *impf.* zaletávati se.

anflößen pri-, naplavíti, nanésti, nanósiti; *impf.* naplávljati, nanášati.

Anflug *m.* na-, prilèt; (im Forstwesen) zarod, zarástěk, mladóvje, mládje; (bei Erzen) popŕh; (vom Hauche am Glase) nahuklína.

Anfluss *m.* pritòk; (angeflößtes Erdreich) plavje, naplavína, prod.

Anforderung *f.* terjátěv, zahtéva.

Anfrage *f.* vprašánje, pítanje; die öftere — vpraševánje, povpraševánje.

anfragen vprášati, povprášati, zapítati, pobárati; *impf.* povpraševati.

anfressen nagrízniti, ogristi (-zem), oškrbljáti; sich — nažréti se.

anfrieren primŕzniti.

anfrischen očvrstiti, osvéžiti, požíviti; *fig.* pozbuditi, osŕčiti; *impf.* pozbújati, osrčevati.

anfügen pridejáti (-dénem), pristáviti, pritekníti (-táknem); zložiti, stekníti, spehníti (spáhnem); *impf.* pridévati, dostávljati, pritíkati; zlágati, stíkati.

anfühlen potípati (-típljem), pošlátati.

anführen (m. d. Fuhrwerk) pripéljati, navóziti; (leiten) vóditi, biti (sem) na čelu, načelovati; (citieren) navésti (-védem), oméniti, povédati (-vém), v misěl vzéti (vzámem), pristáviti, opómniti; *impf.* navájati, oménjati, za zglèd jemáti (jémljem); (hintergehen) zvóditi, preslepíti, ukániti; *impf.* zvájati, slepíti.

Anführer *m.* vodník, vódja, vodítelj; (im Kriege) vójvoda, vojskovòd, vojskovódja, načélnik.

Anführung *f.* voditěv, vodstvo; (im Kriege) vojskovódstvo, povéljstvo, načélništvo, povéljništvo; (der Gründe) navédba; (Citat) navéděk, opómba, citát.

Digitized by Google

Anführungszeichen *n.* ušésca *pl.*, narekáj.

anfüllen pólniti; napólniti; (m. flüſſige Dinge) naliti (-líjem), natóčiti; *impf.* nalívati, natákati; (m. Getreide) nasúti (-spèm, -sújem); *impf.* nasípati (-pljem).

Anfurt *f.* pristán, pristanišče.

anfüttern napásti (-pásem), nakŕmiti, nasíti, napítati.

Angabe *f.* podátek, povédba, napóved (-i); (Anzeige) naznanilo; laut — kakor je bilo povédano, — naznánjeno.

angaffen zijáti (v koga). [slópje.

Angebäude *n.* prizídek, prizídano po-

angeben podáti (-dám); naznániti, na znanje dati, povédati (-vém), oglásiti; *impf.* naznánjati, oglášati; (b. d. Obrigkeit) ováditi, zatóžiti; *impf.* ovájati; den Ton — zvonèc nósiti, prvi biti (sem).

Angeber *m.* ovadník, tožník, ovadúh.

Angebinde *n.* vezilo, darílo.

angebiſſen ogrízen.

Angebiſſene *n.* ogrízek, nagrízek.

angeblich namišljen; *adv.* bajè, prè, neki, kakor právijo.

angebogen pripognjen, zavíhan.

angeboren prirojèn.

Angebot *n.* ponúdba.

angebracht gut primérn, na pravem mestu, uméstèn; ſchlecht — neprimérn, neuméstèn, ne na svojem mestu.

angebrannt prismójen, pricvŕknjen; —er Menſch prismójenec, prismóda, prismúknjenec; —es Holz ogorék; —e Stelle opeklina.

angebunden privézan; kurz — tenák, hitro se mu zaméri, kmalu se mu nos zavíha.

angedeihen laſſen deliti, dajáti; podeliti, dodelíti, dati.

angedonnert kakor od strele zadét, ostrmèl, osúpel, odrevenèl.

Angehäufe *n.* namèt, kúp.

angehen (angreifen) lotíti se, napásti (-pádem), polotíti se, prijéti (prímem); (bitten) prósiti; poprosíti, zaprosíti, obŕniti se (do koga); (fordern) térjati; (anfangen) začéti (-čnèm); *impf.* začénjati; (betreffen) tikati (tičem) se, zadévati; zadéti (-dénem); (beginnen) pričéti (-čnèm) se; prihájati, nastópati, nastájati; (noch ausreichen) še veljáti, še biti (sem) za silo; (kümmern) mar biti (sem) komu, brígati, skrbéti (koga).

Angehör *n.* imétje, imétek, posést (-i), svojína, iménje.

angehören pripádati (v last), prištévati se, spádati, biti (sem) čigáv; es gehört mir, dir, uns, dem Vater moje, tvoje, naše, očétovo je.

angehörig (wird mit poſſeſſiven Beiwörtern ausgedrückt) d. Hauſe — domáč.

Angehörige *m.* pripádnik, svojèc; unſer — našinèc; — des Landes deželjan; — des Volksſtammes rojak; — des Staates državljan; — der Gemeinde občan.

Angeklagte *m.* obtóženec, zatóženec; *f.* zatóžena.

Angel *f.* (Fiſch—) tŕnek, ódica; (Thürangel) tečáj, obračáj, stožér, stežáj.

angelaufen otékel, zatékel, zabúhel; (v. Hauche) nahúkel.

Angeld *n.* zadáv, zadávek, zadátje, ara.

angelegen blížnji, sosédnji; ſich — ſein laſſen prizadévati si, trúditi se, pogánjati se, skrbéti, brígati se.

Angelegenheit *f.* reč (-i), stvar (-i), opravilo, zadéva, zadévek.

angelegentlich vážen, imenítèn; *adv.* silno, na vso moč, prav toplo, prav zeló.

angelförmig ódičast, trnku podóbèn.

Angelhaken *m.* kljúka, máček.

angeln na trnek loviti.

angeloben obljúbiti; *impf.* obétati, obljúbljati, obljubovati.

Angelobnis *n.* slovésna obljúba, zaobljúba.

Angelruthe *f.* protica; — ſammt Angel ribnica.

Angelſchnur *f.* ódična vrvica, ódičnica.

angelweit (offen) na stežáj (odprt).

angemeſſen primérjen, primérèn, prikládèn, priléžèn, pristójèn, pripráven.

Angemeſſenheit *f.* primérnost, pristójnost.

angenehm prijétèn, ugóden; povóljen, všeč *(indecl.)*, všéčen, mil in drag.

angenommen, daſs denímo, postávimo, recímo, vzemímo (da).

Anger *m.* trata, ledina; (Rain) griva, meja, vzare *pl.*

Angeſchuldigte *m.* obdolžénec; *f.* obdolžénka.

Digitized by Google

angeſehen imenitèn, veljávèn, spoštován, číslan.

Angeſicht *n.* oblíčje, obràz, lice; ins — ſagen iz oči v oči, narávnost, v zobe (povédati).

angeſichts pred očmí, vpríčo.

angeſtammt prirojèn, rodovínski.

angeſteckt okúžen.

Angeſteckte *m.* okúženec; *f.* okúženka.

angethan (bekleidet) odét; (Gewalt, Unrecht) prizadét, storjèn.

angewandt obrnjen, uporábljen.

angewöhnen váditi; na-, priváditi; *impf.* navájati; ſich — navádíti se, navíkniti se.

Angewöhnung *f.* naváda, navíka, privája; ſchlechte — razváda.

angießen obliti (-lijem), políti; *impf.* ob-, polivati.

Angina *f.* ſ. Bräune.

anglotzen debélo glédati, zijáti, bolščáti (-ím) (v koga).

angreifen prijéti (prímem), popásti (-pádem), zagrábiti; *impf.* prijémati (-jémljem), popádati; (überfallen) napásti, zgrábiti, lotiti se; *impf.* napadati; (fremdes Gut) seči (sežem) po čem, polastiti se; *impf.* ségati, lastíti se; (von Krankheiten) oslabíti, prevzéti (-vzámem), izdélati; (beſtreiten) ométati, izpodbíjati; (rühren) iti (grem) k srcu, geníti (gánem); er weiß die Sache nicht anzugreifen ne zna začéti, se ne zna pripráviti k reči, — stvarí lotíti.

Angreifer *m.* napádnik.

angreiflich prijemljiv.

angrenzen mejíti (s kom), biti (sem komu) mejáč (sosed), držáti (-žím) se.

angrenzend mejni, sosédnji, bližnji.

Angrenzer *m.* mejáš, mejáč, sósed; (b. Weingärten) sogórnik; —in *f.* mejačica.

Angriff *m.* prijémek; (feindl.) napád, naválj, naskòk; einen — thun napásti (-pádem), prijéti (prímem), naskočíti; *impf.* napádati, naskakovati; in — nehmen lotíti se (česa), pripráviti se (k čemu), začéti (-čnem); Angriffsnapádni. [nik.

Angriffspunkt *m.* prijemališče, zastáv-

angriffsweiſe napádoma, v naskóku.

Angſt *f.* tesnóba, bridkóst, težáva, síla, stiska, strah, zona.

angſt und bange iſt (wird) mir tesnó mi prihája, strah me je, srcé mi stiska, sila mi prede, prigréva mi, tesno mi je pri srcu, bridkóst me obhája, zona me izpreletáva.

ängſten plášiti, tesnobíti, v strah pripráviljati, múčiti, strášiti; ſich — plášiti se, báti (bojím) se, strášiti se.

Angſtgefühl *n.* tesnóbni čut.

Angſtgeſchrei *n.* tesnóbni krik, vpítje v strahu.

ängſtlich tesnóběn, plašèn, plašljiv, bojéč, strašljiv.

Angſtlichkeit *f.* bojéčnost, plašljívost.

Angſtſchweiß *m.* mŕzèl pot, zona.

angürten pripásati (-pášem), opasati; *impf.* pri-, opasovati.

anhaben na sebi iméti (imam), nósiti; er kann mir nichts — nič mi ne more, ne more mi kaj.

anhacken nasékati; *impf.* nasekovati.

anhaften držáti (držím) se.

Anhalt *m.* držáj, držálo.

anhalten *tr.* držáti (držím); pridržáti; *impf.* pridrževati; (zurück) zadržati, ustáviti; *impf.* zadrževati, ustávljati; (anſpornen) prigánjati, izpodbádati, síliti, opomínjati; primórati; *intr.* (um ein Mädchen anhalten) snúbiti, prósiti; (währen) trpéti, trájati, ne jénjati; (inne halten) obstáti (-stojím), postáti, prejénjati; halt an! stoj! postój!

anhaltend stanovítèn, trpéžen, neprenehljiv; *adv.* venomér, stanovítno, neprenéhoma, zdržema.

Anhaltſamkeit *f.* trpež, stanovítnost.

Anhaltspunkt *m.* opóra, oporíšče; (Regel) pravílo.

Anhaltung *f.* pridrževánje, ustávljanje; prijétba, ustávba; (zur Arbeit) prigánjanje; (um ein Mädchen) snubítev.

Anhang *m.* privésèk, pridávèk, prilépek; (im Buche) dostávek, pristávek, dodátek, prilóga, dokláda; (Partei) stranka, privrženci *pl.*

anhangen (jemdm.) držáti (-žím), vleči (vlečem) s kom; (anhaften) držáti se.

anhängen obésiti, pripéti (-pnèm), prilepíti; *impf.* obéšati, pripénjati; einen Proceß — (pravdo) natvésti (-tvézem); e. Schimpf — osramotíti; e. Bären — natvésti kaj, nalegáti (-lážem) koga.

Digitized by Google

Anhänger *m.* privŕženěc, pristáš; —in *f.* privŕženka.

Anhängeschloss *n.* s. Vorlegeschloss.

anhängig družljiv; (v. Process) tekóč; einen Process — machen tožbo začéti (-čnèm), pravdo komu na vrat obésiti; der Process ist — pravda teče.

anhänglich vdán, privŕžen, nagnjen, svojiv, privájen.

Anhänglichkeit *f.* vdánost, privŕženost.

Anhängsel *n.* privésěk, pristávěk, pritíkljaj.

anhauchen díhati, húkati (na, v kaj); díhniti (v), nadíhniti, nahúkati.

anhauen nasékati, zasékati.

anhäufeln (Erdäpfel, Kohl ꝛc.) osípati (-sípljem), osipávati, ogrébati (-grebljem), okopávati, prigrébati (krompírju); *pf.* ogrébsti (-grebem), okópati (-kópljem), prigrébsti (krompirju).

anhäufen kopíčiti, vrhovátiti, gomíliti, grmáditi; nakopíčiti, navrhovátiti, nagomíliti, nagrmáditi; sich — nabráti (-berem) se, zaredíti se; *impf.* nabírati se, zaréjati se.

anheben *tr.* (anfangen) jéti (jámem), začéti (-čnèm), pričeti; *impf.* za-, pričénjati; *intr.* (den Anfang nehmen) za-, pričéti se; *impf.* za-, pričénjati se.

anheften pripéti (-pnèm), prišíti (-šíjem), prilepíti, naudáriti, pritekníti (-táknem); *impf.* pripénjati, prišívati, pritíkati; (fest machen) pritŕditi, pribíti (-bíjem); *impf.* pritrjevati, pribíjati; (a. d. Kreuz) razpéti (-pnèm); razpénjati.

anheim *adv.* domóv; — fallen pripásti (-pádem); *impf.* pripádati; — geben prepustíti; *impf.* prepúščati; — sagen odpovédati (-vém) se; — stellen dati (dam) v preudárěk, pustíti na izvoljo; *impf.* dajáti v premíslěk, púščati na voljo.

anheischig. sich — machen zavézati (-vézem) se, obljúbiti, obréči (-rečem), na svojo vest (skrb) —, nase vzéti (vzamem); *impf.* obétati.

anher sèm, le-sèm, lès, sèmle, sèm-kaj.

anhetzen ščuváti, drážiti, šúntati, hújskati, podpihovati; naščuvati, podražiti, našuntati, podšúntati.

Anhieb *m.* nasèk; der Ort des —es naséka.

Anhöhe *f.* višáva, višína, bŕdo, reběr (-i), brežína; holměc, gričěk, vrh.

anhören slúšati, poslúšati.

animalisch živálski.

animieren izpodbudíti, navdúšiti, osŕčiti; *impf.* izpodbújati, navduševati, osrčevati.

Anis *m.* (*gen.* Anises) jánež (sladki).

Anisbogen *m.* jánežev zapógnjeněc.

Anisöl *n.* jáneževo olje, jáneževěc.

anjochen v jarěm vkléniti, ujármiti; *impf.* v jarěm vkélpati (-klépam und -klépljem).

ankämpfen boríti se, bojevati se, upírati se (proti čemu).

Ankauf *m.* kup, nakúp, nakupovánje.

ankaufen kúpiti, nakúpiti, pokúpiti; *impf.* kupovati, nakupovati, kupávati.

ankeilen s klinom pritŕditi, zagozdíti; *impf.* s klinom pritrjevati.

ankennen poznáti, vídeti (kaj na kom).

Anker *m.* (Schiffsanker) sídro, máčěk; (an Uhren) zapinjáča; (bei Magneten) kótvica; vor — legen spustíti sidro, usídrati se; die — lichten sidro vzdígniti; vor — liegen zasídran biti.

ankern zasídrati se, sidro spustíti, mačka —, sidro vreči (vržem), — zasadíti; *impf.* sídrati, sidro spúščati, — zasájati; zasídran biti (sem).

Ankerplatz *m.* sidríšče.

Ankerschmied *m.* sidrár.

Ankertau *n.* sídrna vrv (-í).

anketten prikléniti, prikovati; *impf.* priklépati.

ankeuchen *intr.* prisopíhati, prihrípati (-hripljem).

ankitten prilepíti, priklejíti; (im Feuer) privariti.

Anklage *f.* obtóžba, zatóžba; Anklage- obtóžni, zatóžni.

anklagen tóžiti; zatožiti; sich — obtóžiti se; *impf.* obtoževati se.

Ankläger *m.* tožník, obtožítelj; —in *f.* tožníca, zatožníca, obtožíteljica.

Anklagestand *m.* obtóžni stan; in — sein tožen biti (sem); in — versetzen pod obtóžbo dejáti (dénem).

anklammern prikléniti, pribíti (-bíjem); *impf.* priklépati, pribíjati; sich — oprijéti (-prímem) se, okléniti se; *impf.* oprijémati (-jemljem) se, oklépati se.

Digitized by Google

Anklang *m.* soglás, soglásje; — finden dopásti (-padem), všeč biti (sem), godíti, ugájati, dopádati; prikúpiti se.

ankleben *tr.* prilepíti; *intr.* prilepíti se, prijéti (prímem) se; *impf.* prijémati (-jémljem) se, držáti (držím) se.

Anklebſel *n.* prilépek.

ankleiden obléči (-lečem), napráviti; *impf.* oblačíti, naprávljati.

Ankleidezimmer *n.* napravljálnica.

anklingeln pozvoníti, pozvončkáti, pozvonkljáti.

anklopfen trkati; potŕkati.

Anklopfer *m.* trkáč, trkálo.

anknüpfen privézati (-vežem); *impf.* privezovati; c. Geſpräch — (govor) napéljati, (besedo) povzéti (-vzámem).

ankommen priti (pridem), dóiti (-idem); *impf.* pri-, dohájati; fahrend — pripéljati (-péljem) se; reitend — prijézditi; fliegend — priletéti; ſchwimmend — priplávati; ſingend — pripéti (-pójem); pfeifend — prižvižgati; tanzend — priplésati (-plésem); lachend — prismójati (-smejem) se; im vollen Athem — prisópsti (-sopem), prisopíhati; laufend — pritéči (-tečem), pridírjati; hüpfend — priskakljáti; jubelnd — privrískati; fluchend — prikléti (-kólnem); weinend — prijókati (-jóčem) ɔc durch Zuſammenſetzung mit pri; übel — iztekníti (-táknem) jo, izkúpiti jo; es kommt mich die Luſt an želja me obhája, míka me; es kommt mich der Schlaf an spanec me grúdi, dremlje se mi; es kommt mir ſchwer an težkó mi je, težko mi dé (dene); auf dich kommt es an na tebi je, v tvoji roki je, od tvoje volje je odvísno; es kommt viel an mnogo je na tem, dosti zaléže.

Ankömmling *m.* prišlec, došlec.

ankritzeln načečkáti.

ankrümmen krivíti; nakrivíti.

ankündigen napovédati (-vém), navestíti, na znanje dáti (dam), oznániti, oglásiti; *impf.* napovedovati, navéščati, na znanje dajáti, oznánjati, oglášati; durch Läuten — obzvoníti; *impf.* obzvánjati.

Ankündiger *m.* napovedovávec, oglasník, navéstnik, oznanjávec; —in *f.* napovedovávka.

Ankündigung *f.* napóved (-i), oglas, razglás, naznanílo.

Ankunft *f.* prihòd, dohòd.

anlächeln nasmẽjati (-smejem) se, nasmehljáti se, namúzniti se (komu); *impf.* smehljati se.

Anlage *f.* (erſter Entwurf) osnóva, obrís, načrt, črtež, umíslek; (Beilage) dokláda, prilóga, dodátek; (Fähigkeit) sposóbnost, nadárjenost, zmóžnost, talént, dar, priprávnost; von guten — n bistre glave, nadárjen; (Anpflanzung) zasád, nasád, vrtna napráva; (Werk) napráva; (Capital) glávnica; (z. Krankheit) naklónjenost, nágnjenost.

anlanden priti (pridem) h kraju, pristáti (-stánem); *impf.* pristájati.

anlangen priti (pridem), dospéti; was mich anlangt kar mene tiče, zadéva.

anlangend *adv.* gledé na to.

Anlaſs *m.* (*pl.* Anläſſe) povód, začétek, príčina, prílika, prilóžnost.

anlaſſen pustíti; *impf.* púščati (kaj na čem); Waſſer — napustiti (vode), natóčiti, napólniti (z vodo); ſich gut — na dobro obráčati se, dobro kázati (kažem), mnogo obétati.

anläſslich *adv.* o príliki, o, po povódu.

Anlauf *m.* zalét, zagón; — nehmen zaletéti se, zagnáti (-ženem) se, zakadíti se; (des Feindes) naskòk, naválj, napád; (des Waſſers) nastòp, pritòk; der — von Bettlern íšt groš beráči so pritegníli, — privréli, — zeló pritískajo, — silo délajo.

anlaufen zaletéti se, zagnáti (-ženem) se; *impf.* zaletávati se, zagánjati se; (vom Waſſer) rasti, naráščati, kipéti, natékati se; (anſchwellen) otéči, -tečem), zateči, zabúhniti; *impf.* otékati; (eine Summe) narásti, nabráti (-bérem) se; übel — izkúpiti jo, naletéti; (an die Wand) priletéti, naletéti na, bútniti, telébniti, udáriti se ob; (v. Schimmel) plésneti (plésnim, plésnejem); izplésneti, opŕhniti; (v. Roſt) rjavéti; blau anlaufend modro kaljèn.

Anlaut *m.* začétek beséde.

anläuten pozvoníti; *impf.* pozvánjati.

anlegen na-, priložiti, dostáviti, deti (dénem); *impf.* nalágati, prikládati, pristávljati, dévati; (die Leiter an die

Digitized by Google

Band) prisloníti, pristáviti; *impf.* prislánjati, pristávljati; (v. Schiffen) pristáti (-stánem); (das Gewehr) nastáviti, namériti, pomériti; (dem Faſſe einen Reif) (obróč) nabíti (-bíjem); Feuer — zažgáti (-žgèm); *impf.* zažigati; die Kleidung — obléči (obléčem) se; *impf.* obláčiti se; die Schuhe — obúti (obújem) se; *impf.* obúvati se; andere Kleider, Schuhe — preobléči se, preobúti se; *impf.* preobláčiti se, preobúvati se; (gründen) osnovati, vpéljati (-péljem), ustanoviti, napráviti; *impf.* ustanávljati, naprávljati; (Geld) naložiti; *impf.* nalágati; (Garten) zasaditi; *impf.* zasájati; (den Verſchluſs) pod pečat dejáti (dénem), zapečátiti; *impf.* pod pečat dévati (dévljem), pečátiti; Feſſeln — vkléniti; *impf.* vklépati (-klépam, -klépljem); Zaum — brzdáti; Zaun — graditi; zagraditi.

Anlehen *n.* posojílo, zájem.

Anlehne *f.* naslonílo, naslanjálo.

anlehnen na-, prislóniti, pripréti; *impf.* na-, prislánjati, pripírati; ſich — opréti se, naslóniti se.

Anleihe *f.* zájem, posojílo.

anleimen priklejíti, prilepíti.

anleiten vóditi, napeljávati, ravnáti, navájati; napéljati, napótiti.

Anleiter *m.* napeljevávec, vodník.

Anleitung *f.* navodílo, navòd, napeljáva, napeljevánje.

anliegen priléči (-lézem) se; *impf.* prilégati se; tíščati (-ím) se, naslánjati se (na kaj); loje (v. Kleidern) hlamudráti.

Anliegen *n.* skrb (-í), želja, prošnja.

anliegend priložèn, pridejàn, priléžèn; (nachbarlich) sosédnji, bližnji; (von Kleidern) tesèn, napét, prilézno ukrojèn.

anlocken vábiti, míkati (míčem); privábiti, zvábiti. [mamljiv.

anlockend vabljiv, mikálen, mičèn,

Anlockung *f.* vábljenje, vabílo.

anlöthen privariti.

anlügen legáti (lážem), legáti se (komu); nalegáti (koga), zlegáti se (komu).

anmachen napráviti, naredíti; *impf.* naprávljati, naréjati; (an etw. befeſtigen) pritŕditi, privézati (-vézem), pripéti (-pnèm), pribíti (-bíjem); *impf.* pritrjevati, privezovati, pripénjati, pribíjati; ein Feuer — nétiti, kúriti; zanétiti, ukrésati (-krésem), zakúriti.

Anmarſch *m.* prihòd.

anmarſchieren pri-, dohájati, približevati se; *pf.* priti (pridem).

anmaßen ſich lastíti si, svojíti si, ségati (po čem); prisvojíti si, prilastíti si, polastíti se (česa); *impf.* prisvájati si, prilastovati si; (ſich getrauen) úpati si, drzníti se, predrzníti se.

anmaßend prevzétèn, drzèn, predrzèn, preoblástèn.

Anmaßung *f.* drznost, predrznost, prevzétnost; — eines Rechtes lastítev právice. [vati.

anmauern prizídati; *impf.* prizido-

anmelden napovédati (-vém), oglásiti, zglásiti, naznániti, jáviti; *impf.* napovedovati, oglášati, zglášati, naznánjati, jávljati.

Anmelder *m.* napovedník, zglasítelj.

Anmeldung *f.* napóved (-i), oglas, zglasílo, zglasítev, prijáva; Anmeldungszglasílni, napovédni.

anmelken namólsti (-mólzem).

Anmerkebuch *n.* vpísna knjíga, belézna knjíga, vpísnik, zapísnik.

anmerken (aufzeichnen) zapísati (-píšem), zaznámenovati, zaznámovati, zaznámenjati, zabeléžiti; *impf.* zapisovati, zaznamenjeváti, zaznamenávati; (zu einer Schrift) opómniti, pristáviti opómbo; (ankennen) opáziti, poznáti (-znám); man merkt ihm den Fremdling an pozná se mu, da je inostráněc; takòj opázimo, da je tujec.

Anmerkung *f.* opómnja, opómba, opázka; zabeléžek, zaznámba.

Anmerkungszeichen *n.* opominják.

anmeſſen primériti, pomériti; *impf.* pri-, poméjati; (voll) namériti.

Anmuth *f.* milína, milóta, ljúbkost, prijétnost, prisrčnost; krasóta, lepóta.

anmuthig mil, ljubèk, prijétèn, prisrčèn; krasèn, lep.

annageln pribíti (-bíjem); *impf.* pribíjati.

annagen nagrísti (-grizem), nagrízniti, ogrísti, oglódati (-glódam, -glójem), oškrbljáti, obrébati.

annähen pri-, našíti (-šijem); *impf.* pri-, našívati.

Digitized by Google

annähern ſich blížati se, primíkati se, prihájati, približevati se; približati se, zbližati se, primekníti (-máknem) se, pristópiti.

annähernd približèn; *adv.* (annähe-rungsweiſe) blizu, približno, približema, priméroma.

Annäherung *f.* približevánje, prihòd.

Annahme *f.* vzétje, sprejétje, sprejèm; (Hypotheſe) domnévek.

Annalen *pl.* letopísi *pl.*

Annaliſt *m.* letopísec.

annectieren privézati (-vézem), spojíti; prisvojíti.

annehmbar sprejémen, sprejemljìv; prijétен, ugóden, prikláden.

Annehmbarkeit *f.* sprejemljívost; prijétnost, ugódnost.

annehmen vzéti (vzámem), sprejéti (spréjmem), prevzéti; *impf.* jemáti (jémljem), sprejémati; an Kindesſtatt — za svójega vzéti, posíniti; za svojo vzéti, pohčériti; (etwaš alš wahr —) iméti (imám) za resnico, smátrati za ístino; mísliti si, postáviti ž. B. nehmen wir an míslimo si, vzemímo, postávimo, recímo ɔc.; es wird allgemein angenommen sploh veljá za resnico, sploh míslijo; (ſich angewöhnen) priváditi se; ſich jemandes — skrb za koga nase vzéti, vzéti koga v svojo skrb, poskrbéti zanj; *impf.* jemáti koga v svojo skrb, skrbéti zanj; (vertheidigen) potégniti se za koga, pognáti (-ženem) se, postáviti se zanj; *impf.* potegovati se, pogánjati se (za koga), zagovárjati ga.

Annehmer *m.* sprejémnik.

annehmlich všeč, všečen, povóljen, ugóden, prijétен, mil.

Annehmlichkeit *f.* ugódnost, prijétnost.

Annerion *f.* pridrúžba, prispojítev.

anno leta *(gen.)*, v letu.

Annonce *f.* oglàs, jávno oznanílo.

Annoncengeſchäft *n.* posèl z jávnimi oglási; anónsni urád.

annoncieren javno oznániti, (po novínah) razglásiti.

Annuität *f.* letno odplačílo, letnína.

annullieren uníčiti, razveljáviti, ovréči (-vržem); *impf.* uničevati, ométati; (d. Kauf, Vertrag) po-, razdréti (-dérem); *impf.* po-, razdírati.

anomal nepravílen.

Anomalie *f.* nepravílnost.

anonym brez iména, breziméнski, brezimén.

Anonymität *f.* breziménost, breziménstvo.

Anonymus *m.* breziménik, neimenován —, neznàn (pisátelj).

anordnen uredíti, dejáti (dénem) v red, razvrstíti, uravnáti; *impf.* urejati, v red dévati (dévam, dévljem), uravnávati; (befehlen) ukázati (-kážem), odredíti, zapovédati (-vém), veléti; *impf.* ukazovati, zapovedovati, velévati.

Anordner *m.* urejevávec, uredník.

Anordnung *f.* urédba, urejanje, uravnáva, razvrstítev, dolóčba; (Befehl) odrédba, ukàz, zapóved (-i).

anorganiſch neorgánski.

anpacken zgrábiti, popásti (-pádem), prijéti (prímem), lotíti se.

anpaſſen *tr.* primériti, priravnáti, prilagodíti, prilíčiti, prikrojíti; *impf.* primérjati, priravnávati; *intr.* priléči (-léžem) se, podáti (-dám) se; *impf.* prilégati se, podájati se.

anpaſſend prilížen, priméren, pristójen, prilíčen.

anpflanzen na-, ob-, zasadíti; *impf.* na-, ob-, zasájati; ſich — naséliti se.

Anpflanzung *f.* nasàd, zasàd; (der Ort) nasadíšče.

anpochen tŕkati; potŕkati.

Anprall *m.* nalèt, udár, pritísk, naskòk.

anprallen udáriti, tŕčiti, naletéti, tréščiti, zaletéti se, zagnáti (-ženem) se; *impf.* udárjati, zaletávati se, zagánjati se.

anpreiſen hváliti, slavíti, poveličevati, hvalísati; pohváliti, povelíčati.

Anpreiſung *f.* hvalítev, pohvála, poveličevánje.

anpreſſen pritísniti; *impf.* pritískati.

anprobieren poskúsiti, pomériti; *impf.* poskúšati, primérjati.

anputzen nalíšpati, nagízdati.

anrainen mejíti, dŕžati (-ím) se.

Anrainer *m.* mejáš, sosed.

anranken ſich oviti (-víjem) se, omotáti se, oprijéti (-prímem) se; *impf.* ovíjati se, oprijémati (-jémljem) se.

anrathen nasvétovati (-svétujem).

anräuchen, anräuchern kadíti; o-, po-, prekadíti, odímiti.

Digitized by Google

anrechenbar vštévěn.

Anrechenbarkeit *f.* vštévnost.

anrechnen prištéti (-štějem), pripísati (-píšem); *impf.* prištévati, pripisovati; (einrechnen) vštéti, v račún postáviti, vračúniti; *impf.* vštévati, v račun stáviti.

Anrechnung *f.* vštév, vštévanje, vštétěv, vračúnjanje.

Anrecht *n.* pravíca (do česa).

Anrede *f.* ogóvor, nagóvor.

anreden ogovoríti, nagovoríti; *impf.* ogovárjati, nagovárjati.

anregen sprožíti, obudíti, vzbudíti, napéljati, izpodbósti (-bódem), opómniti; *impf.* vzbújati, napeljevati, izpodbádati, opomínjati. [ljiv.

anregend budílen, izpodbadljìv, vzbud-

Anregung *f.* pobúda, izpodbúda, sprožítěv, opomín.

anreihen vrstíti, nízati (-am, nížem); zvrstíti, urediti, nanízati, nabráti (-bérem); ſich — uvrstíti se, v vrsto stópiti, pridrúžiti se.

anreißen natŕgati, načéti (-čnèm), nakŕhniti.

anreizen drážiti, šúntati, izpodbádati, podpihovati, ščuváti; podrážiti, našúntati, izpodbósti (-bodem), naščuvati.

Anreizer *m.* dražívec.

Anreizung *f.* podpihovánje, ščuvánje, šúntanje, zdražba.

anrennen *intr.* pridréti (-dérem) na kaj, zaletéti (-ím) se, bútiti, telébniti; *impf.* zaletávati se, bútati, telébati; er wird — nalétel bode, opékel se bode, nasádil se bode; *tr.* jemanden — zaleteti se, zagnáti (-žénem) se v koga; *impf.* zaletávati se, zagánjati se v koga, zadévati se óbenj.

anrichten napráviti, storíti, narediti, učíniti, osnováti, zgotovíti; *impf.* naprávljati, narédjati, zgotávljati; Schaden — storíti —, prizadéti (-dénem) škodo; *impf.* škódovati, škodo délati, — prizadévati; (den Tiſch —) pogŕniti; *impf.* pogrínjati.

anritzen prásniti, oprásniti, naškŕniti.

anrollen privalíti se, pritóčiti se, pritrkljáti se.

anrüchig sumẽn, sumljìv, načŕnjen, na slabem glasu, razvpít.

anrücken *tr.* primekníti (-máknem), približáti; *impf.* primíkati (-míkam, -míčem), približevati; *intr.* priti (pridem), približáti se, primekníti se; *impf.* prihájati, približevati se, blížati se, primíkati se.

Anruf *m.* klic, klícanje, pozív, zazív.

anrufen klícati (klíčem), zváti (zóvem); poklícati, pozváti; (flehen) móliti, prósiti. [šnja.

Anrufung *f.* klícanje, zazívanje, pro-

anrühmen hváliti; pohváliti.

anrühren dotekníti (-táknem) se, pritekníti se, potípati (-típljem), pošlátati, zadéti (-denem) se česa; *impf.* típati, šlátati, dotíkati se, zadévati se (česa).

Anſaat *f.* setév, nasétěv.

anſäen nasejáti (-séjem), po-, ob-, zasejáti.

Anſage *f.* napóved (-i), naznanílo, poročílo, oglás, navestílo.

anſagen napovédati (-vém), izporočíti, naznániti, oglásiti; *impf.* napovedovati, izporóčati, naznánjati, oglášati; ſag an! povéj! reci!

anſammeln nabráti (-bérem), zbrati, skúpiti; *impf.* nabírati, skúpljati.

Anſammlung *f.* nabíra, nabòr.

anſäſſig naséljen, nastánjen, stanujóč; ſich — machen naséliti se, nastániti se.

Anſäſſigkeit *f.* nastánjenost, naselítěv, domovánje.

Anſatz *m.* (Anlauf) zalèt, napád, naskòk; (e. Rechnung) postávěk, stavěk; (bei Blasinſtrumenten) nastávěk, tuléc; (zum Wachſen) zaróděk, zacíměk; (angeſetztes Stück) pristávěk, dostávěk, nada, nastávěk; (zum Dreſchen) násad; (der Bodenanſatz) usedlína, uleglína, gošča; (Angeſchwemmtes) naplavína, plavje; (— vom Schimmel) opŕh; (natürliche Anlage, Empfänglichkeit) nágnjenje, dovzétnost; (— beim Geflecht) napéra.

Anſatzrohr *n.* tuléc, ustnik.

anſaufen ſich napíti (-pijem) se, prepíti se, upijániti se; nalókati se, nažlémpati se.

anſchaben strgati (stržem); nastrgati.

anſchaffen (beſtellen) oskrbéti (-ím), omísliti, napráviti, nabáviti si, naročíti; *impf.* oskrbovati, omíšljati si, naprávljati, nabávljati si, naróčati;

Digitized by Google

(befehlen) ukázati (-kážem), reči (rečem), veléti (-ím); *impf.* ukazovati, velévati.

Anſchaffung *f.* napráva; nabáva; naročílo; Anſchaffungs- nabávėn.

anſcharren nagrébsti (-grébem), nabrskati, nagrníti, nagrábiti.

anſchauen glédati, ogledovati, ozírati se; *pf.* poglédati, ozréti se. [poglèd.

Anſchauen *n.*, **Anſchauung** *f.* glédanje,

anſchaulich nazórėn, očívidėn; razumljiv, jasėn.

Anſchaulichkeit *f.* nazórnost; (in der Erklärung) jasnost, razumljívost.

Anſchauung *f.* názor, razíranje, miſel (-i); Anſchauungs- nazórni.

Anſchein *m.* videz, podóba, dozdévėk; es hat den — vídeti je, kaže se, kazno je, dozdéva se, podóba je; dem —e nach kakor je podóba, kakor je vídeti, kakor se kaže; ſich den — geben délati se, kakor da..., na videz kaj storíti.

anſcheinend dozdévėn, navídezėn, na okó, na videz.

anſchicken ſich napráviti se; *impf.* na-, priprávljati se, ravnáti se.

anſchießen nastreliti, obstrelíti.

anſchiffen pripéljati se v ladji, priplúti (-plóvem), prijádrati, priplávati, pribrodáriti.

anſchirren okomatáti, (konja) napráviti; *impf.* komatáti, (konja) naprávljati; (die Ochſen) vkléniti, ujármiti; *impf.* vklépati, jármiti.

Anſchlag *m.* udár, udárec; (Affiche) prilépek, lepák; (Entwurf) osnóva, načŕt; (der Maſchen) nasnútek; (Gedanke) naklèp, nasnóva, naméra, namíslek; (berechnende Schätzung) preudárek, cenítev, račún, proračún; (in der Mühle) tréslica; in — bringen vtéti (-tėjem), v poštèv vzéti (vzámem); *impf.* vštévati; Anſchläge ſchmieden naklépati, naklépe snovati, namerávati; durch öffentlichen — z javno nabítimi listi, z lepáki.

anſchlagen *tr.* udáriti, tŕčiti; *impf.* trkati, tolčí (tolčem), bíti (bíjem), nabíjati, udárjati; (die Glocken) pritrkovati, plat zvoná bíti, trijánčiti, nabívati; (das Gewehr) namériti, na muho dejáti (dénem); (Feuer) krésati (krešem); ukrésati; (Maſchen) nasnováti (-snújem); *impf.* nasnávati; (tapieren) céniti, kup postáviti; zu hoch — preséniti, previsóko kup (ceno) postáviti; (etw. irgendwo) nabíti, pribíti, obésiti; (mit weitläufigen Stichen anheften) pripéti (-pnèm), naudáriti; *intr.* priléči (-lézem) se, zaléči; *impf.* tékniti, prilégati se, ugájati, príjati; (v. Hunde) zalájati; ſich — udáriti se, potólči se.

Anſchlagzettel *m.* lepák, nabíto oznanilo.

anſchlämmen nablátiti, zablátiti.

anſchleppen navléči (-vléčem), privléči, navláčiti.

anſchließen prikléniti, prikovati (-kújem); *impf.* priklépati; (beilegen) priložíti, pridejáti (-dénem); *impf.* prilágati; ſich — pridrúžiti se, pristópiti, prijéti (prímem) se koga, skléniti se s kom; *impf.* drúžiti se, pajdášiti se.

anſchlingen prizánkati.

Anſchluſs *m.* priklèp, priklépanje; (Verbindung) pridrúžba, zveza, sklèp; stík, stika (z drugo železnico); (Beiſchluſs, Beilage) prilóga, dokláda.

Anſchluſsbahn *f.* stična železnica.

Anſchluſsſtelle *f.* (einer Eiſenbahn) stikališče. [variti.

anſchmieden prikovati (-kújem), pri-

anſchmiegen ſich pritísniti se, oprijéti (-prímem) se, stísniti se (h komu); *impf.* pri-, stískati se (h komu), oprijémati (-jémljem) se (koga).

anſchmieren mázati (mážem); na-, pomázati; (betrügen) ukániti, prevàriti, oplahtáti, opeháriti, opáliti.

anſchmunzeln múzati se; namúzniti se (komu).

anſchmutzen ogrdíti, onečéditi, onesnážiti, pováljati, po-, u-, zamázati (-mážem).

anſchnallen pripéti (-pnèm), prikopčáti; *impf.* pripénjati.

anſchnauzen obrégniti se, zarohnéti (na koga, nad kom).

anſchneiden narézati (-rézem), nakrojíti; (einſchneiden) zarézati; *impf.* na-, zarezovati; (mit der Schere) nastríči (-strížem); (angänzen) načéti (-čnèm); *impf.* načénjati.

Anſchnitt *m.* naréza, zaréza; (das Angeſchnittene) načétek, narézek, krajec, krajček, okrájek.

Digitized by Google

anſchnitzeln rezljáti; narezljáti.
anſchöpfen zajéti (zájmem), načrépati, pozajéti.
anſchoppen gnesti (gnetem), gátiti, trpati; nagnésti, nagátiti, natŕpati.
Anſchoppung *f.* zágata, zaprtje.
anſchrauben navíti (-víjem), privíti, z vijákom pritŕditi, — pričvrstíti.
anſchreiben napísati (-píšem), zapísati; (voll —) popísati; *impf.* na-, za-, popisovati.
anſchreien zakričati (-čím), zavpíti (-vpíjem), zadréti (-dérem) se, obrégniti se, révsniti (nad kom).
anſchuldigen dolžíti, kriviti; obdolžíti, okriviti.
Anſchuldigung *f.* dolžénje, obdolzítev.
anſchüren podnétiti, podžgáti.
Anſchuſs *m.* nastrél, prvi strel.
anſchütten nalíti (-líjem), natóčiti; *impf.* nalívati, pritákati; (mit Trocknem) nasúti (-spèm, -sújem), nagrébsti (-grébem); *impf.* nasípati (-sípljem), nagrébati; (begießen) obliti; *impf.* oblívati.
anſchwängern napólniti, naplodíti; *chem.* nasítiti, napojíti.
anſchwärzen očrníti, počrníti; *impf.* črníti, obírati, oprávljati.
anſchwatzen načenčáti, natvésti (-tvézem) (komu kaj).
Anſchweif *m.* snútek, osnútek, osnóva.
anſchweifen snováti (snújem); osnovati, nasnovati.
Anſchweifrahmen *m.* snováče *pl.*
Anſchweifſpule *f.* snoválnica.
anſchweißen privariti; (b. d. Jägern) nastreliti, rániti.
anſchwellen *tr.* napéti (-pnèm), napíhniti; *impf.* napénjati, napihovati; *intr.* otéči, napéti se, zabúhniti, zabrékniti, vzbobnéti; *impf.* napénjati se, otékati; (vom Waſſer) rasti, naráščati, kipéti; angeſchwollen nabrékel.
Anſchwellung *f.* otók, oteklína, zabuhlína; (des Fluſſes) natók, velíka voda.
anſchwemmen naplavíti, nanésti, nanósiti; *impf.* nanášati.
Anſchwemmicht *n.* palúd, palúda, palúdje.
Anſchwemmung *f.* naplavína, plavje, prod, nasipína.
anſehen poglédati, ozréti se (na kaj), oglédati; *impf.* glédati, ogledovati, ozírati se; (anſennen) poznáti (-znám), vídeti, brati (berem); (für etwas —) iméti (imám), šteti (štejem), číslati, smátrati.
Anſehen *n.* poglèd, glédanje, ozír, vidèz; (Anſchein) videz; dem — nach po vídezu, na videz, kakor se kaže, kakor je vídeti; (Autorität) imé, veljáva, uglèd, uglédnost, čast (-i), odličnost, číslanost; (Achtung) spoštovánje; in — ſtehen v číslih biti (sem), slovéti, mnogo veljáti, spoštován biti; (Geſtalt) podóba, postáva, zunánjost; (dem — nach) po obrázu.
anſehnlich veljávèn, imenítèn, znamenít, číslan.
Anſehung *f.* ǰ. Anſehen; in — deſſen gledé na to, kar se tega tiče, zastràn tega.
anſengen osmoditi, opáliti.
Anſengung *f.* nasmód.
anſetzen nastáviti; *impf.* nastávljati; (hinzuſetzen) pristáviti, prisłóniti; *impf.* pristávljati, prislánjati; (die Flinte) na-, pomériti; *impf.* na-, pomérjati; (beſtimmen) ustanovíti, določíti; *impf.* ustanávljati, določevati; (Bäume) na-, zasaditi; *impf.* na-, zasájati, saditi; (Blätter, Blüten, Knoſpen, Früchte) od-, pognáti (-žénem); *impf.* od-, pogánjati (popke, brst); (beim Geflecht) napériti; (Anlauf nehmen) zaletéti se, zapotéči se, zadrevíti se; (übervortheilen) posadíti koga na led, opeháriti; ſich — naséliti se, nastániti se; *impf.* naseljevati se; (v. Staub) prijéti (prímem) se, uléči (-lézem) se; *impf.* prijémati (-jémljem) se, ulégati se.
Anſicht *f.* poglèd; (Meinung) miſèl (-i), mnenje.
anſichtig werden uglédati, zaglédati, [zapáziti.
Anſiedelei, Anſiedelung *f.* naselítev; nasélbina, selo, selíšče.
anſiedeln naséliti, nastániti; *impf.* naseljevati.
Anſiedler *m.* nasélnik, naséljenec, priséljenec; —in *f.* nasélnica, naséljenka.
anſinnen mísliti (o kom kaj), pričakovati (od koga kaj); zaprósiti.
Anſinnen *n.* namíslek; zaprósba.

Digitized by Google

anſpalten nacépiti; *impf.* nacepljevati.

anſpannen vpréči (vprézem), napréči; *impf.* vprégati, naprégati; (ſtramm) napéti (-pnèm), natégniti; *impf.* napénjati, nategovati.

anſpeien pljúniti (na koga), zapljuváti; *impf.* pljuváti.

anſpielen začéti (-čnèm) igro; (am Inſtrument) zaigráti, zasvírati, zagósti (-gódem); auf etwas — mériti, cíkati, nacikovati (na kaj).

Anſpielung *f.* cíkanje, rahla omémba.

anſpießen nabósti (-bódem), nasadíti (na), natekníti (-táknem); *impf.* nabádati, natíkati.

anſpinnen naprésti (-prédem); (hinzu) priprésti; (anzettеln) naplésti (-plétem), nasnováti (-snújem).

anſpornen izpodbósti (-bódem), pognáti (-ženem), povzbudíti, podkúriti; *impf.* izpodbádati, povzbújati, podžígati.

Anſpornung *f.* izpodbádanje, pobúda, povzbúja, prigánjanje.

Anſprache *f.* nagóvor, ogóvor.

anſprechen na-, ogovoríti; *impf.* na-, ogovárjati; (bitten) prósiti; za-, poprósiti; (in Anſpruch nehmen) svojíti si, lastíti si; prisvájati si, lastíti se (česa); térjati, zahtévati, ískati; (gefallen) dopásti (-pádem); *impf.* dopádati, ugájati, zanímati.

anſprechend mil, ljub, prijétèn, zanimìv, ugóden.

anſpritzen nabrízgati, poškropíti.

Anſpruch *m.* pravíca (do česa), terjátèv, zahtévèk, zahtéva; — machen ſ. anſprechen.

Anſpruchsberechtigter *m.* upravíčenec.

anſpruchslos ponížèn, zmérèn, skrómèn. [jìv, prevzétèn.

anſpruchsvoll predrzèn, oblástèn, svo-

anſpülen naplavíti, nanósiti; *impf.* naplávljati, nanášati.

anſtacheln ſ. anſpornen.

Anſtalt *f.* pripráva; (Maßregel) narédba; (Inſtitut) závod; napráva.

Anſtand *m.* (Zögerung) čákanje, odlášanje, odlòg, pomúda. oprezovánje; (Hinderniß) ovíra, zadržèk; (Würde) dostójnost, spodóbnost; (bei Jägern) stan, zaséda, preža; ohne — brez pomísleka, takòj, nemúdoma; mit — dostójno, spodóbno *adv.*

anſtändig dostójèn, spodóbèn; (entſprechend) po volji, všeč, ugóden.

Anſtändigkeit *f.* dostójnost, spodóbnost.

anſtandslos *adv.* brez pomísleka, brez zadržka.

anſtarren strméti (nad čim), strmó glédati; *fig.* zavzéti (-vzámem) se.

anſtatt *praep.* namésto; *coni.* ne da — ampak, ne da — še.

anſtauben prašíti; na-, o-, zaprašíti.

anſtaunen ostrméti (nad čim), začúditi se, zavzéti (-vzámem) se; *impf.* strméti, čúditi se, občudovati.

anſtechen na-, zabósti (-bódem); *impf.* na-, zabádati.

anſtecken natekníti (-táknem), nasadíti; *impf.* natíkati, nasájati; (v. Krankheiten) okúžiti, otrováti (otrújem), (bolézèn) zatrósiti, — zanésti; angeſteckt werden (bolézèn) nalésti (-lézem); (ein Haus) zažgáti, (ogènj) zatrósiti.

anſteckend nalezljìv, kužèn. [ba.

Anſteckung *f.* okúženje; okúžba, nalez-

Anſteckungsſtoff *m.* okužílo, kužnína, skrnína.

anſtehen stati (stojím); (wohl anſtehen) priléči (-lézem) se, podáti (-dám) se; *impf.* prilégati se, podájati se, práv biti (sem); (behagen) všeč biti (sem), po volji biti, pogodu biti; — laſſen odlágati, odlášati, odkládati, oprezovati; *pf.* odložíti, počákati; es wird nicht lange — ne bode dolgo trájalo.

anſteigen dvígati se, vzdigovati se, navkréber popénjati se, vzbŕdo víšati se.

anſtellen postáviti; *impf.* postávljati; (anſtiften) napéljati, nagovoríti, podpíhati; *impf.* napeljevati, nagovárjati, podpihovati; (thun) storíti, narédíti, učíniti, napráviti; *impf.* délati, naréjati; Betrachtungen — premišljevati, preudárjati, pretehtovati; e. Verſuch — poskús naprávíti, poskúsiti; *impf.* poskúšati; im Dienſt — naméstiti, v službo vzéti (vzámem), — postáviti, službo dati (dam), — podelíti; angeſtellt werden službo dobíti; angeſtellt ſein naméščen biti (sem), v službi biti, službo imèti (imám); ſich — délati se, vesti (vedem) se, hliniti se, kázati (kažem) se.

Digitized by Google

anſtellig spretën, ročën, priprávën.
Anſtellung *f.* namestítev, naméščanje; služba.
Anſtellungsgeſuch *n.* prošnja za službo.
anſtellungslos brez službe.
Anſtich *m.* nabód.
anſtiften naprávíti, nasnovati (-snújem), naplésti (-plétem); *impf.* naprávljati, snovati, naplétati; (einen zu etwas) šúntati, ščuváti, nagovárjati, podpihovati; na-, podšúntati, naščuvati, podkúriti.
Anſtifter *m.* nasnovátelj, provzročítelj, začétnik; podpihovávec, šuntar.
anſtimmen ubráti (-bérem) jo, zakrôžiti, zagósti (-gódem); ein Lied — zapéti (-pójem).
anſtopfen natláčiti, natŕpati, napháti, nažókati.
Anſtoß *m.* zadétje, udár, spotíkljaj; (im Reden) jecljánje; (Hinderniß) zapréka, zadéva, zadŕžek; (Ärgerniß) pohújšanje, spotíka, sóblazen (-i), pohujševánje; — geben pohújšati; *impf.* pohujševati; — nehmen pohújšati se, spotekníti (-táknem) se; *impf.* pohujševati se, spotíkati se; hudovati se, grájati.
anſtoßen tŕčiti, súniti, drégniti; *impf.* tíkati, suváti, drégati; (anrennen) zadéti (-dénem) (ob kaj), zaletéti se, telébniti, bútiti; *impf.* zadévati, zaletávati se, telébati, bútati; (m. d. Zunge) spotíkati se, jecljáti, žužnjáti, zaplétati se (z jezikom); (angrenzen) tíkati se, mejíti, dŕžati (-ím) se, biti (sem) tik česa.
anſtoßend tik ležéč, tikajóč se, držéč se, blížnji, sosédnji.
anſtößig spotikljîv, pohujšljîv, nespodóben.
Anſtößigkeit *f.* spotikljívost, pohujšljívost, nespodóbnost.
anſtreben pogánjati se, gnáti (ženem) se (za čim), prizadévati si, težíti (na kaj, za čim), hlepéti; (wider etwas) upréti se; *impf.* upírati se (proti čemu, zoper kaj).
anſtreichen na-, pomázati (-mážem); (mit Farbe) pleskáti; obójati, pobárvati; (mit Kalk) béliti; pobéliti; (mit Bleiſtift) podčŕtati.
Anſtreicher *m.* mazáč; pleskár.
Anſtreichergewerbe *n.* pleskárstvo.
anſtreifen *tr.* opláziti; (Laub) smúkati, češúljati; nasmúkati; *intr.* dotekníti (-táknem) se, zadéti (-dénem) se; *impf.* dotíkati se, zadévati se.
anſtrengen napéti (-pnèm), natégniti; *impf.* napénjati, nategovati; (z. Arbeit) pri-, nagánjati, síliti (k čemu); (d. Kopf) ubíjati si, béliti si (glavo); (zu ſehr) pretégniti, presíliti; einen Proceß — pravdo začéti (-čnèm), tožbo vložíti, tožbo gnati (ženem); ſich — trúditi se, upírati se, gnati (ženem) se, vbádati se, napénjati se, síliti se, žíliti se.
anſtrengend napórèn, trudapóln.
Anſtrengung *f.* napòr, trud, prizadéva, napénjanje.
anſtreuen nasúti (-spèm), natrósiti, *impf.* nasípati (-sípljem).
Anſtrich *m.* námaz, lik; (Schminke) lepotílo, šarílo; (Anſchein) vídez, podóba, zunánjost.
anſtricken priplésti (-plétem), podplésti; *impf.* priplétati.
anſtücheln dostáviti, prikŕpati, prišíti (-šíjem); *impf.* dostávljati.
anſtürmen navaliti, naskóčiti, napásti (-pádem), prihrumẽti (-ím), privrẽti, privršẽti, udáriti (na koga).
Anſturz *m.* pritísk, naval, naskók.
anſtürzen zagnáti (-ženem) se, zaletẽti se; *impf.* zagánjati se, zaletávati se.
anſuchen prósiti; zaprósiti, poprósiti; prošnjo vložíti.
Anſuchen *n.* prošnja, zaprósba.
anſummen pribrénčati (-ím); ſich — nabráti (-bérem) se, namnožíti se.
Antagonismus *m.* protívnost, nasprotovánje. [zóprnik.
Antagoniſt *m.* protívnik, nasprótnik,
antaſten potípati (-típljem), poslátati, dotekníti (-táknem) se; *impf.* típati, slátati, dotíkati se; (die Ehre) škodovati poštênju; dotekníti se poštênja.
Antecedens *n.* (*pl.* Antecedentien) prejšnje dejstvo; prednji stavẽk.
antediluvianiſch predpotópen.
Antheil *m.* del, delež; — haben deléžnik biti (sem), deléžen biti; — nehmen udeléžiti se; *impf.* udeleževati se.

Digitized by Google

antheilmäßig *adv.* po deležu.
Antheilnehmer *m.* deležnik; —in *f.* deležnica.
Antheilrecht *n.* deležna pravica.
Anthera *f.* prašnica.
Anthologie *f.* cvetnik, antologija.
Anthrax *m.* čŕm, prisad.
Anthropologie *f.* človekoslóvje, antropologija.
Anthropomorphismus *m.* počlovéčba, učlovečítev.
Anthropophag *m.* ljudožèr, pesoglávec.
anthun (Kleid) obléči (-čem); *impf.* oblâčiti; (Schuhe) obúti (-újem); *impf.* obúvati; Ehre — čast izkázati (-žem); *impf.* čast izkazovati; Gewalt — síliti; prisíliti, primórati; Schaden — poškódovati koga, škodo storíti; *impf.* škodo délati komu; ſich ein Übel — vrédíti se, rániti se; ubíti (-bíjem) se.
Antichriſt *m.* antikrist.
anticipando *adv.* prej, popréj, napréj.
Anticipation *f.* predvzèm, predvzétje.
Anticipativrate *f.* predpláčni obrók, napréjšnji znesèk.
anticonſtitutionell protiustávèn.
antik starinski, nekdánji.
Antike *f.* starína, antika.
Antikenſammlung *f.* starínska zbirka.
Antilope *f.* antilopa.
Antipathie *f.* zópрnost, stud, mrzóst.
Antiphone *f.* odpévèk, antifona.
Antipode *m.* protinóžec.
Antiquar *m.* starínar; knjigár, ki trži s stárimi knjígami; starinoznánec.
antiquiert zastarèl.
Antiquität *f.* starína.
Antitheſe *f.* oporéka, prótistávèk.
Antlitz *n.* obraz, lice, oblíčje.
Antrag *m.* predlóg, nasvèt, ponúdba; — ſtellen predložíti; *impf.* predlágati, nasvétovati kaj; den — annehmen predlog sprejéti (sprejmem).
antragen nanésti; *impf.* nanášati; (vorſchlagen) predložíti; *impf.* predlágati, svétovati; ſich — ponúditi se; *impf.* ponújati se.
Antragſteller *m.* predlagátelj, nasvetovávec.
Antragſtellung *f.* predláganje, nasvétovanje.
antreffen najti (-dem), zalotíti, sníti (-dem) se s kom; *impf.* nahájati koga.
antreiben pognáti (-žénem); *impf.* poganjati, tirati; (anſpornen) izpodbosti (-bódem); *impf.* izpodbádati, prigánjati; (ſchwingen) zagnáti (-žénem); *impf.* zagánjati.
Antreiber *m.* poganjáč, priganjáč, izpodbádavec, priganjávec.
antreten nastópiti; *impf.* nastópati; začéti (-čnem); *impf.* začénjati; den Dienſt — v službo stópiti; Erbſchaft — dédíščino nastópiti; Geſchäft — pričéti (-čnem), lotíti se.
Antrieb *m.* pogòn, pogánjanje, izpodbòd, izpodbádanje; (Beweggrund) nagòn, nagíb, vzrók; aus eigenem — sam od sebe, svojevóljno.
Antriebswelle *f.* gonílno vratílo.
antrinken napíti (-píjem) se; *impf.* napívati se.
Antritt *m.* nastòp, začétek; (e. Reiſe) odhòd; Antritts- nastópni.
Antrittsgeld *n.* nastopnína. [beséda.
Antrittsrede *f.* nastópni govor, prva
Antwort *f.* odgóvor; Red und — geben odgovoríti; *impf.* odgovárjati; odgóvor dati (dam); odgóvor dajáti; er blieb ihm keine — ſchuldig nobéne mu ni zamólčal; wie die Frage, ſo die — kak ogóvor, tak odgóvor.
antworten odgovoríti, odvŕniti; *impf.* odgovárjati; (ſchriftlich) odpísati (-píšem); *impf.* odpisovati; (furz) odrézati (-rézem) se.
Antwortſchreiben *n.* odpis, odgóvor.
anvertrauen zaúpati; povéríti, izročíti; *impf.* izróčati komu kaj; ſich — razodéti se komu; *impf.* razodévati se.
anverwandt soróden, v rodu biti (sem) komu, v rodu biti s kom.
Anverwandte *m.* soródnik, žlahtnik; *f.* soródnica, žláhtnica.
Anverwandtſchaft *f.* soródstvo, žlahta, svâščina, svaštvo.
Anwachs *m.* narást (-i), naraščáj, prirást (-i), priraščáj, mladína; (bei Wildes) zaréja.
anwachſen prirásti (-rástem); *impf.* prirâščati; (ſich mehren) rasti, množíti se; narásti, namnožíti se; *impf.* narâščati, namnoževati se.
Anwalt *m.* zagovórnik, právdnik, zastópnik; (Sachwalter) oskrbník.

Digitized by Google

Anwaltſchaft *f.* právdništvo; oskrbništvo.

anwandeln obíti (-idem), izpreletéti; *impf.* obhájati, izpreletáti; (reizen) mikáti: die Furcht hat ihn angewandelt strah ga je obšél, — izprelétel.

anwärmen pogréti (-grejem), ogreti; *impf.* ogrévati.

Anwartſchaft *f.* pričakovánje.

Anwehe *f.* zamét.

anwehen pihniti; *impf.* pihati, pihljáti na koga; veti (vejem) na kaj; den Schnee — snega namésti (-métem).

anweichen mečiti, mehčáti; omečiti, omehčati.

anweiſen odkázati (-kažem), nakázati; *impf.* odkazovati; naročíti komu kaj; napótiti, poučíti koga; Geld — denar komu nakázati (-kažem); *impf.* nakazovati; angewieſener Betrag nakázani znesék.

Anweiſung *f.* odkáz, nakáz, napot·lo, pouk, napótek; (Poſt—) poštna nakáznica; Anweiſungs- nakázni.

anweißen béliti; pobeliti.

anwendbar raben, uporáben, rabljiv; veljávən.

anwenden rábiti; uporábiti, upotrébiti; *impf.* uporábljati; Mühe — prizadéti (-denem); *impf.* prizadévati si; trúditi se; Koſten — trošíti; potrošiti; Geiſt — zakon uporabiti.

Anwendung *f.* raba, uporába; — finden veljáti, uporábljati se.

anwerben nabráti (-berem), najéti (najmem); *impf.* nabírati, najémati; ſich — laſſen med vojáke iti (grem).

Anwerbung *f.* nabíranje, nabór.

anwerfen ométati (-mečem); *impf.* ometávati.

Anweſen *n.* poséstvo.

anweſend navzóčen, pričujóč, prisótən.

Anweſenheit *f.* navzóčnost, pričujóčnost, prisótnost; in meiner — vpričo mene.

anwidern gábiti se, mrzéti; das widert mich an to se mi gabi.

Anwinkel *m.* prikot.

Anwohner *m.* sósed, bližnji stanovávec; — eines Baches potóčnik, potókar; Save— Posávec; Drau— Podrávec; Meer— primórec.

Anwuchs *m.* narástek.

Anwurf *m.* omèt, namèt; (d. Waſſers) nanòs, naplàv; (Vorwurf) očítanje.

Anzahl *f.* števílo, brój; eine große — Menſchen mnóžica, sila ljudstva; kleine — peščica, nekoličína. [štévati.

anzählen naštéti (-štejem); *impf.* na-

anzapfen nastáviti, na čèp dejáti (denem), — postaviti; *impf.* — dévati.

anzäumen obrzdáti, obuzdáti; *impf.* obrzdovati.

anzechen upijániti koga; ſich — opíti (-píjem) se, napíti se, upijániti se; *impf.* opívati se.

Anzeichen *n.* známenje, znak.

Anzeige *f.* naznanilo, objáva; (gerichtliche) ováda, ovádba.

anzeigen naznániti, zglásiti; *impf.* naznánjati, zglášati; kázati (kažem); pokazati; (gerichtlich) ováditi; anzeigende Art kazálni (znanilni) način, dolóčni naklòn.

anzeigend kazálen. [nik.

Anzeiger *m.* naznanívec, kazávec; ovád-

anzetteln snováti (snújem); osnovati, nasnovati.

Anzettelung *f.* osnóva, snovánje, osnútek; — einer Verſchwörung zaróta.

Anzettler *m.* snovàč, snovávec.

anziehen potégniti; *impf.* potegovati; (anſpannen) natégniti, pritégniti, napéti (-pnèm); (Kleider) obléči (-čem); *impf.* obláčiti; (Schuhe) obúti (-újem); *impf.* obúvati; (Waſſer) napéti (-pnèm) se, obvólgniti; (anregen) míkati, zanímati, vábiti. [prijétən.

anziehend mičən, mikálen, zanímiv,

Anzieher *m.* pritéznica (Muſkel).

Anziehung *f.* natézanje, natezáva, vabljivost.

Anziehungskraft *f.* privláčnost, natéza.

Anzucht *f.* priréja, zaréja.

Anzug *m.* (Kleider) obléka, opráva; (Ankunft) prihòd, dohòd.

anzüglich žaljiv, zbadljiv.

Anzüglichkeit *f.* žaljívost, zbadljívost.

anzünden (Licht) pri-, vžgáti (-žgèm); *impf.* prižígati, vžigati; (Feuer) zakúriti, zanétiti, zatŕniti, zapáliti; (Haus) zažgati.

Anzünder *m.* zažigávec.

Anzündung *f.* prižig, zažig, zažíganje.

Digitized by Google

Aorte *f.* privódnica.
Apanage *f.* knéževsko letno izplačílo, oddélščina, apanaža.
Apathie *f.* brezčútje, brezčútnost.
apathiſch brezčúten.
Apfel *m.* jábolko; (wilder) lesník, lesníka; Apfel- jábolčni.
Apfelbaum *m.* jáblan (-i), jáblana; (wilder) lesníka.
apfelförmig jábolčast.
Apfelmoſt *m.* jábolčnik, jábolkovec, lesníkovec.
Apfelmotte *f.* jábolčni mòlj.
Apfelſchnitz *m.* krhélj (krhlja), krhljič.
apodiktiſch neovŕžen, apodiktičen.
Apokalypſe *f.* skrivno razodétje. [sten.
apokryph neprávi, podtáknjen, nepríApologet *m.* branítelj, zagovórnik.
Apologie *f.* zagóvor, apologija.
Apoplexie *f.* mrtvoúd.
Apoſtat *m.* odpádnik.
Apoſtel *m.* apostelj, apostol; Apoſtel- apósteljski, apostólski.
Apoſtelamt *n.* apósteljstvo.
apoſtoliſch apostólski.
Apoſtroph *m.* opuščáj.
Apotheke *f.* lekárnica.
Apotheker *m.* lekár; Apotheker- lekárski. [ník.
Apothekergehilfe *m.* lekárski pomoč**Apothekergewerbe** *n.* lekárska obrt (-i).
Apothekergremium *n.* lekárski zbor.
Apothekerkunſt *f.* lekárstvo.
Apotheoſe *f.* poboženje, obožávanje.
Apparat *m.* pripráva, oródje, pristròj.
Appell *m.* sklic, pozov.
Appellant *m.* prizívnik.
Appellation *f.* prizív, apelácija; Appellations- prizívni, apelacijski.
Appellationsfriſt *f.* prizívni ròk.
Appellationsgericht *n.* prizívno sodíšče.
appellieren prizváti (-zóvem) višje sodíšče, pritóžiti se pri višjem sodíšču; apelovati; *impf.* pritoževati se p. v. s.
Appetit *m.* tek, slast (-i); guter — dobèr tek; ich habe — diši mi, tékne mi.
appetitlich tečén, slastèn, želčen; apetítèn.
applaudieren plóskati, tléskati.
Applaus *m.* plósk, plóskanje, tlèsk.
applicieren pritekníti (-táknem), priložíti.
Appoſition *f.* pristávek.
appretieren ſ. zubereiten. [trdílo.
Approbation *f.* odobrítèv, potŕdba, po**approbieren** odobríti, potŕditi; *impf.* odobrovati, potrjevati.
approximativ približno, približema.
Aprikoſe *f.* marélica.
April *m.* april, mali travèn; in — ſchicken po ptičjega mleka poslàti.
Aprilwetter *n.* nestanovítno —, izpremenljivo vreme (-na).
apropos *interi.* dà-tè! zbilja! pri tej príliki; na misèl mi pride.
Äquädukt *m.* vodovód.
Äquator *m.* ravnik, ekvator; Äquatorial- rávnikov, rávniški.
Äquatorialſtrömung *f.* rávniški tòk, ekvatorski tòk.
äquinoctial enakonóčen.
Äquinoctium *n.* enakonóčje.
Äquivalent *n.* enáček, istomočnína, naméstek.
äquivalent enakovréden, istomóčen.
Ar *n.* ar.
Ära *f.* vek.
Äräometer *n.* gostomèr.
Ärar *n.* državni zaklàd.
äräriſch državèn, erarèn.
Arbeit *f.* delo, opravilo, oprávek, posèl, dejánje; an die — gehen na delo iti (idem, grem); wie die —, ſo der Lohn kákršno delo, tako plačilo; Arbeits- délavèn, délovèn.
arbeiten délati, poslovati; (mechaniſch) tlako délati, rabotáti; ſchwer — trúditi se; ſich empor — opomóči (-mórem) si; *impf.* opomágati si; ohne Koſt — v dero delati.
Arbeiter *m.* délavec, težák; —in *f.* délavka, težákinja.
arbeitſam délavèn.
Arbeitſamkeit *f.* délavnost.
Arbeitsgeber *m.* delodávec.
Arbeitshaus *n.* délalnica, delárnica.
Arbeitsleiſtung *f.* storjéno delo.
Arbeitsleute *pl.* délavci, težáki *pl.*
Arbeitslohn *m.* zaslúžek, mezdà.
arbeitslos brez dela, brezdélen.
arbeitsſcheu delomŕžen, delobójen.
Arbeitsſcheu *f.* delomŕžnja, delomŕznost.
Arbeitstag *m.* délavnik.

Digitized by Google

Arbeitszeit *f.* délovni čàs.
Arcade *f.* obók.
Arcanum *n.* skrivnóst. [starélka.
Archaismus *m.* zastarèla oblika, za-
Archäolog *m.* starinoslóvec.
Archäologie *f.* starinoslóvje.
archäologiſch starinoslóvski.
Arche *f.* barka, ladja.
Archipel *m.* otóčje.
Architekt *m.* zidárski umétnik, stavbnik, graditelj, arhitekt.
Architektonik *f.* zidárska umétnost, graditeljstvo, arhitektónika.
Archiv *n.* pismohrána, arhiv.
Archivar *m.* pismohránec, arhivar.
Area *f.* prostor, selíšče.
arg hud, zèl (zlà, zlò), zloběn; daß iſt doch zu — to je vendar prevèč; — verfahren mit einem grdo ravnáti s kom.
Ärger *m.* nevólja, srd, jad, togóta.
ärgerlich nevóljen, srdit, jadovit, togótěn, pohujšljiv.
ärgern jezíti, drážiti, togotíti, jáditi koga, nagájati komu; ſich — jezíti se, srdíti se, gnéviti se, hudovati se; es ärgert mich to me grize, — jé; ſich an etwas — pohújšati se nad čim; *impf.* pohujševati se, spotikati se.
Ärgernis *n.* pohújšanje, sóblazen (-i); öffentliches — javno pohújšanje, spogledovánje; ich gebe — svet se spogledúje nad menoj; — geben pohújšati; *impf.* pohujševati.
ärggefinnt hudovóljen, hudomúšen.
Ärggefinnte *m.* hudovóljnež.
Argliſt *f.* zvijáča, kovárstvo, lokávščina; lokávost, prekánjenost, zvítost.
argliſtig zvit, lokáv, zvijáčen.
arglos brezzlóběn.
Argument *n.* ſ. Beweis.
Argusaugen *m.* okáč. [vanje.
Argwohn *m.* sum, sumljívost, natólce-
argwöhnen súmiti, natólcevati; gegen jemd. — koga na sumu iméti (imám).
argwöhniſch sumljiv, súmen.
Arie *f.* napèv; (Lied) popévka.
Ariſtokrat *m.* plemenítnik, plémič, plemenitáš, boljár.
Ariſtokratie *f.* plémstvo. [boljárski.
ariſtokratiſch plémiški, plemenitáški,
Arithmetik *f.* aritmetika, računstvo.
arithmetiſch aritmétičen.
arktiſch séverěn, arktičen.
Arm *m.* lakèt, laktí *pl. f.*; beide —e naróčje; (Oberarm) gornje laktí, nadlakti; (Vorderarm) spodnje lakti, podlakti, podkomólec; unter dem — pod pázduho; — des Fluſſes rokáv, pánoga; (bei der Drehbank) ročica; unter die — greifen pomóči (-morem); *impf.* pomágati komu; in die —e nehmen v naróčje vzéti (vzamem).
arm ubóg, revèn, siróten, siromáški; — werden obóžati; —e Leute siromáki.
Armatur *f.* orožje, vojáška opráva, opréma.
Armband *n.* zapéstnica, naróčnica.
Armbinde *f.* povój, prevéza.
Armbruſt *f.* samóstrel, samóstra.
Armbruſtſchütze *m.* samostélec.
Arme *m.* ubóžec, revež, siromák; *f.* ubóžica, reva, siróta.
Armee *f.* vojska, armáda; Armeevojskni, vojni, vojínski.
Armeecorps *n.* vojno krdélo, vój.
Armeetrain *m.* vojni tren.
Armel *m.* rokáv, rokávec.
Armelhemd *n.* rokávci *pl.*
Armencaſſe *f.* blagájnica za ubóžce.
Armenfonds *m.* ubózni zaklàd.
Armenhaus *n.* ubóžnica.
Armeninſtitut *n.* zavod za siromáke, siromášnica.
Armenvater *m.* skrbník ubóžcev.
Armenverſorgung *f.* preskrba siromákov, preskrbovánje ubóžcev.
armförmig ročast, ramast.
Armhöhle *f.* podpázduha.
Armkorb *m.* pletenica, ročnica, ročna košára, cajna.
Armlehne *f.* ročáj, ročni naslòn.
Armleuchter *m.* lesténec.
ärmlich siromáški, siróten, bedèn, ubóren; —e Hütte beznica, kočúra.
armlos brezróčen.
Armmuskel *m.* lákətna mišica.
armſelig siromášen, revèn, siróten, ubóren.
Armſeligkeit *f.* révščina, siromáštvo, siróščina.
Armſpange *f.* zapéstnica.
Armut *f.* ubóštvo, siromáštvo, révščina, siróščina, siromačija.

Digitized by Google

Armutszeugnis *n.* izpričeválo ubóštva, ubóžno izpričeválo.
Armvoll *m.* naróčaj, naróčje.
Arnica *f.* brdnja, kukovíčnik, árnika.
Aroma *n.* vonjáva, dišáva.
aromatisch vonjáv, blagodišèč.
Aronstab *m.* pégasti káčnik, štrkavèc.
Arrangement *n.* napráva, pripráva, urédba.
Arrangeur *m.* priredník.
arrangieren na-, pripráviti, u-, prirediti; *impf.* priprávljati, priréjati.
Arrest *m.* zapòr; (Locale) ječa.
Arrestant *m.* jetník; —in *f.* jetnica.
Arreststrafe *f.* zapórna kazèn.
arretieren zapréti; *impf.* zapírati.
arrogant preobjéstèn, preoblástèn, prevzétèn. [nost.
Arroganz *f.* preobjéstnost, prevzét-
arrondieren zaokróžiti, zložíti; *impf.* zaokroževati, zlágati.
Arrondierung *f.* zložba; zaokróžba, zaokroževánje.
Arrondissement *n.* okráj.
Arsch *m.* rìt (-i), sedálo, zádnjica; prda, gúzica.
Arschbacke *f.* rítnica. [nal.
Arsenal *n.* orožnica, orožárnica, arze-
Arsenik *m.* míšnica, arzenik; Arsenik-míšnični.
Arsis *f.* povzdig.
Art *f.* (Weise) način; (Gattung) pleme (-na), rod; (Species) vrsta; (Anstand) pristójnost, vljúdnost; (Beschaffenheit) kakóvost; nach — der Thiere živínski.
arten vreči (vrzem) se; nach seinem Vater — po očétu.
Arterie *f.* žíla) odvódnica.
articuliert členkovít, razlóčèn. [tost.
Articuliertheit *f.* členítost, členkovít-
artig pristójèn, vljúdèn.
Artigkeit *f.* pristójnost, vljúdnost.
Artikel *m.* člen, spolnik; (Absatz) odstávèk; (Ware) blagó, roba; kos; (Aufsatz) sestávèk, článèk.
Artillerie *f.* topništvo.
Artillerist *m.* topník, topničár.
Artist *m.* umétnik.
artistisch umétniški.
Arve *f.* limba, cemprín.
Arznei *f.* zdravílo, lek; Arznei- zdravílski, lekarski.
arzneien zdráviti, léčiti, vráčiti.
Arzneikunde *f.* zdravílstvo, vraštvo, lekárstvo.
Arzt *m.* zdravník, lečník, vrač.
ärztlich zdravníški; —e Behandlung zdravítèv, lečitèv; er steht in —er Behandlung zdravníka ima; —es Gutachten zdravníško mnenje.
Ascendenten *pl.* vzhódno kolèno, soródniki vzhódne vrste, soródniki v navzgórnji vrsti. [nosti.
Asket *m.* pokorívèc, krotívèc počút-
Asketik *f.* krotitèv počútnosti, pokorjénje mesá, vaja v pobóžnem življénju, zatajevánje sámega sebe.
asketisch zatajeválen.
Asche *f.* pepél; (glimmende) prhál (-i), prhávka, prhálica; (glühende) žerjávica; in — verwandeln upepelíti; Aschen- pepélni.
Asche *f.* lípan. [njàk.
Aschenbehältnis *n.*, **Aschenfall** *m.* pepel-
Aschenbrödel *n.* pepelúha, pepélčica.
Aschenbrot *n.* podpepelník, mlinci *pl.*
aschenfärbig pepélnast.
Aschenkrug *m.* pepélnica.
Aschenmann *m.* pepelár. [sol.
Aschensalz *n.* lúgasta sol (-i), alkalska
Aschenschaufel *f.* greblja.
Aschentuch *n.* pepelúška.
Ascher *m.* lug.
Ascherfass *n.* lužnják.
Aschermittwoch *m.* pepelnična sreda, pepelnica.
aschern pepelíti.
aschgrau pepélnast; ein —es Pferd mišèc. [(dam).
asen pítati, hrániti, krmíti, jesti dati
Aspect *m.* (*pl.* —en) poglèd, izglèd; známenja; *astron.* stanje premičnih zvezd.
Asphalt *m.* zémeljska smola. [vèc.
Aspirant *m.* aspirant, čakávèc, prosí-
Aspiration *f.* zasópnjenje; hrepenénje.
aspirieren zasópniti; prósiti, čákati česa, hrepenéti po čem.
Ass *n.* as.
Assecurant *m.* zavarovávèc.
Assecuranz *f.* zavárovanje; =**anstalt** *f.* zavaroválnica; =**gebür** *f.* zavarovalnína, premija; =**polizze** *f.* zavaroválna polica.
Assecurat *m.* zavárovanèc.

Digitized by Google

affecurieren zavárovati kaj.
Affel *f.* prasíček; Band— stónoga.
affentieren nabirati vojake; nabráti (-bérem); *impf.* jemáti (jémljem).
Affentierung *f.* vojáški nabór.
Affentierungscommiſſion *f.* nabórna komisija.
Affentort *m.* nabórni kràj.
Aſſeſſor *m.* prisédnik, asesor.
Aſſignant *m.* nakazovávec, nakazujóči dolžník. [káznica.
Aſſignat *m.* nakázanec; *n.* (Schein) na-
Aſſignation *f.* nakáz.
Aſſimilation *f.* prilikovánje. [vati.
aſſimilieren priličiti; *impf.* prilikoAſſiſen *pl.* porótna seja.
Aſſiſenhof *m.* porótno sodíšče.
Aſſiſent *m.* asistent, pomočník.
Aſſiſtenz *f.* pomóč (-i). [družba.
Aſſociation *f.* združba, združevánje;
Aſſorti *m.* trgóvski drug.
aſſocieren drúžiti se; zdrúžiti se.
Aſſonanz *f.* ujéma glásnikov.
aſſortieren razdeliti; ſich — založíti se z blagom.
Aſt *m.* veja; *dem.* véjica; pánoga, grana; *coll.* vejévje; (mit Zacken) rogovíla; (Überbleibſel im Holze) grča, svrž (-ſi).
Äſthetik *f.* lepoznánstvo.
äſthetiſch lepoznánski.
Aſthma *n.* nadúha, sipljívost.
aſthmatiſch nadúšljiv, sipljiv.
äſtig véjnat; rogovílast; (knorrig) grčast, svržast, svržát; (dicht) košát.
aſtlos brezvéjnat.
Aſtmoos *n.* sédje, bradovína.
Aſtrognoſie *f.* zvezdoznánstvo.
Aſtrolabium *n.* zvezdomèr.
Aſtrolog *m.* zvezdár, astrolog.
Aſtrologie *f.* zvezdárstvo.
Aſtronom *m.* zvezdoslóvec, zvezdoglèd, astronom.
Aſtronomie *f.* zvezdoslóvje, astronomija. [ski.
aſtronomiſch zvezdoslóvèn, astronóm-
aſtvoll vejnat, vejevít.
Aſtwerk *n.* veje, vejévje, praščje.
Aſyl *n.* zavétje, zavetíšče, pribežalíšče.
Atelier *n.* umétnikova délalnica.
Atheismus *m.* brezbóštvo, bogotájstvo.
Atheiſt *m.* brezbóžec, bogotájec.
atheiſtiſch bogotájèn, brezbóžèn.
Athem *m.* sapa, dih, dúšek; den — holen díhniti; *impf.* díhati, sopsti (sopem); (ſchwer) sopíhati, sípiti; den — beſchweren zahlípiti, zasopíti; den — verlieren zasopíhati se, usopíti se, zahlípniti se; in einem — v enem dušku; zu — kommen oddehníti (-dáhnem) se.
Athemloch *n.* dušnica.
athemlos brez sape, zasopljèn, zahlipljèn, zasopíhan.
Athemorgan *n.* díhálo.
Athemſyſtem *n.* oddúšje.
Athemzug *m.* dušek, dih, díhljaj.
Äther *m.* hlip, etêr.
Ätherdämpfe *pl.* étrova sopárica.
ätheriſch hlipèn, étrski, etrov.
Athlet *m.* borívec, rokobórec, atlet.
athmen díhati, sopsti; dehníti (dáhnem), díhniti, sópniti; (ſchwer) sopíhati; (ſtark) díhtéti; (v. Blumen) díšati (dišim), dehtéti.
Athmungswerkzeug *n.* díhálo, sopílo.
Atlas *m.* zemljevìd, atlas (*pl.* atlanti).
Atmoſphäre *f.* vzdúšje, ozráčje, atmosfera.
atmoſphäriſch vzdúšèn, izpodnéběn, atmosférski.
Atom *n.* atom, droběc.
Attaché *m.* pribóčnik, naméščenec.
Attaque *f.* napád.
attaquieren napásti (-padem); *impf.* napádati.
Attentat *n.* zavrátni napád.
Attergat *n.* nahrbtni odpis.
Atteſt *n.* izpričeválo, svedóčba.
Attich *m.* habát.
Attribut *n.* pridèv, pridévek, prilástek.
attributiv pridévèn.
Äz- razjédèn, razjedljiv.
äzen, äzen pítati.
äzen jédkati, razjédati, pézati.
äzend jedèk, razjedljiv.
Äzkalk *m.* jedko apno.
Äzkraft *f.* razjedljívost, razjédnost.
Äzlauge *f.* razjedljíví lug.
Äzung *f.* píča; vába.
Äzwaſſer *n.* razjedljíva voda.
au! *interi.* òj, jòj, joj meni, gorjé!
auch *coni.* tudi, i; wer es — ſei bódisi kdorkòli; wenn — četúdi, čepràv, dàsi, akotúdi, akorávno; ſowohl . . . als —

Digitized by Google

i . . . i; nicht nur . . . ſondern — ne samo . . . ampak tudi.

Auction *f.* drážba.

Audienz *f.* zaslúh, avdijencija.

Auditor *m.* vojáški sodník, avditor.

Auditorium *n.* poslušávci.

Auerhahn *m.* divji petélin.

Auerhenne *f.* divja kura.

Auerochs *m.* tur.

auf *praep.* na, pò, v (mit dem Acc. u. Local); — dem Lande na kmetih; — ſlovenſkſch slovénski; — Anrathen po nasvétu; — den Sonntag v nedéljo; *interi.* auf! vstani! na noge! Glück auf! Bog daj srečo!

aufächzen jékniti, zajéčati (-im).

aufackern izoráti (-órjem); nochmals — preoráti; locker — razoráti.

aufarbeiten podélati; ſich — opomóči (-mórem) si; *impf.* opomágati si.

aufathmen díhniti, vzdíhniti; odehníti (-dáhnem) se.

aufbahren dejáti (dénem) na mrtváški odër; *impf.* dévati —.

aufbauen sezídati, zgradíti, postáviti; *impf.* postávljati.

aufbehalten hrániti; shraníti; den Hut — pokrít ostáti (ostánem).

aufbeißen pregrízniti; (m. d. Schnabel) razkljuváti (-kljújem).

aufbeſſern izboljšati, poboljšati; *impf.* izboljševati.

Aufbeſſerung *f.* izboljšek, poboljšek.

aufbetten postláti (-stéljem); *impf.* postíljati.

aufbewahren shraníti, správiti; *impf.* shránjati, správljati.

Aufbewahrungsanſtalt *f.* hranílni závod.

Aufbewahrungsort *m.* hraníšče.

aufbiegen zavíhati (-víham, -víšem), zavíhniti.

aufbieten (Truppen) nabráti (-bérem); *impf.* nabírati; na vojsko sklícati (-kličem); (Verlobte) oklicati; (Kräfte) prizadévati si.

aufbinden navézati (-vézem), privézati na kaj; *impf.* privezovati; obésiti komu kaj (na nos), natvésti (-tvézem); *impf.* obéšati; (den Sack) razvézati; *impf.* razvezovati.

aufblähen napíhniti, napéti (-pnèm), izbúhniti; *impf.* napénjati; ſich — ščepériti se, napihovati se, nadímati (-dímljem) se.

aufblaſen (Feuer) vzpíhniti, podpíhniti; *impf.* vzpihovati.

aufbleiben čúti (čújem), bedéti (bedím); (die Nacht) prečúti, prebedéti.

Aufblick *m.* poglèd.

aufblicken kvíšku poglédati, oči povzdígniti; *impf.* povzdigovati.

aufblühen zablísniti (se), zablískati se, zasvétiti se.

aufblühen razcvèsti (-cvetèm) (se), razvíti (-víjem) se; *impf.* razcvétati, razvíjati se.

Aufblühen *n.* razcvèt, razvòj, razvítek.

aufbrauſen skipéti, zavréti, zašuméti; *impf.* kipéti, vréti, šuméti; (im Zorn) razsrdíti se, raztogotíti se, razkáčiti se.

aufbrauſend razsrdljìv, togotljìv, naglojézen.

aufbrechen *tr.* u-, razlómiti; *impf.* razlámljati; (Thüre) razbíti (-bijem) vrata; *impf.* razbíjati; (Brief) odpečátiti, razpečátiti; *intr.* (von Knoſpen) počíti; *impf.* pókati; (von Blumen) razcvèsti (-cvetèm) se, odpréti se; *impf.* razcvétati se, odpírati se; (von Wunden) prepustíti se, predréti se; *impf.* prepúščati se, predírati se; (ſich auf den Weg machen) vzdígniti se, odríniti, odpráviti se, iti (idem) na pot; *impf.* vzdigovati se, odpràvljati se.

aufbreiten razgrníti, prostréti (prostrèm), razprostréti; *impf.* razgrínjati, razprostírati.

aufbringen správiti, pripráviti; *impf.* správljati; (ausfindig machen) nájti (-dem), izteknìti (-tèknem); *impf.* iztíkati; eine Sitte — novo šego uvésti (-védem); *impf.* uvájati; ein Kind — dete odgójiti; *impf.* odgájati; (in Zorn bringen) razjeziti, razdrážiti, razkáčiti, razsrdíti koga; *impf.* razdraževati, razsrjevati.

aufbröckeln razdrobíti, razmrvíti; *impf.* drobíti, mrvíti.

Aufbruch *m.* odhòd; prelòm.

aufbrüllen zatúliti, zarjúti (-rjóvem).

aufbürden zadéti (-dénem), naložiti, napŕtiti, navaliti, obremeníti, natovoríti; *impf.* zadévati, nalágati, nakládati.

Digitized by Google

aufdecken odkríti (-kríjem), razkríti, odvézniti, odgrníti; *impf.* odkrívati, odgrínjati; (den Tiſch) pogrníti, pregrníti; *impf.* pogrínjati, pregrínjati.

aufdingen najéti (nájmem); *impf.* najémati.

aufdrängen vsíliti; *impf.* vsiljevati; ſich — vríniti se komu; *impf.* vrívati se.

aufdrehen zasúkati (-kam, -čem), odsúkati, odvíti (-víjem); Uhr — navíti.

aufdringen posíliti, vríniti; *impf.* posiljevati, vrívati.

aufdrücken pritísniti; *impf.* pritiskovati; (Schloß) odpréti; *impf.* odpírati.

aufdunſen nabúhniti, zabúhniti, nabrékniti; aufgedunſen zabúhel.

aufeinander *adv.* drug za drugim, zapóred, zaporédoma.

Aufeinanderfolge *f.* sporèd, soslédica, zaporédnost.

aufeinanderfolgend zaporéden.

Aufenthalt *m.* bívanje, prebívanje; postánek, pomúdek; (Verzögerung) zadržek, zamúda.

Aufenthaltsort *m.* prebivalíšče, bivalíšče.

auferlegen naložíti; *impf.* nalágati; veléti, ukázati (-kážem); *impf.* velévati, ukazovati.

auferſtehen vstáti (vstánem); *impf.* vstájati.

Auferſtehung *f.* vstajénje.

auferwachen zbudíti se, prebudíti se; *impf.* zbújati se.

auferwecken zbudíti, obudíti; *impf.* zbújati.

auferziehen vzredíti, odgojíti; *impf.* vzréjati, odgojeváti.

Auferziehung *f.* vzréja, odgója.

aufeſſen pojésti, snésti (snem); *impf.* pojédati, snédati; (Kernobſt) pozóbati (-zóbljem).

auffahren *tr.* navóziti, napéljati (-ám, -péljem); *impf.* navážati, napeljevati; (Weg) utréti pot; *intr.* peljáti se, vozíti se; pripeljáti se; (aufbrauſen) zarohnéti, zarežáti (-ím), obrégniti se; (in den Himmel) vzdígniti se; (aufſpringen) poskóčiti. [jeze.

auffahrend rohnív, naglojézen, nagle

Auffahrt *f.* vzvóz (-i); (bei Dreſchtennen) most; (Chriſti) vnebóhod.

auffallen pásti (pádem), telébniti, bútniti; *impf.* pádati, bútati; es fällt ſehr auf v oči zbáda, pozórnost vzbúja.

auffallend, auffällig pozórnost vzbujajóč, opozorljiv.

Auffallswinkel *m.* vpádni kot.

Auffangeapparat *m.* prestrezálo.

auffangen prestréči (-strežem), obstréči, ujéti (-jámem).

auffaſſen zagrábiti, zajéti (-jámem), ujéti, ulovíti, prestréči (-žem); (verſtehen) razuméti (-umém, -umém); *impf.* uméti, umévati, razumévati.

Auffaſſung *f.* razuméva, razumévanje; doúmnost; mnénje.

Auffaſſungskraft *f.*, **Auffaſſungsvermögen** *n.* razumljívost, razúmnost, doumljívost.

auffinden nájti (-dem); *impf.* nahájati.

Auffindung *f.* nájdba.

aufflackern ſ. auflodern.

aufflammen vzplamenéti, búkniti, plásniti; *impf.* plásati.

aufflechten razplésti (-plétem); *impf.* razplétati.

aufliegen zletéti; *impf.* zletévati, zlétati; (v. d. Thür) odpréti se; *impf.* odpírati se.

Aufflug *m.* zlèt.

auffordern pozváti (-zóvem); nagovoríti; *impf.* pozívati; nagovárjati; (zum Kampf) na bój pozváti; (einladen) vábiti, povábiti.

Aufforderung *f.* pozív, povabílo.

Aufforderungsklage *f.* pozívna tožba; die — überreichen pozívno tožbo podáti (-dám).

aufforſten pogozdíti; *impf.* pogozdováti. [tëv.

Aufforſtung *f.* pogozdovánje, pogozdí-

Aufforſtungscommiſſion *f.* pogozdoválna komisíja.

Aufforſtungsgebiet *n.* pogozdoválni okoliš.

auffreſſen požréti; *impf.* požírati; pozóbati (-bljem); (ätzen) razjésti (-jém); *impf.* razjédati.

auffriſchen osvéžiti; obnovíti; *impf.* obnávljati; (aufmuntern) osrčiti, razčíliti, oživíti; *impf.* osrčevati, oživljati.

aufführen navóziti, napéljati; *impf.* navážati, napeljeváti; (Bauer) postá-

Digitized by Google

viti, sezídati, zgradíti; *impf.* postávljati, zídati, gradíti; (Schauſpiel) igráti, ígro predstáviti; *impf.* predstávljati; jemanden — predstáviti koga; *impf.* predstávljati; ſich — vésti (védem) se; obnášati se; (im Rechnen) vštéti (-štéjem), vračúniti, v račún dejáti (dénem); *impf.* vštévati.

Aufführung *f.* navòz, navážanje; grádba; predstáva, ígra; vedénje, obnášanje.

Aufgabe *f.* (Penſum) nalóga, zadáča; (Auftrag) naročílo; (Zugabe) priméček, privržèk, dodátek; (d. Briefes) predája.

Aufgabeamt *n.* prejémni urád. [list.

Aufgabeſchein *m.* (poštno-) prejémni

Aufgang *m.* vzhòd, iztòk; (Gegend) vzhódna stran; (Aufwand) potróšek, trošèk; (Weg) pot.

aufgeben dáti (dam), naložíti; *impf.* dajáti, nalágati; (übergeben) oddáti, izročíti; *impf.* oddájati, izročevati; (zugeben) pridáti, privréči (-vržem); (fahren laſſen) opustíti, popustíti; *impf.* opúščati; den Geiſt — izdíhniti, umréti (-mrjem), smrt storíti; den Patienten — obúpati nad bolníkom.

Aufgeber *m.* predájnik, predajávec.

aufgeblaſen napíhnjen, nadút; prevzétèn.

Aufgeblaſene *m.* napíhnjenec; prevzétnež; *f.* napíhnjenka, prevzétnica.

Aufgeblaſenheit *f.* napíhnjenost, nadútost; prevzétnost.

Aufgebot *n.* sklic, pozív na vojsko; (Heer) sklícana vojska.

aufgedunſen obrékel, zabúhel, nadút.

Aufgedunſenheit *f.* obréklost, zabúhlost, nadútost.

aufgehen (Sonne) vzíti (-ídem), izíti; *impf.* vzhájati, izhájati, prisíjáti; (Pflanzen) pognáti; *impf.* pogánjati, klíti (klíjem), kalíti; (Knoſpe) pócíti, razvíti (-víjem) se; *impf.* pókati, razvíjati se; (Teig) vzhájati, kipéti, kvásiti se; nakípnití, nakrknìti; (Schnee) kopnéti, tájati se, taliti se; skopnéti, stájati se, raztalíti se; (Thür) odpréti se, otvoríti se; *impf.* odpírati se; (d. Geſchwür) prepustíti se; *impf.* prepúščati se; (Augen) izpregléd̀ati; *impf.* izpregledovati, spámetovati se; (aufgewendet werden) potrošíti se, porábiti se; der Wein iſt aufgegangen vino je pošlò, potéklo; — laſſen potrósiti, porábiti, potrátiti, zaprávíti; *impf.* zaprávljati; (Knoten) razvozlàti, razvézati (-vézem); *impf.* razvezovati; (Naht) párati se, razpárati se; (Rauch) dvígati se; vzdígniti se.

aufgeklärt razsvetljèn, omíkan.

Aufgeklärtheit *f.* omíka, prosvéta.

Aufgeld *n.* nadávek, ara. [ložèn.

aufgelegt dobre (žídane) volje, razpo-

aufgeſchaut *interi.* pozór! pázi! pázite!

Aufgewärmtes *n.* pogrétina, pogrétki *pl.*, pogréta jed.

aufgeweckt zdrámljen; bistër, bodër.

aufgießen naliti; *impf.* nalívati na kaj.

aufgraben razkópati (-kópljem); *impf.* razkopávati; die Erde um einen Baum — prst (-í) nakópati, nagrébsti (-grébem) okóli drevésa; (ausgraben) izkópati; *impf.* izkopávati, izkopovati.

aufgreifen (aufheben) pobráti (-bérem); *impf.* pobírati; jemanden — prijéti (prímem), zgrábiti, zasáčiti.

aufgrunzen zakrúliti, zarohnéti.

aufgürten opásati (-pášem); (Kleid) podpásati, podrécati; (Sattel) pripásati, pripéti (-pnèm); *impf.* pripénjati; (den Gurt öffnen) od-, razpásati, odpéti.

Aufguſs *m.* naliv, polív, nalívek; heißer — poparek.

Aufguſsthierchen ſ. Infuſionsthierchen.

aufhacken raz-, pre-, sesékati; *impf.* razsekovati; (aufpicken) prekljúniti.

Aufhalt *m.* zadŕžek.

aufhalten zadŕžati (-držim), ustáviti; *impf.* zadrževati, ustávljati; ſich — biti (sem), bívati, prebívati, mudíti se; ſich über etwas — nevóljen biti nad čim, repénčiti se, čemeríti se; ich halte mich darüber auf to mi ni práv.

aufhaltbar zadŕžèn, zadržljiv.

aufhängen obésiti, razobésiti; *impf.* obéšati, razobéšati.

aufhäufen kopíčiti, grmáditi; nakopíčiti, nagrmáditi; ſich — nabráti (-bérem) se; *impf.* nabírati se.

aufheben vzdígniti, dvígniti; *impf.* vzdigováti, dvígati; ein wenig — povzdígniti; (aufbewahren) hrániti; shrániti, správiti; *impf.* shránjati, spravljati; (Geſetz) preklícati (-klícem), ovréči

Digitized by Google

(-vřžem), razkrepíti, razveljáviti, moč —, veljávo vzéti (vzámem); (Verſammlung) razpustíti; *impf.* razpúščati; (beenden) skléniti; *impf.* sklépati; (Vertrag) razvézati (-vézem); (Robot) odpráviti; (Unterſuchung) ustáviti; *impf.* ustávljati; die Tafel — izza mize vstáti (vstánem); *impf.* vstájati.

Aufheber *m.* (Muškel) vzdižnica.

Aufhebung *f.* odpráva, ovržba, razveljáva, preklic.

aufheitern vedríti, jasníti; razvedríti, iz-, razjasníti; jemanden — razveselíti, udobrovóljiti; *impf.* razveseljevati.

aufhelfen pomóči (-mórem); *impf.* pomágati komu; (einem Gefallenen) na noge správiti, vzdígniti; *impf.* správljati, vzdigovati; ſich — opomóči si.

aufhetzen naščuváti, našúntati, podpihati, nahújskati; *impf.* podpihovati, drážiti; (Thiere) spoditi.

aufhiſſen natekníti (-táknem); *impf.* natíkati; (Fahne) razprostréti, razpéti (-pnèm); *impf.* razprostírati, razpénjati.

aufhorchen poslúšati, na uhó vléči (vléčem), prisluškovati.

aufhören (ablaſſen) néhati, jénjati, prestáti (-stánem); *impf.* nehávati, jenjevati, končevati se, prestájati; (vom Schmerz) odléči (-lézem); *impf.* odlégati.

Aufhören *n.* nehánje, prestánek; ohne — nepreném homa, neprestáno.

aufhüpfen skóčiti, poskóčiti.

aufjagen spoditi, splášiti.

aufjauchzen zaúkati, zavrískati, zavrisníti.

Aufkauf *m.* pokúp, nakúp.

aufkaufen nakúpiti, ponakúpiti.

aufkehren pomésti (-métem); *impf.* pométati.

aufkeimen vznikníti.

aufklären razsvetlíti, izjasníti; *impf.* razsvetljevati; (Verſtand) bístriti; razbístriti, prosvétiti; (erklären) razjásniti, pojasníti, razložíti; *impf.* razlágati; ſich — (v. Wetter) jasníti se, vedríti se.

Aufklärung *f.* razsvéta; pojasnílo, razjasnítev, razbistrílo; (beš Geiſtes) omíka, prosvéta.

aufklauben pobráti (-bérem); *impf.* pobírati.

Aufklaubſel *n.* pobírek.

aufkleben prilepíti.

aufklopfen raztólči (-čem), raztrúpiti.

aufknacken razgrísti (-grízem), razgrizníti. [vati.

aufknien poklékniti; *impf.* poklekо-

aufknöpfen odpéti (-pnèm), razpéti; *impf.* odpénjati, razpénjati.

aufknüpfen (Dieb) obésiti; *impf.* obéšati; (auflöſen) razvézati (-vézem), razréšiti, razvozláti; (befeſtigen) privézati, privozláti. [variti.

aufkochen skúhati; prekúhati, pre-

aufkommen vstáti (vstánem), vzdígniti se; *impf.* vstájati, vzdigovati se; (geneſen) ozdravéti, okrévati, preboléti, skoléhati; (Kund werden) izvédeti se (zvem), na svetlo príti (prídem); mit ihm kommt niemand auf njemu ni nihče kos; (v. Umſtänden) opomóči (-mórem) si; eine neue Mode iſt aufgekommen novo šego so vpeljáli.

Aufkommen *n.* ozdravénje, okrévanje.

aufkratzen razpráskati, razčóhati.

aufkünden odpovédati (-vém); *impf.* odpovedovati.

Aufkündigung *f.* odpóved (-i).

auflachen zasmêjati (-smêjem) se.

Aufladegebür *f.* nakladnína.

aufladen naložíti, napŕtiti, zadéti (-dénem), natovoríti; *impf.* nakládati, nalágati; obložíti (koga s čim); ſich etw. — nakópati (-kópljem) si; *impf.* nakopávati si.

Auflader *m.* nakladávec, nadeváč.

Auflage *f.* nálog; (Steuer) nakláda; (v. Buches) natisk, izdáva; (v. d. Drehbank) nástava.

Auflagebaum *m.* leséna blazína.

auflaſſen opustíti; *impf.* opúščati.

Auflauerer *m.* zalezovávec, prézavec.

auflauern zalezovati; prézati (-žim), stréči (strežem) na koga.

Auflauf *m.* natèk, stèk, stékanje; (Aufruhr) rabúka; (Speiſe) kipnjenec, kípnik.

auflaufen natéči (-téčem), narásti (-rástem); *impf.* natékati, naráščati; (Speiſe) nakípniti; *impf.* kipéti; (Koſten) natéči se, nabráti (-bérem) se; (aufſchwellen) otéči; *impf.* otékati.

aufleben oživéti; *impf.* oživljati se.

auflegen položíti, dejáti (dénem) na kaj; *impf.* polágati, dévati; (zur Ein-

Digitized by Google

sicht) razgŕniti, razpoložíti; (Last) naložíti; *impf.* nalágati; (Steuer) naložíti; *impf.* nakládati; (Buch) izdáti, natísniti; *impf.* izdájati, natiskovati.

Auflegung *f.* razgrnítěv; (der Wahllisten) razgrnítěv volívskih imeníkov.

auflehnen sich naslóniti se; *impf.* naslánjati se na kaj; sich wider einen — upréti se, ustáviti se komu; *impf.* upírati se, ustávljati se.

Auflehnung *f.* upòr.

auflesen pobráti (-bérem); *impf.* pobírati.

aufleuchten zasvétiti (se), zasijáti (-síjem), zasíniti (-nem).

aufliegen léžati (-žím) na čem; (Liste) razgŕnjen biti (sem); sich — preléžati se.

auflockern rahljáti, rášiti; zrahljáti, razdrásati.

auflodern vzplamenéti, švígniti, búkniti, plániti, zaplapoláti.

auflösbar razvezljìv, razvézěn; *chem.* raztopljìv, raztópěn, ločljìv.

auflösen razvézati (-vézem), razréšiti; *impf.* razvezovati, razreševati; (schmelzen) stopíti, raztopíti; *impf.* raztápljati; *chem.* razlóčiti, razkrojíti; *impf.* lóčiti, razločevati, razkrájati; (Vertrag) razvézati, razdréti (-dérem); *impf.* razvezovati, razdírati; (Versammlung) razpustíti; *impf.* razpúščati; (Gesellschaft) razdrúžiti; *impf.* razdruževati; (Räthsel) ugániti; *impf.* ugíbati; (Knoten) razvozláti; (Aufgabe) réšiti; sich — razpásti (-pádem); *impf.* razpádati; (Gesellschaft) razíti (-ídem) se; *impf.* razhájati se.

auflösend ločílěn, topílěn, krojílěn, razdružílěn.

Auflösung *f.* razvéza; razhòd; raztòp; (einer Versammlung) razpúst; (e. Vereinigung) razdrúžba; (d. Kaufes) razkúp.

Auflösungsmittel *n.* ločílo, topílo.

aufmachen odpréti, otvoríti; *impf.* odpírati; (aufbinden) razvézati (-vézem), odvézati; (Brief) razpečátiti; (Nuss) raztólči; Mund — zíniti, čŕhniti; sich — vzdígniti se, napótiti se, odpráviti se; *impf.* odprávljati se.

Aufmarsch *m.* razvrstítěv, razvòj na čelu.

aufmarschieren razvrstíti se; *impf.* razvrščevati se.

aufmerken páziti, poslúšati; (aufzeichnen) zapísati (-píšem), zaznámenovati, zabeléžiti; *impf.* zapisovati, zaznamenjevati.

aufmerksam pazljìv, pozórěn; — sein s. aufmerken.

Aufmerksamkeit *f.* pazljívost, pozórnost; besondere — schenken oko posébno obŕnjeno iméti (na kaj).

aufmischen zméšati, preméšati.

aufmuntern izpodbósti (-bódem), izpodbudíti; *impf.* izpodbádati, izpodbújati; (aufwecken) zdrámiti, vzbudíti; *impf.* vzbújati; (erheitern) razveselíti; *impf.* razveseljevati.

aufmunternd izpodbúděn, izpodbudljìv.

Aufmunterung *f.* izpodbáda, izpodbúda, izpodbudílo.

aufnähen prišíti (-šíjem), našíti.

Aufnahme *f.* sprejèm; (schriftl.) vpìs, zapìs, vpisovánje; (eines Protokolles) sestáva; (e. Gegend) načŕt; (photogr.) posnétěk.

Aufnahmsgebäude *n.* sprejemálnica.

Aufnahmsprüfung *f.* sprejémna izkúšnja.

Aufnahmsschein *m.* sprejémnica, sprejémni list.

Aufnahmstare *f.* sprejémščina.

aufnehmen sprejéti (spréjmem); *impf.* sprejémati; (heben) vzdígniti; *impf.* vzdigovati; (Arbeit) lotíti se (dela), pričéti (-čnèm); *impf.* pričénjati; eine Gegend — načŕtati obràz krajíne; (dingen) najéti (nájmem); *impf.* najémati; (Eid) v priségo vzéti (vzámem), zapriséči (-séžem); *impf.* zapriségati koga; (übel —) zaméríti, za zlo vzéti komu; *impf.* za zlo jemáti (jémljem); (vermehren) dovzéti; (Geld) na pósodo vzéti, izposóditi; *impf.* izposojevati; (Protokoll) sestáviti, narediti, zapísati (-píšem) zapísnik; *impf.* písati zapísnik; der Mond nimmt auf mesec raste.

aufnöthigen vsíliti komú kaj; posíliti koga; vríniti; *impf.* vrívati.

aufopfern žrtvovati, darovati; podaríti, posvetíti.

Aufopferung *f.* žŕtěv, darítěv.

aufpacken naložíti, natovoríti, zadéti (-dénem), napŕtiti; *impf.* nakládati, nalágati.

aufpassen páziti, poslúšati; s. auflauern.

Digitized by Google

aufpflanzen nasaditi; *impf.* nasájati; ſ. aufhiſſen.

aufprobieren pomériti, izkúsiti; *impf.* pomérjati, izkúšati.

Aufputz *m.* lišp, nakit, okrásek, lepo-

aufputzen olépšati, okrásiti, ozáljšati, nakítiti; *impf.* lepotíčiti, lépšati, krásiti; ſich — nalíšpati se, našopíriti se.

aufraffen ſich vzdígniti se, pobrati (-bérem) se.

aufräumen pospráviti; *impf.* pospráv-ljati; uredíti, v red správiti; *impf.* v red dévati.

aufrechnen zaračúniti; *impf.* zara-

aufrecht *adi.* pokóncen; *adv.* pokóncu; — ſtehend pokóncu stoječ; — bleiben veljávēn ostáti (-stánem); — erhalten v moči ohrániti, obdŕžati (-držím).

Aufrechthaltung *f.* ohranítēv, vzdrževa.

aufrecken iztégniti, kvíšku pomolíti.

aufregen razdrážiti, razvnéti (-vnámem), razbúriti; *impf.* razvnémati; (d. Meer) vzbúriti, vzbúrkati; šúntati, podšúntati, podpíhniti; *impf.* podpihovati; aufgeregt razbúrjen, razdrážen.

aufregend dražljiv.

Aufregung *f.* razdrážba; razdráženost, razvnétje.

aufreiben predŕgniti, otréti (-tárem), razméti (-mánem); *impf.* predrgovati, razmévati; (Haut) odŕgniti, ozúliti; (d. Pferd) oséniti (osédniti); (zu Grunde richten) ugonobíti, zatréti (-trèm); *impf.* zatírati.

aufreißen raztŕgati, pretŕgati, stŕgati; razríti; (Naht) razpárati; (Wunde) predréti (-dérem), naurážiti; *impf.* predírati; (Mund) ziníti, zazijáti; *impf.* zévati.

aufreizen razdrážiti; ſ. aufregen.

aufrichten postáviti pokóncu, vzdígniti; *impf.* postávljati, vzdigovati; (errichten) naprávíti, ustanovíti; *impf.* naprávljati, ustanávljati; ſich — vzdígniti se; *impf.* vzdigovati se.

aufrichtig odkrít, odkritosrčen, iskrén.

Aufrichtigkeit *f.* odkritosrčnost, iskrénost.

aufriegeln odpehníti (-páhnem), zapáh odríniti; *impf.* odrívati.

aufritzen odŕgniti, ogúliti, odréti (-dérem).

aufrollen navíti (-víjem); *impf.* navíjati; omotáti; (auseinander) razvíti, razmotáti; *impf.* razvíjati, razmotávati.

aufrücken pomekníti (-máknem) se; *impf.* pomíkati se.

Aufruf *m.* pozív, oklic.

aufrufen *tr.* pozváti (-zóvem), poklícati (-klíčem); *impf.* pozívati, poklicevati; *intr.* klíkniti, zavpíti (-vpíjem), zakríčati (-kríčim).

Aufruhr *m.* upór, púnt, vstája, krámola, búna; in — ſein púntati se; in — gerathen upréti se, spúntati se.

aufrühren zmẽšati, razmẽšati; *impf.* mẽšati.

Aufrührer *m.* upórnik, púntar, vstáj-

aufrühreriſch púntarski, upórēn.

aufrütteln strésti, zmájati; *impf.* strésati, májati.

aufſagen odpovédati (-vém); *impf.* odpovedovati; (vorſagen) povédati; *impf.* narekovati.

aufſammeln pobráti (-bérem), skupíti; *impf.* pobírati, skúpljati.

aufſäſſig upórēn; sovrážen, píkēr, zajedljiv; — ſein zajédati koga; er iſt ihm — piko ima nanj, ne mara ga.

Aufſäſſigkeit *f.* zajedljívost, nenavíst

aufſatteln osedláti (konja).

Aufſatz *m.* nastávēk, natik, nasádek; (ſchriftl.) sestávēk, spis; (Gewehr) muha.

aufſaugen posesáti, posrébati.

aufſaugen vzdojíti.

Aufſaugſchlange *f.* (Blitzableiter) sesálni

aufſcharren razgrébsti (-bem); zgrébsti, nagrébsti; *impf.* nagrébati.

aufſchauen poglédati, kvíšku poglédati, kvíšku vzdígniti oči; aufgeſchaut! pázite! pozòr!

aufſchäumen skípniti.

aufſcheinen síniti, zasijáti (-sijem).

aufſcheuchen splášiti.

aufſchichten plástiti; naplástiti; (Holz) skládati, zlágati; zložíti.

aufſchiebbar odložẽn.

aufſchieben odložíti; *impf.* odlágati, odlášati, odkládati; (auf einen andern Tag) preložíti.

aufſchiebend odložív; —e Wirkung odlóživa moč.

aufſchirren obrzdáti, obuzdáti, zasedláti.

Digitized by Google

Aufſchlag *m.* udár, udárec; (am Kleide) oslèc, zaslèc, zalèk, oblóžek; (Preis) podrážba, poskòk cene ob. v ceni; *mus.* povzdig; (Steuer) nakláda.

aufſchlagen udáriti; *impf.* udárjati; (entzwei) raztólči, razbíti (-bíjem); *impf.* razbíjati; (Kleid) privzdígniti, privíhati, zalékniti; (Buch) odpréti; *impf.* odpírati; (im Buche eine Stelle) poískati (-íščem); (Preis) poskóčiti v ceni; (Wohnung) naséliti se, nastániti se; (Augen) izpreglédati; (Reife) nabíti; *impf.* nabíjati; ſich — rániti se.

aufſchließen odpréti (-prèm), otvoríti; (mit dem Schlüſſel) odkleníti; *impf.* odpírati, odklépati. [čarica.

Aufſchließer *m.* ključár; —in *f.* ključ-

aufſchließen razpárati, prerézati (-rèžem); *impf.* prerezovati.

Aufſchluſs *m.* (der Thüre) odklèp; (Erklärung) pojasnílo; — geben pojasníti, razjasníti, razložíti; *impf.* pojasnjevati, razlágati.

aufſchnallen pripéti (-pnèm), zakopčáti; *impf.* pripénjati; (aufeinander) odpéti, razkopčáti; *impf.* odpénjati.

aufſchnappen hlástniti, šávsniti; (ein Wort) ulovíti.

aufſchneiden *tr.* (Brot) narézati (-rèžem); (öffnen) prerézati, razpráti (-pórjem); (m. d. Schere) prestríči (-strížem); *intr.* (prahlen) báhati se, širokoústiti se, hvalísati se, hlastáti; (lügen) legáti (lážem).

Aufſchneider *m.* baháč, širokoústnež, hlastáč.

Aufſchneiderei *f.* bahášstvo. [ústən.

aufſchneiderisch bahàv, hlastàv, široko-

aufſchnellen šíniti, skóčiti, švígniti kvíšku; brčniti.

aufſchnüren odpéti (-pnèm); *impf.* odpénjati; odvézati (-vèžem); auf etw. — privézati; (Perlen) nízati (nízgati); nanízati.

aufſchrauben auf etwas privíti (-víjem); *impf.* privíjati; (losſchrauben) odvíti; *impf.* odvíjati.

aufſchrecken *tr.* splášiti, ustrášiti; *intr.* preplášiti se.

aufſchreiben zapísati (-píšem); *impf.* zapísovati.

Aufſchreibung *f.* zapis, zapisovánje.

aufſchreien zakríčati (-čím), vzklíkniti, zavpíti (-vpíjem), zavéčati (-čím).

Aufſchrift *f.* napis; (Adreſſe) naslòv.

Aufſchub *m.* odlòg, odklàd, odlášek; die Sache erleidet keinen — stvar se ne more odlášati; keinen — geſtattend neodlóžən.

aufſchüren (Feuer) podnétiti, podkúriti, podrášiti.

aufſchürzen podpásati (-pášem), podvézati (-vèzem), izpodrécati se; *impf.* podpasovati, podvezovati; (Ärmel) zavíhati, zalékniti.

aufſchütten nasúti (-spèm u. -sújem); *impf.* nasípati (-sípljem), nasipávati; (Waſſer) nalíti (-lijem); *impf.* nalívati.

aufſchwellen otéči (-tèčem), zabúhniti; *impf.* otékati; (Waſſer) narásti, skipéti; aufgeſchwollen otékəl, zabúhəl.

aufſchwemmen naplavíti, nanósiti (drva).

Aufſchwemmung *f.* napláva, nanòs.

aufſchwingen ſich vznésti (-nésem) se, vzdígniti se; *impf.* vzdigovati se; zavihtéti se, zletéti.

Aufſchwung *m.* vznòs, vzlèt; *fig.* razvój, razcvèt.

aufſehen poglédati, očí povzdígniti.

Aufſehen *n.* poglèd; pozórnost; ohne — na tihem, brez hrupa; — erregen pozórnost obudíti.

Aufſeher *m.* páznik, ogléda, nadzórnik; —in *f.* ogledníca, nadzórnica.

aufſetzen postáviti, nasadíti; *impf.* postávljati, nasájati; (Hut) pokríti (-jem) se; *impf.* pokrívati se; (ſchriftl.) spísati (-šem); *impf.* spisovati; (Decel) povézniti; *impf.* povezovati.

Aufſetzer *m.* postavljáč, postavljávec.

aufſeufzen vzdíhniti, vzdehníti (-dáhnem); *impf.* vzdíhati.

Aufſicht *f.* nadzòr, pážnja; — führen nadzírati, nadzòr iméti (imám).

Aufſichtsbehörde *f.* nadzórništvo, nadzórno oblástvo.

Aufſichtsperſonale *n.* nadzórno osébje; pázniško osébje.

aufſieden *tr.* u. *intr.* prevréti, zavréti; *tr.* prevaríti.

Aufſitz *m.* zasèd.

aufſitzen sedéti na čem; (die Nacht) noč presedéti, prebdéti; (zu Pferde)

Digitized by Google

zasésti (-sédem) konja od. sésti na konja; ich bin ihm aufgeſeſſen spéljal me je na led.

aufſpannen (Saite) napéti (-pnèm); *impf.* napénjati; (Tuch) razpéti; *impf.* razpénjati; (über etw.) prepéti; *impf.* prepénjati.

aufſpeiſen použíti (-úžijem), pojésti (-jém); *impf.* používati, pojédati.

aufſperren odpréti, odkléniti, otvoríti; *impf.* odpírati, odklépati.

aufſpielen zaigráti, zagósti (-gódem), zasvírati, zabrénkati; *impf.* igráti, gósti, brénkati.

aufſpießen nabósti (-bódem), nasadíti, natekníti (-táknem); *impf.* nabádati, nasájati, natíkati.

aufſpreizen razgrníti, prepéti (-pnèm); *impf.* razgrínjati, prepénjati.

aufſpringen poskóčiti; *impf.* poskakovati; (entzwei) póčiti, régniti; (von Samenkapſeln) prézati se.

aufſpritzen *tr.* poškropíti; *impf.* škropíti, brízgati, pljúskati; *intr.* štŕkniti; *impf.* štŕkati.

aufſprudeln zavrvráti; *impf.* vrvráti; *fig.* er ſprudelt leicht auf hitro se vname, hitro se vžgè.

aufſpüren zasledíti, iztekníti (-táknem), izvóhati.

aufſtacheln izpodbósti (-bódem), podpíhniti; *impf.* izpodbádati, podpihovati, podžígati.

Aufſtand *m.* upòr, vstája, pùnt.

aufſtändiſch upóren, púntarski.

aufſtechen prebósti (-bódem), predréti (-dérem); *impf.* prebádati, predírati.

aufſtecken natekníti (-táknem), nasadíti; *impf.* natíkati, nasájati; ſ. aufhiſſen.

aufſtehen vstáti (vstánem), vzdígniti se; *impf.* vstájati, vzdigovati se; (auf etwas) státi (stojím) na čem; (vom Krankenlager) ozdravéti, ozdráviti se, prebolèti; (aufragen) moléti, strméti; (gegen jemand) upréti se; *impf.* upírati se komu; vzdígniti se zoper koga.

aufſtehend pokónčen, stojéč.

aufſteigen kvíšku iti (grem), dvígati se, kvíšku lésti (lézem) na kaj; popéti (-pnèm) se, zlésti; (Wagen) na voz sésti (sédem); (Pferd) konja zasésti; (Rauch) valíti se, vzdigovati se; (in die höhere Claſſe) prestópiti v višji razrèd; (von Haaren) ježíti se; (v. Speiſen) riga se mi; (Gedanken) prišlò mi je na misél; —de Linie navzgórnja vŕsta.

aufſtellen postáviti; *impf.* postávljati; (eine Falle) nastáviti; *impf.* nastávljati; (Waren) razpostáviti; *impf.* razpostávljati; (Truppen) postáviti, razvrstíti; (Frage) stáviti vprašánje; ſich — postáviti se.

Aufſtellung *f.* nastáva; postávljanje; razstáva; razvrstítev.

aufſtöbern iztekníti (-táknem), zasledíti.

aufſtoßen *tr.* (öffnen) odpehníti (-páhnem), odríniti, ulómiti; *impf.* odpehovati, odrívati; *intr.* rígati se, hlémpati se, hlípati se; auf etwas ſtoßen zadéti (-dénem) na kaj; (begegnen) naletéti na koga, namériti na koga.

aufſtrahlen zasíniti, zasijáti (-sijem).

aufſträuben našopíriti, naščepíriti; die Federn — našopíriti se.

aufſtreichen namázati (-mážem); (die Haare) pogláditi; *impf.* poglájati.

aufſtreifen zalékniti, zavíhati (rokáv); (Haut) odfgníti, ogúliti, odréti (-dérem).

aufſtreuen posúti (-spèm u. -sújem), natrósiti, nastláti (-stéljem); *impf.* posípati, nastiljati.

aufſtülpen zavíhniti, privíhniti, zafŕkniti, zavíhati; aufgeſtülpte Naſe zafŕknjen nos; aufgeſtülpte Stiefel privíhanice.

aufſtützen upréti, podpréti, naslóniti; *impf.* upírati, podpírati, naslánjati.

aufſuchen poískati (-íščem); *impf.* ískati česa, sledíti kaj.

Aufſud *m.* rázvar.

Aufſtakt *m.* dvig, dvigljaj.

auftauchen príti (pridem) na vrh, pomolíti se (iz vode); das Gerücht tauchte auf glas je počil.

aufthauen otájati se, raztalíti se, ojúžiti se, odmékniti se; *impf.* tájati se, talíti se; júžiti se; (Schnee) skopnéti; *impf.* kopnéti; aufgethaut tal, kopèn, odmékel.

Aufthauen *n.* tájanje, odméka, kopnénje, raztòp.

auftheilen porazdelíti.

Digitized by Google

Augenzeuge *m.* priča samoviděc.
äugig okat; in Zuſammenſetzgn.: -ok, z. B.: ein— enook, ſchwarz— črnook.
Augment *n.* pomnóžek, narástek.
Augur *m.* ávgur.
Auguſt *m.* avgúst, véliki srpàn.
Auguſtinermönch *m.* avguštínec.
Aurikel *f.* iglèc (iglecà) *(Primula auricula).*
Aurora *f.* zárja, zóra.
aus *praep.* iz, òd; aus Eiſen iz —, od želéza; aus d. Stadt iz mesta; aus Liebe zu ſeiner Mutter iz ljubézni do svoje mátere; aus der Mitte izmèd *c. gen.*; einer aus euerer Mitte eden izmèd vas; Jahr ein Jahr aus od leta do leta; der Wein iſt aus vino je potéklo, vina je nestálo; der Gottesdienſt iſt aus služba božja je miníla; aus iſt mit ihm po njem je; aus und aus venomér, od konca do kraja; er weiß weder aus noch ein ne ve ne napréj, ne nazáj.
ausantworten izročíti, izporočíti; *impf.* izročevati, izporóčati.
ausarbeiten izdélati; *impf.* izdelovati; (abfaſſen) spísati (spíšem); ſich — izdélati se; pretégniti se.
Ausarbeitung *f.* izdeláva, izdélek; spis, sestávek.
ausarten izvréči (-vŕžem) se, izprevréči se, izpríditi se, izroditi se; (vom Getreide) zdivjáti. [nem).
ausathmen izdíhniti, izdehníti (-dáh-
Ausathmung *f.* izdih.
Ausbau *m.* zgrádba; dodeláva.
ausbauen zgraditi, dozidati; dodélati.
ausbedingen izgovoríti si, pridržati (-držím) si; *impf.* izgovárjati si, pridrževati si.
ausbeſſern popráviti, izbóljšati; *impf.* poprávljati, izboljševati.
Ausbeſſerung *f.* popráva, poprávljanje.
Ausbeute *f.* dobíček, dohódek, pridélek.
ausbeuteln iztrésti, izprázniti; *impf.* iztrésati, izpraznjevati; izsípati.
ausbeuten dobíček iz česa vzéti (vzámem); *impf.* jemáti (jémljem); izžémati koga (kaj); v prid obrníti; *impf.* obráčati.
ausbilden izdélati; *impf.* izdelovati; (Geiſt) omíkati, olikati, izbístriti, izobráziti; *impf.* izobraževati; (Körper) izúriti; *impf.* úriti; ſich — izobráziti se; izučíti se. [ženost.
Ausbildung *f.* izomíka, izúčba, izobrá-
ausbitten izprósiti; das bitte ich mir aus prosim, tega nikár.
ausblaſen izpihniti; (d. Licht) upíhniti; ugasíti; *impf.* upihovati; ugášati.
ausbleiben izostáti (-stánem); *impf.* izostájati; der Athem bleibt aus sapa zastáne, zastája; (nicht kommen) ne priti (pridem); eine Zeile iſt ausgeblieben vrsta je izpuščéna; das Ausbleiben, d. Ausgebliebene izostánek.
ausblühen razcvèsti (-cvetèm) se; *impf.* razcvétati se; odcvèsti; *impf.* odcvétati.
ausborgen izposóditi si, na pósodo vzéti (vzámem); *impf.* izposójati si, na pósodo jemáti (jémljem); jemdm. etw. — posóditi komú kaj, na pósodo dati; *impf.* posójati.
ausbrechen *tr.* izdréti (-dérem); *impf.* izdírati; izlómiti, izrváti (-rújem); *intr.* (anfangen) začéti (-čnem); *impf.* začénjati; prikázati (-kážem) se, nastáti (-stánem), vnéti (vnámem) se; *impf.* prikazovati se, nastájati, vnémati se; in Thränen — zajókati (-am, -jóčem) se; in lautes Lachen — razhohotáti se.
ausbreiten razširiti, prostréti; *impf* razširjati, prostírati; razvréti; (Flügel, Tuch) razprostréti, razgrníti, raztégniti; *impf.* razprostírati, razgrínjati, raztegovati; (Getreide) razgrèniti; die Flügel — razčepériti se; (ein Gerücht) razglásiti, raznésti, raztrósiti; *impf.* razglášati, raznášati; ſich — (v. Thieren) pomnožiti se, razširiti se, razploditi se; *impf.* pomnoževati se, razširjevati se; (von Pflanzen) razrásti se; *impf.* razráščati se; ſich über etwas — obširno govoríti o čem.
Ausbreitung *f.* razširjanje, razširjáva, raznášanje.
ausbrennen *tr.* iz-, požgáti (-žgèm), izpáliti; *intr.* izgoréti, pogoréti.
ausbringen iznésti (-nesem); správiti iz česa; einen Toaſt — zdravico napíti (-píjem); *impf.* napivati komu; (Junge) izléči (-lézem), izvaliti, izploditi.
Ausbruch *m.* začétek; izbrúh; — des Feuers vžig, vnétje; (Wein) samotòk,

Digitized by Google

samomáščina; (d. feuerſpeienden Berges) bljuvánje.

ausbrüten izléči (-ležem), izvalíti; der Ausgebrütete izléženec, izvaljénec.

Ausbrütung *f.* izlézba.

ausbügeln izlikati; *impf.* likati.

Ausbund *m.* izbór, cvet, zglèd; (im böſen Sinne) izvržek, izmétek.

ausbürſten izščétiti, izkrtáčiti; *impf.* ščétiti, krtáčiti.

Ausſcultant *m.* prisluškník, avskultant.

Ausſcultation *f.* prisluškovánje, prisluškávanje.

auscurieren ſ. ausheilen.

ausdampfen izkaditi se, izhlapéti, izpuhtéti; *impf.* hlapéti, páriti se, puhtéti.

Ausdauer *f.* vztrájnost, stanovitnost.

ausdauern *intr.* vztrájati; zdržati (-im) se; *tr.* pretrpéti, prebíti (-bijem, -bóm), prestáti (-stojim).

ausdauernd vztrájen, strpèn, stanovítèn. [čen.

ausdehnbar raztézen, raztegljiv, vla-

Ausdehnbarkeit *f.* raztéznost, raztegljívost, vláčnost.

ausdehnen raztégniti; *impf.* raztézati, raztegovati; napéti (-pnèm); *impf.* napénjati; razširiti, razprostréti; *impf.* razširjati, razprostírati; ausgedehnt razširèn, raztégnjen, razhóden; (ſubjich) razsežèn.

ausdehnſam-flüſſig razteznotekóč.

Ausdehnung *f.* raztéza, raztèg; (Weitläufigkeit) obširnost; (ſub.) razséžnost.

ausdenken izmísliti; *impf.* izmíšljevati; izuméti.

ausdienen doslúžiti, izslúžiti.

ausdorren usehníti (-sáhnem), posušíti se; *impf.* usihati.

ausdrehen izviti (-vijem); *impf.* izvijati; (Wäſche) ožéti (ožmèm); *impf.* ožémati.

Ausdrehflahl *m.* votlilo. [beséda.

Ausdruck *m.* izráz, izrèk, izjáva; (Wort)

ausdrücken iztísniti, iztlačíti; *impf.* iztiskati, iztlačevati; Flüſſigkeiten — izžéti (-žmèm); *impf.* izžémati, žmikati; mit Worten — izráziti; *impf.* izražévati; ſich ſchön — lepo govoriti.

ausdrücklich izréčen; (mit Vorſatz) nalášč (nálašč).

ausdrucksvoll izrazít, izrázen.

Ausdrucksweiſe *f.* izraževánje.

ausdunſten izhlapéti, izpuhtéti, izpáriti se; *impf.* hlapéti.

ausdünſten izpáriti, izhlapíti; *impf.* páriti, puhtíti.

Ausdünſtung *f.* para, izpárica, hlap; (üble) smrad.

Ausdünſtungsſtätte *f.* izhlapíšče.

auseinander *adv.* nárazen, vsaksébi, razdvóje; zu weit — predaléč eden od drúzega.

auseinanderblaſen razpíhniti; *impf.* razpihovati; =bringen razdejáti (-dénem), razkrúšiti; =fahren razpŕhniti se, razpršíti se; =fliehen razbégniti, porazbégniti; =fließen raztéči se; *impf.* raztékati se; =kehren razmésti (-métem); *impf.* razmétati; =legen razložíti, razpoložíti; *impf.* razpolágati; =rücken razmekníti (-máknem); *impf.* razmíkati; =ſchlagen razbíti (-bijem), raztrúpiti; *impf.* razbíjati; =ſetzen razposadíti; *impf.* razposájati; ſ. erklären.

Auseinanderſetzung *f.* razložítev, razpráva; razločítev; poravnáva. [ren.

auseinanderſtieben ſ. auseinanderfah-

auseinanderziehen raztégniti; *impf.* raztegovati.

auserleſen izbrán, izbórèn, izvrstèn.

auserleſen, =erkieſen, =erwählen izvóliti, izbráti (-bérem); *impf.* izbírati.

Auserwählte *m.* izvóljenec, odbránec; *f.* izvóljenka.

ausfahren *tr.* izvóziti; *impf.* izvážati; *intr.* péljati (péljem) se; (auf d. Haut ausbrechen) izpehníti (-páhnem) se, osúti (-spèm) se; *impf.* izpehovati se, osípati (-sipljem) se. [hod.

Ausfahrt *f.* izvóžnja, vožnja na izpré-

Ausfall *m.* izpád; (Abgang) nedostátek, pománjkljaj; (m. Worten) napád, ugóvor; (Reſultat) izíd; e. — machen plániti (iz trdnjáve).

ausfallen izpásti (-pádem); *impf.* izpádati; gut — posrečiti se; die Ernte iſt gut ausgefallen létina se je dobro obnésla; die Haare fallen ihm aus lasjé mu gredó z glave; alles iſt gut ausgefallen vse je šlo po sreči, vse je šlo pogodu.

ausfechten izbojevati, z mečem razlóčiti; (bei Gericht) izprávdati.

Digitized by Google

Augenzeuge *m.* priča samoviděc.
augig okat; in Zuſammſetzgn.: -ok, z. B.: ein— enook, ſchwarz— črnook.
Augment *n.* pomnóžek, narástek.
Augur *m.* ávgur.
Auguſt *m.* avgúst, véliki srpán.
Auguſtinermönch *m.* avguštínec.
Aurikel *f.* iglec (igleca) *(Primula auricula).*
Aurora *f.* zárja, zóra.
aus *praep.* iz, òd; auß Eiſen iz —, od železa; auß d. Stadt iz mesta; auß Liebe zu ſeiner Mutter iz ljubézni do svoje mátere; auß der Mitte izmèd *c. gen.*; einer auß euerer Mitte eden izmèd vas; Jahr ein Jahr auß od leta do leta; der Wein iſt auß vino je potéklo, vina je nestálo; der Gottesdienſt iſt auß služba božja je miníla; auß iſt mit ihm po njem je; auß und auß venomér, od konca do kraja; er weiß weder auß noch ein ne ve ne napréj, ne nazáj.
ausantworten izročiti, izporočíti; *impf.* izročevati, izporóčati.
ausarbeiten izdélati; *impf.* izdelovati; (abſaſſen) spísati (spíšem); ſich — izdélati se; pretégniti se.
Ausarbeitung *f.* izdeláva, izdélek; spis, sestávek.
ausarten izvréči (-vržem) se, izprevréči se, izpriditi se, izroditi se; (vom Getreide) zdivjáti. [nem).
ausathmen izdíhniti, izdehníti (-dáh-
Ausathmung *f.* izdíh.
Ausbau *m.* zgrádba; dodeláva.
ausbauen zgraditi, dozidati; dodélati.
ausbedingen izgovoríti si, pridržati (-držím) si; *impf.* izgovárjati si, pridrževati si.
ausbeſſern popráviti, izbóljšati; *impf.* poprávljati, izboljševati.
Ausbeſſerung *f.* popráva, poprávljanje.
Ausbeute *f.* dobíček, dohódek, pridélek.
ausbeuteln iztrésti, izprázniti; *impf.* iztrésati, izpraznjevati; izsípati.
ausbeuten dobíček iz česa vzéti (vzámem); *impf.* jemáti (jémljem); izžémati koga (kaj); v prid obrniti; *impf.* obráčati.
ausbilden izdélati; *impf.* izdelovati; (Geiſt) omíkati, olíkati, izbístriti, izobráziti; *impf.* izobraževati; (Körper) izúriti; *impf.* úriti; ſich — izobráziti se; izučíti se. [ženost.
Ausbildung *f.* izomíka, izúčba, izobrá-
ausbitten izprósiti; daß bitte ich mir auß prosim, tega nikár.
ausblaſen izpíhniti; (d. Licht) upíhniti; ugasíti; *impf.* upihovati; ugášati.
ausbleiben izostáti (-stánem); *impf.* izostájati; der Athem bleibt auß sapa zastáne, zastája; (nicht kommen) ne priti (prídem); eine Zeile iſt außgeblieben vrsta je izpuščéna; daß Ausbleiben, d. Außgebliebene izostánek.
ausblühen razcvèsti (-cvetèm) se; *impf.* razcvétati se; odcvèsti; *impf.* odcvétati.
ausborgen izposóditi si, na pósodo vzéti (vzámem); *impf.* izposójati si, na pósodo jemáti (jémljem); jemdm. etw. — posóditi komú kaj, na pósodo dati; *impf.* posójati.
ausbrechen *tr.* izdréti (-dérem); *impf.* izdírati; izlómiti, izrváti (-rújem); *intr.* (anfangen) začéti (-čnèm); *impf.* začénjati; prikázati (-kážem) se, nastáti (-stánem), vnéti (vnámem) se; *impf.* prikazovati se, nastájati, vnémati se; in Thränen — zajókati (-am, -jóčem) se; in lautes Lachen — razhohotáti se.
ausbreiten razširiti, prostréti; *impf* razširjati, prostírati; razvréti; (Flügel, Tuch) razprostréti, razgrníti, raztégniti; *impf.* razprostírati, razgrínjati, raztegovati; (Getreide) razgréniti; die Flügel — razčepériti se; (ein Gerücht) razglásiti, raznésti, raztrósiti; *impf.* razglášati, raznášati; ſich — (v. Thieren) pomnožíti se, razširiti se, razplodíti se; *impf.* pomnoževati se, razširjevati se; (von Pflanzen) razrásti se; *impf.* razráščati se; ſich über etwas — obširno govoríti o čem.
Ausbreitung *f.* razširjanje, razširjáva, raznášanje.
ausbrennen *tr.* iz-, požgáti (-žgèm), izpáliti; *intr.* izgoréti, pogoréti.
ausbringen iznésti (-nésem); správiti iz česa; einen Toaſt — zdravíco napíti (-píjem); *impf.* napívati komu; (Junge) izléči (-lézem), izvaliti, izplodíti.
Ausbruch *m.* začétek; izbrúh; — des Feuers vžig, vnétje; (Wein) samotók,

Digitized by Google

samomáščina; (d. feuerſpeienden Berges) bljuvánje.

ausbrüten izléči (-lézem), izvalíti; der Ausgebrütete izléženec, izvaljénec.

Ausbrütung *f.* izléžba.

ausbügeln izlikati; *impf.* líkati.

Ausbund *m.* izbór, cvet, zglèd; (im böſen Sinne) izvržèk, izmétek.

ausbürſten izščétiti, izkrtáčiti; *impf.* ščétiti, krtáčiti.

Ausculant *m.* prislúšnik, avskultant.

Auscultation *f.* prisluškovánje, prisluškávanje.

auscurieren ſ. ausheilen.

ausdampfen izkaditi se, izhlapéti, izpuhtéti; *impf.* hlapéti, páriti se, puhtéti.

Ausdauer *f.* vztrájnost, stanovitnost.

ausdauern *intr.* vztrájati; zdržati (-ím) se; *tr.* pretrpéti, prebíti (-bíjem, -bóm), prestáti (-stojím).

ausdauernd vztrájen, strpèn, stanovítèn. [čen.

ausdehnbar raztézen, raztegljiv, vla-

Ausdehnbarkeit *f.* raztéznost, raztegljivost, vláčnost.

ausdehnen raztégniti; *impf.* raztézati, raztegovati; napéti (-pnèm); *impf.* napénjati; razširiti, razprostréti; *impf.* razširjati, razprostírati; ausgedehnt razširen, raztégnjen, razhóden; (fubiſch) razsežèn.

ausdehnſam-flüſſig razteznotekóč.

Ausdehnung *f.* raztéza, raztèg; (Weitläufigkeit) obsírnost; (fub.) razsežnost.

ausdenken izmísliti; *impf.* izmíšljevati; izuméti.

ausdienen doslúžiti, izslúžiti.

ausdorren usehníti (-sáhnem), posušíti se; *impf.* usihati.

ausdrehen izviti (-víjem); *impf.* izvíjati; (Wäſche) ožéti (ožmèm); *impf.* ožémati.

Ausdrehſtahl *m.* votlílo. [beséda.

Ausdruck *m.* izráz, izrèk, izjáva; (Wort)

ausdrücken iztísniti, iztláčiti; *impf.* iztiskati, iztlačevati; Flüſſigkeiten — izžéti (-žmèm); *impf.* izžémati, žmíkati; mit Worten — izráziti; *impf.* izražévati; ſich ſchön — lepo govoríti.

ausdrücklich izréčen; (mit Vorſatz) nalášč (nálašč).

ausdrucksvoll izrazít, izrázen.

Ausdrucksweiſe *f.* izraževánje.

ausdunſten izhlapéti, izpuhtéti, izpáriti se; *impf.* hlapéti.

ausdünſten izpáriti, izhlapíti; *impf.* páriti, puhtíti.

Ausdünſtung *f.* para, izpárica, hlap; (üble) smrad.

Ausdünſtungsſtätte *f.* izhlapíšče.

auseinander *adv.* nárazen, vsaksébi, razdvóje; zu weit — predáleč eden od drúzega.

auseinanderblaſen razpíhniti; *impf.* razpihovati; =**bringen** razdejáti (-dénem), razkrúšiti; =**fahren** razpíhniti se, razpršíti se; =**fliehen** razbégniti, porazbégniti; =**fließen** raztéči se; *impf.* raztékati se; =**kehren** razmésti (-métem); *impf.* razmétati; =**legen** razložíti, razpoložíti; *impf.* razpolágati; =**rücken** razmekníti (-máknem); *impf.* razmíkati; =**ſchlagen** razbíti (-bíjem), raztrúpiti; *impf.* razbíjati; =**ſetzen** razposadíti; *impf.* razposájati; ſ. erklären.

Auseinanderſetzung *f.* razložítev, razpráva; razločítev; poravnáva. [ren.

auseinanderſtieben ſ. auseinanderfahr-

auseinanderziehen raztégniti; *impf.* raztegovati.

auserleſen izbrán, izbórèn, izvrſtèn.

auserleſen, =erkieſen, =erwählen izvóliti, izbráti (-bérem); *impf.* izbírati.

Auserwählte *m.* izvóljenec, odbráněc; *f.* izvóljenka.

ausfahren *tr.* izvóziti; *impf.* izvážati; *intr.* péljati (péljem) se; (auf d. Haut ausbrechen) izpehníti (-páhnem) se, osúti (-spèm) se; *impf.* izpehovati se, osípati (-sípljem) se. [hod.

Ausfahrt *f.* izvóžnja, vožnja na izpré-

Ausfall *m.* izpád; (Abgang) nedostátek, pománjkljaj; (m. Worten) napád, ugóvor; (Reſultat) izíd; e. — machen plániti (iz trdnjáve).

ausfallen izpásti (-pádem); *impf.* izpádati; gut — posréčiti se; die Ernte iſt gut ausgefallen létina se je dobro obnésla; die Haare fallen ihm aus lasjé mu gredó z glave; alles iſt gut ausgefallen vse je šlo po sreči, vse je šlo pogodu.

ausfechten izbojevati, z mečem razlóčiti; (bei Gericht) izprávdati.

Digitized by Google

viti, sezídati, zgraditi; *impf.* postávljati, zídati, graditi; (Schauſpiel) igráti, ígro predstáviti; *impf.* predstávljati; jemanden — predstáviti koga; *impf.* predstávljati; ſich — vésti (védem) se; obnášati se; (im Rechnen) vštéti (-štéjem), vračúniti, v račún dejáti (dénem); *impf.* vštévati.

Aufführung *f.* navòz, navážanje; grádba; predstáva, ígra; vedénje, obnášanje.

Aufgabe *f.* (Penſum) nalóga, zadáča; (Auftrag) naročílo; (Zugabe) priméček, privŕšek, dodátek; (d. Briefes) predája.

Aufgabeamt *n.* prejémni urád. [list.

Aufgabeſchein *m.* (poštno-) prejémni

Aufgang *m.* vzhòd, iztòk; (Gegend) vzhódna stran; (Aufwand) potrôšek, trôšek; (Weg) pot.

aufgeben dáti (dam), naložíti; *impf.* dajáti, nalágati; (übergeben) oddáti, izročíti; *impf.* oddájati, izročévati; (zugeben) pridáti, privréči (-vŕžem); (fahren laſſen) opustíti, popustíti; *impf.* opúščati; den Geiſt — izdíhniti, umréti (-mrjem), smrt storíti; den Patienten — obúpati nad bolníkom.

Aufgeber *m.* predájnik, predajávec.

aufgeblaſen napíhnjen, nadút; prevzétěn.

Aufgeblaſene *m.* napíhnjenec; prevzétnež; *f.* napíhnjenka, prevzétnica.

Aufgeblaſenheit *f.* napíhnjenost, nadútost; prevzétnost.

Aufgebot *n.* sklic, pozív na vojsko; (Heer) sklícana vojska.

aufgedunſen obrékěl, zabúhěl, nadút.

Aufgedunſenheit *f.* obréklost, zabúhlost, nadútost.

aufgehen (Sonne) vzíti (-ídem), izíti; *impf.* vzhájati, izhájati, prisijáti; (Pflanzen) pognáti; *impf.* pogánjati, klíti (klíjem), kalíti; (Knoſpe) póčiti, razvíti (-víjem) se; *impf.* pókati, razvíjati se; (Teig) vzhájati, kipéti, kvásiti se; nakípniti, nakŕkniti; (Schnee) kopnéti, tájati se, taliti se; skopnéti, stájati se, raztalíti se; (Thür) odpréti se, otvoríti se; *impf.* odpírati se; (d. Geſchwür) prepustíti se; *impf.* prepúščati se; (Augen) izpreglédati; *impf.* izpregledovati, spámetovati se; (aufgewendet werden) potrošíti se, porábiti se; der Wein iſt aufgegangen vino je pošlò, potéklo; — laſſen potrósiti, porábiti, potrátiti, zaprávíti; *impf.* zaprávljati; (Knoten) razvozláti, razvézati (-vézem); *impf.* razvezovati; (Naht) párati se, razpárati se; (Rauch) dvígati se; vzdígniti se.

aufgeklärt razsvetljèn, omíkan.

Aufgeklärtheit *f.* omíka, prosvéta.

Aufgeld *n.* nadávěk, ara. [ložèn.

aufgelegt dobre (žídane) volje, razpo-

aufgeſchaut *interi.* pozòr! pázi! pázite!

Aufgewärmtes *n.* pogrétina, pogrétki *pl.*, pogréta jed.

aufgeweckt zdrámljen; bistěr, boděr.

aufgießen naliti; *impf.* nalívati na kaj.

aufgraben razkópati (-kópljem); *impf.* razkopávati; die Erde um einen Baum — prst (-í) nakópati, nagrébsti (-grébem) okóli drevésa; (ausgraben) izkópati; *impf.* izkopávati, izkopovati.

aufgreifen (aufheben) pobráti (-bérem); *impf.* pobírati; jemanden — prijéti (primem), zgrábiti, zasáčiti.

aufgrunzen zakrúliti, zarohnéti.

aufgürten opásati (-pášem); (Kleid) podpásati, podrécati; (Sattel) pripásati, pripéti (-pnèm); *impf.* pripénjati; (den Gurt öffnen) od-, razpásati, odpéti.

Aufguß *m.* naliv, polív, nalívěk; heißer — popárěk.

Aufgußthierchen ſ. Infuſionsthierchen.

aufhacken raz-, pre-, sesékati; *impf.* razsekovati; (aufpicken) prekljúniti.

Aufhalt *m.* zadŕžek.

aufhalten zadŕžati (-drží), ustáviti; *impf.* zadrževati, ustávljati; ſich — biti (sem), bívati, prebívati, mudíti se; ſich über etwas — nevóljen biti nad čim, rečníti se, čemeríti se; ich halte mich darüber auf to mi ni práv.

aufhaltbar zadŕžen, zadržljiv.

aufhängen obésiti, razobésiti; *impf.* obéšati, razobéšati.

aufhäufen kopíčiti, grmáditi; nakopíčiti, nagrmáditi; ſich — nabráti (-bérem) se; *impf.* nabírati se.

aufheben vzdígniti, dvígniti; *impf.* vzdigovàti, dvígati; ein wenig — povzdígniti; (aufbewahren) hrániti; shrániti, správiti; *impf.* shránjati, správljati; (Geſetz) preklícati (-kličem), ovréči

Digitized by Google

(-vŕžem), razkrepíti, razveljáviti, moč —, veljávo vzéti (vzámem); (Verjammlung) razpustíti; *impf.* razpúščati; (beenden) skléniti; *impf.* sklépati; (Vertrag) razvézati (-vézem); (Robot) odprávíti; (Unterſuchung) ustáviti; *impf.* ustávljati; die Tafel — izza mize vstáti (vstánem); *impf.* vstájati.

Aufheber *m.* (Muſkel) vzdižnica.

Aufhebung *f.* odpráva, ovŕžba, razveljáva, preklic.

aufheitern vedríti, jasníti; razvedríti, iz-, razjasníti; jemanden — razveselíti, udobrovóljiti; *impf.* razveseljevati.

aufhelfen pomóči (-mórem); *impf.* pomágati komu; (einem Gefallenen) na noge správiti, vzdígniti; *impf.* správljati, vzdigovati; ſich — opomóči si.

aufhetzen naščuváti, našúntati, podpihati, nahújskati; *impf.* podpihovati, drážiti; (Thiere) spodíti.

aufhiſſen natekníti (-táknem); *impf.* natíkati; (Fahne) razprostréti, razpéti (-pnèm); *impf.* razprostírati, razpénjati.

aufhorchen poslúšati, na uhó vléči (vléčem), prisluškovati.

aufhören (abſaſſen) néhati, jénjati, prestáti (-stánem); *impf.* nehávati, jenjevati, končevati se, prestájati; (vom Schmerz) odléči (-lézem); *impf.* odlégati.

Aufhören *n.* nehánje, prestánek; ohne — nepreneháma, neprestáno.

aufhüpfen skóčiti, poskóčiti.

aufjagen spoditi, splášiti.

aufjauchzen zaúkati, zavrískati, zavrísniti.

Aufkauf *m.* pokúp, nakúp.

aufkaufen nakúpiti, ponakúpiti.

aufkehren pomésti (-métem); *impf.* pométati.

aufkeimen vznikníti.

aufklären razsvetliti, izjasníti; *impf.* razsvetljevati; (Verſtand) bístriti; razbístriti, prosvétiti; (erklären) razjásniti, pojasníti, razložíti; *impf.* razlágati; ſich — (v. Wetter) jasníti se, vedríti se.

Aufklärung *f.* razsvéta; pojasnílo, razjasnítev, razbistrílo; (des Geiſtes) omíka, prosvéta.

aufklauben pobráti (-bérem); *impf.* pobírati.

Aufklaubſel *n.* pobírek.

aufkleben prilepíti.

aufklopfen raztólči (-čem), raztrúpiti.

aufknacken razgrísti (-grízem), razgrizníti. [vati.

aufknien poklékniti; *impf.* poklekovati.

aufknöpfen odpéti (-pnèm), razpéti; *impf.* odpénjati, razpénjati.

aufknüpfen (Dieb) obésiti; *impf.* obéšati; (auflöſen) razvézati (-vézem), razrêšiti, razvozláti; (befeſtigen) privézati, privozláti. [variti.

aufkochen skúhati; prekúhati, pre-

aufkommen vstáti (vstánem), vzdígniti se; *impf.* vstájati, vzdigovati se; (geneſen) ozdravéti, okrévati, preboléti, skoléhati; (kund werden) izvédeti se (zvem), na svetlo príti (prídem); mit ihm kommt niemand auf njemu ni nihče kos; (v. Umſtänden) opomóči (-mórem) si; eine neue Mode iſt aufgekommen novo šego so vpeljáli.

Aufkommen *n.* ozdravénje, okrévanje.

aufkrahen razpráskati, razčóhati.

aufkünden odpovédati (-vém); *impf.* odpovedovati.

Aufkündigung *f.* odpóved (-i).

auflachen zasmêjati (-smêjem) se.

Auflagegebür *f.* nakladnína.

aufladen naložíti, naprtíti, zadéti (-dénem), natovoríti; *impf.* nakládati, nalágati; obložíti (koga s čim); ſich etw. — nakópati (-kópljem) si; *impf.* nakopávati si.

Auflader *m.* nakladávec, nadeváč.

Auflage *f.* nálog; (Steuer) nakláda; (v. Buches) natisk, izdáva; (v. d. Drehbank) nástava.

Auflagebaum *m.* leséna blazína.

auflaſſen opustíti; *impf.* opúščati.

Auflaurer *m.* zalezovávec, prežávec.

auflauern zalezovati; prežáti (-žím), stréči (strežem) na koga.

Auflauf *m.* natèk, stèk, stékanje; (Aufruhr) rabúka; (Speiſe) kípnjenec, kipník.

auflaufen natéči (-téčem), narásti (-rástem); *impf.* natékati, naráščati; (Speiſe) nakipníti; *impf.* kipéti; (Koſten) natéči se, nabráti (-bérem) se; (aufſchwellen) otéči; *impf.* otékati.

aufleben oživéti; *impf.* oživljati se.

auflegen položíti, dejáti (dénem) na kaj; *impf.* polágati, dévati; (zur Ein-

Digitized by Google

ſicht) razgrníti, razpoložíti; (Laſt) naložíti; *impf.* nalágati; (Steuer) naložíti; *impf.* nakládati; (Buch) izdáti, natísniti; *impf.* izdájati, natiskovati.

Auflegung *f.* razgrnítev; (der Wahllíſten) razgrnítev volívskih imenínkov.

auflehnen ſich naslóniti se; *impf.* naslánjati se na kaj; ſich wider einen — upréti se, ustáviti se komu; *impf.* upírati se, ustávljati se.

Auflehnung *f.* upór.

aufleſen pobráti (-bérem); *impf.* pobírati.

aufleuchten zasvétiti (se), zasijáti (-sijem), zasíniti (-nem).

aufliegen léžati (-žím) na čem; (Líſte) razgrnjen biti (sem); ſich — prelézati se.

auflockern vzplamenéti, švígniti, búkniti, plániti, zaplapoláti.

auflösbar razvezljiv, razvézən; *chem.* raztopljiv, raztópen, ločljiv.

auflöſen razvézati (-vézem), razrésiti; *impf.* razvezovati, razreševati; (ſchmelzen) stopíti, raztopíti; *impf.* raztáplјati; *chem.* razlóčiti, razkrojíti; *impf.* ločíti, razločevati, razkrájati; (Vertrag) razvézati, razdréti (-dérem); *impf.* razvezovati, razdírati; (Verſammlung) razpustíti; *impf.* razpúščati; (Geſellſchaft) razdrúžiti; *impf.* razdruževati; (Räthſel) ugániti; *impf.* ugíbati; (Knoten) razvozláti; (Aufgabe) résiti; ſich — razpásti (-pádem); *impf.* razpádati; (Geſellſchaft) razíti (-ídem) se; *impf.* razhájati se.

auflöſend ločílən, topílən, krojílən, razdružílən.

Auflöſung *f.* razvéza; razhòd; raztòp; (einer Verſammlung) razpúst; (e. Vereinigung) razdrúžba; (d. Kaufes) razkúp.

Auflöſungsmittel *n.* ločílo, topílo.

aufmachen odpréti, otvoríti; *impf.* odpírati; (aufbinden) razvézati (-vézem), odvézati; (Brief) razpečátiti; (Ruſs) raztólči; Mund — zíniti, čŕhniti; ſich — vzdigniti se, napótiti se, odpráviti se; *impf.* odprávljati se.

Aufmarſch *m.* razvrstítev, razvój na

aufmarſchieren razvrstíti se; *impf.* razvrščevati se.

aufmerken páziti, poslúšati; (aufzeichnen) zapísati (-píšem), zaznámenovati, zabeléžiti; *impf.* zapisovati, zaznamenjevati.

aufmerkſam pazljiv, pozórən; — ſein ſ. aufmerken.

Aufmerkſamkeit *f.* pazljívost, pozórnost; beſondere — ſchenken oko posébno obŕnjeno iméti (na kaj).

aufmiſchen zmẽšati, premẽšati.

aufmuntern izpodbósti (-bódem), izpodbudíti; *impf.* izpodbádati, izpodbújati; (aufwecken) zdrámiti, vzbudíti; *impf.* vzbújati; (erheitern) razveseliti; *impf.* razveseljevati.

aufmunternd izpodbúdən, izpodbudljìv.

Aufmunterung *f.* izpodbáda, izpodbúda, izpodbúdilo.

aufnähen prišíti (-šíjem), našíti.

Aufnahme *f.* sprejèm; (ſchriftl.) vpis, zapis, vpisovánje; (eines Protokolles) sestáva; (e. Gegend) načŕt; (photogr.) posnétek.

Aufnahmsgebäude *n.* sprejemálnica.

Aufnahmsprüfung *f.* sprejémna izkúšnja.

Aufnahmsſchein *m.* sprejémnica, sprejémni list.

Aufnahmstaxe *f.* sprejémščina.

aufnehmen sprejéti (sprejmem); *impf.* sprejémati; (heben) vzdigníti; *impf.* vzdigovati; (Arbeit) lotíti se (dela), pričéti (-čnem); *impf.* pričénjati; eine Gegend — načŕtati obràz krajíne; (dingen) najéti (nájmem); *impf.* najémati; (Eid) v priségo vzéti (vzámem), zapriséči (-séžem); *impf.* zapriségati koga; (übel —) zamériti, za zlo vzéti komu; *impf.* za zlo jemáti (jémljem); (vermehren) dovzéti; (Geld) na pósodo vzéti, izposóditi; *impf.* izposojevati; (Protokoll) sestáviti, narediti, zapísati (-píšem) zapísnik; *impf.* písati zapísnik; der Mond nimmt auf mesec raste.

aufnöthigen vsíliti komú kaj; posíliti koga; vríniti; *impf.* vrívati.

aufopfern žrtvovati, darovati; podaríti, posvetíti.

Aufopferung *f.* žrtév, darítev.

aufpacken naložíti, natovoríti, zadéti (-dénem), napŕtiti; *impf.* nakládati, nalágati.

aufpaſſen páziti, poslúšati; ſ. auf-

Digitized by Google

aufpflanzen nasaditi; *impf.* nasájati; ſ. aufhiſſen.

aufprobieren pomériti, izkúsiti; *impf.* pomérjati, izkúšati.

Aufputz *m.* líšp, nakit, okrásek, lepo-

aufputzen olépšati, okrásiti, ozáljšati, nakítiti; *impf.* lepotíčiti, lépšati, krásiti; ſich — nalíšpati ſe, našopíriti ſe.

aufraffen ſich vzdígniti ſe, pobrati (-bérem) ſe.

aufräumen pospráviti; *impf.* pospráljati; uredíti, v red správiti; *impf.* v red dévati.

aufrechnen zaračúniti; *impf.* zara-

aufrecht *adi.* pokóncen; *adv.* pokóncu; — ſtehend pokóncu stoječ; — bleiben veljávən ostáti (-stánem); — erhalten v moči ohrániti, obdržati (-držím).

Aufrechthaltung *f.* ohranítev, vzdržáva.

aufrecken iztégniti, kvíšku pomolíti.

aufregen razdrážiti, razvnéti (-vnámem), razbúriti; *impf.* razvnémati; (d. Meer) vzbúriti, vzbúrkati; šúntati, podšúntati, podpíhniti; *impf.* podpíhovati; aufgeregt razbúrjen, razdrážen.

aufregend dražljiv.

Aufregung *f.* razdrážba; razdráženost, razvnétje.

aufreiben predígniti, otréti (-tárem), razméti (-mánem); *impf.* predrgovati, razmévati; (Haut) odrgníti, ožúliti; (d. Pferd) oséniti (osédniti); (zu Grunde richten) ugonobíti, zatréti (-trèm); *impf.* zatírati.

aufreißen raztŕgati, pretŕgati, stŕgati; razríti; (Naht) razpárati; (Wunde) predréti (-dérem), naurázíti; *impf.* predírati; (Mund) ziníti, zazíjáti; *impf.* zévati.

aufreizen razdrážiti; ſ. aufregen.

aufrichten postáviti pokóncu, vzdígniti; *impf.* postávljati, vzdigovati; (errichten) napráviti, ustanovíti; *impf.* naprávljati, ustanávljati; ſich — vzdígniti se; *impf.* vzdigovati se.

aufrichtig odkrít, odkritosrčən, iskrén.

Aufrichtigkeit *f.* odkritosrčnost, iskrénost.

aufriegeln odpehníti (-páhnem), zapáh odríniti; *impf.* odrívati.

aufrühren odrgníti, ogúliti, odréti (-dérem).

aufrollen navíti (-víjem); *impf.* navíjati; omotáti; (aufeinander) razvíti, razmotáti; *impf.* razvíjati, razmotávati.

aufrücken pomekníti (-máknem) se; *impf.* pomíkati se.

Aufruf *m.* pozív, oklic.

aufrufen *tr.* pozváti (-zóvem), poklícati (-klíčem); *impf.* pozívati, poklicevati; *intr.* klíkniti, zavpíti (-vpíjem), zakríčati (-kríčim).

Aufruhr *m.* upór, púnt, vstája, krámola, búna; in — ſein púntati se; in — gerathen upréti se, spúntati se.

aufrühren zmẽšati, razmẽšati; *impf.* mẽšati.

Aufrührer *m.* upórnik, púntar, vstáj-

aufrührerisch púntarski, upórən.

aufrütteln strésti, zmájati; *impf.* strésati, májati.

aufſagen odpovédati (-vém); *impf.* odpovedovati; (vorſagen) povédati; *impf.* narekovati.

aufſammeln pobráti (-bérem), skupíti; *impf.* pobírati, skúpljati.

aufſäſſig upórən; sovrážən, píkər, zajedljiv; — ſein zajédati koga; er iſt ihm — piko ima nanj, ne mara ga. [(-i).

Aufſäſſigkeit *f.* zajedljívost, nenavíst

aufſatteln osedláti (konja).

Aufſatz *m.* nastávək, natik, nasádək; (ſchriftl.) sestávək, spis; (Gewehr) muha.

aufſaugen posesáti, posrébati.

aufſaugen vzdojíti. [drog.

Aufſaugflauge *f.* (Blitzableiter) sesálni

aufſcharren razgrébsti (-bem); zgrébsti, nagrébsti; *impf.* nagrébati.

aufſchauen poglédati, kvíšku poglédati, kvíšku vzdígniti oči; aufgeſchaut! pázite! pozor!

aufſchäumen skípniti.

aufſcheinen síniti, zasijáti (-sijem).

aufſcheuchen splášiti.

aufſchichten plástiti; naplástiti; (Holz) skládati, zlágati; zložíti.

aufſchiebbar odložən.

aufſchieben odložíti; *impf.* odlágati, odlášati, odkládati; (auf einen andern Tag) preložíti.

aufſchiebend odložív; —e Wirkung odlóživa moč.

aufſchirren obrzdáti, obuzdáti, zasedláti.

Digitized by Google

Aufſchlag *m.* udár, udárec; (am Kleide) oslèc, zaslèc, zalèk, oblóžek; (Preis) podrážba, poskòk cene od. v ceni; *mus.* povzdig; (Steuer) nakláda.

aufſchlagen udáriti; *impf.* udárjati; (entzwei) raztólči, razbíti (-bíjem); *impf.* razbíjati; (Kleid) privzdígniti, privíhati, zalékniti; (Buch) odpréti; *impf.* odpírati; (im Buche eine Stelle) poískati (-íščem); (Preis) poskóčiti v ceni; (Wohnung) nasèliti se, nastániti se; (Augen) izpreglédati; (Reife) nabíti; *impf.* nabíjati; ſich — rániti se.

aufſchließen odpréti (-prèm), otvoríti; (mit dem Schlüſſel) odkleníti; *impf.* odpírati, odklépati. [čarica.

Aufſchließer *m.* ključár; —in *f.* ključ-

aufſchlitzen razpárati, prerézati (-rézem); *impf.* prerezovati.

Aufſchluſs *m.* (der Thüre) odklèp; (Erklärung) pojasnílo; — geben pojasníti, razjasníti, razložíti; *impf.* pojasnjevati, razlágati.

aufſchnallen pripéti (-pnèm), zakopčáti; *impf.* pripénjati; (auseinander) odpéti, razkopčáti; *impf.* odpénjati.

aufſchnappen hlástniti, šávsniti; (ein Wort) uloviti.

aufſchneiden *tr.* (Brot) narézati (-rézem); (öffnen) prerézati, razpráti (-pórjem); (m. d. Schere) prestríči (-strížem); *intr.* (prahlen) báhati se, širokoústiti se, hvalísati se, hlastáti; (lügen) legáti (lážem).

Aufſchneider *m.* baháč, širokoústnež, hlastáč.

Aufſchneiderei *f.* bahášstvo. [ústen.

aufſchneiderisch bahàv, hlastàv, široko-

aufſchnellen šíniti, skóčiti, švígniti kvíšku; brcníti.

aufſchnüren odpéti (-pnèm); *impf.* odpénjati; odvézati (-vézem); auf etw. — privézati; (Perlen) nízati (nízgati); nanízati.

aufſchrauben auf etwas privíti (-víjem); *impf.* privíjati; (losſchrauben) odvíti; *impf.* odvíjati.

aufſchrecken *tr.* splášiti, ustrášiti; *intr.* preplášiti se.

aufſchreiben zapísati (-píšem); *impf.* zapisovati.

Aufſchreibung *f.* zapìs, zapisovánje.

aufſchreien zakríčati (-čím), vzklíkniti, zavpíti (-vpíjem), zavéčati (-čim).

Aufſchrift *f.* napis; (Adreſſe) naslov.

Aufſchub *m.* odlòg, odklàd, odlášek; die Sache erleidet keinen — stvar se ne more odlášati; keinen — geſtattend neodlóžen.

aufſchüren (Feuer) podnétiti, podkúriti, podrášiti.

aufſchürzen podpásati (-pášem), podvézati (-vézem), izpodrécati se; *impf.* podpasovati, podvezovati; (Ärmel) zavíhati, zalékniti.

aufſchütten nasúti (-spèm u. -sújem); *impf.* nasípati (-sípljem), nasipávati; (Waſſer) nalíti (-lijem); *impf.* nalívati.

aufſchwellen otéči (-téčem), zabúhniti; *impf.* otékati; (Waſſer) narásti, skipéti; aufgeſchwollen otékel, zabúhel.

aufſchwemmen naplavíti, nanósiti (drva).

Aufſchwemmung *f.* napláva, nanòs.

aufſchwingen ſich vznésti (-nésem) se, vzdígniti se; *impf.* vzdigovati se; zavihtéti se, zletéti.

Aufſchwung *m.* vznòs, vzlèt; *fig.* razvòj, razcvèt.

aufſehen poglédati, očí povzdígniti.

Aufſehen *n.* poglèd; pozórnost; ohne — na tihem, brez hrupa; — erregen pozórnost obuditi.

Aufſeher *m.* páznik, ogléda, nadzórnik; —in *f.* ogledníca, nadzórnica.

aufſetzen postáviti, nasadíti; *impf.* postávljati, nasájati; (Hut) pokríti (-jem) se; *impf.* pokrívati se; (ſchriftl.) spísati (-šem); *impf.* spisovati; (Deckel) povézniti; *impf.* povezovati.

Aufſetzer *m.* postavljáč, postavljávec.

aufſeufzen vzdihníti, vzdehníti (-dáhnem); *impf.* vzdihati.

Aufſicht *f.* nadzòr, pážnja; — führen nadzírati, nadzòr iméti (imám).

Aufſichtsbehörde *f.* nadzórništvo, nadzórno oblástvo.

Aufſichtsperſonale *n.* nadzórno osébje; pázniško osébje.

aufſieden *tr.* u. *intr.* prevréti, zavréti; *tr.* prevaríti.

Aufſitz *m.* zasèd.

aufſitzen sedéti na čem; (die Nacht) noč presedéti, prebdéti; (zu Pferde)

Digitized by Google

zasésti (-sédem) konja od. sésti na konja; ich bin ihm aufgeſeſſen spéljal me je na led.

aufſpannen (Saite) napéti (-pnèm); *impf.* napénjati; (Tuch) razpéti; *impf.* razpénjati; (über etw.) prepéti; *impf.* prepénjati.

aufſpeiſen použíti (-užíjem), pojésti (-jèm); *impf.* používati, pojédati.

aufſperren odpréti, odkléniti, otvoríti; *impf.* odpírati, odklépati.

aufſpielen zaigráti, zagósti (-gódem), zasvírati, zabrénkati; *impf.* igráti, gósti, brénkati.

aufſpießen nabósti (-bódem), nasadíti, natekníti (-táknem); *impf.* nabádati, nasájati, natíkati.

aufſprei̇zen razgrníti, prepéti (-pnèm); *impf.* razgrinjati, prepénjati.

aufſpringen poskóčiti; *impf.* poskakovati; (entzwei) póčiti, régniti; (von Samenkapſeln) prézati se.

aufſpritzen *tr.* poškropíti; *impf.* škropíti, brízgati, pljúskati; *intr.* štŕkniti; *impf.* štŕkati.

aufſprudeln zavrvráti; *impf.* vrvráti; *fig.* er ſprudelt leicht auf hitro se vname, hitro se vžgè.

aufſpüren zaslediti, iztekníti (-táknem), izvóhati.

aufſtacheln izpodbósti (-bódem), podpíhniti; *impf.* izpodbádati, podpihovati, podžígati.

Aufſtand *m.* upòr, vstája, pùnt.

aufſtändiſch upórèn, puntarski.

aufſtechen prebósti (-bódem), predréti (-dérem); *impf.* prebádati, predírati.

aufſtecken natekníti (-táknem), nasadíti; *impf.* natíkati, nasájati; ſ. aufhiſſen.

aufſtehen vstáti (vstánem), vzdígniti se; *impf.* vstájati, vzdigovati se; (auf etwas) státi (stojím) na čem; (vom Krankenlager) ozdravéti, ozdráviti se, preboléti; (aufragen) moléti, strméti; (gegen jemand) upréti se; *impf.* upírati se komu; vzdígniti se zoper koga.

aufſtehend pokónčen, stojéč.

aufſteigen kvíšku iti (grem), dvígati se, kvíšku lésti (lézem) na kaj; popéti (-pnèm) se, zlésti; (Wagen) na voz sésti (sédem); (Pferd) konja zasésti; (Rauch) valiti se, vzdigovati se; (in die höhere Claſſe) prestópiti v višji razrèd; (von Haaren) ježíti se; (v. Speiſen) riga se mi; (Gedanken) prišlò mi je na misél; —de Linie navzgórnja vŕsta.

aufſtellen postáviti; *impf.* postávljati; (eine Falle) nastáviti; *impf.* nastávljati; (Waren) razpostáviti; *impf.* razpostávljati; (Truppen) postáviti, razvrstíti; (Frage) stáviti vprašánje; ſich — postáviti se.

Aufſtellung *f.* nastáva; postávljanje; razstáva; razvrstítèv.

aufſtöbern iztekníti (-táknem), zaslediti.

aufſtoßen *tr.* (öffnen) odpehníti (-páhnem), odríniti, ulómiti; *impf.* odpehovati, odrívati; *intr.* rígati se, hlémpati se, hlípati se; auf etwas ſtoßen zadéti (-dénem) na kaj; (begegnen) naletéti na koga, naméŕiti na koga.

aufſtrahlen zasíniti, zasijáti (-síjem).

aufſträuben našopíriti, naščepíriti; die Federn — našopíriti se.

aufſtreichen namázati (-mážem); (die Haare) pogláditi; *impf.* poglájati.

aufſtreifen zalékniti, zavíhati (rokáv); (Haut) odŕgniti, ogúliti, odréti (-dérem).

aufſtreuen posúti (-spèm u. -sújem), natrósiti, nastláti (-stéljem); *impf.* posípati, nastíljati.

aufſtülpen zavíhniti, privíhniti, zafŕkniti, zavíhati; aufgeſtülpte Naſe zafŕknjen nos; aufgeſtülpte Stiefel privíhanice.

aufſtützen upréti, podpréti, naslóniti; *impf.* upírati, podpírati, naslánjati.

aufſuchen poískati (-iščem); *impf.* ískati česa, sledíti kaj.

Aufſud *m.* rázvar.

Auftakt *m.* dvig, dvigljaj.

auftauchen priti (pridem) na vrh, pomolíti se (iz vode); das Gerücht tauchte auf glas je počil.

aufthauen otájati se, raztalíti se, ojúžiti se, odmékniti se; *impf.* tájati se, talíti se; júžiti se; (Schnee) skopnéti; *impf.* kopnéti; aufgethaut tal, kopèn, odmékel.

Aufthauen *n.* tájanje, odméka, kopnénje, raztòp.

auftheilen porazdelíti.

Digitized by Google

aufthun dejáti (dénem); *impf.* dévati na kaj; (öffnen) odpréti; *impf.* odpírati; (Mund) ziniti, črhniti, izpregovoríti; (Augen) izpreglédati.

aufthürmen nakopičiti, nagrmáditi; *impf.* nakopičevati.

auftiſchen na mizo postáviti; *impf.* postávljati.

Auftrag *m.* nanòs; (Befehl) naročilo, povélje, nálog (-óga), ukáz; nach — po naročilu; — geben ſ. auftragen.

auftragen nanésti, nanósiti; *impf.* nanášati; (Speiſen) na mizo prinésti; *impf.* prinášati (jedí); (Eid) naložíti; *impf.* nalágati; (befehlen) naročíti, veléti, ukázati (-kážem); *impf.* naróčati, velévati, ukazovati.

auftreiben vzgnáti (vzžénem); *impf.* vzgánjati; (Wild) spoditi, splášiti; (Geld) denár dobíti, skup správiti; *impf.* dobívati, spravljati; (aufblähen) napíhniti, napéti (-pnèm); *impf.* napénjati.

auftrennen párati, práti (pórjem); razpárati, razpráti.

auftreten nastópiti, prikázati (-žem) se očítno; *impf.* nastópati; als Kläger — zatóžiti koga, tožbo zoper koga podáti (-dám).

Auftrieb *m.* vzgòn.

Auftritt *m.* nastòp; (auf der Bühne) prizòr; (Stufe) stopnica; einen — haben spreti se s kom.

auftrocknen posušíti; (trocken werden) posušíti se; (Thränen) solze obrísati (-brišem).

aufwachen zbudíti se, zdrámiti se; *impf.* zbújati se, zdrámljati se; (Unterbrechung des Schlafes) prebudíti se; *impf.* prebújati se.

aufwachſen zrásti (zrástem); *impf.* zráščati.

aufwallen zavréti, skipéti; *impf.* vréti, kipéti.

Aufwallung *f.* kipénje, vrénje; vzkip; búrkanje.

Aufwand *m.* trôšek, strôšek, izdátek, potrôšek; (groß) utrátek, potráta; — machen potrátiti, potrošíti; *impf.* trátiti, trošíti; (in Kleidern) na obléki zanósiti.

aufwärmen pogréti (-gréjem); *impf.* pogrévati; *fig.* ponovíti; *impf.* ponávljati; aufgewärmte Speiſe pogrétina, pogréta jed (-í).

aufwarten postréči (-žem), poslúžiti; *impf.* stréči, slúžiti; mit etwas — ponúditi komu kaj; einem — poklóniti se komu; *impf.* poklánjati se.

Aufwärter *m.* stréžnik, strežáj; —in *f.* strežnica, strežájka.

aufwärts *adv.* gori, kvíšku; (bergauf) navzgór, vkréber, vbrég; (flußaufwärts) proti vodi.

aufwartſam postrežèn, postrežljiv.

Aufwartung *f.* postrežba, strežba; (Complim.) poklòn, priklòn; — machen priklóniti se komu.

aufwaſchen omíti (omíjem), umíti; *impf.* umívati; (Wäſche) opráti (-pérem), izpráti; *impf.* izpirati.

aufwecken zbudíti, zdrámiti; *impf.* zbújati, drámiti; (v. d. Todten) obudíti; *impf.* obújati.

Aufwecker *m.* budítelj, budník; (Uhr) budílo.

aufweichen mečíti, móčiti; zmečíti, razmóčiti, odmóčiti; *impf.* razmákati, odmákati.

Aufweichmittel *n.* razmočílo.

aufweinen zajókati (-jókam, -jóčem), zaplákati.

aufwenden potrósiti, potrátiti; (Mühe) prizadéti (-nem) si; *impf.* prizadévati si.

aufwerfen navréči (-vržem), nametáti (-méčem), nagrníti; *impf.* nametávati, nagrinjati; (Sand) nasípati (-sípljem); (Dünger) nakídati gnoj; Frage — poprášati; stáviti vprašánje; ſich zum Könige — razglásiti se za kralja; aufgeworfene Lippen debéle ústnice, nabrékle ústnice.

aufwickeln namotáti, navíti (-víjem); *impf.* navíjati; (los) razvíti, razmotáti.

aufwiegeln podščúvati (-ščúvam, -ščújem), podšúntati, podpíhniti; *impf.* ščúvati, šúntati, podpihovati.

Aufwiegelung *f.* ščuvánje, šúntanje, hújskanje, podpihovánje.

Aufwiegler *m.* ščuvávec, podpihovávec, šúntar, hujskáč.

aufwiehern rezgétniti.

aufwinden ſ. aufwickeln.

Digitized by Google

aufwiſchen obrisati (-brišem), pobrisati, otrěti (-tárem u. -térem); *impf.* obrisovati, otírati.

aufwühlen razriti (-ríjem), zríti; *impf.* razrivati, zrívati; razrváti (-rújem).

Aufwurf *m.* namèt, nagrèb, nasip; (eines Maulwurfes) krtína.

aufzahlen doplačati.

aufzählen naštéti (-štějem), nabrójiti; *impf.* naštévati.

Aufzahlung *f.* doplačílo, doplačevánje.

aufzäumen obuzdáti, obrzdáti.

aufzehren použíti (-úžijem), pojésti (-jém); *impf.* používati, pojédati; (v. Vieh) požrěti; *impf.* požírati.

aufzeichnen zapísati (-píšem), zabeléžiti; *impf.* zapisovati; zaznámenovati; načŕtati.

Aufzeichnung *f.* zapis, zapisovánje, zaznámba, zabelézba.

aufzeigen pokázati (-kážem); *impf.* pokazovati.

Aufziehbrücke *f.* dvigljiv most, most na škrpcéh.

aufziehen dvígniti, vzdígniti, kvíšku potégniti; *impf.* vzdigovati, potegovati, kvíšku vleči (vlečem); (Segel) razvíti (-vijem), razpéti (-pnèm); *impf.* razvijati, razpénjati; (Uhr) navíti; *impf.* navíjati; (Saite, Hahn) napéti; *impf.* napénjati; (erziehen) odgojíti, vzrediti; *impf.* odgojevati, vzrějati; (Thiere) rediti; zrediti; *impf.* zrějati; (auf die Wache) na stražo iti (idem, grem); ein Gewitter zieht auf k nevihti se pripráv|ja; (pfotten) šalo ugánjati, zafrkovati, norca (bebca) délati iz koga.

Aufzug *m.* potegovánje, nategovánje, navíjanje; vzpenjáča; feierlicher — slovésni izprevòd, obhòd; (Verzug) odlòg, odláganje; (im Schauſpiel) dejánje, del; (Kleidung) noša, oprâva; (bei d. Webern) snutèk, osnóva.

aufzupfen razcufráti, razskúbsti.

aufzwingen ſ. aufnöthigen.

Augapfel *m.* zrenica, púnčica, zrklo.

Auge *n.* okó (očésa); die Augen očí *f. pl.*; (auf der Pflanze) popèk, okó; (auf d. Brühe) srága; die —n zuhaben mežáti (-žim); die —n zumachen zamežáti, oči zatísniti; die —n herausſtrecken oči izbúljiti; vor d. —n vzóči; vor aller —n vpričo vseh; unter vier —n med nama, med dvema; es liegt vor —n očítno je; Augen- očésni, óčni.

äugeln mótriti; spogledovati; migljáti; cépiti.

Augenarzt *m.* zdravník za oči.

Augenblick *m.* hip, trenótek.

augenblicklich *adj.* hipèn; *adv.* v hipu, na mah, ko bi trenil, ko bi mignil.

Augenbraue *f.* obŕv (-i); *pl.* obŕvi.

Augendiener *m.* hinávec, lizún.

augenfällig očít, očítèn, očivíden.

Augenfluſs *m.* krmežljívost.

Augengläſer *pl.* naočníki, očáli *m. pl.*

Augenhaut *f.* (die harte) belóčnica.

Augenhöhle *f.* očésna jámica.

Augenkammer *f.* očésni prekát.

augenkrank bolnòk, bolán na očéh.

Augenlicht *n.* vid.

Augenlid *n.* veja, veka.

augenlos brezók.

Augenmaſs *n.* mera na očí, očésna mera; nach dem — urtheilen po očéh sóditi.

Augenmerk *n.* poglèd, naméra; sein — auf etw. gerichtet haben páziti na kaj.

Augenpunkt *m.* očíšče.

Augenſchein *m.* vid, poglèd; vídez; oglèd, izvíd; — aufnehmen oglèd opráv|ljati, izvìd vršíti; dem — nach po vídu, na videz.

augenſcheinlich očítèn, očivéstèn, očivídèn; *adv.* očítno, očivídno.

Augenſcheinlichkeit *f.* očítnost, očivéstnost, očivídnost.

Augenſchirm *m.* senčílo.

Augenſchleim *m.* krméželj.

Augenſchmerz *m.* očésna bolečína, bolečína v očéh.

Augenſchwäche *f.* slabóst očí, slabe očí.

Augenſpiel *n.* migljánje z očmí, mežíkanje.

Augenſprache *f.* govor z očmí.

Augenſtern *m.* zenica, púnčica.

augentrieſig krmežljív.

Augentroſt *m.* vesélje za očí; (Pflanze) smetlika.

Augenweide *f.* paša za očí.

Augenwimper *f.* trepálnica, ozémci *pl.*

Augenwink *m.* migljaj, mig, pomíg (z očmí).

Augenzahn *m.* (zob) podóčnik, očnják.

Digitized by Google

Augenzeuge *m.* priča samovídec.

äugig okát; in Zuſammſetzgn.: -ok, z. B.: ein— enoòk, ſchwarz— črnoòk.

Augment *n.* pomnóžek, narástek.

Augur *m.* ávgur.

Auguſt *m.* avgúst, véliki srpàn.

Auguſtinermönch *m.* avguštínec.

Aurikel *f.* iglèc (iglecà) *(Primula auricula).*

Aurora *f.* zárja, zóra.

aus *praep.* iz, òd; aus Eiſen iz —, od želéza; aus d. Stadt iz mesta; aus Liebe zu ſeiner Mutter iz ljubézni do svoje mátere; aus der Mitte izmèd *c. gen.*; einer aus euerer Mitte eden izmèd vas; Jahr ein Jahr aus od leta do leta; der Wein iſt aus vino je potéklo, vina je nestálo; der Gottesdienſt iſt aus služba božja je minila; aus iſt mit ihm po njem je; aus und aus venomér, od konca do kraja; er weiß weder aus noch ein ne ve ne napréj, ne nazáj.

ausantworten izročíti, izporočíti; *impf.* izročevati, izporóčati.

ausarbeiten izdélati; *impf.* izdelovati; (abfaſſen) spísati (spíšem); ſich — izdélati se; pretégniti se.

Ausarbeitung *f.* izdeláva, izdélek; spis, sestávek.

ausarten izvréči (-vŕžem) se, izprevréči se, izpríditi se, izroditi se; (vom Getreide) zdivjáti. [nem).

ausathmen izdíhniti, izdehníti (-dáh-

Ausathmung *f.* izdíh.

Ausbau *m.* zgrádba; dodeláva.

ausbauen zgraditi, dozídati; dodélati.

ausbedingen izgovoríti si, pridržati (-držím) si; *impf.* izgovárjati si, pridrževati si.

ausbeſſern popráviti, izbóljšati; *impf.* popràvljati, izboljševati.

Ausbeſſerung *f.* popráva, popràvljanje.

Ausbeute *f.* dobíček, dohódek, pridélek.

ausbeuteln iztrésti, izprázniti; *impf.* iztrésati, izpraznjevati; izsípati.

ausbeuten dobíček iz česa vzéti (vzámem); *impf.* jemáti (jémljem); izžémati koga (kaj); v prid obrníti; *impf.* obráčati.

ausbilden izdélati; *impf.* izdelovati; (Geiſt) omíkati, olíkati, izbístriti, izobráziti; *impf.* izobraževati; (Körper) izúriti; *impf.* úriti; ſich — izobráziti se; izučíti se. [ženost.

Ausbildung *f.* izomíka, izúčba, izobráz-

ausbitten izprósiti; das bitte ich mir aus prosim, tega nikár.

ausblaſen izpihníti; (d. Licht) upíhniti; ugasíti; *impf.* upihovati; ugášati.

ausbleiben izostáti (-stánem); *impf.* izostájati; der Athem bleibt aus sapa zastáne, zastája; (nicht kommen) ne priti (prídem); eine Zeile iſt ausgeblieben vrsta je izpuščéna; das Ausbleiben, d. Ausgebliebene izostánek.

ausblühen razcvèsti (-cvetèm) se; *impf.* razcvétati se; odcvèsti; *impf.* odcvétati.

ausborgen izposóditi si, na pósodo vzéti (vzámem); *impf.* izposójati si, na pósodo jemáti (jémljem); jemdm. etw. — posóditi komú kaj, na pósodo dati; *impf.* posójati.

ausbrechen *tr.* izdréti (-dérem); *impf.* izdirati; izlómiti, izrváti (-rújem); *intr.* (anfangen) začéti (-čnem); *impf.* začénjati; prikázati (-kážem) se, nastáti (-stánem), vnéti (vnámem) se; *impf.* prikazovati se, nastájati, vnémati se; in Thränen — zajókati (-am, -jóčem) se; in lautes Lachen — razhohotáti se.

ausbreiten razširiti, prostréti; *impf* razširjati, prostírati; razvréti; (Flügel, Tuch) razprostréti, razgrníti, raztégniti; *impf.* razprostírati, razgrínjati, raztegovati; (Getreide) razgrèniti; die Flügel — razčepériti se; (ein Gerücht) razglásiti, raznésti, raztrósiti; *impf.* razglášati, raznášati; ſich — (v. Thieren) pomnožíti se, razširiti se, razploditi se; *impf.* pomnoževati se, razširjevati se; (von Pflanzen) razrásti se; *impf.* razráščati se; ſich über etwas — obširno govoríti o čem.

Ausbreitung *f.* razširjanje, razširjáva, raznášanje.

ausbrennen *tr.* iz-, požgáti (-žgèm), izpáliti; *intr.* izgoréti, pogoréti.

ausbringen iznésti (-nésem); správiti iz česa; einen Toaſt — zdravíco napíti (-pijem); *impf.* napívati komu; (Zunge) izléči (-lézem), izvalíti, izplodíti.

Ausbruch *m.* začétek; izbrúh; — des Feuers vžig, vnétje; (Wein) samotòk,

Digitized by Google

samomáščina; (d. feuerſpeienden Berges) bljuvánje.

ausbrüten izléči (-lézem), izvalíti; der Ausgebrütete izléženec, izvaljénec.

Ausbrütung *f.* izlézba.

ausbügeln izlíkati; *impf.* líkati.

Ausbund *m.* izbor, cvet, zgled; (im böſen Sinne) izvržek, izmétek.

ausbürſten izščétiti, izkrtáčiti; *impf.* ščétiti, krtáčiti.

Ausſcultant *m.* prisluškník, avskultant.

Ausſcultation *f.* prisluškovánje, prisluškávanje.

auscurieren ſ. ausheilen.

ausdampfen izkaditi se, izhlapéti, izpuhtéti; *impf.* hlapéti, páriti se, puhtéti.

Ausdauer *f.* vztrájnost, stanovitnost.

ausdauern *intr.* vztrájati; zdržati (-ím) se; *tr.* pretrpéti, prebíti (-bíjem, -bóm), prestáti (-stojim).

ausdauernd vztrájen, strpèn, stanovítèn. [čen.

ausdehnbar raztézen, razteglјiv, vla-

Ausdehnbarkeit *f.* raztéznost, razteglјivost, vlačnost.

ausdehnen raztégniti; *impf.* raztézati, raztegovati; napéti (-pnem); *impf.* napénjati; razširiti, razprostréti; *impf.* razširjati, razprostírati; ausgedehnt razširèn, raztégnjen, razhódèn; (ſubjſch) razsežèn.

ausdehnſam-flüſſig razteznotekóč.

Ausdehnung *f.* raztéza, raztég; (Weitläufigkeit) obširnost; (ſub.) razséžnost.

ausdenken izmísliti; *impf.* izmíšljevati; izuméti.

ausdienen doslúžiti, izslúžiti.

ausdorren usehníti (-sáhnem), posušíti se; *impf.* usíhati.

ausdrehen izvíti (-vijem); *impf.* izvíjati; (Wäſche) ožéti (ožmèm); *impf.* ožémati.

Ausdrehſtahl *m.* votlilo. [beséda.

Ausdruck *m.* izráz, izrék, izjáva; (Wort)

ausdrücken iztísniti, iztláčiti; *impf.* iztískati, iztlačevati; Flüſſigkeiten — izžéti (-žmèm); *impf.* izžémati, žmíkati; mit Worten — izráziti; *impf.* izražévati; ſich ſchön — lepo govoríti.

ausdrücklich izréčèn; (mit Vorſatz) nalášč (nálašč).

ausdrucksvoll izrazít, izrázen.

Ausdrucksweiſe *f.* izraževánje.

ausdunſten izhlapéti, izpuhtéti, izpáriti se; *impf.* hlapéti.

ausdünſten izpáriti, izhlapíti; *impf.* páriti, puhtíti.

Ausdünſtung *f.* para, izpárica, hlap; (üble) smrad.

Ausdünſtungsſtätte *f.* izhlapíšče.

auseinander *adv.* nárazen, vsakšébi, razdvóje; zu weit — predáleč eden od druzega.

auseinanderblaſen razpíhniti; *impf.* razpihovati; =bringen razdejáti (-dénem), razkrúšiti; =fahren razpŕhniti se, razpršíti se; =fliehen razbégniti, porazbégniti; =fließen raztéči se; *impf.* raztékati se; =kehren razmésti (-métem); *impf.* razmétati; =legen razložíti, razpoložíti; *impf.* razpolágati; =rücken razmekníti (-máknem); *impf.* razmíkati; =ſchlagen razbíti (-bijem), raztrúpiti; *impf.* razbíjati; =ſetzen razposadíti; *impf.* razposájati; ſ. erklären.

Auseinanderſetzung *f.* razložítev, razprava; razločítev; poravnáva. [ren.

auseinanderſtieben ſ. auseinanderfah-

auseinanderziehen raztégniti; *impf.* raztegovati.

auserleſen izbrán, izbórèn, izvrstèn.

auserleſen, =erkieſen, =erwählen izvóliti, izbráti (-bérem); *impf.* izbírati.

Auserwählte *m.* izvóljenec, odbránec; *f.* izvóljenka.

ausfahren *tr.* izvóziti; *impf.* izvážati; *intr.* péljati (péljem) se; (auf d. Haut ausbrechen) izpehníti (-páhnem) se, osúti (-spèm) se; *impf.* izpehovati se, osípati (-sipljem) se. [hod.

Ausfahrt *f.* izvóžnja, vožnja na izpré-

Ausfall *m.* izpád; (Abgang) nedostátek, pománjkljaj; (m. Worten) napád, ugóvor; (Reſultat) izíd; e. — machen plániti (iz trdnjáve).

ausfallen izpásti (-pádem); *impf.* izpádati; gut — posréčiti se; die Ernte iſt gut ausgefallen létina se je dobro obnésla; die Haare fallen ihm aus lasjé mu gredó z glave; alles iſt gut ausgefallen vse je šlo po sreči, vse je šlo pogodu.

ausfechten izbojevati, z mečem razlóčiti; (bei Gericht) izprávdati.

Digitized by Google

ausfertigen izgotóviti, napráviti, narediti, napísati (-pišem); *impf.* izgotávljati, naprávljati, narájati, napisovati; izdáti (-dám).

Ausfertigung *f.* izgotávljanje, izdávanje, napráva; (amtl.) izpisèk, izdátèk, odprávèk.

ausfindbar najdljiv; daß ist schon — to se že more najti.

ausfinden iznájti (-nájdem).

ausfindig *adv.* machen iznájti, nájti, zaslediti, zalotíti, izmísliti.

ausflicken zakŕpati, zašíti (-šijem).

ausfliegen izletéti; *impf.* izlétati.

Ausflucht *f.* beg, utèk; (Ausrede) izgóvor, izvíněk.

Ausflug *m.* izlèt; einen — machen oditi (-idem), odpotovati kam.

Ausflugloch *n.* letálnica.

Ausfluß *m.* izliv, iztòk, ustje.

ausfolgen izročíti; *impf.* izróčati.

ausforschen poizvédeti (-vém), izprášati, izvédeti, izsledíti; *impf.* poizvedovati, izpraševati, izvedovati, izsledovati.

ausfragen izprášati; *impf.* izpraševati, povpraševati.

Ausfuhr *f.* izvážanje, izvòz, izvóžnja; Ausfuhr- izvózni.

ausführbar izvéden, izpeljiv, izvršèn.

ausführen izvóziti; *impf.* izvážati; (vollbringen) izvésti (-védem), izpéljati, izvršíti; *impf.* izpeljávati, izvrševati; jemanden — koga na izpréhod péljati (péljem); Pferd — konja prevóditi; *impf.* prevájati.

ausführlich obširèn, natančèn, podróbèn; *adv.* natánko, obširno.

Ausführlichkeit *f.* obširnost, natančnost, podróbnost.

Ausführung *f.* izpeljáva, izvršítev, izvrševánje, izvòd; izdélek; in — bringen izpéljati, izvršíti, izvésti (-védem).

Ausfuhrzoll *m.* izvoznína.

ausfüllen izpólniti, napólniti; *impf.* izpolnjevati; (m. Waſſer) natóčiti, naliti (-lijem); *impf.* natákati, nalívati; (mit Erde) nasúti (-spèm, -sújem), zasúti; *impf.* nasipávati; (m. Moos) zamašiti; *impf.* zamaševati; (m. Steinen) zadélati.

Ausfüllung *f.* izpolnjevánje; natákanje, zalívek.

ausfuttern podvléči (-vléčem), podstáviti, podložíti; *impf.* podstávljati, podlágati, podkládati.

ausfüttern napásti (-pásem), nakŕmiti; zrediti; *impf.* zréjati; den Winter hindurch füttern preživiti, prerediti; *impf.* preréjati.

Ausgabe *f.* izdávanje; izdátek, trošèk, stroškèk, potroškèk, razhódek; (d. Briefe) oddája; (der Bücher) izdáva; (die Emiſſion) izdátba, izdája.

Ausgabspoſt *f.* potrošni postávek.

ausgähren dovréti, dokipéti.

Ausgährung *f.* vzkip.

Ausgang *m.* izhòd, izid; (Folge) posléd, naslédek; (Ende) konec; Ausgangs- izhódni.

ausgeben *tr.* izdáti (-dám), potrošíti; *impf.* izdájati, trošiti; Karten — kvarte deliti, razdeliti; *intr.* (ergiebig ſein) izdáti; (Getreide) plénjati, zaléči (-lézem).

Ausgeber *m.* izdajátelj.

ausgebildet izobrážen.

Ausgebot *n.* prodája, drážba.

Ausgeburt *f.* izròd, izródek.

Ausgediente *m.* doslúženec.

Ausgedinge *n.* izgovorjéni užítek, preživítek.

ausgehen iziti (-idem), iti z doma; (ſpazieren gehen) iti, oditi na izpréhod; leer — ne opráviti nič; (Geld, Ware) poíti, potéči (-tèčem), nestáti; *impf.* potékati, nestájati; (enden) néhati, končáti; (vom Feuer) ugásniti, dogoréti; (ſich erfüllen) izpólniti se, uresničiti se; (von Haaren) izpásti (-pádem); *impf.* izpádati; auf etwas — mériti v kaj, glédati na kaj.

ausgekerbt narézan, narezljan.

ausgelaſſen porédèn, prešérèn, razposajèn, srborit, razpášèn, lágodèn, razuzdán.

Ausgelaſſene *m.* porédnež, razposajénec, razuzdánec.

Ausgelaſſenheit *f.* prešérnost, razposajénost, razpášnost, srboritost, razuzdánost, lágoda.

ausgelernt izučèn.

ausgemacht dognán, gotòv.

ausgenommen *adi.* izvzét; *adv.* razen, mimo tega, izvzémši.

ausgerandet izróbljen.

Digitized by Google

ausgesucht izbrán, prebrán. [grbast.
ausgewachsen dorástěl; (buchlig) grbav, **ausgezeichnet** izvŕstěn, izbórěn.
ausgiebig izdátěn; (Getreide) plenjáv; (Speise) těčěn, tekovít.
Ausgiebigkeit *f.* izdátnost.
ausgießen izlíti (-líjem), razlíti; *impf.* izlívati, razlívati. [gódba.
Ausgleich *m.* poravnáva, pobóta, na-
ausgleichen poravnáti; *impf.* poravnávati; poenáčiti; (die Rechnungen) pobótati, poravnáti; b. Schaden — škodo povrníti, popráviti; *impf.* povráčati, popráv|jati; (eben machen) zravnáti; sich mit jemand — pogodíti se, dogovoríti se, pobógati se; *impf.* pogájati se, dogovárjati se.
Ausgleichung *f.* zravnáva, zravnávanje, poenáčba; pogódba.
ausgleiten izpodŕkniti, izpodŕsniti, izpodletéti, spólzniti; *impf.* izpodŕkati, izpodŕsati, izpodlétati.
ausgraben izkópati (-kópljem), izgrébsti; *impf.* izkopávati, izgrébati; (in Kupfer) urézati (-rézem).
Ausgrabung *f.* izkòp; (daš Ausgegrabene) izkopanína, izkopína; Ausgrabungs- izkópen.
ausgrübeln izmísliti; *impf.* izmíšljati.
ausgurgeln izgrgráti; *impf.* grgráti.
Ausguß *m.* izlívek, odlívek.
Ausgußrinne *f.* liják.
Ausgußstätte *f.* izlivališče.
aushacken izsékati; Augen — očí izkljuváti (-kljújem).
aushalten *tr.* prestáti, pretrpéti, prebíti (-bóm), prenésti; *impf.* prenášati; (ertähren) preživíti, prerediti; *intr.* obstáti (-stánem), zdržáti (-žim) se; *impf.* obstájati, zdrževati se.
aushändigen izročíti, oddáti; *impf.* izróčati, oddájati.
Aushändigung *f.* izročítev, izróčba.
Aushängebogen *m.* izvésna pola.
aushängen obésiti, razobésiti, izvésiti; *impf.* obéšati, razobéšati.
Aushängeschild *n.* izvések, napis.
ausharren vztrájati, strpéti, obstáti (-stánem), zdržáti (-žim) se; *impf.* obstájati, zdrževati se. [pěn.
ausharrend vztrájen, stanovítěn, str-
Aushau *m.* izsèk, seč (-í).
aushaubar izséčen, izsekljiv.
Aushauch *m.* izdíh, izdíhljaj; (Athem) sapa, duh; hlap.
aushauchen dihniti, izdihniti; *impf.* díhati, izdíhovati; (die Seele) umréti; (von Pflanzen) puhtéti, izhlapévati, dišati (dišim).
aushauen izsékati; *impf.* izsekovati; m. dem Meißel — izdólbsti (-dólbem).
ausheben dvígniti, izdvígniti; *impf.* izdvígati; Thüre — vrata snéti (snámem); Soldaten — nabráti (-bérem); *impf.* nabírati.
Aushebung *f.* vojáški nabòr.
ausheden izvaliti, izléči (-ležem); *fig.* izmísliti.
ausheilen *tr.* zacéliti, ozdráviti; *intr.* (gesund werden) ozdravéti.
ausheitern *tr.* (daš Gemüth) razveseliti; *impf.* razveseljevati dušo, srcé; *intr.* es hat sich ausgeheitert razjasnilo se je; der Regen hat aufgehört izvedrilo se je; es heitert sich auš jasní se.
aushelfen pomóči (-rem), pripomóči; *impf.* pomágati, pripomágati komu.
Aushilfe *f.* pomóč (-i), pripomóč (-i), podpóra; Aushilfs- pomóžni, pomóčni, pripomóčni.
aushöhlen votlíti, dólbsti (dólbem), globíti; izvotlíti, izdólbsti, izglobíti.
Aushöhlung *f.* votlína, glob (-i); (Baumhöhle) dúplja, duplína, dúplo.
aushöhnen zasmehovati koga, rógati se komu.
ausholen (mit dem Arm) iztégniti, namériti; *impf.* namérjati roko; zamáhniti; (ausforschen) poizvedovati; (Reben) nazáj seči (sežem).
aushülsen lúščiti; olúščiti, izlúščiti; (Bohne) rúžiti; orúžiti; (Apfel) lúpiti; olúpiti.
aushungern izstrádati, izlákotiti; z gládom ukrotíti; auš gehungerter Mensch izstrádanec, gladnež. [vati.
aushusten izkášljati; *impf.* izkašlje-
ausjäten izpléti (-plévem).
auskämmen čésati (češem); izčésati, počésati, razčésati.
auskehren pomésti (-métem); *impf.* pométati.
Auskehricht *n.* smet (-i); *pl.* smetí.
auskeimen izkaliti se, izcímiti se.

Digitized by Google

auskeltern izmastiti, iztisniti, izžéti (-žmèm); *impf.* iztiskovati, izžémati.
auskennen ſich uméti (-éjem, -ém), razuméti kaj, vešč biti čemu.
ausklären izčístiti; *impf.* čístiti, izčiščevati; Weizen — trébiti; otrébiti; ſ. ausheitern. [izbírati.
ausklauben izbráti (-bérem); *impf.*
ausklauberiſch izbírčen, izbirljiv.
auskleiden sleči (-čem); *impf.* sláčiti; ſich — sleči se; (mit etwas) obléči; *impf.* obláčiti.
Auskleideſtube *f.* slačílnica.
ausklopfen iztépsti (-tépem), izprašiti, iztólči; *impf.* iztépati, tolči.
ausklügeln izmísliti, izmodrovati, izvíti (-víjem) jo, iznájti (-nájdem).
auskochen *tr.* izkúhati, izvariti; *intr.* izkúhati se.
auskommen *n.* živež, kruh; mit dir iſt kein — s teboj ni živéti, izhájati.
auskommen iziti (-idem); *impf.* izhájati; (v. Feuer) vneti (vnámem) se; mit dem Gehalt kann er nicht — ob tej plači ne more živéti, s to plačo ne more izhájati; (mit jemdm.) izhájati; (bekannt werden) izvédeti se.
auskramen razpolożiti; *impf.* razpolágati; na ogléd postáviti; *impf.* postávljati.
auskratzen izpráskati, izdŕgniti.
auskriechen izlésti (-lézem); (aus d. Ei) izléči (-léžem) se.
auskühlen *tr.* ohladíti; *intr.* ſich — ohladíti se; *impf.* ohlájati se.
auskundſchaften poizvédeti (-izvém); *impf.* poizvedávati; izprášati; *impf.* izpraševati; ein Land — ogledovati.
Auskundſchafter *m.* ogledúh, ogledovávec.
Auskunft *f.* naznanilo, poročilo; (Aufklärung) pojasnílo, razbistrílo, dopóved (-i); — geben povédati (-vém), razjasníti, izporočíti, dopóved od sebe dati.
Auskunftsbogen *m.* dopovédnica, razkáznica; =bureau *n.* pisárnica za pojasníla.
auslachen smějati (-jem) se —, posmehovati se komu; zasmehovati koga.
ausladen raztovoríti, izložíti, izprázniti; *impf.* raztovárjati, izlágati, razkládati; (b. Bau) napustíti.
Ausladen *m.* izpraznjevávec, izkladáč.
Ausladung *f.* razkládba, izložítev; (b. Geſims) napúšč.
Auslage *f.* stróšek, potróšek, razhódek, izdátek; —n beden založíti stroške.
Auslagekaſten *m.* razložna omára, razlóga, razkládnica. [stvo.
Ausland *n.* vnánje dežéle *pl.*, inozém-
Ausländer *m.* inostránec, inozémec; —in *f.* inostránka, inozémka.
ausländiſch inostránski, inozémski, vnánji.
auslangen izhájati s čim, dosti —, dovòlj iméti (imám); zadostovati, dovòlj biti (je).
auslaſſen izpustíti; *impf.* izpúščati; Butter — razpustíti, raztopíti; *impf.* razpúščati, raztápljati; ſich über etwas — svojo misél razodéti o čem; den Zorn — jezo iztrésti nad kom, znósiti se nad kom.
Auslaſſung *f.* izpúst, izpúščanje.
Auslauf *m.* iztèk, iztók; — d. Flotte odhòd ladjévja; (beim Bau) napúšč, pristréšek.
auslaufen iztéči (-téčem); *impf.* iztékati; (v. d. Flotte) odjádrati, odriníti, odplúti (-plóvem, -plújem), odplávati; (endigen) končáti se; *impf.* končevati se; (v. d. Zeit) potéči; *impf.* potékati.
Ausläufer *m.* tékavec, tekáč; (bei Pflanzen) pritlíka, živíca; (b. Gebirge) razrástek.
Auslaut *m.* končnik.
auslauten končevati se.
ausläuten zvoníti komu; (aufhören z. läuten) odzvoníti; d. Meſſe — mašo odzvoníti; *impf.* odzvánjati.
ausleben doživéti.
auslecken polizati (-lížem), izlízati.
ausleeren izprázniti; *impf.* izpraznjevati.
auslegen izložiti, razložíti, razpolożiti; *impf.* izlágati, razpolágati; (erklären) razložíti, razjasníti, raztolmáčiti; *impf.* razlágati, razjasnjevati; (Geld) koga z denarjem založíti; *impf.* z denárjem zalágati; za koga izdáti denár; *impf.* izdájati denár.
Ausleger *m.* razlagávec, tolmáč.
Auslegung *f.* razlágaanje, razlága, razkládanje, razjasnítev.

Digitized by Google

ausleihen posóditi, izposóditi, razposóditi; *impf.* posójati, razposójati.

auslernen izučíti se, doučíti se.

Auslefe *f.* izbòr, izbírek.

auslefen izbráti (-bérem); *impf.* izbírati; Buch — prebráti, prečítati knjigo.

ausliefern izročíti, predáti; *impf.* izročevati, predájati. [dája.

Auslieferung *f.* izročítev, izróčba, pre-

auslöſchbar ugasljiv; (Geſchriebenes) izbrísen, izbrisljiv.

auslöſchen *tr.* ugasíti, pogasíti; *impf.* ugášati, pogášati; (Geſchriebenes) izbrísati; *impf.* izbrisovati; *intr.* ugásniti; *impf.* ugasovati.

Auslöſe- odkúpni; **=geld** *n.* odkupnína.

ausloſen izžrébati.

auslöſen odkúpiti, rêšiti; *impf.* odkupovati, reševati; ſich — odkúpiti se.

Ausloſung *f.* žrébanje.

Auslöſung *f.* odkúp, rešítev.

auslüften prezráčiti, izvétriti, prevétriti; *impf.* prevetrovati.

ausmachen dokončáti, dovršíti; *impf.* dokončevati, dovrševati; (begleichen) poravnáti; *impf.* poravnávati; (betragen) znêsti; *impf.* znášati; (ſchelten) oštéti (-jem) koga, ozmérjati; *impf.* oštévati, zmérjati; ausgemacht dognán, gotòv.

Ausmarſch *m.* odhòd.

ausmarſchieren oditi (-ídem), odpráviti se; *impf.* odhájati, odprávljati se.

Ausmaß *n.* méra, izméra, preméra.

ausmauern dozídati, prizídati.

ausmauſen ſich mísiti se, levíti se; omísiti se, oleviti se. [šem).

ausmeißeln izklésati (-klesám, -klé-

ausmergeln izmózgati.

ausmerzen iztrébiti; (aus dem Buche) izbrísati.

ausmeſſen iz-, pre-, odmériti; *impf.* iz-, pre-, odmérjati; (beſtimmen) določíti, ustanovíti; *impf.* določevati, ustanávljati.

Ausmeſſung *f.* izméra, izmérjanje.

ausmitteln izvédeti, izteknîti (-táknem), zaslediti; *impf.* izvedávati, iztíkati, zasledovati; izmériti, izračúniti.

Ausmittelung *f.* izvédba, zasledítev; izméra, izračún.

ausmünden iztékati se, iztákati se, izlívati se.

ausmuſtern prebráti (-bérem), odbráti; *impf.* pre-, odbírati; zavréči (-vržem), izmétati (-métem).

Ausmuſterung *f.* preiskáva; izbíra; izmétanje.

ausnähen obšíti (-šíjem); *impf.* obšívati.

Ausnahme *f.* izjéma, izímek; mit — razen, mimo, izvzémši; Ausnahms- izjemni.

ausnahmsweiſe *adv.* izímno, izjémno, izjémoma, po izímku.

Ausnahmszuſtand *m.* izjémni stan.

ausnehmen izvzéti (-vzámem), iznéti (-námem); *impf.* izvzémati, iznémati; (ausſchließen) izlóčiti, izključíti; ſich — pridržati (-držím) si; ſich gut — podájati se, prilégati se, prístovati.

ausnehmend izbórčn, posébn.

ausnützen izkoristíti; (abnützen) izrábiti, obrábiti.

Ausnützung *f.* izkoriščevánje.

auspacken izložíti; *impf.* izlágati, izkládati.

ausparieren odbíti (-bíjem), prestréči (-strežem); *impf.* odbíjati, prestrézati.

ausſpeiſchen izpókati, z bičem izgnáti (-ženem).

ausſpänden zarúbiti.

Ausſpicium *n.* známenje; Ausſpicien *pl.* okrílje; unter den Ausſpicien pod pokroviteljstvom.

ausplaudern počenčáti, izbebljáti, izblebetáti.

ausplündern opleníti, obrópati.

auspolſtern izblazíniti, oblazíniti, podložíti. [jem).

ausposaunen raztróbiti, razvpíti (-vpí-

ausprägen izkováti (-kújem), vtísniti; izobrázíti; ausgeprägt izrázen, vtísnjen.

ausprеſſen iztláčiti, iztísniti, izžéti (-žmèm); *impf.* iztiskati, izžémati.

ausprügeln iztépsti, izpókati.

ausputzen očéditi, očístiti, osnážiti; (Licht) utrníti; *impf.* utrínjati; (ſchelten) oštéti, ozmérjati; (ſchmücken) olépšati, ozáljšati, okrásiti.

ausquartieren izséliti; *impf.* izseljevati. [šem).

ausrabieren izstrgljáti, izbrísati (-bri-

ausraſten počíti (-číjem), počíti se; *impf.* počívati; oddehníti (-dáhnem) se.

Digitized by Google

ausräuchern pokaditi; *impf.* pokájati; (Fleiſch) prekaditi, povoditi; *impf.* prekájati.

ausraufen izpúliti, izpípati, iztŕgati, izrváti (-rújem).

ausräumen izprázniti, pospráviti; *impf.* izpraznjevati, pospravljati.

ausräuſpern ſich izhŕkati se, izkášljati se.

ausrechnen preračúniti, preštéti (-štéjem), prebrojíti; *impf.* preštévati.

ausrecken raztégniti, natégniti; *impf.* raztézati, natézati; ſich — zlékniti se; *impf.* zlécati se, izvírati se.

Ausrede *f.* izgóvor.

ausreden izgovoríti, dogovoríti; *impf.* izgovárjati; laſs mich — daj, da ti vse povém.

ausreiben izméti (-mánem), izmencáti; (Zimmer) omíti (-míjem), otréti; *impf.* otírati.

ausreichen zadostovati, dostájati; (m. etwas) izhájati, dosti iméti; ausreichend dovóljen, zadóstən.

ausreinigen ſ. reinigen.

ausreißen *tr.* izpúliti, izpípati (-pljem), izrváti (-rújem), izdréti (-dérem); *impf.* púliti, pípati, rváti, izdírati; *intr.* (entfliehen) pobégniti, zbéžati (-žím), úiti (-ídem).

Ausreißer *m.* uskòk, begún, ubéžnik, uhajávec, uhajáč.

ausreiten izjézditi, izjáhati (-jáham, -jášem).

ausreitern prerešétati, presejáti (-séjem), občíniti, izčíniti; *impf.* občínjati.

ausrenken izvíniti, izpehníti (-páhnem). [(-rújem).

ausreuten iztrébiti, izkŕčiti, izrváti

ausrichten opráviti; *impf.* opráviljati; dognáti (-žénem), izpéljati (-péljem); *impf.* izpeljávati; (verleumden) obrekovati, opráviljati, raznášati, obírati koga; den Gruß — pozdráviti; *impf.* pozdráviljati.

ausringen *tr.* izvíniti, izpehníti (-páhnem); *impf.* izpehovati; (Wäſche) izžéti (-žmèm); *intr.* boj končáti; er hat ausgerungen prestál je, premínil je.

ausrinnen iztéči (-tečem), izcedíti se, izcurljáti; *impf.* teči iz česa, cedíti se, curljáti.

Ausritt *m.* izjézd, izjáhanje.

ausroden izrváti (-rújem), izkŕčiti.

ausrotten iztrébiti, pokončáti, uníčiti, zatréti (-tárem, -trèm); *impf.* pokončevati, zatírati.

ausrücken íziti (-ídem), izkoráčiti, vzdígniti se.

Ausruf *m.* vzklik, klic, oglàs.

ausrufen vzklíkniti, zaklícati (-čem), zavpíti (-vpíjem); (bekannt geben) oklícati, oglášiti, razglášiti; *impf.* oklicevati, oglášati.

Ausrufer *m.* glasnik, oklicevávec.

Ausrufspreis *m.* izklícna cena.

Ausrufungszeichen *n.* klicáj.

ausruhen počíti (-číjem); *impf.* počívati; izpočíti se.

ausrüſten oboróžiti; *impf.* oboroževati; (verſehen) previdéti (koga s potrébnim), oskrbéti; *impf.* oskrbovati. [ma.

Ausrüſtung *f.* oboróžba, opráva, oprè-

Ausrüſtungsſtation *f.* oprávna in oboróžna postája.

ausrutſchen ſ. ausgleiten.

Ausſaat *f.* sétev, sev (-í), posétev, posévek; (Getreide) seme, sémensko žito.

ausſäen sejáti (séjem); usejáti, posejáti; *impf.* posévati.

Ausſage *f.* izpóved (-i), izpovédba, povédba, izrèk; *gram.* povéd (-i), povédek; widerſprechende — govori so si navzkríž, ne ujémajo se; nach ſeiner — po njegóvih besédah.

Ausſageform *f.* način, naklòn.

ausſagen povédati (-vém), dopovédati, izréči (-réčem); *impf.* dopovedovati, práviti, govoríti, tŕditi; (von Zeugen) príčati, pričevati; izpríčati.

Ausſatz *m.* (Geld im Spiele) stava; (Krankheit) gobe *pl.*

ausſätzig gobav.

Ausſätzige *m.* góbavec.

ausſäubern očéditi, počéditi, osnážiti, otrébiti; *impf.* čéditi, snážiti; čístiti.

ausſaufen popíti (-píjem), izpíti, polókati; *impf.* píti, lókati.

ausſaugen iz-, posesáti, izsŕkati, izsrébati; *impf.* sesáti, srkati; *fig.* izpíti, izmólsti (-mólzem), obráti (-bérem).

ausſchaffen ſ. hinausſchaffen.

ausſchälen olúpiti, olúščiti; *impf.* lúpiti, lúščiti.

Digitized by Google

Ausſchank *m.* točnja, točárna, vinotóč, pivotóč.

ausſcharren izgrébsti (-grébem), razgrébsti, razbŕskati, razkópati (-pljem); *impf.* izgrébati, razkopávati.

ausſchauen ſ. ausſehen.

ausſcheiden *tr.* od-, izlóčiti, odbráti (-bérem), izvréči (-vŕžem), iztrébiti; *impf.* odločevati, odbírati, iztrebljevati; *intr.* (aus e. Geſellſchaft) izstópiti, odstópiti; *impf.* izstópati; durch Reitern des Getreides Ausgeſchiedenes občínek.

Ausſcheidung *f.* odločítev, izlóčba, izbor, izbíra; izstòp, odstòp.

Ausſcheidungsorgan *n.* iztrebílo.

ausſchelten pokárati, oštéti, okrégati, ozmérjati; *impf.* oštévati, koríti, kárati, zmérjati, krégati, psovati (koga); hudovati se nad kom.

ausſchenken (Getränke) točíti; (ausgießen) izliti (-lijem); *impf.* izlívati.

ausſchicken razposláti (-ŝljem); *impf.* razpošíljati.

ausſchießen *tr.* izstreliti, strelíti; *impf.* stréljati; ſ. ausſcheiden; *intr.* (herauswachſen) pognáti (-ženem), níkniti; *impf.* pogánjati, kliti.

ausſchiffen izkŕcati, iz ladje správiti; *impf.* izkrcávati, iz ladje správljati.

ausſchirren izpréči (-prémem), razkomatáti; *impf.* izprégati.

ausſchlafen naspáti (-spím) se.

Ausſchlag *m.* premàh, omàh; (bei der Wage) pretèg; (des Pendels) zamàh; (Krankheit) prîšč, opríšč, izpuščáj, prišćáj, opáhki *pl.*, izpáhki *pl.*; srab, opŕh; den — bekommen spúhniti se, opríščiti se, osúti (-spèm) se; *impf.* izpehovati se, osípati (-sípam, -sípljem) se; den — geben odločíti; *impf.* odločevati.

ausſchlagen *tr.* izbíti (-bíjem); *impf.* izbíjati; (das Anbot) odbíti, zavréči (-vŕžem), odklóniti; *impf.* odbíjati, zametovati, odklánjati; (die Erbſchaft) zavŕniti; (Getreide) plévšati, mlátiti; oplévšati, omlátiti; mit etwas — obložíti, obíti (-bíjem); *impf.* oblágati, obíjati; (d. Getreide ausſachen) páhati; *intr.* (v. Pferden) ritniti, brcníti, cébniti; *impf.* ritati, brcati, cebáti; (von d. Wage) omáhniti, premáhniti, nágniti se; *impf.* omahovati, nagíbati (-bljem) se; (von Pflanzen) gnáti (žénem), pogánjati, klíti (klíjem), kalíti; pognáti (kal); (umſchlagen) prevréči se.

ausſchlaggebend odlóčen, odločílen.

ausſchließen izlóčiti, izóbčiti, izključíti, izkléniti; *impf.* izločevati, izobčevati.

ausſchließlich *adi.* izločljiv, izključílen; *adv.* izključno, samó, edíno.

Ausſchließung *f.* izključba, izlóčba, izločítev, izklenítev.

ausſchlummern naspáti (-spím) se, nadrémati (-drémljem) se.

ausſchlüpfen izlésti (-lézem), smúkniti iz česa; (aus d. Ei) izléči (-lézem) se.

ausſchlürfen po-, izsŕkati, posrébati (-srébljem), izsrébati, polókati (-lókam, -lóčem); *impf.* sŕkati, srébati, lókati.

Ausſchluß *m.* izklèp, izključba, izjéma, izímek; mit — razen, izjémši, izvzémši.

ausſchmähen oštéti (-štéjem), ozmérjati, obrátí (-bérem); *impf.* oštévati, obirati.

ausſchmelzen raztopíti, razpustíti; *impf.* raztáplјati, razpúščati.

ausſchmücken lepotíti, lépšati, krasotíti, záljšati; olépšati, ozáljšati.

ausſchnaufen odsópsti (-sópem), odsopíhati si.

ausſchneiden izrézati (-rèžem), izkrojíti; *impf.* izrezovati. [vati.

ausſchneuzen usékniti; *impf.* usekova-

Ausſchnitt *m.* izrèz, izréza; (das Ausgeſchnittene) izrézek; (Sector) izsèk.

ausſchnitzeln rezljáti, škrcljáti; *pf.* izrezljáti, izškrcljáti.

ausſchnüren odpéti (-pnèm); *impf.* odpénjati.

ausſchöpfen izčrépati (-pam, -pljem), počrépati, izpláti (-póljem), pozajéti (-zájmem, -zajámem); *impf.* izčrepávati, pozajémati.

Ausſchößling *m.* mladika, odrâslek.

ausſchreiben razpísati (-píšem); *impf.* razpisovati; (aus einem Buche) izpísati; *impf.* izpisovati; (abſchreiben) prepísati; Steuern — davèk razpísati, naložíti; (zu Ende ſchreiben) izpísati; *impf.* izpisovati.

Ausſchreibung *f.* razpis, izpis.

ausſchreien razvpíti (-vpíjem), razkríčati (-čím), raztróbiti; ausgeſchrien razvpít.

Digitized by Google

Ausſchreitung *f.* prestópĕk, izgrèd.
ausſchroten drobiti; razdrobiti; (das Fleiſch) sékati.
Ausſchuſs *m.* strel, izstrèl; (das Vorzügliche) izbòr, cvet, jedro; (d. Schlechte) odbírĕk, izbírĕk, izvrźĕk, ízmèt, zaméčĕk; (die Verſammlung) odbòr; Ausſchuſs- odbórov.
Ausſchuſsmitglied *n.* odbórnik.
Ausſchuſsmare *f.* odbírki *pl.*
ausſchütten izliti (-líjem); *impf.* izlívati; (Körner) izsúti (-spèm, -sújem), razsúti; *impf.* razsípati; (Herz) odkríti (-krijem); *impf.* odkrívati.
ausſchwatzen izblékniti, izblebetáti (-tám, -blebĕčem), počenčáti.
ausſchweifen zakrožíti, zaokrožíti, okrožíti, zaslóčiti; (Glas) izplákniti; *impf.* izplakovati; ausgeſchweift slok, zaokrožen.
ausſchweifend razpášen, samopášen, razuzdán; nasláden.
Ausſchweifende *m.* samopášnik, razuzdánec; *f.* samopášnica, razuzdánka.
Ausſchweifung *f.* samopášnost, razuzdánost; (in der Rede) ovínek.
ausſchweißen izvariti (železo).
ausſchwemmen izplákniti, izplaviti; *impf.* izplakovati, izpírati.
ausſchwingen izvéjati (-véjem), prevéjati, izpláti (-póljem); veti (vejem), véjati, plati; (Wäſche) trépati (-pljem), trepáti (-pám), trépkati; otrépati, iztrépati.
ausſchwitzen izpotíti, izznojíti.
Ausſehen *n.* poglèd; vídez, vid; podóba, obráz; ſein — verráth vidi se mu na obrázu.
ausſehen *tr.* glédati, vídeti; preglédati, doglédati, dozréti; *impf.* dozírati, pregledovati; (auserſehen) izbráti (-bérem); *intr.* videti se, kázati (kážem) se; es ſieht darnach aus podóba je, kaže se, da; du ſiehſt geſund aus zdrav si vídeti; wie ſieht es aus? kako je?
ausſein zúnaj —, vnè biti (sem), z doma biti, ne biti domá; (zu Ende ſein) konĕc biti česa; es iſt aus mit ihm po njem je.
außen *adv.* zúnaj, vnè; von außen odzúnaj; nach außen navzvèn; *adi.* vnánji, zunánji.
ausſenden poslàti (pošljem), razposlàti, odpráviti; *impf.* razpošíljati, odprávljati.
Außending *n.* vnánja reč (-i), vnánjost, vnánjščina.
Ausſendling *m.* odposlánec.
Außenſeite *f.* vnánja strán (-i), lice.
Außenwelt *f.* vnánji svet.
Außenwerke *pl.* vnánji okópi, prednje gradbe *pl.*
außer *praep.* razen, izvùn, mimo; (ohne) brez; außerdem laſſen vnemar pustíti, zanemáriti; *impf.* vnemar púščati, zanemárjati; — Kraft ſetzen razveljáviti, ob veljávo dejáti (dénem).
außeramtlich neuráden, neslúžben.
außerdem *adv.* vrh tega, mimo tega, še, še tudi.
Äußere *n.* vnánjost, vnánjščina.
äußere *adi.* vnánji, zunánji.
außergerichtlich izvunsóden.
außergewöhnlich nenaváden, izréden, neobíčen.
außerhalb *adv.* zúnaj, vnè.
äußerlich *adi.* vnánji, zunánji; *adv.* zúnaj, po vnánjem.
Äußerlichkeit *f.* vnánjost, zunánjščina.
äußern izréči (-réčem), izústiti, povédati (-vém), razodéti (-dénem), izjáviti, na znanje dati; pokázati (-žem); *impf.* izrekovati, razodévati, na znanje dajáti, pokazovati.
außerordentlich *adi.* izréden, nenaváden, posébən; *adv.* izrédno, nenavádno, posébno, močno, jako.
äußerſt *adi.* skrajen, najskrájnji, najvéči, najhújši; *adv.* silo, silo, silno, zelo, rámeno, neizmérno, strašno.
Äußerung *f.* izrèk, izjáva, izrecílo, naznanílo, beséde *pl.*
außerweſentlich nebistven.
ausſetzen *tr.* izstáviti, izpostáviti, razpostáviti; *impf.* izpostávljati ɔc.; Friſt, Preis — odlóčiti, dolóčiti, ustanoviti; *impf.* od-, določevati, ustanávljati; (aufſchieben) odložiti; *impf.* odlágati, odlášati, odkládati; ein Kind — izpostáviti, izpoložiti; *impf.* izpostávljati; Wachen — razpostáviti; *impf.* razpostávljati; Fehler — očitati, izpočitati; (in der Buchdruckerei) sestáviti, zložiti; der Gefahr ſich — v nevárnost se

Digitized by Google

stáviti; der Gefahr jmdn. — v nevárnost pehníti (páhnem); *intr.* (aufhören) pre-, po-, odjénjati, odnéhati, odléči (-lézem), popustíti; *impf.* prejenjevati, odlégati, popúščati; (im Reden) premólkniti, umólkniti.

Aussicht *f.* razglèd, vid, ozír; (Hoffnung) up, nada; in — stellen obétati; obljúbiti; in — stehen na doglédu biti.

aussingen izpéti (-pójem); *impf.* izpévati.

aussinnen ſ. ausdenken.

aussöhnbar spravèn, spravljiv.

aussöhnen správiti, pomíriti, upokojíti, utéšiti; *impf.* spravljati.

Aussöhnung *f.* správa.

aussondern izlóčiti, odlóčiti, odbráti (-bérem), razdrúžiti; *impf.* izločevati, odbírati, razdruževati.

ausspähen izpázíti; *impf.* izpazovati, ogledovati, ogleduhovati.

aussspannen razpéti (-pnèm), raztégniti; *impf.* razpénjati, raztegovati; ein Tuch — razgrníti, razprostréti, prostréti; *impf.* razgrinjati, razprostírati; Pferde — izpréči (-prézem), razpréči; *impf.* iz-, razprégati.

aussspeien pljúniti, izpljúniti; *impf.* pljuvátí (pljújem); (v. Vulcan) brúhati, bljuvátí (bljújem), métati (méčem) iz sebe; brúhniti, izbrúhniti, izbljuvátí, izmétati.

aussspenden deliti; podeliti, razdeliti, podariti, razdáti, porazdáti; *impf.* podeljevati, razdájati.

Aussspender *m.* delitelj.

Aussspendung *f.* delítêv, razdelítêv, podelítêv, podarítêv.

aussperren razpréti (-prèm), raztégniti; *impf.* razpírati, raztézati, raztegovati; Füße — (noge) razkobáliti, razkoráčiti se.

aussspielen izigráti, doigráti.

aussspinnen izprésti (-prédem), doprésti; eine Sache — razprésti, razsnováti (-snújem).

aussspotten zasmehovati koga, posmehovati se komu, rógati se komu, bebca délati iz koga.

Aussspruche *f.* izréka, izgovárjanje, izgóvor kake besède.

aussprechbar izrekljiv, izréčen.

aussprechen izréči (-réčem), izgovoríti; *impf.* izrekovati, izgovárjati; ſich — svoje misli razodéti (-dénem), *impf.* razodévati.

aussspreizen razpréti (-prèm), razpéti (-pnèm); razprójiti; *impf.* razpírati, razpénjati; Füße — razkoráčiti se, razkobáliti (noge), v kobálj sésti (sédem); *impf.* razkobaljevati, v kobalj sédati.

aussprengen izkrhniti, odkrúšiti, izbíti (-bíjem); *impf.* odkruševati, izbíjati; Waſſer — kropíti, škropíti; ein Gerücht — raztrósiti, raznésti; *impf.* raztrósati, raznášati.

aussspritzen brizgniti, drskniti, síkniti, pfsníti, štfkniti; *impf.* brízgati, drskati, sikati, pŕskati, štfkati.

Aussspruch *m.* izrèk, rèk; (Urtheil) razsódba; — thun izréči (-réčem); *impf.* izrekovati.

aussspülen izplákniti, oplákniti, poplákniti; *impf.* izplakovati; Ufer — izpodpráti (-pérem), izpodnésti, izpodríti (-ríjem); *impf.* izpodpírati, izpodnášati, izpodrívati.

aussspüren izslediti, zaslediti, iztekníti (-táknem), ovóhati; *impf.* izsledovati, zasledovati.

aussstaffieren oprémiti; ozáljšati.

Aussstand *m.* zastánèk, zaostánèk, zastalina; (v. Arbeiter) popúst dela.

aussständig zastál, zaostál, neizpláčan.

aussstatten opráviti, oprémiti, oskrbéti; *impf.* oskrbovati; (ſchmücken) olépšati, ozáljšati; *impf.* ozaljševati.

Aussstattung *f.* oprava, oprema, bala.

aussstäuben izprášiti.

aussstechen izdréti (-dérem), iztekníti (-táknem), izbósti (-bódem); *impf.* izdírati, iztíkati; mit dem Schnabel — izkljuváti (-kljújem); *fig.* izpodríniti; *impf.* izpodrivati.

aussstecken (Lager) raz-, porazteknîti (-táknem); *impf.* raztíkati; (Grenze) zaznámiti mejo, zamejníčiti.

aussstehen prestáti (-stojím), prebíti (-bóm), pretrpéti; *impf.* prestájati, pretrpévati; (v. d. Amte) stópiti (iz službe); er kann ihn nicht — ne mara ga; —de Forderung nepoplácana terjátêv.

aussstellen razstáviti, razpostáviti, na ogled postáviti, izložiti, razpoložiti;

Digitized by Google

impf. razstávljati, razpolágati ꝛc.: eine Urkunde — spísati (spíšem), izdélati, napráviti, dati od sebe list, pismo; *impf.* spisovati, napráviljati; (Wechſel) menico izdáti; *impf.* izdájati; (rügen) grájati, očítati, obírati.

Ausſteller *m.* razstávnik, izložnik; izdátnik, izdátelj, izdajátelj (menice).

Ausſtellung *f.* razstáva, izlóžba; izdáva, napráva; (Rüge) graja, očítanje.

Ausſtellungsgegenſtand *m.* razstávek.

Ausſtellungsplatz *m.* razstavíšče.

Ausſtellungsſaal *m.* razstávnica.

ausſterben izmréti (-mŕjem), zamréti, pomréti; *impf.* iz-, za-, pomírati.

Ausſteuer *f.* dota, opréma.

ausſtöbern pretekníti (-táknem), iztekníti; *impf.* pretikovati; (weidmänn.) zaslediti, oslediti.

ausſtochern bezáti, becáti; izbezáti; (Zähne) trébiti; iztrébiti.

ausſtopfen nagátiti (meh), napážiti; napháti, podmašíti; *impf.* naphávati, podmaševati.

ausſtoßen súniti, izpehníti (-páhnem), izríniti, izbíti (-bíjem); *impf.* izrívati, izpehovati, izbíjati; (ausſchließen) izključíti, izóbčiti; Seufzer — vzdíhniti; *impf.* vzdihovati; Laut — zíniti, žúgniti, krknîti; Schrei — vzklíkniti, zavpíti (-vpíjem).

ausſtrahlen izžáriti; *impf.* izžarjevati.

Ausſtrahlung *f.* žarjénje, žarítev.

Ausſtrahlungsvermögen *n.* žarljívost.

ausſtrecken iztégniti; *impf.* iztégati, iztegovati; (aufeinander) raztégniti, razpréti (-prèm); *impf.* raztézati, razpírati; die Zunge — pomolíti; *impf.* pomáljati; ſich — zlékniti se, *impf.* zlécati se; iztégniti se, *impf.* iztegovati se.

ausſtreichen izgláditi; prečŕtati, izbrísati (-brîšem).

ausſtreuen trósiti; raztrósiti; (Gerüchte) raznášati.

ausſtrömen izlíti (-líjem) se; *impf.* izlívati se.

ausſtudieren izmísliti; *impf.* izmišljevati; izučíti se, izšólati se, dovršíti nauke.

ausſtürzen izvŕniti; *impf.* izvrčati; Glas — na dúšek izpíti (-píjem), lúkniti.

ausſuchen izbráti (-bérem), odbráti; *impf.* izbírati.

austanzen doplésati (-plêšem), izrá- [jati.

Austauſch *m.* zamenjáva, zaména, izména, premenjáva, menjátev.

austauſchen zameníti, premeníti, izmeníti, zaménjati; *impf.* zamenjávati, preminjati; Gedanken — méniti se, poménkovati se, prióbčiti misli.

Auſter *f.* óstriga.

Auſterbank *f.* ostrižíšče.

Auſterfänger *m.* óstrigar.

Auſtermuſchel *f.* óstrižnica.

austheilen deliti; razdeliti, porazdeliti, razdáti; *impf.* razdeljevati, razdávati.

Austheilung *f.* delítev, razdelítev.

austilgen iztrébiti, izkoréniti, pokončáti.

austoben izdivjáti, nadivjáti se; *fig.* poléči (-lézem) se, utíhniti, utéšiti se.

Austrag *m.* poravnáva, razsódek, rešítev.

austragen poravnáti, v red správiti; *impf.* správiljati; Streit — prepír dognáti (-zénem), pravdo razsóditi, odlóčiti; (Briefe) poraznésti (-nésem), poraznósiti, porazdáti; *impf.* raznášati, poraznášati, razdávati; (hinaustragen) iznésti; *impf.* iznášati. [gòn.

Austragung *f.* poravnáva, rešítev, do-

austreiben izgnáti (-zénem), izpoditi, iztírati, izpókati; *impf.* izgánjati; (das Vieh) gnati (zenem); pognáti; *impf.* pogánjati.

austreten *tr.* pohóditi, razhóditi, izteptáti; frumm — švedráti; pošvedráti; (Getreide) meti (manem), vršiti, teptáti; izméti, ométi, izteptáti, ovršiti; (Trauben) mastiti, mozgáti, mečkáti, tlačíti; izmastíti, izmečkáti, iztlačíti; *intr.* (gehen) stópati, korákati, rézati (rêzem) jo; (aus dem Amte) stópiti (iz službe), izstópiti; (vom Waſſer) razlíti (-líjem) se, čez bregove stópiti, udáriti; das Austreten (des Getreides) metêv, vršitêv, mev (-i).

austrinken izpíti (-píjem), lúkniti; *impf.* lúkati. [izvóžnja.

Austritt *m.* izstòp, odstòp; (d. Ware)

austrocknen posušíti, osušíti; *impf.* sušíti; (trocken werden) posušíti se, usehníti (-sáhnem); *impf.* usíhati.

Digitized by Google

ausüben délati, oprávljati, oskrbovati, vršiti, izvrševati; poslovati s čim, báriti se s čim, pečáti se s čim, ukvárjati se s čim; Rache — maščevati se; izmaščevati se; Gewalt — silo délati; den Landbau — kmétovati; Heilkunſt — zdráviti, ozdrávljati; ſein Recht — uživati, rábiti svojo pravico, držáti (držím) se svoje pravice.

ausübend izvršujóč, poslujóč.

Ausübung *f.* vršitév, vršba, izvrševánje, oskrbovánje, oprávljanje.

Ausverkauf *m.* razprodája.

ausverkaufen razprodáti; *impf.* razprodájati.

auswachſen zrásti (zrástem); *impf.* zráščati; (herauswachſen) izrásti; (das Wachsthum vollenden) dorásti; *impf.* doráščati; ſ. ausgewachſen.

Auswahl *f.* izbór, izvólja, izbér (-i), izbiránje, izbíra; nach — izbéroma.

auswählen izbráti (-bérem), izvóliti; *impf.* izbírati.

Auswanderer *m.* izseljník, izséljenec.

auswandern izséliti se, preséliti se (v kako vnanjo deželo); *impf.* izseljevati se, preseljevati se. [ljénje.

Auswanderung *f.* selitév, izselitév, se-

auswärtig *adi.* vnánji, zunánji, stránski, inostrán; *adv.* zúnaj, vnè, na tujem.

Auswärtige *m.* inostránec, vnánjec.

Auswärtsdreher *m.* (Mušk.) izvračávka.

auswaſchen izpráti (-pérem), opráti; *impf.* izpírati; Glas — oplákniti; *impf.* oplakovati.

auswäſſern izmóčiti, namóčiti; *impf.* izmákati.

auswechſeln izmeníti, premeníti, zameníti, zaménjati; *impf.* izmenjevati, zamenjevati.

Auswechslung *f.* izmenjáva, izména, zaména, zamenjáva.

Ausweg *m.* izhòd, izbég; (Ausflucht) izgóvor, ovínek, izbéga.

ausweichen *tr.* (weich machen) mečíti, mehčáti; omečíti, omehčáti; *impf.* omečávati, omehčévati; *intr.* (weich werden) mečíti se, mediti se; omečíti se, omehčáti se; (aus dem Wege gehen) ogníti (ógnem) se, izogníti se, uklóniti se, umekníti (-máknem) se; *impf.* ogíbati (-bljem) se, izogíbati se, uklánjati se, umíkati se; ausweichend ogíben, ogibljiv, izogíben.

Ausweichſignal *n.* známenje izogíba.

ausweihen posvetíti; *impf.* posvečevati; der Ausgeweihte posvečénec.

ausweinen izjókati (-jókam, -jóčem) se, naplákati (-plákam, -pláčem) se.

Ausweis *m.* izkáz; (Zeugnis) izpričeválo; (Verzeichnis) kazálo, popís.

ausweiſen izkázati (-kážem); aus d. Lande — izgnáti (-ženem), pregnáti; *impf.* izgánjati; ſich — izpríčati se, izkázati se; *impf.* izpričevati se, izkazovati se; ausgewieſen izgnán; der Ausgewieſene izgnánec, pregnánec.

ausweislos brez izkáza, — izpričevala.

Ausweiſung *f.* izgòn.

auswendig *adv.* zúnaj, vnè; *adi.* vnánji; — kennen na pamet znati, iz glave znati, naizúst znati.

auswerfen izmétati (-méčem), izvréči (-vržem), izbrúhniti, izbrúhati; *impf.* izmetávati; (Blut) pljuváti (pljújem), bljuváti (bljújem); izbljuváti; (beſtimmen) odmériti, odlóčiti, ugániti, ustanovíti; *impf.* odmérjati, odločevati; (Dünger) kídati; izkídati; ausgeworfene Bezahlung ugánjena plača.

auswetzen izbrúsiti, izdrgniti, izostríti; *impf.* brúsiti, ostríti, drgniti; ſich — izlízati (-lížem) se, ogúliti se.

auswinden (Getreide) véjati, veti (vejem); izvéjati; (Wäſche) ožéti (-žmèm), izžéti; *impf.* ožémati, izžémati.

auswirken opráviti, dognáti (-žénem), izmóči (-mórem); storíti; (Zeig) gnesti (gnetem); ugnésti; *impf.* ugnétati.

auswiſchen izbrísati (-brišem); *impf.* izbrisovati.

auswittern *tr.* (ausſpüren) izvóhati, zaslediti; prevétriti; *intr.* izvétriti se; es hat ausgewittert izgrmélo (se) je.

auswölben oblókati; izoblókati.

Auswuchs *m.* izrástek, izraslék; (Mark im Holze) svrž (-í); (Höcker) grba; (Fehler) hiba; (Knochen) morska kost (-í).

Auswurf *m.* izmèt, izméček, izvŕžek; (Speichel) pljunec, pljunek, hrakélj, hrkélj; (der Menſchheit) smet (-í), izvŕžek, zavŕženec.

auswurzeln izkoréniti, izkoreníniti, izrváti (-rújem); *impf.* izkorenjevati.

Digitized by Google

auswüthen izdivjáti, nabesnéti se; umíriti se, poléči (-lézem) se, uléči se (vihár).

auszacken izzóbčati, ozóbčati, nazóbčati, narezljáti.

auszahlen izpláčati, poplácati; *impf.* izplačevati.

auszählen štéti (-jem), štéviliti, brojíti; preštéti, seštéti, izbrojíti; *impf.* preštévati.

Auszahlung *f.* izpláča, po-, izplačilo.

auszanken oštéti (-štéjem), izkárati; *impf.* oštévati; napríčkati se, nakárati se.

auszehren *tr.* sušíti, hújšati; *intr.* hírati, hújšati, sehníti (sáhnem).

auszehrend jétičen, hírav.

Auszehrung *f.* sušica, jétika.

auszeichnen *tr.* zaznámovati, zaznámiti, zaznáčiti, zabeléžiti; jemanden — odlikováti; poslaviti; *intr.* ſich — izkázati (-kážem) se, poslaviti se; *impf.* izkazovati se, odlikovati se.

Auszeichnung *f.* odlika, odlikovánje, poslavítev; (Zeichen) odlikoválo.

ausziehen *tr.* izvléči (-vléčem), potégniti, izdréti (-dérem); *impf.* potegovati, izdirati; (Kleid) sléči; *impf.* sláčiti; (Schuhe) sezúti (-zújem); *impf.* sezúvati; (ſchriftl.) izpísati (-píšem), posnéti (-snámem); *impf.* izpisovati, posnémati; (Wurzel) korén potézati; (berauben) odréti (-dérem); *impf.* odirati; ausgezogenes Rohr risanica; ausgezogenes Kleid sleka; *intr.* (aus einem Orte ziehen) preséliti se, stanovánje premeníti; *impf.* séliti se, preseljevati se.

Auszieheit *f.* selílni čas.

ausziehen ſ. ausſchmücken.

ausziſchen síkati, psíkati; izsíkati.

Auszug *m.* potèg; (Abzug) odhòd; (Extract) izvléček, izvòd, izvárek; (ſchriftl.) izpísek, posnétek; (Inhalt) vsebína; (Aufzug) izprevòd; (Überſiedelung) selítev, preselítev; (Mehl) cvetna moka.

Auszügler *m.* kótar, zakótnik; —in *f.* kótarka, zakótnica.

Auszugsbataillon *n.* odhódni bataljón.

Auszugsleiſtung *f.* dajátev izgovorjénega užítka, zakótniški užítek. [ku.

auszugsweiſe *adv.* nakrátko, v posnét-

auszupfen izpúkniti, izpúkati, izpúliti, popípati; *impf.* púkati (púkam, púčem), púliti, pipati (pipljem).

Authenticität *f.* pravótnost, pravost.

authentiſch pravótèn, pristèn, právi; vérovèn.

Autodidakt *m.* samoùk.

autodidaktiſch samoúčen. [sánje.

Autograph *n.* svojepìs, svojeróčno pi-

Autokrat *m.* samodŕžec, samovladár; =kratie *f.* samovláda, samovladárstvo.

autokratiſch samodŕžen, samovláden.

Automat *m.* samogìb, avtomát.

automatiſch samogíben. [ski.

autonom samoupráven, samozakón-

Autonomie *f.* samouprája, —zakónje.

Autopſie *f.* samovìd, samoglédstvo.

Autor *m.* pisátelj, spisovátelj, pisec; skladátelj.

autoriſieren pooblastíti; potŕditi; *impf.* potrjevati.

Autorität *f.* veljáva, veljávnost, uglèd, zakoníta oblást; (Behörde) oblástvo.

Autorſchaft *f.* avtorstvo.

auweh! *interj.* jòj! o jòj! gorjé!

Auxiliar- pomóžni, pomóčni.

Avancement *n.* povíšba, povišévanje, napredovánje.

avancieren pomekníti (-máknem) se napréj; *impf.* pomikati se naprej, na višjo stopnjo; povíšan biti v službi.

Avantgarde *f.* prednja vojska, prednja straža.

Ave-Maria! Češčéna si Marija.

Avers *m.* lična stran (-i), prednja stran, lice.

Aversion *f.* odpòr; ogába, odúra.

avifieren glas dati komu, priznániti, navestíti, poročíti; *impf.* priznánjati, poróčati.

Aviſo *n.* obvestílo, priznanílo, glas; =brief *m.* priznanílnica, objávnica.

a vista (Wechſel) menica na vid.

Axiom *n.* samoístina, samonasébna resnica, aksijóm.

Axt *f.* sekira; *dem.* sekírica, topor; (Zimmerhacke) robílnica; (breite) bradlja; (Fällaxt) dreváča, bezjáča, balta.

Axthelm *m.* uhó (ušésa).

Axtſtiel *m.* toporíšče, sekiríšče.

Azur *m.* lazur.

azurblau lazurèn, višnjev, sinji.

Digitized by Google

B.

Bachant *m.* bakhant.

Bach *m.* potok; *dem.* potóčič, potóček; Bach- potóčni.

Bachampfer *m. (Rumex aquaticus)* povódna kislica.

Bachamſel *f.* povódni kos.

Bachanwohner *m.* potóčnik, potočan, potókar.

Bachbinſe *f.* bíček, sítovec, srpíca.

Bache *f.* divja svinja, divja prasica.

Bacher *m.* divji prasec, divji prašič.

Bachforelle *f.* potóčna postŕv (-i).

Bachholunder *m.* kalína.

Bachhund *m.* vidrar, vidrolóvski pés.

bachreich potóčnat.

Bachrinne *f.* potóčna strúga, potóčina.

Bachſtelze *f.* pastirica, tresorépka.

Bachthal *n.* popotócje.

Bachwaſſer *n.* potóčnica.

Bachweide *f.* iva, rakita.

bachweiden ívov, rakítov.

Bachweidenholz *n.* ívovina, ígovina, rakítovina.

Bacillen *pl.* bacili.

Backbord *n.* leva stran (-i) na ladji.

Backe *f.*, **Backen** *m.* lice; Kinnbacken čeljúst (-i); Backen- líčni; die Backen voll nehmen ústiti se, báhati se.

backen peči (pečem), speči; (im Fett) cvréti (cvrèm), prážiti; ocvréti, oprážiti.

Backenbart *m.* zalízci *pl.*

Backenbein *n.* líčnica, podóčnica.

Backenknochen *m.* ſ. Backenbein.

Backenſtreich *m.* zaúšnica, klapoúšnica, brljúzga, klofúta; einen — geben klofútniti, pljúskniti; *impf.* klofutáti, pljúskati; brljúzniti, udáriti po obrázu.

Backenzahn *m.* kóčnjak, kotnják, kóčnik.

Bäcker *m.* pek, pekár; Bäcker- pékovski, pekárski.

Bäckerei *f.*, **Bäckerhandwerk** *n.* pekárstvo; — betreiben pekáriti.

Bäckerin *f.* pékovka, pekárica.

Bäckerladen *m.* pekárnica.

Bäckermeiſter *m.* pekárski mójstər.

Bäckerzunft *f.* pékovski ceh, pékovska družba.

Backfiſch *m.* ocvŕta riba; *fig.* nedoráslo deklè.

Backhaus *n.* pečnica.

backig (mit Backen verſehen) licast; (in Zuſammenſetz.) -líčen; z. B.: rothbackig rdečelíčen.

Backkorb *m.* slámnica, slamnjáča.

Backofen *m.* peč (-i), pečnica.

Backpfanne *f.* póněv (-e) za pečénje, poněv za cvrénje.

Backſchaufel *f.* lopár.

Backtrog *m.* nečké (-čák), ničke, kadúnje *pl.*, koríto.

Backwerk *n.* pecívo.

Bad *n.* kópel (kopéli); (das mineral. warme —) toplice *pl.*; Dampf— parna kópel; Schweiß— suha kópel; Badekopélni, kopélski, topliški.

Badeanſtalt *f.* kópel (-éli), kopališče.

Badegaſt *m.* topličar.

Badehaus *n.* ſ. Badeanſtalt.

baden kópati (kópljem); s-, okópati; ſich — kópati se; skópati se; er badete ſich in Thränen solze so ga oblivále.

Badeort, Badeplatz *m.* kopališče.

Badeſchwamm *m.* spužva, morska goba.

Badewanne *f.* kopánja, banja. [ba.

Badezimmer *n.* kopálnica, kopálna so-

Bagage *f.* prtljága, potna roba, prátež (-i); (Geſindel) drhál (-i), sódrga, izmèt.

Bagatelle *f.* malótna stvar (-i), malenkóst.

baggern jarke trébiti, — globíti.

bähen pŕziti, páriti; opŕziti, opáriti; ogréti; *impf.* ogrévati; (Holz) páliti, smoditi.

Bähmittel *n.* ogreválo.

Bahn *f.* pot, tir; (Eiſenbahn) želézna cesta, železnica; (Fahrbahn der Straße) cestíšče; (Schneebahn) gaz (-i); die — brechen im Schnee gáziti; pregáziti, gaz narediti.

Bahnbeamter *m.* železniški urádnik.

Bahnbetrieb *m.* železniški obrát.

bahnen (gangbar machen) ugládi, uhóditi; *impf.* uglájati; einen Weg, eine Straße — pot, cesto délati, krčíti si; narediti, izkrčíti si, pretíriti; ſich

Digitized by Google

den Weg zu einem Amte — odpréti si pot do službe.

Bahnhof *m.* kolodvòr.

Bahnwächter *m.* železniški čuvàj.

Bahre *f.* mrtváški odèr, skolke *pl.*; (Tragbahre) nosila *pl.*, pare *pl.*

Bahrtuch *n.* mrtváški prt, mrtvàško pregrinjálo.

Bai *f.* zatòk.

Bajazzo *m.* bajác, glumáč, pavlíha.

Bajonnett *n.* bajonét.

Bakel *m.* učiteljeva pálica, — šiba.

Balance *f.* ravnotéžje, ravnovísje.

balancieren držáti se v ravnotéžju, balansírati.

bald *adv.* kmalu, skoraj; v kratkem; zu — preskóro; — hier, — dort zdaj tù, zdaj tàm.

Baldachin *m.* nebó, baldahín.

baldig skórajšnji, bŕz. [bŕže.

baldigſt *adv.* práv kmalu, prècej, náj-

baldmöglichſt *adv.* bŕž ko bo mogóče.

Baldrian *m. (Valeriana larusta)* motovílec; *(Valeriana celtica)* špajka.

Balg *m.* koža, meh; *dem.* mešíček; (Schlangenbalg) lev, kačji liček.

balgen ſich trgati, tépsti (tépem), boríti se, métati, pípati, púliti se, rváti (rújem) se.

Balger *m.* rvávec, pretepávec, rváč, tepún. [tánje.

Balgerei *f.* pretèp, tepèž, rvánje, me-

Balgfrucht *f.* mešíček, mošnjica.

Balken *m.* bruno; (Trambalken) tram, gréda; (a. d. Wage) grédeljnica, prečka; (a. Pfluge) grédelj; (unbehauen) hlod.

Balkenwerk *n.* grédje, tramóvje, brúnovje. [*pl.*

Balkon *m.* mostovž, balkón, pomóli

Ball *m.* óblo, óblica, krogla; (Spiel—) žoga, mečka; *dem.* žógica; (Schnee—) kepa; *dem.* képica; (Tanzfeſt) ples, raj.

Ballade *f.* balláda.

Ballaſt *m.* težína, podtežílo, pritéžje; (daß Schlechte) irvŕžek, izméček.

Balleiſen *n.* jerán.

Ballen *m.* gruda, gruča, kepa; (Hand—) peščáj; (Bündel) bútara, cula, bala.

ballen (die Hand) pestíti, stískati; der Schnee ballt ſich sneg se sprijéma, — se kopíči; die geballte Hand pestnica.

Ballett *n.* gledíščni ples, balét.

ballförmig óblast, oblíčast, žógast, képast.

Ballgaſt *m.* plesávec.

ballhornifieren potvoríti, izkaziti, spakedráti, spáčiti.

Ballkleid *n.* oblačílo za ples, plesno oblačílo.

Ballon *m.* zrakoplàv, balón.

Ballotage *f.* glasovánje s króglicami.

Ballſpiel *n.* žóganje.

Ballſpieler *m.* žógavec.

Balſam *m.* drago mazílo, dragomást (-i), balzam; *fig.* hladilo, utéha, tešílo.

balſamieren mazíliti, balzamovati.

balſamiſch bálzamov; blagodíšeč, blagovonjàv.

Balz *f.* rastítev, ráščenje, parjénje; auf die — gehen iti (idem, grem) divjih petelínov strélјat.

balzen rástiti se, páriti se; (v. Auerhahn) peti (pojem); (v. Birkhahn) krúliti.

Bambusrohr *n.* indijánski trst, bambus.

Ban *m.* ban (kraljévi naméstnik na Hrváškem).

Banal- banski. [nána.

Banane *f.* rajska smokév, bisang, ba-

Band *m.* zvezèk; *dem.* zvezčič, snopič.

Band *n.* trak, vezálo, vezílo; (Holz—) goz (-i), gozva; (Knochen—) vez (-i); (Stroh—) poréslo, povéslo; (Schnur) motvóz, vrv (-i); *dem.* vrvca; *fig.* vez (-i), zveza; daß — der Freundſchaft prijáteljska vez; (Feſſeln) želézje, spone *pl.*, okóvi *pl.*, vezí *pl.*; in Bande legen vkléniti, zvézati koga; daß — d. Zunge lɔ̃šen jezik odvézati, razmájati.

Bandage *f.* obvéza, obvezílo, ovijáča.

Bandaſſel *f.* striga.

Bande *f.* (von Muſikanten) godci *pl.*; (von Dieben) tatjé *pl.*, tatínska drhál (-i), trop tatóv.

Bandelier *n.* jerménasta obrámnica.

Bandfabrik *f.* trakárnica. [lisíca.

Bandhaken *m.* stožér; (b. d. Böttchern)

Bandhandel *m.* trákarstvo; — betreiben trakáriti; **=händler** *m.* trákar; **=händlerin** *f.* trákarica.

bändig ukrotljìv, ukrótèn.

bändigen krotíti, strahovati; ukrotíti.

Bändiger *m.* krotívec; **—in** *f.* krotívka.

Bandit *m.* razbójnik, ropar.

Bandkrämer *m.* ſ. Bandhändler.

Digitized by Google

Bannagel *m.* (aus Eisen) žebêlj, žrebêlj, čávelj; (aus Holz) klin.
Bannerif *m.* obróč.
Bannwurm *m.* trakúlja.
bange bojazljiv, tesnosrčèn; es ist mir — tesnó, tesnóbno mi je; es ist mir — um ihn bojim se zanj; davor ist mir — tega se bojim, to me skrbí; in banger Erwartung stehen težko pričakovati česa; — machen einem plášiti; izplášiti koga.
bangen trápiti, múčiti; *intr.* bati (bojim) se, skrbéti (koga).
Bangigkeit *f.* bojázen (-i), nemír, skrb (-i), tesnóba.
Bank *f.* klop (-ī); (in d. Kirche) stòl; (National—) národna banka; auf die lange — schieben dolgo odkládati, odlášati.
Bankactie *f.* bánčna délnica, ákcija.
Bankdirector *m.* bánčni ravnátelj.
Bankeisen *n.* skoba.
Bänkelsänger *m.* poúlični popeváč.
Bankerott *m.* kupčijski propád, krida, bankrót, kànt.
bankerott werden krido napovédati (-vém), na kànt priti (pridem), na boben priti.
Bankett *n.* pojédina, gostija, gostí *pl.*; céstna obkrajína.
Bankhaken *m.* skoba.
Bankhaus *n.* menjálnica.
Banknote *f.* bánkovec. [mož).
Bankschraubstock *m.* stolni primež (pri-
Bann *m.* preklétev, preklétstvo; izóbčenje, pregnánstvo; in den — thun prekléti (-kólnem); *impf.* preklínjati koga; izobčiti, *impf.* izobčevati.
bannen privézati (-vézem), pribíti (-bijem); *impf.* privezovati, pribíjati; Geister — duhóve zaklínjati, rotíti; zakléti (-kólnem), zarotíti; (austreiben) izgánjati; izgnáti (-žénem); er steht wie gebannt stoji, kakor bi bil okamenèl, kakor bi mu bile noge vkopáne.
Bannер *m.* zaklinjávec, preklinjávec, izganjávec.
Banner *n.* prápor, zastáva.
Bannfluch *m.* kletév, preklétstvo. [(-i).
Bannlegung *f.* (beš Waldes) prepóved
Bannmeile *f.* obméstje, mestna okólica.
Bannstrahl *m.* ſ. Bannfluch.
Banquier *m.* menjevávec, bankír.
Banse *f.* parma, parna.
Bansen *m.* (erſter Magen des wiederkäuenden Thieres) prežvekoválnik.
Baptiſt *m.* krstník.
bar (nackt) nag, gòl, bos; (leer) prázen; (frei) čist, pròst; (v. Gelde) gotòv; —es Geld gotovina; — bezahlen v gotóvih denárjih pláčati; *impf.* plačevati.
Bär *m.* medved; *dem.* medvédček, medvédec; (Sternbild) voz, medved; (Schweinbär) merjásec, nerésec.
Baracke *f.* lesenjáča, kolíba.
Barbar *m.* divják, sirovec, okrótnik, barbár.
Barbarei *f.* divjóst, sirovost, okrótnost, barbárstvo.
Barbarin *f.* divjákinja. [bárski.
barbariſch divji, divjáški, sirov, bar-
Barbarismus *m.* barbarizém.
Barbe *f.* mréna; *dem.* mrénica.
bärbeißig godrnjav, gondrav, pust.
Barbier *m.* brivec, brijáč; Barbier- brívski, brijáški.
barbieren briti (brijem); obríti; *fig.* opeháriti, okániti.
Barbiermeſſer *n.* brítev; *dem.* brítvica.
Barbiermeſſerſchmied *m.* brítvar.
Barbierſtube *f.* brívnica.
Barchent *m.* barhant.
Barde *m.* pevec starih Keltov, bard.
Bären- medvédji, medvédov.
Bärenfleiſch *n.* medvédina.
Bärenführer *m.* medvédar.
Bärengeſtirn *n.* ſ. Bär.
Bärenhaut *f.* medvédja koža; auf der — liegen polégati, lenóbo pasti (pasem).
Bärenhäuter *m.* polegáč, zavaljúh.
Bärenklau *f.* medvédja šapa, — taca; *(Heracl. sphondyl.)* dežen.
Bärenkoth *m.* medvédjak.
Bärenſpinner *m.* kosmatinec.
Bärentatze *f. (Clavaria flava)* ruména griva, lisičji párkeljci *pl.*
Bärentreiber *m.* ſ. Bärenführer.
Barett *n.* duhóvna kapa, birét.
Barfonds *m.* gotovína.
Barfroſt *m.* golomrázica, suhi mraz.
barfuß bosonóg, bosopèt; — werden izbosíti se, obosèti.
Barfüßer *m.* bosák, golonóžec, bosopétec; —in *f.* bosopétka, bosáča.

Digitized by Google

barhaupt razoglàv, gologlàv.
Bärin *f.* medvédka, medvédica.
Barke *f.* ládjica, barka.
barköpfig ſ. barhaupt.
Bärlappen *m. (Lycop. clav.)* lisíčjak; *(Lycop. complan.)* zaspánec.
Bärme *f.* (der Schaum auf d. Biere) pene *pl.*; (die Hefe) drožjé (-žij) *f. pl.*, droži *pl.*
barmherzig usmíljen, milosrčèn, smílečen (Stmk.); —e Brüder usmíljeni bratje, milosrčniki; —e Schweſtern sestre usmiljenke, milosrčnice.
Barmherzigkeit *f.* usmíljenje, milosrčnost; — ausüben milosrčèn, usmíljen biti (sem).
barock čuděn, čudovít. [tèr.
Barometer *n.* (*m.*) tlakomèr, baromé-
Baron *m.* barón; **=eſſe** *f.* baronésa; **=in** *f.* baróninja, barónica, barónovka.
Barre *f.* šibika, pálica; **Gold—** zlato v šibíkah, zlato v pálicah.
Barren *m.* drog.
Barricade *f.* úlična pregráda z zabóji, sodi, brúnovjem itd., barikáda.
Barrière *f.* pregráda, zagráda; **=tractat** *m.* mejebrámbna pogódba.
Barſch *m. (Perca fluviatilis)* ostríž; *(Acerina cernua)* okún.
barſch osórèn.
Barſchaft *f.* gotovína, gotóvi denárji.
Bart *m.* brada; *dem.* brádica; in den — murmeln sam pri sebi godrnjáti, — mrmráti; den — abnehmen briti (brijem); obriti; (des Hahnes) bradélj, podbráděk; (a. Getreide) os (-í), osína, resa; (am Schlüſſel) bradovnica.
Bartart *f.* bradlja, bezjáča.
Bartflechte *f.* brádovec, lišáj v bradi.
Bartgras *n.* kozja brada.
Barthaar *n.* vos, barúsa, kocína; **das erſte —** mah, puh.
bärtig bradàt, barúsast, brkast.
Bartläppchen *n.* podbráděk, bradélj.
bartlos golobrád, brez brade.
Bartſcherer *m.* ſ. Barbier.
Bartwachs *n.* vosèk, voščílo za brado.
Bartweizen *m.* pšenica resúlja, résica.
Bartwiſch *m.* omélo, ométih.
Baryt *m.* barít, težec.
Baryton *m.* baritón. [jih.
Barzahlung *f.* plačílo v gotóvih denár-
Baſalt *m.* bazált.
Baſe *f.* teta, strina; *dem.* tética, tétka; (Schweſter der Mutter) ujna; (in der Chemie) osnóva.
baſieren podlágo iméti (imám), opírati se, temeljiti.
Baſilie *f.* bosílje, bosíljek.
Baſilika *f.* stolna cerkèv, bazílika.
Baſilisk *m.* bazilísk (kúščarica čudovite postáve).
Baſis *f.* podlága, podstáva, temelj; (der Säule) stalo, stojálo; *math.* črta osnóvnica.
Basrelief *n.* bareljéf, ploskorézba, nizki pridvíg, delo nízkega pridvíga.
baſs *adv.* zeló; bólj; bolje; dalje.
Baſs *m.* bas, globóki glas.
Baſsgeige *f.* bas.
Baſsgeiger *m.* godec na bas.
Baſſin *n.* krnica, jarín.
Baſſiſt *m.* basist. [vlakno.
Baſt *m.* lik, lub; *coll.* líčje; (a. Flachſe)
baſta *interi.* dosti, dovólj!
Baſtard *m.* (unehel. Kind) nezakónski otròk, hotív; (Miſchling) polutàn, izróděk.
Baſtardfeile *f.* polgósta pila.
Baſtei *f.* bastíja.
baſten líčnat, iz líčja.
Baſtfaden *m.* lika, líčina.
Baſtgeflecht *n.* pletenína iz líčja.
Baſtkäfer *m.* likar.
Baſtonnade *f.* tepénje po podplátih.
Bataille *f.* bitèv, bitka.
Bataillon *n.* bataljón; **Bataillons-** bataljónski.
Bathengel *m.* ožánka, sv. Uršule roža.
Batiſt *m.* batíst.
batiſten batístast.
Batterie *f.* baterija; **Batterie-** baterijski; galvanìſche — galvánski laneč, galvánska baterija.
Batzen *m.* (harter Körper) gruča; (weicher) kepa; (Münze) repar.
batzen krpáriti; skrpáriti.
Bau *m.* (das Bauen) délanje, stávljenje; zídanje, gradnja, gradba; (Gebäude) poslópje, stávba; (Bauart) zidáva, slog; (Körperbau) postáva, rast (-í); (d. Wildes) lož, brlòg, luknja; (d. Sprache) svojstvo, ustrój; (im Bergbau) delo; **Bau-** stavbni, stávbinski.

Digitized by Google

Bauamt *n.* stavbni urȁd.

Bauch *m.* trebuh; *dem.* trebúšek; (größer) vàmp; (des Schiffes) bòk; Bauch- trebúšni.

Bauchdiener *m.* požerúh, požrešnik.

Bauchfell *n.* trebúšnica, potrebúšnica.

Bauchflosse *f.* plavúta.

Bauchflosser *m.* trboplúta.

Bauchfüßler *m.* trbonóžec.

Bauchgrimmen *n.* grizenje, grizavica, ujedanje v trebúhu, ščipanje; ich habe — grize, ščiplje, ujéda me.

Bauchgurt *m.* podpróga, podpŕsnica.

Bauchhöhle *f.* trebúšna duplína.

bauchig trebúšnat, trebúšen; bókast, vámpast.

Bäuchlein *n.* trebúšček, trebúšec.

Bauchriemen *m.* pas.

Bauchschmerz *m.* j. Bauchgrimmen.

Bauchwurm *m.* glista.

Bauconsens *m.* stavbno dovolilo, stávbinska dovolítev.

Baude *f.* koliba, kočúra.

Baudepartement *n.* stavbni oddélek.

Baudienstvorschrift *f.* stávbinski slúžbeni predpis.

bauen stáviti, zídati, délati; postáviti, sezidati, narediti; *impf.* postávljati. naréjati; (Feld) obdélati; *impf.* obdelovati, obdelávati; (Getreide) sejáti (séjem); vsejáti; (Mais) sadíti; nasadíti; (Wein) pridélati; *impf.* pridelovati; (Straße) délati, graditi, naréjati; izdélati, izgraditi, narediti; (Bergbau) kópati (kopljem), délati v rúdniku; (Nest) délati, znášati; (auf jemand) zanésti (-nésem) se, zaúpati; *impf.* zanášati se.

Bauer *m.* kmèt, kmetovávec; *dem.* kmetič; (verächtl.) kmetávs; (im Schachspiele) pešec; (im Kartenspiele) hlapec; (in Zusammensetzgn.) -délec od. -ár, ž. B.: Landbauer poljedélec, Weinbauer vinár; — sein kmétovati; — werden pokmétiti se.

Bauer *n.* kletka, gajba, gájbica.

Bäuerin *f.* kmetica, seljánka; (verächtl.) kmetúlja, kmetávslja.

bäuerisch kmétiški, kmečki; *fig.* sirov, neotesán.

Bauern- kmétiški, kmečki, kmetski, kmétovski.

Bauerngut *n.*, **Bauernhof** *m.* kmetija; (ein verlassen.) pušča.

Bauernschinder *m.* kmetodèr.

Bauernschinderei *f.* kmetodérstvo.

Bauernstand *m.* kmétiški stan, kmetje.

Bauernvolk *n.* kmétiško ljudstvo, kmetje.

Bauernwirtschaft *f.* kmetíjstvo, kmétiško gospodárstvo.

Bauersmann *m.* j. Bauer.

Baufach *n.* stávbinska stroka.

baufällig razpadljiv; — sein podírati se, razpádati.

Baufeld *n.* ral (-i), órno, orálno polje.

Baugeräth *n.* oródje za zídanje.

Baugerüst *n.* stavbni oder.

Bauholz *n.* stavbni les, tesárski les.

Baukosten *pl.* stavbni stroški, stroški za zídanje.

Baukunst *f.* graditeljstvo, stávbarstvo, zidárska umétnost.

Bauleitung *f.* stavbno vodstvo, vodstvo gradnje.

Bauleute *pl.* zidárji.

baulich stavbèn; im —en Zustande v dobrem stanu.

Baulichkeit *f.* stavba, zgradba.

Baulinie *f.* stavbna črta.

Baum *m.* drevó (-ésa); *dem.* drévce, drevésce; *coll.* drevje; (hohler) skrámola, škrámola; es fällt kein — auf einen Hieb na en mah se hrast ne podére; (durch Pfropfen veredelter Baum) cépljenka; Baum- drevésni, drévni.

Baumaterial *n.* gradívo, stavívo.

Baumbast *m.* j. Bast. [telj.

Baumeister *m.* stavbni mojstèr, gradi-

baumeln bingljáti, gúncati se.

bäumen sich speti (spnèm) se; *impf.* spénjati se; postáviti se, *impf.* postávljati se pokóncu, na zadnje noge.

Baumfrucht *f.* sad; *coll.* sadje.

Baumgarten *m.* sadovník, sadni vrt.

Baumgipfel *m.* vŕh; *dem.* vršič, vršíček.

Baumharz *n.* drevésna smola, kécmec.

Baumhöhle *f.* duplo, duplja, skrámola, žlambor.

Baumkloß *m.* panjáč.

Baumläufer *m.* plazívec, plezár.

baumleer brezdrévèn, brezdrévnat; —e Stelle im Walde laz, jasa.

Baummarder *m.* kuna zlatica.

Digitized by Google

Baummark *n.* stržén, svrž (-í), svrg.
Baummaſt *f.* žir, žirovína.
Baumöl *n.* laško olje.
Baumrinde *f.* skorja; die abgenommene — obelína.
Baumſaft *m.* mezga, drevésni sok.
Baumſchere *f.* vrtnárske škarje *pl.*
Baumſchule *f.* drevésnica.
Baumſchwamm *m.* gliva.
Baumſpecht *m.* detél, žolna.
baumſtark tršast, korénast; —er Menſch hrust.
Baumſtock *m.* štòr, štrómelj.
Baumſtrunk *m.* obrúnek.
Baumſtumpf *m.* štremélj, panj, paróbek, štòr, ril, trš.
Baumwachs *n.* vrtnárski voseк, drevomáz.
Baumwolle *f.* bombáž, pávola.
baumwollen bombážev, bombážast.
Baumwollenſtaude *f.* bombáževec.
Baumwollenzeug *n.* bombáževina.
Baumzucht *f.* drevésarstvo, sadjárstvo.
Bauobject *n.* stavbni predmèt.
Bauordnung *f.* stavbni red.
Bauplan *m.* stavbni načŕt.
Bauplatz *m.* stavíšče, zidalíšče.
Bausback *m.* debeloličnik, licman.
bausbackig debeloličen.
Bauſch *m.* guba, zbuhlína; in — und Bogen kaufen vse povprék kúpiti, zmésoma kúpiti.
bauſchen nadúti, napihniti, naščépebauſchig gúbav, nabúhel, nabúhnjen.
Bauſtätte *f.* ſ. Bauplatz.
Bauſtein *m.* stavbni kamen; *coll.* stavbno kámenje.
Bauſtil *m.* stavbni slog, zidáva.
Baute *f.* stávba, stávbina.
Bauunternehmer *m.* stavbni podjétnik.
Bauverſtändige *m.* stávbinski veščák.
Bauwerk *n.* ſ. Baute.
Bauweſen *n.* stavíteljstvo, graditeljstvo.
Bauzeit *f.* stavbna doba.
Bazar *m.* bazár, tržíšče, semnjíšče.
be- in Zſſgn. o-, ob-, po-, za-, na-.
beabſichtigen naméniti, naméniti se, namísliti; *impf.* namérjati, naménjen biti (sem), mísliti, na misli iméti (imám).
beachten méniti se za kaj, glédati na kaj, márati za kaj; opáziti kaj.
beachtenswert znamenít, pomísleka vreden, ozíra vreden.
Beachtung *f.* ozír, pomíslek; mit — z ozírom na ..., gledé na ...
Beamte *m.* urádnik; Beamten- urádniški.
Beamtenperſonale *n.* urádniško osébje.
Beamtenweſen *n.* urádništvo.
beängſtigen plášiti, strášiti.
Beängſtigung *f.* plášenje, strah.
beanſpruchen zahtévati kaj.
beanſtänden ustáviti, zadŕžati (-ím); *impf.* ustávljati, zadrževati; očitati, grájati.
beantragen predlágati, svétovati; predložíti, nasvétovati.
beantworten odgovoríti; *impf.* odgovárjati; (ſchriftlich) odpísati (-píšem); *impf.* odpisovati.
Beantwortung *f.* odgóvor, odpis.
bearbeiten obdélati; *impf.* obdelovati; (Aufgabe) izdélati; *impf.* izdelovati; (Holz) tésati (tésem); obtésati. [věc.
Bearbeiter *m.* obdelovávec, izdelová-
Bearbeitung *f.* obdeláva, izdeláva.
beaufſichtigen nadzorovati, nadzírati, na skrbi iméti (imám) koga, čúvati nad kom.
Beaufſichtigung *f.* nadzorovánje, nadzíranje, nadzòr.
beauftragen naložíti komu kaj, naročíti, ukázati (-kážem); *impf.* nalágati, naróčati, ukazovati.
bebartet bradát, barúsast.
bebauen obdélati; *impf.* obdelovati.
Bebauer *m.* obdelovávec.
beben tresti (tresem) se, trepetáti (-tám, -péčem); (vor Kälte) drgetáti (-tám, -géčem), drhtéti; (ſich bewegen) májati se, zíbati (zíbljem) se, gúgati se; —de Stimme tresoč glas.
Beben *n.* trepetánje, drgetánje; trepèt, drgèt.
Beccaſſine *f.* kozica.
Becher *m.* kozárec, čaša, kupa; *dem.* kozárček, čášica, kúpica.
Becherfrucht *f.* sklédičasti plod.
Becherfrüchtler *pl.* sklédičnice.
Becken *n.* médenica; (Waſch—) umiválnica; (Waſſer— ſ. Baſſin); (Erd—) kotlina, rupa, jaška.
beckenförmig médeničast.

Digitized by Google

bedachen kriti (krijem); pokriti; *impf.* pokrívati; neu — prekriti; *impf.* prekrívati.

Bedacht *m.* pomislek, premislek, preudárek, opáznost; mit — opázno, premišljeno; — nehmen auf etw. misliti, páziti, glédati na kaj; pomisliti na kaj.

bedacht pazèn, pazljiv; — sein auf etw. skrbéti za kaj, misliti, páziti na kaj.

bedächtig preudarljiv, premišljiv, pomislív, opázen, oprézen.

Bedächtigkeit *f.* preudarljivost, premišljivost, pomislivost.

bedachtlos nepreudárèn, nepremišljen, nepremiseln.

Bedachtnahme *f.* ozír.

bedächtsam ſ. bedächtig. [ha.

Bedachung *f.* pokrívanje; (Dach) stre-

bedanken ſich zahváliti koga za kaj, zahváliti komu na čem, zahváliti se komu; *impf.* zahvaljevati se.

Bedarf *m.* potréba, potrébščina; nach — po potrébi, kakor potréba nanése.

bedauern milovati, obmilovati, pomilovati, obžalovati; ich bedauere ihn smili se mi, žal mi je zanj.

Bedauern *n.* milovánje, pomilovánje, obžalovánje.

bedauernswert pomilovánja vreden, obžalovánja vreden.

bedecken kriti (krijem); pokríti, zakríti, prikríti; *impf.* po-, za-, prikrívati; založíti; *impf.* zalágati; (mit d. Decke) odéti (-dénem), pogrníti; *impf.* odévati, pogrinjati; (mit d. Deckel) zavézniti; (vom Waſſer) poplavíti, zalíti (-lijem).

Bedeckung *f.* pokrítje, pokrov, streha; (des Abganges) pokrítje, založba, poravnáva; (Kleid) odéja, krilo, pokrívalo; (Bewachung) straža, varstvo.

bedenken premisliti, preudáriti, presóditi; *impf.* premišljati, preudárjati, presójati; (bedacht ſein) pomisliti, spómniti se; *impf.* pomišljevati, spominjati se; (jemanden mit etw.) vóliti, poročiti, zapustíti komu kaj.

Bedenken *n.* po-, premislek, spotíkljaj.

bedenklich sumljiv, dvomljiv, sumèn, pomísleka vreden, nevárèn.

Bedenklichkeit *f.* sumljívost, dvomljívost, nevárnost.

Bedenkzeit *f.* čas za premíslek, čas za premišljevánje.

bedeuten poméniti; *impf.* poménjati, znáčiti; (anzeigen) kázati (kažem), obétati; (befehlen) veléti, ukázati; (mittheilen) oznániti, naznániti; *impf.* oznánjati, naznánjati.

Bedeuten *n.* opomín, dostávek; pristávek; (Bedeutung) pomèn, veljáva.

bedeutend znamenit, imenítèn, precéjšnji; *adv.* precèj, dosti, dokaj.

bedeutſam pomenljiv, tehtèn, važèn.

Bedeutſamkeit *f.* pomenljívost, vážnost.

Bedeutung *f.* pomèn, poménba, značílo; (Wichtigkeit) znamenítost, vážnost, imenítnost; Sache von — važna stvar (-í), imenítna stvar. [žèn.

bedeutungslos ničev, neznátèn, nevá-

bedeutungsvoll poménbèn, pomenít, zeló važèn.

bedienen streči (strežem) komu; postréči; ſich — rábiti, posluževati se; porábiti kaj, poprijéti (-prímem) se, poslúžiti se; — Sie ſich! (bei Tiſche) zajmíte, nujte, sezíte, izvolíte. [žáj.

Bediener *m.* stréžnik, postréžnik, stre-

Bedienerin *f.* stréžnica, postréžnica, strežájka.

bedienſam postréžèn, postrežljiv.

bedienſten v službo vzéti (vzámem); *impf.* jemáti (jémljem); službo komu podeliti; *impf.* podeljevati.

Bedienſtete *m.* služábnik.

Bedienſtung *f.* služba.

Diente *m.* strežáj, strežnik.

Bedienung *f.* strežba, postréžba.

bedingen pogájati; izgovoríti si, pridržáti (-ím) si; *impf.* izgovárjati si, pridržávati si; ein Ding bedingt das andere reč je zavísna od reči, ena reč pogája drugo, ena reč zavisí od druge.

bedingend pogójèn; —e Art pogójni naklòn, pogójnik.

bedingt pogójèn, uvétèn, zavísèn.

Bedingung *f.* pogój, uvèt; (Verabredung) pogódba, dogóvor; (Vorbehalt) pridržèk; — ſtellen izgovoríti si.

bedingungsweiſe *adv.* pogójno, s pogójem, pogójema.

bedrängen stískati, pritískati, zatírati, nadlegovati.

Bedrängnis *f.* stiska, nadlóga, reva.

Digitized by Google

bedrohen einen žúgati, groziti (se), pretíti komu; zažúgati, zagroziti (se), zapretiti komu.

bedrohlich grozílěn, pretèč. [nja.

Bedrohung *f.* žúganje, grožnja, pret-

bedrücken stiskati, treti (tarem), zatírati, tláčiti.

Bedrücker *m.* stiskávěc, zatíravěc.

Bedrückung *f.* stiska, stískanje, zatíranje, tláčenje.

bedünken, z. B. mich bedünkt es zdi se mi, dozdéva se mi.

bedürfen potrebovati, treba biti česa, potréba biti.

Bedürfnis *n.* potréba, potrébščina.

bedürftig potréběn, ubóg.

Bedürftige *m.* potrébnik.

Bedürftigkeit *f.* potréba, ubóštvo.

beeggen pobránati.

beehren častíti; počastíti koga, čast komu izkázati (-kážem); *impf.* čast izkazovati.

beeiden etw. priséči (-sézem) na kaj, s priségo potrditi; *impf.* priségati, s priségo potrjevati; jmdn. — zapriséči, v priségo vzéti (vzámem); *impf.* zapriségati, v priségo jemáti (jémljem).

beeidigt zapriséžen.

Beeidigte *m.* zapriséženec, priséžnik; *f.* zapriséženka.

Beeidigung *f.* zapriségba, zapriséga.

beeifern sich prizadéti (-dénem) si; *impf.* prizadévati si, potegovati se.

beeilen sich podvízati se, páščiti se, žúriti se; popáščiti se, požúriti se.

beeinträchtigen škódovati komu; oškodovati koga; krátiti komu kaj; ukrátiti, prikrátiti komu kaj.

Beeinträchtigung *f.* oškódba, prikrátba, škoda, kvar.

beenden, beendigen končáti, dokončáti, dovršíti, dognáti (-žénem), dogotóviti, dodélati; *impf.* končevati, dovrševati, dogotávljati; oft durch Zusammensetzg. mit do-, iz-, po-, z. B.: dodélati die Arbeit beenden, domlátiti das Dreschen beenden, požéti (-žánjem) die Ernte beenden, iznoréti auštoben, iztésati (-šem) fertig zimmern; ebenso: doplésti, dopléti, domólsti, doplésati ɔc.

Beendigung *f.* dokončávanje, dovršítěv, konéc.

beengen tíščati (tiščím), tesnobíti, tesníti; utesníti.

Beengung *f.* tesnóba, tesnóča.

beerben dédovati; podédovati.

beerdigen po-, zagrébsti (-grébem). pokópati (-kópljem); *impf.* pogrébati, pokopávati.

Beerdigung *f.* pogrèb, pokòp.

Beerdigungs- pogrébni; **=mahl** *n.* pogrébščina, sedmína.

Beere *f.* jágoda, bobíka; *dem.* jágodica; —n eſſen zóbati (zóbljem).

beerenförmig jágodast, jágodičast.

Beerenzapfen *m.* jágodasti stòrž.

Beet *n.* greda, leha; *dem.* gredíca, léhica; (a. d. Acker) ogòn; (breites) slòg.

befähigen sposóbiti; usposóbiti. [žen.

befähigt usposóbljen; sposóběn, zmo-

Befähigung *f.* usposóbljenost; sposóbnost, zmóžnost.

Befähigungsnachweis *m.* dokàz sposóbnosti; **=prüfung** *f.* sposobílna preizkúšnja.

befahren vóziti se, péljati (péljem) se po ...; —e Straße povóžena cesta, uglájena cesta.

befallen napásti (-pádem), prevzéti (-vzámem), obíti (-idem), izpreletéti, lotíti se; *impf.* napádati, prevzémati, obhájati, izprelétati, lotévati se; von der Ohnmacht — werden omedléti; *impf.* omedlévati.

befangen (verwirrt u. verlegen) zmešan, zmočen; pristránski.

Befangenheit *f.* zmešanost, zmóčenost; pristránost.

befassen sich pečáti se, báviti se, ukvárjati se s čim.

befehden jemanden vojsko napovédati (-vém); *impf.* napovedovati; eine Meinung — ovréči (-vržem), izpodbíti (-bijem); *impf.* izpodbíjati kako misél.

Befehl *m.* ukáz, povélje, zapóved (-i); (Commando) povéljstvo, vodstvo; was steht zu — kaj velévate, kaj bi radi? laut — po ukázu.

befehlen veléti; ukázati (-kážem), zapovédati (-vém); *impf.* velévati, ukazovati, zapovedovati; (herrschen) zapovedovati, vládati; (anempfehlen) priporočíti; *impf.* priporóčati, priporočevati; Gott befohlen z Bogom; jmdn.

Digitized by Google

vor sich — klícati (klíčem), zváti (zóvem) predse; poklícati, pozváti predse; —de Art velélni naklòn, velélnik.

befehligen zapovedovati, velévati, vóditi.

Befehlshaber *m.* povéljnik, zapovedník; Befehlshabers- povéljniški.

befestigen utŕditi, ukrepíti, pričvrstíti; *impf.* utrjevati, ukrepljevati, pričvŕščati; (an etwas) pritŕditi; *impf.* pritrjevati; befestigter Ort trdnjáva, ostrog.

Befestigung *f.* utŕdba, utrdítĕv, utrjevánje; *mil.* okòp, obzídje, taboríšče.

befeuchten vlážiti, móčiti; povlážiti, namóčiti, porosíti; *impf.* namákati; ein wenig — primóčiti; *impf.* primákati.

Befeuchtung *f.* povlážba, namáka; primáka.

befiedern sich périti se, perje dobívati; opériti se, perje dobíti; (flügge werden) godnjáti se; izgodnjáti se.

befiedert pérnat; godĕn.

Befinden *n.* zdravje, počútje.

befinden sich iméti (imám) se; počútiti se; (vom Orte) bívati, nahájati se; wie befindest du dich? kako ti je? ich befinde mich besser odléglo mi je, boljše mi je.

befindlich bivajóč, nahajajóč se.

beflecken oskrúniti, omádeževati, umázati (-mážem), ognúsiti, ogrdíti; *impf.* oskrúnjati, mázati, gnúsiti, grdíti; m. Blut — krváviti; okrváviti.

befleißen, befleißigen sich prizadéti, prizadejáti (-dénem) si; *impf.* prizadévati si, skrbéti (skrbím) za kaj, poprijémati se česa.

beflissen marĕn, marljiv, skrbĕn, skrbljìv.

Beflissenheit *f.* marljívost, skrbljívost, prizadéva.

beflügeln operútiti, perúti (peróti) dati (dám), krila dati, krila ustváriti; (beschleunigen) pospéšiti.

beflügelt krilát.

befolgen slúšati, ubógati, ravnáti se po čem; (d. Beispiel) posnéti (-snámem); *impf.* posnémati.

Befolgung *f.* poslúšanje, izpolnjevánje, posnéma.

Beförderer *m.* pospeševávĕc, pripomočník.

beförderlich pospeševálĕn, pripomočĕn.

befördern pospéšiti; *impf.* pospeševati; (Wissenschaften) podpírati; (mehren) povéčati, pomnožíti; (Waren) odpráviti, posláti (pósljem); *impf.* odprávljati, prevážati, pošíljati; (im Amte) povíšati; *impf.* poviševati.

Beförderung *f.* pospeševánje, podpíranje; prevážanje, odpráva, pošiljáva; povíšba.

Beförderungsmittel *n.* sredstvo za pospeševánje; vozílo.

befrachten obložíti, naložíti, obtovoríti; *impf.* nalágati, nakládati.

Befrachtung *f.* nakláda, nakládanje; (Fracht) naklàd, tovor.

befragen povprášati, vprášati; *impf.* povpraševati, vpraševati.

befreien osvobodíti, oprostíti, otéti (otmèm), réšiti; *impf.* oproščevati, reševati; sich — otéti se, réšiti se, iznebíti se.

Befreier *m.* rešítelj, odrešeník, rešník, spasítelj.

Befreite *m.* osvobojénĕc, oproščénĕc.

Befreiung *f.* osvobodítĕv, oprostítĕv, opróstba, oproščevánje, rešítĕv, odrešítĕv; Befreiungs- oprostílni.

befremden, es hat mich sehr befremdet začúdil, zavzél sem se, čudno se mi je zdelo; befremdend čudĕn, čudovít.

Befremden *n.* zavzétje, začúdba.

befreunden sprijázniti, sprijáteljiti.

befriedigen zadovóljiti, zadostíti; *impf.* zadostovati; (Begierden) ustréči (-stréžem), nasítiti; *impf.* ustrézati; (Gläubiger) pláčati; popláčati; (Durst) gasíti; ugasíti; (besänftigen) tolážiti, miríti; potolážiti, umiríti, upokojíti; befriedigend dovóljĕn, zadovoljìv.

Befriedigung *f.* zadovoljítĕv, zadostítĕv; izplačílo; (Zufriedenheit) zadovóljnost, zadovóljstvo.

befruchten plodíti; oplodíti; (v. Thieren) bréjiti, plemeníti; obréjiti, oplemeníti; (v. Geflügel) rástiti.

befruchtend rodovít, rodĕn, plodovít, plodĕn; ein —er Regen dobrótljiv dež.

Befruchtung *f.* plodítĕv, oplódba, brejénje, plemenjénje, ráščenje.

Befruchtungsorgan *n.* plodílo, plemenílo.

befugen pooblastíti, oblast podelíti, pravíco dati (dám); *impf.* pooblaščevati, oblást, pravíco dajáti.

Digitized by Google

Befugnis *f.* pooblastílo, oblást (-i), pravíca.

befugt pooblaščèn; zu etwas — ſein pravíco, oblást iméti (imám).

befühlbar potípen.

befühlen típati (tipam, tipljem); šlátati; otípati, potípati, pošlátati.

Befund *m.* izvìd.

befürchten bati (bojím) se, strah biti česa (strah me je česa).

befürworten priporočíti; *impf.* priporóčati, podpírati (kaj).

Befürwortung *f.* priporočílo.

begaben obdáriti, preskrbéti; *impf.* obdárjati, preskrbovati.

begabt obdarován, preskrbljèn; *fig.* nadárjen, bistroúmen.

Begabung *f.* nadárjenost.

begatten ſich *(hom.)* telésno, póltno se drúžiti; telésno, póltno se zdrúžiti, spóltiti se; (v. Säugethieren) po pleménu iti (grem); spojíti se; (v. Vögeln) rástiti se, páriti se; (v. Fiſchen) drstiti se.

Begattung *f. (hom.)* poltna združítev, telésno drúženje; (von Thieren) spój, parjénje, plemenítev.

begeben oddáti (-dám); *impf.* oddájati; ſich — napótiti se, správiti se, pojti (pojdem); *impf.* iti (idem), správ-ljati se; (ſich ereignen) pripetíti se, prigodíti se, primériti se; *impf.* pripetovati se, primérjati se; (eines Rechtes) odréči se, odpovédati (-vém) se; *impf.* odrekovati se, odpovedovati se; in die Flucht — popíhniti jo, potégniti jo, pobégniti.

Begebenheit *f.* prigódba, dogódba, dogódljaj.

Begebnis *n.* prigódek, dogódek, pripétljaj, primérljaj, naključje.

Begebung *f.* oddája.

begegnen sréčati, sresti (sretem); *impf.* srečávati, srečevati; (einer Sache) ubrániti, odvrníti; *impf.* odvráčati; (treffen) zadéti (-dénem); *impf.* zadévati; (ſich ereignen) prigodíti se, naključíti se, naméríti se.

Begegnung *f.* srečávanje, sréčanje; ve-

Begegnungspunkt *m.* srečališče.

begehen obíti (-idem), obhóditi, prehóditi; *impf.* obhájati, prehájati; (ein Feſt) praznovati, obhájati; das Martinifeſt, Johannisfeſt — martínovati, kresováti; d. Hochzeitsfeſt — svatováti; eine ſtrafbare Handlung — storíti kaznívo dejánje; eine Sünde — grešíti; pregrešíti se.

Begehr *n.* (*m.*) zahtéva, želja, terjátev; was iſt dein — kaj želíš, kaj bi rád?

begehren želéti, zahtévati; (fordern) térjati, hotéti (hóčem); (ſich ſehnen) koprnéti, hlepéti.

Begehren *n.* ſ. Begehr.

begehrlich poželjìv, pohótèn. [nost.

Begehrlichkeit *f.* poželjívost, pohót-

Begehrungsvermögen *n.* poželjnost, pohótnost.

Begehung *f.* obhòd, oglèd; politiſche — političnì obhòd; (e. Feſtes) praznovánje, svetkovánje.

begeifern oslíniti; *impf.* oslínjati; *fig.* oprávljati, obrekovati, črníti koga; očrníti koga.

begeiſtern navdúšiti, vnéti (vnámem), odušéviti; *impf.* navduševati, vnémati, odušévljati.

begeiſtert navdúšen, vnet, vznesèn.

Begeiſterung *f.* navdúšba, navdúšenost, zanòs, odušévljenost, vznesénost, vnéma.

Begierde *f.* (geiſtige) želja, poželénje, hrepenénje; (ſinnliche) pohót (-i), pohótnost.

begierig željèn, želčèn, poželjìv; pohótèn, pohlépen.

begießen oblíti (-líjem), políti; *impf.* oblívati, polívati; (die Erde) škropíti, kropíti, zalívati, namákati; poškropíti, pokropíti, zalíti, namóčiti; (m. heißem Waſſer) páriti; popáriti; *impf.* popárjati.

Beginn *m.* pričétek, začétek, počétek.

beginnen pričéti (-čnèm), začéti, počéti, lotíti se, prijéti (primem) za kaj, jeti (jámem); *impf.* pri-, za-, počénjati; *intr.* pričéti se, začéti se; *impf.* pričénjati se, začénjati se.

beglaubigen povériti, izpríčati, potŕditi; *impf.* povérjati, izpričevati, potrjevati.

beglaubigt povérjen, potŕjen.

Beglaubigte *m.* povérjenec, povérjenik.

Beglaubigung *f.* poverítev, potrdítev, poverílo.

Beglaubigungsſchreiben *n.* poverílnica.

Digitized by Google

begleiten sprémiti, izprevóditi, oprémiti (prošnjo); *impf.* sprémljati, spremljevati, izprevájati; begleitet oprémljen.

Begleiter *m.* spremljevávec, izprevódnik; —in *f.* spremljevávka, izprevódnica. [kázni.

Begleiterſcheinungen *pl.* spremne pri-

Begleitſchreiben *n.* sprémnica.

Begleitung *f.* sprémljanje, izprévod; (Perſonen) sprémstvo, družba; in — des Lehrers v družbi z učiteljem, z učiteljem vred.

beglücken osréčiti, sréčnega storiti; *impf.* osrečevati, srečnega délati.

begnadigen pomilostíti, milost izkázati (-kážem); *impf.* pomiloščevati, milost izkazovati.

Begnadigte *m.* pomiloščénec.

Begnadigung *f.* pomilostítev, pomiloščénje.

begnügen ſich zadovoléti, zadovoljíti se; *impf.* dovoléti, zadovoljevati se, zadovóljen biti (sem).

begnügſam zadovóljen, dovóljen.

begraben pokópati (-kópljem), pogrébsti (-grébem); *impf.* pokopávati, pogrébati; da liegt der Hund — v tem grmu zajec tiči.

Begräbnis *n.* pokòp, pogrèb.

Begräbniskoſten *pl.* pogrébščina, stroški (*pl.*) za pogrèb.

Begräbnismahl *n.* sedmína, kármina.

Begräbnisort *m.* (Grab) gròb, rakév, grobnica; (Friedhof) pokopališče, grobišče.

begraſen s travo pokríti (-krijem); *impf.* s travo pokrívati; (das Gras abfreſſen) popásti (-pásem); ſich — *fig.* gostíti se; pogostíti se, poživíti se; *impf.* poživljati se. [stèl.

begraſt travnat, zelen, s travo zará-

begreifen (betaſten) típati (típam, tipljem), šlátati; otípati, potípati, ošlátati, pošlátati; (in ſich faſſen) obséči (-sézem); *impf.* obségati; (verſtehen) razuméti, razbráti (-bérem), pójmiti; *impf.* uméti, umévati, razuméva ti.

begreiflich razumljiv, umévèn, doúmèn.

Begreiflichkeit *f.* umévnost, razumljívost, razumévnost, doúmnost.

begrenzen mejíti, mejníke stáviti, mejníčiti; omejíti, mejnike postáviti, omejníčiti; *impf.* omejevati, mejnike postávljati; (beſchränken) utesníti, stesníti; *impf.* stesnjevati.

Begrenzung *f.* omejítev, meja.

Begrenzungslinie *f.* mejna črta.

Begriff *m.* pójem; im — ſein, ſtehen kániti, místiti, namerávati, ob. es wird durch die imperf. Form des betreffenden Zeitwortes ausgedrückt, z. B. er iſt im — abzureiſen na pot se naprávlja.

begrifflich pójmovèn. [ma.

Begriffsinhalt *m.* vsebína kákega poj-

Begriffsſtützigkeit *f.* nedoumljívost, trmoglávje.

Begriffsvermögen *n.* razúmnost, pojmovítost.

Begriffswort *n.* pójmovna beséda.

begründen utemeljíti, utŕditi, izpríčati, obrazložíti, z razlógi podkrepíti, z dokázi potŕditi; *impf.* utemeljevati, izpričevati, z dokázi potrjevati; (ſtiften) ustanovíti, vpéljati, osnováti.

Begründer *m.* ustanovnik, začétnik, utemeljítelj.

begründet osnován, utemeljèn.

Begründung *f.* (einer Anſtalt) ustanovítev, osnóva, vpeljáva; (Beweis) obrazlózba, utemeljítev, dokáz.

begrüßen pozdráviti; *impf.* pozdrávljati; der Feind wurde mit Kanonen begrüßt sovrážnika so sprejéli s topóvi.

Begrüßung *f.* pozdrav, pozdravílo.

begünſtigen einen prednost dajáti komu; na roko iti (grem), — hóditi, — biti (sem) komu; pripomóči (-mórem) komu; *impf.* pripomágati komu, podpírati koga; (befördern) pospéšiti; *impf.* pospeševati; begünſtigter Preis znížana cena.

Begünſtigung *f.* ugódnost, prednost; pripomóč (-i), podpíranje; olajšílo, olajšáva.

Beguſs *m.* polív, oblív.

begutachten presóditi, océniti; *impf.* presójati.

Begutachtung *f.* presója, océna.

begütert imovít, premóžen, bogàt.

begütigen tolážiti, míriti; utolážiti, umíriti, udobróviti; *impf.* udobrávljati.

behaaren z lasmi, z dlako obdáti; *impf.* obdájati; ſich — dobíti lasé,

Digitized by Google

dlako, kosmatíne; *impf.* dobívati lasé, dlako, kosmatíne.

behaart kosmát, dlakast. zarástel.

behäbig (v. Sachen) prijétën, ugóden; (v. Perſonen) ki izláhka in dobro, prijétno živi; (wohlgenährt) dobro rejèn, debel; (phlegmatiſch) hladnokrvën, malomárën.

behaftet obložèn s čim, podvržen čemu; mit Schulden — zadolžèn; mit einer anſtedenden Krankheit — okúžen.

behagen einem všeč biti (sem), ugóden biti, goditi; ugoditi; *impf.* ugájati komu; veseliti koga, dobréti, dopásti (-pádem) komu; die Speiſe behagt mir jed mi tekne, jed se mi priléže.

Behagen *n.* slast (-i), zadovóljstvo; ich finde — an etwas všeč mi je kaj, pogódu mi je.

behaglich všéčen, ugóden, prijétën.

Behaglichkeit *f.* všéčnost, ugódnost, zadovóljnost, prijétnost.

behalten obdržati (-držim), ohrániti; *impf.* obdrževati, ohranjevati; (für ſich) zamólčati (-molčím); *impf.* zamolčevati; im Gedächtniſſe — pómniti, v spomínu hrániti; zapómniti, v spomínu si ohrániti; die Oberhand — zmágati, zmóči (-morem); *impf.* zmagovati, premagovati; Recht — prav iméti (imám); obveljáti (moje obveljá ich behalte Recht).

Behälter *m.* shranílo, shrana, posóda.

Behältnis *n.* hramba, shramba; (Gefäß) posóda; (Kiſte) skrinja; (für wilde Thiere) zverinják.

behaltſam ohranljív; zamolčljív; ein —es Gedächtnis dober spomín.

behandeln obdélati, obravnáti; *impf.* obdelovati, obravnávati kaj, pretrésati; jemdn. gut, übel — s kom lepo, grdo délati, ravnáti, postópati; jmdn. geſetzlich — ravnáti s kom po zakónu; ärztlich — zdráviti, léčiti koga.

Behandlung *f.* obdelovánje, obravnáva; ravnánje, postópanje; ärztliche — zdravljénje, zdravítev.

behängen einen mit etwas vésiti kaj na koga; obésiti, *impf.* obéšati; *fig.* obdáti, *impf.* obdájati; (weidmänn.) die Hunde — daš Wild psi zverino popádejo in se na njo obésijo, se je prímejo; ein Zimmer — sobo zastréti (-strèm), obstréti, opéti (-pnèm); *impf.* zastírati, obstírati.

beharren vztrájati; — auf etw. ostáti (-stánem), *impf.* ostájati pri čem, držati (držím) se česa; ne odstópiti od česa.

beharrlich stanovítèn, vztrájen.

Beharrlichkeit *f.* stanovítnost, vztrájnost.

behauen einen Baum kléstiti; okléstiti, obsékati; *impf.* obsekovati; einen Stein — sklésati (-klésem), obrézati (-rézem), obdélati; *impf.* klésati (klésem), obrezovati, obdelovati; grob — okrésati (-krésem), *impf.* okresávati; d. Bauholz — obtésati (-tésem), *impf.* obtesávati; —er Stein rezan kamen.

behaupten trditi; dokazovati; (das Recht, den Platz, den Beſitz) obdržati (-držím), *impf.* obdrževati; (d. Proceſs) dobíti, *impf.* dobívati; ſich — držati se; obdržati se.

Behauptung *f.* trditèv; dokazovánje.

behauſen (beherbergen) prenočíti, pod streho vzéti (vzámem); *impf.* prenočevati, pod streho jemáti (jémljem).

Behauſung *f.* prenočítèv; (das Haus) stan, stanovališče, domóvje.

beheben (Zinſen) vzdígniti, potégniti; *impf.* vzdigovati; (ein Hindernis) odpráviti, odstraníti; *impf.* odprávljati, odstranjevati.

Beheizung *f.* kurjáva.

Behelf *m.* pomóček, pripomóček, pomagálo, pospešílo.

behelfen ſich pomóči (-mórem) si, opomóči si; *impf.* pomágati si.

behelligen nadlegovati koga, nadlégo délati komu; ſich mit etw. — ukvárjati se s čim, vtíkati se v kaj.

behende ročèn, urèn.

Behendigkeit *f.* ročnost, urnost.

beherbergen ſ. behauſen.

beherrſchen gospodovati (nad kom), vládati (koga, komu, s kom), oblást iméti (imám) nad kom; (vom Könige, Kaiſer) kraljevati, carjevati; (d. Leidenſchaften) krotíti, brzdáti; ukrotíti.

Beherrſcher *m.* vladár, gospodár.

beherzigen premísliti, k srcu si vzéti (vzámem); *impf.* premišljevati, k srcu si jemáti (jémljem).

Digitized by Google

beherzt srčěn, pogúmen, hraběr.

beheren narediti, zdéti (zdénem); *impf.* narějati komu; (mit d. Augen) uróčiti.

Beherung *f.* uròk, auch uróki *pl.*

behilflich pomagljiv, pripomogljiv, pomočljiv; — ſein pomóči (-mórem), pripomóči; *impf.* pomágati, pripomágati.

behorchen na tihem, skrivaj poslúšati, na ušésa vleči, prislušati, prisluškovati.

Behörde *f.* oblástvo, oblást (-i), gospóska; competente — pristójno oblástvo.

behördlich oblástvěn.

Behuf *m.* prid, korist (-i); (Zweck) namen, svrha; zum —e (= behufs) v namen, zà, zarádi ob. ein Satz mit da.

behüten várovati, čúvati; obvárovati, ohrániti; *impf.* ohranjevati; Gott behüte Bog obváruj, Bog ne daj; behüte dich Gott z Bogom, z Bogom hodi.

Behüter *m.* varih, čuváj.

behutſam pazěn, pazljiv, opázen, oprézěn.

Behutſamkeit *f.* paznost, pazljivost, opréznost.

bei *praep.* pri; (an) òb, tik; — der Thür herein skozi vrata; beim Fenſter heraus skozi okno; (zur Zeit) pò, za, òb, z. B.: po noči, za dne, ob lepem vrémenu; — Waſſer und Brot ob vodi in kruhu.

beibehalten pri-, obdŕžati (-drźím); *impf.* pri-, obdrževati; den üblen Geruch behält es lange bei neprijétni duh mu dolgo ostáne, se ga dolgo drži.

Beiblatt *n.* prilóga, dokláda.

beibringen prinèsti (-nésem), donésti; *impf.* pri-, donášati; (Beweiſe) podáti, predložiti, pokázati (-kážem) dokáze; (Zeugen) pripéljati (-péljem), privésti (-védem) priče; Gift — zavdáti, *impf.* zavdájati; Wunde — rániti koga; Biſswunde — oklàti (-kóljem); d. Zeugniš — izkázati se z izpričeválom; (Wiſſenſchaften) učiti koga kaj; poučiti; *impf.* poučevati koga v čem, razkládati komu kaj; razložiti, vcépiti komu kaj.

Beibringung *f.* predlóžba.

Beicht- izpóvedni.

Beichte *f.* izpóved (-i); — hören izpovédati, *impf.* izpovedovati.

beichten izpovédati se; *impf.* izpovedovati se; (bekennen) povédati, izpovédati, razodéti (-dénem); *impf.* razodévati.

Beichtſtuhl *m.* izpovedníca.

Beichtvater *m.* izpovedník.

beide *num.* obá, obé; obádva, obédve.

beidemal *adv.* obákrat.

beiderlei obój, obójěn.

beiderſeitig obójěn; obojestránski; vzajémčn.

beiderſeits *adv.* (beide) obá, obé; ſie ſind — einverſtanden obá sta iste misli; z obéh strani, na obé strani.

beidrücken pritisniti; *impf.* pritiskati, pritiskovati.

Beifall *m.* ugódek, dopádanje, pohvála; — finden ugoditi, dopásti (-pádem); *impf.* ugájati, dopádati; — geben pohváliti; *impf.* pohvaljevati; — klatſchen plóskati.

beifallen (ins Gedächtniš kommen) spómniti se, *impf.* spomínjati se česa; na misel, na um priti (pridem); *impf.* na misel, na um prihájati.

beifällig pohválěn, všeč; *adv.* s pohválo.

beifügen pridejáti (-dénem), dodáti (-dám), dostáviti, priložiti; *impf.* pridévati, dodávati, prilágati.

Beifügen *n.* pristávek, dostávek.

Beifügung *f.* prilóga, prikláda; *gram.* pridévek, prilástek.

Beifuß *m.* *(Artemisia absynthum)* pelín (pélin), komónika.

Beigabe *f.* pri-, dodátek, pridévek.

beigeben pri-, dodáti (-dám), priložiti; *impf.* pri-, dodájati, prilágati; (Perſonen) pridrúžiti; *impf.* pridruževati.

beigenannt imenován, s priímkom.

Beigeſchmack *m.* priokús, nacik; — haben díšati (díšim), cíkati po čem.

beigeſellen pridrúžiti; *impf.* pridruževati.

beiher *adv.* zraven, mimogredé.

Beihilfe *f.* pripomóč (-i), pripomóček; — leiſten pripomóči (-mórem), priskóčiti; *impf.* pripomágati.

beikommen komu do živega priti (pridem), komu kaj moči (morem); ſich — laſſen predŕzniti se.

Beil *n.* sekíra; *dem.* sekírica; (breite Zimmeraxt) bradlja.

Digitized by Google

Beilage *f.* dr-, priloška, priloga.
Beilager *n.* vrsta, sestavljenka.
beiläufig priležen; *ade.* mimogrede; približno, okoli, blizu.
beilegen priložiti, priklati (-ikam), pridejati (-jênem); *impf.* prilagati, pridevati (-jêvam, -stvijem), prišívati; (ausgleichen) poravnati, sporazumeti; *impf.* poravnávati; (Namen) pomeniti, poravnáti (ugled), ukloniti; *impf.* pomenjati; (Unruhen) umiriti, utolažiti; (Kleidern — verzeti (verjêmem); (einen Namen — vzeti (vzámem); die Schuld ist beizulegen stvar je poravnalna.
Beilegung *f.* priložanje; (e. Streites) sprava, poravnava.
Beileid *n.* sožálje, sočutje, sočutovanje; — bezeigen prijáviti sožálje; milovati koga, žalovati s kom.
Beilfchlafwurzel *n.* sočutnica, sočutni korenik.
beilegen priložiti biti (stem).
beimengen, beimifchen primešati, primêšati; *impf.* primenjati.
beimeffen pripisati (-pišem); *impf.* pripisovati; (Kleidern — vzeti (verjêmem); die Schuld — dolžiti, krivíti koga; obdolžiti, obtožiti koga.
Bein *n.* kost (-i); — dem. kostica; (Tierfnochen) bolvo; die Beine bedeuten (Schlechtes) goljufica, pisáti (-išem) (Zeichen); (Beine, kosten, kostén. [ne.
beinahe ade. skoro, skoraj, malo da
beinbrüchig kostomat.
Beinhaus *n.* grobnik, prolévek.
Beinhaus *n.* kostolom, negolom.
beinern koščen, kostén.
Beinfraß *m.* kostnica, gnilôba kosti.
Beingerüft *n.* kostnjak, okóstnica.
Beinhaus *n.* kostnica, kostíšče.
Beinhaut *f.* pokóstnica.
beinig koščen, kostnat; in Zſſſgn. — — dvonóg.
Beinkleid *n.* hlače *pl.* (leinene Unterhlače *pl.*; [ne.
beinlos brezkóstnat, brezkóstnen.
beinrank ade. kostnat, kostén.
beinſtändig kostnat, kostén.
beinſtarrend kostnat, kostén.
beinweiß kostnobel.
beiordnen pridružiti, pridružíti, pridružiti; *impf.* pridruževati, pridružévati, pridružávati.
Beipack *m.* priklad, oviš; — ſchinken, — ſchinken; — ſchinken.
beipacken priložiti, oviš.
beiſammen ade. vkup, skup, skupaj.
Beiſatz *m.* (auf dem Grabe) napis, [nadgrobni napis.
Beiſatz *m.* dr-, prostavšk, dodatek; primek (-i).
beiſchaffen pri-, oskrbeti, pripeljáti; *impf.* pri-, oskrbovati, pripeljávati.
Beiſchaffung *f.* priskrba.
Beiſchlaf *m.* ustrna združitev, spôj.
Beiſchläfer *m.* priležnik, hotnik; — *f.* priležnica, hotnica, hlodnica.
beiſchließen priložiti, priključiti (-ključim), priklenúti (-klênem); *impf.* priključati, priklepati, priklepati.
Beiſchluß *m.* priloga, priložnik.
Beiſchrift *f.* pripis, pripisek.
Beiſein *n.* prisotnost, navzočnost, prisôtnost; im — ſeiner Mutter vpričo svoje mati, pred svoma materna.
beiſetzen beiſetzen *ade.* nastrán, vstrán; nastrani. ot strani; Scherz — brez šale, zares.
beiſtehen pristáviti, priložiti (-dênem); *impf.* pristavljati, prideváti; (e. Preis) pokupati (-kúpljem), pogrešati (-grêšem); *impf.* pokupávati, pogrebati; ſchätzen — pripísati (-pišem), *impf.* pripisovati.
Beiſetzung *f.* pristavljanje; (e. Preis) pogreb, pokop; ſchätzung — pripis, pripísek.
Beiſitz *m.* prisédanje, prisêja.
beiſitzen sedéti pri čem; prisedovati.
Beiſitzer *m.* prisédnik.
Beiſpiel *n.* zgled, primér; ſich ein — nehmen zgledovati se po kom, glédati na koga; zum — na primér, na priliko, postávim.
beiſpiellos brezprimérən, neslišan, nečúven.
beiſpielsweiſe *ade.* na primér na priliko.
beiſpringen priskóčiti, pripomóči (-mórem); *impf.* pomágati, pripomágati.
Beißbeere *f.* (*Capsicum*) páprika, turški popér.

Digitized by Google

beißen gristi (grízem), klati (kóljem); ugrizniti (-nem), ugristi, ukláti, ujésti (-jém); *impf.* újedati; (von Schlangen, Fliegen) píčiti, upíčiti; *impf.* píkati; (Körner) zóbati (zóbljem); (Knochen) glódati (glójem); (brennen) skeléti, skleti, péči, ščemétі; (jucken) srbéti; (v. Gewiſſen) múčiti, péči; ſich — kávsati se, gristi se, klati (kóljem) se.

beißend grizóč, grizljiv; skelèč; (v. der Rede) zbadljiv, rezèk, ostër.

Beißer *m.* (auch **Beißker**) *(Cobitis fossilis)* piškúr, čik; *(C. barbatula)* kačéla.

Beiſtand *m.* pomóč (-i), pripomóč; (Perſon) pomočník, pomagáč; (als Zeuge) priča, svedòk; — leiſten v pomóč biti (sem), pomóči (-mórem), pripomóči; *impf.* pomágati.

beiſtehen pomóči (-mórem), pripomóči; *impf.* pomágati, na pomóč biti (sem), brániti.

beiſtellen dati, priskrbéti, omísliti; *impf.* dajáti, priskrbovati, omíšljati.

Beiſteller *m.* priskrbník.

Beiſtellung *f.* priskrba, priskrbovánje.

Beiſteuer *f.* donésèk, prispévèk, podárèk; (milde Gabe) milodár, milostínja.

beiſteuern donésti (-nésem), prispéti (-spém, -spéjem), podáriti, priložiti; *impf.* donášati, darovati, prilágati.

beiſtimmen pritégniti, pritŕditi, privóliti; *impf.* pritegovati, pritrjevati, ujémati se, zlágati se s kom.

Beiſtimmung *f.* pritrdilo, privolítëv, odobrávanje; privolílo.

Beiſtrich *m.* véjica.

Beitrag *m.* donésèk, prispévèk, prinésèk, pripomóčèk; (für ein Druckwerk) članèk, sestávèk, spisèk.

beitragen donésti (-nésem), pripomóči (-mórem); *impf.* donášati, pripomágati, prispévati; das Seinige — prizadévati si po svoji moči.

Beitragsſatz *m.* prispévni postávèk.

beitreten pristópiti, *impf.* pristópati; einer Meinung — pristáti (-stánem) na predlòg, na mnenje, poprijéti (-prímem) se mnenja; einem Bündniſſe — stópiti v zvezo.

Beitritt *m.* pristòp; **Beitritts-** pristópni.

Beitrittsgebür *f.* pristopnína.

Beitrittsſchein *m.* pristópnica.

Beiwagen *m.* pridáni voz, drugi voz.

beiwohnen prièujóč biti (sem), zraven biti; einer Schlacht, dem Gottesdienſte — v boju biti, pri sveti maši biti; einer Hochzeit — v svatih biti, na svátovščini biti, svatováti.

Beiwort *n.* pridévnik, prilòg.

beiwörtlich pridévèn.

beizählen prištéti (-štéjem), *impf.* prištévati, šteti med ...

Beize *f.* stroj, čímža, kvaša, lúženje; (im Waſſer) močénje; (der beizende Körper) strójnica, lužílo, močílo; (Falkenjagd) lov s sokóli.

beizeiten *adv.* začása, zarána, zgodaj.

beizen strójiti, lúžiti; (im Waſſer) močíti, namákati; (von den Jägern) loviti s sokóli.

beiziehen (Sachverſtändige) privzéti (-vzámem) (veščáke), *impf.* privzémati.

Beizmittel *n.* strojílo, lužílo.

bejahen trditi; po-, pritrditi; *impf.* potrjevati, pritrjevati.

bejahend trdílèn, pritrjeválèn.

bejahrt prilétèn, póstarèn, ostarèl.

Bejahung *f.* pritŕdba, potŕdba, pritrdítëv, pritrjevánje.

bejammern objokovati, obžalovati, oplakovati.

bekämpfen bojeváti se, boríti se, vojskovati se s kom ob. zoper koga; (Begierden) krotíti, brzdáti; (e. Lehre) izpodbijati; (beſiegen) premóči (-mórem), zmágati; *impf.* zmagovati.

Bekämpfung *f.* borba; krotítëv, brzdánje; zatòr, odpráva.

bekannt znàn, poznàn; — machen, geben razglásiti, razjáviti, oznániti, na znanje dati; *impf.* razglášati, oznánjati, na znanje dajáti; — werden seznániti se, spoznáti se s kom; *impf.* seznánjati se; die Neuigkeit wurde — novíca se je razglasíla.

Bekannte *m.* znanèc; *f.* znanka.

bekanntermaßen, bekanntlich *adv.* kakor je znano, kakor je vsem vestno, kakor je sploh znano.

Bekanntgabe, Bekanntmachung *f.* naznanílo, oznanílo, objáva, razglášanje, oglàs, razglàs.

Digitized by Google

Baummark *n.* stržén, svrž (-í), svrg.
Baummaſt *f.* žir, žirovína.
Baumöl *n.* laško olje.
Baumrinde *f.* skorja; die abgenommene — obelína.
Baumſaft *m.* mezga, drevésni sok.
Baumſchere *f.* vrtnárske škarje *pl.*
Baumſchule *f.* drevésnica.
Baumſchwamm *m.* gliva.
Baumſpecht *m.* detél, žolna.
baumſtark tŕšast, korénast; —er Menſch hrust.
Baumſtock *m.* štòr, štrómelj.
Baumſtrunk *m.* obrúnek.
Baumſtumpf *m.* štremélj, panj, paróbek, štòr, ril, tŕš.
Baumwachs *n.* vrtnárski vosék, drevomáz.
Baumwolle *f.* bombáž, pávola.
baumwollen bombážev, bombážast.
Baumwollenſtaude *f.* bombáževec.
Baumwollenzeug *n.* bombáževina.
Baumzucht *f.* drevésarstvo, sadjárstvo.
Bauobject *n.* stavbni predmèt.
Bauordnung *f.* stavbni red.
Bauplan *m.* stavbni načŕt.
Bauplatz *m.* stavíšče, zidalíšče.
Bausback *m.* debeloličnik, licman.
bausbackig debeloličen.
Bauſch *m.* guba, zbuhlína; in — und Bogen kaufen vse povprék kúpiti, zmésoma kúpiti.
bauſchen nadúti, napíhniti, naščepébauſchig gúbav, nabúhel, nabúhnjen.
Bauſtätte *f.* ſ. Bauplatz.
Bauſtein *m.* stavbni kamen; *coll.* stavbno kámenje.
Bauſtil *m.* stavbni slog, zidáva.
Baute *f.* stávba, stávbina.
Bauunternehmer *m.* stavbni podjétnik.
Bauverſtändige *m.* stávbinski veščák.
Bauwerk *n.* ſ. Baute.
Bauweſen *n.* staviteljstvo, graditeljstvo.
Bauzeit *f.* stavbna doba.
Bazar *m.* bazár, tržišče, semnjišče.
be- in Zſſgn. o-, ob-, po-, za-, na-.
beabſichtigen naméniti, naméniti se, namísliti; *impf.* namérjati, naménjen biti (sem), mísliti, na misli iméti (imám).
beachten méniti se za kaj, glédati na kaj, márati za kaj; opáziti kaj.
beachtenswert znamenít, pomísleka vreden, ozíra vreden.
Beachtung *f.* ozír, pomíslek; mit — z ozírom na ..., gledé na ...
Beamte *m.* urádnik; Beamten- urádniški.
Beamtenperſonale *n.* urádniško osébje.
Beamtenweſen *n.* urádništvo.
beängſtigen plášiti, strášiti.
Beängſtigung *f.* plášenje, strah.
beanſpruchen zahtévati kaj.
beanſtänden ustáviti, zadŕžati (-ím); *impf.* ustávljati, zadrževati; očitati, grájati.
beantragen predlágati, svétovati; predložíti, nasvétovati.
beantworten odgovoríti; *impf.* odgovárjati; (ſchriftlich) odpísati (-píšem); *impf.* odpisovati.
Beantwortung *f.* odgóvor, odpis.
bearbeiten obdélati; *impf.* obdelovati; (Aufgabe) izdélati; *impf.* izdelovati; (Holz) tésati (tésem); obtésati. [vec.
Bearbeiter *m.* obdelovávec, izdelová-
Bearbeitung *f.* obdeláva, izdeláva.
beaufſichtigen nadzorovati, nadzírati, na skrbi iméti (imám) koga, čúvati nad kom.
Beaufſichtigung *f.* nadzorovánje, nadzíranje, nadzor.
beauftragen naložíti komu kaj, naročíti, ukázati (-kážem); *impf.* nalágati, naróčati, ukazovati.
bebartet bradát, barúsast.
bebauen obdélati; *impf.* obdelovati.
Bebauer *m.* obdelovávec.
beben tresti (tresem) se, trepetáti (-tám, -péčem); (vor Kälte) drgetáti (-tám, -géčem), drhtéti; (ſich bewegen) májati se, zibati (zíbljem) se, gúgati se; —de Stimme tresóč glas.
Beben *n.* trepetánje, drgetánje; trepèt, drgèt.
Beccaſſine *f.* kozíca.
Becher *m.* kozárec, čaša, kupa; *dem.* kozárček, čášica, kúpica.
Becherfrucht *f.* sklédičasti plod.
Becherfrüchtler *pl.* sklédičnice.
Becken *n.* médenica; (Waſch—) umiválnica; (Waſſer— ſ. Baſſin); (Erd—) kotlína, rupa, jaška.
beckenförmig médeničast.

Digitized by Google

bedachen kriti (krijem); pokríti; *impf.* pokrívati; neu — prekríti; *impf.* prekrívati.

Bedacht *m.* pomíslek, premíslek, preudárek, opáznost; mit — opázno, premíšljeno; — nehmen auf etw. mísliti, páziti, glédati na kaj; pomísliti na kaj.

bedacht pazèn, pazljív; — sein auf etw. skrbéti za kaj, mísliti, páziti na kaj.

bedächtig preudarljív, premíšljiv, pomíslív, opázen, oprézen.

Bedächtigkeit *f.* preudarljívost, premíšljivost, pomíslívost.

bedachtlos nepreudáren, nepremíšljen, nepremíseln.

Bedachtnahme *f.* ozír.

bedachtſam ſ. bedächtig. [ha.

Bedachung *f.* pokrívanje; (Dach) stre-

bedanken ſich zahváliti koga za kaj, zahváliti komu na čem, zahváliti se komu; *impf.* zahvaljevati se.

Bedarf *m.* potréba, potrébščina; nach — po potrébi, kakor potréba nanése.

bedauern milovati, obmilovati, pomilovati, obžalovati; ich bedauere ihn smili se mi, žal mi je zanj.

Bedauern *n.* milovánje, pomilovánje, obžalovánje.

bedauernswert pomilovánja vreden, obžalovánja vreden.

bedecken kriti (krijem); pokríti, zakríti, prikríti; *impf.* po-, za-, prikrívati; založíti; *impf.* zalágati; (mit d. Decke) odéti (-dénem), pogrníti; *impf.* odévati, pogrinjati; (mit d. Deckel) zavézniti; (vom Waſſer) poplavíti, zalíti (-líjem).

Bedeckung *f.* pokrítje, pokrov, streha; (des Abganges) pokrítje, založba, poravnáva; (Kleid) odéja, krilo, pokrívalo; (Bewachung) straža, varstvo.

bedenken premísliti, preudáriti, presóditi; *impf.* premíšljati, preudárjati, presójati; (bedacht ſein) pomísliti, spómniti se; *impf.* pomíšljevati, spominjati se; (jemanden mit etw.) vóliti, poročíti, zapustíti komu kaj.

Bedenken *n.* po-, premíslek, spotíkljaj.

bedenklich sumljív, dvomljiv, sumèn, pomísleka vreden, nevárен.

Bedenklichkeit *f.* sumljívost, dvomljívost, nevárnost.

Bedenkzeit *f.* čas za premíslek, čas za premíšljevánje.

bedeuten poméniti; *impf.* poménjati, znáčiti; (anzeigen) kázati (kažem), obétati; (befehlen) veléti, ukázati; (mittheilen) oznániti, naznániti; *impf.* oznánjati, naznánjati.

Bedeuten *n.* opomín, dostávek; pristávek; (Bedeutung) pomèn, veljáva.

bedeutend znamenít, imenítен, precéjšnji; *adv.* precéj, dosti, dokáj.

bedeutſam pomenljiv, tehtèn, važèn.

Bedeutſamkeit *f.* pomenljívost, vážnost.

Bedeutung *f.* pomèn, poménba, značílo; (Wichtigkeit) znamenítost, vážnost, imenítnost; Sache von — važna stvar (-í), imenítna stvar. [žèn.

bedeutungslos ničev, neznátèn, neva-

bedeutungsvoll poménbèn, pomenít, zeló važèn.

bedienen streči (strežem) komu; postréči; ſich — rábiti, posluževati se; porábiti kaj, poprijéti (-prímem) se, poslúžiti se; — Sie ſich! (bei Tiſche) zajmíte, nujte, sezíte, izvolite. [žáj.

Bediener *m.* stréžnik, postréžnik, stre-

Bedienerin *f.* stréžnica, postréžnica, strežájka.

bedienſam postréžèn, postrežljiv.

bedienſten v službo vzéti (vzámem); *impf.* jemáti (jémljem); službo komu podeliti; *impf.* podeljevati.

Bedienſtete *m.* služábnik.

Bedienſtung *f.* služba.

Bediente *m.* strežáj, strežnik.

Bedienung *f.* strežba, postréžba.

bedingen pogájati; izgovoríti si, pridržáti (-ím) si; *impf.* izgovárjati si, pridržávati si; ein Ding bedingt das andere reč je zavísna od reči, ena reč pogája drugo, ena reč zavísi od druge.

bedingend pogójèn; —e Art pogójni naklòn, pogójnik.

bedingt pogójèn, uvétèn, zavísèn.

Bedingung *f.* pogòj, uvèt; (Verabredung) pogódba, dogóvor; (Vorbehalt) pridržèk; — ſtellen izgovoríti si.

bedingungsweiſe *adv.* pogójno, s pogójem, pogójema.

bedrängen stiskati, pritiskati, zatírati, nadlegovati.

Bedrängnis *f.* stiska, nadlóga, reva.

Digitized by Google

bedrohen einen žúgati, groziti (se), pretiti komu; zažúgati, zagroziti (se), zapretiti komu.

bedrohlich grozílen, pretèč. [nja.

Bedrohung *f.* žúganje, grožnja, pret-

bedrücken stískati, treti (tarem), zatírati, tláčiti.

Bedrücker *m.* stiskávec, zatíravec.

Bedrückung *f.* stiska, stískanje, zatíranje, tláčenje.

bedünken, ž. B. mich bedünft es zdi se mi, dozdéva se mi.

bedürfen potrebovati, treba biti česa, potréba biti.

Bedürfnis *n.* potréba, potrébščina.

bedürftig potrében, ubóg.

Bedürftige *m.* potrébnik.

Bedürftigkeit *f.* potréba, ubóštvo.

beeggen pobránati.

beehren častíti; počastíti koga, čast komu izkázati (-kážem); *impf.* čast izkazovati.

beeiden etw. priséči (-sézem) na kaj, s priségo potrditi; *impf.* priségati, s priségo potrjevati; jmdn. — zapriséči, v priségo vzéti (vzámem); *impf.* zapriségati, v priségo jemáti (jémljem).

beeidigt zapriséžen.

Beeidigte *m.* zapriséženec, priséžnik; *f.* zapriséženka.

Beeidigung *f.* zapriségba, zapriséga.

beeifern ſich prizadéti (-dénem) si; *impf.* prizadévati si, potegovati se.

beeilen ſich podvízati se, páščiti se, žúriti se; popáščiti se, požúriti se.

beeinträchtigen škódovati komu; oškodovati koga; krátiti komu kaj; ukrátiti, prikrátiti komu kaj.

Beeinträchtigung *f.* oškódba, prikrátba, škoda, kvar.

beenden, beendigen končáti, dokončáti, dovršíti, dognáti (-žénem), dogotóviti, dodélati; *impf.* končevati, dovrševati, dogotávljati; oft durch Zuſammenſetzg. mit do-, iz-, po-, ž. B.: dodélati die Arbeit beenden, domlátiti das Dreſchen beenden, požéti (-žánjem) die Ernte beenden, iznoréti auštoben, iztésati (-šem) fertig zimmern; ebenſo: doplésti, dopléti, domólsti, doplésati ɔc.

Beendigung *f.* dokončávanje, dovršítev, konéc.

beengen tíščati (tiščim), tesnobíti, tesníti; utesníti.

Beengung *f.* tesnóba, tesnóča.

beerben dédovati; podédovati.

beerdigen po-, zagrébsti (-grébem). pokópati (-kópljem); *impf.* pogrébati, pokopávati.

Beerdigung *f.* pogrèb, pokòp.

Beerdigungs- pogrébni; **=mahl** *n.* pogrébščina, sedmína.

Beere *f.* jágoda, bobíka; *dem.* jágodica; —n eſſen zóbati (zóbljem).

beerenförmig jágodast, jágodičast.

Beerenzapfen *m.* jágodasti stòrž.

Beet *n.* greda, leha; *dem.* gredica, léhica; (a. d. Acker) ogòn; (brcitеš) slòg.

befähigen sposóbiti; usposóbiti. [žen.

befähigt usposóbljen; sposóben, zmo-

Befähigung *f.* usposóbljenost; sposóbnost, zmóžnost.

Befähigungsnachweis *m.* dokáz sposóbnosti; **=prüfung** *f.* sposobilna preizkúšnja.

befahren vóziti se, péljati (péljem) se po ...; —e Straße povóžena cesta, uglájena cesta.

befallen napásti (-pádem), prevzéti (-vzámem), obíti (-ídem), izpreletéti, lotíti se; *impf.* napádati, prevzémati, obhájati, izprelétati, lotévati se; von der Ohnmacht — werden omedléti; *impf.* omedlévati.

befangen (verwirrt u. verlegen) zmešan, zmočen; pristránski.

Befangenheit *f.* zmešanost, zmóčenost; pristránost.

befaſſen ſich pečáti se, báviti se, ukvárjati se s čim.

befehden jemanden vojsko napovédati (-vém); *impf.* napovedovati; eine Meinung — ovréči (-vržem), izpodbíti (-bijem); *impf.* izpodbíjati kako misél.

Befehl *m.* ukáz, povélje, zapóved (-i); (Commando) povéljstvo, vodstvo; was ſteht zu — kaj velévate, kaj bi radi? laut — po ukázu.

befehlen veléti; ukázati (-kážem), zapovédati (-vém); *impf.* velévati, ukazovati, zapovedovati; (herrſchen) zapovedovati, vládati; (anempfehlen) priporočíti; *impf.* priporóčati, priporočevati; Gott befohlen z Bogom; jemdn.

Digitized by Google

vor ſich — klícati (klíčem), zváti (zóvem) predse; poklícati, pozváti predse; —de Art velélni naklon, velélnik.

befehligen zapovedovati, velévati, vóditi.

Befehlshaber *m.* povéljnik, zapovednik; Befehlshabers- povéljniški.

befeſtigen utrditi, ukrepíti, pričvrstíti; *impf.* utrjevati, ukrepljevati, pričvrščati; (an etwas) pritrditi; *impf.* pritrjevati; befeſtigter Ort trdnjáva, ostróg.

Befeſtigung *f.* utrdba, utrdítev, utrjevánje; *mil.* okóp, obzídje, taborišče.

befeuchten vlážiti, móčiti; povlážiti, namóčiti, porosíti; *impf.* namákati; ein wenig — primóčiti; *impf.* primákati. [máka.

Befeuchtung *f.* povlážba, namáka; pri-

befiedern ſich péřiti se, perje dobívati; opériti se, perje dobíti; (flügge werden) godnjáti se; izgodnjáti se.

befiedert pérnat; goděn.

befinden *n.* zdravje, počútje.

befinden ſich imẽti (imám) se; počútiti se; (vom Orte) bívati, nahájati se; wie befindeſt du dich? kako ti je? ich befinde mich beſſer odléglo mi je, boljše mi je.

befindlich bivajóč, nahajajóč se.

befleckeu oskrúniti, omádeževati, umázati (-mážem), ognúsiti, ogrdíti; *impf.* oskrúnjati, mázati, gnúsiti, grdíti; m. Blut — krváviti; okrváviti.

befleißen, befleißigen ſich prizadéti, prizadejáti (-dénem) si; *impf.* prizadévati si, skrbéti (skrbím) za kaj, poprijémati se česa. [ljiv.

befliſſen marẽn, marljiv, skrbẽn, skrb-

Befliſſenheit *f.* marljívost, skrbljívost, prizadéva.

beflügeln operútiti, perúti (peróti) dati (dám), krila dati, krila ustvárіti; (beſchleunigen) pospéšiti.

beflügelt krílat.

befolgen slúšati, ubógati, ravnáti se po čem; (d. Beiſpiel) posnéti (-snámem); *impf.* posnémati.

Befolgung *f.* poslúšanje, izpolnjevánje, posnéma.

Beförderer *m.* pospeševávec, pripomočnik. [čen.

beförderlich pospeševálen, pripomó-

befördern pospéšiti; *impf.* pospeševati; (Wiſſenſchaften) podpírati; (mehren) povéčati, pomnožiti; (Waren) odprávіti, posláti (pošljem); *impf.* odprávljati, prevážati, pošíljati; (im Amte) povíšati; *impf.* povíševati.

Beförderung *f.* pospeševánje, podpíranje; prevážanje, odpráva, pošiljáva; povíšba.

Beförderungsmittel *n.* sredstvo za pospeševánje; vozílo.

befrachten obložíti, naložíti, obtovoríti; *impf.* nalágati, nakládati.

Befrachtung *f.* nakláda, nakládanje; (Fracht) naklad, tovor.

befragen povprášati, vprášati; *impf.* povpraševati, vpraševati.

befreien osvobodíti, oprostíti, otéti (otmèm), rẽšiti; *impf.* oproščevati, reševati; ſich — otéti se, rẽšiti se, iznebíti se. [spasitelj.

Befreier *m.* rešítelj, odrešenik, rešnik,

Befreite *m.* osvobojénec, oproščénec.

Befreiung *f.* osvobodítev, oprostítev, opróstba, oproščevánje, rešítev, odrešítev; Befreiungs- oprostílni.

befremden, es hat mich ſehr befremdet začúdil, zavzél sem se, čudno se mi je zdelo; befremdend čuděn, čudovít.

Befremden *n.* zavzétje, začúdba.

befreunden sprijázniti, sprijáteljiti.

befriedigen zadovóljiti, zadostíti; *impf.* zadostovati; (Begierden) ustréči (-strežem), nasítiti; *impf.* ustrézati; (Gläubiger) pláčati; popláčati; (Durſt) gasíti; ugasíti; (beſänftigen) tolážiti, miríti; potolážiti, umiríti, upokojíti; befriedigend dovóljen, zadovóljiv.

Befriedigung *f.* zadovoljítev, zadostítev; izplačílo; (Zufriedenheit) zadovóljnost, zadovóljstvo.

befruchten plodíti; oplodíti; (v. Thieren) brẽjiti, plemeníti; obrẽjiti, oplemeníti; (v. Geflügel) rástiti.

befruchtend rodovít, roděn, plodovít, ploděn; ein —er Regen dobrótljiv dež.

Befruchtung *f.* plodítev, oplódba, brejénje, plemenjénje, ráščenje. [nílo.

Befruchtungsorgan *n.* plodílo, plemе-

befugen pooblastíti, oblast podelíti, pravíco dati (dám); *impf.* pooblaščevati, oblást, pravíco dajáti.

Digitized by Google

Befugnis *f.* pooblastílo, oblást (-i), pravica.

befugt pooblaščèn; zu etwas — sein pravíco, oblást iméti (imám).

befühlbar potípěn.

befühlen típati (tipam, tipljem); šlátati; otípati, potípati, pošlátati.

Befund *m.* izvìd.

befürchten bati (bojím) se, strah biti česa (strah me je česa).

befürworten priporočíti; *impf.* priporóčati, podpírati (kaj).

Befürwortung *f.* priporočílo.

begaben obdáriti, preskrbéti; *impf.* obdárjati, preskrbovati.

begabt obdarován, preskrbljèn; *fig.* nadárjen, bistroúměn.

Begabung *f.* nadárjenost.

begatten sich *(hom.)* telésno, póltno se drúžiti; telésno, póltno se zdrúžiti, spóltiti se; (v. Säugethieren) po pleménu iti (grem); spojíti se; (v. Vögeln) rástiti se, páriti se; (v. Fischen) dŕstiti se.

Begattung *f. (hom.)* poltna združítěv, telésno drúženje; (von Thieren) spòj, parjénje, plemenítěv.

begeben oddáti (-dám); *impf.* oddájati; sich — napótiti se, správiti se, pojti (pojdem); *impf.* iti (idem), správljati se; (sich ereignen) pripetíti se, prigodíti se, priméríti se; *impf.* pripetovati se, primérjati se; (eines Rechtes) odréči se, odpovédati (-vém) se; *impf.* odrekovati se, odpovedovati se; in die Flucht — popíhniti jo, potégniti jo, pobégniti.

Begebenheit *f.* prigódba, dogódba, dogódljaj.

Begebnis *n.* prigóděk, dogóděk, pripétljaj, primérljaj, nakljúčje.

Begebung *f.* oddája.

begegnen sréčati, sresti (sretem); *impf.* srečávati, srečevati; (einer Sache) ubrániti, odvŕniti; *impf.* odvráčati; (treffen) zadéti (-dénem); *impf.* zadévati; (sich ereignen) prigodíti se, nakljúčiti se, naméríti se.

Begegnung *f.* srečávanje, sréčanje; vedénje.

Begegnungspunkt *m.* srečalíšče.

begehen obíti (-ídem), obhóditi, prehóditi; *impf.* obhájati, prehájati; (ein Fest) praznovati, obhájati; das Martinifest, Johannisfest — martínovati, kresováti; d. Hochzeitsfest — svatováti; eine strafbare Handlung — storíti kaznívo dejánje; eine Sünde — grešíti; pregrešíti se.

Begehr *n.* (*m.*) zahtéva, želja, terjátěv; was ist dein — kaj želíš, kaj bi ràd?

begehren želéti, zahtévati; (fordern) térjati, hotéti (hóčem); (sich sehnen) koprnéti, hlepéti.

Begehren *n.* s. Begehr.

begehrlich poželjìv, pohótěn.

Begehrlichkeit *f.* poželjívost, pohótnost.

Begehrungsvermögen *n.* požéljnost, pohótnost.

Begehung *f.* obhòd, oglèd; politische — polítični obhòd; (e. Festes) praznovánje, svetkovánje.

begeifern oslíniti; *impf.* oslínjati; *fig.* oprávljati, obrekovati, čŕniti koga; očŕniti koga.

begeistern navdúšiti, vnéti (vnámem), oduševiti; *impf.* navduševati, vnémati, odušévljati.

begeistert navdúšen, vnet, vznesèn.

Begeisterung *f.* navdúšba, navdúšenost, zanòs, odušévljenost, vznesénost, vnéma.

Begierde *f.* (geistige) želja, poželénje, hrepenénje; (sinnliche) pohót (-i), pohótnost.

begierig željěn, želčěn, poželjìv; pohótěn, pohlépěn.

begießen oblíti (-líjem), políti; *impf.* oblívati, polívati; (die Erde) škropíti, kropíti, zalívati, namákati; poškropíti, pokropíti, zalíti, namóčiti; (m. heißem Wasser) páriti; popáriti; *impf.* popárjati.

Beginn *m.* pričétěk, začétěk, počétěk.

beginnen pričéti (-čnèm), začéti, počéti, lotíti se, prijéti (prímem) za kaj, jeti (jámem); *impf.* pri-, za-, počénjati; *intr.* pričéti se, začéti se; *impf.* pričénjati se, začénjati se.

beglaubigen povériti, izpríčati, potŕditi; *impf.* povérjati, izpričevati, potrjevati.

beglaubigt povérjen, potŕjen.

Beglaubigte *m.* povérjeněc, povérjenik.

Beglaubigung *f.* poverítěv, potrdítěv, poverílo.

Beglaubigungsschreiben *n.* poverílnica.

Digitized by Google

begleiten sprémiti, izprevóditi, oprémiti (prošnjo); *impf.* spremljati, spremljevati, izprevájati; begleitet oprémljen.

Begleiter *m.* spremljevávec, izprevódnik; —in *f.* spremljevávka, izprevódnica. [kázni.

Begleiterſcheinungen *pl.* spremne pri-

Begleitſchreiben *n.* sprémnica.

Begleitung *f.* spremljanje, izprévod; (Perſonen) sprémstvo, družba; in — beš Lehrers v družbi z učiteljem, z učiteljem vred.

beglücken osréčiti, sréčnega storíti; *impf.* osrečevati, srečnega délati.

begnadigen pomilostíti, milost izkázati (-kážem); *impf.* pomiloščevati, milost izkazovati.

Begnadigte *m.* pomiloščénec.

Begnadigung *f.* pomilostítev, pomiloščénje.

begnügen ſich zadovoléti, zadovoljíti se; *impf.* dovoléti, zadovoljevati se, zadovóljen biti (sem).

begnügſam zadovóljen, dovóljen.

begraben pokópati (-kópljem), pogrébsti (-grébem); *impf.* pokopávati, pogrébati; da liegt der Hund — v tem grmu zajec tiči.

Begräbnis *n.* pokop, pogrèb.

Begräbniskoſten *pl.* pogrébščina, stroški (*pl.*) za pogrèb.

Begräbnismahl *n.* sedmína, kármina.

Begräbnisort *m.* (Grab) grób, rakév, grobnica; (Friedhof) pokopališče, grobíšče.

begraſen s travo pokríti (-krijem); *impf.* s travo pokrívati; (das Gras abtreſſen) popásti (-pásem); ſich — *fig.* gostíti se; pogostíti se, poživiti se; *impf.* poživljati se. [stèl.

begrast travnat, zelen, s travo zará-

begreifen (betaſten) tipati (tipam, tipljem), šlátati; otípati, potípati, ošlátati, poslátati; (in ſich faſſen) obséči (-sézem); *impf.* obségati; (verſtehen) razuméti, razbráti (-bérem), pójmiti; *impf.* uméti, umévati, razumévati.

begreiflich razumljiv, umévèn, doúmèn.

Begreiflichkeit *f.* umévnost, razumljivost, razumévnost, doúmnost.

begrenzen mejíti, mejníke stáviti, mejníčiti; omejíti, mejníke postáviti, omejníčiti; *impf.* omejevati, mejnike postávljati; (beſchränken) utesníti, stesníti; *impf.* stesnjevati.

Begrenzung *f.* omejítèv, meja.

Begrenzungslinie *f.* mejna črta.

Begriff *m.* pójèm; im —e ſein, ſtehen kániti, misliti, namerávati, od. es wird durch die imperf. Form des betreffenden Zeitwortes ausgedrückt, z. B. er iſt im — abzureiſen na pot se naprávlja.

begrifflich pójmovèn. [ma.

Begriffsinhalt *m.* vsebína kákega poj-

Begriffsſtützigkeit *f.* nedoumljivost, trmoglávje.

Begriffsvermögen *n.* razúmnost, pojmovítost.

Begriffswort *n.* pójmovna beséda.

begründen utemeljíti, utŕditi, izpríčati, obrazložíti, z razlógi podkrepíti, z dokázi potŕditi; *impf.* utemeljevati, izpričevati, z dokázi potrjevati; (ſtiften) ustanoviti, vpéljati, osnováti.

Begründer *m.* ustanovník, začétnik, utemeljítelj.

begründet osnován, utemeljèn.

Begründung *f.* (einer Anſtalt) ustanovítèv, osnóva, vpeljáva; (Beweis) obrazlózba, utemeljítèv, dokáz.

begrüßen pozdráviti; *impf.* pozdrávljati; der Feind wurde mit Kanonen begrüßt sovrážnika so sprejéli s topóvi.

Begrüßung *f.* pozdrav, pozdravilo.

begünſtigen einen prednost dajáti komu; na roko iti (grem), — hóditi, — biti (sem) komu; pripomóči (-mórem) komu; *impf.* pripomágati komu, podpírati koga; (befördern) pospéšiti; *impf.* pospeševati; begünſtigter Preis znížana cena.

Begünſtigung *f.* ugódnost, prednost; pripomóč (-i), podpíranje; olajšilo, olajšáva.

Begus *m.* polív, oblív.

begutachten presóditi, océniti; *impf.* presójati.

Begutachtung *f.* presója, océna.

begütert imovít, premóžen, bogát.

begütigen tolážiti, míriti; utolážiti, umíriti, udobróviti; *impf.* udobrávljati.

behaaren z lasmi, z dlako obdáti; *impf.* obdájati; ſich — dobíti lasé,

Digitized by Google

dlako, kosmatíne; *impf.* dobívati lasé, dlako, kosmatíne.

behaart kosmàt, dlakast. zarástel.

behäbig (v. Sachen) prijétën, ugódën; (v. Personen) ki izláhka in dobro, prijétno živi; (wohlgenährt) dobro rejèn, debel; (phlegmatisch) hladnokŕvën, malomárën.

behaftet obložèn s čim, podvŕžen čemu; mit Schulden — zadolžèn; mit einer anſtedenden Krankheit — okúžen.

behagen einem všeč biti (sem), ugódën biti, godíti; ugoditi; *impf.* ugájati komu; veselíti koga, dobróti, dopásti (-pádem) komu; die Speiſe behagt mir jed mi tekne, jed se mi priléže.

Behagen *n.* slast (-i), zadovóljstvo; ich finde — an etwas všeč mi je kaj, pogódu mi je.

behaglich všéčen, ugódën, prijétën.

Behaglichkeit *f.* všéčnost, ugódnost, zadovóljnost, prijétnost.

behalten obdŕžati (-držim), ohrániti; *impf.* obdrževati, ohranjevati; (für ſich) zamólčati (-molčím); *impf.* zamolčevati; im Gedächtniſſe — pómniti, v spomínu hrániti; zapómneti, v spomínu si ohrániti; die Oberhand — zmágati, zmóči (-morem); *impf.* zmagovati, premagovati; Recht — prav iméti (imám); obveljáti (moje obveljá ich behalte Recht).

Behälter *m.* shranílo, shrana, posóda.

Behältnis *n.* hramba, shramba; (Gefäß) posóda; (Kiſte) skrinja; (für wilde Thiere) zverinják.

behaltſam ohranljiv; zamolčljiv; ein —es Gedächtnis dobér spomín.

behandeln obdélati, obravnáti; *impf.* obdelovati, obravnávati kaj, pretrésati; jemdn. gut, übel — s kom lepo, grdo délati, ravnáti, postópati; jmdn. geſetzlich — ravnáti s kom po zakónu; ärztlich — zdráviti, léčiti koga.

Behandlung *f.* obdelovánje, obravnáva; ravnánje, postópanje; ärztliche — zdravljénje, zdravítev.

behängen einen mit etwas vésiti kaj na koga; obésiti, *impf.* obéšati; *fig.* obdáti, *impf.* obdájati; (weidmänn.) die Hunde — das Wild psi zverino popádejo in se na njo obésijo, se je prímejo; ein Zimmer — sobo zastréti (-strèm), obstréti, opéti (-pnèm); *impf.* zastírati, obstírati.

beharren vztrájati; — auf etw. ostáti (-stánem), *impf.* ostájati pri čem, držati (držím) se česa; ne odstópiti od česa.

beharrlich stanovítën, vztrájen.

Beharrlichkeit *f.* stanovítnost, vztrájnost.

behauen einen Baum kléstiti; okléstiti, obsékati; *impf.* obsekovati; einen Stein — sklésati (-klésem), obrézati (-rézem), obdélati; *impf.* klésati (klésem), obrezovati, obdelovati; grob — okrésati (-krésem), *impf.* okresávati; d. Bauholz — obtésati (-tésem), *impf.* obtesávati; —er Stein rezan kamen.

behaupten trditi; dokazovati; (das Recht, den Platz, den Beſitz) obdŕžati (-držim), *impf.* obdrževati; (d. Proceſs) dobíti, *impf.* dobívati; ſich — držati se; obdŕžati se.

Behauptung *f.* trditev; dokazovánje.

behauſen (beherbergen) prenočíti, pod streho vzéti (vzámem); *impf.* prenočevati, pod streho jemáti (jémljem).

Behauſung *f.* prenočítev; (das Haus) stan, stanovalíšče, domóvje.

beheben (Zinſen) vzdígniti, potégniti; *impf.* vzdigovati; (ein Hinderniß) odpráviti, odstraníti; *impf.* odprávljati, odstranjevati.

Behebung *f.* kurjáva.

Behelf *m.* pomóček, pripomóček, pomagálo, pospešílo.

behelfen ſich pomóči (-mórem) si, opomóči si; *impf.* pomágati si.

behelligen nadlegovati koga, nadlégo délati komu; ſich mit etw. — ukvárjati se s čim, vtikati se v kaj.

behende ročén, urén.

Behendigkeit *f.* ročnost, urnost.

beherbergen ſ. behauſen.

beherrſchen gospodovati (nad kom), vládati (koga, komu, s kom), oblást iméti (imám) nad kom; (vom Könige, Kaiſer) kraljevati, carjevati; (d. Leidenſchaften) krotíti, brzdáti; ukrotíti.

Beherrſcher *m.* vladár, gospodár.

beherzigen premísliti, k srcu si vzéti (vzámem); *impf.* premišljevati, k srcu si jemáti (jémljem).

Digitized by Google

beherzt srčēn, pogúmēn, hrabēr.

beheren narediti, zdéti (zdénem); *impf.* narējati komu; (mit d. Augen) uróčiti.

Beherung *f.* urōk, auch uróki *pl.*

behilflich pomagljiv, pripomogljiv, pomočljiv; — ſein pomóči (-mórem), pripomóči; *impf.* pomágati, pripomágati.

behorchen na tihem, skrivaj poslúšati, na ušésa vleči, prislúšati, prisluškovati.

Behörde *f.* oblástvo, oblást (-i), gospóska; competente — pristójno oblástvo.

behördlich oblástvēn.

Behuf *m.* prid, korist (-i); (Zweck) namēn, svrha; zum —e (= behufs) v namēn, zà, zarádi ob. cin Satz mit da.

behüten várovati, čúvati; obvárovati, ohrániti; *impf.* ohranjevati; Gott behüte Bog obváruj, Bog ne daj; behüte dich Gott z Bogom, z Bogom hodi.

Behüter *m.* varih, čuvàj.

behutſam pazēn, pazljiv, opázēn, oprézēn.

Behutſamkeit *f.* paznost, pazljívost, oprèznost.

bei *praep.* pri; (an) ob, tik; — der Thür hercin skozi vrata; beim Fenſter herauß skozi okno; (zur Zeit) pò, za, ob, g. B.: po noči, za dne, ob lepem vrémenu; — Waſſer und Brot ob vodi in kruhu.

beibehalten pri-, obdŕžati (-drží); *impf.* pri-, obdrževati; den üblen Geruch behält es lange bei neprijétni duh mu dolgo ostáne, se ga dolgo drží.

Beiblatt *n.* priloga, dokláda.

beibringen prinésti (-nésem), donésti; *impf.* pri-, donášati; (Beweiſe) podáti, predložíti, pokázati (-kážem) dokáze; (Zeugen) pripéljati (-péljem), privésti (-védem) priče; Gift — zavdáti, *impf.* zavdájati; Wunde — rániti koga; Biſswunde — okláti (-kóljem); d. Zeugniß — izkázati se z izpričeválom; (Wiſſenſchaften) učíti koga kaj; poučíti; *impf.* poučevati koga v čem, razkládati komu kaj; razložíti, vcépiti komu kaj.

Beibringung *f.* predlóžba.

Beicht- izpovédni.

Beichte *f.* izpóved (-i); — hören izpovédati, *impf.* izpovedovati.

beichten izpovédati se; *impf.* izpovedovati se; (bekennen) povédati, izpovédati, razodéti (-dénem); *impf.* razodévati.

Beichtſtuhl *m.* izpovednica.

Beichtvater *m.* izpovednik.

beide *num.* obá, obé; obádva, obédve.

beidemal *adv.* obákrat.

beiderlei obój, obójēn.

beiderſeitig obójēn; obojestránski; vzajémēn.

beiderſeits *adv.* (beide) obá, obé; ſie ſind — einverſtanden obá sta iste misli; z obéh strani, na obé strani.

beidrücken pritísniti; *impf.* pritískati, pritiskovati.

Beifall *m.* ugódēk, dopádanje, pohvála; — finden ugodíti, dopásti (-pádem); *impf.* ugájati, dopádati; — geben pohváliti; *impf.* pohvaljevati; — klatſchen plóskati.

beifallen (ins Gedächtniß kommen) spómniti se, *impf.* spomínjati se česa; na misel, na um priti (pridem); *impf.* na misel, na um prihájati.

beifällig pohválēn, všeč; *adv.* s pohválo.

beifügen pridejáti (-dénem), dodáti (-dám), dostáviti, priložíti; *impf.* pridévati, dodávati, prilágati.

Beifügen *n.* pristávēk, dostávēk.

Beifügung *f.* prilóga, prikláda; *gram.* pridévēk, prilástēk.

Beifuß *m.* (*Artemisia absynthum*) pelín (pélin), komónika.

Beigabe *f.* pri-, dodátēk, pridévēk.

beigeben pri-, dodáti (-dám), priložíti; *impf.* pri-, dodájati, prilágati; (Perſonen) pridrúžiti; *impf.* pridruževati.

beigenannt imenován, s priímkom.

Beigeſchmack *m.* priokús, nacìk; — haben díšati (díšim), cíkati po čem.

beigeſellen pridrúžiti; *impf.* pridruževati.

beiher *adv.* zraven, mimogredé.

Beihilfe *f.* pripomóč (-i), pripomóček; — leiſten pripomóči (-mórem), priskóčiti; *impf.* pripomágati.

beikommen komu do živega priti (pridem), komu kaj moči (morem); ſich — laſſen predŕzniti se.

Beil *n.* sekíra; *dem.* sekírica; (breite Zimmeraxt) bradlja.

Digitized by Google

Beilage *f.* do-, prikláda, prilóga.
Beilager *n.* svatba, ženitovánje.
beiläufig približźn; *adv.* (ungefähr) približno, okóli, blizu.
beilegen priložíti, pridáti (-dám), pridejáti (-dénem); *impf.* prilágati, pridévati (-dévam, -dévljem), pridájati; (ausgleichen) poravnáti, správiti; *impf.* poravnávati; (Streit) pomiríti, poravnáti (spòr), udušíti; *impf.* pomirjati; (Ururhen) utolážiti, utóliti; Glauben — verjéti (verjámem); einen Namen — vzdeti imé; die Sache ist beigelegt stvar je poravnána.
Beilegung *f.* priláganje; (e. Streites) sprava, poravnáva.
Beileid *n.* sožálje, sožalénje, sožalovánje; — bezeugen prijáviti sožálje; milovati koga, žalovati s kom. [list.
Beileidsschreiben *n.* sožálnica, sožálni
beiliegen priložen biti (sem).
beimengen, beimischen primésiti, primẽšati; *impf.* primeševati.
beimessen pripísati (-pišem); *impf.* pripisovati; Glauben — verjéti (verjámem); die Schuld — dolžíti, krivíti koga; obdolžíti, okrivíti koga.
Bein *n.* kost (-i); *dem.* koščica; (Oberschenkel) bedro; die Beine bedra; (Schienbein) golenica, piščál (-i); (Fuß) noga; Bein- koščén, kostén. [ne.
beinahe *adv.* skoro, skoraj, malo da
beinähnlich koščénast.
Beiname *m.* priímek, pridévek.
Beinbruch *m.* kostolóm, nogolóm.
beinern koščén, kostén.
Beinfraß *m.* brámorka, gnilóba kostí.
Beingerippe *n.* kostnják, okóstnica.
Beinhaus *n.* kostnica, kostíšče.
Beinhaut *f.* pokóstnica.
beinig koščén, kostnát; in Zssgn. -nög; z. B.: zwei— dvonög.
Beinkleid *n.* hlače *pl.*; (leinene Unterhosen) bragéše *pl.*, spodnje hlače *pl.*; (Hosenhälfte) hlačnica.
beinlos brezkóstən, brez kostí.
Beinmehl *n.* koščéna moka, koščenica.
Beinware *f.* koščenína, koščéna roba.
Beinwurz *f.* gavez.
beiordnen prireditì, privrstíti; *impf.* prirẽjati; beigeordnet prirẽden.
Beiordnung *f.* prirédje.
beipflichten pritégniti, pritŕditi, prav dati; *impf.* pritegovati, pritrjevati, prav dajáti.
Beirath *m.* pridáni svèt; — svétnik.
beirren mótiti; zmótiti.
beisammen *adv.* vkùp, skùp, skupaj.
Beisatz *m.* (auf dem Lande) bájtar, kočar, želár; (Beisitzer) prisédnik.
Beisatz *m.* do-, pristávek, dodátek; primés (-i).
beischaffen pri-, oskrbéti, priprávìti; *impf.* pri-, oskrbovati, pripravljati.
Beischaffung *f.* priskŕba.
Beischlaf *m.* telésna združitév, spòj.
Beischläfer *m.* priléžnik, hotník; —in *f.* priléžnica, hotnica, blodnica.
beischließen priložíti, pridejáti (-dénem), prikléniti (-klénem); *impf.* prilágati, pridévati, priklépati.
Beischluss *m.* prilóga, pridátek.
Beischrift *f.* pripis, pripísek.
Beisein *n.* pričujóčnost, navzóčnost, prisótstvo; im — zweier Männer vpričo dveh mož, pred dvema mòžema.
beiseite, beiseits *adv.* nastrán, vstrán; nastráni, od strani; Scherz — brez šale, zarés.
beisetzen pristáviti, pridejáti (-dénem); *impf.* pristávljati, pridévati; (e. Leiche) pokópati (-kópljem), pogrébsti (-grébem); *impf.* pokopávati, pogrébati; schriftlich — pripísati (-pišem), *impf.* pripisovati.
Beisetzung *f.* pristávljanje; (e. Leiche) pogrèb, pokòp; schriftliche — pripis, pripísek.
Beisitz *m.* prisédanje, priséja.
beisitzen sedéti pri čem; prisedovati.
Beisitzer *m.* prisédnik.
Beispiel *n.* zglèd, primér; sich ein — nehmen zgledovati se po kom, glédati na koga; zum — na primér, na príliko, postávim.
beispiellos brezprimérən, neslíšan, nečúven.
beispielsweise *adv.* na primér, na príliko.
beispringen priskóčiti, pripomóči (-mórem); *impf.* pomágati. pripomágati.
Beißbeere *f. (Capsicum)* páprika, turški popẽr.

Digitized by Google

beißen grísti (grízem), klati (kóljem); ugrizníti (-nem), ugrísti, uklátí, ujésti (-jém); *impf.* ujédati; (von Schlangen, Fliegen) píčiti, upíčiti; *impf.* píkati; (Körner) zóbati (zóbljem); (Knochen) glódati (glójem); (brennen) skeléti, skleti, peči, ščemẽti; (jucken) srbẽti; (v. Gewiſſen) múčiti, peči; ſich — kávsati se, grísti se, klati (kóljem) se.

beißend grízóč, grizljív; skelẽč; (v. der Rede) zbadljív, rezẽk, ostẽr.

Beißer *m.* (auch Beißker) *(Cobitis fossilis)* piškúr, čik; *(C. barbatula)* kačéla.

Beiſtand *m.* pomóč (-i), pripomóč; (Perſon) pomočník, pomagáč; (als Zeuge) priča, svedòk; — leiſten v pomóč biti (sem), pomóči (-mórem), pripomóči; *impf.* pomágati.

beiſtehen pomóči (-mórem), pripomóči; *impf.* pomágati, na pomóč biti (sem), brániti.

beiſtellen dati, priskrbẽti, omísliti; *impf.* dajáti, priskrbovati, omíšljati.

Beiſteller *m.* priskrbník.

Beiſtellung *f.* priskrba, priskrbovánje.

Beiſteuer *f.* donésẽk, prispévẽk, podarẽk; (milde Gabe) milodár, milostinja.

beiſteuern donésti (-nésem), prispẽti (-spém, -spéjem), podaríti, priložiti; *impf.* donášati, darovati, prilágati.

beiſtimmen pritégniti, pritrdíti, privóliti; *impf.* pritegovati, pritrjevati, ujémati se, zlágati se s kom.

Beiſtimmung *f.* pritrdílo, privolítev, odobrávanje; privolílo.

Beiſtrich *m.* véjica.

Beitrag *m.* donésẽk, prispévẽk, prinésẽk, pripomóčẽk; (für ein Druckwerk) članẽk, sestávẽk, spisẽk.

beitragen donésti (-nésem), pripomóči (-mórem); *impf.* donášati, pripomágati, prispévati; daß Seinige — prizadévati si po svoji móči.

Beitragsſatz *m.* prispévni postávẽk.

beitreten pristópiti, *impf.* pristópati; einer Meinung — pristáti (-stánem) na predlóg, na mnenje, poprijẽti (-prímem) se mnenja; einem Bündniſſe — stópiti v zvezo.

Beitritt *m.* pristòp; Beitritts- pristópni.

Beitrittsgebür *f.* pristopnína.

Beitrittsſchein *m.* pristópnica.

Beiwagen *m.* pridáni voz, drugi voz.

beiwohnen pričujóč biti (sem), zraven biti; einer Schlacht, dem Gottesdienſte — v boju biti, pri sveti maši biti; einer Hochzeit — v svatih biti, na svátovščini biti, svatováti.

Beiwort *n.* pridévnik, prilòg.

beiwörtlich pridévẽn.

beizählen prištéti (-štẽjem), *impf.* prištévati, šteti med ...

Beize *f.* stroj, čimža, kvaša, lúženje; (im Waſſer) močénje; (der beizende Körper) strójnica, lužílo, močílo; (Falkenjagd) lov s sokóli.

beizeiten *adv.* začása, zarána, zgodaj.

beizen strójiti, lúžiti; (im Waſſer) móčiti, namákati; (von den Jägern) loviti s sokóli.

beiziehen (Sachverſtändige) privzéti (-vzámem) (veščáke), *impf.* privzémati.

Beizmittel *n.* strojílo, lužílo.

bejahen trditi; po-, pritrditi; *impf.* potrjevati, pritrjevati.

bejahend trdílẽn, pritrjeválẽn.

bejahrt prilẽtẽn, póstarẽn, ostarẽl.

Bejahung *f.* pritrdba, potrdba, pritrdítẽv, pritrjevánje.

bejammern objokovati, obžalovati, oplakovati.

bekämpfen bojeváti se, boríti se, vojskovati se s kom ob. zoper koga; (Begierden) krotíti, brzdáti; (e. Lehre) izpodbíjati; (beſiegen) premóči (-mórem), zmágati; *impf.* zmagovati.

Bekämpfung *f.* borba; krotitẽv, brzdánje; zatòr, odpráva.

bekannt znán, poznán; — machen, geben razglásiti, razjáviti, oznániti, na znanje dati; *impf.* razglášati, oznánjati, na znanje dajáti; — werden seznániti se, spoznáti se s kom; *impf.* seznánjati se; die Neuigkeit wurde — novíca se je razglasíla.

Bekannte *m.* znanẽc; *f.* znanka.

bekanntermaßen, bekanntlich *adv.* kakor je znano, kakor je vsem vestno, kakor je sploh znano.

Bekanntgabe, Bekanntmachung *f.* naznanílo, oznanílo, objáva, razglášanje, oglàs, razglàs.

Digitized by Google

Bekanntſchaft *f.* znanje, znanstvo; — machen znániti se, znánje délati; seznániti se, znanje storíti.

bekehren preobŕniti, izpreobŕniti; *impf.* preobráčati, izpreobráčati.

Bekehrte *m.* izpreobŕnjenec; *f.* izpreobŕnjenka.

Bekehrung *f.* izpreobrnítev.

bekennen priznáti, izpovédati (-vém); *impf.* priznávati; (im Kartenſpiele) die Farbe — barvo dati, *impf.* dajáti; Steuer — davek napovédati; ſich zu etw. — spoznáti, *impf.* spoznávati kaj, držáti (držim) se česa, z. B. zu einer Religion, Kunſt.

Bekenner *m.* spoznavávec, vérnik; —in *f.* spoznavávka, vérnica.

Bekenntnis *n.* priznátev, priznáva, izpóved (-i); spoznátev, spoznáva; (Religionsbekenntnis) veroizpovédanje, vera; (der Steuer) napóved (-i).

Bekenntnisleger *m.* (der Steuer) napovednik.

beklagen (bedauern) obžalovati, milovati koga; ſich — tóžiti; pritóžiti se, potóžiti se; *impf.* pritoževati se zastrán česa.

beklagenswert obžalovánja vreden, pomilovánja vreden.

beklatſchen plóskati komu; (verleumden) oprávljati, obírati, raznášati koga.

beklauben obráti (-bérem), *impf.* obírati. [ljati.

bekleben olepíti, oblepíti; *impf.* olép-

bekleckſen mázati (mážem); umázati, zamázati.

bekleiden obléči (-čem), *impf.* oblačíti; (ein Amt) oskrbovati, oprávljati, imeti (imám) (službo), biti (sem) (v službi); jmdn. mit einem Amte — dati, podeliti komu službo; eine Charge — biti na stopnji; (das Zimmer) prevléči, obíti (-bíjem), obstréti (-strèm); *impf.* obstírati.

Bekleidung *f.* obléka, oblačilo; Fuß— obútel (-i), obuválo; (der Wand) prevléka, prepréga; (eines Amtes) oskrbovánje, oprávljanje.

beklemmen stískati, tesnobíti, tesníti.

Beklemmung *f.* stíska, tesnóba.

beklommen tesnóben, v skrbéh.

bekommen dobíti, prejéti (préjmem); *impf.* dobívati, prejémati; Riſſe — póčiti, razpókati; eine Krankheit — oboléti, zboléti; ein Kind — roditi, póviti (-vijem), iméti (imám); (fangen) ujéti (-jámem), zasáčiti; ſatt — navelíčati se česa; Luſt — zaželéti, poželéti česa; das bekommt mir wohl to mi dobro dé, to mi ugája; übel — to mi škóduje, ne tekne mi, preséda mi; wohl bekomm's (beim Nieſen) Bog pomágaj! (beim Trinken) na zdravje!

beköſtigen živíti, hrániti, rediti koga, živéž, hrano dajáti komu.

Beköſtigung *f.* jed (-i). živéž, hrana.

bekräftigen potrditi, ukrepíti, okrepčáti; *impf.* potrjevati, okrepčevati.

bekräftigend potrdílen.

Bekräftigung *f.* potrdba, potrditév, okrepčáva.

bekränzen véncati; ovéncati.

bekreuzigen krížati; pokrižati, prekrížati; ſich — krížati se; pokrižati se, prekrížati se.

bekriegen vojskovati, bojevati se s kom; zavójščiti na koga, z vojsko se vzdígniti nad koga.

bekritteln (malenkóstno) pretrésati, rešetáti; pretrésti (-trésem), prerešetáti.

bekritzeln črčkáti, mázati (mážem); očrčkáti, počrčkáti, zamázati.

bekümmern skrbéti, trápiti, múčiti; ſich — über etwas v skrbi biti (sem) zavóljo česa, skrb iméti (imám) za kaj; ſich — um etwas skrbéti, márati, brigati se, méniti se za kaj.

Bekümmernis *f.* skrb (-i), briga, žalost.

bekümmert skrbèn, skrbljiv; (betrübt) otóžen, žálostèn.

bekunden naznániti, razodéti (-dénem); *impf.* naznánjati, razodévati, kázati (kážem).

belächeln, belachen smějati (smejem, smejam) se komu, čemu, posmehovati se čemu, zasmehovati kaj.

beladen obložíti, obtovoríti, naložíti, opŕtiti; *impf.* oblágati, obtovárjati, nalágati.

Belagerer *m.* oblegovávec, obsédnik, obsedovávec.

belagern obléči (-ležem), obsésti (-sédem); *impf.* oblégati, obsédati.

Belagerte *m.* obléženec, obsédenec.

Digitized by Google

Belagerung *f.* obléga, obséda; **Belagerungs-** obléžni, obsédni.

Belagerungszuſtand *m.* obsédni stan.

Belang *m.* tehtnost, važnost, pomenljivost; Sache von — tehtna reč (-í).

belangen (citieren) klícati (klíčem), zvati (zovem); poklícati, pozváti; jmdn. vors Gericht — tóžiti koga; (an etw. langen) doséči (-séžem), *impf.* doségati; (betreffen) zadévati, tikati (tičem) se; belangend kar se tiče.

belaſſen pustíti; *impf.* púščati.

belaſten obtežíti, obremeníti; *impf.* obremenjati, obtežévati; (mit Farben) prepólniti; ein Haus mit Schulden — zadolžíti hišo; mit zu großen Steuern — preobložíti z davki.

beläſtigen nadlegovati, nadlégo, sitnost délati.

Beläſtiger *m.* nadlegovávec, nadléžnik, sitnež.

Beläſtigung *f.* nadléga, sitnóba.

Belaſtung *f.* obremenítev, obtéžba; obremenílo, obtežílo; breme; zadolžítev; **Belaſtungs-** obremenílni; obdólžni.

Belaſtungszeuge *m.* obdólžna priča.

belauben z listjem odéti (-dénem), pokríti (-krijem); *impf.* odévati, pokrívati; ſich — oblístiti se, zazelenéti, listje pognáti (-žénem), *impf.* pogánjati.

belaubt listnat, poln listja.

Belauf *m.* znesék; bis zum — von do.

belaufen die Grenze obtéči (-téčem), *impf.* obtékati mejo; ſich — znesti (-nesem), *impf.* znášati.

belauſchen poslúšati, prislúšati. na uho vleči (vlečem).

beleben oživíti, obudíti; *impf.* oživljati, obújati; (erquicken) poživiti, okrepčáti; *impf.* poživljati, okrepčevati; ſich — oživéti; belebend oživljajóč, životvórən; okrepčeválən.

belebt živ, oživljèn; *fig.* živáhən, vesél.

Belebtheit *f.* živóst, oživljénost; živáhnost, veselóst.

Belebung *f.* oživék, oživítev; okrepčáva.

Belebungsverſuch *m.* oživljanje.

belecken oblízati (-lížem), oblízniti; *impf.* oblizovati.

Beleg *m.* dokazílo, dokáz, izkáz, izpričeválo; (Beilage) prilóga; (beim Kleide) obšítek.

belegen obložíti; *impf.* oblágati, obkládati; mit Strafe — naložíti kazən, kaznováti; mit Beſchlag, mit Verbot — zaséči (-séžem), v prepóved dejáti (dénem), ustáviti, obustáviti; *impf.* ustávljati; mit Beweiſen — dokázati (-kážem), *impf.* dokazovati; mit Beiſpielen — zglede —, primére naštéti, pridéjati; (Stute) zaskóčiti; belegte Stute zaskóčena kobila.

Belegtare *f.* (für Stuten) pripustnína.

Belegung *f.* (Beſchälung) plemenítev, spúščanje.

belehnen fevd komu podelíti, *impf.* podeljevati.

Belehnung *f.* podelítev fevda.

belehren poučíti; *impf.* poučevati; belehrend poučən, poučljiv. [učílo.

Belehrung *f.* poúk, poučevánje, po-

beleibt debel, tolst; (unterjetzt) tršat, čokát.

Beleibtheit *f.* debelóst, tolstóst; tršátost, čokátost.

beleidigen žáliti; razžáliti; beleidigend žaljiv, razžaljiv; žal.

Beleidiger *m.* žalívec, razžalívec; —in *f.* žalívka, razžalívka.

Beleidigte *m.* razžáljenec; *f.* razžáljenka.

Beleidigung *f.* žalítev, razžalítev.

beleſen načítan.

Beleſenheit *f.* načítanost.

beleuchten razsvétiti, razsvetlíti; *impf.* razsvetljevati; (erläutern) razjásniti, pojásniti, razložíti; *impf.* pojasnjevati, razlágati.

Beleuchtung *f.* svečáva; razsvéta; (Illumination) razsvetljáva, razsvečáva; (Erläuterung) po-, razjasnílo, razlága.

Beleuchtungsſtoff *m.* svetívo.

belfern lájati, bévkati, révkati.

belieben blagovóliti, ráčiti; eč beliebt mir hoče se mi, ljubi se mi, rači se mi; wenns euch beliebt če vas je volja, ako vam je prav, če vam je všeč; was — Sie? kaj bi radi?

Belieben *n.* volja.

beliebig poljúben, povóljen, katérikòli.

beliebt priljúbljen, prijétən, všeč; ſich — machen priljúbiti se, prikúpiti se.

Beliebtheit *f.* priljúbljenost, všéčnost.

beliſten kániti; ukániti, prevàriti koga.

Digitized by Google

Bekanntschaft *f.* znanje, znanstvo; — machen znániti se, znánje délati; seznániti se, znanje storíti.

bekehren preobŕniti, izpreobŕniti; *impf.* preobráčati, izpreobráčati.

Bekehrte *m.* izpreobŕnjeněc; *f.* izpreobŕnjenka.

Bekehrung *f.* izpreobrnítěv.

bekennen priznáti, izpovédati (-vém); *impf.* priznávati; (im Kartenspiele) die Farbe — barvo dati, *impf.* dajáti; Steuer — davěk napovédati; sich zu etw. — spoznáti, *impf.* spoznávati kaj, dŕžati (držím) se česa, z. B. zu einer Religion, Kunst.

Bekenner *m.* spoznavávěc, vérnik; —in *f.* spoznavávka, vérnica.

Bekenntnis *n.* priznátěv, priznáva, izpóved (-i); spoznátěv, spoznáva; (Religionsbekenntnis) veroizpovédanje, vera; (der Steuer) napóved (-i).

Bekenntnisleger *m.* (der Steuer) napovedník.

beklagen (bedauern) obžalovati, milovati koga; sich — tóžiti; pritóžiti se, potóžiti se; *impf.* pritoževati se zastràn česa.

beklagenswert obžalovánja vreděn, pomilovánja vreděn.

beklatschen plóskati komu; (verleumden) oprávljati, obírati, raznášati koga.

beklauben obráti (-bérem), *impf.* obírati.

bekleben olepíti, oblepíti; *impf.* olépljati.

bekleckſen mázati (mážem); umázati, zamázati.

bekleiden obléči (-čem), *impf.* obláčiti; (ein Amt) oskrbovati, oprávljati, iméti (imám) (službo), biti (sem) (v službi); jmdn. mit einem Amte — dati, podeliti komu službo; eine Charge — biti na stopnji; (das Zimmer) prevléči, obíti (-bíjem), obstréti (-strèm); *impf.* obstírati.

Bekleidung *f.* obléka, oblačilo; Fu[illegible] obútel (-i), obuválo; (der Wand) [illegible] vléka, prepréga; (eines Amtes) o[illegible] vánje, oprávljanje.

beklemmen stískati, tesnobíti, [illegible]

Beklemmung *f.* stíska, tesnób[illegible]

beklommen tesnóběn, v skr[illegible]

bekommen dobíti, prejéti (pr[illegible] *impf.* dobívati, prejémati; Risse — póčiti, razpókati; eine Krankheit — oboléti, zboléti; ein Kind — roditi, povíti (-víjem), iméti (imám); (fangen) ujéti (-jámem), zasáčiti; satt — navelíčati se česa; Lust — zaželéti, poželéti česa; das bekommt mir wohl to mi dobro dé, to mi ugája; übel — to mi škóduje, ne tekne mi, preséda mi; wohl bekomm's (beim Niesen) Bog pomágaj! (beim Trinken) na zdravje!

beköstigen živíti, hrániti, rediti koga, živež, hrano dajáti komu.

Beköstigung *f.* jed (-í). živež, hrana.

bekräftigen potŕditi, ukrepiti, okrepčáti; *impf.* potrjevati, okrepčevati.

bekräftigend potrdílěn.

Bekräftigung *f.* potŕdba, potrdítěv, okrepčáva.

bekränzen vénčati; ovénčati.

bekreuzigen krížati; pokrížati, prekrížati; sich — krížati se; pokrížati se, prekrížati se.

bekriegen vojskovati, bojevati se s kom; zavójščiti na koga, z vojsko se vzdígniti nad koga.

bekritteln (malenkóstno) pretrésati, rešetáti; pretrésti (-trésem), prerešetáti.

bekritzeln črčkáti, mázati (mážem); očrčkáti, počrčkáti, zamázati.

bekümmern skrbéti, trápiti, múčiti; sich — über etwas v skrbi biti (sem) zavóljo česa, skrb iméti (imám) za kaj; sich — um etwas skrbéti, márati, brigati se, méniti se za kaj.

Bekümmernis *f.* skrb (-i), briga, žalost.

bekümmert skrběn, skrbl[illegible] otóžěn, žálostěn.

bekunden naznáni[illegible] nem); *impf.* na[illegible] kázati (kážem[illegible]

belächeln [illegible] smejam) [illegible] se čem[illegible]

[illegible] buložiti, [illegible] ...ovárjati, [illegible] ...dník,

Belagerung *f.* obléga, obséda; **Belagerungs-** obléžni, obsédni.

Belagerungszustand *m.* obsédni stan.

Belang *m.* tehtnost, važnost, pomenljivost; Sache von — tehtna reč (-í).

belangen (citieren) klícati (klíčem), zvati (zovem); poklícati, pozváti; jmdn. vors Gericht — tóžiti koga; (an etw. langen) doséči (-séžem), *impf.* doségati; (betreffen) zadévati, tíkati (tíčem) se; belangend kar se tiče.

belassen pustíti; *impf.* púščati.

belasten obtežíti, obremeníti; *impf.* obreménjati, obteževati; (mit Farben) prepólniti; ein Haus mit Schulden — zadolžiti hišo; mit zu großen Steuern — preobložíti z davki.

belästigen nadlegovati, nadlégo, sitnost délati.

Belästiger *m.* nadlegovávěc, nadléžnik, sitnež.

Belästigung *f.* nadléga, sitnóba.

Belastung *f.* obremenítěv, obtéžba; obremenílo, obtežílo; breme; zadolžítěv; Belastungs- obremenílni; obdólžni.

Belastungszeuge *m.* obdólžna priča.

belauben z listjem odéti (-dénem), pokríti (-krijem); *impf.* odévati, pokrivati; sich — oblístiti se, zazelenéti, listje pognáti (-žénem), *impf.* pogánjati.

belaubt listnat, poln listja.

Belauf *m.* znesěk; bis zum — von do.

belaufen die Grenze obtéči (-téčem), *impf.* obtékati mejo; sich — znesti (-nesem), *impf.* znášati.

belauschen [illegible]slúšati, prislúšati. na ab[illegible]).

[illegible] budíti; *impf.* oživ-[illegible]den) poživiti, okrep-[illegible]ati, okrepčevati; sich [illegible]end oživljajóč, živo-[illegible]válen.

[illegible] oživljěn; *fig.* ži[illegible] živost, ož[illegible]

[illegible]

belegen obložíti; *impf.* oblágati, obkládati; mit Strafe — naložiti kazěn, kaznováti; mit Beschlag, mit Verbot — zaséči (-séžem), v prepóved dejáti (dénem), ustáviti, obustáviti; *impf.* ustávljati; mit Beweisen — dokázati (-kážem), *impf.* dokazovati; mit Beispielen — zglede —, primére naštéti, pridejáti; (Stute) zaskóčiti; belegte Stute zaskóčena kobila.

Belegtare *f.* (für Stuten) pripustnína.

Belegung *f.* (Beschälung) plemenitěv, spúščanje.

belehnen fevd komu podeliti, *impf.* podeljevati.

Belehnung *f.* podelítěv fevda.

belehren poučíti; *impf.* poučevati; belehrend poúčěn, poučljiv. [učílo.

Belehrung *f.* poúk, poučevánje, po-

beleibt debel, tolst; (unterjetzt) tršat, čokát.

Beleibtheit *f.* debelóst, tolstóst; tršátost, čokátost.

beleidigen žáliti; razžáliti; beleidigend žaljiv, razžaljiv; žal.

Beleidiger *m.* žalivěc, razžalivěc; —in *f.* žalivka, razžalivka.

Beleidigte *m.* razžáljeněc; *f.* razžáljenka.

Beleidigung *f.* žalitěv, razžalitěv.

belesen načítan.

Belesenheit *f.* načitanost.

beleuchten razsvétiti, [illegible] razsvetljevati; (erläutern) [illegible] pojásniti, razložiti; *impf.* [illegible] razlágati.

Beleuchtung *f.* [illegible] (Illumination) [illegible] (Erläuterung) [illegible]

Beleuchtungs[illegible]

belfern [illegible]

belieben [illegible] mir hoče se [illegible] mi; [illegible] ako [illegible]

[illegible]

[illegible] ti (-šté-[illegible] remisliti,

Digitized by Google

Befugnis *f.* pooblastilo, oblást (-i), pravica.

befugt pooblaščèn; zu etwas — ſein pravico, oblást imèti (imám).

befühlbar potípen.

befühlen tipati (tipam, tipljem); šlátati; otípati, potípati, pošlátati.

Befund *m.* izvìd.

befürchten bati (bojím) se, strah biti česa (strah me je česa).

befürworten priporočíti; *impf.* priporóčati, podpírati (kaj).

Befürwortung *f.* priporočílo.

begaben obdáriti, preskrbéti; *impf.* obdárjati, preskrbovati.

begabt obdarován, preskrbljèn; *fig.* nadárjen, bistroúmen.

Begabung *f.* nadárjenost.

begatten ſich *(hom.)* telésno, póltno se drúžiti; telésno, póltno se zdrúžiti, spóltiti se; (v. Säugethieren) po pleménu iti (grem); spojíti se; (v. Vögeln) rástiti se, páriti se; (v. Fiſchen) drstiti se.

Begattung *f. (hom.)* poltna združítev, telésno drúženje; (von Thieren) spój, parjénje, plemenítev.

begeben oddáti (-dám); *impf.* oddájati; ſich — napótiti se, správiti se, pojti (pojdem); *impf.* iti (idem), správljati se; (ſich ereignen) pripetíti se, prigoditi se, primériti se; *impf.* pripetovati se, primérjati se; (eines Rechtes) odréči se, odpovédati (-vém) se; *impf.* odrekovati se, odpovedovati se; in die Flucht — popíhniti jo, potégniti jo, pobégniti.

Begebenheit *f.* prigódba, dogódba, dogódljaj.

Begebnis *n.* prigódek, dogódek, pripétljaj, primérljaj, nakljúčje.

Begebung *f.* oddája.

begegnen sréčati, sresti (sretem); *impf.* srečávati, srečevati; (einer Sache) ubrániti, odvrníti; *impf.* odvrácati; (treffen) zadéti (-dénem); *impf.* zadévati; (ſich ereignen) prigoditi se, nakljúčiti se, namériti se.

Begegnung *f.* srečávanje, sréčanje; ve-

Begegnungspunkt *m.* srečališče.

begehen obíti (-ídem), obhóditi, prehóditi; *impf.* obhájati, prehájati; (ein Feſt) praznovati, obhájati; das Martinifeſt, Johannisfeſt — martínovati, kresováti; d. Hochzeitsfeſt — svatováti; eine ſtrafbare Handlung — storíti kaznívo dejánje; eine Sünde — grešíti; pregrešíti se.

Begehr *n.* (*m.*) zahtéva, žélja, terjátev; was iſt dein — kaj želíš, kaj bí rád?

begehren želéti, zahtévati; (fordern) térjati, hotéti (hóčem); (ſich ſehnen) koprnéti, hlepéti.

Begehren *n.* ſ. Begehr.

begehrlich poželjív, pohótən. [nost.

Begehrlichkeit *f.* poželjívost, pohót-

Begehrungsvermögen *n.* poželjnost, pohótnost.

Begehung *f.* obhòd, oglèd; politíſche — políticni obhòd; (e. Feſtes) praznovánje, svetkovánje.

begeifern oslíniti; *impf.* oslínjati; *fig.* oprávljati, obrekovati, črníti koga; očrníti koga.

begeiſtern navdúšiti, vnéti (vnámem), oduševíti; *impf.* navduševati, vnémati, oduševljati.

begeiſtert navdúšen, vnet, vznesèn.

Begeiſterung *f.* navdúšba, navdúšenost, zanós, oduševljenost, vznesénost, vnéma.

Begierde *f.* (geiſtige) želja, poželénje, hrepenénje; (ſinnliche) pohót (-i), pohótnost.

begierig željèn, želčèn, poželjív; pohótən, pohlépen.

begießen obliti (-lijem), politi; *impf.* oblívati, polívati; (die Erde) škropíti, kropíti, zalívati, namákati; poškropíti, pokropíti, zalíti, namóčiti; (m. heißem Waſſer) páriti; popáriti; *impf.* popárjati.

Beginn *m.* pričétek, začétek, počétek.

beginnen pričéti (-čnem), začéti, počéti, lotíti se, prijéti (primem) za kaj, jeti (jámem); *impf.* pri-, za-, počénjati; *intr.* pričéti se, začéti se; *impf.* pričénjati se, začénjati se.

beglaubigen povériti, izpríčati, potŕditi; *impf.* povérjati, izpričevati, potrjevati.

beglaubigt povérjen, potŕjen.

Beglaubigte *m.* povérjenec, povérjenik.

Beglaubigung *f.* poveritev, potrditev, poverílo.

Beglaubigungsſchreiben *n.* poverílnica.

Digitized by Google

begleiten spremíti, izprevóditi, oprémiti (prošnjo); *impf.* spremljati, spremljevati, izprevájati; begleitet oprémljen.

Begleiter *m.* spremljevávec, izprevódnik; —in *f.* spremljevávka, izprevódnica. [kázni.

Begleiterſcheinungen *pl.* spremne pri-

Begleitſchreiben *n.* spremnica.

Begleitung *f.* spremljanje, izprévod; (Perſonen) spremstvo, družba; in — des Lehrers v družbi z učiteljem, z učiteljem vred.

beglücken osrečiti, srečnega storiti; *impf.* osrečevati, srečnega délati.

begnadigen pomilostíti, milost izkázati (-kážem); *impf.* pomiloščevati, milost izkazovati.

Begnadigte *m.* pomiloščénec.

Begnadigung *f.* pomilostítev, pomiloščénje.

begnügen ſich zadovoléti, zadovoljíti se; *impf.* dovoléti, zadovoljevati se, zadovóljen biti (sem).

begnügſam zadovóljen, dovóljen.

begraben pokópati (-kópljem), pogrébsti (-grébem); *impf.* pokopávati, pogrébati; da liegt der Hund — v tem grmu zajec tiči.

Begräbnis *n.* pokòp. pogrèb.

Begräbniskoſten *pl.* pogrébščina, stroški (*pl.*) za pogrèb.

Begräbnismahl *n.* sedmína, kármina.

Begräbnisort *m.* (Grab) gròb, rakév, grobnica; (Friedhof) pokopališče, grobišče.

begraſen s travo pokríti (-krijem); *impf.* s travo pokrívati; (daß Gras abfreſſen) popásti (-pásem); ſich — *fig.* gostíti se; pogostíti se, poživíti se; *impf.* poživljati se. [stèl.

begraſt travnat, zelen, s travo zará-

begreifen (betaſten) típati (tipam, tipljem), šlátati; otípati, potípati, ošlátati, pošlátati; (in ſich faſſen) obséči (-sézem); *impf.* obségati; (verſtehen) razuméti, razbráti (-bérem), pójmiti; *impf.* uméti, umévati, razumévati.

begreiflich razumljiv, umévən, doúmən.

Begreiflichkeit *f.* umévnost, razumljívost, razumévnost, doúmnost.

begrenzen mejíti, mejníke stáviti, mejníčiti; omejíti, mejníke postáviti, omejníčiti; *impf.* omejevati, mejníke postávljati; (beſchränken) utesníti, stesníti; *impf.* stesnjevati.

Begrenzung *f.* omejítev, meja.

Begrenzungslinie *f.* mejna črta.

Begriff *m.* pójəm; im —e ſein, ſtehen kániti, misliti, namerávati, ob. eš wird durch die imperf. Form des betreffenden Zeitwortes ausgedrückt, z. B. er iſt im — abzureiſen na pot se naprávlja.

begrifflich pójmovən. [ma.

Begriffsinhalt *m.* vsebína kákega poj-

Begriffsſtützigkeit *f.* nedoumljívost, trmoglávje.

Begriffsvermögen *n.* razúmnost, pojmovítost.

Begriffswort *n.* pójmovna beséda.

begründen utemeljíti, utŕditi, izpríčati, obrazložíti, z razlógi podkrepíti, z dokázi potŕditi; *impf.* utemeljevati, izpričevati, z dokázi potrjevati; (ſtiften) ustanovíti, vpéljati, osnováti.

Begründer *m.* ustanovnik, začétnik, utemeljítelj.

begründet osnován, utemeljèn.

Begründung *f.* (einer Anſtalt) ustanovítev, osnóva, vpeljáva; (Beweis) obrazlózba, utemeljítev, dokáz.

begrüßen pozdráviti; *impf.* pozdrávljati; der Feind wurde mit Kanonen begrüßt sovrážnika so sprejéli s topóvi.

Begrüßung *f.* pozdrav, pozdravílo.

begünſtigen einen prednost dajáti komu; na roko iti (grem), — hóditi, — biti (sem) komu; pripomóči (-mórem) komu; *impf.* pripomágati komu, podpírati koga; (befördern) pospéšiti; *impf.* pospeševati; begünſtigter Preis znížana cena.

Begünſtigung *f.* ugódnost, prednost; pripomóč (-i), podpíranje; olajšílo, olajšáva.

Beguſs *m.* polív, oblív.

begutachten presóditi, océniti; *impf.* presójati.

Begutachtung *f.* presója, océna.

begütert imovít, premóžən, bogàt.

begütigen tolážiti, míriti; utolážiti, umíriti, udobróviti; *impf.* udobrávljati.

behaaren z lasmi, z dlako obdáti; *impf.* obdájati; ſich — dobíti lasé,

Digitized by Google

dlako, kosmatíne; *impf.* dobívati lasé, dlako, kosmatíne.

behaart kosmát, dlakast. zarástel.

behäbig (v. Sachen) prijétën, ugódën; (v. Perſonen) ki izláhka in dobro, prijétno živi; (wohlgenährt) dobro rejèn, debel; (phlegmatiſch) hladnokŕvën, malomárën.

behaftet obložèn s čim, podvŕžen čemu; mit Schulden — zadolžèn; mit einer anſtečenden Krankheit — okúžen.

behagen einem všeč biti (sem), ugóden biti, godíti; ugodíti; *impf.* ugájati komu; veselíti koga, dobréti, dopásti (-pádem) komu; die Speiſe behagt mir jed mi tekne, jed se mi priléže.

Behagen *n.* slast (-i), zadovóljstvo; ich finde — an etwaš všeč mi je kaj, pogódu mi je.

behaglich všéčen, ugóden, prijétën.

Behaglichkeit *f.* všéčnost, ugódnost, zadovóljnost, prijétnost.

behalten obdŕžati (-držím), ohrániti; *impf.* obdrževati, ohranjevati; (für ſich) zamólčati (-molčím); *impf.* zamolčévati; im Gedächtniſſe — pómniti, v spomínu hrániti; zapómniti, v spomínu si ohrániti; die Oberhand — zmágati, zmóči (-morem); *impf.* zmagovati, premagovati; Recht — prav iméti (imám); obveljáti (moje obveljá ich behalte Recht).

Behälter *m.* shranílo, shrana, posóda.

Behältnis *n.* hramba, shramba; (Gefäß) posóda; (Kiſte) skrinja; (für wilde Thiere) zverinják.

behaltſam ohranljiv; zamolčljiv; ein —es Gedächtniš dobér spomín.

behandeln obdélati, obravnáti; *impf.* obdelovati, obravnávati kaj, pretrésati; jemdn. gut, übel — s kom lepo, grdo délati, ravnáti, postópati; jmdn. geſetzlich — ravnáti s kom po zakónu; ärztlich — zdráviti, léčiti koga.

Behandlung *f.* obdelovánje, obravnáva; ravnánje, postópanje; ärztliche — zdravljénje, zdravítev.

behängen einen mit etwaš vésiti kaj na koga; obésiti, *impf.* obéšati; *fig.* obdáti, *impf.* obdájati; (weidmänn.) die Hunde — daš Wild psi zverino popádejo in se na njo obésijo, se je prímejo; ein Zimmer — sobo zastréti (-strèm), obstréti, opéti (-pnèm); *impf.* zastírati, obstírati.

beharren vztrájati; — auf etw. ostáti (-stánem), *impf.* ostájati pri čem, držati (držím) se česa; ne odstópiti od česa.

beharrlich stanovítën, vztrájen.

Beharrlichkeit *f.* stanovítnost, vztrájnost.

behauen einen Baum kléstiti; okléstiti, obsékati; *impf.* obsekovati; einen Stein — sklésati (-klešem), obrézati (-rèzem), obdélati; *impf.* klésati (kléšem), obrezovati, obdelovati; grob — okrésati (-krešem), *impf.* okresávati; d. Bauholz — obtésati (-tešem), *impf.* obtesávati; —er Stein rezan kamen.

behaupten trditi; dokazovati; (daš Recht, den Platz, den Beſitz) obdŕžati (-držím), *impf.* obdrževati; (d. Proceſs) dobíti, *impf.* dobívati; ſich — držati se; obdŕžati se.

Behauptung *f.* trditev; dokazovánje.

behauſen (beherbergen) prenočíti, pod streho vzéti (vzámem); *impf.* prenočevati, pod streho jemáti (jémljem).

Behauſung *f.* prenočítev; (daš Haus) stan, stanovališče, domóvje.

beheben (Zinſen) vzdígniti, potégniti; *impf.* vzdigovati; (ein Hindernis) odpráviti, odstraníti; *impf.* odpráviati, odstranjevati.

Beheizung *f.* kurjáva.

Behelf *m.* pomóček, pripomóček, pomagálo, pospešílo.

behelfen ſich pomóči (-mórem) si, opomóči si; *impf.* pomágati si.

behelligen nadlegovati koga, nadlégo délati komu; ſich mit etw. — ukvárjati se s čim, vtíkati se v kaj.

behende ročén, určn.

Behendigkeit *f.* ročnost, urnost.

beherbergen ſ. behauſen.

beherrſchen gospodovati (nad kom), vládati (koga, komu, s kom), oblást iméti (imám) nad kom; (vom Könige, Kaiſer) kraljevati, carjevati; (d. Leidenſchaften) krotíti, brzdáti; ukrotíti.

Beherrſcher *m.* vladár, gospodár.

beherzigen premísliti, k srcu si vzéti (vzámem); *impf.* premišljevati, k srcu si jemáti (jémljem).

Digitized by Google

beherzt srčen, pogúmen, hrabër.

beheren naredíti, zdéti (zdénem); *impf.* narejáti komu; (mit d. Augen) uróčiti.

Beherung *f.* urók, auch uróki *pl.*

behilflich pomagljiv, pripomogljiv, pomočljiv; — sein pomóči (-mórem), pripomóči; *impf.* pomágati, pripomágati.

behorchen na tihem, skrivaj poslúšati, na ušésa vleči, prislúšati, prisluškovati.

Behörde *f.* oblástvo, oblást (-i), gospóska; competente — pristójno oblástvo.

behördlich oblástven.

Behuf *m.* prid, korist (-i); (Zweck) namen, svrha; zum —e (= behufs) v namen, zà, zarádi ob. ein Satz mit da.

behüten várovati, čúvati; obvárovati, ohrániti; *impf.* ohranjevati; Gott behüte Bog obváruj, Bog ne daj; behüte dich Gott z Bogom, z Bogom hodi.

Behüter *m.* varih, čuváj.

behutsam pazën, pazljiv, opázen, oprézen.

Behutsamkeit *f.* paznost, pazljívost, oprézност.

bei *praep.* pri; (an) ob, tik; — der Thür herein skozi vrata; beim Fenster heraus skozi okno; (zur Zeit) pò, za, ob, z. B.: po noči, za dne, ob lepem vrémenu; — Wasser und Brot ob vodi in kruhu.

beibehalten pri-, obdŕžati (-držím); *impf.* pri-, obdrževati; den üblen Geruch behält es lange bei neprijétni duh mu dolgo ostáne, se ga dolgo drži.

Beiblatt *n.* priloga, dokláda.

beibringen prinésti (-nésem), donésti; *impf.* pri-, donášati; (Beweise) podáti, predložiti, pokázati (-kážem) dokáze; (Zeugen) pripéljati (-péljem), privésti (-védem) priče; Gift — zavdáti, *impf.* zavdájati; Wunde — rániti koga; Todeswunde — okláti (-kóljem); d. Zeugnis — izkázati se z izpričeválom; (Wissenschaften) učiti koga kaj; poučiti; *impf.* poučevati koga v čem, razkládati komu kaj; razložíti, vcépiti komu kaj.

Beibringung *f.* predlóžba.

Beicht- izpovedni.

Beichte *f.* izpóved (-i); — hören izpovédati, *impf.* izpovedovati.

beichten izpovédati se; *impf.* izpovedovati se; (bekennen) povédati, izpovédati, razodéti (-dénem); *impf.* razodévati.

Beichtstuhl *m.* izpovedníca.

Beichtvater *m.* izpovedník.

beide *num.* obá, obé; obádva, obédve.

beidemal *adv.* obákrat.

beiderlei obój, obójen.

beiderseitig obójen; obojestránski; vzajémen.

beiderseits *adv.* (beide) obá, obé; sie sind — einverstanden obá sta iste misli; z obéh strani, na obé strani.

beidrücken pritísniti; *impf.* pritískati, pritiskovati.

Beifall *m.* ugódek, dopádanje, pohvála; — finden ugoditi, dopásti (-pádem); *impf.* ugájati, dopádati; — geben pohváliti; *impf.* pohvaljevati; — klatschen plóskati.

beifallen (ins Gedächtnis kommen) spómniti se, *impf.* spomínjati se česa; na misel, na um priti (pridem); *impf.* na misel, na um prihájati.

beifällig pohválen, všeč; *adv.* s pohválo.

beifügen pridejáti (-dénem), dodáti (-dám), dostáviti, priložíti; *impf.* pridévati, dodávati, prilágati.

Beifügen *n.* pristávek, dostávek.

Beifügung *f.* priloga, prikláda; *gram.* pridévek, prilástek.

Beifuß *m.* (*Artemisia absynthum*) pelín (pélin), komónika.

Beigabe *f.* pri-, dodátek, pridévek.

beigeben pri-, dodáti (-dám), priložíti; *impf.* pri-, dodájati, prilágati; (Personen) pridrúžiti; *impf.* pridruževati.

beigenannt imenován, s priímkom.

Beigeschmack *m.* priokús, nacik; — haben díšati (dišim), cíkati po čem.

beigesellen pridrúžiti; *impf.* pridruževati.

beiher *adv.* zraven, mimogredé.

Beihilfe *f.* pripomóč (-i), pripomóček; — leisten pripomóči (-mórem), priskóčiti; *impf.* pripomágati.

beikommen komu do živega priti (pridem), komu kaj moči (morem); sich — lassen predŕzniti se.

Beil *n.* sekíra; *dem.* sekírica; (breite Zimmeraxt) bradlja.

Digitized by Google

Beilage *f.* do-, prikláda, prilóga.
Beilager *n.* svatba, ženitovánje.
beiläufig približèn; *adv.* (ungefähr) približno, okóli, blizu.
beilegen priložíti, pridáti (-dám), pridejáti (-dénem); *impf.* prilágati, pridévati (-dévam, -dévljem), pridájati; (ausgleichen) poravnáti, spraviti; *impf.* poravnávati; (Streit) pomiríti, poravnáti (spòr), udušíti; *impf.* pomirjati; (Unruhen) utolážiti, utóliti; Glauben — verjéti (verjámem); einen Namen — vzdeti imé; die Sache ist beigelegt stvar je poravnána.
Beilegung *f.* priláganje; (e. Streites) sprava, poravnáva.
Beileid *n.* sožálje, sožalénje, sožalovánje; — bezeugen prijáviti sožálje; milovati koga, žalovati s kom. [list.
Beileidsſchreiben *n.* sožálnica, sožálni
beiliegen priložèn biti (sem).
beimengen, beimiſchen primésiti, primẽšati; *impf.* primeševati.
beimeſſen pripísati (-pišem); *impf.* pripisovati; Glauben — verjéti (verjámem); die Schuld — dolžíti, krivíti koga; obdolžíti, okrivíti koga.
Bein *n.* kost (-i); *dem.* koščica; (Oberſchenkel) bedro; die Beine bedra; (Schienbein) golenica, piščál (-i); (Fuß) noga; Bein- koščén, kostén. [ne.
beinahe *adv.* skoro, skoraj, malo da
beinähnlich koščénast.
Beiname *m.* prímek, pridévek.
Beinbruch *m.* kostolòm, nogolòm.
beinern koščén, kostén.
Beinfraß *m.* brámorka, gnilóba kostí.
Beingerippe *n.* kostnják, okóstnica.
Beinhaus *n.* kostnica, kostíšče.
Beinhaut *f.* pokóstnica.
beinig koščén, kostnát; in Zſſgn. -nòg; z. B.: zwei— dvonòg.
Beinkleid *n.* hlače *pl.*; (leinene Unterhoſen) bragéše *pl.*, spodnje hlače *pl.*; (Hoſenhälfte) hláčnica.
beinlos brezkóstən, brez kostí.
Beinmehl *n.* koščéna moka, koščenica.
Beinware *f.* koščenína, koščéna roba.
Beinwurz *f.* gavez.
beiordnen prirediti, privrstíti; *impf.* prirẽjati; beiordnend prirédən.
Beiordnung *f.* prirédje.
beipflichten pritégniti, pritŕditi, prav dati; *impf.* pritegovati, pritrjevati, prav dajáti.
Beirath *m.* pridáni svèt; — svétnik.
beirren mótiti; zmótiti.
beiſammen *adv.* vkùp, skùp, skupaj.
Beiſaß *m.* (auf dem Lande) bájtar, kočar, želár; (Beiſitzer) prisédnik.
Beiſatz *m.* do-, pristávek, dodátek; primés (-i).
beiſchaffen pri-, oskrbéti, pripráviti; *impf.* pri-, oskrbovati, priprávljati.
Beiſchaffung *f.* priskŕba.
Beiſchlaf *m.* telésna združítev, spòj.
Beiſchläfer *m.* priléžnik, hotník; —in *f.* priléžnica, hotnica, blodnica.
beiſchließen priložíti, pridejáti (-dénem), prikléniti (-klénem); *impf.* prilágati, pridévati, priklépati.
Beiſchluß *m.* prilóga, pridátek.
Beiſchrift *f.* pripis, pripísek.
Beiſein *n.* pričujóčnost, navzóčnost, prisótstvo; im — zweier Männer vpričo dveh mož, pred dvema mòžema.
beiſeite, beiſeits *adv.* nastrán, vstrán; nastráni, od strani; Scherz — brez šale, zarés.
beiſetzen pristáviti, pridejáti (-dénem); *impf.* pristávljati, pridévati; (e. Leiche) pokópati (-kópljem), pogrẽbsti (-grébem); *impf.* pokopávati, pogrébati; ſchriftlich — pripísati (-pišem), *impf.* pripisovati.
Beiſetzung *f.* pristávljanje; (e. Leiche) pogrẽb, pokòp; ſchriftliche — pripis, pripísek.
Beiſitz *m.* prisédanje, priséja.
beiſitzen sedéti pri čem; prisedovati.
Beiſitzer *m.* prisédnik.
Beiſpiel *n.* zgléd, primér; ſich ein — nehmen zgledovati se po kom, glédati na koga; zum — na primér, na príliko, postávim.
beiſpiellos brezprimérən, neslíšan, nečúven.
beiſpielsweiſe *adv.* na primér, na príliko.
beiſpringen priskóčiti, pripomóči (-mórem); *impf.* pomágati, pripomágati.
Beißbeere *f. (Capsicum)* páprika, turški popẽr.

Digitized by Google

beißen gristi (grízem), klati (kóljem); ugrizniti (-nem), ugrísti, ukláti, ujésti (-jém); *impf.* ujédati; (von Schlangen, Fliegen) píčiti, upíčiti; *impf.* píkati; (Körner) zóbati (zóbljem); (Knochen) glódati (glójem); (brennen) skeléti, skleti, peči, ščemẽti; (jucken) srbẽti; (v. Gewissen) múčiti, peči; sich — kávsati se, gristi se, klati (kóljem) se.

beißend grizóč, grizljiv; skelẽč; (v. der Rede) zbadljiv, rezẽk, ostẽr.

Beißer *m.* (auch Beißker) *(Cobitis fossilis)* piškúr, čik; *(C. barbatula)* kačéla.

Beistand *m.* pomóč (-i), pripomóč; (Person) pomočník, pomagáč; (als Zeuge) priča, svedòk; — leisten v pomóč biti (sem), pomóči (-mórem), pripomóči; *impf.* pomágati.

beistehen pomóči (-mórem), pripomóči; *impf.* pomágati, na pomóč biti (sem), brániti.

beistellen dati, priskrbẽti, omísliti; *impf.* dajáti, priskrbovati, omíšljati.

Beisteller *m.* priskrbník.

Beistellung *f.* priskrba, priskrbovánje.

Beisteuer *f.* donések, prispévek, podárek; (milde Gabe) milodár, milostínja.

beisteuern donésti (-nésem), prispẽti (-spém, -spéjem), podaríti, priložiti; *impf.* donášati, darovati, prilágati.

beistimmen pritégniti, pritrdíti, privóliti; *impf.* pritegovati, pritrjevati, ujémati se, zlágati se s kom.

Beistimmung *f.* pritrdílo, privolítev, odobrávanje; privolílo.

Beistrich *m.* véjica.

Beitrag *m.* donések, prispévek, prinések, pripomóček; (für ein Druckwerk) članek, sestávek, spisẽk.

beitragen donésti (-nésem), pripomóči (-mórem); *impf.* donášati, pripomágati, prispévati; das Seinige — prizadévati si po svoji moči.

Beitragssatz *m.* prispévni postávek.

beitreten pristópiti. *impf.* pristópati; einer Meinung — pristáti (-stánem) na predlóg, na mnenje, poprijẽti (-prímem) se mnenja; einem Bündnisse — stópiti v zvezo.

Beitritt *m.* pristòp; Beitritts- pristópni.

Beitrittsgebür *f.* pristopnína.

Beitrittsschein *m.* pristópnica.

Beiwagen *m.* pridáni voz, drugi voz.

beiwohnen pričujóč biti (sem), zraven biti; einer Schlacht, dem Gottesdienste — v boju biti, pri sveti maši biti; einer Hochzeit — v svatih biti, na svátovščini biti, svatováti.

Beiwort *n.* pridévnik, prilòg.

beiwörtlich pridévno.

beijähnen prištẽti (-štẽjem), *impf.* prištévati, šteti med ...

Beize *f.* stroj, čímža, kvaša, lúženje; (im Wasser) močénje; (der beizende Körper) strójnica, lužílo, močílo; (Falkenjagd) lov s sokóli.

beizeiten *adv.* začása, zarána, zgodaj.

beizen strójiti, lúžiti; (im Wasser) močíti, namákati; (von den Jägern) lovíti s sokóli.

beiziehen (Sachverständige) privzéti (-vzámem) (veščáke), *impf.* privzémati.

Beizmittel *n.* strojílo, lužílo.

bejahen trditi; po-, pritrditi; *impf.* potrjevati, pritrjevati.

bejahend trdílen, pritrjeválen.

bejahrt prilẽten, póstaren, ostarèl.

Bejahung *f.* pritrdba, potrdba, pritrdítev, pritrjevánje.

bejammern objokovati, obžalovati, oplakovati.

bekämpfen bojeváti se, boríti se, vojskovati se s kom ob. zoper koga; (Begierden) krotíti, brzdáti; (e. Lehre) izpodbíjati; (besiegen) premóči (-mórem), zmágati; *impf.* zmagovati.

Bekämpfung *f.* borba; krotítev, brzdánje; zatòr, odpráva.

bekannt znán, poznán; — machen, geben razglásiti, razjáviti, oznániti, na znanje dati; *impf.* razglášati, oznánjati, na znanje dajáti; — werden seznániti se, spoznáti se s kom; *impf.* seznánjati se; die Neuigkeit wurde — novíca se je razglasíla.

Bekannte *m.* znanẽc; *f.* znanka.

bekanntermaßen, bekanntlich *adv.* kakor je znano, kakor je vsem vestno, kakor je sploh znano.

Bekanntgabe, Bekanntmachung *f.* naznanílo, oznanílo, objáva, razglášanje, oglàs, razglàs.

Digitized by Google

Bekanntſchaft *f.* znanje, znanstvo; — machen znániti se, znánje délati; seznániti se, znanje storíti.

bekehren preobŕniti, izpreobŕniti; *impf.* preobráčati, izpreobráčati.

Bekehrte *m.* izpreobŕnjenec; *f.* izpreobŕnjenka.

Bekehrung *f.* izpreobrnítev.

bekennen priznáti, izpovédati (-vém); *impf.* priznávati; (im Kartenſpiele) die Farbe — barvo dati, *impf.* dajáti; Steuer — davék napovédati; ſich zu etw. — spoznáti, *impf.* spoznávati kaj, držáti (držím) se česa, z. B. zu einer Religion, Kunſt.

Bekenner *m.* spoznavávec, vérnik; —in *f.* spoznavávka, vérnica.

Bekenntnis *n.* priznátev, priznáva, izpóved (-i); spoznátev, spoznáva; (Religionsbekenntnis) veroizpovédanje, vera; (der Steuer) napóved (-i).

Bekenntnisleger *m.* (der Steuer) napovedník.

beklagen (bedauern) obžalovati, milovati koga; ſich — tóžiti; pritóžiti se, potóžiti se; *impf.* pritoževati se zastrán česa.

beklagenswert obžalovánja vreden, pomilovánja vreden.

beklatſchen plóskati komu; (verleumden) oprávljati, obírati, raznášati koga.

beklauben obráti (-bérem), *impf.* obírati. [ljati.

bekleben olepíti, oblepíti; *impf.* olép-

beklecken mázati (mážem); umázati, zamázati.

bekleiden obléči (-čem), *impf.* oblačíti; (ein Amt) oskrbovati, oprávljati, iméti (imám) (službo), bíti (sem) (v službi); jmdn. mit einem Amte — dati, podeliti komu službo; eine Charge — biti na stopnji; (das Zimmer) prevléči, obíti (-bíjem), obstréti (-strèm); *impf.* obstírati.

Bekleidung *f.* obléka, oblačílo; Fuß— obútel (-i), obuválo; (der Wand) prevléka, prepréga; (eines Amtes) oskrbovánje, oprávljanje.

beklemmen stískati, tesnobíti, tesníti.

Beklemmung *f.* stíska, tesnóba.

beklommen tesnóben, v skrbéh.

bekommen dobíti, prejéti (préjmem); *impf.* dobívati, prejémati; Riſſe — póčiti, razpókati; eine Krankheit — oboléti, zboléti; ein Kind — roditi, poviti (-víjem), iméti (imám); (saugen) ujéti (-jámem), zasáčiti; ſatt — naveličati se česa; Luſt — zaželéti, poželéti česa; das bekommt mir wohl to mi dobro dé, to mi ugája; übel — to mi škóduje, ne tekne mi, preséda mi; wohl bekomm's (beim Niesen) Bog pomágaj! (beim Trinken) na zdravje!

beköſtigen živíti, hrániti, rediti koga, živež, hrano dajáti komu.

Beköſtigung *f.* jed (-í). živež, hrana.

bekräftigen potrditi, ukrepíti, okrepčáti; *impf.* potrjevati, okrepčevati.

bekräftigend potrdílen.

Bekräftigung *f.* potrdba, potrdítev, okrepčáva.

bekränzen véncati; ovéncati.

bekreuzigen krížati; pokrižati, prekrížati; ſich — križáti se; pokrížati se, prekrížati se.

bekriegen vojskovati, bojevati se s kom; zavójščiti na koga, z vojsko se vzdígniti nad koga.

bekritteln (malenkóstno) pretrésati, rešetáti; pretrésti (-trésem), prerešetáti.

bekritzeln črčkáti, mázati (mážem); očrčkáti, počrčkáti, zamázati.

bekümmern skrbéti, trápiti, múčiti; ſich — über etwas v skrbi biti (sem) zavóljo česa, skrb iméti (imám) za kaj; ſich — um etwas skrbéti, márati, brigati se, méniti se za kaj.

Bekümmernis *f.* skrb (-i), briga, žalost.

bekümmert skrbén, skrbljiv; (betrübt) otóžen, žálostèn.

bekunden naznániti, razodéti (-dénem); *impf.* naznánjati, razodévati, kázati (kážem).

belächeln, belachen smějati (smejem, smejam) se komu, čemu, posmehovati se čemu, zasmehovati kaj.

beladen obložíti, obtovoríti, naložíti, oprtíti; *impf.* oblágati, obtovárjati, nalágati.

Belagerer *m.* oblegovávec, obsédnik, obsedovávec.

belagern obléči (-ležem), obsésti (-sédem); *impf.* oblégati, obsédati.

Belagerte *m.* obléženec, obsédenec.

Digitized by Google

Belagerung *f.* obléga, obséda; Belagerungs- obléžni, obsédni.

Belagerungszuſtand *m.* obsédni stan.

Belang *m.* tehtnost, važnost, pomenljivost; Sache von — tehtna reč (-í).

belangen (citieren) klícati (klíčem), zvati (zovem); poklícati, pozváti; jmdn. vorš Gericht — tóžiti koga; (an etw. langen) doséči (-sézem), *impf.* doségati; (betreffen) zadévati, tíkati (tíčem) se; belangend kar se tiče.

belaſſen pustíti; *impf.* púščati.

belaſten obtežíti, obremeníti; *impf.* obremenjati, obtežévati; (mit Farben) prepólniti; ein Haus mit Schulden — zadolžíti hišo; mit zu großen Steuern — preobložíti z davki.

beläſtigen nadlegovati, nadlégo, sitnost délati.

Beläſtiger *m.* nadlegovávec, nadléžnik, sitnež.

Beläſtigung *f.* nadléga, sitnóba.

Belaſtung *f.* obremenítev, obtéžba; obremenílo, obtežílo; breme; zadolžítev; Belaſtungs- obremenílni; obdólžni.

Belaſtungszeuge *m.* obdólžna priča.

belauben z listjem odéti (-dénem), pokríti (-krijem); *impf.* odévati, pokrívati; ſich — oblístiti se, zazelenéti, listje pognáti (-žénem), *impf.* pogánjati.

belaubt listnat, poln listja.

Belauf *m.* znesék; biš žum — von do.

belaufen die Grenze obtéči (-téčem), *impf.* obtékati mejo; ſich — znesti (-nesem), *impf.* znášati.

belauſchen poslúšati, prislúšati. na uho vleči (vlečem).

beleben oživíti, obudíti; *impf.* oživljati, obújati; (erquicken) poživiti, okrepčáti; *impf.* poživljati, okrepčevati; ſich — oživéti; belebend oživljajóč, životvóren; okrepčeválen.

belebt živ, oživljèn; *fig.* živáhen, vesél.

Belebtheit *f.* živóst, oživljénost; živáhnost, veselóst.

Belebung *f.* oživék, oživítev; okrepčáva.

Belebungsverſuch *m.* oživljanje.

belecken oblízati (-lížem), oblízniti; *impf.* oblizovati.

Beleg *m.* dokazílo, dokáz, izkáz, izpričeválo; (Beilage) prilóga; (beim Kleide) obšítek.

belegen obložíti; *impf.* oblágati, obkládati; mit Strafe — naložíti kazen, kaznováti; mit Beſchlag, mit Verbot — zaséči (-séžem), v prepóved dejáti (dénem), ustáviti, obustáviti; *impf.* ustávljati; mit Beweiſen — dokázati (-kážem), *impf.* dokazovati; mit Beiſpielen — zglede —, primére naštéti, pridejáti; (Stute) zaskóčiti; belegte Stute zaskóčena kobila.

Belegſtute *f.* (für Stuten) pripustnína.

Belegung *f.* (Beſchälung) plemenítev, spúščanje.

belehnen fevd komu podelíti, *impf.* podeljevati.

Belehnung *f.* podelítev fevda.

belehren poučíti; *impf.* poučevati; belehrend poúčen, poučljiv. [učílo.

Belehrung *f.* pouk, poučevánje, po-

beleibt debel, tolst; (unterjetzt) tršat, čokát.

Beleibtheit *f.* debelóst, tolstóst; tršatost, čokátost.

beleidigen žáliti; razžáliti; beleidigend žaljiv, razžaljiv; žal.

Beleidiger *m.* žalívec, razžalívec; —in *f.* žalívka, razžalívka.

Beleidigte *m.* razžáljenec; *f.* razžáljenka.

Beleidigung *f.* žalítev, razžalítev.

belesen načítan.

Beleſenheit *f.* načítanost.

beleuchten razsvétiti, razsvetlíti; *impf.* razsvetljevati; (erläutern) razjásniti, pojásniti, razložíti; *impf.* pojasnjevati, razlágati.

Beleuchtung *f.* svečáva; razsvéta; (Illumination) razsvetljáva, razsvečáva; (Erläuterung) po-, razjasnílo, razlága.

Beleuchtungsſtoff *m.* svetívo.

belfern lájati, bévkati, révkati.

belieben blagovóliti, ráčiti; eč beliebt mir hoče se mi, ljubi se mi, rači se mi; wenns euch beliebt če vas je volja, ako vam je prav, če vam je všeč; was — Sie? kaj bi radi?

Belieben *n.* volja.

beliebig poljúben, povóljen, katérikòli.

beliebt priljúbljen, prijétèn, všeč; ſich — machen priljúbiti se, prikúpiti se.

Beliebtheit *f.* priljúbljenost, všéčnost.

beliſten kániti; ukániti, prevàriti koga.

Digitized by Google

Belladonna *f.* ſ. Tollkirſche.
bellen lájati.
Bellen *n.* lájanje.
Beller *m.* lájavec.
Belletriſt *m.* leposlóvec, beletríst.
Belletriſtik *f.* leposlóvstvo, beletrístika.
belletriſtiſch leposlóvsten, leposlóven, beletrístičen.
beloben hváliti; pohváliti. [hválni.
Belobung *f.* pohvála; Belobungs- po-
Belobungsdecret *n.* pohválnica, pohválni dekrét.
belohnen pláčati, *impf.* plačevati; povrníti, *impf.* povráčati; obdariti, *impf.* obdárjati.
Belohner *m.* plačevávec; povračevávec.
Belohnung *f.* plačílo, nagráda; povračílo.
belügen legáti (lážem) se komu; zlegáti se komu, nalegáti koga.
beluſtigen veséliti, kratkočásiti; razveséliti, *impf.* razveseljevati; beluſtigend kratkočásen.
Beluſtigung *f.* razveseljevánje, vesélje, zabáva.
Beluſtigungsort *m.* veselíšče, zabavíšče.
Belvedere *n.* lepovid, razglèd, belvedér.
bemächtigen ſich polastíti se, prilastíti si, prisvojíti si, osvojíti, v oblást dobíti; (einer Perſon) zgrábiti, ulovíti, zasáčiti koga; (v. Sachen) lotíti se, prevzéti (-vzámem), obíti (-ídem); *impf.* prevzémati.
bemalen naslíkati, oslíkati.
bemängeln nedostátke očítati (čemu), ométati (kaj), pomóte očítati; očítek izréči (-rečem).
Bemängelung *f.* očítek, očítanje pomót.
Bemannung *f.* moštvo.
bemänteln prikríti (-kríjem), zakríti; *impf.* pri-, zakrívati.
Bemäntelung *f.* pri-, zakrívanje.
bemeiſtern premóči (-mórem), zmágati, obládati, ukrotíti; ſich — ſ. bemächtigen ſich.
bemerkbar viden, vidljiv.
bemerken opáziti, zapáziti; etw. übel — zamériti, *impf.* zamérjati kaj; (erwähnen) opómniti, oméniti, v misèl vzéti (vzámem); dazu — pripómniti.
bemerkenswert znamenít. [nja.
Bemerkung *f.* opázka, opómba, opóm-
bemeſſen mériti; iz-, od-, premériti; (beurtheilen) sóditi; presóditi.
Bemeſſung *f.* odméra, izméra; razmerílo; presója.
bemitleiden milovati, omilovati, pomilovati; ich bemitleide ihn mili se mi, smili se mi.
bemittelt premóžen, imovít.
bemooſen ſich z mahom se pokríti (-kríjem), *impf.* pokrívati.
bemoost mahovít, z mahom obrástel; *fig.* stár, siv.
bemühen ſich trúditi se, prizadévati si; potrúditi se, prizadéti (-dénem) si.
Bemühung *f.* trud, potrúda, prizadéva, prizadévek.
bemüſſigen mórati, síliti, núditi; primórati, prisíliti, prinúditi; ſich bemüſſigt ſehen primóran, prisíljen biti (sem).
benachbart sosédnji, bližnji.
benachrichtigen naznániti, obvestíti, izporočíti, na znanje dati; *impf.* naznánjati, obvéščati, poróčati, na znanje dajáti.
Benachrichtigung *f.* naznanílo, obvestílo, izporočílo.
benachtheiligen kváriti kaj, koga, škódovati komu; oškódovati, oškóditi, okváriti.
Benachtheiligung *f.* okvára, oškódba.
benagen glódati (glójem), gristi (grizem); oglódati, ogrísti. [vati.
benähen obšíti (-šíjem), *impf.* obši-
benebeln omegliti, omračíti, otemníti; *fig.* ſich — opíti (-pijem) se, upijániti se.
benebelt meglén; *fig.* pijan, vinjen, natŕkan.
benedeien blagrovati; slavíti; (jegnen) blagosloviti, *impf.* blagoslávljati.
benedeit blagoslovljèn.
Benedictiner *m.* benediktín, benedíktinec; Benedictiner- benediktínski.
Benedictinerorden *m.* benediktínski red, red sv. Benedíkta.
Beneficium *n.* dobróta; (Pfründe) nadárba, prebénda.
Benefizvorſtellung *f.* predstáva na koríst (kákega igrávca).
benehmen vzéti (vzámem), odvzéti; *impf.* jemáti (jémljem); den Schlaf — odnésti, *impf.* odnášati spanje; ſich —

Digitized by Google

vesti (vedem) se, obnášati se, dŕžati (držím) se, nósiti se; sich nach etwas — ravnáti se, obráčati se po čem.

Benehmen *n.* vedénje, obnášanje, ravnánje.

beneiden einen zavídati komu, nevoščljiv biti (sem).

beneidenswert zavisti vredĕn.

benennen imenovati, imé dajáti, zvati (zovem); imé dati, nazváti.

Benennung *f.* imenovánje, nazív, nazívĕk, naziválo, nazívanje; (Name) imé (iména).

benetzen omóčiti, namóčiti, porosíti; *impf.* omákati, namákati.

Bengel *m.* dremĕlj, cepĕc, kij; *fig.* zaróbljenĕc, neotesánĕc, zagovédnež.

bengelhaft zaróbljen, neotesán, zagovédĕn.

benöthigen potrebovati, treba biti česa.

benutzen, benützen v prid obŕniti, porábiti, upotrébiti, poslúžiti se; *impf.* v prid obráčati, rábiti.

Benutzung *f.* raba, porába, upotréba.

Benutzungsconsens *m.* uporábna dovolitĕv.

Benutzungsrecht *n.* užítna pravíca, porábna pravíca.

beobachten mótriti, páziti —, glédati na kaj, opazovati; seine Pflicht — svojo dolžnost izpólniti, dopólniti, storíti; *impf.* izpolnjevati, délati; Stillschweigen — mólčati (molčim); ein Geheimnis — skrivnóst hrániti; Rücksicht — ozírati se, glédati na kaj; eine Frist — dŕžati (držím) se roka.

Beobachter *m.* opazovávĕc, ogledovávĕc; (der Gesetze) izpolnjevávĕc, izvrševávĕc.

Beobachtung *f.* opazovánje, ogledovánje, pažnja; (Befolgung) izpolnjevánje, izvrševánje.

Beobachtungsgabe *f.* opazoválna zmóžnost.

Beobachtungsort, Beobachtungspunkt *m.* motríšče, opazovalíšče.

beordern jmdn. ukázati (-kážem), naročíti komu; einen wohin — odredíti, odpráviti, *impf.* odprávljati koga kam; er ist dazu beordert to mu je ukázano, dobil je povélje to storíti.

bepacken obložíti, naložíti, natovoríti; *impf.* oblágati, nalágati.

bepfählen kóliti; nakóliti.

bepflanzen obsadíti, zasadíti; *impf.* obsájati, zasájati.

bepflastern tlak napráviti, *impf.* naprávljati.

bequartieren nastániti, *impf.* nastanjevati.

Bequartierung *f.* nastanítĕv, nastanjevánje.

bequem priléžĕn, ugódĕn, priróčĕn, náročĕn, udóbĕn, lágotĕn; (gemächlich) zložĕn; (geräumig) prostórĕn; *adv.* priléžno, udóbno; zložno; na roko.

bequemen sich (sich richten) ravnáti se po čem; (sich fügen) prilagodíti se, vdati se; *impf.* vdájati se v kaj; ugodíti si.

bequemlich s. bequem.

Bequemlichkeit *f.* priléžnost, ugódnost, priróčnost, náročnost, udóbnost, lágotnost; zložnost.

berahmen ein Bild okvíriti sliko, dejáti (dénem) sliko v okvír.

berathen svétovati komu; (e. Sache) na razgóvor vzéti (vzámem), presóditi; *impf.* presójati; sich — posvétovati se; du bist gut — na dobri poti si, dobro so ti svétovali; berathend svetoválĕn, posvetoválĕn.

Berather *m.* svetovávĕc.

berathschlagen posvétovati se, dogovárjati se, ugibati (-gíbljem).

Berathschlagung, Berathung *f.* posvétovanje, posvèt, dogovárjanje, presojevánje.

Berathungszimmer *n.* posvetoválnica.

berauben orópati, opléniti, okrásti (-krádem).

beräuchern okadíti, prekadíti; *impf.* okájati, prekájati.

berauschen opijániti, upijániti, opojíti; *fig.* omámiti, oslepíti; sich — upijániti se, opojíti se; berauschend opójĕn, upijanljiv, omamljiv.

berauscht pijan, natŕkan, nadélan; *fig.* omámljen, zamáknjen, prevzét.

Berauschung *f.* pijánost; omámljenost, omáma.

Berberis *f.*, =strauch *m.* česmín, česmína; *coll.* česmínje.

Berberisholz *n.* česmínovina.

Berberissaft *m.* česmínovĕc.

berechenbar preračunljiv.

berechnen preračúniti, preštéti (-štéjem), preštevíliti; (erwägen) premísliti, preudáriti.

Digitized by Google

Berufung *f.* pozívanje, pozív, prizív; pritóžba, vzklic; sklícanje, sklic.

Berufungsausführung *f.* vzklícni izvòd, prizívna obrazlóžba.

Berufungsfriſt *f.* vzklícni ròk, prizívni [ròk.

Berufungsrecht *n.* vzklícna pravica.

Berufungsweg *m.* prizívni pot.

beruhen auf etw. opírati se, naslánjati se na kaj; der ganze Unterſchied beruht darauf ves razlóček je ta, je v tem; meine ganze Hoffnung beruht auf dir ti si moje edino úpanje; eš beruht auf dir na tebi, pri tebi je; etw. auf ſich — laſſen pri miru pustíti, *impf.* púščati kaj; pustíti reč, kakor je.

beruhigen miríti, tolážiti, tóliti; u-, pomiríti, upokojíti, potolážiti, utésiti; beruhigend pomirjeválen.

Beruhigung *f.* pomirítev, pomírba, upokojílo; tolážba.

Beruhigungsmittel *n.* tolažílo, tešílo.

berühmt slavèn, slovèč, glasovít, slovít, imenítèn; — werden proslúti (-slóvem, -slújem).

Berühmtheit *f.* slava, slovéčnost, sloves, slovítost, glasovítost, imenítnost.

berühren tíkati (tíkam, tíčem) se, dotíkati se; dotekníti (-táknem) se; (m. Worten) oméniti, v miſel vzéti (vzámem); *impf.* oménjati, v miſel jemáti (jémljem); berührt werden zadét, prizadét biti (sem).

Berührung *f.* dotíka, dotíkanje; omémba; mit einem in — kommen sniti (snídem) se s kom; opráviti (opravílo) iméti (imám) s kom.

Berührungsebene *f.* stična raván, dotikálna ravnína.

Berührungsfläche *f.* stična ploskêv.

Berührungslinie *f.* dotikálnica, tangénta.

Berührungspunkt *m.* dotikalíšče.

beſäen ob-, posejáti (-séjem); (beſtreuen) posúti (-spèm), *impf.* posípati (-sípam, -sípljem).

beſäet obsejàn, poseján; posút, posípan.

beſagen oznániti, reči (rečem); *impf.* oznánjati, rékati, práviti.

beſänftigen tešíti, miríti, tolážiti, tóliti, krotíti; utéšiti, pomiríti, potolážiti, utóliti, ukrotíti.

Beſatz *m.* obšív, obšívek, rob, obròb, óbdel, zavláka.

Beſatzung *f.* posáda, posádka; Beſatzungs- posádni.

beſaufen ſ. betrínken.

beſchädigen poškódovati, pohábiti, pokváriti, pokazíti; (verwunden) rániti.

Beſchädiger *m.* poškódovavèc, oškódnik, škodljívec.

Beſchädigte *m.* poškódovanèc, oškódovanèc, okvárjenèc.

Beſchädigung *f.* poškódba, poškódovanje, pokvára.

beſchaffen dobáviti, nabáviti, priskrbéti, pripráviti; *impf.* dobávljati, priskrbovati, pripràvljati.

beſchaffen *adi.* wie — kak, kakóv, kákšen; ſo — tak, tákšen; wie immer — kákršènkòli, kákršènsibódi.

Beſchaffenheit *f.* kakóvost, kákšnost.

Beſchaffenheitswort *n.* pridévnik, prilóg.

Beſchaffung *f.* dobáva, nabáva, pripráva, priskŕba.

beſchäftigen opravílo, delo dati komu; *impf.* opravílo, delo dajáti komu; ſich — pečáti se, báviti se, ukvárjati se, oprávek iméti (imám).

Beſchäftigung *f.* opravílo, oprávek, delo, bavílo, posél; (Gewerbe) obŕt (-a, -i).

beſchäftigungslos brezdélen, brezpóseln, brez dela.

beſchälen lúpiti, májiti, béliti; olúpiti, omájiti, obéliti; die Stute — kobílo uplemeníti, ubréjiti.

Beſchälen *n.* plemenítev; spúščanje žrebcev.

Beſchäler, Beſchälhengſt *m.* pleménski žrebèc, pastúh.

Beſchälknecht *m.* žrebčar.

Beſchälperiode *f.* spuščálna doba.

Beſchälweſen *n.* žrébčarstvo.

beſchämen sramotíti; osramotíti.

beſchatten sénčiti, senco délati; zasénčiti, obsénčiti; *impf.* obsenčevati.

Beſchattung *f.* obséna.

Beſchau *f.* ogléd, ogledovánje, razgléd.

beſchauen oglédati, raz-, preglédati; *impf.* o-, raz-, pregledovati; ſich — oglédati se, *impf.* ogledovati se.

Beſchauer *m.* ogledovávec, pregledovávec, ogléda, ogledník.

Beſchaugebür *f.* ogledarína.

Digitized by Google

beſchaulich vidljiv; (vom Leben) premišljevālēn, bogomíseln.

Beſchauprotokoll *n.* oglédni zapísnik.

Beſchauzettel *m.* oglédni list.

Beſcheid *m.* odgóvor; ſchriftlicher — odpis, odpísēk; *iur.* odlōk; — geben odgovoríti; odpísati (-píšem); *impf.* odgovárjati; odpísovati; — wiſſen znáti, vēšč biti (sem), izvéden biti v čem.

beſcheiden vábiti, klícati (kličem); povábiti, poklícati, pozváti (-zóvem); *impf.* pozívati; (entſcheiden, beſtimmen) odlóčiti, odmériti; *impf.* odločévati, odmérjati; prisóditi, *impf.* prisójati; es iſt mir beſchieden sójeno mi je; abſchlägig — odbíti (-bíjem), odkloníti, zavŕniti; ſich — vdáti se, privóliti; *impf.* vdájati se.

beſcheiden *adi.* skromēn, zmerēn.

Beſcheidenheit *f.* skromnost, zmernost.

beſcheinen sijáti (sijem), svétiti na kaj, greti (grejem); obsijáti, osvétiti, ogréti; *impf.* obsévati, ogrévati.

beſcheinigen izpríčati, pisméno potrditi; *impf.* izpričévati, potrjevati.

Beſcheinigung *f.* izpričévālo, pisméno potrdílo.

beſchenken obdaríti, obdarovati koga, podaríti; *impf.* obdárjati, darovati komu kaj.

beſcheren ostríči (-strížem); (geben) podaríti, podelíti, poklóniti; *impf.* podárjati, podeljevati.

Beſcherung *f.* dar, darílo; poklonitēv.

beſchicken eine Meſſe poslāti (-šljem), *impf.* pošíljati na semēnj.

beſchießen etwas stréljati na kaj.

beſchimpfen zasramovati, grditi, psovati koga, rógati se komu; ogŕditi, opsovati.

Beſchimpfung *f.* zasramovánje, zasrámba, ogŕda, psovánje.

beſchirmen várovati, brániti; obvárovati, obrániti.

Beſchirmer *m.* varih, branítelj, pokrovítelj, zaščítnik.

Beſchirmung *f.* varstvo, bramba.

Beſchlag *m.* okòv, kov (-i), okóva, kovánje, oplát (-i); (gerichtl.) prepóved (-i); mit — belegen zapleníti, zapečáti, ustáviti, zaséči (-sézem).

Beſchläge *n.* Nebenf. zu Beſchlag *m.*

beſchlagen obíti (-bíjem), *impf.* obíjati; (Pferde) podkováti (-kújem), *impf.* podkávati; (Wagen) okováti, *impf.* okávati; *fig.* — ſein in etw. podkován biti (sem) v čem, razuméti, znati kaj.

Beſchlagnahme *f.* zapléna, zapečátba, zaséga, zaustáva.

beſchleichen zalésti (-lézem), *impf.* zalezovati; (v. Gedanken) obíti (-ídem), *impf.* obhájati.

beſchleunigen pospéšiti, ponágliti, pohítriti; *impf.* pospeševati; ſeine Schritte — podvízati se, páščiti se.

Beſchleunigung *f.* pospeševánje, pospéh, pospéšba, pospešítēv; podvízanje; mit möglichſter — brž ko je mogóče, brž ko se da.

beſchließen zapréti, zakléniti; *impf.* zapírati, zaklépati; (endigen) končáti, dokončáti, dovršíti, dognáti (-žénem), skléniti, dodélati; *impf.* končevati, dovrševati, sklépati; nakániti kaj, odlóčiti se; (feſtſetzen) skléniti, določíti, ukréniti; *impf.* sklépati, ukrépati.

Beſchließer *m.* ključár; —in *f.* ključárica.

Beſchluſs *m.* sklèp, ukrèp.

beſchlusfähig sklepčēn, ukrépičēn.

Beſchlusfähigkeit *f.* sklepčnost. [nje.

Beſchlusfaſſung *f.* sklépanje, ukrépa-

beſchmutzen umázati (-mažem), zamázati, pobróditi, pogrdíti; udélati; (mit Koth) utépsti (-tépem); ein mit Koth Beſchmutzter utepénec.

beſchneiden obrézati (-rézem), *impf.* obrezovati; (mit der Schere) ostríči (-strížem); (den Baum) okléstiti, obsékati; *impf.* kléstiti, obsekovati; von unten — izpodrézati (-žem); die Spitzen d. Getreides — obžéti (-žánjem), *impf.* obžínjati; (platt am Ende) začéliti.

Beſchneidung *f.* obrezovánje; (der Reben) rez (-i), režnja; (eines Baumes) obsekovánje.

beſchneien osnežíti, pobéliti. [jati.

beſchönigen lépšati, lepotíti; zagovár-

beſchränken omejíti, skŕčiti; *impf.* omejevati, skrčevati.

beſchränkt omejèn, utesnjèn; *fig.* maloúmēn, kratkoúmēn.

Beſchränktheit *f.* omejénost; kratkoúmnost.

Digitized by Google

Beschränkung *f.* omejítěv, utesnítěv.
beschreiben popísati (-píšem), opísati; (einen Kreis) načŕtati; *impf.* popisovati, opisovati.
Beschreibung *f.* popìs, opìs; (Handlung) popisovánje.
beschreien uréči (-réčem), uróčiti, naredíti; *impf.* urékati, naréjati.
Beschreiung *f.* uròk, uróki *pl.*
beschuhen obúti (-újem), *impf.* obúvati; obútěv komu omísliti; (einen Pfahl) okovati.
Beschuhung *f.* obúvanje; (das Schuhwerk) obuválo, obútalo, obútel (-i).
beschuldigen dolžíti, krivíti; obdolžíti, okrivíti; falsch — natólcevati, podtíkati komu kaj.
Beschuldigte *m.* obdolžéněc, okrivljéněc.
Beschuldigung *f.* obdolžítěv, obdólžba, okrívnja.
beschütten ob-, posúti (-spèm, -sújem); *impf.* ob-, posípati (-sípam, -sípljem); (begießen) oblíti (-líjem), políti; *impf.* oblívati, polívati.
beschützen várovati, brániti, čúvati, čuti (čujem) nad kom; obvarovati, obrániti.
Beschützer *m.* varih, branítelj, zaščítnik, čuvár, zavétnik; —in *f.* várihinja, braníteljica, zaščítnica, zavétnica.
Beschützung *f.* varstvo, bramba.
beschwatzen s. bereden.
Beschwerde *f.* težáva, nadlóga; breme (breména); (Klage) tožba, pritóžba; — führen tóžiti; pritóžiti se, potóžiti se; =**buch** *n.* knjiga za pritóžbe, pritóžna knjiga; =**führer** *m.* tožník, pritožník; =**schrift** *f.* pritóžni spìs; písana pritóžba.
beschweren težíti; obtežíti, obložíti; (belästigen) nadlégovati; (beunruhigen) vznemíriti, *impf.* vznemírjati; der Brief ist beschwert mit v pismu je, v pismu je vložéno, pridejáno; sich — pritóžiti se, potóžiti se; *impf.* pritoževati se, tóžiti.
beschwerlich težávěn, nadléžěn, neugóděn, nepríličěn.
Beschwerlichkeit *f.* težávnost, nadléžnost, neprílika.
beschwichtigen tolážiti, téšiti, miríti; utolážiti, utéšiti, umiríti, pomiríti; beschwichtigend tolažílěn, pomirljìv.
beschwören priséči (-séžem) na kaj, s priségo potŕditi; *impf.* priségati, s priségo potrjevati; (Geister) zaklínjati, rotíti; zarotíti; (eine Krankheit) zagovoríti, *impf.* zagovárjati; (flehen) živo, za božjo voljo prósiti.
Beschwörer *m.* zarótnik, zaklinjáč, zaklinjávěc, zagovárjavěc.
Beschwörung *f.* priséga; potrdílo s priségo; zaklínjanje, rotítěv, zaróta; zagovárjanje.
beseelen navdúšiti, odušéviti, vneti (vnamem), navdíhniti, osŕčiti, oživíti; *impf.* navduševati, vnémati, navdihovati, ožívljati; beseelend životvórěn, oživljajóč.
besehen oglédati, preglédati; *impf.* ogledovati, pregledovati.
Beseher *m.* ogléda, ogledovávěc, ogledník.
beseitigen odstraníti, strani správiti, odpráviti; *impf.* odstranjevati, odprávljati.
Beseitigung *f.* odstranítěv, odvrnítěv.
beseligen blážiti, sréčnega délati; oblážiti, sréčnega storíti, osréčiti; *impf.* oblaževati, osrečevati; beseligend blažílěn, osrečeválěn, zveličeválěn.
Beseliger *m.* blažítelj, oblaževávěc, osrečevávěc.
Beseligung *f.* bláženje, zvelíčanje.
Besen *m.* metla; *dem.* metlíca, metlíčica; =**binder** *m.* metlár; =**reis** *n.* metlíčje, metlínje; =**stiel** *m.* metlíšče, ročník od metle.
besessen obséden (od hudíča), besěn.
Besetze *n.* obšìv, obšívěk, opréměk.
besetzen, den Tisch mit Speisen — postáviti, *impf.* postávljati jedí na mizo; den Tisch mit Gästen — posadíti, *impf.* posájati goste za mizo; *mil.* (e. Platz) za-, obsésti (-sédem), obléči (-léžem); *impf.* za-, obsédati, oblégati; einen Garten mit etwas — obsadíti, *impf.* obsájati vrt s čim; nasadíti, zasadíti kaj v vrtu; eine Gegend mit Leuten — naséliti, *impf.* naseljevati kraj; (verbrämen) z zavláko obšíti (-šíjem), oprémiti; *impf.* obšívati; ein Amt — službo komu dati, podelíti; *impf.* — dajáti, podeljevati; (eine Stelle) popólniti, izpólniti; (Rollen) razdelíti, *impf.* razdeljevati.

Digitized by Google

Beſetzung *f.* (einer Stadt) obséda, zasédba, obléga; (Beſetzte) obšiv, rob; (eines Amtes) namestítev (v službi), naméščanje; oddája služb.

beſichtigen oglédati, preglédati; *impf.* ogledovati, pregledovati.

Beſichtigung *f.* ogléd, ogledovánje, pregléd, pregledovánje.

beſiegbar premagljiv, zmagljiv.

beſiegeln zapečátiti; potŕditi; *impf.* potrjevati.

beſiegen premóči (-mórem), premágati, zmágati, užúgati, obládati, nadvládati; *impf.* premagovati, zmagovati.

Beſieger *m.* premagávec, premagovávec, zmagávec, zmagovávec.

Beſiegung *f.* premága, zmaga.

beſingen opévati, v pesmih slavíti; prepévati (o čem).

beſinnen ſich spómniti se, domísliti se; *impf.* spominjati se, domíšljati se, pámetovati; ſich eines andern — premísliti se, *impf.* premíšljati se; (zu ſich kommen) zavédeti (-vém) se, *impf.* zavédati se.

Beſinnen *n.* domíslek; premíslek.

Beſinnung *f.* zavést (-i), zavédnost; zur — bringen osvestíti; spámetovati; zur — kommen osvestíti se, zavédeti (-vém) se; spámetovati se.

beſinnungslos nezavéden, nesvéstən.

Beſitz *m.* posést (-i); in — nehmen, — ergreifen zaposésti (-sédem), v posést vzéti (vzámem); prilastíti si; *impf.* v posést jemáti (jémljem); prilastovati si.

beſitzen posedovati, v posésti iméti (imám); premóči (-mórem).

Beſitzer *m. iur.* poséstnik; gospodár; —in *f.* poséstnica.

Beſitzergreifung *f.* zaposédba.

Beſitzerwerb *m.* pridobítev posésti.

Beſitzklage *f.* poséstna tóžba.

Beſitznahme *f.* ſ. Beſitzergreifung.

Beſitzrecht *n.* poséstna pravíca.

Beſitzſtörung *f.* moténje posésti.

Beſitzthum *n.* poséstvo, imétje.

Beſitzung *f.* poséstvo.

beſoffen ſ. berauſcht.

beſohlen podšíti (-šíjem) podpláte, podplátiti.

beſolden pláčati, omezdíti; *impf.* plačevati, plačo dajáti.

Beſoldung *f.* plačevánje; (Sold) plača, mezda.

Beſoldungsſteuer *f.* plačarína.

beſondere (der, die, das) posébən, osobít; (einzeln) posámezən, posámən; (ſelten) redék; (wunderlich) čudən.

Beſonderheit *f.* posébnost, osobítost.

beſonders *adv.* posébej, posámem, posámezno; (vorzüglich) posébno, sósebno, osobíto, zlasti.

beſonnen pámetən, razbórən, razborít, preudárən, premíšljen.

Beſonnenheit *f.* pamet (-i), rázbor, razbórnost, preudárnost, premíšljenost.

beſorgen oskrbéti, poskrbéti, opráviti; *impf.* oskrbovati, oprávljati, na skrbi iméti (imám), skrb iméti za kaj; (befürchten) bati (bojím) se, v strahu biti (sem), v skrbi (si) biti, skrbéti koga.

Beſorger *m.* oskrbník, oskrbovávec.

beſorglich česar se je bati.

Beſorgnis *f.* skrb (-i), bojázən (-i), strah.

beſorgt skrbən, skrbljiv, v strahu; ich bin um dich — skrbíš me, skrbí me zavóljo tebe.

Beſorgung *f.* oskrbovánje, oprávljanje.

beſpannen v-, na-, zapréči (-prézem); *impf.* v-, na-, zaprégati; mit Saiten — strune napéti (-pnèm), navíti (-víjem); *impf.* napénjati, navíjati.

Beſpannung *f.* vprége, naprége; (Vorſpann) pripréga.

beſpeien o-, popljuváti (-pljújem); (durch Erbrechen) pokozláti, pobljuváti.

beſpicken einen Haſen zajca s slaníno napériti, naslaníniti; *fig.* einen Beutel — mošnjo napólniti; (beſtechen) podkúpiti, podmítiti; ſich — obogatéti, napólniti si žepe.

beſpötteln posmehovati se čemu.

beſprechen etwas govoríti, kramljáti, méniti se o čem; pretrésti; ſich — méniti se, poménkovati se, razgovárjati se, pogovárjati se; pogovoríti se.

Beſprechung *f.* razgóvor, pogovor, poménkovanje.

beſprengen kropíti, škropíti; pokropíti, poškropíti.

beſpritzen brízgati, škropíti; obrízgati, poškropíti; (mit Koth) poštŕkati, pošvŕkati; (mit Blut) okrváviti.

Digitized by Google

beſpülen oplákniti, splákniti; opráti (-pérem); *impf.* o-, splakovati; opírati.

beſſer boljši; *adv.* bolje.

beſſern bóljšati; iz-, poboljšati, poprávíti; *impf.* iz-, poboljševati.

Beſſerung *f.* bóljšanje, boljšáva, poboljšáva; poprávа, poprávek, poprávljanje.

Beſſerungsanſtalt *f.* poprávnica, poboljševálnica.

Beſſerungsmittel *n.* popravílo, pomóček za poboljšávo (ljudi).

Beſtand *m.* (Fortdauer) trpež, obstánek, stanovítnost; (Zuſtand) stan, stanje; (Vorrath) zaloga, gotovína; (Pacht) zakúp, najèm; Beſtand- zakúpni, najémni.

Beſtandgeber *m.* najemodávec.

beſtändig stanovítен, stalen, trpéžen; (andauernd) vedèn, neprestán, neprenehljiv; *adv.* vedno, venomér, nepreneháma.

Beſtändigkeit *f.* stanovítnost, stalnost.

Beſtandmann *m.* najémnik, zakúpnik.

Beſtandtheil *m.* sestavína, del, kos; *chem.* prvína.

Beſtandzins *m.* zakupnína, najémščina, najemnína.

beſtärken potŕditi, utŕditi, podkrepíti, pokrepčáti; *impf.* potrjevati, pokrepčávati.

beſtätigen potŕditi, odobríti; *impf.* potrjevati, odobrávati; ſich — potŕditi se, uresníčiti se. [trdítev.

Beſtätigung *f.* potŕdba, potrdílo, po-

beſtatten pokópati (-kópljem), pogrébsti (-grébem); *impf.* pokopávati, pogrébati.

Beſtattung *f.* pokòp, pogrèb.

beſtauben oprašíti se, zaprašíti se.

beſtäuben oprašíti, zaprašíti.

Beſtäubung *f.* oprašítev.

beſte (der, die, das) najbóljši; am —n najbólje; das allgemeine Beſte občna blagínja, občno dobro; zum Beſten geréichen na hvalo priti (-dem), na dobro sniti (-dem) se; etw. zum Beſten geben postréči (-strézem) s čim; einen zum Beſten haben podájati, bébkati koga, šalo ugánjati s kom, za bebca iméti (imám) koga, norca délati se iz koga.

beſtechen podkúpiti, podmítiti; *impf.* podkupovati.

Beſtecher *m.* podkupovávec, podmítnik.

beſtechlich podkúpen, podkupljiv, podmítèn.

Beſtechlichkeit *f.* podkúpnost, podkupljívost, podmítnost.

Beſtechung *f.* podkúp, podkupovánje, podmíta.

Beſtechungsgeld *n.*, **Beſtechungspreis** *m.* mita, mito, podkupnína, podkupílo.

Beſteck *n.* (Futteral) tók, toka, nóžnica; (Eßbeſteck) obédna pripráva, nož in vílice.

beſtecken obtekníti (-táknem), natekníti; *impf.* ob-, natíkati; (den Weingarten) kóliti; nakóliti.

beſtehen (dauern) trpéti, biti (sem), obstáti (-stojím); (giltig bleiben) veljávèn, v móči biti, veljáti; veljávèn, v móči ostáti (-stánem); auf etwas — držáti (držím) se česa, svojo trditi; pri čem ostáti, od česa ne odstópiti; aus etw. — biti iz česa, sestáti (-stojím), v sebi iméti (imám), obséгati; (die Prüfung) opráviti, prestáti (-stojím), dostáti (-stánem), prebíti; den Kampf — boj prestáti, zmágati.

beſtehend obstojèč, sestojèč; zu Recht — zakonít, veljávèn; —e Steuern sedánji davki; —e Verordnungen veljajóči, veljávni ukázi; nach den —en Geſetzen po zákonih, ki so zdaj v móči, veljávni.

beſtehlen okrásti (-kradem) koga, pokrasti, ukrasti komu kaj; der Beſtohlene okráden̄ec.

Beſtehlung *f.* okrádba.

beſteigen iti (grem), zlesti (zlezem), stópiti na kaj; (das Pferd) zasésti (-sédem), zajáhati (-jášem), zajézditi.

beſtellen (einen zu einem Amte) naméstiti, *impf.* naméščati; (einen Curator) postávíti, *impf.* postávljati; (etw. bei jemdm.) naročíti, omísliti si; *impf.* naróčati, naročevati, omišljevati si; (das Feld) obdélati, *impf.* obdelovati; (das Haus) oskrbéti, uredíti; *impf.* oskrbovati, urejáti; (den Brief) vročíti, izročíti, oddáti; *impf.* vročevati, oddájati; einen zu ſich — veléti, reči komu, da naj pride; poslàti (pošljem) po koga; (bereiten) pripráviti, prigotóviti; *impf.* pripráv̀ljati.

Digitized by Google

Bestelter *m.* naročnik, naročitelj.
Bestellgebür *f.* vročnína.
Bestellschein *m.* naročilni list.
Bestellung *f.* naróčba, naročílo; (des Briefes) vróčba, vročítev; (des Ackers) obdeláva, obdelovánje; —en machen naročevati.
Bestellungsbuch *n.* naročílna knjiga.
Bestellungsgebür *f.* naročnína.
besteuern davèk naložíti komu, obdáčiti koga; *impf.* davèk nalágati, obdačevati; zu sehr — preobdáčiti.
Besteuerte *m.* obdáčenec.
Besteuerung *f.* nalog davka, obdáčba; (Steuer) davèk, dača; der — unterliegen davku biti zavézan.
bestialisch ſ. thierisch.
bestimmbar določljiv, določèn.
bestimmen (die Zeit) določíti, ustanovíti, napovédati (-vém); *impf.* določevati, napovedovati; (die Strafe) prisóditi, odmériti; *impf.* prisójati, odmérjati; (jemanden zu etwas) nágniti, naklóniti; sklóniti; *impf.* nagíbati (-gíbljem), naklánjati; (v. Gesetze) veléti, ukázati (-kážem); *impf.* velévati, ukazovati; (zu e. gewissen Gebrauche) odmèniti, naméniti, odredíti; *impf.* odménjati, naménjati.
bestimmt določen; določèn; prisójen, odmérjen; odménjen, naménjen; (gewiss) izvéstèn; ich finde mich — vzvídi se mi, spoznám za dobro; *adv.* zagotóvo, zarés, natánko.
Bestimmtheit *f.* določnost; izvéstnost; mit — zatrdno, zagotóvo.
Bestimmung *f.* določba, ustanovílo, naménba, določílo; določevánje; (Zweck) namèn, svrha, cilj; (Los) usóda; (des Gesetzes) odrédba, ukáz, zapóved (-i).
Bestimmungsgleichung *f.* določílna enáčba.
Bestimmungsgrund *m.* nagíb, nagíbljaj.
Bestimmungsort *m.* določèni kráj.
Bestimmungswort *n.* določílno ímé (-na), določílna beséda.
bestmöglich, bestmöglichst *adv.* kar je najbolj mogóče, kar se le dá, karkóli je mogóče.
bestrafen kazníti, kaznovati; oglobíti, pokoríti; (m. Worten) svaríti; posvaríti.
bestrafenswert kazni vréden.
Bestrafer *m.* kaznovávec.
Bestrafung *f.* kaznovánje; (Strafe) kazèn (-i).
bestreben ſich prizadéti (-dénem) si, potrúditi se; *impf.* prizadévati si, trúditi se.
Bestreben *n.* prizadéva, prizadévanje, težnja, teženje, stremljénje.
bestrebſam prizadévèn, prizadevljiv, marljiv.
Bestrebſamkeit *f.* prizadévnost, marljívost.
Bestrebung *f.* ſ. Beſtreben.
bestreichen po-, namázati (-mážem); die Stadt — mesto s strelom doséči (-sézem); *impf.* doségati, stréljati nanje.
bestreiten (den Antrag) pobíjati, izpodbíjati, zamétati; oporékati, prerékati; (Kosten) pláčati, *impf.* plačevati, zalágati.
Bestreitung *f.* (eines Aufwandes) zaláganje, zalóžba (stroškov).
Bestreitungsklage *f.* izpodbójna tožba.
bestreuen potrésti (-trésem), potrósiti, posúti (-spèm); *impf.* potrésati, potrošati, posípati (-sípljem); (mit Stroh) nastláti (-stéljem), *impf.* nastíljati; (m. Salz) solíti; osolíti, posolíti; (mit Asche) opepelíti.
bestricken zamotáti, zaplésti (-plétem), omréžiti; *impf.* zaplétati, omreževati; (bethören) omámiti, zmótiti.
bestürmen naskakovati, napádati, zagánjati se v kaj; naskóčiti, napásti (-pádem), zagnáti (-zénem) se; (mit Bitten) nadlégovati, molédovati za kaj, drnjézgati.
Bestürmer *m.* naskakovávec, napadovávec.
Bestürmung *f.* naskòk, naval, napàd.
bestürzen prestrášiti, osúpniti, prestrésti, pobíti (-bíjem).
bestürzt osúpèl, prepáděl, pobít; — werden osúpniti, ostrméti.
Bestürzung *f.* osúplost, prepást, prepádlost.
Besuch *m.* obísk, posèt, obiskovánje, pohòd, zahájanje (v krčmo); (am Fenſter) vasovánje; — bei jmdm. abſtatten obískati, posétiti; *impf.* obiskovati koga; iti (grem) h komu poglédat, v vas h komu iti; er hat — nekdó je pri njem; einen — annehmen sprejéti (sprejmem) koga.

Digitized by Google

besuchen obiskati (-iščem), posétiti, v vas priti (pridem); *impf.* obiskovati, obiskávati, v vas prihájati; (fenſterln) vasováti; die Schule — v šolo hóditi; einander — dohájati drug k drúgemu, shájati se s kom.

Besucher *m.* obiskovávec, posétnik; vasovávec.

besudeln oskrúniti, onečéditi, ognúsiti, onesnážiti, pobrazdáti; *impf.* oskrunjevati, onečéjati.

betagt prilétən, póstarən, starovíčən.

betaſtbar potípən.

betaſten típati (tipljem), šlátati; potípati, pošlátati.

betäuben glušíti; oglušíti; *fig.* mámiti, mótiti; omámiti, omótiti; betäubend zaglúšən, glušílən; mamljiv, omótičən.

betäubt oglušən; omámljen, omóčen.

Betäubung *f.* glušénje, zaglúha; mámljenje; (Zuſtand) omámica, omóta, omótica, nezavést (-i).

Betäubungsmittel *n.* mamilo.

Betbruder *m.* bogomóljec; (im ſchlimmen Sinne) svetohlínec.

beten móliti, in Kärnt. auch žebráti.

Beter *m.* molívec; —in *f.* molívka.

bethauen rosíti; porosíti, orosíti.

Bethaus *n.* molílnica, bogomólja.

betheilen obdaríti (koga), podelíti, dati (dam) (komu kaj); *impf.* obdárjati, delíti, podeljevati.

betheiligen ſich udeléziti se; *impf.* udeleževati se, delézən biti (sem).

Betheiligte *m.* udeléženec, deléžnik.

Betheiligung *f.* udelézba, deléžnost.

betheuern zagotávljati, rotíti se, zaklínjati se; zagotóviti, zarotíti se, zakléti (-kólnem) se; (bei der Seele) pridušíti se, *impf.* pridúšati se.

Betheuerung *f.* zagotávljanje, rotítev; pridúšanje.

bethören mámiti, slepíti, bégati; omámiti, preslepíti, izbégati.

Bethörung *f.* slepljénje; omáma.

betiteln imenovati; poimenovati, imé (-na) dati (komu), *impf.* dajáti (dájem).

betonen poudáriti, s poudárkom izgovoríti, naglásiti; *impf.* poudárjati, s poudárkom izgovárjati, naglášati, naglaševati.

Betonung *f.* poudárek, poudár, naglás.

Betracht *m.* ozír, oglèd; in — gledé (na kaj, česa), z ozirom (na kaj); in — nehmen upoštévati, v poštèv —, na um vzéti (vzámem); *impf.* upoštevati, v poštèv —, na um jemáti (jémljem).

betrachten mótriti, glédati, ogledovati; (erwägen) premísliti, preudáriti, pretéhtati; *impf.* premišljevati, preudárjati, pretehtovati; jemanden als etwas — iméti (imám), smátrati koga za kaj.

beträchtlich znatən, precéjšnji, znamenit.

Betrachtung *f.* glédanje, ogledovánje; (Erwägung) mótrenje, smátranje, premišljevánje, razmišljevánje, preudárjanje.

Betrachtungspunkt *m.* smatrališče.

Betrag *m.* znesék, iznòs.

betragen znesti (znesem), *impf.* znášati, biti (sem); ſich — vesti (vedem) se, obnášati se, ravnáti se.

Betragen *n.* vedénje, obnášanje, ravnánje.

betrauen einen mit etw. izročiti, zaúpati, povériti komu kaj; *impf.* izróčati, zaupovati komu kaj.

betrauern žalovati (nad kom), obžalovati (koga), žalostíti se (po kom).

Betreff *m.*, in — zastràn, gledé na, kar se tiče.

betreffen einen über einer böſen That zasáčiti, dobíti koga na hudóbnem dejánju; (vom Unglück) zadéti (-dénem), prigoditi se; das betrifft mich to se tiče mene, to mene zadéva, to name leti; betreffend zadéven, dotičən.

betreiben (ein Geſchäft) izvrševati, oprávljati, oskrbovati kaj, pečáti se s čim; (urgieren) pognáti (-ženem), pospéšiti; po-, prigánjati; den Ackerbau — kmétovati; den Handel — kupčevati, tŕžiti; den Leinwandhandel — platnáriti; den Getreidehandel — žitáriti ɔc.

Betreibung *f.* pogòn, pogánjanje.

betreten stópiti (kam), *impf.* stópati; iti (grem), *iter.* hóditi; (auf der That) zatéči (-tečem), zalésti (-lézem), zasáčiti; den Rechtsweg — pravdno pot nastópiti, pravdo začéti (-čnem).

Betretungsfall *m.* im Betretungsfalle ako ga na dejánju zasáčijo, zalézejo.

Digitized by Google

Betrieb *m.* obrát, obŕtalo, delovŕšba; opravljanje, oskrbovánje; (d. Eiſenbahn) železníčni obrát; Betriebs- obrátni.

betriebſam prizadévčn, marljiv, marčn, skrbljiv, obŕtčn.

Betriebſamkeit *f.* prizadévnost, marljivost, skŕbnost, obŕtnost.

Betriebscapital *n.* obrátna glávnica.

Betriebsdirection *f.* obrátno ravnáteljstvo.

Betriebskoſten *pl.* obrátni stróški *pl.*

Betriebsleiter *m.* obrátni voditelj.

Betriebsleitung *f.* obrátno vodstvo.

Betriebsreglement *n.* obrátni pravílnik.

Betriebszweig *m.* obŕt (-i); delo, s katérim se kdo živí.

betrinken upijániti, opijániti; ſich — opíti (-pijem) se, upijániti se.

betroffen zadét, pobit, popárjen.

betrüben žáliti, žalostíti (koga), žalost délati (komu); užáliti, ožalostíti, žalost prizadéti (-dénem); betrübend žalostljiv, žalostílčn, tožčn.

Betrübnis *f.* žalost, žál (-i), toga, otóžnost, bridkóst.

betrübt otóžčn, žalostčn.

Betrug *m.* prevára, goljufija, okána.

betrügen várati, goljufáti, noríti, slepíti; prevárіti, ogoljufáti, znoríti, preslepíti, okániti, prekániti, opeháriti; ſich — mótiti se, goljufáti se; zmótiti se, ogoljufáti se, prevárіti se.

Betrüger *m.* goljúf, slepár.

Betrügerei *f.* goljufija, slepárstvo.

Betrügerin *f.* goljufívka, sleparica.

betrügeriſch goljufív, slepárski, prevarljiv, ukanljiv.

betrunken pijan, opít.

Betſchweſter *f.* bogomóljka; svetohlínka, tercijálka.

Betſtuhl *m.* klečálo, klečálnik.

Betſtunde *f.* molítvena ura.

Bett *n.* postelj (-i), pósteljа; *dem.* pósteljica; (Kopftheil) zglavje; (Fußtheil) znožje; zu Bette gehen leči (ležem), spat iti (grem); daß — machen postláti (-stéljem), *impf.* postíljati; (Flußbett) struga; Bett- pósteljni, za pósteljo.

Bettdecke *f.* odéja, odeválo; plahta.

Bettel *m.* beráštvo, prosjáštvo; Bettelberáški, prosjáški.

bettelarm gòl in suh, gòl in bos, silo revčn.

Bettelei *f.* beráštvo, beračija, beračenje.

Bettelhandwerk *n.* beráštvo.

Bettelleute *pl.* beráči, prosjáki *pl.*

Bettelmönch *m.* menih prosják.

betteln beráčiti, vbógajme prósiti, prosjáčiti.

Bettelvolk *n.* beráči *pl.*

Bettelweib *n.* ſ. Bettlerin.

betten postíljati, pósteljo naprávljati; postláti (-stéljem), pósteljo napráviti; wie man ſich bettet, ſo ſchläft man kakor si kdo postélje, takó bode ležal.

Bettflaſche *f.* grejáča, grélnica.

Bettgeher *m.* prenočevávec, nočevávec.

Bettgeräth *n.* pósteljna opráva, posteljnina.

Bettgeſtell *n.* posteljnják, posteljíšče.

Bettkammer *f.* spálnica, ložnica.

Bettkiſſen *n.* podzglávnik, zglávnik, zglávnica, zglavje.

bettlägerig ſein bolán ležati (ležím); polégati.

Bettler *m.* beráč, prosják; (verächtl.) bernjávs, beračón; —in *f.* beračica; (verächtl.) bernjávslja, beračúlja.

Bettſtatt *f.* ſ. Bettgeſtell.

Bettüberzug *m.* pósteljna prevláka, — povláka.

Bettuch *n.* ruha, pŕt, plahta. [ráča.

Bettvorleger *m.* predpósteljna prostí-

Bettwanze *f.* pósteljna stenica.

Bettwärmflaſche *f.* pogreváča, grejáča.

Bettwäſche *f.* pósteljna prtenina, pósteljno perílo.

Bettzeug *n.* ſ. Bettgeräth.

Betwoche *f.* križev teden.

Beuge *f.* krivína, pregíb, vega.

Beugefall *m. gram.* sklón, padež.

Beugemuskel *m.* mišica upogíbnica.

beugen uklóniti, upógniti, pripógniti; *impf.* uklánjati, upogíbati (-gíbljem), pripogíbati; die Knie — priklóniti se, poklékniti; *impf.* priklánjati se, poklekovati; (krümmen) kljúčiti, kriviti; skljúčiti, skrivíti; *gram.* sklánjati (v. Nom.), sprégati, pregíbati (-gíbljem) (v. Verb); ſich vor jemandem — priklóniti se, uklóniti se, sklóniti se; *impf.* priklánjati se, uklánjati se; ſich

Digitized by Google

über die Leiche — nágniti se, *impf.* nagíbati se čez, nad mrlíčo.

beugſam ſ. biegſam.

Beugung *f.* ſ. Beuge; *gram.* sklanjátev, spregátev; sklánjanje, spréganje; (Genuflexion) pripogíbek.

Beule *f.* tvor, bula, uljé (-sa), glúta; (an feſten Theilen) grča, hrga; (v. einem Stoß oder Schlag) bunka, gumpa.

beunruhigen vznemíriti, vznepokójiti; *impf.* vznemírjati; die Annäherung des Feindes beunruhigte die Einwohner prebivávci so se jeli bati, skrbéti jih je jelo, ker se je sovrážnik bližal; ſich — skrb si délati, v strahu biti (sem).

Beurbarung *f.* okŕčba, krčba, kŕčenje.

beurkunden posvedočíti, izpríčati; *impf.* izpríčevati.

Beurkundung *f.* posvedóčba, svedočílo.

beurlauben dopúst komu dati, *impf.* dajáti; ſich — poslovíti se, slovó vzéti (vzámem); *impf.* poslávljati se, slovó jemáti (jémljem).

Beurlaubte *m.* dopústnik.

Beurlaubung *f.* dopúst; poslovítev.

beurtheilen presóditi, pretrésti (-trésem), preudáriti; *impf.* presójati, pretrésati, preudárjati.

Beurtheilung *f.* presójanje, pre-, razsója, pretrès.

Beurtheilungskraft *f.* razsódnost.

Beute *f.* plen, rop; — machen pleníti (plêníti), rópati; upleníti, ugrábiti.

Beutel *m.* mošnja; (in den Mühlen) sito, tresílnica, meketúlja; *dem.* mošnjica, mošnjíček.

Beutelmeiſe *f.* plášica, remèc.

beuteln tresti (-sem), meketáti (-tám, -éčem), mekníti, májati; stresti, zmeketáti, zmájati.

Beutelſchneider *m.* zmikavt, zmikávec.

Beutelſchneiderei *f.* zmikávstvo.

Beutelthier *n.* vrécar.

bevölkern obljúditi, naséliti, z ljudmi napólniti; *impf.* naseljevati.

bevölkert obljúden, naséljen, ljudnat.

Bevölkerung *f.* naselítev; prebivávstvo, stanovníštvo; prebivávci, stanovávci *pl.*

bevollmächtigen pooblastíti, oblást podeliti komu; *impf.* pooblaščevati, oblast podeljevati.

Bevollmächtiger *m.* pooblastnik, pooblastítelj.

Bevollmächtigte *m.* pooblaščénec, povérjenik; *f.* pooblaščénka.

Bevollmächtigung *f.* pooblastítev; pooblastílo.

bevor *adv.* prej, popréj; *coni.* preden, prejko.

bevormunden iméti (imám) koga v varstvu, varih biti (sem) komu; variha komu postáviti, *impf.* postávljati.

Bevormundete *m.* várovanec; *f.* várovanka.

bevorſtehen čákati koga, bližati se.

bevorſtehend bližnji, bodóč, kar ima nastópiti.

bevorworten ſ. befürworten.

bevorzugen jemanden prednost komu dati, *impf.* dajáti.

bewachen várovati, pod stražo iméti (imám), čúvati, strážiti (nad čim), páziti, glédati (na kaj).

bewachſen obrásti (-rastem), zarásti; *impf.* obráščati.

bewachſen *adi.* obrástel, porástel.

Bewachung *f.* straža, varstvo; čúvanje, várovanje.

bewaffnen oboróžiti, z oróžjem oskrbéti; *impf.* oboroževati, z oróžjem oskrbovati.

bewaffnet oboróžen, v oróžju; —e Macht oboróžena moč, oróžna moč.

Bewaffnete *m.* oróžnik, oboróženec.

Bewaffnung *f.* oboróžba; (Waffen) oróžje.

Bewahranſtalt *f.* oskrboválnica, varoválnica.

bewahren várovati, čúvati, hrániti; obvárovati, ohrániti, očúvati; (aufheben) shrániti, *impf.* shranjevati; Gott bewahre Bog obváruj, Bog ne daj; ei bewahre nikár, nikákor ne.

bewähren ſich izkázati (-kažem) se, pokázati se, potŕditi se; *impf.* izkazovati se, potrjevati se.

bewahrheiten ſich potŕditi se, *impf.* potrjevati se.

bewährt izkúšen, potŕjen; (glaubwürdig) istinít, resníčen; (echt) prav, pristèn.

Bewahrung *f.* ohranítev, varstvo; shramba.

Digitized by Google

bewalden pogozdíti, gozd zasaditi, zarediti; *impf.* pogozdovati, gozd zasájati, zarájati.

bewaldet gozdnàt, z gozdi obrástèl.

Bewaldung *f.* pogozdovánje.

bewältigen premóči (-mórem), zmágati, **užúgati**, odoléti (komu, čemu); *impf.* premagovati, zmagovati; einen Aufruhr — ukrotiti, zadušiti, potlášiti upor.

bewandert izvéden, vajen, učén (v čem), vešč (čemu).

bewandt *adi.* wie — kak; ſo — tak; bei ſo —en Umſtänden ker je tako, v takih okóliščinah.

Bewandtnis *f.* okóliščina, okólnost; damit hat es dieſe — to je tako, s to rečjó je taka.

bewäſſern eine Wieſe napéljati, *impf.* napeljevati vodo; spustíti vodo na travnik; namákati; bewäſſerte Thäler doline, ki jih potóki móčijo, namákajo.

Bewäſſerung *f.* namáka, namákanje; napeljáva vode, dovájanje vodá.

Bewäſſerungsgraben *m.* draga.

bewegen geníti (gánem), omájati; *impf.* gíbati (gibljem), májati; (verrücken) premekníti (-máknem), kréniti; *impf.* premikati, krétati; *fig.* nágniti, priprávíti, sklóniti; *impf.* nagíbati, priprávljati (k čemu); (rühren) geníti, omečíti; prevévati; ſich auf und nieder — dréncati; den Steiß hin und her — mŕdati; ſich — (ſpazieren) izprehájati se, šétati se; gíbati (gibljem) se, premikati se; geníti se, premekníti se.

bewegend gibajóč, nagibajóč, kretajóč, kretálen; bewegende Kraft gonílna sila.

Beweggrund *m.* nagib, nagíbljaj, povòd.

beweglich premekljiv, premíčen, gibljiv, krétèn; —e Feſte prestópni, prestávni prázniki; —es Gut premičnina.

Beweglichkeit *f.* premíčnost, pregíbnost, gibljívost, gíbčnost.

bewegt ganjen, ginjen; —es Meer vzbúrkano morje.

Bewegung *f.* gibanje, premikanje, krétanje; gib, pokrèt; in — ſein gíbati (gibljem) se, krétati se, iti (grem); in — ſetzen pognáti (-ženem), zagnáti, sprožíti; *impf.* góniti; (das Rad) zatóčiti; ſich in — ſetzen začéti (-čnem) se pomikati.

bewegungslos nepremíčen, negibljiv.

Bewegungsorgan *n.* gibálo.

beweiben ženíti; oženíti (koga).

beweinen objókati, oplákati; *impf.* objokovati, oplakovati, jókati se (nad čim).

beweinenswürdig joka, objokovánja, solz vreden.

Beweis *m.* dokàz, izpríčba; — führen dokazovati, izpričevati; —e erbringen dokázati (-kážem); Beweiſe dokázni.

beweiſen dokázati (-kážem), izpríčati; *impf.* dokazovati, izpričevati.

Beweisführer *m.* dokazovávec.

Beweisgrund *m.* dokàz, razlòg.

Beweiskraft *f.* dokáznost, dokázna moč (-í).

Beweismittel *n.* dokazílo, dokázno sredstvo.

Beweisregel *f.* dokázno pravílo.

Beweisverfahren *n.* dokazovánje.

Bewenden *n.* ſ. Bewandtnis.

bewenden laſſen es bei etwas pustíti, *impf.* púščati pri čem; ostáti (-stánem), *impf.* ostájati pri čem; pustíti, *impf.* púščati, kákršno je.

bewerben ſich prósiti, iskati (iščem) česa, pogánjati se, potegovati se za kaj; um ein Amt — prósiti službe.

Bewerber *m.* prosívec.

bewerfen ométati (-méčem), *impf.* ometávati.

bewerkſtelligen storíti, učíniti, naprávíti, naredíti, izpéljati (-péljem); *impf.* délati, číniti, naprávljati, narejati, izpeljevati.

bewerkthätigen z delom, v dejánju pokázati (-kážem).

bewerten céniti; océniti, precéniti.

bewilligen do-, privóliti, do-, pripustíti; *impf.* do-, privoljevati, do-, pripúščati.

Bewilligung *f.* dovoljénje, dovolílo, dovolítev, dopúščanje, dopúst.

bewillkommnen pozdrávíti, blago sprejéti (sprejmem); *impf.* pozdrávljati, blago sprejémati. [šlica.

Bewillkommung *f.* pozdràv, dobrodó-

bewirken storíti, učíniti, naredíti, naprávíti; *impf.* délati, číniti, narejati, naprávljati.

Digitized by Google

bewirten gostíti; pogostíti, *impf.* pogoščevati.

bewirtſchaften gospodáriti, gospodárstvo oskrbovati, upráv|jati; (d. Boden) obdelovati.

Bewirtung *f.* gostítev, pogostítev.

bewohnbar priprávěn za stanovánje; prebivátěn, stanovál|en; das Haus iſt nicht mehr — v tej híši se ne more več stanovati, prebívati.

bewohnen prebívati, stanovati, bívati, živéti (v čem).

Bewohner *m.* prebivávec, stanovávec, stanovník; — der Niederung dolénjec; — e. Berggegend gorénjec, gorjánec; — der Stadt meščán; — des Dorfes vaščan; — des Oſtens iztočan; — e. öden Ortes pustótnik; — einer Inſel otočan.

Bewohnerin *f.* prebivávka, stanovávka.

Bewohnungsconſens *m.* dovolítev za stanovánje, prebivátno dovoljénje.

bewölken ſich oblačíti se, mračíti se; pooblačíti se, pomračíti se.

bewölkt oblačén.

bewundern čúditi se, díviti se (čemu), občúdovati (kaj); za-, počúditi se.

bewundernswert čuděn, čudovít.

Bewunderung *f.* občudovánje, začúdba.

bewuſst zavéstěn, zavéděn; znán; es iſt mir noch — še pómnim, še pámetim; ſich — ſein v svesti si biti (sem); ſich ſelbſt nicht — ſein ne zavédati se.

bewuſstlos nezavéděn, brezzavéstěn, brez zavésti.

Bewuſstloſigkeit *f.* nezavést (-i), nezavédnost.

Bewuſstſein *n.* zavést (-i), zavédnost; zum — kommen zavédeti (-vém) se, osvéstiti se; zum — bringen osvéstiti, správiti v zavést.

bezahlbar kar se dá pláčati.

bezahlen pláčati, poplácati; *impf.* plačevati; zu theuer — prepláčati, *impf.* preplačevati; bar — z gotóvimi denárji pláčati; *fig.* theuer — izkúpiti.

Bezahler *m.* plačník, plačevávec.

Bezahlung *f.* plačevánje; (das Geld) plača, plačílo.

bezähmen krotíti, uzdáti; ukrotíti, obuzdáti; ſich — premágati se, *impf.* premagovati se.

bezaubern očárati (koga); začárati, narediti (komu), obájati (koga); *impf.* očarovati, narájati; (durch ſtierces Anſchauen) uréči (komu), uróčiti (koga).

bezaubernd čaróbn.

bezaubert očáran; zamáknjen.

Bezauberung *f.* očára, čara; zamáknjenje; uróki *pl.*

bezechen ſich ſ. betrinken ſich.

bezeichnen zaznámenovati, oznamenîti, zaznámiti, zaznámovati; *impf.* zaznamenjevati, zaznámljati; das ganze Papier — vès papir počŕtati, porisati.

bezeichnend zaznamenjeválen, znamenív, značílen. [známenje.

Bezeichnung *f.* zaznámba, oznamenílo,

bezeigen pokázati (-kážem), izkázati; *impf.* po-, izkazovati.

bezeugen izpríčati, potŕditi, posvedočíti; *impf.* izpríčevati.

bezichtigen ſ. beſchuldigen.

beziehen das Bett prevléči (-vléčem), pregrníti pósteljo; *impf.* pregrinjati; die Grenze — (= beſichtigen) mejo obíti (-ídem), obhóditi; *impf.* obhájati; (erſtreiten) zadévati kaj, tikati se česa; (d. Haus) nastániti se, naséliti se; *impf.* nastanjevati se, naseljevati se; (Waren) dobíti, prejéti (prejmem); *impf.* dobívati, prejémati; ſich auf etwas — nanášati se, ozírati se, pozívati se; naslánjati se, opírati se na kaj.

beziehend nanašálen, ozirálen.

Beziehung *f.* (Verhältnis) razméra, razmérje; odnós; (Verbindung) zveza, dotika; (Rückſicht) ozír, poglèd; in — auf das Vermögen gledé na premoženje, kar se tiče imétka; ich ſtehe in keiner — zu ihm nimam nikákršne zveze, dotike ž njim. [no.

beziehungsweiſe *adv.* ozíroma, odnós-

beziffern s številom naznáčiti, oštevíliti.

Bezirk *m.* okráj, okróžje, kotár; Bezirks- okrájni.

Bezirksfeldwebel *m.* okrájni narédnik.

Bezirksgericht *n.* okrájno sodíšče.

Bezirkshauptmann *m.* okrájni glavár; -ſchaft *f.* okrájno glavárstvo.

Bezirkskrankencaſſe *f.* okrájna bolníška blagájnica.

Bezirksrichter *m.* okrájni sodnik.

Digitized by Google

Bezirksschulrath *m.* okrájni šolski svèt.
Bezirksstraße *f.* okrájna césta.
Bezoar. Bezoarſtein *m.* bezoár, sredstvo :oper strup.
Bezug *m.* (Verhältniß) razméra, razmérje; (das Beziehen) prejèm, prejémek; dobivanje; mit — auf etwas gledé na kaj, z ozirom na kaj.
bezüglich dotičen, zadéven, odnósen; (Bezug habend) nanašajóč se na.
Bezüglichkeit *f.* dotičnost, ozírnost, odnósnost.
Bezugs- dotični, zadévni.
Bezugsberechtigter *m.* upravičeni prejémnik.
Bezugsrecht *n.* pravica do prejémkov.
bezwecken *ſ.* beabſichtigen.
bezweifeln dvómiti, dvojíti o čem.
bezwingbar premagljiv, zmagljiv.
bezwingen premóči (-mórem), zmóči, zmágati, premágati, užúgati, ugnáti (-žènem), obládati; *impf.* zmagovati, premagovati.
Bezwinger *m.* zmagávec, premagávec.
Bezwingung *f.* zmaga, premága; ſein der — des Aufſtandes odkar je bil upòr udušèn, zamorjèn.
bianco: etwas in — laſſen pustíti kaj prazno, belo, nepopísano.
Bibel *f.* sveto pismo, biblija; Bibel- svetopísemski, biblijski. [bíbliji.
bibelfeſt učen v sv. pismu, veščák v
Bibelſtelle *f.* mesto iz sv. pisma.
Bibelüberſetzung *f.* prestáva —, prevód sv. pisma. [dabrov.
Biber *m.* bobér, dabér; Biber- bobrov,
Bibergeil *n.* bobrovina.
Bibliograph *m.* knjigopísec, bibliograf.
Bibliographie *f.* knjigopisje, bibliografija.
Bibliothek *f.* knjižnica, bibliotéka.
Bibliothekar *m.* knjižničar, bibliotekár.
bibliſch svetopisemski, biblijski.
biconcav dvojnojámast.
biconver dvojnovzbóčen.
Bicykliſt *m. ſ.* Radfahrer.
bieder vrl, poštèn.
Biederkeit *f.* vrlóst, pošténost.
Biedermann *m.* poštenják, vrl mož.
biegen upógniti, pregeníti (-gánem), úgniti, nakloníti, našíbiti; *impf.* upogíbati, pregíbati, ugíbati, naklánjati; (einen Aſt) pripógniti, ušíbiti; *impf.* pripogíbati; krumm — kriviti, slóčiti; ukriviti, uslóčiti; *gram.* pregíbati, sklánjati, sprégati; ſich — ulékniti se; *impf.* šíbiti se, krivíti se. [vitèk.
biegſam upogljiv, pregibljiv, šíbek,
Biegſamkeit *f.* upogljívost, pregibljívost, šíbkost.
Biegung *f.* upogíbanje, zavíjanje; gib, pregíb; (Krümmung) ovínek, zavój; *gram.* sklanjátev, spregátev.
Biene *f.* čebéla; *dem.* čebélica; Bienen- čebélni.
Bienenhaus *n.* čebelnják, uljnják.
Bienenkönigin *f.* mática.
Bienenkorb *m.* ulj, koš.
bienenreich čebélnat, poln čebél.
Bienenſaug *m.* mrtva kopríva.
Bienenſchwarm *m.* rój; erſter — prvénec, prvèc; zweiter — drugèc; den — auffangen roj ogrébsti (-grébem) oder ogréniti, *impf.* ogrébati.
Bienenſtachel *m.* želo, žalec.
Bienenſtock *m.* ulj, panj.
Bienenzucht *f.* čebelárstvo.
Bienenzüchter *m.* čebelár; — ſein čebelàriti.
Biennium *n.* dvolétje.
Bier *n.* pivo, ol; — brauen pivo variti, ol kúhati.
Bierbrauer *m.* pivovàr, pivár, olár.
Bierbrauerei *f.* pivárstvo, olárstvo.
Bierbrauhaus *n.* pivovárnica, pivovárna. [várna.
Bierhalle *f.*, **Bierhaus** *n.* pivárnica, pi-
Bierhefe *f.* ólove droži *pl.*, ólov kvas, ólovina.
Bierkrug *m.* vrč, vrček, ročka za pivo.
Bierſchank *m.* pivotòč; pivárnica, olárnica.
Bierſteuer *f.* pivarnína, olnína, davèk od piva, ola.
Bierſuppe *f.* pivna juha, juha od piva.
Bierwürze *f.* ólova začímba.
Bierzeche *f.* zapítek na pivu, olu.
Bießmilch *f.* mlezva, mlézivo.
bieten dati, podáti; *impf.* dajáti, podájati; die Spitze —, Trotz — upréti se, ustáviti se; *impf.* upírati se, ustávljati se; (anbieten) ponúditi, *impf.* núditi, ponújati.
Bieter *m.* ponúdnik.

Digitized by Google

Bigamie *f.* dvoženstvo, bigamija.
bigott pobožnjáški, svetohlínski.
Bigotterie *f.* pobožnjáštvo, svetohlínstvo.
Bijouterie *f.* dragotína, dragocenína.
Bilanz *f.* končni račun o dohódkih in stróških, o dobíčku in izgúbi, bilánca.
Bild *m.* polh.
Bildfalle *f.* pólšnica, samóstrelina.
Bildfänger *m.* polhar.
Bildfellmütze *f.* pólhovka.
Bildfleiſch *n.* polšétina, polšína.
Bildloch *n.* pólšina.
Bild *n.* podóba, obráz, slika; (Gleichnis) prílika; (Standbild) kip; *dem.* podóbica, obrázek.
bilden obráziti, podóbiti; izobráziti, upodóbiti, podóbo dati; *impf.* izobraževati, upodábljati; (den Geiſt) míkati, líkati, obrazovati, bístriti; omíkati, olíkati, izobráziti, izbístriti; *impf.* izobraževati; (machen) délati, tvoríti; storíti, napráviti, naredíti, osnovati (-snujem), ustanovíti; *impf.* napráv-ljati, narájati, snovati.
bildend obrazílen, obrazoválen, upodabljajóč; omikoválen, izobraževálen; —e Künſte obrazoválne, upodabljajóče umétnosti.
Bilderbibel *f.* sveto pismo s podóbami.
Bilderbuch *n.* knjiga s podóbami.
Bilderdeutung *f.* podoboznánstvo.
Bilderdienſt *m.* podobočástje.
Bildergallerie *f.* galerija slik, slikohrám.
Bilderhandel *m.* kupčíja s podóbami.
Bilderrahmen *m.* okvír za podóbe.
bilderreich slikovit, poln slik, podób, prilik.
Bildерſammlung *f.* zbirka podób; nabira podób, slik.
Bilderſchrift *f.* podobopísje.
Bilderſtreit *m.* prepír zastran podób.
Bilderſtürmer *m.* obrazobórec.
Bilderſtürmerei *f.* obrazobórstvo, kipobórstvo.
Bildfläche *f.* podobíšče.
Bildgießer *m.* kipolívec, podobolívec.
Bildgießerei *f.* kipolívstvo, podobolívstvo.
Bildhauer *m.* podóbar, kipár. [stvo.
Bildhauerkunſt *f.* podóbarstvo, kipár-
bildlich (übertragen) prenesèn; — darſtellen slikovito predstáviti; —e Sprache slikovít jezik.
Bildner *m.* podóbar, obráznik, kipár; *fig.* izobraževávec, izobráznik, omikovávec.
Bildnis *n.* obráz, podóba; posnétek.
bildſam sposóben za omiko, kdor se dá omíkati, izobráziti; izobrázen.
Bildſäule *f.* kip, soha.
Bildſchnitzer *m.* rezbar.
bildſchön prelép, izprelép, čudo lep.
Bildung *f.* obrazovánje, tvoritèv; (Erſchaffung) stvaritèv, stvarjénje; sestáva; (Geſichtsbildung) obráz; (v. Vereines) ustanovítèv; (des Verſtandes) izobraževánje; (Cultur) omika, olíka, olikanost, izobrázba, izobráženost. [líšče.
Bildungsanſtalt *f.* izobraževališče, uči-
bildungsfähig ſ. bildſam.
Bildungsſtoff *m.* tvorivo.
Bildwerk *n.* podóba naslíkana, izklésana, izrézana.
Bill *f.* nasvèt kakega zakóna.
Billard *n.* biljárd; =ſpiel *n.* igra na biljárd; =zimmer *n.* biljárdnica.
Bille *f.* (Kugel) óblica; (Zapfen) čèp.
Billet *n.* lístek, písemce, biljét.
billig pravíčen, práv; (v. Preiſe) primérna, zmérna, nizka cena, dober kup; *adv.* po ceni, cenó; *comp.* ceníje.
billigen potrditi, odobríti, pohváliti; *impf.* potrjevati, odobrávati.
billigerweiſe *adv.* po pravíci, kakor je práv.
Billigkeit *f.* pravíčnost, primérnost; (v. Preiſe) cenóst, nizka cena, dober kup.
Billigung *f.* potrditèv, potrdba, pohvála, odobrávanje.
Billion *f.* bilijón, milijón milijónov.
Bilſenkraut *n. (Hyoscyamus)* zobnik, blèn; Bilſenkraut-zóbnikov.
Bimsſtein *m.* plovec, puhláč, votlič.
Binde *f.* obvéza, prevéza, povijáča, ovíjača; Hals— ovrátnica; (um den Leib) pas, pojás; (in d. Heraldik) trak; (bei Muskeln) vez (-i), vezílo.
Bindegewebe *n.* vezna tkanína, vezívo, spojevína.
Bindehaut *f.* vezna kóžica.
Bindemittel *n.* vezílo, lepílo, spojílo, sklepálo.

Digitized by Google

binden vézati (vézem); zvézati, *impf.* zvezovati; alles nach der Reihe — povézati, *impf.* povezovati; an etwas — privézati, *impf.* privezovati k čemu; Kränze — vence plesti (pletem), viti (vijem); splesti, povíti; *impf.* splétati, povijati; ſich an etw. — držati (-žim) se česa, ravnáti se po čem.

bindend vezálen, obvézen.

Binder *m.* vezáč, vezávec; sodar.

Binderreifig *n.* rogoz, rogozína.

Bindeſtrich *m.*, **Bindezeichen** *n.* vezáj.

Bindevocal *m.* spona.

Bindewort *n.* veznik.

Bindfaden *m.* vrvica, vŕvca, motvòz.

Bindriegel *m.* vez (-i).

Bindung *f.* vez (-i), vezátev.

Bingelkraut *n.* golšec.

binnen *praep.* v, za.

Binnengewäſſer *n.* suhozémeljske vode, medzémne vode *pl.*; **=handel** *m.* nótranja —, domáča kupčija; **=land** *n.* medzémna —, nótranja dežéla; **=meer** *n.* nótranje —, sredozémsko morje.

Binom *n.* dvočlénec.

binominal dvočlèn.

Binſe *f.* *(Scirpus)* sit; *coll.* sitje; auch srpica, bica; *(Iuncus)* loč, loček; *coll.* ločje; *(Arundo phragmites)* trst, bič, biček; *coll.* bičje; Binſen- ločnat, bičnat, iz ločja, sitja, bičja.

Binſendecke *f.* štorja, rogozína.

Binſengeflecht *n.* pletenína iz sitja, ločja. [písec.

Biograph *m.* životopísec, življenje-

Biographie *f.* životopis, življenjepis.

biographiſch životopísen, življenjepisen.

Birke *f.*, **Birkenbaum** *m.* breza; *dem.* brézica; Birken- brezov.

Birkenholz *n.* brezovína.

Birkenruthe *f.* brézovka, brezováča.

Birkenſaft *m.* brézovica, brezov sok, brézova mezga.

Birkhäher *m.* zeléna vrana.

Birkhahn *m.* rúševec, škárjevec.

Birkhenne *f.* rúševka, škárjevka.

Birn, Birne *f.*, **Birnbaum** *m.* hruška; *dem.* hrúškica; Birn- hruškov.

Birnbaumholz *n.* hrúškovina.

Birnmoſt *m.* hrúškovec, hrúškovka, tépkovec.

Birnſchnitz *m.* hruškov krhèlj (krhlja), kljoèc.

Birſch *f.* lòv s puško; auf die — gehen iti (grem) na lov, iti lovít, stréljat.

birſchen lovíti, góniti; stréljati; ustrelíti.

bis *praep.* dò; — jetzt doslej, dosihmál, dosihdób; — wie weit, — wohin? dokód? — auf weiteres za sedáj, dokler se drugáče ne ukréne; — wann dokléj; *conj.* dokler, dokler ne.

Biſam *m.* mošek, moščják, pižém.

biſamartig moškast, pižmast.

Biſamthier *n.* pižmar, pižmovec.

Biſchof *m.* škòf, biskop; (griechiſcher) vladíka; des Biſchofs škofov.

biſchöflich, Biſchofs- škofóvski, škofji.

Biſchofsamt *n.* škofíjstvo.

Biscuit *m.* prepečénec, suhár.

bisher *adv.* doslej, dosedáj. dozdáj, dosihmál, dosihdób.

bisherig dosedánji.

Biſs *m.* ugríz, ugrízek; (v Fliegen, Mücken, Schlangen) pík.

Biſschen *n.* grižljaj, založáj, drobljaj, koščék; troha, tróhica, mŕvica; ein biſschen nekaj, nekóliko, nekaj málega.

Biſſen *m.* kos, koščék, grižljaj, založáj.

biſſig ujedljiv, ugrizljiv, popadljiv; (v Worten) zajedljiv, zbadljiv, ostér.

Biſswunde *f.* ugrizenína.

Bisthum *n.* škofija, vladikovina.

bisweilen *adv.* včasi, včasih.

Bitte *f.* prošnja, prositev; c. — thun zaprósiti, poprósiti (koga česa); eine — für jmdn. einlegen prósiti za koga.

bitten prósiti; po-, zaprósiti; zu Gaſte — vábiti; povábiti; oft, dringend — molédovati; bittend prošnjiv.

Bitten *n.* prošénje, prósnja.

Bitter *m.* prosivec, prošnjik; molédovávec.

bitter greněk, grenkóbèn, gorjúp; *fig.* briděk, greněk.

bitterböſe zelò hud, srdít, razkáčen.

Bitterkeit *f.* grenkóta, grenkóba, grenkóst; bridkóst.

bitterlich grenkljàt, grenkóbèn, grenkàst; — weinen milo se jókati; — bedürfen hudo, silno, živo potrebovati.

Bitterſalz *n.* grenka, angléška sol (-i).

bitterſalzig grenkoslán.

Digitized by Google

Bitterſtoff *m.* grenčec.
bitterſüß grenkosládeň.
Bitterwaſſer *n.* grenčica, grenka voda.
Bittfahrt *f.* božja pot (-i).
Bittgang *m.* prošnji obhòd, procésija.
Bittopfer *n.* bogoprósni dar.
Bittſchrift *f.* prošnja, pisména prošnja.
Bittſteller *m.* prosivec, prositelj. prošnjik; —in *f.* prosivka, prošnjica.
bittweiſe *adv.* prosèč, s prošnjo.
Bittwoche *f.* križev —, prósnji teden.
bivouakieren prenočíti, *impf.* prenočevati pod milim nebom.
bizarr čudovit; trmast, muhast.
Blachfeld *n.* planjáva, raván (ravní), ravnina, poljána.
Blachfroſt *m.* golomrázica, suh mràz (t. j. brez snega).
blähen napíhniti, napéti (-pnèm); *impf.* napihovati, napénjati; ſich — napihovati se.
blähend napihovàlen, napenjajóč.
Blähhals *m.* debéli vrat.
Blähung *f.* napihovánje, napénjanje; er leidet an —en rado ga napénja, vetróvi mu nagájajo, ga nadlegújejo.
Blamage *f.* osráma, osramotítev.
blamieren osramotíti.
blank svetèl; (bloß) gòl, nag; (geldlos) suh, prazèn.
Blankett *n.* golica, tiskanica.
Bläschen *n.* mehúrčec, mehúrček; mozóljček.
Blaſe *f.* mehúr, mehír; (Hitzblaſe) mozólj; (Schwiele) žulj.
Blaſebalg *m.* meh, pihálnik.
Blaſehorn *n.* rog, trobílo.
blaſen píhati (pišem); píhniti; (vom Winde) píhati, briti (brijem), duti (dujem); auf der Flöte od. die Flöte — pískati; zapískati na piščal; auf dem Horne — tróbiti; zatróbiti; in die Hände — húkati; húkniti v roke.
Blaſenausſchlag *m.* mehúrčasti izpuščáj.
blaſenförmig mehúrjast, mehúrčkast, mozóljast.
Blaſenpflaſter *n.* mehúrnik, mozóljnik.
Blaſenſtein *m.* mehúrni kamen, kamen v mehúrju.
Blaſenwurm *m.* mehurnják.
Blaſerohr *n.* púhalica.
blaſig mehúrnat, mozóljnat.
Blaſinſtrument *n.* trobílo, piskálo.
blaſs bled; — werden bledéti; o-, prebledéti; *impf.* obledévati.
Bläſſe *f.* bledóba, bledóst, bledica; (a. Pferde) lisa; ein Pferd mit einer — lisast kònj; eine Kuh mit einer — brézasta krava.
Bläſshuhn *n.* (*Fulica atra*) črna liska.
blaſswangig bledoličen; ein —es Mädchen bledoličnica.
Blatt *n.* list, però (perésa), lépen; *coll.* listje, perje, lepénje; (v. Papier) list; daß — hat ſich gewendet drugi vetèr vleče, vreme se je prevrglo, kolo sreče se je obrnílo; ſich kein — vor den Mund nehmen na vsa usta povédati.
blattähnlich listast, listu podóben.
Blättchen *n.* listek, listič, perésce.
Blatter *f.* mozólj, mehúr; die —n (*variolae*) osépnice, kozé, kózice *pl.*; —n haben biti (sem) kozáv, osépničav, iméti (imám) kozé, osépnice.
blätterig listnat, pérnat, lepénjast; (ſchieferig) pleniv.
blätterlos brezlístən, gòl.
Blättermagen *m.* devetogùb.
blättern listati, prebírati, prevráčati liste; ſich — listati se, lupiti se.
Blatternarbe *f.* pika, jámica od koz.
blatternarbig kozáv, osépničast, kózičav.
Blätterpilz *m.* pečénka, lístičasta gliva.
Blätterſchwamm *m.* platníčarica.
Blattfläche *f.* listna ploskèv.
blattförmig listast.
Blattgold *n.* zlata pena.
Blatthäutchen *n.* listna kóžica.
Blattkäfer *m.* lepénec.
Blattlaus *f.* listna uš (-i), ušica.
blattlos brezlístən.
blattreich listnat, listovit, pernat.
Blattroſette *f.* listna rózica.
Blattſcheide *f.* listna nóznica.
Blattſeite *f.* listna stran (-i), plat (-i).
Blattſilber *n.* srebrna pena.
Blattſtiel *m.* listna škornjica, pecélj, recélj, petlja, petljika.
Blattweſpe *f.* grízlica.
blau modèr; (himmelblau) višnjev, višnjél; (meerblau) sinji; — anlaufend modrokaljèn.

Digitized by Google

blauäugig modrook.
Bläue *f.* modrina; sinjina, višnjevost.
blauen modríti se, sinjíti se, sínjast prihájati.
bläuen modríti, modro bárvati, višnjéviti; pomodríti.
Blaufarbe *f.* modrílo.
blaugrau modrosìv.
blaugrün modrozelèn.
Blauholz *n.* višnjeva pražíljka.
Blaukehlchen *n.* višnjeva táščica.
bläulich višnjévkast, zamodrèl, sínjkast, modrast, osinjèl.
Blaumontag *m.* zaspáni ponedéljek.
blauroth modrordéč.
Blausäure *f.* pruska kislína.
Blauſpecht *m.* brglez.
Blauſtein *m.* višnjélec.
Blech *n.* pločevína, valjénec.
blechern pločnát.
blechförmig platičast.
Blechſchere *f.* nožice za pločevíno.
Blechware *f.* pločevína.
blecken die Zähne rézati (režím) se, zobé kázati (kažem).
Blei *n.* svinec, ólovo; Blei- svinčéni, svinčni.
bleiben ostáti (ostánem), *impf.* ostájati; ſtehen — postáti (-stojím), *impf.* postájati; ſtecken — obtíčati (-tičím); ſitzen — obsedéti; hangen — obviséti; liegen — obléžati (-ležím); — laſſen pustíti, *impf.* púščati; im Kriege — pasti (padem); bei etwaš — držáti (držím) se česa; aufrecht erhalten — v veljávi ostáti, obdržáti pravno moč.
Bleiben *n.* ostánek.
bleibend stanovítěn, stalèn, trpéžen; (ewig) večèn.
bleich bled, obledèl; — werden bledéti; obledéti, *impf.* obledévati.
Bleichanſtalt *f.* belilnica.
Bleiche *f.* bledóba, bledóst, bledóča; Leinwand— béljenje, belitev, belež.
bleichen die Leinwand béliti; ubéliti platno; (bleich werden) bledéti; obledéti; *impf.* obledévati.
Bleicher *m.* belár, belivec; —in *f.* belarica, belivka; Bleicher- belárski.
Bleichfabrik *f.* belárnica.
Bleichmittel *n.* belilo.
Bleichplatz *m.* belišče, belež.
Bleichſucht *f.* bledica.
bleichſüchtig bledičen.
bleiern svinčén, svinčèn.
Bleierz *n.* svinčénec.
bleifarbig svinčénast, svinčenobárvèn.
Bleifrischofen *m.* pretapljálnica svinčéne rude.
Bleigelb *n.* svinčéna rumenica.
Bleigießer *m.* svinčár.
Bleigießerei *f.* svinčárnica.
Bleiglanz *m.* svinčéni sijájnik.
Bleiglätte *f.* svinčéna gladčina.
bleihaltig svinčnat.
Bleihütte *f.* topílnica za svinec.
bleicht svinčnast, svinčénast.
Bleikalk *m.* svinčnato apno. [la.
Bleikugel *f.* svinčénka, svinčéna krog-
Bleiloth *n.* svinčnica.
Bleiſtift *m.* svinčnik, olóvka.
Bleiware *f.* svinčenína.
Bleiweiß *n.* svinčéna belína.
Bleizucker *m.* svinčéni sladkór.
Blende *f.* (b. Pferden) prikrov, zaslòn; (ſpan. Wand) zaslonílo; (im Feſtungsbaue) zakrov; (Mineral) svetlica; (blind. Fenſter) slepo okno; (Niſche) dolbina.
blenden slepíti, bléščiti; oslepíti; *fig.* slepíti, slepáriti, mámiti, mótiti; zaslepíti, obséniti, omámiti, zmótiti; der Schnee blendet mich bléši se mi od snega, sneg mi jemlje poglèd, vid.
blendend slepílen, motílen; (vom Glanze) bliščiv, bleščéč; —e Schönheit divna lepóta.
Blender *m.* slepívec.
blendhell bleščéč, svetèl da se bleščí.
Blendlaterne *f.* slepica, tatica.
Blendung *f.* slepítev, slepljénje; slepárjenje, obséna, omáma, premóta; (Diaphragma) zaslónka.
Blendwerk *n.* slepárstvo, slepílo, slepárija, mamílo.
blessieren rániti; orániti.
Bleſſierte *m.* ránjenec, ránjenik.
Bleſſur *f.* rana, ránjenje, úraza.
Bleuel *m.* tolkáč, tolkáča; (Waſch—) peráča, trepka.
bleuen tolči, biti (bijem), trépkati.
Blick *m.* poglèd, ozir; (Schimmer) lèsk, blesk, bliščanje; —e wechſeln spoglédati se, *impf.* spogledovati se; den — ſenken oči pobésiti, *impf.* pobéšati.

Digitized by Google

blicken glédati; poglédati, ozréti se; *impf.* pogledovati, ozírati se; (ſchimmern) bleščáti (-ščim), lesketáti (-tám, leskéčem) se, sijáti; zableščáti, zablísniti, posijáti; ſich — laſſen pokázati (-kážem) se, *impf.* pokazovati se.

Blickfeuer *n.* drnice *pl.*; ogénj na majákih.

blind slep; (vom Glaſe) temèn; — machen slepíti; oslepíti; — werden slepéti; oslepéti; — laden brez krogle nabíti (-bíjem), *impf.* nabíjati; —er Lärm prazèn hrup.

Blinddarm *m.* slepo črevó (črevésa).

Blinde *m.* slepéc; *f.* slepica.

Blindekuh *f.* slepe miši; — ſpielen slepomíškati se, slepe miši loviti.

blindgeboren sleporójen.

Blindheit *f.* slepóta, slepóst.

Blindkohle *f.* sírovo oglje.

blindlings *adv.* slepo, nepremíšljeno.

Blindſchleiche *f.* slepéc, slepič, slepovóž.

Blindſchuſs *m.* slep —, prazèn strel.

Blindthür *f.* slepa vrata.

blinken lesketáti (-tám, leskéčem), bleščáti (-ščim) se; zalesketáti, zableščáti se; (von den Sternen) migljáti, trípati (-pam, -pljem); (v. d. Augen) svétiti se, bliskati (se), bleščáti.

blinkend bleščéč, svetèl.

blinzeln mežíkati, mežgetáti (-tám, mežgéčem), mežúrkati, trípati (-pam, -pljem) ob. trépati; zamežíkati, utrípati.

blinzelnd mežíkav, mežav.

Blinzler *m.* mežikavèc, mežávec.

Blitz *m.* blisk; (Blitzſtrahl) strela; wie der — kakor blisk, po bliskovo.

Blitzableiter *m.* strelovòd.

blitzen blískati, blískati se; zablískati se, zablísniti se.

Blitzeseile *f.* velika náglica; mit — bliskoma, kakor blisk.

Blitzröhre *f.* strelna cev (-í), (kakor jo naredí strela, ako udári v peščéno zemljo).

blitzſchnell bliskovit, nagèl kakor blisk.

Blitzſtrahl *m.* strela, gromska strela.

Bloc, *en bloc* počéz, povprék.

Block *m.* panj, klada, porúngelj, bruno, trkèlj, štor; (Hauklotz) tnalo, náton; (Sägeblock) krcèlj, krlj, hlod.

Blockade *f.* obstòp, obléga (trdnjáve); blokáda; (auf dem Meere) zaprtija, zapŕtje.

Blockadezuſtand *m.* obstópno, obléžno [stanje.

blockartig kladast, panjast. [nica.

Blockhaus *n.* kladára, čardak; strél-

blockieren obstópiti, obkóliti, obléči (-ležem); *impf.* obstópati, oblégati; (a. d. Meere) zapréti, *impf.* zapírati.

Blockkalender *m.* skladni koledár.

Blockmauer *f.* podzídje, zid s kládami.

blöde slaboúmen, bedast, topoglàv; (furchtſam) bojéč, plah, plašljiv; (v. d. Augen) slab, slabótèn.

Blödigkeit *f.* slaboúmnost, bedáštvo, topoglávost; plahóta, plašljívost; slabóta.

blödſichtig slabovídèn, brljàv, čórav.

Blödſichtige *m.* slabovídec, brljávec; *f.* brljávka.

Blödſichtigkeit *f.* slabovídnost, brljávost.

Blödſinn *m.* slaboúmje, slaboúmnost, topoglávost, bebstvo.

blödſinnig slaboúmen, topoglàv, bedast, bebast.

Blödſinnige *m.* bebec, topoglávec.

blöken (v. Rindvieh) múkati; zamúkati; (v. Schafen) beketáti (-ám, -čem), béčati (-čim), bekáti; zabeketáti; (v. Ziegen) meketáti (-ám, -čem); zameketáti; blökend ankommen primúkati, pribeketáti, primeketáti.

Blöken *n.* múkanje; beketánje, bekèt; meketánje, mekèt.

blond (blaſsfarbig) plàv, plavkast.

Blonde *m.* plavolásec, rumenolasec, zlatolásec; *f.* (Blondine) plavoláska, rumenoláska, zlatoláska.

blondhaarig plavolàs; (goldhaarig) rumenolàs, zlatolàs.

bloß nag, gòl, odkrít; (vom Haupte) razoglàv, gologlàv; (v. Halſe) golovràt; (v. d. Händen) goloròk; (v. d. Füßen) bos, bosonòg, sezút; (allein) sam, zgòlj, samoedín; *adv.* samó, lè, zgòlj, edíno.

Blöße *f.* nagóta, nagèc, golóta, golóst; nedostátek; (eine baumleere Stelle) goličáva, goljáva, golína, jasa, laz; (Armut) siromáščina.

bloßfüßig ſ. barfuß.

bloßköpfig ſ. barköpfig.

Digitized by Google

bloßſtellen izpostáviti, *impf.* izpostávljati; odkríti, *impf.* odkrívati; jmbn. — sramotíti; osramotíti, v sramóto priprávíti koga.

Bloßſtellung *f.* izpostáva; odkritév; sramotitév, odkrívanje slabósti kákega človéka.

blühen cvesti (cvetem), cvetéti.

Blümchen *n. dem.* cvetíčica, cvetličica, cvetka.

Blume *f.* cvetíca, cvetlica; Blumen- cvetíčni, cvetlični.

Blumenausſtellung *f.* razstáva cvetlic.

Blumenbau *m.* cvetličarstvo.

Blumenblatt *n.* cvetlični list.

Blumengarten *m.* cvetličnják, cvetlíčnik.

Blumengärtner *m.* cvetličar, cvetíčar.

Blumengöttin *f.* Cvetána.

Blumenkelch *m.* cvetna čaša. [ohrovt.

Blumenkohl *m.* cvetno zelje, cvetni

Blumenkorb *m.* košárica za cvetlice.

Blumenkranz *m.* veneč od cvetlic.

Blumenkrone *f.* cvetlični veneč.

Blumenleſe *f.* cvetobèr; (Anthologie) cvetník, cvetje.

Blumenliebhaber *m.* cvetoljùb.

blumenreich cvetlíčnat, poln cvetlic.

Blumenſtaub *m.* cvetni prah; (an d. Füßen der Bienen) obnóžina.

Blumenſtrauß *m.* šopék, kita, cvetnik; *dem.* kitica.

Blumentopf *m.* cvetnják, loneč za cvetlice.

Blumenwerk *n.* cvetíčje.

blumicht cvetlíčast, cvetast.

blumig cvetlíčen, cvetén, cvetlíčnat, cvetnat.

Blümlein *n.* ſ. Blümchen.

Blut *n.* kri (krví); (Abſtammung) rod, koléno; das — ſtieg ihm ins Geſicht rdéčica ga je oblila, zardèl je; das unterlaufene — podsédnica; Blutkrvni. [vódnica.

Blutader *f.* (Vene) žila privódnica, do-

blutarm malokrvén; *fig.* krvávo potrében, zeló ubóg.

Blutauswurf *m.* hrkanje krví; kráv hrkélj. [klanje.

Blutbad *n.* krvolítje, prelívanje krví,

blutbefleckt okrvávljen, kráv.

blutbildend krvotvóren.

Blutbrechen *n.* bljuvánje, brúhanje krví; — haben kri bljuváti, brúhati.

Blutbuche *f.* krvna bukév.

Blutdurſt *m.* krvolóčnost, krvožéljnost, žeja po krvi.

blutdürſtig krvolóčen, krvožéljen, krvožéjen.

Blutdürſtige *m.* krvolók, krvolóčnik.

Blüte *f.* cvet, *dem.* cvetèk; *coll.* cvetje, *dem.* cvétjiče; Blüten- cvetni.

Blutegel *m.* pijávka, pijávica.

Bluteiter *m.* sókrovica, sókrvica.

bluten krvavéti; ich blute kri mi teče; das Herz blutet mir srcé mi poka, srcé me boli.

blütenarm malocvéten, brezcvéten.

Blütenhülle *f.* cvetno ogrinjálo, cvetni ovój.

Blütenkelch *m.* ſ. Blumenkelch.

Blütenköpfchen *n.* cvetna glavíca.

Blütenkuchen *m.* cvetna pogáča.

Blütenlager *n.* cvetno ležíšče.

blütenlos brezcvéten.

blütenreich cvetnat, poln cvetja.

Blütenſchaft *m.* betvo.

Blütenſcheide *f.* tulec, cvetna nóžnica.

Blütenſtand *m.* razcvétje.

blütenſtändig nadcvéten.

Blütenſtaub *m.* cvetni prah, pelod.

Blütenſtiel *m.* cvetni pecèlj. [let.

Blütezeit *f.* čas cvetja; čas cvetóčih

Blutfink *m.* kalín, popkar.

Blutfleck *m.* krvni madež, krvavína.

Blutfluſs *m.* krvotók.

blutflüſſig krvotóčen.

blutfremd celó neznán. [sóda.

Blutgefäß *n.* krvna cev (-i), krvna po-

Blutgeld *n.* s krvjó zadobljèn, krváv denár; (Wergeld) krvnína, krvarína.

Blutgericht *n.* krváva, zaglávna sodba.

Blutgerüſt *n.* smrtni, krvávi óder.

blutgierig krvožéljen.

Blutharnen *n.* krvávo scanje, krvomók, krvomóča.

blutharnend krvomóčen, krvoséčen.

Bluthochzeit *f.* krváva svatba, krvávo ženitvovánje.

Bluthuſten *m.* ſ. Blutbrechen.

blutig krvav, okrvávljen; — machen krváviti, krviti; okrváviti, okrviti.

blutjung mlad kakor kaplja, mlad ko cvet, zeló mlad.

Digitized by Google

Blutkörperchen *n.* krvno telésce.
Blutkreislauf *m.* krvni obtòk.
Blutkreislauforgan *n.* krvno obtočilo.
Blutkuchen *m.* krvna gruda.
Blutlassen *n.* púščanje krví.
blutlos brezkŕvěn, brez krví. [ca.
Blutlosigkeit *f.* brezkŕvnost, brezkŕvi-
Blutmal *n.* zasédena, podplúta kri.
Blutmangel *m.* pománjkanje krví.
Blutrache *f.* krvno maščevánje, krvna osvéta.
blutreich krvnat, poln krví.
blutreinigend kri čistèč.
Blutreinigung *f.* číščenje krví.
Blutreinigungsmittel *n.* čistílo krví.
blutroth krvavordèč, rdeč kakor kri.
blutrünstig krváv, krvavèč. [žávěn.
blutsauer prebríděk, pretežěk, prete-
Blutsauger *m.* krvolòk, krvopíja, pijávka; *fig.* oderúh.
Blutschande *f.* krvozmésje, krvosrámnost, krvosrámstvo, rodoskrúmba.
Blutschänder *m.* krvosrámnik, rodoskrúněc; —in *f.* krvosrámnica.
blutschänderisch krvosráměn, rodoskrúmběn.
Blutschlag *m.* krvni mrtvoùd. [ubòj.
Blutschuld *f.* krivda prelíte krví, umòr,
Blutschwamm *m.* kŕvnica.
Blutschweiß *m.* krvávi pot, krváve srage *pl.*
Blutserum *n.* krvna sírotka.
Blutsfreund *m.* soródnik, sorodovíněc, žlahtnik; —in *f.* soródnica, žláhtnica.
Blutsfreundschaft *f.* soródstvo, sorodovínstvo, žlahta.
Blutspeien *n.* pljuvánje krví.
Blutstätte *f.* moríšče.
Blutstein *m.* krvávěc.
blutstillend kri ustavljajóč; —es Mittel pomóčěk za ustávljanje krví.
Blutsturz *m.* krvotòk, krvolìj, krvni udòr.
blutsverwandt soróděn, v rodu.
Blutsverwandte *m.* (krvni) soródnik.
Blutsverwandtschaft *f.* krvno soródstvo.
Blutumlauf *m.* obtòk krví, krvotòk.
Blutung *f.* krvavénje; es trat eine starke — ein jela mu je močno kri teči.
Blutunterlaufung *f.* podséděk, krvna podplútba, zasédla kri. [lítje.
Blutvergießen *n.* prelívanje krví, krvo-
Blutverlust *m.* izgúba krví.
Blutwasser *n.* *(serum)* krvna sírotka.
blutwenig *adv.* celó malo, májckeno, míčkino.
Blutwurst *f.* krváva klobása, krvavíca.
Blutzersetzung *f.* razkròj krví.
Blutzeuge *m.* mučeník, mučéněc.
Blutzeugin *f.* mučeníca.
Bock *m.* kozěl, mrkáč; Schaf— ověn; Reh— srnják; Sturm— zidodèr, stenolòm; Kutsch— sedálo; (der Zimmerleute, Maurer) koza, kozáča; (Fehler) pogréšěk, pomóta, hiba; Bock- kozlov, kozlóvski.
bockbeinig kozonòg; *fig.* trmast, trmoglàv, trdovràt.
Böckchen *n.* kozlè (-ta), kozlìč, kozlíčěk, kozěk.
bocken (von Ziegen) pŕskati se; (von Schafen) mŕkati se.
Bockfell *n.* kozlóvina, kozlíčevina.
Bockfleisch *n.* kozlína, kozlétina.
Bockkäfer *m.* rogín.
Bocks- kozlov, kozlóvski, kozji.
Bocksbart *m.* kozja brada; der Mann mit dem — kozlobráděc.
Bocksdorn *m.* kustóvnica.
Boden *m.* tlà *pl.* (*gen.* tal); (Erd—) zemlja; (Grund u. —) zemljíšče, svet; (des Gefäßes) dnò; (unter dem Dache) podstréšje, dile *pl.*; (Fuß—) pòd; über dem — sich erhebend odtálěn; Boden- talěn.
Bodenart *f.* vrsta zemlje.
Bodenbeschaffenheit *f.* svojstvo tal.
Bodenbrett *n.* pódnica.
Bodencreditanstalt *f.* zemljíški kredítni zavod. [délstvo.
Bodencultur *f.* poljedélstvo, zemlje-
Bodeneisen *n.* klepársko nakoválo.
Bodenerzeugnis *n.* zémeljski pridélěk, priróděk. [ba.
Bodenkammer *f.* górnjica, zgornja iz-
Bodenkunde *f.* zemljeznánstvo.
Bodenloch *n.* (Dachfenster) lina.
bodenlos brez dna; *fig.* neskónčěn, neizmérěn.
Bodenproduct *n.* zémeljski pridélěk.
Bodensatz *m.* usedlína, gošča, troska; drožjé (-žíj), droží, podmást (-i).
Bodenschichte *f.* plast (-í).
Bodenzins *m.* površnína.
bodmen (ein Gefäß) zadníti.

Digitized by Google

Bogen *m.* (Gewölbe) oblók, svòd; (Schießbogen) strelni lok, samóstrel; (Fiedelbogen) lok, ločec; (Zirkelbogen) obód; — eines Rückenwirbels gomběla; (Regenbogen) mávrica, božji stòl; (Papier) pola; in Bausch und — povrhu, povprěk, počéz.

Bogendecke *f.* svòd, stròp.

Bogenfenſter *n.* oblókano okno.

bogenförmig lokast; (concav) sločen, slokast; (convex) vzbóčen, vzbókel, oblóčen, oblókast.

Bogengang *m.* oblók, oblókan hodník.

Bogengrad *m.* ločna stopínja.

Bogenlampe *f.* oblóčnica.

Bogenmacher *m.* lokár; samóstrelar.

bogennervig slokastožilnat. [lěc.

Bogenſchütze *m.* lokostrélec, samóstre-

Bogenſehne *f.* tetív (-i), tetíva.

bogenweiſe *adv.* pola za polo.

Bogenweite *f.* razmák oblóka.

Bogenzirkel *m.* šestilo z lokom.

Bohle *f.* (eine Art Bretter) platnica, pódnica, mostnica.

Bohne *f.* bòb, fižól; Bohnen- bóbov, fižólov.

bohnen gláditi, voščiti (tla).

Bohnenacker *m.* bobíšče, bobovíšče.

bohnenartig, bohnenförmig bobast, bobóvnast, bobu podóběn.

Bohnenbaum *m.* negnòj.

Bohnenerz *n.* zrnata ruda, bobóva ruda, bóbovec.

Bohnenhülſe *f.* bobóv stròk; *coll.* bobóvo strôčje. [bovína.

Bohnenſtroh *n.* bobovica, bobóvka, bo-

bohren vŕtati; izvŕtati; daß Schiff in den Grund — ládjo potopiti, ládjo v morje pogrézniti.

Bohrer *m.* svedèr; (Nagel—) žébeljnik, žebník; (Rechen—) grábeljnik; (Riegel—) ličilnik; (der bohrende Mann) vrtáč, vŕtavec.

Bohrfliege *f.* vŕtavka.

Bohrloch *n.* preotlína, prevrtína.

Bohrmaſchine *f.* vŕtalo.

Bohrmehl *n.* vrtanína, izvŕtki.

Bohrmuſchel *f.* kamenovŕt.

Bohrſchmied *m.* svedrár.

Bohrwinde *f.* ſ. Bohrzeug.

Bohrwurm *m.* živi svedèr.

Bohrzeug *n.* vŕtalo, vŕtalnik.

Boiſalz *n.* morska sol (-i).

Bojar *m.* boljár, plemič; Bojaren- boljárski.

Bole *f.* globóka, okrógla posóda, globóka skleda; (Samenbehältnis) glavica; (Zwiebel) čebúla, luk, *dem.* čebúlica.

Bollwerk *n.* (im Waſſerbaue) zajézje, kašča; (Feſtungs—) branik, ostróg, ográdje, gradíšče, braníšče.

Bolzen *m.* puščica, strelica; (Keil) zagózda, klin.

Bombarde *f.* bombárda.

Bombardement *n.* bombardovánje.

Bombardier *m.* bombárdar.

bombardieren bombardovati, bombe métati (méčem), spúščati.

Bombardierkäfer *m.* puškar.

Bombaſt *m.* napetoličnost, nabúhlost, nadútost. [dút.

bombaſtiſch napetoličen, nabúhel, na-

Bombe *f.* bomba.

bombenfeſt neprebítен.

Bon *m.* obvéznica.

Bonbon *m.* bonbon, slaščica.

Bonität *f.* dobróta, bonitéta.

Bonmot *n.* dovtip, dovtipna beséda.

Bonvivant *m.* lahkoživec, dobrožívec.

Boot *n.* čoln, ládjica; *dem.* čolnič, čolníček.

Bootsmann *m.* čolnár, mornár.

Bora *f.* burja.

Borax *m.* boraks.

Bord *m.* rob; (am Schiffe) bòk, okráječk; an — na ladji, na krovu; (eines Flusſes) kraj, breg; an — gehen v ládjo stópiti, iti (grem) na barko; über — werfen iz ládje métati (mečem); pométati, vréči (vržem); über — fallen iz ladje pasti (padem) v morje.

Bordell *n.* bordel, kurbíšče.

bordieren róbiti; ob-, zaróbiti; (mit etw.) obšíti (-šijem), *impf.* obšívati.

Bordur *f.* obróbo, obšív, bordúra.

Boreas *m.* séver.

Borg *m.* posóda, zajém; auf — geben posóditi, na pósodo, na up, na počák dati; *impf.* posójati, na pósodo dajáti; úpati; auf — nehmen v zájém, na zájem, na úpanje, na pósodo vzeti (vzámem), *impf.* jemáti (jémljem); auf — verkaufen na počák, na brado prodáti, *impf.* prodájati.

Digitized by Google

borgen (auf Credit geben) posóditi, na úpanje, na počák dati; *impf.* posójati, na úpanje dajáti; úpati; (auf Credit nehmen) na pósodo vzéti (vzámem), izposóditi si; *impf.* na pósodo jemáti (jémljem), izposojevati si.

Borger *m.* (Borggeber) posojávec, upnik, upodájnik; (Borgnehmer) upojémnik, kdor jemlje na pósodo.

Borke *f.* skorja, lub, lubád (-i); *coll.* lubje; (eines Geſchwüres) krasta.

Borkenkäfer *m.* zalúbnik, lubádar.

Born *m.* vir, vrelec, studénec.

borniert slaboúmen, budálast, bedast, top, trapast.

Borniertheit *f.* slaboúmnost, budálost, [topóst.

Borsdorferapfel *m.* mošánsko jábolko, mošánček.

Börſe *f.* mošnja, *dem.* mošnjica, mošnjíček; zbirališče kupčevávcev, borza; Börſen- borzni.

Borſt *m.* poč (-i), poklína, razpoklína.

Borſte *f.* ščetína; *dem.* ščetínica; *coll.* ščetínje; (beim Igel) igla.

borſten ſich ščetíniti se, sršiti se, ježíti se.

borſtenartig, borſtenförmig ščetínast.

Borſtenhaar *n.* ščetínje, srst (-i).

Borſtenthier *n.* ščetínec, ščetínka.

Borſtenvieh *n.* svinjád, krmétina.

borſtig ščetínat.

Börtchen, Börtel *n.* pórtica, pramič.

Borte *f.* trak, tvez (-i), pram, porta; in Kärnt. prema.

bösartig hudóben, zloben, zločest, zél, malopriden, hudomúšen; (v. d. Krankheit) hud, nevárен.

Bösartigkeit *f.* hudóbnost, zlóbnost, malopridnost; nevárnost.

Böſchung *f.* položnost, pošévnost; bok, pobóčje, ježa, obróněk.

Böſchungsmauer *f.* skarpa, podzíd.

böſe hud, hudóben, zél, zloben, zločest; (zornig) srdit, ljut, jezén; — machen pohújšati, izpriditi; razsrditi, razljútiti, ujezíti; — werden popáčiti se, pohújšati se, izpriditi se; razsrditi se, razljútiti se, ujezíti se; — Buben poréden, malopridni dečáki; — ſ Maul hud, zbadljiv, opravljiv jezik; — ſ Beiſpiel slab, grd zglед.

Böſe *m.* hudír, vrag, zlòm, zloměk, [zlodej.

Böſe *n.* zlo, zloba.

Böſewicht *m.* hudóbnež, hudodélnik, hudodélec, zločin, zločínec; du biſt ein — hudóba iz tebe gleda.

Bösgeſinnte *m.* hudóbnež.

bösgläubig zlomíseln.

boshaft poréden, hudóben, zloben, napástен, nástorен.

Boshaftigkeit *f.* porédnost, hudóbnost, zlobnost, nástornost, opákost.

Bosheit *f.* zloba, hudobíja, zlobnost, hudóbnost. [běn.

böswillig zlovóljen, hudovóljen, zlo-

Böswilligkeit *f.* zlovóljnost, zlobnost.

Botanik *f.* rastlinstvo, rastlinoznánstvo, botánika.

Botaniker *m.* rastlinoslóvec, botánik.

botaniſch rastlínski, rastlinoznánski, botáničen. [bírati.

botaniſieren rastlináriti, rastline na-

Bote *m.* sél, poročník, vestnik.

Botengang *m.* hoja, pot poslov.

Botenlohn *m.* potnína, hodarina.

Botenweſen *n.* selstvo, poročníštvo.

Botin *f* poslánka; pótovka.

Botmäßigkeit *f.* gospóstvo, oblást (-i).

Botſchaft *f.* (Nachricht) poročílo, izporočílo, naznanilo, glas, novica, vest (-i); (Geſandtſchaft) poslánstvo.

Botſchafter *m.* poslánec, poročník.

Böttcher *m.* bednjár, bečvár, čebrár; Böttcher- bednjárski, bečvárski, čebrárski.

Böttchergewerbe *n.* bečvárstvo.

Bottich *m.* bedénj, bečvà; großer — kád (-i), čebér; *dem.* kadica, čebrič, čebríček.

Bouquet *n.* šopek, kítica. [télja.

Bouteille *f.* steklénica, sklénica, bu-

brach *adv.* v prahi, neobdélano.

Brachacker *m.* praha, njiva v prahi, pusta njiva.

Brache *f.* praha, ledína; (unbebaute Gegend) puščína.

brachen prášiti, praho, ledíno oráti (órjem)

Brachkäfer *m.* prósnica.

Brachland *n.* ledína. [nij.

Brachmonat *m.* rožnik, rženi cvet, ju-

Brachvogel *m.* puščínska sloka.

Brachylogie *f.* kratkoréčje.

Brahmine *m.* bramín, bramánec.

Digitized by Google

Branche *f.* vrsta, branša, razdélek, stroka.

Brand *m.* gorénje, páljenje; (Feuersbrunſt) požár, požig, ogénj; in — gerathen vžgáti (-žgèm) se, vnéti (vnámem) se; *impf.* vžigati se, vnémati se; in — ſetzen zažgáti, zapáliti; *impf.* zažigati; (am Getreide) snet (-i); (an Bäumen) ožig; (an Reben) palež; (angebranntes Stück Holz) ogórek, glavnja; (d. Ziegel) žganje; (d. Kalkes) kúhanje; (Hitze) vročína, pripéka, žgalína; (Krankheit) prísad; Brand- požárni.

Brandeiſen *n.* vžigálo.

branden búrkati, vreti, kipéti, zagánjati se.

Brander *m.* zažigálna ladja, zažigávka; (Zünder) zažigáč.

Brandfleck *m.* speklína.

Brandgeruch *m.* smod, zasmodína.

brandicht prismojèn.

brandig (v. Getreide) snetîv, snetjàv, snetljîv; prisáden; (v. Bäumen) perèč, pirav.

Brandigkeit *f.* snetjávost, snetljívost.

Brandleger *m.* zažigávec, požigávec; —in *f.* zažigávka, požigávka.

Brandlegung *f.* zažig, požig.

Brandmal *n.* vžgáno známenje.

brandmalen, brandmarken známenje vžgáti (-žgèm), *impf.* vžigati, žigósati (-šem); *fig.* sramotíti; osramotíti.

Brandmauer *f.* zídani opáž, zid proti ognju.

Brandopfer *n.* žgalna žrtév, žgalno darílo.

Brandordnung *f.* požárni, gasílni red.

Brandplatz *m.* pogorîšče.

Brandſchaden *m.* škoda po požáru.

Brandſchadenvergütung *f.* odškódba za požárno škodo.

Brandſchadenverſicherungsanſtalt *f.* zavaroválnica proti požárni škodi.

brandſchatzen paležíno, požigávščino naložíti, *impf.* nalágati.

Brandſchatzung *f.* požigávščina, paležína, kontribucija. [ta.

Brandſohle *f.* notránji podplát, náplaBrandſtätte *f.* pogorîšče, pogorélîšče.

Brandſteuer *f.* pogorélščina.

Brandſtifter *m.* požigávec, zažigávec.

Brandſtiftung *f* požìg, požíganje, zažìg, zažíganje.

Brandung *f.* bíbavica; zagòn valóv, bútanje, kipénje morskih valóv.

Brandverſicherung *f.* zavárovanje proti ognju.

Brandverſicherungsanſtalt *f.* zavaroválnica proti ognju.

Brandwache *f.* požárna straža.

Brandwunde *f.* opeklína, spečenína, speklína.

Brandzeichen *n.* ſ. Brandmal.

Brandzeugnis *n.* pogorélski list, pogorélsko pismo.

Brantwein *m.* žganje, žganíca, páljenka; — brennen žganje kúhati, žgati (žgèm).

Brantweinbrenner *m.* žgánjar.

Brantweinbrennerei *f.* žgánjarstvo; (Ort) žganjárnica.

Brantweinſchank *m.* žganjarîja.

Brantweinſteuer *f.* davèk od žganja, žganjarína.

Brantweintrinker *m.* žganjepívec.

Braſilienholz *n.* bražíljka, pražíljka.

braten peči (pečem); speči; *refl.* peči se.

Braten *m.* pečénka.

Bratenwender *m.* (Perſon) obračávec; (Werkzeug) obračálo, sukálo.

Bratfiſch *m.* pečéna riba, riba za pečénje. [čénje.

Bratofen *m.* peč (-í), ognjíšče za pe-

Bratpfanne *f.* peklo, pekva, poněv za pečénje.

Bratröhre *f.* pečica. [njak.

Bratroſt *m.* mreža za pečénje, pečeBratrübe *f.* smojka, pečéna repa.

Bratſpieß *m.* ražénj.

Bratwurſt *f.* klobása pečeníca.

Brauch *m.* obíčaj, šega, naváda; (Gebrauch) potréba, raba. [(za kaj).

brauchbar raběn, rabljîv, priprávěn

Brauchbarkeit *f.* rabnost, porábnost, rabljívost, priprávnost.

brauchen rábiti, užívati (zdravílo, jed), upotrebljevati; porábiti, užíti (-žíjem), upotrébiti; (nöthig haben) potrebovati, trébati, treba bíti (komu česa); (anwenden) obrníti, *impf.* obráčati (v kaj). [hati.

brauen varíti, kúhati; zvaríti, skú-

Digitized by Google

Brauer *m.* pivovàr, olár.

Brauerei *f.* pivovárstvo, olárstvo; (Brauhaus) pivovárnica, olárnica.

braun rjàv, rus; (von der Sonne gebräunt) zagorèl; — machen rjáviti; porjáviti; — werden rjavéti; orjavéti.

Braun *n.* rjávost, rjáva barva.

Braunalge *f.* rjava alga.

braunäugig rjavoòk.

Braune *m.* rjávčec; *f.* rjávka; (Pferd) kostánjevčec.

Bräune *f.* rjávost; zagorélost; (Farbe) rjavína, rjáva barva; (Krankh.) davica, vnética grla, golta.

Brauneiſenſtein *f.* rjávi železovčec.

bräunen rjáviti; orjáviti, porjáviti; die Sonne bräunt die Kirſchen solnce rdeči, zori črešnje; die Sonne hat ihm die Haut gebräunt solnce mu je ožgálo, opéklo, opalílo kožo; in der Butter — v maslu rumeníti, cvreti, prážiti; ſich — rjavéti, rumenéti, ogorévati; zarjavéti, zarumenéti, ogoréti; rdečíti se, zoríti se.

Braunerz *n.* rjáva ruda.

Braunfuchs *m.* rjáva lisica; (Pferd) kostánjevec.

braungrau rjavosìv.

Braunkehlchen *n.* rjáva táščica.

Braunkohle *f.* rjávi premog.

bräunlich rjávkast, rus; (v. d. Sonne gebräunt) ogorèl.

braunroth rjavkastordéč, rus.

Braunſchecke *m.* rjávo pisan, dimast konj, pegáš.

Braunſpat *m.* klekčec, dolomčec.

Braunſtein *m.* magnézija, mangán.

Braunwurz *f.* *(scrophularia)* črnobína, svinjski korén.

Braus *m.* hrup, direndàj, buka; in Saus und — leben v vednem hrupu in veselju, razkóšno živéti.

Brauſekopf *m.* rohnè(-ta), buhtè(-ta).

brauſen hrumeti, búčati (bučím), šumeti, vršéti; (gähren) vreti, kipéti, šumeti, péniti se.

Brauſen *n.* hrup, hrušč, šum, vrišč.

Brauſepulver *n.* šumèči prašek.

Braut *f.* nevésta, zaróčnica; Brautnevéstin.

Brautführer *m.* drug, tovariš; — ſein drugovati; —in *f.* družíca, druga.

Bräutigam *m.* ženin, ženih, mladoženja, zaróčnik; Bräutigams- ženínov, ženíhov.

Brautjungfer *f.* družíca, svátevca, podsnehálja.

Brautleute *pl.* ženin in nevesta, zaročénci, mladiči.

Brautmahl *n.* svatovánje, ženítveno gostovánje, pir.

Brautring *m.* zaróčni prstan.

Brautſchatz *m.* dota.

Brautſchau *f.* ógled, ógledi *pl.*, rázgled, rázgledi *pl.*

Brautvater *m.* nevéstin oče.

Brautwerber *m.* snubáč, snúbok (snubóka), ógledník.

Brautwerbung *f.* snubítev, snúbljenje, prosítev.

brav priden, vrl; (tüchtig) naúročen, *adv.* naúrok; (tapfer) hrabër, pogúmen, junáški, moški; (rechtſchaffen) poštèn, pravíčen.

bravo! *interi.* práv! dobro! izvŕstno!

Bravour *f.* pogúmnost, hrabrost, junáštvo, moštvo. [kov).

Breccie *f.* sprimék (različnih kámenč-

brechbar lomèn, lomljiv, krhèk.

Brechbarkeit *f.* lomnost, lomljívost, krhkóst.

Brèche *f.* tŕlica. [lica.

Brecheiſen *n.* železni kòl, dleto, prá-

brecheln treti (tarem); otréti.

Brechelſtube *f.* terilnica, laníščnica.

brechen *tr.* lómiti, lámati, krhati, trúpiti; prelómiti, zlómiti, prekŕšiti, potrúpiti; (verletzen) prelómiti, prestópiti; (Blumen) trgati; utrgati; die Ehe — prešuštvovati; das Stillſchweigen — izpregovoríti; etw. vom Zaune — iz trte izvíti (-víjem) kaj; Bahn — krčiti, odpréti pot; celino obdelovati, oráti; kaj težkega začéti (-čnem); ſein Wort — ne držati besede, ne biti (sem) mož beséda, besédo snesti (sném); ſich den Kopf — glavo si béliti; den Stab über jmdn. — obsóditi, *impf.* obsojevati koga; über's Knie — presíliti se, pretégniti se; *intr.* lómiti se, drobíti se, pókati; zlómiti se, razdrobíti se, póčiti, razpókati se; das Herz bricht mir srcé mi poka; (herausbrechen) predréti (-dérem), *impf.* predírati; (v. d.

Digitized by Google

Augen) steklenéti, ugasovati, tema se komu dela; mit jmdm. — spreti se s kom; *refl.* (ſich erbrechen) bljuváti, kozláti, brúhati; (v. d. Wellen) razbíti (-bijem) se, *impf.* razbijati se; (vom Wetter) prevrèči (-vržem) se, *impf.* prevrâčati se, ménjati se; (v. d. Kälte) popustíti, ponéhati, ujésti (ujém) se; gebrochene Stimme slàb, napol mrtèv glas; gebrochenes Herz potrto srcé.

Brechen *n.* lomljénje, lomitèv; (des Flachſes) trenje; (Erbrechen) bljuvánje, kozlánje. [nica.

Brechhaus *n.* terílnica, tárnica, lanîšč-

Brechkraut *n.* čemerika.

Brechlerin *f.* terica, terílja.

Brechmeißel *m.* lomílo, lomílno dleto.

Brechmittel *n.* bljuválo. [vánje.

Brechpulver *n.* prah, prašèk za bljú-

Brechpunkt *m.* lomíšče.

Brechruhr *f.* bljuvna griža, kólera.

Brechung *f.* lomljénje, lomitèv, lòm.

Brechungsebene *f.* lomna ravnína.

Brechungswinkel *m.* lomni kot.

Brechweinſtein *m.* bljuvna sol (-l).

Brechwurz *f.* bljuvni korén.

Brei *m.* kaša.

breiig kašnat, kašast, kaši podóbèn.

breit širòk, širèn; ſich — machen košátiti se, ústiti se, báhati se.

breitäſtig košát, širokovéjast.

Breitbeil *n.* širóčka, bradlja.

breitblätterig širokolístèn.

breitbrüſtig širokopŕsèn.

breitbuſchig košát.

Breite *f.* širjáva, širína; širokóst.

breiten širíti; razširíti, razprostréti; *impf.* razširjati, razprostírati.

Breitengrad *m.* širínska stopínja.

Breitenkreis *m.* krog širíne.

breitfüßig širokonòg.

Breitkölbchen *n.* mušnik, vimenják.

breitmäulig razústèn, širokoústèn.

breitnaſig širokonòs. [nàt.

breitſchulterig širokoplèč, plečàt, pleč-

breitſpurig širokotírèn.

Bremſe *f.* obád, brencèlj, konjska muha; *mech.* zavórnica, závor.

bremſen (ein Pferd) v kljupo dejáti (denem), *impf.* dévati; (Rad) zavréti, *impf.* zavírati.

brennbar gorljiv, žgalèn.

Brennbarkeit *f.* gorljívost, žgalnost.

Brenneiſen *n.* žgalno železo, žigálo; kodrálo.

brennen *tr.* žgati (žgèm), páliti; opáliti, ožgáti; *impf.* ožigati; *intr.* goréti, žaréti; (beißen) ščemèti, skeléti, peči, ščípati (ščípljem); (v. d. Sonne) peči, pripékati, prigrévati, pritískati; ſchwach — brléti, mrléti; zabrléti.

Brennen *n.* ſ. Sodbrennen.

brennend pekóč, gorèč, žgoč, skelèč, ščemèč, griv.

Brenner *m.* palílnik, gorílnik.

Brennerei *f.* žgálnica, palílnica.

Brennneſſel *f.* kopríva.

Brennglas *n.*, **Brennlinſe** *f.* zažigálno, zapálno steklo.

Brennholz *n.* drva *pl.*

Brennhütte *f.* pečnica, žgálnica.

Brennlinie *f.* žgalna črta. [lívo.

Brennmaterial *n.* gorívo, kurívo, pa-

Brennort *m.*, **Brennpunkt** *m.* palíšče, goríšče, žaríšče.

Brennſpiegel *m.* vžigálno zrcálo, vžigálnik, zažigálnik.

Brennſtoff *m.* ſ. Brennmaterial.

Brennweite *f.* daljina gorišča.

Brennzunder *m.* netílo.

brenzeln smodéti, po smodu díšati (díšim).

Breſche *f.* predòr, vrzèl (-i), prestrèl; eine — ſchießen zid prestrelíti.

breſthaft nadlóžen, betéžen, hròm, nebogljén.

Breſthaftigkeit *f.* nadlóžnost, betéžnost, nebogljénost.

Brett *n.* deská, dila; in St. blanja.

Brettchen *n.* deščica, dílica, blánjica.

brettern deskàt, dilnat.

Bretterverſchlag *m.* deščén obòj.

Bretterwand *f.* paž, opáž, stena iz desk.

Bretterwerk *n.* deskè, dile *pl.*

Bretterſäge *f.* pila, žaga za deskè.

Bretterſpiel *n.* kocke, kóckanje; (Mühlziehen) špana.

Bretzel *f.* presta; *dem.* préstica.

Breve *n.* pápežev list, breve.

Brevier *n.* brevír, časoslòv, službeník.

Brief *m.* list, pismo; jmdm. — und Siegel geben zagotóviti koga, dati písano komu; Brief- lístovèn, písemski.

Briefabgabe *f.* izdája, oddája písem.

Digitized by Google

Briefaufgabe *f.* predája pisẽm.
Briefausgabe *f.* ſ. Briefabgabe.
Briefbote *m.* pismonòs, pismonóša, listonóša.
Briefchen *n.* listẽk, listič, písemce.
Briefgeld *n.* ſ. Briefporto.
brieflich pismén, písemski.
Briefmarke *f.* písemska známka. [nína.
Briefporto *n.* písemska poštnína, list-
Briefpoſt *f.* písemska pošta.
Briefſteller *m.* pisávẽc pisem; (Buch) spisóvnik.
Brieftaſche *f.* listnica.
Briefträger *m.* ſ. Briefbote.
Briefwechſel *m.* dopisovánje, dopisáva; — unterhalten dopisovati si.
Brigade *f.* brigáda.
Brigadier *m.* brigádnik, brigadír, brigádni povéljnik.
Brigant *m.* brigánt, cestni razbójnik.
Brigantine *f.* brigantína, ladja brzoplóvka.
Brillant *m.* briljánt, svetlín.
brillant briljántẽn, bliščẽč, izprelép.
Brille *f.* naočniki *pl.*, očáli *pl.*
Brillenmacher *m.* očálar.
Brillenſchlange *f.* klobučárka.
bringen nesti (nesem), nósiti, nosévati; pri-, donésti; *impf.* pri-, donášati; anderš wohin — prenésti, *impf.* prenášati; (mitnehmen) pripéljati (-péljem), privésti (-védem), s seboj vzeti (vzamem); *impf.* pripeljevati, s seboj jemáti (jémljem); um etwaš — prípraviti ob kaj, dejáti (dénem) ob kaj; *impf.* pripráviati, dévati ob kaj; (v. d. Stelle) premekníti (-máknem), zgeníti (zgánem); *impf.* premíkati; Frucht — roditi, sad roditi; in Erfahrung — izvédeti (-vém), doznáti; in Anſchlag — v račún dejáti; zuſtande — dogotóviti, zdélati, napráviti, doséči (-sẽžem); an Mann — omožíti, vdáti; *impf.* možíti, vdájati; zu Papier — zapisati, *impf.* zapisovati; in Sicherheit — správiti, shrániti; *impf.* správljati, hrániti; ins Reine — poravnáti, v red správiti; *impf.* poravnávati, v red správljati; zur Welt — roditi; porodíti; zu Ende — dovršíti, dognáti (-znem), dokončáti; ums Leben — umoríti, usmrtíti; in Verdacht — v sum pripraviti, osúmiti; ich kann es nicht überš Herz — ne morem se predŕzniti, lotíti; srcé mi ne dá, srcé mi ne dopúšča; in Bewegung — pognáti (-ženem), *impf.* pogánjati; zur Vernunft — spámetovati, spámetiti; an den Tag — razodẽti (-dénem), odkríti (-kríjem); *impf.* razodévati, odkrívati; Waren an Mann — raspečáti, razprodáti; *impf.* razpečevati, razprodájati; aus den Gedanken — izbiti (-bíjem) si iz misli, iz glave; in Erfüllung — izpólniti, dopólniti; *impf.* iz-, dopolnjevati; unter die Leute — raznésti, razglásiti, raztrósiti; *impf.* raznášati, razglášati.
brödelig drobljiv, krhljiv, krušljiv, sipẽk, razsípčen.
bröckeln drobíti, drobíriti, mrvíčiti, mrvíti, krúšiti.
Brocken *m.* kos, drobẽt, mrva, troha, drobtína, založáj.
brockenweiſe *adv.* po drobtínah, mŕvicah, kosih.
Bröcklein, Bröckchen *n.* kosẽc, kosčẽk, drobljaj, mŕvica, tróhica, drobtínica.
brodeln brbotáti (-tám, -bóčem).
Brodeln *n.* brbót.
Brodem *m.* hlap, par, čad, sopúh.
Brombeere *f.* kopínščnica, robídnica.
Brombeerſtaude *f.* robída, kopína, ostróžnica; *coll.* robídje, robidovje, kopínje.
Bronze *f.* bròn, bróněc.
bronzen bronast.
Broſam *m.* (u. **Broſame** *f.*) drobtína; *dem.* drobtínica; (Krume) sredíca.
broſchieren mehko vézati (vežem), sešíti (-šíjem).
Broſchüre *f.* sešítek; brošúra.
Bröſel *n.* drobtinica.
bröſelig drobljiv, mrvljiv.
bröſeln drobíti, drobíriti, mrvíti.
Brot *n.* kruh; *dem.* kruhẽc, kruhẽk; (Laib) hlèb; *dem.* hlebẽc, hlebčẽk; ungeſäuertes — oprésnik; weißes — pogáča; (Lebensmittel) živež; *fig.* zaslúžek, služba; Brot- krušni, kruhov.
Brotbäcker *m.* krúhar, pekár; —in *f.* krúharica.
Brotbäckerei *f.* pekárstvo; pekárnica.
Brotbaum *m.* krúhovẽc, krušno drevó (drevésa).

Digitized by Google

Brötchen *n.* kruhëc, kruhëk.
Brotesser *m.* kruhojédëc.
Brotherr *m.* gospodár.
Brotkorb *m.* krúšnica, pletár, péhar.
Brotkrume *f.* sredíca.
Brotkuchen *m.* hlebëc, kravájček.
brotlos brez kruha; brez zaslúžka.
Brotmangel *m.* pománjkanje kruha; strádanje.
Brotränftchen *n.* krajëc, krajček.
Brotrinde *f.* skorja, kórica, krúhova skorja.
Brotſack *m.* krúšna vrëčica.
Brotſchrank *m.* krúšnjak.
Brotſtube *f.* kržič, krapëc.
Brotſtudium *n.* kruhodájni nauk, uk, učba za kruh.
Brotſuppe *f.* krúhovëc.
Brotteig *m.* testó za kruh.
Brotverkäufer *m.* kruhar, krušnar, prodajávëc kruha.
Brotverkäuferin *f.*, **Brotweib** *n.* krúšnarica, krúharica.
Bruch *m.* lòm, prelòm, razlòm, odlòm; (im Bergbaue) podòr, podŕtje; *arith.* ulómëk; (Spalte) razpóka, razpoklína; (Leibſchaden) kila; — habend kilav; (im Eiſen) plena, lòm; (Falte) giba, guba, zgíba; (Bergſturz) usàd; (Steinbruch) kamenolòm; (Neubruch) novína; (d. Vertrages) prelòm, prestòp; (Moraſt) muža, mečáva.
Bruchband *n.* prevéza za kilo, nakílnik, kílni pas.
Bruchfeſtigkeit *f.* lomopórna trdnóst.
Bruchfläche *f.* prelomína. [hëk.
brüchig drobljív, drobëč, lomën, kr-
Bruchkranke *m.* kílavëc.
Bruchſtück *n.* odlómëk, kos, okrúšek, krhëlj.
Bruchtheil *m.* ulómëk; **Bruchtheile** *pl.* razbítki. [nica.
Bruchwaſſer *n.* močvírnica, mlakúž-
Bruchweide *f.* krhka vrba.
Brücke *f.* most; *dem.* mostič, mostëk; eine — ſchlagen most délati, mostiti, most narediti; über einen Fluſs eine — ſchlagen premostiti reko; **Brückenmostni.**
Brückenbalken *m.* mostníca.
Brückengebür *f.* mostnína, mostovína.
Brückenjoch *n.* kobíla, pola.
Brückenkopf *m.* predmóstje, mostni braník.
Brückenlehne *f.* naslòn, držáj.
Brückenmaut *f.* ſ. Brückengebür.
Brückenmautner *m.* mostnínar.
Brückenpfeiler *m.* mostni stebër, podmostník, podpéga.
Brückenwage *f.* téhtnica mostovnica.
Brückenzoll *m.* mostnína, mostovína.
Bruder *m.* brát; leiblicher — pravi brát; Wahlbruder pobrátim; Bruderbrátovski, bratínski, bratski.
Brüderchen *n.* bratëc.
Bruderkind *n.* (männliches) bratánëc, brátranëc, sinóvëc; (weibl.) bratánka, brátranka, sinóvka.
Bruderlade *f.* brátovska skládnica.
Brüderlein *n.* ſ. Brüderchen.
brüderlich brátovski.
Brüderlichkeit *f.* brátovstvo, bratínstvo.
Bruderliebe *f.* bratoljúbje, ljubézën med brati.
bruderlos brezbrátën, brez brata.
Brudermord *m.* bratomòr, bratomórstvo; =**mörder** *m.* bratomórëc.
Bruderſchaft *f.* brátovščina; družba.
Brühe *f.* juha; (Sauce) omáka, polívka; (Blutbrühe) godlja; (Beize) lug, stroj; eine lange — über etwas machen veliko kvásiti o čem.
brühen páriti, variti; opáriti, ovariti.
Brühen *n.* (der Bäjche) parnja.
Brühfutter *n.* parívo.
brühheiß vrèl, vròč kakor kròp; —es Waſſer kròp.
Brühl *m.* močvír, prule *pl.*
Brühtrog *m.* parílnik, parílnica.
brühwarm ſ. brühheiß.
Brüllaffe *m.* vriskáč.
brüllen rjuti (rjovem, rjujem), ríkati, rúčati (-ím), túliti; (v. Rindvieh) múkati, búčati (-ím).
Brummbär *m.* medved; *fig.* godrnjáč, godrnjálo, mrmráč, gondrálo, nergáč.
Brummeiſen *n.* brunda, dromlja.
brummen godrnjáti, mrmráti, momljáti, nergáti; (v. Hunde) rénčati (-ím); (von der Katze) gosti (godem), presti (predem).
brummig godrnjáv, mrmráv.
Brummkreiſel *m.* volk, vrtávka.
Brunelle *f.* brunélica.

Digitized by Google

brünett črnikast, zamólkèl, zagorèl, zagorélkast.

Brünette *f.* rjávka, zagorélka.

Brunſt *f.* gonja, gonjénje; pójanje; mŕkanje; pŕskanje; búkanje; rúkanje u. ſ. w. ſ. brunſten.

brunſten (v. Pferden) góniti (orlíti) se; (v. Kühen) pójati se; (v. Schafen) mŕkati se; (v. Ziegen) pŕskati se; (v. Schweinen) búkati se; (v. Hirſchen) rúkati se; (v. Hunden) góniti se, drevíti se; (v. Katzen) bréziti se, bréznati se; (v. Vögeln überhaupt) mrestíti se, orlíti se, páriti se, ženíti se; (v. Geflügel) rástiti se, járčiti se; (v. Fiſchen) drestíti se, brestíti se.

brunſtig pójav, mŕkav, pŕskav.

Brunnen *m.* studénec, zdenec, kládez, štépih; (Quelle) vrelec, vir, studénec; (Ciſterne) vodnják, rupa, štérna; Waſſer in den — tragen vodo v morje nósiti, bob v steno métati; Brunnen- studénčni.

Brunnengeländer *n.* oklèp, ográja studénca, štérne.

Brunnenkreſſe *f.* vodna kreša. [nják.

Brunnenlebermoos *n.* studénčni jetre-

Brunnenmeiſter *m.* studénčar; (b. Mineralbr.) nadzórnik slátine, slátinar.

Brunnenröhre *f.* studénčna cev (-i).

Brunnenwaſſer *n.* studénčnica, studénčna voda.

Brunſt *f.* (Hitze) gorečina, gorkóta; (heftige Leidenſchaft) pohlèp, pohót (-i); (Feuersbrunſt) ogènj, požár.

brünſtig goréč; pohlépen, pohóten, hotljiv.

brunzen ſ. harnen.

Bruſt *f.* prsi (-i) *pl.*; grod (-i), grodi *pl.*; (bei Frauen) nédrije, seskì, auch prsi; *(mamma)* sès (sesà), seskè, sesèc; dem Kinde die — reichen otróka dojíti; das Kind von der — entwöhnen otróka odstáviti; *fig.* srcé; Bruſt- prsni.

Bruſtarznei *f.* prsno zdravilo, zdravilo za prsi.

Bruſtbein *n.* pŕsnica; (bei Thieren) gródnica.

Bruſtbeklemmung *f.* prsna težáva, tíščanje v prsih, da kdo težko diha.

Bruſtbild *n.* dopŕsna podóba, dopŕsnica, dopŕsje.

Bruſteinſatz *m.* prsi (-i), kozíca.

brüſten ſich ščepériti se, ústiti se, košátiti se, báhati se, hrústiti se.

Bruſtfell *n.* prsna mrena, pŕsnica.

Bruſtfleck *m.* prsnik, napŕsnik.

Bruſtharniſch *m.* prsni oklèp.

Bruſthemd *n.* opléčje, rokávci *pl.*, ošpétèlj.

Bruſthöhle *f.* prsna duplína, votlina.

Bruſtkleid *n.* opŕsnik.

Bruſtkorb *m.* opŕsje, ográdi (-i) *pl. f.*

bruſtkrank na prsih bolán.

Bruſtlatz *m.* prsnik.

Bruſtlehne *f.* naslòn, ročáj.

Bruſtnadel *f.* prsna igla.

Bruſtſaft *m.* sok za prsi.

Bruſtſchmerz *m.* bolečina na prsih, prsna bolečina.

Bruſtſtück *n.* (Fleiſch) prsni kos; opŕsje; (b. d. Fechtmeiſtern) napŕsnik.

Bruſtthee *m.* čaj za prsi.

Brüſtung *f.* (Bruſtmauer) dopŕsni zid, dopŕsnik; (am Schiffe) krma.

Bruſtwams *n.* ſ. Bruſtlatz.

Bruſtwarze *f.* sesèk, sisèk.

Bruſtwehr *f.* predpŕsje, prsobràn.

Brut *f.* zaléga, zarod, leglo, zaplòd, mladi, mladiči *pl.*; (das Brüten) valitêv, valjénje, sedénje na jajcih.

brutal (thieriſch) živínski: (wild, grauſam) divji, siróv, grozovít; brutálen.

Brutalität *f.* divjost, sirovost, grozovítost; brutálnost.

Brutbiene *f.* trot.

Brütei *n.* podloženo, nasajéno jajce, nasajénka; (verdorbenes) klopótec, zapŕtek, žlapótek.

brüten váliti, na jajcih sedéti; *fig.* snováti (snujem), kováti (kujem), plesti (pletem).

Brüthenne *f.* koklja, kvočka, kvoklja.

Brütmaſchine *f.* valilnica.

Bruttoeinkommen *n.* kosmáti, sirôvi dohodki.

Bruttoertrag *m.* kosmáti, sirôvi znesèk, kosmáti donòs.

Bruttogewicht *n.* kosmáta teža.

Bruttovermögen *n.* kosmáti imétek (t. j. imétek brez odbítih dolgóv).

Bruttowert *m.* kosmáta vrednost.

Bube *m.* dečèk, dečák, fant, fantalín; *dem.* pobič, fantič; (verächtl.) pobalin,

Digitized by Google

frkolin, štrkavěc; (Schurke) neporédnež, malopridnež, razposajénec; (im Kartenſpiele) fant.

Bubenſtreich *m.*, **Bubenſtück** *n.* malopridno, hudóbno delo.

Bäberei *f.* pobalínstvo.

bübiſch pobalínski; neporéden, poréden, malopríden.

Buch *n.* knjiga, bukve (*gen.* bukev) *pl.*

Buchbinder *m.* knjigovèz, bukvovèz; Buchbinder- knjigovéški.

Buchbinderei *f.* knjigovéstvo; (d. Ort) knjigovéznica.

Buchbinderlohn *m.* veznina.

Buchdrucker *m.* tiskár, knjigotiskár; Buchdrucker- tiskárski.

Buchdruckerei *f.* knjigotisk, tiskárstvo; (Werkſtätte) tiskárna, tiskárnica.

Buchdruckerkunſt *f.* tiskárstvo, knjigotiskárstvo.

Buchdruckerſchwärze *f.* tiskársko črnílo.

Buche *f.* bukëv.

Bucheichel *f.* búkevca, žir.

Büchelchen *n.* ſ. Büchlein.

Buchen- bukov.

buchen v knjige vpísati (vpíšem), zapísati, *impf.* zapísovati.

Buchenholz *n.* bukov les, búkovina.

Buchenſchwamm *m.* kresílna goba, trod.

Buchenwald *m.* búkovje.

Bücher- knjížni.

Bücherbrett *n.* polica za knjige.

Bücherkaſten *m.* omára za knjige.

Bücherkatalog *m.* imenik knjig.

Bücherkenner *m.* knjigoznánec.

bücherlich knjížen; —es Eigenthum knjížna lastnína; —e Einlage knjížni vlóžek; —e Eintragung vknjížba, knjížni vpis.

Bücherſammlung *f.* ſ. Bibliothek.

Bücherſchrank *m.* ſ. Bücherkaſten.

Bücherſprache *f.* knjížni jezik, knjížévni jezik.

Bücherverzeichnis *n.* imeník knjig.

Bücherweſen *n.* knjištvo, pisménstvo.

Bücherwurm *m.* knjížni mólj; *fig.* kdor vedno v knjigah tiči.

Buchfink *m.* ščínkavec.

Buchführer *m.* ſ. Buchhalter.

Buchführung *f.* ſ. Buchhaltung.

Buchhalter *m.* knjigovódja. [vódski.

buchhalteriſch knjigovódstven, knjigo-

Buchhaltung *f.* knjigovódstvo. [stvo.

Buchhandel *m.* knjigotřštvo, knjigár-

Buchhändler *m.* knjigár, knjigotřžec.

Buchhandlung *f.* (Geſchäft) knjigárstvo, knjigotřštvo; (Gewölbe) knjigárnica, knjigotřžnica.

Buchladen *m.* knjigárnica, bukvárnica.

Büchlein *n.* knjížica, búkvice *pl.*

Buchmagen *m.* devetogùb.

Buchmaſt *f.* (bukov) žir.

Buchsbaum *m.* zelenika, pušpan.

buchsbäumen zelenikov, zeleníčen, púšpanov.

Buchsbaumholz *n.* zelenikovina, pušpanovina.

Büchſe *f.* púšica, škátlica; (Gewehr) puška; *dem.* púškica; (mit gezogenem Rohr) risanica.

Büchſenmacher *m.* púškar.

Büchſenſchuſs *m.* strel (iz puške); (Weite) strelják.

Büchſenſpanner *m.* puškonóšec.

Buchſtabe *m.* črka, pisménka, pisme (-éna); *dem.* črkica, pisménce.

Buchſtabenlehre *f.* črkoslóvje, nauk o črkah, pisménih.

Buchſtabenſchrift *f.* črkopis, črkopísje.

buchſtabieren zlogovati, pismenkováti, črkovati.

buchſtäblich po pisménki, po črki; od besede do besede.

Bucht *f.* zatòk, zaliv, zanóžje.

Buchweizen *m.* ajda; **=acker** *m.* ájdišče, ájdovíšče; **=brot** *n.* ájdovnik, ájdovščak, ájdov kruh; **=ſtroh** *n.* ájdovica, ájdovščnica.

Buckel *m.* grba, grbáva, grbávica; (Rücken) hrbét.

buckelig grbast, grbav. [ka.

Buckelige *m.* grbavěc, grbéc; *f.* grbav-

Buckelochs *m.* grbavi vól, zebu.

bücken ſich priklóniti se, pripógniti se; *impf.* priklánjati se, pripogíbati (-gíbljem) se; gebückt gehen pripógnjeno, zgrbljeno, prihúliv, v dve gubi hóditi.

Bückling *m.* priklòn, poklòn.

Bude *f.* bajta, koča; prodajálnica (zlasti leséna).

Budget *n.* proračún dohódkov in stroškov.

Budgetweſen *n.* proračúnstvo.

Digitized by Google

Büffel *m.* bivol; *fig.* zarobljeněc, neotesán človek; Büffel- bívolov, bívolski.
büffelhaft bívolski; *fig.* zarobljen, neotesán.
Büffelkalb *n.* bívolče (-ta).
Büffelkuh *f.* bivolica, bívolka.
büffeln béliti si glavo z ukom, ubíjati se s težkim delom.
Bug *m.* gib, zgib, zgiba, zapóga.
Bügel *m.* ločen, locánj; (Steigbügel) stremen.
Bügeleisen *n.* gladílo, gladež, likálnik; in Stmk. tiblo.
bügeln gláditi, líkati, tíblati; pogláditi, polikati.
bugfieren za seboj vleči (vlečem), vláčiti.
Bugſpriet *n.* bugsprit, stožína, jambor čez prvi del ladje napošèv ležèč.
Bugſtück *n.* prednja gnjat (-i), prednja četrt (-i).
Bühel *m.* goríca, hòlm; *dem.* holmèc.
Buhldirne *f.* vlačúga, hotníca; ljubóvnica.
Buhle *m.* vlačúgar, hotník; ljubóvnik.
buhlen vláčiti se s kom; ljubovati; (werben) snúbiti. [dirne.
Buhler *m.* ſ. Buhle; —in *f.* ſ. Buhl-
Buhlerei *f.* vlačúganje; ljubovánje.
buhleriſch vlačúgarski; ljuboválen.
Bühne *f.* odèr, igrálnica; Redner— govoríšče, govórnica; Blut— moríšče; (in den Sägemühlen) most.
Bühnenhaus *n.* odríšče.
Bühnenmeiſter *m.* odríščak.
Bühnenſtück *n.* igra, igrokáz.
bukoliſch pastírski.
Bulle *f.* bula, pápeževo pismo.
Bulle, Bolle *m.* bik.
Bullenbeißer *m.* mesárski pès.
Bulletin *n.* dnevni razglàs, dnevno naznanilo.
Bund *m.* zveza, zavéza, vez (-i); der alte, neue — stara, nova zavéza; der türkiſche — čalma, turban.
Bund *n.* zvezèk, povézek, kosèm; ein — Stroh otèp slame; ein — Dachſtroh škopnik; ein — Reiſer bútara, breme suhljádi; ein — Flachs povésmo; ein — Spinnhaar kosmič prediva; ein — von geſchnittenem Getreide snòp, *dem.* snopič.
Bundart *f.* robílnica, (púntaka).
bundbrüchig zvezolómen; — werden zvezo prelómiti.
Bundbrüchige *m.* zvezolómnik.
Bündel *n.* svežènj, zavítek, cula; *dem.* cúlica; in Zſtgn. ſ. Bund *n.* [sklèp.
Bundesbeſchluß *m.* zvezni, zavézni
Bundesbruch *m.* prelòm zveze, zvezolómstvo.
Bundesfreund *m.* zveznik, zavéznik.
Bundesgenoſſe *m.* zavéznik, zdrúženec.
Bundeslade *f.* skrinja mirú in sprave; skrinja zavéze.
bundesmäßig *adv.* po zavézi.
Bundesſtaat *m.* zavézna država.
Bundestag *m.* zavézni zbor.
Bundfeile *f.* pila v povézkih.
Bundhacke *f.* ſ. Bundart.
bündig (bindend) vezálen, veljávèn; (kräftig) jedèr, jedrovít, jédrnat, krepèk.
Bündigkeit *f.* vezálnost, veljávnost; jédrnatost, krepkóst.
Bündnis *n.* zveza, zavéza.
bunt pisan, pestèr, šarèn; (verwirrt) zmešan, zmočen; — machen pestríti; es geht — zu nerèd je, križem gre; er treibt es zu — prehúdo ugánja.
Buntlerei *n.* šara.
Buntheit *f.* pestróst, pisanost, pestróta.
buntſcheckig brezast, prižan, uprižan.
Buntſpecht *m.* detèl, mala žolna.
Bürde *f.* breme (-na), bútara, tovor.
Bureau *n.* pisárna, pisárnica; urád; =krat *m.* birokrát (prijátelj urádniške vlade); =kratie *f.* birokracija, urádniška vlada.
Burg *f.* grad; *dem.* gradič; (feſter Platz) trdnjáva, tabor; die kaiſerliche — cesárski dvòr; Burg- grajski, grajščínski, dvorski.
Burgbewohner *m.* grajàn, grajščàn.
Bürge *m.* porok.
bürgen porok biti (sem), jámčiti, dobèr biti za koga, poróštvo dati, porokovati.
Bürger *m.* (einer Stadt) meščàn; (e. Marktes) tržàn; (eines Staates) državljàn; grajàn; Bürger- meščánski; tržánski; državljánski; grajánski; —in *f.* meščánka; tržánka; državljánka.
Bürgerkrieg *m.* domáča, nótranja, medsebójna vojska.

Digitized by Google

bürgerlich meščánski; tržánski; državljánski; grajánski; —es Geſetzbuch državljánski zakónik; —es Recht državljánsko pravo; grajánsko pravo.

Bürgermeiſter *m.* župan; —in *f.* županja; =ſchaft *f.* županstvo.

Bürgerrecht *n.* meščánstvo; državljánstvo.

Bürgerſchaft *f.* meščánje, meščánstvo; grajánstvo.

Bürgerſchule *f.* meščánska šola.

Bürgersmann *m.* meščan; grajan.

Bürgerſtand *m.* meščánstvo; grajánstvo.

Burgfriede *m.* obgrádje, obméstje.

Burggraf *m.* gradník, grajski knez.

burggräflich gradniški, grajskoknéški.

Burggrafſchaft *f.* grajsko kneštvo.

Burgherr *m.* grajščák, grajski gospod.

Bürgrichter *m.* grajski sodnik.

Bürgſchaft *f.* poróštvo; jamstvo; — leiſten porok biti (sem), poróštvo dati, porokovati; — ſtellen za poróka postáviti, *impf.* postávljati; Bürgſchafts-poróštven.

Bürgſchein *m.* poróštveni list.

Burgſtätte *f.* gradišče.

Burgverließ *n.* grajska ječa.

Burgvogt *m.* gradník, kastelán.

Burgwarte *f.* grajsko stražišče, grajski stolp.

burlesk glumljiv, smešen, šutast, burkast.

Burſche *m.* dečák, mladič, fant; (Lehrburſche) učénec; (eines Officiers) sluga, strežáj.

Burſchenleben *n.* fantovánje, fántovsko življénje; mladéništvo.

Burſchenſchaft *f.* fántovščina, fántovska družba; družba (nemških) visokošólcev.

Bürſte *f.* ščet (-i), krtáča; *dem.* ščetka, ščetica.

bürſten ščétati, krtáčiti; oščétati, okrtáčiti.

Bürſtenabzug *m.* ščetni odtisk, — po-

Bürſtenbinder *m.* ščetár, krtáčar; =**ware** *f.* ščetovina, ščetárska roba.

Bürzel *m.* zádnjica, repék; (Stciß der Vögel) mrda.

Burzelbaum *m.* prekúcljaj, kozélc, živi hrast; — machen ſ. burzeln.

burzeln prekúcniti se, prekopicniti se, prekobácniti se; *impf.* prekucevati se, prekopicávati se, prekobacevati se.

Buſch *m.* grm; *dem.* grmič; *coll.* grmóvje, grmíčje; (Strauß) šop, šopék.

Büſchchen *n.* grmíček.

Büſchel *m.* (*n.*) šopék, čopič, češúlja, češúljek, kozúlja, kučka, vehét.

büſchelartig šopast, čopast, češúljast.

büſchelhaarig čopolás.

Büſchelwurzel *f.* šópasta korenína.

Buſchholz *n.* hosta, hostje; (Laubholz) listnato drevje; (Gebüſch) grmóvje.

buſchicht šopast, čopast, grmast.

buſchig košát; mit —em Schwanze košatorép, košatorépec.

Buſchklepper *m.* zasédnik, zalezovávec, gozdni razbójnik.

Buſchwerk *n.* grmóvje.

Buſen *m.* nedra *pl.*, nédrje, nédrja *pl.*, prsi *f. pl.*; (Meerbuſen) zaliv, zatók.

Buſenfreund *m.* prisféni prijátelj, najljúbši prijátelj.

Buſenkind *n.* ljubček, srček.

Buſennadel *f.* prsna igla, búcika.

Buſenſchleife *f.* prsni trak, popŕsnica.

Buſentuch *n.* opŕsna ruta.

Buſſard *m.* kanja, mišár.

Buße *f.* pokóra; — thun ſ. büßen; (Geldbuße) globa, kazén v denárjih; (Erſatz) povračilo.

büßen trpéti, pokoríti se, pokóro délati (za kaj); mit dem Leben — z glavo pláčati, *impf.* plačevati; er büßt ſeine Schuld utépa se mu, izkúpil jo je.

Büßer *m.* pokórnik, izpokórnik, izpokorjénec; —in *f.* izpokórnica, izpokorjénka; =**thräne** *f.* solza skesánega, izpokorjénca.

büßfertig izpokorjèn, izpokórèn, ske-

Büßfertigkeit *f.* izpokorjénost, skesánost.

Bußgebet *n.* izpokórna molitêv, molitêv izpokorjénega, skesánega.

Bußkleid *n.* izpokórna obléka.

Bußlied *n.* izpokórna pesém (-i).

Bußpredigt *f.* pridiga o pokóri.

Bußpſalm *m.* izpokórni psalm. psalm o pokóri.

Bußübung *f.* pokorjénje, pokóra.

Bußwerk *n.* pokorílo.

Büſte *f.* ſ. Bruſtbild.

Digitized by Google

Butte (Bütte) *f.* brenta, *dem.* bréntica.
Büttel *m.* birič; (Henker) rabêlj.
Buttenträger *m.* brentar.
Butter *f.* presno maslo, sirôvo maslo.
Butterbirn *f.* maslénka, maslenica.
Butterbrot *n.* z maslom namázani krûh.
Butterhandel *m.* kupčija s sirôvim maslom.
Buttermilch *f.* zmetki *pl.*, pínjeno mleko, pínjenêc, metúda.
buttern mesti (metem, auch medem), umétati; umésti.
Butternapf *m.* máslovnjak, maslénjak, maslenjáča.
Butterrührkübel *m.* pinja. [píne.
Butterfaß *m.* máselnik, masléne tro-
Butterteig *m.* masléno testó.
butterweich mehêk kakor maslo.
Büttner *m.* ſ. Böttcher.
Buß *m.* (in den Augen) krmézelj; (Kerngehäuſe) peščišče.

C.

Cabale *f.* kovárstvo, zvijáča, splétka.
Cabaliſt (Cabalenmacher) *m.* kovárnik, zvijáčnik.
Cabine *f.* ízbica, kabína.
Cabinet *n.* čúmnata, sóbica, izbica; *fig.* vlada, kabinét; *zool.* zbirka živáli.
Cabinetsordre *f.*, **Cabinetsſchreiben** *n.* kabinétno pismo, vládno povélje, cesárski list.
Cabotage *f.* obrêžna plavba, pribrêžno plovstvo, brodárjenje; **=licenz** *f.* dovolitêv obrêžne plavbe.
cabotieren ob bregu brodáriti.
Cabriolet *n.* dvokolésnica, dvokolésni vozič.
Cadaver *m.* mrlič, mrtvêc; (Aas) mrha, mrhovina, mrlína.
Cadenz *f.* glasopàd, kadénca.
Cadet *m.* kadét.
Cadettencorps *n.* kadétski oddélek.
Cadettenſchule *f.* kadétska šola.
Cadre *m.* okvir; očrt; *mil.* kaděr, stežér.
Café *n.* kavárna.
Cafetier *m.* kavárnar. [uíma.
Calamität *f.* beda, nesréča, nezgóda,
calcinieren poápniti, v apno izpremeníti; poápniti se; kalcinírati.
Calcul *m.* cenílo, preudárek, mnenje, račún, proračún.
calculieren preudárjati, računiti; preudáriti, preračúniti.
Caliber *m.* u. *n.* luč (-i), premèr cevi (pri puškah in topih); (bei Münzen) kov; (von Waren) vrednost.
Calirtiner *m.* kalikstinêc.
Calomel *m.* prečíščeno živo srebro.
Calviner *m.* kalvínec.
calviniſch kalvínski. [vínstvo.
Calvinismus *m.* kalvínska vera, kal-
Cambium *n. bot.* tvorílno staníčje, kambij.
Camelie *f.* kamélija.
Camelot *m.* tkanína iz velblódje dlake.
Cameral- kamerálni. [(-i).
Cameralbehörde *f.* kamerálna oblást
Camöne *f.* modríca, muza, kaména.
Campagne *f.* polje, poljána, raván (-i); vojna, vojska, bitka, bój.
campieren taboríti, taborovati, šatóriti, v táboru, v šatórih bívati.
Canaille *f.* sódrga, drhál (-i), glota, (žlota).
Canal *m.* prekòp, vodotòk, vodotôč, vodotôčina; (im Meere) preliv, morska ožína; (Abzugscanal) jarék; (im Knochen) cev (-i).
canaliſieren prekópati, vodotóke napráviti, *impf.* naprávljati.
Canapee *n.* blazinják.
Candelaber *m.* svetílnik.
Candidat *m.* kandidát: nastajávec, čakávec; (Heiratš—) snubec. snubáč.
candidieren kandidírati; nastájati, čákati (službe).
candieren osladíti, *impf.* oslájati.
cannelieren žlébiti, brázditi; požlébiti.
Cannibale *m.* ljudožérec, ljudojèd, pesoglávec.
cannibaliſch ljudožérski, pesoglávski.
Canoe *n.* ſ. Canot.
Canon *m.* pravílo, vodílo; (kirchlich) cerkvéni zakon.
Canonicat *n.* kórarstvo.

Digitized by Google

Canonicus *m.* korar, kanónik.
Canonisation *f.* posvéta, posvetničevánje, razglášanje za svetnika.
canonisch pravilèn; cerkvenoprávèn, cerkvèn, duhóvski.
canonisieren posvetíti, posvetníčiti, proglásiti za svetnika; *impf.* posvetníčevati, razglaševati za svetnika.
Canoniſſin *f.* kórarica.
Canot *n.* čoln iz drevésne skorje.
Cantate *f.* popévka, kantáta.
Cantilene *f.* pésmica.
Canton *m.* okráj, okróžje, kotár, kantón. [gih.
cantonieren stanovati po vaséh in tr-
Cantor *m.* cerkvéni pevèc.
Cap *n.* rtič, nos, predgórje.
Capacität *f.* sposóbnost, zmóžnost; *fig.* zmožna, bistra, vešča glava; *phys.* navzétnost.
capieren uméti, razumévati; razuméti.
capillar lasovit, kapilárèn.
Capillarität *f.* lasovítost, kapilárnost.
Capital *n.* glávnica, kapitál; (Stammcapital) mática.
Capitäl *n.* zglavje stebra.
Capitaliſt *m.* glávničar; *fig.* bogatín.
Capitalverbrechen *n.* glavno zločínstvo.
Capitän *m.* ladjevódja, povéljnik ladje, kapitán; (Hauptmann) stotnik.
Capitel *n.* poglávje; (Domcapitel) kórarski zbor, kapitèlj.
Capitular *m.* korar, kanónik.
Capitulation *f.* obrók vojáškega službovánja; (einer Feſtung) pogójna predája, pogodba zastran predáje.
capitulationsmäßig po pogódbi, po dogovóru.
capitulationswidrig zoper pogódbo, zoper dogovór.
capitulieren pogoditi se, *impf.* pogájati se; podáti se, predáti se, vdáti se; *impf.* podájati se, predájati se, vdájati se.
Capot *m.* zgornja suknja, dežni plašč.
Caprice *f.* trma, muha.
capricieren ſich trmast biti (sem) v čem, v glavo si kaj vbíti.
capriciös trmast, muhast, trmoglàv, svojeglávèn. [nost.
Capricität *f.* trmoglávost, svojeglávCapriole *f.* kozji skók, poskók.
Carabiner *m.* kratka puška.
Caraffe, Caraffine *f.* sklénica (za jesih in olje).
Carbonade *f.* zarébrnica, pržóla.
Carbunkel *m.* črm, tvor, uljé (-ésa).
Carcer *m.* zapór, ječa.
Cardinal *m.* kardinál.
Cardinaltugend *f.* glavna čednost, poglavítna krepóst.
Cardinalzahl *f.* glavni števnik.
Carenz *f.* stradež, pòst; odbítèk, utržèk, nedostátèk.
Caricatur *f.* spaka, pokvéka, nagŕda, spáčenka.
carikieren spáčiti, pokvéčiti, nagrdíti.
Carmeliter *m.* karmelít, karmelitán.
Carmin *m.* rdeča barva, karmin.
Carneval *m.* pust, mesopùst.
Caroſſe *f.* kočija, karósa, krasótni, sijájni voz.
Carotte *f.* korénje (korenjé), mrkèv.
Carré *n.* četverokótnik, karé.
Carrière *f.* dir, dirka; (im Leben) življénje, tek življénja; (im Dienſte) napréděk, napredovánje v službi.
Carrouſſel *n.* víteška igra, ježa.
Carton *m.* lepénka, kartón; načŕt slike.
Cartonage *f.* lepénkarstvo; zlepljénina, kartonáža.
Cartouche *f.* obróbni nakit; nabòj; nabójna torba.
Caſcade *f.* vodopád, slap, sopòt, skočídalo, skakávec.
Caſeïn *n.* sirnína.
Caſematte *f.* podzémski svòd (pod nasípom trdnjáve).
Caſino *n.* zbórnica, brálnica, čitálnica.
Caſſa *f.* denárnica, blagájnica; Caſſa- denárnični, blagájnični. [nica.
Caſſaanweiſung *f.* blagájnična nakáz-
Caſſabeamte *m.* blagájnični urádnik.
Caſſabuch *n.* blagájnična knjíga.
Caſſagebarung *f.* upráv̀janje blagájnice.
Caſſajournal *n.* blagájnični dnevnik.
Caſſaliquidation *f.* ugotovítèv blagájnice.
Caſſaſchein *m.* blagájnični listèk.
Caſſaſcontrierung *f.* pregléd blagájnice.
Caſſawesen *n.* blagájništvo.

Digitized by Google

Caſſation *f.* ovŕžba, uníčba, kasacíja.
Caſſationsgericht *n.* kasacíjsko sodíšče.
Caſſe *f.* ſ. Caſſa.
Caſſerolle *f.* poněv, kotlič, kastróla.
Caſſier *m.* blagájnik, denárničar.
caſſieren ovréči (-vŕžem), uníčiti; *impf.* uničevati; (einen Beamten) odstáviti, ob službo dejáti (denem); *impf.* odstávljati, ob službo dévati; prejéti (prejmem), vzeti (vzamem) denár; *impf.* prejémati, pobírati denár.
Caſſierung *f.* ovŕžba, uníčba; odstáva.
Caſſagnette *f.* kregúljčc, škrgétčc.
Caſtell *n.* ostrôg, trdnjávica; grad, gradíšče.
Caſtellan *m.* gradník, kastelán.
Caſtor *m.* bobêr.
Caſtorin *n.* bobrovína.
Caſtrat *m.* skopljénčc, rézaněc.
caſtrieren kopíti, skáplјati, rézati (režem); skopíti, popráviti.
Caſtrierer *m.* rezár, skopívčc, skapljár.
caſual slučájčn, nakljúččn.
Caſualität *f.* slučájnost, nakljúčnost.
Caſuiſtik *f.* slučajeslóvje, nauk o posámeznih slučájih navzkrížnih dolžnosti; kazuístika.
Caſula *f.* mašni plašč.
Cäſur *f.* zaréza, cezúra.
Caſus *m.* slučáj, dogódčk, prigódčk, nakljúččk, nakljúčba; *gram.* sklòn, padež.
Cataſter *n. (m.)* zemljíščna knjiga, katástčr; (Steuerbuch) davčna knjiga.
Cataſtral- katástrski, katastrálni.
cataſtrieren v zemljíščno knjigo vpísati (vpíšem), *impf.* vpisovati.
cauſal vzróččn.
Cauſalgericht *n.* predmétno sodíšče.
Cauſalität *f.* vzróčnost.
Cauſalſatz *m.* vzróčni stavčk.
Cauſerie *f.* družábna zabáva; ljubkovánje; blebetánje.
Cautel *f.* kavtéla, opréznost, oprezílo, zavaroválni pristávčk.
Caution *f.* várščina, jamčevína, položnína, kávcija.
Cautionsertag *m.* polózba várščine.
Cautionsverfall *m.* zapàd várščine.
Cavalcade *f.* zabávni pojèzd, sijájna ježa; krdélo izúrjenih jahačev, kavalkáda.
Cavalier *m.* plémič, plemenítnik, plemenitáš, vitez.
cavaliermäßig víteški, plemeníški.
Cavalierparole *f.* víteška beséda.
Cavallerie *f.* konjíštvo, konjíca, kónjiki *pl.*; Cavallerie- konjíški.
Cavalleriſt *m.* konjik, jezdec.
Cavatine *f.* popévka.
Caviar *m.* slane ikre.
Cedent *m.* odstópnik, ustópnik, prepústnik.
Ceder *f.* cedra; Ceder- cedrov.
Cederholz *n.* cedrovína.
cedieren odstópiti, ustópiti, prepustíti; *impf.* odstópati, ustópati, prepúščati.
celebrieren slavíti, dičiti; (Meſſe) maševati, mašo slúžiti; (Feſt) obhájati, praznovati.
Celebrität *f.* svečánost, slavnost, slovésnost; vzórnik, slovéča oséba.
Celluloſe *f.* staničnína.
Cement *n.* cemènt.
Cementwaſſer *n.* bakreníca.
cenſieren presóditi, océniti; *impf.* presójati, presojevati, ocenjevati.
Cenſor *m.* presojevávčc.
Cenſur *f.* presója, océna. [trésati.
cenſurieren presójati, océnjati, pre-
Cenſus *m.* cenilo. [pérka.
Centifolie *f.* vŕtnica, stolístnica, sto-
Centner *m.* stòt, cènt.
centnerweiſe *adv.* na stote, na cente.
central osrédnji, središčnji, sredinski.
Centralbewegung *f.* osrédnje gíbanje.
Centraliſation *f.* sredínjanje.
centraliſieren sredínjati; *fig.* pod eděn klobúk správiti, *impf.* správljati.
Centraliſierung *f.* centralizácija, sredínjanje, osredímba.
Centralleitung *f.* osrédnja vlada.
Centrallinie *f.* središčnica.
Centralpunkt *m.* središčc.
Centralverwaltung *f.* osrédnja upráva.
centrifugal odsréděn, sredobéžčn.
Centrifugalkraft *f.* odsrédnost.
centripetal sredotéžčn.
Centripetalkraft *f.* sredotéžnost.
Centrum *n.* središčc.
Cerealien *pl.* žita *pl.*, žitne rastlíne.
Ceremonie *f.* obrèd; (Feier) slovésnost, svečánost; ohne — brez okóliščin, narávnost.

Digitized by Google

Ceremoniell *n.* obrédje, obrédi. [dar.
Ceremonienmeiſter *m.* obrédnik, obréceremoniös obrédèn; slovésèn, svečán.
cernieren zajéti (-jámem), obdáti, obkóliti, obsésti (-sédem); *impf.* obdájati, obsédati.
Certificat *n.* potrdílo, poverílnica, potrdílnica.
Certification *f.* potrdba, zagotovílo.
Ceſſion *f.* odstòp, césija; (Schein) odstópni list, odstópnica.
Ceſſionär *m.* odstópnik, cesijonár.
Ceſſionsurkunde *f.* odstópno pismo.
Chaiſe *f.* vozič, lahki voz. [njak.
Chamäleon *m., n.* kaméleon, dvoličChampagner *m.* (Wein) šampánjec, šampanjsko vino.
Champignon *m.* šampinjón, pečénka, kukmak.
Chance *f.* nakljúčba, prílika; nada, usóda; die —n ſind ihm gut stvarí mu dobro kážejo, usóda mu je ugódna.
changieren meníti, premeníti, izpremeníti; *impf.* preminjati, izpreminjati; premeníti se.
Chanſonette *f.* pésmica, popévka.
Chaos *n.* zmes (-i), zmešanína; *fig.* zmešnjáva, zmeda, metež.
Charade *f.* zastávica, zagonétka po zlogih.
Charakter *m.* znak; (Buchſt.) pisme (-na), črka; (ſittl.) značáj; (Gemüthsart) čud (-i), nrav; (Beſchaffenheit) svojstvo, kakóvost, lastnóst; (Würde) dostojánstvo; (Titel) naslòv.
charakterfeſt značájen, stanovítnega značája.
charakteriſieren označíti, opísati; *impf.* označevati, opisovati.
Charakteriſtik *f.* označba, označevánje.
charakteriſtiſch značílen, značájen.
charakterlos brezznačájen, nestanovíten.
Charbonnerstag *m.* Véliki četŕtek.
Charfreitag *m.* Véliki petèk.
Charge *f.* dostojánstvo, čast (-i); vojáška stopnja; die —n částniki.
Charivari *n.* máčkovica, mačja godba.
Charlatan *m.* slepár, hlastáč, baháč; (Curpfuſcher) mazáč.
Charlatanerie *f.* slepárstvo, mazáštvo.
charmant ljubeznìv, prisrčen, mil, zál.
Charpie *f.* púkanica, šarpíja.
Charſamstag *m.* Vélika sobóta.
Charwoche *f.* Véliki teden.
Charybdis *f.* požirálnik, karíbda.
Chaſſeur *m.* strelec, lovec.
Chatouille *f.* skrínjica, púšica.
Chauſſee *f.* cesta, vélika cesta.
Chauvinismus *m.* pretírano narodnjáštvo, prenapéta národna težnja, šovinízem.
Check *m.* ček, nakáznica. [vár.
Chef *m.* načélnik, predstójnik, poglaChemie *f.* kemíja, ločba.
Chemikalien *pl.* kémične tvaríne *pl.*, ločbenine *pl.*
Chemiker *m.* kemik, ločbar.
chemiſch kémičen; kemíjski; —es Laboratorium lóčbenica.
Chemiſette *f.* predsrájčnik.
Chenille *f.* svílnata vrvca.
Cherub *m.* kerub.
chevaleresk víteški.
Chevalier *m.* vitez.
Chicane *f.* spletka, zvijáča, zabáva, dražba.
Chicaneur *m.* zvijáčnik, spletkar, kovárnik, nagajívec.
chicanieren zvijáče plesti (pletem), premeténo zbádati, nagájati komu, objédati koga. [pis.
Chiffre *f.* črka; tajna znamka, tajno-
Chimäre *f.* himéra; domišljíja, izmišljáva, izmišljótina.
Chinin *n.* izvléček iz lubja kínovega drevésa.
Chiragra *n.* protín v roki.
Chiromant *m.* rokovédež, vedeževávec.
Chirurg *m.* ranocélnik, kirúrg.
Chirurgie *f.* ranocélstvo, ranocélništvo, kirurgija.
chirurgiſch ranocélski, ranocélniški, kirúrgičen.
Chlor *n.* klor, zeléneč, solík.
Chlorwaſſerſtoff *m.* klorovodík.
Chocolate *f.* čokoláda.
Cholera *f.* kólera.
Choleriker *m.* vročekŕvnik, kolérik.
choleriſch vročekŕven, nagle jeze, naglosrčen, koléričen.
Cholſäure *f.* žólčna kislína.
Chor *m.* zbòr, kor; *n.* (ein Theil der Kirche) kor, pevalíšče, shodi *pl.*

Digitized by Google

Choral *m.* cerkvéna pesěm (-i), koral.
Choralgesang *m.* cerkvéne petje.
Choralist *m.* cerkvéni pevěc.
Choramt *n.* peta maša.
Choreus *m.* korej.
Chorhemd *n.* kóretělj.
Chorherr *m.* korar, kanónik.
Choriambus *m.* koriámb.
Chorist *m.* zborni pevěc, koríst.
Chorographie *f.* krajepísje.
Chrestomathie *f.* cvetnik, izbórno berílo, krestomatíja.
Chrie *f.* šolska razpráva o kakem izréku, krija. [ma.
Chrisam, Chrisma *n.* sveto olje, kriz-
Christ *m.* kristján, krščeník; (Christus) Kristus, Krist.
Christabend *m.* Sveti večér, Božíčni večér, Badnik. [nica.
Christbaum *m.* božje drevésce, božíč-
Christbescherung *f.* božíčno darílo.
Christen- krščánski. [svet.
Christenheit *f.* krščánstvo, krščánski
Christenverfolger *m.* preganjávěc kristjánov. [vérěn.
christgläubig krščánske vere, pravo-
Christgläubige *m.* pravovérěc.
christianisieren kristjániti; pokristjániti; kŕstiti, krščevati. [níca.
Christin *f.* kristjána, kristjánka, krščе-
Christkindlein *n.* Jezusčěk, Ježčěk.
christlich krščánski.
Christmesse *f.* pólnočnica.
Christmonat *m.* gruděn, decémběr.
Christnacht *f.* Sveta noč (-i). [dné.
Christtag *m.* Božič, Sveti dan (dneva,
Christus *m.* Kristus, Krist; Christus- Kristusov, Kristov.
Christwoche *f.* božíčni teděn.
Chrom *n.* krom.
chromatisch barvěn; *mus.* polnovŕstěn, kromátičěn.
Chromgelb *n.* krómovo rumenílo.
Chronik *f.* letopìs, krónika. [čěn.
chronisch počásěn, dolgotrájěn, króni-
Chronist *m.* letopísěc.
Chronogramm *n.* kronográm, vrstíca, v kateri posébno dolóčene črke létnico kážejo.
Chronographie *f.* letopísje.
chronographisch letopísěn.
Chronolog *m.* časoslóvěc.
Chronologie *f.* časoslóvje, kronologíja.
chronologisch časoslóvěn, kronológičěn, (po času) razvrščèn, urejèn.
Chronometer *m.*, *n.* časomèr.
Chronoskop *m.* časokàz.
Chrysolith *m.* krizolít, zlati kamen.
Cibebe *f.* cibéba.
Ciborium *n.* cibórij. [žatíca.
Cicade *f.* skržàt, skržád, skržák, skr-
Cichorie *f.* potróšnik, cikórija.
Cider *m.* jábolčnik, jábolkověc. [čica.
Cigarette *f.* cigaréta, smótčica, sválj-
Cigarre *f.* smotka.
Cigarrenrest *m.* čik; —e kauen číkati.
Cigarrentasche *f.* cigárnica.
circa *adv.* okóli, po príliki.
Circular- okróžni.
Circulare *n.* okróžnica.
Circularverordnung *f.* okróžni ukàz.
Circulation *f.* obtòk, króženje.
circulieren króžiti, teči (tečem).
Circus *m.* cirkus; (Reiter—) jahalíšče.
ciselieren vrézati (-réžem); *impf.* vrezovati, cizelirati.
Cistercienser *m.* cistercijáněc, cisterciján; —in *f.* cistercijánka.
Cisterne *f.* kapníca, rupa.
Citadelle *f.* trdnjáva, ostròg.
Citat *n.* navéděk, oméněk, citát.
Citation *f.* pozív, dozív, dozívnica.
citieren pozváti (-zóvem), *impf.* pozívati; (ein Gesetz) navésti (-védem), oméniti; *impf.* navájati, citírati.
Citrone *f.* citróna; Citronen- citrónov.
citronenförmig citrónast.
Citronenwasser *n.* citrónověc.
civil civílěn, državljánski, grajánski; posvétěn.
Civilgericht *n.* civílno sodíšče.
Civilisation *f.* omíka, izobrázba, olíka, prosvéta.
civilisieren omíkati, izobráziti, *impf.* izobraževati.
Civilliste *f.* troški za najvíšji dvòr.
Civilrecht *n.* civílno pravo, grajánsko pravo.
Clarinette *f.* klarinét.
Classe *f.* razrèd, vrsta, red; (Geschlecht) rázpol; razròd; Classen- razrédni.
Classenlehrer *m.* razrédnik.
classenmäßig razréděn, porazréděn.
Classensteuer *f.* razrédni davěk.

Digitized by Google

Claſſification *f.* razvrstítev, razrédba; porazdélba; klasifikácija; **Claſſifications-** razvrstílni, razrédbeni.

Claſſificationsliſte *f.* razvrstílnica, razrédbenica.

claſſificieren vrstíti; razvrstíti, razrediti; *impf.* razvrščati.

Claſſiker *m.* izbórni pisátelj, zgledni od. vzórni pisátelj, klasik.

claſſiſch izbórən, vzórən, klásičən.

Clauſe *f.* (Schleuſe b. d. Mühle) zatvórnica, zapórnica; (Engpaſs) sotéska, klanec; (Zelle) célica, meníška izbica.

Clauſel *f.* pristávek, opómba, klavzula.

Clausner *m.* samotárec, puščávnik.

clauſulieren klavzulo pristáviti, *impf.* pristávljati.

Clauſur *f.* zapòr, zatvòr.

Claviatur *f.*, **Claves** *pl.* tipke *pl.*, klaviatúra.

Clavier *n.* klavír, glasovír.

Clavierſtück *n.* skladba za klavír.

clerical duhóvski, duhóvniški, svečeníški.

Clericat *n.* duhóvništvo, duhóvščina, duhóvstvo. [rik.

Cleriker *m.* duhóvən, duhóvnik, kle-

Cleriſei *f.*, **Clerus** *m.* duhóvništvo, duhóvščina, duhóvstvo.

Client *m.* bránjenec, klient.

Cloake *f.* odtòč, smradotòk, ròv.

Club *m.* shòd, shodíšče, sestánek, klub.

Coadjutor *m.* pomočník.

Coaks *m.* koks, koaks, oglína.

Coalition *f.* zveza, združba.

Cocarde *f.* kokárda, roža.

Cochenille *f.* škrlátna úš (-í), škrlátnica, košeníljka.

Cocon *m.* zaprédek, predívka, mešíček.

Cocosbaum *m.* kókosnik.

Cocosnuſs *f.* kókosov oreh.

Codex *m.* star rokopis; (Geſetzbuch) zakónik.

Codicill *n.* oporóčni pristávek, kodicìl.

Codification *f.* zakonodájstvo.

Coefficient *m.* koeficient, somnožívec.

coeſſentiell sobítən, enobístven.

Coexiſtenz *f.* sobítnost, sobítje.

coexiſtieren z drugim vred bíti (sem).

Cognac *m.* konjak.

Cognat *m.* soródnik po máteri.

Cognition *f.* razsója, razsòd.

Cohäſion *f.* zveznost.

Cohäſionskraft *f.* zvezna moč (-í).

Cohorte *f.* kohórta, deséti del légije.

Coiffure *f.* nakràs v laséh, nakit glave.

Cölibat *n.* brezzakónstvo, neožénjenost, celibat. [ung.

Collation *f.* ſ. Vergleichung; Verleih-

collationieren primériti, priravnáti; prispodóbiti; *impf.* primérjati, priravnávati, prispodábljati.

Collationierung *f.* primerjáva, primerjátev, priravnáva.

Collatur *f.* ſ. Verleihung.

collaudieren pohváliti; potŕditi, odobríti; *impf.* potrjevati, odobrávati.

Collaudierung *f.* odobrílni oglèd, kolavdácija.

Collectaneen *pl.* zbornik.

Collecte *f.* bira (míloščine); (kirchl.) molítev.

Collection *f.* zbirka, nabráno števílo.

collectio skupən, združən, zborən.

Collectur *f.* bira.

College *m.* sodrúg, továriš.

Collegial- zborni.

collegialiſch zborən; (amtsbrüderlich) sodrúžən. [šolnína.

Collegiengeld *n.* kolegijina; učnína,

Collegium *n.* zbòr; kolégij; (Vorleſung) predávanje.

collidieren nasprotováti si, navzkríž, naspróti biti (sem), ne ujémati se.

Colliſion *f.* spòr, navzkrížje, nasprótje, kolízija; in — gerathen spreti se s kom.

Collo *n.* tovórni kos, nakládek, kólo.

Colloquium *n.* izpítni razgóvor.

Colonial- naselbínski; prekmórski, koloniálni.

Colonialweſen *n.* nasélstvo.

Colonie *f.* naselbína, selíšče.

Coloniſation *f.* naseljevánje, naselítev, kolonizácija.

Coloniſt *m.* nasélnik, naséljenec.

Colonnade *f.* slopóvje, stebróvje.

Colonne *f.* slop, stebər, stolpec; postát (-í); predélek, predèl, razpredélek.

Colophonium *n.* kolofónij, pegla.

Coloratur *f.* koloratúra; *mus.* umétni okràs petja.

colorieren bárvati; pobárvati, opísati (-píšem); *fig.* ozáljšati, olépšati, okrásiti.

Digitized by Google

Colorit *n.* barvítost, šarovítost.
Colportage *f.* raznášanje tiskovín (na pródaj), kolportáža.
Colporteur *m.* raznašáč, kolportér.
Columne *f.* slop; predélek (na strani), straníca, plat (-i).
Combination *f.* sestáva, združek; priméra; (Vermuthung) dozdéva, slutnja.
combinieren sestáviti, združíti; *impf.* sestávljati, združevati; primérjati; sóditi, sklépati.
combiniert sestávljen, združen.
Comfort *m.* zložnost, ugódnost, udóbnost. [nijski.
Comitat *n.* županíja; **Comitat-** župa-
Comité *n.* odbòr. [ník.
Commandant *m.* povéljnik, zapoved-
Commandeur *m.* komandér, zapovednik; **=kreuz** *n.* komandérski križ, zapovedníški križ.
commandieren veléti, zapovédati (-povém), ukázati (-kážem); *impf.* velévati, zapovedovati, ukazovati; einen wohin — odredíti, poslàti koga kam.
commandiert odrejèn, poslán.
Commando *n.* povéljništvo, povéljstvo; **=wort** *n.* povélek.
Commassation *f.* zložba zemljíšč, zláganje zemljíšč, komasácija.
commassieren zložíti, *impf.* zlágati.
Commende *f.* koménda.
Commentar *m.* razlága, tolmáč, komentár.
Commentator *m.* razlagávec, pojasnjevávec, tolmáč.
commentieren razložíti, pojasníti; *impf.* tolmáčiti, razlágati, razkládati, pojasnjevati.
Commercialrath, Commercienrath *m.* komercíjski svétnik.
commerciell trgovínski. [družba.
Commers *m.* pitje, popívanje, pivska
Commerz *n.* kupčija, trštvo, trgovína, promèt.
Commis *m.* trgóvski pomočník.
Commiss- vojáški.
Commissär *m.* komisár, povérjenik.
Commissariat *n.* komisárstvo, povérjeništvo.
Commission *f.* komisíja, navòd, povérjenstvo; (Auftrag) naročílo; eine — ausrichten navòd vzdígniti.
commissionaliter, commissionell erheben ovédeti z navódom. [nár.
Commissionär *m.* opravník, komisijo-
Commissionsgebür *f.* opravnína.
Commissionsglied *n.* ud komisíje, člen povérjenstva. [ški.
Commissionskosten *pl.* komisíjski stro-
Committent *m.* naročník, poveritelj.
committieren naročíti, povériti, pooblastíti; *impf.* naróčati, poverjevati, pooblaščevati.
commode ugóden, priléžen, prikládən, lágoden; (gemächlich) zlóžen.
Commode *f.* priróčni prédalnik, predálčnik.
Commodität *f.* ugódnost, prikládnost, zložnost.
Commotion *f.* ſ. Bewegung; — machen izprehóditi se, *impf.* izprehájati se.
Communal- občínski, srenjski; **=weſen** *n.* občínske ob. srenjske stvari.
Commune *f.* občína, sosèska, srenja.
Communicant *m.* obhájanec; —in *f.* obhájanka.
Communication *f.* občenje, občevánje; (Mittheilung) naznanílo, vročílo, prióbčevánje; (Mittel) občílo, vozílo.
communicieren *tr.* jáviti; prijáviti, prióbčiti; (tirchl.) obhájati, pričestíti; *intr.* občíti, občevati; (Theilnehmer ſein) deléžnik biti (sem), v zvezi biti; (tirchl.) sv. obhajílo prejéti (préjmem), pričestíti se.
Communion *f.* délništvo, spolovína; (hl. Abendmahl) sv. obhajílo, zaužívanje; (der Heiligen) občestvo, občína.
Communismus *m.* zádrugarstvo, komunízem.
Communiſt *m.* zádrugar, komunist.
Communität *f.* občína, skúpščina, družba.
Commutator *m. elektr.* tókovo menjálo, komutator.
compact stísnjen, zažét; jédrnat, jezgrovít; —e Schrift mastne, debéle črke.
Compagnie *f.* društvo, družba; (zwiſch. zwei Perſonen) spolovína; *mil.* stotnija.
Compagnon *m.* drug, družnik, tovariš.
Comparation *f.* primerjátev; stopnjevánje, stopnjáva.
Comparationsmethode *f.* primerjálni način.

Digitized by Google

Comparativ *m.* primerjálna stopnja, primerjálnik.

comparieren primériti, *impf.* primérjati.

Compaſs *m.* sévernica, kompas.

Compaſsnadel *f.* igla sévernica.

compendiös skračen, okrájšan, posnét.

Compendium *n.* posnétek, skrajšek; jezgra, izvòd.

Compenſation *f.* pobóta, pobótek, izravnilo, izenáčba, kompenzácija.

compenſieren pobótati, *impf.* pobotovati.

competent pristójen; dotičen.

Competent *m.* prosívec.

Competenz *f.* pristójnost, oblást; **=geſuch** *n.* prošnja za službo; **=ſtreit** *m.* razpòr zaradi pristójnosti.

competieren prósiti, pogánjati se za kako službo.

Compilation *f.* skupljevánje; zbirka, nagrábek, kompilácija.

Compilator *m.* nabíravec, skupljevávec, kompilátor.

Complement *n.* dopolnílo, dovršek.

complet popóln, dovršen, cel.

completieren dopólniti, dovršiti; *impf.* dopolnjevati, dovrševati.

Complex *m.* obsèg, obséžek; (Grund-complex) zemljišče.

Complexion *f.* telésna nárav (-i).

Complicen *pl.* sokrívci.

compliciert zapletèn, zamotán.

Compliment *n.* poklòn, priklòn, naklòn; ein — machen priklóniti se, poklóniti se; *impf.* priklánjati se.

Complimentenmacher *m.* klanjávec, priklanjávec.

Complot *n.* zaróta, zarótba, kovárstvo.

complotieren zaróto délati, plésti (pletem), kovati, zarotovati se.

Complottſtifter *m.* zarótnik.

Componente *f.* sila sestavljáča.

componieren zložíti, sestáviti; *impf.* zlágati, sestávljati; *mus.* uglásbiti, skládati; (ſchriftl.) spísati (-píšem), *impf.* spisovati.

Componiſt, Compoſiteur *m.* skladátelj.

Compoſition *f.* sestáva; *mus.* uglásba, skladba; (Metall) zmes (-i).

Compoſitionslehre *f.* nauk o skladbi, skladboslóvje.

Compoſitum *n.* sestávljenka, složénka.

Compoſt *m.* mešanica; zmesni gnoj.

Compot *n.* kompot, zavárek (sadja).

compreſs stisnjen, tesèn.

compreſſibel stisljiv, zgostljiv.

Compreſſion *f.* stisk; zgostítev.

Compromiſs *m.* *(n.)* pogódba (na razsodníka).

compromittieren auf jemanden izbráti (-bérem) si dogóvorno koga za razsodníka; ſich — zaplésti (-pletem) se.

comptant gotòv, v gotóvih denárjih.

Comptoir *n.* trgóvska pisárnica.

Comteſſe *f.* grofica.

Comthur *m.* komtur.

concav jámičast, vbókel, uléknjen.

Concentration *f.* koncentrácija, osredotóčba.

concentrieren zdrúžiti, zbrati (-berem), skúpiti, osredotóčiti, koncentrírati; *impf.* združevati, zbírati; ſich — zbrati se, skúpiti se; *impf.* zbírati se.

Concentrierungspunkt *m.* središče, sredotóčje.

concentriſch istosréden, koncéntričen.

Concept *n.* koncept, osnútek, načrt.

Conceptsbeamte *m.* koncéptni urádnik.

Conceptſach *n.* konceptna stroka.

Concert *n.* glásbena predstáva, koncért; **=geber** *m.* priredítelj koncérta.

Conceſſion *f.* dopustílo, dopustítev, pravíca, koncésija.

conceſſionieren dopustíti, pooblastíti; *impf.* dopúščati; conceſſioniert dopuščen, pooblaščen.

Conceſſionsdauer *f.* dopustílna doba.

Conceſſionsurkunde *f.* dopustílna listína.

Concilium *n.* cerkvéni zbòr.

Concipient, Concipiſt *m.* koncipient, koncipíst.

concipieren sestáviti, zložíti, spisati; *impf.* sestávljati, zlágati, spisovati.

Conclave *n.* zbórnica za izvolitêv nóvega pápeža.

Concluſum *n.* sklèp.

Concordat *n.* konkordát, pogódba s pápežem.

concret konkrétèn, stvarèn.

Concubinat *n.* priléžništvo, hotníštvo.

Concubine *f.* priléžnica, pohotnica.

Concurrent *m.* soprosívec, tekmeník, konkurent; (Beiträger) skladník.

Digitized by Google

Concurrenz *f.* konkurénca; (Zuſammentreffen) sestánek, stók; (Beiſtcuer) sklàd; (Bewerbung) pogánjanje, natečáj; **=beitrag** *m.* skladni prispévek; **=ſtraße** *f.* skladna cesta.

concurrieren (zuſammentreffen) sniti (snidem) se, strniti se; *impf.* strinjati se; (bewerben ſich) pogánjati se za kaj.

Concurs *m.* natečáj, razpis (službe); (Gläubiger) stečáj, konkurz; — eröffnen objáviti stečáj, na kant, na boben priti (pridem); **Concurs-** konkúrzni, natečájni, stečájni.

Concursausſchreibung *f.* razpis natečája, razpis službe.

Concursgläubiger *m.* konkúrzni úpnik.

Concursmaſſe *f.* konkúrzna imovina, masa; **=verwalter** *m.* uprávnik konkúrzne mase.

Concursproceſs *m.* konkúrzna právda.

Concursverhandlung *f.* konkúrzna obravnáva.

Condenſation *f.* zgostítev, zgóščanje.

Condenſator *m.* gostílnik, gostíč.

condenſierbar zgostljiv.

condenſieren zgostíti, *impf.* zgoščevati.

Condition *f.* pogòj, uvèt; (Dienſt) služba.

Conditional *m.* pogójnik, pogójni od. uvétni naklòn.

conditionieren slúžiti, v službi biti

Conditor *m.* slaščičar, sladčičar.

Conditorei *f.* slaščičárnica.

Condolenz *f.* sožálje, sočútje; **=ſchreiben** *n.* sožálnica, sožálni list.

Condor *m.* kondor.

Conduct *m.* pogrèb, pogrébni izprevòd; **Conduct-** pogrébni.

Conducteur *m.* izprevódnik, kondukter.

Conductkoſten *pl.* pogrébni stroški *pl.*

Conductor *m.* vodilo; *elektr.* prevódnik.

Conduite *f.* vedénje, obnášanje.

Conduitliſte *f.* izpričálo o vedénju.

Confect *n.* slaščica, zasládek.

Conferenz *f.* zborovánje, posvétovanje, konferénca; — halten ſ. conferieren.

conferieren zborovati, posvétovati se.

Confeſſion *f.* izpovédba, vera, veroizpovédanje, konfesija.

confeſſionslos brez izpovédbe (vere).

confidentiell zaúpen, skrivno dogovorjèn.

Confirmand *m.* bírmanec.

Confirmation *f.* potŕdba, potrditev; (Firmung) birma.

Confiscation *f.* zaséga, zaplémba, konfiskácija.

confiscieren odvzéti (-vzámem), zapleníti, zaséči (-sézem), konfiscírati; *impf.* odvzémati, zaplenjevati.

Conflict *m.* spor, razpor, sokob, navzkríže; in — gerathen spreti se.

Conföderation *f.* zveza, zavéza.

conform sličèn, podóben, enák, soglásen.

Conformität *f.* sličnost, podóbnost, enákost, soglásnost.

Confrontation *f.* soóčba, predstáva iz oči v oči.

confrontieren soóčiti, predstáviti iz oči v oči.

confundieren zmẽšati, zmesti (zmetem), zmótiti, izbégati.

confus zmešan, zmeten, zmočen, izbégan.

Confuſion *f.* zmeda, zmešnjáva, zmot.

Congeſtion *f.* navàl (krví), pritísk.

Conglomerat *n.* lábora, sprimek.

Congregation *f.* skúpščina, brátovščina.

Congreſs *m.* zbòr, shòd, sestánek, kongres.

Congrua *f.* pristójna duhóvniška plača, kongrua.

congruent skladen.

Congruenz *f.* skládnost.

congruieren skládati se, ujémati se.

Conjectur *f.* ugíbanje, domnévanje, dozdéva, dozdévek.

Conjugation *f.* sprega, spregátev, prekonjugieren sprégati, pregíbati.

Conjunction *f.* zveza; (ſprachl.) veznik.

Conjunctiv *m.* vezni naklòn, vezálnik.

Conjunctur *f.* okóliščina, odnošáji.

connational istonároden.

Conner *m.* zveza.

conſcribieren popísati, *impf.* popisovati.

Conſcription *f.* popis, popisovánje.

Conſcriptions- popísni; **=bureau** *n.* popisoválnica; **=flüchtling** *m.* ubéžnik, uhajáč; **=liſte** *f.* popísni imenik, popísnik.

Conſecration *f.* posvétba, posvečevánje.

conſecrieren posvetiti, *impf.* posvečevati.

Digitized by Google

consecutiv naslédèn, poslédèn, poslédičèn.

Consens *m.* privolítěv, privolílo, dopustílo.

consentieren privóliti, dovóliti.

consequent doslédèn.

Consequenz *f.* doslédnost; poslédek, poslédica.

conservativ držéč se stare meri, konservativèn.

Conservator *m.* ohranjevávec (starín), konservator.

Conservatorium *n.* konservatórij, glásbeno véliko učilíšče.

conservieren ohrániti, obvárovati; *impf.* ohranjevati. [čèn.

considerabel znatèn, znamenit, odlí-

Consideration *f.* premišljevánje; priznánje, číslanje.

Consignation *f.* zaznámek, imeník, izkàz, spisèk.

consignieren zaznámenovati, naznáčiti; zapečátiti; die Truppen — vojáke odlóčiti, zbrati (zberem); consigniert sein priprávljen, odlóčen biti (sem).

Consilium *n.* posvèt, posvétovanje, svetoválni zbòr.

consistent čvrst, jak, trpéžèn, gost.

Consistenz *f.* čvrstost, jakost, trpéžnost, gostóst.

Consistorial- konzistoriálni; **-rath** *m.* konzistoriálni svétnik.

Consistorium *n.* konzistórij.

Console *f.* podstávka, polica, napùšč.

consolidieren utŕditi, učvrstíti, ukoreníti; *impf.* utŕjati, utrjevati.

Consonant *m.* soglásnik.

Consonanz *f.* soglásje.

Consorten *pl.* družníki, továrìši, pristáši, pajdáši.

Consortium *n.* društvo, družba.

Conspiration *f.* zaróta, upòr.

Constabler *m.* ognjár; (in England) policíjski služábnik, redár.

constant stanovítèn, vedèn.

constatieren potŕditi, dokázati (-kážem), izpríčati, dognáti (-žénem), konstatirati; *impf.* dokazovati, izpričevati, potrjevati.

Constatierung *f.* potŕdba, izpríčba; določítěv.

Constellation *f.* stanje zvezd, ozvézdje.

consternіert osúpèl, pobít, prepádèl; — werden osúpniti, ostrméti.

Constituante *f.* ustavodájni zbòr.

constituieren ustanovíti, sestáviti, osnováti; *impf.* ustanávljati, sestávljati.

constituierend ustavodájèn; ustanóvèn.

Constituierung *f.* ustanovítěv, sestáva, urédba.

Constitution *f.* ustáva; (d. Leibes) sestáva, kakóvost; von ſtarker — móčnega živóta.

constitutionell ustávèn. [ba.

Construction *f.* sestáva, gradnja, tvor-

construieren zgraditi, narediti, sestáviti, *geom.* načŕtati; *impf.* tvóriti, sestávljati.

consubſtantiell istobítèn, sobítèn.

Consul *m.* poročník, konzul.

Consulat *n.* kónzulstvo.

Consulent *m.* svétnik, posvetovávec.

Consultation *f.* posvétovanje.

consultieren za svèt povprášati; *impf.* posvétovati se s kom. [sum.

Consum *m.* použítek, potróšek, kon-

Consument *m.* použitnik.

consumieren použiti (-žijem); potrošíti; *impf.* používati, trošíti.

Contact *m.* dotika, dotikljaj.

contagiös nalezljiv, kúžèn, okužljiv.

Contagium *n.* nalezílo, okužílo, kužnína.

contemplativ razmišljiv, premišljeválèn, zamíšljen.

content zadovóljèn.

Conterfei *n.* podóba, slika, posnétek.

conterfeien slíkati, obráziti; naslíkati, posnéti (-snámem), upodóbiti.

Contert *m.* zveza besed, zvcza misli v spisu.

Continent *m.* celina, suha zemlja.

continental celínski, kontinentálèn.

Continentalſperre *f.* celínsko zapŕtje.

Contingent *n.* prispévek, dotíčni del, števílo (vojákov).

continuierlich neprenehljiv, nepretŕgan, neprestán; *adv.* nepreném̀oma, neprestáno, enomérno.

Continuität *f.* neprenehljívost, neprestánost.

Conto *n.* račún, izpisèk; *à conto* na račún; *conto corrente* tekóči račún.

Contoinhaber *m.* imétnik računa.

Digitized by Google

Contour *m.* obris, očrt.
contourieren očŕtati.
Contract *m.* pogódba.
Contraction *f.* krčenje.
Contractionsvermögen *n.* skrčljívost.
Contrahent *m.* pogódnik.
contrahieren pogoditi se, dogovoríti se; *impf.* pogájati se, dogovárjati se.
contramandieren preklícati (-klíčem), oporéči (-réčem); *impf.* preklicevati, oporékati.
Contraordre *f.* oporéka, preklic.
conträr nasprótěn; *adv.* naspróti.
Contrasignatur *f.* nasprótni podpis.
contrasignieren s kom vred podpisati, svoj podpis dodáti, — pristáviti.
Contrast *m.* nasprótje, nasprótěk, razlíčje; odpòr.
contrastieren nasprotovati, razlikovati se, lóčiti se.
Contreadmiral *m.* pomórski podvójvoda, podadmirál.
Contrebande *f.* tihotápska roba, zabránjeno blagó; (Schleichhandel) tihotápstvo.
Contremine *f.* nasprótni podkòp.
Contribuent *m.* obdáčenec, prispévnik.
contribuieren prispéti (-spéjem); *impf.* prispévati, davke plačevati.
Contribution *f.* prispévěk, davěk, dača.
Controlamt *n.* priglédni urád, priglédništvo.
Controle *f.* priglèd, nadzórstvo.
controlieren prigledovati, nadzírati.
Controlor *m.* priglédnik.
Controlsbezirk *m.* priglédni okràj.
Controlsversammlung *f.* priglédni shòd.
Controverse *f.* razpòr, prepír.
Contumaz *f.* upórnost; (zdrávstveni) zapòr; (im Proceſſe) neprihòd, izostánek, kontumácija.
Contumazanſtalt *f.* kontumácijski zavòd, zdravstvenozapórni zavòd.
contumazieren zaóčno obsóditi, zavoljo neprihóda obsóditi, *impf.* obsójati.
Contumazurtheil *n.* zaóčna razsódba, sodba zavóljo neprihóda.
Contuſion *f.* otíska.
Convalescent *m.* okrévavec, prebolévavec, prebolévnik.
Convalescenz *f.* okrévanje, prebolévanje, ozdravénje.
Convenienz *f.* pristójnost, spodóbnost; (Übereinkunft) dogóvor; (Anſtand) vljúdnost.
convenieren ugájati, prijati; spodóbiti se; zložíti se, pogoditi se; *impf.* zlágati se.
Convent *m.* shòd, zbiralíšče; samostán.
Conventikel *n.* skrivni shòd.
Convention *f.* pogódba, dogóvor.
conventional, conventionell dogóvorěn, konvencijski.
Conventionsgeld *n.* dogóvorni —, konvencijski denar.
convergent stičěn, primíčen.
Convergenz *f.* stik, stičnost.
convergieren stíkati se, primíkati se.
convergierend ſ. convergent.
Converſation *f.* razgóvor; óbčenje.
Converſationslexikon *n.* vseúčni slovár.
converſieren razgovárjati se, pogovárjati se, méniti se, poménkovati se, márnjati, kramljáti.
conver izbóčen, vzbókěl; — werden vzbóčiti se, vzbókniti se.
convexconcav jamastoizbóčen.
Convict *m. (n.)* gojíšče; hranilíšče.
Convictler, Convictoriſt *m.* gojéněc, rejéněc.
Convocation *f.* sklic, poklic, pozív.
Convulſion *f.* trganje, zvijavica, krč.
convulſiviſch krčevít.
Cooperator *m.* pomočník; *theol.* duhóvni pomočník.
Coordinate *f.* sorédna črta, sorédnica.
coordinieren vzporediti, prirediti.
coordiniert priréděn, vzporéděn.
Copie *f.* posnétěk, posnémek, sneměk; (Abſchrift) prepis, kópija.
Copierbuch *n.* prepísnik, kópijska knjiga.
copieren posnéti (-snámem), *impf.* posnémati; (abſchreiben) prepísati (-píšem), *impf.* prepisovati; (b. Malern) preslíkati.
Copiermaſchine *f.* posnémni strój.
Copiſt *m.* prepisovávec.
Copula *f.* vez (-í), vezílo, spojílo.
Copulation *f.* poróka, vénčanje.
copulativ vezálen, vezílen.
Copulator *m.* poročevávec.
copulieren poročiti; *impf.* poróčati, vénčati.

Digitized by Google

cordial srčēn, prisrčēn, iskrén.
Cordon *m.* mejna straža, kordon.
Corduan *m.* kordovan.
Cornet *m.* zastavonošec, práporščak.
Corporal *m.* desétnik, korporál.
Corporation *f.* skúpščina, zádruga.
Corps *n.* vój, kor. [tršat.
corpulent živótēn, debel, zastávēn,
Corpulenz *f.* živótnost, debelóst, zastávnost.
Corpus *(m.)* *n.* teló (telésa), truplo, živót; *corpus delicti* kaznívo dejánje zadevajóča stvar (-í).
correct pravílēn, práv.
Correctheit *f.* pravílnost, čistost.
Correction *f.* popráva, poboljšáva.
correctionell, correctiv poboljševálēn; pokorílēn, strahoválēn.
Correctionsanſtalt *f.* pokorílnica, poboljševálnica, poprávnica.
Corrector *m.* popravljávec, popravljáč.
Correctur *f.* popráva, poprávek.
Correcturbogen *m.* poprávna pola.
Correferent *m.* soporočevávec.
correlativ soodnósēn.
Correlativität *f.* soodnósnost. [věc.
Correſpondent *m.* dopísnik, dopisovávec.
Correſpondenz *f.* dopisovánje, dopisáva, dopis, pisma; **=karte** *f.* dopísnica; **=nachricht** *f.* novica, glas po pismih.
correſpondieren dopisovati; (entſprechen) skládati se, strínjati se, újemati se.
Corridor *m.* hodník, mostovž.
corrigieren popráviti, *impf.* poprávljati.
corrumpieren pokazíti, izpríditi, pohábiti, popáčiti, pokváriti; *impf.* pohábljati, popačevati, pokvárjati.
Corruption *f.* izkažénost, popáčenost; (Beſtechlichkeit) podkúpnost. [par.
Corſar *m.* korzár, gusár, morski ro-
Corvette *f.* korvéta.
Coſerante *f.* doséčnica.
Coſtüm *n.* obléka, oprava.
Cotangente *f.* sotíčnica.
Cote *f.* vpísana mera, kota.
Cotelett *n.*, **Cotelette** *f.* rébrce.
Coterie *f.* ſ. Sippſchaft.
Cotillon *m.* kotiljón.
coulant ustrežljiv, volján.
Couleur *f.* *(m.)* barva kot drúštveno známenje; dijáško društvo.
Couliſſe *f.* stranska stena, kulísa.
Coup *m.* udár, udárec, mah, mahljaj.
Coupé *n.* predélēk na železniškem vozu, pregrádka.
coupieren odrézati (-rézem), odstríči (-strížem).
Couplet *n.* šegáva popévka.
Coupon *m.* kupón, odrézēk.
Cour *f.* mačen dvoríti, míliti se, sladkáti se, láskati, dobríkati se.
Courage *f.* srčnóst, hrabrost.
courant tokóč, gredóč.
Courier *m.* jádrnik, brzotèk, hitri sèl, kurir.
Cours *m.* cena, kurz; **Cours-** kurzni.
courſieren iti (idem, grem), teči (tečem), v obtéku biti (sem), króžiti.
Courtine *f.* zastor, pregrinjálo, prestírálo.
Courtoiſie *f.* udvorljívost, vljudnost.
Couſin *m.* brátranēc, bratič; stríčič, strinič; sestránēc.
Couſine *f.* brátranka, sestríčna.
Couvert *n.* zavítek, zavój; (Gedeck) pogrínjēk k jedi.
craſs ſ. bič, grob; craſſe Unwiſſenheit grozna nevédnost.
Cravatte *f.* zavrátnica.
Creatur *f.* stvar (-í); (verächtl.) pokvéka; die ganze — vse stvari.
credenzen pokúsiti in podáti; *impf.* pokúšati in podájati; z vinom streči; postréči, podvoríti; natóčiti, *impf.* natákati.
Credenztiſch *m.* postrézna miza.
Credit *m.* vera, up, úpanje; zaúp, kredit; auf — na up, na úpanje, na vero; viel auf — geben velíko zaúpati; keinen — haben ne iméti (imám) vere.
Creditanſtalt, Creditbank *f.* kreditni zavod, kreditna banka.
creditieren na up ob. na vero dati, zaúpati; *impf.* úpati, na up dajáti, zaupovati.
Creditiv *n.* povérno, poverílno pismo.
Creditnehmer *m.* dolžník.
Creditor *m.* upnik.
Credits- upni, kredítni. [nica.
Creditscaſſe *f.* upna, kredítna denár-
Creditsoperation *f.* upno ob. kredítno podjétje.
Credo *n.* vera.

Digitized by Google

creieren ustváriti; narediti; ustanoviti, izvóliti; *impf.* ustvárjati; narejati; ustanávljati.

crepieren crknìti, iztégniti se, poginiti, gágniti; *impf.* crkati, poginjati.

Cretin *m.* bebec, topoglávec.

Cribа *f.* propádek, kánt; in — gerathen na kánt ob. na boben priti (pridem).

Cribatar *m.* propádnik. [stvo.

Crimen *n.* hudodélstvo, zločin, zločinčriminal kázenski, kriminálen.

Criminalgericht *n.* kázensko sodíšče.

Criminalhaus *n.* kaznílnica.

Criminalist *m.* poznavávec —, veščák kázenskega prava.

Criminalrecht *n.* kázensko pravo.

Criminalrichter *m.* kázenski, kriminálni sodnik.

Croquis *n. (m.)* načrt, osnútek.

Croup *m.* davica.

Crucifix *n.* razpélo, križec, bridka ob. božja martra.

cubieren kubírati.

Cubik- kúbičen, kockov; **=maß** *n.* kúbična, kóckova mera; **=wurzel** *f.* kúbični, kóckov korén; **=zahl** *f.* kúbično števílo.

cubisch kúbičen.

Cubus *m.* kub, kocka.

Culmination *f.* vrh; vrhovánje, najvíšja stopnja; **Culminationspunkt** *m.* vrhovíšče, vršnik, višek.

culminieren vrhovati.

cultivieren obdelovati; gojíti; (bilden) líkati, míkati, obráziti; omíkati, olíkati, izobráziti; *impf.* izobraževati.

cultiviert izobrážen, olíkan, omíkan; (v. Boden) obdélan.

Cultur *f.* izobraževánje; omika, olíka, izobrázba, izobráženost, prosvéta; (Anbau) obdelovánje. [vánje.

Culturaufwand *m.* stroški za obdelo-

culturfähig izobrázčen, sposóben izobráženja.

Culturgeschichte *f.* zgodovína omíke, povéstnica izobrázbe. [nósec.

Culturträger *m.* izobraževátelj, omiko-

Cultus *m.* bogočástje, bogoslúžje; **Cultus-** bogočástni, bogoslúžni; **=minister** *m.* minístr za bogočástje; **=gegenstand** *m.* bogoslúžna reč (-í).

cumulativ skupén, nakopíčen.

cumulieren zdrúžiti, nakopíčiti; združevati.

Cumulierung *f.* kumulácija, kopíčenje, združítev.

Cur *f.* zdravítev, léčenje, zdravljénje, vračítev, vračba.

curabel ozdravljiv, izlečljiv.

Curand *m.* oskrbovánec.

Curanstalt *f.* zdravílnica.

Curatel *f.* skrbstvo, varstvo; **Curatels-** skrbstven, varstven; **=verhängung** *f.* stávljenje pod skrbnika.

Curator *m.* skrbník, kurator.

Curatorspflicht *f.* skrbníkova dolžnóst.

Curgeld *n.*, **Curkosten** *pl.* zdravílski stróški.

Curialstil *m.* urádni jezik, služábna pisáva.

Curie *f.* zbòr; zbórnica; volílna skupína; pápežev dvòr, kúrija.

curieren zdráviti, léčiti, céliti, vráčiti; ozdráviti, izléčiti; *impf.* ozdrávljati.

curios čuden, čúdesen, divèn, posében; radovéden, izvedljiv.

Curiosität *f.* redka stvar, čudna reč, posébnost.

Curmethode *f.* način zdravljénja.

Curort *m.* zdravilíšče, toplice *pl.*

Curpfuscher *m.* mazáč, ozdravljúh.

Currende *f.* okróžnica, okróžni list.

current tekóč.

Currentschrift *f.* tekóča pisáva z némškimi pisménkami.

Curs *m.* tečáj; cena vrednóstnih papírjev, vrednost menic; (Umlauf) **Cursus** *m.* obtèk; (Richtung) smer (-í), tek.

Curschmied *m.* konjski zdravnik.

cursiv ležéč, nagnjen.

Cursivschrift *f.* ležéči pis; ležéče črke, nágnjene pisménke.

cursorisch tekóč, neprestán; *adv.* tekóče, zdržema.

Curwesen *n.* zdravníštvo, zdravílstvo.

Custos *m.* varih, čuvàj, stražnik.

Cyklop *m.* kiklop, ciklop, enoók; gorostás.

Cyklus *m.* koló, krog, kolobár; vrsta.

Cylinder *m.* valj, valjar, cilindèr.

Cymbel *f.* zvonček, kragúljček, címbale *pl.*

Cynismus *m.* brezobzírnost, nesrámnost, cinízem.

Digitized by Google

Cynoſur *f.* mali voz (ozvézdje); vodílo.
Cypreſſe *f.* ciprésa; **Cypreſſen-** ciprésov; **=holz** *n.* ciprésovina, ciprésov les.
Czako *m.* čaka, čako, pokriválo pešcev pri vojákih.
Czar *m.* car; —in *f.* cárinja, cárica.

D.

Da *adv.* (hier) tù, tukaj, tù-le, le-tù; (dort) tàm, tàmkaj, tamkaje, tàm-le; (dann) tedàj, takrat; (— vorüber) tod, le-tod.
da *coni.* (weil, nachdem) ker; (obgleich, indem, anſtatt, als) ko; (— doch) čerávno, akorávno.
dabei *adv.* zraven, polèg, vpričo.
da capo *adv.* od kraja, še enkrat.
Dach *n.* streha, krov; *dem.* strèšica; *coll.* ostrèšje; einem — u. Fach geben pod streho vzeti (vzámem), sprejéti koga, preskrbéti koga; **Dach-** strešni.
Dachbalken *m.* ſ. Querbalken.
Dachboden *m.* podstrèšje, nahíšje.
Dachdecken *n.* ſ. Dachdeckung.
Dachdecker *m.* krovèc, strehar.
Dachdeckung *f.* pokrivanje.
Dachfenſter *n.* lina.
Dachfirſt *m.* sleme (-na).
dachförmig strehast.
Dachfront *f.* strešno čelo, pročélje.
Dachgeſimſe *n.* svisli *pl. f.*
Dachgeſperre *n.* strešje, vez (-í).
Dachgiebel *m.* strešni vrh, sleme (-na), zatrèp.
Dachkammer *f* zgórnjica, podstrèšnica, [izba.
Dachnagel *m.* strešnik.
Dachrinne *f.* žleb, žlot.
Dachs *m.* jazbec; *dem.* jázbeček; **Dachs-** jázbečev, jázbeči.
Dachsbau *m.* jázbina.
Dachſchaube *f.* škopa.
Dachſchiefer *m.* skril (-i).
Dachſchindel *m.* skodla, strèšnica, kálanica.
Dachsfalle *f.* past (-í) za jazbece.
Dachsfell *n.* jázbečevina. [só.
Dachsfleiſch *n.* jázbečevo (jázbečje) me-
dachsgrau jázbečast.
Dachshund *m.* jázbečar; **=hündin** *f.* jázbečevka.
Dachsloch *n.* jázbina.
Dachſparren *m.* špérovec, škárnica, škarnik.
Dachſtroh *n.* škopa, strèšnica, krovnica.
Dachſtube *f.* podstrèšnica, podkrovnica.
Dachſtuhl *m.* strèšina, stropílo.
Dachtraufe *f.* kap, okáp.
Dachung *f.* strešje, ostrèšje, krov.
Dachvorſprung *m.* podstrèšek, ostrèšek, napúšč.
Dachwaſſer *n.* kápnica. [nje.
Dachwohnung *f.* podstrèšno stanová-
Dachziegel *m.* strešnik; (**Hohlziegel**) koréc, žlebnik.
Dachzimmer *n.* podstrèšna soba.
dadurch *adv.* tod, le-tód, tù skoz; (Mittel) s tem, po tem.
dafern *coni.* àko, čè.
dafür *adv.* za to; — halten porok biti (sem) za kaj, jámčiti za kaj, odgovórèn biti.
dafürhalten iméti (imám) koga za kaj; méniti; ich halte dafür po moji mísli je.
dagegen *adv.* naspróti, proti, zoper.
dagegen *coni.* àli, pa, naspróti pàk.
dagegen ſein upréti se, *impf.* upírati se, protíviti se čemu.
Daguerreotypie *f.* svetlotisk.
daheim *adv.* domá.
daher *adv.* od tod, od tukaj; od tàm, od tàmkaj, od ondód.
daher *coni.* zató, zatórej, torej.
daherbrauſen privršéti.
daherfahren pripéljati (-péljem) se.
daherkommen priti (pridem), *impf.* prihájati; (fliegend) priletéti; (laufend) pritéči (-téčem); (pfeifend) prižvížgati; (ſingend) pripéti (-pójem); (zitternd) pritrésti se u. ſ. w.
dahier *adv.* tù, tukaj, tù-le, le-tù.
dahin *adv.* tja, tjàkaj.
dahinaus *adv.* tod, tamtód, ondód.
dahinblühen véniti, ocvétati; gíniti.
dahinbrauſen šuméti; odšuméti.
dahinbringen prinésti (-nésem), *impf.* prinášati; einen — pripráviti koga, da bi . . .

Digitized by Google

dahineilen potékati, hitéti.
dahinfahren péljati (péljem, peljám) se tja, oditi (-idem); *impf.* odhájati; *fig.* izgíniti, umréti.
dahingeben podáti, podaríti.
dahingegen *adv.* àli, naspróti pà, pàk, pà, proti temu.
dahingehen oditi (-ídem), tjà iti (grem); *fig.* umréti, preminíti (-minem).
dahinliegen žđéti, pojémati.
dahinſchlafen zaspáti (-spím).
dahinſchmachten medléti, gíniti, mreti.
dahinſein pròč biti (sem), po čem biti; komu odklénkati, propásti (-pádem).
dahinſtehen ſ. dahinſterben.
dahinſtellen tja postáviti, *impf.* postávljati, tja deti (denem); (etw. dahingeſtellt ſein laſſen) nedolóčeno pustíti.
dahinſterben umréti, preminíti; *impf.* umírati, pojémati.
dahinſtürzen telébniti, telébiti, bútiti, izvŕniti se, zvalíti se, zavalíti se.
dahinten *adv.* zadaj, od zadaj.
dahinter *adv.* za tem, v tem; zadaj; — kommen spáziti.
dahinwelken zvéniti, *impf.* véniti.
dahinziehen odríniti, odpráviti se, oditi (-ídem), *impf.* odprávljati se, odhájati.
Dahlen tevljáti, bebljáti.
Dahlerei *f.* tevljánje, bebljánje.
daktyliſch dáktilski.
Daktylus *m.* daktil.
damalig tedánji, tedášnji, óndašnji, takrátěn.
damals *adv.* tedáj, ondaj, takràt.
Damascenerklinge *f.* damaščánka.
Damascenerſtahl *m.* damaščánsko jeklo.
damascieren podamáščiti; kalíti.
Damaſt *m.* damást.
damaſtartig damástast.
damaſten damástěn, damástov.
Dame *f.* dama, gospá; (i. Kartenſpiele) kraljíca; (i. Damenſpiele) dama; **Damen-** gospéjski; der Dame gospénji.
Damenbrett *n.* dámnica, dama; (Dame ſpielen) dámati, damo vleči (vlečem).
Damenſtein *m.* (i. Damenſpiel) damnik.
Damhirſch *m.* damjak, lanjěc.
dämiſch vrtoglàv, omótičěn; ábotěn.
damit *adv.* s tem; nur heraus — le vùn, kar imaš; le daj; le reci.
damit *coni.* dà, dà bi.
Damm *m.* jez, ježa, nasìp, zagrája.
Dammbruch *m.* predòr nasípa.
dämmen zajezíti, zagradíti; *impf.* jezíti, gradíti, zagrájati.
Dammerde *f.* črnica, črna prst (-i).
dämmerig mračěn, sómračěn, temótěn, mežàv.
Dämmerlicht *n.* pómrak, svit, zòr.
dämmern mračíti se, temníti se; es dämmert mrak se dela; (tagen) svítati se, prizárjati, razsvetljevati se; der Tag bricht an daní se.
Dämmerung *f.* mrak, pó-, sómrak; (Morgen—) zòr, svit, svítanje.
Dämmerungsbogen *m.* sómračni lok.
Dämmerungskreis *m.* sómračni krog.
Dämon *m.* hudóba, zli duh, bes, demon.
dämoniſch besěn, démonski.
Dampf *m.* par, sopár, sopára, hlap; **Dampf-** parni, sopárni.
Dampfbad *n.* parna kopel (-i).
Dampfbetrieb *m.* parna vŕšba.
Dampfboot *n.* paroplóvnik.
Dampfcanal *m.* parovòd.
dampfen páriti se, sopáriti se, hlapéti, kadíti se; (das Pfeifchen) púšiti.
dämpfen za-, udušíti, u-, pogasíti; *impf.* dušíti, gasíti, zaduševati, pogaševati; (den Zorn) utolážiti, *impf.* tolážiti; (das Licht) temníti; zatemníti; (gedämpfte Stimme) zamólkěl glas, priglušèn.
Dämpfer *m.* parnik, parobròd.
Dämpfer *m.* gasílo, tolažílo; (d. Lichtes) temnílo.
dampfförmig parast.
Dampfkeſſel *m.* parni kotěl, hlapílnik, párovnik.
Dampfkraft *f.* parna moč, parna sila.
Dampfloch *n.* hlápnica.
Dampfmaſchine *f.* párni stròj.
Dampfmeſſer *m.* paromèr.
Dampfnudel *f.* opárjenik; opárjeni rézanci *pl.*
Dampfpfeife *f.* parno žvižgálo.
Dampfſchiff *n.* ſ. Dampfer.
Dampfſchiffahrt *f.* parobródstvo, paroplóvstvo; **Dampfſchiffahrts-** paroplóvski, parobróděn.
Dampfwagen *m.* parni voz, parovòz.
Damwild *n.* damjáčina, lánjčina.
danach *adv.* ſ. darnach.

Digitized by Google

daneben *adv.* zraven, polèg; gleich — tik; (überdieß, zugleich) vrh tega, zraven tega, razen tega, mimo tega, pri tem, tudi.

danieden *adv.* tù doli, tàm doli.

danieder *adv.* doli; (zu Boden) na tla; na tleh.

daniederkommen ſ. niederkommen.

daniederliegen bolévati, bolovati (bolujem), bolán ležáti (ležím); (v. Handel) zastájati.

Dank *m.* hvala, zahvála; — ſagen zahváliti, zahváliti se; *impf.* zahvaljevati se; — wiſſen hvaléžen biti (sem); Gott ſei — hvala (bodi) Bogu, bodi (ga) Bog zahváljen; **Dank-** zahválni, hvalni.

Dankadreſſe *f.* ſ. Dankſchreiben.

Dankaltar *m.* zahválni oltár, zahválni žrtvenik.

Dankamt *n.* zahválna maša.

dankbar hvaléžen, zahválen.

Dankbarkeit *f.* hvaléžnost, zahválnost.

danken zahváliti (koga), *impf.* zahvaljevati; auf einen Gruß — odzdráviti.

Dankgebet *n.* zahválna molitév.

Dankgefühl *n.* čut hvaléžnosti. [nica.

Danklied *n.* zahválna pesém (-i), hvál-

Dankopfer *n.* zahválna darítév, zahválna žrtév.

Dankſagung *f.* zahvála.

Dankſchreiben *n.* zahválno pismo, zahválnica.

dann *adv.* (Zeit) tedáj, tačás, ondaj; potém, zatém, nató, potlej; — und wann včasi, včasih.

dannen *adv.* von — odtód, odonód, od tamtód, od tistod.

daran *adv.* na tem, pri tem, v tem, na to.

daranſehlen mánjkati, pomanjkovati.

Darangabe *f.* zadáv, ara.

darangehen lotiti se česa, poprijéti (-prímem) se; *impf.* lotévati se, poprijémati se.

darankehren ſich zméniti se za kaj; *impf.* méniti se, márati, mar biti (sem) komu česa.

darankommen na vrsto priti (pridem), *impf.* na vrsto prihájati.

daranliegen komu do česa biti (sem), za kaj biti.

daranmachen ſich ſ. darangehen.

daranſein pri čem, na čem biti (sem), pri volji biti, naménjen biti; volja me je; gut — komu dobro kaže, sreča dobro streže; ſchlecht — na izgúbi biti; er iſt nahe daran zu ... malo da ne ...; wenn ich recht daran bin če se ne motim.

darauf *adv.* na to, na tem; (hernach) nato, potem, potlej; — aufgehen naklépati, naménjati. [dèv.

Daraufgabe *f.* naméček, nadávek, na-

daraufgehen poíti (-ídem), potéči; *fig.* umréti, pomréti; (benöthiget werden) treba je, potrebovati se.

Daraufgeld *n.* nadávek, nadèv.

daraufkommen iztekníti (-táknem), zasledíti, izvédeti (-vém) kaj, naletéti na kaj.

daraufwenden obŕniti, *impf.* obráčati na kaj.

Daraufzahlung *f.* pridálo, pridàv.

daraus *adv.* iz tega, iz teh reči.

darben strádati, pománjkanje trpéti, v révščini živéti.

darbieten ponúditi, podelíti, podáti; *impf.* núditi, ponújati, podeljevati.

Darbieten *n.* ponúdba.

darbringen do-, prinésti (-nésem), poklóniti; *impf.* do-, prinášati, poklánjati.

Darbringer *m.* poklonítelj.

Darbringung *f.* donòs, poklonítev.

darein *adv.* v to, v tega, vanj, vanjo, vmes.

dareinfinden ſich privádíti se česa, uvéščiti se, izúriti se v čem.

dareinlegen ſich vtekníti (-táknem) se, *impf.* vtíkati se, méšati se v kaj.

dareinreden vmes govoríti, v besédo ségati, prigovárjati, ugovárjati.

dareinſchicken ſich ſ. dareinfinden ſich.

dargeben podelíti, podaríti, poklóniti, *impf.* podeljevati, poklánjati.

darin *adv.* v tem, v tej reči, v tej zadevi; (innerhalb) notri.

darlegen predložíti, razložíti; *impf.* predlágati, razlágati; (beweiſen) dokázati (-kážem), izpríčati; *impf.* dokazovati, izpričevati, izpričávati; (erklären) razložíti, pojasníti; *impf.* razlágati, pojasnjevati.

Darlegung *f.* predlózba, predložítev; dokáz, izpríčanje; razlága, pojasnilo.

Digitized by Google

Darlehen *n.* zájem, posojílo.
Darlehenscaſſe *f.* posojílnica.
Darlehensgeber *m.* posojilodávec.
Darlehensnehmer *m.* posojilojémnik, zajémnik.
Darleihe *f.*, **Darleihen** *n.* ſ. Darlehen.
darleihen na up dati, v zájem dati, posóditi; *impf.* na up dajáti, úpati, v zájem dajáti, posójati.
Darleihens- zajémni, posojílni.
Darleiher *m.* posojevávec, posodník.
Darm *m.* črevó (-ésa); *dem.* črevésce; **Darm-** črevni, črevésni.
Darmbein *n.* črévnica, bedrnica.
Darmbruch *m.* kila.
Darmentzündung *f.* črevna vnética.
Darmfell *n.* črevna mrena.
Darmgicht *f.* črevobólja, črevogríz.
Darmgrimmen *n.* ſ. Kolik.
Darmſaft *m.* črevésni sok.
Darmſaite *f.* črevna struna, struna iz črev.
Darmſchleim *m.* črevna žleza.
Darmſyſtem *n.* črevje.
Darmtyphus *m.* črevésni legar.
Darmverſchlingung *f.* zamòt črev.
darnach *adv.* po tem, po tej; potlej, potèm.
darnachachten ravnáti se po čem.
Darnachachtung *f.* ravnánje po čem; da se ravná po čem.
darnieder *adv.* ſ. danieder.
darob *adv.* ſ. darüber.
Darre *f.* sušílo, ozdica; (Ofen) sušíldarreichen podeliti, podáti; *impf.* podeljevati, podájati.
darren posušíti, *impf.* sušiti, ozdíti.
Darrhaus *n.* sušílnica.
Darrofen *m.* pečnica, peč za sušílo.
Darrſucht *f.* sušica, suhotíca.
darrſüchtig sušíčen.
darſtellbar predstávěn.
darſtellen predstáviti, pred očí postáviti, razkázati (-kážem); *impf.* predstávljati, razkazovati; (bildlich) načŕtati, naslikati, upodóbiti; *impf.* čŕtati, slíkati, upodábljati; (erklären) razložíti, *impf.* razlágati; (ſchriftl.) napísati (-pišem), opísati; ſich — skázati (-kážem) se, predstáviti se; *impf.* skazovati se, predstavljati se; —be Geometrie opísno merstvo; —be Künſte prikazujóče umétnosti.
Darſteller *m.* predstavljávec, razlagávec; igrávec.
Darſtellung *f.* predstáva, opis, opisovánje, razlága, razlózba; tabellariſche — preglédna razpredélnica.
Darſtellungsart *f.* predstavljáva, način predstávljanja.
Darſtellungsgabe *f.*, **Darſtellungsvermögen** *n.* predstavljávnost.
darthun izkázati (-kážem), dokázati, izpríčati; *impf.* iz-, dokazovati, izpričevati.
darüber *adv.* nad tem, nad to, črez to, o tem; (deshalb) zató, zatórej, zarádi tega; darunter und — vse vprék, vse križem.
darum *adv.* zató, zatórej, zavóljo tega, zatégadelj, zarádi tega; (um das) po to, za to, o tem, ob to.
darunter *adv.* pod tem, pod to; med tem; pri tem, v tem.
das ſ. der.
daſein biti (sem), tù biti, pričujóč
Daſein *n.* bitje, bistvo, bitnost, bívanje; Kampf ums — boj za obstánek.
daſelbſt *adv.* tù, tùkaj, le-tùkaj; (dort) tàm, tàmkaj.
dasmal *adv.* takrát, to pot, sedáj.
daſs *coni.* dà, da bi; — nicht da nè, da ne bi, da bi ne; ohne — ne da bi; im Falle — àko bi; biš — doklér ne.
Daſſelfliege *f.* govéji zolj.
Daten *pl.* podátki *pl.*, data.
datieren dan in leto pripísati (-píšem), datírati.
Datierung *f.* pisánje leta in dne.
Dativ *m.* dajálnik, dativ.
Datowechſel *m.* oddnévna menica.
Dattel *f.* datelj.
Dattelbaum *m.* dáteljevo drevó (-ésa).
Dattelöl *n.* dáteljevo olje.
Datum *n.* dan in leto, datum; biš dato do sedáj, do danášnjega dne.
Daube *f.* doga; *dem.* dóžica.
Daubenhobel *m.* strug, strugálnik, spehálnik.
däuchten ſ. dünken.
Dauer *f.* trpež, obstánek, trájanje; **Dauerform** *f.* trpéžna, trajna oblika.
dauerhaft trpéžen, trajen, obstójen.
Dauerhaftigkeit *f.* trpéžnost, trájnost, obstójnost.

Digitized by Google

dauerlos netrpéžèn, brez trpéža.
dauern trpéti, trájati; es dauert mich žal mi je; er dauert mich smili se mi.
dauernd j. dauerhaft; —e Beurlaubung *f.* stalèn dopúst; — Beurlaubter *m.* trajni, stalni dopústnik.
Däumchen *n.* palčèk.
Daumen *m.* palèc; (an einer Welle) motoróga; (an der Stampfe) ročica, palèc, palčnik.
daumenbreit palèc širòk.
Daumenleder *n.* palčnjak.
Daumenſtock *m.* pálčnica, lisice *pl.*
Däumling *m.* palčnik; (Menſch) palčèk.
Daunen *pl.* mehko perje, puh.
Daunenbett *n.* pérnica.
davon *adv.* òd tega, od te; o tem; iz tega, od te reči; weit — daleč pròč.
davonbleiben izostáti (-stánem), *impf.* izostájati.
davoneilen utéči (-téčem), potégniti jo, odnésti jo.
davonfliegen odletéti, odfŕčati (-čím).
davonflirhen pobégniti, odbéžati (-bežím), pŕhniti; *impf.* pŕhati.
davongehen od-, úiti (-idem), ubéžati (-bežím), unésti jo, upíhniti jo, pobráti (-bérem) se; *impf.* od-, uhájati.
davonjagen izpoditi, odgnáti (-ženem), odtírati; *impf.* odgánjati, odtirávati.
davonkommen oditi (-idem), odnésti jo, rèšiti se, otéti (otmèm) se; er wird nicht — ne ozdrávi več, ne preboli.
davonlaufen utéči (-téčem), upíhniti jo, pobrísati jo, poceditì jo, uliti jo, pobráti (-bérem) se, upŕhniti.
davonmachen ſich j. davongehen.
davonrennen oddírjati, zbéžati (-ím).
davonſchleichen odpláziti se, izmúzniti se, ukrásti (-krádem) se, kopíta odnésti (-nésem).
davontragen odnésti, unésti; *impf.* odnášati, unášati; *fig.* doséči (-sézem), *impf.* doségati; (Krankheit) nalésti (-lézem); den Sieg — premágati, zmágati koga.
davor *adv.* prèd tem, pred to, pred to rečjó; da ſei Gott — Bog varúj; — erſchrecken ustrášiti se česa.
dawider *adv.* proti temu, zoper to, zoper to reč; (entgegen) naspróti; — ſein protíviti se, ustávljati se.
dazu *adv.* k temu, k tej reči; (beſhalb) zató; — ſoll es nicht kommen do tega naj ne pride.
dazugeben pridáti, pridejáti (-dénem); *impf.* pridájati, pridévati; (beim Handeln) primekníti (-máknem).
dazugießen prilíti (-líjem), *impf.* prilívati; (mit einem Strahl) pricúrniti.
dazuhelfen pripomóči (-mórem).
dazulegen, dazuthun priložíti, pridejáti (-dénem); *impf.* prilágati, pridévati.
dazumal j. damals. [tega.
dazwiſchen *adv.* vmes, med tem, sredi
Dazwiſchenkunft *f.* posredovánje, pritégljaj, pripomóč (-i). [náva.
Debatte *f.* razpráva, razgóvor, obrav-
debattieren razprávljati, obravnávati, razgovárjati se, pretrésati, pretresávati.
Debet *n.* dolg; er iſt ſchuldig dolžán je.
Debit *m.* prodája, promèt, spečávanje.
Debitor *m.* dolžník.
Debut *n.* prvi nastòp (igrávca).
debutieren pŕvikrat nastópiti, pŕvikrat igráti.
Decan *m.* dekán.
Decanat *n.* dekanija; **Decanats-** dekanijski.
Decem *m.* desetína.
decem deset.
December *m.* gruden, decembèr.
Decemvir *m.* desetérnik, decemvir.
Decennium *n.* desetlétje.
decent spodóbèn, pristójen.
Decenz *f.* spodóbnost, pristójnost.
Dechant *m.* dekán, nadžúpnik.
Dechantei *f.* dekanija.
Dechantswürde *f.* dekánstvo.
Decharge *f.* ustrèl.
dechiffrieren razrèšiti, razbráti (-bérem), razvozláti.
Dechiffrierkunſt *f.* razrešítev tajnopísa.
decidiert odlóčèn; *adv.* odlóčno.
Decigramm *n.* desetínka grama.
Decimal- desetínski, decimálni.
Decimalbruch *m.* desetínski ulómèk, desetínski drobèc.
Decimalmaß *n.* desetínska mera.
Decimalwage *f.* desetínska téhtnica.
decimieren desétiti, vsákega desétega ustrelíti.
Deck *n.* kròv, páluba.
Deckblatt *n.* krovni list.

Digitized by Google

Decke *f.* odéja, pregrinjálo; króv; (Plafond) stróp, stropje; Binſen— štórja; Buch— platnica; Pferde— plahta.

Deckel *m.* pokróv, pokrívka, rena, zaklòp, zaklópec; *dem.* pokrívček, rénica.

deckelförmig pokróvnat.

decken kríti (krijem); pokríti, zavézniti; *impf.* pokrívati, zavezovati; ogrníti, odéti (-dénem); *impf.* ogrínjati, odévati; Auslagen — založíti, *impf.* zalágati; (den Tiſch) pogrníti, *impf.* pogrínjati; (ſicherſtellen) zavarovati.

Decker *m.* krovec, strehar; pogrinjávec.

Deckgebür *f.* pristojbína za spúščanje.

Deckliceng *f.* spuščálno dopustilo.

Deckmantel *m.* zagrinjálo; pretvéza.

Deckneß *n.* mreža zagrebáča.

Deckperiode, Deckzeit *f.* (für Hengſte) spuščálna doba.

Deckplatte *f.* plošča pokróvnica.

Deckſchuppe *f.* krovna luska.

Deckung *f.* kritje, pokrívanje; (Schutz) zaslómba, bramba, zaklòn, zakloníšče; (Sicherung) várščina, zavarovánje; — des Abganges pokritje, založba primánjkljaja.

Deckungsurkunde *f.* izkázna listína.

Declamation *f.* umétni govor, deklamácija; **Declamator** *m.* deklamator.

declamatoriſch deklamátorski.

declamieren umétno govoríti, deklamírati, deklamovati.

Declarant *m.* napovédnik. [rácija.

Declaration *f.* napóved, izjáva, dekla-

declarieren napovédati (-vém).

declinabel sklanjálen.

Declination *f.* odklòn; *gram.* sklanjátev, sklanja, sklánjanje.

Declinationsnadel *f.* odkloníca, odklónska igla.

declinieren sklánjati, pregíbati (-gíbljem); odklánjati se.

Decort *n.* izvárek, prevrétek.

Decorateur *m.* olepševávec, ozaljševávec, dekoratér.

Decoration *f.* olepšáva, okrásje, dekorácija; red, častno známenje.

Decorationsmaler *m.* slikár dekorácij, gledíščni slikar.

decorieren olepotíti, okrásiti, olépšati, ozáljšati; *impf.* lepotíti, lépšati, záljšati; podelíti red, častno známenje.

Decorum *n.* spodóbnost, dostójnost.

Decret *n.* odlók; dekrét.

decretieren odlóčiti, skléniti; *impf.* odločevati, sklépati.

Dedication *f.* posvetítev, posvečevánje, posvéta, posvetilo.

dedicieren posvetíti, *impf.* posvečevati.

deducieren izvésti (-védem), izpéljati; *impf.* izvájati, izpeljávati.

Deduction *f.* izvájanje, izvòd, izpeljáva, dedúkcija.

Defect *m.* pománjkljaj, nedostátek.

defect pomanjkljiv, nepopóln.

Defectbogen *m.* manjkajóča, dopolnílna pola.

defectiv nepopóln.

defenſiv branílen, odbijálen.

Defenſor *m.* ſ. Vertheidiger.

Deficient *m.* oslabélec, opésaneč, bolêhen duhóvnik, deficient.

Deficit *n.* primánjkljaj, nedostátek.

defilieren snováti (snújem), v redu mimo koga iti (idem, grem), defilírati.

definieren opredelíti, pojêm dolóčiti; *impf.* opredeljati, določevati.

Definition *f.* opredélba, opredelítev, definícija. [trden.

definitiv dokónčen, končen, stalen,

definitiv *adv.* stalno, za trdno; —e Rechnungserledigung dokónčno rešen račún.

Definitum *n.* dokónček, določenost.

deform nespodóben, spačen.

Deformität *f.* nespodóba, spaka. [ba.

Defraudation *f.* poneverítev, ponevér-

defraudieren ponevériti, *impf.* ponevérjati; (ſchmuggeln) tihotápiti.

Degen *m.* mèč; **Degen-** mečev.

Degenfläche *f.* méčeva ploskév.

Degengehenk *n.*, **Degenkuppel** *f.* jermen za mèč, mečev prepás.

Degengriff *m.* méčevo držálo, roča.

Degenklinge *f.* méčevo rezilo.

Degenknopf *m.* mečev gumb, méčeva glavíca.

Degenſpitze *f.* méčeva ost (-í).

Degenſtoß *m.* vbòd z mečem.

Degradation *f.* znížanje.

degradieren znížati, postáviti na nižjo stopnjo; *impf.* znižévati.

dehnbar raztézen, razteglјiv, potegljiv, vlačen.

Digitized by Google

Dehnbarkeit *f.* raztéznost, razteglјívost.
dehnen raz-, na-, potégniti, razprójiti; *impf.* raz-, nategovati, raz-, natézati, prójiti, vleči (vlečem); (Silbe) zatégniti, *impf.* zatézati; ſich — iztégniti se, *impf.* iztégati, iztegávati se, vleči se; (recken) zlékniti se, *impf.* zlécati se, zlecevati se; gedehnte Silbe zatégnjen zlòg.
Dehnung *f.* raztezáva, raztéganje; (d. Silbe) zatéza, zatezávanje.
Dehnungszeichen *n.* zatégljaj, zatezáj.
Deich *m.* jez, zasìp, gat, graja; **Deich-**jezov; **=bruch** *m.* predòr jeza.
deichen zajezíti, zagradíti, zasípati (-sípljem), zasúti (-spèm u. -sújem); *impf.* jezíti, gradíti, zaježevati, zagrájati, zasipávati.
Deichſel *f.* ojé (ojésa), ójnica; (hintere) sora, razvóra.
Deichſelarm *m.* trabje.
Deichſelgabel *f.* ójnice *pl.*, škarje *pl.*, škárnice *pl.*
Deichſelnagel *m.* igla.
dein tvoj; (du —) svoj.
deinesgleichen tebi enák, tvoje vrste.
deinethalben, deinetwegen zavóljo tebe, zarádi tebe.
deinig ſ. dein.
Deismus *m.* deízēm, bogovérstvo.
Deiſt *m.* deíst, bogovérec.
deiſtiſch bogovérēn.
Dekade *f.* desetérica, desétka, dekáda.
Dekagramm *n.* desétka gramov, dekagram.
delectieren razveseljevati, veselíti.
Delegat *m.* odposlánec, delegát.
Delegation *f.* odrédba, odbéra, odreditēv; odposlánstvo, delegácija.
delegieren odposlàti (-pòšljem), odrediti, odbráti (-bérem), delegírati.
delegiert poslán, odbrán, delegíran.
Delegierte *m.* odposlánec, delegát.
delicat slastēn, izbrán; (zart) mil, nežēn; (häkelig) kočljìv.
Delicateſſe *f.* slaščica, poslást (-i), poslaščica; nežnost, razkošje. [dēn.
deliciös slastēn, radostljìv, blagougó-
Delict *n.* zločin, hudodélstvo.
Delinquent *m.* zločinec, hudodélec, hudodélnik; obsójenec; —in *f.* hudodélnica; obsójenka.
delirieren blaznéti, blesti (bledem).
Delirium *n.* ſ. Wahnſinn.
delogieren razstániti, izséliti, iz stanovánja dejáti (dénem).
Delogierung *f.* razstanítēv, izselítēv, izgòn. [fin.
Delphin *m.* plískavica, pliskávka, del-
Delta *n.* delta.
Deltamündung *f.* deltast izlív.
Demagog *m.* demagóg.
demagogiſch demagóški.
Demant *m.* ſ. Diamant.
Demarcation *f.* razmejítēv.
demarkieren razmejíti.
demaskieren razšémiti, krinko (šemo) z lica potégniti, lice odkríti (-krìjem), lice razkríti.
Dementi *n.* preklic.
dementieren preklícati (-klíčem), za neresnično razglásiti; *impf.* preklicevati.
demgemäß *adv.* potemtákem, obtórej, po tem, na ta način.
Deminutivum *n.* pomanjševálna beséda, manjšávka.
Demiſſion *f.* odpúst, ostávka.
demiſſionieren ostáviti (službo), odstópiti; *impf.* ostávljati.
demnach *adv.* po tem, potemtákem, torej, zatórej.
demnächſt *adv.* kmalu, koj, v kratkem, skoro.
demohngeachtet *adv.* vendar pa.
Demoiſelle *f.* gospodíčna, góspica.
Demokrat *m.* ljudoljùb, demokrát.
Demokratie *f.* ljudovládstvo, demokratíja. [ski.
demokratiſch ljudovládēn, demokrát-
demolieren podréti (-dérem), razdejáti (-dénem), razrúšiti, razsúti (-sújem u. -spèm); *impf.* podírati, razdévati, razsípati (-sípljem).
Demolierung *f.* podíranje, razrušítēv.
Demonſtration *f.* dokàz, dokazovánje; skazovánje; *fig.* demonstrácija, očitovánje, izzívanje.
demonſtrativ kazálēn, skazoválēn; izzivajòč.
demonſtrieren do-, skázati (-kážem); *impf.* dokazovati; *fig.* očitovati, izzivati.
demontieren poškódovati, onémiti (tòp), razdejáti (-dénem) (stròj).

Digitized by Google

Demoralisation *f.* izpodkopávanje nrávnosti, pohújšanje; pokvárjenost, demoralizácija.

demoralisieren popáčiti, pokváriti, izpríditi; *impf.* páčiti, kváriti, príditi.

Demuth *f.* ponížnost, pohlévnost.

demüthig ponížen, pohlévən.

demüthigen ponížati, ponížnega storíti, osramotíti; *impf.* ponižévati, ponížnega délati, pokorìti, sramotíti.

Demüthigung *f.* ponížanje, ponižévanje, osramotítev.

demuthsvoll j. demüthig.

demzufolge *adv.* vsled tega.

Dendrit *m.* drevník, dendrit.

Dendrometer *n.* deblomèr, drevomèr.

Dengelhammer *m.* klepèc, klepáč, klepálnik. [poklépati.

dengeln klépati (klépljem); sklépati,

Dengelstock *m.* bábica.

Dengelstuhl *m.* kobílica.

Dengelzeug *n.* klepí *pl. f.*, klepálo.

Dengler *m.* klepáč, klepávèc.

Denkart *f.* mišljénje, mišljáva, način mišljénja.

denkbar kar se more (dá) místiti.

Denkbuch *n.* spomeník, spomínska knjiga.

denken místiti; pomísliti, *impf.* pomišljevati, premišljati; hin und her — preudárjati, premišljevati, ugíbati (-gíbljem); ich dächte zdi se mi, dozdéva se mi, jaz bi dejál; der Mensch denkt, Gott lenkt človek obráča, Bog obŕne; (sich erinnern) spómniti se, domísliti se; *impf.* pámetiti, pómniti, místiti na kaj; spominjati se, domišljati se; (gesonnen sein) naklépati. v míslih iméti (imám), kániti, namérjati; (hoffen) úpati, nadéjati se; (meinen) méniti, sóditi, zdeti se komu; sich — místiti si, predstávljati si.

denkend misléč, mislìv, premišljiv, preudárən. [vávec.

Denker *m.* mislítelj, mislec, premišljè-

denkfähig mislìv, zmožən misliti.

Denkform *f.* j. Denkart.

Denkfreiheit *f.* svobódno mišljénje, svobódna misél (-i), svoboda mišljénja.

Denkgesetz *n.* zakon mišljénju.

Denkkraft *f.* úmnost, razúmnost, preudárnost, miselnost.

Denklehre *f.* j. Logik.

Denkmal *n.* spomeník, pómnik; (Grabes—) nadgróbnik; alte Denkmäler stárine, starodávni spomeníki.

Denkmünze *f.* spominščica, spomínski novèc.

Denkschrift *f.* spomenica.

Denkspruch *m.* modèr izrèk, rèk, prislovica.

Denkübung *f.* vaja v mišljénju.

Denkungsart, =weise *f.* j. Denkart.

denkwürdig znamenit, znamenítən, velikovážən, spomína vredən.

Denkwürdigkeit *f.* znamenítost, imenítnost.

Denkzettel *m.* spomínski listék.

denn *coni.* zakáj, kajti; was ist — i kaj, kaj pa je; wer ist es — kdo je mar; (als) kò, razen; (also) torej.

dennoch *coni.* vendar, pri vsem tem, vendarle.

Dental *m.* zobnik, dental.

Denuntiant *m.* ovadník, ovadúh.

Denuntiation *f.* ovádа, ovádba.

denuncieren ováditi, *impf.* ovájati.

Departement *n.* oddélek; okráj, okrózje, departement.

dependent zavísən, odvísən.

Dependenz *f.* odvísnost.

Depesche *f.* depéša, brzojávka.

dephlegmieren vlago, vodo odlóčiti, *impf.* odločevati; j. entwässern.

Deponent *m.* položník, priča, svedók.

deponieren položíti, izróčiti, v hrambo dati; *impf.* polágati, izróčati, v hrambo dajáti; (aussagen) príčati, pričevati, svedóčiti.

Deportation *f.* progòn, pregnánstvo.

deportieren pregnáti (-žénem). v tujo dežélo odpéljati (-péljem); *impf.* pregánjati, v tujo dežélo odpeljávati.

Depositen- hranílni, depozítni.

Depositenamt *n.* hranílni, depozítni urád.

Depositencasse *f.* hranílna, depozítna blagájnica. [nína.

Depositengebür *f.* hranílščina, polož-

Depositengelder *pl.* hranílni novci *pl.*, depozítni denárji *pl.* [list.

Depositenschein *m.* položni —, hranílni

Depositenvermögen *n.* hranílno —, depozítno premoženje.

Digitized by Google

Depoſitenverwaltung *f.* oskrbovánje hranil, upráva hranilnih denárjev.
Depoſition *f.* izpričevánje, svedóčba.
Depoſitor *m.* hranitelj, depozitor.
Depoſitorium *n.* hranílnica, skládnica.
Depoſitum *n.* hranílo, pológa, pològ.
Depot *n.* skladíšče, založíšče, hraníšče; *mil.* dopolnílna vojska; vojáško skladíšče.
deprecieren prósiti odpúščanja.
Deputat *n.* dodátek, pridátek, priboljšek, deputát.
Deputation *f.* poslánstvo, deputácija.
Deputierte *m.* poslánec; *f.* poslánka.
der bleibt als Artikel unüberſetzt; *pron.* (dieſer, dieſe, dieſes) ta, ta, to; (jener) óni, -a, -o; (welcher) katéri, -a, -o, ki.
derangieren izneréditi, v nerèd správiti. [tákem.
derart *adv.* takó, na tak náčin, po-
derartig tak, takšèn, te vrste.
derb robàt, siróv, jédrnat, krepèk; čvrst, silèn, močèn; (bei d. Mineralien) grúčav, jeklén.
Derberz *n.* grúčava ruda.
Derbheit *f.* robátost, siróvost; jédrnatost, jedrína, krepkóst, čvrstóst.
dereinſt *adv.* kdàj, enkràt, nekdaj, nekoč.
derenthalben *adv.* zato, zarádi tega, zatégadelj, zastran tega.
dergeſtalt *adv.* takó, na tak náčin, potákem, potemtákem. [bèn.
dergleichen tak, takov, takšèn, podó-
Derivat izpelján.
Derivation *f.* izvòd. [vájati.
derivieren izvésti (-védem), *impf.* iz-
derjenige (**diejenige, dasjenige**) tisti, tista, tisto; taísti, taísta, toísto.
dermalen *adv.* sedàj, zdàj.
dermalig sedánji.
dermaßen *adv.* takó, takó zeló, tóliko, takó močnó.
Dero Vaš; Njihov.
derohalben *adv.* zatórej, zavóljo tega.
derſelbe (**dieſelbe, dasſelbe**) taísti, taísta, toísto; tisti, -a, -o; eben— ravno tisti, -a, -o.
derſelbig ſ. derſelbe.
derweil *adv.* tačàs, med tem.
Derwiſch *m.* derviš.
derzeitig tačásèn, sedánji.
desavouieren tajíti; zatajíti, preklicati (-klíčem).
Deſcendenten *pl.* zarod, zarojénci *pl.*, nizhódno koléno, soródniki nizdólnje vrste.
Deſcendenz *f.* potómci, soródniki nizdólnje vrste.
Deſcenſion *f.* nizhòd.
deſcriptiv opisoválèn, opísèn.
Deſerteur *m.* ubéžnik, uhajáč, begún, uskòk.
deſertieren ubégniti, ubéžati (-bežím), pobégniti, úiti (-ídem), utéči, uskóčiti; *impf.* ubégati, uhájati, utékati.
Deſertion *f.* ubèg, utèk, uhájanje.
Deſervit *n.* zaslužèk odvétnikov.
desfalls *adv.* zastran tega. [kísto.
desgleichen *adv.* takó, prav takó, ta-
deshalb *adv.* zató, zavóljo tega, zbog tega, zatégadelj.
deſignieren odlóčiti, odméniti; *impf.* odločevati.
Desinfection *f.* razkúžba, razkuževánje.
Desinfectionslocale *n.* razkuževálnica.
Desinfectionsmittel *n.* razkužílo.
desinficieren razkúžiti, desinficírati; *impf.* razkuževati.
deſolat opustóšen, pustótèn; žalostèn, obúpèn.
Desorganiſation *f.* razpád, razstròj, razdejánje; razstrójstvo.
desorganiſieren razdejáti (-dénem), razstrójiti; *impf.* razdévati, razstrojevati.
Desoxydation *f.* razkìs.
desoxydieren razkísiti, odkísliti.
deſperat obúpèn, brezúpèn.
Deſperation *f.* obúp, brezúpnost.
Deſpot *m.* samosílnik, trinog, despot.
Deſpotie *f.*, **Deſpotismus** *m.* samosílje, samosílstvo, trínoštvo, despotizém.
deſpotiſch samosílèn, trínoški, despótski.
deſſenthalben, deſſentwegen, deſſentwillen *adv.* ſ. deshalb.
deſſenungeachtet *adv.* pri vsem tem, vendarle.
Deſſert *n.* zasládek, posládek.
Deſſin *m.* vzórec, načrt.
Deſtillat *n.* prekapnína, prekapína.
Deſtillateur *m.* prekapljáč, prekapljevávec.

Digitized by Google

Deſtillation *f.* prekàp, prekápanje, prežig.
Deſtillationsapparat *m.* prekapilo.
Deſtillierblaſe *f.* prekápni kotél.
deſtillieren prekápati; *impf.* prekapljeváti, prežígati.
Deſtillierhelm *m.* klobúk, kapa.
deſto *adv.* tem, s tem, tóliko, tólikanj; je mehr, — beſſer čim več, tem (tóliko) boljše; nichtsdeſtoweniger vendarle, pri vsem tem.
deswegen *adv.* ſ. deshalb. [délek.
Detachement *n.* odposlán vojáški od-
detachieren poslàti (pošljem), odposlàti, odpráviti; *impf.* pošiljati, odpošiljati, odprávljati.
Detail *n.* nadróbnost, podróbnost; ins — nadróbno, natánko; im — verkaufen po drobnem, nadróbno prodáti; *impf.* nadróbno prodájati.
detaillieren nadróbno razložíti, natánko razkázati, navésti (-védem), naštéti (-štějem); *impf.* nadróbno razlágati, natánko razkazovati, naštévati.
detailliert nadróbèn, podróbèn, natánčèn, obšírèn; *adv.* nadróbno, natánko, obšírno.
Detailplan *m.* podróbni črtež.
Detailverzeichnis *n.* podróbni izkàz.
Detektiv *m.* tajni policíst, detektív.
detto *adv.* prav tako, enáko.
Deut *m.* božják, nézica, repar.
deuteln modrovati.
deuten razložíti, raztolmáčiti; *impf.* razlágati, tolmáčiti; (weiſen) pokázati (-kážem), *impf.* kázati; (winken) mígniti, pomígniti; *impf.* mígati, pomigovati; (mit d. Kopfe) kímniti, pokímati; *impf.* kímati (kimam, kimljem); (m. d. Augen) pomežkniti, *impf.* mežíkati, pomežkovati; (m. d. Hand) máhniti, *impf.* máhati; (vorbedeuten) kázati (kážem), oznánjati, poménjati. [máč.
Deuter *m.* razlagátelj, razlagávec, tol-
deutlich razlóčèn, razvídèn, jasèn; očítèn; — machen pojasníti, razjasníti, razložíti; *impf.* pojasnjevati, razlágati.
Deutlichkeit *f.* jasnost, razlóčnost, razvídnost, očítnost.
deutſch nemški; —e Sprache nemški jezik, némščina; — machen némčiti; ponémčiti.
Deutſchmeiſter *m.* véliki nemški kríževnik, glavár némškega reda.
Deutſchthum *n.* neméstvo.
Deutſchthümelei *f.* nemékovánje, nemékútarstvo.
Deutſchthümler *m.* nemékútar, nemékovávec; —in *f.* nemékúta, nemékútarica.
Deutung *f.* razlága, pojasnílo, razklàda, tolmáčenje.
deutungsvoll pomenljiv, znamenit, znamenítèn.
devaſtieren opustóšiti. [cija.
Devinculierung *f.* razvéza, devinkulá-
Deviſe *f.* geslo.
Diacon *m.* diakon.
Diaconat *n.* diákonstvo.
Diadem *n.* zlati venèc, šapelj.
Diagnoſe *f.* spoznánje, poznánje bolézni; razpoznáva.
diagnoſticieren belézèn (-i) spoznáti.
Diagnoſtik *f.* diagnóstika; uk o razpoznávi bolézni. [kótèn.
diagonal popréčèn, protikótèn, pre-
Diagonale *f.* popréčnica, prekótnica, diagonála.
Dialekt *m.* naréčje.
Dialektik *f.* dialéktika, razumoslóvje.
Dialog *m.* dvogóvor, razgóvor, pogóvor.
dialogiſch dialóški, v pogóvorih.
Diamant *m.* demant; **Diamant-, diamanten** démantèn, démantov.
Diameter *m.* premèr, premérnik.
Diäreſis *f.* razlóka, razstáva, diereza.
Diarrhöe *f.* drista, driska, sračka, derečína, lijávica.
Diät *f.* zmernost v jedi in pijáči, pičla hrana, mera in red v življénju.
Diäten *pl.* dnévščina, dnévnice *pl.*, diéte *pl.* [razred.
Diätenclaſſe *f.* dnévnični —, diétni
Diätetik *f.* nauk o zdravju, dietétika.
diätetiſch zmerèn, dietétičèn.
dich tebe, te.
dicht gost, jédrnat; *— an etwas tik; — machen zgostíti, *impf.* gostíti; — werden zgostíti se, zagostíti se; *impf.* gostíti se, zgóščati se, zgoščávati se, zgoščevati se.
dichtbelaubt košát, gostolístèn.
dichtbewachſen gosto zarástel.
dichtbuſchig košat, kocast.

Digitized by Google

Dichte *f.* gostóta, gostóst, goščáva; — der Bevölkerung naséljenost.

Dichtelei *f.* pesnikárjenje, pesnikárstvo; izmišljávanje.

dichten izmišljati; pésniti, pesmi zlágati, skládati, pesmáriti, peti (pojem); j. dicht machen. [mi.

Dichten *n.* pesnikovánje, zláganje pes-

Dichter *m.* pesnik.

Dichterader *f.* pésniška žila.

Dichteranlage *f.* pésniški dar, pevska zmožnost.

Dichterei *f.* j. Dichtelei.

Dichtergeiſt *m.* pésniški duh.

Dichterin *f.* pésnica.

dichteriſch pésniški, pevski.

Dichterling *m.* pesmárček, pevče (-ta).

Dichterſprache *f.* pésniški jezik.

Dichtervolk *n.* pésniki *pl.*

dichthaarig gostolàs.

Dichtigkeitsmeſſer *m.* gostomèr.

dichtkörnig zrnat, jédrnat, jedrovít.

Dichtkunſt *f.* pésništvo, pevska umétnost, poezija.

dichtlaubig j. dichtbelaubt.

Dichtung *f.* pesën (-i), pesëm (-i), spév, poezija; izmišljáva, izmišljótina.

Dichtungsart *f.* vrsta pesništva.

Dichtungskraft *f.* pésniška moč (-í), obrazotvórnost, domišljívost, domišljíja.

dick debel; (fett) tolst, ratën; (dicht) gost; — werden debelíti se, rediti se; odebeléti, zdebeléti, obrediti se; gostíti se, zgoščávati se; zgostíti se, zagostíti se; durch — und dünn črez drn in strn.

Dickbauch *m.* trebúšnik, debelúh.

Dickbein *n.* stegno.

Dickdarm *m.* debélo črevó (-ésa).

Dicke *m.* debelúh; *f.* debelína, debelóst, debelóta; gostóta, goščóba, gošča.

dickfüßig debelonög.

Dickhals *m.* debelovrátnik.

dickhalſig debelovrátën.

Dickhäuter *pl.* debelokóžci. [ljav.

dickhäutig debelokóžen, kožnat; žu-

Dickicht *n.* gošča, goščáva, šuma.

dickknochig kostnat, debelokóstën.

Dickkopf *m.* debeloglávec, glaváč, patoglávec; (verächtl.) butec, butélj (-tlja, -teljna).

dickköpfig glavàt; butast, trdoglàv.

dickleibig debelúšen, trusnat; —es Weib debelúša.

dickmäulig čobast.

Dickmilch *f.* kislo mleko; sesédeno, zagrízeno mléko.

dicknaſig nosàt, debelonòs.

Dickſchnabel *m.* debelokljún.

Dickthuer *m.* baháč, hlastáč.

Dickwanſt *m.* vampež; j. Dickbauch.

Dictando *n.* narekovánje; — ſchreiben písati narekováno.

Dictat *n.* narekovánje, diktat. [tátor.

Dictator *m.* neomejèn povéljnik, dik-

dictieren narékati, narekovati.

Diction *f.* zlòg.

Didaktik *f.* didáktika, poúčno pésništvo; ukoslóvje, učba.

didaktiſch poúčen; ukoslóvën, didáktičen, didáktiški.

die j. der.

Dieb *m.* tat, kradljívec, zmikávec.

Dieberei *f.* tatínstvo, kraja.

Diebes- tatínski, tatóvski.

Diebin *f.* tatica, kradljívka.

diebiſch tatínski, kradljiv.

Diebsbande *f.*, **Diebsgeſindel** *n.* tatínska druhál (-i).

Diebshandwerk *n.* tatínstvo.

Diebshelfer *m.* tatínski pomočník.

Diebslaterne *f.* slepica. [piráč.

Diebsſchlüſſel *m.* vetrih, tatínski od-

Diebſtahl *m.* tatvína, kraja, kradež.

diejenige j. derjenige.

Diele *f.* deská, blanja, žáganica, pódnica; (Boden) tlak.

dielen obdeskáti, popóditi, deskè položíti; *impf.* póditi, deskè polágati; tlak narediti, *impf.* narájati.

dienen slúžiti, poslovati; zu etwaš — slúžiti, rábiti; (als Knecht, Magd, Sclave) hlapčevati, deklovati, sužnjevati, rabótati; (nützlich ſein) streči (strežem), goditi, biti (sem) za kaj; wozu dient daš? čemu je to?

Diener *m.* služábnik, sluga; strežáj, strežnik; posël.

Dienerin *f.* služábnica, slúžkinja; stréžnica, strežájka, kŕščenica.

Dienerſchaft *f.* služábništvo, slúžništvo, posli *pl.*; družína.

Dienſt *m.* služba; (Amt) urád; (Bedienung) strežba, postrežba; (Frohn-

Digitized by Google

dienſt) tlaka, rabóta; (Hofdienſt) dvorba; (Pflicht) dolžnóst, oprávek; was ſteht zu —en? kaj bi radi? —e nehmen v službo stópiti; — erweiſen uslúžiti; Erweiſung eines —es uslúga; zu —en ſtehen na uslúgo biti (sem); **Dienſt**- služni, služabni, službéni.

Dienſtabſchied *m.* odpúst, doslúžek.

Dienſtag *m.* vtorék.

Dienſtalter *n.* služábna leta *pl.*

Dienſtantritt *m.* nastòp službe.

dienſtbar služèn, služábèn, podlóžen.

Dienſtbarkeit *f.* služábnost, podlóžnost; (Servitut) služnost.

Dienſtbefehl *m.* služábno povélje.

dienſtbefliſſen marljiv, prizadévèn.

Dienſtbetrieb *m.* službovánje.

Dienſtbezüge *pl.* služábni prejémki.

Dienſtbote *m.* poseł, družínče (-eta); **Dienſtboten** *pl.* družína; **=ordnung** *f.* póselski red; **=protokoll** *n.* póselski zapísnik.

Dienſtkleid *m.* služábna priséga.

dienſtleiſtig marljiv, goréč, vnét v službi, prizadevljiv.

Dienſteintritt *m.* vstòp v službo.

Dienſtentlaſſung *f.* odpúst iz službe.

Dienſtentſetzung *f.* odstáva, odpráva iz službe.

dienſterfahren izvéden, veśč v službi.

dienſtfähig priprávèn, sposóbèn za službo.

dienſtfertig postréžèn, postrežljiv, poslúžèn, uslúžèn.

Dienſtfertigkeit *f.* postréžnost, postrežljívost, uslúžnost, ustrežljívost.

Dienſtfrau *f.* gospodínja.

dienſtfreundlich postréžèn, prijázèn; — erſuchen služabnovljúdno naprósiti, v služábni vljúdnosti naprósiti. [nje.

Dienſtführung *f.* službovánje, uradová-

Dienſtgang *m.* služábni pot.

Dienſtgeber *m.* službodájnik, gospodár.

Dienſtgehalt *m.* službenína, služábna plača.

Dienſtgenoſſe *m.* služábni továriš.

Dienſtgeſuch *n.* prošnja za službo.

Dienſtherr *m.* gospodár.

Dienſtinſtruction *f.* služábno navodílo, služábni napótek.

Dienſtjahr *n.* služábno leto.

Dienſtknecht *m.* hlapéc, poseł.

Dienſtleiſtung *f.* služba, službovánje.

Dienſtleute *pl.* družína, posli.

dienſtlich službèn, urádèn.

Dienſtlohn *m.* mezda, zaslúžek.

dienſtlos brezslúžbèn, brez službe.

Dienſtmagd *f.* dekla, kŕščenica.

Dienſtmann *m. (ministerialis)* dvornik; (Taglöhner) služnik, postréžček.

Dienſtordnung *f.* služábni red.

Dienſtperſon *f.* služábna osèba.

Dienſtpflicht *f.* služábna dolžnost.

dienſtpflichtig podlóžèn.

Dienſtpoſten *m.*, **Dienſtſtelle** *f.* služba, mesto službovánja.

Dienſtreglement *n.* služábni pravílnik.

Dienſtreiſe *f.* služábna pot, pot v služábnih oprávkih. [be.

Dienſtſtreitigkeit *f.* prepír zastràn služ-

dienſttauglich sposóbèn za službo.

dienſtthätig marljiv, pridèn v službi.

dienſtthuend v službi, službo opravljajóč.

Dienſttreue *f.* zvestóba v službi.

Dienſtübung *f.* služábna vaja.

dienſtuntauglich za službo nerábèn, nesposóbèn.

Dienſtverhältnis *n.* služábno razmérje.

Dienſtverleihung *f.* podelítèv službe.

Dienſtverluſt *m.* izgúba službe.

Dienſtvertrag *m.* služábna pogódba.

dienſtwillig postréžèn, poslúžèn, uslúžèn, postrežljiv.

Dienſtzeit *f.* služábna doba, čas službe.

Dienſtzwang *m.* siljenje k službi, tlaka, rabóta.

diesämtlich tourádèn, tega urádа.

Dieſe *f.* pihálo, pihálnik.

dieſer, dieſe, dieſes ta, ta, to; toti, tota, toto; — da le-tá, le-tá, le-tó; tá-le, tá-le, tó-le.

diesfällig dotíčèn, zadévèn.

diesfalls *adv.* v tem ozíru, v tej réči, v tej zadévi, v tem, zastràn tega.

diesgerichtlich tosóděn, tega sodíšča.

diesjährig létošnji. [zdáj.

diesmal *adv.* tákrat, ta (to) pot, sedáj,

diesmalig tákratèn, sedánji.

diesſeitig tákrajnji, tostránski.

diesſeits *adv.* takraj, na tej strani, s te straní.

Dietrich *m.* vetrih, odpiráč, kljukéc.

different razlíčèn, razlóčèn.

Digitized by Google

Differenz *f.* razlóček, razlíka, različnost, različje.

differieren lóčiti se, razlikovati se, razločevati se, v križ biti (sem).

Diffusion *f.* pronícanje.

diffusionsfähig pronikav.

Dignitär *m.* dostojánstvenik. [ma.

Dilemma *n.* dvojémni razsódek, dilé-

Dilettant *m.* ljubitelj umétnosti, dobrovóljec, diletant. [vòz.

Diligence *f.* marljívost; naglost; brzo-

Dill *m.* kopẽr, smrdílj.

Dille *f.* tulẽk, tuljáva.

Dillöl *n.* kóprovo olje.

diluvianisch potópẽn, občnopotópẽn.

Diluvium *n.* potòp.

Dimension *f.* razmér (-i), obmèr; (Abmessung) izméra.

Dimeter *m.* dvomèr.

dimorph dvoličẽn.

Diner *n.* obèd, gostíja.

Ding *n.* reč (-i), stvar (-i); *dem.* réčca, stvárca.

dingen najéti (-jmem, -jámem), pogoditi se; *impf.* najémati, pogájati se.

dinglich stvarẽn, rečẽn.

dingsda *adv.* oné, oná.

dinieren obédovati.

Dinkel *m.* píra, pír.

Dinkelstroh *n.* pirjevica.

Dinte *f.* ſ. Tinte.

Dintenfisch *m.* črnica.

Diöcesan- škofijski.

Diöcese *f.* škofija, vladikovína.

Diorŋd *n.* dvokìs.

Diphtheritis *f.* golta; **Croup** *m.* davíca.

Diphthong *m.* dvoglásnik.

Diplom *n.* listína o podelitvi kákega dostojánstva, diplom.

Diplomat *m.* povérjenec za določítẽv mednárodnih odnošájev, diplomát.

Dippelbaum *m.* stropník.

Dippelboden *m.* stròp iz stropnikov.

dir tebi, ti; (du —) sébi.

direct neposrédẽn, narávnostẽn; *gram.* nezavísẽn; directe Steuern neposrédni davki, davki na prvo rokó; directe Rede premi govor, dobesédni govor; *adv.* premo, narávnost.

Direction *f.* ravnáteljstvo.

Directive *f.* vodílo, pravílo, ravnílo.

Director *m.* ravnátelj, vodja.

Directorin *f.* ravnáteljica.

Directorium *n.* ravnáteljstvo, vodstvo.

dirigieren vóditi, ravnáti, obráčati.

dirimieren razločevati, odločevati.

Dirne *f.* deklè (-ta), deklína, púnca, mladénka; (im üblen Sinne) vlačúga.

Discant *m.* visóki (ženski) glas.

Disciplin *f.* veda, stroka, predmèt; (Zucht) strogi red, strahovánje; **Disciplinar-** disciplinárni, strogorédni.

Disconto *m.* odbítẽk, odštévẽk.

discreditieren ob zaúpanje priprávíti, na slàb glas správiti.

discret preudárẽn, razbórẽn; molčljiv.

Discretion *f.* preudárnot, razbórnost; molčljívost.

discurrieren razgovárjati se, pogovárjati se, méniti se, poménkovati se, kramljáti.

Discurs *m.* razgóvor, pogóvor, kramljánje, poménẽk.

Discussion *f.* razpráva, pretrès, pretresovánje.

discutieren razprávljati, pretrésati, preudárjati, obravnávati, rešetáti.

disguſtieren omráziti, ozlovóljiti, v nevóljo priprávíti, *impf.* priprávljati.

Disharmonie *f.* neskládnost, razglásje; *fig.* neslóga, razpòr.

disharmonieren ne ujémati se, ne zlágati se.

disharmonisch neskládẽn, razglásẽn, neubrán; neslóžẽn.

disjunctiv razstávẽn, ločílẽn.

Dislocation *f.* premestítẽv, prestáva; razpostáva, razmestítẽv, porazmestítẽv.

dislocieren premestíti, prestáviti; razpostáviti, razméstiti, porazméstiti; *impf.* preméščati, prestávljati, razpostávljati.

Dispens *m.* izpregléd, oprostítẽv.

dispensieren izpreglédati, oprostíti; *impf.* izpregledovati, oproščevati.

Disponent *m.* opravník.

disponibel razpolóžẽn, priprávljen; na razpoláganje.

Disponibilität *f.* razpolóžnost, priprávljenost.

disponieren razporedíti, *impf.* razporéjati; ravnáti —, razpolágati s čim, obráčati kaj; naklóniti, *impf.* naklánjati (koga).

Digitized by Google

disponiert razpoložèn, dobre volje; naklónjen.

Dispoſition *f.* razpoláganje; (Geneigtheit) naklónjenost, dobra volja; (Verfügung) narédba, razporédba; (Entwurf) osnútek, načŕt; (zu einer Krankheit) nágnjenost.

Diſput *m.* spórni razgóvor, prepírka, príčkanje.

Diſputation *f.* razgóvor, príčkanje, prepírka; sporni govor, sporni spìs.

diſputieren prepírati se, príčkati se; razgovárjati se.

Diſſident *m.* drugovérec, inovérec.

Diſſimilation *f.* razlikovánje.

Diſſonanz *f.* razglásje, nesoglásje, neskládnost.

Diſtanz *f.* razdálja, razdaljína, oddaljénost, vzdaljénost; (Schußweite) strelják.

Diſtel *f.* osát, bodljika, turèk; *coll.* osátje, bodljíkovje.

Diſtelfink *m.* lisèk.

Diſtelgewächs *n.* osátnica.

diſtelig osáten, bodljíkav.

Diſtichon *n.* dvostih, dvovŕstje, distih.

Diſtinction *f.* razlóčba, razdelítèv; odlíka, odličnost.

diſtinguiert odbrán, odličèn.

diſtonierend razglásen.

diſtributiv ločílen; razdeljiv.

Diſtrict *m.* (Kreis) okrózje; (Bezirk) okráj; **Diſtricts-** okrózni, okrájni.

Diurniſt *m.* dninar, diurníst.

Diurnum *n.* nadnévščina, dnina.

Divan *m.* počiválnica, počiválo, divan.

divergent, divergierend razmíčen, odmíčen, razhóden.

Divergenz *f.* razmíčnost, razhòd.

divergieren razmíkati se, razhájati se, lóčiti se.

Dividend *m.* deljénec, razstévanec.

Dividende *f.* dividénda.

dividieren deliti, razstévati.

Diviſion *f.* delítèv, deljénje; (Heer) vojni oddélek, divízija.

Diviſor *m.* delívec, delítelj, razstévnik.

Döbel *m.* mozník, klìn; čèp; (Fiſch) klèn.

Docent *m.* izrédni učítelj, docent.

doch *coni.* vèndar, pák, todà; (wenigſtens) vsàj; hilf mir — pomágaj mi nò; — wohl pač.

Docht *m.* stenj, duša.

Dochtabfall *m.* utríněk.

docieren učíti, predávati.

Dock *n.* ládjenica.

Docke *f.* (bei Tiſchlern, an d. Wagen) ročíca; (bei den Drechslern) kljuka; (Puppe) čeča, donda, púnca, púnčka.

Dockenſtock *m.* stebrič.

Doctor *m.* doktor; ſ. Arzt.

Doctorat *n.* dóktorstvo.

Doctrin *f.* nauk, vednost.

Document *n.* listína, dokázno pismo, dokument.

documentieren izpríčati, dokázati (-kážem) z listínami; *impf.* izpričevati, dokazovati.

Dodekaeder *n.* dvanajstérec, dodekeder.

Dogge *f.* angléški pès.

Dogma *n.* verska resníca, dogma.

Dogmatik *f.* nauk o verskih resnícah, dogmátika.

dogmatiſch veroúčen, dogmátičen, dogmátiški.

Dohle *f.* kavka.

Dohne *f.* zanka, zímnica, locèn, zádrga, progla.

Dolch *m.* bodálo, bodálce.

Dolde *f.* kobúl; *dem.* kobúlica, kobúldoldenartig kobúlast.

Doldenpflanze *f.* kobúlnica.

Doldentraube *f.* češúlja.

Dolmetſch *m.* tolmáč.

dolmetſchen tolmáčiti, razkládati.

Dolmetſcherin *f.* tolmačica.

Dolomit *m.* gríntavec, dolomít.

Dom *m.* stólnica, stolna cerkèv.

Domäne *f.* državno poséstvo, kronsko poséstvo.

Domcapitel *n.* stolni kapítelj, kórarski

Domdechant *m.* stolni dekán.

Domeſtical- domestikálni, družínski.

Domeſtik *m.* posél; *coll.* posli *pl.*, družína.

Domherr *m.* kanónik, korar.

Domherrnſtelle *f.* kanonikát.

Domicil *n.* bivalíšče, domovánje, domovalíšče.

domicilieren bívati, prebívati, domovati.

Dominical- dominikálen, vlastelinski.

Dominicaner *m.* dominikánec.

Dominicanerorden *m.* red sv. Dominika; dominikánski red.

dominieren gospodovati, oblastovati.

Digitized by Google

Dominium *n.* gospóstvo, gospóščina, grajščina.
Domkirche *f.* stolna, škofijska cerkêv.
Dompfaff *m.* ſ. Blutfink.
Dompfarrer *m.* stolni župnik.
Dompropſt *m.* stolni prošt.
Dompropſtei *f.* stolna proštija.
Domſtift *n.* ſ. Domcapitel.
Donner *m.* grom, tresk, grmòt, grmljáva, grménje.
Donnerer *m.* gromóvnik.
Donnergekrach *n.* tresk, tréskanje.
Donnergott *m.* Perun.
Donnerkeil *m.* strela.
Donnerknall *m.* tresk, grom.
donnern grméti, tréskati; bobnéti.
donnernd grmèč, gromovit, grmótən.
Donnerſchlag *m.* tresk, udár; (udárilo je, tréščilo je).
donnerſchwanger gromonósən.
Donnerstag *m.* četrtèk; Grün— Véliki četrtèk.
Donnerſtein *m.* ſ. Meteorſtein.
Donnerſtrahl *m.* strela.
Donnerſturm *m.*, **Donnerwetter** *n.* grmljáva, grmljavina.
Donnerwort *n.* gromovíta beséda.
Doppel- dvojni, dvójnati, dvovŕstni, dvo-.
Doppeladler *m.* dvoglávi orêl.
doppelartig dvojnat, dvovŕstən.
Doppelbier *n.* ležák, koritnjak.
Doppelbrechung *f.* dvolòm. [nik.
Doppelconſonant *m.* podvojéni soglás-
doppeldeutig dvoznáčen.
Doppeldeutigkeit *f.* dvoznáčnost. [stvo.
Doppelehe *f.* dvojni zakon, dvozakón-
Doppelfaden *m.* dvojnik.
doppelfärbig dvobárvən, dvobójən.
Doppelflinte *f.* dvocévka.
doppelförmig dvolik, dvoobrázən.
Doppelgänger *m.* dvojičnik.
Doppelgeſang *m.* dvospèv.
Doppelgeſpann *n.* dvovprége.
Doppelgeſtirn *n.* dvozvézdje.
doppelhaltig dvoróčən, dvoùh.
Doppelharfe *f.* vélika harpa; vézani kozèlc, stog.
Doppelheirat *f.* vzajémna ženítêv, dvojna svatba.
Doppelhobel *m.* (oblič) dvoréznik.
Doppelkönigthum *n.* dvokrálje.
doppelläufig dvocévən.
Doppellaut *m.* dvoglásnik.
doppellautend dvoglásən.
Doppelleinwand *f.* platno na štiri niti.
Doppelmaſche *f.* dvojna petlja.
Doppelmaß *n.* dvojna mera.
doppeln dvojíti; podvojíti; (Schuhe) podplátiti, podšiti (-šijem).
Doppelpunkt *m.* dvopíčje.
Doppelreihe *f.* dvorédje, dvojna vrsta.
doppelreihig dvorédən, dvovŕstən.
doppelſchattig dvoséničən.
doppelſeitig dvostrán, dvostránski.
Doppelſeitigkeit *f.* dvostránost.
Doppelſinn *m.* dvoùm, dvoúmje.
doppelſinnig dvoúmən.
doppelt dvojèn, dvojnat, dvovŕstən, dvogùb, dvostròk; (v. Blumen) nasáden, gubàt; *adv.* po dvoje; — ſo viel dvakrat toliko; das —e dvakrat tóliko, dvojína.
doppeltjüngig dvojezíčən.
Doppeltjüngigkeit *f.* dvojezíčnost.
Doppeltjüngler *m.* dvojezíčnik.
Dorf *n.* vas (-i), selo, vesnica; *dem.* vasíca, selce; **Dorf-** vaški, selski.
Dorfbewohner *m.* vaščan, seljàn, vesníčan.
Dorfflur *f.* trata, ledina.
Dorfgemeinde *f.* vaška občina, — soséska, — srenja.
Dorfleben *n.* selsko življénje, življénje na kmetih.
Dörfler *m.* ſ. Dorfbewohner.
Dorfſchaft *f.* selíšče; (Leute) občina, soséska, srenja, seljáni *pl.*
Dorfſchöppe *m.* vaški priséžnik.
Dorn *m.* trn; *coll.* trnje; (an der Schnalle) jezíček; **Dorn-** trnov, trnjev.
Dornbaum *m.* trnúlja, tŕnovec.
Dörnchen *n.* trnèk, trnčèk.
Dorndreher *m.* srakopèr.
Dornen- trnov, trnjev.
dornenvoll trnovít.
Dornfortſatz *m.* trnèk.
Dorngeſtrüppe *n.* trnje, tŕnovje.
Dorngründel *m.* iglica, kačéla.
Dornhecke *f.* tŕnova ográja, — živíca.
Dornicht *n.* trnje, tŕnovje.
dornicht trnast, trnjast.
dornig trnat, trnovít, trnav, trnjav.
Dornkönig *m.* ſ. Zaunkönig.

Digitized by Google

Dornroſe *f.* ſ. Hundsroſe.
Dornſtock *m.* trnovka, trnováča.
Dornſtrauch *m.* trnov grm.
Dörre *f.* sušilnica.
dörren posušiti, presušiti; *impf.* sušiti, presušati.
dorren posušiti se, usehniti (-sáhnem); *impf.* posúšati se, usíhati.
Dörrling *m.* suhál (-i).
Dörrobſt *n.* suho sadje.
Dörrofen *m.* ſ. Dörre.
Dorſch *m.* trska.
dort *adv.* tàm, tàmkaj, le-tàm, ondi, ondúkaj; von — odondód; hier und — tàmpatam. [tód.
dorther *adv.* odtód, odondód, od tam-
dortherum *adv.* ondód, tam okóli.
dorthin *adv.* tja, tjàkaj, tàmtja.
dortig támošnji, támkajšnji, ondóten, óndešnji.
dortſeitig ſ. jenſeitig. [bríca.
Doſe *f.* deža, čeber; *dem.* dežica, če-
Doſe *f.* škatla, púšica, jaška; (Tabaksdoſe) tobáčnica.
Doſis *f.* zalóžek, vzémek, popítek, lek.
Dotation *f.* zalóžba, podpóra.
dotieren založíti s čim, *impf.* zalágati, zakládati.
Dotierung *f.* zaláganje, zakládanje.
Dotter *m.* rumenják, črmljàk; (Pflanze) (ridžek) ríček.
Dotter- rumenjákov, ričkov.
Dotterblume *f.* kalúžnica, júrjevka.
Doublette *f.* dvójnica, podvójka.
doublieren ſ. verdoppeln; umſegeln.
Douche *f.* pršna kopel (-i). [jev.
Drache *m.* zmaj, pozój; **Drachen-** zma-
Drachenbaum *m.* zmájevec.
Drachenbrut *f.* zmájeva zaléga.
Drachenneſt *n.* zmájevo leží̆šče.
Drachenſchlange *f.* letéča kača.
Draht *m.* žica, svílek; (der Schuhmacher) dreta; **Draht-** žični, svílkov.
Drahtbinder *m.* loncevèz, piskrovèz, piskrovézec.
Drahtbohrer *m.* durgélj.
Drahtfabrik *f.* žičárnica.
Drahtfeder *f.* svílkovo peró (-ésa).
drahtförmig žičast.
Drahtgitter *n.* žično omréžje.
Drahtſilber *n.* nitasto srebro.
Drahtwerk *n.* svilkovína.
Drahtzange *f.* žičarske klešče.
Drahtzieher *m.* žičar, svílkar.
Drainage *f.* cevba za odtákanje vode, drenáža. [ski.
drakoniſch neizprósno strog, drakon-
drall sesúkan, presúkan, krotovičast; brdék, čvrst.
Drall *m.* (beim Schießgewehr) ris.
Drama *n.* igrokáz, drama.
Dramatiker *m.* igropisec, dramátik.
dramatiſch igrokázen, dramátičen, dramátiški.
dramatiſieren iz kake povésti dramo napráviti, *impf.* naprávljati; dramatizirati.
Dramaturg *m.* veščák o dramátiki; igropísec, dramatúrg.
Drang *m.* pritísk, navál, natísk; (Begier) pohót (-i), pohlèp; (Gedränge) tesnóba, gneča; (Trieb) nagón.
drängen tíščati (-ím), stiskati, pritískati, privíjati; gnati (ženem), góniti; ſich — tíščati kam, riniti se, gnesti (gnetem) se, riti (rijem) se; heran — pritísniti, pridréti (-dérem); *impf.* pritískati.
Drängen *n.* tíščanje, pritískanje. [vec.
Dränger *m.* tíščávec, tlačitelj, zatíra-
Drangſal *f.* *n.* stiska, nadlóga, bridkóst, reva.
drangvoll briděk, nadlóžen.
Draperie *f.* prepenjáva, draperíja.
drapieren prepéti (-pnèm), opéti; *impf.* prepénjati, draperírati.
draſtiſch silen, drástičen.
Draufgeld *n.* nadávek; ſ. Angeld.
draußen *adv.* zunaj, vnè; von — od zunaj.
Drechſelabfall *m.* ostrúžek, ostružína.
Drechſelbank *f.* strúžnica.
drechſeln strúžiti, strúgati.
Drechsler *m.* strugár.
Drechslerarbeit *f.* strugársko delo.
Drechslerhandwerk *n.* strugárstvo; das — betreiben strugáriti.
Drechslerin *f.* strugarica.
Drechslerwerkſtätte *f.* strugárnica.
Dreck *m.* blato, govno, lajno; ſ. Koth.
dreckig blatèn, nagnúsen.
Dreckkäfer *m.* ſ. Aaskäfer.
Drehbank *f.* ſ. Drechſelbank.
Drehbaum *m.* vreténo, vratovílo.

Digitized by Google

Drehbrücke *f.* most na škripcéh.
Dreheisen *n.* strug, točílo.
drehen zavrtéti, obŕniti, zatóčiti, kréniti; *impf.* vrtéti, obráčati, tóčiti, krétati; Zwirn — súkati (sučem); ſich — zavrtéti se, zasúkniti se, obŕniti se; *impf.* vrtéti se, súkati se, obráčati se; ſich wohin — kréniti, zavíti (-víjem), obŕniti se; ſich unruhig hin und her — izvírati se.
Dreher *m.* vrtívec, obračávec, sukáč; (Wirbel) okretáč.
Drehhals *m.* vrtoglávka.
drehkrank vrtoglàv.
Drehkrankheit *f.* vrtoglávost, vrtoglávica, metljávica.
Drehkreuz *n.* (in der Zaunöffnung) vrtáča, vrtélja, obrnilo; (an e. Haſpelwelle) motoróga. [kálo.
Drehmaſchine *f.* vrtúlja, okretálo, su-
Drehorgel *f.* lajne *pl.*; órglice na okretálo.
Drehpunkt *m.* vrtíšče.
Drehrad *n.* koló (kolésa); kolóvrat; (der Kinder) vrtávka, volk.
Drehſcheibe *f.* točílo.
Drehſtrom *m.* vrtílni tòk.
Drehwerk *n.* vrtílo.
drei trije, tri, tri; troje; je — po trije, po tri.
Drei *f.* trojka; **Drei-** tri-, tro-.
Dreiachtel *n.* tri osmíne.
Dreiachteltakt *m.* triosmínski takt.
Dreiblatt *n.* trilístnik.
dreidrähtig trožíčen.
Dreieck *n.* trikót, trikótnik.
dreieckig trikótən.
dreieinig troedín. [sv. Trojica.
Dreieinigkeit *f.* troedínost; (allerheil.)
Dreier *m.* trojka.
dreierlei trojčn, trojnat, trivŕstčn.
dreierleikantig trojeròb.
dreifach trojčn.
dreifaltig trojnat, trigúbčn.
Dreifaltigkeit *f.* ſ. Dreieinigkeit.
dreifarbig trobójčn, trobárvčn.
dreiförmig trolíččn, trojnat.
Dreifuß *m.* trinòg, trinóžnik, kozíca.
dreifüßig trinòg, trinóžčn, trinogàt.
Dreigeſpann *n.* trojka, trojina, trojád (-i), vprége s tremi.
Dreigeſtirn *n.* trozvézdje.
dreigliederig troclènn.
dreihändig trirók. [glavàt.
dreihäuptig triglàv, triglávčn, tri-
dreihäutig trikóžčn.
dreihörnig triròg, trirogàt.
dreihundert tristo.
Dreihundert *n.* tristotína.
dreihundertmal tristokrat.
dreihundertmalig tristokratčn.
Dreihunderſte *m.* tristoti, tristótni.
Dreijahr *n.* trilétje.
dreijährig trilétčn.
dreijährlich *adv.* vsako tretje leto.
Dreijährling *m.* tretják.
Dreijahrsfeſt *n.* trilétnica.
dreikantig triròb.
Dreiklang *m.* troglásje, trizvòk.
Dreikönigsfeſt *n.* praznik svetih Treh kraljev, pérnahti *pl.*
dreiköpfig ſ. dreihäuptig.
dreilappig trikŕpčn.
Dreiling *m.* ſ. Drilling.
dreilöthig trilótčn.
dreimal *adv.* trikrat, tripot.
dreimalig trikratčn, tripotčn.
Dreimaſter *m.* trijámborka.
dreimonatlich trimésečn; *adv.* vsake tri mésece.
dreipfündig trifúntčn.
Dreiruderer *m.* trovesláča.
dreiſchneidig trirézčn, trorèz. [plòsk.
dreiſeitig tristràn, tristránski, tri-
dreiſilbig trizlóžčn. [dežì.
dreiſitzig trojíččn, za tri, s tremi sé-
dreiſpännig trovprézčn.
Dreiſpitz *m.* (b. d. Drehbank) triost (-i).
dreiſprachig trijezíččn.
dreißig trideset; tridesetéro; je — po trideset.
Dreißiger *m.* tridesetàk, tridesetnik.
dreißigerlei tridesetér. [stčn.
dreißigfach tridesetérčn, tridesetvŕ-
dreißigfältig tridesetérnat.
dreißigmal tridesetkrat.
dreißigmalig tridesetkratčn.
Dreißigſtamt *n.* tridesetnica, harmica.
dreißigſte trideseti.
Dreißigſtel *n.* tridesetína, tridesetínka.
dreißigſtens tridesetič.
Dreißigſtgebür *f.* tridesetina.
dreißigtägig tridesetdnévčn.
dreiſt drzčn, predrzčn, smel, srborìt.

Digitized by Google

Dreistigkeit *f.* predrznost, smelost, srborítost.
dreistimmig troglásèn.
dreitägig tridnévèn.
dreitausend tritisoč, tri jezera.
dreitheilen raztrojíti, *impf.* trojíti, trojíčiti.
dreitheilig tridélèn.
dreiundzwanzig triindvájset.
Dreiviertel *n.* tri četrtíne.
dreiwinkelig tríkótèn.
dreiwöchentlich vsak tretji tedèn.
Dreizack *m.* trizòb.
dreizackig trizòb, trizobàt.
dreizählig tríštévèn.
dreizehn trinájst, trinajstéro.
Dreizehner *m.* trinajstica.
dreizehnerlei trinajstér.
dreizehnfach trinajstérèn.
dreizehnfältig trinajstérnat.
dreizehnjährig trinajstlétèn.
dreizehnmal *adv.* trinájstkrat, trinájst potov.
dreizehnte trinájsti.
Dreizehntel *n.* trinajstína, trinajstínka.
dreizehntens *adv.* trinájstič.
dreizeilig trivŕstèn.
dreizöllig tripálčèn, treh palcev.
Dreschboden *m.* gumno, gumníšče, skedènj, pòd.
dreschen mlátiti; omlátiti, zmlátiti, domlátiti; ſ. ſchlagen.
Dreschen *n.* mlat (-í), mlatév.
Dreſcher *m.* mlatič; **Dreſcher-** mlatíški.
Dreſcherin *f.* mlatičevka, mlatična.
Dreſcherlohn *m.* mlatnína.
Dreſcherſchmaus *m.* domlátki *pl.*, pomlatílnica.
Dreſchflegel *m.* cep, cepèc, cepič; (ſammt dem Stiele) cepí *pl. f.*; (deſſen Schwung) omàh.
Dreſchflegelriemen *m.* gožka, gož (-í).
Dreſchflegelſtiel *m.* ročník.
Dreſchlege *f.* nasàd.
Dreſchmaſchine *f.* mlatílnica.
Dreſchtenne *f.* ſ. Dreſchboden.
Dreſchzeit *f.* mlatév.
dreſſieren učíti, váditi, priučevati, úriti; priučíti, obučíti; (Haare) kodráti.
Dreſſur *f.* vaja, obúka.
Driefel *m.* škripèc, kolotúra, kolotàč, kólce; (Waſſerwirbel) vrtínèc.
driefeln súkati (sučem), vrtéti.
Driftſtrömung *f.* vétrni tòk morski.
Drillbohrer *m.* durgèlj.
drillen vrtéti, súkati (sučem); (bohren) vŕtati, dúrgljati; Feldfrüchte — sádeže na brazdo sejáti.
Drillich *m.* trojnik, tronítnik.
Drilling *m.* préslica, vreténo, vrtélo; (Kind) trojčič, trojčèk; *coll.* trójčina.
dringen *tr.* (drängen) tíščati (tiščím), síliti, pritískati; *intr.* proníkniti, udáriti, predréti (-dérem), vdréti, prešíniti, preletéti, priti (pridem); *impf.* pronícati, udárjati, predírati, preletávati, prešinjati, prihájati; heran — privréti, pritégniti; ins Herz — seči (sežem) v srce; auf etwas — pogánjati se za kaj, potegovati se; potégniti se; in jemanden — nadlegovati koga, síliti koga, zahtévati kaj od koga; es dringt mudi se.
dringend nujèn, silèn; —er Verdacht očitèn sum; in —en Fällen v najvéčji sili; *adv.* nujno, silno.
dringlich ſ. dringend.
Dringlichkeit *f.* silnost, nujnost, sila.
Dringlichkeitsantrag *m.* nujni predlòg.
dritte tretji; zum —nmale v tretje, trétjikrat.
Drittel *n.* tretji del, tretjína.
Drittelbauer *m.* tretják, tretjínar.
dritteln raztrojíti, *impf.* trojíti.
Drittelzuſchlag *m.* tretjínski priklád.
drittens *adv.* tretjič, v tretje.
Drittgeborene *m.* tretjerojénec.
dritthalb poltrétji.
drittletzt predpredzádnji. [nica.
Drittura *f.* dritúra, neposrédnja me-
drob *adv.* ſ. darob.
droben *adv.* gori, zgoraj, tàm gori.
Droguen *pl.* lečílne —, zdravílske stvarí, dišáve.
Drohbrief *m.* pretílno pismo.
drohen pretíti, žúgati, grozíti; zapretíti, zažúgati, zagrozíti, nagrozíti se.
drohend pretèč, grozèč, žugálen, grozílen, pretílen.
Droher *m.* žúgavec, pretívec, grozítelj.
Drohne *f.* trot, trótnica; **Drohnentrotji**, trotov.
dröhnen bobnéti, grméti, brčati (-ím).
Drohnenbrut *f.* trotja zaléga.

Digitized by Google

Drohung *f.* grožnja, grozítev, žúganje, pretnja, pretèž, preténje.
Drohwort *n.* pretílna beséda.
drollig smešèn, šaljiv, šegáv.
Drolligkeit *f.* smešnost, šaljívost, šegávost.
Dromedar *m.* enogŕbi velblòd, arábski velblòd, dromedár.
Drommete *f.* ſ. Trompete.
Droſchke *f.* izvózčkov vozič, droška.
Droſſel *f.* drozg; (Luftröhre) sapnik; goltnik, goltánec; (Knorpel) grtánec, hrustánec.
droſſeln ſ. würgen. [nica).
Droſſelvene *f.* žila grleníca (dovód-
drüben *adv.* onkraj, na oni strani, le-tàm.
drüber *adv.* ſ. darüber; drunter u. — križem, vse križem, vse vprek.
Druck *m.* tisk, tíščanje, tlak, tláčenje; (d. Buches) tisk, natisk; (der Gewichte) vlak; (Bedrückung) stískanje, zatíranje; im —e ſein tiskati se, natiskovati se.
druckbar kar se more natísniti.
Druckberichtigung *f.* tiskóvni poprávek, popráva natíska. [natisk.
Druckbewilligung *f.* dovolítev v (za)
Druckbogen *m.* tiskóvna, tískana pola.
Druckbohrer *m.* vinta na pritisk.
drucken natísniti, natískati; *impf.* tiskati, natiskovati.
drücken tláčiti, pritískati, gnesti (gnetem), mečkáti; (in die Hand) stísniti, *impf.* stískati; (an die Bruſt) pritísniti, *impf.* pritískati; (Beſchwerde verurſachen) tíščati (tíščim), težíti, žúliti, treti (tarem), silo délati; *fig.* zatírati, gúliti, treti (tarem), stískati; ſich — stísniti se, *impf.* stískati se.
drückend težéč, težék, težkótèn.
Drücker *m. fig.* zatirávec, stiskávec, trinog; *mech.* tlačílo, stiskálo: (am Gewehr) sprožílo; (am Schloſſe) kljuka.
Drucker *m.* tiskár; tiskávec; **Druckertiskárski.**
Druckerei *f.* tiskárna, tiskárnica.
Druckerkunſt *f.* tiskárstvo.
Druckerpreſſe *f.* tiskálnica.
Druckerſchwärze *f.* tiskálno črnílo.
Druckerſtling *m.* prvotisk.
Druckexemplar *n.* tískani izvòd.
Druckfehler *m.* tiskárski pogréšek.
druckfertig priprávljen —, gotov za natisk.
Druckjahr *n.* leto natíska.
Druckkoſten *pl.* tiskárski stróški.
Druckkraft *f.* tiščálna moč (-i), tiščálnost.
Drucklegung *f.* tískanje, natisk.
Druckmaſchine *f.* tiskárski, tiskálni stròj.
Druckort *m.* kraj natíska. [pir.
Druckpapier *n.* tiskárski, tiskóvni pa-
Druckpreſſe *f.* tiskálnica.
druckrichtig prav natísnjen.
Druckſache, Druckſchrift *f.* tiskovína.
Druckverbot *n.* prepóved (-i) natíska.
Druckwerk *n.* tiskálo; tískano delo.
Druckwunde *f.* otíska.
Drude *f.* vešča, mora.
drunten *adv.* doli, zdolaj, spodaj, tàm doli.
Drüſe *f.* žleza; *dem.* žlézica; (bei Pferden) smolika; **Drüſen-** žlezen.
Drüſengeſchwulſt *f.* bezgávka, žlezni otók; smolíka.
Drüſenhaar *n.* žlézasta kocína.
drüſig žlezav, žlezast, smolíkav, smolíkast.
Dryade *f.* gorska vila.
du ti; — nennen tíkati.
Dual *m.* dvojína, dual.
Dualismus *m.* dvojstvo, dualízem.
Dualität *f.* dvojnost.
Dukaten *m.* zlat, cekín.
ducken ſich potúhniti se, podhúliti se, prihúliti se, počéniti; *impf.* potuhovati se, húliti se, počépati.
Duckente *f.* pondirék, potópka.
Duckmäuſer *m.* potúhnjenec, prihúljeneč, poníglavec.
duckmäuſerig potúhnjen, prihúljen, poníglav. [nje.
Dudelei *f.* díplanje, dúdlanje, golídrá-
Dudeler *m.* dudlar, diplar, škripáč.
dudeln díplati, dúdlati, golidráti, škrípati (škripljem).
Dudelſack *m.* duda, diple *pl.*, gajda, meh, mešnica; **=pfeifer** *m.* dudáš, dipláš, gajdáš.
Duell *n.* dvobòj.
Duellant *m.* dvobójnik.
duellieren bíti (bijem) se, dvobójiti se s kom, dvobojevati se.

Digitized by Google

Duett *n.* dvospèv.

Duft *m.* duh, vònj, vonjáva, dišáva; (Dunſt) hlap, para, puh.

duften, düften dišati (dišim), dehtéti, vonjáti.

duftend, duftig dišèč, blagodišèč, vonjiv, vonjàv.

dulden trpéti; (ertragen) prebíti (prebóm), prestáti (-stojím, -stánem), prenésti (-nesem), pretrpéti, strpéti; *impf.* prestájati, prenášati, trpéti; (geſchehen laſſen) pripustíti, dopustíti; *impf.* pripúščati, dopúščati.

Dulder *m.* trpín, trpínec; —in *f.* trpínka.

duldſam trpežljiv, potrpežljiv, strpljiv; prizanesljiv, prizanášljiv.

Duldung *f.* potrpljénje, trpljénje, strpljívost, strpnost.

dumm neúmen, brezúmen, nespámeten, nerazbórен, lud, glup; (blöde) bedast, budálast, trapast, avšast, butast; —er Kerl bedák, tepec, butec, neúmnež; —es Weib bedáča, neúmnica.

dummdreiſt neúmno predrzen. [nost.

Dummdreiſtigkeit *f.* neúmna predrz-

Dummheit *f.* neúmnost, brezúmnost, brezúmje, bedáštvo, bedarija, glupóst, nespámet (-i).

Dummkopf *m.* neúmnež, bedák, tràp, tumpec, tepec, butec, budálo.

dumpf molkel, zamólkel, gluh, votél; (vom Gefühl) tòp; (dem Geruche nach) zadúhel, zadehél, zatóhel; (vom Brot) prezólkel.

Dumpfgeruch *m.* zaduhlína, zatohlína.

dumpfig zatóhel; — werden zatóhniti.

dumpftönend votél, votloglásen, zamólkel. [ščina.

Düne *f.* sipína, prod, prodovína, pe-

Dune *f.* puh, mehko perje.

düngen nagnojíti, pognojíti; *impf.* gnojíti.

Dünger *m.* gnoj, gnojívo.

Düngerhaufen *m.*, **Düngerſtätte** *f.* gnojíšče, gnojníšče.

Düngungsſtoff *m.* gnojílo, gnojína.

Dungwaſſer *n.* gnojnica.

dunkel temèn, temótèn, mračen; etwas — temáčen, ótemen, ómračen; (v. Farben) zamólkel; (trübe) obláčen, mežàv; — machen potemníti, omračíti; *impf.* temníti, mračíti; (trübe machen) kalíti, mótiti; skalíti; — werden otemnéti, mŕkniti; *impf.* temnéti, oblačíti se, otemnévati; es wird — mrači se, temni se, večeri se; mrak nastája; es wird mir — vor den Augen tema se mi dela pred očmí; dunkle Wege temótna —, neznána pota.

Dunkel *n.* tema, mrak, sómrak.

Dünkel *m.* domišljáva; domišljívost, domišljávost; er lebt im — domišljúje si; napihúje se.

Dunkelarreſt *m.* temníca.

dunkeläugig temnoòk.

dunkelblau temnomódèr, sinji.

dunkelbraun temnorjàv.

dunkelfarbig temnobójen, temnobárven, temèn, zamólkel.

dunkelgrau temnosiv.

Dunkelheit *f.* temóta, temnóst; nejásnost, kalnost; *fig.* tajnost, skritost.

Dunkelkammer *f.* temnica.

Dunkellicht *n.* pómrak, sómrak, temáčnost.

dunkeln temnéti, temníti se, mračíti se, tema se dela; stemnéti, stemníti se, zmračíti se.

dunkelroth temnordèč.

dünkelvoll domišljàv, domišljìv; napíhnjen.

dünken zdéti se, dozdévati se, vídeti se, podóba je; ſich — mísliti, méniti; es dünkt mich zdi se mi, meni je, kakor bi .., podóba je, kakor bi .., slutim.

dünn tenèk, tenák, tánek, drobèn; (Gegenſatz zu dicht) redèk; (ſchwächlich) šibèk, drobèn; — machen tánjšati, teníti, rédčiti; iztánjšati, poteníti, izteníti, izrédčiti.

dünnbeinig ſ. dünnfüßig.

dünnblätterig tenkolìst, tenkoperésen.

Dünndarm *m.* tánko črevó (-esa).

Dünne, Dünnheit *f.* tenkóst, tenkóta; redkost; šibkóst, šibkóta; ſ. Weiche.

dünnflüſſig redèk.

dünnfüßig tenkonòg, tenkonóžen, suhopèt.

dünnhaarig tenkolàs, redkolàs.

dünnhalſig tenkovrát.

dünnkörnig drobèn, drobnozrn.

dünnleibig vitèk, tenèk.

Dünnſchnäbler *m.* tenkokljúnec.

Digitized by Google

Dünntuch *n.* tenčica, pajčolán.
dunſen ſ. aufdunſen.
Dunſt *m.* hlap, para, sopár, sopára, sopárica, čad, čadež.
Dunſtatmoſphäre *f.* ohlapína.
Dunſtbad *n.* parna kópel (-i).
Dunſtbildung *f.* hlapénje.
dunſten páriti se, hlapéti, puhtéti.
dünſten páriti, prážiti; oprážiti; (ge-dünſteteš Obſt) čežána, praža. [rica.
Dunſtflinte *f.* ptičarska puška, ptiča-
dunſtfrei brezsopárēn, ubrisan, čist.
Dunſtgehalt *m.*, **Dunſtmenge** *f.* hlapovina, količína hlapa.
Dunſtgrübchen *n.* ſ. Schweißloch.
dunſtig sopárēn, sopárnat, hlapēn.
Dunſtkreis *m.* ſ. Atmoſphäre.
Duo *n.* dvoglásje.
Duodez *n.* dvanajstérka, dvanajstína.
Duodezband *m.* zvezēk v dvanajstérki.
dupieren prevāriti, prekāniti, opeháriti. [nik.
Duplicat *n.* duplikát, drugopis, dvoj-
Duplik *f.* dúplika, drugi odgóvor.
Duplum *n.* dvoje, dvojina; in Duplo v dvojnem prepísu, v dveh izvódih, — prepísih.
durch skoz, skozi; (wegen) zarádi, zavóljo, zbòg; (mit Hilfe, mittelſt) po, s; *adv.* — und — skoz, popólnoma, docéla; in Zuſammgn.: pre-, pro-.
durchächzen prejéčati (-ječím), prestókati (-stókam, -stočem). [oráti.
durchackern preoráti (-órjem), raz-
durcharbeiten predélati; ſich — predréti (-dérem), prerīti (-rījem); *impf.* predírati, prerívati.
durchaus *adv.* skoz, docéla, céloma, vsekáko, na vsak način, po vsaki ceni; — nicht celó ne, nikákor ne, po nobéni ceni, v noben kup, kratko in malo ne.
durchbacken prepéči (-péčem), *impf.* prepékati. [vati.
durchbeben pretrésti, *impf.* pretreso-
durchbegeben ſich skoz iti (idem).
durchbeißen pregrízniti, pregrísti (-grízem), prejésti (-jém); *impf.* pregrizovati, prejédati.
durchbeizen prestrójiti; (v. Eſſig) prejésti (-jém), razjésti; *impf.* razjédati.
durchbellen prelájati.
durchbeten premóliti.
durchbetteln obráti (-bérem), oberáčiti, prebrnjáti; ſich — preberáčiti se.
durchbeuteln pretrésti (-trésem), presejáti (-séjem); *impf.* presévati; jmdn. — pretépsti (-tépem), našéškati.
durchblaſen prepíhniti, prepíhati; (zerblaſen) razpíhniti, razpíhati; *impf.* razpihovati.
durchblättern prelístati; preglédati; *impf.* prelistovati, prebírati, pregledovati.
durchbleuen pretépsti (-tépem), nabúnkati, zmikāstiti, océhtati; *impf.* tepsti, búnkati, céhtati.
Durchblick *m.* preglèd, razvid.
durchblicken *tr.* preglédati, *impf.* pregledovati; (erkennen) spoznáti, zapáziti, uvídeti; *intr.* skoz glédati, lúkati; skoz poglédati.
durchbohren prevŕtati; (Schiff) predréti (-dérem); (m. d. Degen) prebósti (-bódem), presúniti, predréti; *impf.* prebádati, predírati; (mit dem Blick) prebósti.
durchbraten prepéči (-péčem), *impf.* prepékati.
durchbrauſen prevršéti, prevršati (-vrším), prešuméti, pretúliti; *impf.* prevršévati.
durchbrechen *tr.* predréti (-dérem), pretŕgati; *impf.* predírati, pretrgovati; (zerbrechen) prelómiti, pretrúpiti; *impf.* prelámljati; *intr.* predréti (voda v hlev), predréti se, razlómiti se, póčiti (v. Eis).
durchbrennen *tr.* prežgáti (-žgèm), prepáliti; *impf.* prežígati; *intr.* pregoréti.
durchbringen správiti, *impf.* správljati skoz kàj; (Pflanzen, Vieh durch den Winter) preredíti, prezimíti; *impf.* prerējati; (Vermögen —) zapráviti, pognáti (-ženem), potrátiti, potrósiti; *impf.* zaprávljati, pogánjati, trátiti, razsípati (-sipljem), trósiti; ſich — preživíti se, prebíti (-bòm); *impf.* preživljati se.
durchbrochen predrt; —e Arbeit preslégasto delo.
Durchbruch *m.* predòr, prelóm, pretŕg.
durchbrüllen pretúliti, prerjúti (-rjovem).
durchdacht premíšljen, preudárjen.

Digitized by Google

durchdenken premísliti, preudáriti, preténtati, presóditi; *impf.* premíšljati, preudárjati, pretehtováti, presójati.

durchdrängen ſich pregnésti (-gnétem) se, predréti (-dérem, -drem), prerîti (-rîjem) se; *impf.* predírati, prerívati se.

durchdreſchen premlátiti.

durchdringen predréti (-dérem), prodréti, proníkniti; *impf.* pre-, prodírati, pronícati; (v. Affecten) presúniti, prešíniti, izpreletéti, prevzéti (-vzámem), preséči (-sežem); *impf.* prešinjevati, izprelétati, prevzémati, preségati; das Herz — seči (sežem) v srce; (v. Waſſer) premóčiti, *impf.* premákati; er iſt mit ſeinem Antrage durchgedrungen njegóva je obveljála.

durchdringend predírajoč, presunljîv, pronícav; *fig.* bistêr, ostêr.

durchdringlich predírljiv; (durchdringend) presunljîv.

Durchdringlichkeit *f.* predírljívost. [nje.

Durchdringung *f.* prediranje, pronícanje.

Durchdruck *m.* protisk.

durchdrücken pretísniti, pretláčiti; *impf.* pretískati; (Saft) precedíti, prežéti (-žmèm); *impf.* precéjati, prežémati.

durchdrungen prevzét, navzét, prešínjen, navdíhnjen, navdúšen.

durcheilen prebégniti, pretéči (-téčem), prehitéti; *impf.* prebégati, pretékati.

durcheinander *adv.* križem, vse križem, vse vprek, vse splaz; in Zuſammenſetzungen: raz-, pre-; =laufen vse vprek bégati, sèmtertja tékati; =liegen vse križem ležáti (ležím); =miſchen premêšati, razmêšati; =werfen razmétati (-méčem), *impf.* razmétati (-métam).

durchfahren *intr.* péljati (péljem) se skoz..., prepéljati se; *tr.* prevóziti, razvóziti; (von der Kälte) prevzéti (-vzámem), prešíniti, preletéti; *impf.* prevzémati, prelétati.

Durchfahrt *f.* prévoz, prevóžnja, vožnja skoz kak kráj.

Durchfahrtsſtraße *f.* prevózna cesta.

Durchfahrtszoll *m.* prevoznína.

Durchfall *m.* propád; (Krankheit) ſ. Diarrhöe.

durchfallen propásti (-pádem), *impf.* propádati; izpodletéti komu.

durchfaulen pregníti (-gnîjem), strohnéti, pretrohnéti.

durchfault pregníl, trohnèl, pretrohnèl.

durchfechten prebíti (-bîjem) se, *impf.* prebíjati se.

durchfeilen prepíliti, izpíliti.

durchfeuchten prevlážiti, premóčiti; *impf.* prevlaževati, premákati; **durchfeuchtet** zamókel.

durchfeuern razpáliti, razkúriti, raznétiti, razbéliti; (ſchießen) strelíti skoz .., prestrelíti; *impf.* stréljati skoz...

durchflechten preplésti (-pletem), *impf.* preplétati.

durchfliegen preletéti, prefrčáti (-frčím); *impf.* prelétati; *fig.* prebégniti, *impf.* prebégati.

durchfließen pretéči (-téčem), *impf.* teči skoz, pretékati; (v. Papier) móčiti, prepúščati.

Durchflug *m.* prelèt.

Durchfluſs *m.* pretèk, pretòk.

durchflüſtern prešepetáti (-šepetám, -šepêčem), preščebljáti.

durchfluten *intr.* pluti (plujem, plovem) skoz .., plímati skoz .., valóve gnati skoz ..; *tr.* preplúti.

durchforſchen preiskati (-íščem), raziskati; preprášati; prebróditi; *impf.* preiskovati, raziskovati.

Durchforſchung *f.* preiskovánje, preiskáva, raziskáva.

durchforſten pretrébiti gòzd.

Durchforſtungsſchlag *m.* trébežni posèk.

durchfreſſen prejésti (-jém), pregrísti (-grízem); *impf.* prejédati, pregrizovati.

durchfrieren premŕzniti, prezébsti (-zébem), premréti (-mrèm); *impf.* premrzovati, prezébati, premírati.

durchfroren prezébel, premŕl, premŕt, premŕznjen.

Durchfuhr *f.* prévoz, prevóžnja; **Durchfuhr-** prevózni.

durchführbar izpeljîv, izvédən.

durchführen prepéljati (-péljem), prevésti (-védem); *impf.* prepeljevati, prevážati; (ausführen) izpéljati, dognáti (-žénem), izvršíti, izvésti (-vedem), dovršíti, izdélati; *impf.* izpeljevati, izvájati, dovrševati, izdelávati, izvrševati.

Durchfuhrgebür *f.* prevoznína.

Digitized by Google

Durchführung *f.* izpeljáva, izvédba, izvršitév, izvájanje.

Durchführungsverordnung *f.* izvršílni ukaz; **=vorſchrift** *f.* izvršílni predpis.

Durchfuhrverbot *n.* prepóved (-i) prevóžnje, prevózna prepóved.

Durchfuhrware *f.* prevózno blagó.

Durchfuhrzoll *m.* prevózna carina.

durchfüttern prerediti, preživíti; *impf.* preréjati, preživljati.

durchgähnen prezévati.

durchgähren prevréti (-vrem), prekísati se; *impf.* prevrévati.

Durchgang *m.* prehòd; (von Waren) prevoz; (Ort) prehodíšče, prélaz.

durchgangbar prehóden, prevózen.

durchgängig prehóden; (allgemein) občén, splošen; *adv.* vobče, splòh, povsèm.

Durchgangs- prehódni, prevózni.

durchgärben pre-, ustrójiti; *impf.* pre-, ustrojevati.

durchgehen *intr.* iti (idem, grem) skoz..; preíti (-idem); *impf.* hóditi skoz.., prehájati; (durch das Waſſer) prebrésti (-brédem), prebróditi; *impf.* bresti (bredem), bróditi; (durchbohren) predréti (-dérem und -drèm), prebíti (-bíjem); *impf.* predírati, prebíjati; (angenommen werden) obveljáti, sprejét biti (sem); *impf.* obveljevati; (entfliehen) utéči (-téčem), uíti (-idem), ubézati (-bežím), upíhniti, unésti jo; *impf.* utékati, uhájati, ubégati, unášati jo; (v. Vieh) zbezljáti; *impf.* bezljáti, bezáti; *tr.* einen Ort — prehóditi, preíti (-idem); das Buch, die Rechnung — prebráti (-bérem), pregléd ati; *impf.* prebírati, pregledovati; (die Sohlen) prehóditi, shóditi; (die Füße) shóditi.

durchgehends *adv.* vse vkup, splòh, povsèm, brez izjéme, brez izímka.

durchgeigen pregósti (-gódem).

durchgeißeln prebíčati, prešíbati, pretépsti (-tépem); *impf.* pretépati.

durchgeiſtigen oduhóviti, *impf.* oduhóvljati.

durchgeleiten izprevóditi, sprémiti; *impf.* izprevájati, sprémljati.

durchgießen preliti (-lijem), ulíti skoz .., preceditі; *impf.* prelíjati, ulívati skoz .., precéjati.

durchglühen prežáriti, razbéliti; *fig.* razplamenіti, razvnéti (-vnámem); *impf.* razvnémati.

durchgraben prekópati (-kópljem), *impf.* prekopávati.

durchgreifen *intr.* seči (sežem) skoz.., *impf.* ségati; *tr.* prevzéti (-vzámem) (mraz ga prevzáme).

durchgreifend preseglјiv; ostér, krepék; *fig.* temeljít, popóln.

durchgrübeln raz-, premísliti, preudáriti, razmózgati; *impf.* raz-, premišljevati, preudárjati.

Durchguſs *m.* prelív; (Ausguſsſtein) liják, stòk.

durchhacken pre-, razsékati; *impf.* presekovati; (mit dem Schnabel) prekljuváti (-kljújem).

durchhallen razlégati se, donéti skoz..

durchhämmern prekováti (-kújem).

Durchhau *m.* préseka; (als Weg) presekalíšče.

durchhauen presékati, *impf.* presekovati.

Durchhaus *n.* prehódna hiša.

durchhecheln pregrebéniti, predfzati; *fig.* presóditi, pretrésti, prerešetáti; *impf.* presójati, pretrésati, prerešetávati.

durchheizen razkúriti, raznétiti, razpáliti, razgréti (-grejem); *impf.* razgrévati.

durchhelfen pomóči (-mórem), pomágati skoz..; jemandem — pripomóči; ſich — opomóči si, opomágati si.

durchheulen pretúliti, prebúčati (-bučím), prerjúti (-rjóvem).

Durchhieb *m.* presèk, préseka.

durchhöhlen prevotlíti, prevŕtati, predólbsti (-dólbem).

durchhüpfen preskakljáti, preskákati (-skáčem).

durchhuſten prekášljati, *impf.* prekašljevati.

durchirren preblódіti, pretávati.

durchjagen (einen Wald) pregóniti, prelovíti; (den Feind durch etwas) pregánjati, gnati (ženem) skoz.., góniti skoz..; (verprajſen) zapráviti, potrátiti, pognáti (-ženem); *impf.* zaprávljati, pogánjati.

durchjäten prepléti (-plévem), opléti; *impf.* oplévati.

Digitized by Google

durchkälten sich premráziti se, prezébsti (-zébem), prehladíti se; *impf.* premrážati se, prezébati, prehlájati se.

durchkämpfen prevojevati, prevojskovati (cel dan); *fig.* dognáti (-žénem), izvršíti, izpéljati; *impf.* izvrševati, izpeljevati.

durchkauen prežvéčiti; *impf.* prežvékati, prežvekovati.

durchklauben prebráti (-bérem), *impf.* prebírati.

durchklopfen pretólči (-tólčem), prebíti (-bijem), pretépsti (-tépem).

durchkneipen preščéniti, preščipniti, preščípati (-pam, -pljem).

durchkneten pregnésti (-gnétem), premésiti; *impf.* pregnétati.

durchkochen *tr.* prekúhati, prevaríti; *intr.* prekúhati se, prevaríti se.

durchkommen priti (pridem) skoz ..., predréti (-drèm, -dérem); *impf.* iti (idem, grem) skoz .., predírati; (im Leben) prežívíti se, *impf.* prežívljati se; (bei der Prüfung) dostáti (-stánem) (izkúšnjo).

durchkönnen (er kann nicht durch) ne more skoz.

durchkreifen prekróžiti, *impf.* prekroževati.

durchkreuzen križem prehóditi, prekrížati; *impf.* križem prehájati; *fig.* prestríči (-strížem), prepréčiti; sich — prekrížati se.

durchkriechen prelésti (-lézem), prelázíti; *impf.* prelezovati.

durchkühlen prehladíti, ohladíti; *impf.* pre-, ohlájati.

Durchlaſs *m.* prepúst, prehòd, prélaz, mostič; prelív, splàv.

durchlaſſen skoz pustíti, *impf.* skoz púščati; (Erze) prepustíti, *impf.* prepúščati; (Flüſſigkeiten) procedíti, *impf.* precéjati.

durchläſſig prepustljiv, premočljiv.

Durchlaucht *f.* svetlóst, presvetlóst.

durchlauchtig svetèl.

durchlauchtigſt presvetèl.

Durchlauf *m.* pretèk, prehòd.

durchlaufen pretéči (-téčem), predírjati, prebégniti; *impf.* pretékati, prebégati; (befallen) obíti (-idem), izpreletéti; *impf.* obhájati, izpreletávati.

durchlaufend prehóden; —e Poſt prehajálna postávka (v računu). [ščati.

durchläutern prečístiti, *impf.* prečí-

durchleben preživéti, prebíti (-bóm, -bódem).

durchleſen prebráti (-bérem), prečítati; *impf.* prebírati.

durchleuchten *intr.* presijáti (-sijem), preblískniti se; *impf.* presvítati, presévati; *tr.* pre-, razsvétiti, razsvetlíti.

durchlichten (den Wald) iztrébiti, pretrébiti, izrédčiti; *impf.* iztrebljevati, pretrebljevati.

durchliegen preléžati (-ležím); sich — preléžati se, obsénjiti se.

durchlöchern preluknjáti, prelúknjičati, luknjo narediti; *impf.* naréjati.

durchlodern prerahljáti, zrahljáti; *impf.* rahljáti.

durchlodern preplamenéti, prešvígniti, plásniti.

durchlüften prezráčiti, prevétriti; *impf.* zráčiti, vetríti.

durchmachen dokončáti, napráviti; *impf.* dokončéváti, naprávljati; *fig.* doživéti.

durchmahlen pre-, domléti (-méljem); *impf.* premlévati.

Durchmarſch *m.* prehòd, próhod.

durchmarſchieren skoz iti (idem), prohájati; prohóditi.

durchmengen ſ. durchmiſchen.

durchmeſſen pre-, raz-, izmériti; *impf.* pre-, izmérjati.

Durchmeſſer *m.* premèr; debelína.

durchmiſchen pre-, razmẽšati; *impf.* premešávati.

durchmodern preprhnéti, preperéti, pretrohnéti.

durchmodert preprhèl, preperèl.

durchmuſtern preglédati, preiskati (-iščem); *impf.* pregledovati, preiskovati.

durchnagen preglódati (-glójem, -glódam), preškrbljáti, pregrísti (-grízem); *impf.* preglodovati, pregrizovati.

durchnähen prešíti (-šijem), *impf.* prešívati.

durchnäſſen premóčiti, prevláziti, razmóčiti; *impf.* pre-, razmákati.

durchnehmen preglédati, prebráti (-bérem); *impf.* pregledovati, prebírati.

Digitized by Google

durchnetzen ſ. durchnäſſen.

Durchpaſs *m.* prehòd, prélaz.

durchpaſſieren skoz iti (idem, grem), prohájati, skoz hóditi; preceditі, *impf.* precéjati.

durchpeitſchen prebíčati, pretépsti (-tépem); *impf.* pretépati. [žvižgovati.

durchpfeifen prežvížgati, *impf.* pre-

durchpflügen pre-, razoráti (-órjem).

durchpilgern prerómati, prehóditi, obhóditi, obláziti.

durchpraſſen ſ. verpraſſen.

durchpreſſen prežéti (-žmèm), pretláčiti; *impf.* prežémati.

durchprüfen preprášati, doprášati, izprášati; *impf.* prepraševati, izpraševati; preizkúsiti, pretéhtati, preudáriti; *impf.* preizkúšati, pretehtovati, preudárjati.

durchprügeln pretépsti (-tépem), našéškati, nakléstiti, omlátiti, premlátiti, nabúnkati, nažgáti (-žgèm); *impf.* pretépati, nažígati.

durchraſen predivjáti, predírjati.

durchräuchern prekadíti; presušíti; *impf.* prekájati; presúšati, ozdíti.

durchrechnen preračúniti, preštevíliti, preštéti (-štéjem); *impf.* preštévati.

durchregnen premóčiti, predežíti; *impf.* premákati, pronícati (dež), skoz dežíti.

durchreiben predŕgniti, pretréti (-trèm, -tárem), preméti (-mánem).

Durchreiſe *f.* prehòd, pot ob. potovánje skoz . .; bei meiner — ko sem tod potoval.

durchreiſen *intr.* skoz iti (idem, grem); *impf.* tod potovati, onód hóditi, potovati skoz . .; *tr.* prepotovati, prehóditi, obhóditi.

Durchreiſende *m.* prepótnik, popótnik, prehódnik.

durchreißen *tr.* pretŕgati, raztŕgati, razcẽsníti; *impf.* pretrgováti, raztrgávati; *intr.* pretŕgati se, raztŕgati se; *impf.* tŕgati se.

durchreiten *intr.* jézditi skoz . ., jáhati skoz . .; *tr.* prejézditi, prejáhati.

durchreitern presejáti (-séjem), prečíniti; *impf.* presévati, prečínjati.

durchrennen *intr.* skoz dírjati; ubégati; ubégniti; *tr.* predírjati, prejáhati; preletéti.

durchrieſeln curljáti, cuzéti skoz . ., mrščáti (-ím); (vom Gefühl) mrščáti; premrščáti; mrščí mi.

Durchriſs *m.* predòr, pretŕg.

Durchritt *m.* prejèzd, prejéža; bei seinem — ko je tod mimo jezdil.

durchrollen *tr.* potóčiti, *impf.* potákati; (Wäſche) pre-, polikati; *intr.* vrtéti se, súkati (sučem) se; (v. Donner) bobnéti, ropotáti (ropóčem), tréskati.

durchrudern preveslàti.

durchrütteln pretrésti, premekástiti, zmájati; *impf.* pretrésati, zmajevati.

durchſäen presejáti (-séjem), *impf.* presévati.

durchſägen prežágati, prepíliti.

durchſäuern prekvásiti, prekísati; *impf.* kvásiti, prekvášati.

durchſauſen prevrščéti, prebúčati (-búčim), prešuméti. [. . .

durchſchallen razlégati se, donéti skoz

durchſchaudern groza obíde, zona izpreleti; *impf.* — obhája, — izpreléta.

durchſchauen preglédati, prevídeti, izprevídeti, spoznáti; *impf.* pregledovati, spoznávati; skoz glédati, lúkati.

durchſchaufeln prekídati, pregrébsti (-grebem), premétati (-méčem); *impf.* prekidávati, pregrébati, premétati (-métam).

durchſcheinen *intr.* presijáti (-sijem), preblískniti; *impf.* presvítati, presévati; *tr.* presvétiti, razsvetlíti.

Durchſcheinen *n.* presój.

durchſcheinend presójen. [véti.

durchſcherzen prešáliti, v šali preži-

durchſchieben preríniti, pretísniti, potísniti skoz . .; *impf.* prerívati, pretískati, potískati skoz . .

durchſchießen *intr.* strelíti skoz . .; *tr.* prestrelíti, *impf.* prestreljevati; (ein Buch) z bélimi listi preložíti, *impf.* prekládati; (die Zeilen) razpréti (-prèm), razmekníti (-máknem); *impf.* razmíkati.

durchſchiffen preplúti, prejádrati, prevóziti; *impf.* pluti (plovem, plújem), jádrati po . .

durchſchimmern migljáti, lesketáti (leskéčem, lesketám) (se) skoz . .

durchſchlafen prespáti (-spím), *impf.* prespávati.

Digitized by Google

Durchſchlag *m.* prebòj, prelòm; prekòp, presèk; (in der Küche) cedílo, cedílnik, precejálo; rešéto, mreža.

durchſchlagen *tr.* prebíti (-bíjem), pretólči (-tólčem), predréti (-drèm); *impf.* prebíjati, predírati; (Flüſſigkeit) precedíti, *impf.* precéjati; (Trockenes) presejáti (-séjem), *impf.* presévati; den Weg — pot si presékati, prekópati (-kópljem); (ſich durch den Feind) prebíti (-bíjem) se; *impf.* prebíjati se; *intr.* predréti; premóčiti; *impf.* predírati; premákati.

Durchſchläger *m.* prebijáč.

durchſchlängeln ſich viti (vijem) se, vijúgati se, zvíjati se skoz..

durchſchleichen prepláziti se, premúzniti se, prekrásti (-krádem) se.

durchſchlingen prepetljáti, preplésti (-plétem), zaplésti; *impf.* preplétati, zaplétati.

durchſchlummern predrémati (-drémljem), *impf.* predremávati.

durchſchlüpfen premúzniti se, prelésti (-lézem); *impf.* premuzávati se, prelezovati.

durchſchneiden prerézati (-rézem), razrézati, prekrojíti, prestríči (-strížem), precépiti, presékati; *impf.* pre-, razrezovati, prekrojevati, precépljati, presekovati; ſich — križati se.

Durchſchnitt *m.* prerèz, presèk, precép, prekròj; (Graben) prekòp; im — vprék, navprék, povprék, počréz, poprék, premérno.

durchſchnittlich popréčen, načrézen; *adv.* poprék, počréz, povprék, premèroma.

Durchſchnittsberechnung *f.* popréčni preračún.

Durchſchnittsgewicht *n.* popréčna —, srednja teža.

Durchſchnittspreis *m.* popréčna —, srednja —, počrézna cena; den — erfahren povprék ceno zvédeti (zvém).

Durchſchnittspunkt *m.* presečíšče.

Durchſchnittsrechnung *f.* popréčni račún.

Durchſchnittsſehne *f.* preséčnica.

Durchſchnittsſumme *f.* popréčni znesék.

Durchſchnittszahl *f.* popréčno —, srednje števílo.

durchſchoſſen prestreljèn; preložèn; (v. Zeilen) razmáknjen, razpŕt.

durchſchreien prevpíti, (-pijem), prekríčati (-kríčim); prevékati.

durchſchreiten prekoráčiti, *impf.* koráčiti skoz..

Durchſchuß *m.* prestrèl; prekládek.

durchſchütteln pretrésti, prerahljáti; *impf.* pretrésati.

durchſchwärmen prerojíti, preletéti.

durchſchwelgen v razkóšju biti (sem), v razkóšju se gostíti; požreševati, prežírati; pregostovati.

durchſchwimmbar preplávən.

durchſchwimmen preplávati, preplúti (-plovem).

durchſchwingen prepláti (-póljem), pretrépati (-trépljem, -páti, -pám).

durchſegeln prejádrati.

durchſehbar pregléden, prozórən.

durchſehen pre-, razglédati, razvídeti; *impf.* pre-, razgledovati; ich ſehe durch skoz gledam. [nik.

Durchſeher *m.* pregledovávəc, pregléd-

durchſeihen precedíti, *impf.* precejati.

Durchſeiher *m.* cedílo, cedílnik.

Durchſeihtuch *n.* precejálnik.

durchſein skoz biti (sem); prestáti (-stojím, -stánem), preživéti.

durchſehen preíti (-idem), preskóčiti, prejáhati, prejézditi; (erreichen) dognáti (-žénem), izpéljati (-péljem), veljávo čemu zadobíti; *impf.* dogánjati, izpeljevati, veljávo čemu zadobívati.

durchſeucht popólnoma okúžen.

Durchſicht *f.* preglèd, razglèd.

durchſichtig prozórən, pregléden; *fig.* jasən, svetèl, razlóčən. [nost.

Durchſichtigkeit *f.* prozórnost, pregléd-

durchſichern premezéti, precurljáti, prekápati (-kápam, -kápljem); *impf.* prekapljevati, mezéti, curljáti skoz..

durchſieben presejáti (-séjem), preréšetáti; *impf.* presévati, preréšetávati.

durchſingen prepéti (-pójem), *impf.* prepévati.

durchſinken vdréti (vdérem) se, pogrézniti se, skoz pasti (padem), preníkniti; *impf.* vdírati se, pogrezovati se, preníkati.

durchſinnen premísliti, preudáriti, pretéhtati; *impf.* premíšljati, preudárjati.

Digitized by Google

durchsintern s. durchsickern.

durchsitzen presedéti. *impf.* presedévati.

durchspähen preglédati, *impf.* pregledovati, osledovati.

durchspalten pre-, razkláti (-kóljem), pre-, razcépiti; *impf.* klati, cépiti.

durchspicken (mit Speck) preslaníniti.

durchspielen preigráti; (verspielen) zaigráti.

durchspießen prebósti (-bódem), prepehníti (-páhnem), predréti (-dérem, -drèm); *impf.* prebádati, prepehovati, predírati.

durchspinnen preprésti (-prédem), *impf.* preprédati.

durchsprengen *tr.* prelómiti, razstrelíti; *impf.* prelámljati; (besprengen) poškropíti; *intr.* predírjati, prejáhati; *impf.* dírjati skoz.., jáhati (jaham, jašem) skoz...

durchspringen *tr.* skoz skóčiti, *impf.* skoz skákati (skáčem), preskakovati; *intr.* razpóčiti se, razpókniti.

durchspritzen prebrízgati, prebrízgniti, skoz brízgniti, preškropíti; *impf.* skoz brízgati.

durchspüren preslediti, prevóhati, preískati (-íščem); *impf.* preiskovati.

durchstänkern zasmráditi, nasmráditi; *impf.* zasmrájati.

durchstäuben preprašíti.

durchstechen prebósti (-bódem), predréti (-dérem), presúniti, prepehníti (-páhnem); *impf.* prebádati, predírati, prepehovati; (den Damm) prekópati (-kópljem), *impf.* prekopávati; durchstochene Stelle prebodína.

durchstecken pretekníti (-táknem), *impf.* pretikati.

durchsteppen prešíti (-šíjem), preráliti; *impf.* prešívati, ráliti.

durchsteuern prekŕmiti; preplúti (-plújem, -plóvem).

Durchstich *m.* prebòd, prebódljaj, prepàh, prepáhljaj; (d. Dammes) prekòp.

durchstöbern, durchstochern preiztekníti (-táknem), premétati (-méčem); *impf.* preiztíkati, premétati, premetávati.

durchstöhnen prestókati (-am, -stóčem), prejéčati (-ječím).

durchstören s. durchstöbern.

durchstoßen prebósti (-bódem), prepehníti (-páhnem), predrégniti, presúniti, predréti (-drèm); *impf.* prebádati, prepehováti, predírati.

durchstrahlen *intr.* presijáti (-síjem); *impf.* presévati, presvítati; *tr.* presvétiti, prezáriti.

durchstreichen prečŕtati, prekrížati, izbrísati (-bríšem); *impf.* prečrtovati, krížati, prekriževati; (als Landstreicher) klátiti se po..., potépati se po..., skítati se; (vom Winde) prepihávati, vleči (vlečem) skoz..

Durchstreichung *f.* prečrtávanje.

durchstreifen s. durchstreichen.

Durchstrich *m.* prečŕt, prekrížěk; (der Vögel) prelèt.

durchströmen pretéči (-téčem) skoz.., preplúti (-plóvem, -plújem), prevalíti se skoz..; *impf.* pretékati; (von Gefühlen) izprelétati, obhájati.

durchstudieren proučíti, premózgati, premísliti.

Durchstudieren *n.* proučevánje.

durchstürmen previhráti, prehrúti (-hrújem); *impf.* vihráti, hruti, razsájati, razgrájati.

durchsuchen preískati (-íščem), razískati; *impf.* preiskovati.

Durchsuchung *f.* preiskáva, raziskáva, preiskovánje.

durchtändeln preigráti, igráje potrátiti.

durchtanzen preplésati, prerájati.

durchtoben predivjáti, *impf.* divjáti, razgrájati, razsájati skoz.., po..

durchtönen razlégati se, donéti, glasíti se po..

durchtragen prenésti, *impf.* prenášati.

durchträumen presánjati.

durchtreiben skoz gnati (ženem), skoz góniti, skoz tírati; (eine Sache) dognáti, *impf.* dogánjati.

durchtreten *tr.* shóditi, steptáti, preteptáti; *intr.* skoz stópiti, prestópiti; *impf.* prestópati.

Durchtrieb *m.* pregòn; (Ort) gónja.

durchtrieben zvit, zvitorèp, premetèn, navíhan, presúkan, prekánjen, muhast; —er Mensch navíhaněc, zvitorépěc, presúkaněc, prekánjeněc.

Durchtriebenheit *f.* zvítost, premeténost, prekánjenost, presúkanost.

Digitized by Google

Durchtritt *m.* prestòp, prehòd. [šati.
durchtrocknen presušiti, *impf.* presú-
durchüben provéžbati, proučiti.
durchwachen prebedéti, prečúti (-čújem); *impf.* prebedévati.
durchwachſen prerásti (-rástem), *impf.* preráščati; *adi.* prerástel.
durchwägen pretéhtati, *impf.* téhtati; *fig.* presóditi, *impf.* presójati.
durchwallen prehóditi, prerómati; *impf.* prehájati.
durchwandeln prehóditi, prešétati; *impf.* prehájati, šétati (se) po . .
durchwandern prepotovati, prehóditi, obhóditi; omésti (-métem); *impf.* potovati po . . , hóditi po . . , prehájati.
durchwärmen razgréti (-gréjem), se-, pregréti; *impf.* raz-, se-, pregrévati.
durchwaſchen prepráti (-pérem), premíti (-míjem); *impf.* prepírati, premívati; ſ. unterwaſchen.
durchwäſſern raz-, premóčiti, zmóčiti; *impf.* razmákati, premákati.
durchwaten prebrésti (-brédem), prebróditi; pregáziti.
durchweben pretkáti (-tkám, -tkèm); preplésti (-plétem); *impf.* pretkávati, preplétati.
Durchweg *m.* prehòd.
durchwegs *adv.* vse skoz, popólnoma, skózinskoz, povsèm.
durchwegſam prehóden.
durchwehen prepíhati, prevéti (-véjem); *impf.* píhati (píham, pišem) skoz . . , prepihovati, veti.
durchweichen *tr.* raz-, premóčiti, prevlážiti; *impf.* raz-, premákati, prevlaževati; *intr.* odmékniti, premóčiti se.
durchweinen prejókati (-jóčem), preplákati (-pláčem), prevékati; *impf.* prejokovati.
durchwerfen skoz vreči (vržem), — zalúčati, — hítiti; *impf.* skoz métati (méčem), — lúčati, — hítati; (durcheinander) premétati, prevréči (-vržem); *impf.* premetávati; (das Getreide) prevéti (-véjem), prevéjati (-véjem).
durchwehen izlízati (-lížem), predégniti, prebrúsiti; *impf.* izlizovati, predrgovati, prebrúšati.
durchwinden preplésti (-plétem), zaplésti, previti (-víjem); *impf.* pre-, zaplétati, prevíjati; ſich — izmotáti se, izviti se.
durchwintern prezímiti, *impf.* prezímovati.
durchwirken pretkáti (-tkám, -tkèm), vtkáti, zavótčiti, prevótkati; *impf.* pretkávati.
durchwiſchen ſ. entwiſchen, auswiſchen.
durchwittern *intr.* razpásti (-pádem), *impf.* razpádati; izvetréti; *tr.* izvétriti; durchwittert razprézan (kamen).
durchworfeln prevéjati.
durchwühlen preríti (-rijem), razríti, pregrébsti (-grébem), prevréči (-vržem), premétati (-méčem), razkópati (-kópljem); *impf.* pre-, razrívati, pregrébati, premétati (-métam), razkopávati.
Durchwurf *m.* premèt.
durchwürzen začíniti, *impf.* začínjati; presladíti; prevonjáti.
durchwüthen predivjáti.
durchzählen preštéti (-štéjem), prebrójiti; *impf.* preštévati.
durchzauſen razmfščiti, razkuštráti, razčóhati, razráhati.
durchziehen prepíti (-pijem); zapíti.
durchziehen pretégniti, skoz potégniti, prevléči (-vléčem); *impf.* pretégati, skoz potegovati; (Kabel) vdéti (-dénem), *impf.* vdévati; (eine Maſche) prevésti (-védem); (das Land) pre-, obhóditi, prepotovati; *impf.* prehájati, iti (idem, grem), potovati skoz . . ; (verächtlich) vláčiti se, skítati se, potépati se; (v. d. Luft) skoz píhati (piham, pišem), prepihovati.
durchzittern pretrésti, pretrésniti; *impf.* pretrésati.
Durchzoll *m.* prevoznína.
Durchzug *m.* prehòd; (der Ware) prevòz, prevóžnja; (der Luft) prepih.
Durchzugsgut *n.* prevózno blagó.
durchzwängen skoz posíliti, skoz potísniti; *impf.* skoz posiljevati, skoz potískati; ſich — preríti (-rijem) se, *impf.* prerívati se.
durchzwitſchern pregostoléti, prežvrgoléti; *impf.* pregostolévati, prežvrgolévati.
dürfen sméti (smem); móči (morem), utégniti; (nöthig haben) treba biti (sem) komu česa, potrebovati.

Digitized by Google

dürftig potrében, ubóžen, siromášen, revžen.
Dürftigkeit *f.* ubóštvo, siromášnost, révščina.
Dürftigkeitszeugnis *n.* ubóžni list, izpričeválo ubóštva.
dürr suh, osehél, posušen, vèl, ovenél; ſ. mager; —er Baum suhál (-i), sehlíca; —eš Reišholz sehljád (-i).
Dürre *f.* suša, suhóta.
Dürricht *n.* sehljád (-i), sušmád (-i).
Dürrſucht *f.* sušica, jétika.
Durſt *m.* žeja; *fig.* želja, pohlèp, hrepenénje; ich habe — žeja me; — machen užéjati, *impf.* žéjati.
durſten, dürſten žeja me, piti se mi hoče, žejen biti (sem); *fig.* hlepéti, hrepenéti, koprnéti.
durſtig žejèn; *fig.* željèn, pohlépen, koprnéč; — werden užéjati se.
Duſel *m.* omótica, omáma, brezzavést (-i).
duſelig omótičen, omámljen, brezzavéstен.
düſter mračen, mežáv, mrkél; (mürriſch) čemérен, zlovóljen; — werden temníti se, mračíti se.
Düſterling *m.* mračnják.
düſtern mračíti se, temníti se, oblačíti se; zmračíti se, pooblačíti se. [nost.
Düſternheit *f.* mrak; otóžnost, čemér-
Düte *f.* zavitèk, škrnícelj; (Münze) tútka, nézica.
Dutzend *n.* dvanajstérica, dvanajstéro.
dutzendweiſe *adv.* po dvanájst.
Dutzbruder *m.* pobrátim, bratéc.
dutzen tíkati.
Dutzſchweſter *f.* poséstrima, séstrica.
Dynamik *f.* siloslóvje, dinámika.
dynamiſch siloslóvен, silokázen, dinámičen.
Dynamiſt *m.* siloslóvec, dinamíst.
Dynaſt *m.* vladár; **Dynaſtie** *f.* vladárska rodovína, — rodbína, dinastíja.
Dyſenterie *f.* griža, krvavíca.
Dyſkraſie *f.* diskrazija, nápačna in škodljíva mešáva telésnih sokov.
Dyſpnöe *f.* nadúha, sigavica, sipljívost.

E.

Ebbe *f.* oséka; — und Flut oséka in plíma, biba, bíbavica.
ebben osékniti, upásti (-pádem); *impf.* osékati, upádati.
Ebbeſtrom *m.* osekotòk.
eben *adi.* ravèn, plan; (flach) ploščát; (glatt) gladèk; zu ebener Erde pri tleh; eben machen ſ. ebnen; *adv.* práv, vprav, právkar, ravno, báš; eben jetzt práv sedáj; ebenſo ravno takó, práv takó, isto takó; —e Stelle ravníca.
Ebenbaum *m.* črni dob, eben.
Ebenbild *n.* podóba, prílika, obráz.
ebenbürtig enakoróden, istoróden, ístega rodú.
Ebenbürtigkeit *f.* enakoródnost.
ebendaſelbſt *adv.* ravno tàm, prav ondi.
ebenderſelbe taísti, ravno tisti.
Ebene *f.* ravnína, ravèn (-i), raván (ravní), ravníca, ravnóta; planjáva, plan (-i), planóta.
ebenerdig pritličen.
ebenfalls *adv.* tudi, enáko, tako tudi.
ebenflächig ravnoplósk.
Ebenholz *n.* ebenovína.
Ebenmaß *n.* somérje, somérnost, skladnost.
ebenmäßig somérен, primérен.
Ebenmäßigkeit *f.* somérnost.
ebenſoviel ravno —, práv tóliko.
ebenſoweit enáko daleč.
ebenſowenig ravno —, práv tako malo.
ebenzeitig ſ. gleichzeitig.
Eber *m.* merjásec.
Ebereſche *f.* jerebíka, oskóruš, oskórš.
Ebereſchenbeere *f.* jerebína, jerebíkova jágoda.
Eberraute *f.* áborat.
Eberwurz *f.* (*Carlina acaulis*) bodéča neža, kómpava, konjska potíca.
ebnen ravnáti; z-, po-, uravnáti.
Ebner *m.* ravnáč.
echauffieren razvnéti (-vnámem), razgréti.
Echo *n.* jèk, jeka, odmèv.
echt pristèn, pravi; (von der Farbe) stanovítен; —eš Gold čisto zlató; —e Kinder pravi —, zakónski otróci.

Digitized by Google

Echtheit *f.* pristnost, pravost.
Ecke *n.* ogél, ogál, vogél; **Ecke** ógelni.
Eckbrett *n.* krájnik, krájnica, ógelna deská.
Ecke *f.* ogél, ogál, vogél; (Kante) rob, rogélj.
Eckhaus *n.* skončna hiša, hiša na oglu.
eckig oglát, voglát; robát; *fig.* neolikan.
Eckpunkt *m.* oglišče.
Eckſparren *m.* ógelni lemez.
Eckſtein *m.* ógelnik, ógelni kamen.
Eckzahn *m.* podóčnik, podočnják; (Hauzahn) čekán.
eclatant sijájen, odličen; očít.
edel blag, plemenít, žlahtén; (von Metallen) drag; (v. Obſt) pitom.
Edeldame, Edelfrau *f.* plemenita —, žlahtna gospá, plémkinja, plemenitášinja. [srca.
edeldenkend blagomisléč, plemenitega
Edelfink *m.* ščínkavec, zeba.
Edelfräulein *n.* plemenita góspica.
edelgeboren plemenít, plemenítega rodú.
Edelgeſtein *n.* drago kámenje.
Edelgut *n.* plemenítnikovo —, plemenitáško poséstvo.
Edelherr *m.* plemenítnik, žlahtnik, plemič.
edelherzig blagosrčen, blagodúšen.
Edelhirſch *m.* navádni jelen.
Edelhof *m.* plémiški dvòr.
Edelknabe *m.* (plémiški) gospodič.
Edelkoralle *f.* žlahtna koralja.
Edelkrebs *m.* jélševec.
Edelleute *pl.* plemenitáši, plémstvo.
Edelmann *m.* plemenitáš, plemenítnik, plemič; vlastelín.
Edelmarder *m.* kuna plemenita.
Edelminze *f.* meta.
Edelmuth *m.* blagodúšnost, blagosrčnost, plemenítost (srca).
edelmüthig blagodúšen, blagosrčen, plemenítega srca.
Edelſinn *m.*, **edelſinnig** ſ. Edelmuth, edelmüthig.
Edelſtein *m.* dragi —, žlahtni kamen.
Edelweiß *n.* *(Gnaphalium Leontopodium)* planíka, očnica, belúnec, pečnica, skálarica, óčino zélišče, skalíca.
Edelwild *n.* žlahtna divjáčina.
Edict *n.* oklic, razglás; ein — ergehen laſſen razglásiti.
Edictalladung *f.* oklícni pozív, ediktálno povabílo.
edieren izdáti, *impf.* izdájati.
Edition *f.* izdája, izdájanje.
Edle *m.* ſ. Edelmann; *f.* ſ. Edeldame.
Educt *n.* izvòd, izvléček.
Effect *m.* učínek, uspéh, izíd, nasléděk; (Eindruck) vtísk.
Effecten *pl.* stvarí, reči, pohíštvo; (Wechſel) menice; (Wertpapiere) vrédnostni papírji, efekti; (Ware) blagó, roba, pratež.
effectiv resníčen, dejánski; —e Zahlung plačilo v gotóvem denárju, plačílo v gotovíni.
effectuieren izvršíti, izvésti (-védem).
effectvoll dojmljiv, učinljiv.
egal enák, enakoličen.
egaliſieren izenáčiti.
Egel *m.* pijávka, pijávica; (b. Schafen) metljáji *pl.*
egelkrank metljáv, metúljav. [vost.
Egelkrankheit *f.* metljávica, metúljaEgge *f.* brana, zobáča.
Eggebalken *m.* braníšče. [brani.
Eggehaken *m.* branovlék, kljuka na
eggen vláčiti, bránati; povláčiti, zabránati; das Eggen vláka.
Egger *m.* branáč.
Eglanterroſe *f.* *(Rosa Eglanteria)* žolta vŕtnica.
Egoismus *m.* sebíčnost, samoprídnost, samoljúbnost.
Egoiſt *m.* sebíčnež, samoprídnež.
egoiſtiſch sebíčen, samopríden, samoljùb, sebeljúben.
ehe *conj.* preden, predno.
ehe, eher *adv.* prej; ehestens bŕž ko bŕž, bŕž ko je mogóče, čim prej.
Ehe *f.* zakon; (Heirat v. Manne) ženítev, (v. Weib) možítev, vdája; — eingehen v zakon stópiti; — auflöſen, trennen zakon razvézati; — ſcheiden zakon lóčiti; **Ehe-** zakónski; ženítni, ženítveni.
Eheaufgebot *n.* oklic.
Eheband *n.* zakónska vez (-í), ženítvena zveza.
Ehebewilligung *f.* ſ. Eheconſens.
ehebrechen prešuštvovati.

Digitized by Google

Ehebrecher *m.* prešuštnik; —in *f.* prešuštnica.
ehebrecherisch prešuštən, prešuštljiv.
Ehebruch *m.* prešuštvo, prešuštvovanje.
Eheconsens *m.* ženitvena dovolítev.
Ehecontract *m.* ſ. Ehevertrag.
ehedem, ehedeſſen *adv.* nekoč, nekdaj, popréj.
Ehedispens *m.*, **Ehedispenſation** *f.* izpreglèd zakónskega zadŕžka, oprostítev ženitvene zapréke.
Eheerklärung *f.* izjáva za ženitev.
Ehefrau *f.* zakónska žena, druža, soprógа.
Ehegatte *m.* zakónski mož, zakónski drug, soprog.
Ehegatten *pl.* mož in žena, zakónski.
Ehegeld *n.* dota.
Ehegelöbnis *n.* zakónska obljúba.
Ehegemahl, Ehegenoſs *m.* zakónski drug, soprog; —in *f.* zakónska druža, soprógа.
Ehegericht *n.* zakónsko sodíšče.
Ehegeſetz *n.* zakónski zakon.
ehegeſtern *adv.* predvčérajšnjim.
Ehegiltigkeit *f.* veljávnost zakóna.
Ehehälfte *f.* zakónski drug, zakónska druža, zakónsko podrúžje.
Ehehindernis *n.* zakónski zadŕžek, ženitvena zapréka.
Ehekind *n.* zakónsko dete.
Ehekrüppel *m.* zakónska pokvéka.
eheleiblich zakónski.
Eheleute *pl.* zakónski, mož in žena.
ehelich zakónski.
ehelichen v zakon stópiti, zakon skléniti, v zakon vzéti (vzámem); *impf.* v zakon jemáti (jémljem); (v. Manne) oženíti se; (v. Weibe) omožíti se.
Ehelichung *f.* ženitév, možitév.
ehelos brezzakónski, neoženjen; samec; (v. Weibe) nevdána, neomožéna, samica; der —e Stand samski stan, brezzakónstvo.
Ehelosigkeit *f.* brezzakónstvo.
eheluſtig ženítve željèn.
ehemalig nekdánji, nekdášnji.
ehemals *adv.* nekdaj, svoje dni.
Ehemann *m.* ſ. Ehegatte.
Ehemeldzettel *m.* ženítna zglásnica.
Ehepaar *n.* mož in žena, zakónska dvójica.
Eheparten *pl.* ženítveno pismo, ženítna pogódba.
Ehepflicht *f.* zakónska dolžnóst.
Eherecht *n.* zakónsko právo.
Ehering *m.* zakónski —, ženítni prstan.
ehern méden, bronast.
Eheſchatz *m.* dota, jútrnja, jutrnjína; ljubíměc, ljuba.
Eheſcheidung *f.* ločítev zakóna, razporóka, razporočítev.
Eheſcheidungsklage *f.* tožba na ločítev.
Eheſchließung *f.* sklenítev zakóna, možítev, ženítev.
Ehesegen *m.* zakónski —, ženítveni blagoslov.
Eheſtand *m.* zakónski stan.
eheſtens *adv.* bŕž ko bŕž, krž ko bo mogóče, kar najprej mogóče.
Eheſtreit *m.* zakónski prepír, spòr.
ehethunlichſt ſ. eheſtens.
Ehetrennung *f.* razvéza zakóna.
Eheungiltigkeit *f.* neveljávnost zakóna.
Eheverbot *n.* prepóved zakóna.
Eheverlöbnis, Eheverſprechen *n.* zaróka, zaróke *pl.*
Ehevermächtnis *n.* zakónsko volílo.
Ehevertrag *m.* ženítna pogódba.
ehevor *adv.* popréj.
ehevorgeſtern *adv.* predvčérajšnjim.
Eheweib *n.* ſ. Ehefrau.
ehrabſchneiden čast (-i) vzéti (vzámem), *impf.* čast jemáti (jémljem), — krasti (kradem); oprávljati, obrekováti.
Ehrabſchneider *m.* opravljívec, obrekovávec; —in *f.* opravljívka, obrekovávka.
Ehrabſchneidung *f.* častikrája; oprávljanje, obrekovánje.
ehrbar poštèn, častít, častèn, častítljiv; (gegiemend) spodóbèn, pristójen.
Ehrbarkeit *f.* poštènost, častítost; spodóbnost, pristójnost.
Ehrbegierde *f.* častiželjnost, častihlépnost.
ehrbegierig častiželjèn, častihlépen.
Ehre *f.* čast (-i); pošténje, dobro ímé (-na); ich habe die — v čast mi je, v čast si štejem; jemanden zu —n komu na čast; in —n halten číslati, spoštovati, častíti; **Ehren-** častni.
ehren častíti; počastíti; (ſchätzen) spoštovati, číslati.
Ehrenamt *n.* častna služba.

Digitized by Google

Ehrenangelegenheit *f.* reč (-i), ki se tiče poštênja.
Ehrenbahn *f.* pot častí.
Ehrenbeleidigung *f.* žaljênje častí.
Ehrenbenennung *f.* častni naslôv.
Ehrenbezeugung *f.* počastítev, počastílo, izkazílo častí.
Ehrenbürger *m.* častni meščân; **=recht** *n.* častno meščánstvo.
ehrend častílên, častên, častljiv.
Ehrendame *f.* častna dvórnica.
Ehrendienſt *m.* častna služba.
Ehrenfall *m.* stvar (-í) tičóča se častí in poštênja.
Ehrengarde *f.* častna straža.
Ehrengeleit *n.* častno spremstvo.
Ehrengericht *n.* častno sodíšče.
ehrenhaft poštên, častít, časti vreden.
Ehrenhaftigkeit *f.* poštênost.
Ehrenklage *f.* tožba zarádi žaljênja častí.
Ehrenkleid *n.* pražnje oblačílo, práznična obléka; častna odév (-í).
Ehrenkränkung *f.* žalítev častí, uvréda poštênja.
Ehrenkreuz *n.* častni križéc.
Ehrenlegion *f.* častna légija.
Ehrenmann *m.* poštenják.
Ehrenmitglied *n.* častni ud, — član.
Ehrenname *m.* častno imé (-na).
Ehrenpforte *f.* slavolôk.
Ehrenpoſten *m.* častno mesto.
Ehrenpreis *m.* častna nagráda; *bot. (Veronica)* jétičnik.
Ehrenpunkt *m.* reč (-i) tičóča se častí.
Ehrenrath *m.* častni svèt.
Ehrenretter *m.* rešítelj poštênja, spasítelj častí.
Ehrenruf *m.* častni pozív.
ehrenrührig čast žaléč, sramótên.
Ehrenſache *f.* častna zadéva, — reč (-i); **das iſt eine —** to gre za poštênje.
Ehrenſäule *f.* častni stolp, — stebêr, spomeník.
Ehrenſchänder *m.* oskrunítelj častí; opraljívec; —in *f.* oskrunítelj ica časti; opravljívka.
ehrenſchänderiſch oskrunjeválen, sramotílen; opravljiv, obrekoválen.
Ehrenſitz *m.* častni sedež.
Ehrenſold *m.* častna nagráda, častno plačílo.
Ehrenſtelle *f.* častno mesto, častna služba.
Ehrenſtufe *f.* stopnja častí.
Ehrentag *m.* častni dan, slovésni dan.
Ehrentempel *m.* slavohrám, tempêlj častí.
ehrenthalben (-r) zavóljo častí, zarádi
Ehrentitel *m.* častni naslôv. [vica.
Ehrentrunk *m.* častni napítek; zdra-
Ehrenverletzung *f.* žalítev častí, uvréda poštênja.
ehrenvoll častítljiv, prečástên, slavên.
Ehrenwache *f.* častna straža. [dên.
ehrenwert časti —, spoštovánja vre-
Ehrenwort *n.* častna beséda, moška beséda; **das — geben** besédo dati; **auf mein —** mož beséda, na mojo besédo.
Ehrenzeichen *n.* častno známenje, znak častí.
ehrerbietig spoštljiv, spoštovâlen.
Ehrerbietigkeit, Ehrerbietung *f.* spoštljívost, spoštovánje.
Ehrfurcht *f.* spoštovánje, spoštljívost.
ehrfürchtig spoštljiv. [žen.
ehrfurchtsvoll prespoštljiv, preponi-
Ehrgefühl *n.* čuvstvo poštênja; **er hat kein —** ni mu mar za čast, — poštênje, ni ga sram, nima srameżljívosti.
Ehrgeiz *m.* častilákomnost, častihlépnost.
ehrgeizig častilákoměn, častihlépên.
Ehrgier *f.* častiželjnost.
ehrgierig častiželjên.
ehrlich poštên.
Ehrlichkeit *f.* poštênost.
Ehrliebe *f.* častiljúbje.
ehrliebend častiljúbên.
ehrlos nepoštên, brezčástên, brez poštênja. [nje.
Ehrloſigkeit *f.* nepoštênost, nepoště-
ehrſam častít, častên.
Ehrſamkeit *f.* častítost. [nost.
Ehrſucht *f.* častilákomnost, častihlép-
ehrſüchtig častilákoměn, častihlépên.
Ehrtrieb *m.* nagòn po časti.
ehrvergeſſen nesrámen, nepoštên.
ehrwidrig nečástên, zoper čast.
Ehrwürden (Titel) prečástni gospód, prečastíti gospód.
ehrwürdig častí vreden, častítljiv.
ei! *interj.* o! ej! lej! glej! dà-tè!
ei was čemú to! kaj mi do tega!

Digitized by Google

Ei *n.* jajce; belica (bei Radkersburg); *dem.* jájčece; (ohne Schale) mečúš; (verdorben) klopótec, zapŕtek, skrnják; (unausgebrütet) mulček, muljak; (geerbt) pisanica, pirh; Ostern módo, móda, modè (-éta).

Eibe *f. (Taxus)* tisa; **Eiben-** tisov; **=holz** *n.* tisovina; **=wald** *m.* tisovje, tisje.

Eibiſch *m. (Althaea)* navádni slez; **Eibiſch-** slezov; **=kraut** *n.* slézovina; **=thee** *m.* slezov čaj, slézovec.

Eiche *f.* hrast, dob; *dem.* hrastič, dobec; **Stein—** graden, črepinjak; **Kork—** pluta; **Eichen-** dobov, hrastov.

Eichel *f.* želod; **Buch—** žir; **Eichel-** želódov.

eichelförmig želódast.

Eichelgeld *n.* žirovnica, žirnína.

Eichelhäher *m.* šoja.

Eichelkelch *m.* želódova kápica.

Eichelmaſt *f.* želódna paša, — pica, žir.

Eichenblatt *n.* hrastov list, hrástovo peró (-ésa).

Eichenholz *n.* hrastovina, hrastína, dóbovina, hrastov les.

Eichenkranz *m.* hrastov venec.

Eichenmiſtel *f. (Loranthus)* ohmélje.

Eichenrinde *f.* hrástova skorja, hrastov lub, hrástovo od. dóbovo lubje.

Eichenwald *m.* hrastov les, — gózd, — log, hrastje, dobje.

Eichhorn, Eichhörnchen *n.* véverica, vígorica; **Eichhorn-** véveriči.

Eichwald *m.* ſ. Eichenwald.

Eid *m.* priséga, zapriséga; einen — ablegen priséči (-sézem), *impf.* priségati; einem den — abnehmen koga zapriséči, v priségo vzéti (vzámem) koga; mit — bekräftigen s priségo potŕditi, *impf.* potrjevati; ſich mit einem — verpflichten zapriséči se; den — anbieten priségo ponúditi; den — ablehnen priségo odkloníti; den — antreten priségo nastópiti; den — auftragen priségo naložiti, *impf.* nalágati; in — genommen prisézen, zaprisézen; falſcher — kriva priséga; **Eid-** prisézni.

Eidam *m.* zèt (der Tochter Mann).

Eidbruch *m.* prelóm prisége, prisegolóm, prisegolómstvo.

eidbrüchig prisegolómen, krivorótен; der Eidbrüchige prisegolómec.

Eidbürge *m.* prisézni pórok.

Eidechſe *f.* kúščarica, martínček; (grüne) kuščar, zelénec; **Eidechſen-** kúščarjev, kúščaričji.

Eiderdunen *pl.* puh, gaginje perje.

Eidergans *f.* gaga.

Eides- prisézni.

Eidesablegung *f.* priséga, priséganje.

Eidesanmeldung *f.* zglasitèv k priségi.

Eidesannahme *f.* sprejèm prisége.

Eidesauflegung *f.* naláganje prisége.

Eidesauflegung *f.* odpúst prisége.

Eidesformel *f.* besedílo prisége, prisézne besede.

eidesfräftig pod priségo.

Eidespflicht *f.* prisézna dolžnóst.

eidesflättig namésto prisége, priségo nadomestujóč.

Eidesverweigerung *f.* odréka prisége.

Eidgenoſſe *m.* sopriséžnik, zavéznik, sorótnik.

Eidgenoſſenſchaft *f.* zavéza, zaróta.

eidgenöſſiſch sopriséžen, zavézen.

eidlich prisézen; *adv.* s priségo, po priségi.

Eidſchwur *m.* priséga.

eidvergeſſen ſ. eidbrüchig.

Eier- jajčji, jajčni.

Eierchen *n.* jájčece.

Eierdotter *m.* rumenják, črmljak.

Eierhandel *m.* kupčija z jajci; — betreiben jajčáriti.

Eierhändler *m.* jajčar; — in *f.* jájčarica.

Eierklar *n.* belják.

Eierkuchen *m.* jajčnik, jajčni koláč.

eierlegend nosèn.

Eierpflaume *f.* sliva, drmóncelj, štrbóncelj.

Eierſchale *f.* jajčja lupína.

Eierſchmalz *n.* cvrtjè.

Eierſtock *m.* jájčnjak, jájčnik.

Eifer *m.* goréčnost, prizadévnost, marljívost, nástojnost; vnétost.

eifrig, eifrig goréč, prizadéven, marljiv, marén, nástojen; vnét, iskrén.

eifern (zürnen) srdíti se, togotíti se, njédati se; (ſich bemühen) prizadévati, potegovati se za kaj, pogánjati se, gnati (ženem) se za kaj, skrbéti, goréti; *pf.* prizadéti (-dénem) si, potégniti se; (gegen etwas) upírati se čemu, protíviti se, ustávljati se.

Digitized by Google

Eiferſucht *f.* ljubosúmnost, ljubomòr, sumnjívost.
Eiferſüchtelei *f.* sumníčenje.
eiferſüchtig ljubosúmen, ljubomórən.
Eiferſüchtler *m.* ljubosúmnik, sumnjívec.
Eiform *f.* jajčja podóba.
eiförmig jajčast, jajčkast.
eigen lastən, svoj; (beſonders, ſeltſam) posében, čuden; (angeboren) svoj, prirojèn; zu — haben premóči (-mórem), v lasti iméti (imám); es iſt mein, dein — moje je, tvoje je; ſich — machen svojíti si, lastíti si; prisvojíti si, prilastíti si; *impf.* prisvájati si; auf —e Kraft sam od sebe, ob svojem; auf —en Namen na svoje imé; im —en Namen v svojem iménu.
eigenberechtigt samosvój, svojeprávən.
Eigenberechtigung *f.* samosvójnost.
Eigendünkel *m.* domišljávost. [zina.
Eigengeſchwindigkeit *f.* samosvója br-
eigenhändig svojeróčən, lastnoróčən; *adv.* svojeròč, svojeróčno. [nost.
Eigenheit *f.* svojstvo, posébnost, last-
Eigenhilfe *f.* svoja —, samolástna pomoč (-i).
Eigenjagdgebiet *n.* samosvój lovski okráj.
Eigenliebe *f.* samoljúbje, samoljúbnost, svojeljúbje.
eigenliebig samoljúbən, svojeljúbən.
Eigenlob *n.* lastna hvala, samohvála, samohválje, samohválstvo.
eigenmächtig samolástən; samosílən; *adv.* samolástno, iz lastne močí, sam od sebe.
Eigenmächtigkeit *f.* samolástnost; samosílnost.
Eigenname *m.* lastno imé (-na).
Eigennutz *m.* samoprídnost, samopášnost, sebičnost, samogóltnost.
eigennützig samoprídən, samopášən, sebíčən, samogóltən.
Eigennützige *m.* samoprídnež, samopášnik, sebičnež, samogóltnik; *f.* samopášnica, sebíčnica.
Eigennützigkeit *f.* ſ. Eigennutz.
eigens *adv.* nalašč, navlašč.
Eigenſchaft *f.* lastnóst, svójstvo; kakóvost, kakšnost.
Eigenſchaftswort *n.* pridévnik.
Eigenſinn *m.* svojeglávnost, trdoglávost, trmoglávost, trma.
eigenſinnig svojeglàv, svojeglávən, trmoglàv, trmoglávən, trmast. [jina.
Eigenthum *n.* last (-i); lastnína, svo-
Eigenthümer *m.* lastník; —in *f.* lastnica.
Eigenthümerſchaft *f.* lastníštvo.
eigenthümlich lastən; posében, lastovít, osobítən; *adv.* posébno, lastovíto.
Eigenthümlichkeit *f.* posébnost, osobítost.
Eigenthumsklage *f.* tožba radi lastníštva, lastnínska tožba.
Eigenthumsrecht *n.* lastnínska pravica; lastnínsko pravo.
eigentlich lastən; pravi, istinít, resníčen; *adv.* pravzaprav, po pravíci, zarés.
Eigenwille *m.* lastna volja, svoja volja, samovólja, samovóljstvo, svojevóljnost.
eigenwillig samovóljen, svojevóljen.
Eigenwürde *f.* lastna veljáva.
eignen ſich svojíti si, lastíti si; prisvojíti si, prilastíti si; *impf.* prisvájati si; (zu etwas) biti (sem) za kaj, sposóben biti za kaj; es eignet ſich spodóbi se, pristoji; dieſe That eignet ſich zum Verbrechen to dejánje je tako, da se more šteti med zločínstva; geeignet sposóben, priprávən.
Eigner *m.* lastník.
Eignung *f.* sposóbnost, priprávnost.
Eiland *n.* ostròv, otòk.
Eilbote *m.* hitri sèl, jádrnik.
Eile *f.* hitrόst, urnost, naglost, náglica, speh, brzόst; in — nágloma, v náglici; es hat — mudi se.
eilen hitéti, podvízati se, spéšiti se, žúriti se, páščiti se; (v. d. Zeit) potékati, hitéti; er muſs — mudi se mu.
eilend hitər, nagel, jadrn, urən.
eilends *adv.* brzo, brž, hitro, naglo, urno.
eilf, elf enájst.
Eilf *f.*, **Eilfer** *m.* enajstica.
eilferlei enajstér.
eilfertig spešən, urən, hitər.
Eilfertigkeit *f.* spešnost, urnost.
eilffach enajstérən, enajstérnat.
eilfjährig enajstlétən.
eilfmal enájstkrat.
eilfmalig enájstkratən.

Digitized by Google

einſtägig enajstdnévėn.
Einſtel *n.* enajstina, enajstínka.
einſtens enájstič.
Einſut *n.* brzovózno blagó.
einig hitėr, nagėl, urėn, bŕz.
einigſt *adv.* kar nájbrž, bŕž bŕž.
Einmarſch *m.* brzi pohòd.
Einpoſt *f.* brzovòz.
Einſug *m.* brzovlák, naglič.
Eimer *m.* vedro; čebėr, orna.
eimerweiſe po vedrih.
ein (als Artikel wird nicht überſetzt); *num.* éden (vor Subſtantiven èn), éna, éno; jedėn; *pron.* kdo, nekdó, neki; in einemfort venomér, nepreném̀homa; unter einem obénem, vrèd, zajédno; der eine — der andere ta — oni; einer mit dem andern drug z drugim; einmal eins iſt eins enkrat ena je ena; ein und derſelbe isti, taísti; ein- eno-: enoòk einãugig.
einackern podoráti (-órjem), zaoráti; *impf.* zaorávati.
einander *adv.* (einer den andern) drug drúgemu, drug drúgega, edėn drúgega, med sebój; an— tik, tíkoma, drug polėg drúgega; nach— zapóred, zaporédoma, po vrsti, drug za drugim; aus— nárazėn, vsakségbi; mit— vkùp, skùp; neben— vštríc; für— drug za drúgega, edėn za drúgega; durch— vse križem, križema; hinter— drug za drugim, edėn za drugim; alle mit — vsi skùp, vsi splàz.
einantworten prisóditi, *impf.* prisójati.
Einantwortung *f.* prisojílo.
Einantwortungsſchreiben *n.*, =urkunde *f.* prisojílno pismo, prisojílnica.
einarbeiten ſich izúriti —, izvẽžbati se v čem.
einarmig enoròk, enoróčėn; enokràk.
einartig enovŕst, enovŕstėn.
einäſchern upepelíti, požgáti (-žgèm), v pepél izpremeníti; *impf.* požígati; (die Stirn) pepelíti; opepelíti, s pepélom potrósiti.
einathmen v sebe —, váse díhati, sopsti, v se vleči (vlečem).
Einathmung *f.* vdih.
einãugig enoòk, samoòk.
einbalſamieren mazíliti, balzamovati; pomazíliti.
Einband *m.* vez (-í); vézanje.
Einbeere *f.* (*Paris quadrifolia*) volčja jágoda.
einbegleiten (ein Geſuch) prošnjo s poročilom predložíti, — oprémiti; *impf.* predlágati, oprémljati.
Einbegleitungsbericht *m.* predlóžno poročilo.
einbegreifen vštéti (-štéjem), vračúniti, vrèd vzéti (vzámem); *impf.* vštévati, vrèd jemáti (jémljem); einbegriffen ſein vmes biti (sem).
Einbegriff *m.* vštétje; mit — der Koſten s stroški vrèd; prištévši stroške.
einbeinig enonòg, enonóžėn.
einbeißen vgrízniti, zatéti (-tnèm); *impf.* vgrizovati.
einbekennen napovédati (-vém), spoznáti, prizнáti, pripoznáti; *impf.* spoznávati. [nje.
Einbekenntnis *n.* napóved (-i), priznа-
einberufen poklícati (-kličem), sklícati, pozváti (-zóvem); (Banknoten) preklícati in iz obtéka vzéti (vzámem), razveljáviti.
Einberufung *f.* poklic, sklic, pozív, sklicevánje (k službi); (von Münzen) preklic novcev.
Einberufungsedict *n.* pozívni oklic, pozívni razglàs.
Einberufungskarte *f.*, =zettel *m.* pozívni list, pozívnica.
einbeziehen vštéti (-štéjem), privzéti (-vzámem) k čemu; *impf.* vštévati; die Koſten nicht einbezogen brez vštétih stroškov.
Einbeziehung *f.* privzétek.
einbiegen upógniti, pregníti (-gánem), zlékniti; *impf.* pregíbati (-am, -bljem), upogíbati.
Einbiegung *f.* pregìb, pregíbek; upogíbanje.
einbilden ſich mísliti si, zdeti se (komu); domísliti si, umísliti si; *impf.* domíšljati si, domišljevati si; (ſtolz ſein) prevzémati se, domíšljati si.
einbilderiſch domišljív, domišljáv.
Einbildung *f.* domíslek; domišljija, domišljáva, domišljevánje; (falſche) dozdévėk.
Einbildungskraft *f.* domíselnost, domišljívost, obrazotvórnost.

Digitized by Google

Einbinddecke *f.* povójna odéja.
einbinden vézati (vézem); zvézati, *impf.* zvezovati.
einblasen vpíhniti, *impf.* vpihovati.
einblätterig enolist, enolístən.
einbleuen vtépsti, zabíti (-bíjem); *impf.* vtépati, zabíjati.
einbohren zavŕtati, uvŕtati.
einbrechen *tr.* (Mauer) po-, razdréti (-dérem), razrúšiti, razsúti (-sújem u. -spèm); *impf.* podírati, rúšiti, razsípati (-sípljem); (die Thür) razbíti (-bíjem), polomástiti, ulómiti; (zerbrechen) razlómiti; *intr.* vdréti se, vlómiti se, predréti se; (in ein Haus) vlómiti, predréti, zlomástiti (v hišo); (von der Zeit) pritískati, nastópati, nastájati, blížati se; (in den Feind) zagnáti (-žénem) se, zakadíti se; *impf.* zagánjati se, naskakovati.
einbrennen vžgáti (-žgèm), *impf.* vžígati; (das Mehl für die Einbrennsuppe) prežgáti; das eingebrannte Mehl prežgánje; (ein Faſs) pokadíti (z žveplom).
Einbrennſuppe *f.* prežgánka, prežgána juha.
einbringen správiti, pospráviti, znósiti; *impf.* správljati, znášati; (ein Geſuch, eine Klage, einen Recurs) podáti, vložíti; *impf.* vlágati; (Schulden) iztérjati, potérjati; *impf.* izterjevati; (Verjäumtes) prihitéti, dohitéti, zatéči; *impf.* prihitévati; (Verbrecher) polovíti, ulovíti, prignáti (-žénem), dovésti (-védem); (Nutzen) nesti, dajáti (korist), príditi.
einbringlich izterljiv, dobítən.
Einbringung *f.* správljanje; (d. Klage) vlóžba, vlágranje; (d. Schuld) izterjáva, izterjátəv, poterjevánje; (d. Verbrecher) prigón, ulovítəv; (d. Früchte) spravílo; (der Steuer) pobíranje.
einbrocken drobíti; na-, vdrobíti.
Einbruch *m.* vlóm, prelóm, vdŕtje; (der Nacht) pómrak; (der Diebe) vlóm, lomást (-i); (der Feinde) napád, naválj, pritísk; bei — der Nacht ko se mrači, v mraku.
Einbruchsſtation *f.* vstópna —, vhódna postája.
einbrüderig enobratínski.
Einbug *m.* zagíb, upogíb.
einbürgern u-, podomáčiti, meščánstvo komu podelíti, med meščáne sprejéti (sprejmem); *impf.* sprejémati; ſich — naseliti se, nastániti se; *impf.* naseljevati se.
Einbürgerung *f.* u-, podomačítəv, podelítəv meščánstva.
Einbuße *f.* izgúba, izgubítək, škoda.
einbüßen gubíti, na škodi biti (sem); izgubíti, ob kaj priti (pridem); (das Leben) umréti.
eincaſſieren prejémati, pobírati; prejéti (préjmem), pobráti (-bérem), iztérjati.
Eindachung *f.* króv, streha.
eindämmen zajezíti, zagrádíti, zagátiti; *impf.* zaježevati, zagrájati.
Eindämmung *f.* zajézba, zagrája.
eindecken kríti (krijem); pokríti.
eindorren sušíti se; usušíti se, usehníti (-sáhnem); *impf.* usihati.
eindrängen ſich vsíliti se, vríniti se, vtláčiti se, vštúliti se; *impf.* vrívati se.
eindrehen zasúkniti, zasúkati, zaffkniti, zavíhati.
eindringen vdréti (-dérem), predréti, pretŕgati v . . , zaríniti se, vríniti se; *impf.* dreti, vdírati, zadírati se; (vom Feinde) prodréti.
eindringlich *adi.* živ; *adv.* živo.
Eindringling *m.* vríjenəc, vsíljenəc.
Eindruck *m.* vtis, vtísk, dojém; genítəv; (in der Anatomie) vdrtina, vtísk, jámica; — machen geniti (gánem), dírniti, dójmiti se; es hat auf ihn einen — gemacht v srcé mu je seglo.
eindrücken vtísniti, *impf.* vtískati, vtiskovati; (in ein Gefäß) v-, stláčiti.
eineggen zavléči (-vléčem), zavláčiti, zabránati.
einen edíniti, drúžiti; zedíniti, zdrúžiti, spojíti; *impf.* združevati, spájati.
einengen utesníti.
Einer *m.* (Ziffer) enójka, edinka; (jemand) kdo, nekdó; (einziger) edin, edínəc.
einerlei enák, isti, enój; mir iſt alles — meni je vse eno; — Meinung ſein ene —, iste misli biti (sem).
einerſeits *adv.* po eni strani, z ene straní.
einestheils *adv.* déloma, nekaj.

Digitized by Google

einfach enovít, enójen, enotérən, enostávən, enogúbən; (primitiv) prost, preprȯst, prvótən; —e Kleidung prosta obléka; —er Menſch preprȯst človek.

Einfachheit *f.* enovitost, enójnost, enostávnost; preprostóst, prostóta, preprȯščína.

einfädeln vdéti (-dénem), *impf.* vdévati; *fig.* osnovati, prirediti, napéljati (-péljem).

einfahren vozíti v . . , péljati v . . ; zapéljati v . . ; (in die Grube) spustíti se, *impf.* spúščati se.

Einfahrt *f.* vhòd za vozóve, vhodíšče.

Einfahrtgeleiſe *n.* uvózni tir.

Einfall *m.* vpád; (Einſturz) podòr, podŕtje, vdòr; (Gedanke) misél (-i), domislek; (des Feindes) navál, napád; auf den — kommen komu na misél priti (pridem).

einfallen pasti (padem) v kaj, vpasti, vdréti (-dérem); *impf.* pádati, vpádati, vdírati; (d. Feinde) udáriti v . . , napásti kaj, vdréti v . . ; in die Rede — v besédo seči (sežem); (d. Gedanken) na misél priti (pridem), na pamet —, v glavo priti, domísliti se; *impf.* na misél prihájati, domišljevati se; (einſtürzen) podréti (-dérem) se, zrúšiti se, razrúšiti se, razvalíti se; *impf.* podírati se; (d. Geſichte) upásti, spláhniti; *impf.* upádati, splahovati; (d. Wetter) nastópiti, pritísniti, storíti se; *impf.* nastópati, pritiskati, délati se; eingefallen upáděl, udŕt.

Einfallsebene *f.* vpádna ravnína.

Einfallsloth *n.* vpádna navpíčnica.

Einfallspunkt *m.* vpádna točka, padáj.

Einfallswinkel *m.* vpádni kot.

Einfalt *f.* preprȯstnost, preprȯščína, prostóta; (Redlichkeit) pošténost.

einfältig preprȯst, prȯst; (redlich) pošten; (vom Verſtande) tòp, slaboúmen, trapast, ábotən; —es Herz nedólžno srcé; (einfach) enostávən.

Einfältigkeit *f.* preprȯščína; topóst, slaboúmnost, ábotnost.

Einfaltspinſel *m.* tepéc, bebéc, butéc,

einfangen ujéti (-jámem), uloviti, prijéti (prímem); *impf.* ujémati, ulávljati, prijémati; alles — polovíti.

einfärbig enobárvən, enobójən.

einfaſſen zajéti (zajámem, zájmem), *impf.* zajémati; (mit dem Zaune) róbiti; obróbiti, zaróbiti, obšíti (-šijem); *impf.* zarobljevati; (mit dem Zaune) o-, zagradíti; *impf.* ográjati; (mit dem Rahmen) v okvír deti, — dejáti (dénem), okvíriti; *impf.* v okvír dévati; mit Gold — v zlato vkovati, — okovati, — vdélati; *impf.* vdelovati; (mit der Mauer) obzidati; (mit geflochtener Arbeit) oplésti (-plétem), *impf.* oplétati.

Einfaſſung *f.* zajétje; (d. Kleides) obròb, obróbek, obšív; (d. Goldes) okòv; (Zaun) ográja, plot; (d. Bildes) okvír; (lebendige — eines Gartens) seč (-i); (eines Mühlſteines) obód.

einfeuchten namóčiti, navlážiti; *impf.* namákati.

einfinden ſich priti (pridem), znajti (znajdem) se, sniti (snidem) se; *impf.* prihájati, shájati se.

einflechten vplésti (-plétem), za-, priplésti; *impf.* vpléta ti ꝛc.

einflicken v-, prikŕpati, vstáviti; *impf.* vstávljati; ſich — vtekníti (-táknem) se, vštúliti se; *impf.* vtikati se.

einfließen teči (tečem) v . . . ; izlíti (-lijem) se; *impf.* izlívati se; (in eine Caſſe) teči, prihájati, dotékati; priti (pridem); — laſſen in e. Rede v misél vzéti (vzámem), oméniti, opómniti, pritekníti (-táknem); *impf.* v misél jemáti (jémljem), oménjati.

einflößen vlíti (-lijem); *fig.* vdehníti (-dáhnem), navdehníti; einem etwas mit dem Trichter — v glavo vtépsti (-tépem); nauk v glavo vcépiti.

Einflug *m.* vlèt, vlétanje, dolétanje.

Einflugloch *n.* žrelo.

Einfluſs *m.* vtòk, izlív; *fig.* vplív; — haben vplívati, delovati, premóči (-mórem), veljáti; er hat großen — mnogo veljá.

Einfluſsnahme *f.* vplívanje.

einfluſsreich vplíven, veljáven.

einflüſtern za-, prišepetáti; *impf.* prišepetávati.

einfordern térjati; iztérjati, potérjati; (einſammeln) pobráti (-bérem), *impf.* pobírati.

Einforderung *f.* izterjáva, izterjevánje.

Digitized by Google

einförmig enoličen; —es Leben življenje brez premémbe.
Einförmigkeit *f.* enoličnost.
Einforſtung *f.* gozdni užitèk, drváščina, stéljščina.
einfreſſen ſich vjésti (-jém) se, zajésti se, zagrizniti se; *impf.* zajédati se.
einfrieden za-, ograditi, zagájiti; *impf.* zagrájati; (mit der Mauer) obzídati, *impf.* obzidávati.
Einfriedung *f.* ográja, zagrája, plot; ográda; obzídek.
einfrieren za-, primŕzniti; *impf.* zamrzovati.
einfrüchtig enoplóden, z enim plodom.
einfügen vtekniti (-táknem), vstáviti, vložíti, vsaditi; *impf.* vtíkati, vstávljati, vlágati, vsájati.
Einfuhr *f.* uvòz, uvážanje, uvóžnja, vpeljáva; **Einfuhr-** uvózni.
einführbar uvózen.
einführen uvésti (-védem), vpéljati; *impf.* uvážati, uvájati, vpeljávati; einen Gebrauch — običáj uvésti (-védem); (in Gebrauch nehmen) vpéljati, v rabo vzéti (vzámem); *impf.* vpeljávati, v rabo jemáti (jémljem).
Einfuhrgut *n.* uvózno blago.
Einfuhrſchein *m.* uvózni list, uvóznica.
Einführung *f.* uvòd, vpeljáva, vpeljevánje, uvédba; **Einführungs-** uvódni, uvédbeni.
Einführungscommiſſion *f.* uvódni odbòr, uvédbeno povérjenstvo.
Einfuhrverbot *n.* prepóved (-i) uvóžnje, uvózna prepóved (-i). [rina.
Einfuhrzoll *m.* uvoznína, uvózna ca-
einfurchen zabrázditi, vbrázditi.
einfüßig enonòg, enonóžen.
Eingabe *f.* vlóga.
Eingang *m.* vhòd, vstòp; (Thor) vrata; (Einleitung) uvòd; (d. Ware) uvóžnja; — der Poſt prihòd pošte; (Anfang) začétek; (Introitus) pristòp, začétek; am —e spočétka, od konca, iz začétka; — finden obveljáti, razširiti se; *impf.* razšírjati se.
eingangs *adv.* v začétku, spočétka, skraja, od konca.
Eingangsabgabe *f.* uvoznína.
Eingangszoll *m.* uvózna carína.
eingeben dati, *impf.* dajáti (zdravílo); (einreichen) vložíti, podáti; *impf.* vlágati, podájati; (inſpiriren) navdihniti, *impf.* navdihovati; Gift — zavdáti, *impf.* zavdájati.
eingebildet domišljàv; prevzétən, napíhnjen.
Eingebinde *n.* vezílo, darílo (krstno).
eingebogen upógnjen, slok.
eingeboren edinorójen.
Eingeborene *m.* edinorojénec, edínec; (im Lande geboren) roják, deželjàn; domoródec.
Eingebung *f.* navdihnjenje, navdih; (— der Sinne) poželénje.
eingedenk pomnjìv, pómljiv, pámetljiv, svest; — ſein pómniti, pámetiti, v spomínu iméti (imám), pámetovati.
eingefallen upádel, mršav, shujšan.
eingefleiſcht utelešen.
Eingeforſtete *m.* gozdni upravičenec.
eingehen iti (grem) v . . , hóditi v . . , vhájati; auf etwas — v kaj privóliti, pristáti na kaj; (einen Vertrag, ein Geſchäft) skléniti, *impf.* sklépati; eine Ehe — v zakon stópiti, zakon skléniti; eine Verbindlichkeit — zavézati se, zavéznost sprejéti; (v. Geld) priti (pridem), *impf.* dohájati, dotékati; (von der Zeitung) prenéhati, prejénjati; (v. Tuche) skŕčiti se, uskóčiti se; beim Rechen, Dreſchen, Dörren — ugrábiti se, umlátiti se, usušíti se; eingegangene Briefe prejéti listi; eingegangene Verbindung sklénjena zavéza; — laſſen opustíti, zanemáriti.
eingehend natánčen, podróben.
eingeleiſig enotírən.
Eingemachte *n.* obára, zakúha.
eingenommen vnét, vzgán.
eingeſchloſſen zaprt, zatvórjen.
eingeſchnitten (b. Inſecten) preščénjen, preščípnjen, zarézan. [njen.
eingeſchränkt omejèn, ográjen, stis-
Eingeſottene *n.* zavára, vkúha.
eingeſprengt nadrobljèn.
Eingeſtändnis *n.* priznáva, priznánje, izpóved (-i).
eingeſtehen priznáti, obstáti (-stojím); *impf.* priznávati; (einwilligen) pripustíti, dovóliti; *impf.* pripúščati, dovoljevati.

Digitized by Google

eingewandert priséljen.

Eingeweide *n.* drob, drobje, otróba; (Gedärme) čreva *pl.*; =**nerv** *m.* drobova čútnica, otróbni živec; =**wurm** *m.* glista.

eingeweiht posvečèn; (i. e. Sache) vešč čemu; (i. d. Künſten) izúrjen, izvéžban.

eingezogen odljúden, osámljen, samótèn, odlóčen od sveta; tih, skromèn; ein —es Leben führen samovati, samotáriti.

Eingezogenheit *f.* osámljenost, samóta; skromnost.

eingießen vliti (vlíjem), *impf.* vlívati; (einſchenken) natóčiti, *impf.* natákati.

eingliederig enočlénski.

eingraben zakópati (-kópljem), zagrébsti (-grébem); *impf.* zakopovati, zagrébati; (eine Schrift) vdólbsti (vdólbem), vsékati, vrézati (-rézem), vdélati; *impf.* vsekovati.

eingravieren ſ. eingraben.

eingreifen prijéti (primem) za kaj, seči (sežem); *impf.* prijémati, ségati; (in die Rechte eines anderen) seči, *impf.* ségati (v pravice drúgega); einem in ſein Amt — vtíkati se, méšati se v slúžbo.

eingreifend krepèk, ostèr, živ.

Eingriff *m.* prijèm, prijémanje; (in eine fremde Sache) posèg, séganje, vtíkanje (v tujo reč).

Einguldenſtück *n.* goldínar, forint, zlat.

eingürten opásati (-pášem), prepásati.

Einguß *m.* vliv, vlítje, vlívanje; was eingegoſſen wird vlítek. [chen.

Einguſsthierchen *n.* ſ. Infuſionsthier-

einhäkeln zapéti (-pnèm), zakopčáti, vkváčkati; *impf.* zapénjati.

Einhalt *m.* ustáva, ustavítev, zadŕžba, zadŕžek, zavírek; — thun ſ. einhalten.

einhalten ustáviti, udŕžati (-držím), zadŕžati, ubrániti; *impf.* ustávljati, zadrževati, ovírati; den Termin — držáti se roka; (das Wort) držáti; (beibehalten) ob-, pridŕžati; halt ein! stoj! nikár! (d. Vertrag) izpólniti, *impf.* izpolnjevati, mož beséda biti (sem).

einhandeln nakúpiti; ſein ganzes Vermögen — izgubíti imétek v trgovíni, zabarantáti; (eintauſchen) zameníti, *impf.* zamenjevati.

einhändig enorók.

einhändigen vročíti, izročíti; *impf.* vróčati, izročevati, izróčati.

Einhändiger *m.* vročník, izročítelj, izročník, izročevávec.

Einhändigung *f.* vróčba, izročítev, izróčba.

einhängen obésiti, natekníti (-táknem); *impf.* obéšati, natíkati.

einhauchen vdíhniti, navdíhniti; *impf.* vdíhati, navdihovati.

einhauen vsékati, *impf.* vsekovati; vtésati (vtešem); die Thür — duri presékati; in den Feind — udáriti na sovrážnika.

einhäufig enodómèn.

einheben (die Thür) natekníti (-táknem), obésiti; *impf.* natíkati, obéšati; (einſammeln) pobráti (-bérem), *impf.* pobírati; (ein Capital) prejéti, izterjáti; *impf.* prejémati, izterjávati.

Einhebung *f.* pobíranje, izterjevánje; **Einhebungs-** pobírálni.

einheimiſch domáč; — werden udomáčiti se.

Einheimiſche *m.* domačín, domačínec.

einheimſen správiti, s polja zvozíti, pod streho správiti, *impf.* spravljati.

Einheimſen *n.* spravljanje, spravílo.

Einheit *f.* enóta, edínost; (Zahl) edínka, enójka; (einfache Zahl) ednína.

einheitlich enótèn, edínstven.

Einheitspreis *m.* enótna cena; =tarif *m.* enótni cenovník.

einheizen kúriti, nétiti; za-, podkúriti, zanétiti, zapáliti.

Einheizloch *n.* istéje *pl.*, mestéje *pl.*

einhellig so-, enoglásèn, enodúšèn.

Einhelligkeit *f.* soglásnost, enoglásnost, enodúšnost.

einhemmen zavréti, *impf.* zavírati (koló).

einher *adv.* sèm, le-sèm, sèmkaj.

einherfahren pripéljati (-péljem) se.

einherfliegen priletéti.

einherhüpfen priskakljáti.

einherkommen prikorákati.

einherlenken zakréniti.

einherrauſchen prišuméti, privršéti, pribúčati (-bučim).

einherſchreiten prihájati, prikorákati; *fig.* mogóčno korákati; ſchwerfällig — hacáti.

Digitized by Google

einherſtürmen privihráti.
einherziehen prihájati, dohájati.
einholen doíti (-ídem), dotéči (-tečem), dohitéti, dostígniti; *impf.* dohájati, dotékati; (bringen) privésti (-védem); (mit der Arbeit) dotégniti; Rath — posvétovati se; Bewilligung — dovolítev izprósiti; Gutachten — mnenje poizvédeti (-izvém); eine Auskunft — za mnenje vprášati.
Einhorn *n.* enoròg, samoròg, enoróžec; =fiſch *m.* samoròg, narval.
einhörnig samoròg, enoròg.
Einhufer *m.* kopítar.
einhufig kopíten, kopítast.
einhüllen zagrníti, zavíti (-vijem), zakríti (-krijem), odéti (-dénem); *impf.* zagrínjati, zavíjati, zakrívati, odévati.
einig (einzig) sam, edín; (übereinſtimmend) složèn; — ſein ujémati se; — werden zediníti se, pogoditi se, dogovoríti se, strníti se.
einige nekatéri, neki; (nur wenige) nékaj, nekóliko; —mal nekólikokrat, nekatérikrat.
einigen zedíniti, strníti; *impf.* zedínjati, strínjati, edíniti. [rekóč.
einigermaßen *adv.* nekakó, nekaj, takó
Einigkeit *f.* sloga, edínost, složnost, soglásje.
Einigung *f.* dogóvor, zedímba, doméma, zedínjenje.
einimpfen cépiti; vcépiti.
Einimpfung *f.* cépljenje.
einjagen vgnáti (-ženem), *impf.* vgánjati; Furcht — koga v strah správiti, prestrášiti, oplášiti; *impf.* koga v strah správljati, plášiti, strášiti.
einjährig enoléten, énega leta.
Einjährige *m.* enolétnik; (Jährling, einjähriges Kalb, Lamm) letnik, létnjak; (Zweig) létnica.
Einjährig-Freiwillige *m.* enolétni prostovóljec.
Einkauf *m.* nakúp, kupovánje.
einkaufen kúpiti, nakúpiti, pokúpiti; *impf.* kupovati, nakupovati; ſich — prikúpiti se.
Einkaufsgeld *n.* kupni denár, nakúpni novci, kúpščina, prikúpščina.
Einkehle *f.* žleb.
einkehlen užlébiti.
Einkehr *f.* ostája; — nehmen ſ. einkehren.
einkehren ostáti (-stánem), ugostíti se, nastániti se; *impf.* ostájati; (über Nacht) prenočíti, *impf.* prenočevati.
Einkehrhaus *n.* ostajalíšče, prenočíšče; gostílnica, krčma.
einkeilen zagozdíti, zabíti (-bijem).
einkerben zarézati (-rézem), zarovášiti; *impf.* zarezováti.
einkerkern zapréti, v ječo vréči (vržem); *impf.* zapírati, v ječo métati; der Eingekerkerte *m.* jetnik, ozník.
einklagen iztožíti, s tožbo iztérjati kaj.
einklammern okléniti, med oklepáje dejáti (dénem); *impf.* oklépati.
Einklang *m.* soglásje, skládnost, složnost; im — ſtehen ujémati se; in — bringen v sklad správiti, zložíti; *impf.* skládati.
einklappen zapréti, zaklópiti (nož); *impf.* zapírati.
einkleben prilepíti, vlepíti.
einkleiden obléči (-bléčem), opráviti; *impf.* obláčiti, oprávljati; (in einen Orden) preobléči, *impf.* preobláčiti.
Einkleidung *f.* obléka, preobléka; obláčenje, preobláčenje.
einklemmen stisníti, vškrníti, vščéniti, vkléniti; *impf.* stískati, vklépati.
einklinken kljuko zapehníti (-páhnem), vrata s kljuko zatvoríti, zaklópiti.
einkneten zamésiti, vgnésti (-gnétem); *impf.* vgnétati.
einknötig enokolénčast.
einkochen *tr.* zakúhati, vkúhati, zavaríti, podmésti (-métem); *intr.* ukúhati se, uvaríti se.
einkommen (um etwas) prósiti kaj (česa), prošnjo vložíti za kaj; (in einen Ort) priti (pridem), *impf.* prihájati; ſchriftlich — pisméno prósiti.
Einkommen *n.* dohódek, dohódki *pl.*; (b. Gerichte) spísana tožba, — prošnja; =bekenntnis *n.* napóved dohódkov; =ſteuer *f.* dohodnína, dohodarína.
Einkömmling *m.* prišlec, prihódnik.
einkörnig enozrn.
einkramen správiti, zložíti (blago); *impf.* správljati.
einkriechen vlésti (-lézem), vpláziti se.
Einkünfte *pl.* dohódki, prihódki.

Digitized by Google

einladen vábiti, zvati (zovem); povábiti, pozváti; *impf.* pozívati; (Ware) na-, vložíti; *impf.* nalágati, vkládati.

einladend vabljív, vabílen; prijétən.

Einlader *m.* vabívec, vabník; —in *f.* vabívka.

Einladeſtation *f.* nakládna postája.

Einladung *f.* vabílo, povabílo; vabítev, poziv.

Einladungsſchreiben *n.* vabílni list, vabílo; pozivnica.

Einlage *f.* vlóga, vložba, vložítev, vkládanje; (v. Geld) vlóg, vlóžek; (im Spiel) stava, stavka; (bei Kleidern) vstávək; (Beilage) prilóga.

Einlagebuch *n.* vložna knjiga.

einlagern vložíti; *impf.* vkládati.

Einlagerung *f.* vkládanje.

Einlagsbogen *m.* vložni list.

einlangen priti (pridem), doíti (-ídem), dospéti; *impf.* prihájati, dohájati, dospévati.

Einlaſs *m.* vhòd; (als Erlaubnis) pripúst, dopúst, pripuščénje; bitte um — prosim, pustíte me noter.

einlaſſen spustíti v .., *impf.* spúščati; (bei Schneidern) napustíti, *impf.* napúščati; ſich in etwaš — vtikati se, mẽšati se, spúščati se.

Einlaſsgeld *n.* vstopnína.

Einlaſskarte *f.* vstópni listək.

Einlauf *m.* prihòd, dohòd; došle vlóge.

einlaufen pritéči (-téčem), *impf.* pritékati; (anlangen) priti (pridem), prispéti; *impf.* prihájati, prispévati; (v. Schiffe) priplúti (-plóvem), priplávati; die eingelaufenen Briefe prejéta pisma.

einläuten zvoníti (prázniku, k maši), pozvánjati; odzvoníti.

einlegen vložíti, položíti v .., dejáti (dénem); *impf.* vlágati, polágati, dévati, pokládati; (Urkunden zu Protokoll) priložíti, *impf.* prilágati; Lanze — napériti kopjé; Meſſer — nož zapréti; (Ware) shrániti; in ein Haus — nastániti v hišo; ein gutes Wort — izpregovoríti za koga, besédo reči (rečem) za koga.

Einleger *m.* vložítelj, vložník; —in *f.* vložnica.

einlehren naučíti, navádíti koga česa; *impf.* navájati.

einleiten vpéljati (-peljám, -péljem), uvésti (-védem), upótiti; *impf.* vpeljevati; začéti (-čnem); (vorbereiten) pripráviti, prirediti, napéljati; *impf.* pripráv ljati, napeljevati.

Einleitung *f.* uvòd, vpeljáva; začétək; (Vorbereitung) pripráva, pripráv ljanje.

einlenken *intr.* krẽniti, obŕniti se; *impf.* obráčati se; zum Beſſeren — bóljšati se; poboljšati se; *tr.* napótiti koga; ein verrenktes Glied — izpáhnjen ud uravnáti.

Einlenkung *f.* navrát, okrèt.

einlernen naučíti se česa, *impf.* učíti se česa.

einleuchten jasno —, očívídno —, očítno biti (sem); es will mir nicht — noče mi v glavo.

einliefern izročíti, posláti (pošljem); pripéljati, prignáti (-ženem).

Einlieferung *f.* izročítev, pošiljátev.

einlogieren *tr.* nastániti; *intr.* ſich — nastániti se.

einlöſen zameníti, zaménjati; *impf.* zamenjevati; (Wechſel) pláčati, izpláčati; *impf.* plačevati; (Pfand) rẽšiti, odkúpiti; *impf.* reševati.

Einlöſung *f.* zaména, zamenjáva, zamenjátev; rešítev, odkúp.

Einlöſungs- odkúpni; **-betrag, -preis** *m.* odkupnína.

einmachen deti, dejáti (dénem) v .., vložíti; *impf.* dévati, vlágati; (einwickeln) zavíti (-vijem), *impf.* zavíjati; (Früchte) vkúhati, zavaríti; (Teig) mẽsiti; zamẽsiti.

einmahnen opómniti česa, na kaj, *impf.* opomínjati.

Einmahnung *f.* opomín.

einmal *num.* enkrat, jédenkrat, en pot; auf — naénkrat, hipoma; alle auf — vsi skùp; *adv.* (einſt) nekdaj, nekoč, svoje dni, njega dni; endlich — véndarle, vendar enkrat; — ſo — ſo sedaj to, sedaj óno; ich habe es nicht — geſehen tega še videl nisem.

Einmaleins *n.* poštévanka.

einmalig enkrátən; (einſtig) nekdánji.

einmarken omejíti, zagájiti; *impf.* omejevati.

Einmarſch *m.* prihòd, dohòd; vhòd, [vstòp.

Digitized by Google

einmarſchieren priti (pridem), dóiti (-idem); *impf.* pri-, dohájati; iti v . .

Einmaſter *m.* enojadrílnica, enojámbornica.

einmaſtig z enim jadrílom, enojadrílen, enojámborčn.

einmauern vzidati, zazídati; *impf.* vzidovati, zazidovati; (ummauern) obzídati, *impf.* obzídovati.

einmeißeln vdólbsti (-dolbem), vsékati; *impf.* dolbsti.

einmengen mẽšati med . . ; vmẽšati, zamẽšati; (Mehl zu Brot) umẽsiti, zamẽsiti; ſich — vtikati se, mẽšati se, vplétati se.

Einmengſel *n.* primés, primẽsek.

einmeſſen namériti, odmériti; *impf.* odmérjati.

einmieten dati v najem.

einmiſchen ſ. einmengen.

Einmiſchung *f.* vtíkanje, vmešávanje.

einmonatlich enomẽsečen.

einmünden teči (tečem) v . . , zlívati se, stákati se; zlíti (-líjem) se; stíkati se.

Einmündung *f.* vtók, ustje; (d. Straße) zveza; (der Bahn) stik, stíka.

einmünzen kováti (kújem); prekováti.

einmüthig enodúšen, složen.

Einmüthigkeit *f.* enodúšnost, enomíselnost, slóžnost.

einnähen všíti (-šíjem); (kürzer machen) navzéti (-vzámem), ujéti.

Einnahme *f.* (eines Platzes) osvojítev; (am Gelde) prejem, prejemẽk; (Einkünfte) dohódki *pl.*; eine gute — haben velíko izkúpiti, prodáti, iztržiti.

Einnahmspoſt *f.* dohódna postávka.

Einnahmsquelle *f.* vir dohódkov.

einnamig enoimén, enoiménski; (gleichnamig) istoiménski.

einnehmbar dobítẽn.

einnehmen vzéti (vzámem), *impf.* jemáti (jémljem); (Arznei) za-, použiti (-úžijem); *impf.* zaužívati; (Gelder) prejéti (préjmem), sprejéti; *impf.* prejémati, pobírati; (einen Platz) zavzéti, zaléči (-ležem), zasésti (-sédem); *impf.* zavzémati, zalégati, zasédati; (eine Feſtung) osvojíti trdnjávo, premóči (-mórem) —, premágati; *impf.* osvojevati, premagovati; (eines anderen Stelle) namestovati koga; er iſt für ihn eingenommen čisla ga, rad ga imá; er hat ihn für ſich eingenommen priljúbil se mu je, prikúpil se mu je; (den Kopf, das Herz) prevzéti, obíti (-idem), lotíti se; *impf.* prevzémati, obhájati; das Mittagsmahl — júžinati; das Abendeſſen — večérjati.

einnehmend zanimìv, prijétẽn, prikupljiv; —es Weſen prikupljívost, prikúpnost.

Einnehmer *m.* prejémnik, prejemávec; (Steuereinnehmer) davkar; —in *f.* prejémnica.

einniſten ſich vgnézditi se, *impf.* vgnezdovati se; (Ungeziefer) zaléči (-lézem) se.

Einöde *f.* pustínja, puščáva, samóta, puščóba, pusta.

einpacken zložíti, správiti; *impf.* zlágati, skládati (blagó v zabój), spravljati.

einpaſſen ujémati se, prilégati se.

einpfarren k župníji, k fari prištéti (-štějem), v župnijo pripísati (-píšem); *impf.* prištévati, pripisovati; der Eingepfarrte župljan, farán; eingepfarrt jein spádati v župnijo, v faro.

einpferchen vgnáti (-ženem), zagnáti (ovce v ográjo), utamáriti; *impf.* vgánjati; *fig.* vkùp stláčiti.

einpflanzen vsadíti, zasadíti; *impf.* vsájati, zasájati; eingepflanzt vsajèn, prirojèn, ukorenínjen.

einpflügen podoráti (-órjem), *impf.* podorávati.

einpfropfen vcépiti, *impf.* vcépljati.

einpfündig enofúntẽn, énega funta.

einpökeln nasolíti, usolíti.

einprägen vtísniti, *impf.* vtískati; (in Metall) vdólbsti (-dólbem); ſich — vtísniti si —, zabíti (-bíjem) si —, vtépsti (-tépem) si v glavo; zapómniti, zapámtiti; e. etw. nachdrücklich ſt — zabíčiti, zatŕditi; *impf.* zabičevati.

einpreſſen stísniti, vtísniti; dejáti (dénem) v stiskálnico; *impf.* stískati; dévati v stiskálnico.

einpuppen zaprésti (-prédem) se, *impf.* zaprédati se.

einquartieren nastániti (koga), stan dati (komu); *impf.* nastanjevati; ſich — nastániti se; wo biſt du einquartiert? kje stanúješ, kje imaš svoj stan?

Digitized by Google

Einquartierung *f.* nastanítěv; **Einquartierungs-** nastanjeválni.

einräderig samokólen, enokólen, na eno koló.

einrahmen okvíriti, v okvír dejáti (dénem); *impf.* v okvír dévati.

einrammeln zabíti (-bíjem), zatólči (-tólčem), zapháti; *impf.* zabíjati.

einrangieren ſ. einreihen.

einrathen svétovati kaj (k čemu); nasvétovati kaj.

Einrathen *n.* nasvèt, svèt.

einräuchern kaditi; pokadíti; (Kleider) prekaditi, *impf.* prekájati; (Fleiſch) sušíti; nasušíti, prekaditi, povodíti.

einräumen správiti, *impf.* správljati v..; (Recht) priznáti, dati, podelíti (pravíco); pripustíti, *impf.* pripúščati; (abtreten) odstópiti, prepustíti; *impf.* prepúščati; (erlauben) dovóliti, dopustíti; *impf.* dovoljevati, dopúščati.

Einräumer *m.* (auf Straßen) cestar.

einrechenbar vštévěn.

einrechnen vštéti (-štejem), vračúniti, v račún vzéti (vzámem); *impf.* vštévati, v račún jemáti (jémljem).

Einrechnung *f.* vštétěv, vštéva, vračúnjanje.

Einrede *f.* prigóvor, ugóvor; (auf die Klage) odgóvor; — thun prigovárjati čemu, ugovárjati.

einreden (bereden) nagovárjati k čemu; (widerreden) pri-, ugovárjati, protíviti se; (dazwiſchenreden) v besédo ségati (sežem), besédo presekovati.

einregiſtrieren vpísati (-píšem) v kazálo, — v knjigo; *impf.* vpisovati.

Einregiſtrierung *f.* vpis.

einreiben vméti (-mánem), vtréti (-tárem); *impf.* vtírati; (mit Öl) namázati (-mážem), natréti (-tárem); (Farben) razméti.

einreichen vložíti, podáti, izročíti; *impf.* vlágati, podájati.

Einreichung *f.* vložba, vložítěv, izročítěv.

Einreichungsprotokoll *n.* vložni zapísnik.

Einreichungstermin *m.* rók za vláganje.

einreihen uvrstíti, uredíti med...; *impf.* uvrščevati.

einreihig enovŕstěn, enorédèn.

Einreihung *f.* uvrstítěv.

einreißen *tr.* na-, pretŕgati; *impf.* pretrgovati; (Gebäude) podréti (-dérem), razvalíti, razrúšiti; *impf.* podírati; *intr.* zadírati se, trgati se, razdírati se; (v. Krankheiten) zanésti se, razširiti se, razploditi se, razpásti se; *impf.* razširjati se, razpasovati se; (v. Gewohnheiten) ukoreníniti se, razmnožíti se; *impf.* ukoreníjati se, razmnoževati se.

einrenken uravnáti, *impf.* uravnovati.

einrennen *intr.* dírjati v..; *tr.* prevŕniti, predréti (-dérem), polomástiti; *impf.* prevrâčati, podírati.

einrichten urediti, v red dejáti (dénem); *impf.* urédjati, v red dévati; (ein Glied) uravnáti, *impf.* uravnovati; (ein Zimmer) opráviti, s pohíšjem oskrbéti; *impf.* oskrbovati; (machen) narediti, napráviti; *impf.* narédjati, naprávljati.

Einrichtung *f.* urédba; uravnáva, ustrój; (Inſtitution) narédba, napráva, ustanovítěv; (Zimmereinrichtung) pohíšje, híšna opráva.

einriegeln zapehníti (-páhnem), zapréti, zatvóriti.

Einritt *m.* ježa v..; beim — in die Stadt ko je jezdil v mesto.

einritzen vŕtati, navrážiti. [cévka.

einröhrig enocévěn; —e Büchſe eno-

einroſten zarjavéti.

einröſten uprážiti.

einrücken priti (pridem), *impf.* prihájati; (in die Zeitung) v časnik dejáti (dénem), uvrstíti; *impf.* v časnik dévati, uvrščati; (v. Soldaten) vstópiti v vojáško službo, nastópiti vojáško službo; *impf.* vstópati, nastópati; in die Kaſerne — (von der Übung) iti, odíti v vojášènico, *impf.* odhájati.

Einrückung *f.* dohòd, prihòd; (v. Soldaten) nastòp vojáščine, vstòp v vojáško službo; vhòd; uvrstítěv.

Einrückungsbefehl *m.* vstópno povélje.

Einrückungsgebür *f.* ſ. Einſchaltungsgebür.

Einrückungsſtation *f.* vstópna postája.

einrühren vmésiti, vmẽšati; (i.d. Suppe) pod-, vmẽsti (-mẽtem); *impf.* podmẽtati.

eins *num.* edèn, ena, eno; die Eins edínka; mir iſt alles — meni je vse eno; — ſein ene misli biti (sem); — werden zedíniti se, pogodíti se, zméniti se.

Digitized by Google

einſäen vsejáti (-séjem), *impf.* vsévati.
einſagen narekovati, napovedovati; prišeptávati.
einſalzen soliti; usoliti, nasoliti.
einſam sam, samótěn, osamèl; *adv.* samši, na samem; — ſein samovati, samotáriti, samévati, saméti; — machen osámiti; — werden osaméti.
Einſame *m.* samotár, samotník; *f.* samotnica, samica.
einſamenlappig enokalíčen.
Einſamkeit *f.* samóta, samína, samóča, samótnost, samija, samotína.
einſammeln brati (berem); pobráti, nabráti, skupíti; *impf.* po-, nabírati, skupljevati; (Obſt) trganje.
Einſammlung *f.* nabíranje, bira, nabíra; bratěv, trganje.
Einſattelung *f.* presèd, sedlo.
Einſatz *m.* vláganje, vkládanje, vkláda; (bei Kleidern) vstávěk; (Spiel) stava; (Pfand) zastáva; (beim Teich) násad; (in der Taſſe) vlóžek.
einſäuern ukísati; zakvásiti.
einſaugen sfkati, srébati (-am, -bljem), piti (pijem), sesáti; posfkati, posrébati, popíti, posesáti, navzéti (-vzámem) se; *impf.* popívati, navzémati se.
einſäumen róbiti; zaróbiti, obróbiti.
einſchalten uvrstíti, vložíti, vdejáti (vdénem); *impf.* uvrščevati, vlágati, vdévati.
Einſchaltung *f.* uvrstítěv, vlózba.
Einſchaltungsgebür *f.* uvrstnína.
einſchärfen zabíčiti, zatrditi; *impf.* zabičevati, zatrjevati.
einſcharren zakópati (-kópljem), zagrébsti (-grébem); *impf.* zakopovati, zagrébati.
einſchätzen céniti.
einſchenken natóčiti, nalíti (-líjem); *impf.* natákati, nalívati; flaren Wein — čisto resníco komu povédati (-vém).
Einſchicht *f.* na samem stojéča hiša.
einſchichtig enovŕstěn, enoplástěn.
einſchicken poslàti (pòšljem), *impf.* pošiljati kam.
einſchieben vtekníti (-táknem), vríniti, vstáviti; *impf.* vtíkati, vrívati, vstávljati; (unterſchieben) podtekníti, *impf.* podtíkati; (Brot) vsadíti, *impf.* vsájati.
Einſchiebſel *n.* vmétěk, vtikljaj, vstávěk.
Einſchiebung *f.* vtik, vríněk, vtíkanje, vrívanje.
einſchießen po-, razstreliti; (Brot) vsaditi, *impf.* vsájati; ſich — izúriti se, izvéžbati se v čem, naučíti se česa, priučíti se čemu.
einſchiffen *tr.* naložíti na ladjo, vkŕcati; *impf.* nalágati, nakládati; *intr.* priplávati, pripéljati se, uvésti (-védem) se (v luko); ſich — vkŕcati se, iti (idem) —, stópiti na ladjo, — na brod.
Einſchiffung *f.* vkŕcanje.
einſchlafen zaspáti (-spím), zaspáněkati; (v. Gliedern) otŕpniti, premréti; *impf.* premírati; (von einer Sache) potíhniti, utíhniti.
einſchläfern uspávati, usopíti, zasopíti.
Einſchlag *m.* udár, tresk; (b. Webern) votěk; (bei Näherinnen) zagib, podgíběk; prigíběk, podšiv; ſ. Umſchlag.
einſchlagen zabíti (-bíjem), zatólči (-tólčem); *impf.* zabíjati; (einwickeln) zavíti (-víjem), zamotáti; *impf.* zavíjati; (Fenſter) pobíti (-bíjem), razbíti, ubíti, raztrúpiti; *impf.* pobíjati; (vom Blitz) udáriti, tréščiti; den Weg — napotíti se, kréniti po poti; (b. Webern) vtkáti (-tkám, -tkèm), zavótčiti; dem Faſſe den Boden — dno izpehníti (-páhnem); (beim Nähen) zageníti (-gánem), podgeníti, podvíti; *impf.* podgíbati; (gehören) spádati v..., ségati v..., tíkati (tíčem) se česa.
einſchlägig dotíčen, zadévěn.
Einſchlagſeide *f.* vótkana svila.
einſchleichen ſich prikrásti (-krádem) se, vtépsti (-tépem) se, vlésti (-lézem).
einſchleppen privléči (-vléčem), zanésti, zatrósiti; *impf.* vláčiti v..., zanášati.
einſchließen zakléniti, zapréti, zatvóriti; *impf.* zaklépati, zapirati; (umgeben) zajéti (-jámem), obsúti (-spèm u. -sújem), obstópiti, obkóliti, obdáti; *impf.* obstópati, obdájati; (den Brief) v-, priložíti; *impf.* vlágati, prilágati; (ein Wort) okléniti, *impf.* oklépati; (einzählen) vštéti (-štejem), prištéti; *impf.* vštévati; (umfaſſen) v sebi iméti (imám), obségati.
einſchließlich *adv.* vštévši, vštévno, vrèd; — der Gebür z vštéto pristojbíno.

Digitized by Google

Einſchließung *f.* zapór, zatvór, zaklép; (einer Stadt) obléga, obséda, zajétje. [ka.
Einſchließungsſtrichen *n.* oklepáj, zapór-
einſchlitzen napárati, narézati (-rézem).
einſchlummern zadrémati (-drémljem).
einſchlüpfen šíniti v . . ., smúkniti v . .
einſchlürfen sŕkati, srébati; posŕkati.
Einſchluſs *m.* prilóga, prikláda; mit — vred s . . .
einſchmeicheln míliti se, lízati (-lížem) se, láskati se; omíliti se, prilízniti se, uláskati se, prikúpiti se; *impf.* prilizovati se, prikupljevati se.
einſchmeichelnd prilízljen, láskav.
einſchmelzen raztopíti, razpostíti; *impf.* raztápljati, razpúščati.
einſchmieden za-, vkováti (-kújem).
einſchmieren mázati (mážem); namázati, zamázati.
einſchmuggeln vtihotápiti, tihotápsko —, skrivaj kaj prinésti (-nésem); *impf.* prinášati.
einſchnarchen zasmŕčati (-smrčim).
einſchneiden *tr.* zarézati (-rézem), narézati; *impf.* zarezovati; (hinein) vrézati, zažéti (-žámem, -žmém); *impf.* vrezovati, zažémati; *intr.* rézati; tíčí inš Herz — globóko v srce seči (sežem), srce rániti.
einſchneidend rezčn, ostŕ. [rézčn.
einſchneidig na eno stran ostŕ, eno-
einſchneien zamésti (-métem).
Einſchnitt *m.* vréza, zaréza, zaséka; zajéda; (Erdbildung) žleb, usedlína; — habend preščénjen, preščípnjen, vdrt.
einſchnüren zadrgníti, preščéniti; *impf.* zadrgovati; zavézati (-vézem); (Perlen) nanízati (-nízam, -nížem).
einſchöpfen zajéti (-jámem, zájmem), načrépati (-pljem); *impf.* zajémati.
einſchränken graditi; zagraditi, omejíti; *impf.* zagrájati, omejevati; (Recht) krátiti; prikrátiti, prikrájšati; *impf.* prikrajševati; (be)ſchränken omejíti, skrčíti, skrátiti, utesníti; *impf.* omejevati, skrčevati; ſich — prikrátiti si, pritŕgati si; *impf.* pritrgovati si.
Einſchränkung *f.* ográda; omejítev, omejílo; utesnjáva, utesnítev, skrčevánje; pritrgovánje.
Einſchreibe- vpísni; **=buch** *n.* vpísna knjíga, knjíga vpísnica.
Einſchreibegebür *f.* vpísnina.
einſchreiben vpísati (-píšem), zapísati, zabeléžiti; *impf.* vpisovati, zapisovati; der Eingeſchriebene zapísanec, vpísanec.
Einſchreiber *m.* zapisovávec, vpisovávec; —in *f.* zapisovávka.
Einſchreibung *f.* za-, vpisovánje, vpis; **Einſchreibungs-** vpísni, zapísni.
einſchreiten potégniti se, nastópiti; *impf.* nastópati; gegen einen) postópati zoper koga; für einen) zastópati koga; in einer Sache) posredovati; um etwas) prósiti česa; prošnjo vložiti, *impf.* vlágati; dienſtgemäß — po službni dolžnósti storíti, *impf.* délati, postópati; über Einſchreiten na prošnjo.
einſchrumpfen krčíti se, gŕbiti se, gr-bánčiti se; skrčíti se, zgŕbiti se, zgrbánčiti se, stisníti se, uskóčiti se.
Einſchub *m.* podtik, vtik, vmétek; — thun vtekníti (-táknem), vriníti.
einſchüchtern ostrášiti, o-, preplášiti, v strah priprávíti, *impf.* priprávljati.
Einſchuſs *m.* vložék denárja; (b. Weben) votél; (an Waſſermühlen) vpád vode; (des Projectils) vstrelína.
einſchütten vsúti (-spèm, -sújem), *impf.* vsípati (-sípljem); (flüſſiges) vlíti (-líjem), *impf.* vlívati.
einſchwärzen čŕniti; očŕniti, počŕniti; (Waren) vtihotápiti, podnésti (-nésem).
einſegnen blagosloviti, poblagosloviti; (die Wöchnerin) vpéljati (-péljem), *impf.* vpeljevati; (Verlobte) poročíti, *impf.* poróčati.
Einſegnung *f.* blagoslovljénje; vpeljevánje, uvód; poróka.
einſehen poglédati v . . ., *impf.* glédati v . . ., pogledovati v . .; (begreifen) izprevídeti, spoznáti, razuméti, razbráti (-bérem); *impf.* spoznávati, razumévati, razbírati; (Einſicht nehmen) vpoglédati, *impf.* vpogledovati; preglédati, prebráti (-bérem); *impf.* prebírati.
einſehend ſ. einſichtsvoll. [žem).
einſeifen z milom namázati (-má-
einſeitig enostrán, enostránski; (parteiiſch) pristránski; (vom Wiſſen) polovičén, nepopóln.
Einſeitigkeit *f.* enostránost; pristránost; nepopólnost. [šíljati.
einſenden poslátí (pošljem), *impf.* po-

Digitized by Google

Einſender *m.* pošiljátelj.
Einſendung *f.* pošiljátev, poslátev.
einſenken spustíti, pogrézniti; *impf.* spúščati, pogrezovati; (Reben) grebeníčiti; (eintauchen) utopíti, potopíti; *impf.* potápljati.
Einſenkung *f.* spúščanje, pogrezovánje; utápljanje; (Ort) usedlina, usàd, vdrtína, pónor.
Einſer *m.* edínka, edínica, enójka.
einſetzen postáviti, vstáviti; *impf.* postávljati; (Bäume) vsaditi, zasadíti; *impf.* vsájati, zasájati; (als Pfand) stáviti; zastáviti, *impf.* zastávljati; (einführen) ustanovíti, osnováti (-snújem); *impf.* ustanávljati; (die Klauen) zasadíti, *impf.* zasájati; einen Erben — postáviti koga za dédiča, *impf.* postávljati; (ins Amt) postáviti v službo, naméstiti, službo podelíti, službo dati (dam); ſich — sesti (sedem) v ..., usésti se, *impf.* usédati se.
Einſetzer *m.* postavljávec, postavljáč; ustanovítelj, ustanovník.
Einſetzung *f.* postávitev, postávljanje; namestítev, naméščanje; ustanovítev.
Einſicht *f.* poglèd v .., vpoglèd, preglèd; *fig.* izprevídnost, razsódek, razsódnost, preudárnost, razbórnost; nach meiner — kakor jaz sodím, po moji izprevídnosti; — nehmen in die Bücher knjige vpoglédati; zur — aufliegend na videž razgrnjen (račún).
einſichtig, einſichtsvoll izprevíden, razsóden, razbórən, preudárən.
Einſichtnahme *f.* vpoglèd, preglèd.
einſickern ponikníti. [ta.
Einſiedelei *f.* pustínja, puščáva, samó-
einſiedeln samotáriti, samovàti.
einſieden *intr.* zavréti; *tr.* povréti, zavréti, skúhati.
Einſiedler *m.* puščávnik, samotár, puščávec; —in *f.* samotárka, puščávnica.
einſiedleriſch samotárski, samótən, puščávniški; —es Leben führen samotáriti.
Einſiedlerleben *n.* samovánje, puščávniško življénje.
einſiegeln pečátiti; zapečátiti.
einſilbig enozlóžən, enoslóvčən; (von wenigen Worten) malobesédən.
Einſilbigkeit *f.* enozlóžnost; (vom Menſchen) malobesédnost.
einſingen s petjem zazíbati (-bljem) (v spanje); ſich — uvéžbati —, izvéžbati se v petju.
einſinken pogrézniti se, zagrézniti se, ugrézniti, vdréti (-dérem) se, ponikníti; *impf.* grezíti, pogrézati se, pogrezovati se, vdírati se; (ins Waſſer) utóniti, utopíti se; *impf.* utápljati se; (vor Schreden) zgrúditi se, na tla pasti (padem).
einſitzen sesti (sedem) v .., usésti se; *impf.* sédati v .., usédati se.
einſitzig z enim sédežem. [ski.
einſommerig enopolétən, enopolétən-
einſpannen vpréči (-prèžem), za-, napréči; *impf.* vprézati, naprézati, naprégati; (Ochſen) vkléniti, *impf.* vklépati; (Leinwand in einen Rahmen) razpéti (-pnèm), napéti; *impf.* napénjati.
Einſpänner *m.* voz saméc, voz saméček, enovpréžnik.
einſpännig enovpréžən.
einſperren zapréti, *impf.* zapírati; (Rad) zavréti, *impf.* zavírati; (einſchließen) zakléniti, *impf.* zaklépati.
einſpinnen vprésti (-prédem), zaprésti; ſich — zaprésti se, *impf.* zapredati se.
Einſpinnen *n.* zapredba.
Einſprache *f.* prigóvor, ugóvor, prerékanje.
einſprechen *tr.* (Muth) hrabríti, bodríti, srčiti, srce délati; (Troſt) tolážiti, tèšiti; *intr.* prigovárjati, ugovárjati; bei jemand — oglásiti se, zglásiti se; *impf.* oglášati se. [nik.
Einſprecher *m.* prigovórnik, ugovór-
einſprengen *tr.* kropíti, škropíti; pokropíti, poškropíti; potrésti, *impf.* potrésati; (eine Thür) razbíti (-bíjem), polomástiti; *impf.* razbíjati; (eingeſprengte Erzart, Holzart) naštŕkan; *intr.* in die Reihe der Feinde — zagnáti (-ženem) se —, zakadíti se med sovrážnike.
einſpritzen vbrizgniti, vsíkniti, štŕkniti v ..; *impf.* brízgati v ...
Einſpruch *m.* prigóvor, ugóvor; upòr, odpòr; — thun, erheben prigovárjati, ugovárjati, upírati se.
einſt *adv.* nékdaj, svoje dni, nekoč, njega dni; (einmal) enkrat.

Digitized by Google

einſtämmig enodébeln, énega debla.
einſtampfen vtláčiti, vpháti; (mit Füßen) vteptáti, razteptáti.
Einſtand *m.* nastòp (službe).
Einſtandsgeld *n.* nastopnína.
einſtechen zabósti (-bódem), vbósti, zariniti; *impf.* zabádati, vbádati.
einſtecken vtekníti (-táknem), deti (denem) v . . .; *impf.* vtíkati, dévati; (einen Schimpf) požréti, *impf.* požírati.
einſtehen stópiti v službo, službo nastópiti; *impf.* nastópati; (für etw.) porok biti (sem), jámčiti, odgovórẽn biti.
einſtehlen ſich prikrásti (-krádem) se, podkrásti se.
einſteigen stópiti v . . ., vstópiti, priti (pridem) v . .; *impf.* vstópati, prihájati; (in den Wagen) stópiti, sesti (sedem) na voz; *impf.* sédati.
einſtellen postáviti, dejáti (dénem) v . ., ustanovíti; *impf.* postávljati, stáviti, dévati (devam, devljem); (Arbeit) ustáviti, prenéhati, popustíti; *impf.* ustávljati, prenehovati, popúščati; (Mißbrauch) odpráviti, *impf.* odprávljati; (unterlaſſen) opustíti, *impf.* opúščati; (in die Rechnung) zapísati (-píšem), zaráčuniti; *impf.* zapisovati; ſich — nastópiti, priti (pridem); *impf.* prihájati.
Einſtellung *f.* postavítev, ustanovítev; ustavítev, ustáva, prenéhanje.
einſtens ſ. einſt.
einſticken uvésti (-vézem).
einſtig nekdánji, nekdášnji.
einſtimmen ujémati se, skládati se, zlágati se, strínjati se; (einwilligen) pritégniti, privóliti, pristáti (-stánem).
einſtimmig enoglásẽn, soglásẽn, skladẽn; *adv.* skladno.
Einſtimmigkeit *f.* enoglásnost, soglásnost, skladnost.
einſtöckig z enim nadstrópjem, enonadstrópẽn.
einſtopfen tláčiti, gátiti, mašíti v . .; natláčiti, vgátiti, zamašíti.
einſtoßen vpehníti (-páhnem), zasúniti; zatólči (-tólčem), zabíti (-bíjem); (Spieß) zabósti (-bódem), zapíčiti, vsaditi; *impf.* zabádati, vsájati; (die Zähne) izbíti, pobíti; *impf.* izbíjati.
einſtreichen zamázati (-mážem), *impf.* zamazovati; (Geld) potégniti, pográbiti.
einſtreuen natrésti (-trésem), potrésti, natrósiti, nasúti (-sújem, -spèm); *impf.* nasípati (-sipljem); (d. Vieh) nastláti (-stéljem), *impf.* nastíljati; (in d. Rede) vplésti (-plétem), pritekníti (-táknem); *impf.* vplétati, pritíkati.
einſtricken vplésti (-plétem).
einſtrömen teči (tečem), dotékati, valíti se v . . .
einſtudieren naučíti se česa, izúriti —, izvézbati se v čem; *impf.* učíti se, úriti se, vézbati se.
einſtürmen navalíti v . ., plániti v . ., pritísniti, zagnáti (-žénem) se na . .; *impf.* pritískati, zagánjati se.
Einſturz *m.* udòr, podòr; razpàd; podrtíja; dem — nahe rúšiti se, podírati se, razpádati.
einſtürzen *intr.* razrúšiti se, podréti (-dérem) se, razpásti (-pádem), sesúti (-sújem, -spèm) se; *impf.* rúšiti se, podírati se, razpádati, sesípati (-sípljem) se; (einſinken) pogrézniti se, vdréti se; (auf jemdn.) plániti, zagnáti (-žénem) se, navalíti, pritísniti na koga; *impf.* zagánjati se, pritískati; *tr.* porúšiti, podréti, razvalíti (zid). [tèm.
einſtweilen *adv.* tačàs, za tačàs, medtem
einſtweilig tačásẽn, začásẽn.
eintägig enodnévẽn, énega dne.
Eintagsfliege *f.* enodnévnica.
eintauchen pomóčiti; potopíti; *impf.* pomákati; potápljati.
Eintauſch *m.* zaména.
eintauſchen zameníti, zaménjati, preménjati; *impf.* zamenjevati.
eintheilen razdelíti, porazdelíti; *impf.* razdeljevati, delíti; (reihenweiſe) razvrstíti, razrediti; *impf.* razvrščevati, vrstíti.
eintheilig enodélẽn, énega dela.
Eintheilung *f.* delítev, razdelítev; razvrstítev; **Eintheilungs-** razvrstílni.
einthun dejáti (dénem), položíti, postávíti v . ., vdejáti; *impf.* dévati, polágati, postávljati v . . .
eintönig enoglásẽn, enozvóčẽn. [nost.
Eintönigkeit *f.* enoglásnost, enozvóč-
Eintracht *f.* sloga, složnost, edínstvo; in — leben složno živéti.
einträchtig složẽn.

Digitized by Google

Einträchtigkeit *f.* složnost.

Eintrag *m.* (Nachtheil) škoda, kvar, uíma.

eintragen znésti (-nésem), znósiti; *impf.* znášati, nesti v . . ; (ins Buch) zapísati (-píšem), vpísati, vknjížiti; *impf.* vpisovati, vknjiževati; (v. Weber) vótčiti; zavótčiti, zavótkati; (Gewinn bringen) nesti, prinášati, dajáti.

einträglich kar nese (dobíček); —es Amt dobra —, mastna služba.

Eintragung *f.* vpis, vknjížba, vbelézba.

Eintragungsgebür *f.* vpisnína.

eintreffen (am Orte) priti (pridem), dóiti (doídem, dojdem); *impf.* prihájati, dohájati; (in Erfüllung gehen) izpólniti se, zgoditi se, dogoditi se, uresníčiti se; *impf.* izpolnjevati se; (übereinstimmen) ujémati se, zlágati se, skládati se, vézati (vežem) se.

eintreiben vgnáti (-ženem), zagnáti, zapodíti v . . ; *impf.* vgánjati, góniti v . . ; (eine Schuld) iztérjati, potérjati; *impf.* izterjevati; (einen Keil) zabíti (-bíjem), *impf.* zabíjati.

Eintreibung *f.* vgón, vgánjanje; terjátev, izterjátev, izterjevánje.

eintreten *intr.* vstópiti, stópiti v . . ; *impf.* vstópati, stópati v . . ; (entstehen) pripetíti se, zgoditi se, nastópiti; für etwas — potégniti, pognáti (-ženem) se za kàj; (stattháben) vršíti se; (von der Kälte) nastópiti, pritísniti; *impf.* nastópati, pritískati; die Nacht tritt ein noči se, mračí se, noč se dela; zmračí se, noč nastópi; *tr.* (Wurzeln) vteptáti; Kraut — zelje tláčiti.

eintrichtern vlíti (vlijem), *impf.* vlívati.

Eintritt *m.* vstòp, nastòp, vhòd, prihòd; — der Mondesfinsternis začétek mésečnega mrka.

Eintrittsgebür *f.* vstopnína.

Eintrittskarte *f.* vstópnica, vstópni listék.

Eintrittszimmer *n.* čakálnica, predízba.

eintrocknen posušíti se, usušíti se, usehníti (-sáhnem); *impf.* usíhati.

eintröpfeln po kapljah vlíti (vlijem), kániti v . . , vkapljáti; *impf.* vlívati.

einüben izúriti, izvéžbati; *impf.* úriti, véžbati, váditi.

einverleiben pripojíti, pridrúžiti, utelovíti; *impf.* pridruževati; (in öffentl. Bücher) vpísati (-píšem), vknjížiti; *impf.* vpisovati, vknjiževati.

Einverleibung *f.* pripojítev, pridrúžba; (in die Bücher) vpis, vknjížba. [ljiv.

einverleibungsfähig vpisljiv, vknjíž-

Einverleibungsgesuch *n.* prošnja za vknjížbo.

einvernehmen dovprášati, zaslíšati (-slíšim), izprášati; *impf.* dovpraševati, zaslševati, izpraševati.

Einvernehmen *n.* zaslíšanje, izpraševánje; dogóvor, porazúm; iné — setzen dogovoríti se, doméniti se.

Einvernehmung *f.* zaslíšanje, zaslševánje, izpraševánje; dogóvor.

einverstanden sein ſ. einverſtehen.

einverständigen správiti, zložíti.

einverständlich, einvernehmlich *adv.* dogóvorno, porazúmno.

Einverständnis *n.* porazúm, sporazúm, sporazúmek; soglásje, dogóvor.

einverstehen ſich porazuméti se, dogovoríti se, zméniti se, pobótati se; *impf.* dogovárjati se, porazumévati se; einverſtanden ſein zadovóljen biti (sem), ene misli biti, zlágati se; privóliti v kaj.

Einwand *m.* prigóvor, ugóvor; ein lecrer — prazèn izgóvor.

Einwanderer *m.* prisélnik, doséłec.

einwandern priséliti se, doséliti se, naséliti se.

Einwanderung *f.* priselítev, vselítev, doséłba.

einwärts *adv.* noter, navnóter. [ka.

Einwärtsdreher *m.* (Muskel) zavračá-

einwässern namóčiti, *impf.* namákati.

Einwässerung *f.* namáka.

einweben vtkáti (-tkèm, -tkám), pritkáti; vplésti (-plétem).

einwechseln ménjati, izménjati, zaménjati. [kati.

einweichen razmóčiti, *impf.* razmá-

einweihen posvetíti, blagosloviti; *impf.* posvečevati, blagoslávljati; in ein Geheimnis — skrivnost komu razodéti (-dénem), povériti.

Einweihung *f.* posvétba, posvetitév, posvečevánje, blagoslovljénje.

einwenden prigovoríti, ugovoríti; *impf.* prigovárjati, ugovárjati; nasprotováti, upírati se.

Digitized by Google

Einwendung *f.* prigóvor, ugóvor; (Beſchwerde) pritóžba.

einwickeln zaviti (-víjem), zamotáti; *impf.* zavíjati; (ein Kind) póviti, *impf.* povíjati.

einwiegen zazíbati (-zíbljem), *impf.* zazibávati.

einwilligen pri-, dovóliti; pristáti (-stánem) na kaj; *impf.* dovoljevati.

Einwilligung *f.* privolítev, privolílo, dovolítev.

einwirken vtkáti (-tkám, -tkèm), uvótkati; auf jemanden — nagíbati koga, vplivati na koga; auf etwas — učínkovati, delovati, vplívati, vpliv imèti (imám) na kaj; wohlthätig — pospéšiti kaj, pripomóči (-mórem) k čemu; *impf.* pospeševati.

Einwirkung *f.* nagíbanje, vplívanje, učínkovanje, delovánje.

Einwohner *m.* stanovávec, prebivávec, stanovník; — der Stadt meščán; — des Marktes tržan; — d. Stadt Laibach Ljubljáncan; —in *f.* stanovávka, prebivávka.

Einwohnerſchaft *f.* prebivávstvo, prebivávci *pl.*

einwühlen ſich zaríti (-ríjem) se, *impf.* zarívati se.

Einwurf *m.* ſ. Einwendung.

einwurzeln ukoreníti se, ukoreníniti se, zakoreníti se; *impf.* ukorenjevati se.

Einzahl *f.* ednína, edíno števílo, enójno števílo.

einzahlen vpláčati, *impf.* vplačevati.

einzählen prištéti (-štéjem), pribrojíti; *impf.* prištévati; (in etwas) naštéti, odštéti, odbrojíti; *impf.* naštévati.

einzählig samótež, samotéžen.

Einzahlung *f.* vplačílo, vplačevánje.

Einzahlungskarte *f.*, **Einzahlungsſchein** *m.* vplačílnica.

einzapfen natóčiti, pretóčiti; *impf.* natákati, pretákati.

einzäumen nauzdáti.

einzäunen ogradíti, zagradíti; *impf.* ograjevati, zagrajevati.

Einzäunung *f.* ográja, zagrája, plot.

einzeichnen vrísati (-ríšem); zapísati (-píšem), vpísati, zabelèžiti, zaznámenjati; *impf.* zapisovati.

Einzeichnung *f.* zapis, vpis, zabelèžba.

Einzelding *n.* ſ. Einzelweſen. [člen.

Einzelglied *n.* posámezni ud, poedín

Einzelheit *f.* posámeznost, posámnost.

Einzelmenſch *m.* posámeznik, posámezni človek.

einzeln posámezèn, posáměn, poedín; *adv.* posébej, po sámosti, posámezi, vsak posébej, posámič; — verkaufen na drobno prodájati.

Einzelnarreſt *m.* posámezni zapòr, samótni zapòr.

Einzelnausverkauf *m.* razprodája na drobno, nadróbna razprodája.

Einzelnbeſtimmung *f.* posébna dolóčba, posébna odrédba.

Einzelngericht *n.* edinoosébno sodíšče.

einzelweiſe *adv.* posámič, posámez.

Einzelweſen *n.* posámezna reč (-í), posámna stvar (-í); poedínèc, saměc.

einziehen *tr.* potégniti v .., *impf.* potegovati v .., potézati; den Faden — vdéti (-dénem), *impf.* vdévati; (ein Band) uvésti (-védem); *impf.* uvájati; (Vermögen) odvzéti (-vzámem), pobráti (-bérem), zarúbiti, zaséči (-sézem); *impf.* jemáti (jémljem), pobírati; (Verbrecher) zapréti, zatvóriti; *impf.* zapírati; (Beſoldung) ustáviti, zapréti; *impf.* ustávljati, zapírati; (Kundſchaft) pozvédeti (-zvém), doznáti; *impf.* pozvedovati; (Banknoten) razveljáviti, iz obtéka vzéti (vzámem); der Schwamm zieht das Waſſer ein goba voda pije; *intr.* (in die Wohnung) naséliti se, vséliti se, nastániti se; *impf.* vseljevati se; (in die Stadt) iti (idem), vhòd imèti (imám); priti, *impf.* prihájati; ſich — uskóčiti se, slókniti se.

Einziehung *f.* vdétje, potéga; (des Vermögens) odvzéma, zarubítev; zapòr, zatvorítev; razveljáva; vselítev; — von Rechten odjémanje pravíc.

Einziehzeit *f.* priselílni čas.

einzig edín, sam; ein —er eden sam, samó eden; — und allein samó to, samó edíno to, zgolj samó to; das iſt — in ſeiner Art temu ni para, temu ni enákega; der —e Sohn edíněc; die —e Tochter edínka, edínica.

Einzigkeit *f.* edínstvo.

einzöllig énega palca, palěc dolg, — širók.

Digitized by Google

einzuckern s sladkórjem potrésti, posladiti; *impf.* s sladkorjem potrésati.
Einzug *m.* vhòd, prihòd.
einzwängen vtláčiti, vtísniti, zatísniti, stísniti v kaj; *impf.* vtískati, vtiskovati.
eirund jajčast, okrógël kakor jajce.
Eis *n.* led; (daß erſte dünne Eis, auch Eisſcholle, Treibeis) srez; mit — bedeckt werden zamrzniti, *impf.* zamrzovati; zu — gefrieren zmrzniti, *impf.* zmrzovati; **Eis-** ledéni.
Eisart *f.* vrsta ledú.
Eisbad *n.* ledéna kopel (-i).
Eisbahn *f.* drsalnica, drča. drsališče.
Eisbär *m.* beli —, séverni medved.
Eisberg *m.* ledenik, ledéna gora.
Eisbock *m.* ledéna koza, — kobila.
Eisbrecher *m.* ledolòm.
Eisbremſe *f.* ledéna grebenica, mačék.
eiſen *tr.* led sékati; *intr.* lediti se.
Eiſen *n.* železo; (Feſſeln) okóvi *pl.*, želézje; altes — železna starina; rohes — grodelj; **Eiſen-** železni.
Eiſenader *f.* železna žila.
Eiſenarbeiter *m.* železar.
eiſenartig železast.
Eiſenauflöſung *f.* železna raztopina.
Eiſenbahn *f.* železna cesta, železnica; **Eiſenbahn-** železniški, železnični.
Eiſenbahnanlage *f.* železniška naprava.
Eiſenbahnbeamte *m.* železnični urádnik.
Eiſenbahnbetrieb *m.* železnični obrát.
Eiſenbahnbetriebsdirection *f.* železnično obrátno ravnáteljstvo.
Eiſenbahnbetriebsordnung *f.* železnični obrátni red.
Eiſenbahnfrachtbrief *m.* železniški vozni list.
Eiſenbahngeſellſchaft *f.* železniško društvo.
Eiſenbahnkörper *m.* železniško zgradbíšče.
Eiſenbahnlinie *f.* železnična proga.
Eiſenbahnſchiene *f.* kolejnica, železniška šina, — tráčnica.
Eiſenbahnſtation *f.* železniška postája.
Eiſenbahnverkehr *m.* železnični promèt.
Eiſenbahnverwaltung *f.* železnična uprája.
Eiſenbahnwächter *m.* železnični čuváj.
Eiſenbahnzug *m.* železniški vlak, železnični vlak.
Eiſenband *n.*, **Eiſenbeſchlag** *m.* železni okóv.
Eiſenbergwerk *n.* železni rudnik, železník.
Eiſenblech *n.* železna pločevina, kosi.
Eiſenblüte *f.* železni cvet.
Eiſenerz *n.* železna ruda, železovec.
Eiſenextract *m.* izvléček iz železa.
Eiſenfabrikat *n.* izdélek iz železa, železna tvorina.
eiſenfarbig železast, železne barve.
Eiſenfeil, Eiſenfeilicht *n.* železni opílki *pl.*, železna piljevina.
eiſenfeſt čvrst kakor železo.
Eiſenfreſſer *m.* hvastáč, ustnež.
Eiſengehalt *m.* količina železovine.
Eiſengeräth *n.* železno oródje.
Eiſengewerkſchaft *f.* fužine *pl.*, železarsko rúdništvo.
Eiſengießer *m.* železolívec.
Eiſengießerei *f.* železolívnica.
Eiſenglanz *m.* železni sijájnik.
Eiſenglimmer *m.* lúskavi železovec.
eiſenhaltig železnat.
Eiſenhammer *m.* plavž, fužina.
Eiſenhandel *m.* trgovina z železom, trgovína z železnino.
Eiſenhändler *m.* železnínar.
Eiſenherdreif *m.* ognjíščno opasilo.
Eiſenhut *m.* (*Aconitum*) preobjéda, omej, lisják, vránjica, pasja smrt (-i).
Eiſenhütte *f.* ſ. Eiſenhammer.
Eiſenkalk *m.* ápnasto železo.
Eiſenkies *m.* železni kršec.
Eiſenocker *m.* železna okra.
Eiſenofen *m.* železna peč (-i).
Eiſenoxyd *n.* železni okis.
Eiſenplatte *f.* železna plošča.
Eiſenprobe *f.* poskúšnja železa; (Gottesurtheil) izkúšnjá z razbéljenim železom.
Eiſenroſt *m.* železna rjá.
Eiſenſäure *f.* železna kislina.
Eiſenſchimmel *m.* serec, zelénko.
Eiſenſchlacke *f.* žlindra, plind.
Eiſenſchlag *m.* okujíne *pl.*, okóvine *pl.*
Eiſenſchmied *m.* kováč.
Eiſenſchmiede *f.* kovačnica.
Eiſenſchmiedin *f.* kovačica.
Eiſenſchuſs *m.* slepa železna ruda.
Eiſenſpäne *pl.* ſ. Eiſenfeilicht.
Eiſenſpat *m.* jeklénec.

Digitized by Google

Eisenstab *m.* želézna šíbica.
Eisenstein *m.* železnják, želézověc.
Eisenvitriol *m. (n.)* želézna galíca, želézni vitrijól.
Eisenware *f.* železnína, želézna roba.
Eisenwerk *n.* železnína; želéznik; s. Eisenhammer.
Eisenzeug *n.* želézno oródje, želézno posódje, železnína.
eisern želézěn; *fig.* trd kakor želézo; (Herz) neusmíljen, okrútěn; —er Fleiß neumórna marljívost.
Eisfabrik *f.*, **Eiswerk** *n.* ledárnica.
Eisfahrt *f.* vožnja po ledu. [polje.
Eisfeld *n.* ledíšče, ledovíšče, ledéno
eisförmig ledast, ledénast.
Eisgang *m.* splàv ledú, lomljénje ledú.
Eisgebirge *n.* ledeníki *pl.*, ledéno pogórje.
Eisgefilde *n.* ledéno polje, ledovíšče.
Eisgrube *f.* ledeníca.
Eishändler *m.* ledár.
Eishauer *m.* ledosèk.
eisig ledén, ledovít.
eiskalt mrzěl kakor led.
Eiskeller *m.* ledeníca.
Eiskluft *f.* razzéba, razpóka od mraza.
eisklüftig razzéběn, razsápěl; —es Holz razzébni les.
Eiskruste *f.* ledéna skorja, srež.
Eislager *n.* ledíšče.
Eislauf *m.* dŕsanje.
Eislaufverein *m.* dŕsalno društvo.
Eismeer *n.* ledéno morje.
Eismöve *f.* tonóvščica, pijálo.
Eisnebel *m.* mráznica.
Eisperiode *f.* ledéna doba.
Eisplatz *m.* drsalíšče.
Eispol *m.* s. Nordpol.
Eispunkt *m.* ledíšče. [skrl (-í).
Eisscholle *f.* ledéna skril (-i), ledéna
Eisschuh *m.* dŕsalica, smuč (-í), smučke *pl.*; (zum Gehen) krplja.
Eisvogel *m.* *(Alcedo)* vodóměc.
Eiswind *m.* mrzli —, ledéni vetěr.
Eiszapfen *m.* ledéna sveča, kruncělj, sklénica.
eitel ničev, níčevěn, prazěn, čalárěn, puhěl; (vergänglich) minljìv; (eingebildet) ničémurěn, domišljàv; (lauter) sam, suh; — nennen po nemárnem —, po nevrédnem imenovati.
Eitelkeit *f.* níčevost, praznost, puhlost; ničémurnost; minljívost.
Eiter *m.* gnoj; mit Blut gemischter — sókrvica; (i. d. Augen) krmélj, krméžělj.
Eiterauge *n.* krmežljívo okó.
eiteräugig krmežljìv, krmežljàv.
Eiterbeule *f.* tvor, gnojavíca, vrèd.
eitericht gnojast, tvorast.
eitern gnojíti se; ognojiti se.
eiternd gnojěn.
Eiterstelle *f.* ognójěk.
Eiterstock *m.* stržén.
Eiterung *f.* gnojénje; in — übergehen ognojíti se.
Eiterungsmittel *n.* gnojílo.
Eiweiß *n.* belják.
eiweißhältig beljákovnat.
Eiweißstoff *m.* beljakovína, beljákověc.
Ekel *m.* gnus, stud, mrzkóta, grust, mrzénje; ich habe — s. ekeln; ich bekam — pristudílo se mi je, priskútilo se mi je, omrzélo mi je, ogádilo se mi je.
ekelhaft, ekelerregend ostúděn, gnusěn, nagnúsěn, ogáděn, ogávěn, oskútěn, mrzěk, gaděn; — machen gáditi, grustíti; der Ekelhafte ostúdnež; die Ekelhafte ostúdnica.
Ekelhaftigkeit *f.* ostúdnost, gnusóba, nagnúsnost, gadnost, mŕzkost.
ekeln, es ekelt mich gnusi se mi, studi se mi, gabi se mi, preséda mi, grustí se mi, mrzí mi (me).
Eklektiker *m.* izbirljívěc v modroslóvju, ekléktik.
eklektisch izbirljìv, ekléktičěn.
Eklipse *f.* mrk, omŕknjenje.
Ekliptik *f.* eklíptika, solnčna (dozdévna) pot (-i).
Ekloge *f.* seljánka, pastírska pesěm (-i), ekloga.
Ekstase *f.* zamáknjenost, vzhìt; neizmérna radost (-i).
Elaborat *n.* izdélěk. [elástičnost.
Elasticität *f.* prožnost, prožljívost,
elastisch prožěn, prožljìv, elástičěn.
electiv *adv.* na izbòr, na izbíro, izbéroma.
Elefant, Elephant *m.* slòn; **Elefanten**slonov. [běn.
elegant ličěn, nakíčen, sijájěn, bliščó-
Eleganz *f.* ličnost, nakíčenost, sijájnost, bliščóba.

Digitized by Google

Elegie *f.* žalostínka, elegíja.
elegiſch elégičen, milotóžen.
Elektricität *f.* eléktrika; elektríčnost.
Elektricitätserreger *m.* elektrobúdnik.
Elektricitätsleiter *m.* elektrovòd.
Elektricitätswerk *n.* elektrárna.
Elektriker *m.* eléktrik, elektrotéhnik.
elektriſch eléktričen; —er Stoff eléktrika; —er Strom elektrotòk.
elektriſieren elektrizovati, elektrizírati; *fig.* vnéti (vnámem), *impf.* vnémati. [vrat.
Elektriſiermaſchine *f.* eléktrični kolo-
Elektrodynamik *f.* elektrodinámika.
elektromagnetiſch elektromagnétən.
Elektrometer *m.* elektromèr.
Elektromotor *m.* elektrobúdnik.
Elektrophor *m.* elektrofór.
Elektroſkop *n.* elektroskóp.
Element *n.* živélj, elemént; (Urſtoff) prvína, prvék; (Anfang) začétek, osnútek.
Elementarbuch *n.* začétna knjiga, počétne bukve *pl.*
Elementarereignis *n.* priródni dogódek, elementárni prigódek.
elementariſch priródən; prvínski, prvótən; počétən.
Elementarlehre *f.* počétni nauk.
Elementarlehrer *m.* učítelj počétnih náukov.
Elementarorgane *pl.* osnóvni organi.
Elementarſchaden *m.* uíma.
Elementarſchule *f.* počétna šola.
Elementarſchüler *m.* učénec začétnik.
Elementarunfall *m.* priródna nezgóda.
Elementarunterricht *m.* počétni nauk.
Elen, -thier *n.* los; **=kuh** *f.* losica.
Elend *n.* reva, beda; révščina, siróščina; nadlóga, stiska.
elend revən, bedən; **elendes Haus** beznica.
Elende *m.* reva, revež, révišče; ubóžec; *f.* reva, révica; ubóžica. [no.
elendiglich *adv.* revno, bedno; žálost-
Eleve *m.* vájenec, pítomec, elev.
Elevenprüfung *f.* izkúšnja za vájence.
elf ſ. eilf.
Elf *m.*, **Elfe** *f.* gorski duh, škrát.
Elfenbein *n.* slónova kost (-í), slonokóst (-í).
elfenbeinen (-ern) slonokostén.
eliminieren iztrébiti, izlóčiti.
Eliminierung *f.* izlóčba, izbris.
Eliſion *f.* izpàh; izpàd, zamólkljaj; elízija.
Elite *f.* izbòr, cvet, jedro; die — des Adels najvíša gospóda, cvet plemenitášev.
Elixir *n.* lek, izvárek (od rastlín in raznih pridélkov).
Ellbogen *m.* lakét, lakát (-kta, -ktú), komólec; **Ellbogen-** komólčni.
Ellbogenbein *n.* podláhtnica.
Ellbogenhöhle *f.* pázduha.
Ellbogenſpitze *f.* kljúčica.
Elle *f.* vatél, lakát (-kta, -ktú), lakét; nach der — na vatél.
Ellenbogen *m.* ſ. Ellbogen.
ellenbreit vatél —, lakét širòk.
ellenlang lakét —, vatél dolg.
Ellenmaß *n.* láketna mera, mera na vatél.
Ellenritter *m.* vátlar, vátlarček.
ellenweiſe po vatlu, na vatle, na lakét.
Ellipſe *f. gram.* izpúst; *geom.* pakróg, elípsa.
elliptiſch pakróžən, elíptičən.
Elſebeerbaum *m.* brek, breka, brénkovec. [sračji.
Elſter *f.* sraka; *dem.* sráčica; **Elſter-**
elterlich staršev, rodítelјev *(gen. pl.)*, očétov in máterin, rodítelјski; domáč; im —en Hauſe v domáči hiši, v očétovi hiši.
Eltern *pl.* starši, rodítelji, oče in mati.
Elternliebe *f.* ljubézən (-i) staršev.
elternlos brez staršev, sirótən; siróta (Waiſe).
Elyſium *n.* ràj, elízij.
Email *n.* sklenína, steklenína, posteklína.
Emailleur *m.* posteklínar.
emaillieren posteklíti, *impf.* posteklјevati.
Emanation *f.* iztòk, izhòd.
Emancipation *f.* osvobója, osamosvójba, oprostítev.
emancipieren osvobodíti se, osamosvójiti se, oprostíti se.
Emballage *f.* zavòj, posóda, ambaláža.
emballieren zavíti, zamotáti.
Embargo *m. (n.)* zadržba ladij, zaustáva ladij.

Digitized by Google

Emblem *n.* známenje, znak. [tëk.
Embryo *m.* zamétek, zaróděk, spočétek.
emeritiert upokojèn, doslužívši.
Emeute *f.* ſ. Aufſtand.
Emigrant *m.* izsélnik, uskók.
Emigration *f.* izselítëv.
emigrieren ſ. außwandern.
eminent izvrſtën, izbórën; (v. b. Majorität) znamenít, očítën.
Eminenz *f.* prevzvišenost, eminéncija; (Fortgang) odlíka.
eminieren ſ. hervorragen.
Emiſſär *m.* poslánec.
Emiſſion *f.* poslátev, pošiljátev; (der Banknoten) izdávanje, izdája, izdajátev.
emittieren izdáti, *impf.* izdájati.
Emmerling *m.* strnád; (Weibchen) strnádka; *dem.* strnádek.
Emolument *n.* korist (-i); postránski dohódek, emolument.
Empfang *m.* prejèm, prejémek, prejétev; in — nehmen prejéti (préjmem), dobíti, prevzéti (-vzámem); *impf.* prejémati, dobívati, prevzémati; annehmen vzéti, *impf.* jemáti (jémljem).
empfangen prejéti (préjmem), prevzéti (-vzámem), dobíti; *impf.* prejémati, dobívati; (jemdn.) sprejéti, *impf.* sprejémati; (v. weibl. Geſchl.) spočéti, *impf.* spočénjati, auch znósiti.
Empfänger *m.* prejémnik, prejemávec; —in *f.* prejémnica, prejemávka.
empfänglich dovzétën, navzemljiv, sprejemljiv; spočétën, spočetljiv.
Empfänglichkeit *f.* dovzétnost, navzétnost, sprejemljívost; spočétnost.
Empfangnahme *f.* prejém, prejétje.
Empfängnis *f.* spočétje, spočétev; unbefleckte — brezmádežno spočétje.
Empfangsbeſtätigung *f.* prejémno potrdílo.
Empfangsrecepiſſe *n.*, =ſchein *m.* prejémnica, prejémni list. [jémke.
Empfangsrubrik *f.* predélek za pre-
empfehlen priporočíti, *impf.* priporóčati, priporočevati; ſich jemandem — priporočíti se, izročíti se; *impf.* priporóčati se, izročevati se; (Abſchied nehmen) poslovíti se, slovo vzéti (vzámem); *impf.* slovó jemáti (jémljem); ich empfehle mich z Bogom, srečno, klanjam se.
empfehlend priporočljiv, priporočeválen; prikupljiv.
empfehlenswert priporóčen, vreden priporóčbe.
Empfehler *m.* priporočevávec, priporočník; —in *f.* priporočnica.
Empfehlung *f.* priporočilo, priporóčba, priporočítev; richte meine — aus priporóči me.
Empfehlungsſchreiben *n.* priporóčni list, priporóčno pismo.
empfindbar čutën, občútën.
Empfindelei *f.* prenapéta občutljívost.
empfinden čútiti; občúti; Freude — veselíti se, veselje obhája (koga); Durſt — žejen biti (sem), žeja me.
Empfinden *n.* občútek, čut.
Empfindler *m.* občutljívec.
empfindlich občutljiv, čutljiv, občútën; (ſchnell zornig) zamérljiv, nagle jeze; (groß) velik, znatën; hud.
Empfindlichkeit *f.* občutljívost, občútnost; zamérljivost.
empfindſam občutljiv, rahločútën, mehék.
Empfindſamkeit *f.* občutljívost, rahločútnost. [tëk.
Empfindung *f.* občút, občútek, počú-
Empfindungskraft *f.*, =**vermögen** *n.* moč občútka, občútnost. [ljiv.
empfindungslos brezčútën, neobčút-
Empfindungsloſigkeit *f.* brezčútnost.
Empfindungsnerv *m.* čútnica, občútni živec.
Empfindungsorgan *n.* občutílo.
Empfindungswort *n.* medmèt.
Empfohlene *m.* priporočénec.
Emphaſe *f.* posébni poudárek (posámeznih izrázov v góvoru), krepkóta.
emphatiſch krepék, živ, s poudárkom.
Emphyſem *n.* napuhlína, napihnjenína.
Empirie *f.* izkústvo, izkúšenost, izkúšnja.
empiriſch izkúšen, izkúšen, empíričen.
empor kvíšku, kvíškoma, navzgór, gori, v víšek, pokóncu.
empören vzdigniti, povzdigniti. pobúniti; *impf.* povzdigovati; (unwillig machen) razgórčiti, razsrdíti, razjezíti, razkáčiti; ſich — púntati se; vzdígniti se, spúntati se. pobúniti se.

Digitized by Google

empörend grozěn, strašěn, strahovít, grozovít.
emporfahren kvišku pláníti, — skóčiti.
emporheben vzdígniti, povzdígniti; *impf.* povzdigovati.
emporhelfen na noge —, kvišku pomóči (-mórem), *impf.* pomágati; s. aufhelfen.
emporkeimen vzníkniti.
Emporkirche *f.* kor, pevalíšče.
emporkommen kvišku priti (pridem), *impf.* prihájati; povzdígniti se, opomóči (-mórem) si; *impf.* povzdigovati se.
Emporkömmling *m.* novi povzdígnjeněc, novíněc v časti.
emporlodern vzplamenéti, vzplamtéti, plásniti, švígniti (plamen).
emporragen kvišku moléti, štrléti, stŕčati (strčím).
emporranken sich ovíjati se, vzpénjati se.
emporschleudern zagnáti (-žénem), zalúčati kvišku; brúhniti, vréči (vŕžem); *impf.* brúhati, métati (mečem).
emporschweben vzplávati, vzdígniti se; *impf.* vzdigovati se.
emporschwingen sich vzletéti, vznésti se, vzpéti (-pněm) se; *impf.* vzletévati.
emporstehen kvišku stati (stojím), moléti, štrléti, stŕčati (-čím); (v. Haaren) sŕšiti se, ščetíniti se.
emporsteigen vzdígniti se, kvišku stópiti; *impf.* vzdigovati se, kvišku stópati.
emporsträuben sich ježíti se, ščetíniti se, sŕšiti se; naježíti se.
Empörung *f.* upòr, vstája, buna, pùnt; razgórčenost.
emporwachsen vzrásti (-rástem), *impf.* vzráščati.
emporwuchern bohótno rasti (rastem); vzbohotáti.
emsig marěn, marljìv, prizadévěn.
Emsigkeit *f.* marnost, marljívost, prizadévnost.
En chef (Befehlshaber) *m.* najvíšji povéljnik.
Enclave *n.* osréděk.
Encyklopädie *f.* jedro znánstva, enciklopedíja.
encyklopädisch vseúčěn, enciklopédiški; (oberflächlich) povŕšěn.
End- končni, zadnji.
Endabsicht *f.* glavni namèn, končni cilj, cilj in koněc.
Endbescheid *m.* končni odlòk.
Endbrett *n.* skončníca, skončnik, skončna deščíca.
Ende *n.* koněc, kràj; am — d. Dorfes koněc vasí; von einem — zum andern od konca do konca, od konca do kraja, od kraja do kraja; (Ausgang) izíd; zu — bringen dokončáti, dovršíti, dognáti (-žénem); zu — gehen poíti (-ídem), potéči (-téčem), nestáti (-stánem) česa; *impf.* pohájati, potékati, nehávati, minévati; ein — nehmen pogíniti, končáti, koněc biti (sem) česa, koněc vzéti (vzámem); bis zu — dokónca, docéla; (des Lebens) smrt (-i); (Zacke am Hirschgeweih) razrástěk, párog, rožič; zu — führen dodélati; zu — kommen mit Bauen, Säen, Dreschen dozídati, dosejáti (-séjem), domlátiti.
Endel *n.* krajěc.
endeln črez prst šívati, na omético šívati, ométati.
Endelnaht *f.* omética.
Endelstich *m.* ométni vbòd.
endemisch endémičěn, v kakem kraju naváděn (o boléznih).
enden *intr.* končáti se, izvršíti se, izíti (-ídem), miníti, koněc vzéti (vzámem); *impf.* končevati se, izvrševati se, minévati; *tr.* končáti, dokončáti, dovršíti; *impf.* dokončevati, dovrševati; (aufhören) néhati, prenéhati; *impf.* prenehovati.
Endentscheidung *f.* končna razsódba.
Endergebnis *n.* končni izíd, končni posléděk.
Enderledigung *f.* končna rešítěv.
Endesgefertigte *m.* podpísaněc.
endgiltig končno veljávěn.
endigen s. enden.
Endigung *f.* dokončánje, dovršítěv.
Endivie *f.* endívija, rezva (in Stmk.).
Endlaut *m.* končnik.
endlich *adj.* končni, zadnji, poslédnji; (vergänglich) umrljìv, minljìv; *adv.* končno, skonca, napósled, slednjič.
endlos brezkónčěn, neskónčěn, brezkrájěn.
Endlosigkeit *f.* brezkónčnost, neskónčnost.
Endmasche *f.* končna petlja.

Digitized by Google

Endpunkt *m.* krajíšče.
Endreim *m.* končna rima, končni stik.
Endresultat *n.* ſ. Endergebnis.
Endſchaft *f.* konèc.
Endſilbe *f.* končnica. [padež.
Endung *f.* končnica; (Caſus) sklòn,
Endurſache *f.* končni vzrók.
Endurtheil *n.* končni razsódek, končna sodba.
Endzeile *f.* poslédnja vrsta.
Endzweck *m.* poglavitni smotêr, zadnji namèn, cilj in konèc.
Energie *f.* krepkóst, krepkóba, krepkovóljnost.
energiſch krepkóbèn, krepkovóljèn.
Engagement *n.* najétje v službo, najem (-jéma), najéma; (Dienſt) služba; (Verpflichtung) zavéza.
engagieren v službo vzéti (vzámem), *impf.* jemáti (jémljem); (verpflichten) zavézati (-vézem); ſich — službo prevzéti, v službo stópiti; zavézati se, obljúbiti se.
engbrüſtig ozkopŕsèn; *med.* nadúšljiv, sipljiv.
Engbrüſtigkeit *f.* nadúha, sipljívost.
enge tesèn, tesnóbèn, ozèk; —r Weg sotéska, tesníce *pl.*, klanèc, tesnec; — ſchreiben drobnó písati (písem); —r Kamm gost glavník; es wird mir — ums Herz srcé mi stíska, tiščí me na srcu; — anliegend opésèn.
Enge *f.* tesnóba, tesnóst, tesnóča; (ein enger Ort) sotéska, klanèc, ožína; in die — treiben v zadrégo správiti; v kozji rog ugnáti (-žénem).
Engel *m.* angel, krilátec; **Engel-** ángelski, ángelov.
Engelbrot *n.* ángelski kruh.
Engelchen *n.* ángelcèk.
engelgleich kakor ángel, ángelu enák.
engelrein čist kakor angel.
Engelreinheit *f.* ángelska čistost.
Engelſchar *f.* truma ángelov. [vost.
Engelsgeduld *f.* ángelska potrpežljí-
Engelsgruß *m.* ángelsko češčénje.
Engelsſtimme *f.* ángelski glas.
engen stísniti, zóžiti; *impf.* stískati.
Engerling *m.* podjèd; (unter d. Haut) ógrc.
Engflügler *m.* ozkokrílec.
engherzig tesnoŕčèn; malodúšèn.
Engherzigkeit *f.* tesnoŕčnost; malodúšnost.
engliſch ángelski, ángelov; der —e Gruß ángelsko češčénje, ángelov pozdrâv; (v. England) angléški.
Engpaß *m.* sotéska, klanèc.
Enkel *m.* vnúk; *dem.* vnúčèk, vnúčič.
Enkelin *f.* vnúka, vnúkinja.
Enklitik *f.* nasloníca.
enorm neizmérèn, ogrómèn.
Enquête *f.* ankéta, preiskoválno povérjenstvo.
enrollieren vpísati (-píšem), zapísati; *impf.* zapisovati.
Enſemble *n.* skupnost, skladnost (posámeznih delov v celóto); celóta.
ent- (in Zuſammenſetzung) raz-, s-, u-, od-.
entadeln plemeníštvo vzéti (vzámem) (komu), *impf.* jemáti (jémljem).
entarten izvrèči (-vŕžem) se, izprevrèči se, izpríditi se, izrodíti se.
Entartung *f.* izróden, izprevŕžek; izpridba.
entäußern oprostíti, otéti (otmèm), rèšiti koga česa; ſich — iznebíti se česa, odrèči se, oddáti kàj; *impf.* oddájati.
Entäußerung *f.* iznebítêv, oddája.
entbehren biti (sem) brez česa, ne iméti (nímam) česa; (den Mangel ertragen) utrpéti (-trpím), prebíti (-bóm) brez česa, prestáti (-stánem) brez česa; *impf.* utrpévati; (vermiſſen) pogrešíti, *impf.* pogrêšati; die Nahrung — strádati, glad trpéti.
entbehrlich utŕpèn, pogrešljiv; das iſt mir — to lahko utrpím, brez tega sem lahko, to mi je odvèč.
Entbehrlichkeit *f.* utŕpnost, pogrešljívost.
Entbehrung *f.* pománjkanje, utŕpa; strádanje; utŕpèk.
entbieten poročíti, izporočíti, na znanje dati (dam); *impf.* poróčati, izporóčati, na znanje dajáti; jemanden zu ſich — poslâti (pôsljem) po koga, koga k sebi poklícati (-klíčem), ukázati (-kážem) komu, naj pride; *impf.* pošíljati po koga, koga k sebi klícati, ukazovati komu, naj pride; einen Gruß — pozdrâviti, vzdáti (srečo, dobêr dan); *impf.* pozdrávljati (koga), vzdájati.

Digitized by Google

Entbietung *f.* poročílo, izporočílo; — eines Grußes pozdrav.

entbinden odvézati (-vézem), razvézati, razrésiti, oprostíti, osvobodíti; *impf.* odvezovati, razvezovati, razreševáti, oprášćati; (von Frauen) roditi; porodíti, povíti (-víjem).

Entbindung *f.* odvéza, razvéza, oprostítev; (v. Frauen) pórod.

Entbindungsanſtalt *f.* porodílnica, porodníšćnica.

Entbindungswiſſenſchaft *f.* porodoslóvje, porodoznánstvo.

entblättern listje obráti (-bérem), osmúkati, ogoliti; *impf.* listje obírati, osmukávati; ſich — osúti (-spèm und -sújem) se, *impf.* osípati (-sípljem) se.

entblöden ſich drzníti se, predrzníti se.

entblößen das Haupt odkríti (-kríjem) se, vzéti (vzámem) pokrívalo z glave; *impf.* odkrívati se, jemáti (jémljem) pokrívalo z glave; d. Körper — (während d. Schlafes) razodéti (-dénem) se, *impf.* razodévati se; (gegen die Scham) gáliti (gáriti) se; razgáliti se, *impf.* razgáljati se; eine Feſtung — vzéti (vzámem) vojáke iz trdnjáve, opustíti jo.

entblößt gòl, nag, razgáljen; —en Hauptes odkrít, razoglàv, gologlàv; aller Güter — brez imétka, gòl in suh.

entbrennen vžgáti (vžgèm) se, vnéti (vnámem) se, razvnéti se, vzplamtéti; *impf.* vžigati se, vnémati se; für etw. entbrannt ſein za kaj živéti (živím), goréti (gorím), vnet bíti (sem).

entbürden razpŕtiti, razpŕtati, razbremeníti; *impf.* razbremenjati; (ein Thier) raztovoríti, *impf.* raztovárjati.

entdecken odkríti (-kríjem), najti (najdem), zasledíti; *impf.* odkrívati, nahájati; (verrathen) izdáti, ováditi, naznániti; *impf.* izdájati, ovájati, naznánjati; (bemerken) zapáziti, zaglédati; ſich — razodéti (-dénem) se, odkríti se, pokázati (-kážem) se; *impf.* razodévati se, odkrívati se, kázati se.

Entdecker *m.* najdnik, zasledítelj; izdajávec, ovadník.

Entdeckung *f.* odkrítje, najdba, zaslédba; ovádba; razodétev; eine — machen zapáziti, najti, zasledíti; *impf.* zapazovati, nahájati.

Ente *f.* raca, otva; *dem.* ráčica.

entehren sramotíti, grdíti, nečást délati; osramotíti, onečástiti, ogrdíti, ob čast priráviti, pošténje vzéti (vzámem); *impf.* onečaščevati, ob čast priprávljati; (ſchänden) skrúniti; oskrúniti, onečástiti; *impf.* oskrúnjati.

entehrend sramotílen, skrunílen, oskrunjeválen.

Entehrer *m.* onečástnik, sramotítelj, sramotívec; oskrunítelj.

Entehrung *f.* sramočénje, sramotítev, osramotítev, onečastítev; oskrúmba, oskrunjátev.

enteignen razlastíti, razsvojíti.

Enteigner *m.* razlastítelj.

Enteignung *f.* razlastítev.

enteilen ubéžati (-bežím), níti (-ídem); *impf.* uhájati, béžati (bežím).

Enten- račji.

Entenadler *m.* račar, sivi orél.

entenartig racast.

Entenbeize *f.* račji lov s sokólom.

Entenbrut *f.* mlade race, ráčice.

Entenkoth *m.* ráčjak.

Entenruf *m.* gáganje.

Entenſtall *m.* račják.

Enterbeil *n.* ladjárska sekíra.

enterben razdedíniti, izdedíniti, zavréči (-vržem), izključíti od dédiščine.

Enterbrücke *f.* zapádni most s kopíkami.

Enterbung *f.* razdedímba, izdedínjenje, izključba od dédiščine.

Enterhaken *m.* mačék, kopíka, kljuka.

Enterich *m.* racman, racák.

entern z mačkom (s kopíkami, s kljúkami) pritégniti, *impf.* pritegovati.

entfädeln nit potégniti iz šivánke.

entfahren níti (-ídem), ubéžati (-žím), izmekníti (-máknem) se, izmúzniti se; *impf.* uhájati, izmíkati se.

entfallen pasti (padem), *impf.* pádati iz .., s ..; (ausfallen) izpásti (-pádem), odpásti; *impf.* izpádati, odpádati; (aus dem Gedächtniß) pozábiti, *impf.* pozábljati; (v. Muth) upásti (-pádem), *impf.* upádati; (aufhören) néhati, miníti (mínem), prestáti (-stánem); (v. Thränen) utŕniti se, pocedíti se; *impf.* utrínjati se, pocéjati se; die auf jemanden — de Summe znesék, ki pride na koga, pri-

Digitized by Google

padajóči znesěk; —de Strafe pristojéča kazěn.

entfalten razvíti (-víjem), razprostréti, razvíhati (-am, -víšem); *impf.* razvíjati, razprostírati, razvihávati; (von Blüten) razcvésti (-cvetèm) (se), razvíti se; *impf.* razcvétati (se), razcvítati (se), razvíjati se; (v. Hülsen) prézati se; razprézati se, izprézati se; (die Stirne) razvedríti, razjasníti, izjasníti.

Entfaltung *f.* razvòj, razvítje, razvítěk; razcvèt, razcvétěk.

entfärben sich barvo izpremeníti, *impf.* izpremínjati; (vor Schrecken) prepásti (-pádem) (se), obledéti, prebledéti; *impf.* prepádati, obledévati, prebledévati, bled prihájati; (vor Scham) zardéti, *impf.* zardévati.

entfasern (ein Kleid) gúliti, dŕgniti; izgúliti, izdŕgniti; (Bohnen) lúščiti; izlúščiti.

entfernen (wegrücken) odmekníti (odmáknem), oddalíti, udalíti; *impf.* odmíkati, oddaljevati; (aus einer Gesellschaft) odpráviti, odgnáti (-žénem), odstrániti; *impf.* odprávljati, odgánjati, odstranjevati; sich — odíti (-ídem), oddalíti se; *impf.* odhájati, oddaljevati se; (von der Wahrheit) odstópiti, *impf.* odstópati; von der Tugend sich — lóčiti se od krepósti, izpríditi se.

entfernt oddáljen, odléžěn; *adv.* weit — daleč proč; weit — mir zu helfen, ... ne le, da mi ni pomagal, še..., ne da bi mi pomagal, še...

Entfernung *f.* odstranítěv, odpráva; (Weite) daljáva, dalja, odstòj, razdálja, oddáljenost; (v. der Wahrheit) odstòp; die heimliche — skrivni pobèg.

entfertigen odpráviti.

entfesseln razkléniti; oprostíti, osvobodíti; *impf.* razklépati; (Leidenschaften) razbrzdáti.

entflammen *tr.* razplameníti, razvnéti (-vnámem), užaríti; *impf.* razvnémati, užárjati; *intr.* vžgáti (-žgèm) se, vnéti (vnámem) se; *impf.* vžígati se, vnémati se.

entfliegen odletéti, odfŕkniti; *impf.* odlétati, odletávati.

entfliehen uíti (-ídem), utéči (-téčem), ubéžati (-bežím), pobégniti, unésti jo. izmekníti (-máknem) se; *impf.* uhájati, utékati, izmíkati se; (v. d. Zeit) hitéti, potékati.

entfließen pritéči (-téčem) iz.., ulíti (-líjem) se iz.., izíti (-ídem) iz..: *impf.* pritékati iz.., ulívati se iz... izhájati iz..; (v. d. Thränen) pocedíti se, zarosíti; kein Wort entfließt seinen Lippen ne izpregovorí, ne izréče besédice.

entfrachten iztovoríti, raztovoríti.

entfremden otujíti, potújčiti, *impf.* potujčevati; (entziehen) vzéti (vzámem), izmekníti (-máknem); *impf.* jemáti (jémljem), izmíkati; sich jemanden — ostrášiti koga, od sebe odgnáti (-žénem) od. odbíti (-bíjem) koga.

entführen odpéljati (-péljem), *impf.* odpeljevati; (rauben) ugrábiti, uhítati.

Entführer *m.* odpeljevávěc, odpeljátelj; ugrábež, ugrabník.

Entführte *m.* odpeljáněc; ugrábljeněc; *f.* odpeljánka; ugrábljenka.

Entführung *f.* odpeljáva; ugrabítěv.

Entgang *m.* izgúba, odkŕšěk.

entgegen *praep.* proti, zoper; *adv.* naspróti, napróti.

entgegengehen iti (grem) komu naspróti; dem Tode — iti v smrt.

entgegengesetzt nasprótěn, protívěn; im —en Falle sicer, ináče, drugáče.

Entgegenhaltung *f.* primérjanje.

entgegenkommen priti (pridem) naspróti, *impf.* prihájati naspróti; einer Bitte — prošnjo uslíšati (-slíšim).

Entgegennahme *f.* sprejèm, sprejétje.

entgegennehmen sprejéti (spréjmem). *impf.* sprejémati.

entgegensehen nádejati se česa, pričakovati kaj.

entgegensein zoper kaj biti (sem). upírati se čemu.

entgegensetzen naspróti postáviti, *impf.* naspróti postávljati; sich — ustávljati se, upírati se, protíviti se; upréti (-prèm) se.

entgegenstehen biti (sem) proti čemu. upírati se, ustávljati se, brániti; —de Hindernisse nasprotujóče ovíre.

entgegenstellen naspróti postáviti, po robu postáviti, *impf.* — postávljati.

Digitized by Google

entgegenſtemmen ſich upéti (-pnèm) se, upréti (-prèm) se; *impf.* upénjati se, upírati se.

entgegenziehen iti (grem) zoper koga, na koga, proti komu.

entgegnen odgovoríti, odvŕniti; *impf.* odgovárjati, odvrácati.

Entgegnung *f.* odgóvor.

entgehen úiti (-idem), umeknîti (-máknem) se, utéči (-téčem), ubéžati (-bežím), ogníti se, unésti jo; *impf.* uhájati, umikati se, ogíbati (-gíbljem) se; es ſoll dir nicht — ob to ne prideš, tega ne izgubíš; entgangener Gewinn izgubljèn dobíček, dobíček, ki je ušèl.

Entgelt *m. (n.)* vračílo, povračílo; ohne — brezpláčno, brez povračíla, zastónj.

entgelten vŕniti, povŕniti; *impf.* vračati, povráčati; etw. — můſſen trpéti za kaj; das wird er — to ga bode še bolélo; einem etwas — laſſen maščevati, znesti od. znósiti se nad kom.

entgeltlich odplátěn, odpláčen, za plačílo. [nost.

Entgeltlichkeit *f.* odplátnost, odpláč-

Entgeltung *f.* odplačílo, povračílo.

entgleiſen s tíra skóčiti.

entgleiten zdŕčati (zdrčím), zdŕkniti, spólzniti se, izpoddŕsniti (se), izpoddŕkniti (se); *impf.* izpoddŕsati, izpoddŕkati.

Entgleitung *f.* izpólzek, izpoddŕsek, izmúzek.

entglimmen zatléti (-tlím), zažaréti, užaríti se, vnéti (vnámem) se.

enthaften izpustíti iz zapóra.

enthalten obséči (-séžem), *impf.* obségati, držati (držím); ſich — zdržati se, *impf.* zdrževati se, ogíbati (ogíbljem) se; — ſein nahájati se.

enthaltſam zdržèn, zdržljiv; zmérčn.

Enthaltſamkeit *f.* zdržnost, zdržljivost; zmérnost.

enthaupten ob glavo dejáti (dénem), obgláviti, glavo komu odsékati; *impf.* ob glavo dévati.

Enthauptung *f.* obglávljenje, glavosèk.

entheben oprostíti (koga česa); des Dienſtes — odvézati (-vézem) službe, ob službo dejáti (dénem), iz službe odpustíti od. odstáviti; — einer Pflicht rêšiti, odvézati dolžnósti; enthoben ſein odvézan, odpuščèn, oproščèn biti (sem).

Enthebung *f.* oprostítev, oprostílo, odstáva; odpúst.

Enthebungsgeſuch *n.* oprostílna prošnja; odpustílna prošnja.

Enthebungskarte *f.* oprostílni list, oprostílnica; odpustílni list, odpustílnica.

entheiligen onesvétiti, oskrúniti, onečástiti; *impf.* onesvečevati, oskrúnjati, onečaščevati.

Entheiliger *m.* oskrunítelj, onečástnik.

Entheiligung *f.* onesvétba, oskrúnjanje, oskrunítev, oskrúmba.

enthüllen od-, razkríti (-krijem), razgrníti; *impf.* razkrívati, razgrinjati; (d. Leib) razgáliti; (offenbaren) razodéti (-dénem), *impf.* razodévati; objáviti.

Enthüllung *f.* odkrívanje; odkritje, razodéva, razodétev, objáva.

enthüpfen odskakljáti.

enthuſiasmieren ſ. begeiſtern.

Enthuſiasmus *m.* ſ. Begeiſterung.

enthuſiaſtiſch ſ. begeiſtert.

entjungfern oskrúniti, izpríditi; *impf.* oskrúnjati; devíštvo vzéti (vzámem) komu, zapéljati.

entkleiden sleči (slečem), razpráviti; *impf.* sláčiti, razprávljati.

entkommen úiti (-idem), utéči (-téčem); *impf.* uhájati, utékati.

Entkommen *n.* ubèg, pobèg, utèk.

entkörnen rúžiti; izrúžiti.

entkräften *tr.* oslabíti, razjáčiti, ob moč priprávíti; *impf.* oslábljati, ob moč priprávljati; den Beweis — ovréči (-vrèžem), pobíti (-bíjem); *impf.* pobíjati; den Acker — izmólsti (-mólzem), izpíti (-píjem); *intr.* ſich — obnemóči (-morem), obnemágati, omágati, opéšati; *impf.* omagovati, pésati; entkräftend slabèč, pobijajóč.

entkräftet obnemógel, onemógel, iznemógel.

Entkräftigung *f.* onemóglost, iznemóglost; nemóč (-i).

entladen izložíti, odložíti, razložíti, raztovoríti; *impf.* izlágati, izkládati, razkládati; ſich — razpŕtiti se, zdeti si breme; *impf.* zdévati si breme; (v. Gewehr) sprožíti se; (von Wolken) izprázniti se.

Digitized by Google

Entladung *f.* razkládanje, razkládba, raztovorítev; izpraznítev.

entlang *adv.* polèg, òb, kràj.

entlarven razkrínkati, strgati krinko raz obràz.

entlaſſen od-, raz-, izpustíti; *impf.* odpúščati, razpúščati; (aus d. Dienſte) iz službe dejáti (dénem), iz službe odpustíti koga, slovó dati komu: *impf.* iz službe dévati (dévam, devljem), odpúščati; (vom Militär) odpustíti od vojáščine.

Entlaſſene *m.* odpuščénec, izpuščénec; *f.* odpuščénka, izpuščénka.

Entlaſſung *f.* odpúst, izpúst, odstáva, odstavítev; — eines Beamten odstáva urádnika; — aus der Armee odpúst iz vojske; **Entlaſſungsgeſuch** *n.* prošnja za odpúst, — za izpúst.

entlaſten razpŕtiti, zdeti (zdenem) komu breme; *impf.* zdévati komu breme; (den Grund) razbremeníti, odvézati (-vézem), oprostíti; *impf.* razbreménjati, odvezovati, oproščevati; eines Verdachtes — opravičíti, odpráviti sum; *impf.* opravičevati.

Entlaſtung *f.* razpŕtitev; (d. Grundes) razbremenítev, odvéza, razbremenílo; Grund— zemljíška odvéza; (Hebung des Verdachtes) opravíčba, razdólžba; (v. Arbeiten) olajšílo.

Entlaſtungs- razbremenílni, odvézni, opravičeválni, razdólžni; **=zeuge** *m.* opravičeválna priča, razdólžni svedòk.

entlauben osmúkati, osmŕcati; *impf.* smúkati; ſich — osúti (-sújem, -spèm) se, obletéti se; *impf.* osípati (-sípljem) se, obletovati se.

entlaufen utéči (-téčem), uskóčiti, ubégniti, pobégniti, úiti (-idem); *impf.* uhájati, utékati.

entledigen oprostíti, izbáviti; ſich — iznebíti se, rêšiti se, osvojíti se, odkrižati se; *impf.* iznebávljati se, osvojevati se; des Auftrages ſich — naročílo opráviti, *impf.* oprávljati; der Schulden ſich — razdolžíti se.

entleeren izprázniti, *impf.* prázniti; iztrébiti; ſich — (der Excremente ſich entledigen) očêditi se.

Entleerung *f.* izpraznítev; (das Excrement) očêdek, izmétek, otrébek.

entlegen oddáljen, odléžen, odróčen, daljen, zakrájen, stranski; *adv.* daleč, vstrán.

Entlegenheit *f.* dalja, daljína, odléžnost, odróčnost.

entlehnen na pósodo vzéti (vzámem), izpósoditi si, v zajem vzéti; *impf.* izpósojati si, na pósodo jemáti (jémljem); entlehnte Wörter izpósojenke.

Entlehner *m.* izposojevávec.

entleiben usmrtíti; življénje vzéti (vzámem) komu; ubíti (-bíjem) koga, *impf.* ubíjati.

Entleibung *f.* ubòj, ubójstvo, usmrtítev.

entleihen ſ. entlehnen.

entlocken izvábiti; izmámiti.

entlohnen nagradíti, pláčati, plačílo dati, mezdo pláčati; *impf.* plačevati.

Entlohnung *f.* plačílo, nagráda, mezda, povračílo.

entmannen skopíti, moštvo vzéti (vzámem); *impf.* kopíti, rézati (režem).

Entmannte *m.* skopec, skopljénec.

Entmannung *f.* skopítev.

entmuthigen pobíti (-bíjem), popáriti, srčnóst vzéti (vzámem); *impf.* pobíjati, srčnóst jemáti (jémljem).

entmuthigt pobít, popárjen, malosrčen.

entnationaliſieren túječiti, tujíti; potújčiti, potujíti, raznarodíti.

entnehmen vzéti (vzámem), odvzéti, povzéti, posnéti (-snámem), pozajéti; *impf.* jemáti (jémljem), posnémati; (erſehen) razvídeti, izprevídeti, uvídeti, spoznáti, razuméti kaj iz česa; *impf.* spoznávati, razumévati.

entnerven *tr.* oslabíti, pohábiti, zmedlíti; (entnervt werden) oslabéti.

entnervt oslabèl.

entquellen izvírati iz .., pritékati iz .., curljáti iz ..; zarosíti (solzé).

entrathen biti (sem) brez česa; utrpéti, *impf.* utrpévati.

entträthſeln uganíti; *impf.* ugánjati, ugíbati (-gíbljem), odgonétati.

Entträthſelung *f.* uganítev, odgonétljaj.

Entree *n.* vstòp, vhòd; (Geld) vstopnína.

entreißen u-, iztŕgati, izdréti (-dérem), izpúliti; *impf.* utrgávati, izdírati, púliti; etw. — ugrábiti, pobráti (-bérem);

Digitized by Google

der Gefahr — otéti (-tmèm), réšiti; *impf.* otémati, reševati.

Entreprife *f.* podjétje.

entrichten opráviti, *impf.* oprávljati; eine Gebür — pláčati, poplačati, povrníti; *impf.* plačevati, povračati; etwas — izročíti, *impf.* izróčati, izročevati; Dank — zahváliti (se).

Entrichtung *f.* opráva, plačílo, plača, izročílo; gegen — e. Gebür za plačílo.

entrinden omájiti, olúpiti, iz lubja dejáti (dénem).

entringen ſ. entreißen.

entrinnen utéči (-tečem), uskóčiti, ubégniti, popíhniti jo, upíhniti; *impf.* utékati, ubégati; (v. d. Zeit) teči, hitéti.

entrollen ſ. aufrollen.

entrücken odmekníti (-máknem), umekníti; *impf.* umíkati.

entrüſten razgórčiti, razgnéviti, razsrdíti, razljútiti. [čen.

entrüſtet razgórčen, razsŕjen, razljú-

Entrüſtung *f.* razgórčenost, srd, razgnêv.

entſagen odréči (-réčem) se česa, odpovédati (-vém) se čemu; *impf.* odrékati se; (abtreten) odstópiti, *impf.* odstópati. [stóp.

Entſagung *f.* odpóved (-i), odrèk, od-

Entſatz *m.* rešitév, otétba.

entſchädigen povrníti, odškóditi, odškódovati, škodo poravnáti; *impf.* povráčati, poravnávati. [čevávec.

Entſchädiger *m.* odškódovavec, povra-

Entſchädigte *m.* odškódovanec.

Entſchädigung *f.* odškódba, odškódovanje, odškodnína, povračílo; (für e. Weidefrevel) popašnína. [ski.

Entſchädigungs- odškódni, odškodnín-

Entſchädigungsanſpruch *m.* pravíca do odškódbe, zahtévek odškódbe.

Entſchädigungsbetrag *m.* znesék odškodnine.

Entſchädigungscapital *n.* odškódna glávnica, odškódni kapital.

Entſchädigungsklage *f.* tožba za odškódbo.

entſcheiden razsóditi, odlóčiti; *impf.* razsójati; (einen Zweifel, Kampf) razlóčiti; *impf.* razločevati; ſich — skléniti, odlóčiti se; *impf.* sklépati; —d odločílen, razsóden, razločílen.

Entſcheider *m.* razsodník, razsojevávec, odločevávec.

Entſcheidung *f.* odlòk, razsódba, razsójanje, razsodílo, odlóčba; razlòk, razlóka; sklèp; **Entſcheidungs-** razsódni, odlóčni.

entſchieden odlóčen, trden.

Entſchiedenheit *f.* odlóčnost, krepkóst.

entſchlafen zaspáti (-spím), *impf.* zaspávati; *fig.* umréti (-mŕjem, -mrèm), premíniti; *impf.* umírati.

entſchlagen izbíti (-bíjem), odbíti, odtrúpiti; *impf.* izbíjati, odbíjati; ſich — odréči (-réčem) se, otrésti se, iznebíti se, oprostíti se, okániti se, izbáviti se česa.

entſchleiern razkríti (-krijem), raz-, odgrníti; *impf.* razkrívati, razgrínjati.

entſchließen ſich skléniti, nakániti, odlóčiti se, naméniti se; *impf.* sklépati, naménjati se.

Entſchließung *f.* sklèp, odločílo.

entſchloſſen odločít, odlóčen, srčèn.

Entſchloſſenheit *f.* odločítost, odlóčnost, srčnóst.

entſchlummern zadrémati (-mljem), zaspáti (-spím).

entſchlüpfen izmúzniti se komu, upíhniti, izmekníti (-máknem) se; *impf.* izmíkati se.

Entſchluſs *m.* sklèp, odlóka, namèn, nakána; einen — faſſen skléniti, namísliti, odlóčiti se; nakániti; den — ändern premísliti se, *impf.* premíšljevati se.

entſchuldigen izgovoríti, opravíčiti; *impf.* izgovárjati, opravičevati; — Sie ne zamérite, oprostíte; ſich — izgovárjati se, opravičevati se.

Entſchuldigung *f.* izgóvor; opravíčba; **Entſchuldigungs-** opravičeválni, izgóvorni.

entſchweben vzdígniti se, vzletéti, vzplávati; *impf.* vzdigovati se.

entſchwinden izgíniti, miníti; *impf.* izgínjati; (von der Zeit) hitéti, teči (tečem).

entſeelt mrtév, umŕl; der Entſeelte umŕlec, mrtvec, mrlič.

entſegeln odjádrati, odríniti; *impf.* odrívati.

entſetzbar odstávèn, odstavljiv.

Digitized by Google

entſetzen odstáviti, iz službe dejáti (dénem); *impf.* odstávljati, iz službe dévati; (einen Ort) otéti (-tmèm), oprostíti, osvoboditi; *impf.* otémati; ſich — osúpniti, prepásti (-pádem) se, uprepástiti se, zgroziti se (nad čim); *impf.* prepádati se, zgrážati se.

Entſetzen *n.* osúp, groza, zgrážanje, prepást (-i).

entſetzlich grozèn, strahovít, grozovít. grozovítən.

Entſetzlichkeit *f.* strahovítost, grozovítost.

Entſetzung *f.* odstáva, odpráva; — vom Amte odstáva od službe.

entſiegeln raz-, odpečátiti; *impf.* razpečatovati.

Entſiegelung *f.* razpečátba, odpečátba.

entſinken izmekníti (-máknem) se, izpásti (-pádem), izdŕkniti; *impf.* izmíkati se, izpádati; ſ. entſchwinden.

entſinnen spómniti se, domísliti se, dosétiti se; *impf.* spomínjati se, domišljati se; ſo viel ich mich zu — weiß za moje pámeti, kólikor pómnim.

entſpinnen iz-, razprésti (-prédem), izplésti (-plétem), izmotáti; ſich — začéti (-čnem) se, nastáti (-stánem), izcímiti se, vnéti (vnámem) se; *impf.* začénjati se, nastájati, vnémati se.

entſprechen primérən biti (sem), skládati se, odgovárjati, ujémati se, zlágati se; (d. Wunſche) ustréči (-strézem), ugoditi, zadostíti, pogódu —, po volji storíti; *impf.* ustrézati, ugájati, zadostovati; er hat entſprochen dobro je oprávil, odgovóril (odgovárjal).

entſprechend primérən, príličən, ustrézən, ustrezajóč, pristójən.

entſprießen izcímiti se, pognáti (-žénem), izníkniti, priklíti (-klíjem), izrásti; *impf.* pogánjati, izráščati; *fig.* iziti (-ídem), postáti (-stánem); *impf.* izhájati, postájati, izvírati; aus königl. Blute — kraljévega rodú biti (sem); entſproſſen rojen.

entſpringen izvírati, pritékati; (entweichen) uskóčiti, upfhniti, níti (-idem), pobégniti; (hervorkommen) izhájati, prihájati; (entſtehen) začéti (-čnem) se, izléči (-lézem) se; *impf.* začénjati se; ſ. entſprießen.

entſtammen izhájati.

entſtehen postáti (-stánem), nastáti, začéti (-čnem) se, zarodíti se, vzníkniti, zakotíti se, priti (pridem); *impf.* postájati, začénjati se, izhájati, prihájati; (von Wolken) délati se, vstájati, zbírati se; (eintreten) nastópiti; es entſtand eine Hungersnoth lákota je pritísnila; *impf.* nastópati, pritískati; der entſtandene Schaden storjéna —, naprávljena škoda; es entſteht die Frage vpráša se, vprašánje je; was wird daraus — kaj bode iz tega?

Entſtehen *n.* po-, nastájanje, začétek, nastánek, postánek; ſ. Urſprung.

entſtellen páčiti, kaziti, grditi; spáčiti, onespodóbiti, pokaziti, ogrdíti; (die Thatſache) prevréči (-vŕžem), izprevréči, napak zviti (zvíjem) kaj, spáčiti; *impf.* izprevrážati, zvíjati.

entſtellend kazílən, pačílən, grdílən.

entſtellt spačen, izkažèn, nespodóbən.

entſtrömen iztékati, teči (tečem) iz..

entführen (v. Thränen) udréti (-dérem) se, ulíti (-líjem) se; *impf.* udírati se, ulívati se; solzé so ga oblile.

entſumpfen osušíti.

Entſumpfung *f.* osúšba, osuševánje.

enttäuſchen razočárati; komu očí odpréti, resníco pokázati (-kážem); *impf.* očí odpírati; (enttäuſcht werden) izpreglédati; zmoto spoznáti, *impf.* spoznávati; (täuſchen) várati.

Enttäuſchung *f.* razočáranje; izpreglèd, spoznánje.

entthronen s prestóla pehníti (páhnem), — vréči (vŕžem), ob préstol pripráviti koga, komu krono vzéti (vzámem), odstáviti koga.

Entthronung *f.* odstáva vladárja, odvzétba prestóla.

enttragen odnésti, *impf.* odnášati.

entvölkern obrezljúditi; opustošíti, opustotíti; *impf.* opustoševati; (durch Auswanderung) razséliti.

entvölkert brezljúdən, pustótən.

entwachſen odrásti, *impf.* odráščati; *adi.* odrásèl.

entwaffnen razorožíti, orožje komu pobráti (-bérem), orožje komu vzéti (vzámem); *impf.* razoroževati, orožje komu pobírati.

Digitized by Google

Entwaffnung *f.* razorôžba.

entwässern odpéljati vodo iz česa, posušíti (travnik), izsušíti; na suho dejáti (dénem), *impf.* — dévati.

Entwässerung *f.* posuševánje, odvájanje vode.

Entwässerungscanal *m.* prekòp za odvájanje vode, posuševálni vodotòk, kanal.

entweder *coni.* ali; — oder ali .. ali.

entweichen uskóčiti, ubégniti, pobégniti, úiti (-idem), izmekníti (-máknem) se; *impf.* izmíkati se, uhájati; (von Gasen) odhlapéti, *impf.* hlapéti.

Entweichung *f.* pobèg, ubèg.

entweihen oskrúniti, onesvétiti; *impf.* skrúniti, oskrúnjati.

Entweihung *f.* skrúnjenje, oskrúmba, oskrunítev.

entwenden zmekníti (zmáknem), unésti (-nésem), ugrábiti, ukrásti (-krádem); *impf.* zmíkati, unášati, krasti.

Entwender *m.* zmikávec, zmikavt.

Entwendung *f.* zmik, zmíkanje, unòs, ugrábek, kradež, kraja.

entwerfen načŕtati, očŕtati, zasnovati, narísati, načŕt napráviti; *impf.* — naprávljati.

Entwerfung *f.* začrtovánje, sestáva, zasnóva.

entwerten vrednost —, veljávo zmánjšati, vzéti (vzámem); ceno čemu znížati, *impf.* — zniževati; razveljáviti, *impf.* razveljávljati; razvréditi.

Entwertung *f.* zmanjšáva vrédnosti; razvrédba.

Entwichene *m.* ubéžnik, begún.

entwickeln razvíti (-víjem), razmotáti; *impf.* razvíjati, razmotávati; ſich — razvíti se, razsnováti (-snújem) se, razpásti (-pásem) se, razplésti (-plétem) se, razcvésti (-cvetèm) se; *impf.* razvíjati se, razpasovati se, razplétati se, razcvétati se; (gedeihen) uspévati, napredovati; (der Reife nähern) dozorévati; Dämpfe — izhlapévati.

Entwickelung *f.* razvój, razvítek, razsnóva, razcvèt, razplèt.

Entwickelungsvermögen *n.* razvojítost.

entwinden izvíti (-víjem), iztŕgati; *impf.* izvíjati.

entwiſchen ſ. entweichen.

entwöhnen odváditi, *impf.* odvájati; (Kinder) odstáviti, *impf.* odstávljati; entwöhnt ſein odvájen biti (sem).

Entwöhnung *f.* odváda, odstáva.

entwürdigen onečástiti, vzéti (vzámem) komu čast, dostójnost, veljávo, vrédnost; ponížati koga, v nič dejáti (dénem), oskrúniti; *impf.* onečaščevati, jemáti (jémljem) čast *ɔc.*, poniževati, v nič dévati, oskrúnjati.

Entwurf *m.* načŕt, črtež, zasnóva, osnóva, osnútek.

entwurzeln izkoréniti, izkoreníniti, s korénom izdréti (-dérem), izpúliti; *impf.* izkorenjevati, s korénom izdírati.

entzaubern odčárati, razčárati, oddélati; *impf.* od-, razčarovati.

entzäumen razbrzdáti, razuzdáti; *impf.* razbrzdovati.

entziehen (jemd. etwas) odvzéti (-vzámem), odtégniti; (heimlich) izmekníti (-máknem); *impf.* odjemáti (-jémljem), odtegovati, izmíkati; ſich — izogníti (-ógnem) se, umekníti (-máknem) se, odtégniti se; *impf.* izogíbati (-bljem) se, umíkati se; das Wort — vzéti, ustáviti, odtégniti besédo.

Entziehung *f.* odtézanje, odvzétba, vzétba, izmikanje.

entziffern razréšiti, raztolmáčiti; *impf.* razreševati.

entzücken zamekníti (-máknem), vzhítiti; *impf.* zamíkati; entzückt zamáknjen, vzhíčen.

Entzückung *f.* zamáknjenost, zanòs, vzhit, vzhíčenost.

entzügeln razbrzdáti, *impf.* razbrzdo-

entzündbar, entzündlich vnétičen, vnetèn, vnetljiv, upaljiv.

entzünden vžgáti (-žgem), zažgáti, zapáliti, zanétiti; *impf.* vžigati, zapaljevati; ſich — vnéti (vnámem) se, vžgáti se, razpáliti se; *impf.* vnémati se, vžigati se, razpaljevati se; (von Wunden) vnéti se, obotáviti se; *impf.* vnémati se, obotávljati se.

Entzünden *n.* vžiganje, vnémanje.

Entzündung *f.* vžig, zažig, zanèt; (Krankheit) vnética; (bei einer Wunde) obotávica; **Entzündungsgeſchwulſt** *f.* vnétična oteklína.

entzwei *adv.* na dvoje, nárazen, vsak-

Digitized by Google

entzweibeißen pre-, razgrizniti; *impf.* pregrizovati.
entzweiberſten razpókniti, razpóčiti se.
entzweien razdvojíti, razmíriti, razsváditi, razpréti, razdrúžiti; *impf.* razdvájati, razmírjati, razdruževati; ſich — spreti se, sváditi se; *impf.* spírati se; die Entzweiten razdvojénci.
entzweigehen nárazen iti (grem); pókniti, razpásti (-pádem), razletéti, razlómiti se, raztrgati se; *impf.* pókati, razpádati.
entzweireißen raztrgati, pretrgati, razčésniti, razdréti (-dérem).
entzweiſchlagen razbíti (-bíjem), prebiti, raztólči (-tólčem), raztrúpiti; *impf.* raz-, prebíjati.
entzweiſchneiden prerézati (-rézem), *impf.* prerezovati.
entzweiſpalten razkláti (-kóljem), precépiti, razcépiti; *impf.* razcépljati.
Entzweiung *f.* razdvój, razpór, razprtija, svaja.
Enumeration *f.* naštétev, naštévanje.
Enzian *m. (Gentiana)* svišč, svedrc; gelber — košútnik; Frühlings— zaspánček.
Eparchie *f.* eparhija.
Epaulette *f.* narámnica.
ephemer kratkodóběn, kratkovéčen, enodnévěn; *fig.* nestanovitěn, minljiv, ničev.
Epheu *m.* bršljan.
Ephorat *n.* duhóvno nadzórništvo.
Epidemie *f.* kuga, kužna bolézěn (-i), epidemija.
epidemiſch kužen, kužljiv, nalezljiv, nalézěn.
Epidermis *f.* vnánja —, površna koža, tenčica, pokóžica.
Epigramm *n.* pésniški napis, napísnica, puščica, epigrám.
Epik *f.* epika, epično —, pripovédno pésništvo.
Epiker *m.* epik, épični pesnik.
Epikuräer *m.* epikurójec, samopášnik, razkóšnik.
Epilepſie *f.* božjást (-i), božje, pádavica, pádeča bolézěn (-i).
Epileptiker *m.* božjástnik, pádavec.
epileptiſch božjástěn.
Epilog *m.* sklèp, končni govor, epilog.
Epiphora *f.* epífora, povzéma zadnje beséde.
epiſch épičen, epski; junáški.
Epiſcopal- škofji, škofóvski.
Epiſcopat *n. (m.)* škofóvstvo, vladíštvo.
Epiſode *f.* epizóda, zastránica.
Epiſtel *f.* poslanica, list, pismo. [pis.
Epitaph *n.* nagróbnica, nagróbni na-
Epitheton *n.* pridévek.
Epizootie *f.* živínska bolézen, — kuga.
Epoche *f.* epóha, doba, razdóbje.
epochemachend delajoč posébno dobo; *fig.* preslávěn.
Epopöe *f.* epopéja, junáška pesém.
Epos *n.* ep, epos, obširna epična pesém.
Eppich *m.* zélena; bršljan.
Equipage *f.* kočija, ekvipáža.
equipieren obléči (obléčem), opráviti; *impf.* obláčiti.
er *pron.* on, ſie ona, es ono; das iſt ein Er und nicht eine Sie to je saméc, pa ne samica.
erachten méniti, mísliti, sóditi; ich erachte es für nothwendig meni se potrébno zdi, — vidi.
Erachten *n.* mnenje, misel (-i); nach meinem — po mojih mislih, kakor se mi zdi, kakor jaz sodim.
erarbeiten pridélati, pridobíti; *impf.* pridelovati.
Erb- dedni, dédinski.
Erbadel *m.* dedno plemstvo.
Erbamt *n.* dedni urad.
Erbanfall *m.* pripad dédiščine.
Erbanſpruch *m.* pravíca do dédiščine.
Erbantretung *f.*, **Erbantritt** *m.* nastòp dédiščine.
erbarmen ſich usmíliti se koga, česa, smíliti se, smilováti se; *impf.* usmíljevati se, pomilovati koga, žal biti komu koga; erbarme dich unſer usmili se nas, pomilúj nas; der Arme erbarmt mich revež se mi smili, mili.
Erbarmen *n.* usmíljenje, smíljenje, milovánje, pomilovánje, milost (-i).
erbarmenswürdig usmíljenja —, milovánja —, milosti vreděn. [mílostnik.
Erbarmer *m.* milosrčnik, pomilovávec,
erbärmlich revěn, borčn, siromáški; kukav, žálostěn; grd, ostúděn; usmíljenja vreděn.

Digitized by Google

Erbärmlichkeit *f.* révščina, bórnost, siromášnost; ostúdnost.
Erbarmung *f.* ſ. Erbarmen.
erbarmungslos brez usmíljenja, brez mílosti, neusmíljen, nemíl.
erbarmungsvoll usmíljen, mílostljiv, milosrčèn.
erbauen zídati, stáviti, délati, gradíti; sezídati, postáviti, narediti, zgradíti; *impf.* postávljati, naréjati; (gewinnen) pridélati, *impf.* pridelovati; *fig.* bóljšati, blážiti; *pf.* pobóljšati, izpodbudíti, lep zgled komu dati; *impf.* izpodbújati.
Erbauer *m.* zidár, stavítelj, gradítelj.
erbaulich izpodbúden, izpodbudljiv, poúčen.
Erbaulichkeit *f.* izpodbúdnost, izpodbudljívost, poúčnost.
Erbauung *f.* stavba, zgradba, sezídanje; *fig.* izpodbúja k pobóžnosti.
Erbauungsbuch *n.* izpodbúdna knjiga, podúčne bukve.
Erbbegräbnis *n.* rodovínsko pokopalíšče, rodovínski grob.
erbberechtigt upravičen k dédiščini.
Erbbesitz *m.* dedna posést (-i).
Erbe *m.* dedič, dednik, dedni naslédnik; zum Erben einſetzen za dédiča koga postáviti.
Erbe *n.* dédiščina, dédina, dedovína; das väterliche — očínstvo; das mütterliche — materínstvo.
erbeben stresti se, potrésti se, zadrgetáti (-tám, -géčem), zmájati se, zgeníti (zgánem) se.
erbeigen dédiški, dednolástèn.
Erbeigenthum *n.* dedna —, dédinska lastnína. [vati.
erben dédovati kaj po kom; podédo-
erberklären ſich oglásiti se za dédiča, — za naslédstvo.
Erberklärung *f.* oglasítev za dédiča.
erbetteln pri-, naberáčiti, izprósiti, primolédovati; *impf.* priberačevati.
erbeuten upleníti, zapleníti, urópati, ugrábiti.
erbfähig zmožèn dédovati, sposóbèn za dédovanje, — naslédstvo.
Erbfehler *m.* podédovana napáka.
Erbfeind *m.* stari sovrážnik.
Erbfolge *f.* dedno naslédstvo.
Erbfolger *m.* dedni naslédnik.
Erbfolgerecht *n.* dednonaslédno pravo.
Erbfürſt *m.* dedni knez.
Erbfürſtenthum *n.* dedna kneževína.
Erbfürſtin *f.* dedna knéginja.
Erbgebür *f.* dedna pristojbína.
Erbgenoſs *m.* sodédič.
Erbgenoſſin *f.* sodédnica.
Erbgenuſs *m.* užítek dédine.
Erbgerichtsbarkeit *f.* dednosódna oblást (-i).
Erbgraf *m.* dedni gróf.
Erbgräfin *f.* dedna grófinja.
Erbgrund *m.* dedno zemljíšče.
Erbgut *n.* dédina, dedno blagó.
Erbherr *m.* dedni lastník, — gospodár.
Erbhold *m.* grajščínski podlóžnik.
Erbholdſchaft *f.* podlóštvo, podlóščina.
Erbhuldigung *f.* poklónstvo dédnemu vladárju.
erbieten ſich ponúditi se. *impf.* ponújati se; ſ. erbötig.
Erbin *f.* dédična, dédnica.
Erbintereſſent *m.* dedni deléžnik.
erbitten izprósiti, priprósiti; erbetener Zeuge naprošena priča; durch Bitten erweichen preprósiti.
erbittern ogórčiti, ozlovóljiti; razsrdíti, razjezíti, raztogotíti; erbittert ſein jeziti se na koga, hudovati se nad kom.
Erbitterung *f.* ogórčenost; razsrdba, razsrjenost.
Erbkaiſer *m.* dedni cesar.
Erbkönig *m.* dedni kralj.
Erbkrankheit *f.* prirojéna —, podédovana bolézèn (-i).
Erbland *n.* dedna dežéla.
erbländiſch dednodežélèn.
erblaſſen obledéti, prebledéti; *impf.* bledéti, obledévati; *fig.* umréti.
Erblaſſer *m.* zapústnik.
Erblaſſerin *f.* zapústnica.
Erblehen *n.* dedni fevd.
Erblehensherr *m.* dedni fevdni gospod.
Erblehensmann *m.* dedni fevdnik.
erbleichen ſ. erblaſſen.
erblich deděn, dédinski, dédičèn.
Erblichkeit *f.* dednost.
erblicken zaglédati, uglédati, zazréti.
erblinden oslepéti, oslépniti, vid izgubíti; *impf.* oslepévati.

Digitized by Google

erblöden sich ſ. entblöden.
erblos brez dédine; (ohne Erben) brez dédičev, brezdédičen.
Erbloſigkeit *f.* brezdédičnost.
erblühen razcvésti (-cvetèm) (se); *impf.* razcvétati (se).
Erbmarſchall *m.* dedni maršal.
Erbmonarchie *f.* dedna monarhija.
Erbmundſchenk *m.* dedni točáj.
erborgen na up —, na úpanje —, na pósodo vzéti (vzámem), izposóditi si; *impf.* na up jemáti (jémljem), izposojevati si; erborgt izposójen, na up vzet.
erboſen razhudíti, razzlobíti; erboſt razhujèn, razzlobljèn.
erbötig priprávljen, voljèn, volján.
Erbpacht *f.* dedni zakúp.
Erbpächter *m.* dedni zakúpnik, primščák, primščič.
Erbpachtgut *n.* dednozakúpno posé-stvo.
Erbpachtvertrag *m.* dednozakúpna pogódba.
Erbpachtzins *m.* dedna zakupnina, primščina.
Erbprinz *m.* dedni králjevič, cesárjevič, cárjevič; prestolonaslédnik.
Erbprinzeſſin *f.* dedna kraljična, cesárična.
erbrauſen zabúčati (-čím), zašnméti.
erbrechen ulómiti, polomástiti, razbíti (-bíjem), stréti (sterem); *impf.* ulámljati, razbíjati; (den Brief) raz-, odpečátiti, *impf.* razpečatovati; ſich — bljuváti (bljuvam, bljujem), kozláti; izbljuváti, pokozláti, izhítiti.
Erbrechen *n.* ulòm, lomást (-i); (des Briefes) razpečátba; bljuvánje, kozlánje, brúhanje.
Erbrecht *n.* dédinsko pravo, dédinska pravica.
erbrechtlich dednoprávèn.
Erbrechtsklage *f.* tožba za priznávo dédinske pravice.
Erbreich *n.* dedna država.
erbringen den Beweiß dokázati (-kážem), izkázati.
Erbſchaft *f.* dédiščina, dédina, dedo-
Erbſchaftsantritt *m.* nastòp dédiščine.
Erbſchaftseinantwortung *f.* prisódba dédiščine.
Erbſchaftsgläubiger *m.* dédinski upnik.
Erbſchaftsklage *f.* dédinska tožba.
Erbſchaftsmaſſe *f.* dédinska imovína.
Erbſchaftsſache *f.* dédinska reč (-í).
Erbſchaftsſchuldner *m.* dédinski dolžník.
Erbſchaftsverhandlung *f.* dédinska raz-práva.
Erbſchaftswerber *m.* dédinski prosívec.
Erbſchleicher *m.* dedinolóvec.
Erbſchleicherei *f.* dedinolóvstvo.
Erbſchuld *f.* dédinski dolg.
Erbſchutz *m.* dedno varstvo.
Erbſe *f.* grah; *dem.* graheк, grašec.
Erbſen- grahov; **=acker** *m.* gráhovišče; **=ſtein** *m.* gráhovec; **=ſtroh** *n.* gráhovica, grahovína, grášnica; **=ſuppe** *f.* gráhovka; **=wicke** *f.* grahor, gráhora, gráhorica, grášica.
Erbſtaaten *pl.* dedne dežáve.
Erbſteuer *f.* davek od dédiščine.
Erbſtück *n.* dédinska stvar (-i).
Erbſünde *f.* izvírni greh, prvi greh, prirojéni greh.
Erbtheil *m.* dédinski delež; (v. Vater) očínstvo; (v. d. Mutter) materínstvo.
Erbtheilung *f.* delítev dédiščine.
Erbtruchſeß *m.* dedni stolnik.
erbverbrüdert dednozavézen.
Erbverbrüderung *f.* dédinska zavéza.
Erbvergleich *m.* dédinska nagódba.
Erbverhandlung *f.* dédinska razpráva.
Erbvertrag *m.* dédinska pogódba.
Erbverzicht *m.* odpóved dédinske pravíce.
Erbzins *m.* večna dača, dedna dača; **Erbzins-** dednodáčen; **=gut** *n.* večnodáčno —, dednodáčno poséstvo; **=mann** *m.* večnodáčnik.
Erd- zémeljski, zemski, pozémeljski, pozémski; (unter d. Erde) podzémeljski, podzémni.
Erdabrutſchung *f.* usád, udòr; (Sandlehne) plaz (-a, -ú).
Erdachſe *f.* zémeljska os (-i).
Erdapfel *m.* krompír, korún, podzémljica.
Erdäpfelacker *m.* krompírišče, korú-
Erdäpfelblätter *pl.* krompírjevica.
Erdäpfelbrantwein *m.* krompírjevec.
Erdart *f.* zemljína, prst (-i).
Erdbahn *f.* zémeljska pot (-i).
Erdball *m.* zémeljsko oblo.
Erdbeben *n.* potrès, potrès zemlje.
Erdbeerapfel *m.* jágodičar.

Digitized by Google

Erdbeere *f.* jágoda, jágodica, jágodnjak, smókvica.
Erdbeerkörber *m.* (Körbchen aus Baumrinde) kozòl, kozólec, kozólček, kozúlj, skorèc. [perje.
Erdbeerkraut *n.* jágodičevje, jágodovo
erdbeſchreibend zemljepísen.
Erdbeſchreibung *f.* zemljepis.
Erdbewohner *m.* zemljàn, prebivávec zemlje. [tál) *pl.*
Erdboden *m.* zemlja, svet, tlà (*gen.*
Erdbrand *m.* podzémeljski ogénj.
Erdbürger *m.* zemljàn.
Erddurchmeſſer *m.* zémeljski premèr.
Erde *f.* zemlja; *dem.* zémljica; Dammerde prst (-i), brnja, črnica; (Oberfläche) povŕšje, površína; die locſere — ráhlica; die unfruchtbare — puhlica, mrtvica; zähe — slínavka; Staub— prhlica; (Feſtland) celína; zur — beſtatten pokópati (-kópljem), *impf.* pokopávati; zur — fallen na tla pasti (padem), *impf.* pádati; zu ebener — pri tleh; zu — werden sprstenéti, strohnéti.
Erdeleben *n.* pozémeljsko življénje, življénje na svetu.
Erden- in Zuſtzgn. ſ. Erd-.
erdenkbar kar se more mísliti, izmísliti, mogòč, možen.
erdenken izmísliti, umísliti; *impf.* izmíšljati.
erdenklich ſ. erdenkbar.
Erdenkloß *m.* gruda, gruša; *fig.* hrust.
Erdenleiden *n.* trpljénje na svetu.
Erdenſohn *m.* zemljàn.
Erdentand *m.* posvétna reč (-i).
erdenwärts *adv.* k tlom, na tlà, pódse.
Erdenwonne *f.* posvétno vesélje. [ljan.
Erdepheu *m.* popénjec, pritlični brš-
Erderhöhung *f.* zvíšava, zvíšek, griva.
Erderſchütterer *m.* zemljetrésec.
Erderſchütterung *f.* potrès, zemljetrès.
erdfahl prstén.
Erdfall *m.* udrtína, podsèd, udòr; prepadlína; (Ort) prepadlíšče.
erdfarben prsténe barve, prsténast.
Erdfeuer *n.* podzémeljski ogénj.
Erdfläche *f.* povŕšje, površína.
Erdfloh *m.* bolháč. [rojen.
erdgeboren pozémeljski, na zemlji
Erdgemüſe *n.* prstnína.
Erdgeſchoſs *n.* pritlíčje, prizémlje.
Erdgrille *f.* murín, murček.
Erdgrube *f.* jama, podsípnica.
Erdgürtel *m.* zémeljski pas, (pojás).
erdhaltig zémeljnat, prstén.
Erdharz *n.* zémeljska smola, klej.
Erdhaue *f.* motíka; (ſchmale) rónica, kopáča.
Erdhaufen *m.* kùp, gomíla.
Erdhöhle *f.* rupa, kotánja.
Erdhütte *f.* bezníca.
erdichten ſ. erdenken. [věc.
Erdichter *m.* izmišljávec, izmišljeva-
Erdichtung *f.* izmišljáva, izmišljevánje; izmíslek; daß iſt eine — ta je bosa, — prazna.
erdienen prislúžiti, *impf.* prisluževati; (als Knecht) prihlapčevati; (als Hirt) pripastíriti.
erdig prstén, zémeljnat.
Erdkarte *f.* zemljevíd.
Erdkloß *m.* greba; ſ. Erdenkloß.
Erdkluft *f.* predór, razsedlína, tokáva, prepàd; (mit einfließendem Waſſer) ponikva.
Erdklumpen *m.* gruča, kepa.
Erdkreis *m.* zemljekròg, zémeljski krog.
Erdkugel *f.* zémeljsko oblo.
Erdkunde *f.* zemljeznánstvo.
erdkundig zemljeznánstven.
Erdkundige *m.* zemljeznánec.
Erdlage *f.* leža zemlje; zémeljska plast (-i), lega prsti.
Erdloch *n.* ſ. Erdkluft.
Erdmännchen *n.* škrát, škratélj.
Erdmaus *f.* poljska miš (-i). [réc.
Erdmeſſer *m.* zemljemèr, zemljemé-
Erdmeſskunſt *f.* zemljemérstvo, mérjenje zemlje, meritév zemlje.
Erdmittelpunkt *m.* središče zemlje.
Erdnähe *f.* prizémje, perigéj.
Erdoberfläche *f.* povŕšje —, površína zemlje.
Erdöl *n.* kámeno olje, kámenovec.
erdolchen zakláti (-kóljem), prebósti (-bódem); *impf.* prebádati. [vati.
erdonnern zagrméti, *impf.* zagrmé-
Erdpech *n.* zémeljska smola, klej, kámena peklína.
Erdpol *m.* zémeljski tečáj.
Erdpunkt *m.* zémeljsko mesto.

Digitized by Google

Erdreich *n.* zemlja, zemljína, prst (-í); (Reich auf Erden) zémeljsko kraljéstvo.
erdreisten dŕzniti se, predŕzniti se, zdŕzniti se, osméliti se; *impf.* predrzovati se.
Erdrinde *f.* zémeljska skorja.
erdröhnen zahruméti, zabobnéti; *impf.* zahrumévati.
erdrosseln zadáviti, zadušíti, zadŕgniti; *impf.* zadávljati, zaduševati, zadrgovati.
erdrücken zmečkáti, utláčiti, zdrúščiti; das Kind — zadušíti.
Erdrücken *m.* brdo, hrbět, sleme, ŕt; *dem.* rtìč.
Erdsalz *n.* zémeljska sol (-í), podzémeljska sol.
Erdscheibe *f.* *(Cyclamen)* kokorík, korčěk, krvávi lisěc, (soldátki).
Erdschildkröte *f.* želva, črépaha.
Erdschlund *m.* predòr, prepad, razpòr.
Erdscholle *f.* gruda, grudovina.
Erdsenke *f.* usàd.
Erdspalte *f.* razpóka, razpoklína.
Erdstoß *m.* potrès.
Erdstrich *m.* zémeljski pas, podnébje.
Erdtheil *m.* del zemlje.
erdulden pretrpéti, prebíti (-bíjem), prestáti (-stánem), prenésti (-nésem); *impf.* prestájati, prenášati, trpéti.
Erdumsegler *m.* zemljeplóvěc, plověc okóli zemlje.
Erdumseglung *f.* oplòv zemlje, plovstvo —, plovitěv okóli zemlje.
Erdursprung *m.* začétěk zemlje, postáněk zemlje.
Erdwall *m.* nasìp, osip.
Erdwärme *f.* zémeljska toplóta.
erdwärts *adv.* k zemlji, proti zemlji, k tlom.
Erdwurm *m.* glista, črv.
Erdzirkel *m.* zémeljski krog.
Erdzone *f.* zémeljski pas, podnébje.
Erdzunge *f.* zémeljsko stegno, zémeljski rtìč, zémeljska ožina; (zwischen zwei Meeren) medmórje.
ereifern sich vnéti (vnámem) se, razvnéti se, ugréti (-gréjem) se; *impf.* vnémati se, ugrévati se.
ereignen sich zgodíti se, pri-, dogodíti se, pripetíti se, priméríti se; *impf.* dogájati se, godíti se, primérjati se.
Ereignis *n.* dogóděk, prigóděk, primérěk, primérljaj, slučáj, pripétljaj; zufälliges — nakljúčba.
ereilen dohitéti, zatéti (-tnèm) (noč). doíti (-ídem), dotégniti, dostigniti; *impf.* dohitévati, dohájati; (betreffen) zadéti (-dénem), *impf.* zadévati.
Eremit *m.* puščávnik, samotár, samotárěc.
Eremitage *f.* s. Einsiedelei.
ererben podédovati, pridédovati.
erfahren zvédeti (zvem), do-, seznáti; (ermitteln, erheben) izvédeti, ovédeti; *impf.* doznávati, čuti (čujem), slíšati (slíšim); (probieren) izkúsiti, poskúsiti; *impf.* izkúšati.
erfahren izvéden, veden, vešč, izkúšen, preizkúšen.
Erfahrenheit *f.* izvédenost, izkúšenost.
Erfahrung *f.* izkúšnja, preizkúšnja, izkústvo; in — bringen iz-, pozvédeti (-vém); die — ergibt izkúšnja kaže.
Erfahrungsbeweis *m.* izkústveni dokàz.
erfahrungsmäßig izkústven, izkúšen; *adv.* po izkúšnji.
erfahrungsreich jako izkúšen, mnogoizkúšen.
Erfahrungsurtheil *n.* izkústvena sodba.
Erfahrungswissenschaft *f.* izkústveno znanstvo.
erfassbar doséžěn; doúměn.
erfassen prijéti (prímem), popásti (-pádem), zgrábiti; *impf.* prijémati, popádati; (begreifen) razuméti, douméti, pójmiti, z úmom doséči (-séžem), razbráti (-bérem); *impf.* raz-, doumévati.
erfechten priboríti, pribojevati, z mečem dobíti; *impf.* dobívati; *fig.* priberáčiti, priprósiti, priprosjáčiti.
erfindbar izúměn.
erfinden iznájti (-nájdem), izúmiti, izmísliti; *impf.* izúmljati, izmišljevati; (erkennen) spoznáti, *impf.* spoznávati.
Erfinder *m.* iznájdnik, izúmnik, izumítelj; —in *f.* iznájdnica.
erfinderisch iznajdljìv, izumljìv, izmišljìv.
Erfindsamkeit *f.* iznajdljivost, izumljívost.
Erfindung *f.* iznájdba, izúměk; (Unwahrheit) izmišljáva; das ist eine — ta je bosa.

Digitized by Google

Erfindungskraft *f.* iznajdljivost, izumljivost, izmišljivost.

erflehen izprositi, primolédovati.

erfließen iziti (-idem), *impf.* izhájati.

Erfolg *m.* ſ. Folge; (Ausgang) izid, uspéh, posléd̈ek; mit gutem — uspéšno; guten — haben prospéti (-spém, -spéjem), uspéti; *impf.* pro-, uspévati.

erfolgen zgoditi se, nastópiti, nastáti (-stánem); *impf.* goditi se, nastájati; sledíti, nasledovati; erfolgter Betrag pláčani znesek; ſ. ausfolgen.

erfolglaſſen izročiti, izdáti.

Erfolglaſſung *f.* izročítev, izplačilo.

erfolglos brezuspéšen; *adv.* brez uspéha.

erfolgreich uspéšen, z uspéhom.

erforderlich potrében; — ſein treba biti; —en Falls *adv.* ako je treba, ko bi treba bilo.

erfordern zahtévati, potrebovati; treba biti (komu česa); meine Pflicht erfordert es moja dolžnóst zahtéva, — veléva; wie es die Umſtände — kakor okóliščine nanesó.

Erfordernis *n.* potréba, potrébščina, potrébnost, zahtéva.

erforſchen poiskati (-íščem) kaj, izsledíti, ovédeti (-vém); izprášati; *impf.* izsledovati, ovedovati, zasledovati, pozvedovati; izpraševati; (prüfen) preiskovati.

Erforſcher *m.* preiskovávec, izsledovátelj, pozvedovávec.

Erforſchung *f.* preiskáva, preiskovánje, pozvedovánje, izpraševánje, zasledovánje; ovédba, izsledba.

erfragen izprášati, *impf.* izpraševati.

erfrechen ſich predŕzniti se, dŕzniti se; *impf.* predrzovati se.

erfreuen *tr.* veselíti; razveselíti, obveselíti, vzradostíti; *impf.* razveseljevati; ſich — veseliti se, radovati se; razveseliti se, *impf.* razveseljevati se ꝛc.

erfreulich radostljiv, razveseljiv; radóstən.

erfrieren zmŕzniti, obumréti od mráza; *impf.* zmrzovati; (Pflanzen) pozébsti (-zébem), *impf.* pozébati.

Erfrieren *n.* pozéba, zmŕznjenje.

erfriſchen osvéžiti; *impf.* svéžiti, krepčáti, krepíti; okrepčáti, okrepíti, očvrstíti, oživíti; *impf.* okrepčevati, oživljati; (kühl machen) hladíti; ohladíti, razhladíti; *impf.* ohlájati.

erfriſchend svežílen, krepčeválen, krepílen, hladílen, otávən.

Erfriſchung *f.* osvéžba, okrepčáva, poživljáva, ohláda, otáv.

erfroren zmrzél, zmŕznjen; (von Pflanzen) ozébel, pozébel.

Erfrorene *m.* zmŕznjenec, zmrzlec.

Erfüllbarkeit *f.* izpolnívost.

erfüllen izpólniti, dopólniti, storíti; *impf.* iz-, dopolnjevati; (mit etwas) napólniti, navdáti; *impf.* napolnjevati, navdájati; ſich — dopólniti se, izpólniti se, izvršíti se; *impf.* dopolnjevati se, izvrševati se.

Erfüllung *f.* iz-, dopolnitév, dopolnjevánje; in — gehen zgoditi se, dogodíti se, uresničíti se, iziti (-idem) se.

Erfüllungseid *m.* dopolnílna priséga.

ergänzen dopólniti, dostáviti; *impf.* dopolnjevati, dostávljati; ergänzend dopolnjujóč, dopolnílen.

Ergänzung *f.* dopolnítev, dopolnílo, dopolnjevánje; *gram.* dopolnílo.

Ergänzungs- =**bezirk** *m.* dopolnílni okráj; =**bezirkscommando** *n.* povéljstvo dopolnílnega okrája; =**geſchworene** *m.* nadoméstni porótnik; =**prüfung** *f.* dopolnílna preizkúšnja; =**wahl** *f.* dopolnílna volítev.

ergeben podáti, izročíti; *impf.* podájati, izróčati; ſich — podáti se, vdáti se, podvréči (-vržem) se; *impf.* podájati se, vdájati se; ergib dich vdáj se; ergib dich nicht ne vdáj se; (ſich zutragen) primériti se, prigodíti se, pripetíti se; *impf.* primérjati se; (hervorgehen) izhájati; nasledovati, razodévati se, kázati (kážem) se iz česa.

ergeben vdán, podán, privájen (komu); —er Diener ponížni služábnik, — sluga; ich danke —ſt lepa hvala.

Ergebenheit *f.* vdánost.

Ergebnis *n.* izíd; (Reſultat) posléd̈ek, uspéh; (Folge) poslédica; ſ. Ereigniš.

Ergebung *f.* vdánost; podája, vdája; izročítev; mit — vdán.

ergehen iziti (-idem), priti (prídem) na dan; *impf.* izhájati; ein Urtheil —

Digitized by Google

lassen izréči (-réčem) sodbo; das Erkenntnis ergeht razsódba se izdá; eine ergangene Verordnung izdána narédba; einen Befehl — lassen zapovédati (-vém), zaukázati (-kážem), povélje izdáti; *impf.* zapovedovati, zaukazovati; (geschehen) godíti se; es wird dir übel — huda bo s teboj, huda ti bo predla; sich — izprehájati se, šétati (šétam, šéčem) se. [talíšče.

Ergehungsplatz *m.* izprehajalíšče, še-

ergiebig plenjàv, plodĕn, izdátĕn, nosĕn; obílĕn; das Getreide ist — žito plenja.

Ergiebigkeit *f.* plenjávost, plodnost, izdátnost, izdajílo; obílnost.

ergießen s. ausgießen; sich — (vom Flusse) izlívati se, iztékati se, teči (tečem) v..; (v. Regen, Thränen) ulíti se, *impf.* ulívati se; razlíti (-líjem) se, *impf.* razlívati se.

erglänzen zabléščati (-ím), zasvétiti se, zalesketáti (-kéčem, -ketám).

erglühen zažaréti, zagoréti, razbéliti se, vnéti (vnámem) se, razžaríti se, razvnéti se; *impf.* zažarévati, zagorévati, vnémati se.

ergötzen veselíti; razveselíti, *impf.* razveseljevati; sich — veselíti se, radovati se; razveselíti se, osladíti se s čim; *impf.* razveseljevati se, oslájati se.

ergötzlich veseljìv, radostljìv, vzradostljìv. [vost.

Ergötzlichkeit *f.* veseljívost, radostljí-

Ergötzung *f.* veselíca, radóst, razveseljevánje, vesélje.

ergrauen osivéti; ergraut osivèl.

ergreifen prijéti (prímem), popásti (-pádem); *impf.* prijémati, popádati; (den Verbrecher) zasáčiti, uloviti, ujéti (-jámem), uhvátiti; (auf frischer That) zalotíti, zalésti (-lézem), zatéči (-téčem); (das Gemüth) geníti (gánem), presúniti, pretrésniti, v srce seči (sežem), dójmiti se; *impf.* ségati; (den Recurs) poprijéti se rekúrza, vložíti rekúrz; eine Beschwerde — pritóžiti se, *impf.* pritoževati se; ein Mittel — lotíti se, poprijéti (-primem) se česa, porábiti; *impf.* lotévati se, poprijémati (-jémljem) se; das Wort — besédo povzéti (-vzámem); die Flucht — ubégniti, uskóčiti; die Waffen — za oróžje zgrábiti, za oróžje prijéti; *impf.* — prijémati; (von der Furcht) obíti (-ídem), opásti (-pádem); *impf.* obhájati, prehájati, opádati; Besitz — zaposésti (-sédem), polastíti se česa, osvojíti kaj.

ergreifend genljìv, ginljìv, v srce segajòč.

Ergreifung *f.* ujétĕv, prijétba, zasáčba.

ergrimmen raztogotíti, razzlobíti, razsrdíti, razkáčiti, razgnéviti, razjáriti; er ist ganz ergrimmt togóta ga lomi, vse vre po njem.

ergrimmt razkáčen, razjárjen, jar.

ergründen dognáti (-žénem), čemu do dna priti (pridem), na kraj priti, do dna seči (sežem), z umom doséči, preséči; s. erforschen; (das Wesen Gottes) douméti, z umom preséči; *impf.* doumévati.

Erguss *m.* izlív, razlív, iztòk.

erhaben vzvíšen, vznosít, visòk, veličástĕn; (v. Arbeiten) izbóčen, vzbókĕl.

Erhabenheit *f.* vzvíšenost, vznosítost, veličáva, veličástnost; (hervorragende Stelle) vrh, brdo, hrbĕt; s. Relief.

Erhalt *m.* prejèm.

erhalten (erlangen) dobíti, prejéti (préjmem), doséči (-séžem); *impf.* dobívati, prejémati, doségati; (aushalten) vzdŕžati (-držím); (ernähren) redíti, živíti, hrániti, vzdržávati; preredíti, preživíti; *impf.* prežívljati; (bewahren) ohrániti, obdŕžati; *impf.* ohranjevati; obdržávati; sich — hrániti se, živíti se, prežívljati se.

Erhalter *m.* hranítelj, ohranítelj, vzdrževávĕc, vzdržník.

Erhaltung *f.* ohranítĕv, ohrámba; prejèm; vzdŕžba, vzdrževánje.

Erhaltungskosten *pl.* stroški za prežívljanje; stroški za vzdrževánje.

erhandeln pritŕžiti, prikupčevati, prikúpiti. [se.

erhängen sich obésiti se, *impf.* obéšati

erharten stŕditi se, okréniti, zakŕkniti, odrevenéti.

erhärten potŕditi, dotŕditi, utŕditi, dokázati (-kážem), doistíniti; *impf.* potrjevati, utrjevati, dokazovati.

erhaschen uloviti, zalotíti, usáčiti, uhvátiti.

Digitized by Google

erheben vzdígniti, povzdígniti; (ein wenig) privzdígniti, dvígniti, vzvíšati, povíšati, povznésti; *impf.* vzdigovati, vzdigávati, dvígati, vzviševati, povznášati; (rühmen) slaviti, hváliti, velíčati; povelíčati, povzdigniti; *impf.* povelíčevati, povzdigovati; (Steuern) pobráti (-bérem), *impf.* pobírati; (ermitteln) pozvédeti (-zvém), ovédeti, preískati (-íščem); *impf.* pozvédati, pozvedovati, preiskovati; eine Klage — tóžiti koga; zatóžiti koga, tožbo podáti zoper koga; die Anklage — obtóžbo dvígniti, obtóžiti; einen Anſtand — pomíslek navésti (-védem); *impf.* spotíkati se; eine Beſchwerde — pritóžbo oglásiti, pritóžiti se; Geld — vzdígniti, potégniti denár; die Stimme — izpregovoríti, oglásiti se; *impf.* oglášati se; den Ton — povzdígniti glas; Geſchrei — hrup zagnáti (-žénem), zakríčati (-čim); Gelächter — zakrohotáti se, smeh zagnáti; ſich — vzdigniti se, vstáti (vstánem); *impf.* vzdigovati se, vstájati; (über andere) povzdigovati se, velíčati se, prevzetovati; (anfangen) začéti (-čnem) se, navstáti (-stánem), vnéti (vnámem) se; *impf.* začénjati se, navstájati, vnémati se.

erhebend vznošen, vznesèn.

erheblich znamenít, tehtovít, važèn; — erſchweren izdátno, znatno otežíti.

Erhebung *f.* povzdíga, povzdigovánje, povíšba; (amtliche) pozvédba, ovédba, pozvedovánje; pobíranje (dávščine).

erheiſchen ſ. erfordern.

erheitern iz-, razjasníti, iz-, razvedríti; razveseliti; *impf.* vedríti, razjasnjevati; razveseljevati.

Erheiterung *f.* razjasnítev, razjasnjevánje; razveselítev; razvedrílo.

erhellen (auch etwas) vídeti se, kázati (kážem) se, razodévati se. [se.

erhenken ſich obésiti se, *impf.* obéšati

erheucheln prihliníti, prihinávčiti.

erhitzen razgréti (-grèjem), razpáliti; *impf.* razgrévati; (Eiſen) béliti; razbéliti; ſich — ugréti se, pregréti se; *impf.* pregrévati se; erhitzt razvnét, ugrét, pregrét, razbéljen.

Erhitzung *f.* razgrétje, razpál, razbéljenje.

erhöhen povíšati, vzvíšati, povíkšati, povzdígniti; *impf.* poviševati, povikševati; (vermehren) množíti; pomnožíti, *impf.* pomnoževati.

Erhöhung *f.* povíšba, poviševánje, povíšek, pomnózba.

erhöhungsfähig povíšen.

erholen ſich opočíti (-čijem) se, odpočíti se, oddehníti (-dáhnem) se, ukrepíti se, opomóči (-mórem) si, okrévati, poprávíti se; Rathes — za svèt poprášati, *impf.* popraševati.

Erholung *f.* odpočítek, počítek, oddih.

Erholungsſtunde *f.* počítna ura.

erhören uslíšati (-slíšim), *impf.* uslíševati.

erinnerlich, es iſt mir — pomnim, pámetim, spomínjam se.

erinnern *trans.* spómniti, opómniti; spoméniti (-nem), opoméniti; *impf.* spomínjati, opomínjati; (erwähnen) oméniti, v misèl vzéti (vzámem); *impf.* oménjati, v misel jemáti (jémljem); ſich — kaj pómneti (-im), pámetovati; spómniti se, v misèl príti (pridem) komu, domísliti se; *impf.* spomínjati se česa, na misèl prihájati, domišljevati se.

Erinnerung *f.* spomín, pómnenje; (Ermahnung) opomín, opomínek; opázka, opómba. [spomenica.

Erinnerungsbuch *n.* spomínska knjíga,

Erinnerungsfähigkeit *f.* spomenljívost.

erinnerungslos brez spomína.

Erinnerungsvermögen *n.* spomnjívost. pomnjívost.

Erinnerungszeichen *n.* spomínek.

erjagen ujéti (-jámem), uloviti; ſ. einholen.

erkalten omŕzniti, *impf.* omrzovati; ohladíti se.

erkälten zmrázíti, premrázíti; *impf.* premraževati; ſich — premrázíti se, prehladíti se, prezébsti (-zébem); *impf.* prezébati.

Erkältung *f.* premráza, prehláda, prehlad, prehlája, prehlajénje, prezéba.

erkämpfen priboríti, pribojevati, pridobíti; *impf.* pridobívati.

erkaufen kúpiti, *impf.* kupovati; (bestechen) podkúpiti, podmíšiti; *impf.* podkupovati; (loskaufen) odkúpiti, *impf.* odkupovati.

Digitized by Google

erkäuflich podkúpen, podkupljiv.
Erkaufte *m.* podkúpljenec; (Losgekaufte) odkúpljenec.
erkennbar poznáten, spoznáten, razločljiv, razločèn.
erkennen poznáti; spoznáti, razpoznáti; *impf.* spoznávati; (über etwas) razsóditi, odlóčiti; *impf.* razsójati, odločevati; auf Strafe — prisóditi kazèn, obsóditi v kazèn; zu Recht — razsóditi; (unterſcheiden) razlóčiti, *impf.* razločevati.
Erkenner *m.* poznavátelj; spoznavátelj, spoznavávec.
erkenntlich poznáten, spoznáten; (dankbar) hvaležen.
Erkenntlichkeit *f.* poznátnost; hvaležnost.
Erkenntnis *f.* spoznávanje, spoznáva; zur — kommen spámetiti se, spámetovati se; — *n.* (gerichtl.) razsódba, razsodilo, odlóčba, odlòk.
Erkenntnisgericht *n.* razsódno sodíšče.
Erkenntnisvermögen *n.* spoznávalnost.
Erker *m.* pomóli *pl. m.*, tìn.
erkieſen izvóliti, izbráti (-bérem), odbráti; *impf.* izbírati ɔc.
erklärbar razlóžen, razložljiv.
erklären razložíti, razjasníti, raztolmáčiti, razbráti (-bérem); *impf.* razlágati, razkládati, razjasnjevati, pojasnjevati; (den Willen) izréči (-réčem), izústiti, razodéti (-dénem); *impf.* izrekovati, razodévati; ſ. beleuchten; (zu etwas) pro-, razglásiti (za naslédnika), *impf.* proglášati; den Krieg — vojsko napovédati (-vém), *impf.* napovedovati; für unſchuldig — za nedólžnega spoznáti, izréči, da je nedólžen; ſich — svoje misli razodéti (-dénem), izjáviti, na znanje dati; *impf.* razodévati; erklärter Feind očítèn sovrážnik.
Erklärer *m.* razlagátelj, razkladátelj, razlagávec, tolmáč.
erklärlich ſ. erklärbar.
Erklärung *f.* razláganje, razlózba, razlága; (Declaration) izjáva, izrecílo, izustílo, izrèk; proglás; (Beleuchtung) pojasnílo, razjasnílo, objasnílo.
erklecken zadósti biti (sem), zadostovati, dostájati; zaléči (-lézem).
erklecklich zadóstèn, dovóljen; *adv.* dovólj, dosti; precéj.
erklettern priplézati, splézati (na vrh), doplézati (do vrha).
erklingen zadonéti, zazvenéti, zazvoníti.
erknarren zaškrípati (-škrípljem), zaškrgati.
erkoren izvóljen, izbrán.
erkranken zboléti, razboléti, oboléti; *impf.* obolévati ɔc.
Erkrankte *m.* bolník, betežník; *f.* bolnica, betežnica.
Erkrankung *f.* obolénje; ſeit ſeiner — kar je obólel.
erkühnen ſich osméliti se, drzníti se, predrzníti se; *impf.* predrzovati se.
erkundigen ſich pozvédati, pozvedovati, opraševati, po(v)praševati; (bei jemandem) poprášati —, vprášati koga po čem; *impf.* popraševati.
Erkundigung *f.* pozvédba, pozvedovánje, popraševánje; —en einziehen ſ. ſich erkundigen.
erkundigungsweiſe *adv.* pozvedovája, popraševáje.
erkundſchaften iz-, dozvédeti (-vém).
erkünſteln umetovati; hlíniti; délati se, kázati (kážem) se; erkünſtelt narejèn, prihlínjen, nepristèn.
Erlag *m.* vlózba, polózba, vláganje, polaganje; nach — vloživši.
Erlagsgebür *f.* vložnína.
Erlagsgeſuch *n.* prošnja zastran vlózbe, polózna prošnja.
Erlagsſchein *m.* vložni list, polóžnica.
erlahmen ohrométi, *impf.* ohromévati; *fig.* onemóči (-mórem), obnemóči, obnemágati, omrtvéti; *impf.* obnemagovati.
erlangen doséči (-séžem), dobíti, zadobíti, dokópati (-kópljem, -kopám) se do česa, steči (stečem); *impf.* doségati, dobívati; (durch Bitten) izprósiti.
Erlangung *f.* doséga, doséžba, zadobítev.
Erlaß *m.* razpìs; (die Nachlaſſung) odpúst, odpústek, popúst, izpregléd.
erlaſſen (nachlaſſen) odpustíti, izpregledati, prizanésti (-nésem); *impf.* odpúščati, izpregledovati, prizanášati; (Befehl, Schreiben) izdáti, razglásiti; *impf.* izdájati, razglášati; in Gemäßheit des —en Befehls po danem povelju.
Erlaſsjahr *n.* sveto —, odpústno leto.
erläßlich odpústen, odpustljiv.

Digitized by Google

Erlaſsrecht *n.* pravica odpúščanja.
Erlaſſung *f.* odpúst, odpúščanje, izpreglèd; (des Geſetzes) izdáva, izdája, izdájanje.
erlauben dovóliti, dopustíti, pripustíti; *impf.* dovoljevati, dopúščati; es iſt erlaubt dopuščéno je, sme se.
Erlaubnis *f.* dovolítev, dovoljénje, dopúst, dovolílo, pripustílo; ich habe — smem; bitte um — prosim, dovolíte mi; mit — dopustíte, dovolíte.
Erlaubnisſchein *m.* dopústni list, dovolílni list, dopústnica, dovolílnica.
erlaubt dovóljen, dopuščèn, pripuščèn.
erlaucht svetèl, presvétel.
Erlaucht *f.* svetlóst, presvetlóst.
erlauern izprežati (-prežím), izpáziti, spasti (spasem).
erläutern pojasníti, razjasníti, razložíti; *impf.* razlágati.
Erläuterung *f.* pojasnílo, razláganje, razjasnjevánje.
Erle *f.* jelša; *dem.* jélšica; *coll.* jélševje.
erleben doživéti, učákati, dočákati.
Erlebnis *n.* doživètek; prigódek, pripétek.
erledigen osvoboditi, oprostíti, rêšiti; *impf.* reševati; (abthun) odpráviti, *impf.* odprávljati; (Geſuch) rêšiti, *impf.* reševati; erledigte Stelle izpráznjena služba; die Sache iſt erledigt reč je dognána, — rêšena.
Erledigung *f.* rešítev, rešílo; odpráva; in — des Berichtes rešujóč poročílo; in — kommen izprázniti se; — einer Stelle izpraznítev mesta.
Erledigungsentwurf *m.* načrt rešítve.
erlegen vložíti, položíti; *impf.* vlágati, polágati; (Wild) ustrelíti, ubíti (-bíjem).
Erleger *m.* položník, vložník, vložítelj.
erleichtern lájšati, lehčáti; po-, olájšati, zlájšati, polehčáti, iz-, olehkotíti; *impf.* polajševati, polehčevati.
Erleichterung *f.* polajšáva, olajšáva, polajšílo, polájšek, olájšek, polákšica.
erleiden pretrpéti, prestáti (-stojím), prenésti (-nésem); *impf.* trpéti, prenášati; (Schaden) škodo iméti (imám).
Erlen- jelšev; **=baum** *m.* j. Erle; **=holz** *n.* jélševina; **=wald** *m.* jélševje.
erlernen naučíti se, priučíti se.
erleſen izbráti (-bérem), odbráti, izvóliti; *impf.* izbírati, odbírati.
erleuchten razsvétiti, razsvetliti, osvétiti, razsijáti (-sijem); *impf.* razsvečevati, razsvetljevati, razsévati; s. aufklären, beleuchten.
Erleuchtung *f.* razsvečáva; razsvéta, razsvétba, razsvetljénje.
erliegen léžati (-ím), biti (sem); unter der Laſt — onemóči (-mórem), uléči (-lézem), iznemóči, obnemágati; er wird der Krankheit — ne bo prebólel, — shodil; die bei Gericht —den Gelder denárji shránjeni pri sodíšču. [gán.
erlogen izmíšljen, lažljiv, lažniv, zle-
Erlös *m.* izkupílo, izkupíček, iztržek.
erlöſchen *intr.* gásniti; u-, pogásniti; *impf.* ugasovati; (das Recht) izgubíti moč; (aufhören) néhati, prestáti (-stánem), miníti; *impf.* nehovati, prestájati, minévati; (ausſterben) pomréti (-mrjem), odmréti; *impf.* pomírati: (v. Termin) iz-, potéči (-téčem); *impf.* potékati; *tr.* gasíti; po-, ugasíti; *impf.* pogášati; erloſchen ugásèl, minúl, umŕl.
Erlöſchen *n.* ugás, ugásnjenje; prestánek, odmŕtje; (des Feuers) pogasítev; (eines Termins) iztèk, potèk.
Erlöſchung *f.* s. Erlöſchen.
erlöſen rêšiti, odrêšiti, otéti (-tmèm), izbáviti, osvobodíti, odkúpiti; *impf.* reševati, odkupovati.
Erlöſer *m.* odrêšitelj, odrešeník, spasítelj, odkúpnik.
Erlöſte *m.* odrêšenec, rêšenec, odkúpljenec; *f.* rêšenka, odkúpljenka.
Erlöſung *f.* rešítev, odrêšitev, odrešènje, rešílo, izbáva, otétba; odkúp.
Erlöſungsſtunde *f.* ura rešítve.
erlügen izmísliti, zlegáti (zlážem) se; erlogen izmíšljen, lažniv.
ermächtigen pooblastíti, oblást komu dati; *impf.* pooblaščati, oblást komu dajáti.
Ermächtigte *m.* pooblaščénec. [stílo.
Ermächtigung *f.* pooblastítev, pooblaermahnen opómniti, opoméniti; posvaríti; *impf.* opomínjati; svaríti.
Ermahner *m.* opomínjavec, svarítelj, svarívec.
Ermahnung *f.* opomínjanje, opomín, svarítev, posvarítev, svarílo.

Digitized by Google

ermangeln mánjkati; po-, z-, primánjkati; *impf.* zmanjkovati; das Gericht wird nicht — dies zu thun sodíšče ne opustí tega, — gotóvo to stori; ich werde nicht — zu kommen gotóvo pridem.

Ermangelung *f.* pománjkanje; in — eines Besseren ker nimam bóljšega.

ermannen sich ohrábriti se, ojunáčiti se. srcé si vzéti (vzámem); *impf.* srcé si délati.

ermäßigen znížati; zmánjšati; *impf.* zniževati; zmanjševati.

Ermäßigung *f.* znižba, znížanje, zniževánje; zmanjšáva.

ermatten *tr.* utrúditi, upéhati; *intr.* upéhati se, opéšati, onemóči (-mórem).

Ermattung *f.* utrúdba, upèh, opéšanje; utrújenost, onemóglost.

ermessen pre-, izmériti; *impf.* pre-, izmérjati; izprevídeti, presóditi, preudáriti; *impf.* presójati, preudárjati.

Ermessen *n.* razsòd, izprevìd, preudárěk, izvólja, izprevídnost; nach dem — des Richters kakor sodník razsódi.

ermesslich izmérěn.

ermitteln iz-, dozvédeti (-vém); izslediti, dognáti (-žénem); *impf.* izvédati; izmériti, izračúniti.

Ermittelung *f.* iz-, dozvédba, ovédba, zaslédba; dolóčba, izračún.

ermöglichen omogóčiti, *impf.* omogočevati.

ermorden umoríti; (tödten) usmrtíti; (erschlagen) ubíti (-bíjem), *impf.* ubíjati.

Ermordete *m.* umorjéněc.

Ermordung *f.* umòr, morítěv; (Todtschlag) ubòj; (Tödtung) usmrtítěv.

ermüden *tr.* péhati, trúditi; upéhati, izpéhati, utrúditi, izdélati; *intr.* utrúditi se, upéhati se; (v. Gehen) izhóditi se; (durch Arbeit) izdélati se, prevréditi se.

ermüdend utrudljìv, trudapóln, truděn.

ermüdet utrújen, izdélan, izpéhan, izhójen.

Ermüdung *f.* utrúdba; upèh, opéšanje; utrújenost.

ermuntern budíti, drámiti; zbudíti, zdrámiti; *impf.* zbújati; *fig.* izpodbudíti, izpodbósti (-bódem); *impf.* bodríti, izpodbújati, izpodbádati.

Ermunterung *f.* izpodbúda, izpodbúdba, izpodbújanje, izpodbádanje; bodrénje, bodrílo.

ermuthigen osŕčiti, ohrabríti, podbudíti; *impf.* hrabríti, sŕčiti, podbújati, srce délati, osrčevati, bodríti.

Ermuthigung *f.* hrabrénje, podbúdba, izpodbúdba, osrčevánje.

ernähren redíti, živíti, hrániti; preredíti, preživíti; *impf.* preréjati, prežívljati, živež komu dajáti; sich — redíti se, živíti se ꝛc.

Ernährer *m.* redník, redítelj, hranítelj; —in *f.* rednica, redíteljica, hraníteljica.

Ernährung *f.* reja, redítěv; hranitba, prehrána; živež, hrana.

Ernährungsorgan *n.* hranílo.

ernennen imenovati koga za kaj, izvóliti, postáviti.

Ernennung *f.* imenovánje, postávljanje, postavítěv.

Ernennungsdecret *n.* imenoválni list, imenoválni dekret.

Ernennungsrecht *n.* pravíca imenovánja, pravíca postávljanja.

erneuern po-, ob-, prenovíti; *impf.* ponávljati ꝛc.

Erneuerung *f.* obnóva, ponóva, ponovítěv, obnávljanje.

Erneuerungstermin *m.* obnóvni ròk. obnavljálni ròk.

erniedrigen ponížati, znížati; *impf.* poniževati, zniževati, v nič dévati; sich — ponížati se, *impf.* poniževati se.

erniedrigend poniževálěn.

Erniedrigung *f.* poniževánje, ponížba.

ernst resěn, resnóběn, ozbíljěn, važěn: (streng) ostěr, osórěn; (Wille) resníčna volja, trdna volja.

Ernst *m.* resnost, resnóta; mit — zarés, v resníci, brez šale; mit — arbeiten s trdno vóljo délati.

ernsthaft resěn, resnóběn; s. ernst.

Ernsthaftigkeit *f.* resnost, resnóbnost.

ernstlich resěn, resníčěn, zarésěn.

Ernte *f.* žetěv; (Fruchtertrag) létina.

ernten žeti (žanjem); požéti; (vom Obst) brati (berem); pobráti.

Eroberer *m.* osvojítelj, osvojevávěc, osvajátelj, osvajáč.

erobern osvojíti, prisvojíti, pribojevati; *impf.* osvájati, osvojevati: die

Digitized by Google

Herzen — osvojíti —, pridobíti —, naklóniti srca.

Eroberung *f.* osvojítêv, osvájanje.

Eroberungskrieg *m.* osvojeválna vojna, osvojeválna vojska. [tvi.

Eroberungsſucht *f.* pohlèp po osvoji-

eröffnen *tr.* odpréti, otvoríti; *impf.* odpírati, otvárjati; (Brief) razpečátiti, odpečátiti; *impf.* razpečatovati; (eine Sitzung) začéti (-čnem), *impf.* začénjati; (mittheilen) razodéti (-dénem), naznániti; *impf.* razodévati, naznánjati; (Concurs) natečáj razglásiti, konkurz razpísati (-píšem); *impf.* razglášati; objáviti stečáj, — konkurz, na kant priti (pridem); ſich — odpréti se; *impf.* odpírati se, razodévati se.

Eröffnung *f.* odprtje, odpíranje, otvorítêv; (Mittheilung) naznanílo, razodétje, razodéva; (des Concurſes) razpis, razglasítêv.

Eröffnungsrede *f.* otvorítveni govor.

erörtern preudáriti, presóditi, pretrésti, v pretrès vzéti (vzámem), preténtati; *impf.* preudárjati, presójati, pretrésati, pretehtovati; (auseinanderſetzen) razkládati, razlágati; razložíti.

Erörterung *f.* pretresovánje, pretrès, razgóvor, razpravílo, razkládanje.

Eroſion *f.* izmíljanje, izpíranje.

erotiſch erótičen, erotíški, ljubávèn.

erpicht ſein drhtéti —, hlepéti po čem.

erpreſſen izsíliti, *impf.* izsiljevati.

Erpreſſung *f.* izsílba, izsiljevánje.

erproben izkúsiti, preizkúsiti, poskúsiti; *impf.* preizkúšati.

erprobt izkúšen, pre-, doizkúšen.

Erprobtheit *f.* iz-, preizkúšenost.

Erprobung *f.* preizkúšnja.

erquicken okrepčáti, okrepíti, očvrstíti, poživíti, otáviti; *impf.* okrepčevati, očvrščevati, poživljati, otávljati.

erquickend krepčálan, krepílen, poživljálen, poživílen.

Erquickung *f.* okrepčáva, okrépa; poživék, okrepčálo, poživílo.

errathen ugániti, zadéti (-dénem); *impf.* uganjevati, ugíbati (-gibljem).

erregbar vzbúden; razdražljiv, razdrážen. [nost.

Erregbarkeit *f.* vzbúdnost; razdráž-

erregen vzbudíti, zdrážiti, razdrážiti; *impf.* vzbújati, razdraževati; (d. Meer) vzbúriti, *impf.* vzbúrjati; (anſtiften) naprávíti, vnéti (vnámem); *impf.* naprávljati, vnémati; ſ. aufregen.

Erregung *f.* vzbúda; razdrážba; razdráženost.

Erregungszuſtand *m.* vzbujénost, stanje vzbujénosti, razdráženost.

erreichbar doséžen; dem Auge — dogléden; (zugänglich) do-, pristópen.

Erreichbarkeit *f.* doséžnost, pristópnost.

erreichen doséči (-sézem), *impf.* doségati, dosegovati; (im Gehen) dotí (-idem), dotéči (-téčem), dohitéti; *impf.* dohájati, dotékati; (ein Alter) doživéti, učákati; durch Warten etwas — dočákati; die Mündigkeit — dorásti.

Erreichung *f.* doséga.

erretten otéti (-tmèm), rêšiti, osvobodíti, oprostíti, spásiti; *impf.* otémati, reševati.

Erretter *m.* rešník, rešítelj.

Errettung *f.* otétba, otétêv, rešítêv, osvobodítêv.

errichten (eine Senkrechte) postáviti, *impf.* postávljati; (ein Dreieck) sestáviti; (eine Anſtalt) ustanovíti, utemeljíti, osnováti (-snújem), naprávíti, vpéljati; *impf.* ustanávljati, naprávljati, vpeljevati; (eine Urkunde) délati; narediti (listino); (ein Bündnis) skléniti, zvezo storíti; *impf.* sklépati.

Errichter *m.* ustanovník, osnovátelj.

Errichtung *f.* ustanovítêv, napráva, osnóva, ustanávljanje. [stína.

Errichtungsurkunde *f.* ustanovílna li-

erringen pridobíti, priboríti si, pritrúditi (si kaj); *impf.* pridobívati.

erröthen zardéti, zagoréti; *impf.* rdéti (se), zardévati, zagorévati; rdečica ga je políla; erröthe vor dir ſelbſt sram te bodi.

errufen pri-, doklícati (-klíčem), dozváti (-zóvem).

Errungenſchaft *f.* pridobítêv, priborítêv, pridobítek.

erſättigen nasítiti, nakŕmiti; *impf.* nasíčati.

erſättlich nasítèn.

Erſättlichkeit *f.* nasítnost.

Erſatz *m.* vračílo, povračílo, odména; die erſetzte Sache nadomestílo, name-

Digitized by Google

stílo, naméstěk; (Schadenerſatz) odškódba, zaména za kvaro, povračílo škode; (Surrogat) nadoméstěk; — leiſten povrníti, nadomestíti, odškódovati, povračílo dati; *impf.* povráčati, nadoméščati.

Erſatzanſpruch *m.*, **Erſatzrecht** *n.* pravica do povračíla.

Erſatzleiſtung *f.* povračílo, povrnítěv, odškódba; nadomestítěv.

Erſatzmann *m.* nadoméstnik.

Erſatzreſerve *f.* nadoméstna resérva; **-reſerviſt** *m.* nadoméstni reservist.

erſaufen utóniti, utopíti se; *impf.* tóniti, utápljati se.

erſäufen u-, potopíti; *impf.* utápljati.

erſchaffen stvaríti, ustvaríti, storíti; *impf.* stvárjati, ustvárjati.

Erſchaffer *m.* stvarnik, stvarítelj.

Erſchaffung *f.* stvarjénje, stvarítěv; (das Erſchaffene) stvárstvo.

erſchallen zadonéti, zazvenéti, razlégniti se; *impf.* donéti, razlégati se.

erſchaudern zgroziti se, zdrzniti se, zadrhtéti, srhniti; *impf.* zgrážati se; lasjé mu sršé; groza ga obíde, strah ga izpreleti.

erſchauen uglédati, zaglédati.

erſcheinen prikázati (-kážem) se, pokázati se, pojáviti se; *impf.* prikazovati se, pokazovati se; (irgendwo) priti (pridem) kam, znajti (-najdem) se kje; (v. Buche) iziti (-idem), na svetlo (na dan) priti; *impf.* izhájati, na svetlo prihájati; (erleuchten) zasijáti (-sijem), zasvétiti se; (vorkommen) zdeti se, dozdévati se, kázati (kažem) se.

Erſcheinen *n.* prikáz; (irgendwo) prihód; (v. Geſetze) izdáva.

Erſcheinung *f.* prikáz, prikázěk, pojáv; (Geſicht) prikázěn (-i); (des Herrn) prikázanje, razglašénje.

erſchießen ustreliti; (nach und nach) postreliti, postréljati.

erſchlaffen *intr.* onemóči (-mórem), obnemóči, oslabéti, omláhniti, omágati; *impf.* omagovati, oslabévati, omlahávati.

Erſchlaffung *f.* obnemóč (-i), oslabélost, mláhavost.

erſchlagen u-, pobíti (-bíjem); *impf.* ubíjati.

erſchleichen pritihotápiti, po zvijáči izviti (-vijem), dobíti, izpodlésti (-lézem); izpodlezovati.

erſchließen ſ. aufſchließen; ſich — odpréti se, régniti; *impf.* odpírati se; prézati se.

erſchmeicheln izláskati, prisladkáti.

erſchnappen uhlástniti, popásti (-pádem), ušápniti.

erſchöpfen iz-, počrépati (-črépam u. -črépljem), po-, izpozajéti (-zájem); *impf.* izčrepávati, pozajémati; (ermüden) oslabíti, upéhati, izdélati, moč vzéti (vzámem) komu; (ausleeren) izprázniti; die Caſſe iſt erſchöpft blagájnica je prazna, denár je pošél; den Streitgegenſtand — pravdno stvar do dóbrega pojasníti; (erledigen) rešíti, dovršíti; (den Boden) izmólsti, izmlésti (-mólzem); (das Vermögen) potrósiti, zapráviti; *impf.* zaprávljati; meine Geduld iſt erſchöpft moja potrpežljívost je pri kraju; ſich — opéšati, obnemóči (-mórem), oslabéti.

erſchöpfend popóln, dovóljen, nadróben, jédrnat; *adv.* popólnoma, dovólj, dodóbra, do jedra.

erſchöpft izpéhan, onemógel, nevéčen.

Erſchöpftheit *f.* onemóglost, izpéhanost.

Erſchöpfung *f.* utrúdba; onemóglost; — des Vorrathes kadar poíde zalóga.

erſchrecken *intr.* ustrášiti se, prestrášiti se, zgroziti se, zdrzniti se, strésniti se, prepásti (-pádem) (se); strah koga obíde; *impf.* prestraševati se, strah koga obhája, prepádati se; *tr.* ostrášiti, prestrášiti, splášiti, oplášiti, v strah pripráviti; *impf.* strášiti, plášiti, v strah priprávljati.

Erſchrecken *n.* strah, prepást (-i), groza.

erſchreckend, erſchrecklich strašén, strahovít, strahovítěn, strašánski, strašílen, grozén; *adv.* strašno, grozno.

Erſchrecknis *n.* ſ. Erſchrecken.

erſchreien pri-, doklícati (-klíčem).

erſchrocken pre-, ostrášen, prepáden.

Erſchrockenheit *f.* prestrášenost.

erſchüttern stresti, pretrésti, zdŕmati; *impf.* pretrésati; (das Herz) omečíti, genîti (gánem); *impf.* omečevati; (den Credit) omájati, izpodkópati (-pljem); *impf.* izpodkopávati.

Digitized by Google

Erſchütterung *f.* strès, pretrès, potrésëk, pretrésanje.
Erſchütterungskreis *m.* stresni krog.
erſchweren težíti; obtežíti, otežíti, otežkóčiti, pretežíti; *impf.* obteževati.
erſchwerend obtežílen; —er Umſtand obtežílo, obtežílna okólnost.
Erſchwernis *f.*, **Erſchwerung** *f.* obtéžba, zadržëk, ovíra.
erſchwingen zmoči (-mórem), premóči, dotégniti; ſich — vzdigniti se, vzletéti; *impf.* vzdigovati se.
erſchwinglich dosézën, dosegljiv.
erſehen uglédati, zaglédati, zapáziti, ubráti (-bérem); *impf.* ugledovati, ubírati ꝛc.; (erwählen) izvóliti, izbráti; *impf.* izbírati; (erkennen) izprevídeti, razvídeti, razbráti, razuméti; es iſt zu — razvídno je, kaže se, pokazuje se.
erſehbar nadoméstën, nadomestljiv.
erſetzen nadomestíti, zameníti; *impf.* nadoméščati, zamenjevati; (Koſten) povrníti, *impf.* povráčati.
erſetzlich ſ. erſetzbar.
Erſetzung *f.* zaména, nadomestítev, povráčba, povračílo.
erſichtlich viděn, razviděn, očitën; — machen poočítiti, na vídež postáviti, pojasníti, razložíti; *impf.* pojasnjevati, razlágati; (in Büchern) zaznamenovati, vpísati (-píšem); *impf.* vpisovati; die Erſichtlichmachung poočítba, postavítev na vídež.
Erſichtlichkeit *f.* razvídnost, vidnost, očítost.
erſinnen izmísliti, izuméti; *impf.* izmíšljevati, naklépati.
erſinnlich kar se da izmísliti, izúmën.
erſitzen pripósestvovati.
Erſitzung *f.* pripósestvovánje.
erſonnen izmíšljen; das iſt — ta je bosa.
erſpähen zapáziti, zapásti (-pásem), ubráti (-bérem); *impf.* zapážati, ubírati.
erſparen prihrániti, privárovati, priščéditi; *impf.* prihranjevati.
Erſparnis *f. n.* prihránëk, priščédëk, prihranílo, prihranítev, pričúvëk.
erſprießen vzklíti (-klíjem), kal (-í) pognáti (-žénem).
erſprießlich prospéšen, koristën, dobrodéjën.
Erſprießlichkeit *f.* prospéšnost, koristnost, dobrodéjnost.
erſpüren zaslediti, zavóhati.
erſt *adv.* šele, stoprv; (früher) prej, popréj; (zuerſt) najprvo, najprej, izprva.
erſtarken ukrepíti se, ojáčiti se, ujáčiti se, močí dobíti, opomóči (-mórem) si.
erſtarren *intr.* okréniti (okrépniti), skrepenéti, okŕkniti, otŕpniti, odrevenéti, okrepenéti, ostekléti; (gerinnen) steti (stmèm) se; (v. Kälte) premréti, *impf.* premírati; (v. Gliedern) odrevenéti; (v. Erſtaunen) ostrméti.
erſtarrt okrépël, otŕpël; (okrénjen, otŕpnjen); premŕl, premŕt, odrevenël.
Erſtarrung *f.* otŕplost, otrpnélost, okrepenélost; premŕlost, odrevenélost; (das Erſtarren) otŕpnjenje; premrétje.
erſtatten povŕniti, vŕniti; *impf.* povráčati, vráčati, vračevati; Bericht — poročíti, naznániti, dati poročílo; *impf.* poróčati, naznánjati; Anzeige — ováditi; die Einrede — vložíti, podáti odgóvor, — ugóvor.
Erſtattung *f.* povráčba, povráčanje, povračílo, povrnítev; (Bericht) poročílo.
erſtaunen ostrméti, osúpniti, začúditi se, zavzéti (-vzámem) se, presenétiti se; *impf.* ostrmévati, zavzémati se.
Erſtaunen *n.* strménje, osúp, zavzétje.
erſtaunlich osúpen, presenetljiv; čudovít; *adv.* osúpno.
erſte prvi; (urſprünglich) prvótën; der — ſein prvovati; fürs — vprvo, prvič; das erſtemal pŕvikrat, prvič; der Erſte prvák.
erſtechen zabósti (-bódem), presúniti; *impf.* zabádati.
erſtehen *tr.* zdražíti na dražbi; *intr.* vstáti (vstánem).
Erſteher *m.* zdražítelj.
Erſtehung *f.* zdražítev.
Erſtehungspreis *m.* drážbena cena, zdražnína.
erſteigen priti (pridem) na kaj, zlesti (zlezem) na kaj, popéti (-pnèm) se (na zid); *impf.* prihájati, popénjati se.
erſtens *adv.* prvič, vprvo, najprvo, najprej.
erſtere prvi, poprejšnji; óni — ta.
Erſtgebärende *f.* prvésnica.
erſtgeboren prvorojën.

Digitized by Google

Erſtgeborene *m.* prvorojénec, prvénec; *f.* prvorojénka. [stvo.
Erſtgeburt *f.* prvoródstvo, prvorojén-
Erſtgeburtsrecht *n.* prvénstvo, pravo prvorojénstva.
erſtgenannt najprej imenováni, prvi.
erſticken *intr.* zadušiti se, zadehníti (-dáhnem), zadúhniti se, zahlípniti; (an etwas) zadáviti se; (vor Näſſe) zamókniti; (v. Teig ꝛc.) zadúhniti; *tr.* dušiti; zadušiti, zahlipiti, zadáviti; (v. Unkraut) zatopíti; der Erſtickte zadušénec.
erſtickend zadúšen, zadušljiv.
Erſtickung *f.* zadúha, zadušénje.
erſtillen utolážiti (jezo), utóliti; (v. Blut) ustáviti, *impf.* ustávljati.
erſtlich *adv.* prvič, vpŕvo, najpŕvo, najprej, pred vsem drugim.
Erſtling *m.* prvénec, prvorojénec; —e prvina, prvénščina, prvotina, novina.
Erſtlings- prvótni, prvi; **=verſuch** *m.* prva poskúšnja.
erſtreben doséči (-sézem), zadoséči; *impf.* doségati; ſ. anſtreben. [(rok).
erſtreckbar (Friſt) prelóžen, odlóžen
erſtrecken ſ. ausſtrecken; (verlängern) podáljšati, raztégniti, izdáljšati; *impf.* podaljševati, raztézati; (eine Tagfahrt) preložiti, odložiti, predejáti (-dénem); (die Wirkſamkeit) razširiti; ſich — raztézati se, seči (sežem), ségati, obségati, razprostírati se; ſeine Gewalt erſtreckt ſich njegóva oblást sega, — gre, — se raztéza.
Erſtreckung *f.* raztéza; preložítev, odlòg, odložítev; podáljšanje. [lòk.
Erſtreckungsbeſcheid *m.* prelóžni od-
Erſtreckungsgeſuch *n.* prošnja za odložítev.
erſtreiten pribojevati, priboríti, z orózjem si pridobíti; *impf.* pridobívati si.
erſtrichterlich prvosódni; —es Urtheil razsódba prvega sodišča.
erſtürmen z naskókom vzéti (vzámem), — osvojíti; *impf.* z naskókom jemáti (jémljem), — osvájati.
Erſtürmung *f.* osvojítev z naskókom.
erſuchen prósiti (koga česa); za-, naprósiti, nagovoríti; *impf.* nagovárjati.
Erſuchen *n.* prošnja, zaprósba, zaprosílo, prosba.
Erſuchſchreiben *n.* prosílno pismo, prošnja, zaprosílo.
erſtappen prijéti (prímem), popásti (-pádem); (auf friſcher That) zalotíti, zasáčiti, zalésti (-lézem), zatéči; (feſtnehmen) zgrábiti.
ertheilen po-, dodelíti, dati; *impf.* po-, dodeljevati; (ausfolgen) izdáti, izročíti; Befehl — veléti; povélje dati; Rath — svétovati; Unterricht — učíti, poučevati; Nachſicht — oprostíti, izpregléda ti; Weiſung — napótiti, ukázati (-kážem), navodílo dati; eine Genehmigung — odobríti.
Ertheilung *f.* podelítev, dodelítev.
ertödten smrtíti, mrtvíčiti; usmrtíti, umrtvíčiti.
erlönen zadonéti, zazvenéti, zazvoníti; *impf.* zadonévati, razlégati se, donéti.
Ertrag *m.* prinòs, donòs, donések; dohódek, dobíček; pridélek, obródek; auf die Hälfte des —es na spolovíno; — der Jagd lovína.
ertragen prenésti (-nésem), pretrpéti, strpéti, prestáti (-stojím), prebíti (-bóm, -bíjem); *impf.* prenášati, prestájati.
erträglich znosén, pretŕpen, prenésen.
Erträglichkeit *f.* znósnost, pretŕpnost.
Erträgnis *n.* dohódek, dobíček, pridélek, obródek; **=antheil** *m.* delež prinósa. [plenjav.
ertragſam ploden, roden, plodovít,
Ertrags-anſchlag *m.* preudárek dohódkov; **=fähigkeit** *f.* plodovítost, rodnost, rodovítnost; **=loſigkeit** *f.* neplódnost; **=zweig** *m.* vrsta dohódkov. [tápljati.
ertränken utopíti, potopíti; *impf.* u-
ertrinken topíti se; utopíti se, utóniti, potóniti; *impf.* utápljati se.
Ertrinken *n.* utòp, potòp.
ertrocken prikljubovati.
Ertrunkene *m.* utopljénec, potopljénec, utópnik; *f.* utopljénka.
erübrigen prihrániti, privárovati; *impf.* prihranjevati; es erübrigt noch treba je še.
eruieren izvédeti (-vém), izsledíti, dognáti (-žénem).
Eruierung *f.* iz-, zaslédba, najdba.
erwachen zbuditi se, zdrámiti se, prebuditi se, predrámiti se; *impf.* zbújati se, drámiti se.

Digitized by Google

Erwachen *n.* prebúja, vzbúja, prebujénje.

erwachſen zrasti (-rastem), dorásti, do vrha zrasti; *impf.* zráščati, doráščati; (hervorgehen) nastáti (-stánem); *impf.* izhájati, izvírati; in Rechtskraft — pravno (postávno) moč zadobíti, *impf.* zadobívati; *fig.* razmnožíti se, razrásti se; *impf.* razráščati, razmnoževati se.

erwachſen dorásel, odrásel, odrástel; der —e Schade nastála škoda.

Erwachſene *m.* odrásli človek, odrásla oséba.

erwägen premísliti, preudáriti, razmotríti, pretéhtati, presóditi; *impf.* premíšljati, preudárjati, razmátrati, uvaževati, presójati, razmíšljati.

Erwägung *f.* razmíšljanje, razmotrítev, ozír, pretehtovánje, premíšljáva, presója; nach — der Umſtände premislívši vse okóliščine; in — ziehen pomísliti, preudáriti; *impf.* uvaževati; in —, daß uvažujóč, da; z ozírom na to, da.

erwählen izvóliti, izbráti (-bérem); *impf.* vóliti, izvoljevati, izbírati.

Erwähler *m.* volívec, volílej, izbórnik.

Erwählte *m.* izvóljenec, izbránec.

Erwählung *f.* izvolítev, izbòr.

erwähnen oméniti, navésti (-védem), imenovati, v misél vzéti (vzámem); *impf.* oménjati, navájati, v misél jemáti (jémljem). [nován.

erwähnt oménjen, v misél vzet, ime-

Erwähnung *f.* omèn, omének, omémba.

erwärmen se-, po-, razgréti (-grejem), otoplíti; *impf.* segrévati; ſich — ogréti se, razgréti se, otoplíti se; *impf.* ogrévati se.

erwarten čákati (na) koga, pričakovati koga; po-, pri-, dočákati; (etwas) pričakovati, nádejati se česa; úpati od koga; einander — izčakovati se.

Erwartung *f.* pričakovánje; nada, up, úpanje.

erwartungsvoll *adv.* težko —, željno čakáje.

erwecken vzbudíti, zdrámiti; *impf.* budíti, drámiti, vzbújati; (jmds. Schlaf unterbrechen) prebudíti koga, *impf.* prebújati; (Mitleid) obudíti, *impf.* obújati.

Erwecker *m.* budítelj, probudítelj.

Erweckung *f.* vzbújanje; vzbúda, probúda, obúda; obudítev.

erwehren ſich brániti se; ubrániti se česa ob. čemu; (los werden) iznebíti se, otrésti se, odkrížati se.

erweichbar omečljiv, oméčen.

erweichen *tr.* mečíti, mehčáti, mécati; omečíti, omehčáti; (im Waſſer) razmóčiti, *impf.* razmákati; (rühren) genîti (gánem), omečíti; *intr.* mehčáti se; omehčáti se, omečíti se, odmékniti.

erweichend mečílen, mehčálen.

Erweichung *f.* mehčánje, mečítev, omehčáva, odméka.

Erweichungsmittel *n.* mečílo.

Erweis *m.* dokáz, izkáz, izpríčba.

erweiſen do-, izkázati (-kážem), izpríčati; *impf.* do-, izkazovati, izpríčevati; (Gutes) izkázati, storíti; *impf.* izkazovati; Ehre — počastíti koga, čast komu izkázati, *impf.* izkazovati; ſich — izkázati se, pokázati se; *impf.* izkazovati se.

erweislich dokázen, izkázen, kar se more dokázati.

erweitern širíti; razširíti, porazširíti, razprostréti; *impf.* razširjati, razprostírati; (ausdehnen) raztégniti, razmekníti (-máknem), podáljšati; *impf.* raztézati, razmíkati.

Erweiterung *f.* razšírjanje, razšírba, razširítev.

Erweiterungsplan *m.* razširjálni črtež.

Erwerb *m.* delo, posél (s katerim se kdo živi); (das Erworbene) pridobítek, prislúžek, pridobítev, zaslúžek; (Gewinn) dobíček; (Gewerbe) obrt.

erwerben pridobíti kaj; *impf.* pridobívati; als Landwirt — prikmétovati; als Hauswirt — prigospodáriti; als Gaſtwirt — prikrčmáriti; als Fuhrmann — privozáriti; durch Heiraten — priženíti ɔc.; (erreichen) doséči (-séžem), *impf.* doségati.

Erwerber *m.* pridobívavec, pridobítelj, pridobítnik.

erwerbſam pridobljiv, prislužljiv.

Erwerbſamkeit *f.* pridobljívost, prislužljívost.

Erwerbsbeſchäftigung *f.* pridobítni posél.

Digitized by Google

erwerbsfähig zmožèn kaj pridobíti, *impf.* pridobívati; prislúžen.

Erwerbsfähigkeit *f.* pridobítna zmóžnost, sposóbnost prislúžiti si kaj.

Erwerbsfleiß *m.* prídnost, prizadévnost v pridobívanju.

Erwerbsgenossenschaft, =gesellschaft *f.* pridobítna družba, — zádruga.

erwerbslos brez zaslúžka.

Erwerbsmittel *n.* pridobílo, zaslužílo.

Erwerbsquelle *f.* vir zaslúžka, iz česar si kdo kruh služi, s čimer se hrani.

Erwerbssteuer *f.* pridobítni davèk, pridobnína; **=classe** *f.* razrèd pridobnine.

Erwerbstitel *m.* pridobítni naslòv.

Erwerbsunfähigkeit *f.* pridobítna nezmóžnost, nesposóbnost prislúžiti si kaj. [podjétje.

Erwerbsunternehmung *f.* pridobítno

Erwerbszweig *m.* vrsta pridobítkov, — zaslúžka. [doséga.

Erwerbung *f.* pridobítèv, prislúžba,

Erwerbungsart *f.* pridobítni način.

erwidern odgovoríti, odvŕniti; *impf.* odgovárjati, odvrácati; (ịchriftlich) odpisati (-píšem), *impf.* odpisovati; Gruß — odzdráviti, *impf.* odzdrávljati.

Erwiderung *f.* odgóvor, odziv, odpis, odzdrav, odvrnítèv.

erwiedern ponovíti, *impf.* ponávljati, opetovati; (wiedervergelten) vŕniti, povŕniti; *impf.* vrácati, povrácati.

Erwiederung *f.* ponávljanje, ponovítèv, opetovánje; povrácba, vrnítèv, povrnítèv. [zano.

erwiesenermaßen *adv.* kakor je doká-

erwirken doséči (-sézem), izprósiti, pridobíti si; *impf.* pridobívati si.

Erwirkung *f.* doséga, pridobítèv, izprósba.

erwirtſchaften prigospodáriti; (als Frau) prígospodínjiti.

erwiſchen zasáčiti, uhvátiti, zgrábiti, uloviti.

erwuchern priskopáriti, z oderúštvom pridobíti.

erwünſchen poželéti, zaželéti; *impf.* zaželévati.

erwünſcht zaželèn, všeč, prijétèn; —e Gelegenheit prav lepa prílika.

erwürgen zadáviti, zadušíti; *impf.* dáviti, dušíti, zadávljati, zaduševati; (durch Zuſchnüren) zadŕgniti, zagrčíti; *impf.* zadrgovati.

Erwürgen *n.*, **Erwürgung** *f.* zadáva, zadušítèv.

Erz *n.* ruda; (Gold—) zlatíca; (Silber—) srebrnica; (Glockenſpeiſe) bròn, zvonovína, médovina.

Erz- rudni; pre-, nad-; višji.

Erzader *f.* rudna žila.

erzählen práviti, pripovedovati; pripovédati (-vém), povédati (-vém); —b pripovédèn. [ník.

Erzähler *m.* pripovedovávèc, pripoved-

Erzählung *f.* povést (-i), pripovést (-i), pripovédka.

Erzart *f.* rudna vrsta, rudovína.

Erzaufbereitung *f.* priprávljanje rude.

Erzbetrüger *m.* pravi goljúf, najvéčji slepár.

Erzbiſchof *m.* nadškòf, nadvladika.

erzbiſchöflich nadškófji, nadškofijski.

Erzbiſthum *n.* nadškofija.

erzböſe prehudóbèn.

Erzböſewicht *m.* najvéčji hudóbnež, sama hudobija.

Erzdieb *m.* prezviti tat, da mu ga ni enákega.

erzdumm preneúmen, glup.

erzeigen ſ. erweiſen.

erzen rudèn, rudnat; bronast, meden.

Erzengel *m.* arhángel.

erzeugen rodíti, plodíti; zarodíti, zaplodíti; *impf.* zarájati; (von menſchlicher Hand) narediti, napráviti, izdélati, proizvésti (-védem); *impf.* naréjati, délati, izdelovati, proizvájati; (vom Boden) rodíti, dajáti (dájem); obrodíti, donésti; *impf.* donášati; (Naturproducte) pridélati; (v. Krankheiten) zarediti, zaplodíti; ſelbſt erzeugte Wolle domáča volna; Selbſterzeugtes domàč izdélèk; —b rodèn, rodílèn; (Boden) plodèn, plodovít.

Erzeuger *m.* roditelj, rodník; —in *f.* roditeljica, rodnica; (von Naturproducten) pridelovávec; (von Kunſtproducten) izdelovátelj; ſ. Producent.

Erzeugnis *n.* (Natur—) prirodni proizvod, pridélèk, plod, plodína; (Kunſt—) izdélèk; ſ. Product.

Erzeugnisort *m.*, **Erzeugnisſtätte** *f.* izdelovališče, izdeloválnica.

Digitized by Google

Erzeugte *m.* rojéněc, zarojéněc, zarod.
Erzeugung *f.* izdelovánje, izdeláva; naprávljanje, naréjanje, naréja; pridelovánje, pridelava.
Erzeugungskosten *pl.* stroški izdelovánja, — pridelovánja.
Erzeugungspreis *m.* izdélna —, tvorna —, naréjna cena.
erzfaul prelén, silo len, sama lenóba.
Erzfaulenzer *m.* najvéčji lenúh.
Erzfeind *m.* glavni sovrážnik, zakléti sovrážnik.
Erzgauner *m.* najvéčji —, pravi slepár.
Erzgräber *m.* rudár.
erzgrob silo nevljúden; siróv, robàt, zarobljen, neotesán, zagovéden.
Erzgrobian *m.* najvéčji nevljúdnež; siróvež, zarobljenéc, zagovédnež.
Erzgrube *f.* rudnik, rudna jama.
erzhaltig ruděn, rudnat, rudovít.
Erzhaltigkeit *f.* rudnost, rudovítost.
Erzhaus *n.* vladárska rodovína; vladajóča hiša; (bei den Schmelzhütten) rúdnica.
Erzherzog *m.* nadvójvoda; —in *f.* nadvójvodinja, nadvójvodica. [ski.
erzherzoglich nadvójvodov, nadvójvod-
Erzherzogthum *n.* nadvójvodstvo; (das Land) nadvojvodina.
erziehen *tr.* vzgojíti, odgojíti, vzredíti; *impf.* gojíti, vzgájati, vzréjati, kojíti; (den Wagen) potégniti, *impf.* potegovati.
Erzieher *m.* vzgojítelj, odgojítelj; —in *f.* odgojíteljica.
erziehlich vzgojeválen.
Erziehung *f.* odgója, vzgója; odgojítev; vzréja; **Erziehungs-** odgójni, vzgójni, vzréjni.
Erziehungsanstalt *f.* vzgojevališče, odgojílnica, vzgojíšče, vzgajalíšče, vzrejalíšče, odgójni zavod.
Erziehungsart *f.* način odgóje.
Erziehungsbeitrag *m.* vzgojeválni —, vzgójni prispévek. [vednost.
Erziehungskunde *f.* vzgójstvo, odgójna
Erziehungslehre *f.* vzgojeslóvje, nauk o odgóji.
Erziehungsmittel *n.* odgojílo, odgojílni pripomóček. [kunde.
Erziehungswissenschaft *f.* ſ. Erziehungs-
erzielen doséči (-séžem).
erzittern strésniti se, strésti se, strepetáti (-péčem), zatrepetáti, zadrhtéti; *impf.* strésati se, trepetáti.
Erzkanzler *m.* nadkancelár.
Erzkasten *m.* rúdnica.
Erzklauber *m.* rudobérec.
Erzkunde *f.* rudoslóvje, rudoznánstvo.
Erzkundige *m.* rudoznánec, rudoslóvec.
Erzlager *n.* rudíšče.
Erzlügner *m.* véliki lažnívec.
Erzmarschall *m.* nadmaršal.
Erzmühle *f.* rudne stope *pl. f.*
Erznest *n.* rudno gnezdo.
Erzpriester *m.* nadduhóvnik.
Erzprobe *f.* izkús, izkúšanje rude.
Erzsäufer *m.* véliki pijánec, pijánčina.
Erzschaum *m.* žlindra, rudna pena.
Erzscheidung *f.* prebíranje rude.
Erzschelm *m.* najvéčji zvijáčnik, prekánjenec.
Erzschlacke *f.* žlindra, troska.
Erzschlag *m.* okujíne *pl.*
Erzstufe *f.* kos rude.
Erzteufe *f.* rudna globokóst.
Erztruchseſs *m.* nadstólnik.
erzürnen *tr.* jeziti, sváditi, srditi, drážiti; razjeziti, zjeziti, razsrditi, razdráziti, razljútiti, razzlobiti, razhudíti; *impf.* razsrjevati; *intr.* jeziti se, srditi se, hudovati se; razjeziti se, razhudíti se.
erzürnt razsŕjen, razkáčen, razdrážen, nasajèn; ljut, togótèn, srdit.
Erzvater *m.* očák, praded.
Erzwage *f.* rudna téhtnica.
Erzwerk *n.* rudnína.
erzwingen prisíliti, izsíliti, primórati; *impf.* prisiljevati.
Escadron *f.* konjíška četa, konjiški oddélek, škadrón.
Escamoteur *m.* slepílni glumáč. [pih.
Escarpe *f.* nótranje pobočje pri okó-
Eſche *f.* jésen, jeseníka, jesénovec.
Eſchen- jesénov; **=holz** *n.* jesénov les, jesénovina; **=wald** *m.* jesénov gozd, jesénovje, jesénovina.
Escompte *m.* odbítek, eskompt.
Escomptegeſchäft *n.* eskomptovánje, eskómptno opravílo.
escomptieren odbítkovati, kupovati z odbítkom, eskomptovati. [stvo.
Escorte *f.* varno —, várstveno sprem-

Digitized by Google

escortieren sprémiti, *impf.* spréмljati.
Eſel *m.* oséł; *dem.* oslič, oslíček, oslè (-ta).
Eſelchen *n.* ſ. Eſel.
Eſelei *f.* oslóvstvo, oslarija; neúmnost, bedarija.
Eſelfüllen *n.* oslè (-ta), oslič.
eſelhaft oslóvski, óslast.
Eſelin *f.* oslíca.
Eſels- oslóv, oslóvski.
Eſelsdiſtel *f.* *(Onopordon acanthium)* konjska podkóvica.
Eſelsfleiſch *n.* oslovína.
Eſelsgeſchrei *n.* rig, ríganje.
Eſelshaut *f.* oslóvska koža, oslovína.
Eſelskopf *m.* oslóva glava; *fig.* bedák, trap, tepéc.
Eſelsmilch *f.* oslóvo mleko.
Eſelsohr *n.* oslóvo uhó (ušésa); (in Büchern) zgibljaj, zavihljaj.
Eſelsſtall *m.* oslóvski hlev.
Eſelstreiber *m.* oslár.
Eſparſette *f.* turška —, sladka dételja.
Eſpe *f.* trepetljika, jasíka.
Eſpen- trepetljíkov, jasíkov; **=holz** *n.* trepetljíkovina, jasíkovina; **=wald** *m.* trepetljíkov gózd, trepetljíčje, jasíkovje.
Eſplanade *f.* planíšče, raván (-i).
eſsbar jedén, užítən.
Eſsbeſteck *n.* obédna pripráva, nož in vilice.
Eſſe *f.* ognjíšče, vígənj, ješa.
eſſen jesti (jem); snesti (snem), pojésti; zu Mittag — obédovati, kósiti, júžinati; zu Abend — večérjati; (Kernfrüchte) zóbati (-bljem); pozóbati; (gierig) žreti, goltáti; ſich ſatt — najésti se; ſtückweiſe — mrvíkati, mrvíčiti; etwas — založíti; wenig eſſend malojédən.
Eſſen *n.* jed (-i), jelo, jedílo, jestvína; hrana, píča; (Mahlzeit) obéd, obédo, kosílo, obrók.
Eſſenz *f.* cvet, jedro, esénca; (Weſenheit) bistvo, bitnost.
Eſſer *m.* jedéc, jedež; (ein ſchwacher) malojédec, malojédež; (ſtarker) jédavec, pojédež, požerúh, neték; —in *f.* jedica.
Eſsgabel *f.* vilice *pl.*; *dem.* viličice *pl.*
Eſsgelage *n.* pojédina, gostíja.
Eſsgeſchirr *n.* namízna posóda.
Eſsgier *f.* ješčnost, pojédčnost, jédičnost, požrešnost.
eſsgierig ješč, jédičən, požrešən, pojédčən, lákotən.
Eſſig *m.* océt, kis, jésih, vrisk; **Eſſig-** ócetni, kisni, jésihov.
eſſigartig kisast, jésihast.
Eſſigbrauer *m.* octar, kisovár.
Eſſigfabrik *f.* octárnica, kisovárnica.
Eſſiggeiſt *m.* ócetni —, jésihov cvet.
Eſſiggurke *f.* kisla kúmara.
Eſſighandel *m.* kupčija z octom ober jésihom.
Eſſighändler *m.* óctar, jésihar.
Eſſigmilz *m.* ócetna gliva, zakvás.
eſſigſauer kiſèl kakor océt.
Eſſigſäure *f.* ócetna kislína; in — übergehend cikast.
Eſſigzucker *m.* ócetni —, kisli sladkór.
Eſslöffel *m.* žlica; *dem.* žlíčica.
Eſsluſt *f.* jéščnost, jédičnost.
eſsluſtig ješč, jédičən.
Eſsplatte *f.* vígenjska ploča.
Eſsſaal *m.* obédnica.
Eſsware *f.* jestvína, jestívo, jelo.
Eſszeit *f.* obédni čas; zur — ob jedi, med jedjo.
Eſszeug *n.* obédna pripráva.
Etafette *f.* ſ. Stafette.
Etrade *f.* vzvíšena tla, oder, estráda.
Etragon *m.* torkanj, pehtran.
Etrich *m.* tlák; (Zimmerdecke) stròp, ostrópje.
etablieren ustanovíti, osnovati, uredíti; *impf.* ustanávljati; ſich — naséliti se, nastániti se; ustanovíti obrt, — trgovíno.
Etabliſſement *n.* ustanóva trgovíne, — obrta; zavod.
Etage *f.* nadstrópje.
Etappe *f.* postája, počivališče, oskrbovališče (vojákov na pohódu).
Etat *m.* stan; proračún.
etatmäßig *adv.* po proračúnu.
Ethik *f.* nravoslóvje, nrávstveni nauk, nauk o nrávstvenosti.
ethiſch nravoslóvən, étiški.
Ethnographie *f.* narodopis, etnografija.
ethnographiſch narodopísən, etnográfski.
Ethnolog *m.* narodoslóvec.
Ethnologie *f.* narodoslóvje.

Digitized by Google

Etikette *f.* dvorska šega, dvorski običáj, etikéta; napísni listék.
etliche *pron.* nekatéri, eni; nekóliko, nekaj.
etlichemal *adv.* nekólikokrat.
Etui *n.* tók.
etwa *adv.* (vielleicht) morebíti, mordà; (beiläufig) okóli, blizu, pri.
etwaig kak (-a, -o), morebítən; der —e Überſchuſs ako morebíti kaj preostáne.
etwas *pron.* kaj, nekaj; — ſchwarz črnkast; — blond ruménkast ꝛc.
etwelche ſ. einige.
Etymolog *m.* etimolog, besedoslóvec.
Etymologie *f.* etimologija, besedoslóvje, korenoslóvje, izvájanje ob. izsledovánje besed.
etymologiſch etimológski.
etymologiſieren etimologizírati, beséde izvájati.
euer *pron.* vaš; *refl.* svoj; euretwillen zavóljo vas, zarádi vas.
Eule *f.* sova, vir, sovir, skovír; *dem.* sóvica; (Falter) sovka; (Männchen) sovàn; **Eulen-** sovji.
Eulenſpiegel *m.* pavlíha, pavlíšec.
Eunuch *m.* skopljénec, kopljénec.
euphemiſch blagoréčen.
Euphemismus *m.* evfemizém, blagoréčje, polépšica.
Euphonie *f.* evfonija, blagoglásje.
euphoniſch blagoglásen.
Eurhythmie *f.* blagomérje, skladnost.
eurhythmiſch blagomérən, skladən.
eurig ſ. euer.
Euter *n.* víme (-na); *dem.* vímence, vimčék.
eutern pripustíti, *impf.* pripúščati, vimenjáti, vimljáti.
evangeliſch evangélijski, evangéljski.
Evangeliſche *m.* evangélik, evangéljec.
Evangeliſt *m.* evangelist, blagovéstnik.
Evangelium *n.* evangélij, evangélj, blagovést (-i).
Eventualität *f.* eventuálnost, slučájnost.
eventuell eventuálən, slučájən.
evident očívidən, očítən, razvídən.
Evidenz *f.* očívidnost, očítnost; *mil.* razpreglèd, razvídnost; in — halten na razpreglédu iméti (imám) (občáne); **=bezirk** *m.* razvídnostni okráj; **=haltung** *f.* razvídnost, razpreglédstvo.
evidenzzuſtändig po razvídnosti pristójən.
Evolution *f.* razvòj, razvítek. [jati.
evolvieren odvíti (-víjem), *impf.* odvi-
ewig večən, vekovéčən, vekovít; *adv.* večno, vékomaj, na veke, na vse veke; eš íšt doch — Schade pač velíka škoda.
Ewigkeit *f.* večnost, vekovítost; von — od vékomaj; in — na veke; von — zu — od vékomaj do vékomaj; in alle — na vse veke.
ewiglich ſ. ewig.
Ex- bívši, nekdánji.
exact ſ. genau, pünktlich, prăcis.
Exaltation *f.* ſ. Begeiſterung.
exaltiert vzhíčen; prenapét. [pìt.
Examen *n.* izkúšnja, izpraševánje, iz-
Examinand *m.* izpraševánec.
Examinator *m.* izpraševávec.
Excedent *m.* izgrédnik, prestópnik.
excellent izvrſtən, izbórən.
Excellenz *f.* prevzvíšenost, ekscelénca.
excellieren odlikováti se; nadkriliti; *impf.* nadkriljevati. [nost.
Excentricität *f.* izsrédnost, ekscéntrič-
excentriſch izsréden, odsréden; *fig.* prenapét.
Exception *f.* izjéma, izímek.
exceptionell *adi.* izjémen, izímen; *adv.* izjémno, izjémoma, izímkoma.
excerpieren izpísati (-píšem) iz ..., posnéti (-snámem); *impf.* izpisovati, posnémati.
Excerpt *n.* izpisék, posnétek. [ba.
Exceſs *m.* izgrèd, prestópek, prekorá-
exceſſiv izgredljiv; nezmérən.
excitativ podbúdən, izpodbudljiv.
excitieren podbúditi, izpodbúditi; *impf.* podbújati.
excludieren izključíti, izkléniti, izlóčiti. [lóčba.
Excluſion *f.* izključba, izklenítev, iz-
excluſiv izključílən, izključljiv, izločljiv; **excluſive** *adv.* razen, izvzemši, izključljivo. [nje.
Excommunication *f.* izobčítev, izobče-
excommunicieren izóbčiti, izdrúžiti; *impf.* izobčevati.
Excremente *pl.* otrébki, iztrébki *pl.*; očédki, odpádki *pl.*

Digitized by Google

Excurs *m.* izlèt.
Excuſation *f.* opravičevánje, opravíčba, izgóvor.
Execut *m.* izvršenèc, eksekút.
Execution *f.* izvršba, izvrševánje; izvršilo; (Pfändung) rubílo, rubež, rubéžen (-i).
Executionsausweis *m.* rubílna izkáznica, rubílno izkazílo.
Executionsgeſuch *n.* izvršílna prošnja; rubílna prošnja, prošnja za eksekúcijo.
Executionsklage *f.* izvršílna tožba.
Executionsordnung *f.* izvršílni red.
executiv izvršílen; —e Zeilbietung *f.* izvršílna dražba.
Executor *m.* izvrševávec.
Exegeſe *f.* eksegéza, razlága.
Exeget *m.* razlagátelj, razkladátelj.
Exempel *n.* zgled, primér; zum — na primér, postávim; ein — nehmen zgledovati se po kom.
Exemplar *n.* eksemplar, primérek; izvód; iztísk, odtisk.
exemplariſch zgledèn, svarílen.
exemplificieren s primérom razjasníti.
Exemption *f.* oprostílo, svobóščina, oprostítev.
Exequent *m.* izvršitelj.
exequieren iztérjati, potérjati; *impf.* izterjevati; (vollſtrecken) izvršíti, *impf.* izvrševati, eksekvírati.
exercieren váditi se (v orôžju), úriti se, vézbati se.
Exercieren *n.* vaja, vadba, vézbanje vojščákov.
Exercierplatz *m.* vadíšče, vežbalíšče.
Exercierreglement *n.* vádbeni pravílnik; vézbovnik.
Exercitium *n.* vaja, vadba.
Erfürſt *m.* bivši knez, razknéz.
exhibieren izročíti, vložíti, podáti; *impf.* izróčati, vlágati, podájati; zapisati (-pišem) v zapísnik.
Exhibitenprotokoll *n.* vložni zapísnik.
Exhibitum *n.* vlóga, vloženi spis.
Exhortation *f.* ſ. Predigt.
Exhumierung *f.* izkòp mrliča.
Exil *n.* pregnánstvo.
exilieren izgnáti (-ženem), pregnáti, v pregnánstvo poslàti (pošljem).
eximieren izvzéti (-vzámem), oprostíti, prizanésti (-nésem).
Exiſtenz *f.* bívanje, bitje; življénje, obstánek; =berechtigung *f.* pravíca obstánka; ſeine — beweiſen dokázati pravíco svójega obstánka.
exiſtieren ſ. beſtehen, ſein.
Exkönig *m.* razkrálj.
ex off(icio) *adv.* urádno, urádoma.
exorbitant pretíran, čezmérèn, pregnán.
exotiſch inostránski, inozémski.
Expanſion *f.* ſ. Ausdehnung.
Expanſivkraft *f.* razpenjávost.
Expedient *m.* odprávnik.
expedieren odpráviti, odposláti (-pôšljem); *impf.* odprávljati, odpošíljati.
Expedit *n.* odpravníštvo.
Expedition *f.* odpráva, pošiljáva, pošiljátev; *mil.* ſ. Feldzug.
Expeditor *m.* odpravítelj; —in *f.* odpraviteljica.
Expenſar *n.* stroškovník.
Expenſen *pl.* stroški, tróški *pl.*
Experiment *n.* izkús, poskús.
experimental poskúsèn.
Experimentator *m.* poskuševávec.
experimentieren izkúšati; poskuševati; izkúse ob. poskúse délati.
expert izvéden, izkúšen.
Experte *m.* veščák, izvédenec.
Explication *f.* razlága, razkládanje.
explicieren razložíti, pojasníti, razsvetlíti; *impf.* razlágati, razkládati, pojasnjevati; ſ. erklären, entwickeln.
explicite *adv.* izréčno, izrékoma.
explodierbar razpóčen, razlétèn.
explodieren razpókniti, razpóčiti (se), razletéti se, raznésti se; *impf.* razpokovati se.
Exploſion *f.* razpòk, razlèt.
Exponent *m.* eksponent, kazávec.
exponieren izpostáviti, *impf.* izpostávljati.
Export *m.* ſ. Ausfuhr.
exportieren ſ. ausführen.
Expoſé *n.* razklàd.
Expoſition *f.* razlága, razkláda.
Expoſitur *f.* podrúžnica, ekspozitúra.
expreſs ſ. eigens.
Expropriat *m.* razlaščénec. [tev.
Expropriation *f.* razlastítev, razsvoji-
expropriieren razlastíti, razsvojíti; *impf.* razsvojevati.

Digitized by Google

exquisit izbrán, izbórčn.
exrotulieren razvíti (-víjem) spise.
Exrotulierung *f.* razvòj spisov.
Exsudat *n.* izcédèk, izznójèk.
Extabulation *f.* izknjížba, izbris.
Extabulationstaxe *f.* izknjižnína.
extabulieren izknjížiti, iz zemljiških knjig izbrísati (-bríšem).
extemporieren na mestu —, brez prípráve govoríti.
Extension *f.* raztézanje; razséžnost, razséglost.
extensiv razséžčn, raztégnjen.
Externist *m.* zunánji (učéněc).
exterritorial izdežélčn.
extra (in der Zusammensetzung) poséběn, izréděn; *adv.* posébej, nalášč.
Extraauslagen *pl.* izrédni stróški *pl.*
Extract *m.* izžéměk, ožémèk, izvléčèk; (schriftl.) izpísèk.
extradieren ſ. ausfolgen.
extrafein najfinéjši, najbóljši.
Extrafracht *f.* izrédni tovor, izrédno vozno blagó.
extrahieren izvléči (-vléčem), ožéti (ožámem, ožmèm); izpísati (-píšem); *impf.* izpisovati.
extraordinär izréděn, poséběn, neobíččn.
Extrapost *f.* posébna —, izrédna pošta.
Extravaganz *f.* razbrzdánost, objéstnost.
Extrazimmer *n.* posébna —, gospóska soba.
Extrem *n.* krajnost, skrajnost; *fig.* prenapétost.
extrem *adi.* krajčn, skrajčn; *fig.* prenapét. [čine.
Extremitäten *pl.* okrájci udov, okon-
Exul, Exulant *m.* pregnáněc, izgnáněc.

F.

Fabel *f.* basěn (-i); bajka; *dem.* básenca; **Fabel-** básenski.
Fabeldichter *m.* basnopísec, basnik.
Fabeldichtung *f.* básenstvo.
Fabelei *f.* izmišljáva; bajka; das ist eine — ta je bosa.
fabelhaft bajčn, izmíšljen; básenski.
Fabelland *n.* bajna —, izmíšljena dežéla, devéta dežéla.
Fabellehre *f.* bajeslóvje, mitologija.
fabeln basnovati, bajke —, basni skládati; izmišljevati si; (irre reden) blesti (bledem).
Fabelname *m.* izmíšljeno ime.
fabelreich basnovit.
Fabelsammlung *f.* zbirka basni.
Fabelwolk *n.* bajni narod, izmíšljeni narod.
Fabelwelt *f.* bajni svet.
Fabricat *n.* izdélèk.
Fabrication *f.* ſ. Erzeugung.
fabricieren izdélati, napráviti, narediti, izgotóviti; *impf.* izdelovati, naprávljati, tvoríti, naréjati, izgotávljati.
Fabrik *f.* továrna, továrnica, tvórnica, fábrika.
Fabrikant *m.* továrnar, továrničar, tvórničar, fabrikant.
Fabriks- továrniški, tvórniški, fábriški.
Fabriksarbeiter *m.* továrniški délavec.
Fabriksinhaber *m.* lastnik továrne.
fabriksmäßig továrniški, fábriški.
Fabriksniederlage *f.* továrniško skladíšče.
Fabrikspreis *m.* továrniška cena.
Fabriksware *f.* továrniško blago.
Fabrikswesen *n.* továrništvo, fabrištvo.
Façade *f.* lice, čelo (poslopja), pročélje, osprédje.
Fäcalien *pl.* odpádki.
Fach *n.* predal; *dem.* predálec, predálček; (Geschäft) stroka, opravílo, oprávèk; das ist nicht mein — to ne spada v moje opravílo, to ni moj posél; (Gegenstand) predmèt; Lehrfach naúčna stroka. [nik.
Fachbogen *m.* (der Hutmacher) pahál-
Fache *f.* (bei d. Hutmachern) páhanje.
fächeln *tr.* pahljáti; *intr.* pihljáti, veti (vejem); fächelnd pahljav.
fachen páhati, máhati; opáhati; (einreihen) rediti; razrediti, *impf.* razrejevati.
Fächer *m.* páhalica, pahljáča; *dem.* pahálce. [čast.
fächerförmig pahljáčast; *bot.* predál-

Digitized by Google

fächerig pregrajèn.
fächern ſ. fächeln.
Fächerpalme *f.* mahálasta palma.
Fachgebür *f.* predalnína.
Fachgelehrte *m.* strokovnják, veščák.
fachgemäß *adv.* strokóvno.
Fachlehrer *m.* strokóvni učítelj, učítelj posébnega predméta.
Fachmann *m.* ſ. Fachgelehrte.
fachmänniſch strokovnjáški.
fachmäßig strokóvèn.
Fachſchule *f.* strokóvna šola.
Fachſtudium *n.* strokóvni nauk, učénje posébnega predméta.
Fachwerkwand *f.* predálčasta stena.
Farit *n.* znesèk, vsota; konèc.
Fackel *f.* baklja, plamenica.
Fackelmacher *m.* bakljár.
Fackelmuſik *f.* godba pri bakljah. [se.
fackeln trpoléti, mígati; obotávljati
Fackelträger *m.* bakljáš, bakljenósec, plameníčar.
Fackelzug *m.* bakljáda, izprevòd z bákljami.
Façon *f.* krój; nach der neueſten — po najnovéjšem kroju. [písa).
Faſſimile *n.* snimék, posnétek (roko-
faſſimilieren posnéti (-snámem), *impf.* posnémati.
factiſch dejánski, resníčen; *adv.* v dejánju, v resnici.
factitiv dejálen, delátèn.
Factor *m.* upravítelj, faktor; *arith.* činítelj.
Factorei *f.* upravílnica, upravíteljstvo.
Factotum *n.* vsetvòr; er iſt ſein — desna roka mu je.
Factum *n.* dogodèk, dejánje, fakt; es iſt ein — res je; ſ. Thatſache.
Factur *f.* faktura, trgóvski račún (za posláno blago).
Facturbuch *n.* računska knjiga. [šča.
Facultät *f.* fakulteta, oddélek vseučílí-
facultativ fakultativèn, dopuščèn.
fade pust, plehèk, mledèn, omlédèn, neslán; ein fader Menſch pustež, neslánec.
fädeln vdéti (-dénem), *impf.* vdévati (nit); ſich — cefráti se, púkati se, prézati se.
Faden *m.* nit (-i), konèc; *dem.* nitka, končèk; (gedreht) súkanec; (ungeſponnen) vlakno; Ketten— snutèk; Einſchlag— votèk; (eines Seiles) stremen, pramen; (Maß) sežènj; leitender — nit vodníca; (Bindf.) motvóz; **Fadennitni.**
fadenartig nitkast.
fädenig nitèn, v niti; z. B. zwei— dvonitèn, v dve niti.
fadennackt golonág, gol in nag.
fadenſcheinig ogóljen, odŕgnjen, preslégast.
Fadenſilber *n.* prédeno srebro, srebŕne nitke.
fadenweiſe *adv.* po niti.
Fadenwurm *m.* živa nit (-i), lasnica, trihina; podkóžnjak, živa struna.
Fadheit *f.* plehkóst, neslánost, omlédnost, plehkóta.
Fagott *m.* u. *n.* fagót.
Fagottiſt *m.* fagotist.
fähig zmožèn, sposóbèn, priprávèn, prikládèn; (geſchickt) sposóbèn, vešč, iznájden, prinárejen, ročèn; ein —er Kopf bistra glava.
Fähigkeit *f.* zmožnost, sposóbnost.
Fähigkeitszeugnis *n.* izpričeválo o sposóbnosti.
fahl plav, plavkast, prstén; (vom Menſchen) bled, oblédèn; (welk) osehèl, vèl.
fahlgelb bledorumèn, plavkast.
fahlgrau sivkast, sinji.
Fahlheit *f.* plavóča, prsténost.
fahlrot bledordèč, ridž.
fahnden iskati (iščem), zasledovati (koga).
Fahne *f.* zastáva, prápor, bandéro; (Kirchenfahne) karógla; *dem.* zastávica, bandérce, práporec; die — aufpflanzen zastávo razviti (-víjem); **Fahnenzastávni, bandérni.**
Fahnenei *m.* priséga na zastávo.
fahnenflüchtig ubéžen; — werden zastávo zapustíti, ubéžati (-bežím); *impf.* ubégati.
fahnenförmig bandérast. [vo.
Fahnenſchwingen *n.* máhanje z zastá-
Fahnenſtange *f.* praporíšče, bandérišče.
Fahnenträger, Fähnrich *m.* práporščak, zastavonósec. [ve.
Fahnenweihe *f.* blagoslovljénje zastá-
Fahr- vozni.

Digitized by Google

Fahrbahn *f.* vozna pot, cesta, tir, cestíšče.
fahrbar vozèn.
Fahrbarkeit *f.* voznost.
Fahrbillet *n.* ſ. Fahrkarte.
Fährde *f.* ſ. Gefahr.
Fahre *f.* rázor, brazda.
Fähre *f.* brod (-ú, -a), prévoz (-vóza).
fahren *tr.* péljati, vóziti; (über etw.) prepéljati; *impf.* prepeljávati, prevážati; *intr.* péljati se, vóziti se; (über etw.) prepéljati se, *impf.* prepeljávati se, prevážati se; —d ankommen pripéljati se; ſich ſatt — navóziti se, naveličati se vožnje; ich werde — popéljem se; ſpazieren — izprevóziti se, *impf.* izprevážati se; (im Schlitten) sánkati se; in den Himmel — v nebésa iti (idem, grem); (aus d. Bette) skóčiti, plániti; (aus der Hand) izmekníti (-máknem) se, *impf.* izmíkati se; (mit der Hand hin und her) máhati; (in die Taſche) seči (sežem), poséči, poségniti (-nem); *impf.* ségati, poségati; (in die Haare) spopásti (-pádem) se, *impf.* spopádati se; etw. — laſſen vnémar pustíti, opustíti; *impf.* vnémar púščati, opúščati; (durch den Kopf) prešíniti (-nem), izpreletéti; *impf.* izprelétati; fahre wohl z Bogom! srečno! fahre ab pobéri se.
Fahren *n.* vožnja; durch — verdienen, verlieren privozáriti, zavozáriti.
fahrend vozèn, popótèn; —es Gut premíčno blago, premičnína.
Fahrgaſt *m.* vóženec.
Fahrgeld *n.* voznína.
Fährgeld *n.* brodnína.
Fahrgelegenheit *f.* voz.
Fahrgeleiſe *n.* kolovóz, kolovóznica.
Fahrgut *n.* vozno blago, vozívo.
Fahrkarte *f.* vozni listèk.
fahrläſſig zaníkarèn, nemárèn, malomárèn.
Fahrläſſige *m.* zaníkarnež, nemárnež; *f.* zaníkarnica, nemárnica.
Fahrläſſigkeit *f.* zaníkarnost, nemárnost.
fahrlos ſ. gefahrlos.
Fährmann *m.* brodník, prevoznik na brodu.
Fahrnis *f.*, **Fahrniſſe** *pl.* premíčreči, pemičnine.
Fahrordnung *f.*, **Fahrplan** *m.* vozn
Fahrpoſt *f.* vozna pošta.
Fahrpreis *m.* voznína.
Fahrſendung *f.* pošiljátëv po vozni pošti.
Fahrſtange *f.* drog.
Fahrt *f.* vožnja.
Fährte *f.* sled (-ú, -a, -í).
Fahrwaſſer *n.* plovna voda.
Fahrweg *m.* kolovòz, kolník, kolovózna pot, voznica; =ſervitut *n.* služnost kolovóza.
Fahrzeug *n.* vozílo, plovílo.
fahl plàv, bled, oblédèn, rumèn, žolt.
Falbe *m.* plavèc; *f.* plavka.
falben bledéti, rumenéti; obledéti, orumenéti; *impf.* obledévati.
Fälber *m. (salix alba)* bela vrba, rakíta; =wald *m.* vrbje, vŕbovje, rakítovje.
Falke *m.* sokol; (Weibchen) sokolica; *dem.* sokólič; **Falken-** sokólov, sokólji, sokólski.
Falkenauge *n.* sokólje okó; bistro ok
Falkenbeize *f.* lov s sokóli.
Falkenblick *m.* sokólov poglèd:
poglèd.
Falkenhof *m.* sokolínjak.
Falkner, Falkenier (auch sokolár.
Fall *m.* pàd, padèc
pádanje; (d. Waſſer
(Vertrocknen) pá
ſtand) okóliščin
prigódèk, dogó
(in der Gram
falls ko bi;
treba; auf je
ceni; auf te
malo ne.
den — m
falls ſ. cri
za vsak
geſetzte
ináče.
ſo
sél

Falleisen *n.* skopěc.

fallen pasti (padem), *impf.* pádati; (ungeschickt) telébiti, telébniti; (ins Wasser) štrbúnkniti, pljúsniti (v vodo); (v. Wasser) utéči se, upásti (-pádem), upláhniti; *impf.* utékati se, upádati, uplahovati; (zu Boden —) usédati se *(chem.)*; (sich ergießen) teči, iztékati se, izlívati se; (umkommen) pogíniti, cépniti; *impf.* cépati, pádati; (niederfallen) zgrúditi se, sčéniti se; (in die Augen) (v oči) bíti (bíjem); ins Wort — v besédo seči (sežem), besédo presékati; *impf.* v besédo ségati, besédo presekávati; zur Last — na skrb, na glavo priti (pridem), nadlegovati koga, zadévati koga; — lassen [illegible]stíti, *impf.* izpúščati, kápati; [illegible] Muth [illegible] srce mu je upád[illegible] [illegible]off[illegible] — nádejo je [illegible] pasti in ubít[illegible] fällt sneg [illegible] dež gre[illegible]

Fallkraft *f.* pádnost.

Fallmaschine *f.* padálo, padálnica.

Fallraum *m.* prostor pádanja *(phys.)*, padalíšče.

falls ako, če.

Fallschloss *n.* samopádna ključálnica.

Fallstrick *m.* zanka, zádrga, nastáva, locěn.

Fallsucht *f.* božjást (-i), pádavica, pádava bolézěn (-i).

fallsüchtig božjástěn, pádavičěn.

Fallsüchtige *m.* božjástnik.

Fallthür *f.* samozaklópna vrata *pl.*, lopútnice, spustne duri.

Fallweite *f.* padáj.

Fallzeit *f.* čas od. trájanje pada *(phys.)*.

[illegible] himběn, lažnìv, lažěn; lokàv; [illegible]pačěn; —er Freund hinávski [illegible]érski prijátelj; —er Mensch [illegible]k; —e Lehre kriv náuk; —es [illegible]bljúfna igra; —es Glück ne[illegible]tna od. lažniva sreča; —er Weg [illegible]od. nápačna pot(-i); —er Schlüssel [illegible]rejèn ključ; —es Geld ponarejèn [illegible]ar; —er Nam[illegible]mišljeno imé(-na); [illegible] podvržen[illegible]ěn.

[illegible]i, kváriti, prí[illegible], pokváriti, iz[illegible]*mpf.* ponaréjati; [illegible]rejéno vino.

[illegible], kvarež, kazívěc;

[illegible]vski, licemérski.

[illegible]rivovérěn, krivovérski.

[illegible] *m.* krivovérěc; *f.* krivo[illegible]

[illegible]igkeit *f.* krivovérstvo.

[illegible] *f.* himbnost, lažnivost; hi[illegible]icemérstvo, lokávost.

[illegible]rzig zavidljìv, hinávski, lice[illegible]

[illegible]chlich s. falsch; *adv.* po krivem, [illegible], nápačno.

[illegible]alschmeldung *f.* lažníva zglasítěv.

Falschmünzer *m.* ponarejevávěc de[illegible]rja; =münzerei *f.* ponaréjanje denárja.

Fälschung *f.* ponarédba, popáčba.

Falsetstimme *f.* [illegible]elstimme.

Falte *f.* [illegible]něc; (vorne [illegible] *m.* gúbica, [illegible] guba.

Digitized by Google

Erwachen *n.* prebúja, vzbúja, prebujénje.

erwachsen zrasti (-rastem), dorásti, do vrha zrasti; *impf.* zráščati, doráščati; (hervorgehen) nastáti (-stánem); *impf.* izhájati, izvírati; in Rechtskraft — pravno (postávno) moč zadobíti, *impf.* zadobívati; *fig.* razmnožíti se, razrásti se; *impf.* razráščati, razmnoževati se.

erwachsen dorásel, odrásel, odrástel; der —e Schade nastála škoda.

Erwachsene *m.* odrásli človek, odrásla osóba.

erwägen premísliti, preudáriti, razmotríti, pretéhtati, presóditi; *impf.* premíšljati, preudárjati, razmátrati, uvaževati, presójati, razmíšljati.

Erwägung *f.* razmíšljanje, razmotrítev, ozír, pretehtovánje, premíšljáva, presója; nach — der Umstände premislívši vse okóliščine; in — ziehen pomísliti, preudáriti; *impf.* uvaževati; in —, daß uvažujóč, da; z ozírom na to, da.

erwählen izvóliti, izbráti (-bérem); *impf.* vóliti, izvoljevati, izbírati.

Erwähler *m.* volívec, volitelj, izbórnik.

Erwählte *m.* izvóljenec, izbránec.

Erwählung *f.* izvolítev, izbór.

erwähnen omeníti, navésti (-védem), imenovati, v misél vzéti (vzámem); *impf.* omenjáti, navájati, v misél jemáti (jémljem). [nován.

erwähnt omenjen, v misél vzet, ime-

Erwähnung *f.* omen, omének, omémba.

erwärmen se-, po-, razgréti (-grejem), otoplíti; *impf.* segrévati; sich — ogréti se, razgréti se, otoplíti se; *impf.* ogrévati se.

erwarten čákati (na) koga, pričakovati koga; po-, pri-, dočákati; (etwas) pričakovati, nádejati se česa; úpati od koga; einander — izčakovati se.

Erwartung *f.* pričakovánje; nada, up, úpanje.

erwartungsvoll *adv.* težko —, željno čakáje.

erwecken vzbuditi, zdrámiti; *impf.* budíti, drámiti, vzbújati; (jmds. Schlaf unterbrechen) prebuditi koga, *impf.* prebújati; (Mitleid) obuditi, *impf.* obújati.

Erwecker *m.* budítelj, probudítelj.

Erweckung *f.* vzbújanje; vzbúda, probúda, obúda; obudítev.

erwehren sich brániti se; ubrániti se česa ob. čemu; (los werden) iznebíti se, otrésti se, odkrížati se.

erweichbar omečljiv, oméčen.

erweichen *tr.* mečíti, mehčáti, mécati; omečíti, omehčáti; (im Wasser) razmočíti, *impf.* razmákati; (rühren) genîti (gánem), omečíti; *intr.* mehčáti se; omehčáti se, omečíti se, odmékniti.

erweichend mečílen, mehčálen.

Erweichung *f.* mehčánje, mečítev, omehčáva, odméka.

Erweichungsmittel *n.* mečílo.

Erweis *m.* dokáz, izkáz, izpríčba.

erweisen do-, izkázati (-kážem), izpríčati; *impf.* do-, izkazovati, izpríčevati; (Gutes) izkázati, storíti; *impf.* izkazovati; Ehre — počastíti koga, čast komu izkázati, *impf.* izkazovati; sich — izkázati se, pokázati se; *impf.* izkazovati se.

erweislich dokázen, izkázen, kar se more dokázati.

erweitern širíti; razširíti, porazširíti, razprostrétí; *impf.* razširjati, razprostírati; (ausdehnen) raztégniti, razmekníti (-máknem), podáljšati; *impf.* raztézati, razmíkati.

Erweiterung *f.* razšírjanje, razšírba, razširítev.

Erweiterungsplan *m.* razširjálni črtež.

Erwerb *m.* delo, posél (s katerim se kdo živi); (das Erworbene) pridobítek, prislúžek, pridobítev, zaslúžek; (Gewinn) dobíček; (Gewerbe) obrt.

erwerben pridobíti kaj; *impf.* pridobívati; als Landwirt — prikmétovati; als Hauswirt — prigospodáriti; als Gastwirt — prikrčmáriti; als Fuhrmann — privozáriti; durchs Heiraten — prižéniti ɔc.; (erreichen) doséči (-sézem), *impf.* doségati.

Erwerber *m.* pridobivávec, pridobítelj, pridobítnik.

erwerbsam pridobljiv, prislužljiv.

Erwerbsamkeit *f.* pridobljívost, prislužljívost.

Erwerbsbeschäftigung *f.* pridobítni posél.

Digitized by Google

erwerbsfähig zmožèn kaj pridobíti, *impf.* pridobívati; prislúžèn.

Erwerbsfähigkeit *f.* pridobítna zmóžnost, sposóbnost prislúžiti si kaj.

Erwerbsfleiß *m.* prídnost, prizadévnost v pridobívanju.

Erwerbsgenossenschaft, =gesellschaft *f.* pridobítna družba, — zádruga.

erwerbslos brez zaslúžka.

Erwerbsmittel *n.* pridobílo, zaslužílo.

Erwerbsquelle *f.* vir zaslúžka, iz česar si kdo kruh služi, s čimer se hrani.

Erwerbssteuer *f.* pridobítni davèk, pridobnína; **=classe** *f.* razrèd pridobnine.

Erwerbstitel *m.* pridobítni naslòv.

Erwerbsunfähigkeit *f.* pridobítna nezmóžnost, nesposóbnost prislúžiti si kaj. [podjétje.

Erwerbsunternehmung *f.* pridobitno

Erwerbszweig *m.* vrsta pridobítkov, — zaslúžka. [doséga.

Erwerbung *f.* pridobítèv, prislužba,

Erwerbungsart *f.* pridobítni način.

erwidern odgovoríti, odvŕniti; *impf.* odgovárjati, odvráčati; (schriftlich) odpísati (-píšem), *impf.* odpisovati; Gruß — odzdráviti, *impf.* odzdrávljati.

Erwiderung *f.* odgóvor, odziv, odpis, odzdrav, odvrnítèv.

erwiedern ponoviti, *impf.* ponávljati, opetovati; (wiedervergelten) vŕniti, povŕniti; *impf.* vráčati, povráčati.

Erwiederung *f.* ponávljanje, ponovítèv, opetovánje; povráčba, vrnítèv, povrnítèv. [zano.

erwiesenermaßen *adv.* kakor je dokà-

erwirken doséči (-sézem), izprósiti, pridobíti si; *impf.* pridobívati si.

Erwirkung *f.* doséga, pridobítèv, izprósba.

erwirtschaften prigospodáriti; (als Frau) prigospodínjiti.

erwischen zasáčiti, uhvátiti, zgrábiti, ulovíti.

erwuchern priskopáriti, z oderúštvom pridobíti.

erwünschen poželéti, zaželéti; *impf.* zaželévati.

erwünscht zaželèn, vsèč, prijétèn; —e Gelegenheit prav lepa prílika.

erwürgen zadáviti, zadušíti; *impf.* dáviti, dušíti, zadávljati, zaduševati; (durch Zuschnüren) zadŕgniti, zagŕčiti; *impf.* zadrgovati.

Erwürgen *n.*, **Erwürgung** *f.* zadáva, zadušítèv.

Erz *n.* ruda; (Gold—) zlatíca; (Silber—) srebrnica; (Glockenspeise) brón, zvonovína, médovina.

Erz- rudni; pre-, nad-; višji.

Erzader *f.* rudna žila.

erzählen práviti, pripovedovati; pripovédati (-vém), povédati (-vém); —b pripovédèn. [ník.

Erzähler *m.* pripovedovávèc, pripoved-

Erzählung *f.* povést (-i), pripovést (-i), pripovédka.

Erzart *f.* rudna vrsta, rudovína.

Erzaufbereitung *f.* priprávljanje rude.

Erzbetrüger *m.* pravi goljúf, najvéčji slepár.

Erzbischof *m.* nadškòf, nadvladika.

erzbischöflich nadškófji, nadškofijski.

Erzbisthum *n.* nadškofija.

erzböse prehudóbèn.

Erzbösewicht *m.* najvéčji hudóbnež, sama hudobija.

Erzdieb *m.* prezvíti tat, da mu ga ni enákega.

erzdumm preneúmèn, glup.

erzeigen ſ. erweiſen.

erzen rudèn, rudnat; bronast, meden.

Erzengel *m.* arhángel.

erzeugen roditi, plodíti; zarodíti, zaplodíti; *impf.* zarájati; (von menſchlicher Hand) narediti, napráviti, izdélati, proizvésti (-védem); *impf.* naréjati, délati, izdelovati, proizvájati; (vom Boden) roditi, dajáti (dájem); obrodíti, donésti; *impf.* donášati; (Naturproducte) pridélati; (v. Krankheiten) zarediti, zaploditi; ſelbſt erzeugte Wolle domáča volna; Selbſterzeugtes domáč izdélèk; —b rodèn, rodílèn; (Boden) plodèn, plodovít.

Erzeuger *m.* rodítelj, rodník; —in *f.* rodíteljica, rodnica; (von Naturproducten) pridelovávec; (von Kunſtproducten) izdelovátelj; ſ. Producent.

Erzeugnis *n.* (Natur—) priródni proizvod, pridélèk, plod, plodína; (Kunſt—) izdélèk; ſ. Product.

Erzeugnisort *m.*, **Erzeugnisſtätte** *f.* izdelovališče, izdeloválnica.

Digitized by Google

Erzeugte *m.* rojénec, zarojénec, zarod.
Erzeugung *f.* izdelovánje, izdeláva; naprávljanje, naréjanje, naréja; pridelovánje, prideláva.
Erzeugungskoſten *pl.* stroški izdelovánja, — pridelovánja.
Erzeugungspreis *m.* izdélna —, tvorna —, naréjna cena.
erzfaul prelén, silo len, sama lenóba.
Erzfaulenzer *m.* največji lenúh.
Erzfeind *m.* glavni sovrážnik, zakléti sovrážnik.
Erzgauner *m.* največji —, pravi slepár.
Erzgräber *m.* rudár.
erzgrob silo nevljúden; siróv, robát, zarobljen, neotesán, zagovéden.
Erzgrobian *m.* največji nevljúdnež; siróvež, zarobljenec, zagovédnež.
Erzgrube *f.* rudnik, rudna jama.
erzhaltig rudén, rudnat, rudovít.
Erzhaltigkeit *f.* rudnost, rudovítost.
Erzhaus *n.* vladárska rodovína; vladajóča hiša; (bei den Schmelzhütten) rúdnica.
Erzherzog *m.* nadvójvoda; —in *f.* nadvójvodinja, nadvójvodica. [ski.
erzherzoglich nadvójvodov, nadvójvod-
Erzherzogthum *n.* nadvójvodstvo; (das Land) nadvojvodína.
erziehen *tr.* vzgojíti, odgojíti, vzrediti; *impf.* gojíti, vzgájati, vzréjati, kojíti; (den Wagen) potégniti, *impf.* potegovati.
Erzieher *m.* vzgojítelj, odgojítelj; —in *f.* odgojíteljica.
erziehlich vzgojeválen.
Erziehung *f.* odgója, vzgója; odgojítev; vzréja; **Erziehungs-** odgójni, vzgójni, vzréjni.
Erziehungsanſtalt *f.* vzgojevališče, odgojílnica, vzgojišče, vzgajalíšče, vzrejališče, odgójni zavod.
Erziehungsart *f.* način odgóje.
Erziehungsbeitrag *m.* vzgojeválni —, vzgójni prispévek. [vednost.
Erziehungskunde *f.* vzgójstvo, odgójna
Erziehungslehre *f.* vzgojeslóvje, nauk o odgóji.
Erziehungsmittel *n.* odgojílo, odgojílni pripomóček. [funde.
Erziehungswiſſenſchaft *f.* ſ. Erziehungserzielen doséči (-sézem).
erzittern strésniti se, strésti se, strepetáti (-pécem), zatrepetáti, zadrhtéti; *impf.* strésati se, trepetáti.
Erzkanzler *m.* nadkancelár.
Erzkaſten *m.* rúdnica.
Erzklauber *m.* rudobérec.
Erzkunde *f.* rudoslóvje, rudoznánstvo.
Erzkundige *m.* rudoznánec, rudoslóvec.
Erzlager *n.* rudíšče.
Erzlügner *m.* véliki lažnívec.
Erzmarſchall *m.* nadmaršal.
Erzmühle *f.* rudne stope *pl. f.*
Erzneſt *n.* rudno gnezdo.
Erzprieſter *m.* nadduhóvnik.
Erzprobe *f.* izkús, izkúšanje rude.
Erzſäuſer *m.* véliki pijánec, pijánčina.
Erzſchaum *m.* žlindra, rudna pena.
Erzſcheidung *f.* prebíranje rude.
Erzſchelm *m.* največji zvijáčnik, prekánjenec.
Erzſchlacke *f.* žlindra, troska.
Erzſchlag *m.* okujíne *pl.*
Erzſtufe *f.* kos rude.
Erzteufe *f.* rudna globokóst.
Erztruchſeſs *m.* nadstólnik.
erzürnen *tr.* jezíti, svádíti, srdíti, dražíti; razjezíti, zjezíti, razsrdíti, razdražíti, razljútíti, razzlobíti, razhudíti; *impf.* razsrjevati; *intr.* jezíti se, srdíti se, hudovati se; razjezíti se, razhudíti se.
erzürnt razsrjen, razkáčen, razdražen, nasajèn; ljut, togótèn, srdít.
Erzvater *m.* očák, praded.
Erzwage *f.* rudna téhtnica.
Erzwerk *n.* rudnína.
erzwingen prisíliti, izsíliti, primórati; *impf.* prisiljevati.
Escadron *f.* konjíška četa, konjíški oddélek, škadrón.
Escamoteur *m.* slepílni glumáč. [pih.
Escarpe *f.* nótranje pobóčje pri okó-
Eſche *f.* jésen, jeseníka, jesénovec.
Eſchen- jesénov; **=holz** *n.* jesénov les, jesénovina; **=wald** *m.* jesénov gozd, jesénovje, jesénovina.
Escompte *m.* odbítek, eskompt.
Escomptegeſchäft *n.* eskomptovánje, eskómptno opravílo.
escomptieren odbítkovati, kupovati z odbítkom, eskomptovati. [stvo.
Escorte *f.* varno —, várstveno sprem-

Digitized by Google

escortieren sprémiti, *impf.* sprémljati.
Esel *m.* osěl; *dem.* oslìč, oslíčěk, oslè (-ta).
Eselchen *n.* s. Esel.
Eselei *f.* oslóvstvo, oslaríja; neúmnost, bedarija.
Eselfüllen *n.* oslè (-ta), oslìč.
eselhaft oslóvski, óslast.
Eselin *f.* oslíca.
Esels- oslóv, oslóvski.
Eselsdistel *f.* *(Onopordon acanthium)* konjska podkóvica.
Eselsfleisch *n.* oslovína.
Eselsgeschrei *n.* rig, ríganje.
Eselshaut *f.* oslóvska koža, oslovína.
Eselskopf *m.* oslóva glava; *fig.* bedák, trap, tepěc.
Eselsmilch *f.* oslóvo mleko.
Eselsohr *n.* oslóvo uhó (ušésa); (in Büchern) zgibljaj, zavíhljaj.
Eselsstall *m.* oslóvski hlev.
Eselstreiber *m.* oslár.
Esparsette *f.* turška —, sladka dételja.
Espe *f.* trepetljíka, jasíka.
Espen- trepetljíkov, jasíkov; **=holz** *n.* trepetljíkovina, jasíkovina; **=wald** *m.* trepetljíkov gòzd, trepetljíčje, jasíkovje.
Esplanade *f.* planíšče, raván (-í).
Esprit *m.* duh, ostroùm, dovtìp, jedro.
essbar jeděn, užítěn.
Essbesteck *n.* obédna pripráva, nož in vílice.
Esse *f.* ognjíšče, vígěnj, ješa.
essen jesti (jem); snesti (snem), pojésti; zu Mittag — obédovati, kósiti, júžinati; zu Abend — večérjati; (Kernfrüchte) zóbati (-bljem); pozóbati; (gierig) žreti, goltáti; sich satt — najésti se; stückweise — mrvíkati, mrvíčiti; etwas — založíti; wenig essend malojéděn.
Essen *n.* jed (-í), jelo, jedílo, jestvína; hrana, piča; (Mahlzeit) obèd, obédo, kosílo, obròk.
Essenz *f.* cvet, jedro, esénca; (Wesenheit) bistvo, bitnost.
Esser *m.* jeděc, jedež; (ein schwacher) malojéděc, malojédež; (starker) jédavěc, pojédež, požerúh, neték; —in *f.* jedíca.
Essgabel *f.* vílice *pl.*; *dem.* víličice *pl.*
Essgelage *n.* pojédina, gostíja.
Essgeschirr *n.* namízna posóda.
Essgier *f.* ješčnost, pojédčnost, jédičnost, požréšnost.
essgierig ješč, jédičěn, požréšěn, pojédčěn, lákotěn.
Essig *m.* ocět, kis, jésih, vrisk; **Essig-** ócetni, kisni, jésihov.
essigartig kisast, jésihast.
Essigbrauer *m.* octar, kisovàr.
Essigfabrik *f.* octárnica, kisovárnica.
Essiggeist *m.* ócetni —, jésihov cvet.
Essiggurke *f.* kisla kúmara.
Essighandel *m.* kupčija z octom oder jésihom.
Essighändler *m.* óctar, jésihar.
Essigpilz *m.* ócetna gliva, zakvás.
essigsauer kisěl kakor ocět.
Essigsäure *f.* ócetna kislína; in — übergehend cikast.
Essigzucker *m.* ócetni —, kisli sladkór.
Esslöffel *m.* žlica; *dem.* žlíčica.
Esslust *f.* jéščnost, jédičnost.
esslustig ješč, jédičěn.
Essplatte *f.* vígenjska ploča.
Esssaal *m.* obédnica.
Essware *f.* jestvína, jestívo, jelo.
Esszeit *f.* obédni čàs; zur — ob jedi, med jedjo.
Esszeug *n.* obédna pripráva.
Estafette *f.* s. Stafette.
Estrade *f.* vzvíšena tla, oděr, estráda.
Estragon *m.* torkanj, pehtran.
Estrich *m.* tlàk; (Zimmerdecke) stròp, ostrópje.
etablieren ustanovíti, osnovati, urediti; *impf.* ustanávljati; sich — naséliti se, nastániti se; ustanovíti obrt, — trgovíno.
Etablissement *n.* ustanóva trgovíne, — obrta; zavod.
Etage *f.* nadstrópje.
Etappe *f.* postája, počivališče, oskrbovalíšče (vojákov na pohódu).
Etat *m.* stan; proračún.
etatmäßig *adv.* po proračúnu.
Ethik *f.* nravoslóvje, nrávstveni nauk, nauk o nrávstvenosti.
ethisch nravoslóvěn, étiški.
Ethnographie *f.* narodopìs, etnografíja.
ethnographisch narodopísěn, etnográfski.
Ethnolog *m.* narodoslóvěc.
Ethnologie *f.* narodoslóvje.

Digitized by Google

Etikette *f.* dvorska šega, dvorski običáj, etikéta; napísni listék.
etliche *pron.* nekatéri, eni; nekóliko, nekaj.
etlichemal *adv.* nekólikokrat.
Etui *n.* tók.
etwa *adv.* (vielleicht) morebíti, mordà; (beiläufig) okóli, blizu, pri.
etwaig kak (-a, -o), morebíten; der —e Überſchuſs ako morebíti kaj preostáne.
etwas *pron.* kaj, nekaj; — ſchwarz črnkast; — blond ruménkast ɔc.
etwelche ſ. einige.
Etymolog *m.* etimolog, besedoslóvec.
Etymologie *f.* etimológija, besedoslóvje, korenoslóvje, izvájanje ob. izsledovánje besed.
etymologiſch etimológski.
etymologiſieren etimologizírati, besédе izvájati.
euer *pron.* vaš; *refl.* svoj; euretwillen zavóljo vas, zarádi vas.
Eule *f.* sova, vir, sovír, skovír; *dem.* sóvica; (Falter) sovka; (Männchen) sován; **Eulen-** sovji.
Eulenſpiegel *m.* pavliha, pavlíšec.
Eunuch *m.* skopljénec, kopljénec.
euphemiſch blagoréčen.
Euphemismus *m.* evfemízem, blagoréčje, polépšica.
Euphonie *f.* evfonija, blagoglásje.
euphoniſch blagoglásen.
Eurhythmie *f.* blagomérje, skladnost.
eurhythmiſch blagomérен, skladen.
eurig ſ. euer.
Euter *n.* víme (-na); *dem.* vimence, vimček.
eutern pripustíti, *impf.* pripúščati, vimenjáti, vimljáti.
evangeliſch evangéljski, evangéljski.
Evangeliſche *m.* evangélik, evangéljec.
Evangeliſt *m.* evangelist, blagovéstnik.
Evangelium *n.* evangélij, evangélj, blagovést (-i).
Eventualität *f.* eventuálnost, slučájnost.
eventuell eventuálen, slučájen.
evident očíviden, očíten, razvíden.
Evidenz *f.* očívidnost, očítnost; *mil.* razpreglèd, razvídnost; in — halten na razpregléda imeti (imám) (občáne); **=bezirk** *m.* razvídnostni okráj; **=haltung** *f.* razvídnost, razpreglédstvo.
evidenzpflichtig po razvidnosti pristójen.
Evolution *f.* razvój, razvitek. [jati.
evolvieren odvíti (-víjem), *impf.* odvi-
ewig večen, vekovéčen, vekovit; *adv.* večno, vékomaj, na veke, na vse veke; es iſt doch — Schade pač velíka škoda.
Ewigkeit *f.* večnost, vekovítost; von — od vékomaj; in — na veke; von — zu — od vékomaj do vékomaj; in alle — na vse veke.
ewiglich ſ. ewig.
Ex- bivši, nekdánji.
exact ſ. genau, pünktlich, prăciš.
Exaltation *f.* ſ. Begeiſterung.
exaltiert vzhičen; prenapét. [pit.
Examen *n.* izkúšnja, izpraševánje, iz-
Examinand *m.* izpraševánec.
Examinator *m.* izpraševávec.
Excedent *m.* izgrédnik, prestópnik.
excellent izvŕstèn, izbórèn.
Excellenz *f.* prevzvíšenost, ekscelénca.
excellieren odlikováti se; nadkríliti; *impf.* nadkriljevati. [nost.
Excentricität *f.* izsrédnost, ekscéntrič-
excentriſch izsréden, odsréden; *fig.* prenapét.
Exception *f.* izjéma, izímek.
exceptionell *adi.* izjémen, izímen; *adv.* izjémno, izjémoma, izímkoma.
excerpieren izpísati (-píšem) iz ..., posnéti (-snámem); *impf.* izpisovati, posnémati.
Excerpt *n.* izpísek, posnétek. [ba.
Exceſs *m.* izgréd, prestópek, prekorá-
exceſſiv izgredljiv; nezmérèn.
excitativ podbúden, izpodbudljiv.
excitieren podbudíti, izpodbudíti; *impf.* podbújati.
excludieren izkljúčiti, izkléniti, izlóčiti. [lóčba.
Excluſion *f.* izkljúčba, izklenítev, iz-
excluſiv izključílen, izključljiv, izločljiv; **excluſive** *adv.* razen, izvzemši, izključljívo. [nje.
Excommunication *f.* izobčitev, izobče-
excommunicieren izóbčiti, izdrúžiti; *impf.* izobčevati.
Excremente *pl.* otrébki, iztrébki *pl.*; očédki, odpádki *pl.*

Digitized by Google

Excurs *m.* izlèt.
Excusation *f.* opravičevánje, opravíčila izgóvor. .
Exécut *m.* izvršeněc, eksekút.
Exécution *f.* izvršba, izvrševánje; izvršilo; (Pfändung) rubílo, rubež, rubežén (-i).
Exécutionsausweis *m.* rubílna izkázníca, rubílno izkazílo.
Exécutionsgesuch *n.* izvršílna prošnja; rubílna prošnja, prošnja za eksekúcijo.
Exécutionsklage *f.* izvršílna tožba.
Exécutionsordnung *f.* izvršílni red.
exécutiv izvršílen; —e Feilbietung *f.* izvršílna dražba.
Exécutor *m.* izvrševávec.
Exégese *f.* eksegéza, razlága.
Exéget *m.* razlagátelj, razkladátelj.
Exempel *n.* zgled, primér; zum — na primér, postávim; ein — nehmen zgledovati se po kom.
Exemplar *n.* eksemplar, primérek; izvod; iztísk, odtísk.
exemplarisch zgledèn, svarílen.
exemplificieren s primérom razjasníti.
Exemption *f.* oprostílo, svoboščína, oprostitèv.
Exequent *m.* izvršitelj.
exequieren iztérjati, potérjati; *impf.* izterjevati; (vollstrecken) izvršíti, *impf.* izvrševati, eksekvírati.
exercieren vàditi se (v orožju), úriti se, vèžbati se.
Exercieren *n.* vaja, vadba, vèžbanje vojščákov.
Exercierplatz *m.* vadíšče, vežbališče.
Exercierreglement *n.* vádbeni pravílnik; vèžbovnik.
Exercitium *n.* vaja, vadba.
Erfürst *m.* bivši knez, razknéz.
exhibieren izročíti, vložíti, podáti; *impf.* izróčati, vlágati, podájati; zapísati (-pišem) v zapísnik.
Exhibitenprotokoll *n.* vložni zapísnik.
Exhibitum *n.* vlóga, vložèni spis.
Exhortation *f.* ſ. Predigt.
Exhumierung *f.* izkòp mrlíča.
Exil *n.* pregnánstvo.
exilieren izgnáti (-ženem), pregnáti, v pregnánstvo poslàti (pošljem).
eximieren izvzéti (-vzámem), oprostíti, prizanésti (-nésem).
Existenz *f.* bívanje, bitje; življénje, obstánek; **=berechtigung** *f.* pravíca obstánka; seine — beweisen dokázati pravíco svójega obstánka.
existieren ſ. beſtehen, ſein.
Exkönig *m.* razkrálj.
ex officio *adv.* urádno, urádoma.
exorbitant pretíran, čezmérèn, pregnán.
exotisch inostránski, inozémski.
Expansion *f.* ſ. Ausdehnung.
Expansivkraft *f.* razpenjávost.
Expedient *m.* odprávnik.
expedieren odpráviti, odposlàti (-pòšljem); *impf.* odprávljati, odpošíljati.
Expedit *n.* odpravníštvo.
Expedition *f.* odpráva, pošiljáva, pošiljátev; *mil.* ſ. Feldzug.
Expeditor *m.* odpravítelj; —in *f.* odpravíteljica.
Expensar *n.* stroškovník.
Expenſen *pl.* stroški, tróški *pl.*
Experiment *n.* izkús, poskús.
experimental poskúšen.
Experimentator *m.* poskuševávec.
experimentieren izkúšati; poskuševati; izkúse ob. poskúse délati.
expert izvéden, izkúšen.
Experte *m.* veščák, izvédenec.
Explication *f.* razlága, razkládanje.
explicieren razložiti, pojasníti, razsvetlíti; *impf.* razlágati, razkládati, pojasnjevati; ſ. erklären, entwickeln.
explicite *adv.* izrécno, izrékoma.
explodierbar razpóčen, razlétèn.
explodieren razpókniti, razpóčiti (se), razletéti se, raznésti se; *impf.* razpokovati se.
Explosion *f.* razpòk, razlèt.
Exponent *m.* eksponent, kazávec.
exponieren izpostáviti, *impf.* izpostávljati.
Export *m.* ſ. Ausfuhr.
exportieren ſ. ausführen.
Exposé *n.* razklàd.
Exposition *f.* razlága, razkláda.
Expositur *f.* podrúžnica, ekspozitúra.
expreſs ſ. eigens.
Expropriat *m.* razlaščénec. [tev.
Expropriation *f.* razlastítev, razsvoji-
exproprieren razlastíti, razsvojíti; *impf.* razsvojevati.

Digitized by Google

exquiſit izbrán, izbórěn.
exrotulieren razviti (-vijem) spise.
Exrotulierung *f.* razvój spisov.
Exſudat *n.* izcéděk, iznójek.
Extabulation *f.* izknjižba, izbris.
Extabulationsſtare *f.* izknjižnina.
extabulieren izknjížiti, iz zemljiških knjig izbrísati (-brišem).
extemporieren na mestu —, brez prípráve govoriti.
Extenſion *f.* raztézanje; razséžnost, razséglost.
extenſiv razséžen, raztégnjen.
Externiſt *m.* zunánji (učéněc).
exterritorial izdežélěn.
extra (in der Zuſammenſetzung) poséběn, izréděn; *adv.* posébej, nalašč.
Extraauslagen *pl.* izrédni stróški *pl.*
Extract *m.* izzémek, ožémek, izvléček; (ſchriftl.) izpísek.
extradieren ſ. ausfolgen.
extrafein najfinéjši, najbóljši.
Extrafracht *f.* izrédni tovor, izrédno vozno blagó.
extrahieren izvléči (-vléčem), ožéti (ožámem, ožmèm); izpisati (-píšem); *impf.* izpisovati.
extraordinär izréděn, poséběn, neobíčen.
Extrapoſt *f.* posébna —, izrédna pošta.
Extravaganz *f.* razbrzdánost, objéstnost.
Extrazimmer *n.* posébna —, gospóska soba.
Extrem *n.* krajnost, skrajnost; *fig.* prenapétost.
extrem *adi.* krajen, skrajen; *fig.* prenapét. [čine.
Extremitäten *pl.* okrájci udov, okon-
Exul, Exulant *m.* pregnánec, izgnánec.

F.

Fabel *f.* basen (-i); bajka; *dem.* básenca; **Fabel-** básenski.
Fabeldichter *m.* basnopísec, basnik.
Fabeldichtung *f.* básenstvo.
Fabelei *f.* izmišljáva; bajka; das iſt eine — ta je bosa.
fabelhaft bajen, izmíšljen; básenski.
Fabelland *n.* bajna —, izmíšljena dežéla, devéta dežéla.
Fabellehre *f.* bajeslóvje, mitologija.
fabeln basnovati, bajke —, basni skládati; izmišljevati si; (irre reden) blesti (bledem).
Fabelname *m.* izmíšljeno ime.
fabelreich basnovit.
Fabelſammlung *f.* zbirka basni.
Fabelvolk *n.* bajni narod, izmíšljeni narod.
Fabelwelt *f.* bajni svet.
Fabricat *n.* izdélek.
Fabrication *f.* ſ. Erzeugung.
fabricieren izdélati, naprávíti, narediti, izgotoviti; *impf.* izdelovati, naprávljati, tvoriti, narájati, izgotávljati.
Fabrik *f.* továrna, továrnica, tvórnica, fábrika.
Fabrikant *m.* továrnar, továrničar, tvorničar, fabrikant.
Fabriks- továrniški, tvórniški, fábriški.
Fabriksarbeiter *m.* továrniški délavec.
Fabriksinhaber *m.* lastnik továrne.
fabriksmäßig továrniški, fábriški.
Fabriksniederlage *f.* továrniško skladíšče.
Fabrikspreis *m.* továrniška cena.
Fabriksware *f.* továrniško blago.
Fabriksweſen *n.* továrništvo, fabrištvo.
Façade *f.* lice, čelo (poslopja), pročélje, osprédje.
Fäcalien *pl.* odpádki.
Fach *n.* predal; *dem.* predálec, predálček; (Geſchäft) stroka, opravílo, oprávek; das iſt nicht mein — to ne spada v moje opravílo, to ni moj posél; (Gegenſtand) predmèt; Lehrfach naúčna stroka. [nik.
Fachbogen *m.* (der Hutmacher) pahl-
Fache *f.* (bei d. Hutmachern) páhanje.
fächeln *tr.* pahljáti; *intr.* pihljáti, veti (vejem); fächelnd pahljáv.
fachen páhati, máhati; opáhati; (einreihen) rediti; razrediti, *impf.* razrejevati.
Fächer *m.* páhalica, pahljáča; *dem.* pahálce. [čast.
fächerförmig pahljáčast; *bot.* predál-

Digitized by Google

fächerig pregrajèn.
fächern ſ. fächeln.
Fächerpalme *f.* mahálasta palma.
Fachgebür *f.* predalnína.
Fachgelehrte *m.* strokovnják, veščák.
fachgemäß *adv.* strokóvno.
Fachlehrer *m.* strokóvni učítelj, učítelj posébnega predméta.
Fachmann *m.* ſ. Fachgelehrte.
fachmänniſch strokovnjáški.
fachmäßig strokóvn.
Fachſchule *f.* strokóvna šola.
Fachſtudium *n.* strokóvni nauk, učénje posébnega predméta.
Fachwerkwand *f.* predálčasta stena.
Facit *n.* znesék, vsota; konéc.
Fackel *f.* baklja, plamenica.
Fackelmacher *m.* bakljár.
Fackelmuſik *f.* godba pri bakljah. [se.
fackeln trpotéti, mígati; obotávljati
Fackelträger *m.* bakljáš, bakljenósec, plameničar.
Fackelzug *m.* bakljáda, izprevòd z bákljami.
Façon *f.* krój; nach der neueſten — po najnovéjšem kroju. [písa.
Facſimile *n.* snimék, posnétek (roko-
facſimilieren posnéti (-snámem), *impf.* posnémati.
factiſch dejánski, resníčen; *adv.* v dejánju, v resníci.
factitiv dejálen, delátен.
Factor *m.* upravítelj, faktor; *arith.* činítelj.
Factorei *f.* upravílnica, upravíteljstvo.
Factotum *n.* vsetvòr; er iſt ſein — desna roka mu je.
Factum *n.* dogodék, dejánje, fakt; es iſt ein — res je; ſ. Thatſache.
Factur *f.* faktura, trgóvski račún (za posláno blago).
Facturbuch *n.* račúnska knjiga. [šča.
Facultät *f.* fakulteta, oddélek vsenčilí-
facultativ fakultatívен, dopuščen.
fade pust, plehék, mleden, omléden, neslán; ein fader Menſch pustež, neslánec.
fädeln vdéti (-dénem), *impf.* vdévati (nit); ſich — cefráti se, púkati se, prézati se.
Faden *m.* nit (-i), konéc; *dem.* nitka, končék; (gedreht) súkanec; (ungeſponnen) vlakno; Ketten— snutek; Einſchlag— votek; (eines Seiles) stremen, pramen; (Maß) sežénj; leitender — nit vodníca; (Bindf.) motvóz; **fadennitni.**
fadenartig nitkast.
fädenig nitén, v niti; z. B. zwei— dvonitén, v dve niti.
fadennackt golonág, gol in nag.
fadenſcheinig ogóljen, odrgnjen, preslégast.
Fadenſilber *n.* prédeno srebro, srebrne nitke.
fadenweiſe *adv.* po niti.
Fadenwurm *m.* živa nit (-i), lasnica, trihina; podkóžnjak, živa struna.
Fadheit *f.* plehkóst, neslánost, omlédnost, plehkóta.
Fagott *m.* u. *n.* fagót.
Fagottiſt *m.* fagotist.
fähig zmožen, sposóben, priprávен, prikláden; (geſchickt) sposóben, vešč, iznájden, prinárejen, ročen; ein —er Kopf bistra glava.
Fähigkeit *f.* zmožnost, sposóbnost.
Fähigkeitszeugnis *n.* izpričeválo o sposóbnosti.
fahl plav, plavkast, prstén; (vom Menſchen) bled, oblédel; (welk) osehél, vèl.
fahlgelb bledorumèn, plavkast.
fahlgrau sivkast, sinji.
Fahlheit *f.* plavóča, prsténost.
fahlroth bledordeč, ridž.
fahnden iskati (iščem), zasledovati (koga).
Fahne *f.* zastáva, prápor, bandéro; (Kirchenfahne) karógla; *dem.* zastávica, bandérce, práporec; die — aufpflanzen zastávo razvíti (-víjem); **Fahnen-** zastávni, bandérni.
Fahnenei *m.* priséga na zastávo.
fahnenflüchtig ubéžen; — werden zastávo zapustíti, ubéžati (-bežím); *impf.* ubégati.
fahnenförmig bandérast. [vo.
Fahnenſchwingen *n.* máhanje z zastá-
Fahnenſtange *f.* praporíšče, bandérišče.
Fahnenträger, Fähnrich *m.* práporščak, zastavonóšec. [ve.
Fahnenweihe *f.* blagoslovljénje zastá-
Fahr- vozni.

Digitized by Google

Fahrbahn *f.* vozna pot, cesta, tir, cestišče.
fahrbar vožen.
Fahrbarkeit *f.* voznost.
Fahrbillet *n.* ſ. Fahrkarte.
Fährde *f.* ſ. Gefahr.
Fahre *f.* rázor, brazda.
Fähre *f.* brod (-ú, -a), prévoz (-vóza).
fahren *tr.* péljati, vóziti; (über etw.) prepéljati; *impf.* prepeljávati, prevážati; *intr.* péljati se, vóziti se; (über etw.) prepéljati se, *impf.* prepeljávati se, prevážati se; —d ankommen pripéljati se; ſich ſatt — navóziti se, naveličati se vožnje; ich werde — popéljem se; ſpazieren — izprevóziti se, *impf.* izprevážati se; (im Schlitten) sánkati se; in den Himmel — v nebésa iti (idem, grem); (aus d. Bette) skóčiti, plániti; (aus der Hand) izmekníti (-máknem) se, *impf.* izmíkati se; (mit der Hand hin und her) máhati; (in die Taſche) seči (sežem), poséči, poségniti (-nem); *impf.* ségati, poségati; (in die Haare) spopásti (-pádem) se, *impf.* spopádati se; etw. — laſſen vnémar pustíti, opustíti; *impf.* vnémar púščati, opúščati; (durch den Kopf) prešíniti (-nem), izpreletéti; *impf.* izprelétati; fahre wohl z Bogom! srečno! fahre ab pobéri se.
Fahren *n.* vožnja; durch — verdienen, verlieren privozáriti, zavozáriti.
fahrend vožen, popótən; —es Gut premično blago, premičnína.
Fahrgaſt *m.* vóženec.
Fahrgeld *n.* voznína.
Fährgeld *n.* brodnína.
Fahrgelegenheit *f.* voz.
Fahrgeleiſe *n.* kolovóz, kolovóznica.
Fahrgut *n.* vozno blago, vozívo.
Fahrkarte *f.* vozni listék.
fahrläſſig zanikarən, nemárən, malomárən.
Fahrläſſige *m.* zanikarnež, nemárnež; *f.* zanikarnica, nemárnica.
Fahrläſſigkeit *f.* zanikarnost, nemárnost.
fahrlos ſ. gefahrlos.
Fährmann *m.* brodník, prevozník na brodu.
Fahrnis *f.*, **Fahrniſſe** *pl.* premične réči, pemičnine.
Fahrordnung *f.*, **Fahrplan** *m.* vozni red.
Fahrpoſt *f.* vozna pošta.
Fahrpreis *m.* voznína.
Fahrſendung *f.* pošiljátev po vozni pošti.
Fährſtange *f.* drog.
Fahrt *f.* vožnja.
Fährte *f.* sled (-ú, -a, -i).
Fahrwaſſer *n.* plovna voda.
Fahrweg *m.* kolovòz, kolník, kolovózna pot, voznica; =ſervitut *n.* služnost kolovóza.
Fahrzeug *n.* vozílo, plovílo.
fahl plàv, bled, obléden, rumèn, žolt.
Falbe *m.* plavec; *f.* plavka.
falben bledéti, rumenéti; obledéti, orumenéti; *impf.* obledévati.
Fälber *m. (salix alba)* bela vrba, rakíta; =wald *m.* vrbje, vŕbovje, rakítovje.
Falke *m.* sokol; (Weibchen) sokolica; *dem.* sokólič; **Falken-** sokólov, sokólji, sokólski.
Falkenauge *n.* sokólje okó; bistro okó.
Falkenbeize *f.* lov s sokóli.
Falkenblick *m.* sokólov poglèd; bistər poglèd.
Falkenhof *m.* sokolínjak.
Falkner, Falkenier (auch **Falkonier**) *m.* sokolár.
Fall *m.* pàd, padèc; (das Fallen) pàd, pádanje; (d. Waſſers) slap, sopòt, skòk; (Vertrocknen) pádanje, usihanje; (Umſtand) okóliščina, slučáj, reč; (Ereigniß) prigódek, dogódek, nakljúčba, slučáj; (in der Gramm.) sklòn; im —, daſs, falls ko bi; erforderlichenfalls ako je treba; auf jeden — vsekákor, po vsaki ceni; auf keinen — nikákor, kratko in malo ne, po nobéni céni; ſetzen wir den — mislimo si, recímo; nöthigenfalls ſ. erforderlichenfalls; von — zu — za vsak slučáj posébej; im entgegengeſetzten — naspróti, sicer, drugáče,ináče.
fällbar séčən, poseklјiv, kar se sme sékati.
Fallbewegung *f.* pádanje *(phys.)*.
Fallbrücke *f.* vzdížni most, zapádni most.
Falle *f.* past (-í); (Mäuſe—) míšnica; (mit Bogen verſehen) samóstrel; (für die kleinen Vögel) kloneк; *fig.* mreža, zanka, nastáva.

Digitized by Google

Falleiſen *n.* skopēc.

fallen pasti (padem), *impf.* pádati; (ungeſchickt) telébiti, telébniti; (ins Waſſer) štrbúnkniti, pljúsniti (v vodo); (v. Waſſer) utéči se, upásti (-pádem), uplâhniti; *impf.* utékati se, upádati, uplahovati; (zu Boden —) usédati se *(chem.)*; (ſich ergießen) teči, iztékati se, izlívati se; (umkommen) pogíniti, cépniti; *impf.* cépati, pádati; (niederfallen) zgrúditi se, sčéniti se; (in die Augen) (v oči) bíti (bíjem); ins Wort — v besédo seči (sežem), besédo presékati; *impf.* v besédo ségati, besédo presekávati; zur Laſt — na skrb, na glavo priti (pridem), nadlegovati koga, zadévati koga; — laſſen izpustíti, *impf.* izpúščati, kápati; er ließ den Muth — srce mu je upádlo; er ließ die Hoffnung — nádejo je izgúbil; ſich zu Tode — pasti in ubíti se; der Schnee, Regen ꝛc. fällt sneg —, dež naletuje, sneg —, dež gre.

fällen posékati, podréti (-dérem u. -drèm); *impf.* sékati, podírati; ein Urtheil — razsóditi, sodbo izréči; *impf.* razsojevati; (eine Senfrechte) spustíti, *impf.* spúščati *(math.)*; (Bajonnett) nastáviti.

Fällen *n.* sékanje; seč (-i).

Fallendung *f.* sklòn.

Fallfriſt *f.* zapádni rok.

Fallgeſchwindigkeit *f.* hitrôst pada *(phys.)*.

Fallgeſetz *n.* zakon pádanja *(phys.)*.

Fallholz *n.* sehljád (-i), dráčje, pábrki *pl.*, lomáča.

fallibel zmotljiv, zmoti podvŕžen, prevarljìv.

Fallibilität *f.* zmotljívost, prevarljívost.

fallieren propásti (-pádem), na boben priti (pridem).

fällig pláčen, izpláčen; (abgelaufen) dotékel, dospél; — ſein plačen biti, do plačílne dobe dospéti, dotéči; der Wechſel iſt — menica je dotékla.

Fälligkeit *f.* plačnost, dotéklost, dospélost.

Fälligkeitstag *m.* plačílni dan.

Fälligkeitstermin *m.* dospéli rok, dotékli rok.

Falliment *n.* propást (-i), kant.

Fallkraft *f.* pádnost.

Fallmaſchine *f.* padálo, padálnica.

Fallraum *m.* prostor pádanja *(phys.)*, padalíšče.

falls ako, če.

Fallſchloſs *n.* samopádna ključálnica.

Fallſtrick *m.* zanka, zádrga, nastáva, locèn.

Fallſucht *f.* božjást (-i), pádavica, pádava bolézen (-i).

fallſüchtig božjástèn, pádavičèn.

Fallſüchtige *m.* božjástnik.

Fallthür *f.* samozaklópna vrata *pl.*, lopútnice, spustne duri.

Fallweite *f.* padáj.

Fallzeit *f.* čas od trájanje pada *(phys.)*.

falſch himbèn, lažnìv, lažèn; lokáv; kriv, nápačen; —er Freund hinávski od. licemérski prijátelj; —er Menſch himbenják; —e Lehre kriv náuk; —es Spiel goljúfna igra; —es Glück nestanovítna od. lažníva sréča; —er Weg kríva od. nápačna pot (-i); —er Schlüſſel ponarejèn ključ; —es Geld ponarejèn denar; —er Name izmíšljeno imé (-na); *fig.* podvŕžen, neprístèn.

fälſchen páčiti, kaziti, kváriti, príditi; popáčiti, pokaziti, pokváriti, izpríditi; ponarediti, *impf.* ponarédjati; gefälſchter Wein ponarejéno vino.

Fälſcher *m.* pačitelj, kvarež, kazívec; ponarejevávec.

falſchgeſinnt hinávski, licemérski.

falſchgläubig krivovérèn, krivovérski.

Falſchgläubige *m.* krivovérec; *f.* krivovérka.

Falſchgläubigkeit *f.* krivovérstvo.

Falſchheit *f.* himbnost, lažnívost; hinávstvo, licemérstvo, lokávost.

falſchherzig zavidljìv, hinávski, licemérski.

fälſchlich ſ. falſch; *adv.* po krivem, krivo, nápačno.

Falſchmeldung *f.* lažníva zglasítev.

Falſchmünzer *m.* ponarejevávec denárja; **=münzerei** *f.* ponarédjanje denárja.

Fälſchung *f.* ponarédba, popáčba.

Falſettſtimme *f.* ſ. Fiſtelſtimme.

Falte *f.* guba, zgíba, nabráněc; (vorne am Männerhemde) pleta; *dem.* gúbica, gubka; (in der Haut) grba, guba.

Fältel *n.* zgibèk.

Digitized by Google

fälteln zgíbati, gubáti; nagubáti, v gube nabráti (-bérem), *impf.* nabírati.

falten zgíbati, gubáti; zgeníti (zgánem); zložíti (pismo); (Stirn) grbánciti, gubáncíti; zgrbáncíti; die Hände — roke skléniti, *impf.* sklépati; gefaltet nabrán, zgrbáncen.

faltenförmig gubast, nabrán.

faltenlos brezgúben, brez gub, brez grb, gladek.

Faltenmagen *m.* devetogùb, devetogúbnik.

Faltennaht *f.* nabòr.

Faltenpilz *m.* lisíčica. [bovít.

faltenreich gosto nabrán, gubàt, gu-

faltenweise *adv.* gúboma.

Faltenzahn *m.* (zob) gubáč.

Falter *m.* metúlj.

faltig nabrán, gubàt, nagubáncen.

Falz *m.* zgíb, pregíb; (Einſchnitt) zaréza, reža, režánec; (die abgeſtoßene Ecke) žleb, žlebič.

Falzbein *n.* gladilo, vihálnik.

Falzbrett *n.* vihálnica.

Falzeiſen *n.* trebílnik.

falzen zgíbati, pregíbati, v gúbe zlágati; zgeníti (zgánem), pregeníti, v gúbe zložíti; žlébiti; ožlébiti; (Haut) trébiti, mézdriti. [zlagáč.

Falzer *m.* zgíbáč, pregíbáč; žlébičar;

Falzhobel *m.* oblič žlebnik.

Falzziegel *m.* žlebnják.

Familiarität *f.* ſ. Vertraulichkeit.

Familie *f.* družína, obítelj (-i); rodovína, rodbína; (Stamm) rod (-ú, -a), pléme (-na); die — des Lehrers, deš Nachbars u. ſ. w. učíteljevi, sosédovi; **Familien-** družínski, obíteljski, rodbínski, domač, hišni.

Familienglied *n.* obíteljski —, družínski ud, domačín.

Familienglück *n.* rodbínska —, domáča sréča.

Familiengruft *f.* obíteljska rakev.

Familienhaupt *n.* gospodár. [(-i).

Familienkreis *m.* domáči krog, obítelj

Familienleben *n.* domáče življénje.

familienlos brez zaróda, brez obítelji.

Familienname *m.* priímek, rodbínsko imé (-na).

Familienrecht *n.* obíteljsko právo.

Familienſtolz *m.* rodbínski ponòs; er beſitzt einen großen — ponáša se s svójim rodom, velíko si domišljúje zavóljo svójega rodú.

Familienvater *m.* ſ. Familienhaupt.

Familienverband *m.* rodbínska zveza.

Familienzwiſt *m.* domáči prepír.

famos glasovít, razglašèn; **zloglášen**; izbórèn.

Famulus *m.* ſ. Diener.

Fanatiker *m.* fanátik, prenapétnež.

fanatiſch prenapét, fanátičen. [zěm.

Fanatismus *m.* prenapétost, fanati-

Fang *m.* lov (-i), lovljénje, lovítěv; auf den — ausgehen iti (grem) lovít; (das Gefangene) lov (-a, -i), ulóvek.

Fangarm *m.* lovka.

Fangeiſen *n.* lisica, progla; (mit zwei Federn) skopèc.

fangen loviti, sáčiti; ujéti (-jámem), ulovíti, zasáčiti, uhvátiti; (ſchnell ergreifen) popásti (-pádem), zagrábiti; *impf.* popádati; (alles) polovíti; Feuer — vneti (vnamem) se, vžgáti (-žgèm) se; *impf.* vnémati se, vžigati se; gefangen halten v ječi iméti (imám); ſich — loviti se u. ſ. w.; zaplésti (-plétem) se, *impf.* zaplétati se.

Fänger *m.* lověc.

Fängerei *f.* lov (-i), lovitěv.

Fanggeld *n.* lovnína, lóvščina. [ka.

Fangheuſchrecke *f.* hinávka, bogomólj-

Fangmeſſer *n.* lovski nòž.

Fant *m.* dečák, fantalin.

Fantaſie *f.* u. ă. ſ. Phantaſie ꝛc.

Fantom *n.* ſ. Phantom.

Farbe *f.* barva, boja, šaróta, vap; *dem.* bárvica, bójica.

Färbe-, färbend barvílen.

Färbegeräth *n.* bárvarsko oródje.

Färbehaus *n.* barvárnica.

Färbeholz *n.* bárvarski les; pražiljka (Braſilienholz).

Färbekraut *n.* (Waid) oblájst (-a).

Färbekunſt *f.* bárvarstvo.

Färbemittel *n.* barvilo.

färben bárvati; pobárvati; ſich — bárvati se; ſich roth, grün, gelb ꝛc. — rdečíti se, rdéti, zelenéti, rumenéti ꝛc.; (v. Obſt) dozorévati.

Farben- barvni; bárvarski.

Farbendruck *m.* barvotísk.

Farbenhandel *m.* kupčija z bárvami.

Digitized by Google

Farbenmaterial *n.* barvilo.
Farbenmuſchel *f.* školjka za barve, lárvnica.
farbenreich barvovit.
Farbenſpiel *n.* menjávanje ob. prelívanje barv.
Farbenſtoff *m.* barvilo, šarilo, barvína.
Farbenton *m.* barvno somérje.
Farbenwechſel *m.* izpremínjanje barv.
Farbenzerſtreuung *f.* razsípanje barv.
Farbenzeug *n.* bárvana tkanína ober prtenína.
Färber *m.* bárvar; **Färber-** bárvarski.
Färberbaum *m.* rujevína, ruj.
Färberde *f.* barvílna prst (-i), barvílna zemlja. [stvo.
Färberei *f.*, **Färberhandwerk** *n.* bárvar-
Färberröthe *f.* broč.
farbig barvast, barvèn; (bunt) pisan, pestèr.
farblos brezbárvèn. [strich.
Färbung *f.* barvítost, barva; ſ. a. An-
Farce *f.* norčija; (in der Küche) nadêvka, sékanica; ſ. a. Poſſe.
Farn *m.* práprot (-i).
Farnkraut *n.* ſ. Farn; *coll.* práprotje; **Farnkraut-** práprotni; **=ſame** *m.* práprotno séme (-na); **=pflanzen** *pl.* práprotnice.
Farre *m.* (junger Stier) juněc.
Färſe *f.* telica, júnica. [nov.
Faſan *m.* fazan, tetrév; **Faſan-** fazá-
Faſanenhenne *f.* fazánka. [nov.
Faſanenzucht *f.* fazanoréja, reja fazá-
Faſanerei (u. **Faſanerie**) *f.* fazanják.
Faſchine *f.* protje, bútara.
Faſchinenwerk *n.* protje, vejévje.
Faſching *m.* pust, predpúst; **Faſchings-** pustni, predpústni.
Faſchingsnarr *m.* pustna šema.
Faſchingszeit *f.* ſ. Faſching.
Faſcikel *m.* zvežênj, zvezèk.
Faſel *m.* u. *f.* pleme (-na), plod (-ú, -a); **zum** — za pleme; **zum** — gehen po pleménu iti (grem).
Faſele *f.* fižol.
Faſelei *f.* čenče *pl.*
Faſelenſtroh *n.* fižólovka.
faſelhaft čenčast, bédast, ábotèn.
Faſelhans *m.* čenča, bedák.
faſeln bédasto govoríti, govoríčiti, besedičiti, čenčáti; (v. Vieh) plemeníti se.
Faſelſchwein *n.* plemenica, prasica za pléme (-na).
Faſelvieh *n.* živína za pléme (-na).
Faſen *m.*, **Faſer** *f.* vlakno, nit (-i); *dem.* vlákence.
Faſergebilde *n.* vlaknovína.
Faſergewächs *n.* vláknata rastlína.
Faſergewebe *n.* vlakména tkanína, vlakněno pletívo.
Faſerhaut, Faſcie *f.* povójnica.
faſerig vlaknat, vlaknast, nitkast, žilast. [*ner.*).
Faſerkalk *m.* vláknasti apnénec (*mi-*
Faſerſtoff *m.* vlaknína, fibrin.
Faſerwurzel *f.* vláknata korenina.
Faſerzellen *pl.* vlakněne stanice.
Faſs *n.* sod, bačév, bačva, bèč; *dem.* sodec, sodèk; (mit einem Boden) bedênj, kàd (-i), brenta; (Saumfaſs) lodrica; — von zehn Eimern štrtin; — von fünf Eimern polovnják; (Waſſereimer) orna.
Faſsbinder *m.* sodár.
faſſen prijéti (prímem), zagrábiti, popásti (-pádem); *impf.* prijémati, popádati; (begreifen) uméti (uméjem); razuméti; (enthalten) držati (držím); obséči (-sézem), *impf.* obségati; einen Entſchluſs — skléniti, *impf.* sklépati; Beſchlüſſe — sklepe délati, sklépati; den Vorſatz — skléniti, namériti, nakaníti; *impf.* sklépati, namérjati; Muth — ohrabríti se, usrčiti se; *impf.* usrčevati se; ſich kurz — ob kratkem, z nekóliko besédami kaj razložíti; bei der Hand — za roko prijéti (primem), *impf.* prijémati; in die Arme — objéti (-jámem); *impf.* objémati; Wurzel — prijéti (prímem) se; (einen Edelſtein) okovati; ſich — zavédeti (zavém) se, umiríti se, upokojiti se.
Faſsholz *n.* sodárski les.
Faſſion *f.* napóved (-i), fasija.
faſslich umévèn, umljiv, razlóčèn.
Faſslichkeit *f.* umévnost, umljívost, razlóčnost.
Faſsſpund *m.* veha; *dem.* véhica.
Faſſung *f.* (des Steines) okòv; (des Gemüthes) zavést (-i), mirnost; aus der — bringen zbégati, zmešati, presenétiti; aus der — kommen zbégati se, zmešati se, zavést izgubíti, ob zavést

Digitized by Google

priti (pridem); in der gegenwärtigen — v sedánji oblíki; gedrängte — jédrnata beséda; — des Geſetzes besedílo zakóna.

Faſſungsgabe *f.* razúmnost.

Faſſungskraft *f.*, **Faſſungsvermögen** *n.* doumljívost.

Faſſungsraum *m.* prostornína.

faſt skoro, skoraj, blizu, málone.

Faſte *f.*, gew. **Faſten** *pl.* pòst; — brechen post prelómiti, omfsiti se; *impf.* mfsiti se; **Faſten-** postni.

faſten póstiti se. [pùst.

Faſtenabend *m.* pustni večer, mesо-

Faſtenkoſt, Faſtenſpeiſe *f.* postna jed (-i).

Faſtenzeit *f.* pòst, postni čas, postna doba.

Faſter *m.* postník, postívec.

Faſtnacht *f.* pust, pustni večer; **Faſtnachts-** pustni; **=narr** *m.* pustni norec, pustna šema.

Faſtnacht *m.* postni dan.

fatal usódən; (zuwider) zoprn, nadlézən, pust; (Unglück bringend) nesréčen.

Fatalismus *m.* usóda, vera v usódo, fatalízem.

Fatalität *f.* nezgóda, nesréča, neprijétnost.

fatieren napovédati (-povém).

Fatierung *f.* napovédba.

Fatſche *f.* povój.

fatſchen povíti (-víjem), *impf.* povíjati.

Fatum *n.* usóda.

fauchen píhati, púhati.

faul gníl, gnilóbən; (morſch) trohnèl, trohljiv, preperèl, prhèl, opfhèl; (träge) lén, lenóbən, tožljiv, zanikarən; —er Geruch zatohlína; —es Waſſer smrdljíva voda; — werden poléniti se, uléniti se; (verfaulen) zgníti, strohnéti; *impf.* gniti, trohnéti; —es Holz gnilád (-i), trohljád (-i), prhljád (-i).

Faulbaum *m.* krhlika, krhlíkovec.

Faulbrand *m.* smrdljívi snet, snet (-i).

Faulbrut *f* gnila zaléga, smrad (-ú, -a).

faulbrütig gniloplódən.

Fäule *f.* ſ. Fäulnis.

faulen gníti (gnijem); (modern) trohnéti, prhnéti, peréti.

faulenzen lenúhati, lenúšiti, lenóbo pasti (pasem).

Faulenzer *m.* lenúh, lenívec, lenóbnež, postaváč; (Schreibunterlage) čŕtanec; ſchreiben mit — písati ob čŕtancu.

Faulenzerei *f.* lenóba, zaníkarnost.

Faulenzerin *f.* lenóbnica, lenívka.

Faulfieber *n.* mačúh, gníla vročica.

faulfleckig nagníl, ognil, ognít.

Faulfleiſch *n.* hudo ob. divje meso.

Faulheit *f.* lenóba, zaníkarnost.

faulig gnílast, nagnít.

Fäulnis *f.* gnilóba, gnilóta, gnilost, trohnóba, trohnóta; gnilež; (das Faulen) gnitje.

Fäulnisbewohner *m.* gniložívka.

Faulthier *n.* lenívec.

Faum *m.* péna. [pene.

ſäumen péniti se; posnéti (-snámem)

Fauna *f.* živálstvo, favna.

Fauſt *f.* pest (-i), pestnica; *dem.* peščica; eine — voll prgišče, peščica; auf eigene — na svojo roko; **Fauſt-** pestni.

Fauſtbirn *f.* pestnica, fúntnica.

fauſtdick pest debel.

fauſten pestíti.

Fauſthandſchuh, Fäuſtling *m.* palčnik, rokavica napéstnica.

Fauſthobel *m.* pestník.

Fauſtkampf *m.* rokobòr, boj s pestmí.

Fauſtkämpfer *m.* rokobórec.

Fauſtkolben *m.* gorjáča.

Fauſtpfand *n.* ročna zastáva.

Fauſtrecht *n.* pravica močnéjšega, volčja pravica.

Fauſtrohr *n.* kratka puška.

Fauſtſchlag *m.* udárec s pestjo.

Fauteuil *m.* naslanjáč, fotelj.

Favorit *m.* ſ. Günſtling.

Fare *f.*, gew. **Faren** *pl.* norčije *pl.*; — machen norce briti (brijem), šale zbíjati, burke ugánjati. [vek.

Farenmacher *m.* šaljívec, norčav člo-

Fayence *f.* poluporcelán, fajánsovina.

Februar *m.* februar, svečán.

fechſen posnéti (-snámem), dobíti, nabráti (-bérem); ſ. a. ernten.

Fechſung *f.* obròd, létina.

Fechtboden *m.* boríšče.

Fechtbruder *m.* beráč.

fechten boríti se, mečevati se, z mečem se biti (bíjem); (kämpfen) bojevati se, bíti (bíjem) se, tolči (tolčem) se; (mit Worten) právdati se, prepírati se,

Digitized by Google

besedovati; (betteln) beráčiti; was ficht dich an? ali te luna trka?

Fechten *n.* borítev, borjénje, mečevánje; beráčenje.

Fechter *m.* boritelj, boréc, borívec; **Fechter-** borski, boriteljski.

Fechterſtreich *m.* boriteljska zvijáča, zvijáča pri borjénju.

Fechthandſchuh *m.* boriteljska rokavica, rokavica za borjénje.

Fechtkunſt *f.* boriteljska umétnost, boriteljstvo.

Fechtmeiſter *m.* učitelj borjénja.

Feder *f.* peró (-ésa), perót (-i); *dem.* perésce, pérce; *coll.* perje, pérjiče; (am Schloſſe) vzmét (-i), peró (-ésa); (am Hute) kopa, pérjanica; (am Spinnrade) perotnica; Spiral— zavíta vzmét (-i); —n bekommen vzgodíti se, opériti se, obrásti (-rástem) se; *impf.* godíti se, periti se, obráščati se; —n ſchleißen perje prebírati ob. trébiti; (die Rinde) múziti; —n ändern (ſich mauſen) míšiti se; in die — dictieren narekovati; **Feder-** pérni, perésni.

federartig pérnast, perésast.

Federbeſen *m.* pérnata metlica.

Federbett *n.* (Daunet, Tuchet) pérnica.

Federbüchſe *f.* perésnica.

Federbuſch *m.* čóp, šop, pérjanica; *dem.* šopék (am Hut).

Federgras *n.* kovílje.

Federhalter *m.* perésno držálo.

Federhändler *m.* perésar, trgóvec s perési.

federhart trd ko peró.

Federhaus *n.* vzmétnica *(phys.)*.

Federheld *m.* junák s perésom, junák v pisánju.

Federhut *m.* klobúk s pérjanico.

federig pérnat. [bój.

Federkampf *m.* bój s perésom, perésni

Federkelch *m.* perésasta čaša, kodéljica.

Federkiel *m.* perésna cev (-i), perésni tul. [zína.

Federkiſſen *n.* pernják, pérnata bla-

Federkraft *f.* prožnost, prožljívost; ſ. Elaſticität; — habend prožén, prožljiv.

Federlaus *f.* tekút.

federleicht laheč ko peró.

Federleſen *n.* prebíranje perja; obotávljanje.

Federling *m.* kúrjica, kurja uš (-i).

federlos gol, brez perja.

Federmatratze *f.* perésni matrác, blazína na vzméti. [nik.

Federmeſſer *n.* perésni nožék, perés-

Federmotte *f.* pérjasti mólj, pernják; die weiße — petopŕsti pernják.

federn ſich golíti se, trébiti se, míšiti se. [som).

Federſtrich *m.* potéz, potéza (s peró-

Federventil *n.* prožna zaklópnica.

Federvieh *n.* perotnína, kúretina.

Federviehhändler *m.* kokošár.

Federwage *f.* prožna téhtnica, vzmétna téhtnica.

Federweiß *n.* smukéc.

Federwerk *n.* prožílo.

Federwild *n.* divja perotnína, pérnata divjáčina. [njáča.

Federwiſch *m.* pérnato omélce, perot-

Federwolke *f.* mrénasti oblák, mreža.

Federzeichnung *f.* perésna risba.

Federzirkel *m.* prožno šestílo.

Federzug *m.* ſ. Federſtrich.

Fee *f.* rojenica, bela žena, vila.

feenhaft čaróbén, čarovít.

Fege *f.* trebež; sito, rešéto.

Fegefeuer *n.* vice *pl.*

fegen trébiti, čéditi, čístiti, snážiti; potrébiti, počéditi, očístiti, osnážiti; (Getreide) presejáti (-séjem), *impf.* presévati; (Zimmer) pomésti (-métem), *impf.* pométati; (Bienen) izpodrézati (-rézem), *impf.* izpodrezovati.

Fehde *f.* razpór, prepír.

Fehdebrief *m.* poziv na bój.

Fehdehandſchuh *m.* izzívna rokavica; den — hinwerfen pozváti (-zóvem) koga na bój.

fehdelos miréu, brez prepíra.

fehden prepírati se, bojevati se.

fehl *adv.* naópak, naróbe; (vergebens) zastónj; (vorbei) zraven, mimo.

Fehl *m.* pogréšek, híba.

Fehlanzeige *f.* zanikajóče naznanílo.

Fehlausweis *m.* prazén izkáz.

fehlbar zmotljiv.

Fehlbarkeit *f.* zmotljívost.

Fehlbitte *f.* prazna ober neuslíšana prošnja.

fehlen (unmoraliſch handeln) grešíti; pregrešíti se; (irren) mótiti se; zmótiti

Digitized by Google

se; den Weg — zaiti (-idem), zabłóditi, pravo pot zgrešiti; (mangeln) mánjkati, nedostájati, ne iméti (nímam) česa, biti (sem) brez česa; (nicht treffen) ne zadéti (-dénem), ne pogoditi, zgrešiti; (fehlſchlagen) izpodletéti; er fehlt ni ga tù; was fehlt dir kaj ti je? gefehlt naópak, napak; es fehlte nicht viel, ſo ... malo da ne, tóliko da ne...

Fehler *m.* (moraliſch) greh, pregrešek, napáka; (Irrthum) zmóta, pomóta, pogrešek; (Mangel) nedostátek, pománjkljaj; (Gebrechen) hiba, kvar; Verſeſſenheits— pozábek; Unterlaſſungs— opústek; Verſpätungs— zamúdek.

fehlerfrei, fehlerlos brez pogréška, brez hibe.

fehlerhaft nápačen, pogrešèn. [nost.

Fehlerhaftigkeit *f.* pogrešnost, nápač-

fehlfahren zavóziti.

fehlführen zapéljati, zavóditi.

Fehlgang *m.* nápačna pot.

fehlgebären ſ. abortieren.

Fehlgeburt *f.* spláv, izpovítje.

fehlgehen zaiti (-idem), zablóditi, zagáziti, zabrésti (-dem), v stran máhniti.

fehlgreifen nápak prijéti (prímem), *impf.* prijémati. [híba.

Fehlgriff *m.* pomóta, zmota, pogrešek,

fehlkaufen okúpiti se.

fehllos brezmádežèn, brez pomóte, brez híbe.

fehlreiten zajézditi.

fehlrennen zaletéti se.

fehlſchießen mimo ustrelíti, ne zadéti (-dénem); *impf.* mimo stréljati, ne zadévati.

Fehlſchlag *m.* nápačen ob. prazèn udárec, premàh, izpodlèt.

fehlſchlagen izpodletéti, unésti (-nésem); *impf.* izpodletovati.

Fehlſchluſs *m.* nápačen, kriv ob. nepravílen sklèp.

Fehlſchuſs *m.* nápačen ob. prazèn strel.

fehltreten nápačno stópiti, *impf.* stópati; spotekníti (-táknem) se, izpoddrsníti; *impf.* spotíkati se, izpoddrsovati.

Fehltritt *m.* nápačna stopínja; spotíkljaj; prestópek, pregrešek.

Fehm, Fehme *f.* (Fehmgericht) tajno sodíšče; kopa, kopíca, stòg; (Maſt) žir, búkvica.

Fehmgeld *n.* žirovína.

feien očárati, začárati; neranljívo storíti.

Feier *f.* praznik, praznovánje; (Feſtlichkeit) slavnost, slovésnost, svečánost; (Ruhe) pokoj, počítek, odmòr.

Feierabend *m.* delopùst, večérni počítek; **Feierabends-** delopústen.

Feierkleid *n.* pražnja ob. práznična obléka.

feierlich pražnji, prázničen, slovésen, svečán; — begehen praznovati, (slovésno) obhájati.

Feierlichkeit *f.* praznovánje, slovésnost, slavnost, slavje, svečánost.

Feiermahl *n.* gostí *f. pl.*, gostje *n.*

feiern praznovati, obhájati; (ruhen) praznovati, počívati; gefeiert slavèn, slovèč; (erheben) poslavíti, povelíčati; *impf.* slavíti, povelíčevati.

Feierſtunde *f.* slovésna ura; ura počítka, delopùst.

Feiertag *m.* praznik, svetèk; gebotener — zapovédan praznik; ein nicht gebotener — sópraznik.

feiertäglich pražnji, prázničen.

Feiertagskleid *n.* pražnja obléka.

Feierton *m.* slovésni glas.

feig bojazljìv, strašljiv, strahopètˌ strahopétèn; (gemein) strahopezdljiv; —e Memme strahopétnež, bojazljívec.

Feige *f.* smokva, figa.

Feigel *m.*, gelber — šebeník, ruména vijólica; blauer — polétni šebój; rother — zimski šebój *(bot.)*.

Feigenbaum *m.* smokva, smokóvno drevó (drevésa), fígovec.

Feigendiſtel *f.* kakt, turška smokva, nópal.

Feigendroſſel *f.* grmúša.

feigenförmig smokvast, smokvi podóben. [njàk.

Feigengarten *m.* smokóvnik, smokov-

Feigenlaub *n.* smokóvno listje.

Feigenmald *m.* smokvíšče, smokvov ob. figov gozd.

Feigheit *f.* bojazljívost, strahopétnost; (gemein) strahopezdljívost.

feigherzig ſ. feig.

Feigling *m.* bojazljívec, strahopétec, plašljívec.

Feigwurz *f.* lopática.

Digitized by Google

feil napródaj; — (wohlfeil) jeftin reno od. hkupu biti (sem); — haben napródaj iméti (imám), prodájati; (heimlich) podkúpën, podmítën, podkupljiv.

feilbieten prodájati, napródaj ponújati; na dražbi prodáti.

Feilbieter *m.* prodajávec.

Feilbietung *f.* prodája; drážba; (öffentliche) javna dražba, licitácija.

Feilbietungs- drážbeni, prodájni; **-edict** *n.* drážbeni oklic; **-geſuch** *n.* prošnja za prodájo od. dražbo.

Feilbock *m.* ovën za píljenje; podkóvno stojálo.

Feilbirne *f.* vlačúga.

Feile *f.* pila; *dem.* pílica; *fig.* gladkóst, uglájenost, olíka, omíka.

feilen píliti, brúsiti; gláditi, líkati.

Feilhauer *m.* pilar; — ſein piláriti.

Feilheit *f.* podkúpnost, podkupljívost, podmítnost.

Feilicht *n.* piljáva, opílki *pl.*

Feilſchaft *f.* blagó napródaj, prodájna stvar (-i). [se.

feilſchen tŕžiti, kupčevati; pogájati

Feilſcher *m.* trgóvec, kupec; pogajáč.

Feilſpäne *pl.* ſ. Feilicht.

Feim *m.* pena.

feimen péniti se; peno posnéti (posnámem).

fein tenék, tanék, tenák, droběn; (zart) nežën; (nett) líčën: (von Sitten) vljúden, omíkan, olíkan; (vom Tuch) tanék, fin; (geläutert) čist, preseján; (verſchmitzt) prebrísan, pretkán, prekánjen, zvit, premetën; —es Gold gosto sito; —er Wind tenék vetër; wie — kako modro od. premeténo; —es Gold čisto od. suho zlato; —e Arbeit umételno delo.

feinaderig gostolétën (o lesu).

Feind sóvraž *indecl.*, sovrážen, nasprótën, protívën.

Feind *m.* sovrážnik, neprijátelj; (Gegner) nasprótnik, protívnik, zóprnik; der böſe — vrag, hudóba, zlódej, hudi duh; er iſt ſein eigener — sam sebi hudo dela; —in *f.* sovrážnica, neprijáteljica, zóprnica, nasprótnica.

feindlich sovrážen, sovražljiv, nasprótën, protívën, neprijáteljski.

Feindlichkeit *f.* ſ. Feindſeligkeit.

Feindſchaft *f.* sovráštvo, neprijáteljstvo, črt, zavíst (-i).

feindſelig ſ. feindlich.

Feindſeligkeit *f.* sovrážnost, sovražljivost, nasprótnost, neprijáteljstvo, protívje.

Feine *f.* ſ. Feinheit.

feinfühlend ſ. feinfühlig.

feinfühlig rahločútën, občutljiv.

Feingehalt *m.* čista vrednost, čistína.

Feingehaltsgrad *m.* čistínska stopínja.

Feingold *n.* čisto od. suho zlato.

feinhaarig tenkolás.

feinhäutig tenkokóžen.

Feinheit *f.* tenkóst, drobnóst; nežnost; uglájenost; ličnost, čistost; prekánjenost; — der Sitten olíka, olíkanost.

feinkörnig drobnozŕn, droběn.

Feinſchmecker *m.* sladkosnédež.

feinſinnig nežnočútën, rahločútën.

feiſt tolst, debel, mastën, rejën, pitan; — im Geſicht debelolíčen, polnolíčen; — machen debelíti, pítati, rediti; odebelíti, opítati, obrediti.

Feiſte *f.* tolšča, tolščóba, maščóba, debelóst.

Felbel *m.* kócasti baršún, kosmatínasti žamet.

Feld *n.* polje; bojíšče; *dem.* póljce; (Acker) njiva; auf freiem — pod mílim Bogom, pod mílim nebom, na planem, na jasnem; freies — prosto polje; das — einer Thätigkeit popríšče; zu — ziehen na vojsko od. na boj iti (idem, grem); aus dem —e ſchlagen sovrážnika pobíti (-bíjem), z bojíšča pregnáti (-ženem); das — räumen umekníti (-máknem) se, *impf.* umíkati se, premágan biti (sem); (ein eingefriedetes Stück) ográda; **Feld-** poljski; *mil.* vojáški, bojën, vojën.

Feldahorn *m.* maklen, klen. [kárna.

Feldapotheke *f.* vojáška od. bojna le-

Feldarbeit *f.* poljsko delo, kmétovanje, delo na polju; Pferde für die — konji za kmétovanje.

Feldartillerie *f.* bojno topníštvo.

Feldarzt *m.* vojáški zdravník. [prapor.

Feldbanner *n.* bojna zastáva, bojni

Feldbau *m.* poljedélstvo, kmétovanje, poljsko delo.

Digitized by Google

Feldbauer *m.* kmetovávěc, poljedélec.
Feldbewohner *m.* poljánec. [-a).
Feldbinde *f.* vojni ob. vojáški pas (-ú,
Felddienſt *m.* bojna služba.
Felddienſtbarkeit, **Feldſervitut** *f.* poljska služnost.
feldein črez polje, po polju. [sadež.
Felderzeugnis *n.* poljski pridélek, —
Feldfrevel *m.* poljska kvara, poljska okvára.
Feldfrucht *f.* póljščina; ſ. a. Felderzeugnis; (Getreide) žito.
Feldgarbe *f.* rmán.
Feldgeiſtliche *m.* vojáški duhóvnik.
Feldgeräth *n.* poljsko oródje; *mil.* bojno oródje, bojna oprava.
Feldgerechtigkeit *f.* poljska pravica; *mil.* vojáška pravica.
Feldgericht *n.* vojno sodíšče.
Feldgeſchrei *n.* bojni krik.
Feldgewächs *n.* poljska rastlína; *coll.* poljsko bilje.
Feldgrille *f.* poljski murin, božji volék, krikavec.
Feldherr *m.* vojskovódja, vojskovòd, vójvoda.
feldherrlich vojskovódski, vójvodski.
Feldherrnwürde *f.* vojskovódstvo, vójvodstvo, čast (-i) vojskovódje.
Feldhüter *m.* polják, poljski čuváj.
Feldkaplan *m.* vojáški kaplan ob. duhóvnik.
Feldlager *n.* tabor, ostròg.
Feldlerche *f.* škrjánec, lévica, skrljec, skrljica, skrljič.
Feldmarſchall *m.* maršál; =lieutenant *m.* podmaršál. [rica.
Feldmaus *f.* poljska miš (-i), volúha-
Feldmeſs- zemljemérski.
Feldmeſſer *m.* zemljemérec.
Feldmeſskunſt *f.* zemljemérstvo.
Feldmuſik *f.* vojáška godba.
Feldnachbar *m.* mejáč, mejáš. [(-ú, -a).
Feldordnung *f.* poljski zakon, — red
Feldpater *m.* vojáški duhóvnik.
Feldpoſt *f.* vojáška ob. vojna pošta.
Feldrapunzel *f.* motovílec.
Feldrequiſiten *pl.* bojno oródje.
Feldrüſtung *f.* bojna oprava.
Feldſalat *m.* motovílec.
Feldſchaden *m.* uíma, poljska škoda.
Feldſcherer *m.* vojáški ranocélnik.
Feldſchnepfe *f.* kozica.
Feldſchule *f.* vojáška šola.
Feldſchutz *m.* poljska obrámba.
Feldſpat *m.* živec.
Feldſpital *n.* vojáška bólnica, bólnica v vojski, vojáška bolníščnica.
Feldſtecher *m.* vojno kukálo, dvozòr.
Feldſtein *m.* mejník.
Feldſtück *n.* kos polja; *mil.* top.
Feldthymian *m.* máterina dúšica.
Feldulme *f.* brest.
Feldung *f.* poljína. [vojski.
Feldwache *f.* bojna straža, straža v
feldwärts črez polje, proti polju.
Feldwebel *m.* narédnik, naddesétnik, feldvebélj.
Feldweg *m.* poljski kolovóznik, razgòn, poljska pot.
Feldweide *f.* vrba. [stvo.
Feldwirtſchaft *f.* kmetíjstvo, poljedél-
Feldwundarzt *m.* vojáški ranocélnik.
Feldzeichen *n.* bojno známenje.
Feldzug *m.* vojni pohòd, vojska.
Felge *f.* platíšče; (die — eines Ackers) novína.
felgen (e. Acker) nanóvo oráti (órjem); (ein Rad) platíti; oplatíti.
Fell *n.* koža; *dem.* kózica; (im Körper) mrena.
Felleiſen *n.* torba (od usnja ali kože), krnír; (aus Kalbsfell) telečják; (Rucksack) nahrbtnik.
Fellhändler *m.* kožar, krznár.
Fellwerk *n.* kožúhovina.
Felonie *f.* iznevéra, verolómnost, izdájstvo.
Fels *m.* skala, pečína; *dem.* skálica; *coll.* skalóvje, pečévje.
felsab s skale.
Felsart *f.* hribína, skalovína.
Felsbank *f.* skalovína.
Felſen- skalén, skálnat.
Felſenbein *n.* skálnica.
Felſenbewohner *m.* skalar, pečník, pečevník.
felſenfeſt trdèn ko skala.
Felſenfeſte *f.* trdnjáva na skali.
Felſengegend *f.* skalovina, skalóvje, pečévje.
Felſengeklüft *n.* skalne razpoklíne.
Felſengrund *m.* skálnata tla (tal).
Felſengruppe *f.* skalóvje.

Digitized by Google

Felſenhang *m.* skalna podvésa, viséča ob. strma skala.
felſenhart trd ko skala.
Felſenhöhle *f.* skálnica, pečina, votlina v skalóvju, zijávka.
Felſenkette *f.* skalóvje, oskálje.
Felſenklippe *f.* kleč (-í), čer (-í), skalnat grebén.
Felſenkluft *f.* skalna razpóka.
Felſenmaſſe *f.* skalóvje, pečévje.
Felſenriff *n.* ſ. Felſenklippe.
Felſenritze *f.* skalna razpóka.
Felſenrücken *m.* skalni rob ob. hrbét.
Felſenſchacht *m.* skalni predúh, votlina v skalóvju.
Felſenſchnecke *f.* bodíc; die feindornige — trnjavi bodic.
Felſenſpalt *m.* skalna raza, skvožnja.
Felſenſpitze *f.* rt, skalna ost (-í).
Felſenſtück *n.* peč (-í), pečina, skalína.
Felſenvorſprung *m.* skalna podvésa.
Felſenwand *f.* skalna —, kamenita stena; (mit Echo) živa stena.
felſern skalén, skalnat.
Felsgegend *f.* ſ. Felſengegend.
felſicht skalast, pečinast.
felſig skalnat, skalovít, pečévén, pečévnat, kamenít.
Felsmaſſe *f.* skalína, skalovína.
Felsſturz *m.* skalni podòr, zavàl skalóvja.
Fench *n. (m.)* bar; *(Panicum crus galli)* srakonóga; (Borſtenhirſe) kostréba; =**brei** *m.* bárovec.
Fenchel *m.* komárček, koprc, kópríč, komoráč, sladki janež; **Fenchel-** kópríčev; =**öl** *n.* kópríčevo olje.
Fenſter *n.* okno; *dem.* ókence; (im Thurme, Dache) lina; blindes — slepo okno; (Ort unter dem Fenſter) podókna *pl.*
Fenſterbalken *m.* ſ. Fenſterladen.
Fenſterbank *f.* podóknica.
Fenſterbeſchlag *m.* okóv na okna.
Fenſterbrüſtung *f.* ókenski naslòn, podoknják.
Fenſtereinfaſſung *f.* ókenski obòj.
Fenſterflügel *m.* ókensko krilo, óknica.
Fenſtergitter *n.* ókensko omrézje, ókenski križ.
Fenſterladen *m.* óknica, obóknica, vétrnica; gew. óknice *pl.*
fenſtern vasovati.
fenſterlos brez oken.
Fenſterparapet *n.* ókenski naslòn.
Fenſterpfeiler *m.* stebríč med okni.
Fenſterrahmen *m.* ókenski okvír, oknják.
Fenſterſcheibe *f.* ókenska šipa.
Fenſterſturzbogen *m.* ókenski obók.
Ferge *m.* brodník, prevóznik.
Feriattag *m.* praznik.
Ferien *pl.* počítnice *pl.*, prázniki *pl.*
Ferkel *n.* prasé (-ta), prasci *pl.*, prasíček, ščene (-ta), koček, kóce (-ta).
Ferkelfleiſch *n.* prasétina.
ferkeln prásiti se; oprásiti se; mlade iméti (imám) ob. storíti.
Ferment *n.* kvas (-ú), kvasína; snovátelj; ferment *(chem.)*; ſ. a. Gährſtoff.
fern *adi.* daljèn, dalèk; *adv.* daleč; von — oddáleč, izdáleč.
Fernambukholz *n.* bražíljka.
Ferne *f.* dalja, daljáva, daljína; aus der — oddáleč, iz daljine; *fig.* prihódnost, bodóčnost.
Ferner *m.* ledenik; ſ. a. Gletſcher.
ferner *adv.* dalje, nadálje; der —e nadáljnji, nadáljšnji.
fernerhin *adv.* nadálje, zanapréj, v prihódnje.
Fernglas *n.* daljnovíd.
fernhalten odvŕniti, *impf.* odvráčati.
fernher *adv.* izdálje, izdáleč, oddáleč.
fernhin *adv.* nadáleč, dáleč tja.
fernländiſch iz daljne dežéle.
Fernleitung *f.* daljnovòd, tokovòd na daljávo.
Fernrohr *n.* daljnoglèd, daljnovid.
Fernſicht *f.* daljni razglèd.
fernſichtig daljnovíden. [petén.
Ferſe *f.* peta; *dem.* pética; **Ferſen-**
Ferſenbein *n.* pétnica.
Ferſengeld *n.*, — geben peté pokázati (-kážem) ob. odnésti, upíhati jo, uliti (-líjem) jo, pocedíti jo.
Ferſengelenk *n.* petni sklèp. [peta.
Ferſenküppchen *n.* = kleine Ferſe mala
Ferſenleder *n.* opétnica.
fertig (bereit) gotòv, priprávljen, náredèn, nared *adv.*; (vollendet) narejèn, gotòv; (hurtig) ročén, urèn, brz, spešèn, priprávèn; — ſein pri kraju ob. pri koncu biti (sem); — machen do-

Digitized by Google

délati, dovršiti, dokončáti, narediti, izgotóviti, dognáti (-ženem); *impf.* dodelovati, dovrševati, dokončevati, narájati, izgotávljati; ſich — halten priprávljen biti (sem).

fertigen narájati, naprávljati, izdelovati; narediti, napráviti, izdélati; (eine Urkunde) podpísati (-pišem).

Fertigkeit *f.* ročnost, urnost, priprávnost, spešnost, speh.

Fertigung *f.* podpis.

Feſſel *f.* spona, veriga, okóvi *pl. m.*, vezi *pl. f.*; železje *coll.*; die —n anlegen vkléniti, v železje dejáti (dénem); *impf.* vklépati, v železje dévati; —n tragen hlapčevati, slúžiti, hlapec ob. sužénj komu biti (sem); (ein Theil des Pferdefußes) bincelj. [bóden.

feſſelfrei brez spon ob. okóvov, svo-

feſſeln vkléniti, vkovati (-kujem), v spone ob. železje dejáti (dénem); *impf.* vklépati, okávati, v spone ob. železje dévati; (an etwas) prikléniti, pripéti (-pnèm); *impf.* priklépati, pripénjati; (mit Stricken) vézati (vézem); zvézati; *fig.* míkati (míčem); gefeſſelt v sponah, v železju, v okóvih.

feſſelnd zanimiv. [nje.

Feſſelung *f.* vklèp, vklépanje, okávaſeſt trden; (kräftig) močen, krepčk, čvrst; (dauerhaft) stanovítn, trajen, trpéžen; — werden skrepenéti (*min.*); —es Land suha zemlja, suho *adi.*; —er Preis stalna ob. stanovítna cena; —e Gebür trdna pristojbína.

Feſt *n.* praznik, godišče; slávnost; (Freuden—) veselica, veséli dan (dneva); (Hochzeits—) pir, svatba, gostí *f. pl.*; (Namens—) god (-ú); **Feſt-** prázničen, pražnji.

Feſtabend *m.* delopùst.

Feſte *f.* trdnjáva; (Himmelsgewölbe) nebéški stròp; (Burg) grad (-a, -ú).

Feſteinzug *m.* slovésni vhòd. [*pl.*

Feſteſſen *n.* obèd, gostovánje, gostí *f.*

feſtgeſetzt ustanovljèn, ustanovičen, določen.

feſthalten zasáčiti, zapréti; v zapóru iméti (imám); einen Grundſatz — trdno se držati načela.

Feſtigkeit *f.* trdnóst, trdnóta, stanovítnost; die rückwirkende — tlakopórna ob. odpórna trdnost; abſolute — trgopórna trdnost; relative — lomopórna trdnost.

Feſtkleid *n.* pražnja obléka, svátovsko oblačilo.

Feſtland *n.* kopnína, celina, suho ob. kopno *adi.*

feſtlich prázničen, svečán, slovésen, slávnostèn.

Feſtlichkeit, Feſtfeier *f.* slavnost, svečánost, slovésnost, slavje.

Feſtlied *n.* slovésna pésem (-i).

feſtmachen pritrditi, *impf.* pritrjevati; prijéti (prímem).

Feſtmahl *n.* obèd, pojédina, gostí *f. pl.*

Feſtnahme *f.* njétje, zaprtje.

feſtnehmen njéti (-jámem), prijéti (primem); *impf.* prijémati.

Feſton *m.* kita cvetja in ovóčja, cvetni venec.

Feſtopfer *n.* slávnostni dar.

feſtſetzen ustanovíti, določiti, postáviti; *impf.* ustanávljati, določevati; ſich — ustanovíti se, nastániti se, naséliti se; *impf.* ustanávljati se, naseljevati se. [tev.

Feſtſetzung *f.* določevánje, ustanovi-

feſtſtehen trdno stati (stojim); ſo viel ſteht feſt tóliko je gotóvo, — resnica.

feſtſtellen ustanovíti, določíti, ugotóviti, dognáti (-ženem), dotrditi.

Feſtſtellung *f.* (im Geſetze) določba, določílo, ustanovítev, ustanávljanje.

Feſttag *m.* praznik, svetek.

feſttäglich ſ. feſtlich.

Feſtung *f.* trdnjáva; gradíšče, taboríšče, ostròg.

Feſtungs- trdnjávski; **=artillerie** *f.* trdnjávsko topništvo; **=commandant** *m.* trdnjávski poveljnik, poveljnik trdnjáve; **=werk** *n.* trdnjávska gradba, trdnjávsko zidóvje. [vòd.

Feſtzug *m.* slovésni —, svečáni izpre-

Fete *f.* slovésnost, veselica. [stíti.

fetieren slovésno sprejéti; slavíti, ča-

Fetiſch *m.* malik.

Fetiſchanbeter *m.* malikovávec.

Fett *n.* tolšča, tolščóba, tolst (-i), maščа, maščóba, mast (-i); (an den Gedärmen) salo; (zum Abſchmalzen) zábel (-i), zabéla; das — gerinnt mast okréne ob. se strdi.

Digitized by Google

fett tolst, mastěn, tučěn; (dick) debel, rejěn, pitan, živótěn; — machen (Kleider) omastíti, z maščóbo onesnážiti; (Speisen) béliti; zabéliti, začíniti; *impf.* začinjati; (Thiere) rediti, debelíti, pitati; obredíti, zredíti, otolstíti, odebelíti, opitati; — werden debeléti, tolstéti, debeliti se, redíti se; odebeléti, odebeliti se, otolstéti, zredíti se; —er Boden debéla od. mastna zemlja.

Fettauge *n.* cink, cinka, skvara.

Fettbauch *m.* trebúšnik.

fettbäuchig trebúšěn.

Fettbildner *m.* tolstotvòr.

Fettbläschen *n.* tolščni mehúr oder mehúrec. [nik.

Fettdarm *m.* končnik, mastnica, rit-

Fettdrüse *f.* (žleza) tólstnica.

Fettfleckeu *m.* skruna od. madež od masti.

Fettgans *f.* tolsta od. opítana gos (-f).

Fetthändler *m.* tolščar, salar.

Fetthaut *f.* tólstnica, mezdra; (auf der Milch) smétana. [kělj.

Fetthenne *f.* opítana kokóš (-i); žmi-

fetticht mastnat, masti podóběn.

fettig mastěn, tolst.

Fettigkeit *f.* tolstóst, debelóst.

Fettkrankheit *f.* tolščica.

Fettkraut *n.* mastnica.

fettleibig debel, tolst, tučěn.

Fettleibigkeit *f.* debelóst, tučáva.

Fettpflanze *f.* debelolístnica.

Fettsäure *f.* tolščna kislína *(chem.)*.

Fettsucht *f.* tolščica.

Fettzelle *f.* sálovka. [-ú).

Fetzen *m.* cunja, capa; (Stück) kos (-a,

fetzen cúnjati, trgati, drápati; razcúnjati, raztrgati, razdrápati, razcapáti.

fetzig cunjast, cápast, razcapán, razdrápan, raztrgan.

feucht vlažěn, volgčk, volhčk, močěn, zamókěl, zatégěl, mokrótěn, mokčr; —er Boden vlažína; (v. Schweiß) potěn; (vom Auge) solzěn, rosěn; — machen móčiti, rositi, vlážiti; namóčiti, orosíti, ovlážiti; *impf.* namákati, zamákati; — werden natégniti, odvólgniti.

Feuchtigkeit *f.* vlaga, vlažnost, moča, mokróta, volhkóta, volhkóst, močáva; (von eindringendem Wasser) zamòk; (im Boden) podmòk.

Feuchtigkeitsgrad *m.* stopínja vlage.

Feuchtigkeitsmesser *m.* vlagomčr, mokromčr. [mrázěn.

feuchtkalt mokčr in mrzčl, mokro-

feuchtlich vlažnat, natégěl, zatégěl, zamókěl, podmókěl.

feudal fevdčn.

Feudalrecht *n.* fevdno pravo.

Feudum *n.* fevd.

Feuer *n.* ogčnj; *dem.* ógenjček; *fig.* žar, ogčnj, plamen, vnétost; — schlagen krésati (krésem); ukrésati; (der Ruf, wenn es brennt) gori! voll — ognjén, iskrén, vnet. [ognja.

Feueranbeter *m.* ognjemóljčc, častitelj

Feuerarbeit *f.* delo z ognjem.

Feuerauge *n.* bistro okó, ognjevit od. žarčk poglèd.

feueräugig žaroòk.

Feuerausbruch *m.* začétčk požára.

Feuerbahn *f.* ognjéna cesta; preséka (da požár ustávi).

Feuerbecken *n.* žerjávnica.

Feuerberg *m.* ognjénik, ognjebljúvna gora, sopka.

Feuerbeschau *f.* oglèd zavóljo ognja, požárno ogledovánje.

Feuerbock *m.* kozčl, koza, kozíca.

Feuerbohne *f.* rdéči fižol, laški fižol.

Feuerbrand *m.* živ ogórčk, goréča glavnja, goréče poléno; (Feuersbrunst) ogčnj, požár.

Feuereifer *m.* goréčnost, vnétost.

Feuereimer *m.* gasílno vedro. [nica.

Feuereisse *f.* kováško ognjišče, kováč-

feuerfangend vnetljiv, vnemljiv.

feuerfest nezgorljiv, nepregórčn, nezgórčn, zavarován od. trdčn proti ognju.

Feuerfunken *m.* iskra.

Feuergabel *f.* burklje (burkelj) *pl.*

Feuergefahr *f.* nevárnost od. opásnost ognja.

feuergefährlich nevárčn zavóljo ognja.

Feuergeräth *n.* gasílo, gasílno oródje.

Feuerglocke *f.* požárni zvon, plat zvoná; — ziehen plat zvoná biti (bijem).

Feuerhaken *m.* maček, ključ.

Feuerherd *m.* ognjíšče, komčn.

Feuerholz *n.* drva *pl.*, kurjáva, netívo.

Feuerkröte *f.* pubič, určh.

Feuerkrücke *f.* krévlja, gréblja; *dem.* grébljica.

Digitized by Google

Feuerkugel *f.* ognjéna képa ob. krógla.
Feuerkunſt *f.* ognjárstvo, pirotéhnika.
Feuerlärm *m.* požárni hrup; — läuten plat zvoná biti (bíjem).
Feuerlilie *f.* rdéča lílija. [*pl.*
Feuerloch *n.* žrelo, istéje *pl.*, mestéje
Feuerlöſchmann *m.* gasívec.
Feuerlöſchordnung *f.* gasílni red.
Feuermauer *f.* požárni zid, zídani opáž, ognjepáž.
Feuermeſſer *m.* ognjemèr.
feuern strelíti, ustrelíti; *impf.* stréljati; (glühen) žaréti, svetlíkati se; *tr.* kúriti, páliti.
Feuerofen *m.* peč (-í); =**mantel** *m.* zaslonílo pri peči.
Feuerpfanne *f.* ponêv (ponve) za žerjávico, žerjávnica.
Feuerpolizei *f.* požárna policíja, požárno redárstvo.
Feuerraum *m.* ognjevíšče.
feuerroth žaréč, plameněč, razbéljen; — werden zažaréti; (erröthen) zardéti, zaripéti; *impf.* zardévati.
Feuersbrunſt *f.* požár, ogènj.
Feuerſchaden *m.* požárna škoda, škoda po ognju.
Feuerſchirm *m.* ognjebràn. [blísk.
feuerſchnell *adv.* po blískovo, kakor
Feuerſchraubſtock *m.* véliki primož.
Feuerſchröter *m.* ſ. Hirſchkäfer. [žvag.
Feuerſchwamm *m.* kresílna goba, trod,
feuerſicher varèn pred ognjem.
Feuerſicherheit *f.* varnost pred ognjem.
Feuersnoth *f.* nadlóga po požáru.
feuerſpeiend ognjemétèn, —bljúvèn; —er Berg ognjebljúvna gora, sopka.
Feuerſprihe *f.* brizgálnica, gasílnica.
Feuerſtahl *m.* kresílo, kresálo, ognjílo.
Feuerſtätte *f.* gorišče; pogorišče; (Herd) ognjíšče.
Feuerſtein *m.* kresílnik, kresálnik, kresílni kamèn, ognjík.
Feuerung *f.* (Nahrungsmittel d. Feuers) kurívo, netívo, drva *pl.*; kurjáva.
Feuerungsvorrichtung *f.* kurílna napráva.
Feuerunke *f.* plútarica, smúkalica.
Feuerverſicherung *f.* zavarovánje proti ognju; **Feuerverſicherungs-anſtalt** *f.* zavaroválnica proti ognju; =**polize** *f.* požárnozavaroválna polica.
Feuerwächter *m.* požárni čuváj, požárni páznik.
Feuerwaffe *f.* strélno orôžje.
Feuerwehr *f.* požárna bramba, gasílno društvo, gasívci *pl.*; =**hauptmann** *m.* načélnik požárne brámbe; =**mann** *m.* gasívec, gasítelj, ognjegásec.
Feuerwerk *n.* umétni ober umételni ogènj.
Feuerwerker *m.* ognjár.
Feuerwerks-körper *m.* ognjárska tvarína; =**kunſt** *f.* umétno ognjárstvo.
Feuerzeug *n.* vžigálo; kresálo, kresílo; (Zündhölzchen) vžígalica, žveplénka, vžigálni klinčék.
Feuerzunder *m.* netívo, ognjívo, trod.
Feuilleton *n.* listèk, podlístek.
Feuilletoniſt *m.* listkar, podlistkar.
feurig ognjén; *fig.* vnet, gorèč, iskrén; (vom Pferde) iskèr, skočen, čil, živ; —e Kohlen žerjávica; —er Ofen razbéljena peč (-í).
Feurigkeit *f.* vročína; vnétost, goréčnost; čilost, živáhnost.
Fiaker *m.* prevózniški.
Fiakerordnung *f.* prevózniški red.
Fiasko *m.* (*n.*) propád, propást (-i); er hat — gemacht propáděl je.
Fibel *f.* abecédnik, abecédica.
Fiber *f.* (Faſer) vlakno, mesna nitka.
Fibrin *n.* vlaknec, vlaknína.
Fichte *f.* smreka, brina; *dem.* smréčica; *coll.* smrečje; **Fichten-** smrekov.
Fichtenborkenkäfer *m.* smrekov lubádar, zalúbnik, pisár.
Fichtenholz *n.* smrékovina, smrékov les; smrečje.
Fichtenſpinner *m.* smrekov prélèc.
Fichtenflamm *m.* smrekov hlod, rkèlj, krcélj.
Fichtenwald *m.* smréčje, smrékovje, smrékov gozd.
Fichtenzapfen *m.* smrékov češárek, smrékov stòrž. [cija.
Fiction *f.* domišljíja, izmišljáva, fik-
Fideïcommiſs *n.* fidejkomis, povéra; **Fideïcommiſs-** fidejkomisèn.
fidel vesél, dobre ob. žídane volje.
Fidibus *m.* vžigalica, prižigalica.
Fieber *n.* mrzlica, gróznica, tréslica, trésljika, trésavica, zímnica; (das hitzige —) vročica, vročnica; ich habe das

halte) — mŕzlica me trese, (hitzige) vročica me kuha; **Fieber-** mŕzlični.

Fieberanfall *m.* napàd oder nastòp mŕzlice od. vročíce.

Fieberfrost *m.* mráženje, mráznica.

fieberfrostig mrazěn, mŕzličav, tréšljikav. [ničav.

fieberhaft mŕzličast, mŕzličav, gróz-

Fieberhitze *f.* vročína, ogěnj.

fieberisch mŕzličěn; — sprechen blesti (bledem).

fieberkrank mŕzličěn.

fiebern, ich fiebere mŕzlica me trese, vročíca me kuha.

Fiedel *f.* škripálo, stare gosli *pl.*, korítnica *pl.*; (Strafwerkzeug) klada, tŕlica.

Fiedelbogen *m.* lok, ločěc.

Fiedeler *m.* s. Fiedler.

fiedeln slabo gosti (godem), škrípati (škrípljem), cígati.

fiederförmig pérnast.

fiederlappig pernastokŕp.

fiedern périti; opériti.

fiedernervig pernastožílnat.

Fiederpalme *f.* pérnasta palma.

fiederschnittig pernastodélěn.

Fiedler *m.* škripáč, škrípavěc.

Figur *f.* podóba, obràz; kip, slika; (Gestalt) postáva, rast (-í); (Gleichnis) prílika; (Muster) obrázěc; (in der Geometrie) lik; ebene — ravni lik.

Figuralgesang *m.* figurálno petje.

Figurenschneider *m.* podoborézěc, podóbar.

figurieren *tr.* upodóbiti, predstáviti; *impf.* upodábljati, predstávljati; *intr.* kázati (kažem) se.

figürlich prenesèn; *adv.* v príliki, v podóbi. [nica.

Filatorium *n.* odvijálnica, odmotál-

Filial- podrúžni.

Filiale *f.* podrúžnica.

Filigran *n.* drobna zlata ali srebŕna pletenína.

Filter *m.* cedílnik, cedílo.

Filtrat *n.* precéděk, precéjěk, océdina.

Filtration *f.* precéja, precéjanje.

Filtrierapparat *m.* cedílo, cedílnica, precejálnica. [céjati.

filtrieren cedíti; precedíti, *impf.* pre-

Filtrierstein *m.* precejálnik, cedílnik.

Filz *m.* klobučína, klobučevína; *fig.* (ein Geiziger) stiskávěc, skopúh; **Filz-** klobučínast, od klobučíne, klobučárskí.

filzen klobučíno délati; (einen Verweis geben) kárati; pokárati; sich — krotovíčiti se, kuštráti se, kodráti se.

Filzhut *m.* klobúk.

filzicht klobučínast.

filzig kuštrast, zmršen, skodrnán, kodrast; (geizig) skop.

Filzkappe *f.* čépica od klobučíne.

Filzlaus *f.* kršélj, krpélj, kripévěc, klošč, klòp.

Filzschuh *m.* črevělj od klobučíne.

Filzwerk *n.* klobučína, klobučevína.

Fimmel *m.* belíca, samorásla konóplja, konóplja samosévka; (Keil) klin, zagózda.

Final- končni.

Finale *n.* koněc.

financiell denárstven, finančěn.

Finanz- denárni, denárstveni, finánčni; **=angelegenheit** *f.* denárstvena zadéva od. reč (-í). [stvo.

Finanzdirection *f.* finánčno ravnátelj-

Finanzen *pl.* finánce *pl.*, denárstvo.

Finanzminister *m.* finánčni minístěr, minístěr denárstva.

Finanzoperation *f.* finánčna operácija.

Finanzrath *m.* finánčni svétnik.

Finanzverwaltung *f.* finánčna upráva.

Finanzwache *f.* finánčna straža.

Finanzwesen *n.* denárstvo, finánce.

Findelanstalt *f.* nájdenški závod, najdeníščnica.

Findelhaus *n.* híša za nájdence; s. Findelanstalt.

Findelkind *n.* nájdeněc.

finden najti (najdem), obrésti (-rétem); *impf.* nahájati; zufällig etw. — naletéti na kaj; (ein Wild) zasledíti; (etwas für gut —) za dobro spoznáti, vzvídi se komu; *impf.* za dobro spoznávati, — iméti (imám), izprevídeti, da je dobro; (entdecken) iznájti (-nájdem), odkríti (-kríjem); *impf.* iznajdovati, odkrívati; (erlangen) doséči (-séžem), *impf.* doségati; sich — najti se, sniti (snidem) se, sestáti (-stánem) se; *impf.* nahájati se, shájati se, sestájati se; sich in etwas — priváditi se čemu, naváditi se česa; sich bewogen

Digitized by Google

— zazdéti se komu; ich finde mich beſtimmt vzvídi se mi; ich finde anzuordnen ukazújem; ſich — (offenbar werden) razodéti (-dénem) se, na dan priti (pridem), pokázati (-kážem) se; es fand ſich našli so, zvédeli so.

Findeort *m.* nahajališče.

Finder *m.* najdnik, najdèc.

Finderlohn *m.* najdenina, obréstek.

findig iznajdljiv, iznájden. [nost.

Findigkeit *f.* iznajdljívost, iznájde-

findlich najdljiv.

Findling *m.* ſ. Findelkind.

Findung *f.* najdba.

Fineſſe *f.* tenkóst, drobnóst; pretkánost, prevéjanost.

Finger *m.* prst; *dem.* prstec, prstek; (der kleine) mezínec; (der große) palec; — Gottes roka božja, prst božji; **Finger-** prstni.

fingerförmig prstast, prstu podóben.

Fingergeſchwür *n.* zanóhtnica, črv (na prstu).

Fingerhandſchuh *m.* rokavíca s prsti.

Fingerhut *m.* naprstnik, naprstek; naprstec (*bot.*).

fingerig prsten, prstnat.

Fingerkraut *n.* petoprstnik. [palčnik.

Fingerling *m.* opŕstnik; (b. Daumens)

Fingerring *m.* prstan.

Fingerwurm *m.* črv na prstu.

Fingerzeig *m.* migljaj, namigljaj.

fingieren izmísliti, *impf.* izmíšljati; fingiert izmíšljen.

Fink *m.* ščínkavec, ščínkavka, zeba; *dem.* ščínkavček; **Finken-** ščínkavski, ščínkavčev.

Finkenhabicht *m.* skobec.

Finkenherd *m.* ptičnica ob. kletka za ščínkavce.

Finkenſchlag *m.* ščínkavčevo petje, ščínkanje, ščínk.

Finkler *m.* ptičar.

Finkmeiſe *f.* vélika siníca.

Finne *f.* (im Geſichte) ogre; (b. Fiſche) plavúta; (Krankheit der Schweine) ikra, pšeneк, stroge *pl.*

finnig ógrčav, ógrčast, mozóljčast; ikrav, pšeniv, ikrast, strogast.

finſter temèn, temótèn, mračen, oblačen; etw. — temáčen; (v. Geſicht) grdoglèd, čemérèn, čemerikav; — werden temnéti, mračiti se, tema se dela; otemnéti; — ſchauen hudo —, grdo —, čemérno —, izpod čela ob. potmúrjeno glédati, somúriti se.

Finſterling *m.* mračnják.

Finſternis *f.* temà, temóta, temína; (Sonnen—) mrk, mŕknjenje; partielle — delni mrk; totale — polni mrk; ringförmige — obróčasti mrk.

Finte *f.* zvijáča, lèst (-í).

Fioringras *n.* kíhec.

Fipps *m.* brsk, cebljaj; jmdm. einen — geben v nos brsniti koga.

Firlefanz *m.* norčávost, bedarija.

Firma *f.* tvrdka, firma.

Firmament *n.* obnébje, nebó, nebes, nebésni stròp, nebosklon.

firmen bírmati.

Firmling *m.* bírmanec; (der weibliche) bírmanka.

Firm-pathe *m.* bírmski ob. bírmanski botèr, kum; **-pathin** *f.* bírmska ob. bírmanska botra, kúmica.

Firmung *f.* birma.

Firn *m.* zeléni sneg, večni sneg na planínah; snežéni planínski vrh.

Firnis *m.* pókost, povlák; **Firnis-** pókostni.

firniſſen pokostíti, s pókostom prevléči (-vléčem).

Firnſchnee *m.* zeléni sneg.

Firnwein *m.* staro vino, starína.

Firſt *m.*, **Firſte** *f.* vrh, vrhúnec; (im Bergbau) téme (-na); (Dach—) sléme (slémena).

Fiscal *m.* državni pravdnik in odvétnik, skrbník državnega zakláda, fiskal; **Fiscal-** fiskálni.

Fiſch *m.* riba; *dem.* ríbica; **Fiſch-** ríbji.

Fiſchaar *m.* ribji orèl, ribja kanja, jézerska postójna.

Fiſchangel *f.* trnek, ódica.

Fiſchbehälter *m.* ribnjáča, ribárnica.

Fiſchbein *n.* ribja kost (-í). [(-a, -ú).

Fiſchbrut *f.* ribja zaléga, ribji plod

fiſchen ribáriti, ribe loviti; (mit dem Handnetz) sáčiti; *fig.* loviti, zasledovati.

Fiſcher *m.* ríbič, ribár.

Fiſcherei *f.* ribištvo, ribolóvstvo, ribárstvo, ribji lov; die — betreiben ribáriti, ribičevati; **Fiſcherei-** ribolóvni, ribárski, ribolóvski.

Digitized by Google

Fischereiberechtigte *m.* ribolóvni upravičeněc.
Fischereibetrieb *m.* izvrševánje ribárstva, ribárjenje.
Fischereikarte *f.* ribolóvni listěk.
Fischereirecht *n.* ríbiška pravíca, ribolóvna pravíca.
Fischereirevier *n.* ribárski okràj.
Fischerhütte *f.* ríbičeva oder ríbiška koča, — kolíba.
Fischerin *f.* ribaríca, ríbičinja; ríbičevka.
Fischfang *m.* ribji lòv, ribolòv, ribárjenje.
Fischfänger *m.* s. Fischer.
Fischflosse *f.* plavúta, plavút (-i), splàv.
Fischgabel *f.* ostve (ostev) *pl.*, ostí *pl. f.*
Fischgräte *f.* ríbja kost (-í) od. koščíca.
Fischhamen *m.* sak.
Fischhandel *m.* kupčíja od. trštvo z ríbami.
Fischhändler *m.* ribár, ribji trgóvěc.
Fischköder *m.* ribja vada.
Fischkorb *m.* s. Fischreuse.
Fischkunde *f.* riboslóvje, riboznánstvo.
fischleer brezríběn, brez rib.
Fischlein *n.* ríbica.
Fischlurche *pl.* paribe.
Fischmarkt *m.* ribji trg, ribíšče.
Fischnetz *n.* sàk, sačnik.
Fischotter *f.* vidra.
fischreich ribàt, ribnat, ribovít, poln rib.
Fischreichthum *m.* ribovítost.
Fischreiher *m.* síva čaplja.
Fischreuse *f.* vrša.
Fischrogen *m.* ikra, ribja jajca *pl.*
Fischsäugethier *n.* ribák.
Fischschuppe *f.* ribja luska, luskína.
Fischsteg *m.* preplàv, prehòd za ribe.
Fischteich *m.* ribnik, ribnjak.
Fischthran *m.* ribja mast (-í).
Fischverkäufer *m.* ribár.
Fischversteinerung *f.* okamenéla riba, ribja okamenina.
Fischwechsel *m.* ribja selítěv.
Fischweib *n.* ribaríca, ríbičevka.
Fischzoll *m.* ribnína.
Fischzucht *f.* ribstvo, ribárstvo, ribja goja.
Fischzug *m.* ribji vlak od. ulóvěk.
Fiscus *m.* držávni zaklàd, fiskus.
Fisole *f.* fižól; (Erbse) gràh.
fispern šepetáti (-ám u. šepéčem).
Fist *m.* pezděc.
Fistel *f.* cev (-í), cevka; pijávka (*med.*).
Fistelkraut *n.* ušívěc.
fisteln pezdéti.
Fistelstimme *f.* (Falsetstimme) falzet, prevŕženi glas.
fistulös cévkast, pijávkast.
Fittich, Fittig *m.* perót (-i), perotníca, kreljút, krilo.
Fitze *f.* motvóz, prevéza; (Gebünde) povésmo; (Falte) guba.
fitzen vézati (véžem); prevézati, *impf.* prevezovati.
fix stalěn, stanovítěn, trděn, nepodaljšljìv, neprelóžěn; — und fertig popólnoma od. docéla priprávljen.
fixieren s. festsetzen; *photogr.* ustáliti; einen — z očmí koga mériti.
Fixstern *m.* zvezda nepremíčnica od. stálnica.
Fjord *m.* zanožína.
flach (seicht) plitěv, plitěk; (platt) ploščàt, ploščnàt, ploščast, ploskóvěn; — machen razplóčiti; (eben) ravěn, plan, plosk; die —e Hand dlan (-í), šaka; auf dem —en Lande po kmetih; —er Kopf puhla glava.
Flachboot *n.* ladja plítvica, navádna ladja.
Fläche *f.* (Ebene) plan (-í), planjáva, planóta, poljána, ravnína, raván (-vní); (tiefe) dníka; (öde) golína, goljáva, golíca, goličáva; (Oberfläche) povŕšje, površína; (Platte) ploča, plošča; *geom.* ploskěv; (Esplanade) ploščád (-i).
Flacheisen *n.* ploščnáto dleto.
flächen ravnáti, ravníti, plóščati.
Flächeninhalt *m.* površína, ploščína, povŕšje, oplóščje.
Flächenmaß *n.* površínska —, ploskóvna mera, ploščína.
Flächenwinkel *m.* ploskóvni kot.
Flachfeld *n.* poljána, ravníca, ravno polje.
Flachfuß *m.* ploskonóžěc, ravnodílěc.
flachfüßig ploskonòg, ravnodìl.
Flachgelehrsamkeit *f.* plitva učenóst.
Flachheit *f.* ravnóta, ploščóta, ploščnátost; plitvost, plitvína; puhlost, puhlóta.
Flachkopf *m.* prazna —, puhla —, plitva glava, površnják.
flachköpfig praznoglàv, puhloglàv, plitkoglàv, kratke pámeti.
Flachküste *f.* ravno obréžje.

Digitized by Google

Flachland *n.* planóta, raván (ravní), planjáva, poljána.
Flachländer *m.* poljáněc, dolíněc.
flachnasig ploskonós.
Flachs *m.* lan (-a, -ú); (Winter—) ozímec, turčk; (Sommer—) jarec, jari lan; (Herbſt—) jesénščak, ájdovščak; (Baſt des Leines) predivo; beim Hecheln abfallender — otre (oter) *pl.*, tule *pl.*; **Flachs-** lanéni.
Flachsabfall *m.* pezdír; *coll.* pezdirje.
Flachsacker *m.* laníšče.
flachsartig predivast.
Flachsbau *m.* sejánje lanú.
Flachsbleuel *m.* tolkáč za lan.
Flachsbrechе *f.* tŕlica; (Ort) teríšče, tárnica, terílnica.
Flachsbrechen *n.* terílo, trenje.
Flachsbrecher *m.* teríčnik, teráč; —in *f.* terica, terílja.
Flachsbündel *n.* kosčm ob. povésmo predíva.
Flachsdörre *f.* sušílnica za predivo, laníščnica.
flächſen lanén, konópčn, prtén.
Flachsgarbe *f.* rváča.
Flachshaar *n.* (Spinnhaar) predivo; predívnast las (-ú).
Flachshandel *m.* kupčija ob. trgovína s predívom.
Flachshechel *f.* mikálnica, mikálnik, grebén.
Flachskammer *f.* predívnica.
Flachsraufe *f.* (die Handlung des Raufens) smúkanje, dŕzanje; (das Werkzeug) smukálo, smukálnica, drzáj, drzálnica.
Flachsreifle *f.* pest (-í) ob. ročáj predíva.
Flachsriffel *f.* ſ. Flachsraufe.
Flachsröſte *f.* gojénje —, močénje lanú; (Ort) godišče, rosíšče.
Flachsſame *m.* laněno seme.
Flachsſchwinge *f.* tréslica.
Flachsſeide *f.* prédenica, prédeněc.
Flachswerg *n.* predivo, kodélja; tule *pl.*, otre (oter) *pl.*
Flachsteller *m.* plitvi krožnik.
Flachsziegel *m.* ploščáta opéka, ploščáti strešnik.
flackern švígati, migljáti, trpoléti, bakljáti, gomoléti (-léjem, -lím).
Flacon *n.* skleníčica; vonjálnica.
Fladen *m.* mlinec, gibánica; (Honigfladen) sat, satovjé; (Kuh—) kravjak.
Fladenbrot *n.* mlinci *m. pl.*
Flader *m.*, *f.* žila, žílica, maróga v lesu ali kámenu.
fladerig žilát, žílast, žíličast.
Flagge *f.* bandéro, zastáva, prapor; die — aufſtecken zastávo razvíti (-víjem), *impf.* razvíjati; **Flaggen-** bandérski, práporni.
flaggentragend banderonósčn.
Flamingo *m.* plamenják, plaméněc, rdéča gos (-í), flamingo.
Flamme *f.* plamen, zubélj; *dem.* plaméněc, plaménček; *fig.* žar, ogénj; **Flammen-** ognjén, plaménast.
flammen plamenéti, plapoláti, bakljáti; žaréti, goréti; páliti.
Flammendurſt *m.* pekóča žeja.
Flammenofen *m.* peč (-í), plameníca.
Flammenſäule *f.* ognjén steber.
Flammentod *m.* smrt v ognju.
Flanell *m.* flanéla; **Flanellen-** flanélast, flanélčn.
Flanke *f.* bòk, stran (-í); (b. Thieren) lákotnica.
Flankenbreit *n.* bočnica, straníca, skrajnik.
flankieren klátiti se, potépati se, vlačúgati se; *mil.* ob strani zajéti.
Flaſche *f.* steklenica, sklenica, lagčv (lagve); *dem.* skleníčica, lágvica.
Flaſchen- stekleníčni.
Flaſchenbehälter *m.* stekleníčnik.
Flaſchenkürbis *m.* buča, tikva, grljánka.
Flaſchenmündung *f.* durnjak.
Flaſchenwein *m.* vino v steklenícah.
Flaſchenzug *m.* sestávljeni škripec, kolotúrnik; Potenzen— vzmnóžni škripec ob. kolotúrnik.
Flaſchinett *n.* piščál (-i), piščálka.
Flaſer *f.*, *m.* žila.
flaſerig žilát, žíličast.
flatterblütig dolgopecljàt.
Flattergeiſt *m.* vihrávec, lahkožívec, vetrenják, frfra.
flatterhaft vihráv, lahkoživ, sikav, vzletáv, lahkomíseln, frfrast.
Flatterhaftigkeit *f.* vihrávost, lahkomíselnost, nestanovítnost.

Digitized by Google

flattern frfroléti, frfráti, fofotáti, frleti. kriliti, prhútati, mahljáti (s perutmi); (von Fahnen) vihráti, plapolati. veti (vejem).

Flatterſinn *m.* ſ. Flatterhaftigkeit.

Flatterthier *n.* prhútar, pírpogačica.

flau méděl, slab, mlahav.

flauen oplákniti, sprati (sperem); *impf.* oplakovati, spírati.

Flauigkeit *f.* medlóst, slabóst, mlahavost.

Flaum *m.* puh, dlaka.

Flaumbart *m.* golobráděc.

flaumbärtig golobrád.

Flaumfeder *f.* ſ. Flaum.

flaumig púhast, dlákast.

Flaumhaar *n.* pódlanka.

Flaus, Flauſch *m.* kosmatúlja, kosmič; kócasta volnína.

Flauſe *f.* prazno besedíčenje, čenče *pl.*; prazěn izgóvor; laž (-í), bajka; —n treiben besedíčiti, čenčáti, širokoústiti se, hlastáti.

Flauſenmacher *m.* širokoústnež, čenča, hlastáč.

Flechſe *f.* kita, suha ob. bela žila; *dem.* kítica, suha žílica.

flechſig kitav, žilav, žilast.

Flechte *f.* pleteníca, pletér; (Körbchen) pleteníca, pletérka, locánja; (Haar—) kíta; (zum Trocknen) lésa, pletér; (Krankheit u. Pflanze) lišáj.

flechten plesti (pletem), viti (vijem); splesti, zaplésti, preplésti, zviti, ovíti; *impf.* splétati, zvijati ɔc.; ſich d. Haare — splesti se, *impf.* splétati se.

flechtenartig lišájast.

Flechter *m.* pletáč, splétavěc; —in *f.* pletica, splétavka, pletílja.

Flechtruthe *f.* vitra.

Flechtſtich *m.* spleténi vbòd.

Flechtſtück *n.* pletěk.

Flechtweide *f.* beka; von der — bekov.

Flechtweidenholz *n.* békovina.

Flechtwerk *n.* pletenína, oplèt, pletívo, pletér, pleténje; lesa.

Fleck *m.* krpa, záplata; (am Schuh) župán, župánec, náda, vstáva; (Tintenfleck) madež; (Stück) kos (-a, -ú), del; (Stelle) mesto; (Speiſe: Fleckerl) krpice *pl.*; vom — gehen odsédati se, od rok ob. izpod rok iti (idem, grem).

flecken ſ. flicken; (beſudeln) mázati (mažem), skrúniti, marógati, madeževati; omázati, oskrúniti, omadeževati.

Flecken *m.* (Markt—) trg; *dem.* tržič; (Fett—) maróga, madež, skruna; (Farbfleck) lisa, príza; (Schmutz—) zamázek; (im Geſichte) pega; (Rinderflecken) óšpice *pl.*, opáhki *pl.*

fleckenlos brezmádežen, čist.

fleckig lisast, marógast, šar; (ſchmutzig) zamázan, umázan.

Fleckntyphus *m.* rdečelísni legar.

flectieren pregíbati; —d pregíbálen.

Fledermaus *f.* netopír, pomračník, prhútar, mižkút, pírpogačica.

Federwiſch *m.* ométalo, omélo.

Flegel *m.* cep, cepec, cepí *f. pl.* (ſammt dem Stiele); grober — cepec, tepec, zaróbljenec, telebán, zagovédnež, neotesánec.

flegelhaft neotesán, zagovéden, siróv, zaróbljen.

Flegeljahre *pl.* nora ob. neúmna leta.

Flegelſtiel *m.* ročník.

flehen prósiti, milo prósiti, móliti, molédovati.

Flehen *n.* prošnja, mila prošnja, molítev, molédovanje.

flehentlich milo ob. živo prosèč.

Flehrer *m.* molívec, prosítelj.

Fleiſch *n.* mesó; *dem.* mesce; (der Früchte) sredica, mehčina; (Wild—) hudína, hudo ob. divje mesó; geräucherte — prekajéno ob. povojéno ob. suho mesó, povojenína; (Rind—) govédina; (Kalb—) telétina; (vom Kitzchen) kozlétina; — werden učlovéčiti se, utelésiti se; *impf.* učlovečevati se; aus — mesén; — zum Ausſchroten pródalno mesó; **Fleiſch-** mesni.

Fleiſchausſchrotung *f.* mesárstvo.

Fleiſchbank *f.* mesníca.

Fleiſchbeil *n.* mesárica.

Fleiſchbeſchau *f.* oglèd mesá.

Fleiſchbeſchauer *m.* mesóvni ogledník.

Fleiſcher *m.* mesár, klavěc.

Fleiſcher- mesárski; **=gewerbe** *n.* mesárstvo; — betreiben mesáriti.

Fleiſcherin *f.* mesárica.

fleiſchern mesén, od mesá.

fleiſcheſſend mesojèd, mesojéden; —es Thier mesojédec, mesojédka.

Digitized by Google

Fleiſcheſſer *m.* mesojédec.
fleiſchfarben poltnast, poltne barve.
Fleiſchfaſer *f.* mesno vlakno, mesna nit (-i) od. lika.
Fleiſchfliege *f.* zapljúnkarica, zapljívfleiſchfreſſend mesojèd, mesojédèn.
Fleiſchfreſſer *m.* mesojédec, mesojèd, mesožérec.
Fleiſchhauer *m.* ſ. Fleiſcher.
Fleiſchhaut *f.* mezdra.
fleiſchig mesnàt, mesén, mesóvèn.
Fleiſchkoſt *f.* mesna jed (-i), — hrana.
fleiſchlich mesén, poltén, poltèn.
Fleiſchlichkeit *f.* mesénost, polténost, poltnost.
fleiſchlos mršav, brezmésèn.
Fleiſchmangel *m.* pománjkanje od. nedostája mesá.
Fleiſchmarkt *m.* mesárski od. mésni
Fleiſchmaſſe *f.* mesóvje, mesó.
Fleiſchmilchſäure *f.* mesomléčna kislína *(chem.)*.
Fleiſchpreis *m.* mesna cena.
Fleiſchſpeiſe *f.* mesna od. mesnáta jed (-i) od. hrana.
Fleiſchſteuer *f.* mesarína, mesni davèk.
Fleiſchware *f.* mesenína, mesó.
Fleiſchwerdung *f.* učlovéčenje.
Fleiſchwurſt *f.* meséna klobása, mast-
Fleiß *m.* prídnost, marljívost; gehóriger — potrébna marljívost; mit — od. zu — hkljubu, nalašč, hoté.
fleißig pridèn, marljìv, marèn, prizadévèn.
flennen cmériti se, krémžiti se, čemeríti se, kísati se.
Flenner *m.* cméra, kíslica, cmérdalo.
fletſchen razplóčiti, raztánjšati; Zähne — zobé kázati (kažem), réžati (režim).
flerion *f.* pregibanje.
flerionslos nepregíbèn.
Flibuſtier *m.* morski razbójnik.
Flickarbeit *f.* krpanje, krparíja.
flicken krpati, krpúcati; zakrpati.
Flicken *m*, ſ. Fleck.
Flicker *m.* krpár, krpáč.
Flickerei *f.* krpanje, krparíja.
Flickerin *f.* krparica.
Flicklappen *m.* krpa, záplata; (am Schuh) župánec.
Flickwerk *n.* skrpanína, krpež, krparíja.
Flieder *m.* (—baum) lípovka, španski bezèg, bezgóvec; **Flieder-** bezgóv.
Fliege *f.* muha; *dem.* mušica; **Fliegen-** mušji.
fliegen letéti, létati; in Stücke — razletéti se, raznésti se.
fliegend letèč; mit fliegenden Haaren prostolàs, razpletèn, z razpletènimi lasmí; fliegende Fahne razvíta zastáva.
Fliegendreck *m.* mušjak.
Fliegenfalle *f.* muholóvka (*bot.*).
Fliegenfänger *m.* muhar, muhèc, laška pénica.
Fliegengeſchmeiß *n.* zapljúnek, zapljúvek, zapljívek, mušja zaléga.
Fliegengift *n.* múšnica, muhomòr.
Fliegenklatſche *f.* pókalnik.
Fliegennetz *n.* sítnica, mreža.
Fliegenſchnäpper *m.* muhar, muholóvec, múhovček.
Fliegenſchrank *m.* sitnica, omréžnica.
Fliegenſchwamm *m.* múšnica.
Fliegenwedel *m.* muhálnik, muhálnica, múhovnik; mit dem — die Fliegen abwehren muháti.
fliehen bézati (bežim), bégati; ubégniti, pobégniti, utéči (-tèčem), ubézati; ſ. a. entfliehen; (v. d. Zeit) hitéti, bézati; jemanden — umekníti (-máknem) se komu, ogníti se koga od. komu; *impf.* ogíbati od. izogíbati se koga, umíkati se komu; etwas — čúvati se česa, várovati se česa; zu jmdn. — pribézati (-bežím) od. pritéči (-tèčem) h komu.
Fliehkraft *f.* sredobéžnost.
Flieſe *f.* (Steinplattenbekleidung) opločnica, opločilo.
Fließ *n.* potok, vodica.
fließen teči (tečem); (tröpfelnd) kapljáti, curljáti, cediti se, solzéti; (v. d. Zeit) hitéti, potékati; — machen topíti, tájati, taliti; raztopíti, raztájati; (von Thränen) liti (lijem), cediti se; Thränen floſſen über ſeine Wangen solzé so ga oblile, solze so se mu pocedile; das Licht fließt sveča se océja, sveča se kída.
fließend tekòč; — gemacht raztopljèn, raztájan, razpuščèn; (von der Rede) gladèk; — werden tájati se, taliti se; raztájati se.
Fließpapier *n.* pívnik.
Flimmer *m.* bleskòt.

Digitized by Google

flimmern migljáti, iskríti se; (ſchwach brennen) mrléti, brléti.
Flimmerzelle *f.* migetálka.
flink urẽn, ročẽn, skočẽn.
Flinkheit *f.* urnost, ročnost, skočnost.
Flinte *f.* puška; **Flinten-** puškni.
Flintenkolben *m.* bat, kopíto.
Flintenkugel *f.* svinčénka, krogla.
Flintenſchloſs *n.* celin.
Flintenſchuſs *m.* puškni strel.
Flintenſtein *m.* puškni kremen ober kresálnik.
Flitter *m.* bleščica, bleska.
Flittergelehrſamkeit *f.* puhla ob. plitva učenóst.
Flitterglanz *m.* bleščica, neprávi lèsk.
Flittergold *n.* zlata pena, lošč.
flittergolden loščast.
Flitterjahr *n.* medẽno leto.
Flitterſilber *n.* srebŕna pena.
Flitterſtaat *m.* bliščóba; ničémurnost.
Flitterwerk *n.* ſ. Flitterſtaat.
Flitterwoche *f.* medẽni tedẽn.
Flocke *f.* kosẽm, kodẽr, kocẽlj; *dem.* kosmič, kosmíček; (Schnee—) kocẽnj, kosmúlja.
flocken kosmáti; skosmáti; *intr.* kosmáto snežíti, kocnjáti.
Flockenblume *f.* glavinẽc, plavíca, modrica.
Flockengewölk *n.* mrénasti obláki *pl.*, jánjčki *pl.*
Flockenfläubling *m.* navádna krvnica.
flockicht kodrast, kocnjast.
Flockſeide *f.* kosmáta svila.
Floh *m.* bolha; *dem.* bolšica.
flohen bolhe loviti.
Flohfänger *m.* bolhobẽr.
flohig bolhàv, bolhast.
Flohkoth *m.* bolhínjak.
Flohkraut *n.* dresẽn, dresẽlj; bolšník.
Flohneſt *n.* bolšínjak.
Flohſame *m.* bolšínẽc.
Flohſtich *m.* bolšji pik.
Flor *m.* cvet, cvetje, razcvèt; *fig.* blagínja, blagostánje, blagovítost; (gewebtes Zeug) tenčica, pajčolán.
Flora *f.* cvetána, flora.
Florband *n.* pajčolánast trak, pajčolánasta prevéza.
Floret *n.* borílni mèč, rapír; svilni odpádki; kosmáta svila.
Florfliege *f.* tenčičarica.
florieren cvesti (cvetem), slovéti.
Florſeide *f.* súkana svila.
Flortuch *n.* tenčica.
Floskel *f.* góvorni nakràs; prazno lepotíčje.
Floß *n.* plav, plavíca, vòr; **Floß-** plavski, plavni.
flößbar plavẽn, splavẽn.
Floßbrücke *f.* plavni most (-ú).
Flöße *f.* plavítẽv, plavba, plavljénje.
Flöſſe *f.* plavúta, plavút (-i).
flößen plavíti, plavíčiti; (Wäſche) oplákniti, izplákniti, izpráti (-pérem); *impf.* o-, izplakovati, izpírati.
Floſſenfüßer *m.* plitvonóžec.
Floſſenthier *n.* plavútar.
Flößer *m.* plavẽc, plavičar.
Flößerei *f.* plavba, plavítẽv, plavíčarstvo.
Floßfahrt *f.* vožnja na plavu.
Floßfeder *f.* plavúta, plavút (-i).
Floßgebür *f.* plavnína.
Floßgerechtigkeit *f.* plavna pravíca.
Floßholz *n.* plavni les, plávščina, splavljéna drva.
floſſig plavútẽn, plavútast.
Floßwerk *n.* plavska naprava.
Flöte *f.* piščal (-i), piščálka, flavta.
flöten piskati, na piščál svírati ob. igráti.
Flötenſpieler *m.* piskáč, flavtist.
Flötenwerk *n.* piščáli *pl. f.*
Flotille *f.* malo brodóvje, flotilja.
flott plavajóč; lahkoživ, razuzdán, vesél; — werden splávati; — machen ladjo s proda vzdígniti, odríniti; — leben razuzdáno ob. zapravljivo ob. vesélo živéti; ein —er Menſch lahkoživẽc.
Flotte *f.* brodóvje, ladjévje.
Flöz *n.* slòj, sklàd, vrsta.
Flözgebirge *n.* slojevíto ob. skladovíto goróvje.
Fluch *m.* kletẽv, kletvína, proklétstvo; (Schwur) zaklétẽv, rota, zarótba.
fluchbeladen proklét, zaklét.
fluchen kleti (kolnem), preklínjati, hudičevati, zlodejevati, šentovati.
Flucher *m.* preklinjáč, preklinjávẽc; —in *f.* preklinjávka.
Flucht *f.* bég, ubèg, utèk, pobèg; die — ergreifen pobégniti, v beg spustiti se, poceditì jo, ubrísati (-brišem) jo;

Digitized by Google

in die — schlagen zapodíti, razgnáti (-žénem), razkropíti, v beg zapodíti; auf der — bežé, bežèč.

Fluchtbau *m.* ubežíšče.

flüchten sich po-, ubégniti, ubéžati (-bežím), peté odnésti (-nésem), utéči (-téčem); v pustív iti; sich zu jemandem — pribéžati (-bežím) h komu, zatéči (-téčem) se h komu.

flüchtig béžěn, ubéžěn, ubegljiv, begótěn; — werden s. Flucht ergreifen; (eitel) begljìv, minljìv, nestanovítěn; (schnell) urěn, nagěl, hitěr; (in der Chemie) hlapěn, izhlapljiv; (leichtsinnig) vnémarěn, lahkomíseln, nestanovítěn; (oberflächl.) povŕšěn, hitěr; *adv.* naglo, povŕšno, mimogredé.

Flüchtige *m.* begljívěc, begún; *f.* begljívka, begúnka.

Flüchtigkeit *f.* begljívost, bežnost, minljívost; *chem.* izhlapljívost.

Flüchtling *m.* begún, begúněc, ubéžnik, uskòk; pribéžnik.

Fluchtpunkt *m.* bežíšče.

fluchtverdächtig begosúměn.

Fluchwort *n.* klétvica.

Fluder *n.* žleb, splàv; rake *pl.*; zajéza.

Flug *m.* lèt, polèt, vzlèt; (v. Bienen) ròj; (von Vögeln) vlák, kita; **Flug-** letálni.

Flugbahn *f.* pot poléta.

Flugblatt *n.* s. Flugschrift.

Flugbrand *m.* prášnati snet (*bot.*).

Flugbrett *n.* letálnica.

Flügel *m.* perotnica, perót (-i), krilo, kreljút (-i); (an der Windmühle) vétrnica; (bei der Thür) dúrnica, plat (-í); (bei der Armee) krilo; (Seite) bòk; (musikalisches Instrument) klavír; (bei der Uhrspindel) perótka; (am Webestuhl) políca; **Flügel-** krilni.

Flügeladjutant *m.* krilni pobóčnik.

Flügelbahn *f.* krilna želéznica.

Flügelfrucht *f.* perótka.

Flügelfrüchtler *m.* perótkarica.

Flügelfuß *m.* krilonóžěc.

flügelig krilàt, okríljen, s perótmi.

flügellos brezperótěn, brezkrìl, brezkrílěn, brez perotníc.

Flügelmann *m.* krajnik, krilnik.

flügeln operótiti; einen Vogel — ptiču peróti ostrelíti; geflügelt krilàt.

Flügelpferd *n.* kriláti kònj, pegaz.

Flügelschlag *m.* fofòt, flafòt, fofotánje, máhanje s perótmi.

Flügelschnecke *f.* perótar.

Flügelthor *n.* dvokrílna vrata *pl.*

Flügelvieh *n.* perjád (-i), perotnína, kúretina, kurjád (-i), letávina.

Flugfeuer *n.* letéče iskre, od vetra gnani plamen.

Flugfisch *m.* poletáš.

flügge goděn; — werden godíti se, godnjáti se; izgodíti se, izgodnjáti se.

Flughahn *m.* morski petélin.

Flugloch *n.* žrelo, žèkno, žvokno, leteníca; vrátca *pl.*

Flugmehl *n.* palíska.

flugs *adv.* v tem hipu, ko bi trenil od. mignil.

Flugsand *m.* svižěc, svišč, sipa.

Flugschrift *f.* razposláni list, spis.

Flugwerk *n.* letálo.

Fluh *f.* skalna stena.

Flühvogel *m.* (Alpensänger) gorník.

Fluidum *n.* tekočína, kapljevína.

flunkern svetlíkati se, migljáti; hlastáti, širokoústiti se.

Fluorescenz *f.* fluorovánje.

Fluorid *n.* fluoríd, fluorěc.

Fluorkiesel *m.* kreménčev fluorěc (*chem.*).

Fluorwasserstoff *m.* vodíkov fluorěc (*chem.*)

Fluorwasserstoffsäure *f.* fluorovodikova kislína (*chem.*).

Flur *f.* trata, loka, liváda, polje; (Weide) ledína, pašnik; — *m.* (Vorhaus) veža; (Hofraum) dvoríšče.

Flurenpolizei *f.* poljska policíja.

Flurhüter *m.* poljski čuváj.

Flurstein *m.* mejník.

Fluss *m.* reka; *dem.* réčica, potok; (flüssiger Zustand) ték, tòk; (v. Metallen) raztòp, taljénje, topljénje; talílo, topílo; (Rheuma, Gicht) kosteníca; **Fluss-** rečni, reški, poréčni.

Flussaal *m.* ogór, navádna jegúlja.

Flussadler *m.* ribji orěl.

Flussanwohner *m.* poréčnik, potóčnik, potókar.

Flussarm *m.* pánoga od. rokáv reke.

Flussbad *n.* kopel (-i) v reki, rečna kopel.

Digitized by Google

Flußbarſch *m.* ostríž, okún.
Flußbett *n.* struga reke, rečna struga, korito reke, vodotóčina.
Flußbinnenland *n.* medréčje, medvódje.
Flußentwickelung *f.* razvòj reke.
Flußfahrzeug *n.* čoln, ladja, plovílo.
Flußfall *m.* slap.
Flußfiſchadler *m.* ribji orél, (lunj).
Flußgebiet *n.* poréčje.
Flußgefälle *n.* strméc, pàd reke.
Flußgerölle *n.* prod, prodje.
Flußgruppe *f.* kapélj.
flüſſig tekóč; (geſchmolzen) raztopljèn, raztaljèn, razpuščèn; (tropfbar—) kapljìv; —er Körper tekočína; —es Capital razpolóžna glávnica; — machen topíti, talíti; raztopíti, raztalíti; (Metalle) plavíti; ein Capital — machen nakázati glávnico v izplačilo.
Flüſſigkeit *f.* kapljívost; (das Flüſſige) tekočína, moča; (Krankheit) tòk; tropfbare — kapljína; gebrannte — žganína, žganje.
Flußſinſel *f.* osréděk, otòk.
Flußſkrabbe *f.* potóčna rakúlja, réčna rákovica.
Flußſkrebs *m.* potóčni ràk.
Flußſlauf *m.* tòk reke.
Flußſmittel *n.* topílo.
Flußſmuſchel *f.* skržèk.
Flußſneß *n.* omréžje rek.
Flußſnire *f.* povódna ob. morska déklica, povódna víla.
Flußſofen *m.* plavž, talílnica.
Flußſotter *f.* vidra.
Flußſperlmuſchel *f.* potóčna bísernica.
Flußſpferd *n.* povódni ob. nílski kònj.
Flußſpolizei *f.* poréčna policíja; **=ordnung** *f.* red za poréčno policíjo.
Flußſpricke *f.* piškúr, kačéla.
Flußſregulierung *f.* urédba ob. uravnáva rek.
Flußſand *m.* pesèk, svižèc.
Flußſchiffahrt *f.* vožnja po reki, réčno brodárstvo.
Flußſee *m.* réčno jézero.
Flußſeite *f.* vodna stran, stran proti reki.
Flußſpat *m.* jédavec.
Flußſyſtem *n.* réčje.
Flußüberfuhr *f.* brod.
Flußwaſſer *n.* tekóča ob. živa voda, potóčnica.
Flüſterer *m.* šepetávec, šepetáč.
flüſtern šepetáti (-tám u. šepéčem), šušljáti; šépniti, po-, zašepetáti; (von Thieren) čebljáti; (v. Winde) šumljáti, žuboríti.
Flüſtern *n.* šepèt, šepetánje; čebljánje; šumljánje.
flüſternd šepetajóč, šepetàv; čebljajóč, čebljàv.
Flut *f.* povódenj (-i), potòp; (das Wachſen des Waſſers) pritòk, nastòp, plíma; (Woge) val; Ebbe u. — oséka in plíma, odtòk in pritòk, odlìv in prilív; (v. Schriften) kùp, grmáda; eine — von Thränen potok solzá.
flutbewegt vzbíban, vzbúrkan, burén.
Flutbewegung *f.* plimovánje.
fluten plímati, pluti (plujem, plovem), plimováti, plívkati; *fig.* vreti (vrem), kipéti.
Flutmündung *f.* plimujóče ustje.
Flutſtrom *m.* plimotòk.
Flutzeit *f.* plíma, doba pritóka.
Focus *m.* ſ. Brennpunkt.
Föderaliſt *m.* federalíst.
föderativ federatívèn, zavézen.
Föderierte *m.* zavéznik.
Fohlen *n.* (Füllen) žrebe, žrebíček.
Föhn *m.* jug, južni vetér, toplek.
Föhre *f.* bor, borovec; **Föhren-** borov.
Föhrenblattweſpe *f.* boróva osa.
Föhreneule *f.* boróva sova ob. sovka.
Föhrenholz *n.* borovína.
Föhrenwald *m.* borovje.
Folge *f.* naslédek, poslédica, učínek, nastópek; (Reihenfolge) réd (-i), vrsta, sporèd, zaporédnost, čreda; (die — in der Herrſchaft) naslédovanje, naslédba, nastòp; infolge vslèd (*c. gen.*), po (*c. loc.*), polèg (*c. gen.*), za (*c. instr.*), ž. B. infolge höherer Bewilligung po višjem dovoljénju, infolge der Gerichtsordnung po sodnem redu, poleg sódnega reda, infolge der Geburt za poródom; (Lauf) ték; — leiſten poslúšati, ubógati, izpólniti; — geben uslíšati, dovóliti, dopustíti, ugodíti (prošnji); die — davon iſt iz tega sledí ob. izvíra, iz tega sklépamo; von übler — jein slabe naslédke iméti (imám);

Digitized by Google

slabo zaléči (-lézem); demzufolge potemtákem; in der — der Zeit s časom; in der — v prihódnje, zanapréj, poznéje, kesnéje.

Folgeleiſtung *f.* pokórnost, poslúšnost, ubogljivost, izpolnítev ukáza.

folgen einem slediti komu od. koga, naslédovati koga, iti (idem u. grem) od. stopínje pobírati za kom; auf jemanden — nastópiti, *impf.* nastópati; (der Zeit nach) priti (pridem), *impf.* prihájati za kom, z. B. auf den Meiſter folgt der Schüler za učiteljem ober po učitelju pride učênec; (nachahmen) posnémati, ravnáti se od. délati po kom; der Leiche — mrliča sprémiti, *impf.* spréмljati; (Folge leiſten) slúšati, poslúšati, ubógati; folge mir poslúšaj me, ubógaj me; nicht — ne márati za kaj; Fortſetzung folgt dalje prihódnjič, nadaljevánje prihódnjič, dalje od. nadaljevánje pride.

folgend sledéč, naslédnji, nastópen.

folgendermaßen takó-le, na ta-le načín.

folgends *adv.* v prihódnje, zanapréj; (hernach) poznéje, potèm, pótlej, nató.

folgenlos brez naslédkov.

folgenreich poln naslédkov.

Folger *m.* naslédnik, nastópnik, naslédovávec.

folgerecht doslédən.

folgerichtig ſ. folgerecht.

Folgerichtigkeit *f.* doslédnost.

folgern sklépati, sóditi, izvájati, povzémati, posnémati; skléniti, izvésti (-védem), povzéti (-vzámem).

Folgerung *f.* sklèp, izvòd; sklépanje, izvájanje.

Folgeſatz *m.* poslédični stavèk; poslédek, izvódek (*arith.*).

folgewidrig nedoslédən.

Folgewidrigkeit *f.* nedoslédnost.

Folgezeit *f.* prihódnost, bodóčnost, poznéjši od. prihódnji čas.

folglich *adv.* torej, zatórej, zató, tedáj, potemtákem, zatégadelj.

folgſam poslúšen, ubogljiv, pokórən.

Folgſamkeit *f.* poslúšnost, ubogljívost, pokórnost.

Foliant *m.* foliant.

Folie *f.* list; leskéči podlóžek, pena: zlata —, srebŕna pena.

Folioformat *n.* oblika cele pole.

Folter *f.* tezálnica, natezálnica, tflica, mučílo; (Marter) muka; jemanden auf die — ſpannen koga na tezálnico deti (dénem), koga múčiti.

Folterbank *f.* tezálnica, raztezálnica.

Folterer *m.* mučítelj, trinog, rabèlj.

Folterkammer *f.* mučílnica, raztezálnica, natezálnica.

foltern múčiti, trpínčiti; (vom Gewiſſen) peči (pečem), gristi (grizem).

Fond *m.* temelj, osnóva; (Hintergrund) ozádje, dnò, dnišče; **Fonds** *m.* mática, zalóga, zaklàd.

Fontäne *f.* vodomèt.

Fontanell *n.* mehko téme (-na), mečáva; (Geſchwür) pijávka.

foppen norčevati se s kom, koga za norca iméti (imám), drážiti koga, nagájati komu.

Force *f.* moč (-í); sila.

Forchgras *n.* Marijini lasci, lasjé devíce Marije.

forcieren síliti, do skrájnosti gnati (ženem), pretirávati; prisíliti.

Förderer *m.* pospešítelj, podpórnik; ſ. a. Beförderer.

förderlich pospéšljiv, pospeševálən.

fördern *tr.* pospéšiti, pomóči (-mórem), povíšati; *impf.* pospeševati, pomágati, povíševati, podpírati; izvážati, iznášati; (Erze) na dan správiti, *impf.* správ̀ljati; *intr.* odsédati se, od rok od. izpod rok iti (idem u. grem).

fordern térjati, zahtévati, iskati (iščem), hotéti (hóčem); (vorladen, heraus—) zvati (zovem), klícati (klíčem); pozváti, poklícati; *impf.* pozívati.

Förderung *f.* pospešítev, pospéšek, povzdiga; izvážanje, správ̀ljanje; ſ. a. Beförderung.

Forderung *f.* terjátev, zahtéva, zahtévek; (Heraus—) pozív, pozòv.

Förderungsmittel *n.* pospešílo; ſ. a. Beförderungsmittel.

Forderungsrecht *n.* terjátvena —, zahtévna pravica.

Forderungsſatz *m.* zahtévek, postulát.

Forelle *f.* postŕv (-i), postŕva; *dem.* postŕvica.

Forellen- postŕvji, postŕvski; **=teich** *m.* postrvnják.

Digitized by Google

Form *f.* podóba, oblíka, lice, obràz, lik; (Modell) kalúp, tvorílo; (Tortenform) obód ob. obróč (za torte); (in der Grammatik) oblika; (Muſter) vzórec, obrázec.

formal oblíkovẽn, formálẽn.

Formalität *f.* vnánja oblíka, oblíčnost, formálnost.

Format *n.* oblíka, podóba, velikóst, formát; (Octavformat) osmérka; (Duodezformat) dvanajstérka.

Formation *f.* tvorba, sestáva.

Formel *f.* beséde *pl.*, besedílo, obrázec, fórmula.

formell oblíkovẽn, formálẽn, navídezẽn; *adv.* na videz.

formen podóbiti, obráziti, tvoríti, délati; upodóbiti, izobráziti, stvoríti, izdélati; *impf.* upodábljati, izobražévati, izdelovati; (durch Guſs) liti (lijem); ulíti.

Formenlehre *f.* oblikoslóvje.

Formenſchneider *m.* kalúpar, kaluporézec; pismorézec, lesorézec.

Formfehler *m.* pogréšek ob. hiba v obliki.

Formierung *f.* sestáva, sestávljanje.

Formierungsſtation *f.* sestávna postája.

förmig in Zſgsgn. mittels der Endung -ast oder durch podóbẽn außzudrúcken, z. B. eiförmig jajčast, jajcu podóbẽn.

förmlich redẽn, pravílẽn; formálẽn, oblíčẽn; slovésẽn; *adv.* rédno, pravílno, pravíloma; tako rekóč.

Förmlichkeit *f.* pravílnost, formálnost, oblíčnost, slovésnost.

formlos brezlíčen, nelíčen, brez podóbe ob. lica.

Formloſigkeit *f.* brezlíčnost, nelíčnost, brezlíčje.

Formrahmen *m.* oklèp, okvír. [lár.

Formular *n.* vzórec, obrázec, formu-

Formularienbuch *n.* knjiga obrázcev, vzglédnik, primérnik.

formulieren izráziti. [vost.

Forſchbegier *f.* vedoželjnost, izvedljí-

forſchbegierig vedoželjẽn, izvedljiv, poizvedoválẽn.

forſchen poizvedovati, zasledovati, premišljevati, preiskovati, raziskovati; (befragen) popraševati, opraševati, izpraševati, ovédati; ovédeti (-vém).

Forſcher *m.* poizvedovávec, preiskovávec, zasledovávec.

Forſchſucht *f.* izvedávost, radovédnost; ſ. a. Forſchbegier.

Forſchung *f.* poizvédba, poizvedávanje, preiskáva, preiskávanje, zasledovánje; izpraševánje.

Forſchungsgeiſt *m.* poizvedoválnost, preiskoválnost.

Forſt *m.* gozd, les, hosta, log; **Forſt-**gozdni, gozdárski.

Forſtamt *n.* gozdárski urád.

Forſtbaumzucht *f.* gozdárstvo.

Forſtbehörde *f.* gozdársko oblástvo.

Forſtbenützung *f.* raba gozda.

Forſtbetrieb *m.* gozdárjenje, oprávljanje gozda.

Forſtbezirk *m.* gozdni okráj.

Forſtdienſt *m.* gozdárska služba.

Forſtdirection *f.* gozdno ravnáteljstvo; Forſt- u. Domänendirection gozdno in doménsko (gospóščinsko) ravnáteljstvo.

Forſteleve *m.* gozdárski vájenec.

Förſter *m.* gozdár.

Förſterei *f.* gozdárstvo; gozdárjeva ob. gozdárska koča ob. hiša.

Förſterin *f.* gozdarica.

Forſtfrevel *m.* gozdni kvar, gozdni prestópek.

Forſtfrevler *m.* gozdni prestópnik.

Forſtgebür *f.* gozdnína.

Forſtgerechtigkeit *f.* gozdna pravica.

Forſtgericht *n.* gozdno sodíšče.

Forſtgeſetz *n.* gozdni zákon, gozdna postáva. [hiša.

Forſthaus *n.* gozdárjeva ob. gozdárska

Forſthüter *m.* gozdni čuváj, logar.

Forſthüterfrau *f.* lógarica.

Forſtinſpector *m.* gozdni nadzórnik.

Forſtkunde *f.* gozdoznánstvo.

Forſtkundige *m.* gozdoznánec.

Forſtlehranſtalt *f.* gozdársko učilíšče, gozdárska šola.

forſtlich gozdẽn, gozdárski.

Forſtmeiſter *m.* gozdárski mojstẽr.

Forſtproducte *pl.* gozdni pridélki *pl.*

Forſtrath *m.* gozdni svétnik; gozdno svétništvo ob. svetovávstvo.

Forſtrecht *n.* gozdno pravo, gozdni zakon; (Holzſervitut) drváščina.

Forſtrevier *n.* gozdni okráj; **=leiter** *m.* vodítelj gózdnega okrája.

Digitized by Google

forſtſchädlich gozdu kvarēn ob. škodljiv.

Forſtſchule *f.* gozdárska šola.

Forſtſchutz *m.* gozdno varstvo, obrána gozdov; **=dienſt** *m.* lógarska služba; **=perſonale** *n.* gozdni čuváji *pl.*, lógarsko osébje.

Forſtſtreitigkeit *f.* prepír zarádi gozda.

Forſttechniker *m.* gozdni tehnik.

Forſtverwalter *m.* gozdni oskrbník.

Forſtwächter *m.* gozdni čuváj.

Forſtwart *m.* logar.

Forſtweſen *n.* gozdárstvo. [jenje.

Forſtwirtſchaft *f.* gozdárstvo, gozdár-

Forſtzins *m.* gozdnína, lesnína.

fort *adv.* dalje, napréj; (vom Orte weg) pròč, s poti, v kráj; (in Zſtgn.) od-, u-, dalje, napréj; — und — venomér, zdržema; ſofort takòj, prècej, máhoma; — mit dir poběri se; fortan odsehdób, odslèj; (künftig) posehdób, poslèj, za naprèj, v prihódnje.

Fort *n.* trdnjávica.

fortan *adv.* odslèj.

fortarbeiten dalje ob. napréj délati.

fortbannen pregnáti (-žénem), iztírati; *impf.* pregánjati.

fortbauen dalje stáviti ob. zídati; (im Bergbau) dalje kópati (kópljem).

fortbegeben ſich odpráviti se, oditi (-ídem), odríniti; *impf.* odprávljati se, odhájati.

Fortbeſtand *m.* daljnji obstánek, nadáljnja veljáva.

Fortbezug *m.* nadáljnje prejémanje.

Fortbildung *f.* nadáljnja izobrázba.

fortbringen odpráviti, z mesta správiti, odnésti; *impf.* odprávljati, odnášati; ſich — preríti (-rijem) se, preživíti se; *impf.* preživljati se.

Fortdauer *f.* trajnost, trpež, obstánek.

fortdauern trájati, trpéti; obstáti (-stojím u. -stánem), *impf.* obstájati.

fortdauernd trajèn, stanovítèn, neprenehljiv. [zati se.

forteilen proč ob. dalje hitéti, podví-

Fortepiano *n.* klavír, piano.

forterben ſich preíti (-idem), *impf.* prehájati.

fortfahren nadaljevati; (m. d. Wagen) odpéljati se, odvésti (-vézem) se; *impf.* odpeljevati se.

fortfliegen odletéti, *impf.* odletávati.

fortfliehen ubégniti, utéči (-téčem); *impf.* ubégati, utékati.

fortführen odvésti (-védem), odpéljati; *impf.* odvájati, odpeljevati; (v. Winde oder Waſſer) odnésti, *impf.* odnášati; die Wirtſchaft — dalje gospodáriti.

Fortgang *m.* uspéh, prospéh, napréděk; (Fortſetzung) napredovánje, nadaljevánje; einen guten — nehmen odsédati se, spéšiti se, srečno od rok ob. izpod rok iti (grem), dobro napredovati.

Fortgangsclaſſe *f.* naprédni red.

Fortgangszeugnis *n.* izpričeválo o napredku.

fortgehen oditi (-ídem), odríniti; *impf.* odhájati.

forthin zanaprèj, nadálje, v prihódnje, posehdób.

Fortification *f.* utrdba.

fortjagen odgnáti (-žénem), odpodíti, izpodíti, od-, iztírati; *impf.* odgánjati; *intr.* (zu Pferde) odjáhati, oddírjati.

fortkommen oditi (-ídem), *impf.* odhájati; (ſich fortbringen) preživíti se, kruh si slúžiti; (von Gewächſen und Thieren) rasti (rastem), uspévati; zrasti, uspéti, obnésti se.

Fortkommen *n.* odhòd; naprédek, uspéh; ein beſſeres — boljši kruh, boljše življénje; (v. Pflanzen) rast (-i); (Lebensmittel) kruh, živež, hrana.

Fortlauf *m.* ték.

fortlaufen utéči, ubéžati (-bežím); *fig.* raztézati se, razprostírati se.

fortlaufend zaporéden, nepretŕgan, tekòč; *adv.* zdržema, zaporédoma; —e Nummer tekóča —, zaporédna številka.

fortleben *n.* daljnje življénje.

fortleiten odvóditi, razvóditi; *impf.* razvájati, prenášati *(phys.)*.

Fortleitung *f.* prenòs; — der Bewegung prenòs gíbanja *(phys.)*.

Fortleitungswelle *f.* prenósno vratilo *(phys.)*.

fortmachen ſich správiti se, pobráti (-bérem) se, pocedíti jo; *impf.* správ-ljati se, pobírati se.

fortpflanzen prenésti, presadíti; *impf.* prenášati, presájati; (vermehren, erzeugen) redíti, množíti, plodíti, saditi; zaredíti, pomnožíti, razmnožíti, zaplo-

Digitized by Google

diti, razplodíti, zasadíti; *impf.* razmnoževati, razplojevati, zasájati; (die Bärme) razširjati, raznášati *(phys.)*; ſich — razploditi se, zarediti se, razrásti (-rastem) se; *impf.* razplojevati se, zaréjati se.

Fortpflanzung *f.* zarédba, zaréja, razplódba, razplòd, razplodítev; (beš Menſchen) zárod; **Fortpflanzungs-** razplodílen.

Fortpflanzungsgeſchwindigkeit *f.* brzína ob. hitrόst širjenja.

Fortpflanzungsorgan *n.* plodílo.

fortrennen oddírjati.

fortrollen *tr.* valíti, váljati, tákati; zatóčiti, zavalíti; *intr.* tákati se, takljáti se.

Fortſatz *m.* podáljšek, nastávek.

fortſchaffen odpráviti, správiti, s poti správiti; *impf.* odprávljati, správljati.

Fortſchaffung *f.* odpráva.

fortſchicken poslάti (pôšljem), odposlάti, odpráviti; zagnáti (-ženem).

fortſchleichen izmúzati se, izmúzniti se, ukrásti (-krádem) se.

fortſchreiten pomekníti (-máknem) se, *impf.* pomíkati se, dalje stópati ob. koráčiti; (in Kenntniſſen) napredovati, uspévati.

fortſchreitend postópčn; —e Bewegung postópno gíbanje, pomíkanje.

Fortſchritt *m.* napréd̀ek, napredovánje, uspéh, prospéh; — machen napredovati.

fortſchrittlich napréd̀en.

Fortſchrittsmann *m.* naprednják.

fortſetzen nadaljevati, podaljševati.

Fortſetzung *f.* nadaljevánje, podáljšek; — folgt dalje prihódnjič.

fortwährend *adi.* vedèn, neprenehljiv; *adv.* nepreném̀oma, vedno, zdŕžema, venomér, vsevdilj.

fortziehen odríniti, odíti (-ídem), preséliti se; *impf.* odhájati, preseljevati se.

Fortzug *m.* odhòd, selítev, preselítev.

Forum *n.* (Gerichtsſtand) podsódnost.

Foſſil okamenèl; kopán.

Foſſilien *pl.* okamenína, izkopíne.

Fötus *m.* spočétek, zaródek.

Fourage *f.* klaja, krma, piča.

fouragieren klajo ꝛc. preskrbéti, *impf.* preskrbovati.

Fourier *m.* vojáški pisár, furír.

Fournier *n.* obkláda, nadèl, oplatíca.

fournieren obložíti, nadélati, oplatíti; *impf.* oblágati, obkládati.

Fracht *f.* tovor, naklàd; vozno blago, vozívo; (Gebür) voznína; **Fracht-** vozni, tovórni.

frachtbar vozèn.

Frachtbrief *m.* vozni list.

Frachtempfänger *m.* prejémnik blagá.

frachten za plačílo vóziti.

Frachter, Frachtführer *m.* vozník (tovórov).

Frachtgeld *n.* voznína.

Frachtgeſchäft *n.* vozníško podjétje, vozníški obŕt, vozništvo.

Frachtgut *n.* vozno blagó, vozívo.

Frachtkarte *f.* nakládni list.

Frachtkoſten *pl.* vozni stróški *pl.*

Frachtſatz *m.* postávek vozníne.

Frachtſchiff *n.* tovórna ob. prevózna ladja.

Frachtſtück *n.* tovor, tovórni kos, naklàd̀ek.

Frachttarif *m.* tovórna tarífa, tovórni cenóvnik.

Frachtverkehr *m.* tovórni promèt.

Frachtverſender *m.* pošiljátelj ob. razpošiljávec vóznega blagá.

Frachtwagen *m.* tovórni voz, težki voz.

Frack *m.* frak.

Fraction *f.* stranka, frákcija.

Fractur, Fracturſchrift *f.* nemško —, gótiško —, fraktúrno —, lomno pismo.

Frage *f.* vprašánje; eine — ſtellen vprášati, poprášati; *impf.* vprαševati, popraševati; **Frage-** vpraševálni.

Fragebogen *m.* vpraševálni list, vpraševálna pola.

fragen vprášati, prášati, poprášati, pobárati; *impf.* vpraševati, popraševati, pítati, bárati; (herumfragen) oprášati, *impf.* opraševati.

fragend prašajòč, prašáje, poprašujòč, izprašujòč ꝛc.

Fragepunkt *m.* vprašánje.

Frageſteller *m.* vprašávec, vpraševávec.

Frageſtellung *f.* vprašánje.

fragenweiſe *adv.* v vprašánjih, z vprašánji, vprašujòč.

Fragewort *n.* vprašálna beséda, vprašálnica.

Fragezeichen *n.* vprašáj.

fraglich zadévèn, dotíčen, oménjen; (ungewiſs) negotòv.

Digitized by Google

Fragment *n.* odlómek, kos (-a u. -ú).
fragmentarisch v odlómkih. [nar.
Fragner *m.* bránjevec; sadjár, kruš-
Fraisen *pl.* božjást, lišák; ſ. a. Epilepſie.
Franciscaner *m.* frančiškán, frančiškánec, fránjevec; =**kloſter** *n.* frančiškánski samostán; =**orden** *m.* frančiškánski réd (-a u. -ú), réd sv. Frančíška.
franco *adv.* pláčano, poštníne prosto.
frank svoboděn, prost; — und frei ves svoj, prost kakor ptica pod nebom.
Frank *m.* (Münze) francóski denár, frank.
frankieren poštníno napréj pláčati, pismo poštníne oprostíti, frankírati; *impf.* poštníno napréj plačevati.
frankiert *adi.* plačan, poštníne prost; *adv.* ſ. franco.
Frankierung *f.* plačílo poštníne.
Franſe *f.* resa, résica; prèm, čipék, cembi *m. pl.*; Franſen knüpfen résice vozláti.
Franzband *m.* francósko vézanje ob. vezílo, vézanje z usnjátim hrbtom.
Franzbaum *m.* pritlíkovec.
Franzbrantwein *m.* francósko žganje.
Franzoſen *pl.* (Krankheit) nesrámna bolézen (-i), francózi *pl.*
Franzperle *f.* francóski ob. ponarejéni ob. neprávi biser.
Franzwein *m.* francósko vino.
frappant presenetljiv, čudén; ſ. a. überraſchend.
frappieren presenétiti, prevzéti (-vzámem); daß hat mich frappiert zavzél sem se nad tem, začúdil sem se temu; ſ. a. überraſchen.
Fraß *m.* žrtje, žrenje; (Futter) živež, píča, krma; (Freßgier) požrešnost, samogóltnost, goltnost.
Fraßtrog *m.* korito.
Frater *m.* brat, fratér.
fraternisieren brátiti se, drúžiti se.
Fraternität *f.* brátovščina.
fratſcheln izpraševati, popraševati, govoríčiti; branjáriti, krušnáriti, prekupovati.
Fratz *m.* smŕkavec, smrkolín, otročáj, páglavec.
Fratze *f.* spaka; Fratzen machen páčiti se; spáčiti se.
Fratzenbild *n.* spaka, grda ob. pretírana podóba.
Fratzengeſtalt *f.* spaček, pošást, grdóba.
fratzenhaft spakast; nagnúsen, smešén, pretíran.
Frau *f.* gospá; (Ehefrau) sopróga, žena, pridrúga; (Hausfrau) gospodínja, gospodarica; eine — nehmen ženíti se; oženíti se; die — Meden gospá Medénka, gospá Medénova; der — gospéjni.
Frauchen *n.* ženka, ženíca. [ljiv.
fraudulos goljufiv, slepárski, prevar-
Frauen- ženski; gospéjski.
Frauenbild *n.* ženska; (ein Bildnis der Jungfrau Maria) podóba device Marije.
Frauencis *n.* Marijino steklo.
Frauenfeind *m.* sovrážnik ženstva; ſ. a. Weiberfeind.
Frauenfingerkraut *n.* devíce Marije kožúšček.
Frauenfiſch *m.* platica.
Frauengürtel *m.* (v. Metall) sklepánec.
Frauenhaar *n.* ženski lasjé *pl.*; *bot.* devíce Maríje lasci; prédenica.
Frauenhemd *n.* ženska srajca.
Frauenkäfer *m.* polónica, božji volék.
Frauenkirche *f.* cerkév Mátere Božje.
Frauenkloſter *n.* nunski samostán.
Frauenorden *m.* ženski réd (-a u. -ú), réd za ženske.
Frauenſchuh *m.* ženski črevélj; *bot.* ceptèc, črevéljc.
Frauensperſon *f.* ženska.
Frauenſtand *m.* ženstvo; (in d. Kirche) ženska stran (-í).
Frauentag *m.* Šmarén, Šmárni dan, Gospójnica; Groß— Véliki Šmarén, Vélika maša, Vélika Gospójnica; Klein— Mali Šmarén, Mala maša, Mala Gospójnica.
Frauenunterkleid *n.* gózec.
Frauenvolk *n.* ženstvo, ženske *pl.*
Frauenzeit *f.* ženska doba, žensko číščenje.
Frauenzimmer *n.* ženska stanica; (Perſon) ženska.
Fräulein *n.* góspica, gospodíčna.
Fräuleinſtift *n.* odgojišče ob. odgojevališče za gospodíčne.
frech drzovít, predrzén, smél; (ausgelaſſen) razuzdán, nesrámen; ein —er

Digitized by Google

Menſch predrznež, nesrámnik; die —e Perſon nesrámnica.

Frechheit *f.* drzost, drzovitost, predrznost, smélost.

Fregatte *f.* fregáta.

Fregattenvogel *m.* črna búrjevka od. búrnica.

frei svoboděn, pròst, svoj; (ohne etwas) brez *c. gen.*, pròst, čist; (ungefreit) svoboděn; — werden osvoboditi se, oprostiti se, osvojiti se, otéti (-tmèm) se; *impf.* osvobájati se, oprášćati se, osvájati se, osvojevati se; (in der Chemie) razvézati (-vézem) se, *impf.* razvezovati se; — von Schulden brez dolgóv; im Freien na planem, na jasnem, pod milim nebom; ein —er Platz odprt prostor; im —en Felde ſ. Feld; auf —em Fuße v prostósti; auf —en Fuß ſetzen izpustíti koga iz ječe od. iz zapóra; der Baum ſteht — drevó stojí na samem; er iſt nicht — ni sam svoj; aus —en Stücken sam od sebe, radovóljno; aus —er Hand prostovóljno, dobrovóljno; —en Lauf laſſen dem Rechte prava ne ovírati; es ſteht ihm — na izvólji mu je, na izbér mu je dano; —e Wohnung brezplačno stanovánje; —er Gegenſtand neobvézni od. prosti predmèt; ich bin ſo — drznem se; —e Wärme razvézana toplóta; — heraus narávnost, odkritosrčno, iz očí v očí. [cev.

Freibataillon *n.* bataljón prostovóljcev.

Freibauer *m.* svobódnik.

Freibeuter *m.* pomórski ropar, — tolovàj, gusár.

Freibeuterei *f.* pomórsko róparstvo, gusárstvo.

freiblätterig prostolist, prostolístən.

Freibrief *m.* svobódnica, oprostílni list.

Freibürger *m.* svobódni državljan.

Freicorps *n.* krdélo od. vój prostovóljcev.

freidenkend svobodnomíseln.

Freie *f.* plan (-i), planóta.

freieigen prostolástən.

freien snúbiti; zasnúbiti; — gehen na ógledi od. na rázgledi iti (grem) (Brautſchau).

Freien *n.* snubítev.

Freier *m.* snubáč, snuběc, snubok; auf —s Füßen ſtehen ženíti se.

Freiersmann *m.* ſ. Freier. [niku).

Freifahrung *f.* pregledovánje (pri rúd-

Freifrau *f.* barónica, barónka, barónovka.

freigeben osvobodíti, izpustíti; *impf.* osvobájati, izpúščati; (erlauben) dopustíti, *impf.* dopúščati; den Handel — svobódno kupčíjo dopustíti. [ljiv.

freigebig darežljiv, radodárən, dobrót-

Freigebigkeit *f.* darežljivost, darljívost, radodárnost.

freigeboren svobodnorójen, svobódnega rodú.

Freigebung *f.* osvobodítev, izpúst; (der Obligation) odvéza (obligácije).

Freigeiſt *m.* svobodnomíselnik, svobodnovérec.

freigeiſtiſch svobodnomíseln, svobodnovérən.

Freigelaſſene *m.* osvobojénec; *f.* osvobojénka.

Freigeld *n.* mrtváščina.

freigeſinnt svobodnomíseln.

Freigewicht *n.* prosta teža.

Freiglaube *m.* prostovérstvo, svojevérstvo.

Freihafen *m.* svobódno pristaníšče, prosta luka.

freihalten živeż od. hrano komu zastónj dajáti.

Freihandel *m.* svobódna kupčíja od. trgovína. [nje.

Freihandzeichnen *n.* prostoróčno rísa-

Freiheit *f.* svobóda, prostóst; (Kühnheit) drznost, predrznost; — en *pl.* svobóščine; in — ſetzen osvobodíti, izpustíti koga iz ječe od. iz zapóra, dati (dam) komu svobódo; *impf.* izpúščati ɔc., dajáti ɔc.; ich nehme mir die — bodi mi dovóljeno, drznem se.

Freiheitsbrief *m.* svobóščinska listína.

Freiheitsdrang *m.* svobodożéljnost, hrepenénje po svobódi.

freiheitsliebend svobodoljúbən.

Freiheitsſtrafe *f.* kazən na svobódi, — na prostósti.

Freiherr *m.* barón.

freiherrlich barónov, barónski.

Freihufe *f.* svobódno zemljíšče.

Freiin *f.* ſ. Freifrau.

Digitized by Google

Freikarte *f.* brezplačni listek.
Freiknecht *m.* konjedérski hlapec; krvnik, rabelj.
freilaſſen ſ. freigeben.
Freilaſſung *f.* oprostítev, izpúst, izpústba, osvobodítev; dopustítev.
Freilehen *n.* svobódni fevd.
freilich kájpada, sevéda, kako pa, res; (zwar) sicer.
freimachen osvobodíti, oprostíti; *impf.* osvobájati, oproščevati; ſich — osvojiti se česa, osamosvójiti se; *impf.* osvájati se, osamosvájati se.
Freimarke *f.* brezplačna znamka.
Freimaurer *m.* svobodnják, prostozidár; **Freimaurerei** *f.* svobodnjáštvo, prostozidárstvo.
Freimuth *m.* odkritosrčnost, prostodúšen.
freimüthig odkritosrčen, prostodúšen.
Freimüthigkeit *f.* prostodúšje.
Freiſaſs *m.* svobódnik, svobodnják, lastíněc.
Freiſchärler *m.* prostovóljec; *pl.* vojáški radovóljci.
Freiſchüler *m.* neplačujóči učénec, učénec prost učnine.
Freiſchurf *m.* svobódni rudoslèd, svobódna rudoslédba.
Freiſchürfer *m.* svobódni rudoslédec.
Freiſchurfgebür *f.* rudoslednína.
Freiſinn *m.* svobodnomíselnost, svobódna miſél (-i).
freiſinnig svobodnomíseln; der Freiſinnige svobodnják.
Freiſinnigkeit *f.* ſ. Freiſinn.
freiſprechen oprostíti, za nedólžnega spoznáti; *impf.* oproščevati, za nedólžnega spoznávati; (v. der Anklage) oprostíti obtožbe; von Sünden — grehov odvézati (-vézem), *impf.* odvezovati; (von Lehrjungen) iz učénja pustíti, učénja oprostíti; *impf.* iz učénja púščati, učénja oproščevati.
freiſprechend, ein —es Urtheil oprostílna razsódba.
Freiſprechung *f.* osvobója, oprostítev; odvéza.
Freiſtadt *f.* svobódno mesto.
Freiſtätte *f.* zavétje, pribežalíšče.
freiſtehen, es ſteht ihm frei na izvólji mu je, na voljo od. na izbér mu je dano.
Freiſtelle *f.* brezplačno mesto.
freiſtellen, jmdm. etwas — na voljo, na izvóljo od. na izbér komu kaj dati (dam), *impf.* dajáti.
Freiſtunde *f.* ura praznovánja, prosta ura.
Freitag *m.* petek; am — v petek; an —en ob petkih.
Freitiſch *m.* brezplačna hrana.
freivererblich prostodéden.
Freiwerber *m.* snubáč, snubec; —in *f.* snubačica.
Freiwerbung *f.* snubítev.
freiwillig *adi.* prostovóljen, radovóljen, dobrovóljen, samovóljen, samohótěn, samoodsében, samorád; *adv.* sam od sebe, iz svoje volje, radovóljno.
Freiwillige *m.* radovóljnik, dobrovóljnik; *f.* radovóljka, dobrovóljka; der Einjährig-Freiwillige enolétni radovóljnik od. prostovóljec.
Freiwilligkeit *f.* prostovóljnost, radovóljnost, dobrovóljnost.
Freizügigkeit *f.* svobódna selítev, svobódno preseljevánje.
fremd tuj, stranski; inostránski, inozémski; vnánji, ljudski; (unbekannt) neznán, nepoznán; (seltſam) čuden.
fremdartig tuj; drugovŕsten, drugoróden, inoróden; čudovit.
Fremdartigkeit *f.* drugoródnost, inoródnost, inovŕstnost; posébnost, čudovítost.
Fremde *f.* tujína; tuja zemlja od. dežéla, neznána dežéla; in die — gehen po svetu od. na tuje iti (idem, grem), z doma iti; er war in der — z dóma je bil, po svetu je bil.
Fremde *m.* tujec; inostránec, inozémec; vnánji človek; *f.* tujka.
Fremdenbuch *n.* zapísnik tujcev, tujska knjiga, knjiga za tujce.
Fremdengeſetz *n.* zakon o tujcih.
Fremdenpolizei *f.* policija za tujce.
Fremdenthum *n.* tujínstvo.
Fremdenverkehr *m.* dohájanje tujcev.
Fremdenweſen *n.* tujstvo, kar se tiče tujcev, tujska opravila.
fremdgeboren tujeróden, tujega od. vnánjega rodú.
Fremdheit *f.* tujstvo; (Unkenntniß) nevédnost, neznánje.
Fremdling *m.* tujec, inostránec, vnánji človek, priseljenec; — werden tújiti

Digitized by Google

se; potújèiti se; *impf.* potujčevati se; **fremdlings-** tujski.

Fremdſucht *f.* tujčeválnost, pretírano posnémanje tujih šeg.

fremdſüchtig tujčeválen.

Fremdwort *n.* tujka, tuja beséda.

fremdzüngig inojezíčen, túјega jezíka.

frenetiſch razvnét, razjárjen, besén, frenétičen.

frequent pogóstən; ljudnat, zeló obiskován.

Frequentation *f.* obiskovánje.

Frequentationszeugnis *n.* izpričeválo o obiskovánju šole.

Frequentativum *n.* (Verbum —) ponavljálnik, ponavljálni glagol.

frequentieren obiskovati.

Frequenz *f.* mnoštvo, pogóstno prihájanje; obiskovánje; obiskovánost.

Frescomalerei *f.* slíkanje na mokro ob. na presno.

Freske *f.* slika na presno, podóba na mokro slikana, freska.

Freſsbegierde *f.* požrésnost, samogóltnost, snédenost.

freſsbegierig požrésən, samogóltən, snéden, hlastézən, lákotən.

Freſſe *f.* žrelo; gobec, rilec.

freſſen žreti (žrem), jesti (jem); požréti, pojésti, snesti; *impf.* požírati, pojédati; (Körner) zobati (zobljem); pozóbati; (Gras) múliti; pomúliti; (gierig —) hlastáti; pohlastáti; (um ſich —) razjédati; razžírjati se.

Freſſen *n.* žrtje, žrenje; (Speiſe) piča, krma, jed (-i); *fig.* slabo jelo.

freſſend (gefräßig) goltáv, hlastézən; (ätzend) razjedljiv.

Freſſer *m.* žerec, snedež, snéda, požerúh, požrésnik; —in *f.* požrésnica.

Freſsgier *f.* ſ. Freſsbegierde.

freſsgierig ſ. freſsbegierig.

freſſig, freſſend in Zſſgn. -jèd, -jédən, -žrtən. [*n. pl.*

Freſsloch *n.* (im Schweinſtall) jádrna

Freſsluſt *f.* lákot (-i), lákota, požrljívost.

Freſsſucht *f.* ſ. Freſsbegierde.

Freſstrog *m.* korito.

Freſswerkzeug *n.* žirálo, žrelo.

Frettchen, Frettwieſel *n.* bela podlásica, vrética.

Freude *f.* veselje, rádost; — haben veseliti se, radovati se; ein Tag der — veséli dan, dan veselja; mit —n z veséljem, prav rad; **Freuden-** veséli, rádostni.

Freudenbecher *m.* kupa veselja ob. rádosti.

Freudenbotſchaft *f.* vesélo oznanílo, veséla vest (-í), veséli glas (-a u. -ú).

Freudenfeſt *n.* veselica, veséli god (-a u. -ú) ob. praznik, veséla slavnost.

Freudenfeuer *n.* kres.

Freudengeſchrei *n.* vrisk, veséli krik, veséli hrup; ein — erheben vrisk zagnáti (-zénem), zavrískati, zaúkati.

Freudenhaus *n.* dom veselja; hotníščnica.

Freudenleben *n.* vesélo ob. prijétno življénje.

Freudenlied *n.* radovánka. [rádosti.

freudenlos nevesél, brez veselja ob.

Freudenmahl *n.* veséla pojédina, veséle gostí *pl.*, veséla gostba, gostija.

freudenreich poln veselja ob. rádosti, prevesél, prerádostən.

Freudenruf *m.* rádostni krik, veséli klic, vrisk.

Freudentag *m.* veséli dan, dan veselja.

Freudentaumel *m.* rádostna opojénost, rádostna omáma, opójna radost.

Freudenthräne *f.* solza veselja ober rádosti.

freudenvoll veselja ob. rádosti poln.

freudetrunken veselja pijàn, rádosti opojèn.

freudig vesél, rádostən.

Freudigkeit *f.* veselje, radost.

freuen veseliti; razveseliti; ſich — veseliti se, radovati se, vesél biti (sem); razveseliti se, vzradovati se; *impf.* razveseljevati se.

Freund *m.* prijátelj; er iſt ein — vom Spielen, Trinken ꝛc. rad igrá, pije ꝛc.

Freundchen *n.* ljubi prijátelj, prijátelj-

Freundin *f.* prijáteljica. [ček.

freundlich prijázən, mil; — thun prikupovati se, dobrikati se, míliti se, prilizovati se, sladkáti se; (hübſch) lep, ugóden.

Freundlichkeit *f.* prijáznost.

freundlos brez prijátelja ober prijáteljev.

Digitized by Google

Freundſchaft *f.* prijáteljstvo; pobrátimstvo; — ſchließen sprijáteljiti se, sprijázniti se, pobrátiti se.

freundſchaftlich prijáteljski, prijázen; *adv.* prijáteljsko.

Freundſchafts- prijáteljski.

Freundſchaftsbund *m.* prijáteljska zveza od. vez (-i).

Frevel *m.* zlobnost, zloba, hudobija, pregréha; (Verbrechen) hudodélstvo, zločínstvo, zlódejstvo; (Beſchädigung) škoda, kvar; (Entheiligung) oskrunítev, oskrúmba.

frevelhaft zloběn, hudóběn, zlóčestěn, zločest, zločínski; (verwegen) predrzèn, drzovit.

Frevelmuth *m.* zlóbnost, zločestost; (Verwegenheit) predrznost, drzovítost.

freveln grešíti, zločíniti, zloběn biti (sem).

Frevelthat *f.* hudodélstvo, zločin, zločínstvo, hudobija; zlobno od. brezbožno dejánje.

freventlich predrzèn; ſ. a. frevelhaft.

Frevler *m.* hudóbnež, zlobnež, zlóčestnik, brezbóžnik; hudodélec, hudodélnik, zločínec; predrznež; —in *f.* hudóbnica, brezbóžnica, zlóčestnica; hudodélnica; predrznica.

Fricaſſee *n.* sesekljáno mesó z rázними priméski, sesekljanína.

Friction *f.* drgnjenje, trenje.

Friede *m.* mir (-a u. -ú); (Ruhe) pokoj; Frieden ſchließen mir skléniti, pomiríti se; — ſei mit euch! mir vam bodi! mir z vami! —n ſtiften miriti; pomiríti; in —n leben v miru živéti; den —n ſtören mir rúšiti od. kalíti; mir razrúšiti; — ſeiner Aſche Bog mu daj večni mír in pokoj; **Friedens-** miróvni, mirni. [mirú.

Friedensabſchluſs *m.* pomírje, sklep

Friedensbedingung *f.* pogój ober uvèt mirú, mirovni pogój od. uvèt.

Friedensbote *m.* glasník —, glasítelj —, vestnik mirú.

Friedensbotſchaft *f.* oznanílo mirú, vest (-i) o miru.

Friedensbrecher *m.* mirolómec, rušítelj mirú.

Friedensbruch *m.* prelomítev mirú, mirolóm, mirolómstvo.

Friedensbund *m.* zavéza mirú.

Friedenscongreſs *m.* sestánek miroljúbov, mirovni shòd, zbòr za mir od. zarádi mirú.

Friedensengel *m.* angel mirú.

Friedensgage *f.* plača ob miru; vojáška mirovna plača, mirovnína.

Friedensgericht *n.* mirovno sodíšče.

Friedensgöttin *f.* boginja mirú.

Friedensliebe *f.* miroljúbje.

Friedensrichter *m.* mirovni sodník, razsodník.

Friedensſchluſs *m.* pomírje, sklèp mirú.

Friedensſtand *m.* mirovni stalež.

Friedensſtifter *m.* mirítelj, pomiritelj, snovátelj mirú.

Friedensſtörer *m.* kalívec od. rušítelj mirú, zdražník.

Friedensunterhändler *m.* pogájavec za mir od. zarádi mirú.

Friedensvermittler *m.* posrédnik mirú.

Friedenszeit *f.* čas od. doba mirú, mirovánje; zur — ob miru, v miru, v mírnem času.

friedfertig miroljúběn, miroljubiv, mirěn, mirljiv. [nost.

Friedfertigkeit *f.* miroljúbje, miroljúb-

Friedhof *m.* pokopališče, grobíšče, grobje. [mirno.

friedlich mirěn, krotěk; *adv.* izlépa,

friedliebend miroljúběn, miroljubiv.

friedlos nemírěn, nepokójen, brez mirú.

friedſam mirěn; tih, krotěk.

Friedſamkeit *f.* mirnost, krotkóst.

Frierbeule *f.* ozeblína, ozéba.

frieren pozébati, mraz trpéti; ich friere zebe me, mraz mi je; (zu Eis werden) zmrznìti, zamrznìti; *impf.* zmrzovati, zamrzovati.

Frieren *n.* mraz, zmrzlína, zmrzál (-i).

Fries *m.* fris, debéla volnína; (in d. Baukunſt) nakítje.

Frieſel *f. m.* opáhki *pl.*, izpáhki *pl.*, izpuščáj, prhljáj, priščáj, prišč, prosénec.

friſch svež, siróv, présen; (kühl) hladěn, studèn; (neu) nóv, mlad; (munter) živ, živáhen, čvrst, čil, iskěr; (eben gebracht) pričèn, tódinji, z. B. tódinja voda, d. i. otódi (jocben) prinesèna voda; —es Holz siróv les; —es Blatt zelen

Digitized by Google

list; —e Ware novo blagó; —er Baum mladikavo od. omládno drevó (-vésa); —es Brot kruh po péki; —es Gemüſe presnína; —es Pferd spočit od. čil konj; — gemolkene Milch prično mleko; — gewagt srčnóst veljá; auf —er That na samem dejánju; — zur Arbeit urno na delo! etwas —es novína. [ge!

friſchauf! *interi.* kviško, hájdi, na no-

Friſche *f.* svežóst; čvrstóst, čvrstóta; mrzlóta, studenóst; hlad (-a u. -ú), hladnost; živóst, živáhnost, čilost.

friſchen (Eiſen) prekovati, pretopíti, prečístiti, prepustíti; *impf.* pretápljati, prečiščati, prepúščati; ſ. erfriſchen.

Friſcheſſe *f.* pretapljálnica, čistilnica.

Friſchherd *m.* pretopílnica, topílno ognjíšče.

Friſchling *m.* (junges Schwein) prasíček, mladíček, spomladánjec. [ca.

Friſchofen *m.* pretapljálnica, topílni-

Friſchſtahl *m.* sirovo jeklo.

Friſchung *f.* ſ. Erfriſchung.

Friſeur *m.* lasničar, frizér.

friſieren razčésati (-čêsem); (Zöpfe flechten) splésti (-plétem); *impf.* razčesávati, splétati; (die Haare kräuſeln) kodráti, svedríti.

Friſierkamm *m.* češelj, redki glavník.

Friſt *f.* rók, obrók, doba; (Aufſchub) odlóg, odlášek; binnen Monatsfriſt čez mesec dni; zu jeder — vsak čas; letzte — zadnji —, končni rók; geſetzliche — zakoníti rók; unüberſchreitbare — neprestópni rók; — überſchreiten rók prestópiti.

friſten rók od. odlóg dati (dam), *impf.* dajáti; odložíti, *impf.* odlágati; das Leben — ubijati se, borno živéti, životáriti, komáriti.

Friſtengeld *n.* odložnína.

Friſtenprotokoll *n.* rokóvni zapísnik.

Friſttag *m.* določeni dan (dneva), rok, obrók. [odlóg.

Friſtung *f.* odklád, odláganje, odlóžba,

Friſtverlängerung *f.* odlóg, podáljšanje obróka.

friſtweiſe *adv.* po obrókih, obrókoma.

Friſur *f.* česanje, uravnáva las, frizúra.

frivol frivólen; ničévšen, prazen; lahkomíseln ali objéstšen v važnih, svetih rečéh.

Frivolität *f.* frivólnost; ničévnost; lahkomíselnost, objéstnost.

froh vesél, rádostšen, rád; ich bin — veselím se, povščéi mi je.

fröhlich vesél, rádostšen, dobrovóljšen; — ſein veseliti se, radovati se, dobre od. žídane volje biti (sem).

Fröhlichkeit *f.* radost, veselóst; (als Handlung) vesélje, radovánje, veselica.

frohlocken radovati se, vesélja poskakovati, veselja vrískati od. úkati.

Frohlocken *n.* radovánje, vrískanje od. úkanje (od vesélja).

Frohn- tlačánski, tlaški, rabótni.

Frohnarbeit *f.* tlaka, rabóta.

Frohnarbeiter *m.* tlačan, rabotník; zum — machen potlačániti.

Frohndienſt *m.* tlaka, rabóta; —e verrichten tlačániti, rabótati, tlako délati od. oprávljati.

Frohne *f.* tlaka, rabóta.

fröhnen tlačániti, rabótati, tlako délati od. oprávljati; (den Lüſten) streči (strežem), slúžiti.

Frohnfaſten *pl.* kvatre (kvater) *pl.*

Frohnfeſte *f.* ječa, tranča.

Frohnfuhre *f.* tlaka z vozom, vožnja za tlako, vozna rabóta.

Frohngeld *n.* tláščina, rabotnína.

Frohnherr *m.* gospodár tlake oder raból̀e.

Frohnleichnamsfeſt *n.* Télovo (-vega), dan od. praznik sv. Rêšnjega Telésa.

frohnpflichtig tlaki oder rabóti podvržen, dolžen tlako délati, rabótən.

Frohſinn *m.* veselóst, veselosrčje, dobra od. žídana volja, vesélo srcé.

frohſinnig dobrovóljen, veselosrčen, rádostšen, dobre od. žídane volje, vesélega srcá.

fromm pobóžen, blagovêren, bogoljúben, bogoslúžen, bogomil; (ſanft) krotšek, tih, pohlêvšen; (gütig) dobrótljiv, blag, usmiljen, milostiv, milosrčen; eine —e Stiftung blagovérna ustanóva; ein —es Legat blagovérna oporóka, pobóžno volílo.

Fromme *m.* pobóžnik; *f.* pobóžnica.

Frömmelei *f.* svetohlínstvo, svetohlímba, pobožnjáštvo.

frömmeln svetohlíniti, pobóžnost hlíniti, svétega se délati.

Digitized by Google

frommen streči (strežem), koristiti, hásniti, v prid od. v hasek od. na korist biti (sem).

Frommen *n.* hasěn (-i), hasěk, korist (-i), prid.

frommherzig pobóžěn, pobóžnega srca.

Frömmigkeit *f.* pobóžnost, bogoljúbnost, bogoslúžnost; krotkóst, pohlévnost; dobrótljivost.

Frömmler *m.* svetohliněc, pobožnják, licemérec; —in *f.* svetohlinka, pobožnjáča.

Fronte *f.* čelo, lice, pročélje, osprédje, prednja stran (-i).

Frosch *m.* žaba; *dem.* žábica; (Laubfrosch) rega, rákovec, vega; (Unke) urěh; (Wasserfrosch) rujht, rujhtáč; ein abscheulicher — žabúra; **Frosch-** žabji.

Froschader *f.* podjezična žila, žila podjezíčnica.

Froschfang *m.* žabja lov (-i).

Froschfisch *m.* morska žaba, žábovka.

Froschfuß *m.* krak.

Froschgequake *n.* regljánje, kvákanje.

Froschkraut *n.* žabja zel (-i).

Froschlache *f.* žabja mlaka od. mlakúža.

Froschlaich *m.* žabnjak, žabnik, krak.

Frost *m.* mráz, zmrzál (-i), mrzlína, sren.

Frostbeule *f.* ozeblína, ozéba.

frösteln, es fröstelt mich mrazi me, mraza drgetám od. drgécem, mraza se tresem, mráz me trese.

Frösteln *n.* mrzálica.

frostig mrzěl, zmrzěl, mrazěn, ledén, ziměn; ozébel, prezébel.

Frösteln *m.* zmrzlež, zmrzlák, zmrzljivec, zmrzli človek.

Frostsalbe *f.* mazilo za ozeblíno.

Frostschmetterling *m.* zimski pedíc.

Frostwetter *n.* mrzlo vréme (-ména), ostra od. huda zima.

frottieren otírati, drgniti; otréti (-tárem u. -trèm); (bohnen) voščíti; ovoščíti.

Frucht *f.* sad (-a u. -ú), plod; obróděk, pridělek; durch Pfropfen veredelte — cépljenka; *dem.* saděk, ploděk; *coll.* sadje, sadóvje; die Früchte pridélki, plodóvi; *fig.* naslédek, nastópek; ausstehende Früchte nepobráni plodóvi; Früchte der Barschaften donéski, užítki; — ansetzen zarodíti, zarod zastáviti; *impf.* zarájati, zarod zastávljati; **fruchtsadni**; zaródni.

Fruchtauge *n.* popěk, brst.

fruchtbar rodovítěn, rodovít, ploděn, plodovít, plodovítěn, plodonósen, plenjáv; (v. Bäumen) sadonósen, sadovít; — sein roditi, nesti (nesem), plénjati.

Fruchtbarkeit *f.* rodovítnost, plodnost, plodovítost ꝛc. [těv.

Fruchtbarmachung *f.* oplódba, oplodí-

Fruchtbaum *m.* sadno od. sadonósno drevó (-vésa).

Fruchtbaumzucht *f.* sadjárstvo.

Fruchtblatt *n.* plodni list.

Fruchtboden *m.* žítnica, kašča, kašta; plodíšče (*bot.*).

fruchtbringend sadonósen, plodonósen, koristonósen.

fruchten roditi, sad nositi od. prinášati; koristiti, hásniti; zaléči (-lézem), *impf.* zalégati; pomóči (-mórem), *impf.* pomágati. [tina.

Fruchtertrag *m.* pridélek, obróděk, lé-

Fruchtfeld *n.* rodno polje.

Fruchtfolge *f.* poljsko kolobárjenje.

Fruchtgarten *m.* sadni vrt, sadovnják.

Fruchtgehäuse *n.* oplódje; stachlichtes — ježica.

Fruchtgenuss *m.* užítek; lebenslänglicher — dosmŕtni užítek.

Fruchthandel *m.* žítna kupčija, kupčija od. trgovína z žítom; den — betreiben žitáriti, z žítom tŕžiti.

Fruchthändler *m.* žítni kupec, trgóvec z žítom.

Fruchthäuschen *n.* plodni kupček.

Fruchthaut *f.* mrena, koža, lupína, luščína.

Fruchthorn *n.* rog obílnosti.

Fruchthülle *f.* oplódje.

Fruchthülse *f.* strók, luščína.

Fruchtkeim *m.* kal, klica, zarod, zaródek.

Fruchtknospe *f.* brst, popěk.

Fruchtknoten *m.* plódnica (*bot.*).

fruchtlos *adi.* brezplóden, neplóden, jalov, brez sadú; (vergeblich) prazěn, nekoristěn, brez prida; *adv.* zastónj, brez uspéha.

Fruchtlosigkeit *f.* brezplódnost ꝛc.; nekorist (-i).

Digitized by Google

Fruchtmangel *m.* slaba létina, pománjkanje, stradež.
Fruchtmarkt *m.* sadni trg; (Getreidemarkt) žitni trg.
Fruchtnießer *m.* užítnik, uživávec.
Fruchtnießung *f.* uživanje, užítek.
Fruchtnießungsrecht *n.* pravica užítka.
Fruchtpreis *m.* žitna cena; sadna cena.
Fruchtſchaden *m.* uíma, škoda na polju.
Fruchtſpeicher *m.* ſ. Fruchtboden.
Fruchtſtand *m.* plodóvje.
Fruchtſtiel *m.* pecélj, recélj.
Fruchttrieb *m.* mladika, zaródek.
Fruchtwechſelwirtſchaft *f.* menjáva setve, poljsko kolobárjenje, poljski kolobár.
Fruchtwein *m.* jábolčnik, hrúševec, hrúškovec.
Fruchtzweig *m.* mladika; klica.
Fructificierung *f.* oplódba, oplodítev; — der Barſchaften koristonósno nalaganje —, fruktifikácija gotovine.
frugal malojéden, zmérен; skromen.
früh *adi.* ran, zgodnji, prigódnji, zorén, jutránji; *adv.* zarána, rano, zgodaj; ſehr — na vse zgodaj, prav zgodaj; heute — davi, *adi.* dávišnji; — morgens na vse zgodaj, za bélega dné, za ránega jutra, s svítom od. z vidom, za vída; zu — prezgódaj, preráno; vom —en Morgen biš ... od ránega jutra do ...
Früharbeit *f.* jutránje od. jútrnje delo.
Frühbirne *f.* zgodnja hruška.
Frühe *f.* jutro; zgodnji čas; in der — zjutraj, zgodaj, zarána; in aller — na vse zgodaj.
früher *adi.* prejšnji, popréjšnji; *adv.* prej, popréj.
früheſtens najprej, najpopréj, kar najprej. [litév.
Frühgebet *n.* jutránja od. jútrnja mo-
Frühgeburt *f.* negódni plod; pórod pred časom, negódni pórod.
Frühgetreide *n.* jaro od. zgodnje žito, jarína.
Frühgottesdienſt *m.* zgodnja od. rana maša, zgódnjica, prva maša; (in der Adventzeit) zorna maša, zorníca.
Frühjahr *n.* ſ. Frühling.
Frühkirſche *f.* zgodnja od. rana črešnja, črešnja zgódnjica.
Frühkoſt *f.* kosílo, zájutrek, zájtrk.
Frühling *m.* pomlád (-i), spomlád (-i), vesna, vigred (-i), mladolétje, mladolétek; im — spomládi; **Frühlings**pomládnji, pomladánji, pomladánski, mladolétni, vígredni; (v. Früchten u. Thieren) jar: jaro žito, jara kokóš.
Frühlingsäquinoctium *n.* pomladánsko enakonóčje.
Frühlingsenzian *m.* svedrc.
Frühlingsfliege *f.* mladolétnica.
Frühlingsflur *f.* pomladánska od. cvetóča liváda od. trata. [mládi.
Frühlingsgöttin *f.* Vesna, boginja po-
Frühlingshenne *f.* járica, jarka, jarčka.
Frühlingshungerblümchen *n. bot.* kurje zdravje.
Frühlingslamm *n.* (männl.) jarec, jarček; (weibl.) járčica.
Frühlingspflanze *f.* pomladánska oder jára rastlina.
Frühlingspunkt *m. astr.* spomladíšče.
Frühlingsſafran *m.* pomladánski žafrán.
Frühlingszeit *f.* pomladánski čas.
frühmorgig dávišnji, zgodnji.
Frühnebel *m.* jutránja megla.
frühreif rano zrèl, prezgódaj od. preráno razvít, prigódnji. [vítek.
Frühreife *f.* rana zrélost, preráni raz-
Frühroth *n.* zárja, zora, jutránji žar.
Frühſaat *f.* rana od. jara setév.
Frühſtück *n.* kosílo, kosílce, zájutrek, zajtrk. [čati.
frühſtücken zajtrkovati, kósiti, kosíl-
frühzeitig *adi.* zgodnji, prigódnji, ran; *adv.* zgodaj, rano; allzufrühzeitig *adi.* prezgódnji, prerán; *adv.* prezgódaj, preráno, prevréd.
Fuchs *m.* lisica; *dem.* lisíčica; (Männchen) lísjak; (Pferd) rjav kónj, ridžan, ridžék, ridžko; (Menſch) prekánjenec; (Ducaten) rumenják; **Fuchs**- lisíčji.
Fuchsbalg *m.* lisíčja koža, lisíčina, lisičevína.
Fuchsbau *m.* lisíčja luknja, lisíčina.
Fuchseiſen *n.* lisíce *pl.*, železni skopec za lisíce.
fuchſen lisíčji.
Fuchsfell *n.* ſ. Fuchsbalg.
fuchſig lisičjerjav, ridž.
Füchſin *f.* lisíca.

Digitized by Google

Fuchsjagd *f.* lòv na lisíce. (kožuh.
Fuchspelz *m.* lisíčina, lisíčevina, lisíčji
fuchsroth rjàv ko lisíca, ridž.
Fuchsschrot *n.* lisíčnjak.
Fuchsschwanz *m.* lisíčji rep, metálica; rother — *bot.* rdéči ščir.
fuchsschwänzen lizati (ližem) se; prilizovati se, dobrikati se.
Fuchsschwänzer *m.* prilizovávec.
fuchsteufelswild, fuchswild hud kot vrag, vražjedivji.
Fuchtel *f.* ploščnáti meč.
fuchteln s ploščnátim mečem biti (bíjem), z golo sabljo máhati, s ploskom ob. plóskoma biti (bíjem), šuštráti.
Fuder *n.* voz, pelják, tovor.
Fug *m.* pravíca, oblást (-i); dovolítêv; pristójnost, primérnost; mit — und Recht po vsej pravíci.
Fuge *f.* sklèp, sklàd, spàh, stik, sklada; *mus.* sklàd, fuga.
Fügebank *f.* stružnik, spehoválnik, spehálnik.
Fügebock *m.* kobíla (kolárska).
fügen skléniti, spehníti (spáhnem), stekniti (stáknem), stŕniti, spojíti, zložíti; *impf.* sklépati, spehovati, stíkati, strínjati, spájati, zlágati; (lenken) obŕniti, uravnáti, urediti; *impf.* obráčati, ravnáti, uravnávati, urějati; sich — újemati se, strínjati se, stikati se; sich in etwas — vdáti se v kaj, *impf.* vdájati se; sich dem Geſetze — podvréči (-vŕžem) se zakónu, pokoriti se zakónu; (geſchehen) primériti se, nakljúčiti se, pripetíti se, prigodíti se; *impf.* primérjati se, dogájati se.
Fügewort *n.* veznik.
füglich primérən, pristójən, prikládən, príličən; *adv.* primérno, pristójno ⁊c.; dobro, zložno; tíkoma; (mit Recht) po pravíci, po potrébi.
Fügung *f.* zvéza; (Lenkung) uravnáva; — Gottes božja volja ob. naredba ob. previdnost, usóda.
fühlbar občútən, občutljiv, čutən.
Fühlbarkeit *f.* občútnost, občutljívost.
fühlen čútiti; občútiti; (durch Berührung) típati; otípati, potípati; ich fühle Luſt hoče se mi, želim, želja me obhája; sich — čútiti se, iméti (imám) se; svojo vrednost poznáti; wie fühlſt du dich? kako ti je? kako se čutiš? kako se ti godi?
Fühlen *n.* čuténje, čuvstvovánje.
fühlend čutljiv, čutən, občútən.
Fühlfaden *m.* tipálnica, tipálo.
Fühlhorn *n.* ſ. Fühlfaden; (b. Schnecken) rožíček.
fühllos brezčútən, neobčútən; brezsrčən, trdosrčən, trd.
Fühlloſigkeit *f.* brezčútnost, neobčútnost; brezsrčnost, trdosrčnost.
Fuhre *f.* vožnja, spelják; —n machen vóziti, péljati; (Wagen) voz.
führen vesti (vedem), vóditi, péljati; (zu Wagen) vóziti, péljati; (verwalten) vóditi, upravljati, oskrbovati; bei ſich — s seboj nósiti; — in ... vtekníti (-táknem), *impf.* vtíkati v kàj; — durch ... prevésti, *impf.* prevájati skoz kaj; die Feder — písati (pišem); Reden — govoríti; Krieg — vojskovati se; Klagen — tóžiti; Proceſſe — právdati se, prepírati se; Aufſicht — nadzorovati kaj; den Beweis — dokazovati; das Protokoll — zapísnik písati; die Verwaltung — upravljati; den Vorſitz — predsedovati; das Wort — (v iménu drugih) govoríti; hinter das Licht — prekániti, prevárити, oslepáriti; *impf.* várati, slepáriti; führe uns nicht in die Verſuchung ne vodi nas v izkušnjávo, ne izkúšaj nas; einen Titel — naslòv iméti (imám); dieſer Weg führt nach Krain ta pot drži na Kranjsko; die Regierung — vládati; zu Ende — dokončáti, dovršíti; einen Namen — imenovati se, zvati (zovem) se, klícati (kličem) se.
Führer *m.* vodník, vodja, vòj, vodítelj, vodéc, vojarin; —in *f.* vodníca, vodílja, vodíteljica.
Fuhrlohn *m.* voznína; (Fährgeld am Waſſer) brodnína, brodovina.
Fuhrmann *m.* vozník, vozár, vozáč; — ſein vóziti, vozáriti.
Fuhrmanns- vozárski; **-gewerbe** *n.* vozárstvo, vozárjenje.
Fuhrſtraße *f.* vozna cesta.
Führung *f.* vodba, voja, vodstvo; (Leitung) oskrbovánje, upravljanje; — der Vormundſchaft upravljanje varstva; ſ. a. Fügung.

Digitized by Google

Fuhrweg *m.* vozna pot, kolovòz, kolovóznik, kolovóznica.
Fuhrwerk *n.* vozílo; (Wagen) voz.
Fuhrwesen *n.* vozárstvo, vozníštvo.
Fulgurit *m.* strélna cev (-i).
Fülle *f.* polnóta, polnóst; (Überfluß) obílica, obílnost, izobílje, prebítek; in Hülle und — leben v izobílju ob̀er razpášno živéti; ſ. a. Füllſel.
füllen *tr.* pólniti; napólniti; *impf.* napolnjevati; (mit Flüſſigkeiten) nalíti (-lijem), natóčiti; *impf.* nalívati, natákati; (mit Körnern) nasúti (-spèm u. -sújem), *impf.* nasípati; (die Würſte) nadéti (-dénem), *impf.* nadévati; *intr.* žrebíti, žrebetéti, žrebé iméti (imám); ožrebíti se, storíti.
Füllen *n.* žrebé (-ta), žrebíček; (weibl.) žrebíca; — werfen ſ. füllen *intr.*
Füllen *n.* polnjénje, polnítev.
Füller *m.* polnívec, napolnjevávec.
Füllſaſs *n.* lij, liják.
Füllhorn *n.* rog obílnosti ob. izobílja.
Füllofen *m.* nasípna peč (-í).
Füllſel *n.* nadèv, nadévek; zalíjavica.
Füllſtich *m.* polnilni vbòd.
Füllung *f.* polnítev.
Füllungsfähigkeit *f.* natóčna zmóž- [nost.
Füllungsmahl *n.* polnjénica.
Füllwein *m.* zalíjavica, zalívka, dolív, vino za zalívanje.
Function *f.* delo; opravílo, oprávek, služba, posél.
Functionär *m.* opravník, opravítelj.
Functions-dauer *f.* poslóvna doba, čas službovánja; =**gebür** *f.* opravilnína, poslovnína; =**zulage** *f.* poslóvna —, opravílna dokláda.
Fund *m.* najdba; *fig.* iznájdba.
Fundament *n.* temelj, osnóva, stojálo, stalo, podstáva, podlóga.
Fundamental- teméljni, osnóvni, podstávni, glavni, poglavítni; =**abſtand** *m.* teméljna razdálja *(phys.)*; =**geſetz** *n.* glavni zakon; =**ſatz** *m.* glavni stavék; glavni rèk; načélo, podstávna misél (-i), glavno vodílo.
Fundation *f.* utemeljítev, ustanovítev, ustanóva, zalózba. [lohn.
Fundgeld *n.* najdnína; ſ. a. Finder-
Fundgrube *f.* rudnik; bogáta zalóga.
fundieren ſ. ſtiften.
Fundort *m.* nahajališče.
Fundus instructus *m.* gospodárske ob. gospodárstvene potrébščine *pl.*
fünf pet, petéro; **fünf-** pet-, petéro-.
Fünf *f.* pétka, petérka, petíca.
fünfarmig peterorò̀k.
fünfblätterig peterolístən.
Fünfeck *n.* peterokót, peterokótnik, peteroógelnik.
fünfeckig peterokótən, peteroógeln.
Fünfer *m.* petka, petérka, petíka; (Geldſtück) peták.
fünferlei petér, peterovŕstən.
fünffach, fünffältig petérən, petérnat.
fünffüßig peteronog, peteronóžən.
fünfgliederig peteroùd, peteroúdən, peteročlèn.
fünfhundert petsto.
fünfhundertmal pétstokrat.
fünfhundertſte petstótni.
fünfjährig petlétən.
fünfmal petkrat.
fünfmalig pétkratən, petérokratən.
fünfmonatig petmésečən.
fünfmonatlich vsak peti mesec.
fünfpercentig petodstótən.
fünfpfündig petfúntən.
fünfſeitig peterostràn.
fünfſilbig peterozlóžən.
fünfſtimmig peteroglásən.
fünfſtöckig s pétimi nadstrópji, peteronadstrópən.
fünftägig petdnévən, peterodnévən, peterodánski.
fünfte péti.
Fünftel *n.* petína.
fünftens petič, v peto.
fünfthalb pólpeti.
fünfzackig peterozòb, peterozobàt.
fünfzehn petnájst.
Fünfzehner *m.* petnájstka, petnajstérka; (Geldſtück) petnajstica.
fünfzehnerlei petnajstér. [nat.
fünfzehnfach petnajstérən, petnajstér-
fünfzehnhundert petnájststo.
fünfzehnmal petnajstkrat.
Fünfzehntel *n.* petnajstina.
fünfzehntens petnájstič, v petnájsto.
fünfzig pétdeset.
Fünfziger *m.* petdeseták; (der Fünfzigjährige) pétdesetnik, petdesetlétnik.
fünfzigerlei petdesetér.

Digitized by Google

fünfzigfältig petdesetéren, petdesetérfünfzigmal pétdesetkrat. [nat.
Fünfzigstel *n.* petdesetína.
fünfzigstens pétdesetič, v pétdeseto.
fungieren poslovati, službo opráv-ljati, službovati.
Fünkchen *n.* iskrica; *fig.* troha, tróhica, betva, bétvica.
Funke *m.* iskra.
funkeln lesketáti (-tám u. -kéčem) se, plamikati, iskríti se, žaréti, migljáti.
funkelnagelneu čisto nòv, ves nòv.
funken iskríti se, iskre métati (méčem) od. sípati (sípljem).
Funkenzieher *m.* iskrováběc, izvajáč.
für zà; (anſtatt) namésto; was — ein kak, kakóv, kakšèn; Mann — Mann mož za možem; an und — ſich sam ob sebi; Tag — Tag dan na dan, vsak dan; ich — meine Perſon jaz sam, jaz zase; — mein Leben nicht za ves svet ne, za živi svet ne; — ſich ſprechen sam pri sebi govoríti; aus Liebe — ihn iz ljubézni do njega; (wider, gegen) zoper *c. acc.*, proti *c. dat.*
fürbaſs *adv.* dalje, mimo, napréj.
Fürbitte *f.* prósnja, priprósnja; eine — einlegen prósiti za koga.
fürbitten *m.* prošnjík, priprošnjík; (vor Gericht) zagovórnik, odvétnik.
Fürbitterin *f.* prosívka, prosíteljica, priprošnjica; zagovórnica.
Furche *f.* brazda, rázor, razgòn; *dem.* brázdica, razórek; (Runzel) guba, gubánica; (zum Ableiten des Waſſers) žleb (-a u. -ú), draga.
furchen brázditi, brázdati, brazde od. razóre délati, razorávati; (runzeln) grbíti, grbáncíti, gubáncíti, nabírati.
Furcht *f.* bojázen (-i), strah (-a u. -ú); — Gottes strah božji, bogabojéčnost; gerechte — pravíčen strah; ungerechte — krivíčen strah; — haben bati (bojim) se, strah biti koga (strah me je); in — gerathen zbati (zbojím) se, ustrášiti se, preplášiti se; in — halten strahovati; in — ſetzen ustrášiti, prestrášiti, preplášiti, v strah priprávíti.
furchtbar strašèn, strahótèn, strahovít, strahovítèn, strašánski, grozèn, srepínski; ein —er Menſch srépež.
Furchtbarkeit *f.* strašnost, strahovítost, groza.
fürchten, auch ſich — bati (bojim) se, strášiti se, plášiti se, v strahu biti (sem); ich fürchte mich bojím se, strah me je; fürchte dich vor Sünde boj se od. čuvaj se greha.
fürchterlich strašèn, strahovít, grozovít, grozèn, strašánski.
furchtlos nebojèč, nebojazljìv, nestrašljiv, neprestrášen, neustrášen, neplašljiv.
Furchtloſigkeit *f.* neustrášenost, neprestrášenost, nebojéčnost, nebojazljívost.
furchtſam bojèč, plah, plašèn, bojazljiv, plašljiv; ein —er Haſe bojazljivèc, plašljívec, plašljiv kakor zajec.
Furchtſamkeit *f.* plašnost, plašljívost, bojazljívost, bojéčnost.
Furie *f.* bésnica, divjávka, peklenica, fúrija; (Wuth) bésnost, razjárjenost.
furiös divji, besèn.
Fürkäufer *m.* prekúpec, prekúpnik, prekupovávec.
fürlieb ſ. vorlieb.
Fürſorge *f.* skrb (-í), oskrbovánje; ſ. a. Vorſorge.
Fürſprache *f.* priprósnja, zagóvor, zavèt; — einlegen prósiti za koga, zagovárjati koga.
Fürſprecher *m.* priprošnjik, zavétnik, zagovórnik; (Anwalt) odvétnik; —in *f.* priprošnjica, zavétnica, zagovórnica, besédnica, odvétnica.
Fürſt *m.* knez; (Herrſcher) vladár; zum —en machen poknéžiti, *impf.* poknéževati.
Fürſtbiſchof *m.* knezoškòf, knez in vladíka.
Fürſten- knéžji.
fürſtenmäßig knéžji, knéževski; *adv.* po knéže.
Fürſtenſohn *m.* knéževič, knézovič.
Fürſtenſtand *m.* knéževstvo.
Fürſtenthum *n.* knéževina, knežija.
Fürſtentochter *f.* knežna.
Fürſtin *f.* knéginja, knežnja.
fürſtlich knéžji, knéževski.
Furt *f.* brod (-a u. -ú), pregàz, pregazišče.

Digitized by Google

Fürtrag *m.* odnòs.
Furunkel *m.* tvór. [nito.
fürwahr *adv.* res, zarés, resnično, isti-
Fürwitz *m.* ſ. Vorwitz.
fürwitzig objéstěn; ſ. a. vorwitzig.
Fürwort *n.* zaimé (-iména), zaiměk.
Furz *m.* prdéc.
Fuſel *m.*, =öl *n.* pátoka.
fuſilieren ustrelíti, *impf.* stréljati.
Fuſion *f.* združítěv, fuzíja.
Fuß *m.* noga; *dem.* nožica, nógica; (Fuß des Berges) vznóžje, podnóžje, korén; (als Längenmaß) črevélj; (Berſuß) stopa, stópica; (am Webſtuhl) koza; zu — peš, péšice; zu — dienen za pešca od. pri pěšcih slúžiti; mit bloßen Füßen bos, bosonòg; gut zu — ſein dobér pešec biti (sem); ſich jmdn. zu Füßen werfen na koléna pasti (padem); auf freiem Fuße bleiben ostáti v prostósti; auf freien — ſtellen izpustíti iz zapóra; feſten — faſſen ustanovíti se; mit Füßen treten z nogámi teptáti; Fuß- nožni.
Fußbad *n.* kopel (-i) za noge.
Fußball *m.* nožna žoga.
Fußballen *m.* stopálo, blazína.
Fußbank *f.* podnóžje, podnóžnica.
Fußbekleidung *f.* obútalo, obuválo, obútel (-i).
Fußbeuge *f.* petni pregìb.
Fußblatt *n.* podplàt.
Fußboden *m.* tlà (tál) *pl.*, pòd, tlak.
Fußeiſen *n.* okóvi *pl.*, želézje, spona za noge; (zum Bergſteigen) deréze *pl.*
fußen opréti (oprèm) se, naslóniti se; *impf.* opirati se, slonéti; (ſich verlaſſen) zanésti se, *impf.* zanášati se.
Fußfall *m.* poklèk; einen — thun poklékniti, na koléna pasti (padem); *impf.* poklekovati.
fußfällig klečéč, na kolénih; ponížen; *adv.* klečé.
Fußfetzen *m.* obójek, krpa.
fußförmig stopálast.
Fußgang *m.* stezà; (im Schnee) gaz (-i), tir (-a u. -ú).
Fußgänger *m.* pešec, pešák; —in *f.* péšica, peška.
Fußgegend *f.* vznóžje.
Fußgeſtell *n.* podnóžje, podstávek, stojálo, stalo.
Fußkiſſen *n.* podnóžna blazína, blazína podnóžnica.
Fußkuſs *m.* poljùb na nogo.
Fußlappen *m.* ſ. Fußfetzen.
Fußmaß *n.* čréveljska méra.
Fußpfad *m.* stezà.
Fußreiſe *f.* peš-potovánje, hoja.
Fußrücken *m.* nart (-a), plesno.
Fußſchemel *m.* podnóžnik, podnóžnica, podnóžje. [nogi.
Fußſchmerz *m.* bol (-i) ob. bolečína v
Fußſohle *f.* podplàt; (b. vordere Theil) stopálo, stopál (-i).
Fußſtapfe *f.* stopínja; in jemandes —n treten hóditi za kom, stopínje pobírati, posnémati koga, ravnáti se po kom.
Fußſteig *m.* stezà; hodník; *dem.* stezica; =**recht** *n.* pravica steze.
Fußſtoß *m.* brca, cèbljaj, cebáda, cèbec, vrítnik; einen — geben brcníti, cèbniti; *impf.* cebáti.
Fußſtrick *m.* zádrga, zanka.
Fußſtück *n.* nožje.
Fußtritt *m.* stopínja; (Schritt) korák, stopáj; (Spur) sled (-a, -ú u. -í); ſ. a. Fußſtoß.
Fußvolk *n.*, **Fußtruppe** *f.* pehóta, peštvo, pešci *pl.*
Fußweg *m.* stezà, peš-pot.
Fußwurzel *f.* ſ. Fußrücken.
Fußzehe *f.* prst na nogi.
Futter *n.* piča, krma, klaja, poklája, klast (-i); (grünes Futter) muljáva; (Körnerfutter) zob (-i), zobánje; (Putzwerk) veje *pl.*, vejévje; (mit Mehl) oblóda; (für Menſchen) hrana, živež; (bei Kleidern) pódlaka, podvláka, podlóga, podšiv, pódšev (-a), podstáva; (hölzerne Bekleidung) obód, obój; (übrig gebliebenes —) izjédi *f. pl.*; (das den Kühen vor dem Melken gereichte —) prílast (-i); **Futter-** pični, klajni.
Futteral *n.* tòk, oboděk.
Futterbank *f.* slamoréznica, slamorézni stòl.
Futterboden *m.* svisli *f. pl.*, senica, seník, senják.
Futterbrett *n.* páznica, platnica.
Futtergemenge *n.* mésanica, mésana krma. [líšče.
Futtergewächs *n.* travúlja, pašno zé-

Digitized by Google

Futterleinwand *f.* platno za podlógo od. podšiv.
Futtermangel *m.* pománjkanje krme; es herrſcht — ljudjé nímaje krme.
Futtermehl *n.* oblóda, oblója.
füttern krmíti, klasti (kladem); poklásti; *impf.* pokládati; (mäſten) pítati, redíti; (von innen bekleiden) podvléči (-vléčem), podložiti, podstáviti, podšíti (-šíjem); *impf.* podlágati, podstávljati; (von außen) obložíti, obíti (-bíjem), obléči (obléčem), opážiti; *impf.* oblágati, obíjati.
Futternoth *f.* síla za krmo, pománjkanje krme.
Futterraufe *f.* jasli *f. pl.*
Futterſchneider *m.* slamorézec, rezáč.
Futterſchwinge *f.* rešétce, pól.
Futterſtroh *n.* slama za klajo; (in Bünden) otépi *pl.*
Futtertrichter *m.* senomèt.
Futtertrog *m.* koríto.
Futtervorrath *m.* zalóga krme.
Futterwicke *f.* grášica.
Futterzeug *n.* podvláka, podlóga, podstáva.
Futurum *n.* prihódnjik, prihódnji čas.

G.

Gabe *f.* dar, darílo; *dem.* darček, darílce; (Abgabe) davék, dávščina, dača; (Fähigkeit, Talent) zmožnost, sposóbnost, nadárjenost; er hat die —, ſich beliebt zu machen zna se prikúpiti.
Gabel *f.* vile *pl.*; (Eſsgabel) vílice *pl.*; (an Bäumen) rázsoha, rogovila, rogúlja; (Ofengabel) burklje *pl.*
Gabelbeichſel *f.* ójnice *pl.* [ljast.
gabelförmig viličast, rogovílast, rog-
Gabelfrühſtück *n.* kosílce, predjúžnik, dojúžnik.
gabeln natekníti (-táknem), nabósti (-bódem), nasadíti; *impf.* natíkati, nabádati; ſich — razcépiti se.
Gabenſammlung *f.* nabíranje darov od. milostínje.
gackern kokotáti (kokótem) kokodákati, kokodájskati, jáskati; (v. Enten, Gänſen) gágati.
Gackſen *n.* kokotánje, kokodájskanje.
gaffen zijáti, zijála prodájati; (vom Abgrund) zévati, rézati (režim).
Gaffer *m.* zijálo, zijávec; —in *f.* zijála, zijávka.
Gage *f.* plača, plačílo, mezda.
gäh ſ. jáh.
gähnen zéhniti, zévniti; *impf.* zéhati, zévati; ich gähne zéha se mi.
Gähner *m.* zéhavec, zeváč, zeválo.
Gähnſucht *f.* zéhavica, zéhavost.
Gähre *f.* kísanje; (von Bier, Wein) vrenje, kúhanje; (v. Brote) kvášenje.
gähren kísati se, kúhati se, vreti, kipéti; (v. Brote) kvásiti se, vzhájati.
Gährmittel *n.*, **Gährſtoff**, **Gährteig** *m.* kvas (-a u. -ú), kvasílo.
Gährung *f.* vrenje, kipénje; ſaure — kísanje; Teig— kvášenje, vzhájanje; faule — gnilóba; in — kommen vzkipéti, zavréti, skísati se; die ſaure — vollenden dokísati se.
Gainze *f.* pošévni žleb v straníščih, — pri lijákih.
Gala *f.* dvorna slovésnost od. svečánost, dvorska slavnost; práznična opráva.
Galakleid *n.* práznično oblačílo, praznja obléka, svečánostna opráva.
Galaktometer *n.* mlekomèr.
Galan *m.* ljubček, ljubóvnik, dragi, ljubí, mílček.
galant (artig) vljúden, priljúden, udvorljìv; (verliebt) zaljúbljen; (geputzt) nalíšpan, lep, gizdáv.
Galanterie *f.* vljúdnost, priljúdnost, udvorljívost, uglájenost; ljubovánje, milkovánje; (Putz) líšp; lepotíčje; =**händler** *m.* prodajávec lepotíčja, lepotínar; =**ware** *f.* lepotína, lepotíčje, lepotično blagó.
Galauniform *f.* pražnja —, slovésna uniforma.
Galeere *f.* galéja.
Galeerenſclave *m.* sužnik na galéji, galijáš, galijót.
Galgen *m.* vislice *pl.*, vešála *pl.*; =**friſt** *f.* kratèk odlòg (usmrtítve); =**humor** *m.* podvísliški humor; =**ſtrick** *m.* obešenják; maloprídnež.

Digitized by Google

Galimathias *m.* kolobócija, klobuštránje, neúmnost.

Gallapfel *m.* šiška, dobljíca.

Galle *f.* žolč; (Zorn) jeza, srd, zloba; **Gallen-** žolčni. [níti.

gällen žólčiti, greníti; ožólčiti, ogrè-

gallenartig žolčast.

gallenbitter gorjúp, greněk kakor žolč.

Gallenblase *f.* žolčnik, žolčni mehúr.

Gallengang *m.* žolčevód.

Gallenstein *m.* žolčni kamen.

Gallerie *f.* mostovž, hodíšče; (im Theater) pristrópje, galerija.

Gallerte *f.* žólica, zdriz, hladétina, ledétina.

gallicht žolčast.

gallig žolčen; *fig.* čemérčn.

Gallosche *f.* galóša, nabótnica.

Gallsucht *f.* žólčnica, zlaténica.

gallsüchtig zlaténičen; čemérčn.

Gallwespe *f.* šiškarica.

Galmei *m.* kalamína.

galonieren z résami obšíti (-šíjem), — okíniti.

Galopin *m.* brzotèk.

Galopp *m.* skòk, skokòt, skakónčc; im — skakóma, skókoma, v skòk.

galoppieren skakóma, v skòk jézditi.

galvanisch galvánski.

galvanisieren galvanizírati.

Galvanismus *m.* galvanizém.

Galvanoplastik *f.* galvanoplástika.

Gamander *m.* vredník.

Gamasche *f.* dokolenica, dokolénka, gamáša.

Gang *m.* hòd, prohòd, pohàj, hoja; (Curs) tek; (Gallerie) hodíšče, hodník, prehódi *pl.*, mostovž; (in der Mühle) kamen, tečáj, koló (-ésa); (Weg) pot, stezà; (ein unterirdischer —) prekòp, predòr; (in der Geologie) greda, žila.

gang und gäbe v navádi, naváden, običájen.

gangbar hoděn; izhójen, uhójen, utŕt; (im Curse) tekóč, veljáven.

Gängelband *n.* povódec, vojka.

gängeln vóditi, hóditi učíti, hóditi váditi.

Gängelwagen *m.* hodílnica, hodúlja.

Ganggeld *n.* hodarína, potnína.

Gans *f.* gos (-i), gosa; *dem.* goska; *fig.* avša, beba, goska; **Gänse-** gosji.

Gänseblume *f.* *(Bellis perennis)* marjética.

Gänsebraten *m.* pečéna gos.

Gänsedistel *f.* *(Sonchus oleraceus)* škrbínec.

Gänsefuß *m.* metlíka, kozji rep.

Gänsegang *m.* koracánje.

Gänsegeschnatter *n.* gáganje, gogòt.

Gänsehändler *m.* gosár; **-in** *f.* gosarica.

Gänsehaut *f.* kurja polt (-i), gomezice *pl.*, omráznica.

Gänsehirt *m.* gosár; **-in** *f.* gosarica.

Gänserich *m.* gosák.

Gänsestall *m.* gosínjak.

Gant *f.* dražba, stečáj.

ganz (*totus*) vès, vsá, vsè; (*integer*) cel; (vollständig) popóln; *adv.* celò, povsèm, popólnoma, čisto, zgòlj, práv; — und gar docéla, dočísta, dodóbra, do kraja, sevséma, sčínoma, sčístoma; — und gar nicht nikákor ne, celó ne, po nobéni ceni; — allein práv sam; — gewiss prav zarés ob. gotóvo.

Ganze *n.* celóta, celína; vsè, celo; im ganzen v vsem, splòh.

Ganzhübler *m.* celozémnik, celják, zemljàk.

ganzjährig celolétčn, za celo leto.

Ganzleinen *n.* čisto platno.

gänzlich *adv.* celò, povsèm, dočísta, dodóbra, do konca, črézinčrez, popólnoma; *adi.* popóln, docélen, vseobséžen.

ganzrandig celoròb.

ganztägig celodnévčn. [(-i).

Ganzzeug *n.* popólnoma izdélana snov gar *adi.* gotóv, dogotóvljen, priprávljen, prirejèn, dovršèn; (von Speisen) skuhan; *adv.* celò, práv, káj, páč; — viel prav mnogo, kaj mnogo, dokàj.

Garantie *f.* poróštvo, zagotovílo, jamstvo.

garantieren biti (sem) porok, dati (dam) zagotovílo, jámčiti.

garantiert zajámčen, zagotóvljen.

Garaus *m.* kraj in konec; — machen konec storíti, ukončáti, pogubíti, ubíti (-bíjem), ugonobíti.

Garbe *f.* snòp; *dem.* snopek, snopíč; *coll.* snopje.

Garbenband *n.* povréslo, povéslo.

Garbenbinder *m.* vezáč. [razstáva.

Garbenhaufen *m.* kopica, razstávka,

Digitized by Google

Garbenſchichte *f.* nasad.
Garbenzehent *m.* snopovína.
Garde *f.* telésna straža.
Garderobe *f.* oprava, obléka, oblačila *pl.*; (Kleiderkammer) oblačílnica.
Garderobier *m.* garderóbnik, oblačíl-ničar.
Gardine *f.* zagrinjálo, zástor, zavésa.
Gardiſt *m.* stražar, stražnik.
Gare *f.* gotóvost, godnost, zrelóst, dodélanost; (der Häute) ustrój; (vom Kupfer) čistost.
Garerz *n.* čista od. prečíščena ruda.
Garherd *m.* prečíščeválnica.
Garkoch *m.* skuhar, hranar.
garkochen skúhati.
Garküche *f.* kúhinja, skuhárna.
Garkupfer *n.* čisti bakër.
Garleder *n.* ustrójeno usnje, írhovina.
Garmachung *f.* strojítëv, ustrój; (des Kupfers) čistitëv, číščenje, prečíščevánje.
Garn *n.* preja; (Netz) mreža; (verwickeltes —) krotovíca; (zu ſehr gedrehtes —) presúkanec. [néla.
Garnele *f.* rák brez klešč, račič, gar-
Garnhandel *m.* kupčija od. trgovina s prejo, préjarstvo.
Garnhaſpel *m.* motovílo. [panje.
Garnichtsthun *n.* brezdélnost, postó-
garnieren oprémiti, *impf.* oprémljati.
Garniſon *f.* posádka, garnizija, garnizóna.
garniſonieren biti (sem) v posádki.
Garniſons- posádni; **=mannſchaft** *f.* vojáštvo v posádki, posádka.
Garnitur *f.* obróbëk, obšív; (Verzierung) líšp, olepšáva, okit; pripadajóča opréma. [čič.
Garnknäuel *m.* klobkó, klobček, klob-
Garnleute *pl.* drágarji *pl.*
Garnſack *m.* sák, mreža, vrša.
Garnſpule *f.* vítël, navíják, cevka.
Garnwinde *f.* motovílo, vijálo.
Garnwindhölzchen *n.* vivček.
Garofen *m.* prečíščeválnica, čistílnica.
Garſalz *n.* uvarjéna sol (-í).
Garſchlacke *f.* žlindra.
garſtig grd, gnusën, nagnúsën, nesnážën, umázan, nepogléden.
Garſtigkeit *f.* grdóst, nagnúsnost, nesnážnost.
Gärtchen *n.* vrtec, vrtič, vrtíček.
Garten *m.* vrt, ográd; **Wein—** vinógrad; **Baum—** sadovnják; **Blumen—** cvetnják; **Kräuter—** zelnik, zelinják; **Garten-** vrtni, povrtni. [vrta.
Gartenbau *m.* vrtníštvo, obdelovánje
Gartenbeet *n.* greda, leha; *dem.* gredíca, léhica.
Gartenbuch *n.* vrtnárske bukve *pl.*
Gartenbereſche *f.* oskóruša, skorš.
Gartenerde *f.* (črna) prst (-í).
Gartenfenchel *m.* komárček, komaráč.
Gartenfrucht *f.* povrtnína, vrtni sad.
Gartengemüſe *n.* zelenjáva, povŕtna zelenjád (-i).
Gartengeräth *n.* vrtnársko oródje.
Gartengewächs *n.* vrtna rastlína, povrtnína.
Gartenhaus *n*, vrtna híšica.
Gartenkunſt *f.* vrtnárstvo.
Gartenlaube *f.* hladnica.
Gartenleiter *f.* vrtnárska lestva.
Gartenmeſſer *n.* krivëc, vinjak, kosír, rezník, srpíca.
Gartenpflanze *f.* povŕtna rastlína.
gartenreich vrtnat.
Gartenroſe *f.* vŕtnica, goščávka, šipëk.
Gartenſchere *f.* vrtnárske škarje *pl.*
Gartenſchierling *m.* mala trobelíka.
Gartenſchwarzkehlchen *n.* pogorélček.
Gartenſenf *m.* bela gorčica, gorúšica.
Gartenweſen *n.* vrtnárstvo. [ja.
Gartenzaun *m.* vrtni plot, vrtna ográ-
Gartenzins *m.* vrtnína.
Gärtner *m.* vrtnár, vrtník; **Gärtner-** vrtnárski; **=burſche** *m.* vrtnárski učénec.
Gärtnerei *f.* vrtnárstvo; — betreiben vrtnáriti; mit der — erwerben privrtnáriti; mit der — verthun zavrtnáriti.
Gärtnerin *f.* vrtnarica.
gärtnern vrtnáriti.
Gartroſe *f.* j. Gartenroſe.
Gas *n.* plin, gaz.
Gasbehälter *m.* plinohrán.
Gasbeleuchtung *f.* plínova razsvetljáva od. svečáva. [vreti.
gäſchen péniti se, kipéti, šuméti,
Gäſcht *m.* pene *pl.*, kipénje.
gasförmig plinast.
Gasleitung *f.* plinovòd; **Gasleitungs-** plinovóden.
Gaſometer *m.* plinomër, gazometër.

Digitized by Google

Gäſpe *f.* periſčе, prgiſčе.
Gäſchen *n.* úličica.
Gaſſe *f.* úlice *pl.*, úlica; enge — zágata; **Gaſſen-** úlični, poúlični.
Gaſſenbube *m.* pouličnják, poúlični klatež; potepúh.
Gaſſenhauer *m.* poúlična popévka, kosmáta pesēm, kvanta.
Gaſſenkehrer *m.* úlični pometáč.
Gaſſenlaufen *n.* (Strafe) tek skoz šibe, šibanje.
Gaſſenmädchen *n.* poúlična ob. zaníkarna deklína, vlačúga, vlačúgarica.
Gaſſenpöbel *m.* poúlična druhál (-i).
Gaſſentreter *m.* postopáč.
Gaſt *m.* gost; (gelabener —) povábljenec, pozvánec; povábljenka, pozvánka; zu —e gehen v gostje ob. v goste iti (grem); zu —e ſein v gostéh ob. povábljen biti (sem), gostovati; **Gaſt-** gostínski, za gosta, za goste.
Gaſtbitter *m.* vábič, vabívec, vabnik.
Gaſterei *f.* gosti *f. pl.*, gostija, gostítev, pir, pirovánje.
gaſtfrei pogostljiv, postrežljiv.
Gaſtfreiheit *f.* pogostljívost, postrežljívost.
Gaſtfreund *m.* gost, gostoljùb.
gaſtfreundlich gostoljùb, gostoljúben.
Gaſtfreundlichkeit *f.* gostoljúbnost.
Gaſtfreundſchaft *f.* gostoljúbje.
gaſtfreundſchaftlich gostínski; —e Verbindung gostínska zveza. [nik.
Gaſtgeber *m.* gostítelj, gostník, gostil-
Gaſtgemach *n.* gostínska soba, soba za goste.
Gaſtgeſchenk *n.* gostínski dar.
Gaſtgewerbe *n.* gostílničarski obrt.
Gaſthaus *n.* gostilnica, gostílna.
Gaſthausinhaber *m.* gostilničar.
gaſthöflich gostilničarski, krčmárski.
gaſtieren gostovati, gost ob. v gostih biti (sem).
Gaſtin *f.* gostja, gostínja.
Gaſtleute *pl.* gosti.
gaſtlich gostoljúben; *adv.* gostoljúbno.
Gaſtmahl *n.* gostija, gostba, pojédina, obéd, pir, gosti *f. pl.*, gostje *n.*, gostovánje. [stoljúbja.
Gaſtrecht *n.* gostno pravo, pravo go-
gaſtriſch želódčen, trebúšen, gástričen; —es Fieber želódčna mrzlica.
Gaſtſpiel *n.* gostóvna —, gostínska igra, gostovánje.
Gaſtſtube *f.* gostínska soba.
Gaſtwirt *m.* gostílničar, krčmár; **-in** *f.* gostílničarica, krčmarica.
Gaſtwirtſchaft *f.* gostílničarstvo, krčmárstvo; — betreiben krčmáriti; durch — verthun zakrčmáriti, s krčmo zapráviti; mit der — erwerben prikrčmáriti, z gostílničarstvom pridobíti.
gäten ſ. játen.
Gatte *m.* (zakónski) mož ob. druže, soprog.
gatten ſich drúžiti se, továrišiti se; žéniti se, možíti se; páriti se.
Gattenmord *m.* umòr zakónskega drúžeta, soprogomòr.
Gatter *n.* mreža, rešétka, pletér, omrézje.
gattern omrežíti, zamrežíti, z omrézjem ográditi.
Gatterwerk *n.* rešétke *pl.*, omrézje.
Gattin *f.* (zakónska) žena, sopróga.
Gattung *f. (genus)* pleme (-na), rod (-ú u. -a); *(species)* vrsta, zvrst (-ſ); (Kategorie) rázpol (-óla).
Gattungsname *m.* imé (-na) rodú ob. pleména, splošno imé.
Gau *m.* okròg.
Gauch *m.* golobráděc; prismóda, bedák; gizdalín.
Gauchbart *m.* podlásci *pl.*, mah, puh, prva brada.
Gauchheil *n. (Anagallis)* kuroslèp, kozje zdravje, kurja črēšnjica.
Gaugraf *m.* okróžni grò.
Gaukelbild *n.* mamílo, slepílo, mamljíva podóba. [stvo.
Gaukelei *f.* obséna, sleparíja, slepár-
gaukelhaft glumljiv, slepárski, slepílen, mamljiv.
gaukeln glúmiti, slepíti, slepáriti, mámiti.
Gaukler *m.* glumáč; bajálnik; slepár; **-in** *f.* glumačica; bajálnica; sleparica, slepivka.
Gaul *m.* kònj; (verächtl.) kljúse (-ta), kljusa, gura.
Gaumen *m.* nebó; **Gaumen-** nebni.
Gaumenbogen *m.* nebni obók.
Gaumenknochen *m.* nébnica, nebna kost (-ſ).

Digitized by Google

Gaumenlaut *m.* nebnik.

Gaumenlüſtling *m.* sladkosnédēc, sladkosnédež.

Gauner *m.* slepár, goljúf, cigàn.

Gaunerei *f.* sleparija, cigánstvo, goljúfija.

Gaunerin *f.* sleparica, cigánka, goljúfinja, goljufica. [fēn.

gauneriſch slepárski, cigánski, goljúfgaunern slepáriti, peháriti, cigániti, goljufáti; oslepáriti, opeháriti, ocigániti, ogoljufáti.

Gaze *f.* tenčica, pajčolán.

Gazelle *f.* gazéla.

geachtet spoštován, častit, čislan.

Geächtete *m.* pregnánec, izgnánec, izóbčenec; *f.* pregnánka, izóbčenka.

Geächze *n.* stok, stókanje, ječánje.

Geäder *n.* žile *pl.*, žilje, žílstvo.

geartet naprávljen, uravnán; ſo — tak, takšēn, tákovšēn, take naráve, take čudi.

Geäſte *n.* veje *pl.*, vejévje.

Gebäck *n.* pecívo.

Gebackene *n.* pečénje, pečenína.

Gebälk *n.* tramóvje, gredje.

Gebäranſtalt *f.* porodílnica.

gebaren postópati, ravnáti; poslovati; gospodáriti; ſich — obnášati se, vesti (vedem) se, vládati se.

gebären rodíti; porodíti, povíti (povíjem); *impf.* rájati, porájati; (v. Vieh) storíti, vreči (vržem), skotíti; (v. Frauen) teliti, telétiti (se); otelíti se, obráviti se; (von der Stute) žrebíti (se), žrebetéti; ožrebíti se.

Gebärerin *f.* porodnica.

Gebärhaus *n.* ſ. Gebäranſtalt.

Gebärmutter *f.* máternica.

Gebärorgan *n.* rodílo.

Gebarung *f.* postópanje, ravnánje; poslovánje; upráva, gospodárjenje.

Gebarungs-periode *f.* uprávna doba; **=überſchuſs** *m.* uprávni prebítek.

Gebärzeit *f.* čas ob. doba poróda, porodni čas.

Gebäude *n.* stavba, zgradba, poslópje, zidánje. [na.

Gebäudeſteuer *f.* hišni davēk, domarí-

Gebein *n.* kostí *pl.*, okóstje. [čánje.

Gebelfer *n.* bévskanje, revskanje, bre-

Gebell *n.* lájanje.

geben dati, podáti; *impf.* dajáti, podájati; zum Geſchenke — podáriti, poklóniti; *impf.* poklánjati; Unterricht — učíti, poučevati; Ärgerniš — pohújšati, *impf.* pohújševati; die Erlaubniš — dovóliti; Folge — einem Geſuche ugodíti prošnji, uslíšati prošnjo; an Zahlungsſtatt — dati namésto plačíla; die Nachricht — naznániti; auf etwas nichts — nič se ne zméniti za kaj; ſich Mühe — prizadéti (-dénem) si; *impf.* prizadévati si, trúditi se; ſich — vdáti se, podáti se, odjénjati; was gibt es? kaj je? es gibt viele mnogo jih je; es gibt keinen Menſchen ni ga človéka; es wird ſich ſchon — se bode že uravnálo.

Geben *n.* dajánje.

Geber *m.* dajávec, darovávec, delívec; **=in** *f.* dajávka.

Geberde *f.* pokrét, gibljaj (obrázni); krétanje, gíbanje.

geberden ſich nósiti se, ob-, ponášati se, vesti (vedem) se, krétati se, délati se, páčiti se, držati (-žím) se; (ungebürlich) izvírati se; (wild) udelovati, divjáti, robániti, šáriti, zdelovati; (anmaßend) ščepériti se, prevzetovati, kríšiti se, repénčiti se.

Geberdenausdruck *m.* izráz na obličju, izrážanje s pokrétom.

Geberdenſpiel *n.* krétanje, obnášanje, pantomíma.

geberdig pačljiv.

Gebet *n.* molítev; **Gebet-** molítveni.

Gebetbuch *n.* molítvenik, molítvena knjiga, molítvene bukve *pl.*

Gebetläuten *n.* zvonjénje k molítvi.

Gebetzeit *f.* čas molítve.

gebeugt upógnjen, sključen, zgrbljen, pripognív.

Gebiet *n.* ozémlje, oblást (-i), okráj, okolíš, pokrájina; (Fluſs—) poréčje; (der Stadt) obméstje, mestna okólica; (der Wiſſenſchaft) stroka, polje znánosti.

gebieten ukázati (-kážem), zapovédati (-vém), veléti; *impf.* ukazovati, zapovedovati, velévati; (erfordern) zahtévati, térjati.

gebietend zapovedoválēn, velélēn, zapovedujòč; —e Art *f.* velélni naklòn, velélnik.

Digitized by Google

Gebieter *m.* zapovednik, zapovedovávec, oblastnik, poveljnik, ukazovávec; gospodár; =in *f.* zapovednica, zapovedovávka, oblastnica, ukazovávka.

gebieterisch ukazljiv, zapovedljiv, oblásten, gospodljiv; velélen, zapovedoválen; —e Noth silna —, huda —, neogíbna potréba. [žáve.

Gebietstheil *m.* del ozémlja, del dr-

Gebietsumfang *m.* ozémlje. [ba.

Gebilde *n.* tvor, tvorína; *geol.* stvor-

gebildet olikan, izobražen.

Gebildete *m.* olikaněc, izobraženec.

Gebinde *n.* zvežénj, zvezljaj, zvezék; (beim Spinnen) pasmo, povésmo; (bei Zimmerleuten) vezník.

Gebirge *n.* pogórje, gorovje, gorstvo, goré *pl.*; ſahleš — goličáva.

gebirgig gorát, hribovít, brdovít.

Gebirgs- gorski, pogórski, planínski, gorjánski, hribovski.

Gebirgsabhang *m.* obróněk; (ſtark abſchüſſig) plazovína, plazina.

Gebirgsart *f.* vrsta kámenja, kakóvost gorovja, hribína.

Gebirgsbach *m.* gorski potok, bístrica.

Gebirgsbatterie *f.* gorska baterija.

Gebirgsbeſchreibung *f.* goropísje.

Gebirgsbevölkerung *f.* hríbovsko ljudstvo, gorjáni, gorjánci, hríbovci, pogórci.

Gebirgsbewohner *m.* gorján, gorjáněc, pogórec, hríbovec. [selo.

Gebirgsdorf *n.* gorska vas (-i), gorsko

Gebirgsformation *f.* stvorba gorá, sestáva gorá.

Gebirgsgegend *f.* goráti kraj. pogórje, brda *pl.*, gorski svet. [grebén.

Gebirgsgrat *m.* gorsko sleme (-na),

Gebirgsgruppe *f.* sogórje, gorovje, obgórje, gorska skupína.

Gebirgskamm *m.* pogórsko sleme (-na), grebén.

Gebirgskarte *f.* goropísni zemljevid.

Gebirgskenner *m.* goroznáněc.

Gebirgskeſſel *m.* gorska kotlína.

Gebirgskette *f.* pogórje. [górje.

Gebirgsknoten *m.* gorski sklòp, raz-

Gebirgskunde *f.* goroznánstvo.

Gebirgsland *n.* goráta deželа, hribovíta ob. brdovíta deželа.

Gebirgsleute *pl.* gorjánci, hríbovci *pl.*

Gebirgsluft *f.* gorski zrak, planínski zrak.

Gebirgsmaſſe *f.* gorstvo, goré *pl.*

Gebirgspaſs *m.* (*pl.* —päſſe) gorska sotéska, klanec.

Gebirgsregion *f.* ſ. Gebirgsgegend.

Gebirgsrücken *m.* pogórski hrbét.

Gebirgsſchutt *m.* grušč.

Gebirgsſee *m.* gorsko jézero. [ré).

Gebirgsſpitze *f.* vrh, vrhúnec, rtič (go-

Gebirgsſtock *m.* gorski korén, gorski sklòp, — vozél.

Gebirgsſyſtem *n.* gorstvo.

Gebirgsvolk *n.* gorjánci, hríbovci *pl.*

Gebirgsweg *m.* gorska pot (-i), steza.

Gebirgszug *m.* pogórje.

Gebirgszweig *m.* gorska veja, gorski odráslek.

Gebiſs *n.* ozóbje, zobjé *pl.*; (des Zaumes) brzda, uzda, žvala.

Gebläſe *n.* píhanje.

Gebläſe *n.* puhálo, mehóvi *pl.*, sápniki *pl.*, píhala *pl.*

Geblök *n.* (des Rindviehs) múkanje; (der Schafe) beketánje, bléjanje; (der Ziegen) meketánje.

geblümt cvetén, cvetnat, cvetast, cvetíčast, rožast.

Geblüt *n.* kri (krvi); (Abſtammung) rod (-ú), rodovína.

gebogen slok, upógnjen, zakrivljèn, kriv, skljúčen, uprégnjen.

geboren rojen; — werden roditi se, poroditi se.

geborgen varén, shranjen, skrit, zavárovan, v zavétju, na varnem. [tost.

Geborgenheit *f.* várnost, zavétje, skri-

Gebot *n.* zapóved (-i), ukáz, povélje; die zehn —e Gottes deset božjih zapóvedi; zu —e ſtehen biti (sem) na službo, na ponúdbo, na voljo, na izbíro, pri rokah, na razpolaganje.

geboten zapovédan; —er Feiertag zapovédan praznik.

Gebräme *n.* obšítek, obšiv, obròb, okrájec, obróbek, okrájevina, rob.

Gebräu *n.* kuha, zvárek (piva).

Gebrauch *m.* raba, porába, upotréba, užívanje; von etw. — machen porábiti, upotrébiti, obníti (v prid); *impf.* rábiti, upotrébljati, obráčati; zum täglichen — za vsakdánjo rabo ob. potrébo;

Digitized by Google

(Gepflogenheit) navâda, šega, običáj; (Ceremonie) šega, obrèd; ſchädlicher — razváda; im —e ſein biti (sem) v navádi; zum —e dienen biti v porábo, slúžiti v kàj, rábiti za kàj; außer — ſetzen dejáti (denem) iz rabe, umekníti (-máknem) iz rabe; davon kann ich keinen — machen to mi ni za nobéno rabo, mi ne rabi, mi ne služi.

gebrauchen rábiti, upotrébljati; porábiti, upotrébiti; (anwenden) obrníti (v kaj), užíti (-žíjem); *impf.* obráčati (v kaj, v prid), užívati.

gebräuchlich navâden, običájen, rábən; v navádi; (v. Ausdrücken) rekóvən.

Gebräuchlichkeit *f.* navádnost, rabnost.

Gebrauchsanweiſung *f.* navòd ob. poúk, kako kaj rábiti, navòd o porábi.

gebrauchsberechtigt upravíčen k rabi; — ſein iméti (imám) pravíco do uporábe.

Gebrauchsberechtigte *m.* upravíčenəc k rabi, kdor ímá pravíco rábiti ali užívati kaj.

Gebrauchsordnung *f.* obrédnik.

Gebrauchsrecht *n.* pravíca do rabe ob. do užítka.

Gebrauſe *n.* šum, šumòt, vršénje, šu-

gebrech lomljiv, krhək; ſ. mürbe; (v. Geſtein) drobljiv, rušljiv.

Gebrechе *n.* trenje, lomljénje; bljuvánje; (weidm.) razríti kraj; rilčc divjih svinj.

Gebrechen *n.* napáka; hiba, nedostátək, pomanjkljivost; förperliches — telésna hiba, napáka.

gebrechen mánjkati, pri-, po-, zmanjkovati, nedostájati; zmánjkati, poíti (-idem); es gebricht an etwas pomanjkúje, nedostája česa.

gebrechlich lomljiv, lómən, drobljiv, krhək; (am Leibe) onemógəl, slàb, slabótən, hromótən, nebogljén.

Gebrechlichkeit *f.* lomljívost, krhkóst; onemóglost, nebogljénost, hromóta, slabótnost.

Gebreite *n.* raván (ravní), širjáva, planjáva, prostrána dolina.

Gebreſte *n.* ſ. Gebrechen (förperl.).

Gebröckel *n.* drobíž, mrvljénje.

Gebrüder *pl.* bratje *pl.*; brata *dual.*

Gebrüll *n.* rjovénje, tuljénje; (der Rinder) múkanje.

Gebund *n.* zvezək, povézək; (Garbe) snòp; (Stroh) otèp, stepnik, škopnik; (bei Waren) sod, bečək; (bei Buchbindern) povézica.

gebunden (z)vezan; —e Rede vézana beséda, stihi; —e Wärme utajéna toplóta, speča gorkóta; mit —er Marſchroute z odkázanim potom.

Gebundenheit *f.* vézanost, obvézanost.

Gebür *f.* pristójnost, spodóbnost; (Schuldigkeit) dolžnóst; (Abgabe) pristojbína; Schreibgebür pisnína; Einſchreibgebür vpisnína; Poſtgebür poštnína ꝛc. mittelſt der Endſilbe -nína.

gebüren pristáti (pristojim), pristájati (-jam, -jem), iti (grem) komu; es gebürt ſich spodóbi se, pristoji se, pristuje (pristje), pristójno je.

Gebürenäquivalent *n.* pristojbínski naméstək.

Gebürenausweis *m.* izkàz pristojbín.

gebürend spodóbən, pristójən, dolžən; —e Strafe zaslúžena kazən (-i).

gebürendermaßen pristójno, kakor se spodóbi.

Gebürenermäßigung *f.* zmanjšáva pristojbín.

gebürenfrei pristojbíne pròst, brez pristojbíne.

Gebürenfreiheit *f.* oprostítəv od pristojbín, pristojbínska prostóst.

Gebürennachlaſs *m.* izpreglèd pristojbíne.

Gebürenpflicht *f.* pristojbínska dolžnost.

gebürenpflichtig pristojbíni zavézan.

Gebürenſteigerung *f.* pristojbínski povíšək.

Geburt *f.* pórod, rojénje, roditəv, poroditəv; (das Geborenwerden) rojstvo; (die Frucht ſelbſt) zaróděk, spočétək; unzeitige — izpovítək; (die Abſtammung) rod; ein Edelmann von — rojen plemič, žláhtnega ob. plemenítega rodú, plemenite krví, plemenít po rodu; unehelicher — nezakónskega rodú; eheliche —, uneheliche — zakónsko —, nezakónsko rojstvo.

gebürtig rojen v .., rodú iz .., rodom iz ..; woher — kje si rojen?

Geburts- poródni, rodni; rojstni, rójstveni; (abſtammend) po rodu, po krvi.

Geburtsact *m.* porod.

Digitized by Google

Geburtsadel *m.* plemstvo po krvi, krvno plemstvo.

Geburtsarzt *m.* porodni zdravník, porodničár.

Geburtsbrief *m.* rojstni list.

Geburtsbuch *n.* rojstna knjiga.

Geburtsdorf *n.* rojstna vas (-i).

Geburtsfehler *m.* prirojéna hiba, prirojéna napáka.

Geburts-feier *f.*, **-feſt** *n.* rojstni dan, rojstni god, slávnica, god, slávina.

Geburtsglied *n.* rodílo.

Geburtshelfer *m.* porodni pomočník, porodničár; **-in** *f.* porodna pomočnica, bábica.

Geburtshilfe *f.* pomóč pri poródu, porodničárstvo, bábljenje, bábištvo; — leiſten pri poródu pomágati, bábiti.

Geburtsjahr *n.* rojstno leto, leto rojstva.

Geburtsland *n.* rojstna ob. rodna dežéla.

Geburtsliſte *f.* spisék ob. imenik rojéncev.

Geburtsmatrik *f.* rojstna knjiga, — mática.

Geburtsort *m.* rodíšče, rojstni kráj.

Geburtsrecht *n.* pravo po rodu ober po krvi, rodno pravo.

Geburtsregiſter *n.* knjiga rojéncev, rojstna mática.

Geburtsſchein *m.* rojstni list.

Geburts-ſchmerzen *pl.*, **-wehen** *pl.* porodne bolečine, porodni popádki.

Geburtsſtätte *f.* j. Geburtsort. [stva.

Geburtstag *m.* rojstni dan, dan roj-

Geburtstagsgeſchenk *n.* vezílo, darílo na rojstni dan.

Geburtstheile *pl.* rodíla *pl.*; (männl.) plodíla *pl.*

Geburtsverheimlichung *f.* zatájba —, zatajítev poróda.

Geburtszeit *f.* čas poróda, porod.

Gebüſch *n.* grmóvje, hosta, gošča, šuma, goščáva.

gebüſchreich grmóvnat, hostnat.

Geck *m.* gizdalín, gizdávec; šemež; štulež, napihnjenec.

geckenhaft gizdáv, nadút, napíhnjen.

Geckenhaftigkeit *f.* gizdávost, napíhnjenost, nadútost.

gedacht premíšljen; (erwähnt) omênjen, v mislí vzét.

Gedächtnis *n.* spomín, pamet (-i), pomnež; (Denkmal) spomíněk, spomenik; dem — einprägen v spomín (v glavo) vtísniti, zapómneti (-nim) si, zapámtiti; im — haben pómneti (-im), pámetovati, spomínjati se; aus dem — kennen znati (znam) na pamet, védeti (vem) na izúst; er hat ein ſchwaches — slabe glave je, slábega spomína je, težko pomni; **Gedächtnis-** spomínski, v (na) spomín.

Gedächtnisbuch *n.* spomínska knjiga, spomenica.

Gedächtnisfeier *f.* spomínska svečánost, spomínska slavnost.

Gedächtnismangel *m.* pománjkanje spomína, slab spomín.

Gedächtnismünze *f.* spomínski denár.

Gedächtnisrede *f.* spomínski govor.

Gedächtnisſchwäche *f.* oslabévanje spomína, slabo pámetovanje, slab spomín.

Gedächtnistag *m.* spomínski dan; (jährl.) oblétnica.

gedämpft podušen; (von der Stimme) priglušen.

Gedanke *m.* miseľ (-i): mišljénje, mnenje; naméra; —n haben misliti; auf andere —n kommen premísliti se, drúgega mnenja (drugih misli) postáti (-stánem); um einen —n za spoznánje, za dlako, prav malo; **Gedanken-** míselni, v mislih.

Gedankenflug *m.* vzlèt misli. [red.

Gedankenfolge *f.* zveza mísli, míselni

Gedankenfülle *f.* obílnost misli.

Gedankengang *m.* snovánje misli, míselni sporèd. [krog.

Gedankenkreis *m.* omíselje, míselni

gedankenleer brez misli, brezmíseln; pust, prazèn, puhèl.

Gedankenleere *f.* brezmíselnost; praznóta, puhlost.

gedankenlos brez misli, brezmíseln, tja v en dan; nepremíšljen.

Gedankenloſigkeit *f.* brezmíselnost; nepremíšljenost.

gedankenreich bogát z míslimi; domíseln.

Gedankenreichthum *m.* obílje misli, bogástvo misli.

Gedankenſtrich *m.* pomíšljaj.

gedankenvoll ves v mislih, zamíšljen.

Digitized by Google

Gedankenwelt *f.* misli *pl.*, miselni svet.

Gedärm *n.* čreva *pl.*

Gedärmentzündung *f.* vnética črev.

Gedeck *n.* kritje; krôv; (Tiſch—) namizje; die Tafel beſteht aus drei —en za tri je pogrnjeno, — priprávljeno.

gedeckt, —e Stute breja kobíla.

gedeihen prospévati, uspévati, uspéh iméti (imám), spéšiti se, izponášati se, rasti, napredovati; dospéti, prospéti; (von Speiſen) tékniti, v slast iti (grem), slúžiti; (gerathen) obroditi, obnésti se.

Gedeihen *n.* tek, uspéh, napréděk; Gott gebe ſein — Bog blagoslóvi, Bog daj srečo, — svoj blagoslòv.

gedeihlich prospéšen, spešen; tečen; tekótən, tekovít.

Gedeihlichkeit *f.* prospéšnost, spešnost; tečnost.

Gedenkbuch *n.* spomenica.

gedenken (geſonnen ſein) místiti, namẽnjen biti (sem), kániti, namerávati; nádejati se, úpati; (ſich erinnern) spómniti se, *impf.* spominjati se, pómneti, pámetovati, v mislih iméti (imám), místiti na; (erwähnen) oméniti, v misél vzéti (vzámem), opómniti; *impf.* omẽnjati, v misél jemáti (jémljem).

Gedenken *n.*, ſeit Menſchen— odkar ljudje pómnijo, — pámetujejo, od pámtiveka.

Gedenkmann *m.* pámetnik.

Gedicht *n.* spèv, pesẽm (-i), pesẽn (-i); (Erdichtung) izmišljáva, umíslek, basẽn (-i).

gediegen izvŕstən, dovŕšen, jédrnat, izbórən; (v. Metallen) samoróden, samočist; čist, suh, gòl.

Gediegenheit *f.* izvŕstnost, dovŕšenost, izbórnost; čistost.

Gedinge *n.* pogájanje, dogovárjanje; pogódba, zmena, dogóvor.

Gedonner *n.* grmẽnje.

gedrang tesẽn, stisnjen.

Gedränge *n.* gneča, stisk, stiska, prerív, prerívanje; (Verlegenheit) zadrégа, stiska.

gedrängt stisnjen, tesẽn; kratẽk; in —er Kürze kratko, obkrátkem, jédrnato; —er Stil jédrnat slog.

Gedrängtheit *f.* stísnjenost, stláčenost; jédrnatost.

gedrückt potŕt, pobít.

gedrungen jedrẽn, jedrovít.

Geduld *f.* potrpljénje, potŕpež, potrpežljívost, strpljívost; mit — potrpežljívo, strpljívo.

gedulden ſich potrpéti, strpéti; *impf.* potrpévati, potrpljénje iméti (imám).

geduldig potrpežljiv, strpljiv, potŕpẽn; —es Schaf krotka ovca.

geduldlos nestrpljiv, nepotŕpẽn, neučákan, neučákavẽn, nepotrpežljiv.

Geduldloſigkeit *f.* nestrpljívost, neučákanost.

gedünſtet dušẽn, parjen.

geehrt častít.

geeignet sposóbẽn, priprávẽn, prikládẽn, primérən, zmožən, dobẽlj.

Geeſt *f.* visóka ledína ob. goljáva.

Gefahr, Gefährde *f.* nevárnost, opásnost, napást (-i), pogíbel (-i); — laufen v nevárnosti biti (sem); — im Verzuge nevárnost v odlàganju.

gefährden v nevárnost pripráviti, *impf.* priprávljati, nevárən biti (sem).

Gefährdete *m.* tisti, komur nevárnost preti.

gefahrdrohend z nevárnostjo pretèč.

Gefährdung *f.* nevárnost, pretéča škoda.

gefährlich nevárən, opásən, pogíbeln.

Gefährlichkeit *f.* nevárnost, opásnost.

gefahrlos brez nevárnosti, varẽn.

Gefahrloſigkeit *f.* varnost. [dáš.

Gefährte *m.* továriš, drug, sodrúg, paj-

Gefährte *n.* (Fuhrwerk) vozílo, kola *pl.*; (Spur) sled.

Gefährtin *f.* tovarišica, družica.

gefahrvoll zeló nevárən ob. opásən.

Gefälle *n.* pád, padẽc, strmẽc, skòk; ein ſtarkes — habend padovít; (Abgaben) davki, dohódki *pl.*

gefallen ugájati, dopásti (-pádem) (se), dopádati (se), po godu biti (sem), všeč biti; (behagen) goditi, prijati; ugoditi; es gefällt mir godi mi, ljubi mi, všeč mi je, ljubo mi je; wenn es dir gefällt če se ti poljúbi, če ti je drago, če ti je práv, če se ti zdi; ſo lange es Gott gefällt dokler je božja volja; ſich — laſſen strpéti, prenésti.

Digitized by Google

Gefallen *n.* ugájanje, všéčnost, ugódnost, povóljnost; mir zu — meni na (za) ljubo, zavóljo mene; ich finde kein — daran to mi ne ugája, to mi ni po godu (všeč), to mi ne godí, to me ne veselí; er handelt nach seinem — ravná po svoji misli, po svoji volji, po svoji glavi; einem ein — erweisen ustréči (-strézem), ugodíti, za (na) ljubo kaj storíti; einem zu — sein ugájati, po godu (po volji, po misli) ravnáti, streči njegóvim željam.

gefallen *adi.* padël, pàl; —es Vieh crkovina.

Gefallene *m.* padli (človek, voják); *f.* padla (ženska).

gefällig prijétën, ugódën, všeč, všéčën, prikúpën; (dienstfertig) postrežljiv, postréžën, uslúžën, ustrežljiv, ustréžën, udvórën; ist es Ihnen — hóčete li? ali Vam je drago? es ist mir so — tako se mi ljubi, — rači, — hoče; was ist —? kaj bi radi? kaj želíte? kaj Vam je ugódno? sich — machen prikúpiti se, priljúbiti se; er hat ein —es Äußere je ugódnega obráza, — prikupljive vnánjosti; wollen Sie —st izvólite, ráčite.

Gefälligkeit *f.* ugódnost, prijétnost, všéčnost; (Dienstfertigkeit) postrežljívost, ugodljívost, postréžnost, poslúžnost, udvorljívost; aus — iz ljubávi; er ist die — selbst dobra duša je, sama postrežljívost ga je; Erweisung einer — uslúga; eine — erweisen ljubáv storíti, ustréči (-strézem), komu na (za) ljubo kaj storíti, prijáznost izkázati (-kážem), uslúžiti se.

Gefälls- dohodárstveni.

Gefällsamt *n.* dohodárstveni uràd.

Gefällsgesetz *n.* dohodárstveni zakon.

Gefällsstrafe *f.* dohodárstvena kazën (-i).

Gefällsübertretung *f.* dohodárstveni prestópëk.

Gefallsucht *f.* želja dopásti; spogledljívost.

gefallsüchtig željën dopásti; spogledljiv.

Gefälls-verkürzung *f.* dohodárstvena prikrajšáva; =**verwaltung** *f.* dohodárstvena upráva; =**verweser** *m.* dohodárstveni upravítelj.

gefaltet gubast; pregánjen.

gefangen u-, zajét, ulovljèn; — nehmen ujéti (-jámem), zajéti, ulovíti, prijéti (prímem); — halten ujétega iméti (imám) koga.

Gefangenanstalt *f.* jetníščnica.

Gefangenaufseher *m.* jetníški čuváj, — paznik.

Gefangene *m.* jetník; vóznik; Kriegs— vojni ujetník; *f.* jetníca, ujetníca.

Gefangennehmung *f.* u-, pri-, zajétje; u-, pri-, zajétba.

Gefangenschaft *f.* jetníštvo; sužnost, robstvo.

Gefangensetzung *f.* zapŕtje, zaprétje, zapòr.

Gefangenwärter *m.* jetníški čuváj, jetníčar.

gefänglich einziehen zapréti.

Gefängnis *n.* ječa, voza, temnica; zaprtíja, zapòr; (Gebäude) jetníščnica, tranča.

Gefängnisgenosse *m.* sojetník.

Gefängnisstrafe *f.* kazën (-i) zapóra, zapòr.

Gefängniswesen *n.* jetníštvo, ječárstvo.

Gefäß *n.* posóda; *coll.* posódje; *zool.* u. *bot.* cev (-í), cevka, žila.

Gefäßbündel *n.* cevni povézëk.

gefäßreich cevnat, žilnat, žilovít.

Gefäßsystem *n.* océvje, žilje.

gefasst priprávljen, mirën; — sein priprávljen biti (sem), pričakovati; sich — machen pripráviti se.

Gefasstheit *f.* priprávljenost, mirnost.

Gefecht *n.* borba, bòr; (Kampf) bòj; (Schlacht) bitëv, bitka; (Scharmützel) praska; (Zusammenstoß) spopàd, sprijèm; es kam zu einem — sprijéli so se, udárili so se, zbíli so se.

Gefechtsübung *f.* mečevánje; bojna vaja.

gefeiert slavën, slovèč, slavljen.

Gefeierte *m.* slávljenëc, godovník; *f.* slávljenka, godovníca.

gefeit začáran; neranljiv.

Gefertigte *m.* podpísani, podpísanëc; *f.* podpísana, podpísanka.

Gefiedel *n.* škrípanje (na gosli).

Gefieder *n.* perje; *dem.* pérjiče; (Geflügel) perotnina.

gefiedert pernat; (an den Füßen) kocast, kocínast, koconòg.

Digitized by Google

Gefilde *n.* poljána, polje, planjáva; liváda.
gefingert prstast.
Geflatter *n.* vihránje, frfránje.
Geflecht *n.* pletenína, pletér (-i), preplét, preplétek.
geflechtt pikast, lisast, pegav, pisan, prižast, marógast.
Geflimmer *n.* leskèt, lesketánje, sij.
geflijſſentlich *adv.* nalášč, hótoma, hoté, premíšljeno; *adi.* nakánjen, namíšljen.
Geflůder *n.* rake *pl.*, žleb, splàv.
Geflügel *n.* perotníce *pl.*, peróti *pl. f.*, krila *pl.*; (Federvieh) perotnína, kúretina, letávina, kurjád (-i), perjád (-i).
geflügelt krílat, okríljen, perótnat.
Geflunker *n.* bleskòt, bleščílo; hlastánje.
Geflüſter *n.* šepèt, šepetánje, ščebèt, ščebljánje. [ba.
Gefolge *n.* spremstvo, drúščina, druGefolgſchaft *f.* spremstvo.
Gefräß *n.* piča, krma, žir; (Maul) gobč, rilč.
gefräßig požrešèn, samogóltən, sneden, ješč, glodív, hlastéžen.
Gefräßigkeit *f.* požrešnost, samogóltnost, ješčnost, hlastéžnost.
Gefreite *m.* poddesétnik, razvódnik.
gefrieren zmŕzniti, skrepenéti, zamŕzniti; *impf.* zmrzovati; (an den Gliedern) pre-, ozébsti (-zébem), *impf.* prezébati.
Gefrierpunkt *m.* ledíšče. [lína.
Gefröre *n.* zmrzál (-i); ozéba, ozebGefroren zmrzèl, zmrznjen; ozébel.
Gefrorenes *n.* zmrzlína; sladoléd.
Gefüge *n.* sestáva, sestàv, stik, sklàd, skladje.
gefügig gibčk, gibčèn, vitèk; voljèn, povóljen. [nost.
Gefügigkeit *f.* gibčnost, vitkost; voljGefühl *n.* čut, čutje, čuvstvo; (Taſtſinn) tip, otip; (Empfindung) občútek, čutílo, občútljaj; mit — čutno, milo.
gefühlig občúten, občutljiv.
gefühllos brezčútən, neobčútən, tòp, neobčútljiv; *fig.* nemíl, brezsrčèn, trd, brezdúšen, nemilosrčèn.
Gefühlloſigkeit *f.* brezčútnost, topóst, neobčútljivost; *fig.* brezsrčnost, brezdúšnost, nemilosrčnost.
Gefühlsorgan *n.* čutílo; tipno čutílo. tipálo, tipálnica.
Gefühlstiefe *f.* globokočútje, globokočútnost. [vost.
Gefühlsvermögen *n.* čutnost, čutljí**gefühlvoll** občútən, živočútən, občutljiv, milosrčèn.
Gefüllſel *n.* nadèv, nadévek.
gefüllt napólnjen; (von der Blume) gibàt, polnocvétən.
Gefunkel *n.* lesk, migljánje, leskèt, lesketánje.
gefurcht brazdàt, brazdovít; *fig.* zgrbáncen, zgŕbljen, nagubán, nagubáncen.
gefürſtet poknéžen.
Gegacker *n.* kokotánje, kokodájskanje.
gegen proti, k (h), *(erga)* dò; (feindl.) zoper, na; (beim Austauſch) za, Ware — Ware blagó za blagó; — bare Bezahlung za gotòv denár, za gotóvo plačílo; — Beſtätigung proti potrdílu; (zeitl.) pòd, nà, okóli; — Abend pod večer, na večer; — den Herbſt pod —, na jesen; — ſechs Uhr okóli šestih.
Gegen- nasprótni, protívni.
Gegenabſicht *f.* nasprótna miseł (-i), nasprótni namèn, protívna naméra.
Gegenanſtalt *f.* nasprótna narédba, protívna napráva, protinarédba, obrámba; —en treffen pripráviti se na odpòr, — na obrámbo, upréti se; *impf.* upírati se.
Gegenantrag *m.* nasprótni nasvèt.
Gegen-ausſage, -äußerung *f.* protiizjáva, nasprótna izpóved (-i).
Gegenbefehl *m.* nasprótno povélje, protívna zapóved (-i); einen — geben povélje preklícati (-klíčem), — ovréči (-vžem), — oporéči. [(-i).
Gegenbekenntnis *n.* protívna izpóved
Gegenbemerkung *f.* opómba na opómbo, nasprótna opómba.
Gegenbeſuch *m.* vrnítèv obíska, povrátni posèt, nasprótni obísk; einen — abſtatten obísk —, posèt vŕniti.
Gegenbeweis *m.* nasprótni dokàz, protidokàz.
Gegenbund *m.* nasprótna zveza, protívna zavéza.
Gegend *f.* kràj, krajína, stran (-i); okólica; (am Meere) pomórje; (an der

Digitized by Google

Save) Posávje; (an der Drau) Podrávje; (ums Herz) osrčje; in dieser — tod, le-tód; in einer anderen — drugód, drugjé; in irgend einer — nekód; in einigen —en ponekód.

Gegendbeschreibung *f.* krajepis.

Gegendienst *m.* povŕnjena uslúga, odslúga, odslužba; einen — erweisen uslúgo povŕniti, nasprótno poslúžiti, odslužiti.

Gegendruck *m.* nasprótni pritísk, protitísk, protitlák, odbòj, odpòr.

gegeneinander eden (drug) proti drúgemu, eden (drug) zoper drúgega, nasprótno, nasproti; — halten primérjati.

Gegeneinwurf *m.* ugóvor na ugóvor, protiugóvor.

Gegenerklärung *f.* nasprótni izrèk, naspótno izrecilo.

Gegenforderung *f.* nasprótna terjátev.

Gegenfüßler *m.* protinóžec.

Gegengefälligkeit *f.* povrátna ljubáv (-i), povŕnjena uslúga, nasprótna poslužba.

Gegengeschenk *n.* povračilo, vzdárje, povŕnjeno darílo.

Gegengewicht *n.* protiutéž (-i), nasprótna teža, protitéžje, protipéza.

Gegengift *n.* lek zoper strup, protistrúp, raztrôv.

Gegengrund *m.* nasprótni vzrók, protívni razlòg.

Gegengruß *m.* odzdràv, odzdravílo, odzdrávljanje.

Gegenkaiser *m.* proticésar.

Gegenkönig *m.* protikrálj.

Gegenkraft *f.* nasprótna moč (-i), nasprótna sila, protisíla.

Gegenleistung *f.* povrátno odpravílo, vračílo.

Gegenliebe *f.* nasprótna ljubézen (-i), ljubáv za ljubáv, vzajémna ljubézen, povrátna ljubáv (-i).

Gegenlist *f.* nasprótna zvijáča; — brauchen zvijáčo z zvijáčo odbíjati.

Gegenliste *f.* (Controlsliste) priglédnica.

Gegenpapst *m.* protipápež, krivi papež.

Gegenpart *m.* zóprnik, nasprótnik, protivnik.

Gegenpartei *f.* nasprótna stranka, nasprótniki *pl.*

Gegenrede *f.* protigóvor, prigóvor.

Gegensatz *m.* nasprótni stavèk, protislóvje, protistávèk; (Contrast) nasprótje, protivnost, nasprótek.

Gegenschein *m.* odsvít, odsíj, odblèsk; (Revers) nasprótni list, protipis, reverz.

Gegenschrift *f.* nasprótni spis, odpis, protispis; Schrift und — spis in odpis.

Gegenseite *f.* nasprótna —, druga —, naróbe stran (-i).

gegenseitig nasprótèn; medsebójen, vzajémen, obojestránski; *adv.* vzajémno, drug drúgemu.

Gegenseitigkeit *f.* vzajémnost.

gegenseits eden drúgemu, drug drúgemu, med sebój.

Gegensperre *f.* sozaklèp, sokljúč; mit der — betrauen drugi ključ izročíti.

Gegenspieler *m.* nasprótnik v igri.

Gegenspruch *m.* ugóvor, prigóvor.

Gegenstand *m.* predmèt, reč (-i), stvar (-i). [bistven.

gegenständlich predmétèn, stvarèn,

Gegenständlichkeit *f.* predmétnost, stvarnost. [podlàge.

gegenstandslos brezpredmétèn, brez

Gegenstellung *f.* protistáva; (Confrontation) soóčba.

Gegenstich *m.* navzkrížni vbòd.

Gegenstichnaht *f.* navzkrížna omética.

Gegenstoß *m.* nasprótni udárec, odbòj.

Gegenströmung *f.* nasprótni tòk.

Gegenstück *n.* nasprótna podóba, nasprótek.

Gegentheil *m.* nasprótna stranka; nasprótnik, protívnik; *n.* nasprótek, nasprótje; im — nasproti, pak.

gegentheilig nasprótèn, nasprótne stranke.

Gegentreue *f.* vzajémna zvestóba, zvestóba za zvestóbo.

gegenüber nasproti.

Gegenüber *n.* nasprótnost, nasprótje.

gegenüber-liegend, -stehend nasprótèn, onostránski.

gegenüberstellen nasproti postáviti; (confrontieren) predstáviti iz očí v očí, soočiti.

Gegenvermächtnis *n.* nasprótno volílo, nasprótni zapis; (Gegenaufsteuer) zaženílo, pripis, nasprótnja.

Gegenverpflichtung *f.* nasprótna obvézanost.

Digitized by Google

Gegenvorkehrung *f.* protinarédba.
Gegenvorstellung *f.* nasprótno ugovárjanje.
Gegenwart *f.* pričujóčnost, vpríčnost, navzóčnost, prisótnost, priča; (Zeit) sedánjost, zdanjost; *gram.* sedánji čas, sedánjik; in — vpríčo.
gegenwärtig pričujòč, vpričěn, navzóčěn, prisótěn; — sein prisotstvovati; (jetzig) sedánji, zdanji, sedášnji; —e Zeit sedánji čas, sedánjost; —es Jahr to leto, létošnje leto, tekóče leto, letos.
Gegenwehr *f.* bramba, obrámba, odbój, odpòr, upòr; sich zur — stellen v bran se postáviti, upréti se; *impf.* upírati se. [píh.
Gegenwind *m.* nasprótni vetěr, proti-
Gegenwinkel *m.* protikót, nasprótni kot.
Gegenwirkung *f.* nasprótni učíněk, odpòr, nasprótno dejánje.
Gegenwohner *m.* protidóměc.
Gegenzeichen *n.* nasprótno známenje.
gegenzeichnen z drugim vred podpísati (-píšem), sopodpísati; *impf.* sopodpisovati. [pis.
Gegenzeichnung *f.* protipodpìs, sopod-
Gegenzeuge *m.* nasprótna priča.
gegliedert členkovít, členast.
Gegner *m.* nasprótnik, zóprnik, protívnik; =in *f.* nasprótnica, zóprnica, protívnica.
gegnerisch nasprótěn, protivěn, protivniški.
gegründet utŕjen, utemeljèn, osnován; upravíčen.
gehaben sich iméti (imám) se, čútiti se, biti (sem); gehabe dich wohl zdrav bodi, dobro se iméj, z Bogom!
Gehacke *n.* sékanje, seč.
Gehalt *m.* (Inhalt) obsèg, obséžěk, vsebína; (Besoldung) plača, plačílo, službenína; (Wert) nótranja vrednost, jedro, zrno.
gehalten dolžěn, za-, obvézan; ein gut —es Bild skladna od. primérna slika.
gehaltig obséžěn, prostórěn; *fig.* jédrnat, jedrovít.
gehalt-leer, =los prazěn, puhěl, plehěk, votěl, plitěv, jalov, brez vrédnosti.
Gehaltlosigkeit *f.* praznota, puhlost, plitvost, brezvrédnost.
Gehaltmesser *m.* mera obséžnosti.
gehaltreich jédrnat, jedrovít, zrnat, bogátega jedra.
Gehaltsabzug *m.* odbítěk pri plači, utŕžěk od plače.
Gehaltsclasse *f.* plačílni razrèd.
Gehaltserhöhung *f.* povíšanje plače, povíšba plače.
Gehaltszulage *f.* pribóljšěk, dodátěk k plači, priplátěk, dokláda k plači.
Gehänge *n.* obéski *pl.*; venci *pl.*, kite *pl.*; (Abhang) polóžnost, navzdólje, strmína, obróněk; (Eingeweide) drob, črevа *pl.*
gehässig sovrážěn, nenavístěn; sich — machen zamériti se. [(-i).
Gehässigkeit *f.* sovrážnost, nenavist
Gehau *n.* seč (-í); (junges) mladjè.
gehäufelt kupčast.
gehäuft vrhovàt, vrhan, z vrhom.
Gehäuse *n.* ohíšje, okròv; (d. Schnecke) pólževa hišica, polžína; (bei Früchten) ježíca, lupína, lusk, luščína.
gehbar hoděn, prehóděn.
Gehecke *n.* leglo, gnezdo.
Gehege *n.* ográja, plot, ogràd, obòr; ins — gehen v pravíco (tujo) hóditi, v škodo hóditi.
geheim *adi.* skrivěn, skrit, tajěn; *adv.* skrivno, skriváj, na skrívnem, na tíhem, skrivši, skrívoma; — halten skrívati, tajíti, v potáji iméti (imám); — thun skrivnósti iméti.
Geheimbund *m.* skrivna zavéza, zaróta. [nje.
Geheimbündelei *f.* skrivno združevá-
Geheimhaltung *f.* tajba, zatájba, skrívanje. [lek.
Geheimmittel *n.* skrivni pomóčěk, —
Geheimnis *n.* skrivnóst, tajnost.
Geheimniskrämer *m.* skrivnóstnež.
geheimnisvoll skrivnóstěn, tajěn.
Geheimrath *m.* tajni svétnik.
Geheimschreiber *m.* tajnik, tajni pisár.
Geheimthuer *m.* zaplótnik, podhúljeněc.
Geheimthuerei *f.* skrívanje, prikrívanje; húljenje, podhúlba.
Geheimzeichen *n.* skrivno známenje.
Geheiß *n.* povélje, zapóvěd (-i), ukáz.
gehen iti (grem, idem); *iter.* hóditi; ich werde — pojdem; (von der Uhr)

Digitized by Google

zu früh — prehitévati, zu spät — za-, prikesnévati; aus Werk — lotíti se, poprijéti (-prímem) se (dela), pričéti (-čnèm) delo; an die Hand — na roko iti, podpírati; irre — zaíti (-idem), pot zgrešíti, zablóditi; sich müde — upéhati se, shóditi se; vonstatten — iti izpód rok, odsédati se, spéšiti se, po sreči vesti (vedem) se, prospévati, izponášati se; zu — anfangen shóditi; (ergehen) godíti se, wie gehts dir kako se ti godí? kako se imáš? zugrunde — pogíniti, (im Waſſer) utóniti; hinkend — krevljáti; wankend — opotékati se, lovíti se; zur Neige — potékati, iti h koncu, biti (sem) na málem; die Thür geht in den Garten duri držé na vrt.

Gehen *n.* hoja; im — gredé.

Gehenk *n.* obések, obesílo, obešenína.

Geher *m.* hodéc.

geheuer varén.

Geheul *n.* tuljénje, cviljénje; plákanje, vekánje; (Sturm) bučánje, šuménje.

Gehilfe *m.* pomočník, pomagáč.

Gehilfin *f.* pomočnica.

Gehirn *n.* možgáni *pl.*; (Mark) možèg; **Gehirn-** možgánski.

gehirnlos brez možgánov; *fig.* ábotèn, bedast, nespámetèn.

Gehöft *n.* dvorèc, poslópje, pohíštvo.

Gehölz *n.* lesóvje, hosta, les, gozdič; (Holzwerk) les, lesenína, lesovína.

Gehör *n.* sluh, poslúh; (das Hören) slíšanje, poslúšanje; ein feines — haben tenka ušésa od. tenák sluh iméti (imám), tenkó slíšati (-šim); er hat kein — nič ne sliši, gluh je; das — verlieren oglušéti (-šim); — geben poslúšati; einer Bitte — geben uslíšati (prošnjo); — finden uslíšan biti (sem).

gehorchen slúšati, ubógati, poslúšen od. pokórèn biti (sem); dem Geſetze — ravnáti od. délati od. storíti po postávi, zakónu se podvréči (-vržem).

Gehorcher *m.* poslúšnik.

gehören spádati, pripádati (komu); das gehört mir (euch) to je moje (vaše); das gehört dem Bruder (der Mutter) to je brátovo (máterino); biti (sem) mitteſt der poſſeſſiven Pronomina und Adjectiva; (paſſen) újemati se, prilégati se, skládati se; zu einer Geſellſchaft — biti (sem) izmed .., biti od ..; (erforderlich ſein) treba biti (je), potrében biti (sem), zahtévati se; ſich — spodóbiti se, prístovati se, spodóbno od. pristójno biti (sem); wie ſichs gehört práv, pošténo, kakor je treba, kakor se spodóbi.

Gehörgang *m.* sluhovòd.

gehörig, gehörend, mir — moj, dir — tvoj, dem Peter — Petrov, der Agnes — Nežin *ꝛc.* mitteſt der poſſeſſiven Pronomina u. Adjectiva; (angemeſſen) primérèn, pristójen, práv prilížen; (dazu gehörig) k temu spadajòč, dotičèn.

Gehörigkeit *f.* pristójnost, spodóbnost.

Gehörknöchelchen *n.* slušna koščica.

Gehörlehre *f.* sluhoslóvje, akústika.

gehörlos brez sluha, gluh.

Gehörloſigkeit *f.* gluhóst, gluhóta.

Gehörn *n.* rogóvi *pl.*, rogóvje; (bei Hirſchen) rogovile *pl.*

Gehörnerv *m.* slušni živec, slušna čútnica.

gehörnt rogát.

Gehörorgan *n.* slišálo.

Gehorſam *m.* pokórščina, pokórnost, poslúšnost, ubogljívost; — leiſten poslúšen od. pokórèn biti (sem) komu, slúšati koga, ubógati.

gehorſam poslúšen, pokórèn, ubogljìv, poslušljìv; gehorſamſt *adv.* ponížno, preponížno, prepokórno.

Gehörſinn *m.* sluh.

Gehörſteinchen *pl.* slušni kámenčki *pl.*

Gehre *f.* préčnica; klin; (Gabel) osti *pl. f.*; (Zwickel) kozica, zaklínek; (Falte) guba.

Gehrmaß *n.* jerálnik.

Gehrock *m.* vsednja suknja.

Gehrung *f.* prečnost.

Gehrungsſchneidelade *f.* zajerálnica.

Gehrungsſtoßlade *f.* spehálnica.

Gehudel *n.* vihránje, vihrávost.

Gehweg *m.* stezà.

Gehwerk *n.* kolésa *pl.* (pri uri).

Geier *m.* jastreb; geh zum — pojdi se solít, vrag te vzemi!

Geieradler *m.* bŕkasti ser.

geierartig jástrebast.

Geierblick *m.* lákomi poglèd; er hat einen — gleda kakor jastreb.

Digitized by Google

Geierfalke *m.* bélkasti sokol.
Geifer *m.* glén, slina, pena; sline *pl.*
geiferig glenast, slinav, penav.
geifern glen cediti, sliniti se, péniti se, sline cediti.
Geige *f.* gosli *pl. f.*
geigen gosti (godem), góslati; ſchlecht — cigati, škrípati.
Geigenblatt *n.* (Griffbrett a. d. Geige) góselno grlo, vrat, goslíšče.
Geigenbogen *m.* góselni lok.
Geigenbohrer *m.* durgélj.
geigenförmig goslast.
Geigenfutteral *n.* góselnik, goselnják.
Geigenharz *n.* pegla.
Geigenmacher *m.* goslár.
Geigenſaite *f.* struna za gosli, góselna struna.
Geigenſattel *m.* kobílica.
Geiger *m.* goslár; (verächtl.) škripáč, cígavec, škrípavt.
Geigerei *f.* góslanje, škrípanje.
geil (von Speiſen) zagátěn, silěn; (fett) mastěn, tolst; (vom Boden) pregnojèn; (v. Wachsthum) bujěn, bohótěn; (wollüſtig) pohótěn, hotljìv, pohotljìv; ein Geiler hotljívec, hotník; eine Geile hotnica, hotljívka.
Geile *f.* ſ. Hode u. Geilheit.
geilen *intr.* hotljiv biti (sem), silno poželéti; *tr.* ſ. düngen.
Geilheit *f.* pohótnost, hotljívost, pohót (-i); (v. Wachsthum) bujnost, bohótnost; (v. Speiſen) zagátnost.
Geilwurz *f.* múhovnik.
Geifel *m.* talnik, talec, tal, zastávljenec, porok.
Geiß *f.* koza; *dem.* kozica; (Reh) srna; **Geiß-** kozji.
Geißbart *m.* medvédovo latjé, kozja brada. [*pl.*
Geißblatt *n.* kováčnik, kozji párkeljci
Geißbock *m.* kozél, mrkáč, trkáč.
Geißbohne *f.* kozjak, kozji bobki *pl.*
Geißel *f.* bič, korobáč; *fig.* (Strafe) šiba, nadlóga.
Geißelbruder, Geißelmönch *m.* bičar.
Geißelhieb *m.* udárec z bičem.
geißeln biti (bíjem) od. tepsti (tepem) z bičem, bíčati, šibati, pretépati.
Geißelruthe *f.* šiba.
Geißelſtiel *m.* bíčevnik, koprívovec.
Geißelung *f.* bíčanje, šíbanje.
Geißfell *n.* kozlóvina, kozlétina, kozlíčevina.
Geißfuß *m.* kozja noga.
geißfüßig kozonòg.
Geißhaar *n.* kozja dlaka.
Geißherde *f.* čreda koz.
Geißhirt *m.* kozár; — ſein kozáriti; =in *f.* kozarica.
Geißklee *m.* kozja dételja.
geißledern iz (od) kozje kože.
Geißmilch *f.* kozje mleko.
Geißſtall *m.* kozják, kozji hlev.
Geiſt *m.* duh; (Seele) duša; (Scharfſinn) um, razúm, ostroúmje, razúmnost, bistri duh; der böſe — hudóbec, hudóba, hudník, hudir, hudi duh; (Quinteſſenz) cvet (-ú u. -a), jedro; (— der Sprache) svojstvo —, posébnost —, duh jezíka; (— des Geſetzes) zmisél —, duh zakóna; (Geſpenſt) pošást (-i), duh, strah, prikázen (-i); ein Mann von — jako razúmen mož, duhovít mož.
geiſtarm slaboúmen, topoglàv.
geiſtbegabt bistroglàv, bistroúmen.
Geiſterbann *m.* zaklínjanje od. izgánjanje duhóv.
Geiſterbanner *m.* zaklinjávec od. izganjávec duhóv.
Geiſtererſcheinung *f.* prikázen (-i), pošást (-i), strah.
Geiſtergeſchichte *f.* pravljica o duhóvih od. o pošástih od. o prikáznih, povést o strahóvih.
geiſterhaft kakor duh, kakor prikázen (-i); (geſpenſtiſch) pošástен.
Geiſterlehre *f.* duhoslóvje.
geiſtern (ſpuken) strášiti.
Geiſterſchar *f.* zbòr od. krdélo duhóv.
Geiſterſeher *m.* duhovídec.
Geiſterſtunde *f.* ura duhóv od. strahóv.
Geiſterwelt *f.* svet od. deželа duhóv.
Geiſtes- dušni, duševni.
Geiſtesabweſenheit *f.* nezavést (-i), nezavédnost, razmíšljenost.
Geiſtesanlage *f.* dar duhá, dušna zmožnost. [napòr.
Geiſtesarbeit *f.* duševno delo, dušni
Geiſtesarmut *f.* slaboúmnost, topoglávost.
geiſtesbeſchränkt duševno omejèn, kesné glave, topoglàv.

Digitized by Google

Geiſtesbeſchränktheit *f.* duševna omejénost.
Geiſtesentwicklung *f.* razvòj duhá.
Geiſtesfrucht *f.* duševni plod, umotvòr.
Geiſtesgegenwart *f.* zavédnost, prisótnost duhá.
Geiſtesgröße *f.* veličína, vzvišenost duhá. [(-i).
Geiſteskraft *f.* moč duhá, dušna moč
geiſteskrank umobólen, bolán na duhu, bolán na umu.
Geiſteskrankheit *f.* umobólnost, bolézen (-i) na umu.
Geiſtesnahrung *f.* duševna hrana.
geiſtesſchwach slaboúmen, topoglàv.
Geiſtesſchwäche *f.* slaboúmnost, topóst duhá, topoglávost.
Geiſtesſchwung *m.* vzlèt duhá.
Geiſtesſtärke *f.* krepóst duhá.
Geiſtesſtörung *f.* otemnélost uma, dušna zmóčenost.
Geiſtesthätigkeit *f.* dušna délavnost; dušni napòr.
Geiſtesverkehr *m.* duševno óbčenje, dušna vzajémnost.
geiſtesverwandt soróden po duhu.
Geiſtesverwandtſchaft *f.* duševna soródnost.
geiſtesverwirrt zmeden, zmešan.
Geiſtesverwirrung *f.* zmešanost, zmédenost.
Geiſteszerrüttung *f.* zmotnjáva uma.
Geiſteszuſtand *m.* dušni stan.
geiſtig duševèn, dušèn; breztelésen; (v. Getränken) opójen, upijanljiv; gebrannte —e Flüſſigkeit žgana opójna tekočína; —es Wohl dušna blagínja.
Geiſtigkeit *f.* duševnost, dušnost.
geiſtlich duhóven, duhóvski; —er Herr duhóvnik, duhóvni gospód, — oče.
Geiſtliche *m.* duhóvnik.
Geiſtlichkeit *f.* (Eigenſchaft) duhóvnost; (die Geiſtlichen) *coll.* duhóvščina, duhóvstvo, duhóvniki *pl.*
geiſtlos brez duhá, brezdúh; brez uma, brezúmen; *fig.* puhèl, prazèn.
Geiſtloſigkeit *f.* nedostátek duhá; brezúmje; *fig.* puhlost, praznost, praznóta.
geiſtreich duhovít, umen, bistroúmen, ostroúmen, prebrísane glave.
geiſttödtend duhomórèn.
Geiz *m.* skopóst, stísnjenost, skrljívost; (Habſucht) lákomnost, samogóltnost.
geizen (mit etw.) skopáriti, stískati, skrljáti; nach etw. — (gierig ſein) hlepéti ob. hrepenéti po čem, lákomen biti (sem) na kaj, lakomnovati; polákomniti se.
Geizhals *m.* skopúh, stiskávec, stiskáč, skrljívec; lákomnik, samogóltnež.
geizig skop, stísnjen, skrljiv, skopárski; (habſüchtig) lákomen, lakom, gladóven.
Geizige *m.* skopúh; *f.* skopúlja.
Gejauchze *n.* vrísk, vrískanje, úkanje.
Gekeife *n.* režánje, drenje, lájanje.
gekerbt narézan.
Geklagte *m.* tóženec; *f.* tóženka.
Geklapper *n.* klopòt.
Geklatſch *n.* tlèsk, tléskanje, tleskòt, plòsk, plóskanje.
Geklaubſel *n.* pobírki *pl.*, pobérščina.
Geklimper *n.* brénkanje, brenkèt.
Geklingel *n.* žvenkljánje, cingljánje.
Geklippe *n.* skalóvje, pečévje.
Geklirr *n.* rožljánje, žvenkèt, žvenketánje.
Geknirſch *n.* škrípanje, škrgòt, škrgútanje.
Geknifter *n.* praskèt, prasketánje, pokljánje.
Geknurr *n.* renčánje.
Gekoller *n.* krúljenje; (d. Truthenne) kavdèr, kávdranje.
Gekoſe *n.* ljúbkanje, milkovánje.
Gekrabbel *n.* kobácanje, gomezljánje; brbanje.
Gekrach *n.* poknjáva, pókanje, tréskanje, hreščánje.
Gekrächze *n.* krokòt, krókanje.
Gekrähe *n.* kikiríkanje, petelínovo petje.
gekraust kodrast, kodrav. [karija.
Gekrätze *n.* čiričáre *pl.*, čečkánje, čečGekröſe *n.* nabornják, opornják, mrežica, vréčica, péčica; (in der Küche) drobovina, rajžljec.
gekünſtelt prisíljen, prihínjen, ponarejèn, nenarávèn.
Gelächter *n.* smeh, smejánje; (überlautes) grohòt, hahljánje, hohòt; ein — erheben zasmejati se, smeh zagnáti

Digitized by Google

(-žénem); (überlaut) zagrohotáti (-ám, -hóčem) se; zum — sein biti (sem) v zasméh; er ist zum — sméjejo se mu, zasmehújejo ga. [ljenka.

Geladene *m.* povábljeněc; *f.* povábljenka.

Gelage *n.* lega, sklàd, plast (-í); (Schmaus) gostíja, obéd, pojédina.

Gelände *n.* zemljíšče, zemlja.

Geländer *n.* držáj, ográja, opérnica, opirálo, priróč; (b. Weingarten) brajda.

geländern ograditi, držáje napráviti.

gelangen priti (pridem), dospéti v kaj, doséči (-séžem) kaj, dostígniti kaj; zur Reife — dozoréti (-ím); zur Kenntnis — zvedeti (zvem); zur Erkenntnis — spoznáti; zum Amte — službo dobíti; zum Besitze — dobíti kaj v posést (-i); zur Entscheidung — dospéti v razsódbo; zu dem Seinigen — priti do svójega.

gelappt krpast. capast.

Gelass *n.* prostor, prostoríšče.

gelassen vdán, mirěn, tih, pohlévěn, potrpežljiv, hladnokŕvěn, krotěk; *adv.* počási, polágoma, mirno, lagáno, hladnokŕvno.

Gelassenheit *f.* mirnost, krotkóst, potrpežljívost, hladnokŕvnost.

geläufig izúrjen, vajen, okrétěn, ročěn, spešěn; —e Hand hitra —, lahka —, spretna roka; —e Zunge zgovórěn jezik; er spricht — gladko —, brez spotíkljaja govorí; das ist mir — to dobro znam, tega sem dobro vajen, to mi gre gladko od rok.

Geläufigkeit *f.* ročnost, vájenost, izúrjenost, okrétnost, urnost.

gelaunt volján, pri volji; gut — dobre volje, dobrovóljěn, žídane volje, vesél; übel — slabe volje, pust, čemérěn.

Geläute *n.* zvonjénje, zvonílo; (mit der Schelle) zvončkánje, žvenkljánje; (die Glocken) zvonóvi, zvonílo.

gelb rumèn, žolt; — machen rumeníti, žoltíti; orumeníti, požoltíti; — werden rumenéti, žoltéti, rumeníti se; o-, po-, zarumenéti, ožoltéti; *impf.* orumenévati; —er Färbestoff rumenílo, žoltílo; —e Rüben korénje.

gelbblättrig žoltolist, rumenopérěn.

gelbbraun žoltorjàv, rumenkastorjàv.

gelbbrüstig rumenopŕsnat.

gelbbunt rumenopísan, žoltopísan.

Gelbe *f.* rumenóst, žoltóst; rumenína, žoltína; rumenílo, žoltílo.

gelben *tr.* gelb machen, *intr.* gelb werden s. b. gelb.

Gelberde *f.* žoltáča, zemlja rumeníca od. žoltíca.

gelbgefleckt rumenomarógast, z žóltimi marógami.

gelbgelockt rumenokódrast; rumenolàs, žoltolàs.

gelbgestreift rumenoprógast, z žóltimi prógami.

Gelbgießer *m.* médar (ki iz žolte medí posóde dela).

Gelbgießerei *f.* médarnica.

gelbgrau žoltosìv.

gelbgrün rumenozelèn, žoltozelèn.

gelbhaarig ruménih las, žoltolàs.

Gelbkehlchen *n.* ruména pénica.

gelbköpfig žoltoglàv.

gelblich ruménkast, ruménkljat, žoltav, žoltkast.

gelbroth rumenordèč, žoltordèč.

Gelbschnabel *m.* rumenokljúněc; (verächtl.) mlečnogóběc.

gelbschnäbelig rumeno—, žoltokljùn.

Gelbstoff *m.* rumenílo, žoltílo.

Gelbsucht *f.* zlaténica, žolténica, rumeníca. [ničěn.

gelbsüchtig zlaténičěn, žoltèl, žolté-

Geld *n.* (Stück) denár, nověc, penez; *coll.* denar, denarji, novci, penezi *pl.*; kleines — drobíž; bares — gotovína; für sein — zehren ob svojem živéti; Geld- denárni, novčni.

Geldabgabe *f.* davěk v denárju.

Geldangelegenheit *f.* denárna zadéva, opravílo z denárjem.

Geldanweisung *f.* denárna nakáznica; nakazílo denárja.

geldarm brez denárja.

Geldauflage *f.* denárna nakláda.

Geldausgleich *m.* novčna poravnáva.

Geldaushilfe *f.* denárna podpóra.

Geldauslage *f.* denárni stroški *pl.*

Geldbedarf *m.* potréba denárja, denárna potréba.

geldbedürftig denárja potréběn.

Geldbeitrag *m.* denárni prispévěk, — donésěk.

Geldbeschaffung *f.* dobáva —, nabáva novcev.

Digitized by Google

Geldbetrag *m.* novčna vsota, denárna vsota.

Geldbeutel *m.* mošnja (za denár), mošnjica.

Geldbrief *m.* pismo z denárjem, denárno pismo.

Geldbuße *f.* globa, denárna kazěn (-i).

Geldcurs *m.* kurz, cena denárjev.

Geldeinnahme *f.* prejèm denárja; denárni dohódek, izkúpljeni denár.

Geldererpreſſer *m.* oderúh, odrtník, pijávka.

Gelderwerb *m.* zaslúžek, pridobítěv denárja.

Geldforderung *f.* novčna terjátěv, terjávščina.

Geldgebarung *f.* ravnánje ob. gospodárjenje z denárjem.

Geldgehalt *m.* prava vrednost denárja.

Geldgeſchäfte *pl.* novčni posli *pl.*, denárno opravílo.

Geldgier *f.* pohlèp po denárju.

geldgierig denárja lákoměn, pohlépen.

Geldgürtel *m.* denárni pas, opašnják.

Geldinſtitut *n.* denárni zavod.

Geldklang *m.* cvènk, žvènk.

Geldklemme *f.* denárna stiska. sila za denár; huda ob. tesna je za denár.

Geldleiſtung *f.* dajátěv v denárju.

geldlos brez denárja, brezdenárěn; suh.

Geldmäkler *m.* denárni mešétar, kupčevávěc ob. trgóvěc z denárji.

Geldmangel *m.* pománjkanje —, nedostátěk denárja.

Geldmittel *pl.* denárna sredstva *pl.*, novci *pl.*

Geldnoth *f.* sila za denár; potréba denárja.

Geldpoſt *f.* denárna pošta; =en *pl.* denárji *pl.*, denárni zneski.

geldreich denárěn, premóžen, petíčen.

Geldſammlung *f.* nabíranje denárja, skląd.

Geldſendung *f.* denárna pošiljátěv.

Geldſtolz *m.* prevzétnost ob. napùh zavóljo bogástva.

Geldſtrafe *f.* globa, denárna kazěn; eine — verhängen oglobíti, globo prisóditi, denárno kazěn naložiti.

Geldſtück *n.* nověc, denár, penez.

Geldſumme *f.* novčna vsota, denárna vsota.

Geldtag *m.* dan plačíla, plačílni dan (dneva).

Geldumlauf *m.* obtèk denárja, obhòd, kroženje denárja.

Geldwechſel *m.* menica; (das Wechſeln) menja —, izmenjávanje denárjev.

Geldwert *m.* denárna vrednost.

Geldweſen *n.* denárstvo.

Geldzahlung *f.* plačílo v denárju.

Geldzulage *f.* denárna dokláda, priboljšek v denárju.

Geldzuſammenſchuſs *m.* denárni skląd.

Gelee *n.* ovóčna žólica.

gelegen (liegend) ležěč, stojěč; — ſein léžati (-ím), stati (stojím); es iſt mir daran (viel) — do tega mi je (mnogo); (bequem) príličěn, priróčěn, prilóžen, ugóděn, priprávěn; es iſt mir — pri nároedi mi je, na roke mi je; zu —er Zeit o pravem času, udóbno, ob ugódnem času; du kommſt mir — ravno prav si prišel.

Gelegenheit *f.* prilóžnost, prílika; bei — o príliki; (bequeme Lage) priróčnost, nared (-i), príličnost, ugódnost; (Lage) lega.

gelegentlich príličěn, popríličěn, prigóděn; *adv.* o príliki, o prilóžnosti.

gelehrig účěn, naúčěn, učljìv, dobre glave.

Gelehrigkeit *f.* učnost, naúčnost, učljivost, dobra glava.

Gelehrſamkeit *f.* učenóst.

gelehrt učěn; —e Sprache knjížni —, pisméni —, znánstveni jezik.

Gelehrte *m.* učenják, učéni mož.

Gelehrtheit *f.* ſ. Gelehrſamkeit.

Geleiſe *n.* kolovòz, tir; aus dem — kommen iz tira priti (pridem); eine Sache ins rechte — bringen naravnáti, uravnáti, na pravo pot ob. v pravi red pripráviti.

Geleit *n.* izprevòd, spremstvo, prevòj; ſicheres — straža, varstvo; das — geben sprémiti, sprémljati.

geleiten sprémiti, sprémljati, spremljevati; izprevájati, vóditi; Gott geleite dich z Bogom hodi, Bog bodi s teboj.

Geleiter *m.* spremljevávěc, spremnik, izprevódnik; drug, tovaríš.

Geleiterin *f.* spremljevávka, sprémnica; družica, tovarišica.

Digitized by Google

Geleitsbrief *m.* izprevódni —, spremni list, sprémnica.

Geleitſchaft *f.* izprevódstvo, spremstvo, spremljevávstvo.

Geleitſchiff *n.* izprevódna ob. spremna ladja, ladja izprevódnica. [na.

Geleitsgeld *n.* izprevodnína, spremni-

gelenk, gelenkig gibčen, gíbek, okrétən.

Gelenk *n.* člen, sklèp, zglòb, zgíb; (am Halme) kolénce; (a. d. Kette) klèp.

Gelenkbein *n.* sklepna kost (-í); zapéstna kost, kost zapéstnica.

Gelenkchen *n.* členèk; koléncec.

Gelenkigkeit *f.* gibčnost, gibkost, okrétnost.

Gelenkkapſel *f.* sklepna gožva.

Gelenkkopf *m.* sklepna jábolčica.

Gelenkpfanne *f.* sklepna pónvica.

Gelenkſchmiere *f.* sklepna maz (-í).

gelfern dreti (derem) se, révkati, vréščati (-ím).

Gelichter *n.* vrsta, baža, sorta, ploha, škvart; (verächtl.) druhál (-i), sódrga, klika.

geliebt ljubljen, drag, ljub; —cſte preljúb, predrág.

Geliebte *m.* ljubíměc, ljubček, miléek, ljubóvnik; *f.* ljúbica, ljuba, mílica, ljubóvnica.

gelinde mehèk, rahèl, lahèn; mehkótən, lehkótən; (ſanft) krotèk, mil, blag; (v. Regen) pohlévən; (von der Haut) voljàn, mehák, gladèk; *adv.* rahlo, na lahko, izlépa.

Gelindigkeit *f.* rahlost, voljnost, mehkóst, lehnóst, pohlévnost; mehkóta, lehkóta.

gelingen po sreči izíti (-ídem) se, posréčiti se, uspéšiti se, pogódu iztéči (-tečem) se, obnésti (-nésem) se; iti (grem) izpod rok, spéšiti se, odsédati se, po godu iztékati se.

Gelingen *n.* uspéh, dobër izíd.

Geliſpel *n.* šepèt, šepetánje, žubor.

gellen zvenéti, brnéti, donéti; óriti se, razlégati se.

geloben obljúbiti, zaobljúbiti, obéčati, zaréči (-rečem) se, obljúbo storíti; *impf.* obétati, obečávati; das gelobte Land obljúbljena dežéla.

Gelöbnis *n.* obljúba, zaobljúba, obèt.

Gelfe *f.* komár; *dem.* komárček.

gelt! *interi.* (= nicht wahr?) jèli; *pl.* jèlite; kaj ne, ali ne, ali ni res? ali ni takó?

gelt (unfruchtbar) jalov, neplódən, strpël, brez mleka; —e Kuh jálovka, jálovica; —es Vieh jalovína; — werden izjalovíti se.

Gelte *f.* golída, káblica, vedrica; (z. Schöpfen) korèc.

gelten veljáti, vredèn biti (sem), ceno ob. vrednost iméti (imám), stati (stanem); — laſſen dopustíti, priznáti; was giltš? kaj veljá? kaj staviš? koliko stave? (von Einfluß ſein) veljáti, veljávo —, vpliv iméti (imám); premóči (-morem), izdáti (-dam).

geltend veljávən; — machen dognáti (-ženem), potégniti se za kaj, do veljáve spraviti, veljávno narediti; ſich — machen veljávo si zadobíti, do veljáve priti (pridem); ſein Recht — machen utrditi, dokázati (-kážem) svojo pravíco, svojo pravico zglásiti, svoji pravici veljávo zadobíti, se zanjo pognáti (-ženem); *impf.* svojo pravico utrjevati, dokazovati, se zanjo pogánjati; einen Grund — machen vzrok postáviti, opréti se na vzrok; *impf.* opírati se, stáviti za vzrók.

Geltendmachung *f.* dokazovánje, obveljáva.

Geltling *m.* jálovec.

Geltung *f.* (Wert, Bedeutung) veljáva, veljávnost; cena, vrednost; zur — kommen priti (pridem) do veljáve, obveljáti, zmoči (zmorem); zur — bringen uveljáviti, *impf.* uveljávljati; — haben veljáti, veljávo iméti (imám), v veljávi biti (sem), iméti veljávnost; — verſchaffen dem Geſetze zakónu veljávo zadobíti. — dati; außer — ſetzen razveljáviti, ob veljávo deti (dem u. denem), ovréči (-vržem), veljávo odvzéti (-vzámem); *impf.* razveljávljati, ob veljávo dévati.

Geltungsdauer *f.* doba veljávnosti, veljávna doba. [veljá.

Geltungsgebiet *n.* ozémlje, za katero

Geltvieh *n.* jálova živína, jalovína.

Gelübde *n.* obljúba, zaobljúba; ein — machen obljúbiti, obljúbo storíti, zaobljúbiti.

Digitized by Google

Gelüſte *n.* pohlèp, pohót (-i), pohòt, hlepnost, poželénje.

gelüſten. es gelüſtet mich hlepím, hrepenim, željo imám; mika me, hoče se mi, rači se mi, volja me ima do, zažélel sem, zahtélo se mi je, ljubi se mi, rad bi; ſich — laſſen polákniti se česa, polákomniti se.

gelüſtig pohlépen, hlepljìv, pohótèn, hotljìv, poželjìv.

gemach polágoma, zlágoma, počási, po malem, v lag.

Gemach *n.* (*pl.* Gemächer) predèl, hram, hiša; ízba, soba; (Kammer) čúmnata; Schlaf— spálnica.

gemächlich *adv.* ſ. gemach; *adi.* zložèn; lágotèn; udóbèn, príličèn, priprávèn; prijétèn, mirèn; (langſam) počásèn.

Gemächlichkeit *f.* zložnost; lágotnost, lágot (-i); udóbnost, príličnost; mirnost.

Gemahl *m.* soprog, mož, zakónski drug; =in *f.* sopróga, žena, zakónska družíca.

gemahnen spómniti, opómniti; *impf.* spominjati, opomínjati; es gemahnt mich zdi se mi, dozdéva se mi, hodi mi po glavi, hodi mi na misél.

Gemälde *n.* podóba, slika, obràz; slikanje, slikarija.

Gemäldeſammlung *f.* zbirka slik.

Gemarkung *f.* meja.

Gemäß *n.* mera, merílo.

gemäß *adi.* primérjen, primérèn, pristójèn; *adv.* po, v zmislu, po zmislu, z. B.: dem Befehle — po povélju, dem Geſetze — po zakónu.

Gemäßheit *f.* primérnost, pristójnost; in — po, v zmislu, z ozírom.

gemäßigt zmerčn; (v. Klima) zmernotópel. [mirje.

Gemäuer *n.* ozídje, zidóvje, zidíne *pl.*,

gemein naváden, vsakdánji, vsednji, prost, prepróst; (allgemein) obči, občèn, splošèn; (niedrig, ſchlecht) malopríden, podèl; prostáški; nizèk, nízkega stanú; ein —er Bruch navádni ulómek; der —e Mann *mil.* prosti vojàk, prostàk; —er Mord prosti umòr, podli umòr; —es Verbrechen podlo hudodélstvo.

Gemein- splošni, obči, občni; (der Gemeinde gehörig) srenjski, občinski; =acker *m.* občinska ob. srenjska njiva.

Gemeinbeſte *n.* občna blaginja.

Gemeinde u. **Gemeine** *f.* občina, srenja, soséska; **Gemeinde-** občinski, srenjski.

Gemeindeamt *n.* občinski urád.

Gemeindeamtsdiener *m.* občinski sluga, — služábnik.

Gemeindeangehörige, Gemeindebürger *m.* občan, občinski domačínec, srenján, soséščan; *f.* občánka.

Gemeindeangehörigkeit *f.* občinsko domačínstvo.

Gemeindeangelegenheit *f.* občinska stvar (-í).

Gemeindeanſtalt *f.* občinska napráva, občinski zavod.

Gemeindeauflage *f.* občinska nakláda, občinski davék.

Gemeindeausſchuß *m.* občinski odbòr.

Gemeindebehörde *f.* občinsko oblástvo.

Gemeindebezirk *m.* občinski okráj.

Gemeindeeigenthum *n.* občinska last (-í) od. lastnina.

Gemeindegebiet *n.* občinsko ozémlje.

Gemeindegenoſſe *m.* občinski družník.

Gemeindegeſetz *n.* občinski zakon.

Gemeindeglied *n.* občan, ud občine.

Gemeindegut *n.* občinsko blagó.

Gemeindehaus *n.* občinska hiša; =halt *m.* občinsko gospodárstvo.

Gemeindelaſt *f.* občinsko breme.

Gemeindematrikel *f.* občinska mática.

Gemeindemittel *pl.* občinski imétek.

Gemeindeordnung *f.* občinski red.

Gemeindepolizei *f.* občinsko redárstvo, občinska policija.

Gemeinderath *m.* (Corporation) občinski svèt, občinsko svetovávstvo; (Perſon) občinski svetovávec, — svétnik.

Gemeindeſtraße *f.* občinska cesta.

gemeindeüblich v občini naváden.

Gemeindeumlage *f.* občinska prikláda.

Gemeindeverband *m.* občinska zveza.

Gemeindeverfaſſung *f.* občinska ustáva.

Gemeindevermögen *n.* občinska imovína.

Gemeindevertretung *f.* občinski zastòp.

Gemeindevoranſchlag *m.* občinski proračún.

Gemeindevorſtand *m.* župánstvo, občinsko starejšínstvo; (Perſon) župan.

Gemeindevorſteher *m.* župan, občinski glavár.

Digitized by Google

Gemeindewahl *f.* občinska volítev.
Gemeindewahlordnung *f.* občinski volílni red.
gemeinfaſslich občnoumévěn, sploh razumljiv.
Gemeinfaſslichkeit *f.* občna umévnost, splošna razumljívost.
gemeingefährlich obče nevárěn.
Gemeingeiſt *m.* duh edínstva, skrb (-f) za občno blagínjo.
gemeingiltig občnoveljávěn, splošnoveljávěn, povsód ob. splòh veljávěn.
Gemeingut *n.* obče —, vkúpno blagó, občno imétje.
Gemeinheit *f.* prostóta, prostáštvo, nizkóst; zbòr, korporácija.
gemeinhin *adv.* splòh, navádno.
Gemeinhirt *m.* občinski črednik, srenjski pastír.
gemeiniglich splòh, splošno, v obče, navádno.
Gemeinintereſſe *n.* obča —, splošna korist (-i).
Gemeinname *m.* splošno imé (-na).
Gemeinnutzen *m.* občni prid. splošna korist (-i).
gemeinnützig občekorístěn, občnokorístěn.
Gemeinnützigkeit *f.* občna korístnost.
Gemeinplatz *m.* občni prostor, skupno mesto; *(loc. comm. rhetor.)* splošnoveljávni ob. občeveljávni ob. občí izrék.
gemeinſam vkúpěn, občí, občěn.
Gemeinſamkeit *f.* vkupnost, občnost.
gemeinſchädlich občeškodljiv, vsem škodljiv, občekvárěn.
Gemeinſchaft *f.* vkúpnost, združba; (zwiſchen zweien) spolovína; (eheliche) zakónska združba ob. zveza; (die Verbindung) občestvo, družba; — beſitzen vkup iméti (imám), (von zweien) v spolovíni iméti; — haben drúžiti se, pečáti se, pajdášiti se, iméti s kom opráviti, iméti ga za tovariša.
gemeinſchaftlich skupěn, vkúpěn, občí; *adv.* vkùp, skupaj.
Gemeinſchaftsvermögen *n.* vkúpna imovína.
Gemeinſchank *m.* občí zaklád. občevína.
Gemeinſchenke *f.* občа krčma, občna pívnica.
Gemeinſchreiber *m.* občinski ob. srenjski pisár.
Gemeinſinn *m.* enomíselnost, enodúšnost, složnost; skrb za občno blagínjo.
gemeinſinnig enomíseln, enodúšen; skrběn za občo korist.
Gemeintrift *f.* občinski pašnik, srenjski pašnik.
gemeinüblich sploh navádeň, povsód v navádi.
gemeinverſtändlich ſ. gemeinfaſslich.
Gemeinweſen *n.* občinstvo.
Gemeinwohl *n.* občа blagínja.
Gemenge, Gemengſel *n.* zmes (-i), mésanica, meša; zbroda, sódrga.
Gemengtheil *m.* zmesnína, zmesék.
gemeſſen iz-, premérjen, umérjen; —er Befehl odlóčno povélje, ostěr ukaz.
Gemetzel *n.* klanje, mesársko klanje, mesárjenje, krvoprelívanje, kráv pobòj.
Gemiſch *n.* zmes (-i), mésanje, mešavína, mésanica; zmešnjáva.
gemiſchtlinig raznočŕtěn.
Gemme *f.* dragi kaměn; rézani ob. izbrúšeni dragulj.
Gems, Gemſe *f.* divja koza.
Gemsbock *m.* divji kozěl.
Gemsjagd *f.* lov na divje koze.
Gemsjäger *m.* lovec ob. strelec divjih koz.
Gemsleder *n.* írhovina od divje koze.
Gemünd *n.* sovódenj (-i); sovódnje *f. pl.*, ustje, stočje.
Gemunkel *n.* šepetánje, čebljánje.
Gemurmel *n.* žubòr, žuborjénje, šumljánje; mrmránje.
Gemurre *n.* godrnjánje, mrmránje.
Gemüſe *n.* zelenjáva, zelenjád (-i), zelénje, zelenína, zélščina, zeleníčje; prikúha; (Erdgemüſe) prstnína; (Hülſenfrüchte) sočívje; (Kraut) zelje: (Rübe) repa.
Gemüſegarten *m.* zelenják, vrt za zelenjávo, zelnik.
Gemüſekohl *m.* kapus.
gemüſſiget primóran, prisíljen.
Gemüth *n.* srce, čut; (Naturell) nárav (-i), čud (-i); ein gutes (böſes) — haben biti (sem) dóbrega (zlega) srca; ſich zu —e führen k srcu vzéti (vzámem) si; *impf.* k srcu jemáti (jémljem) si, skr-

Digitized by Google

béti za kaj; *impers.* skrbí, peče, bolí, žali me, sega mi do srca.

gemüthlich *adi.* dobrodúšen, blagodúšen, dobrosrčen; —er Menſch dobričnik; (heiter) dobrovóljen; (angenehm) ugóden, prijétën; *adv.* ugódno, pogódu, všeč, po všeči, po volji.

Gemüthlichkeit *f.* dobrodúšnost, blagodúšnost, dobrosrčnost; ugódnost; dobrovóljnost.

gemüthlos brez čuvstva, — srca, trd.

Gemüthsart *f.* čud (-i), nárav (-i).

Gemüthsaufregung *f.* razbúrjenost, razbúrjena duša.

Gemüthsbewegung *f.* dušévna razvnétost, strast (-i).

Gemüthsgabe *f.* dušni dar, dušna zmožnost.

Gemüthskraft *f.* dušna moč (-i).

gemüthskrank bolán na duši.

Gemüthskrankheit *f.* dušna bolézën (-i).

Gemüthsruhe *f.* srčni mir, dušni pokoj.

Gemüthsſchwäche *f.* slabodúšnost.

gemüthsſtark krepkodúšen.

Gemüthsſtärke *f.* krepkodúšnost.

Gemüthsſtimmung, Gemüthsverfaſſung *f.*, **Gemüthszuſtand** *m.* dušni stan (-ú), dušno stanje; in üblen Gemüthszuſtand verſetzen ozlovóljiti.

Gemüthsunruhe *f.* srčni nemír, dušni nepókoj.

gemüthvoll, gemüthreich čutljiv, čuvstven, poln čuvstva; rahločútën.

gen ſ. gegen.

genannt imenován, oménjen, rečèn.

genant tesnóbën; nadlégžen, neprijétën.

genäſchig sladkosnèd, sladkosnédën, poslástën, láskrn. [krnost.

Genäſchigkeit *f.* sladkosnédnost, lás-

genau natánčën, natánčk, popóln, nadróbën, točën; (enganliegend) tesën, ozèk, napét; (ſparſam) varčën, skop, *triv.* skoporit; —es Gewiſſen tenka vest (-i); —er Freund iskrén prijátelj; mit —er Noth komaj, jedva, tóliko da, rávno da; der —eſte Preis najnižja od. skrajna cena, zadnji kup; — genommen pravzaprav; *adv.* natánko, natánčno, nadróbno, do pike, do zobca, točno, popólnoma; (ſorgfältig) pazljívo, zvesto.

Genauigkeit *f.* natánčnost, točnost, popólnost.

Gendarm *m.* (*pl.* Gendarmen) žandár, oróžnik.

Gendarmerie *f.* žandárstvo, oróžništvo.

Gendarmeriepoſtencommando *n.* povéljstvo oróžniške postáje.

Genealog *m.* rodoslóvec, rodopísec.

Genealogie *f.* rodoslóvje, rodopis, rodopísje; rodoslédje.

genealogiſch rodoslóvën, rodopisën.

genehm všeč, všéčen, povščèn, povóljen, prijétën.

Genehmhaltung *f.* dovolítev, potrdítev, dovolílo, potrdílo.

genehmigen potrditi, odobríti, dovóliti, privóliti; *impf.* potrjevati, odobrávati.

Genehmiger *m.* potrdník, odobrítelj, dovolítelj.

Genehmigung *f.* odobrílo, potrdítev, odobrítev, dovolítev, pritrdítev. [stína.

Genehmigungsurkunde *f.* odobrílna li-

geneigt naklónjen, nagnjen, viščè, polóžën; *fig.* nagnjen, naklónjen, sklon; ich bin — zu glauben kmalu od. skoraj bi verjel.

Geneigtheit *f.* nágnjenost, polóžnost; *fig.* nágnjenost, sklonost, naklónjenost.

General *m.* (*pl.* Generale) vojáški povéljnik, general, vójvoda, vojskovódja; **General-** generálski, generálov; glavni, generálni.

Generalcommando *n.* generálni komando, generálno povéljstvo.

Generalfeldmarſchall *m.* najvíšji oder glavni maršal, general-feldmaršal.

Generalien *pl.* splošna vprašánja, splóšnosti.

Generalinſpector *m.* glavni nadzórnik.

Generaliſſimus *m.* najvíšji vojskovód.

Generalkarte *f.* glavni zemljevid.

Generalmajor *m.* generálmajor.

Generalmarſch *m.* generálni marš.

Generalprobe *f.* glavna izkúšnja.

Generalprocurator *m.* generálni prokurátor.

Generalſtab *m.* generálni štab.

Generalſuperintendent *m.* véliki superintendént.

Generalswürde *f.* generálstvo; generálska čast (-i).

Digitized by Google

Generalverſammlung *f.* glavni shòd, občni zbòr.

Generation *f.* rod, zarod, koléno; (Nachwuchs) naraščáj.

generell splošèn, občèn.

generös velikodúšen, blagosrčèn, blágega srca, blagomíseln.

Generoſität *f.* velikodúšje, velikodúšnost, plemenítost srca, blagosrčnost.

geneſen ozdravéti, ozdráviti se, preboléti, okrévati; izléčiti se; *triv.* skoléhati.

Geneſis *f.* postánèk, počétèk, izvír.

Geneſung *f.* ozdravénje, ozdráva, ozdravítev, prebolénje.

Geneſungsmittel *n.* zdravílo.

genetiſch postánèk zadevajòč, genétičen, vznikoslóvèn.

Genetiv *m.* rodílnik, génetiv.

genial veleúmèn, bistroúmèn, domíseln, geniálen.

Genialität *f.* veleúmje, veleúmnost, bistroúmnost, geniálnost.

Genick *n.* tilnik, zatílnik, zatílèk, šijnjak, šija.

Genickſchmerz *m.* bolečína v zatílniku.

Genie *n.* (*pl.* Genieš) veleùm, bistroùm.

Geniecorps *n.* ženijski oddélèk.

genieren mótiti, nadlégèn biti (sem), nepríličen biti; ſich — tesníti se, sram biti *(impers.)*, sramovati se.

genießbar užítèn, použitèn.

Genießbarkeit *f.* užítnost.

genießen užíti (-žíjem), použíti, zaužíti; *impf.* používati, zaužívati, užívati; nüchtern etwaš — odteščáti se; Fleiſch — mŕsiti (se). [telj.

Genießer *m.* uživávec, uživáč, uživá-

Genießkreich *m.* veleúmni čin, geniálni čin.

Genieweſen *n.* vojáško stavíteljstvo, ženijstvo.

Geniſte *n.* znes (-í), smetjè, smeti *pl.*, stelja.

Genitalien *pl.* rodila, plodíla.

Genius *m.* genij, duh; (*pl.* Genien) dobri duhóvi *pl.*

Genoſs, Genoſſe *m.* drug, továriš, zádružnik, družábnik.

Genoſſenſchaft *f.* zádruga.

Genoſſenſchafter *m.* zádružnik.

genoſſenſchaftlich zádružèn.

Genoſſenſchafts-antheil *m.* zádružni delež; **=krankencaſſe** *f.* zádružna bolníška blagájnica; **=vermögen** *n.* zádružna imovína.

Genoſſin *f.* družíca, tovaríšica, zádružnica, družábnica.

Genre *n.* (*m.*) rod, način; (im Schreiben) pisáva; (im Bauen) zidáva.

Genrebild *n.* obràz (slika, podóba) iz življénja.

Gentleman *m.* poštenják, vrli mož, víteški človek.

genug dosti, zadósti, dovòlj.

Genüge *f.* dovóljnost, zadóstnost; zur — ſchlafen, trinken naspáti (-spím) se, napíti (-pijem) se ɔc. mittelſt eines mit dem Präfix na- gebíldeten perfectiven reflexiven Verbums.

genügeleiſten zadostíti, zadovóljiti; *impf.* zadóščati, navdóljati.

Genügeleiſtung *f.* zadostítev, zadostílo, zadovoljítev.

genügen dosti biti (sem), zadostovati; navdoléti (nadovoléti).

genügend zadóstèn, dovóljèn.

genügſam zadovóljèn z malim, dovóljèn, zmerèn.

Genügſamkeit *f.* zadovóljnost z malim, dovóljnost, zmernost.

genugthun zadostíti, zadovóljiti, zadosti storíti; *impf.* zadóščati.

Genugthuung *f.* zadostítev, zadostílo, zadoščénje, zadovóljščina; — leiſten ſ. genügeleiſten.

Genus *n.* (lat.) rod (-a u. -ú), spòl.

Genuſs *m.* užítek, uživanje, zauživanje, používanje, zaužítje; im Genuſſe ſein uživati; es iſt ein — vesélje (radost) je.

Genuſsmittel *n.* užítna stvar (-í), použitnína; nasládje, nasladílo.

Genuſsſucht *f.* poželénje po uživánju, poželjívost, pohlèp po nasládnostih.

genuſsſüchtig poželjiv, pohlépèn po nasládnostih.

Genziane *f.* ſ. Enzian.

Geodäſie *f.* zemljemérstvo.

geodätiſch zemljemérski. [zija.

Geognoſie *f.* zemljeznánstvo, geognó-

geognoſtiſch zemljeznánski.

Geograph *m.* zemljepísec, geograf.

Digitized by Google

Geographie *f.* zemljepis, zemljepísje, geografíja.

geographiſch zemljepísən, geográfski; —e Breite zemljepísna širína; —e Länge zemljepísna dolžína; —e Lage zemljepísna lega.

Geolog *m.* zemljeslóvec, geolog.

Geologie *f.* zemljeslóvje, geológija.

geologiſch zemljeslóvən, geológski, geologíjski.

Geometer *m.* zemljemérec, mérjavec, merčin, geometər.

Geometrie *f.* zemljemérstvo, geometrija.

geometriſch zemljemérski, geometríjski, geométričən.

Gepäck *n.* pratež, prtljága; cula.

Gepäckſchein *m.* list o prtljági, prátežnica.

Gepantſch *n.* brozga, čobódra, čorba, zbroja.

Gepflogenheit *f.* naváda, obíčaj, šega.

Geplapper *n.* blebetánje, žlabudránje, blebèt, gobezdánje.

Geplärr *n.* vek, vekánje, večánje, vreščánje, plákanje.

Gepolter *n.* ropòt, ropotánje.

Gepräge *n.* kov, kovánje; (Zeichen) vtísk, podóba, známenje, znak, belèg.

Gepränge *n.* bliš, bliščóba; velikolépje, gizda, veličástnost, krasóta, sijájnost. [ljánje.

Geprassel *n.* praskèt, prasketánje, pok-

geprüft izprášan, preizkúšen.

gequetſcht zdruznjen, zmečkán, zmlinčen, stisnjen.

Ger *m.* metálno kopje, súlica.

gerade ravèn, prem; (v. d. Zahl) sod, soděv; (aufrecht) pokónčen; (offenherzig) odkritosrčen, prostodúšen; —n Weges narávnost, naravnóč; *adv.* ravno, baš, práv; (— früher) otódi, zdájka, zdájkar; (aufwärts) po koncu.

Gerade *f.* prema (*sc.* črta).

geradeaus *adv.* narávnost napréj.

geradehin *adv.* narávnost tja.

geradeweg *adv.* narávnost, brez ovínkov, naravnóč.

geradezu *adv.* narávnost, kar.

Geradflügler *m.* ravnokrílec, premokrílec.

Geradheit *f.* premóst; odkritosrčnost, prostodúšnost, iskrénost.

geradlinig ravnočŕten, premočŕten.

geradſinnig odkritosrčen, prostodúšen, iskrén.

geradſtellig sodoméstən.

geradzahnig premozòb, ravnozòb.

Geraffel *n.* návlaka.

Gerassel *n.* rožljánje, rompljánje; (v. Wagen) drdránje, ropotánje, drkòt.

Geräth *n.* sprava, opráva, pripráva; (Geſchirr) posóda, posódje; (Werkzeug) oródje; Haus— pohíšje, pohíštvo.

gerathen priti (pridem), dospéti, pasti (padem), zaíti (-idem); (ungefähr kommen) zabrésti (-brédem), zagáziti, namériti se, naletéti; in Streit — spreti se, skrégati se, zbeséditi se; in Zorn — razjeziti se, ujeziti se, razsrditi se; in Schulden — zadolžiti se; in Brand — vnéti (vnámem) se, vžgáti se; ins Stocken — zastáti, *impf.* zastájati; in Verluſt — izgubíti se; in Armut — obóžati, obubóžati; (gelingen) po sreči izíti (-idem) se, posréčiti se, izponésti se, obnésti se; nicht — pokazíti se; (v. Früchten) rodíti; obrodíti, obnésti se.

Gerathewohl *n.* aufs — na slepo srečo, tjavendán, po naméri, navdán.

Geräthſchaft *f.* ſ. Geräth.

geraum prostóren, prostrán; —e Zeit mnogo časa; ſeit —er Zeit iz davna; vor —er Zeit pred davnim časom.

geräumig prostóren, prostrán, obširen, razsežen. [nost.

Geräumigkeit *f.* prostórnost, prostra-

Geräumte *n.* krčevína, novína, laz, rovt.

Geräuſch *n.* šum, hrum, hrušč, trušč, hrup, vrišč, šuménje, šunder; (v. Zerbrechen oder Zerreißen) rèsk, hrèst; (weidm.) drob, drobovína.

geräuſchlos brez šuma, tih.

geräuſchvoll šumen, šumovít, hrumen, hrupen.

Geräuſper *n.* hrk, hŕkanje.

Gerbebaum *m.* strojilnik.

Gerbeeiſen *n.* strgálo.

gerben strójiti, udelovati; ustrójiti, udélati; *fig.* mázati (mažem), búnkati; namázati, nabúnkati.

Gerben *n.* stroj, strojítev.

Gerber *m.* strojár, kožar; (Weiß—) irhar; **Gerber-** strojárski.

Digitized by Google

Gerberei *f.* strojárstvo. [nica.
Gerbergrube *f.* strojárska jama, var-
Gerberlohe *f.* čreslo.
Gerberlohmühle *f.* stope *(pl.)* za čreslo.
Gerberwolle *f.* strojárska volna.
Gerbeſtoff *m.* čreslovína, strojílo.
gerbeſtoffhältig čreslovít.
gerecht pravíčen; (recht) práv; (angemeſſen) primérn; (gewachſen) kos biti (sem) čemu.
gerechtfertigt opravíčen.
Gerechtigkeit *f.* pravica; (Eigenſchaft) pravíčnost; den Händen der — überliefern pravíci izročíti.
Gerechtigkeitspflege *f.* pravosódje.
Gerechtſame *f.* oblást (-i), pravica.
Gerede *n.* govorjénje, govorica; es geht das — govoré, právijo.
gereichen biti (sem) za kaj, slúžiti; es gereicht ihm zur Ehre čast mu dela, na čast mu je, časti ga; es gereicht zum Vortheil v korist biti, v prid biti; zum Schaden — v škodo biti, na kvar biti; zur Schande — sramotíti, sramóto délati, biti v sramóto.
Gereiße *n.* trganje; um dieſe Sache iſt viel — za to reč se trgajo, púlijo, ženó.
Gerenne *n.* létanje, dírjanje.
gereuen kesáti se; es gereut mich kesám se, žal mi je, grize me, obžalújem.
Gereut *n.* laz, novína, krčevína, trebež, rovt, posékovje.
Gergel *m.* utór.
gergeln utóriti.
Gerhab *m.* ſ. Vormund.
Gericht *n.* sod; sodíšče, sodníja; (das Richten) sodba; — halten sóditi; beſonderes — posébno sodíšče; zuſtändiges — pristójno sodíšče.
gerichtlich soden, sodnji, sodben, sodnijski.
Gerichts- sodni, sodnijski.
Gerichtsacten *pl.* sodni spisi.
Gerichtsadjunct *m.* sodni pristav.
Gerichtsamt *n.* sodíšče, sodníštvo.
Gerichtsarzt *m.* sodni zdravník.
gerichtsbar sodíšču podvŕžen.
Gerichtsbarkeit *f.* sodstvo, sodnost, sodna oblást (-i).
Gerichtsbeamte *m.* sodni urádnik.
Gerichtsbehörde *f.* sodno oblástvo.
Gerichtsbeiſitzer *m.* sodni prisédnik.
Gerichtsbeſcheid *m.* sodni odlòk.
Gerichtsbezirk *m.* sodni okráj.
Gerichtschemiker *m.* sodni kemik.
Gerichtscommiſſion *f.* sodni navòd, sodna komisíja.
Gerichtscompetenz *f.* sodna pristójnost.
Gerichtsdiener *m.* birič, sodni sluga.
Gerichtseid *m.* sodna priséga.
Gerichtseintheilung *f.* sodna razrédba.
Gerichtsferien *pl.* sodni prázniki, sodne počítnice *pl.*
Gerichtsgebür *f.* sodna pristójbina, sodnína.
Gerichtshaus *n.* sodna hiša.
Gerichtshof *m.* zborno sodíšče, sodni dvòr; oberſter — najvíšje sodíšče.
Gerichtskanzlei *f.* sodna pisárnica.
Gerichtskoſten *pl.* sodni stroški.
Gerichtslehen *n.* sodni fevd.
Gerichtsordnung *f.* sodni red.
Gerichtsorganiſation *f.* sodna urédba, urédba sodíšč.
Gerichtsperſon *f.* sodna oséba.
Gerichtsplatz *m.* sodíšče.
Gerichtsrath *m.* sodni svétnik.
Gerichtsſaal *m.* (*pl.* —säle) sodilnica.
Gerichtsſiegel *n.* sodni pečát.
Gerichtsſitzung *f.* sodna seja.
Gerichtsſprengel *m.* ſ. Gerichtsbezirk.
Gerichtsſtand *m.* podsódnost.
Gerichtsſtelle *f.* sodíšče.
Gerichtsſtillſtand *m.* prestánek pravosódja.
Gerichtsſtuhl *m.* sodni stòl.
Gerichtsſtunde *f.* sodna ura.
Gerichtstafel *f.* sodna deska.
Gerichtstag *m.* sodni dan (dneva).
Gerichtsverfahren *n.* sodno postópanje.
Gerichtsverfaſſung *f.* urédba sodnih oblástev.
Gerichtsverhandlung *f.* sodna razpráva, sodna obravnáva.
Gerichtsverwaltung *f.* pravosódna uprava.
Gerichtsvogt *m.* sodník.
Gerichtsvollzieher *m.* sodni izvršítelj od. izvrševávec.
Gerichtsvorſtand *m.* sodni predstójnik, načélnik sodíšča.
Gerichtsweſen *n.* sodstvo, sodníštvo.
Gerichtszeuge *m.* sodna priča.

Digitized by Google

gerichtszuſtändig pristójen, podsóden. **Gerichtszuſtändigkeit** *f.* pristójnost sodíšč.

gerieben (fein, durchtrieben) premetèn, zvit, pretkán, predélan.

gerieren ſich nósiti se, obnášati se, vesti (vedem) se.

Gerieſel *n.* cizénje, curljánje; šumòt, šumljánje.

gering mali, -a, -o, majhèn, drobèn, laheč; (dem Werte nach) ničev, malovrédèn, slàb; — an Zahl malobrójen, maločíseln; —es Einkommen pičli dohodki *pl.*; —er Preiš dobèr kup, nizka cena, po ceni; der —ſte Preiš zadnji kup, zadnja cena; nicht im —ſten kratko nikar ne, ni malo; —es Erz jálova ruda.

geringachten za malo šteti (štejem), nizko céniti, malo číslati, prezírati.

Geringachtung *f.* nespoštovánje, zaničevánje, preziranje, prezírnost.

geringfügig malenkóstèn, majhèn, malovážen, malovrédèn, neznátèn.

Geringfügigkeit *f.* malenkóst, malovážnost, neznátnost.

geringhaltig maloobsézèn, malo v sebi držéč; slàb, ubóg, malovrédèn, laheč.

Geringhaltigkeit *f.* maloobsézènost; malovrédnost, lehkóst.

geringſchätzen za malo šteti (štejem), nizko céniti, malo číslati, prezírati.

geringſchätzig malovážèn, male vrédnosti, malo číslan; malo číslajóč, zaničeválen, prezirljiv, prezírен; — von etwas reden zaničljivo, prezírno, prezirljívo o čem govoriti, kaj v nič dévati.

Geringſchätzigkeit *f.* malovážnost; prezírnost; jemanden mit — behandeln zaničljívo s kom ravnáti.

Geringſchätzung *f.* nespoštovánje, zaničevánje, preziranje, prezírnost. [*pl.*

Gerinne *n.* vodotòk, žleb, struga, rake

gerinnen stŕditi se, zgostíti se; pokréniti se, zakrkniti, steti (stámem, stmèm) se; (v. der Milch) zasíriti se, skísati se, sesésti (-sédem) se, zgrísti (-grízem) se.

Gerippe *n.* okóstje, okóstnica, kostnják, ogródje; *fig.* sama koža, kost in koža.

gerippt gábrnat; —er Hákelſtich gábrnati kváčkani vbòd.

Germ *m.* drožjé (-ij) *f. pl.*, droží *f. pl.*

Germane *m.* German, Germánec.

germaniſieren ponémčiti, *impf.* ponemčevati; —d nemčeválen.

Germanismus *m.* germanízem.

Germer *m.* čemerika.

gern rád, -a, -o; lieber rajši; herzlich gern iz (od) srca rad; gern haben rád iméti (imám), ljúbiti.

Geröchel *n.* grgránje, hropénje.

Geröhricht *n.* trstje, trstíčje.

Geroll *n.* (d. Wagens) drdránje; (des Donners) grménje, gromovína, gromòt.

Gerölle *n.* prod, prodèc, prodovína, gruh, grušèc, gramoz, kršje.

Geröllhalde *f.* láberje.

geröſtet oprážen. [ječménji.

Gerſte *f.* ječmen; **Gerſten-** ječménov.

Gerſtenacker *m.* (nach der Ernte) ječmíšče. [njàk.

Gerſtenbrot *n.* ječménov kruh, ječme-

Gerſtengraupe *f.* ječménova kaša, ječmenica, ječménka, obdélan —, phan ječmen.

Gerſtenkorn *n.* ječmen, ječménec, ječménovo zrno.

Gerſtenmehl *n.* ječménova moka. [ka.

Gerſtenſtroh *n.* ječménica, ječménov-

Gerſtenzucker *m.* ječménov sladkor.

Gerte *f.* šiba, prot, vitra, vitva, šibína; *dem.* šíbica, vitrica, protèc; *coll.* šíbje, protje.

Geruch *m.* vòh, vònj, duh; e. angenehmer — prijétèn duh, vonjáva, dišáva; ein übler — neprijétèn duh, zadàh, smrad (-a, -ú); — haben dišati. [vonja.

geruchlos nedíšeč, brez duha; brez

Geruchlosigkeit *f.* nedíščnost, pománjkanje duha, nevonjávost.

Geruchsnerv *m.* vonjálni živéc, vohálni živéc. [njálo.

Geruchsorgan *n.* vohálo, duhálo, vo-

Geruchsſinn *m.* vònj, vòh.

Gerücht *n.* govorica, glas; es geht das — govoré, govorica je; es verbreitete ſich das — glas so zagnáli, glas je počil, govorica se je raznésla; gutes — sloves, dobro ime (-na); das — ausbreiten glas —, novice raznášati.

gerüchtweiſe *adv.* po govoríci, kakor se govori, kakor (ljudje) právijo (pripovedújejo), bajé da, menda.

Digitized by Google

geruhen blagovolíti, ráčiti.
Gerumpel *n.* ropòt, ropotánje.
Gerümpel *n.* ropotíja, šara, brkljaríja.
gerundet zaokróžen, zaóbljen, okrógěl, óblast.
Gerundium *n.* gerúndij, glágolnik.
Gerüst *n.* oděr, ogrédje.
Gerüstbrett *n.* ódrnica.
Gesäge *n.* žáganje, píljenje.
gesägt napíljen; sežágan.
Gesäme *n.* sémenje, sémena *pl.*
gesammelt zbran.
gesammt vès, vsà, vsè; skupěn, cel, celótěn, celokúpěn, splošěn; alle — vsi skùp, kar jih je; *adv.* skupno.
Gesammtbetrag *m.* vès znesěk, vsota, skupni znesěk.
Gesammtertrag *m.* ves dohóděk, ves donésěk, cel dobíčěk.
Gesammtheit *f.* skupnost, splošnost, celóta, celovítost. [moč.
Gesammtmacht *f.* vsa moč (-í), skupna
Gesammtministerium *n.* celo od. skupno ministrstvo.
Gesammturtheil *n.* splošna sodba, splošni razsóděk. [zveza.
Gesammtverband *m.* celótna od. vkúpna
Gesammtverbürgung *f.* splošno poróštvo, vzajémno (nerazdélno) poroštvo.
Gesammtwirkung *f.* vkúpni učíněk.
Gesandte *m.* poslaník, posláněc, sěl, posěl.
Gesandtschaft *f.* poslánstvo; **Gesandtschafts-** poslaníški, poslánski.
Gesang *m.* petje, prepévanje; spèv; (Lied) pesěm (-i), popévka; (Melodie) napèv.
Gesangbuch *n.* pesmaríca, pésemska knjiga.
Gesanglehrer *m.* učítelj petja.
Gesangliebe *f.* pevoljúbje.
gesangliebend pevoljúběn, radopévěn.
gesanglos brez petja, brez glasú, brezpévěn.
gesangreich spevěn, radopévěn.
Gesangsunterricht *m.* poúk (poučevánje) v petju.
Gesangverein *m.* pevsko društvo.
Gesangweise *f.* napèv.
Gesäß *n.* zaděk, zádnjica, goza, sedálo; **=muskel** *m.* gozna míšica, míšica sedáča.
gesättigt nasíčen.
Gesaus *n.* hrušč, šuménje, šumotánje, vršénje.
Gesäusel *n.* šumljánje, šumotljánje, šumòt.
Geschäft *n.* oprávěk, opravílo, delo, posěl; (Angelegenheit) reč (-í), zadéva; den —en nachgehen po (svojih) oprávkih iti (grem); —e abwickeln posle oprávljati, — vršíti; —e besorgen posle oskrbovati; (Handlungs—) kupčíja, trgóvsko opravílo; (Localität) prodajálnica; **Geschäfts-** poslóvni, opravílni.
geschäftig délavěn, priděn, obŕtěn, prizadévěn, marljìv.
Geschäftigkeit *f.* délavnost, pridnost, prizadévnost, marljívost.
geschäftlich opravílěn; in —er Beziehung kar se tiče opravíl, gledé na opravila.
Geschäftsantheil *m.* opravílni delež.
Geschäftsauftrag *m.* naročéni posěl, naročílo.
Geschäftsbesorgung *f.* oskrbovánje opravíl, oprávljanje.
Geschäftsbetrieb *m.* opravílni obrát, poslovánje, oprávljanje poslov.
Geschäftscorrespondenz *f.* poslóvno dopisovánje.
geschäftsfrei brez opravíl, brez dela, brez oprávka, pròst. [vítelj.
Geschäftsführer *m.* poslovódja, opra-
Geschäftsführung *f.* poslovódstvo, poslovánje.
Geschäftsgang *m.* poslovánje, oprávljanje dela; (das Gehen) pot v (po) oprávkih.
Geschäftsgebarung *f.* oprávljanje posla, oskrbovánje.
Geschäftskosten *pl.* opravílni stroški.
Geschäftskreis *m.* podróčje; das fällt in meinen — to je moje opravílo, to spada v moje poslóvno podróčje.
Geschäftskunde *f.* poslóvna veda, poslóvna izvédenost.
geschäftskundig vešč poslu, izvéden v opravílih.
Geschäftsleiter *m.* opravítelj, opravník, poslovódja.
Geschäftsleitung *f.* poslovódstvo, opravíteljstvo.
Geschäftslocale *n.* posloválnica, prodajálnica, opravílnica.

Digitized by Google

geſchäftslos brez dela, brez opravíla, brezdélen.

Geſchäftsmann *m.* trgóvec.

geſchäftsmäßig *adi.* poslóven; *adv.* poslóvno, opravíloma.

Geſchäftsordnung *f.* opravílni red, poslóvni red.

Geſchäftspraxis *f.* izúrjenost ob. ročnost v opravílih.

Geſchäftsreiſende *m.* trgovínski potovávec.

Geſchäftsrückſtand *m.* zastánek v opravílih, zastála opravíla *pl.*

Geſchäftsſache *f.* opravílo, posél, poslóvna reč (-i).

Geſchäftsſprache *f.* poslóvni jezik, služábni jezik.

Geſchäftsſtück *n.* poslóvni —, služábni [spis.

Geſchäftsſtunde *f.* poslóvna ura, opravílna ura.

Geſchäftsthätigkeit *f.* poslovánje.

Geſchäftsträger *m.* opravílnik.

Geſchäftsüberbürdung *f.* preobloženost z opravíli.

Geſchäftsübergabe *f.* izročítev opravíl, predája poslov.

Geſchäftsverbindung *f.* opravílna —, poslóvna zveza, kupčíjska zveza.

Geſchäftsvermittlung *f.* poslóvno posredovánje, mešétarstvo.

Geſchäftsvertheilung *f.* razdélba poslov, razdelítev opravíl.

Geſchäftszahl *f.* opravílno število, poslóvni brój; *num. exhib.* vložno število.

Geſchäftszweig *m.* opravílo, vrsta opravíla.

geſchämig sramežljiv.

geſchändet oskrúnjen; osramočen.

geſchätzt cenjen, spoštován, čislan.

geſchehen goditi se; zgoditi se, dogoditi se, prigoditi se, storíti se, pripetíti se; zufällig — nakljúčiti se; (erfüllt werden) izpólniti se, dopolniti se, iziti (-idem) se; (vollendet werden) dodélati se, dovršíti se; dokončáti se.

Geſchehnis *n.* dogódek, prigódek, primérljaj, pripétljaj; slučáj.

geſcheit pámetən, umèn, razúmen, razsóden, preudárən, razbórən, prebrisan, razborít; — machen spámetiti, izmodríti, spámetovati, izučíti; — werden spámetovati se, izmodríti se, izučíti se, spámetiti se.

Geſcheitheit *f.* pamet (-i), pámetnost, razúmnost, preudárnost, razsódnost, razboritost.

Geſchenk *n.* dar, darílo, podárek; (an Fleiſch und Würſten von einem für das Haus geſchlachteten Schweine) kolíne *pl.*; ein — machen podaríti, v dar dati.

Geſchenkannahme *f.* jemánje daróv, sprejémanje daríl.

Geſchenkgeber *m.* darovátelj, darívec; =in *f.* darováteljica, darovávka.

Geſchenknehmer *m.* obdarjénec, obdarovánec; =in *f.* obdarjénka, obdarovánka.

geſchenkweiſe v dar, dároma, zastónj.

Geſchichtchen *n.* povéstica, zgódbica, povédka.

Geſchichte *f.* zgodba, dogódba, prigódba, prigódek; (Welt—) zgodovína, povéstnica, zgodopísje; (Erzählung) povést (-i), pripovést, pripovédka; die bíblíſche — zgodbe sv. pisma, svetopísemske zgodbe *pl.*

Geſchichtenbuch *n.* pripovédna ob. zgodovínska knjiga.

geſchichtlich zgodovínski, zgodopísən.

Geſchichts- zgodovínski.

Geſchichtsbuch *n.* zgodovínska knjiga, zgodovínske bukve *pl.*, zgodovína.

Geſchichtsforſcher *m.* zgodovínar, preiskovávec zgodovíne.

Geſchichtsforſchung *f.* preiskovánje zgodovíne, povéstništvo.

Geſchichtskenner *m.* poznavávec zgodovíne, zgodoznánec, zgodovínar.

Geſchichtskenntnis *f.* znanje zgodovíne, zgodoznánstvo.

Geſchichtsquelle *f.* zgodovínski vir.

Geſchichtsſchreiber *m.* povéstničar, zgodovínar, zgodopísec.

Geſchichtsſtoff *m.* zgodovínsko gradívo.

Geſchichtswiſſenſchaft *f.* zgodovínska veda, povéstna znanost, zgodoznánstvo.

Geſchick *n.* (Geſchicklichkeit) spretnost, priprávnost, ročnost; (Schickſal) usóda.

Geſchicklichkeit *f.* spretnost, priprávnost, ročnost, umételnost, okrétnost, izúrjenost.

geſchickt spretən, priprávən, izúrjen, ročən, okrétən.

Digitized by Google

Geschiebe *n.* potiskovánje, porívanje, suvánje; *(mont.)* spljaka, prod, prodovína, naplavína.

Geschirr *n.* posóda; *dem.* posódica; *coll.* posódje; (Geräth) opráva, pripráva; (bei Pferden) zapréga, konjska opráva; =**händler** *m.* posódar; lončár; =**handlung** *f.* posódarstvo; lončárstvo.

Geschlecht *n.* rod (-a u. -ú), pleme (-na), rodovína; das männliche (weibliche) — moški (ženski) spòl; (Art) razpol, vrsta; (Generation) zarod, naraščáj.

geschlechtlich spolěn, po spolu.

Geschlechts- po rodu, rodovínski; po spolu, spolni.

Geschlechtsfolge *f.* rodoslèd, rodoslédje; männliche — naslédba móškega spola.

Geschlechtsfolger *m.* naslédnik rodú, rodoslédnik.

Geschlechtsforscher *m.* rodoslóvěc.

Geschlechtskunde *f.* rodoslóvje.

geschlechtslos brezspólěn, brez spola.

Geschlechtsname *m.* rodovínsko imé (-na): (Zuname) priíměk.

Geschlechtsorgan *n.* spolovílo, rodílo, plodílo, plemenílo.

Geschlechtsregister *n.* rodopìs, rodóvnik.

Geschlechtsreife *f.* spolna godnost, godna leta za možitěv, za ženitěv.

Geschlechtstheile *pl.* rodíla, spolovíla, spolni udje.

Geschlechtstrieb *m.* spolni nagòn; poltna pohótnost.

Geschlechtswappen *n.* rodovínski grb.

Geschlechtswort *n.* (Artikel) spolnik, člen.

geschliffen izbrúšen, nabrúšen, uglájen; *fig.* omíkan, olíkan.

Geschliffenheit *f.* izbrúšenost, uglájenost; omíkanost, olíkanost.

Geschlinge *n.* zánkanje; zankanina, preplèt; drob, osŕčje, otróba.

Geschmack *m.* okús, vkus; slast (-í); er findet — daran to mu je všeč, to mu je pogódu, to mu dopáde, to mu godí, to mu ugája; bitterer — greněc; bittern, süßen — haben (po)grenéti, (po)sladéti; feiner — taněk od. doběr okús; den — bilden okús bístriti, čístiti, líkati; ein Mann von — mož dóbrega okúsa, razsóděn (razbórěn) mož, ki uméje, kaj je lepo.

geschmacklos brezokúsěn, neokúsěn; neslástěn; (fade) plevěk, plehěk, omléděn, pust, neslán.

Geschmacklosigkeit *f.* brezokúsnost, neokúsnost; neslástnost; plevkóst, omlédnost, neslánost.

Geschmacksbildung *f.* číščenje od. líkanje okúsa.

Geschmackslehre *f.* krasoslóvje, nauk o okúsu.

Geschmackssache *f.* stvar (-í) okúsa.

Geschmackssinn *m.* okús.

geschmackvoll okúsěn.

geschmackwidrig neokúsěn.

Geschmeide *n.* kována dragotína; (Gold—) zlatnina; (Silber—) srebrnína; nakít.

Geschmeidekästchen *n.* shranílo —, skrínjica za dragotine.

Geschmeidewaren *pl.* dragotíne *pl.*, dragotinje.

geschmeidig voljěn, giběk, gibčěn, mehěk; (gewandt) okrétěn; (v. Körper) šiběk, vitěk; — machen omehčáti, omečíti.

Geschmeidigkeit *f.* voljnost, gibčnost, mehkóst; okrétnost; šibkóst, vitkost.

Geschmeiß *n.* blato, govno; (v. Vögeln) ptíčjak; (v. Insecten) zapljúněk, zapljívěk, zaléga; (Ungeziefer) mrčès, črvád (-i); (Gesindel) druhál (-i), izmèt, glota.

Geschmetter *n.* trobéntanje, tróbljenje; (v. Donner) grménje.

Geschnatter *n.* gáganje; blebetánje.

geschnörkelt izprelepotíčen, s preplétki okrášen.

Geschöpf *n.* stvar (-í).

Geschoss *n.* strela; (an Pflanzen) mladíka, mladíca, omlàd, letorást (-i), odráslek, pogánjěk; (Stockwerk) nadstrópje; ein Haus mit drei —en trínadstropna hiša, tristrópna hiša; *mil.* izstrélěk.

Geschrei *n.* krik, kričánje, vek, vekánje, večánje, vpítje, vika; ein — erheben zakríčati (-čím), zavpíti (-píjem), krik zagnáti (-žénem).

Geschreibsel *n.* pisárjenje, pisaríja.

Geschütz *n.* tòp, kanón, strélba, topóvi *pl.*, kanóni *pl.*; =**donner** *m.* grménje —, grmljáva —, grmljavína topóv.

Digitized by Google

Geſchützſalve *f.* skupni strel iz topov.
geſchützt zavarovân, v zavétju.
Geſchützweſen *n.* topništvo.
Geſchwader *n.* oddélék bójnega brodóvja; konjíška četa.
geſchwänzt repât.
Geſchwätz *n.* blebetánje, žlabudránje, čebljánje, čeljustánje, čvekánje. [čén.
geſchwätzig blebetáv, žlabudráv, jezí-
Geſchwätzigkeit *f.* blebetávost, žlabudrávost, jezíčnost.
geſchweift zaslóčen.
geſchweige *adv.* nikár, kámo-li, da molčím, da nič ne rečem, da ne omênim.
geſchwind hitér, urên, brz, nagél; *adv.* brž, hitro, urno, naglo, ročno.
Geſchwindigkeit *f.* hitrôst, urnost, brzôst, brzína, hítrica.
Geſchwindigkeitsmeſſer *m.* brzinomèr.
Geſchwindſchreibkunſt *f.* hitropísje, brzopís. [nje.
Geſchwirr *n.* brnénje, brenčánje, frčá-
Geſchwiſter *pl.* sorojénci, bratje in sestre.
Geſchwiſterkind *n.* brátraneč; bratrána, brátranka; (v. d. Schweſter) sestránec, sestrič, séstrnič; sestrána, sestránka, sestrična; strínič (strnič).
geſchwiſterlich brátovski, séstrski; *adv.* po brátovsko, brátovski, po séstrsko, séstrski, kakor bratje in sestre.
Geſchwiſterliebe *f.* brátovska (séstrska) ljubézen (-i).
Geſchworne *m.* porótnik, priséženec; — jein porotnikovati.
Geſchwornen- porótniški; **=amt** *n.* porótniško opravilo, porótniška služba; **=bank** *f.* porótniška klop (-i); **=gericht** *n.* porótno sodíšče, poróta; **=liſte** *f.* imenik porótnikov.
Geſchwulſt *f.* oteklína, zateklína, otók, obotáva, obotávica, hrga; (Aufgedunſenheit) zabúhlost, nadútost.
Geſchwür *n.* uljé (-ésa), tvór (-a u. -ú), vréd, prišč, čír, čirâj, ščirjevec; (hartes) trdnica; (durch Quetſchen entſtanden) otiska; Nagel— zanóhtnica, zagnída.
geſchwürig tvorast, čirav.
geſegnen j. ſegnen; Gott geſegne es dir Bog ti blagoslóvi; Bog povrni; daš Zeitliche — preséliti se (s sveta) v večnost, ta svet zapustiti.
Geſelchte(s) *n.* povojéno mesó, povojenína.
Geſelle *m.* pomagáč, pomočník; (Gefährte) továrіš, drug, družník; ein liederlicher — malopridnež, razuzdánec; ein fauler — lenúh, tožljívec.
geſellen drúžiti; z-, pridrúžiti; ſich — drúžiti se, pajdášiti se; pridrúžiti se.
Geſellen-buch *n.* imeník rokodélskih pomočníkov; **=lade** *f.* skládnica rokodélskih pomočníkov; **=verein** *m.* drúštvo rokodélskih pomočníkov.
geſellig družên, družljiv; priljúden.
Geſelligkeit *f.* družnost, družljívost; priljúdnost.
Geſellin *f.* druža, drugarica, družica, tovarišica.
Geſellſchaft *f.* družba, društvo; drúščina, tovarišija.
Geſellſchafter *m.* družábnik; továrіš; **=in** *f.* družábnica; družíca, tovarišica.
geſellſchaftlich družên, društvén, družábèn; (geſellig) družên, družljiv.
Geſellſchafts- družbén, društvén, družábèn; **=fräulein** *n.* góspica družábnica; **=glied** *n.* član društva, društvenik, družábnik, družník; **=kreis** *m.* družba, društvéni krog; **=rechnung** *f.* družbéni račún.
Geſenk *n.* grezílo, potapljávka; (Abſenker d. Weinſtockes) grebenica, vláčenica, živica; (b. Schmied) kalupnják.
Geſenkamboß *m.* žlebáto nakoválo.
Geſenke *n.* položína, ponikva.
Geſetz *n.* zakon, postáva; (Richtſchnur) vodílo, pravílo; im Sinne des —es, kraft des —es po zakónu; daš — vollziehen zakon izvršíti; daš — erlaſſen zakon izdáti; ein — aufheben zakon preklícati (-kličem), — ovréči (-vržem), — razveljáviti; **Geſetz-** zakonít.
Geſetzauslegung *f.* razláganje zakóna.
Geſetz-blatt, =buch *n.* zakónik; allgemeines bürgerliches Geſetzbuch občni državljánski zakónik.
Geſetzentwurf *m.* načŕt zakóna, osnútek postáve.
Geſetzeskraft *f.* zakonita moč (-i), moč zakóna.
Geſetzesverletzung *f.* prekršek zakóna, prelomítev zakóna. [vèn.
geſetzgebend zakonodájèn, zakonodá-

Digitized by Google

Geſetzgeber *m.* zakonodávec.
Geſetzgebung *f.* zakonodájstvo.
Geſetzkunde *f.* zakonoznánstvo, zakonoslóvje.
geſetzkundig vešč zakónom, v zakónih izvéden, — iznájden.
Geſetzkundige *m.* zakonoznávec, zakonoslóvec.
geſetzlich *adi.* zakonit, postávěn; *adv.* po zakónu, zakonito.
Geſetzlichkeit *f.* zakonitost.
geſetzlos brez zakóna, samovóljen, brezvládeň.
Geſetzloſigkeit *f.* brezzákonje, samovóljnost, brezvládnost.
geſetzmäßig ſ. geſetzlich.
Geſetzmäßigkeit *f.* ſ. Geſetzlichkeit.
geſetzt resnóben, zastávěn, postávěn, važěn; — dajš postávim, vzemimo da, recímo da ꝛc.
Geſetztheit *f.* resnóbnost, važnost.
Geſetzübertreter *m.* prestópnik zakóna.
Geſetzübertretung *f.* prestópěk zakóna.
Geſetzvollſtrecker *m.* izvrševávec zakóna, izvršitelj zakóna.
Geſetzvollſtreckung *f.* izvršítev zakóna, izvršba zakóna.
Geſetzvorlage *f.* predlózba zakóna, predloženi zakon.
Geſetzvorſchrift *f.* popis zakóna, ukáz zakóna, zakon; nach — kakor zakon veléva, — ukazúje, po zakónu.
geſetzwidrig nezakonit, protizakónski, proti zakónu, nepostávěn, zakónu protivěn.
Geſetzwidrigkeit *f.* nezakonitost, nepostávnost, protizakónje.
Geſicht *n.* (Geſichtsſinn) vid; (Anblick) poglèd; (Antlitz) oblíčje, obráz, lice; (Viſion) prikázen (-i), pošást (-i); vor das — kommen pred očí priti (pridem); ein ſaureꝛs — machen krémžiti se, kislo se držati (-ím); namſdniti se; etwas zu — bekommen za-, uglédati, zapáziti kaj; ein gutes — dobre —, bistre očí *f. pl.*; ein ſchlechteꝛs — slabe očí.
Geſichtchen *n.* obrázek, líčce.
Geſichts- očésni; vidni; oblíčni, ... obráza, ... oblíčja.
Geſichtsausdruck *m.* izráz oblíčja, —
Geſichtsfarbe *f.* barva obráza, barva v licu.
Geſichtsfeld *n.* (Horizontfläche) vidni prostor, obzórni prostor, vidik.
Geſichtsknochen *m.* lična kost (-i), kost líčnica.
Geſichtskreis *m.* obzòr, obzórje.
Geſichtsmuskel *m.* (ob)líčna míšica.
Geſichtsnerv *m.* vidni živec.
Geſichtsorgan *n.* vidílo.
Geſichtspunkt *m.* motríšče, vidik, poglèd; betrachten wir nun die Sache aus einem anderen —e ogléjmo si stvar z druge strani.
Geſichtsſchärfe *f.* bistrovídnost.
Geſichtsſchwäche *f.* slabovídnost, slab vid, slabe očí *pl.*
Geſichtsſinn *m.* vid.
Geſichtszug *m.* črta obráza, črta v obličju, obrázna črta.
Geſims *n.* okrájek, napústek, okrózica, robník, zidec.
Geſimshobel *m.* oblič véncenjak.
Geſinde *n.* družína, posli *pl.*; **Geſinde-** póselski, družínski.
Geſindel *n.* druhál (-i), sódrga. návlaka, glota, znes (-i).
Geſindelohn *m.* póselska plača.
Geſindeordnung *f.* póselski red.
Geſindeſtube *f.* družínska izba, izba za posle, izba za družíno, híštrna.
Geſindeverband *m.* družínska zveza.
geſinnt ſein mísliti, kake misli biti (sem); freundſchaftlich (feindlich) — naklónjen (sovrážen) biti.
Geſinnung *f.* mišljénje, misli *pl.*; mnenje; naméra.
Geſinnungsgenoſſe *m.* somíšljenik.
geſinnungslos brez stálnega mišljénja, brez trdnega prepríčanja.
geſinnungstüchtig vrlega mišljénja, blagomíseln.
geſittet nravèn; ſein — lépega vedénja, lepih šeg; omíkan, olíkan.
Geſittung *f.* nravnost; omíkanost.
geſonnen naménjen, nakánjen; — ſein namerávati, mísliti, kániti, iméti (imám) namèn.
geſpalten nacépljen, razcépljen.
Geſpan *m.* drug; *(comes)* župán.
Geſpann *n.* vprége, zaprége, plug.
geſpannt napét, natégnjen; ſie ſind miteinand. auf —em Fuße v zaméri sta, grdo (písano) se glédata, sprla sta se.

Digitized by Google

Geſpanſchaft *f.* (Comitat) županija; (nach dem Slovakiſchen) stólica.

Geſparr *n.* škárnice *pl.*, lémezi *pl.*, tramóvje, ogrédje.

Geſpenſt *n.* strah (-ú), strašílo, pošást (-i). prikázen (-i), duh.

Geſpenſtererſcheinung *f.* prikázen (-i).

Geſpenſtergeſchichte *f.* pripovédka o strahóvih, — duhóvih, — prikáznih.

Geſpenſterglaube *m.* vera v strahóve.

Geſpenſterſtunde *f.* ura strahóv, čas ko duhóvi pohájajo.

Geſperr *n.* zapór, zaklèp, zapérica, zapirálo; (am Wagen) závor, zavórnica, zavirálnica.

geſperrt zaprt.

Geſpiele *m.* vrstník, drug, továriš v otróških igrah; wir waren —n in der Jugend v mladosti smo se skupaj igráli.

Geſpielin *f.* vrstnica, družica, tovarišica v otróških igrah.

Geſpinſt *n.* preja.

geſpornt ostróžen.

Geſpött *n.* zasramovánje, zasmehovánje, róganje, po-, zasméh, zasrámba, sramotitév, sramočénje, oponášanje; — treiben zasramovati, zasmehovati, sramotíti; grdíti, rógati se (komu).

Geſpräch *n.* pogóvor, razgóvor, govorica, pomének, pogovárjanje, poménkovanje, gólč; ein — führen razgovárjati se, pogovárjati se, méniti se, poménkovati se, pogóvor iméti (imám s kom); das — beendigen dogovoríti, izgovoríti; das — führte darauf beséda je nanésla.

geſprächig zgovóren, razgovóren, govorljiv, besedljiv.

Geſprächigkeit *f.* zgovórnost, razgovórnost, govorljívost.

geſprächsweiſe *adv.* v razgóvoru.

geſprenkelt pikast; prižan, pisan.

Geſtade *n.* breg, obrežje, obála; primórje.

Geſtalt *f.* podóba, oblika; obráz; (v. Körper) postáva; *adv.* bergeſtalt takó; gleichergeſtalt prav takó, isto takó; anderergeſtalt drugáče,ináče,ináko; nach — der Sachen po okóliščinah, kakor nanése, kakor bo kazálo, (kakor se bo zdelo, kakor se bo vídelo); —en ſchaffend obrazotvórен; eine unbekannte — neznán človek; (Erſcheinung) prikázen (-i).

geſtalten podóbiti, obráziti, tvoríti; upodóbiti, izobráziti, oblíčiti; ſich — podóbo náse vzéti (vzámem), dobíti podóbo, postáti (-stánem); *impf.* podóbo náse jemáti (jémljem), dobívati podóbo, postájati, prihájati; ſich anders — drugáče zasúkati (-súčem) se, prevréči (-vŕžem) se, obŕniti se.

geſtaltet ſein kake podóbe biti (sem); wohl — lepe postáve, leporásel, stasít; miſs— grde postáve, potvorjèn; ſo — takšèn, tak.

geſtaltlos brez podóbe.

Geſtaltung *f.* tvorítev, tvorba, upodobítev; — eines Landes uravnáva, uredba, ustrójba.

Geſtaltungskraft *f.* tvorna moč (-í), obrazotvórnost, tvoriteljnost.

Geſtampfe *n.* topòt, cepèt, cepetánje, teptánje. [vati.

geſtändig ſein priznáti, *impf.* priznáva-

Geſtändnis *n.* priznávanje, priznáva; — ablegen priznáti.

Geſtank *m.* smrad (-ú); einen — von ſich geben smrdéti (-ím); einen — machen smráditi; zasmráditi.

geſtatten do-, pripustíti, do-, privóliti, na voljo pustíti; *impf.* do-, pripúščati, do-, privoljevati; geſtattet dopuščéno.

Geſtattung *f.* dovolítev, dovoljénje, dopustítev, dopustílo.

Geſte *f.* telésna kretnja, obrázni pokrèt, telésni gibljaj.

geſtehen priznáti, izpovédati (-vém); (zulaſſen) dovóliti, pripustíti.

Geſtein *n.* kámenje, hribína.

Geſtell *n.* stalo, stojálo; podstávek; (für Töpfe) polica; (Fuß—) podnóžje.

geſtellig machen postáviti, dostáviti; privésti (-védem), pripéljati; ſich — — priti (pridem), postáviti se (pred sodníka).

geſtern včéraj; — abends snoči; von — včérajšnji; von — abends snočnji, snóčkanji.

Geſticulation *f.* telésno —, obrázno krétanje, gíbanje, gestikulácija.

geſticulieren krétati se, krétati teló, — obráz.

geſtiefelt obút.

Digitized by Google

Gewaltgeber *m.* pooblastítelj.

Gewalthaber *m.* oblastník, pooblaščéněc; mogótěc; **-in** *f.* oblastnica, pooblaščénka.

Gewaltherrscher *m.* samosílnik, trinog, krut vladár, despot.

gewaltig (stark) silěn, močěn, silovit, hud, ogróměn; (mächtig) mogóčěn, oblástěn, velemóžěn; *adv.* močno, silno, jako, zelo.

Gewaltige *m.* mogótěc, oblastník.

gewaltsam silěn, posílěn, silovit; *adv.* po sili, siloma, s silo, posilno.

Gewaltstreich *m.* sila, nasilje, nasílstvo, nasílni čin.

gewaltthätig nasilěn, posílěn, silovit.

Gewaltthätigkeit *f.* posílnost, sila, nasílje, nasílstvo.

Gewaltträger *m.* pooblaščéněc; **-in** *f.* pooblaščénka.

Gewand *n.* oblačilo, obléka, odéva, oprava.

gewandt urěn, ročěn, gibčěn, okrétěn, spretěn, obŕtěn.

Gewandtheit *f.* urnost, ročnost, gibčnost, okrétnost, spretnost.

gewärtig sein, **gewärtigen** pričakovati, nádejati se, zanášati se, biti (sem) si v svesti (česa); (dienstfertig) poslúžěn; des Winkes — sein čákati na migljaj.

Gewärtigung *f.* čákanje, pričakovánje; in — čakáje, pričakujóč.

Gewäsch *n.* blebetánje, brbljánje, prazno govorjénje, besedičenje, praznomlátje.

Gewässer *n.* vodovje, vode *pl.*

Gewebe *n.* tkanje, tkanina; pletenina, pletež; (der Spinne) pájčevina; (der Bienen) satje, satovje.

Gewehr *n.* branilo, orožje; (Schieß—) puška; gezogenes — risanica.

Gewehrfabrik *f.* puškárnica.

Gewehrfabrikant *m.* puškar.

Gewehrfeuer *n.* strélјanje s púškami, pokanje pušek.

Gewehrkolben *m.* kopito, puškno glavišče.

Gewehrschmied *m.* puškar.

Geweih *n.* rogovi *pl.*, rogovile *pl.*, rogovje (jelénovo).

Gewende *n.* obráčanje.

Gewerbe *n.* obŕt, obŕtstvo, obrtnija; (Handwerk) rokodélstvo; ein — treiben obŕt izvrševati, obrtovati; živéti (živíti se) ob obŕtu; betriebspflichtiges — obŕt z obvéznim obrátom; **Gewerbe-** und **Gewerbs-** obŕtěn, obrtníški.

Gewerbebefugnis *f.* obŕtna pravica.

Gewerbebetrieb *m.* obrtovánje, vršba obŕta.

Gewerbeconcession *f.* obŕtno dopustilo.

Gewerbefreiheit *f.* svobóda obŕta, obŕtna svobóda.

Gewerbegehilfe *m.* obŕtni pomočník.

Gewerbegeld *n.* obŕtni davěk, obrtnína.

Gewerbegenossenschaft *f.* obŕtna zádruga.

Gewerbegericht *n.* obŕtno sodišče.

Gewerbekammer *f.* obŕtna zbórnica.

Gewerbelehrling *m.* obŕtni učéněc.

Gewerbeordnung *f.* obŕtni red.

Gewerbethätigkeit *f.* obŕtnost.

Gewerbetreibende *m.* obrtník; *f.* obrtnica.

Gewerbewesen *n.* obŕtstvo, obŕtne stvarí.

Gewerbfleiß *m.* obŕtnost.

gewerblich obŕtěn, obrtověn.

gewerblos brez obŕta, brez rokodélstva.

gewerbsam obŕtěn; prizadévěn.

Gewerbsangelegenheit *f.* obrtna stvar (-i).

Gewerbsausstellung *f.* obŕtna razstáva.

Gewerbsgenoss *m.* obŕtni tovariš, soobrtník.

Gewerbsgeschäft *n.* obŕt, obrtnija, obŕtni posél.

Gewerbsgesetz *n.* obŕtni zakon.

Gewerbsleute *pl.* obrtniki.

Gewerbsmann *m.* obrtník.

gewerbsmäßig obrtniški, obrtěn, obŕtoma.

Gewerbsstand *m.* obrtni stan.

Gewerbsstätte *f.* obrtovališče.

Gewerbssteuer *f.* obrtni davěk, obrtarina.

Gewerbsunternehmung *f.* obŕtno podjetje.

Gewerbsverein *m.* obŕtno društvo.

Gewerbsverleihung *f.* podelitěv obŕta.

Gewerbsverlust *m.* izgúba obŕta.

gewerbsverständig vešč obŕtu, izveden —, izurjen v obŕtu.

Gewerbsverständige *m.* obŕtni veščak.

Gewerk *n.* delo; (Werkstätte) delavnica, továrna; (Innung, Zunft) ceh, družba; rudársko društvo; rudník.

Gewerke *m.* rokodélec, rudárski družabník.

Digitized by Google

Gewerkenbuch *n.* knjiga rudárskih družábnikov.

Gewerkſchaft *f.* rudárska družba.

Gewerksherr *m.* továrnar, poséstnik rúdnikov.

Gewerksmann *m.* továrniški délavec, rúdniški délavec, rudár.

Gewicht *n.* (Schwere) teža, peza; (an der Wage) utéž (-i); (Wichtigkeit) vážnost, tehtnost, imenítnost, znamenítost, pomémba, veljáva; eine Sache von — imenítna —, važna reč (-i); ein Mann von — veljávən mož; ein — auf etw. legen smátrati —, iméti (imám) kaj za važno, visóko céniti, važnost pripisovati čemu.

gewichtig tehtən, težék; *fig.* važən, tehtovít, znamenit, imenítən, veljávən.

Gewichtigkeit *f.* tehtnost, tehtovítost, važnost, znamenítost, veljáva.

Gewichtsverhältnis *n.* razmérje teže.

Gewichtsverluſt *m.* izgúba teže.

gewichtvoll tehtən, tehtovít, važən, imenítən, veljávən, znamenít.

gewiegt izvéden, izkúšen, izúrjen, veščˇ. [nje.

Gewieher *n.* rezgèt, rezgetánje, hrza-

gewillt naménjen, pri volji; ich bin — nakánil sem, naménil sem, namerávam, mislim, volja me je, miſel me je.

Gewimmel *n.* (Wimmeln) mrgolénje, gomezénje, mrgoljáva, vrvénje; (Gedränge) gneča, vreva, vrenje.

Gewimmer *n.* ječánje, stok, stókanje.

gewimpert véjicat.

Gewinde *n.* (Winden) vitje, motánje, navíjanje; (Garn—) navítek, namótek, pasmo; (in der Schraube) viják, navój.

Gewinn *m.* dobíček, dobítek, pridobítek.

gewinnbringend koristonósən, hasnovít; — ſein dobíček donášati, — nesti. — dajáti.

gewinnen dobíti, pridobíti; pridélati; *impf.* dobívati, pridobivati; pridelovati; (erreichen) doséči (-sézem); Oberhand — premóči (-mórem), premágati, užúgati, preobládati; (im Spiele) priigráti; (durch Landbau) prikmétovati; (durch Wirtſchaft) prigospodáriti, prigospodínjiti; (durch Handel) prikupčevati; (durch Betrug) prigoljufáti u. ſ. w.; (an Stärke —) močnéjši postáti (-stanem), okrepíti se, ojáčiti se; opomóči (-mórem) si, izgóršati se. [lən.

gewinnend pridobljiv, míkavən; vabí-

Gewinner *m.* dobítelj, dobítnik, dobívec, dobiváč; (einer Schlacht) zmagodobítnik; =in *f.* dobívka.

gewinnreich hasnovít, zeló koristən, mnogo dobíčka donašajóč.

Gewinnſucht *f.* pohlép po dobíčku, dobíčkoželjnost, dobíčkarstvo, koristolóvje.

gewinnſüchtig pohlépən po dobíčku, dobíčkoželjən, koristolóvən, dobíčkarski.

Gewinntheil *m.* delež dobíčka.

Gewinnung *f.* dobívanje, pridobívanje, pridobítev.

Gewinſel *n.* cviljénje, cvil.

Gewinſt *m.* dobíček, dobítek.

Gewinſtlotterie *f.* loterija na dobítke.

Gewinſtſchein *m.* dobítkovnica.

Gewirk *n.* tkanje, tkanína.

Gewirr *n.* zmeda, zmešnjáva, metež, homatíja.

gewiſs gotòv, resníčən, izvéstən; (feſt) trdən, varèn; ein gewiſſer nekdo, neki, nekak; mit einer gewiſſen Naturanlage z nékako prirojéno zmóžnostjo; (feſtgeſetzt) odlóčen, gotòv, stanovítən; einer Sache — ſein v svesti si biti (sem) česa; *adv.* gotóvo, za trdno, zarés, izvéstno.

Gewiſſen *n.* vest (-i); das gute — čista vest; das böſe — slaba, huda vest; laxes — kosmáta vest; zartes — tanka, rahla vest; das nagende — črv vesti; jemdm. ins — reden na srce govoríti, prigovárjati, vest vzbújati, opominjati, svariti; ſich ein — aus etwas machen iméti (imám) ob. šteti (štejem) kaj za greh; daraus mache ich mir kein — zavóljo tega me vest ne peče (grize), — mi vest ničésar ne očíta.

gewiſſenhaft *adi.* vestən, zdušən, natáančən; *adv.* vestno, natáančno, zdušno.

Gewiſſenhaftigkeit *f.* vestnost, natáčnost, zdušnost; von geringer — malovéstən.

gewiſſenlos brezvéstən. [véstnica.

Gewiſſenloſe *m.* brezvéstnik; *f.* brez-

Digitized by Google

Gewiſſenloſigkeit *f.* brezvéstnost.
Gewiſſensangſt *f.* huda (težka) vest (-i), tesnóba vesti, dušni nemír.
Gewiſſenserforſchung *f.* izpraševánje vesti.
Gewiſſensfreiheit *f.* svobóda vesti, dušévna svobóda.
Gewiſſenspflicht *f.* dolžnóst vesti, vestna dolžnóst.
Gewiſſensruhe *f.* mir vesti, mirna vest.
Gewiſſensſache *f.* vestna reč (-i).
Gewiſſensſcrupel *m.* pomíslek vesti, dvom vesti, nemírna vest.
Gewiſſensunruhe *f.* nemír ob. nepókoj vesti, nemírna (nepokójna) vest.
gewiſſermaßen nekakó, nekam, v nekem ozíru, tako rekoč, rekel bi.
Gewiſsheit *f.* gotóvost, resníčnost; (Sicherheit) varnost; — ſich verſchaffen zagotóviti se, prepríčati se.
Gewitter *n.* huda ura, hudo vreme (-na), nevíhta; vihár.
gewitterhaft hudoúrēn; vihárēn.
Gewitterluft *f.* hudoúrni vzdúh.
gewitterſchwer hudoúrēn; sopárēn.
gewitterſchwül sopárēn, zagátēn.
Gewitterſchwüle *f.* sopárica, sopárnost, zagátnost.
Gewitterſturm *m.* piš, vihár. [čica.
Gewitterwolke *f.* hudoúrni oblák, oblagewißigt spámetovan, poučèn; er iſt — spámetoval se je, izučílo ga je, izmodrílo ga je.
Gewoge *n.* valovánje, zíbanje valóv, zagánjanje valóv, bíbavica.
gewogen nagnjen, naklónjen; blagovóljēn, dobrohótēn.
Gewogenheit *f.* nágnjenost, naklónjenost; dobrohótnost.
gewohnen naváditi se, priváditi se, priučíti se.
gewöhnen naváditi, priváditi, naučíti, priučíti; *impf.* váditi, priučevati; ſich — naváditi se, priváditi se, priučíti se.
Gewohnheit *f.* naváda; običáj, šega; üble — grda naváda, razváda; eine — ablegen odváditi se (česa). [váde.
Gewohnheitsdiebſtahl *m.* tatvína iz na-
Gewohnheitsrecht *n.* običájno pravo.
Gewohnheitsſünde *f.* greh iz naváde, prinavájeni greh.
gewöhnlich naváden, običájēn, obíčēn; (alltäglich) vsakdánji; *adv.* navádno, po navádi, običájno; véčjidel, večínoma.
gewohnt vajen, navájen; — ſein navádo iméti (imám).
Gewölbe *n.* (Wölbung) svòd, oblók; (Raum) hrám, shramba; (Kaufmannsgewölbe) prodajálnica, štacúna.
Gewölbebogen *m.* svodni oblók.
gewölbeförmig oblókast, svodast.
gewölbt oblókan, v oblók zidan, na oblók.
Gewölk *n.* obláki *pl.*
Gewölle *n.* svaljèk perja ali dlake (bei den Vögeln).
Gewühl *n.* gneča, vreva, metež, stiska.
gewulſtet nabrékēl.
Gewürm *n.* črvád (-i), črvi *pl.*
Gewürz *n.* dišáva, dišéčina; záprava, začímba; (Würzeln) dobrodišéče koreníne.
gewürzhaft dišávēn.
Gewürzhandel *m.* kupčija z dišávami.
Gewürzhändler *m.* dišávar, trgóvec —, kupčevávec z dišávami.
Gewürznelke *f.* klinček, cvečič, (nágeljnova) žrebíca, žrebinèc.
gewürzreich dišávēn, blagodišèč.
gezackt nazóbčkan.
gezähnt nazóbčan, zobčast, zobàt.
Gezänk *n.* prepír, razpòr, svaja; *trie.* ravs in kavs.
Gezauder *n.* obotávljanje, obotáva, oprézovanje.
Gezeiten *pl.* morske dobe *pl.*, biba, morski pogibi *pl.*, bíbavica; (Ebbe u. Flut) oséka in plima.
Gezelt *n.* šator, šatorîšče; ein — aufſchlagen šator razpéti (-pnèm), šator postáviti, ušatóriti se.
Geziefer *n.* mrčès, golázēn (-i).
geziemen ſich spodóbiti se, pristáti (pristojim), prístovati.
geziemend spodóbēn, pristójēn.
geziert okrášen, nalepotičen, ozáljšan, nakíčen.
Gezirp *n.* cvrčánje, skŕganje.
Geziſch *n.* sikanje, zvizdanje, psikanje.
gezogen vlečen, potégnjen; —es Gewehr risanica.
Gezücht *n.* zaléga.
Gezwitſcher *n.* žvrgolénje, gostolénje.

Digitized by Google

gezwungen siljen, prisíljen, primóran, prinújen.

Ghaſele *f.* (Dichtungsform) gazéla.

Gicht *f.* protín, skrnína, údnica, košćina, pokóstnica, kostenica; (in den Füßen) podgròm, pútika. [jiče.

Gichtbeere *f.* črni ribez, kresno grózdje.

Gichtbruch *m.* mrtvoùd, mrtvoúdnost.

gichtbrüchig mrtvoúden.

gichtiſch protínast, skrnínast; podgrómast.

Gichtroſe *f.* potónika, kresnik.

Gichtſtoff *m.* protinína.

Gichtwurz *f.* jesenék.

Giebel *m.* hišno čelo, zatrèp; (Verſchalung) obòj, opáž.

Giebeldach *n.* dvostrána streha, cela streha.

Giebelſeite *f.* čelna stran (-í), opážna stran (hiše).

Giebigkeit *f.* dávščina, davék, dača.

Gier *f.* pohlèp, poželénje, pohlépnost, lákomnost.

gierig pohlépen, prihotljìv, lákoměn, hlastèn; *adv.* pohlépno, hlastno.

Gierige *m.* pohlépnež, lákomnik.

Gierigkeit *f.* pohlépnost, lákomnost.

Gießbach *m.* hudoúrnik, líják, neúrnik, sušéc, bujica.

Gießbecken *n.* médenica, umiválnica.

Gießbeckenknorpel *m.* kopítasti hrustánec.

gießen liti (lijem), tóčiti; nalíti, natóčiti; *impf.* nalívati (u. nalijati), natákati; hinein— vlíti, *impf.* vlívati u. vlijati; eine Form — zliti, (*impf.* zlívati).

Gießer *m.* livec, liváč.

Gießerei *f.* livárnica, livnica.

Gießkanne *f.* naliválo, poliválnik. zaliváča, škropílnica.

Gießkelle *f.* livárska žlica.

Gießofen *m.* topílnica.

Gießrinne *f.* žleb-líják.

Gießſchaff *n.* lij, líják, lákomnica.

Gift *n.* strup, ótrov, jad, trovílo; čemér; — eingeben zavdáti (-vdám), ostrúpiti, otrováti (-trújem); — und Galle ſpeien togóte péniti se, besnéti.

giftabtreibend protistrúpen. [nica.

Giftdrüſe *f.* strupna žleza, žleza strúpgiften ſ. ärgern.

giftig strupén, strupovít, otróven; *fig.* togótèn, zloběn.

Giftigkeit *f.* strupénost, strupovítost.

Giftkraut *n.* strupéno zélišče, otróvna zel (-í).

Giftkunde *f.* strupoznánstvo, struposlóvje, otróvarstvo.

Giftmehl *n.* míšnica.

Giftmiſcher *m.* zavdajávec, otróvnik, strupár; =in *f.* zavdajávka, otróvnica.

Giftmiſcherei *f.* zavdajávstvo. priprávljanje —, kúhanje strupov, trovánje.

Giftmittel *n.* lek —, pomóček zoper strup, prótistrup.

giftreich strupovít, močno strupén.

Giftſchwamm *m.* strupéna goba.

Giftſtoff *m.* strupenína, trovílo.

Gifttropfen *m.* kaplja strupa, strupéna kaplja.

Giftware *f.* otrovílo.

Giftwurz *f.* *(Polygonum bistorta)* kačja korenína.

Giftwütherich *m.* *(Cicuta virosa)* vélika trobelika. [nik.

Giftzahn *m.* strupni zob, zob strup-

Gigant *m.* velikán, orják, gigant.

gigantiſch velikánski, orjáški.

Gilbe *f.* rumenóst, žoltóst; (Stoff) žoltílo; (Erbe) žoltica, rumenica.

Gilde *f.* továrištvo, društvo, družba, brátovščina.

Gilet *n.* telóvnik, prsnik, opŕsnik.

giltig veljávèn, v veljávi.

Giltigkeit *f.* veljávnost, veljáva.

Ginſter *m.* (**Geniſte** *f.*, *Genista tinctoria)* žoltilína, žoltovína; *(G. sagittalis)* košenícica; *(G. germanica)* bodíčevje.

Gipfel *m.* vrh, vrhúnec, vršác; *dem.* vršič, vršíček; *coll.* vrhóvje, vršíčje.

Gipfelholz *n.* vrhóvje, vrhovína.

Gipfelpunkt *m.* vršišče.

gipfelreich vrhovát.

Gips *m.* sadra, malec, gips: **Gipsſadrén**, sadrov, malčev.

Gipsabdruck *m.* sadréni odtísk.

Gipsarbeit *f.* sadréni izdélek, izdélek iz malca.

Gipsarbeiter *m.* sadrar, malčar.

Digitized by Google

Geschiebe *n.* potiskovánje, porívanje, suvánje; *(mont.)* spljaka, prod, prodovína, naplavína.

Geschirr *n.* posóda; *dem.* posódica; *coll.* posódje; (Geräth) opráva, pripráva; (bei Pferden) zapréga, konjska opráva; =**händler** *m.* posódar; lončár; =**handlung** *f.* posódarstvo; lončárstvo.

Geschlecht *n.* rod (-a u. -ú), pleme (-na), rodovína; das männliche (weibliche) — moški (ženski) spòl; (Art) razpol, vrsta; (Generation) zarod, naraščáj.

geschlechtlich spolěn, po spolu.

Geschlechts- po rodu, rodovínski; po spolu, spolni.

Geschlechtsfolge *f.* rodoslèd, rodoslédje; männliche — naslédba móškega spola.

Geschlechtsfolger *m.* naslédnik rodú, rodoslédnik.

Geschlechtsforscher *m.* rodoslóvěc.

Geschlechtskunde *f.* rodoslóvje.

geschlechtslos brezspólěn, brez spola.

Geschlechtsname *m.* rodovínsko imé (-na): (Zuname) priíměk.

Geschlechtsorgan *n.* spolovilo, rodílo, plodílo, plemenílo.

Geschlechtsregister *n.* rodopìs, rodóvnik.

Geschlechtsreife *f.* spolna godnost, godna leta za možítěv, za ženítěv.

Geschlechtstheile *pl.* rodíla, spolovíla, spolni udje.

Geschlechtstrieb *m.* spolni nagòn; poltna pohótnost.

Geschlechtswappen *n.* rodovínski grb.

Geschlechtswort *n.* (Artikel) spolnik, člen.

geschliffen izbrúšen, nabrúšen, uglájen; *fig.* omíkan, olíkan.

Geschliffenheit *f.* izbrúšenost, uglájenost; omíkanost, olíkanost.

Geschlinge *n.* zánkanje; zankanína, preplèt; drob, osŕčje, otróba.

Geschmack *m.* okús, vkus; slast (-í); er findet — daran to mu je všeč, to mu je pogódu, to mu dopáde, to mu godí, to mu ugája; bitterer — greněc; bittern, süßen — haben (po)grenéti, (po)sladéti; feiner — taněk od. doběr okús; den — bilden okús bístriti, čístiti, líkati; ein Mann von — mož dóbrega okúsa, razsóděn (razbórěn) mož, ki uméje, kaj je lepo.

geschmacklos brezokúsěn, neokúsěn; neslástěn; (fade) plevěk, plehěk, omléděn, pust, neslán.

Geschmacklosigkeit *f.* brezokúsnost, neokúsnost; neslástnost; plevkóst, omlédnost, neslánost.

Geschmacksbildung *f.* číščenje od. líkanje okúsa.

Geschmackslehre *f.* krasoslóvje, nauk o okúsu.

Geschmackssache *f.* stvar (-í) okúsa.

Geschmackssinn *m.* okús.

geschmackvoll okúsěn.

geschmackwidrig neokúsěn.

Geschmeide *n.* kována dragotína; (Gold—) zlatnína; (Silber—) srebrnína; nakit.

Geschmeidekästchen *n.* shranílo —, skrínjica za dragotine.

Geschmeidewaren *pl.* dragotíne *pl.*, dragotinje.

geschmeidig voljěn, giběk, gibčěn, mehěk; (gewandt) okrétěn; (v. Körper) šiběk, vitěk; — machen omehčáti, omečíti.

Geschmeidigkeit *f.* voljnost, gibčnost, mehkóst; okrétnost; šibkóst, vitkost.

Geschmeiß *n.* blato, govno; (v. Vögeln) ptíčjak; (v. Insecten) zapljúněk, zapljívěk, zaléga; (Ungeziefer) mrčès, črvád (-i); (Gesindel) druhál (-i), izmèt, glota.

Geschmetter *n.* trobéntanje, tróbljenje; (v. Donner) grménje.

Geschnatter *n.* gáganje; blebetánje.

geschnörkelt izprelepotíčen, s preplétki okrášen.

Geschöpf *n.* stvar (-í).

Geschoss *n.* strela; (an Pflanzen) mladika, mladíca, omlàd, letorást (-i), odráslek, pogánjěk; (Stockwerk) nadstrópje; ein Haus mit drei —en trínadstropna hiša, tristrópna hiša; *mil.* izstrélěk.

Geschrei *n.* krik, kričánje, vek, vekánje, večánje, vpítje, vika; ein — erheben zakríčati (-čím), zavpíti (-píjem), krik zagnáti (-žénem).

Geschreibsel *n.* pisárjenje, pisaríja.

Geschütz *n.* tòp, kanón, strélba, topóvi *pl.*, kanóni *pl.*; =**donner** *m.* grménje —, grmljáva —, grmljavína topóv.

Digitized by Google

Geſchützſalve *f.* skupni strel iz topov.
geſchützt zavarován, v zavétju.
Geſchützweſen *n.* topništvo.
Geſchwader *n.* oddélek bójnega brodóvja; konjíška četa.
geſchwänzt repát.
Geſchwätz *n.* blebetánje, žlabudránje, čebljánje, čeljustánje, čvekánje. [čen.
geſchwätzig blebetáv, žlabudráv, jezí-
Geſchwätzigkeit *f.* blebetávost, žlabudrávost, jezičnost.
geſchweift zaslóčen.
geſchweige *adv.* nikár, kámo-li, da molčím, da nič ne rečem, da ne omémim.
geſchwind hitér, urén, brz, nagél; *adv.* brž, hitro, urno, naglo, ročno.
Geſchwindigkeit *f.* hitrôst, urnost, brzôst, brzína, hítrica.
Geſchwindigkeitsmeſſer *m.* brzinomèr.
Geſchwindſchreibkunſt *f.* hitropísje, brzopis. [nje.
Geſchwirr *n.* brnénje, brenčánje, frčá-
Geſchwiſter *pl.* sorojénci, bratje in sestre.
Geſchwiſterkind *n.* brátranec; bratrána, brátranka; (v. d. Schweſter) sestránec, sestrič, séstrnič; sestrána, sestránka, sestríčna; strínič (strnič).
geſchwiſterlich brátovski, séstrski; *adv.* po brátovsko, brátovski, po séstrsko, séstrski, kakor bratje in sestre.
Geſchwiſterliebe *f.* brátovska (séstrska) ljubézen (-i).
Geſchworne *m.* porótnik, priséženec; — ſein porotnikovati.
Geſchwornen- porótniški; **=amt** *n.* porótniško opravílo, porótniška služba; **=bank** *f.* porótniška klop (-i); **=gericht** *n.* porótno sodíšče, poróta; **=liſte** *f.* imeník porótnikov.
Geſchwulſt *f.* oteklína, zateklína, otók, obotáva, obotávica, hrga; (Aufgedunſenheit) zabúhlost, nadútost.
Geſchwür *n.* uljé (-ésa), tvór (-a u. -ú), vréd, prišč, čír, čiráj, ščirjevec; (hartes) trdnica; (durch Queckſilber entſtanden) otíska; Nagel— zanóhtnica, zagnída.
geſchwürig tvorast, čírav.
geſegnen ſ. ſegnen; Gott geſegne es dir Bog ti blagoslóvi; Bog povŕni; das Zeitliche — preséliti se (s sveta) v večnost, ta svet zapustíti.

Geſelchte(s) *n.* povojéno mesó, povojenína.
Geſelle *m.* pomagáč, pomočník; (Gefährte) tovariš, drug, družník; ein liederlicher — malopridnež, razuzdánec; ein fauler — lenúh, tožljívec.
geſellen drúžiti; z-, pridrúžiti; ſich — drúžiti se, pajdášiti se; pridrúžiti se.
Geſellen-buch *n.* imeník rokodélskih pomočníkov; **=lade** *f.* skládnica rokodélskih pomočníkov; **=verein** *m.* drúštvo rokodélskih pomočníkov.
geſellig družén, družljiv; priljúden.
Geſelligkeit *f.* družnost, družljívost; priljúdnost.
Geſellin *f.* druža, drugarica. družica, tovarišica.
Geſellſchaft *f.* družba, drúštvo; drúščina, tovarišíja.
Geſellſchafter *m.* družábnik; tovariš; **=in** *f.* družábnica; družica, tovarišica.
geſellſchaftlich družében, drúštven, družábən; (geſellig) družen, družljiv.
Geſellſchafts- družben, drúštven, družábən; **=fräulein** *n.* góspica družábnica; **=glied** *n.* član drúštva, drúštvenik, družábnik, družnik; **=kreis** *m.* družba, drúštveni krog; **=rechnung** *f.* družbéni račún.
Geſenk *n.* grezílo, potapljávka; (Abſenker d. Weinſtockes) grebenica, vlačenica, živica; (b. Schmied) kalupnják.
Geſenkamboß *m.* žlebáto nakoválo.
Geſenke *n.* položína, ponikva.
Geſetz *n.* zakon, postáva; (Richtſchnur) vodílo, pravílo; im Sinne des —es, kraft des —es po zakónu; das — vollziehen zakon izvršíti; das — erlaſſen zakon izdáti; ein — aufheben zakon preklícati (-kličem), ovréči (-vŕžem). — razveljáviti; **Geſetz-** zakonít.
Geſetzauslegung *f.* razlágaje zakóna.
Geſetz-blatt, =buch *n.* zakónik; allgemeines bürgerliches Geſetzbuch občni državljánski zakónik.
Geſetzentwurf *m.* načŕt zakóna, osnútek postáve.
Geſetzeskraft *f.* zakoníta moč (-í), moč zakóna.
Geſetzesverletzung *f.* prekršek zakóna. prelomítev zakóna. [vən.
geſetzgebend zakonodájen, zakonodá-

Digitized by Google

Geſetzgeber *m.* zakonodávec.
Geſetzgebung *f.* zakonodájstvo.
Geſetzkunde *f.* zakonoznánstvo, zakonoslóvje.
geſetzkundig vešč zakónom, v zakónih izvéden, — iznájden.
Geſetzkundige *m.* zakonoznávec, zakonoslóvec.
geſetzlich *adi.* zakonit, postávěn; *adv.* po zakónu, zakonito.
Geſetzlichkeit *f.* zakonítost.
geſetzlos brez zakóna, samovóljen, brezvládən.
Geſetzloſigkeit *f.* brezzákonje, samovóljnost, brezvládnost.
geſetzmäßig ſ. geſetzlich.
Geſetzmäßigkeit *f.* ſ. Geſetzlichkeit.
geſetzt resnóběn, zastávěn, postávěn, važěn; — daſs postávim, vzemímo da, recímo da ɔc.
Geſetztheit *f.* resnóbnost, važnost.
Geſetzübertreter *m.* prestópnik zakóna.
Geſetzübertretung *f.* prestópek zakóna.
Geſetzvollſtrecker *m.* izvrševávec zakóna, izvršitelj zakóna.
Geſetzvollſtreckung *f.* izvršítev zakóna, izvršba zakóna.
Geſetzvorlage *f.* predlózba zakóna, predložéni zakon.
Geſetzvorſchrift *f.* popis zakóna, ukàz zakóna, zakon; nach — kakor zakon veléva, — ukazúje, po zakónu.
geſetzwidrig nezakonit, protizakónski, proti zakónu, nepostávěn, zakónu protivěn.
Geſetzwidrigkeit *f.* nezakonítost, nepostávnost, protizakónje.
Geſicht *n.* (Geſichtsſinn) vid; (Anblick) poglèd; (Antlitz) oblíčje, obràz, lice; (Viſion) prikázěn (-i), pošást (-i); vor daſs — kommen pred oči priti (pridem); ein ſaueres — machen krémžiti se, kislo se držati (-im); namŕdniti se; etwas zu — bekommen za-, uglédati, zapáziti kaj; ein gutes — dobre —, bistre oči *f. pl.*; ein ſchlechtes — slabe očí.
Geſichtchen *n.* obrázek, líčce.
Geſichts- očésni; vidni; oblíčni, ... obráza, ... oblíčja.
Geſichtsausdruck *m.* izràz oblíčja, —
Geſichtsfarbe *f.* barva obráza, barva v licu.
Geſichtsfeld *n.* (Horizontfläche) vidni prostor, obzórni prostor, vidik.
Geſichtsknochen *m.* lična kost (-i). kost líčnica.
Geſichtskreis *m.* obzòr, obzórje.
Geſichtsmuskel *m.* (ob)líčna míšica.
Geſichtsnerv *m.* vidni živec.
Geſichtsorgan *n.* vidílo.
Geſichtspunkt *m.* motríšče, vidik, poglèd; betrachten wir nun die Sache aus einem anderen —e ogléjmo si stvar z druge strani.
Geſichtsſchärfe *f.* bistrovídnost.
Geſichtsſchwäche *f.* slabovídnost, slab vid, slabe očí *pl.*
Geſichtsſinn *m.* vid.
Geſichtszug *m.* črta obráza, črta v obličju, obrázna črta.
Geſims *n.* okrájek, napústek, okrožica, robník, zidèc.
Geſimshobel *m.* oblič véncenjak.
Geſinde *n.* družina, posli *pl.*; **Geſinde-** póselski, družínski.
Geſindel *n.* druhál (-i), sódrga, návlaka, glota, znes (-i).
Geſindelohn *m.* póselska plača.
Geſindeordnung *f.* póselski red.
Geſindeſtube *f.* družínska izba, izba za posle, izba za družíno, híštrna.
Geſindeverband *m.* družínska zveza.
geſinnt ſein misliti, kake misli biti (sem); freundſchaftlich (feindlich) — naklónjen (sovrážen) biti.
Geſinnung *f.* mišljénje, misli *pl.*; mnenje; naméra.
Geſinnungsgenoſſe *m.* somišljenik.
geſinnungslos brez stálnega mišljénja, brez trdnega prepríčanja.
geſinnungstüchtig vŕlega mišljénja, blagomíseln.
geſittet nravèn; ſein — lépega vedénja, lepih šeg; omíkan, olíkan.
Geſittung *f.* nravnost; omíkanost.
geſonnen naménjen, nakánjen; — ſein namerávati, místiti, kániti, iméti (imám) namèn.
geſpalten nacépljen, razcépljen.
Geſpan *m.* drug; *(comes)* župàn.
Geſpann *n.* vprèga, zaprèga, plug.
geſpannt napét, natégnjen; ſie ſind miteinand. auf —em Fuße v zaméri sta, grdo (písano) se glédata, sprla sta se.

Digitized by Google

Geſpanſchaft *f.* (Comitat) županija; (nach dem Slovakiſchen) stólica.

Geſparr *n.* škárnice *pl.*, lémezi *pl.*, tramóvje, ogrédje.

Geſpenſt *n.* strah (-ú), strašílo, pošást (-i), prikázěn (-i), duh.

Geſpenſtererſcheinung *f.* prikázěn (-i).

Geſpenſtergeſchichte *f.* pripovédka o strahóvih, — duhóvih, — prikáznih.

Geſpenſterglaube *m.* vera v strahóve.

Geſpenſterſtunde *f.* ura strahóv, čas ko duhóvi pohájajo.

Geſperr *n.* zapór, zaklèp, zapérica, zapirálo; (am Wagen) závor, zavórnica, zavirálnica.

geſperrt zaprt.

Geſpiele *m.* vrstník, drug, továriš v otróških igrah; wir waren —n in der Jugend v mladosti smo se skupaj igráli.

Geſpielin *f.* vrstnica, družíca, tovarišica v otróških igrah.

Geſpinſt *n.* preja.

geſpornt ostróžěn.

Geſpött *n.* zasramovánje, zasmehovánje, róganje, po-, zasméh, zasrámba, sramotítev, sramočénje, oponášanje; — treiben zasramovati, zasmehovati, sramotíti; grdíti, rógati se (komu).

Geſpräch *n.* pogóvor, razgóvor, govorica, pomének, pogovárjanje, poménkovanje, gólč; ein — führen razgovárjati se, pogovárjati se, méniti se, poménkovati se, pogóvor iméti (imám s kom); daß — beendigen dogovoríti, izgovoríti; daß — führte darauf beséda je nanésla.

geſprächig zgovórěn, razgovórěn, govorljiv, besedljiv.

Geſprächigkeit *f.* zgovórnost, razgovórnost, govorljívost.

geſprächsweiſe *adv.* v razgóvoru.

geſprenkelt pikast; prižan, pisan.

Geſtade *n.* breg, obrežje, obála; primórje.

Geſtalt *f.* podóba, oblika; obràz; (v. Körper) postáva; *adv.* bergeſtalt takó; gleichergeſtalt prav takó, isto takó; anderergeſtalt drugáče,ináče, ináko; nach — der Sachen po okóliščinah, kakor nanése, kakor bo kazálo, (kakor se bo zdelo, kakor se bo vídelo); —en ſchaffend obrazotvórěn; eine unbekannte — neznàn človek; (Erſcheinung) prikázěn (-i).

geſtalten podóbiti, obráziti, tvoríti; upodóbiti, izobráziti, oblíčiti; ſich — podóbo náse vzéti (vzámem), dobíti podóbo, postáti (-stánem); *impf.* podóbo náse jemáti (jémljem), dobívati podóbo, postájati, prihájati; ſich anders — drugáče zasúkati (-súčem) se, prevréči (-vŕžem) se, obŕniti se.

geſtaltet ſein kake podóbe biti (sem); wohl— lepe postáve, leporásèl, stasít; miſs— grde postáve, potvorjèn; ſo — takšèn, tak.

geſtaltlos brez podóbe.

Geſtaltung *f.* tvorítev, tvorba, upodobítev; — eines Landes uravnáva, urédba, ustrójba.

Geſtaltungskraft *f.* tvorna moč (-i), obrazotvórnost, tvoríteljnost.

Geſtampfe *n.* topòt, cepèt, cepetánje, teptánje. [vati.

geſtändig ſein priznáti, *impf.* priznáGeſtändnis *n.* priznávanje, priznáva; — ablegen priznáti.

Geſtank *m.* smrad (-ú); einen — von ſich geben smrdéti (-ím); einen — machen smráditi; zasmráditi.

geſtatten do-, pripustíti, do-, privóliti, na voljo pustíti; *impf.* do-, pripúščati, do-, privoljevati; geſtattet dopuščéno.

Geſtattung *f.* dovolítev, dovoljénje, dopustítev, dopustílo.

Geſte *f.* telésna kretnja, obrázni pokrèt, telésni gibljaj.

geſtehen priznáti, izpovédati (-vém); (zulaſſen) dovóliti, pripustíti.

Geſtein *n.* kámenje, hribína.

Geſtell *n.* stalo, stojálo; podstávěk; (für Töpfe) polica; (Fuß—) podnóžje.

geſtellig machen postáviti, dostáviti; privésti (-védem), pripéljati; ſich — — priti (pridem), postáviti se (pred sodnika).

geſtern včéraj; — abends snoči; von — včérajšnji; von — abends snočnji, snóčkanji.

Geſticulation *f.* telésno —, obrázno krétanje, gibanje, gestikulácija.

geſticulieren krétati se, krétati teló, — obràz.

geſtiefelt obút.

Digitized by Google

Geſtion *f.* oprávljanje službe, uradovánje, poslovánje.
Geſtionsprotokoll *n.* oprávni zapísnik.
Geſtirn *n.* ozvézdje, zvezde *pl.*; (Stern) zvezda.
Geſtirnanbeter *m.* zvezdomóljec, častívec zvezd.
Geſtirndienſt *m.* zvezdočástje, češčénje zvezd.
geſtirnt zvezdnat, zvezdén, zvezdovit, z zvézdami obsejan, — obsút.
Geſtöber *n.* meténje, metelíca, metá-
Geſtöhne *n.* ječánje, stókanje.
Geſtotter *n.* jecljánje.
Geſträuch *n.* grmóvje, grmje.
geſtreckt iztégnjen, napét; —en Laufes v skòk, v dir, skókoma.
geſtreift progast, pisan; prižast, brezast, pasast, rižast, marógast.
geſtrenge ostér, strog; (tapfer) hrabér, junáški; —er Herr mílostljivi gospód, vaše gospódstvo.
geſtrig včérajšnji.
Geſtrüppe *n.* grmóvje, goščáva, hosta, čúmovlje, šuma, halóza.
Geſtübe *n.* prah, prašína.
Geſtütmeiſter *m.* oskrbník kobilárnice.
Geſtütpferd *n.* konj iz žrebčárnice.
Geſtütſtute *f.* kobíla iz kobilárnice.
Geſuch *n.* prošnja; ein — abſchlagen prošnjo odbíti (-bijem), prošnje ne uslíšati (-slíšim); — belegen obložíti —, oprémiti prošnjo; einem —e Folge geben ugodíti prošnji, prošnjo uslíšati.
Geſuchsbeilage *f.* prilóga prošnje.
Geſuchserledigung *f.* rešítev prošnje.
Geſumme *n.* brenčánje, brnénje.
geſund zdráv; — werden ozdravéti; — machen ozdráviti, *impf.* ozdrávljati.
Geſundbad *n.* (warmes) toplíce *pl.*
Geſundbrunnen *m.* zdravílna voda, lekovita voda, zdravílni studénec.
geſunden (geneſen) ozdravéti (-im), okrévati, ozdráviti se.
Geſundheit *f.* zdravje; eine — ausbringen napíti (-píjem) komu na zdravje, nazdráviti.
Geſundheitsaufſicht *f.* zdrávstveni nad-
Geſundheitskunde *f.* nauk o zdravju, zdravoznánstvo, zdravoslóvje.
Geſundheitspflege *f.* gojítev zdravja, pospéšba —, negovánje zdravja.
Geſundheitspolizei *f.* zdrávstveno redárstvo, zdrávstvena policíja.
Geſundheitsregel *f.* zdrávstveno pra-
Geſundheitsrückſichten *pl.* zdrávstveni ozíri.
Geſundheitsſtörung *f.* pokazítev zdravja, pokažéno zdravje.
Geſundheitsweſen *n.* zdravstvo.
Geſundheitszeugnis *n.* zdrávstveno izpričeválo, svedóčba o zdravju.
Geſundſein *n.* zdravje, zdravost.
Getäfel *n.* leséni obòj, leséna obkláda, opážba, oblóžci *pl.*
getheilt razdeljèn.
Getöſe *n.* hrum, hrup, hrušč, šum, ropòt.
Getrampel *n.* topòt, topotánje, cepèt (ceptà, cepéta), cepetánje, peketánje.
Getränk *n.* pijáča, pitje, pilo; napój; berauſchendes — pijána —, upijanljiva pijáča; geiſtiges — opójna pijáča.
getrauen ſich úpati si, drzníti se, srcé —, pogúm iméti (imám), osmèliti se.
Getraute *m.* poročénec; *f.* poročénka.
Getreide *n.* žito; zrnje, teg, silje; **Getreide-** žitni.
Getreideart *f.* vrsta žita.
Getreidebau *m.* sejánje žita, pridelovánje žita.
Getreideboden *m.* (Magazin) žítnica, kašča; (Erdreich) žitoródni svet, žitoródna zemlja; svet —, zemlja za žito.
Getreidebrand *m.* snet (-í, -a), snetjé, snetljáj.
Getreidefeld *n.* žítno polje, žítišče.
Getreidegewächs *n.* žitóvnica.
Getreidehandel *m.* trgovína —, kupčija z žitom, žítarstvo, žitotŕštvo; den — betreiben z žitom tŕžiti, — kupčevati, žitáriti.
Getreidehändler *m.* trgóvec z žitom, žítni kupec, žítar.
Getreidehaufen *m.* (z. Ausſtreuen) vršáj.
Getreidehülſe *f.* pleva.
Getreidekammer *f.* žítnica, kašča.
Getreidemarkt *m.* žítni semènj, žítni trg, žítno tŕžíšče.
Getreidemaß *n.* žítna mera, mera za žito.
Getreidepreis *m.* žítna cena, žítni kup.
Getreideproduction *f.* pridelovánje žita.
getreidereich žítèn, žitoródèn.
Getreideroſt *m.* travna rjá.

Digitized by Google

Getreideſchnitt *m.* žetěv; den — beenden dožéti (-žánjem), *impf.* dožínjati.
Getreidevorrath *m.* žitna zalóga.
Getreidewurm *m.* žužék, žitni mòlj.
Getreidezehent *m.* žitna desétina, žitni desétek.
Getreidezins *m.* žitna dača, žitnína; (Getreideabgabe an die Grundherrſchaft) žitna kazěn (-i), vršník.
getreu zvest, verěn; (gewiſſenhaft) vestěn.
Getreuheit *f.* zvestóst, vernost.
getreulich *adi.* zvest, verěn; *adv.* zvestó, verno, vestno.
Getriebe *n.* gonílo, kolésa *pl.* ſ. Triebwerk; (das Treiben) gíbanje, snovánje, počénjanje.
getroſt potolážen, brezskrběn, mirěn, brez skrbí; ſei — ne boj se, bodi mirěn, nič ne maraj!
getröſten ſich nádejati se, obétati si, úpati, zanésti se, zanášati se, biti (sem) si česa v svesti.
Getrümmer *n.* podrtíne *pl.*, razvaline *pl.*, groblje *pl.*, podrtija. [nje.
Getümmel *n.* hrum, hrup, vreva, vre-
geübt vajen, izúrjen, izvéžban.
Geübtheit *f.* vájenost, izúrjenost, izvéžbanost.
Gevatter *m.* kum, botěr; zu — bitten kúmiti, za botra prósiti; — ſtehen (ſein) kumovati, botrovati, za botra biti (sem); =in *f.* kuma, botra, bótrica, kúmica.
Gevatterſchaft *f.* kumstvo, botrínstvo, botrína; — auf ſich nehmen botríniti se, bótriti se; zur — gehörig botrínski.
Gevatterſchmaus *m.* botrínja.
Gevatterſleute *pl.* botri, kúmovi *pl.*
Gevatterſtehen *n.* kumovánje, botrovánje.
Geviere *n.* četvérek.
geviert četvérən, četvérnat; četverokógeln, štirjáški.
Gevierte *n.* četverooglína, četverokógelnik; četvérec, štirják.
Gevögel *n.* ptiči, ptice *pl.*, letečína.
Gewächs *n.* rastlína; bil (-i), zel (-i), zélišče; *coll.* rastlínje, bilje; (d. Wuchs) rast (-i); (der Auswuchs) izrástek, hrga.
gewachſen zrasél, zrastél; ſchön — lepe rasti, lepe postáve, stasít; — ſein (einer Sache) kos biti (sem) (čemu), zmágati (kaj), zmoči (-morem).
Gewächshaus *n.* rastlinják.
Gewächskunde *f.* rastlinoznánstvo.
Gewächsreich *n.* rastlínstvo, rastlínje.
gewächsreich rastlinoróden, biljevít.
Gewächsſammler *m.* rastlínar, nabirátelj rastlín.
Gewächsſammlung *f.* zbirka rastlín.
Gewäge *n.* téhtanje.
gewagt smel, predrzən; na slepo srečo započét; —es Geſchäft opravílo na srečo.
Gewähle *n.* izbíranje.
gewahr werden zapáziti, opáziti, spáziti, začútiti, zaglédati; (erkennen) spoznáti, uvídeti.
Gewähr *f.* jamstvo, poróštvo; — bieten, leiſten jámčiti, dobér biti (sem) za koga, zagotóviti; — erlangen jamstvo doséči (-sézem).
Gewährbrief *m.* zagotovílni list, dokazílo o knjížni lastníni.
gewahren opáziti, spáziti.
gewähren dovóliti, dopustíti; *impf.* dovoljevati, dopúščati; (angeloben) obétati; obljúbiti, zagotóviti, zavériti se; eine Bitte — (prošnjo) uslíšati, izpólniti; (bringen, tragen) dajáti, delíti, donášati; Freude — veseliti, razveseljevati; Nutzen — koristíti.
gewährleiſten jámčiti, dobér biti (sem) za kaj, poróštvo dajáti.
Gewährleiſtung *f.* jamčevánje, zagotovílo, poróštvo.
Gewahrſam *m.* varstvo, hramba; zapòr; in — bringen zapréti, pod ključ dejáti, pod stražo postáviti.
Gewährsmann *m.* jamčevávec, porok; er iſt mein — nanj se opíram, — sklicújem.
Gewährung *f.* dopustítev, dopustílo, dovolítev, dovolílo, podelítev.
Gewalt *f.* sila, moč (-i); (Macht) oblást (-i); höhere — premóč (-i), presíla; dem Geſetze — anthun postávo napak razlágati, zakon zavíjati; jmd. — anthun silo storíti, silo prizadéti (-denem) komu, posíliti; *impf.* silo délati, — prizadévati, síliti; in die — jemds. kommen priti (pridem) komu v roke, — v pest, v oblást.

Digitized by Google

Gewaltgeber *m.* pooblastítelj.
Gewalthaber *m.* oblastník, pooblaščénec; mogótec; =in *f.* oblastnica, pooblaščénka.
Gewaltherrſcher *m.* samosílnik, trínog, krut vladár, despot.
gewaltig (ſtark) silén, močén, silovít, hud, ogróměn; (mächtig) mogóčen, oblástěn, velemóžen; *adv.* močno, silno, jako, zeló.
Gewaltige *m.* mogótec, oblastník.
gewaltſam silén, posílěn, silovít; *adv.* po sili, síloma, s silo, posílno.
Gewaltſtreich *m.* sila, nasílje, nasílstvo, nasílni čin.
gewaltthätig nasílen, posílen, silovít.
Gewaltthätigkeit *f.* posílnost, sila, nasílje, nasílstvo.
Gewaltträger *m.* pooblaščénec; =in *f.* pooblaščénka.
Gewand *n.* oblačilo, obléka, odéva, opráva.
gewandt urěn, ročén, gibčen, okrétěn, spretěn, obŕtěn.
Gewandtheit *f.* urnost, ročnost, gibčnost, okrétnost, spretnost.
gewärtig ſein, gewärtigen pričakovati, nádejati se, zanášati se, biti (sem) si v svesti (česa); (dienſtfertig) poslúžen; des Winkes — ſein čákati na mígljaj.
Gewärtigung *f.* čákanje, pričakovánje; in — čakáje, pričakujóč.
Gewäſch *n.* blebetánje, brbljánje, prazno govorjénje, besedičenje, praznomlátje.
Gewäſſer *n.* vodóvje, vode *pl.*
Gewebe *n.* tkanje, tkanína; pletenína, pletež; (der Spinne) pájčevina; (der Bienen) satje, satovjé.
Gewehr *n.* branilo, orózje; (Schieß—) puška; gezogenes — rísanica.
Gewehrfabrik *f.* puškárnica.
Gewehrfabrikant *m.* puškar.
Gewehrfeuer *n.* stréljanje s púškami, pókanje pušek.
Gewehrkolben *m.* kopíto, puškno gla-
Gewehrſchmied *m.* puškar. [víšče.
Geweih *n.* rogóvi *pl.*, rogovile *pl.*, rogóvje (jelénovo).
Gewende *n.* obráčanje.
Gewerbe *n.* obŕt, obŕtstvo, obrtnija; (Handwerk) rokodélstvo; ein — treiben obŕt izvrševati, obrtovati; živéti (živíti se) ob obŕtu; betriebspflichtiges — obŕt z obvéznim obrátom; Gewerbe- und Gewerbs- obŕtěn, obrtníški.
Gewerbebefugnis *f.* obŕtna pravíca.
Gewerbebetrieb *m.* obrtovánje, vršba obŕta.
Gewerbeconceſſion *f.* obŕtno dopustílo.
Gewerbefreiheit *f.* svobóda obŕta, obŕtna svobóda.
Gewerbegehilfe *m.* obŕtni pomočník.
Gewerbegeld *n.* obŕtni davék, obrtnína.
Gewerbegenoſſenſchaft *f.* obŕtna zádruga.
Gewerbegericht *n.* obŕtno sodišče.
Gewerbekammer *f.* obŕtna zbórnica.
Gewerbelehrling *m.* obŕtni učénec.
Gewerbeordnung *f.* obŕtni red.
Gewerbethätigkeit *f.* obŕtnost. [nica.
Gewerbetreibende *m.* obrtník; *f.* obrt-
Gewerbeweſen *n.* obŕtstvo, obŕtne stvari.
Gewerbfleiß *m.* obŕtnost.
gewerblich obŕtěn, obrtóvėn. [stva.
gewerblos brez obŕta, brez rokodél-
gewerbſam obŕtěn; prizadévėn. [(-i).
Gewerbsangelegenheit *f.* obŕtna stvar
Gewerbsausſtellung *f.* obŕtna razstáva.
Gewerbsgenoſs *m.* obŕtni továriš, soobrtník.
Gewerbsgeſchäft *n.* obŕt, obrtnija, obŕtni poseł.
Gewerbsgeſetz *n.* obŕtni zakon.
Gewerbsleute *pl.* obrtniki.
Gewerbsmann *m.* obrtník. [toma.
gewerbsmäßig obrtniški, obŕtěn; obŕ-
Gewerbsſtand *m.* obŕtni stan.
Gewerbsſtätte *f.* obrtovalíšče.
Gewerbsſteuer *f.* obŕtni davék, obrtarína. [jétje.
Gewerbsunternehmung *f.* obŕtno pod-
Gewerbsverein *m.* obŕtno društvo.
Gewerbsverleihung *f.* podelítev obŕta.
Gewerbsverluſt *m.* izgúba obŕta.
gewerbsverſtändig vešč obŕtu, izvéden —, izúrjen v obŕtu.
Gewerbsverſtändige *m.* obŕtni veščák.
Gewerk *n.* delo; (Werkſtätte) délavnica, továrna; (Innung, Zunft) ceh, družba; rudársko društvo; rudnik.
Gewerke *m.* rokodélec; rudárski družábnik.

Digitized by Google

Gewerkenbuch *n.* knjiga rudárskih družábnikov.

Gewerkſchaft *f.* rudárska družba.

Gewerksherr *m.* továrnar, poséstnik rúdnikov.

Gewerksmann *m.* továrniški délavec, rúdniški délavec, rudár.

Gewicht *n.* (Schwere) teža, peza; (an der Wage) utéž (-i); (Wichtigkeit) važnost, tehtnost, imenítnost, znamenítost, pomémba, veljáva; eine Sache von — imenítna —, važna reč (-i); ein Mann von — veljávен mož; ein — auf etw. legen smátrati —, iméti (imám) kaj za važno, visóko céniti, važnost pripisovati čemu.

gewichtig tehtèn, težèk; *fig.* važèn, tehtovít, znamenít, imenítèn, veljávèn.

Gewichtigkeit *f.* tehtnost, tehtovítost, važnost, znamenítost, veljáva.

Gewichtsverhältnis *n.* razmérje teže.

Gewichtsverluſt *m.* izgúba teže.

gewichtvoll tehtèn, tehtovít, važèn, imenítèn, veljávèn, znamenít.

gewiegt izvéden, izkúšen, izúrjen, vešč. [nje.

Gewieher *n.* rezgèt, rezgetánje, hrzá-

gewillt naménjen, pri volji; ich bin — nakánil sem, naménil sem, nameráva, mislim, volja me je, misél me je.

Gewimmel *n.* (Wimmeln) mrgolénje, gomezénje, mrgoljáva, vrvénje; (Gedränge) gneča, vreva, vrenje.

Gewimmer *n.* ječánje, stok, stókanje.

gewimpert véjicat.

Gewinde *n.* (Winden) vitje, motánje, navijanje; (Garn—) navítek, namótek, pasmo; (in der Schraube) viják, navój.

Gewinn *m.* dobíček, dobítek, pridobítek.

gewinnbringend koristonósèn, hasnovít; — ſein dobíček donášati, — nesti, — dajáti.

gewinnen dobíti, pridobíti; pridélati; *impf.* dobívati, pridobívati; pridelovati; (erreichen) doséči (-séžem); Oberhand — premóči (-mórem), premágati, užúgati, preobládati; (im Spiele) priigráti; (durch Landbau) prikmétovati; (durch Wirtſchaft) prigospodáriti, prigospodínjiti; (durch Handel) prikupčevati; (durch Betrug) prigoljufáti u. ſ. w.; (an Stärke —) močnéjši postáti (-stánem), okrepíti se, ojáčiti se; opomóči (-mórem) si, izgóršati se. [lèn.

gewinnend pridobljìv, míkavèn; vabí-

Gewinner *m.* dobítelj, dobítnik, dobívec, dobiváč; (einer Schlacht) zmagodobítnik; =in *f.* dobívka.

gewinnreich hasnovít, zeló koristèn, mnogo dobíčka donašajòč.

Gewinnſucht *f.* pohlèp po dobíčku, dobičkožéljnost, dobíčkarstvo, koristolóvje.

gewinnſüchtig pohlépèn po dobíčku, dobičkožéljèn, koristolóvèn, dobíčkarski.

Gewinntheil *m.* delež dobíčka.

Gewinnung *f.* dobívanje, pridobívanje, pridobítev.

Gewinſel *n.* cviljénje, cvil.

Gewinſt *m.* dobíček, dobítek.

Gewinſtlotterie *f.* loterija na dobítke.

Gewinſtſchein *m.* dobitkóvnica.

Gewirk *n.* tkanje, tkanína.

Gewirr *n.* zmeda, zmešnjáva, metež, homatíja.

gewiſs gotòv, resníčen, izvéstèn; (feſt) trdèn, varèn; ein gewiſſer nekdo, neki, nekak; mit einer gewiſſen Naturanlage z nékako prirojéno zmóžnostjo; (feſtgeſetzt) odlóčen, gotòv, stanovítèn; einer Sache — ſein v svesti si biti (sem) česa; *adv.* gotóvo, za trdno, zarés, izvéstno.

Gewiſſen *n.* vest (-i); das gute — čista vest; das böſe — slaba, huda vest; laſes — kosmáta vest; zartes — tanka, rahla vest; das nagende — črv vestí; jemdm. ins — reden na srce govoríti, prigovárjati, vest vzbújati, opomínjati, svaríti; ſich ein — aus etwas machen iméti (imám) od. šteti (štejem) kaj za greh; daraus mache ich mir kein — zavóljo tega me vest ne peče (grize), — mi vest ničésar ne očíta.

gewiſſenhaft *adi.* vestèn, zdušèn, natánčen; *adv.* vestno, natánčno, zdušno.

Gewiſſenhaftigkeit *f.* vestnost, natánčnost, zdušnost; von geringer — malovéstèn.

gewiſſenlos brezvéstèn. [véstnica.

Gewiſſenloſe *m.* brezvéstnik; *f.* brez-

Digitized by Google

Gewiſſenloſigkeit *f.* brezvéstnost.
Gewiſſensangſt *f.* huda (težka) vest (-i), tesnóba vesti, dušni nemír.
Gewiſſenserforſchung *f.* izpraševánje vesti.
Gewiſſensfreiheit *f.* svobóda vesti, dušévna svobóda.
Gewiſſenspflicht *f.* dolžnóst vesti, vestna dolžnóst.
Gewiſſensruhe *f.* mir vesti, mirna vest.
Gewiſſenſache *f.* vestna reč (-í).
Gewiſſenſcrupel *m.* pomíslek vesti, dvom vesti, nemírna vest.
Gewiſſensunruhe *f.* nemír ob. nepókoj vesti, nemírna (nepokójna) vest.
gewiſſermaßen nekakó, nekam, v nekem ozíru, tako rekoč, rekel bi.
Gewiſsheit *f.* gotóvost, resníčnost; (Sicherheit) varnost; — ſich verſchaffen zagotóviti se, prepríčati se.
Gewitter *n.* huda ura, hudo vreme (-na), nevíhta; vihár.
gewitterhaft hudoúrěn; vihárěn.
Gewitterluft *f.* hudoúrni vzdúh.
gewitterſchwer hudoúrěn; sopárěn.
gewitterſchwül sopárěn, zagátěn.
Gewitterſchwüle *f.* sopárica, sopárnost, zagátnost.
Gewitterſturm *m.* piš, vihár. [čica.
Gewitterwolke *f.* hudoúrni oblák, oblagewihigt spámetovan, poučèn; er iſt — spámetoval se je, izučílo ga je, izmodrílo ga je.
Gewoge *n.* valovánje, zíbanje valóv, zagánjanje valóv, bíbavica.
gewogen nagnjen, naklónjen; blagovóljen, dobrohótěn.
Gewogenheit *f.* nágnjenost, naklónjenost; dobrohótnost.
gewohnen navádíti se, privádíti se, priučíti se.
gewöhnen navádíti, privádíti, naučíti, priučíti; *impf.* vádíti, priučevati; ſich — navádíti se, privádíti se, priučíti se.
Gewohnheit *f.* naváda; običáj, šega; üble — grda naváda, razváda; eine — ablegen odvádíti se (česa). [váde.
Gewohnheitsdiebſtahl *m.* tatvína iz na-
Gewohnheitsrecht *n.* običájno pravo.
Gewohnheitsſünde *f.* greh iz naváde, prinavájeni greh.
gewöhnlich navádèn, običájen, obíčen; (alltäglich) vsakdánji; *adv.* navádno, po navádi, običájno; véčjidel, večínoma.
gewohnt vajen, navájen; — ſein navádo iméti (imám).
Gewölbe *n.* (Wölbung) svòd, oblók; (Raum) hràm, shramba; (Kaufmannsgewölbe) prodajálnica, štacúna.
Gewölbebogen *m.* svodni oblók.
gewölbeförmig oblókast, svodast.
gewölbt oblókan, v oblók zidan, na oblók.
Gewölk *n.* obláki *pl.*
Gewölle *n.* svaljèk perja ali dlake (bei den Vögeln).
Gewühl *n.* gneča, vreva, metež, stiska.
gewulſtet nabrékěl.
Gewürm *n.* črvád (-i), črvi *pl.*
Gewürz *n.* dišáva, dišéčina; záprava, začímba; (Wurzeln) dobrodišéče koreníne.
gewürzhaft dišávěn.
Gewürzhandel *m.* kupčíja z dišávami.
Gewürzhändler *m.* dišávar, trgóvec —, kupčevávec z dišávami.
Gewürznelke *f.* klinček, cvečič, (nágeljnova) žrebíca, žrebínec.
gewürzreich dišávěn, blagodišèč.
gezackt nazóbčkan.
gezähnt nazóbčan, zobčast, zobát.
Gezänk *n.* prepír, razpòr, svaja: *trin.* ravs in kavs.
Gezauder *n.* obotávljanje, obotáva, oprézovanje.
Gezeiten *pl.* morske dobe *pl.*, biba, morski pogibi *pl.*, bíbavica; (Ebbe u. Flut) oséka in plima.
Gezelt *n.* šator, šatorišče; ein — aufſchlagen šator razpéti (-pnèm), šator postáviti, ušatóriti se.
Gezieſer *n.* mrčès, golázen (-i).
geziemen ſich spodóbiti se, pristáti (pristojim), prístovati.
geziemend spodóbèn, pristójen.
geziert okrášen, nalepotíčen, ozáljšan, nakíčen.
Gezirp *n.* cvrčánje, skrganje.
Geziſch *n.* síkanje, zvizdanje, psíkanje.
gezogen vlečen, potégnjen; —es Gewehr risanica.
Gezücht *n.* zaléga.
Gezwitſcher *n.* žvrgolénje, gostolénje.

Digitized by Google

gezwungen siljen, prisíljen, primóran, prinújen.

Ghasele *f.* (Dichtungsform) gazéla.

Gicht *f.* protín, skrnína, údnica, košćina, pokóstnica, kostenica; (in den Füßen) podgròm, pútika. [jiče.

Gichtbeere *f.* črni ribez, kresno grózdje.

Gichtbruch *m.* mrtvoúd, mrtvoúdnost.

gichtbrüchig mrtvoúden.

gichtisch protinast, skrninast; podgrómast.

Gichtrose *f.* potónika, kresník.

Gichtstoff *m.* protinína.

Gichtwurz *f.* jesenék.

Giebel *m.* hišno čelo, zatrèp; (Verschalung) obòj, opáž.

Giebeldach *n.* dvostrána streha, cela streha.

Giebelseite *f.* čelna stran (-i), opážna stran (hiše).

Giebigkeit *f.* dávščina, davék, dača.

Gier *f.* pohlèp, poželénje, pohlépnost, lákomnost.

gierig pohlépen, prihotljiv, lákoměn, hlastèn; *adv.* pohlépno, hlastno.

Gierige *m.* pohlépnež, lákomnik.

Gierigkeit *f.* pohlépnost, lákomnost.

Gießbach *m.* hudoúrnik, liják, neúrnik, sušec, bujica.

Gießbecken *n.* médenica, umiválnica.

Gießbeckenknorpel *m.* kopítasti hrustánec.

gießen liti (lijem), točiti; nalíti, natočiti; *impf.* nalívati (u. nalijati), natákati; hinein— vlíti, *impf.* vlívati u. vlijati; eine Form — zliti, (*impf.* zlívati).

Gießer *m.* livec, liváč.

Gießerei *f.* livárnica, livnica.

Gießkanne *f.* naliválo, poliválnik. zaliváča, škropílnica.

Gießkelle *f.* livárska žlica.

Gießofen *m.* topílnica.

Gießrinne *f.* žleb-liják.

Gießschaff *n.* lij, liják, lákomnica.

Gift *n.* strup, ótrov, jad, trovílo; čemér; — eingeben zavdáti (-vdám), ostrúpiti, otrováti (-trújem); — und Galle speien togóte péniti se, besnéti.

giftabtreibend protistrúpen. [nica.

Giftdrüse *f.* strupna žleza, žleza strúpgiften ſ. ärgern.

giftig strupén, strupovít, otróven; *fig.* togótèn, zloběn.

Giftigkeit *f.* strupénost, strupovítost.

Giftkraut *n.* strupéno zélišče, otróvna zel (-i).

Giftkunde *f.* strupoznánstvo, struposlóvje, otróvarstvo.

Giftmehl *n.* míšnica.

Giftmischer *m.* zavdajávec, otróvnik, strupár; =in *f.* zavdajávka, otróvnica.

Giftmischerei *f.* zavdajávstvo. priprávljanje —, kúhanje strupov, trovánje.

Giftmittel *n.* lek —, pomóček zoper strup, prótistrup.

giftreich strupovít, močno strupén.

Giftschwamm *m.* strupéna goba.

Giftstoff *m.* strupenína, trovílo.

Gifttropfen *m.* kaplja strupa. strupéna kaplja.

Giftware *f.* otrovílo.

Giftwurz *f.* *(Polygonum bistorta)* kačja korenína.

Giftwütherich *m.* *(Cicuta virosa)* vélika trobelika. [nik.

Giftzahn *m.* strupni zob, zob strup-

Gigant *m.* velikán, orják, gigant.

gigantisch velikánski, orjáški.

Gilbe *f.* rumenóst, žoltóst; (Stoff) žoltílo; (Erbe) žoltíca, rumenica.

Gilde *f.* továríštvo, društvo. družba, brátovščina.

Gilet *n.* telóvnik, prsnik, oprsnik.

giltig veljávèn, v veljávi.

Giltigkeit *f.* veljávnost, veljáva.

Gimpel *m.* kalín, popkar, brstnik, zímovka; *fig.* prismóda, tepec, prismójeneč, bedák, topoglávec, budálo.

Ginster *m.* (**Genista** *f.*, *Genista tinctoria)* žoltilína, žoltovína; *(G. sagittalis)* košeníčica; *(G. germanica)* bodíčevje.

Gipfel *m.* vrh, vrhúnec, vršác; *dem.* vršič, vršíček; *coll.* vrhóvje, vršíčje.

Gipfelholz *n.* vrhóvje, vrhovína.

Gipfelpunkt *m.* vršíšče.

gipfelreich vrhovát.

Gips *m.* sadra, malec, gips: **Gipssadrén**, sadrov, malčev.

Gipsabdruck *m.* sadréni odtísk.

Gipsarbeit *f.* sadréni izdélek. izdélek iz malca.

Gipsarbeiter *m.* sadrar, malčar.

Digitized by Google

gipſen sádriti; posádriti, z malcem pokríti (-krijem).
Gipserde *f.* sadrovina, sadrenina.
Gipsform *f.* sadréni kalúp, kalúp iz malca.
Gipsware *f.* sadrovína, roba iz malca.
Giraffe *f.* žirafa.
Girandole *f.* ognjéno koló (in der Pyrotechnik); mnogocévni vodomèt; mnogorámni svetílnik.
Girant *m.* prevódnik menice, žirant.
Giratar *m.* prevodojémnik, žiratár.
girieren menico prevésti (-védem) na koga; *impf.* prevájati, žirovati.
Girierung *f.* prevédba menice, žirovánje.
Giro *m.* *(n.)* prevòd menice, žiro; *giro in bianco* prevòd na praznem, — na belem.
girren grúliti, grgútati, grgoljáti, grléti.
giſchen ſ. gáſchen.
Giſcht *m.* pene *pl.*, pénjenje. [sétka.
Gitter *n.* omrézje, okrížje, mreža, re-
Gitterfenſter *n.* okno z omrézjem, zamréženo okno.
gittern mréžiti; o-, premrežíti.
Gitterwerk *n.* mreže *pl.*, omrézje.
Glaceéhandſchuh *m.* svetla rokavica.
glacieren ledeníti; oledeníti; svetlíti, lóščiti; líkati, gláditi; usvetlíti, olóščiti; izlíkati, izgláditi.
Glacis *n.* zunánje poróčje trdnjávskih obkópov, predgrádje, obméstna planjáva. [tor.
Gladiator *m.* borívec, borítelj, gladiá-
Glanz *m.* svetlóst, lésk, sijájnost, svetlóba; (des Leders) lošč; (Schein) sij, sijáj; (Schimmer) bliščóba, bliščóba, leskèt; (Pracht) bliščóba, sijáj; (b. Mineralien) sijájnost; (Mineral) sijájnik (*pl.* Glanze sijájniki); göttlicher — bogozárnost.
Glanzbügeleí *f.* líkanje na lesk.
Glanzbürſte *f.* loščílna ščetka.
glänzen svétiti se, sijáti (síjem), lesketáti (leskéčem) se, bleščáti (-ščím); — wollen báhati se, po sijájnosti hrepenéti.
glänzend svetèl, bleščéč, leskéč, sijájen; *fig.* slovéč, znamenít, slavèn.
Glanzfarbe *f.* svetla barva.
Glanzgeber *m.* loščívec.
Glanzkohle *f.* sijájni premog, svetli premog, svetlo oglje. [platno.
Glanzleinwand *f.* lóščeno —, svetlo
glanzlos brez svetlobe, brez leska.
Glanzperiode *f.* najslávnejša ob. najsijájnejša doba.
Glanzpunkt *m.* *geom.* svetla točka; *fig.* najlépši del, najodličnejši —, najsijájnejši del.
Glanzruß *m.* svetle saje *pl.*
Glanzſtärke *f.* skrob na lesk.
Glanzſucht *f.* bleskoželjnost, pohlèp po sijájnosti; slavohlépnost.
glanzſüchtig bleskoželjèn, pohlépen sijájnosti; slavohlépen.
Glanztaffet *m.* lóščeni tafet.
glanzvoll presvétel, presijájen, bliščóbèn, leskovít.
Glanzwolle *f.* svetla volna.
Glas *n.* steklo; (—flaſche) steklénica, sklénica; (gläſerner Becher) kúpica, kozárec, čaša; (Augenglas) očáli *pl. m.*, naočniki *pl.*; zu — werden ostekléti, osteklenéti; zu tief ins — gucken navléči se ga; **Glas-** (aus Glas) steklén; (zum Glasmachen gehörig) steklárski.
Glasarbeit *f.* steklárska roba, steklenína, stekléni izdélek.
glasartig steklénast, steklast.
Glasblaſe *f.* steklén mehúr, plena.
Glasblaſen *n.* píhanje —, razpihovánje stekla.
Gläschen *n.* čášica, kozárček.
Glaſer *m.* steklár; **Glaſer-** steklárski.
Glaſerarbeit *f.* steklársko delo.
Glaſerhandwerk *n.* steklárstvo; daß — betreiben stekláriti.
gläſern steklén.
Glasfabrik, Glashütte *f.* steklárnica.
Glasflaſche *f.* sklénica, steklénica.
Glasgeſchirr *n.* stekléna posóda.
Glashandel *m.* trgovína s stekleníno, — s steklom, — s stekléno robo.
Glashändler *m.* trgóvec s stekleníno, stekleninar. [nica.
Glashandlung *f.* steklárska prodajálna.
Glashaus *n.* cvetličnják; (Treibhaus) rastlinják, stekleník.
glaſieren steklíti, lóščiti; ostekliti, postekliti. [*min.*
Glaskopf *m.* svitoglàv, svetloglàv,
Glaskörper *m.* steklovína.

Digitized by Google

Glaslampe *f.* stekléna svetíljka.
Glasmacher *m.* steklár.
Glasmaler *m.* slikár na steklo.
Glasmalerei *f.* slíkanje ob. slikárstvo na steklu.
Glasmasse *f.* stekléna zmes (-i), steklo- [vína.
Glaspapier *n.* stekliti papír.
Glasperle *f.* ponarejéni (stekléni) bi- [ser.
Glasſcheibe *f.* stekléna šipa.
Glasſchleifer *m.* brusár, brusáč stekla, steklobrúsec.
Glasſchneider *m.* steklorézec.
Glasſpinner *m.* steklopréd̈ec.
Glasſpinnerei *f.* predílnica stekla; prédenje stekla.
Glasſturz *m.* stekléni poklòp.
Glastafel *f.* steklénasta ploskëv.
Glasthür *f.* stekléne duri, óknaste duri *pl. f.*
Glaſur *f.* steklenjénje; lošč, osteklína, glazúra.
Glasware *f.* stekléna roba, stekléno blagó, steklèni izdélki *pl.*, steklenína.
glatt gladek; (ſchlüpfrig) polzek, opólzel, sklizek; *adv.* gladko, narávnost, čisto; (vom Getreide) golén; —eš Getreide golenína.
Glattbart *m.* golobrádec.
glattbrennen žgati (žgèm) na gladko.
Glätte *f.* gladkóst, izglájenost, gladčína; *chem.* glaj; polzkost, opólzlost.
Glatteis *n.* žled, polédica, požledica, požlépica, gololédica.
Glätteiſen *n.* gladilo, likálo, likálnik.
glätten gládíti, líkati; ugládíti, izgládíti. pogládíti, izlíkati; *fig.* omíkati, olíkati.
Glätter *m.* gladívec, líkavec; (Werkzeug) ſ. Glätteiſen.
glatterdings *adv.* zgolj, povsèm, čísto.
Glättgetriebe *n.* gladílnica.
glatthaarig gladkolàs.
Glatthafer *m.* páhavka, ovseníca.
Glatthobel *m.* gladílni stružič, gladílnik.
Glättmaſchine *f.* gladilnica.
glattweg *adv.* narávnost, brez ovínkov, čisto, popólnoma. [dež.
Glättwerkzeug *n.* gladilo, likálo, gla-
glattzüngig sladkobeséden, prilizljiv, sladkoústen.
Glatze *f.* pleša, plešina, lisa.
glatzig plešast.
Glatzkopf *m.* plešec, plešívec.
Glaube *m.* vera; Glauben ſchenken verjéti (-jámem), vérovati; guter — dobra vera, dobra misél (-i); der falſche — kriva vera, krivovérstvo.
glauben vérovati; verjéti (-jámem); (meinen) méniti, mísliti; jemanden — machen uvériti, prevériti (koga).
glaubenfeſt trden v veri, trdne vere.
Glaubens- verski.
Glaubensabfall *m.* odpàd od vere.
Glaubensartikel *m.* člen vere.
Glaubensbekenner *m.* spoznávec vere, veroizpovédnik.
Glaubensbekenntnis *n.* spoznávanje vere, izpovédba vere, veroizpovédba.
Glaubensbote *m.* blagovéstnik, veroveſtnik, oznanjevávec vere, apostol.
Glaubensformel *f.* besedílo vere.
Glaubensfreiheit *f.* svobóda vere, svobódnost vere.
Glaubensgenoſs *m.* sovérnik, istovérec, sovérec.
Glaubenslehre *f.* veronáuk, veroùk, verozákon, verski uk.
Glaubenslehrer *m.* učitelj veronáuka.
Glaubensleugner *m.* verotájec. [vérec.
Glaubensneuerer *m.* novovérnik, novo-
Glaubensneuerung *f.* nova vera, novovérstvo.
Glaubensregel *f.* versko pravílo.
Glaubensſatz *m.* verska resnica.
Glaubensſtreit *m.* prepír o veri.
Glaubensſtürmer *m.* verobórec. [(-i).
Glaubensvorſchrift *f.* verska zapóved
Glaubenswiſſenſchaft *f.* veroznánstvo.
Glaubenszwang *m.* siljenje k veri, verosílje.
Glaubenszweifler *m.* dvomljívec o verskih rečéh.
Glauberſalz *n.* Glavberjeva sol (-i).
glaubhaft verjétèn, vérovèn; *adv.* vérovno.
Glaubhaftigkeit *f.* verjétnost.
gläubig verèn; (recht—) pravovérèn.
Gläubige *m.* vernik, pravovérnik; *f.* vérnica, pravovérnica.
Gläubiger *m.* upnik, vérovnik; **-in** *f.* úpnica.
Gläubigkeit *f.* vernost.
glaublich ſ. glaubhaft.

Digitized by Google

glaubwillig radovérẽn, lahkovérẽn.
glaubwürdig verjétẽn, verodostójẽn, vérovẽn, vere vredẽn.
Glaubwürdigkeit *f.* verjétnost, vérovnost, verodostójnost.
Glaukolith *m.* glavkolit, sivẽc.
gleich enák, jednák; (gerade) ravẽn; der —e isti; — groß enólik, enáko velik; —e Größe enólikost, enáka velikóst; —en Alters enáko star, iste stárosti, istih let (vrstník); — machen enáčiti; izenáčiti; (gerade) ravnáti; izravnáti; *adv.* enáko; (alſogleich) kòj, takòj, máhoma, vàdlje, vàlje; in —er Fläche, Fronte zlícema.
gleichabſtändig enáko nárazẽn, enáko razdáljen.
gleicharmig enakoráměn, enakokràk.
gleichartig istovŕstẽn, enovŕstẽn, enoróden, istoróden.
Gleichartigkeit *f.* enovŕstnost, istovŕstnost. [ména.
gleichbedeutend istoznáčẽn, ístega po-
gleichberechtigt enakoprávẽn, ravnoprávẽn, enákih pravíc.
Gleichberechtigung *f.* enakoprávnost, ravnoprávnost.
gleichbeſchaffen enák.
gleicheckig enákih oglov, enakoógeln, istoóglast.
gleichen *intr.* (gleich od. ähnlich ſein) enák biti (sem), podóben biti, biti kakor . . .; *tr.* (gleich machen) enáčiti, ravnáti; izenáčiti, izravnáti.
-gleichen enáke vrste, iste vrste; meines— moje vrste; deines— tvoje vrste; mit ſeines— umgehen pečáti se z ljudmi svoje vrste; der— (des—) tak, takov, takšẽn; *adv.* ravno takó, isto takó.
Gleicher *m.* ravnáč; (Äquator) rávnik.
gleichermaßen, gleicherweiſe *adv.* ravno takó, isto takó, enáko, na enák način.
gleichfalls *adv.* tudi, enáko, ravno takó.
Gleichflügler *pl.* enakokrílci. [čẽn.
gleichförmig istoličẽn, istolík, enolí-
Gleichförmigkeit *f.* enoličnost.
gleichgeſinnt enomíseln, istomíseln, enakomíseln, enakomislèč, enákega mišljénja.
Gleichgeſinnte *m.* enomíselnik, istomíselnik.
gleichgeſtellt komu enák, enáke veljáve.
Gleichgewicht *n.* ravnovésje, enakotéžje, ravnotéžje.
Gleichgewichtslage *f.* enakotéžna lega, položáj ravnotéžja.
gleichgiltig, gleichgültig ene vrédnosti, vse eno; (theilnahmslos) nebrižẽn, mlačẽn, malomárẽn, vnémarẽn; (geringfügig) neznátẽn, malenkóstẽn, malovážẽn; —e Handlungen brezpomémbna dejánja, nevážna —, indiferentna dejánja; — ſein gegen etwas ne méniti se, ne brígati se (za kaj), v číslih ne iméti (imám).
Gleichgiltigkeit *f.* (Theilnahmslosigkeit) nebrížnost, mlačnost, malomárnost, vnémarnost, prezirljívost; (Geringfügigkeit) neznátnost, malovážnost.
Gleichheit *f.* enákost; (ebene Beſchaffenheit) ravnost.
Gleichheitszeichen *n.* enačáj, enáčnik.
gleichkantig enakoròb.
Gleichklang *m.* enakozvóčje. sozvóčje, soglásje.
gleichkommen (jemandem) izenáčiti se (s kom), doséči (-sẽžem) ga; biti (sem) mu kos.
gleichlaufend istosmérẽn.
Gleichlaut *m.* enakoglásje, enoglásje.
gleichlautend enakoglásẽn, soglásẽn.
Gleichmaß *n.* enáka mera, enakomérnost.
gleichmäßig *adi.* enakomérẽn, istomérẽn, razmérẽn; *adv.* enakomérno, v isti meri, ravno takó.
Gleichmuth *m.* ravnodúšje, enakodúšnost, mirnost srcá (duše).
gleichmüthig ravnodúšẽn, enakodúšẽn, mirnosrčẽn.
Gleichmüthigkeit *f.* ravnodúšnost, enakodúšnost, mirnosrčnost.
gleichnamig istoimén, enoimén, enákega iména, istoiménski, soimén.
Gleichnamige *m.* ženšév (*gen.* ženšva), soiménec. [nost.
Gleichnamigkeit *f.* istoiménost, soimé-
Gleichnis *n.* prílika, pripodóba, prispodóba; primérjanje, pripodobitèv.
Gleichnisrede *f.* govor v prílikah, govorjénje v pripodóbah.
gleichnisweiſe *adv.* v príliki, v pripodóbi.

Digitized by Google

gleichſam *adv.* kakor, kakor da bi; rekél (dejal) bi, takó rekóč. [měn.

gleichſchenkelig enakokrák, enakorá-

gleichſeitig enakostraníčen, enakostran, enakostránski.

Gleichſinn *m.* enakomíselnost.

gleichſinnig (gleichbedeutend) enakopoménben, enákega poména.

gleichſtellen enáčiti, v eno (isto) vrsto stáviti; vzporediti; ſich jemandem — enáčiti se, mériti se (s kom).

Gleichſtellung *f.* enáčenje, primérjanje; izenáčba, izravnáva.

gleichſtimmig enakoglásen, soglásen; skladen, ubrán.

Gleichſtimmigkeit *f.*, **Gleichſtimmung** *f.* enakoglásnost, soglásnost, soglásje; skladnost, ubránost.

Gleichſtrom *m.* istoménni tòk.

gleichtheilig enakodélen.

Gleichung *f.* enáčenje, izravnávanje; *math.* enáčba.

gleichviel ravno tóliko, onóliko; (einerlei) vse éno.

gleichweit istodáljen, enáke daljáve (oddáljenosti), ravno takó daleč.

gleichwerthig iste vrédnosti, istovréden, enakocen.

gleichwichtig enáke vážnosti, enakovážen.

gleichwie kakor, kakor bi, kot bi.

gleichwinkelig enakokótен.

gleichwohl vendar, pa vendar, vendarle, ípak, pri vsem tem.

gleichzeitig istodóben, istočásen, sodóben, sočásen; *adv.* obénem, hkrátu, ob istem času, zajédno, ravno tedáj, ravno tisti čas.

Gleichzeitigkeit *f.* istočásnost, istodóbnost, sodóbnost, sovreménost.

Gleis *n.* ſ. Geleiſe.

gleiſen hlíniti se, húliti se, pretvárjati se, délati se, hinavčevati.

Gleisner *m.* hinávec, licemérec, licemèr, svetohlínec; podhúljenec, prihúljenec.

Gleisnerei *f.* hlimba, licemérstvo, hinávščina, hinávstvo.

Gleisnerin *f.* hinávka, svetohlínka, licemérka.

gleisneriſch hinávski, licemérski, svetohlínski, prihúljen.

Gleiße *f.* (*Aethusa cynapium*, Hundspeterſilie *f.*, Gartenſchierling *m.*) mala trobelíka, pasji peteršilj.

gleißen (glänzen) bleščáti (-ím) se, lesketáti (-ám, -éčem) se, svétiti se.

Gleitbahn *f.* drsalnica, drča, drkálnica, drasta, drča.

Gleitbügel *m.* drsálni locen.

gleiten drkniti, smúkniti, drsniti (se); *impf.* drkati se, dríčati se, smúčati (-im), drsati se; (glitſchen) izpoddrsniti, spólzniti; es gleitet polzí, opólzlo je, spolzlo je, polzko je; (v. Waſſer) teči.

gleitend opólzel, polzek; —er Reim tekóča rima.

Gletſcher *m.* ledník, ledeník.

Gletſcherlawine *f.* ledniški ulom, plaz.

Glied *n.* ud, člen; *dem.* členek; (bei Pflanzen) kolénce; (bei Soldaten) red, vrsta; (Ketten—) sklèp; (Mit—) ud, član, družábnik, društvenik.

Glieder- uden, udov, v udih.

gliederartig členast, udast; —es Öffnen der Frucht razčlémba.

Gliederband *n.* sklèp, vez (-i).

Gliederbau *m.* sestáva udov.

gliederig členkovít.

gliederkrank udobólen, bolnih udov, bolán na udih.

Gliederkrankheit *f.* udobólje, trganje po udih, skrnína.

gliederlahm mrtvoúden, hromoúden.

gliedern razčléniti; razložíti, razvrstiti, razdelíti.

Gliederreißen *n.* trganje po udih.

Gliederſchmerz *m.* bolečina po (v) udih, udobòl.

Gliederthier *n.* členar.

Gliederung *f.* razčlémba; razrédba, razvrstitèv; (Articuliertheit) členkovitost; die ſenkrechte — navpična izobrázba, vzpétost; die horizontale — porázna izobrázba.

gliederweiſe *adv.* údoma, ud za udom, členoma, člen za členom; (reihenweiſe) vrstoma, rédoma, v vrstah, vrsta za vrsto.

Gliedmaßen *pl.* udje; äußere — (Extremitäten) krajni udje, okončine.

glimmen tleti (tlim).

Glimmer *m.* sljúda, tinjec.

Digitized by Google

glimmern bleščáti (-ím) se, lesketáti se, migljáti. [věc.

Glimmerſchiefer *m.* blestník, sljúdo-

Glimmſtengel *m.* tlinka, smotka.

Glimpf *m.* blagóst, prizanesljívost, voljnost, rahlost, dobrótnost; mit — ſ. glimpflich *adv.*

glimpflich *adi.* blag, voljèn, rahèl, prizanesljiv; *adv.* blago, voljno, rahlo, povóljno, prizanesljivo.

Gliſchbahn *f.* ſ. Gleitbahn.

gliſchen ſ. gleiten.

gliſchig polzèk, opólzel, sklizèk.

glitzern iskríti se, bleščáti (-ím) se, blískati se.

Globus *m.* zémeljsko oblo, zémeljska krogla, globus.

Glöckchen *n.* zvonèc, zvončèk, zvončíč.

Glocke *f.* zvon (-a, -ú).

glöckeln zvonkljáti, zvončkáti, žvenkljáti, cingljáti.

Glockenblume *f.* zvončica.

glockenförmig zvonast.

Glockengeläute *n.* zvonjénje, zvonílo.

Glockengießer *m.* zvonár.

Glockengießerei *f.* zvonárnica.

Glockengut *n.* zvonovína.

Glockenhaus *n.* zvoník.

Glockenmetall *n.* ſ. Glockengut.

Glockenſchlag *m.* udár na zvon, glas zvoná; mit — ko zvon udári, ko ura odbije.

Glockenſchwengel *m.* kembèlj, betica, klepet.

Glockenſpeiſe *f.* ſ. Glockengut.

Glockenſpiel *n.* potrkávanje, pritrkávanje (na zvonóve), trijáncenje.

Glockenſtube *f.* zvonica.

Glockenſtuhl *m.* zvoníšče, zvoník.

Glockentaufe *f.* blagoslovljénje —, posvečevánje zvonóv.

Glockenthurm *m.* zvoník.

Glockenwelle *f.* vreténo —, vitlo zvónovo, jarèm.

Glockenzug *m.* zvónova vrv (-í).

Glöckner *m.* zvonivèc, zvonikár.

Glorie *f.* slava, veličástvo.

Gloriett *n.* vrtna híšica, hladnica, útica. [stèn.

glorreich slovèč, veleslávèn, veličá-

Gloſſarium *n.* slovár, tolmáčnik.

Gloſſator *m.* razlagátelj, tolmáč.

Gloſſe *f.* razlága, tolmáčenje; glosa; opómba; Gloſſen machen tolmáčiti, opómbe délati; *fig.* neugódne opómbe délati, zabávljati, zbádati.

Gloſſenmacher *m.* tolmáč; *fig.* zabavljívec, zabavljáč, očítar.

gloſſieren tolmáčiti; ſ. Gloſſen machen.

glotzäugig bolščéčih oči; ein —er Menſch okáč.

glotzen bolščáti (-ím).

gluck *interi.* klòk!

Glück *n.* sreča; — auf dobro srečo, Bog daj srečo; — wünſchen srečo želéti, čestítati; zum — k (po) sreči.

Glucke, Gluckhenne *f.* koklja, kloča, klokáča, kvočka; (Geſtirn) gostosévci *pl.*

glucken, gluckſen klókati (-am, kločem), kvókati.

glücken po sreči iti (grem); po sreči iziti (-ídem) se, srečno izíti se, posréčiti se.

glücklich srečèn, blažen; —e Anlage dobra (bistra) glava; — machen sréčnega storíti, osréčiti; sréčnega délati, osrečevati; — preiſen blagrovati.

glücklicherweiſe *adv.* k sreči, po sreči.

Glücksbote *m.* srečenósec.

Glücksbotſchaft *f.* vesélo oznanílo, veséla novica.

glückſelig blažen, srečèn.

Glückſeligkeit *f.* bláženost, blagovítost, blagóst.

Glücksfall *m.* srečèn prigódek, srečèn nakljúček.

Glückskind *n.* srečèn človèk, srečnež, srečnik.

Glücksrad *n.* koló sreče.

Glücksritter *m.* srečelóvec. [*pl.*

Glücksumſtände *pl.* srečne okóliščine

Glückwunſch *m.* čestítanje, čestítka, voščílo; =ſchreiben *n.* čestítka.

glühen *intr.* žaréti, žarèč biti (sem), žehtéti; *fig.* goréti, vnet biti (sem); (vor Zorn) kipéti, vréti; vzkipéti, zavréti; (von den Augen) blískati se, iskríti se; (von der Sonne) pripékati, prigrévati; *tr.* béliti, žaríti; razbéliti, razžaríti.

glühend žarèč, žarék, žarèn, žarovít, razžárjen, razbéljen; *fig.* vnet, razvnét, ognjevít, gorèč, kipèč, ognjén; — machen žaríti.

Digitized by Google

Glühhitze *f.* žarnost, razbéljenost, žaréča vročina.
Glühlampe *f.* žárnica.
Glühofen *m.* razbéljena peč (-i), žeháča peč.
Glühwein *m.* kúhano vino, vrelo vino.
Glühwurm *m.* kresnica.
Glut *f.* žar, žarina, žarečína, pekočina; (Feuer) ogénj; (glühende Kohlen) žerjávica, žerjávka.
Glutpfanne *f.* žerjávnica, oglénka.
glutroth žarén, žarkordéč; zagórel.
Gluträthe *f.* žarkost, žarnost.
glutſprühend iskréč.
Glutſtrahl *m.* ognjéni žarék.
Glycerin *n.* glicerin.
Glyptik *f.* ſ. Bildhauerkunſt.
Gnade *f.* milost; Euer Gnaden Vaša milost, milostljívi gospód, milostljíva gospá; von Gottes Gnaden po božji mílosti, z božjo mílostjo; auf — und Ungnade na milost in nemilost; Gnade! milost! odpustíte! prizanesíte! halten Sie mir's zu —n ne jemljíte mi za zlo, ne zamériti, oprostíte; — widerfahren laſſen pomilostíti, prizanésti, odpustíti; haben Sie die — izvolíte milostljivo, bodíte tako dobri; von —n leben od miloščine (mílosti, milostínje) živéti.
Gnadenbezüge *pl.* prejémki iz mílosti, milostni prejémki.
Gnadenbild *n.* čudodélna podóba, čudotvórna slika.
Gnadenbrot *n.* milostínja, miloščina.
Gnadengehalt *m. n.* plača iz mílosti, milostna plača.
Gnadengenuſs *m.* miloščinski užítek.
Gnadengeſuch *n.* prošnja za milost.
Gnadenjahr *n.* milostno leto.
Gnadenmittel *n.* sredstvo mílosti.
gnadenreich, gnadenvoll mílosti poln, premílostljiv.
Gnadenſtoß *m.* smrtni udárec.
gnadenweiſe *adv.* milostno.
Gnadenzeit *f.* čas mílosti.
gnädig milostív, milostljiv, milostén; milosrčén.
gnädiglich *adv.* milostívo.
Gnais *m.* gnajs, rula.
Gnom *m.* škrát, škratélj, skrkljič, malik.
Gnome *f.* moděr izrék, poslovica.
Gnomon *m.* solnčne ure kazálo, solnčna ura.
Gnomonik *f.* nauk o solnčnih urah, gnomónika.
Gnoſtizismus *m.* tajnoslóvje, gnosti-
Gnoſtiker *m.* tajnoslóvec, gnostik.
Gnu *n.* gnu, pakonj.
Gobelin *n.* (*pl.* Gobelins) pestra prepróga, pregrinjálo z vtkánimi liki (podóbami), goblín; **Gobelin-** goblínski.
Gockelhahn, Göckelhahn *m.* kokót, domáči petélin.
Gold *n.* zlató; gemünztes — kováno zlató; — waſchen zlato izpírati, zlató izplakovati.
Goldader *f.* zlata žila.
Goldammer *f.* strnád.
Goldamſel *f.* volga, kobílar.
Goldarbeiter *m.* zlatár.
Goldauflöſung *f.* zlata raztopina.
Goldbergwerk *n.* zlati rudnik.
goldbeſchwingt zlatokríl, zlatokrílat.
Goldblatt *n.* zlatolist, zlata pena.
Goldblech *n.* zlata pločevina.
Goldblume *f.* zlatica.
Goldborte *f.* zlata porta, zlata tvez (-i).
Golddraht *m.* zlata žica.
Golddruck *m.* zlati tisk.
golden zlat, zlatén.
Golderz *n.* zlata ruda.
Goldfaden *m.* zlata nit (-i).
Goldfarbe *f.* zlata barva, zlatílo.
goldfarbig zlaténkast.
Goldfinger *m.* pŕstanec, zakónski prst.
Goldfiſch *m.* zlata riba, zlatica.
Goldfliege *f.* zlata muha, svetla muha, zlatnica.
Goldflügler *m.* zlatokrílec.
goldführend zlatonósen.
Goldgang *m.* zlata žila.
goldgefiedert zlatopér.
goldgeflügelt zlatokríl, zlatokrílat.
goldgehörnt zlatoróg.
goldgelb zlatorumén, zlatožólt.
Goldgeräth *n.* zlatnína.
Goldgewicht *n.* zlatárska utéž (-i).
Goldglanz *m.* zlatozárnost, zlata svetlóba, zlati lèsk.
goldglänzend svetél kakor zlató, zlatozárén.
Goldgräber *m.* zlatokòp.
Goldgrube *f.* zlati rudnik.

Digitized by Google

pogódu (všeč, dopadljívo, ljubo) mu je kaj, godí mu, ugája mu, ustréza mu; er kann ihn nicht — ne more ga prav, nima ga rad, ne mara zanj, ne more ga trpéti, — prenášati; nicht zu — neznósen, neprebavljiv.

Gouvernante *f.* odgojíteljica, vzgojiteljica, vzgojílja.

Gouvernement *n.* (Regierung) vlada, uprava; (Präſidium) predsédništvo; (Statthalterei) naméstništvo; (Provinz) pokrajína.

Gouverneur *m.* upravítelj; dežélni predsédnik, naméstnik, guvernér; odgojítelj.

Grab *n.* gròb, jama; (Hügel) gomíla; (Gruft) ráka, grobnica; zu —e tragen pokópati (-kópljem).

Graben *m.* rov, jarék; (vom Regen hohl ausgewaſchener Weg) grapa; *mil.* okòp; tiefer — jarúga; (Flußbett) struga; (zum Ableiten des Waſſers von der Straße) odvódnik, zdrážnica, (vábljenica, prévor); (längs einer Wieſe) prékopa, potóčina.

graben kópati (kópljem), grebsti (grebem), riti (rijem), dolbsti (dolbem); izkópati, izdólbsti; (in Stein) vdólbsti, vrézati (vrézem), vsékati.

Graben *n.* kopánje.

Grabenleitung *f.* jarék, prékopa.

Grabenübergang *m.* brv (-i), prélaz preko rova.

Gräber *m.* kopáč; =in *f.* kopačica.

Grabesnacht *f.* grobna tmina, groba noč (-i).

Grabesruhe *f.* pokoj v grobu.

Grabesſtille *f.* grobna tihóta od. tišína.

Grabeule *f.* mrtváška ptica, pégasta sova.

Grabgedicht *n.* nagróbna pesém (-i), nagróbnica, pogrébna pesém.

Grabgeſang *m.* nagróbno petje, pogrébno petje.

Grabhöhle *f.* grobnica, raka.

Grabhügel *m.* gomíla, gròb.

Grabkammer *f.* j. Grabhöhle.

Grabkreuz *n.* nagróbni križ.

Grablegung *f.* pogrèb, pokòp, pokopávanje.

Grablied *n.* nagróbna pesém (-i), pogrébna pesém, nagróbnica.

Grabmal *n.* nagróbni spomenik.

Grabrede *f.* nagróbni govor.

Grabſcheit *n.* lopáta.

Grabſchrift *f.* nagróbni napis, nagróbnica.

Grabſtätte *f.* grobíšče.

Grabſtein *m.* nagróbni kamèn, nagróbnik.

Grabſtichel *m.* dletce, vrezílo.

Grabtuch *n.* mrliški —, mrtváški prt, (mrtváško) naličje.

Grabzeug *n.* kopálo.

grätiſieren grčíti; pogrčíti, po grškem zavíti (-víjem).

Grätismus *m.* po grškem zavíti, prikrojéni izráz, grecizém.

Grad *m.* stopínja; (Rangſtufe) stopnja; (Verwandtſchaftsgrad) koléno sorodstva; (Würde) čast (-i), dostojánstvo, (častno) mesto; in hohem —e močnó, jako, zelò; in demſelben —e enáko, ravno takó, v isti meri.

gradatim *adv.* postópno, (korákoma), postópnjema, po stopínjah. [nost.

Gradation *f.* stopnjevánje, postóp-

Gradhältigkeit *f.* stopínja alkoholovine, alkoholovítost.

gradieren slaníco ali slano vodo z izhlapévanjem vodé izčístiti in slanóto zgostíti; zlatožólto bárvati; gradírati, gradovati.

Gradierwaſſer *n.* zlatílna voda, zlatílo.

Gradnetz *n.* stopínjska mreža, stopínjsko omrézje.

graduell postópno, od stopnje do stopnje.

graduieren (abſtufen) po stopínjah razdeliti (razvrstíti); (einen akademiſchen Grad ertheilen) povzdígniti od. povíšati na akadémiško stopnjo, podeliti (komu) akadémiško dostojánstvo, graduírati.

graduiert na akadémiško stopnjo (čast) povíšan, graduíran, z akadémiškim dostojánstvom odlikován.

Graduierung, Gradtheilung *f.* razstopnjevánje, razdelítev na stopínje; povíšba na akadémiško stopnjo.

gradweiſe j. gradatim.

Graf *m.* grof; des —en *(poss.)* grofov; **Grafen-** grófovski, grofóvski.

Grafenſtand *m.* grofóvstvo.

Digitized by Google

Grafentitel *m.* grofóvsko imé (-éna), grofóvski naslòv.
Gräfin *f.* grófinja, grofica.
gräflich grofóvski.
Grafſchaft *f.* grofija, grofovína.
Gram *m.* toga, žalost, grenkóst, pečál (-i); — nagt an ſeinem Herzen nekaj ga peče (grize) v srcu.
gram gorčk, gorjúp; — ſein jmdm. komu gorák biti (sem), srditi se na koga, črtiti (sovrážiti), mrziti koga.
grämen ſich žalostíti se, trápiti se, pečáliti se; es grämt mich grize (peče, boli, jé, žalostí) me.
grämig, grämlich (o)tóžen, čemérn, kiséł, sitčn, slabe volje, neprijázen.
Grämlichkeit *f.* (o)tóžnost, čemérnost.
Gramm *n.* gram.
Grammatik *f.* slóvnica, gramatika.
grammatikaliſch slóvniški.
Grammatiker *m.* slóvničar, gramátik.
grammatiſch ſ. grammatikaliſch.
gramvoll togovít, žalovít.
Gran *m.* (zrno), gran.
Grän *n.* zrnce, 1/3 grana.
Granat *m.* granát; **-apfel** *m.* granátovo jábolko, margarán.
Granate *f.* granáta.
Grand *m.* (Kiesſand) prod, (solobór), gramoz, sìp, grušč.
Grande *m.* velikáš, mogóčnik, španski velmož, grand.
Grandeza *f.* mogóčnost, vznesénost, veličástvenost, ponosítost.
grandig prodast, peščén; (verdrießlich, mürriſch) godrnjav, čemérn.
grandiös velikánski, ogróměn; velikolépen, veličástčn.
Granit *m.* granit, (zrnčc); von — granitčn.
Granne *f.* resa, resína, osína; *coll.* osjé, osovjé; mit langen —n dolgorésast.
grannenartig osínast, resast.
grannig resnat, osinàt.
granulieren *tr.* zrníti; *intr.* zrnéti.
granuliert zrnčast.
Graphik *f.* pisáva, gráfika.
Graphit *m.* grafit; (Stift) olóvnik, svinčnik, olóvka.
grapſen hlástniti, hlástiti; *impf.* hlastáti, hlastno grábiti; pográbiti.
Gras *n.* trava; *dem.* trávica; (ſaftiges) muráva; (ſchlechteres) travúlja; ins — beißen iti (grem) rakom žvižgat, iti v krtovo dežélo; **Gras-** travčn, travnat.
grasartig travast, travnat.
Grasboden *m.* trata, trátina, travnik.
graſen pasti (pasem) se, (travo) múliti.
Graseule *f.* travna sovka.
grasfreſſend travojédčn.
Grasfreſſer *m.* travojédec.
Grasfroſch *m.* rosnica, hrženica, sékulja, uscánka.
Grasfutter *n.* zeléna klaja, travna piča, zeléna krma.
Grasgarten *m.* travnik. [zelčn.
grasgrün zelen kakor trava, travnato-
Grashalm *m.* travna bil (-i), — bilka.
graſicht travast, travi podóbčn.
graſig travčn, travnat.
Graskorb *m.* kòš za travo, travnjáča.
Gräslein *n.* trávica.
Grasmonat *m.* travčn.
Grasmücke *f.* pénica; (ſchwarzköpfige) kováček, črnoglávka.
Grasplatz *m.* trata, trátina, trate *pl.*
grasreich travčn, travnat.
Grasſchnitt *m.* travna košnja.
graſſieren zavládati, razširiti se; *impf.* razgrájati, iti (grem) po ljudeh; die Krankheit graſſiert bolézčn gre po ljudeh, bolézčn razgrája, — razsája.
gräſslich grozčn, grozovít, straščn, strahovít, neznánski.
Gräſslichkeit *f.* grozovítost.
Graswuchs *m.* rast (-i) trave.
Grat *m.* grebčn, ostro, sléme (-na); (Rückgrat) hrbtenica.
Gräte *f.* ribja koščica.
Grathobel *m.* oblič grábničar.
Gratification *f.* priboljšek, nagráda, gratifikácija.
grätig koščičav, poln koščic.
gratis zastónj, brez plačila, v dar.
Gratisexemplar *n.* poklónjeni iztisk, podárjeni eksemplar, brezplačni izvòd.
Gratisgage *f.* podárjena (poklónjena) vojáška plača.
Gratſäge *f.* žaga grábničarica.
grätſchen razkréčiti se, razkrékniti se; *impf.* razkrečevati se, šatráti, razkoráčeno hóditi, koracáti.
Grätſcher *m.* šátra, šátravčc.

Digitized by Google

grätſchig razkréčen, šátrast, šatrav.
Grätſchſtellung *f.* razkréka.
Gratulant *m.* voščívec, čestitavec.
Gratulation *f.* voščílo, čestítanje, čestítka. [čestítka.
Gratulationsbrief *m.* voščílno pismo,
gratulieren srečo vóščiti, čestitati.
grau sîv, sed, ser; — werden sivéti; osivéti, osedéti; —e Vorzeit starodávnost.
Grau *n.* sívost, sedóst, serost.
grauäugig sivoòk, sivih oči.
Graubart *m.* sivobrádec.
graubärtig sivobràd.
graubraun sivorjàv.
Grauchen *n.* sívec, sivče (-eta), sivček.
grauen sivéti, sivíti se; (vom Tage) svítati se, daníti se, zorîti se; der Tag graut dan se dela; (dunkel werden) temníti se, mračíti se; *v. impers.* es graut mir groza me je, strah me je, groza me obhája (izpreletáva).
Grauen *n.* groza, strah.
grauenhaft, grauenvoll grozèn, grozovítен, strašèn.
graugelb sivorumèn, sivožólt.
grauhaarig sivolàs, sedolàs.
Graukopf *m.* sivoglávec, sivéc, serec, sedoglávec; (verächtl.) plésnjavec, sivór.
grauköpfig sivoglàv, sedoglàv.
gräulich sivkast, sivkljat, osîv, sedast.
Graupe *f.* kaša; (Birne) pšeno, pira.
Graupeln *f. pl.* (Hagel) sodra, sódrica, babje pšeno, (briža), sódražica, solíka.
Graupengang *m.*, **Graupenmühle** *f.* stope *pl.*, tečáj za pšeno.
Graus *m.* groza, strahóta, strah; (Trümmer) razsîp, razvalína, podrtína.
graus grozèn, grozljîv, strašèn, strahótен.
grausam grozovít, grozovítен, ljut, okrútен, srep, krvolóčen.
Grausame *m.* grozovitnež, okrútnik, krvolóčnik, trinog.
Grausamkeit *f.* grozovítost, okrútnost, srepóst, ljutost, krvolóčnost.
Grauſchimmel *m.* sivi kònj, sivéc, serec, sivko, sivče (-eta), plésnjavec.
grauſeln, grauſen (ich grauſele, ich grauſe) es grauſelt —, es graut mir groza me je, strah me je, groza me obhája, groza me stresa, — izpreletáva; *pf.* groza me obíde, — strese, — izpreletí.
Grauſen *n.* ſ. Grauen u. Graus.
grauſenhaft, grauſenvoll, grauſenerregend, grauſelig grozljîv, grozèn, strašèn, pregrózen.
grauſig grozèn, grozljîv, strašèn; ostúden, gnusèn.
grauslich ſ. graus u. grauſenhaft.
Grauſpecht *m.* sivozelena žolna, pivka.
Grauſpießglanz *m.* sivi raztòk.
Grauſtein *m.* sivec.
Grauwacke *f.* drobnják, drobník.
Grauwackenformation *f.* drobnjáška —, drobniška tvorba.
grauweiß sivobélkast.
Gravamen *n.* težáva, nadlóga.
Graveur *m.* vrezovávec, gravér.
gravieren vrézati (vrézem), *impf.* vrezovati; *fig.* obtežíti, *impf.* obtežévati; —de Umſtände obtežujóče —, obtežílne okóliščine.
Gravis *m.* (Accent) težki naglàs.
Gravität *f.* važnost, resnóbnost, ozbíljnost, dostojánstvenost.
Gravitation *f.* težnost, gravitácija.
gravitätiſch važen, resnóben, ozbíljen, dostojánstven.
gravitieren težíti na kaj, gravitírati.
Grazie *f.* milóta, milína, ljubkost, milovídnost; (Huldgöttin) grácija.
grazíös milovíden, ljubèk, milótèn.
Greif *m.* kriláti lev.
greifbar prijemljîv, osézen, prihvátен, otípen; *fig.* očivíden.
Greifbarkeit *f.* prijemljívost, oséžnost, otípnost.
greifen prijéti (prímem), zgrábiti, zagrábiti, popásti (-pádem), seči (sežem) po čem; *impf.* prijémati (-jémljem), grábiti, ségati (po čem); (tasten) šlátati, hvátati, típati (tipljem); pošlátati, potípati, ohvátati; um ſich — (v. Krankheiten, vom Feuer) razširiti se; omàh dobíti, razrásti se (v. Pflanzen); *impf.* širiti se, razširjati se; omàh dobívati, razráščati se; ins Amt — seči (sežem), vmésati se, vtekníti (-tíknem) se (v posél); *impf.* ségati, vmešávati se, vtíkati se; jmdm. unter die Arme — podpréti koga, pomóči (-mórem) komu; *impf.* pomágati komu.

Digitized by Google

Greiffüße *pl.* noge grábežnice.
Greifklaue *f.* krempèlj.
Greifzirkel *m.* objémno šestílo.
greinen (murren) godrnjáti, momljáti; rézati (-ím); (weinen) dreti (derem) se, vékati, véčati (-ím).
Greis *m.* starèc, starček; (verächtl.) sivèc, sivór.
greis sîv, sed; stàr.
greisen stárati se, sivéti; postárati se, osivéti, osedéti.
Greisenalter *n.* (siva) starost.
Greisin *f.* starka, starica.
Greisler *m.* bránjevec, krúšnar; =in *f.* krúšnarica, bránjevka.
Greislerei *f.* branjárstvo, krušnárstvo.
grell ostër, rezèk, pronícav; (glänzend) jarèk; (v. Farben) prežív, presvétel, (vekàv).
Gremial- zborov, zborni, skúpščine.
Gremium *n.* zbòr, skúpščina, društvo.
Grenadier *m.* grenadir.
Grendel *m.* (Riegel) zapàh; (Schlagbaum) zapórnica, zavóra; (Pflugbalken) gredèlj. [nica.
Grendelkette *f.* grédeljnica, gredálj-
Grenz- mejni, obméjni, poméjni, mejáški, gráničnі.
Grenzberichtigung *f.* mejna popráva, izpráva meje.
Grenzbesichtigung *f.* oglèd meje, ogledovánje meje.
Grenzbezirk *m.* krajina, mejni okràj.
Grenze *f.* meja, grànica; (Militär—) krajína; (Ende) kràj, konèc; ohne —n brez kraja, brezméjen.
grenzen mejíti, mejo délati; an etw. — mejíti s čim, — s kom, mejášiti; držáti (-ím) se, dotíkati se (česa).
grenzenlos *adi.* brezméjen, neomejèn, brez meje, — kraja, brezkónčen, neizmérën, neskónčen; *adv.* neskónčno, brezméjno, neizmérno.
Grenzer *m.* (Grenzsoldat) gráničar.
Grenzfestung *f.* mejna trdnjáva, trdnjáva na (ob) meji.
Grenzfurche *f.* (zwischen zwei Ackerbeeten) rázor, rázbor, ométljaj.
Grenzgebirge *n.* mejno gorôvje, gore mejnice *pl.*, razméjno gorôvje.
Grenzgemeinschaft *f.* somêjnost.
Grenzland *n.* krajína, pokrajína.
Grenzlinie *f.* mejna črta, razdvójna črta, (črta) mejnica.
Grenzmark *f.* ſ. Grenzland.
Grenznachbar *m.* mejáš, mejáč.
Grenzpfahl *m.* mejni kòl, mejník.
Grenzpunkt *m.* mejíšče.
Grenzregiment *n.* gráničarski polk, polk gráničarjev.
Grenzregulierung *f.* urédba meje.
Grenzsäule *f.* mejni stebêr, — stolp, stebêr mejník.
Grenzscheide *f.* razméja, razméjek.
Grenzstein *m.* mejni kamên, kamèn mejník.
Grenzstreit *m.* prepír zastran meje, — za mejo, mejni prepír.
Grenzverkehr *m.* obméjno občevánje, promèt na meji. [straža.
Grenzwache *f.* straža na meji, obméjna
Grenzwächter *m.* mejni stražník, stražník na meji; gráničar.
Grenzzoll *m.* mejna carína, mejni col.
Grenzzollamt *n.* mejni carínski uràd.
Greuel *m.* groznóba, groznost, gnus, gnusóba, grdóba, mrzóba, ostúda, mrzkost.
Greuelthat *f.* grozovíti čin, grozno dejánje, zločínstvo, grozovítost. [dën.
greuelvoll grozovít, gnusóbën, ostú-
greulich grozovít, grozèn, strašèn, grd, strahovít; (scheußlich) gnusën, ostudën.
Griebe *f.* ocvírek.
Griebs *m.* (Kerngehäuse) oplódje pečkátih plodov, peščíšče, pužína, ogrízek, srce.
Grieche *m.* Grk.
griechisch grški.
griechisch-katholisch grško-katoliški.
Griesgram *m.* nevólja, zlovólja; (Person) zlovóljnež, sitnež, godrnjávec, čemerika, puščóba, mrmrálo, godrnjáč.
griesgrämig zlovóljen, sitèn, pust, čemerikav, natáknjen, nasajèn.
Grieß *m.* prod, grušč, gramoz; (geschrotetes Getreide) pšeno, pšenika, zdròb; *med.* kamen.
grießicht prodast, peskast; pšenast.
grießig prodnat, peščén.
Grießmehl *n.* pšénasta —, zrnasta moka.
Grießsand *m.* prga, pržína, drstêv (-a), drsten.

Digitized by Google

Griff *m.* prijèm, prijémljaj, zagráběk; (die Handvoll) pest (-i), peščica, prgišče; (Handhabe) róč, roča, ročáj, ročník, držáj, držálo, (pestnik, násad); (bei Körben) lócen, locánj; (b. d. Axt) toporišče.

Griffel *m.* pisálo, pisálce, držálo; (bei der Blüte) vrat.

Griffelſäule *f.* vratni stebrič.

Grifflocḥ *n.* lúknjica na piščáli, prebirálnica.

Grille *f.* murin, murček, cvrček, čiríček, (božji volèk); (Haus—) ščurèk; *fig.* (ſeltſamer Einfall) muha, čudna misèl (-i).

Grillenfänger *m.* múhavec, múhasti človek, muhèlj. [nje.

Grillenfängerei *f.* muhe *pl.*, muhováGrillenhaft muhast, muhav.

Grillenkrankheit *f.* ſ. Hypochondrie.

Grimaſſe *f.* zmrdek, zmrda, spaka, namfdnjen —, spačen obràz; —n ſchneiden zmrdovati se, mrgóditi se, spakovati se, páčiti se, mfdati se; namfdniti se, zmfdniti se, mrgódniti se, spáčiti se.

Grimaſſenſchneiden *n.* spakovánje, zmrdovánje.

Grimm *m.* srd, togóta, jarost, razkáčenost, ljutost.

Grimmdarm *m.* danka, čmàr.

grimmen *intr.* srditi se; *tr.* gristi (grizem); es grimmt mich im Bauche ščiplje me, kolje me, grize me, reže me (v trebúhu), trebuh me boli.

Grimmen *n.* (Bauchgrimmen) klanje, ujéd (-i), grízenje.

grimmig srdit, togótèn, jar, razkáčen, ljut; (v. d. Kälte) hud, ostèr.

Grind *m.* krasta, srab, grinta; (Krätze) gárje *pl.*, (peráčec).

grindig krastav, srabljìv, grintav, garjav, rúšav.

Grindkopf *m.* (ein Grindköpfiger) krástavec, srabljívec, grintávec.

Grindkraut *n.* *(Scabiosa)* gárjavo zélišče, grintávec.

Grindwurz *f.* ščavje.

grinſen rézati (-žim) se, škrébiti se, zobe kázati (kažem).

Grinſer *m.* rezálo, škrebljívec.

Grippe *f.* hripa, influenca.

grob debel; (unhöflich) nevljúden, neotesán, zarógljen, siróv, grob, robàt; (ungeſchickt) neokrétèn, okórèn, nesprétèn, neróden; —e Fahrläſſigkeit velika nemárnost; (von der Ware) kosmàt, grob, raskav; —e Leinwand hodníčno platno; — anfahren nahrúliti koga, lániti (na koga).

Grobheit *f.* debelóst, grobóst; zarógljenost, neotesánost, siróvost, robátost.

Grobian *m.* nevljúdnež, zarógljenec, neotesánec, sirovéž, brdávs.

Grobkalk *m.* debéli apnénec.

Grobkohle *f.* zrnati premog, debélo oglje.

grobkörnig debelozrnat.

gröblich *adi.* debélkast; *adv.* hudo, močno, zeló. [sán.

grobſchrötig na debélo mlet; neotegrobſinnig groboúmèn, grobočútèn; s čuti že od daleč spoznávèn.

grobwollig debelovólnat, debéle volne.

Groll *m.* srd, jeza; črt, mržnja, nastor, pika.

grollen srdíti se, jezíti se; črtiti, mrziti.

grollend srdit.

Gros *n.* vélika dvanajstérica, (dvanajst tucatov); mnoštvo; — d. Heeres glavna vojska; *en gros* na debélo.

Groſchen *m.* gròš.

groß velik; ſehr — velikánski, ogrómen, orjáški; (v. Berge) visók; (v. d. Kälte) hud; wie —, ſo — kolik, tolik; ſo — ich bin kólikor me je; —er Menſch dolgín, velikán; — werden rasti, naráščati; narásti; —e Augen machen debélo glédati, čúditi se; — und klein veliko in malo, odrásli in otróci; —e Stücke auf jmdn. halten zeló číslati, v číslih iméti (imám) koga; ein —es Wort važèn —, imenitèn izrèk, mogóčna beséda; **groß-** véliki, (in der Bedeutung ſehr) pre-, zeló, močno.

großartig velikánski, veličástèn, velikolépèn.

Großartigkeit *f.* veličje, velikolépje.

großäugig debeloòk, okàt.

Großbart *m.* bradáč.

großbärtig bradàt.

großbäuchig trebúšen, trebúšnat.

großblätterig velikolístèn, velikolist.

Digitized by Google

Großbotſchafter *m.* véliki poročník ob. poslanik.

Großcomthur *m.* véliki komtur ob. koméndnik.

Großconcept *n.* (Papier) véliki koncéptni papír.

Größe *m.* velikáš, mogóčnik; boljár, velmož.

Größe *f.* velikóst, veličína; Stern erſter — zvezda prvega reda; *math.* količina.

Großeltern *pl.* ded in bábica, stari oče in stara mati. [vnúka.

Großenkel *m.* pravnúk; =in *f.* pra-

Größenlehre *f.* nauk o količínah, matematika.

großentheils véčjidel, večinoma.

Größenwahn *m.* samoveličje, blodnovelíčje, veledomišljívost.

Großfürſt *m.* véliki knez.

Großfürſtenthum *n.* vélika kneževina.

Großfürſtin *f.* vélika knéginja.

großfürſtlich velikoknéžji.

großfüßig nogàt, dolgih nog, dolgovézen.

Großfüßige *m.* dolgovéznik.

Großgewerbe *n.* véliki obŕt.

Großgrundbeſitz *m.* véliko poséstvo, veleposéstvo.

Großgrundbeſitzer *m.* veleposéstnik, véliki poséstnik, vlastelín.

Großhandel *m.* vélika trgovína, veletŕštvo.

Großhändler *m.* véliki trgóvec, veletŕžec. [car.

Großherr *m.* padišah, sultan, turški

großherzig velikodúšen, velikosrčen.

Großherzigkeit *f.* velikodúšnost, velikosrčnost.

Großherzog *m.* véliki vójvoda; =in *f.* vélika vójvodinja.

großherzoglich velikovójvodski.

Großherzogthum *n.* vélika vojvodína.

Großhirn *n.* véliki možgáni *pl.*

Großiſt *m.* ſ. Großhändler.

großjährig polnolétən, dolétən; — ſein leta iméti (imám), polnolétən biti (sem); — werden v leta priti (pridem), svoja leta izpólniti; — erklären proglásiti —, razglásiti koga polnolétnim, proglásiti —, razglásiti koga za polnolétnega.

Großjährigkeit *f.* polnolétnost; die — erreichen izpólniti svoja leta.

Großjährigkeitserklärung *f.* razglasítev polnolétnosti.

Großkanzler *m.* véliki kancelar.

Großknecht *m.* véliki hlapec.

Großkopf *m.* debeloglávec, glavàn, glavína.

großköpfig debeloglàv, glavàt.

Großkreuz *n.* véliki križ; *m.* véliki križnik; =ritter *m.* véliki križár, véliki križnik, velikokrížnik.

Großmacht *f.*, **Großſtaat** *m.* vélika drža̋va, velemóč (-i), velevlást (-i).

großmächtig premogóčən, oblástən, velemóčən; (ſehr groß) velikánski.

Großmarſchall *m.* véliki maršal.

Großmaul *n.* (Großſprecher) širokoústnik, širokoústnež, bahač, goflja.

großmäulig širokoústən, razústən, velíkih ust.

Großmeiſter *m.* véliki mojstər, véliki predstójnik.

Großmuth *f.* velikodúšje, velikodúšnost; (Edelmuth) blagosrčnost, plemenitodúšnost.

großmüthig velikodúšən, blagodúšən, visokomiseln.

Großmutter *f.* stara mati (-ere), bábica.

großmütterlich bábičin; bábiški.

Großnaſe *f.* nosáč, nosàn.

großnaſig nosàt, dolgonòs.

Großneffe *m.* prabrátranec.

Großnichte *f.* prabratična.

Großoctav *n.* vélika osmérka.

Großoheim *m.* praújec, stari stric.

großöhrig uhàt, dolgoùh.

Großquart *n.* vélika četvérka.

Großſchnäbler *pl.* velekljúni *pl.*

großſprechen širokoústiti (se), ústiti se, báhati (se).

Großſprecher *m.* širokoústnik, širokoústnež, bahač. [vánje.

Großſprecherei *f.* bahàštvo, prevzeto-

Großſprecherin *f.* širokoústnica.

großſprecheriſch širokoústən, bahàv, bahàški, razústən.

Großſtädter *m.* velikomeščan.

großſtädtiſch velikoméstən.

Großtante *f.* stara teta.

größtentheils véčjidel, večinoma, ponájveč, navádno.

Digitized by Google

Großthuer *m.* ɔc. ſ. Großſprecher.
großthun báhati se, šopíriti se, ščepériti se, ústiti se, košátiti se, velíčati se, prevzetovati.
Großvater *m.* stari oče, ded.
großväterlich dedov, dédinski.
Großvaterſtuhl *m.* dedov naslonjáč, dedov stòl.
Großverſchleiß *m.* prodája na debélo.
Großvezier *m.* véliki vezír.
Großwürdenträger *m.* véliki dostojánstvenik.
grotesk čudèn, nenavádèn, smešèn, čudnolik, grotesk.
Grotesken *pl.* čudne —, nenavádne —, čudnolíke podóbe, grotéske.
Grotte *f.* jama, špilja, votlína, pečína, pečínka, podmòl, zijávka. [bica.
Grottenolm *m.* močeríl, človéška ri-
Grübchen *n.* jámica, jamič, kotánjica.
Grube *f.* jama; rupa, kotánja; (Bergwerk) rudnik; (Grab) jama, grób; (Senkgrube) grezníca.
Grübelei *f.* vŕtanje; razglábanje, mózganje, túhtanje, modrovánje.
grübeln vŕtati, bŕbati; *fig.* (flügeln) razglábati, mózgati, glavo si béliti, modrovati.
Gruben- jamski.
Grubenarbeit *f.* rudokópnja, delo v jami, — v rúdniku.
Grubenarbeiter *m.* rudokòp, délavec v rúdniku.
Grubenbau *m.* ſ. Grubenarbeit.
Grubenerz *n.* jamska (rúdniška) ruda.
Grubenfeld *n.* jamsko polje; frišèč — celína.
Grubengas *n.* jamski plin.
Grubenkarte *f.* jamska mapa.
Grubenkleid *n.* jamsko oblačílo.
Grubenlaterne *f.* jámščarica.
Grubenlicht *n.* jamska luč (-i).
Grubenmauerung *f.* podzídje rúdnika.
Grubenſteiger *m.* rúdniški paznik, plezáč.
Grubenwaſſer *n.* jamska —, rúdniška voda, jámščica.
Grubenzimmerung *f.* podpórje rúdnika, rúdniške podpóre.
grubig jamast.
Grübler *m.* razglabáč, modrovávec, mozgovŕtec.
Gruft *f.* raka, grobnica, (žrh, žrf).
Grummet *n.* otáva; zweites — tretjákovica, vnúka, otávčič.
Grummeternte *f.* košnja otáve.
grün zelen; (unreif) nezrèl, negóden; — machen zeleníti; ozeleníti; — werden zelenéti; ozelenéti; auf einen — en Zweig kommen opomóči (-mórem) si.
Grün *n.* zelenóst, zelenína, zelénje; (Färbemittel) zelenílo.
Grünalge *f.* zeléna alga.
grünblau zelenomódər.
Grund *m.* dnò; *(fundament.)* temelj, podstáva, podzídje; podlaga, osnóva, stalo, stališče; *(causa)* vzròk, povòd, razlòg; (Beweggrund) nagíb, nagíbljaj; *(argumentum)* razlòg, dokàz, dokazílo; (Boden) tlà *pl.* (*g.* tal); (— u. Boden) zemljíšče, zemlja, svet; zugrunde gehen konèc vzéti (vzámem), po zlu iti (grem), pod (na) nič príti (pridem), pogubíti se, poginíti; zugrunde richten ugonobíti, ukončáti, pogubíti, uníčiti, poráziti, zatréti (-trèm u. -tárem), razdejáti (-dénem), upropástiti; in den — bohren (ladjo) potopíti, pogrézniti; auf den — kommen (do konca) do dna príti (pridem), temeljíto —, korenito proučíti; aus dem — verſtehen do dna —, do dobra —, temeljíto —, korenito razuméti; auf — na podstávi, na podlági, na témelju, po; mit — za trdno, po pravíci; auf Grund der kaiſerlichen Verordnung po cesárskem ukázu; daß hat ſeinen — darin to izvíra (izhája) od tod; er hat — ſich zu freuen ima se za kaj veselíti; du haſt keinen — zu zürnen nimaš za kaj se jezíti; er hat ſeinen — že vé zakaj; mit — beſorgen po pravíci se bati (bojim); den — legen postáviti temelj, ustanovíti, osnovati (-snújem); zu — e legen vzéti (vzámem) za podlágo, — za podstávo; — faſſen utrditi se, ukoreníniti se; im — e (genommen) pravzaprav; Grund- (Anfangs-) počétni, začétni; (Haupt-) glavni, poglavítni; (Fundamental-) témeljni, podstávni, začétni, osnóvni; (zum — und Boden gehörig) zemljíški.
Grundablöſung *f.* odkùp zemljíšča.
Grundabtrennung *f.* oddružítev zemljíšča.

Digitized by Google

Grundbalken *m.* podsèk, podrébrnik; (des Schiffes) hrbtíca (ládijska).

Grundbau *m.* témeljna stavba, podzíd, temelj.

Grundbedingung *f.* glavni —, poglavítni pogòj.

Grundbegriff *m.* témeljni —, začétni —, osnóvni pojém.

Grundbein *n.* osnóvnica. [ljíšča.

Grundbelaſtung *f.* obremenítev zem-

Grundbeſitz *m.* posést (-i) zemljíšča.

Grundbeſitzer *m.* zemljíški poséstnik, zemlják; =in *f.* zemljíška poséstnica, zemljákinja.

Grundbeſtandtheil *m.* glavna sestavína, poglavítni del.

Grundbirn *f.* podzémljica, krompir.

Grundblei *n.* olóvnica, grezílo.

grundböſe do kraja hudóbèn, ves zločest, skózinskoz zlobèn.

grundbrav vrlo dobér, vseskóz poštèn, prav izvŕstèn.

Grundbruch *m.* predòr.

Grundbuch *n.* zemljíška knjiga, zemljíške (gruntne) bukve *pl.*; **Grundbuchs**zemljíškoknjížni. [urád.

Grundbuchamt *n.* zemljíškoknjížni

Grundbuchsblatt *n.* list zemljíške knjige.

Grundbuchsdirector *m.* vodja zemljíških knjig.

Grundbuchsextract *m.* zemljíškoknjížni izpísek.

Grundbuchsführer *m.* vodítelj zemljíških knjig.

Grundbuchsführung *f.* vodstvo zemljíških knjig.

Grundbuchsgeſetz *n.* zemljíškoknjížni zakon.

Grundcompler *m.* skupína zemljíšč, zdrúžena zemljíšča *pl.* [nost.

Grunddienſtbarkeit *f.* zemljíška služ-

grundherrlich prepoštèn. [na.

Grundeigenthum *n.* zemljíška lastní-

Grundeigenthümer *m.* lastník zemljíšča, zemljíški lastník. [ski.

Grundeigenthums- zemljíškolastníngrundeiſen *n.* dnilno dleto.

gründen ustanoviti, utemeljíti, osnovati; postáviti, naprávíti, vpéljati; **gegründet** utemeljèn, osnován, utŕjen; veljávèn, resníčèn.

Grundentlaſtung *f.* zemljíška odvéza, zemljíško razbremenílo, zemljíška razbremenítev.

Grundentlaſtungsfonds *m.* zemljíškoodvézni zaklàd.

Gründer *m.* ustanovítelj, ustanovník, osnovátelj, začétnik, utemeljítelj; =in *f.* ustanóvnica, začétnica, utemeljíteljica.

Grunderträgnis *n.* zemljíšční dohódek; (an Früchten) létina, pridélek.

grundfalſch (unrichtig) popólnoma nápačèn, do kraja —, docéla nápačèn, popólnoma kriv, povsem neistínit; (unaufrichtig) vseskoz hinávski, himbèn.

Grundfarbe *f.* glavna barva. [melj.

Grundfeſte *f.* podstáva, podzidje, te-

Grundfläche *f.* podlága; *math.* osnóvna ploskév.

Grundform *f.* glavna oblíka. [šča.

Grundfreilaſſung *f.* oprostítev zemljí-

grundgelehrt temeljito —, koreníto —, globóko učèn, preučèn.

Grundgeſetz *n.* osnóvni zakon, témeljna postáva.

Grundgeſtalt *f.* osnóvni lik.

Grundgewebe *n.* osnóvno staníčje *bot.*

Grundgröße *f.* osnóvna —, prvótna —, začétna količína.

Grundhaar *n.* pódlanka.

Grundherr *m.* zemljíški gospodár, grajščák, vlastelín; =in *f.* grajščákinja, vlastelínka. [ski.

grundherrlich grajščínski, vlastelín-

Grundherrſchaft *f.* zemljíščna gospóska; grajščína.

Grundholde *m.* (Vaſall) zemljíški podlóžnik, vazál; **der zehentfreie** — danjko, danjščak.

Grundidee *f.* glavna misél (-i).

grundieren dno —, ozádje naprávíti, podbárvati, dnišče pobárvati.

Grundlage *f.* podstáva, podlága, osnóva, temelj.

Grundlaſt *f.* zemljíško breme.

Grundlegung *f.* pokládanje témelja; ustanávljanje, ustanovítev.

Grundlehre *f.* glavni —, osnóvni nauk.

gründlich *adi.* temeljít, korenít, natánčèn, popóln; *adv.* do dna, do konca, do kraja, docéla, natánko, popólnoma.

Gründlichkeit *f.* temeljitost, koreníost, natánčnost, vsestráno uvaževánje.

Digitized by Google

Gründling, Gründel *m.* šivánčica, iglica, piškúr, jélšnica, šarín, sploh na dnu (Grund) vode živéča ribica, osobito *Gobio* in *Cobitis*.

Grundlinie *f.* (črta) osnóvnica; die Grundlinien *pl.* osnóva.

grundlos brez dna, neskónčen, brezkrájen, neizmérен; (unbegründet) brez témelja (podlage), neosnován, prazèn, nedokázan, ničev, ničevèn.

Grundloſigkeit *f.* brezkónčnost, neizmérnost; neutemeljénost, neosnovánost, praznost, ničevost.

Grundmauer *f.* podzidje, podstávno zidóvje.

Grundoberfläche *f.* zemljíško povŕšje, zemljíška površína.

Gründonnerstag *m.* Véliki četrtek.

Grundpfahl *m.* podzidni kòl.

Grundpflaſter *n.* tlak.

Grundprinzip *n.* osnóvno —, glavno načélo, vodilo.

Grundrecht *n.* témeljna —, osnóvna pravica.

Grundregel *f.* poglavítno pravílo, glavno vodilo.

Grundrente *f.* dohódek od zemljíšč, zemljíški dohódki.

Grundriſs *m.* tločrt, podstávni osnútek; *fig.* načrt, črtež, osnútek.

Grundſatz *m.* načélo, pravílo, glavno vodílo, podstávna misél (-i); (Axiom) témeljna resnica, podstávna resnica; (Geſinnung) mišljénje.

grundſätzlich načélen, podstávèn, témeljèn.

Grundſäule *f.* glavni stolp, podstávni steber.

grundſtändig pritlíčen *bot.* [kamen.

Grundſtein *m.* témeljni —, vkládni

Grundſteuer *f.* zemljíški davèk, zemljarína; **Grundſteuer-** zemljíškodávčni.

Grundſtoff *m.* prvína, element.

Grundſtück *n.* zemljíšče.

Grundtext *m.* izvírnik, izvírna (prvótna) beséda, prvopis.

Grundton *m.* glavni glas, témeljni glas, — ton.

Gründung *f.* ustanovítev, utemeljítev, osnóva, napráva.

Gründungsbeitrag *m.* ustanovnína, ustanóvni prispévek.

Gründungsfonds *m.* ustanóvni zaklàd.

Grundurſache *f.* glavni —, poglavítni vzròk, prvi povòd.

Grundwahrheit *f.* podstávna —, témeljna resnica.

Grundwaſſer *n.* podtálna —, podzémna —, nadánja voda.

Grundwerk *n.* (im Mühlenbaue) podžlébje. [bitje.

Grundweſen *n.* prvótno —, osnóvno

Grundwort *n.* (beséda) osnóvnica.

Grundzahl *f.* osnóvno števílo; *(num. cardinale)* glavni števnik.

Grundzehent *m.* desetína od zemljíšča, poljska desetína.

Grundzerſtückelung *f.* razkosávanje —, razdrobítev —, razdelítev zemljíšča.

Grundzins *m.* (Bodenzins) dača od povŕšja zemlje, površnína.

Grundzug *m.* bístvena osnóvna črta, glavna potéza; Grundzüge *pl.* glavna vodila, — pravila; témeljni načrt, načrt v glavnih potézah.

grünen zelenéti; ozelenéti.

Grünfink *m.* ſ. Grüuling.

Grünfutter *n.* zelèna krma, sirovína, zelínje, zelenjé (Unterfrain).

grüngelb zelenorumèn, zelenožólt.

grüngeſtreift zelenoprógast, zelenopísan.

Grünkraut *n.* zelenjád (-i), zelenjáva, zelénje.

grünlich zelénkast, zelénkljat.

Grünling *m.* zelénkasti dlesk, zelénček, konópka.

Grünſpan *m.* zeléni volk, kotlovínska zelenica.

Grünſpecht *m.* zelèna žolna.

grunzen krúliti, króhati, grohati.

Grunzen *n.* krúljenje, krulba.

Grunzer *m.* krulec, krulivec.

Grünzeug *n.* zelenjáva, zelenjád (-i).

Gruppe *f.* skupèk, skupína.

gruppenweiſe *adv.* v skupínah, v skupkih, skupínoma.

gruppieren skupíti, v skupíne razvrstíti, — porazstáviti, — dejáti (dénem); *impf.* skúpljati, v skupíne razvrščati, v skupíne porazstávljati, — dévati.

Gruppierung *f.* razvrstítev, razpostávljanje ob. porazdelítev v skupíne.

Digitized by Google

Grus *m.* pržina, pŕga, gruh, grušec.

grufeln ſ. graufeln.

Gruß *m.* pozdrâv, pozdravílo, pozdravljénje; engliſcher — ángelsko češčénje, zdrava Marija; den — entbieten pozdrâviti, *impf.* pozdrávljati; den — erwidern odzdrâviti, *impf.* odzdrávljati.

grüßen pozdrâviti, *impf.* pozdrávljati; ſei gegrüßt! zdrav bodi! pozdrávljen! zdravo!

Grüßer *m.* pozdravljávec.

Grußformel *f.* pozdravílo, pozdrâv.

Grütze *f.* pšeno, pira, kaša; *fig.* er hat — im Kopfe imá sol v glavi, na drobno je seján, imá glavo na pravem koncu.

Grützſtampfe *f.* stopa, stope *pl.*, kašnik.

Grützwurſt *f.* kášnica, kášnata klobása.

Guano *m.* obíloma nakopičen ptičji gnoj, gvano.

Guardian *m.* gvardiján. [drog.

Gubernal *n.* (beim Fahrrad) krmílni

Gubernium *n.* vlada, naméstništvo.

gucken lúkati, kúkati; polúkati, pokúkati.

Gucker *m.* lúkavec; kukálo, kukálce.

Guckfenſter *n.* línica.

Guckkaſten *m.* kukálnica, omára z gledálcem.

Guckloch *n.* lúknjica, lukálnica.

Guerilla *f.*, **=krieg** *m.* vojska z mánjšimi raztrésenimi krdéli, razkropljéna vojska.

Gugelhopf, Gugelhupf *m.* šartélj.

Guillotine *f.* giljotína, glavoséčna pripráva.

guillotinieren z giljotíno glavo odsékati, giljotinírati.

Guipüre *f.* gipíra.

Guipürſpitze *f.* gipírska čipka.

Guirlande *f.* kita cvetja, cvetni venec, cvetna kita.

Guitarre *f.* gitára.

Gulaſch *m.* golaš.

Gulden *m.* goldínar, forint.

Gülte *f.* dávščina.

gültig ſ. giltig. [dika.

Gummi *n.* gumi, (drevésni) klej, cegummicht gumast, klejast.

gummieren z gumijem mázati (mažem), klejíti; namázati, naklejíti.

Gummigutt *n.* gúmismola, gúmigut.

gummihaltig gumovít, klejât.

Gundelrebe *f.*, **Gundermann** *m.* (*Glechoma hederacea*) grenkúljica, stráčič, povójček.

Günſel *m.* (*Ajuga*) skrečnik, vimčič, máselnik, bučnik.

Gunſt *f.* naklónjenost, blagovóljnost, dobrohótnost, mílost, nágnjenje, prijázen (-i); jemdm. zu —en komu na ljubav, v prid, v korist, na korist; ſich um jmds. — bewerben prikupovati se komu, izkúšati se mu prikúpiti; lízati se, prilizovati se (komu); er hat ſich ſeine — erworben priljúbil ob. prikúpil se mu je; er ſteht in hoher — v veliki mílosti je.

Gunſtbezeigung *f.* izkazovánje mílosti, dobróta, mílost, odlikovánje.

günſtig (geneigt) naklónjen, nagnjen, prijázen, dober; (vortheilhaft) ugóden, udóben, prijétен; — ſein prijati, godíti, ugájati; (nützlich) koristen.

Günſtling *m.* ljúbljenec, míljenec; *dem.* ljúbljenček; *f.* ljúbljenka.

Gupf *m.* kok (kolk).

Gurgel *f.* grlo, grtánec, goltánec, žrelo, požirálnik.

gurgeln grgráti, grgotáti (-ám u. grgócem).

Gurke *f.* kúmara, krástavec, ogúrek.

Gurkenbeet *n.* greda (leha) za kúmare.

gurkenförmig kúmarast, kúmari podóben.

Gurkenkraut *n.* kópor, smrdílj.

Gurkenſalat *m.* kúmarična saláta, kúmare *pl.*

Gurt *m.* pas, prepás; (Pferde—) podpróga, podpròg, podpás; (zum Tragen) obrámnica, narámnica, prtóvnica, opŕtnica; (in Wölbungen) opróga.

Gürtel *m.* pas, pojás, opasílnica.

gürtelartig (geſtreift) pasast.

Gürtelbahn *f.* pasna železnica.

gürtellos brez pasa, neopásan, razpásan.

gürteln, gürten pásati (pašem); opásati, prepásati.

Gürtelſchließe *f.* pasna zapónka.

Gürtelthier *n.* pásanec; Roll— tripas.

Gürtler *m.* pasar.

Gürtlerhandwerk *n.* pásarstvo.

Gurtriemen *m.* podpròg, podpróga, podprôžni jermen.

Digitized by Google

Guſs *m.* litje, zlivanje; (Regen—) nalív, ploha; (Thränen—) potok solz; (Ausguſs, Ausguſsröhre) izlívek.

Guſseiſen *n.* lito železo, lítina.

Guſsform *f.*, **Guſsmodell** *n.* kalúp, tvorílo.

Guſsregen *m.* nalív, ploha.

Guſsſtahl *m.* lito jeklo, jekléna lítina.

Guſsſtein *m.* liják, pomíjnjak.

Guſsware *f.* ulita roba, zlitek, zlítina.

gut dober; (nützlich) koristen, prospéšen; (angenehm) ugóden, prijétен; kurz und — skratka, z eno besédo; er hat ein —es Ausſehen zdrav je videti; im —en etwas ſagen izlépa povédati; zu —e halten ne zamériti, ne za zlo vzéti (vzámem), prizanésti; *impf.* ne za zlo jemáti (jémljem), prizanášati; zu —e kommen biti (sem) v korist; —ſtehen porok biti, jámčiti; eine —e Weile precéj dolgo; —e Nacht lahko noč.

Gut *n.* dobro, dobrina; (Ware) blagó; das beweglíche — premično blagó, premičnína; das unbewegliche — nepremično blagó, nepremičnína; (Habe u. —) imétek, imovína, poséstvo, imétje; (Landgut) zemljíšče, poséstvo, kmetija.

Gutachten *n.* mnenje, miſel (-i); fachmänniſches — strokovnjáško mnenje; ſein — abgeben mnenje oddáti, — povédati (-vém), svoje mnenje izréči.

gutächtlich einbegleiten s svojim mnenjem vred predložíti, priložíti svoje mnenje.

gutartig dober, dobre čudi; (v. Krankheiten) lahek, nenevárен.

Gutbefinden *n.* previdek, presódek, preudárek.

Gutdünken *n.* razsódnost, izprevídnost; razsódek, dozdévek, izprevídek; nach deinem — kakor se ti zdi, kakor izprevídiš, (nach Belieben) kakor te je volja, kakor misliš da je prav.

Güte *f.* dobróta, dobrína, dobrótljivost; in — zlepo, izlépa; durch — po dobróti; er iſt die — ſelbſt sama dobróta ga je; (Wert) vrédnost, izvrstnost.

Güterabtretung *f.* odstop poséstva, prepustítev imovíne.

Güteranweiſung *f.* nakáz na imétje, nakáz na blagó.

Güterbeſchauer *m.* ogledovávec blagá.

Gütergemeinſchaft *f.* vkúpnost imétka, spolovínstvo.

Güterrecht *n.* imovínsko pravo.

Gütertransport *m.* prevóz, prevážanje blagá.

Guterz *n.* dobra ruda (kovína).

gutgelaunt dobre volje, pri volji, dobrovóljen, žídane volje.

gutgeſinnt dobro misléč, blago misléč, dobromíseln.

gutgläubig v dobri veri, dobrovérен, dobromíseln.

Guthaben *n.* imovína; (Forderung) terjátev; mein — beträgt imám dobíti, meni gre.

gutheißen odobríti, potŕditi, pohváliti; *impf.* odobrávati, potrjevati, hváliti.

Gutheißen *n.* odobrílo, potrditev, pohvála.

gutherzig dóbrega srca, dobrosrčen, milosrčen.

Gutherzigkeit *f.* dobrosrčnost, milosrčnost, dobro srce.

gütig dobrótljiv, dobróten, dober.

Gütigkeit *f.* dobrótljivost, dobrótnost.

gütlich prijáteljski, prijázen; ſich — vergleichen zlepo se pogodíti, izlépa se poravnáti, — správiti.

gutmachen popráviti, poravnáti; (verſöhnen) udobríti, utolážiti, správiti se s kom.

gutmeinend dobrohótен.

gutmüthig dobrodúšen, dobrosrčen, blagosrčen; —er Menſch dobríčnik.

Gutmüthigkeit *f.* dobrodúšnost, blagosrčnost.

gutrechnen na korist pripísati.

Gutrechnung *f.* pripis na korist, zapísek v imovíno (Haben *opp.* Soll), zapísek pod »dal«.

Gutsbeſitzer *m.* zemljíški poséstnik, grajščák, vlastelín; =in *f.* zemljíška poséstnica, grajščákinja, vlastelínka.

gutſchreiben na korist vpísati, zapísati v imovíno (Haben), zapísati pod »dal« (*opp.* Soll »ima dati«.)

Gutsherr *m.* j. Gutsbeſitzer.

Gutsherrſchaft *f.* grajščínska gospóščina; grajščína.

Gutsobrigkeit *f.* grajščínska gospóska.

Gutſteher *m.* porok.

Digitized by Google

Gutsverwalter *m.* grajščínski oskrbník, upravítelj zemljišča (poséstva).
Gutsverwaltung *f.* grajščínsko oskrbništvo, — upravitelјstvo.
Guttaperča *f.* gutapérča, neki posušèn drevésni sok.
Gutthat *f.* dobro delo, blago delo, dobróta.
Gutthäter *m.* dobrótnik, dobrodélnik; **=in** *f.* dobrótnica, dobrodélnica.
gutthätig dobrótljiv, dobrótèn, dobrodélèn.
Gutthätigkeit *f.* dobrótljivost, dobrodélnost.
gutthun dobro délati; dobẽr biti (sem), poslúšen biti, pokórèn biti; ſich — postréči (-strézem) si, privóščiti si; *impf.* streči si, goditi si.
Guturallaut *m.* goltnik.
gutwillig dobrovóljèn; radovóljèn, prostovóljèn, dragovóljèn; *adv.* drage volje, radovóljno.
Gutwilligkeit *f.* dobrovóljnost, radovóljnost, dragovóljnost. [ni.
Gymnaſial- gimnazíjski, gimnazijálˊ
Gymnaſiallehrer *m.* gimnazíjski učitelj.
Gymnaſialſchüler, Gymnaſiaſt *m.* gimnazíjski učénẽc, gimnazijẽc, (gimnazíjski) diják. [nk.
Gymnaſialunterricht *m.* gimnazíjski
Gymnaſium *n.* gimnázija, gimnázij.
Gymnaſt *m.* telovádẽc, gimnást.
Gymnaſtik *f.* telovádba, gimnástika.
gymnaſtiſch telovádski, gimnástičèn.
Gynäkolog *m.* ženski zdravnik.
Gyrotrop *m.* obrátič, menjálo (eléktričnega toka).

H.

Ha *interi.* à! ahà! (eine Nachahmung des Lachens) hà, hà, hà!
Haar *n.* (das menſchliche Haupthaar) las, *dem.* lasẽc, lasẽk; *coll.* lasjé, *dem.* lasci; (am Leibe des Menſchen) kocína, kosmatína; *dem.* kocínica, kosmatínica; (am Leibe d. Thiere) dlaka; *coll.* dlačje; (d. dickere u. längere) kocína; (am Pelz) kosmína; (Roßhaar) žima, žinja; (zarte Faſer) vlakno, lika; *coll.* predívo; (an Pflanzen) kosmatina, las; *dem.* kosmatínica, lasẽc; zerzauſtes — kuštri *pl.*
Haarabtheilung *f.* preča, prečka.
Haarauffatz *m.* lasúlja.
Haarbalg *m.* lasni mešíček. [nik.
Haarband *n.* oplétek, vplétek, vplétˊ
Haarbeutel *m.* mešíč za lasé.
Haarboden *m.* lasíšče, lasnik. [las.
haarbreit *adi.* za las širòk; *adv.* za
Haarbürſte *f.* ščet (-i), ščetka za lasé.
Haarbüſchel *m.* kukma, šopẽk oder čopẽk las.
haaren (Vbſ. hären) *intr.* u. *refl.* goliti se, misiti se, mísati se, lasé (dlako) izgúbljati; ſich — lasáti se; *tr.* goliti.
Haarflechte *f.* kita, pletenica; *dem.* kítica.
haarförmig lasast, kocínast, dlakast.
haarig lasàt, kosmàt, kocinàt, dlačèn.
Haarigkeit *f.* dlákavost, kosmátost.
Haarkamm *m.* glavnik, česálnik.
Haarkelch *m.* lásasta čása, kodéljica.
haarklein *adi.* majhèn kakor las; *adv.* na drobno, na tanko.
Haarkrauſe *f.* kodẽr, kódrasti las.
Haarlocke *f.* ſ. Haarkrauſe.
haarlos brezlás, brezlásen, gól.
Haarnadel *f.* igla lasnica, lasna igla, búcika za lasé.
Haarneth *n.* mreža za lasé.
Haarpapille *f.* lasna buška.
Haarpuder *m.* prah za lasé.
Haarputz *m.* lišp, nakìt v laséh.
Haarröhre *f.* lasna cévčica, lasnica.
Haarſalbe *f.* maža, mazilo za lasé.
Haarſchaft *m.* lasna bétvica, — betva.
haarſcharf *adi.* briděk, bridkoóstˊer; *adv.* do zobca, prav na tanko.
Haarſcheitel *m.* preča, prečka, razdélˊek.
Haarſchopf *m.* kečka, kukma, čòp.
Haarſchuppen *pl.* prhljáj, prhái, prhút (-i), luskíne *pl.*; voll — prhájast.
Haarſchur *f.* strižba, strižènje las.
Haarſieb *n.* žímnato sito.
Haarſpalterei *f.* cepidlačenje; prenatánčno preiskovánje, presojevánje.
haarſpalteriſch cepidlačèn, dlakocépˊn.

Digitized by Google

Guſs *m.* litje, zlívanje; (Regen—) nalív, ploha; (Thränen—) potok solz; (Ausguſs, Ausguſsröhre) izlívek.

Guſseiſen *n.* lito železo, litina.

Guſsform *f.*, **Guſsmodell** *n.* kalúp, tvorílo.

Guſsregen *m.* nalív, ploha.

Guſsſtahl *m.* lito jeklo, jekléna litina.

Guſsſtein *m.* liják, pomíjnjak.

Guſsware *f.* ulita roba, zlítek, zlítina.

gut dober; (nützlich) koristèn, prospéšèn; (angenehm) ugóden, prijétèn; kurz und — skratka, z eno besédo; er hat ein —es Ausſehen zdráv je videti; im —en etwas ſagen izlépa povédati; zu —e halten ne zamériti, ne za zlo vzéti (vzámem), prizanésti; *impf.* ne za zlo jemáti (jémljem), prizanášati; zu —e kommen biti (sem) v korist; —ſtehen porok biti, jámčiti; eine —e Weile precéj dolgo; —e Nacht lahko noč.

Gut *n.* dobro, dobrína; (Ware) blagó; das bewegliche — premíčno blagó, premičnína; das unbewegliche — nepremíčno blagó, nepremičnína; (Habe u. —) imétek, imovina, poséstvo, imétje; (Landgut) zemljíšče, poséstvo, kmetija.

Gutachten *n.* mnenje, misél (-i); ſachmänniſches — strokovnjáško mnenje; ſein — abgeben mnenje oddáti, — povédati (-vém), svoje mnenje izréči.

gutächtlich einbegleiten s svojim mnenjem vred predložíti, priložíti svoje mnenje.

gutartig dober, dobre čudi; (v. Krankheiten) lahèk, nenevárèn.

Gutbefinden *n.* previdèk, presodèk, preudárèk.

Gutdünken *n.* razsódnost, izprevídnost; razsódèk, dozdévèk, izprevídèk; nach deinem — kakor se ti zdi, kakor izprevídiš, (nach Belieben) kakor te je volja, kakor misliš da je prav.

Güte *f.* dobróta, dobrína, dobrótl
vost; in — zlepo, izlépa; durch
dobróti; er iſt die — ſelbſt sama d
ga je; (Wert) vrédnost, izvrst

Güterabtretung *f.* odstòp
prepustítev imovíne.

Güteranweiſung *f.* nakáz
nakáz na blagó.

Güterbeſchauer *m.* ogledovávec blagá.

Gütergemeinſchaft *f.* vkúpnost imétka, spolovínstvo.

Güterrecht *n.* imovínsko pravo.

Gütertransport *m.* prevòz, prevážanje blagá.

Guterz *n.* dobra ruda (kovína).

gutgelaunt dobre volje, pri volji, dobrovóljèn, žídane volje.

gutgeſinnt dobro mislèč, blago mislèč, dobromíseln.

gutgläubig v dobri veri, dobrovérèn, dobromíseln.

Guthaben *n.* imovína; (Forderung) terjátev; mein — beträgt imám dobíti, meni gre.

gutheißen odobríti, potrditi, pohváliti; *impf.* odobrávati, potrjevati, hváliti.

Gutheißen *n.* odobrílo, potrdítev, pohvála.

gutherzig dóbrega srca, dobrosrčèn, milosrčèn.

Gutherzigkeit *f.* dobrosrčnost, milosrčnost, dobro srce.

gütig dobrótljiv, dobrótèn, dobèr.

Gütigkeit *f.* dobrótljivost, dobrótnost.

gütlich prijáteljski, prijázèn; ſich — vergleichen zlepo se pogoditi, izlépa se poravnáti, — správiti.

gutmachen popráviti, poravnáti; (verſöhnen) udobríti, utolážiti, správiti se s kom.

gutmeinend dobrohótèn.

gutmüthig dobrodúšèn, dobrosrčèn, blagosrčèn; —er Menſch dobríčnik.

Gutmüthigkeit *f.* dobrodúšnost, blagosrčnost.

gutrechnen na korist pripi
Gutrechnung *f.* pripis n
pisèk v imovino
zapisèk pod

Gutsverwalter *m.* grajščínski oskrbník, upravítelj zemljišča (poséstva).
Gutsverwaltung *f.* grajščínsko oskrbništvo, — upravitelјstvo.
Guttapercha *f.* gutapérča, neki posušen drevésni sok.
Gutthat *f.* dobro delo, blago delo, dobróta.
Gutthäter *m.* dobrótnik, dobrodélnik; **=in** *f.* dobrótnica, dobrodélnica.
gutthätig dobrótljiv, dobrótən, dobrodélən.
Gutthätigkeit *f.* dobrótljivost, dobrodélnost.
gutthun dobro délati; dobər biti (sem), poslúšen biti, pokórən biti; sich — postréči (-strézem) si, privóščiti si; *impf.* streči si, goditi si.
Gutturallaut *m.* goltnik.
gutwillig dobrovóljən; radovóljən, prostovóljən, dragovóljən; *adv.* drage volje, radovóljno.
Gutwilligkeit *f.* dobrovóljnost, radovóljnost, dragovóljnost. [ni.
Gymnasial- gimnazijski, gimnazijál-
Gymnasiallehrer *m.* gimnazijski učitelj.
Gymnasialschüler, Gymnasiast *m.* gimnazijski učénec, gimnazijec, (gimnazijski) dijak. [uk.
Gymnasialunterricht *m.* gimnazijski
Gymnasium *n.* gimnázija, gimnázij.
Gymnast *m.* telovádec, gimnást.
Gymnastik *f.* telovádba, gimnástika.
gymnastisch telovádski, gimnástičən.
Gynäkolog *m.* ženski zdravnik.
Gyrotrop *m.* obrátič, menjálo (eléktričnega toka).

H.

Ha *interj.* à! ahà! (eine Nachahmung des Lachens) hà, hà, hà!
Haar *n.* (das menschliche Haupthaar) las, *dem.* lasec, lasək; *coll.* lasjé, *dem.* lasci; (am Leibe des Menschen) kocína, kosmatína; *dem.* kocínica, kosmatínica; (am Leibe d. Thiere) dlaka; *coll.* dlačje; (d. dickere u. längere) kocína; (am Pelz) kosmína; (Roßhaar) žima, žinja; (zarte Faser) vlakno, lika; *coll.* predivo; (an Pflanzen) kosmatina, las; *dem.* kosmatínica, lasec; žerjavəteč — kuštri *pl.*
...abtheilung *f.* preča, prečka.
...ſſah *m.* lasúlja.
... *m.* lasni mešíček. [nik.
...d *n.* oplétək, vpléték, vpléték, vpletel *m.* mešič za lasé.
...en *m.* lasišče, lasnik. [las.
...eit *adi.* za las širòk; *adv.* za
...ürſte *f.* ščet... ščetka za lasé.
...üſchel *m* ...opék oder las.
...en (...
...isli...
...ſtes...
Haarigkeit *f.* dlákavost, kosmátost.
Haarkamm *m.* glavnik, česálnik.
Haarkelch *m.* lásasta čása, kodéljica.
Haarklein *adi.* majhən kakor las; *adv.* na drobno, na tanko.
Haarkrause *f.* kodər, kódrasti las.
Haarlocke *f.* s. Haarkrause.
haarlos brezlás, brezlásən, gol.
Haarnadel *f.* igla lasnica, ...
... búcika za lasé.
Haarneh *n.* mreža za ...
Haarpapille *f.* lasna ...
Haarpuder *m.* prah za ...
Haarpuh *m.* lišp, ...
Haarröhre *f.* lasna ...
Haarsalbe *f.* ...
Haarschn...
haarsch...
adv. do ...
Haa...
Haa...
Haa...
...k,
...ast.
...kva-
...ralo.

Digitized by Google

grätſchig razkrečen, šátrast, šatrav.
Grätſchſtellung *f.* razkréka.
Gratulant *m.* voščívec, čestitavec.
Gratulation *f.* voščílo, čestitanje, čestítka.
Gratulationsbrief *m.* voščílno pismo, **gratulieren** srečo vóščiti, čestitati.
grau siv, sed, ser; — werden sivéti; osivéti, osedéti; —e Vorzeit starodávnost.
Grau *n.* sívost, sedóst, serost.
grauäugig sivook, sivih óči.
Graubart *m.* sivobrádec.
graubärtig sivobrad.
graubraun sivorjav.
Grauchen *n.* sívec, sivče (-eta), sivček.
grauen sivéti, sivíti se; (vom Tage) svítati se, daníti se, zorîti se; der Tag graut dan se dela; (dunkel werden) temníti se, mračíti se; *v. impers.* es graut mir groza me je, strah me je, groza me obhája (izpreletáva).
Grauen *n.* groza, strah.
grauenhaft, grauenvoll grozén, grozovítен, strašén.
graugelb sivorumèn, sivožólt.
grauhaarig sivolàs, sedolàs.
Graukopf *m.* sivoglávec, sivéc, serec, sedoglávec; (verächtl.) plésnjavec, sivór.
grauköpfig sivoglàv, sedoglàv.
gräulich sivkast, sivkljat, osiv, sedast.
Graupe *f.* kaša; (Hirſe) pšeno, pira.
Graupeln *f. pl.* (Hagel) sodra, sódrica, babje pšeno, (briža), sódražica, solíka.
Graupengang *m.*, **Graupenmühle** *f.* stope *pl.*, tečáj za pšeno.
Graus *m.* groza, strahóta, strah; (Trümmer) razsíp, razvalína, podrtína.
graus grozén, grozljiv, strašén, strahótен.
grauſam grozovít, grozovítен, ljut, okrútен, srep, krvolóčen.
Grauſame *m.* grozovitnež, okrútnik, krvolóčnik, trinog.
Grauſamkeit *f.* grozovítost, okrútnost, srepóst, ljutost, krvolóčnost.
Grauſchimmel *m.* sivi kònj, sivéc, serec, sivko, sivče (-eta), plésnjavec.
grauſeln, grauſen (ich graujele, ich grauſe) es grauſelt —, es graut mir groza me je, strah me je, groza me obhája, groza me stresa, — izpreletáva; *pf.* groza me obíde, — strese, — izpreleti.
Grauſen *n.* ſ. Grauen u. Graus.
grauſenhaft, grauſenvoll, grauſenerregend, grauſelig grozljiv, grozén, strašén, pregrózen.
grauſig grozén, grozljiv, strašén; ostúden, gnusen.
grauslich ſ. grauſ u. grauſenhaft.
Grauſpecht *m.* sivozeléna žolna, pivka.
Grauſpießglanz *m.* sivi raztók.
Grauſtein *m.* sivec.
Grauwacke *f.* drobnják, drobník.
Grauwackenformation *f.* drobnjáška —, drobniška tvorba.
grauweiß sivobélkast.
Gravamen *n.* težáva, nadlóga.
Graveur *m.* vrezovávec, gravér.
gravieren vrézati (vrežem), *impf.* vrezovati; *fig.* obtežíti, *impf.* obtežévati; —de Umſtände obtežujóče —, obtežílne okóliščine.
Gravis *m.* (Accent) težki naglàs.
Gravität *f.* važnost, resnóbnost, ozbíljnost, dostojánstvenost.
Gravitation *f.* težnost, gravitácija.
gravitätiſch važen, resnóben, ozbíljen, dostojánstven.
gravitieren težiti na kaj, gravitírati.
Grazie *f.* milóta, milina, ljubkost, milovídnost; (Huldgöttin) grácija.
graziös milovíden, ljubek, milótен.
Greif *m.* kriláti lev.
greifbar prijemljiv, osézen, prihvátен, otípen; *fig.* očivíden.
Greifbarkeit *f.* prijemljívost, oséžnost, otípnost.
greifen prijéti (prímem), zgrábiti, zagrábiti, popásti (-pádem), seči (sežem) po čem; *impf.* prijémati (-jémljem), grábiti, ségati (po čem); (taſten) šlátati, hvátati, típati (tipljem); pošlátati, potípati, ohvátati; um ſich — (v. Krankheiten, vom Feuer) razširiti se; omàh dobíti, razrásti se (v. Pflanzen); *impf.* širiti se, razširjati se; omàh dobívati, razráščati se; ins Amt — seči (sežem), vmešati se, vtekníti (-táknem) se (v posél); *impf.* ségati, vmešávati se, vtíkati se; jmdm. unter die Arme — podpréti koga, pomóči (-mórem) komu; *impf.* pomágati komu.

Digitized by Google

Greiffüße *pl.* noge grábežnice.
Greifklaue *f.* krempélj.
Greifzirkel *m.* objémno šestílo.
greinen (murren) godrnjáti, momljáti; rézati (-im); (weinen) dreti (derem) se, vékati, véčati (-im).
Greis *m.* starec, starček; (verächtl.) sivec, sivór.
greis siv, sed; stár.
greisen stárati se, sivéti; postárati se, osivéti, osedéti.
Greisenalter *n.* (siva) starost.
Greisin *f.* starka, starica.
Greisler *m.* bránjevec, krúšnar; **-in** *f.* krúšnarica, bránjevka.
Greislerei *f.* branjárstvo, krušnárstvo.
grell ostér, rezék, pronícav; (glänzend) jarék; (v. Farben) prežív, presvétel, (vekáv).
Gremial- zborov, zborni, skúpščine.
Gremium *n.* zbór, skúpščina, društvo.
Grenadier *m.* grenadir.
Grendel *m.* (Riegel) zapáh; (Schlagbaum) zapórnica, zavóra; (Pflugbalken) gredélj. [nica.
Grendelkette *f.* grédeljnica, gredálj-
Grenz- mejni, obméjni, poméjni, mejáški, gráničnі.
Grenzberichtigung *f.* mejna poprávа, izpráva meje.
Grenzbesichtigung *f.* oglèd meje, ogledovánje meje.
Grenzbezirk *m.* krajína, mejni okráj.
Grenze *f.* meja, gránica; (Militär—) krajína; (Ende) kráj, konéc; ohne —n brez kraja, brezmérjen.
grenzen mejíti, mejo délati; an etw. — mejíti s čim, — s kom, mejášiti; držáti (-im) se, dotíkati se (česa).
grenzenlos *adi.* brezmérjen, neomejèn, brez meje, — kraja, brezkónčen, neizmérен, neskónčen; *adv.* neskónčno, brezmérjno, neizmérno.
Grenzer *m.* (Grenzsoldat) gráničar.
Grenzfestung *f.* mejna trdnjáva, trdnjáva na (ob) meji.
Grenzfurche *f.* (zwischen zwei Ackerbeeten) rázor, rázbor, ométljaj.
Grenzgebirge *n.* mejno goróvje, gore mejnice *pl.*, razmérjno goróvje.
Grenzgemeinschaft *f.* soméjnost.
Grenzland *n.* krajína, pokrajína.
Grenzlinie *f.* mejna črta, razdvójna črta, (črta) mejnica.
Grenzmark *f.* ſ. Grenzland.
Grenznachbar *m.* mejáš, mejáč.
Grenzpfahl *m.* mejni kòl, mejnik.
Grenzpunkt *m.* mejíšče.
Grenzregiment *n.* gráničarski polk, polk gráničarjev.
Grenzregulierung *f.* urédba meje.
Grenzsäule *f.* mejni stebér, — stolp, stebér mejník.
Grenzscheide *f.* razméja, razméjek.
Grenzstein *m.* mejni kaměn, kaměn mejník.
Grenzstreit *m.* prepír zastran meje, — za mejo, mejni prepír.
Grenzverkehr *m.* obméjno občevánje, promèt na meji. [straža.
Grenzwache *f.* straža na meji, obméjna
Grenzwächter *m.* mejni stražnik, stražnik na meji; gráničar.
Grenzzoll *m.* mejna carína, mejni col.
Grenzzollamt *n.* mejni carínski urád.
Greuel *m.* groznóba, groznost, gnus, gnusóba, grdóba, mrzóba, ostúda, mrzkost.
Greuelthat *f.* grozovíti čin, grozno dejánje, zločínstvo, grozovítost. [dèn.
greuelvoll grozovít, gnusóbèn, ostú-
greulich grozovít, grozèn, strašèn, grd, strahovít; (ekelhaft) gnusèn, ostudèn.
Griebe *f.* ocvírek.
Griebs *m.* (Kernhäuſe) oplódje pečkátih plodov, peščíšče, puzína, ogrizék, srce.
Grieche *m.* Grk.
griechiſch grški.
griechiſch-katholiſch grško-katoliški.
Griesgram *m.* nevólja, zlovólja; (Perſon) zlovóljnež, sitnež, godrnjávec, čemerika, puščóba, mrmrálo, godrnjáč.
griesgrämig zlovóljen, sitèn, pust, čemerikav, natáknjen, nasajèn.
Grieß *m.* prod, gruščе, gramoz; (geſchrotetes Getreide) pšeno, pšenika, zdrób; *med.* kamen.
grießicht prodast, peskast; pšenast.
grießig prodnat, peščén.
Grießmehl *n.* pšénasta —, zrnasta moka.
Grießſand *m.* prga, pržína, drstév (-a), drsten.

Digitized by Google

Griff *m.* prijèm, prijémljaj, zagrábek; (die Handvoll) pest (-i), peščíca, prgíšče; (Handhabe) róč, roča, ročáj, ročník, držáj, držálo, (pestnik, násad); (bei Körben) lócen, locánj; (b. d. Axt) toporišče.

Griffel *m.* pisálo, pisálce, držálo; (bei der Blüte) vrat.

Griffelfäule *f.* vratni stebrič.

Griffloch *n.* lúknjica na piščáli, prebirálnica.

Grille *f.* murin, murček, cvrček, čiríček, (božji volek); (Haus—) ščurék; *fig.* (seltsamer Einfall) muha, čudna misél (-i).

Grillenfänger *m.* múhavec, múhasti človek, muhélj. [nje.

Grillenfängerei *f.* muhe *pl.*, muhováGrillenhaft muhast, muhav.

Grillenkrankheit *f.* ſ. Hypochondrie.

Grimaſſe *f.* zmrdek, zmrda, spaka, namfdnjen —, spačen obràz; —n ſchneiden zmrdovati se, mrgóditi se, spakovati se, páčiti se, mŕdati se; namfdniti se, zmfdniti se, mrgódniti se, spáčiti se.

Grimaſſenſchneiden *n.* spakovánje, zmrdovánje.

Grimm *m.* srd, togóta, jaróst, razkáčenost, ljutost.

Grimmdarm *m.* danka, čmàr.

grimmen *intr.* srdíti se; *tr.* gristi (grizem); es grimmt mich im Bauche ščíplje me, kolje me, grize me, reže me (v trebúhu), trebuh me boli.

Grimmen *n.* (Bauchgrimmen) klanje, ujéd (-i), grízenje.

grimmig srdit, togótën, jar, razkáčen, ljut; (v. d. Kälte) hud, ostër.

Grind *m.* krasta, srab, grinta; (Krätze) gárje *pl.*, (peráčec).

grindig krastav, srabljiv, grintav, garjav, rúšav.

Grindkopf *m.* (ein Grindköpfiger) krástavec, srabljivec, grintavec.

Grindkraut *n. (Scabiosa)* gárjavo zélišče, grintavec.

Grindwurz *f.* ščavje.

grinſen rézati (-žim) se, škrébiti se, zobe kázati (kažem).

Grinſer *m.* režálo, škrebljivec.

Grippe *f.* hripa, influenca.

grob debel; (unhöflich) nevljúden, neotesán, zaróbljen, siróv, grob, robàt; (ungeſchickt) neokrétën, okórën, nespréten, neróden; —e Fahrläſſigkeit velika nemárnost; (von der Ware) kosmàt, grob, raskav; —e Leinwand hodníčno platno; — anfahren nahrúliti koga, lániti (na koga).

Grobheit *f.* debelóst, grobóst; zaróbljenost, neotesánost, siróvost, robátost.

Grobian *m.* nevljúdnež, zarobljenec, neotesánec, siróvež, brdávs.

Grobkalk *m.* debéli apnénec.

Grobkohle *f.* zrnati premog, debélo oglje.

grobkörnig debelozrnat.

gröblich *adi.* debélkast; *adv.* hudo, močno, zeló. [sán.

grobſchrötig na debélo mlet; neotegrobſinnig groboúmen, grobočútën; s čuti že od daleč spoznávën.

grobwollig debelovólnat, debéle volne.

Groll *m.* srd, jeza; črt, mržnja, nastor, pika.

grollen srdíti se, jezíti se; črtiti, mrziti.

grollend srdit.

Gros *n.* vélika dvanajstérica, (dvanajst tucatov); mnoštvo; — d. Heeres glavna vojska; *en gros* na debélo.

Groſchen *m.* gróš.

groß velik; jehr — velikánski, ogromen, orjáški; (v. Berge) visòk; (v. d. Kälte) hud; wie —, ſo — kolik, tolik; ſo — ich bin kólikor me je; —er Menſch dolgín, velikán; — werden rasti, narášcati; narásti; —e Augen machen debélo glédati, čúditi se; — und klein velíko in malo, odrásli in otróci; —e Stücke auf jmdn. halten zeló číslati, v číslih iméti (imám) koga; ein —es Wort važen —, imenitën izrèk, mogóčna beséda; **groß-** véliki, (in der Bedeutung ſehr) pre-, zeló, močno.

großartig velikánski, veličástën, velikolépen.

Großartigkeit *f.* veličje, velikolépje.

großäugig debeloók, okàt.

Großbart *m.* bradáč.

großbärtig bradàt.

großbäuchig trebúšen, trebúšnat.

großblätterig velikolístën, velikolist.

Digitized by Google

Großbotschafter *m.* véliki poročník ob. poslanik.

Großcomthur *m.* véliki komtur ob. koméndnik.

Großconcept *n.* (Papier) véliki koncéptni papir.

Große *m.* velikáš, mogóčnik; boljár, velmož.

Größe *f.* velikóst, velíčina; Stern erſter — zvezda prvega reda; *math.* količina.

Großeltern *pl.* ded in bábica, stari oče in stara mati. [vnúka.

Großenkel *m.* pravnúk; =in *f.* pra-

Größenlehre *f.* nauk o količinah, matematika.

großentheils véčjidel, večinoma.

Größenwahn *m.* samovelíčje, blodnovelíčje, veledomišljívost.

Großfürſt *m.* véliki knez.

Großfürſtenthum *n.* vélika kneževína.

Großfürſtin *f.* vélika knéginja.

großfürſtlich velikoknéžji.

großfüßig nogàt, dolgih nog, dolgovézen.

Großfüßige *m.* dolgovéznik.

Großgewerbe *n.* véliki obŕt.

Großgrundbeſitz *m.* véliko poséstvo, veleposéstvo.

Großgrundbeſitzer *m.* veleposéstnik, véliki poséstnik, vlastelín.

Großhandel *m.* vélika trgovína, veletŕstvo.

Großhändler *m.* véliki trgóvec, veletŕžec. [car.

Großherr *m.* padišah, sultan, turški

großherzig velikodúšen, velikosrčen.

Großherzigkeit *f.* velikodúšnost, velikosrčnost.

Großherzog *m.* véliki vójvoda; =in *f.* vélika vójvodinja.

großherzoglich velikovójvodski.

Großherzogthum *n.* vélika vojvodína.

Großhirn *n.* véliki možgáni *pl.*

Großiſt *m.* ſ. Großhändler.

großjährig polnolétен, dolétен; — ſein leta iméti (imám), polnoléten biti (sem); — werden v leta priti (pridem), svoja leta izpólniti; — erklären proglásiti —, razglásiti koga polnolétnim, proglásiti —, razglásiti koga za polnolétnega.

Großjährigkeit *f.* polnolétnost; die — erreichen izpólniti svoja leta.

Großjährigkeitserklärung *f.* razglasítev polnolétnosti.

Großkanzler *m.* véliki kancelar.

Großknecht *m.* véliki hlapec.

Großkopf *m.* debeloglávec, glavàn, glavína.

großköpfig debeloglàv, glavàt.

Großkreuz *n.* véliki križ; *m.* véliki križník; =ritter *m.* véliki križár, véliki križník, velikokrížnik.

Großmacht *f.*, **Großſtaat** *m.* vélika država, velemóč (-i), velevlást (-i).

großmächtig premogóčen, oblástен, velemóčen; (ſehr groß) velikánski.

Großmarſchall *m.* véliki maršal.

Großmaul *n.* (Großſprecher) širokoústnik, širokoústnež, bahač, goflja.

großmäulig širokoústen, razústen, velíkih úst.

Großmeiſter *m.* véliki mojstr, véliki predstójnik.

Großmuth *f.* velikodúšje, velikodúšnost; (Edelmuth) blagosrčnost, plemenitodúšnost.

großmüthig velikodúšen, blagodúšen, visokomiseln.

Großmutter *f.* stara mati (-ere), bábica.

großmütterlich bábičin; bábiški.

Großnaſe *f.* nosáč, nosàn.

großnaſig nosàt, dolgonòs.

Großneffe *m.* prabrátranec.

Großnichte *f.* prabratična.

Großoctav *n.* vélika osmérka.

Großoheim *m.* praújec, stari stric.

großöhrig uhàt, dolgoùh.

Großquart *n.* vélika četvérka.

Großſchnäbler *pl.* velekljúni *pl.*

großſprechen širokoústiti (se), ústiti se, báhati (se).

Großſprecher *m.* širokoústnik, širokoústnež, bahač. [vánje.

Großſprecherei *f.* bahástvo, prevzeto-

Großſprecherin *f.* širokoústnica.

großſprecheriſch širokoústen, bahàv, baháški, razústen.

Großſtädter *m.* velikomeščàn.

großſtädtiſch velikoméstен.

Großtante *f.* stara teta.

größtentheils véčjidel, večinoma, ponájveč, navádno.

Digitized by Google

Großthuer *m.* ɔc. ſ. Großſprecher.
großthun báhati se, šopíriti se, ščepériti se, ústiti se, košátiti se, velíčati se, prevzetovati.
Großvater *m.* stari oče, ded.
großväterlich dedov, dédinski.
Großvaterſtuhl *m.* dedov naslonjáč, dedov stòl.
Großverſchleiß *m.* prodája na debélo.
Großvezier *m.* véliki vezír.
Großwürdenträger *m.* véliki dostojánstvenik.
grotesk čuděn, nenavádèn, smešèn, čudnolík, grotesk.
Grotesken *pl.* čudne —, nenavádne —, čudnolíke podóbe, grotéske.
Grotte *f.* jama, špilja, votlína, pečína, pečínka, podmòl, zijávka. [bica.
Grottenolm *m.* močeríl, človéška ri-
Grübchen *n.* jámica, jamič, kotánjica.
Grube *f.* jama; rupa, kotánja; (Bergwerk) rudnik; (Grab) jama, gròb; (Senkgrube) grezníca.
Grübelei *f.* vŕtanje; razglábanje, mózganje, túhtanje, modrovánje.
grübeln vŕtati, bŕbati; *fig.* (flügeln) razglábati, mózgati, glavo si béliti, modrovati.
Gruben- jamski.
Grubenarbeit *f.* rudokópnja, delo v jami, — v rúdniku.
Grubenarbeiter *m.* rudokòp, délavec v rúdniku.
Grubenbau *m.* ſ. Grubenarbeit.
Grubenerz *n.* jamska (rúdniška) ruda.
Grubenfeld *n.* jamsko polje; frišćes — celína.
Grubengas *n.* jamski plin.
Grubenkarte *f.* jamska mapa.
Grubenkleid *n.* jamsko oblačílo.
Grubenlaterne *f.* jámščarica.
Grubenlicht *n.* jamska luč (-i).
Grubenmauerung *f.* podzídje rúdnika.
Grubenſteiger *m.* rúdniški paznik, plezáč.
Grubenwaſſer *n.* jamska —, rúdniška voda, jámščica.
Grubenzimmerung *f.* podpórje rúdnika, rúdniške podpóre.
grubig jamast.
Grübler *m.* razglabáč, modrovávec, mozgovŕtec.
Gruft *f.* raka, grobnica, (žrh, žrť).
Grummet *n.* otáva; zweites — tretjákovica, vnúka, otávčič.
Grummeternte *f.* košnja otáve.
grün zelen; (unreif) nezrèl, negóden; — machen zeleníti; ozeleníti; — werden zelenéti; ozelenéti; auf einen — en Zweig kommen opomóči (-mórem) si.
Grün *n.* zelenóst, zelenína, zelénje; (Färbemittel) zelenílo.
Grünalge *f.* zeléna alga.
grünblau zelenomódèr.
Grund *m.* dnò; *(fundament.)* temelj, podstáva, podzídje; podlaga, osnóva, stalo, stališče; *(causa)* vzròk, povòd, razlòg; (Beweggrund) nagìb, nagíbljaj; *(argumentum)* razlòg, dokàz, dokazílo; (Boden) tlà *pl.* (*g.* tal); (— u. Boden) zemljíšče, zemlja, svet; zugrunde gehen konèc vzéti (vzámem), po zlu iti (grem), pod (na) nič priti (pridem), pogubíti se, pogíniti; zugrunde richten ugonobíti, ukončáti, pogubíti, uničíti, poráziti, zatréti (-trèm u. -tárem), razdejáti (-dénem), upropástiti; in den — bohren (ladjo) potopíti, pogrézniti; auf den — kommen (do konca) do dna priti (pridem), temeljito —, korenito proučíti; aus dem — verſtehen do dna —, do dobra —, temeljito —, korenito razuméti; auf — na podstávi, na podlági, na témelju, po; mit — za trdno, po pravíci; auf Grund der kaiſerlichen Verordnung po cesárskem ukázu; das hat ſeinen — darin to izvíra (izhája) od tod; er hat — ſich zu freuen ima se za kaj veselíti; du haſt keinen — zu zürnen nimaš za kaj se jezíti; er hat ſeinen — že vé zakaj; mit — beſorgen po pravíci se bati (bojim); den — legen postáviti temelj, ustanovíti, osnovati (-snújem); zu — e legen vzéti (vzámem) za podlágo, — za podstávo; — faſſen utrditi se, ukoreníniti se; im — e (genommen) pravzaprav; Grund- (Anfangs-) počétni, začétni; (Haupt-) glavni, poglavítni; (Fundamental-) témeljni, podstávni, začétni, osnóvni; (zum — und Boden gehörig) zemljíški.
Grundablöſung *f.* odkùp zemljíšča.
Grundabtrennung *f.* oddružítev zemljíšča.

Digitized by Google

Grundbalken *m.* podsèk, podrébrnik; (des Schiffes) hrbtica (ládijska).

Grundbau *m.* témeljna stavba, podzíd, temelj.

Grundbedingung *f.* glavni —, poglavítni pogòj.

Grundbegriff *m.* témeljni —, začétni —, osnóvni pojêm.

Grundbein *n.* osnóvnica. [ljíšča.

Grundbelaſtung *f.* obremenítêv zem-

Grundbeſitz *m.* posést (-i) zemljíšča.

Grundbeſitzer *m.* zemljíški poséstnik, zemlják; =in *f.* zemljíška poséstnica, zemljákinja.

Grundbeſtandtheil *m.* glavna sestavína, poglavítni del.

Grundbirn *f.* podzémljica, krompir.

Grundblei *n.* olóvnica, grezílo.

grundböſe do kraja hudóbên, ves zločest, skózinskoz zlobên.

grundbrav vrlo dobêr, vseskóz poštèn, prav izvŕstên.

Grundbruch *m.* predòr.

Grundbuch *n.* zemljíška knjiga, zemljíške (gruntne) bukve *pl.*; **Grundbuchs-** zemljíškoknjížni. [urâd.

Grundbuchsamt *n.* zemljíškoknjížni

Grundbuchsblatt *n.* list zemljíške knjige.

Grundbuchsdirector *m.* vodja zemljíških knjig.

Grundbuchsextract *m.* zemljíškoknjížni izpísêk.

Grundbuchsführer *m.* vodítelj zemljíških knjig.

Grundbuchsführung *f.* vodstvo zemljíških knjig.

Grundbuchsgeſetz *n.* zemljíškoknjížni zakon.

Grundcompler *m.* skupína zemljíšč, zdrúžena zemljíšča *pl.* [nost.

Grunddienſtbarkeit *f.* zemljíška služ-

grundherrlich prepoštèn. [na.

Grundeigenthum *n.* zemljíška lastní-

Grundeigenthümer *m.* lastník zemljíšča, zemljíški lastník. [ski.

Grundeigenthums- zemljíškolastníngrundeifen *n.* dnílno dleto.

gründen ustanoviti, utemeljíti, osnovati; postáviti, naprávíti, vpéljati; gegründet utemeljèn, osnován, utŕjen; veljávên, resníčen.

Grundentlaſtung *f.* zemljíška odvéza, zemljíško razbremenílo, zemljíška razbremenítêv.

Grundentlaſtungsfonds *m.* zemljíškoodvézni zaklád.

Gründer *m.* ustanovítelj, ustanovník, osnovátelj, začétnik, utemeljítelj; =in *f.* ustanóvnica, začétnica, utemeljíteljica.

Grunderträgnis *n.* zemljíščni dohódek; (an Früchten) létina, pridélek.

grundfalſch (unrichtig) popólnoma nápačen, do kraja —, docéla nápačen, popólnoma kriv, povsem neistinit; (unaufrichtig) vseskoz hinávski, himbên.

Grundfarbe *f.* glavna barva. [melj.

Grundfeſte *f.* podstáva, podzídje, te-

Grundfläche *f.* podlága; *math.* osnóvna ploskêv.

Grundform *f.* glavna oblíka. [šča.

Grundfreiheſſung *f.* oprostítêv zemljí-

grundgelehrt temeljito —, koreníto —, globóko učên, preučên.

Grundgeſetz *n.* osnóvni zakon, témeljna postáva.

Grundgeſtalt *f.* osnóvni lik.

Grundgewebe *n.* osnóvno staníče *bot.*

Grundgröße *f.* osnóvna —, prvótna —, začétna količína.

Grundhaar *n.* pódlanka.

Grundherr *m.* zemljíški gospodár, grajščák, vlastelín; =in *f.* grajščákinja, vlastelinka. [ski.

grundherrlich grajščínski, vlastelín-

Grundherrſchaft *f.* zemljíščna gospóska; grajščína.

Grundholde *m.* (Vasall) zemljíški podlóžnik, vazál; der zehentfreie — danjko, danjščak.

Grundidee *f.* glavna misél (-i).

grundieren dno —, ozádje naprávíti, podbárvati, dnišče pobárvati.

Grundlage *f.* podstáva, podlága, osnóva, temelj.

Grundlaſt *f.* zemljíško breme.

Grundlegung *f.* pokládanje témelja; ustanávljanje, ustanovítêv.

Grundlehre *f.* glavni —, osnóvni nauk.

gründlich *adi.* temeljít, korenít, natánčen, popóln; *adv.* do dna, do konca, do kraja, docéla, natánko, popólnoma.

Gründlichkeit *f.* temeljítost, korenítost, natánčnost, vsestráno uvaževánje.

Digitized by Google

Gründling, Gründel *m.* šiváncica, iglica, piškúr, jélšnica, šarín, sploh na dnu (Grund) vode živéča ribica, osobito *Gobio* in *Cobitis*.

Grundlinie *f.* (črta) osnóvnica; die Grundlinien *pl.* osnóva.

grundlos brez dna, neskónčen, brezkrájen, neizmérən; (unbegründet) brez témelja (podlage), neosnován, prazèn, nedokázan, ničev, ničevèn.

Grundlosigkeit *f.* brezkónčnost, neizmérnost; neutemeljénost, neosnovánost, praznost, ničevost.

Grundmauer *f.* podzídje, podstávno zidóvje.

Grundoberfläche *f.* zemljíško površje, zemljíška površína.

Gründonnerstag *m.* Véliki četrtek.

Grundpfahl *m.* podzídni kòl.

Grundpflaster *n.* tlak.

Grundprinzip *n.* osnóvno —, glavno načélo, vodílo.

Grundrecht *n.* témeljna —, osnóvna pravíca.

Grundregel *f.* poglavítno pravílo, glavno vodílo.

Grundrente *f.* dohódek od zemljíšč, zemljíški dohódki.

Grundriſs *m.* tločrt, podstávni osnútek; *fig.* načrt, črtež, osnútek.

Grundſatz *m.* načélo, pravílo, glavno vodílo, podstávna misél (-i); (Axiom) témeljna resnica, podstávna resnica; (Geſinnung) mišljénje.

grundſätzlich načélen, podstávèn, témeljèn.

Grundſäule *f.* glavni stolp, podstávni steber.

grundſtändig pritlíčen *bot.* [kamen.

Grundſtein *m.* témeljni —, vkládni

Grundſteuer *f.* zemljíški davèk, zemljarína; **Grundſteuer-** zemljíškodávčni.

Grundſtoff *m.* prvína, element.

Grundſtück *n.* zemljíšče.

Grundtext *m.* izvírnik, izvírna (prvótna) beséda, prvopis.

Grundton *m.* glavni glas, témeljni glas, — ton.

Gründung *f.* ustanovítev, utemeljítev, osnóva, napráva.

Gründungsbeitrag *m.* ustanovnína, ustanóvni prispévek.

Gründungsfonds *m.* ustanóvni zaklàd.

Grundurſache *f.* glavni —, poglavítni vzròk, prvi povòd.

Grundwahrheit *f.* podstávna —, témeljna resnica.

Grundwaſſer *n.* podtálna —, podzémna —, nadánja voda.

Grundwerk *n.* (im Mühlenbau) podžlébje. [bitje.

Grundweſen *n.* prvótno —, osnóvno

Grundwort *n.* (beséda) osnóvnica.

Grundzahl *f.* osnóvno število; *(num. cardinale)* glavni števnik.

Grundzehent *m.* desetína od zemljíšča, poljska desetína.

Grundzerſtückelung *f.* razkosávanje —, razdrobítev —, razdelítev zemljíšča.

Grundzins *m.* (Bodenzins) dača od površja zemlje, površnína.

Grundzug *m.* bístvena osnóvna črta, glavna potéza; **Grundzüge** *pl.* glavna vodíla, — pravíla; témeljni načrt, načrt v glavnih potézah.

grünen zelenéti; ozelenéti.

Grünfink *m.* ſ. Grünling.

Grünfutter *n.* zelèna krma, sirovína, zelínje, zelenjé (Unterfrain).

grüngelb zelenorumèn, zelenožólt.

grüngeſtreift zelenoprógast, zelenopisan.

Grünkraut *n.* zelenjád (-i), zelenjáva, zelénje.

grünlich zelénkast, zelénkljat.

Grünling *m.* zelénkasti dlesk, zelénček, konópka.

Grünſpan *m.* zeléni volk, kotlovínska zelenica.

Grünſpecht *m.* zeléna žolna.

grunzen krúliti, króhati, grohati.

Grunzen *n.* krúljenje, krulba.

Grunzer *m.* krulec, krulívec.

Grünzeug *n.* zelenjáva, zelenjád (-i).

Gruppe *f.* skupèk, skupína.

gruppenweiſe *adv.* v skupínah, v skupkih, skupínoma.

gruppieren skupíti, v skupine razvrstíti, — porazstáviti, — dejáti (dénem); *impf.* skúpljati, v skupine razvrščáti, v skupíne porazstávljati, — dévati.

Gruppierung *f.* razvrstítev, razpostávljanje ob. porazdelítev v skupíne.

Digitized by Google

Grus *m.* pržina, pŕga, gruh, grušěc.
gruseln s. grauseln.
Gruß *m.* pozdràv, pozdravílo, pozdravljénje; englischer — ángelsko češčénje, zdrava Marija; den — entbieten pozdráviti, *impf.* pozdrávljati; den — erwidern odzdráviti, *impf.* odzdrávljati.
grüßen pozdráviti, *impf.* pozdrávljati; sei gegrüßt! zdrav bodi! pozdrávljen! zdravo!
Grüßer *m.* pozdravljávěc.
Grußformel *f.* pozdravílo, pozdràv.
Grütze *f.* pšeno, pira, kaša; *fig.* er hat — im Kopfe imá sol v glavi, na drobno je seján, imá glavo na pravem koncu.
Grützstampfe *f.* stopa, stope *pl.*, kašnik.
Grützwurst *f.* kášnica, kášnata klobása.
Guano *m.* obíloma nakopíčen ptičji gnoj, gvano.
Guardian *m.* gvardiján. [drog.
Gubernal *n.* (beim Fahrrad) krmílni
Gubernium *n.* vlada, naméstništvo.
gucken lúkati, kúkati; polúkati, pokúkati.
Gucker *m.* lúkavěc; kukálo, kukálce.
Guckfenster *n.* línica.
Guckkasten *m.* kukálnica, omára z gledálcem.
Guckloch *n.* lúknjica, lukálnica.
Guerilla *f.*, =**krieg** *m.* vojska z mánjšimi raztrésenimi krdéli, razkropljéna vojska.
Gugelhopf, Gugelhupf *m.* šartělj.
Guillotine *f.* giljotína, glavoséčna pripráva.
guillotinieren z giljotíno glavo odsékati, giljotinírati.
Guipüre *f.* gipíra.
Guipürespitze *f.* gipírska čipka.
Guirlande *f.* kita cvetja, cvetni veněc, cvetna kita.
Guitarre *f.* gitára.
Gulasch *m.* golaš.
Gulden *m.* goldínar, forínt.
Gülte *f.* dávščina.
gültig s. giltig. [díka.
Gummi *n.* gumi, (drevésni) klej, ce-
gummicht gumast, klejast.
gummieren z gumijem mázati (mažem), klejíti; namázati, naklejíti.
Gummigutt *n.* gúmismola, gúmigut.
gummihaltig gumovít, klejàt.

Gundelrebe *f.*, **Gundermann** *m.* *(Glechóma hederacea)* grenkúljica, stráčič, povójčěk.
Günsel *m.* *(Ajuga)* skrečnik, vimčič, máselnik, bučnik.
Gunst *f.* naklónjenost, blagovóljnost, dobrohótnost, mílost, nágnjenje, prijázěn (-i); jemdm. zu —en komu na ljubav, v prid, v koríst, na koríst; sich um jmds. — bewerben prikupovati se komu, izkúšati se mu prikúpiti; lízati se, prilizovati se (komu); er hat sich seine — erworben priljúbil od. prikúpil se mu je; er steht in hoher — v velíki mílosti je.
Gunstbezeigung *f.* izkazovánje mílosti, dobróta, milost, odlikovánje.
günstig (geneigt) naklónjen, nagnjen, prijázěn, doběr; (vortheilhaft) ugóděn, udóběn, prijétěn; — sein prijati, godíti, ugájati; (nützlich) korístěn.
Günstling *m.* ljúbljeněc, míljeněc; *dem.* ljúbljenčěk; *f.* ljúbljenka.
Gupf *m.* kok (kolk).
Gurgel *f.* grlo, grtáněc, goltáněc, žrelo, požirálnik.
gurgeln grgráti, grgotáti (-ám u. grgóčem).
Gurke *f.* kúmara, krástavěc, ogúrěk.
Gurkenbeet *n.* greda (leha) za kúmare.
gurkenförmig kúmarast, kúmari podóběn.
Gurkenkraut *n.* kópěr, smrdílj.
Gurkensalat *m.* kúmarična saláta, kúmare *pl.*
Gurt *m.* pas, prepàs; (Pferde—) podpróga, podpròg, podpàs; (zum Tragen) obrámnica, narámnica, prtóvnica, opŕtnica; (in Wölbungen) opróga.
Gürtel *m.* pas, pojás, opasílnica.
gürtelartig (gestreift) pasast.
Gürtelbahn *f.* pasna želéznica.
gürtellos brez pasa, neopásan, razpásan.
gürteln, gürten pásati (pašem); opásati, prepásati.
Gürtelschließe *f.* pasna zapónka.
Gürtelthier *n.* pásaněc; Roll— tripas.
Gürtler *m.* pasar.
Gürtlerhandwerk *n.* pásarstvo.
Gurtriemen *m.* podpròg, podpróga, podpróžni jermen.

Digitized by Google

Guſs *m.* litje, zlívanje; (Regen—) naliv, ploha; (Thränen—) potok solz; (Ausguſs, Ausguſsröhre) izlívek.

Guſseiſen *n.* lito železo, lítina.

Guſsform *f.*, **Guſsmodell** *n.* kalúp, tvorílo.

Guſsregen *m.* naliv, ploha.

Guſsſtahl *m.* lito jeklo, jekléna lítina.

Guſsſtein *m.* liják, pomíjnjak.

Guſsware *f.* ulita roba, zlitek, zlitina.

gut dober; (nützlich) koristen, prospešen; (angenehm) ugóden, prijétèn; kurz und — skratka, z eno besédo; er hat ein —es Ausſehen zdrav je videti; im —en etwas ſagen izlépa povédati; zu —e halten ne zamériti, ne za zlo vzéti (vzámem), prizanésti; *impf.* ne za zlo jemáti (jémljem), prizanášati; zu —e kommen biti (sem) v korist; —ſtehen porok biti, jámčiti; eine —e Weile precéj dolgo; —e Nacht lahko noč.

Gut *n.* dobro, dobrína; (Ware) blagó; das bewegliche — premično blagó, premičnína; das unbewegliche — nepremično blagó, nepremičnína; (Habe u. —) imétek, imovína, poséstvo, imétje; (Landgut) zemljíšče, poséstvo, kmetija.

Gutachten *n.* mnenje, miſel (-i); ſachmänniſches — strokovnjáško mnenje; ſein — abgeben mnenje oddáti, — povédati (-vém), svoje mnenje izréči.

gutächtlich cinbegleiten s svojim mnenjem vred predložiti, priložiti svoje mnenje.

gutartig dober, dobre čudi; (v. Krankheiten) lahek, nenevárèn.

Gutbefinden *n.* previdek, presódek, preudárek.

Gutdünken *n.* razsódnost, izprevídnost; razsódek, dozdévek, izprevídek; nach deinem — kakor se ti zdi, kakor izprevídiš, (nach Belieben) kakor te je volja, kakor misliš da je prav.

Güte *f.* dobróta, dobrína, dobrótljivost; in — zlepo, izlépa; durch — po dobróti; er iſt die — ſelbſt sama dobróta ga je; (Wert) vrédnost, izvrstnost.

Güterabtretung *f.* odstòp poséstva, prepustítev imovíne.

Güteranweiſung *f.* nakàz na imétje, nakàz na blagó.

Güterbeſchauer *m.* ogledovávec blagá.

Gütergemeinſchaft *f.* vkúpnost imétka, spolovínstvo.

Güterrecht *n.* imovínsko pravo.

Gütertransport *m.* prevóz, prevážanje blagá.

Guterz *n.* dobra ruda (kovína).

gutgelaunt dobre volje, pri volji, dobrovóljèn, žídane volje.

gutgeſinnt dobro mislèč, blago mislèč, dobromíseln.

gutgläubig v dobri veri, dobrovérèn, dobromíseln.

Guthaben *n.* imovína; (Forderung) terjátev; mein — beträgt imám dobíti, meni gre.

gutheißen odobríti, potrditi, pohváliti; *impf.* odobrávati, potrjevati, hváliti.

Gutheißen *n.* odobrílo, potrditev, pohvála.

gutherzig dóbrega srca, dobrosrčèn, milosrčèn.

Gutherzigkeit *f.* dobrosrčnost, milosrčnost, dobro srce.

gütig dobrótljiv, dobrótèn, dober.

Güligkeit *f.* dobrótljivost, dobrótnost.

gütlich prijáteljski, prijázen; ſich — vergleichen zlepo se pogoditi, izlépa se poravnáti, — správiti.

gutmachen popráviti, poravnáti; (verſöhnen) odobríti, utolážiti, správiti se s kom.

gutmeinend dobrohótèn.

gutmüthig dobrodúšen, dobrosrčèn, blagosrčèn; —er Menſch dobríčnik.

Gutmüthigkeit *f.* dobrodúšnost, blagosrčnost.

gutrechnen na korist pripísati.

Gutrechnung *f.* pripis na korist, zapisèk v imovíno (Haben *opp.* Soll), zapisèk pod »dal«.

Gutsbeſitzer *m.* zemljíški poséstnik, grajščák, vlastelin; =in *f.* zemljíška poséstnica, grajščákinja, vlastelínka.

gutſchreiben na korist vpísati, zapísati v imovíno (Haben), zapísati pod »dal« (*opp.* Soll »ima dati«.)

Gutsherr *m.* ſ. Gutsbeſitzer.

Gutsherrſchaft *f.* grajščínska gospóščina; grajščína.

Gutsobrigkeit *f.* grajščínska gospóska.

Gutſteher *m.* porok.

Digitized by Google

Gutsverwalter *m.* grajščínski oskrbník, upravítelj zemljišča (poséstva).
Gutsverwaltung *f.* grajščínsko oskrbníštvo, — upraviteljstvo.
Guttapercha *f.* gutapérča, neki posušèn drevésni sok.
Gutthat *f.* dobro delo, blago delo, dobróta.
Gutthäter *m.* dobrótnik, dobrodélnik; **=in** *f.* dobrótnica, dobrodélnica.
gutthätig dobrótljiv, dobrótèn, dobrodélèn.
Gutthätigkeit *f.* dobrótljivost, dobrodélnost.
gutthun dobro délati; dobẽr biti (sem), poslúšen biti, pokórẽn biti; ſich — postréči (-strézem) si, privóščiti si; *impf.* streči si, goditi si.
Guturallaut *m.* goltnik.
gutwillig dobrovóljẽn; radovóljẽn, prostovóljẽn, dragovóljẽn; *adv.* drage volje, radovóljno.
Gutwilligkeit *f.* dobrovóljnost, radovóljnost, dragovóljnost.
Gymnaſial- gimnazíjski, gimnazijál-
Gymnaſiallehrer *m.* gimnazíjski učítelj.
Gymnaſialſchüler, Gymnaſiaſt *m.* gimnazíjski učẽnẽc, gimnazijẽc, (gimnazijski) dijàk.
Gymnaſialunterricht *m.* gimnazíjski [uk.
Gymnaſium *n.* gimnázija, gimnázij.
Gymnaſt *m.* telovádẽc, gimnást.
Gymnaſtik *f.* telovádba, gimnástika.
gymnaſtiſch telovádski, gimnástičen.
Gynäkolog *m.* ženski zdravnik.
Gyrotrop *m.* obrátič, menjálo (eléktričnega toka).

H.

Ha *interj.* à! ahà! (eine Nachahmung des Lachens) hà, hà, hà!
Haar *n.* (das menſchliche Haupthaar) las, *dem.* lasẽc, lasẽk; *coll.* lasjé, *dem.* lasci; (am Leibe des Menſchen) kocína, kosmatina; *dem.* kocínica, kosmatínica; (am Leibe d. Thiere) dlaka; *coll.* dlačje; (d. dickere u. längere) kocína; (am Pelz) kosmina; (Roſshaar) žima, žinja; (zarte Faſer) vlakno, lika; *coll.* predívo; (an Pflanzen) kosmatina, las; *dem.* kosmatínica, lasẽc; zerzauſtes — kuštri *pl.*
Haarabtheilung *f.* preča, prečka.
Haarauffatz *m.* lasúlja.
Haarbalg *m.* lasni mešíček. [nik.
Haarband *n.* oplétek, vplétek, vplétnik.
Haarbeutel *m.* mešíč za lasé.
Haarboden *m.* lasíšče, lasník. [las.
haarbreit *adi.* za las širòk; *adv.* za
Haarbürſte *f.* ščet (-i), ščetka za lasé.
Haarbüſchel *m.* kukma, šopẽk ober čopẽk las.
haaren (Nbf. hären) *intr.* u. *refl.* goliti se, misiti se, mísati se, lasé (dlako) izgúbljati; ſich — lasáti se; *tr.* goliti.
Haarflechte *f.* kita, pletenica; *dem.* kítica.
haarförmig lasast, kocínast, dlakast.
haarig lasàt, kosmàt, kocinàt, dlačẽn.
Haarigkeit *f.* dlákavost, kosmátost.
Haarkamm *m.* glavnik, česálnik.
Haarkelch *m.* lásasta čása, kodéljica.
haarklein *adi.* majhẽn kakor las; *adv.* na drobno, na tanko.
Haarkrauſe *f.* kodẽr, kódrasti las.
Haarlocke *f.* ſ. Haarkrauſe.
haarlos brezlás, brezlásen, gól.
Haarnadel *f.* igla lasnica, lasna igla, búcika za lasé.
Haarneth *n.* mreža za lasé.
Haarpapille *f.* lasna buška.
Haarpuder *m.* prah za lasé.
Haarputh *m.* líšp, nakit v laséh.
Haarröhre *f.* lasna cévčica, lasnica.
Haarſalbe *f.* maža, mazilo za lasé.
Haarſchaft *m.* lasna bétvica, — betva.
haarſcharf *adi.* briděk, bridkoóstẽr; *adv.* do zobca, prav na tanko.
Haarſcheitel *m.* preča, prečka, razdélek.
Haarſchopf *m.* kečka, kukma, čop.
Haarſchuppen *pl.* prhljáj, prhái, prhút (-i), luskíne *pl.*; voll — prhájast.
Haarſchur *f.* strižba, stríženje las.
Haarſieb *n.* zímnato sito.
Haarſpalterei *f.* cepidláčenje; prenatánčno preiskovánje, presojevánje.
haarſpalteriſch cepidláčẽn, dlakocépẽn.

Digitized by Google

Haarſtaub *m.* ſ. Haarſchuppen.
Haarſtrich *m.* tanka potéza, — črta.
Haartour *f.* lasnica, lasúlja.
Haartuch *n.* žímnata ruta.
Haarwickel *m.* zavitèk, ovítèk lás.
Haarwuchs *m.* rast (-í) lás, lasna rast.
Haarwulſt *m.* svitèk lás.
Haarzelle *f.* dláčnica.
Haarzopf *m.* kita, pletenica.
Habe *f.* imétèk, iménje, imovína, premoženje.
haben iméti (imám); (als Hilfszeitwort) biti (sem); habt Acht pozor! da haſt na! vzémi! da habt nate! vzemíte! Hunger, Durſt — lačèn, žejèn biti; Unglück — nesréčen biti ɔc.; — Sie die Güte bodíte tako dobri; hier iſt zu — tukaj je na prodaj, tukaj se prodája, tukaj se dobíva; feil — na pródaj iméti; es hat keine Eile ne mudi se, ni taka náglica; nicht — ne iméti (nímam); (müſſen, ſollen) dolžán biti, mórati.
Habenichts *m.* némanič, revež.
Habgier *f.* lákomnost.
habgierig lákomen, gladóvèn.
habhaft werden jmdš. zasáčiti, prijéti (prímem), zalotíti, zatéti (-tnèm), uhvátiti koga; — werden einer Sache polastíti se česa, prisvojíti si, dobíti kaj.
Habicht *m.* (Hühnerhabicht) kragulj, kragúljič; (Finkenhabicht) skóbec.
Habichtseule *f.* skovík.
Habichtsfang *m.* lov na kragúlje.
Habichtskraut *n.* skržolíca, régratnik.
Habichtsnaſe *f.* kljukonòs, kljúkasti nos, orlov nos.
habil ſ. tauglich.
habilitieren ſich osposóbiti se, usposóbiti se, habilitírati se, dobíti pravíco predávanja na visóki šoli.
Habilitierung *f.* osposóbljenje, usposobitèv.
Habit *m.* obléka, oblačílo.
habituell navádèn, navájen.
Habitus *m.* naváda, vájenost; (Haltung) obnášanje; telésna zunánjost.
habſelig premóžen, imovít.
Habſeligkeit *f.* premóžnost, imovítost.
Habſucht *f.* lákomnost, gladóvnost, samogóltnost.
habſüchtig lákomen, gladóvèn, samo- [góltèn.
Habſüchtige *m.* lákomnik, lákotnik; *f.* lákomnica, lákotnica.
Hack *m.* sek, usèk.
Hackbeil *n.* sekálo, sekáča. [kálnik.
Hackblock *m.* tnalo, klada, náton, se-
Hackbrett *n.* sekálnica; (muſikaliſches Inſtrument) címbale *pl.*
Hacke *f.* (Axt) sekíra, tepáča; (Haue mit einem breiten Eiſen) motika; (mit einem ſchmäleren Eiſen) rónica; (mit zwei Zähnen) kràmp; kop (-í), kopnja.
hacken sékati; razsékati, sesékati; (in kleine Stücke) sekljáti; (mit dem Schnabel) kljúniti, kávsniti; *impf.* kljuváti (kljúvam, kljújem), kávsati.
Hackenſtiel *m.* toporišče, sekirišče.
Hacker *m.* sekáč, sékavec.
Häckerling *m.* rez (-í), rézanica, rézanje, rézanka.
Häckerlingsbank *f.* slamoréznica, slamorézni stól.
Hackmeſſer *n.* sekálo, sekálce, sekúlja.
Häckſel *m.* ſ. Häckerling.
Häckſelmeſſer *n.* škoporézna kosa.
Hacktrog *m.* sekálnica.
Hader *m.* capa, cunja; (Zank) prepír, razpòr, svaja.
Haderbalg, Haderer *m.* prepirljívec, svadljívec.
haderhaft prepírljiv, svadljív.
Haderlump *m. fig.* capín, zanikarnež; -en *m.* capa, cunja, prténa starína.
hadern prepírati se, v svaji živéti, svájati se, krégati se.
Haderſammler *m.* cunjar.
Haderſucht *f.* prepírljivost, svadljívost.
haderſüchtig prepírljiv, svadljív.
Hafen *m.* pristán, pristaníšče, luka; (Topf) loncc, piskèr; **Hafen-** pristánski.
Hafenamt *n.* pristánski urad.
Hafenbehörde *f.* pristánsko oblástvo.
Hafenbinder *m.* piskrovèz, piskrovézec, loncevèz, loncevézec. [klòp.
Hafendeckel *m.* pokrov, pokrovec, po-
Hafengebür *f.* pristánska pristojbína, pristanína. [z luko.
Hafenſtadt *f.* mesto s pristánom ob.
Hafer *m.* ovès, zob (-í); **Hafer-** ovsèn.
Haferacker *m.* njiva z ovsom obsejána; (nach der Ernte) ovsišče, ovseníšče.
Haferbrot *n.* ovsenják.
Haferfeld *n.* ſ. Haferacker.

Digitized by Google

Hafersack *m.* zobníca.
Haferstroh *n.* ovsénica, ovséna slama.
Haff *n.* lokva.
Hafner *m.* lončár; =**in** *f.* lončarica.
Haft *m.*, **Haftel** *n.* oprijèm; zapóna, zapóněc, kópčica; s. Eintagsfliege.
Haft *f.* zapòr, voza, ječa; in — nehmen zapréti, *impf.* zapírati.
haftbar odgovórěn, zavézan.
Haftbefehl *m.* zapórni ukàz, zapórno povélje.
Haftbrief *m.* zapórni list, iskálni list, tíralica.
Haftelmacher *m.* zapónkar.
haften prijéti (prímem) se česa, opéti (-pnèm) se na kaj; *impf.* dŕžati (-žím) se česa, prijémati se, opénjati se; es — einige Schulden auf dem Hause hiša imá nekaj dolgóv, nekaj dolgóv je pri hiši, nekaj dolgóv je vpísanih na hišo; — für etwas odgovórěn biti, jámčiti za kàj.
Häftling *m.* zapórnik, jetník.
Haftpflicht *f.* odgovórnost.
Haftung *f.* poróštvo, odgovórnost, zavéza, zavéznost.
Haftungsentbindung *f.* odvéza odgovórnosti, odvéza poróštva.
Haftungsurkunde *f.* zavézna listína, listína o odgovórnosti, — o poróštvu.
Haftvorrichtung *f.* oprijémna napráva.
Hag *m.* (Gehege) gaj; (Zaun) plot, meja, ográja.
Hagapfel *m.* lesníka, lesník, lesnjáča; =**baum** *m.* lesnika, lesnjáča, divje jábolko.
Hagebuche *f.* gaběr; **Hagebuchen-** gabrov; =**holz** *n.* gábrovina, gabrína; =**wald** *m.* gábrje, gábrovje.
Hagebutte *f.* šipěk, ščipěk; (Frucht) šípečja jágoda, šipkova jágoda.
Hagedorn *m.* glòg, beli trn; *coll.* glógovina.
Hagel *m.* toča; **Hagel-** točni, toče.
hageln *impers.* toča gre; toča se usíplje.
Hagelschaden *m.* škoda po toči, uíma po toči; =**versicherung** *f.* zavarovánje zoper točo.
Hagelschlag *m.* toča.
Hagelwetter *n.* hudo vreme (-na) s točo.
Hagelwolke *f.* točenósni oblák.
hager suh, meděl, slok, mršav.
Hagerkeit *f.* suhóta, medlóst, slokóst, mŕšavost.
hagern hújšati (se), medléti, mršavéti, hírati; shújšati (se), omršavéti.
Hagerose *f.* s. Hagebutte.
Hagestolz *m.* brezžéněc, stari mladénič, samosvójnik, samoják.
Häher *m.* šoja, šojka.
Hahn *m.* petélin, kokót; *dem.* petelínčěk; (am Gewehr) petélin, kokót; (am Fass) pipa, zapípěk; — im Korbe sein priljúbljen biti (sem), gospodár biti; darnach kräht kein — nihče se ne zmeni za to, nihče ne vpraša po tem; den rothen — jmdm. aufs Dach setzen zažgáti —, zapáliti komu hišo, rdéčega petelína mu na streho postáviti; **Hahnen-** petelínji, petelínski.
Hahnenfuß *m.* zlatíca, žabjak, vranka, samojèd, pizdogrìz; scharfer — ripéča zlatíca, kuroslèk; (Feigenwurzel) lopática, bradavíčnik.
Hahnengeschrei *n.* petelínovo petje, kikiríkanje, kikirík.
Hahnengewächse *pl.* zlatíčnice *pl.*
Hahnenkamm *m.* petelínov grebén, petelínova roža; (Pflanze) petelínov grebén.
Hahnenruf *m.* s. Hahnengeschrei.
Hai, Haifisch *m.* morski volk.
Hain *m.* log, gaj, dobráva.
Hainbuche *f.* s. Hagebuche.
Häkchen *n.* káveljčěk, kavljič; kvaka, kljúčica; ein — auf jmdn. haben piko na koga iméti (imám), gorák mu biti (sem).
Häkel *m.* (*n.*) s. Häkchen.
Häkelarbeit *f.* kváčkanje.
Häkelei *f.* zbádanje, píkanje; kváčkanje.
Häkelgarn *n.* preja za kváčkanje.
häkelig s. heikel.
häkeln píkati, zbádati; (sticken) kváčkati, kávljičati.
Häkelnadel *f.* kvačka, igla za kváčkanje.
Häkelstich *m.* vbòd pri kváčkanju; —e kváčkani vbódi.
Haken *m.* kavělj, kljuka, kvaka; hölzerner — klin; *fig.* ovírěk, zadŕžěk, spotíkljaj.
hakenförmig kavljast, kljukast, kvakast.
Hakenpflug *m.* nakolésnik, oráča, ralo.

Digitized by Google

Halbjährlich vsakopolulétèn, vsákega pol leta.

Halbkenntnis *f.* polovična od. nepopólna znánost.

Halbkreis *m.* polukróg, polukrózje.

halbkreisförmig polukrózèn.

Halbkreislinie *f.* polukróznica. [car.

Halbkreuzer *m.* polukrájcar, polkrá-

Halbkugel *f.* poluóblo, polukrógla, polútka. [last.

halbkugelförmig poluóblast, polukróg-

Halblaut *m.* poluglásnik.

halblaut zamólkèl, poluglásèn.

halbleer napól prazèn.

Halbleinwand *f.* poluplátno.

Halbmensch *m.* polučlóvek.

Halbmesser *m.* polumèr, polupremérnik, polupréčnik.

Halbmond *m.* polumésec.

halbmondförmig polumésečèn.

halbnackt polunág, napól nag.

halboffen pripŕt, napól odpŕt.

Halbpacht *f. m.* polovični zakúp, spolovína.

Halbpächter *m.* spolovínar.

Halbpart *m.* polovíca.

Halbpferd *n.* polukònj.

Halbpfund *n.* pol funta.

halbpfündig polfúntèn.

halbreif nedozórèl, napól zrèl.

Halbschatten *m.* prisénčje, polusénčje, sosénčica.

Halbschlummer *m.* dremávica.

Halbschuh *m.* nizki črevèlj, papúča.

Halbschwester *f.* poluséstra.

halbseiden napól svilnat.

halbsichtbar napól viděn, poluvíděn.

Halbstiefel *m.* nizki škorènj.

halbstündig polúren, pol ure.

halbtägig poldnévèn, poludnévèn.

halbtodt polumŕtèv.

Halbton *m.* poluglás.

Halbtrauer *f.* malo žalovánje.

halbverbrannt napól ožgán, napól ogórel. [núl.

halbvergangen polupretékèl, polumi-

Halbvocal *m.* poluglásnik.

halbwach polubúděn.

halbwahr napól res. [napól.

halbwegs *adv.* kóličkaj, le nekóliko,

Halbwisserei *f.* polovíčarstvo.

Halbzeug *n.* napól izdélana snov (-í).

Halbzahn *m.* čekàn, oklo, okèl, okli *pl.*

halb pol, polovica, polovína; polovíčen; z. B. ein —eš Brot pol hleba, polovica kruha; eine —e Stunde pol ure; daš Gefäß ist — leer posóda je napól prazna; etw. — von einander schneiden prerézati kaj čez pol, čez polovíco, na dvoje; auf —em Wege napól poti, na sredi poti; ein —er Feiertag napól praznik, sópraznik, nedélèc.

Halb- pol-, polu-, polovíčen.

Halbbauer *m.* polovíčar, poluzemljàk.

halbblind poluslép.

halbbrüchig dvolómen, po sredi prégnjen.

Halbbruder *m.* polubràt, popólibrat.

halbbürtig poluródni; ein —er Bruder (nach dem Vater) brat po očétu; (nach der Mutter) brat po máteri.

Halbconsonant *m.* polusoglásnik.

Halbdunkel *n.* sómrak, polumrák.

Halbe *f.* polovica, polovína; (Gefäß) polič.

halben, halber *praep.* zavóljo, zarádi, zbòk.

halberhoben poluzvišan.

Halbfeiertag *m.* sópraznik, nedélèc.

Halbfenster *n.* poluókno.

Halbflügler *m.* polukrílec.

Halbfranzband *m.* vez (-í) napól z usnjem; ein Buch in — knjiga vézana napól z usnjem.

Halbgelehrte *m.* nedoúk.

Halbgeschwister *pl.* polubratje, polusestre *pl.*, napól bratje, napól sestre, popólibratje, popólisestre.

Halbgetreide *n.* zmes (-i), sóržica.

Halbgläubige *m.* poluvérnik; *f.* poluvérnica.

Halbgott *m.* polubóg.

Halbheit *f.* polovíčnost.

Halbhemd *n.* opléček, rokávci, ošpé-

Halbhengst *m.* modrávec, mendrávec.

Halbhube *f.* pol zemljišča, pol kmetíje.

Halbhuber, Halbhübner, Halbhufner *m.* j. Halbbauer.

halbieren polovíti, polovíniti, polovíčiti, na dvoje delíti; razpolovíti, razpolovíniti, na dvoje razdeliti.

Halbinsel *f.* poluotòk, poluostrôv.

Halbjahr *n.* polulétje, pollétje.

halbjährig polulétèn, pollétèn.

Digitized by Google

Halde *f.* (Bergabhang) rebẽr (-i), strmẽc, strmina; *mont.* izsipališče, kup glúhega, jálovega kámenja.

Hälfte *f.* pol, polovica, polovína, polúta; žur — do poli, napól.

Halfter *m. f.*, **Halfterſtrick** *m.* povódẽc, oglávnik, oglav.

halftern ogláviti, oglávati.

Hall *m.* jèk, zvok, žvẽnk, don.

Halle *f.* (Hütte) lopa, veža; (Saal) dvorána.

halleluja! aleluja!

hallen donéti, glasíti se, razlégati se; dumpf — bobnéti.

hallo! halloh! *interi.* aló! haló!

Hallor *m.* solinar, solovàr.

Halm *m.* bil (-i), bilka, steblo, betvo; *dem.* bilčica, stébelce, bétevce.

halmen stebláti, v bil ob. v steblo iti (grem).

Halogen *n.* solotvòr, halogén.

Haloid *n.* sololik, haloid.

Hals *m.* vrat, šijnjak; (Kehle) grlo; auẽ vollem Halſe lachen na ves glas se smẽjati (smejem, smejam), grohotáti (-ám, -hóčem); auẽ vollem — ſchreien na vse grlo ob. na vsa usta se dreti (derem); über — und Kopf na vrat na nos, strmoglávo; es koſtet den — gré za glavo, za življénje; es geht ihm an den — življénje njegóvo je v nevárnosti; bis an den — in Schulden ſtecken vès v dolgéh tíčati (tičím), zadolžẽn biti (sem); (am Pfluge) klešče *pl.*; (an der Geige) vrat, žábica; mit einem — verſehen grlast, grlàt.

Hals- vratni.

Halsband *n.* zavrátnik, zavrátnica; (für Hunde) ogrljàk; (mit eiſernen Nägeln) grebenica.

Halsbeſatz *m.* ovrátni opréměk.

Halsbinde *f.* zavrátnica, ovrátnica.

halsbrechend, —brecheriſch vratolómẽn.

Halsbürge *m.* kdor je s svojo glavo porok, zaglávni porok.

Halsdrüſe *f.* vratna žleza; (als Krankheit b. Menſchen) bezgávka; kúščarji; (bei Pferden) smolíka.

halſen objémati, grliti; objéti (-jámem), ogrliti.

Halsentzündung *f.* vnética v grlu, vrátna vnética.

Halsgegend *f.* (vorn) grlo; (hinten) zatílnik, zatilnjak.

Halsgericht *n.* krváva —, zaglávna sodba, zaglávno sodíšče.

halsgerichtlich, Halsgerichts- krvavosódni, zaglavnosódni; **=ordnung** *f.* zaglávni sodni red.

Halsgeſchwulſt *f.* otók na vratu, vratni otók.

Halsgeſchwür *n.* tvor ob. vrèd na vratu, — v grlu.

Halshemd *n.* opléček, rokávci *pl.*

Halskette *f.* ovrátna verížica, nagrlína, ogrlína.

Halskragen *m.* ovrátnik, kolér.

Halskrauſe *f.* ovrátna nabórnica, obórki *pl.*, nabráni ovrátnik.

Halsſchmuck *m.* ovrátno lepotíčje, ovrátni nakit, — nakràs.

Halsſchnur *f.* ovrátna vrvca.

halsſtörrig, halsſtörriſch trdovráten, trdokórẽn, trdoglávẽn, upórẽn.

Halsſtörrigkeit *f.* trdovrátnost, trdoglávost, upórnost.

Halstuch *n.* ovrátna ruta, ovrátnica.

Halsverbrechen *n.* zaglávno hudodélstvo.

Halsweh *n.* bolečína v grlu, grlobólja.

Halszapfen *m.* jezíček, grčánẽk, čeplč.

halt! *interi.* stoj! stójte!

Halt *m.* držek, držáj, držálo; (Feſtigkeit) trpež, trpéžnost, trdnost, stanovítnost; — machen ustáviti se, obstáti (-stojim); *impf.* obstájati, postájati; keinen — haben ne držáti (držím) se, ne vztrájati.

haltbar trpéžen, trpèč, držèč, obstójen, stanovítẽn.

Haltbarkeit *f.* trpéžnost, obstójnost, stanovítnost.

halten držáti (držím); (umfaſſen) obséči (-sézem), *impf.* obségati; ein wenig — podržáti (-držim), pridržáti; Gericht — sóditi; Rede — govoríti; Schule — učíti; Vieh — živíno rediti; Rath — posvétovati se; Haus— gospodáriti, hiševati; Wache — strážiti, na straži biti (sem); für etwas — iméti (imám), smátrati; (meinen) méniti, mísliti; Wort — mož beséda biti, pri besédi ostáti (ostánem), *impf.* ostájati; nicht Wort — figa-mož biti; in Zucht — strahovati, v strahu iméti; ſtand

Digitized by Google

— držati (držim) se, ne vdati se; ein Gericht — držati se postáve, po postávi ravnáti; sich zanken — junáško se nósiti; sich aufführen) obnášati se, vesti (vedem) se; dauern) trpéti, trájati; es wird immer — iz tega bo težko kaj.

Halter *m.* držéc, držáč; (Werkzeug) držáj, držálo; (Hirt) pastir.

Halterfrau *f.* postajališče, postájica.

haltig, hältig držéč, obsežèn; — es Gestein dobra ruda, kamen, ki ima kaj rude v sebi.

haltlos ničèn, ničev, prazèn. [nost.

Haltlosigkeit *f.* ničnost, ničevost, praz-

Haltpunkt *m.* opóra, oporišče; vzrók.

Haltung *f.* držánje; (Benehmen) obnášanje, vedénje; (Halt) trpež, trpéžnost.

Haltvieh *n.* prerejèk.

Halunke *m.* malopridnež, malovrédnež, potepúh, potepín.

Hamen *m.* sák, mreža.

hamen s sakom od. z mrežo loviti.

hämisch zloběn, kovárěn, porogljiv, zasmehljiv.

Hammel *m.* skopéc, koštrún; =fell *n.* skópčeva od. koštrúnova koža; =fleisch *n.* skopčevína, koštrúnovina, bravína.

Hammer *m.* kládivo; *dem.* kládivce; (hölzerner) bat, bèt (betà), mlat; (im Ohr) batič; (an der Thür) klepálo, tolkáč; (Mühl— oskrd (-i), škrl.

Hammerart *f.* balta, kládivnica, sekírica s kládivom.

hämmerbar kovèn, koválen, kar se dá kovàti.

Hämmerer *m.* kováč.

Hammerfisch *m.* kládivnica, jarém.

Hammerherr *m.* fužínar, gospodár kládiva.

Hammerknecht *m.* fužínski délavec.

Hammermeister *m.* fužínski mojstèr.

hämmern kovàti (kújem), s kládivom tolči (tolčem).

Hammerordnung *f.* kováški red.

Hammerschlag *m.* udárec s kládivom; (Schlacken) okujine *pl.*, škaja, troskèv, žlindra.

Hammerschmied *m.* fužínarski kováč.

Hammerstiel *m.* kládivišče, betišče.

Hammerwerk *n.* fužíne *pl.*, plavž.

Hämorrhoidal zlatožílen, krvávničast.

Hämorrhoiden *pl.* zlata žíla, krvávnica.

Hampelmann *m.* možic, možícelj.

Hamster *m.* hrček; *fig.* požerúh; skopín; **Hamster-** hrčkov.

Hand *f.* roka; *dem.* ročica, (rókica); flache — dlan (-i); hohle — pešča; eine — voll pešča, šaka; beide Hände voll prgišče; geballte — pest (-i); rechte — desnica; linke — levica; zur rechten — na desni; zur linken — na levi; — an etwas legen lotiti se česa, prijéti (primem) se česa; aus freier — prostovóljno, dobrovóljno; freie — lassen dati komu na voljo; freie — haben polno oblást iméti (imám); auf der — očívidno, jasno; überhandnehmen zarediti se, razprésti (-prédem) se, zaléči (-ležem) se; *impf.* zarájati se, množiti se; vorderhand za sedáj, za zdáj; unter der — izpòd roké, skrivaj, skrivši; mit beiden Händen z obéma rokáma, oběroč, oberóčki; zu Handen v roke; die Hände in den Schoß legen roke križem držati (držim); an die — gehen podpirati; eine — wäscht die andere roka roko umíva; Hände ringen roke si lómiti; aus der — in den Mund leben iz rok do ust živéti; komaj zaslúži, že sne; von der — gehen odsédati se, izpòd rok iti (grem), spéšiti se; zur ungelegenen — nerazdélno; im Handumdrehen hipoma.

Hand- roční, priróčni.

Handarbeit *f.* ročno delo, rokotvòr; rokodélstvo.

Handarbeiter *m.* délavec z rokámi, rokodélec; =in *f.* délavka z rokámi, rokodélka.

Handausgabe *f.* (eines Werkes) malo od. ročno izdánje.

Handball *m.* ročna žoga, lopta.

Handballen *m.* peščaj.

Handbecken *n.* umiválnica, médenica.

Handbeil *n.* ročna sekíra, ročnica; bradlja, širóčka.

Handbibliothek *f.* ročna knjižnica.

Handbillet *n.* lastnoróčno pismo.

Handbohrer *m.* svedrc, roční svedèr.

handbreit dlan širòk.

Handbuch *n.* priróčna knjiga, priróčnica.

Handcasse *f.* priróčna blagájnica.

Händchen *n.* ročica, (rókica).

Digitized by Google

Händedruck *m.* stísnjenje ob. stiskanje rok; diesen Worten folgte ein — to rekši mu je stisnil roko.

Handeisen *n.* lisíca, spona ob. želézje na roki.

Händeklatſchen *n.* plóskanje z rokámi, rokoplòsk.

Handel *m.* trgovína, kupčíja, kupčíjstvo, trštvo; — im großen trgovína na debélo; — im kleinen trgovína na drobno; — treiben trgovati, tržiti, kupčevati; (Gänkerei) prepír, razpòr, razprtija; — und Wandel življénje, dejánje in počénjanje; —eins werden pogoditi se; **Handels-** trgóvski, trgovínski, kupčíjski.

Händelmacher *m.* prepirljívec, svadljívec; **=in** *f.* prepirljívka, svadljívka.

handeln trgovati, tržiti, kupčevati; mit Tuch — suknáriti; mit Getreide — žitáriti; mit Pferden — konjáriti ɔc.; von etwaš — govoríti o čem, govorjénje je o čem; (thätig ſein) délati, ravnáti; *v. refl.* ſich — iti (gre) za kaj, tíkati (tiče) se česa, zadévati kaj; es handelte ſich (im Geſpräche) um ... beséda je bila o ..., menili smo se o ..., govorili smo o ...

Handelsagent *m.* trgovínski agent, trgóvski oprávnik.

Handelsallianz *f.* trgovínska zveza.

Handelsartikel *m.* roba, blagó, trgovínski predmèt.

Handelsbeflifſene *m.* trgóvski učénec.

Handelsbefugnis *f.* trgovínska pravíca; oblast ob. pravíca trgovati.

Handelsbefteller *m.* trgovínski naméščenec, — nastávljenec.

Handelsbetrieb *m.* trgovánje, kupčevánje.

Handelsbilanz *f.* trgovínski obračún, trgovínska bilánca.

Handelscompagnie *f.* trgóvska ob. kupčíjska družba.

Handelscorreſpondenz *f.* trgóvski dopís; *coll.* trgóvsko dopisovánje.

Handelsfirma *f.* trgovínska firma, — tvrdka.

Handelsfrau *f.* trgóvka.

Handelsfreiheit *f.* trgovínska svobóda.

Handelsgehilfe *m.* trgovínski pomočník.

Handelsgericht *n.* trgovínsko sodíšče.

Handelsgeſchäft *n.* trgovínsko opravílo, kupčíja.

Handelsgeſetz *n.* trgovínski zakon.

Handelsgeſetzgebung *f.* trgovínsko zakonodájstvo.

Handelsgewölbe *n.* prodajálnica.

Handelsherr *m.* trgóvec, kupčevávec.

Handelskammer *f.* trgovínska zbórnica.

Handelslehrling *m.* trgóvski učénec.

Handelsleute *pl.* trgóvci.

Handelsmann *m.* trgóvec, kupčevávec.

Handelsmarine *f.* trgovínsko pomórstvo, — mornárstvo.

Handelsminiſterium *n.* trgovínsko ministrstvo.

Handelsplatz *m.* tržno mesto, tržíšče.

Handelsrecht *n.* trgovínsko pravo.

Handelsreiſende *m.* trgovínski potovávec.

Handelsſchiff *n.* trgovínska ladja.

Handelsſtaat *m.* trgovínska država.

Handelsſtadt *f.* trgovínsko mesto, tržíšče.

Handelsſtand *m.* trgóvski stan; trgóv-ci.

Händelſucht *f.* prepirljívost, svadljívost.

händelſüchtig prepírljiv, svadljiv.

Händelſüchtige *m.* prepirljívec, svadljívec.

Handelsunternehmung *f.* trgovínsko podjétje.

Handelsverkehr *m.* trgovínski promèt, trgovínsko občevánje.

Handelsvertrag *m.* trgovínska pogód-ba.

Handelsvolk *n.* trgóvski narod, trgovínski narod.

Handelsweiſe *f.* j. Handlungsweiſe.

Handelsweſen *n.* trgóvstvo, trštvo, kupčíjstvo.

handeltreibend trgóvski, kupčeválen, kupčevávski.

Händeringen *n.* vitje rok, lomljénje

handfeſt čvrst, jak, krepék; einen — machen zapréti koga.

Handfeſte *f.* obljúba; zaróka; potrdítev z lastnoróčnim podpísom.

Handfläche *f.* dlan (-i).

handförmig dlanast.

Handgebrauch *m.* priróčna raba.

Handgeld *n.* nadávek, zadáv. ara.

Digitized by Google

handgemein werden spopásti (-pádem) se, sprijéti (sprímem) se, zgrábiti se, stepsti (stepem) se.

Handgemenge *n.* spopàd, tepèž. [vica.

Handgeſchmeide *n.* zapéstnica, nárok-

Handgewehr *n.* ročna puška.

handgreiflich otipljiv, otipèn; *fig.* očitèn, očividèn; *adv.* otípno.

Handgriff *m.* prijèm; roč, ročáj, ročník, držálo; (Eigenſchaft) ročnost, urnost.

Handhabe *f.* roč, ročáj, držáj, držálo; (am Korbe) locènj, locèn, locánj; (am Pfluge) ročíca; (an der Weberlade) rocèlj, primež; (b. Schaff) uhó (ušésa); (am Dreſchflegel) ročník.

handhaben v roke jemáti (jémljem), v rokah iméti (imám); (einen Apparat) uporábljati; uporábiti; (verwalten) oskrbovati, izvrševati.

Handhabung *f.* uporábljanje, uporába; oskrbovánje, izvrševánje.

Handhacke *f.* ſ. Handbeil.

händig ročèn, ročnat.

Handkatalog *m.* priróčni katològ.

Handknöchel *m.* zapéstni člen.

Handkorb *m.* cajna, locánja, pletenica; *dem.* pleteníčica.

Handkuſs *m.* rokoljùb, poljùb, poljúbek od. poljúbljaj na roko.

handlangen podájati, streči (strežem).

Handlanger *m.* podajáč, strežnik; (Taglöhner) dninar, težák; =in *f.* podajávka, stréžnica; težákinja.

Händler *m.* trgovèc, tržèc, kupèc, kupčevávec; Buch— knjigár, bukvár; Leinwand— platnar; Getreide— žitar, žitni trgovèc ɔc.

Handleuchter *m.* mali od. ročni svečnik.

Handlexikon *n.* ročni slovár.

handlos brezròk, brezróčen.

Handlung *f.* (That) delo, dejánje; (im Schauſpiel) dejánje, čin; (Geſchäft) trgovina; (Verkaufslocal) prodajálnica, štacúna; in Zuſammenſetzungen mittelſt der dem Beſtimmungsworte angehängten Endung -árna, -árnica, z. B. Buchhandlung knjigárna, knjigárnica, bukvárna; Tuch— suknárna; Glas— steklárna ɔc.

Handlungs- trgóvski, kupčijski.

Handlungsart *f.* ſ. Handlungsweiſe.

Handlungsbevollmächtigte *m.* trgovínski pooblaščénec. [ník.

Handlungscommis *m.* trgóvski pomočnik, — sluga.

Handlungsdiener *m.* trgóvski služábnik, — sluga.

Handlungsfonds *m.* trgovínski zaklàd.

Handlungsgeſchäft *n.* trgovína, kupčija.

Handlungshaus *n.* trgóvska hiša.

Handlungslehrling *m.* trgóvski učénec.

Handlungsvollmacht *f.* trgovínsko pooblastílo.

Handlungsweiſe *f.* ravnánje, délanje, počénjanje.

Handlungsweſen *n.* trgóvstvo, trgovínstvo, kupčíjstvo.

Handmühle *f.* žrnèv (žrnve), auch žrne *pl.*, žrnlja; *dem.* žrnèk; auf der — mahlen žrnáti, žŕniti; sežrnáti.

Handpfand *n.* ročna zastáva.

Handpferd *n.* povódnik.

Handpreſſe *f.* ročna stiskálnica, — tlačílnica.

Handreichung *f.* podájanje; *fig.* postrežba, pomáganje.

handſam ročèn, priróčen, spretèn.

Handſchlag *m.* rokosèg; den — geben v roko seči (sežem), podáti roko.

Handſchlitten *m.* samotéžke *pl.*, samotéžnice *pl.*

handſchnittig dlanastodélen.

Handſchreiben *n.* ročno pismo.

Handſchrift *f.* pisáva; ſchöne — lepa pisáva; (Unterſchrift) svojeróčni podpis; (Manuſcript) rokopìs.

handſchriftlich rokopísen.

Handſchuh *m.* rokavica; *dem.* rokavíčica, rokavíčka.

Handſchuhleder *n.* írhovina od. usnje za rokavíce.

Handſchuhmacher *m.* rokavíčar; =in *f.* rokavíčarica.

Handſiegel *n.* ročni pečát.

Handſpritze *f.* ročna brizglja. brizgálnica, síkalica.

Handtuch *n.* brisáljka, brisáča, obrisáča, oteráč, oteráča.

Handverkauf *m.* prodájanje na golo roko, ročna prodája.

Handvoll *f.* peščica. rokovét (-i), [rokovát (-i)], pest (-i), šaka; (ein wenig) troha, trohica.

Handwaffe *f.* ročno orožje.

Digitized by Google

Handwagen *m.* samotéžni vozíček, samotežnik, kolca *pl.*

Handwahrſager *m.* vedeževávec iz rok.

Handwerk *n.* rokodélstvo; in ſpeciellen Fällen kann es im Sloveniſchen auch unüberſetzt bleiben, z. B. das Fleiſcher— mesárstvo, auch bloß mesársko (nämlich delo); Müller— mlínarstvo; Schuſter— črevljárstvo; (ein Werk der Hand) delo, izdélek rok, ročno delo; ein — betreiben ob rokodélstvu živéti, z rokodélstvom se báviti; das Fleiſcher—, das Schuſter— betreiben mesáriti, črevljáriti; einem das — legen delo komu prepovédati od. ustáviti.

Handwerker *m.* rokodélec; **=in** *f.* rokodélka.

Handwerker-, Handwerks- rokodélski.

Handwerksburſche *m.* potujóči rokodélec.

Handwerksjunge *m.* rokodélski učénec.

Handwerkslade *f.* rokodélska skládnica.

Handwerksleute *pl.* rokodélci *pl.*

Handwerksmäßig rokodélski, po pravilih rokodélstva.

Handwerksmeiſter *m.* rokodélski mojster.

Handwerksordnung *f.* rokodélski red.

Handwerkszeug *n.* rokodélsko orodje.

Handwerkszunft *f.* rokodélska zádruga. — brátovščina.

Handwinde *f.* ročni vitel.

Handwörterbuch *n.* ročni slovár ober besednják, rečník.

Handwurzel *f.* zapéstje.

Handzeichen *n.* ročno známenje.

Handzeichnung *f.* ročna risba, ročni narísek. — zrísek.

Handzug *m.* ročni potez.

Hanf *m.* konópja; (der weibliche) sémenica. črnica; (der männliche) belica; **Hanf-** konópni, konopljéni.

Hanfacker *m.* konópljišče.

Hanfbreche *f.* trlica za konóplje.

hänfen konópen, konopljén.

Hanfgarbe *f.* rvača.

Hanfgarn *n.* konópna preja.

Hanfgewächs *n.* konopnica.

Hanfkorn *n.* konópno zrno.

Hanfleinwand *f.* konópno platno, konopnína, konopljína.

Hänfling *m.* konopljíščica, konopljénka. repnik.

Hanfmeiſe *f.* menišček, šápljica.

Hanföl *n.* konópno olje.

Hanfſame *m.* konópno seme (-na).

Hanfſtengel *m.* konópno steblo.

Hang *m.* nágnjenost, polóžnost, nadólnost; *fig.* nagíb, nágnjenje, nágnjenost, naklónjenost; (Abhang) rebér (-i), brežína.

Hängebett *n.* ódrga, auch ódrige *pl.*, viséča póstelja.

Hängekette *f.* zavóra, zavórnica.

Hängeleuchter *m.* viséči svečnik.

Hängematte *f.* viséča mréžnica.

hangen viséti; den Kopf — laſſen glavo pobésiti, *impf.* pobéšeno glavo iméti (imám); an jemdm. — držati (držím) se koga, vdán biti komu; (verächtl.) obésiti se na koga; die Kinder — ſehr an ihm otróci ga imájo kaj radi; — bleiben obviséti, zapéti (-pnèm) se; am Irdiſchen — ljúbiti svet od. časno; die Sache hängt reč je zastála od. zaspála.

hängen vésiti, obésiti, *impf.* obéšati; etwas an den Nagel — na kljuko obésiti, vnemar pustiti, zanemáriti kaj; das Herz an etwas — natvésti (-zem) srce na kaj, z vsem srcem okléniti se česa; *impf.* vézati (vežem) srce na kaj, koprnéti po čem.

hangend viséč; *fig.* nedognán, nedovršèn.

Hängeplatz *m.* vesíšče, veša.

Hänger *m.* obešáč, obéšavec.

Hängeſäule *f.* viséči stebér.

Hängeſchloſs *n.* obesílna ključálnica, véšenka, žábica, taška.

Hängeſeil *n.* privézna vrv (-í), konóp.

Hängeſtock *m.* kljuka, obesílnik, obešálo.

Hängewerk *n.* viséča stavba.

Hängſel *n.* vez (-í) za obéšanje obléke.

Hanguhr *f.* viséča ura.

Hanſa *f.* hansa, trgóvska zveza.

hanſeatiſch hansáški.

hänſeln nagájati komu, drážiti koga.

Hanswurſt *m.* pavlíha, glumáč.

Hantel *m. (f.)* ročník.

hantieren oprávljati, délati kaj, pečáti se, ukvárjati se s čim.

Hantierung *f.* delo, opravílo, pečánje, ukvárjanje.

Digitized by Google

hantig žolhěk, gorjúp, žaltav.
hapern zadírati se, spotikati se; es hapert ne gre, obtičálo je.
haranguieren ogovárjati, nagovárjati; ščuváti.
Härchen *n.* laseč, laseк, dláčica.
Harem *m.* hárem.
hären žimnat, dlakav; —es Kleid raš, ráševnik; —es Zeug ráševina.
Häretiker *m.* razkólnik, krivovérec.
Harfe *f.* (Getreideharfe) kozélc, kozólec, stòg; (muſikaliſches Inſtrument) harfa, plunka.
Harfeniſt *m.* harfenist, plunkar; =in *f.* harfenistka, harfenistinja, plúnkarica. [zvok.
Harfenklang *m.* zvok harfe, harfni
Häring *m.* sled; (eingeſalzen) slaník; **Härings-** sledji; slaníkov.
Häringsfiſcher *m.* sledolóvec.
Harke *f.* grablje *pl.*
harken grábiti, grabljáti.
Harlekin *m.* harlekín, pavlíha, burkež, glumáč; (Schmetterling) šaréc.
Harlekinade *f.* gluma.
Harm *m.* toga, tarnja, tárnanje, pečál (-i); žalitev.
härmen ſich togovati, tárnati.
harmlos pròst od toge, brezpečálen; (unſchädlich) nedólžen, neškodljiv.
Harmloſigkeit *f.* brezstóžnost, brezpečálnost; nedólžnost, neškodljívost.
Harmonie *f.* soglásje, skladje; skladnost, složnost; in — leben složno živéti.
harmonieren ujémati se, skládati se, zlágati se, vézati (vežem) se, ubirati se; složno živéti.
Harmonika *f.* harmónika, meh, mehi *pl.*, mešíčki *pl.*
harmoniſch skladen, slóžen, ubrán, soglásen.
Harn *m.* scálnica, seč (seča), scalina, auch voda.
Harnblaſe *f.* mehúr.
Harnblaſenſtein *m.* kamen v mehúrju.
Harnbrennen *n.* žgoča bolečina pri scanju.
harnen scati (ščim), vodo púščati.
Harnfluſs *m.* uščívanje, poščívanje; den — haben uščívati se, poščívati se.
Harngang *m.* scalni žleb.
Harniſch *m.* oklòp, oklèp, oklópje; jmdn. in — bringen razkáčiti, razsrditi koga; in — gerathen razsrditi se.
Harniſchmacher *m.* oklopár. oklépar.
Harnleiter *m.* sečevòd. [vodo.
Harnmittel *n.* zdravílo, ki žene na
Harnorgan *n.* mokrílo.
Harnröhre *f.* scalo, scalnik.
Harnruhr *f.* uscána bolézen, uščívanje.
Harnſäure *f.* scálnična kislína.
Harnſtoff *m.* scanína, sečnína.
Harnſtrenge *f.* zapíranje vode, težko scanje; (beim Vieh) opárnost: an der — leidend opárən; er hat die — voda se mu zapíra, težko šči.
harntreibend kar na vodo žene.
Harnverhaltung *f.* zadrževánje vode.
Harnverſtopfung *f.* zapòr, zapíra vode; er leidet an — voda se mu je zapŕla ob. ustávila.
Harnzwang *m.* ſ. Harnſtrenge.
Harpune *f.* harpúna, ostve *pl.*
harren čákati, pričakovati, dočakovati; auf einander — sčakovati se.
harſch okorèl, oskórjen, okrépel.
Harſchdecke *f.* skrapa, sren. srež.
harſchen oskóriti se, oskórjati se, oskórjiti se, okréniti, osréžiti se.
hart trd; — werden otrdéti, otŕdniti; (vom Ausdrucke) okóren, rod; ſchlimm, arg) hud, ostèr; *fig.* trdosrčen, neusmíljen.
Härte *f.* trdóba, trdóta, trdóst; (des Ausdruckes) okórnost, rodóst; *fig.* trdosrčnost, neusmíljenost.
härten trditi; utrditi, potrditi; das Eiſen — železo kalíti.
Hartfrucht *f.* tvrdka.
hartgläubig nevéren, neuvéren, težko verujóč.
harthäutig trdokóžen.
hartherzig trdosrčen, neusmíljen.
Hartherzigkeit *f.* trdosrčnost, neusmíljenost.
Hartheu *n.* *(Hypéricum)* krčna zel (-i), sv. Jáneza roža.
harthörig nágluh, naglúšen.
Harthörigkeit *f.* naglúhost, naglúšnost, nagluhóta.
harthörnig trdorògˌ.
Hartkopf *m.* trdoglávec, trdoglàv; (Eigenſinn.) svojeglávec, trmoglávec.

Digitized by Google

hartköpfig trdoglàv, trdoglávėn, svojeglàv, trmoglàv, svojeglávėn.
Hartköpfigkeit *f.* trdoglàv(n)ost; svojeglávnost, trmoglávost.
hartleibig zaprt, zapečėn.
Hartleibigkeit *f.* zaprtost, zapečénost.
hartmäulig trdoústėn. [sekáč.
Hartmeißel *m.* trdo kaljėno dleto, raz-
hartnäckig trdovrátėn, trdokórėn, trmast.
Hartnäckigkeit *f.* trdovrátnost, trdokórnost, trma.
Hartriegel *m. (Cornus)* drėn; **rother** — *(C. sanguinea)* rdeči —, pasji —, divji drėn, svíba; **gelber** — *(C. mas)* = Kornelkirſche ruméni drėn; (Frucht) drenúlja; **gemeiner** — *(Ligustrum vulgare)* = Liguſter, Rainweide kosténka, kostíka, psika, psíkovina, pasji les.
Hartriegelholz *n.* drénovina, svíbovina, psíkovina.
hartrindig trdoskórjast, trde skorje.
hartſchalig trdolùp, trde lupíne; —e Nuſs koščák.
Härtung *f.* trdítėv; (des Eiſens) kaléž, kaljénje, kalítėv.
Härtungsmittel *n.* kalílo.
harz *n.* smola.
Harzbaum *m.* smolno drevo, smólovėc.
harzen smolo brati (berem) ob. nabírati, smolo dreti, smoláriti.
Harzfluss *m.* smolotòk.
Harzholz *n.* smolni les, smolno drevje.
harzicht smolast, smolnast.
harzig smolnat, smolėn.
Harzmeſſe *f.* kozòl, kozúlj za smolo.
Harzpflanze *f.* smólnata rastlina.
harzreich smolovít.
Harzſchaber, Harzſcharrer *m.* smolár.
Harzwald *m.* črni les, črni gózd.
haſchen hlastáti, hlápati, grábiti, loviti; hlástnitі, hlápniti, zgrábiti; (ſtreben) hlepéti, koprnéti, hrepenéti, gnati (ženem) se; *iter.* pogánjati se.
haſchen *n.* hlastánje, hlápanje, grábljenje. lovljénje.
Haſcher *m.* revež, ubóžec.
Häſcher *m.* biríč, pandúr.
Haſe *m.* zajėc, zec; (Weibchen) zajka, zajklja; *dem.* zajčėk.
Haſel *f.* leska, lešča, leščína; **Haſelleskov, leščev.**
Haſelbuſch *m.*, **Haſelgebüſch** *n.* leskov grm, léskovje, léščevje.
Haſelholz *n.* léskovina.
Haſelhuhn *n.* léščarka, rdéča ober gozdna jerebíca.
Haſelkätzchen *n.* ábranėk, ábranka.
Haſelnuſs *f.* lešnik, leščnik.
Haſelruthe *f.* léskova šiba, léskovka. léskovica.
Haſelſtock *m.* leskováča.
Haſelſtrauch *m.* leskov grm, léskovėc.
Haſelwurz *f.* kopítnik, viréh.
Haſen- zajčji.
Haſenbalg *m.* zajčji meh.
Haſenfleiſch *n.* zajčje mesó, zájčevina.
Haſenfuß *m.* zajčja noga; *fig.* strahopétėc, strašljívėc.
Haſenklee *m.* zajčja dételja.
Haſenlager *n.* zajčje ležíšče.
Haſenpanier *n.* nur in der Redensart: das — ergreifen pobrísati (-brišem) jo, lisíci na rep sesti (sedem), svoja kopíta pobráti (-bérem).
Haſenſcharte *f.* zajčja ústnica, zajčja škrbína.
Haſenſchrot *n.* (*m.*) zajčnik.
Häſin *f.* zajka, zajklja.
Haſpe *f.* stežáj, tečáj, štekėlj.
Haſpel *m. f.* motovílo, motálnik; (Webezeug) vitėl, vitlo, vreténo; (der Weber) snoválo, snováča.
Haſpelarm *m.* motoróga.
Haſpelbaum *m.* vratílo, vreténo.
haſpeln motáti, motovíliti; zmotáti.
Haſpelwelle *f.* vreténo.
Haſpelwinde *f.* motoróga.
Haſpler *m.* motávėc, motáč; =in *f.* motávka, motačica.
Haſs *m.* črt, sovráštvo, mržnja.
haſſen črtíti, sovrážiti, mrzíti.
Haſſer *m.* črtívėc, sovrážnik; =in *f.* črtívka, sovrážnica.
häſslich grd; ostúdėn. [nost.
Häſslichkeit *f.* grdóst, grdóba; ostúd-
Haſt *f.* hlastnost; náglica, vihrávost.
haſtig *adi.* hlastėn; vihráv, nagėl: *adv.* hlastno; vihrávo, naglo; — etw. thun nágliti se, vihráti, hítéti, gnati (ženem) se.
Haſtigkeit *f.* naglost, vihrávost.
hätſcheln bóžati, gláditi; razváditi. razmázati (-mážem).

Hau *m.* (Hieb) màh, udár, udáreč, sèk; (Fällen des Holzes) seč (-i), sékanje, podíranje.

haubar sečèn, posekljiv; —es Holz les za sékanje ob. podiranje.

Häubchen *n.* čépica, ávbica.

Haube *f.* čépica, oglávnica, avba; ein Mädchen unter die — bringen dekle omožíti, za mož dati; unter die — kommen omožíti se, vdáti se; (zweiter Magen bei den Wiederkäuern) kápica; (bei den Vögeln) čòp.

Haubendrossel *f.* čópasti drozg.

Haubenfalke *m.* čópasti sokol.

Haubenkrämer *m.* čépičar.

Haubenstock *m.* čépičnik, leséna glava za čépice.

Haubitz *m.* u. **Haubitze** *f.* havbica.

Hauch *m.* (Ausstoßung der eingeathmeten Luft) pih, puh, huk; (der Athem) dih, duh, pridih; (der Hauch der Luft) sapa, sápica, pihljaj.

hauchen díhati (-am u. díšem); dihníti, dehníti (dáhnem); stark — píhati (-am, píšem), púhati, húkati.

Hauchlaut *m.* sapnik.

Haudegen *m.* sekálni meč; *fig.* bojník, rváč.

haudern (die Stimme des Truthahnes) gávdrati, ávdrati.

Haue *f.* motíka, róvnica, kopáča.

hauen (hacken) sékati; usékati; (behauen) tésati (tešem); otésati, obdélati, *impf.* obdelovati; (mit d. Ruthe) tepsti (tepem), biti (bijem), šéškati, švŕkati; natépsti, nabíti, nasékati, našéškati, našvŕkati; (in d. Stein) vsékati, vdólbsti (vdolbem), vrézati (vrézem); *impf.* vsekovati, vrezovati; (im Weingarten) kópati (kopljem); in Stücke — razsékati, sesékati; über die Schnur — črez mero máhniti, mero prestópiti.

Hauer *m.* (in den Weingärten) kopáč; sekáč; (im Bergbaue) rudokòp; (Wildschwein) divji merjásec, divji prasec; (Hauzahn) čekàn, okèl, oklo.

Hauergeld *n.* kopáščina.

Häufchen *n.* kupèc, kupčèk.

Haufe *m.* kùp, grmáda; (Strohhaufe) kopa, kopica; (Getreidehaufe) vršáj; (Heerhaufe) truma, krdélo; gemeiner — druhál (-i); ein — Vieh tròp, čreda; über den Haufen werfen razmétati (-métem), razdréti (-dérem), razvaliti, razrúšiti; *impf.* razmetávati, razdírati.

häufeln okópati (-kópljem), ogrébsti (-grébem); *impf.* osípati (-pljem), osipávati, okopávati, okopovati, ogrébati.

häufen kopíčiti, skúpljati, na kup správljati, vršíti; nakopíčiti, skúpiti, na kup správiti; einen Scheffel häufen mérnik s kupom ob. z vrhom nasúti (-spèm, -sújem), zvŕhati; ein gehäufter Scheffel mernik s kupom, z vrhom, vrhovát, zvrhan mernik; sich — množíti se, kopíčiti se; namnožíti se, nakopíčiti se; (v. Ungeziefer) redíti se; zaredíti se; die Menge der Zuschauer häufte sich mnóžica gledávcev je vedno rastla. — naráščala, — prihájala večja.

haufenweise *adv.* kúpoma. na kupe, v trumah, vŕhoma, krdéloma.

häufig *adj.* pogóstèn, čest; *adv.* pogóstoma, pogósto, često, čéstokrat. velíkrat, mnógokrat.

Häuflein *n.* kupèc, kupčèk; (Volkes) trúmica, krdélce.

Haugeld *n.* plačílo rudokópov. kopáščina.

Haupthechel *f.* (*Onopis spinosa*) gladež.

Haukling *f.* sekáča; podkóvna sekíra.

Hauland *n.* novína, trebíšče, trebež, krčevína.

Haumesser *n.* sekálo.

Haupt *n.* glava; *dem.* glávica; (Oberhaupt) glavár, poglavár, načélnik; die Häupter des Volkes velikáši, boljári, prváki; den Feind aufs — schlagen sovražnika pobíti (-bíjem), — potólči, — popólnoma premágati; — des Bettes zglavje; **Haupt-** glavni, poglavítni.

Hauptabschnitt *m.* glavni —. poglavítni odstávèk.

Hauptabsicht *f.* glavni namèn.

Hauptaltar *m.* véliki oltár.

Hauptamt *n.* glavni urád.

Hauptartikel *m.* glavni člen: glavna točka; glavna roba, — stvar (-i).

Hauptbalken *m.* greda.

Hauptbinde *f.* šapélj, povezáča.

Hauptbuch *n.* glavna knjiga, glavne bukve.

Hauptclasse *f.* glavni razrèd.

Haupteigenschaft *f.* glavna lastnóst.

Haupteingang *m.* glavni vhòd.

Digitized by Google

Häuptel *n.* glavíca.
häupteln sich glave délati, v glave iti (grem), — rasti (rastem), glavíčiti se.
Häuptelsalat *m.* glaváta saláta, glávnata saláta.
Haupterbe *m.* prvi —, glavni dedič.
Haupterkenntnis *n.* glavna razsódba.
Hauptfehler *m.* glavna napáka, glavni pogréšěk.
Hauptfeind *m.* najvéčji sovrážnik.
Hauptfrage *f.* glavno vprašánje.
Hauptgattung *f.* glavna vrsta.
Hauptgefälle *n.* glavni dohódki *pl.*
Hauptgegenstand *m.* prvi —, glavni predmèt, glavna reč (-í).
Hauptgemeinde *f.* glavna óbčina.
Hauptgeschäft *n.* glavno opravílo.
Hauptgestell *n.* oglávno reménje.
Hauptgläubiger *m.* glavni upnik.
Hauptgrund *m.* glavni vzròk.
Haupthaar *n.* las; *coll.* lasjé *pl.*
Haupthandlung *f.* glavno dejánje; glavna trgovína.
Hauptheer *n.* glavna vojska; jedro vojske.
Haupthindernis *n.* glavni zadŕžěk.
Hauptinhalt *m.* poglavítna vsebína.
Hauptkatalog *m.* glavni katalog.
Hauptkirche *f.* glavna cerkěv.
Hauptkissen *n.* zglavje, podzglávje, podzglávnica, podzglávnik.
Hauptkrankheit *f.* glavna —, huda bolézěn (-i).
Hauptlager *n.* glavni tabor; glavna zalóga.
Hauptlehre *f.* poglavítni od. podstávni nauk.
Häuptling *m.* glavár, poglavár, načélnik.
hauptlos brezglávěn; brez glavárja.
Hauptmann *m.* stotnik, kapitán; glavár, poglavár.
Hauptmannschaft *f.* stótništvo, kapitánstvo; glavárstvo, poglavárstvo.
Hauptmauer *f.* glavni zid.
Hauptmittel *n.* glavno sredstvo.
Hauptmoment *m.* glavni trenótěk; *n.* poglavítna reč (-í).
Hauptort *m.* glavni —, poglavítni kraj.
Hauptperson *f.* glavna od. prva oséba; glavár, vodja.
Hauptpfarre *f.* glavna fara, — župa od. župníja.
Hauptpost *f.* glavna pošta.
Hauptposten *m.* glavni znesěk; *mil.* glavna straža.
Hauptpunkt *m.* glavna točka.
Hauptquartier *n.* glavni stan.
Hauptregel *f.* glavno pravílo.
Hauptrolle *f.* prva ulóga.
Hauptsache *f.* glavna stvar (-í), poglavítna stvar.
hauptsächlich *adi.* glavěn, poglavitěn; *adv.* posébno, sosébno, zlasti.
Hauptsatz *m.* glavni od. neodvísni stavěk.
Hauptsatztheil *m.* glavni stavkov člen.
Hauptschacht *m.* glavni predíh.
Hauptschlacht *f.* glavna bitka, odločilna bitka.
Hauptschub *m.* glavni odgòn.
Hauptschule *f.* glavna šola.
Hauptschullehrer *m.* učítelj na glavni šoli.
Hauptschwierigkeit *f.* glavna težkóča, glavna ovíra.
Hauptseite *f.* glavna stràn (-í). lice.
Hauptsitz *m.* prvi sedež.
Hauptsorge *f.* prva od. najvéčja skrb (-í).
Hauptstadt *f.* glavno mesto.
Hauptstädter *m.* prebivátelj glávnega mesta, velikomeščàn.
Hauptstamm *m.* glavno deblo; glavni rod; (Capital) glávnica.
Hauptstellung *f.* glavni nabòr.
Hauptsteueramt *n.* glavni davčni uràd.
Hauptstollen *m.* glavni rov, glavni rudoròv.
Hauptstraße *f.* vélika od. glavna cesta.
Hauptstück *n.* (eines Buches) poglávje, glava; (des Glaubens) poglavítni člen, poglavítni del.
Hauptsumme *f.* glavni od. skupni znesěk.
Hauptsünde *f.* poglavítni greh.
Hauptthal *n.* glavna dolína.
Hauptthor *n.* vélika vrata *pl.*
Hauptthür *f.* vélike duri *pl.*
Haupttreffer *m.* glavni dobítěk.
Hauptursache *f.* glavni vzròk.
Hauptverhandlung *f.* glavna razpráva.
Hauptversammlung *f.* véliki zbòr.
Hauptwache *f.* vélika od. glavna straža.
Hauptwerk *n.* glavno delo, poglavítno delo.
Hauptwort *n.* samostálno imé (-na), samostálnik.
hauptwörtlich samostálěn.

Digitized by Google

Hauptwurzel *f.* glavna korenína.
Hauptzahl *f.* glavno število.
Hauptzahlwort *n.* glavni številnik.
Hauptzollamt *n.* glavni carinski urád.
Hauptzweck *m.* glavni namèn, glavna naméra.
Haus *n.* hiša, in Stmk. auch hram; (Vaterhaus) dom, domačija; zu Hause domá; nach Hause domóv; vom Hause z doma, od doma; (Familie) rod, rodovína; ein großes — machen gospósko živéti, v gospodárstvu mnogo trošiti; aus fürstlichem Hause knéžjega rodú; das kaiserliche — cesárski rod, cesárska rodovína; (Parlament) zbórnica; Haus- hišni; domáči, dománji.
Hausandacht *f.* domáča pobóžnost, domá opráviljena molitév.
Hausapotheke *f.* domáča lekárna.
Hausarbeit *f.* domáče delo ob. opravílo.
Hausarme *m.* domáči siromák.
Hausarrest *m.* hišni zapór.
Hausarznei *f.* domáče zdravílo.
Hausarzt *m.* hišni zdravník.
Hausausgabe *f.* domáča nalóga.
Hausbedarf *m.* domáča potréba.
Hausbesitzer *m.* hišni poséstnik; =in *f.* hišna poséstnica.
Hausbrauch *m.* domáča naváda; nach — po domáče.
Hausbrot *n.* domáči krùh.
Häuschen *n.* hišica, hramèc.
Hausclassensteuer *f.* hišnorazrédni davèk, porazrédna domarína.
Hauscommunion *f.* zádruga.
Hausdieb *m.* domáči tat; =in *f.* domáča tatica.
Hausdienstbarkeit *f.* hišna služnost.
Hausdurchsuchung *f.* hišna raziskáva.
Hausehre *f.* hišna čast (-i).
Hauseigenthümer *m.* hišni lastník.
Haueinrichtung *f.* pohíšje, pohíštvo, hišna opráva.
hausen (wohnen) domovati, prebivati, stanovati; (haushalten) gospodáriti, gospodínjiti; (lärmen) razgrájati, razsájati, razbíjati.
Hausen *m.* viza, belúga; **Hausen-** vizji.
Hausenblase *f.* vizji klej.
Hausenfleisch *n.* vizína, vizovina.
Hausflucht *f.* hišna širína.
Hausflur *m.* veža, in St. auch priklet.
Hausfrau *f.* gospodínja; als — walten gospodínjiti.
Hausfreund *m.* hišni prijátelj.
Hausfriede *m.* hišni mir, mir pri hiši.
hausgebacken domá pečèn, domáč.
Hausgebrauch *m.* domáča raba.
Hausgeflügel *n.* domáča perotnína ob. kúretina.
Hausgeist *m.* hišni škrát, hišni duh.
Hausgenoss, Hausgenosse *m.* domačín, domačínec, domáči človek; die —en domáči, dománji (ljudje).
Hausgenossenschaft *f.* zádruga.
Hausgeräth *n.* pohíšje, pohíštvo, hišna opráva.
Hausgesinde *n.* družína, posli *pl.*
Hausgewand *n.* domáča obléka.
Hausgrille *f.* hišni cvrček ob. striček.
haushalten gospodáriti, gospodínjiti.
Haushälter *m.* gospodár, in St. auch gazda; (Hausverwalter) hišni oskrbník ob. ključár; =in *f.* gospodínja, gázdarica; (Hausverwalterin) hišna oskrbníca, ključárica.
haushälterisch gospodárčn, varčen.
Haushaltung *f.* gospodárstvo, gospodínjstvo.
Haushaltungsvorstand *m.* glavár híšnega gospodárstva.
Hausherr *m.* gospodár, gazda, hišni oče (-ta); — sein gospodáriti; als — erwerben prigospodáriti (si); als — verthun zagospodáriti.
haushoch visòk kakor hiša.
Haushofmeister *m.* ſ. Hofmeiſter.
hausieren krošnjáriti, po hišah prodájati.
Hausierer *m.* krošnjár; =in *f.* krošnjárica.
Hausiergebür *f.* krošnjárina.
Hausiergesetz *n.* zakon o krošnjárstvu.
Hausierhandel *m.* krošnjárjenje, krošnjárstvo.
Hausierpass *m.* krošnjárski list.
Hausindustrie *f.* domáče obrtstvo.
Hauskalender *m.* domáči koledár, domáča prátika.
Hauskleid *n.* domáča obléka.
Hausknecht *m.* (domáči) hlapec.
Hauskost *f.* domáča hrana.
Hauskrieg *m.* domáča razprtija, domáča vojska.
Hauslehrer *m.* domáči učitelj.

Digitized by Google

Häusler *m.* kočar, želár, kajžar; (Mietsmann) gostáč; =in *f.* kóčarica, želárka; gostja, gostačica.

Hausleute *pl.* domáči (ljudje).

häuslich domàč, hišen; sich — niederlassen naséliti se, nastániti se, udómiti se; (sparsam) gospodárčen, varčen, ščedljiv.

Häuslichkeit *f.* domáčnost; gospodárnost, varčnost, ščedljivost.

Hausmagd *f.* (hišna) dekla, krščenica.

Hausmarder *m.* kuna belica, hišna kuna.

Hausmeier *m.* pristávnik.

Hausmeister *m.* hišnik; =in *f.* hišnica.

Hausmiete *f.* najèm hiše; (Mietzins) najemnína, najémščina, gostáščina.

Hausmittel *n.* domáče zdravilo, domáči lek.

Hausmutter *f.* hišna mati (mátere), gospodínja, gázdarica.

Hausmütze *f.* domáča kapa.

Hausordnung *f.* hišni red.

Hausrecht *n.* hišna pravica.

Hausregel *f.* domáče ob. hišno pravílo.

Hausfasse *m.* gospodár, hišni lastník.

hausfässig udomóvljen, udomáčen.

Hausschlange *f.* gož, (voz,ož).

Hausschuh *m.* papúča, brezpétnik.

Hausschwelle *f.* hišni prag.

Hausstand *m.* gospodárstvo; domáče življénje.

Haussteuer *f.* hišni davèk, domarína.

Hausthier *n.* domáča živál (-i), domáče živínče (-ta); die —e živína, domáče živáli.

Hausthor *n.* hišna ob. vežna vrata *pl.*

Hausvater *m.* hišni oče (-ta), gospodár.

Hauswesen *n.* hišno gospodárstvo, — gospodínjstvo.

Hauswirt *m.* gospodár; =in *f.* gospodínja; =schaft *f.* gospodárstvo, gospodínjstvo.

Hauswurz *f.* (*Sempervivum tectorum*) netrésk, úheljnik.

Hauszins *m.* hišna najemnína.

Hauszinssteuer *f.* hišnonajemninski davèk, hišna najmarína.

Hauszucht *f.* domáče strahovánje.

Haut *f.* koža, b. Menschen auch polt (-i); *fig.* eine gute, ehrliche — dobèr, poštèn človek ob. dobra, pošténa duša; (auf d. Auge) mrena; (auf der Milch) smétana; (die — der Zwiebel) lup; die zarte — auf frischer Wunde mezdra; **haut-** kožni.

Hautabschürfung *f.* kožna odrgnína, ogulína, odrápa.

Hautausschlag *m.* izpuščáj, prišč, izpáhki, opáhki *pl.*

Hautbois *n.* hobój.

Hautboist *m.* hobojist.

Häutchen *n.* kóžica, mrénica.

häuteln, häuten sich leviti se, liliti se; oleviti se, oliliti se.

Hautfarbe *f.* polt (-i).

Hautflügler *m.* kožekrílec.

Hautgewebe *n.* kózasto staníčje.

häutig kožnat, mrenat; —e Brüune davica; (b. Thieren) kúščarji *pl.*

Hautkrankheit *f.* kožna bolézen.

Hautmuskel *m.* kožna míšica.

Hautnerv *m.* kožni živec.

Hautrelief *n.* visóko izbókla rezba.

Hautwassersucht *f.* zakóžna vodenica.

Hautwurm *m.* zakóžni črv.

Hauzahn *m.* čekán, riváč, okèl, oklí *pl.*, oklo.

Havarie *f.* pomórska škóda.

Hazard *m.* nakljúčje, slučáj, prigódek.

hazardieren na dobro ob. slepo srečo igráti, hazardirati.

Hazardspiel *n.* igra na dobro srečo, slepa igra, hazárd.

he! *interi.* oj! ej! hej!

Hebamme *f.* bábica; — sein bábiti, babičevati.

Hebammencurs *m.* šolski tečáj za bábice, bábiški učni tečáj; den — machen bábištva se učíti.

Hebammendienst *m.* bábiška služba, babičevánje.

Hebammenkunst *f.* bábištvo, bábiška umétnost.

Hebammenlehre *f.* porodoslóvje.

Hebarzt *m.* (*accoucheur*) porodničár.

Hebe *f.* (Heb(e)opfer) s povzdigovánjem darován dar, podvíg; (Dreschergelohn in Getreide) žitna dača, in St. mértek; (Baumhebe) vod, vzvód, navòr; **Hebe-** dvigálni, vzdigoválni.

Hebebalken *m.* podjèm, dvigálnik.

Hebebaum *m.* vzdigáča, in Stmk. u. Kärnt. auch manga.

Digitized by Google

Hebel *m.* (in d. Physik) vzvód, navòr; (in Mühlen) auch praljka, prálica; **Hebel-** navórën.

Hebelzeug *n.* vzdigálo, vzdigálnik.

heben vzdigniti, dvígniti, po-, privzdigniti; *impf.* vzdígati, dvígati, vzdigovati, po-, privzdigovati; aufs Pferd — na konja posaditi; einen aus der Taufe — botër, kum biti (sem) komu; einen aus dem Sattel — koga s konja vreči (vržem), prekositi ga, užúgati ga; einen Schatz — zaklad vzdígniti, izkópati (-kópljem); sich — povzdígniti se, povíšati se, poveličati se; *impf.* povzdigovati se, poviševati se, poveličevati se.

Hebepunkt *m.* vzdigalíšče.

Heber *m.* vzdigovátelj, vzdigávëc; (Hebe) vzvód, navòr; (Weinheber) nategáča, natéga.

Hebestange *f.* vzdigávka, vód.

Hebewinde *f.* vitël, vitlo. [nik.

Hebezeug *n.* vzdigálo, dvigálo, dvigál-

heblich vzdížën, vzdigljiv, kar se dá vzdigniti.

Hebung *f.* vzdig, povzdig, dvíganje, povzdigovánje; (Anhöhe) povzdig; (Hügel) vrh, gríček.

Hechel *f.* grebén, drzáj, rihljáča, mikálnik.

hecheln míkati (-am, mičem), dŕzati; omíkati; *fig.* rešetáti, zbádati.

Hechler *m.* mikáč, dŕzavec; *fig.* rešetávec, zbádavec.

Hecht *m.* ščuka; **Hecht-** ščukov.

Hechtbarsch *m.* smoj, smuč.

Hechtenfleisch *n.* ščukovína.

Hecke *f.* (Einfriedung v. Strauchwerk) živa ográja, živi plot, seč (-í); (Busch od. Strauchwerk) grmóvje; (die Fortpflanzung d. Vögel) gnézdenje, valjénje, léženje; (der Ort zum Hecken) gnezdo, valíšče; (das Gehecke) mladíči énega gnezda, leglo, podsád.

hecken (sich fortpflanzen, v. Vögeln) gnézditi, páriti se, mlade iméti (imám); (brüten) váliti, leči (ležem); (v. Säugethieren) kotíti, plodíti; *fig.* (über etw. nachsinnen) kovati (kujem), snovati (snujem); skovati, nasnovati.

Heckenkirsche *f.* navádna pesíkovina, kosteličevje.

Heckenrose *f.* šipëk, pasja roža.

Heckenschere *f.* škarje za živi plot.

Heckenweißling *m.* glogov belín.

Heckenwinde *f.* plotni slak.

Heckenzaun *m.* živi plot, živa meja, seč (-í), živíca.

Heckherberge *f.* zakótno prenočíšče, beznica.

heckicht sečast, živíčast, grmóvjast.

heckig grmovít, goščnat. [žena.

Heckmutter *f.* rodovítnica, rodovítna

Heckvogel *m.* (v. Männchen) starëc; (v. Weibchen) starka.

Hechzeit *f.* čas valjénja, auch valjénje, léženje.

heda! *interi.* hej! hola! slišiš! slíšite!

Hede *f.* hodník.

heden hoděn, hodníčen.

Hederich *m.* grintava zel (-í): replč, répnica; česnovka.

Heer *n.* vojska, armáda, vojstvo; (Menge) truma, krdélo, mnóžica; stehendes — stalna vojska.

Heerbann *m.* ſ. Aufgebot.

Heeresanstalt *f.* vojáški zavod.

Heeresfolge *f.* vojskoslédstvo; vojáška dolžnóst.

Heeresmacht *f.* vojna moč (-í), vojska.

Heeresverwaltung *f.* vojáška upráva.

Heereszug *m.* pohód vojske.

Heerführer *m.* vójvoda, vojskovòd, vojskovódja.

Heergeräth *n.* vojna sprava. [délo.

Heerhaufe *m.* vojna truma, vojno kr-

Heerschar *f.* truma —, četa vojščákov.

Heerschatz *m.* vojni zaklàd, vojna denárnica.

Heerschau *f.* preglèd od. oglèd vojske; — halten pregledovati od. ogledovati vojsko.

Heerstraße *f.* vojna cesta, vélika cesta.

Heerwagen *m.* vojáški voz, vojáška kola *pl.*

Heerwesen *n.* vojstvo.

Hefe *f.* (Bodensatz) gošča, kalež, gošćica, troska; (v. Wein, Bier) drožjé (-ij) *f. pl.*, droži *f. pl.*, kvásnice *pl.*; (des Volkes) druhál (-i), sódrga, smetí *f. pl.*

Hefenhändler *m.* drožjár, kvásničar; =in *f.* drožjárka.

Hefepilz *m.* gliva kvásovka.

hefig drožén, drožnat; kvásničen.

Digitized by Google

Heft *n.* (Griff) roč, ročáj, ročník; (Spange) zapónec, zapóna, spona; (bei den Buchbindern) zvezék, sešítek.

Heftchen *n.* zvezéček.

Heftel *f.* kópčica, zapónec, zapónka.

Heftelhaken *m.* dedéc, kljuka, kljúčica.

heften za-, pripéti (-pnèm); *impf.* zapénjati, pripénjati.

Heftelöhr *n.* baba.

heften (mit Nägeln) pribíti (-bíjem), *impf.* pribíjati; (mit Nadeln ꝛc.) pri-, zapéti (-pnèm); *impf.* pri-, zapénjati; (Reben) privézati (-vézem), *impf.* privezovati; (ein Buch) vézati (vežem); zvézati, sešíti (-šíjem), *impf.* sešívati; die Augen auf etwas heften oči upréti (uprèm), *impf.* upírati v kaj; seine Gedanken auf etwas — svoje misli obrníti, *impf.* obráčati na kaj.

heftig silén; (aufbrausend) naglojézen, žestók; (stark) strašén, hud, močán; (heiß) vróč, gorèč.

Heftigkeit *f.* sila; nagla jeza; moč (-i); goréčnost; mit — silno, močno, hudo.

Heftpflaster *n.* zalepílo.

Heftwolle *f.* nit za pripénjanje.

Hegemonie *f.* nadvláda, vodstvo, hegemonija.

hegen einen Wald gájiti; zagájiti gòzd; (das Wild) redíti, hrániti; (umzäunen) gradíti; ograditi, zagraditi; Hass — sovráštvo iméti (imám), sovrážiti; Liebe — ljúbiti; Hoffnung — nádejati se; Zweifel — dvómiti; eine Meinung — mísliti, misli biti (sem).

Heger *m.* hranítelj; logar.

Hegerhaus *n.* lógarska hiša.

Hehl *n.* (*m.*) skrivnóst, tajnost; ohne — odkríto, odkritosrčno, očitno; kein — machen ne skrívati, ne prikrívati, ne tajíti.

hehlen prikrívati, skrívati.

Hehler *m.* prikrivávec, skrivávec; gábe es keinen —, so gábe es keinen Stehler ako bi ničče ne skrival, bi ničče ne kradel.

Hehlerei *f.* prikrívanje, potúha.

Hehlerin *f.* prikrivávka, skrivávka.

hehr vznesèn, visók; *fig.* slovit, svet.

Heide *m.* ajd, pogán; (Götzendiener) malikovávec; (Ungläubige) nevérnik.

Heide *f.* pustína, goljáva; (Pflanze) vres, vresa; (Getreide) ajda, in Smk. ájdina, hájdina.

Heideacker *m.* z ajdo posejána njiva; (nach der Ernte) ájdišče.

Heidebrei *m.* ájdova kaša.

Heidebrot *n.* ájdovnik, ájdov krùh.

Heidefeld *n.* vresíšče.

Heidegrütze *f.* ájdovo pšeno.

Heidekorn *n.* ajda, ájdina.

Heidekraut *n.* (*Erica vulgaris*) vres, vresék, vresje. [na.

Heideland *n.* vresíšče, goljáva, pusti-

Heidelbeere *f.* (*Vaccinium myrtillus*) borovníca, črnica. [čevje.

Heidelbeerstaude *f.* borovníčevje, črni-

Heiden *pl.* (*Ericáceae*) vrésnice *pl.*

Heiden *m.* ǰ. Heidekorn.

Heiden- (Heidekorn betreffend) ajdov: (heidnisch) ájdovski, pogánski, nevérski. malikoválen.

Heidengeld *n.* paševína; nekrščánski denár.

Heidenglaube *m.* pogánska vera.

Heidenkind *n.* pogánski otrók.

Heidenleben *n.* pogánsko življénje.

heidenmäßig pogánski, ájdovski; nevérski.

Heidenmehl *n.* ájdova moka, lúskova moka.

Heidenschaft *f.* ájdovščina.

Heidenthum *n.* ájdovstvo, pogánstvo; nevérstvo; (die Heiden) ájdje, pogáni; nevérniki, nevérci.

Heidenzeit *f.* čas od. doba pogánstva.

Heidepflanze *f.* vrésnica.

Heidestroh *n.* ájdovica.

heidi! *interi.* hajdi!

heidicht vresast.

Heidin *f.* pogánka, ájdinja; malikovávka; nevérka.

heidnisch pogánski, ájdovski; nevérski; —es Leben brezbóžno življénje.

Heiduck *m.* hajdúk.

heikel, heiklig kočljìv, pikér, zamérljiv; (wählerisch) izbírčen, izbirljìv.

Heiklichkeit *f.* kočljívost, pikrost.

Heil *n.* blagor, blagínja; sreča; (Glückseligkeit) bláženost, bláženstvo; (Seligkeit) zveličanje; im Jahre des —es v letu mílosti; — dir blagor ti! zdravo! srečno!

Digitized by Google

heil cel, zdrav; — **werden** zacéliti se, ozdravéti; mit —er Haut davonkommen srečno peté odnésti (-nésem).

Heiland *m.* Zveličar, Odrešenik.

Heilanſtalt *f.* zdravilišce, zdravilni zavod.

Heilart *f.* način zdravljénja, ozdravljáva.

Heilbad *n.* zdravilna kopel (-i).

heilbar ozdravljiv, ozdrávěn, zaceljiv, izlečljiv.

Heilbarkeit *f.* ozdravljívost, zaceljívost, izlečljívost.

heilbringend blažílěn, blagonósěn, osrečeválěn; zveličálěn.

Heilbringer *m.* blažítelj, rešítelj, oblaževávec; zveličar.

heilen zdráviti, céliti, léčiti, vráčiti; ozdráviti, zacéliti, izléčiti; *impf.* ozdrávljati; *intr.* céliti se, celéti; zacéliti se.

heilend zdravílen, celílen, lečílen.

heilig svet; (**geheiligt**) posvečèn; (fromm) pobóžen.

Heilige *m.* svetník; *f.* svetnica.

heiligen svetíti; posvetíti, *impf.* posvečevati.

Heiligenbild *n.* sveta podóba; svetníkova podóba.

Heiligengeſchichte *f.* življénje in dejánje svetníkov.

Heiligenſchein *m.* obstrét (-i), osvít.

Heiligkeit *f.* svetóst. [lěn.

heiligmachend posvečujóč, posvečevá-

Heiligmacher, Heiliger *m.* posvetítelj, posvečevávec, posvečeník.

heiligſprechen za svetníka (za svetníco) proglásiti, posvetníčiti; *impf.* za svetníka (za svetníco) proglášati.

Heiligſprechung *f.* proglasítev za svetníka, posvetníčenje.

Heiligthum *n.* sveto Rešnje Teló (Telésa).

Heiligthum *n.* svetínja; (Ort) svetíšče.

Heiligthumſchänder *m.* svetoskrúnec, oskrunitelj svetíšča, svetogrdec.

Heiligthumsraub *m.* svetokrája, svetokrádstvo. [nje.

Heiligung *f.* posvečevánje, praznová-

Heilkraft *f.* zdravilna moč (-i), samozdrávnost.

Heilkraut *n.* (*Heracleum sphondylium*) dežén; zdravílno zélišče.

Heilkunde *f.* zdravilstvo, zdravníštvo.

heilkundig vešč zdravljénju, vešč lečbi; zdravníški.

Heilkünſtler *m.* zdravník, vrač, lečník.

heillos brezbóžen, hudóben, zločéstèn; (unheilbar) neozdravljiv, neozdrávěn; (verzweifelt) brezúpen; grozèn, strašèn.

Heilloſigkeit *f.* brezbóžnost; neozdravljívost; brezúpnost; groza.

Heilmittel *n.* zdravílo, lek, lečílo; (für Wunden) celílo.

Heilmittelverkauf *m.* prodája zdravíl, zdravílarstvo.

Heilquelle *f.* zdravílni studénec, zdravílna voda.

heilſam lekovít, zdravílen; *fig.* blag, zdrav, koristèn.

Heilſamkeit *f.* lekovítost, zdravílnost; blagóst, koristnost.

Heilsmittel *n.* pomóček za odrešítev, zveličanje.

Heilſtoff *m.* zdravílo, celílo, lečílo.

Heilung *f.* zdravljénje, zdravítev, lečba; (v. Wunden) céljenje, celítev; ozdravljénje, ozdravítev, zacéljenje, zacelítev.

heilvoll blagonósèn, oblaževálen.

Heilwaſſer *n.* zdravilna ob. lekovíta voda.

Heilwiſſenſchaft *f.* j. Heilkunde.

heim *adv.* (nach Hauſe) domóv, na dom; (zu Hauſe) domá.

Heimat *f.* dom, domačija, domóvje; (Vaterland) domovína, očetnjáva.

heimatlich domač, domovínski.

heimatlos brezdomóvèn, brez domačíje, brez domovíne.

Heimats- domovínski.

Heimatsberechtigte *m.* domačinec. [na.

Heimatsgemeinde *f.* domovínska óbči-

Heimatsgeſetz *n.* domovínski zakon.

Heimatsliebe *f.* domoljúbje, ljubézen (-i) do domovíne.

Heimatsrecht *n.* domovínska pravica, domovínstvo.

Heimatsſchein *m.* domóvnica, domovínski list. [méra.

Heimatsverhältnis *n.* domovínska raz-

heimatszuſtändig ſein domovínsko pravíco iméti (imám).

heimbegeben ſich domóv se napótiti, domóv iti (grem).

heimbringen domóv prinésti ob. správiti, *impf.* — prinášati ob. správljati.

Digitized by Google

Heimchen *n.* cvrček, stričėk.

heimeln domačiji podóbėn biti (sem); es heimelt mich zdi se mi, kakor bi bil domá; (Heimweh empfinden) tožiti se po domu.

Heimfahrt *f.* vožnja proti domu.

Heimfall *m.* povrátni pripàd.

heimfallen nazáj pripásti (-pádem) od. priti (pridem), *impf.* nazaj pripádati.

heimfällig pripáděn, pripáděl.

Heimfallsrecht *n.* zapádlostna pravica.

Heimgang *m.* pot domóv, hoja domóv, auch pot proti domu; beim —e domóv gredé, domóv gredóč.

heimisch domač, udomáčen; — werden podomáčiti se, udomáčiti se; ich fühle mich — zdi se mi, kakor bi bil domá. [mov.

Heimkehr *f.* povrátek —, vrnítev do-

heimkehren, heimkommen vrníti se, povrníti se, domóv nazaj priti (pridem); *impf.* vráčati se, povráčati se, nazaj prihájati.

heimkrank domotóžėn, komur se po domu toži.

Heimkunft *f.* prihòd domóv.

heimleuchten domóv posvétiti; *fig.* zapodíti.

heimlich *adi.* skrivėn, tajėn; *adv.* skrivši, skriváj, na skrivnem, natihoma, na tihem, tajno; — thun délati kakor bi imél kake skrivnósti; — halten skrivati, skrivno iméti (imám), tajíti.

Heimlichkeit *f.* skrivnóst, tajnost.

Heimreise *f.* potovánje —, pot domóv, hod od. hoja domóv.

heimreisen domóv potovati, domóv iti (grem).

heimschicken domóv poslàti (pošljem), *impf.* pošíljati.

heimsuchen obískati (-íščem), posétiti, v vas priti (pridem), gledat priti h komu; *impf.* obiskovati, v vas hóditi, gledat prihájati h komu; kázniti.

Heimsuchung *f.* obisk, posèt; *fig.* kazėn (-i), nadlóga.

Heimtücke *f.* lokávstvo, potúha, potúhnjenost, kovárstvo. [rėn.

heimtückisch lokàv, potúhnjen, ková-

Heimtückische *m.* potúhnjeněc, kovárnik; *f.* potúhnjenka.

heimwärts *adv.* proti domu, domóv.

Heimweg *m.* pot domóv; auf dem —e domóv gredé od. gredóč.

Heimweh *n.* domotóžnost, domotóžje, toževánje od. koprnénje po domu.

heirat *f.* ženitėv; (vollendet) oženitėv; (v. weiblichen Personen) možitėv; omožitėv, auch vdája.

heiraten žéniti se; oženíti se; ein Weib — ženo poročíti; (v. weiblichen Personen) možíti se, vdájati se; omožíti se, vdáti (vdám) se.

Heirats- ženítni, ženitvánski; **-caution** *f.* ženitna várščina, kávcija.

heiratsfähig dorástėl (dobėlj) za ženitėv (možitėv); (von Männern) ženílen; (von Mädchen) zamóžen; — sein biti (sem) za ženitėv (možitėv).

Heiratsgut *n.* dota, jútrnja; (Wäsche, Kleidung ꝛc.) bala; wie groß war das — deiner Frau? kóliko si prinésla?

Heiratslust *f.* želja po ženítvi (možítvi), ženílo, možílo.

heiratslustig ženítve (možítve) željėn; er ist — rad bi se oženíl; sie ist — rada bi se omožíla od. vdála.

Heiratsumstände *pl.* er ist in —n ženi se; moži se, vdája se.

heisa! *interi.* hejsa! heja! hejsasa!

heischen želéti, zahtévati, hotéti (hočem).

Heischesatz *m.* želélni stavėk.

heiser hripav, zagrljen, zamólkel, pívkav; — werden ohripéti.

Heiserkeit *f.* hripavost, zagrljenost, zamólklost, pívka.

heiß vròč, gorėk; (brennend) goréč, pekóč, žgoč; (siedendheiß) vròč, vrèl; siedendheißes Wasser kròp; (glühend—) razbéljen, žarėč; —e Quelle toplice *pl.*; —er Durst huda od. velíka žeja; —e Liebe goréča ljubézėn (-i); einem die Hölle — machen komu podkúriti.

Heißabgeschottene *n.* obárėk.

heißblütig vročekŕvėn, vroče krvi.

heißen (nennen) imenovati, klícati (-čem), zvati (zovem), práviti komu; (befehlen) veléti, ukázati (-kážem), dati; *impf.* velévati, ukazovati, dajáti; jmdn. willkommen heißen reči komu: Bog te sprimi, auch bogosprijéti (-sprímem); *impf.* bogosprijémati; (genannt werden) imenovati se, zvati se, klícati se; (mit

Digitized by Google

dem Taufnamen) imé biti (je) komu, zvati se; (mit dem Zunamen) pisati (pišem) se; (bedeuten) poménjati, poméniti; es heißt právijo, govoré, pripovedújejo, govorí se, pripovedúje se, baje; das heißt to je, to se pravi.

heißgeliebt preljúb, predrág.

Heißhunger *m.* hudi —, strašni glad, volčja lákota.

heißhungrig gladóvěn, hudo gladěn, strašno lačén.

Heißluftmaschine *f.* vročezráčni stròj.

heiter jasén, vedér; (fröhlich) vesél, bodér; (von der Stimme) jarén; — werden jasníti se, vedríti se; razjasníti se, razvedríti se.

Heiterkeit *f.* jasnost, jasnóta, vedrost, vedrína; (Fröhlichkeit) veselóst, radost, dobra volja, dobrovóljnost.

heitern jasníti, vedríti; razjasníti, razvedríti; sich — jasníti se, vedríti se; razjasníti se, razvedríti se.

Heizanlage *f.* kurišče. [rílo.

Heizapparat *m.* kurilna pripráva, ku-

heizbar kar se dá kúriti, kar se more kúriti.

heizen kúriti, nétiti; zakúriti, podkúriti, zanétiti.

Heizer *m.* kurjáč, kurívec, netívec; =in *f.* kurívka, netívka.

Heizfläche *f.* kurilna ploskëv.

Heizgeräth *n.* kurilna potrébščina.

Heizhaus *n.* kurílnica.

Heizholz *n.* drva *pl.*

Heizkörper *m.* kurílo.

Heizmaterial *n.* kurívo, netívo.

Heizung *f.* kurjáva, kurítëv.

Hektar *m. n.* hektar.

Hektik *f.* jétika, sušica.

hektisch jétičën, sušičën.

Held *m.* junák, korenják; (d. Stückes) glavna od. poglavítna osóba.

Helden- junáški.

Heldenarm *m.* junáška roka.

Heldendichter *m.* épiški pesnik, épik.

Heldengedicht *n.* junáška pesën (-i).

Heldengeschichte *f.* pripovést (-i) o junákih. [ska.

Heldenheer *n.* junáška truma od. voj-

Heldenherz *n.* junáško srcé, pogúm.

Heldenjungfrau *f.* junáška devica, junákinja.

heldenmäßig *adi.* junáški; *adv.* junáško, junáški, kakor junák.

Heldenmuth *m.* junáštvo, korenjáštvo, junáški pogúm.

heldenmüthig junáški. [dën.

heldenreich, heldenzeugend junakoró-

Heldenstück *n.*, **Heldenthat** *f.* junáško dejánje, junáški čin, junáštvo.

Heldenthum *n.* junáštvo.

Heldenzeit *f.* junáška doba.

Heldin *f.* junákinja.

helfen pomóči (-mórem), na pomóč priti (pridem); *impf.* pomágati, na pomóč biti (sem); (unterstützen) na roko biti komu, podpírati koga; (nützen) koristíti, hásniti, pomágati; (ausgeben) zaléči (-lézem); was hilft dir das Geld čemú ti je denár? einem auf die Beine — koga na noge správiti.

Helfer *m.* pomočník, pomagáč; =in *f.* pomočnica, pomagávka.

Helfershelfer *m.* pomagáč.

Helianthus *n.* sólnčnica.

heliocentrisch solnčnosréden. [tër.

Heliometer *m. n.* solncemèr, heliome-

Helioskop *n.* solnceglèd, helioskop.

Heliotrop *n.* solncevrát, heliotrop.

hell svetël, jasën; bei —em Tage za dné, za bélega dné; (klar) čist, bistër; (von der Stimme) čist, zvočën, zveneč, jarén; (v. Verstand) bistër, bistroúmen; —e Wahrheit gola od. očívidna resnica.

helläugig bistroòk.

hellblau svetlomódër.

Hellblick *m.* bistroúmje.

hellbraun svetlorjáv.

Helldunkel *n.* somrak.

Helle *f.* svetlóst, svetlóba, jasnost, čistost; (v. Verstandes) bistrost, bistroúmnost; (der Platz zwischen dem Ofen und der Wand) zapéčëk, zapéčka.

Hellebarte *f.* helebárda, bradnica.

hellen ſ. heitern.

Heller *m.* vinar, heler.

hellfarbig živobójen, svetle —, jasne od. žive barve.

hellhaarig svetlolàs, plavolàs.

hellklingend čistoglásen, tenkoglásen, zveneč, zvočën.

hellroth svetlordeč. [vídka.

Hellseher *m.* bistrovídec; =in *f.* bistro-

Hellsichtigkeit *f.* bistrovídnost.

Digitized by Google

hellſtimmig čistoglásen.

Helm *m.* čeláda, šlèm; (Stiel) toporišče; (an der Deſtillierblaſe) klobúk, pokrôv, kapa.

helmartig čeládast, šlemast.

Helmbuſch *m.* čeládna pérjanica.

helmförmig *ſ.* helmartig.

Helmſchmied *m.* čeládar.

Hemd *n.* srajca, (in St. auch srákica), košúlja, robáča; *dem.* srájčica, košúljica; (Frauenhemd bis unter die Bruſt reichend) rokávci *pl.*, srajčnik.

Hemdärmel *m.* srajčni —, robáčni rokáv.

Hemdmacher *m.* srajčar, košúljar.

Hemdſchlitz *m.* srajčni razpórek.

Hemiſphäre *f.* polúta.

hemmen ustáviti, zaustáviti, zadŕžati (-dŕžim), ovréti; *impf.* ustávljati, zaustávljati, zadrževati, ovírati; (den Wagen) zavréti, *impf.* zavírati; (Waſſer) jezíti; zajezíti.

hemmend ovirajóč, ovírən, zadržujóč, ustavljajóč.

Hemmkette *f.* zavóra, zavórnica, zapenjáča.

Hemmnis *n.* ovírek, opovírek, zadŕžek.

Hemmſchuh *m.* coklja.

Hemmung *f.* ustáva, zaustáva, zavíra, ovíra, opovíra, zapréka; (in der Uhr) kótvica.

Hengſt *m.* žrebec, pastúh, celják.

Hengſtendepot *n.* žrebčárnica, pastúšnica.

Hengſtfüllen *n.* žrebček, žrebíček.

Henkel *m.* uhó (ušésa), držáj, ročáj; (am Korbe) locén, locênj.

Henkelkorb *m.* locánja, cajna.

Henkelkrug *m.* ročka, róčkica.

henken obésiti, *impf.* obéšati; *ſ.* auch hängen.

Henker *m.* rabélj, krvník; geh zum — pojdi se solít, pojdi rakom žvížgat; daj̃š bich der — da te šentaj! da bi te plent!

Henkerbeil *n.* rábljeva sekíra.

Henkergeld *n.* rábeljščina.

henkeriſch rábeljski; *fig.* krvolóčen.

Henkersknecht *m.* rabljev hlapec.

Henne *f.* kokóš (-i), kura, piška, puta; *dem.* kokóška, kúrica, pútka, pútica; **Hennen-** kokóšji, kurji.

her *adv.* sèm, le-sèm, les, sèm-le, sèmkaj; hin und — sèmtertja, sèmpatja; von dort — odondód; von da — odtód, od le-tod; von oben — od zgoraj; von alters — od pámtiveka, od nekdaj, odkar se pámeti.

herab *adv.* doli, sèm doli; von oben — od zgoraj; vom Baume — z drevésa; vom Berge — z gore; in der Zuſammenſetzung mit Zeitwörtern wird es im Sloveniſchen mit z- oder s- gegeben, oft aber bloß durch z oder s mit dem *gen.* des betreffenden Subſtantivs, z. B.: vom Baume herabnehmen vzéti (vzámem) z drevésa.

herabbeugen (doli) pripógniti, naklóniti, priklóniti; *impf.* pripogíbati (-gíbljem), naklánjati, priklánjati.

herabblicken (doli) poglédati, *impf.* pogledovati (na koga).

herabdrängen tiščati (-ím) navzdól.

herabfallen spasti (-dem), osúti (-spèm) se; *impf.* spádati, osípati (-sípljem) se.

herabfliegen zletéti s (z) *(c. gen.)*.

herabfließen teči; steči s česa.

herabhangen (doli) viséti, májati (majím), bingljáti.

herabhauen sékati; odsékati (s česa).

herabkommen doli priti (pridem); *fig.* zanemáriti se; shújšati; propásti (-pádem); herabgekommen zanemárjen; shujšan; propáděl.

herablaſſen spustíti, *impf.* spúščati; ſich — spustíti se, *impf.* spúščati se; *fig.* ponížati se, *impf.* poniževati se.

herablaſſend ponížen, vljúden, priljúden.

Herablaſſung *f.* ponížanje, vljúdnost, priljúdnost.

herabmindern znížati, *impf.* zniževati.

herabnehmen sneti (snamem), vzéti (vzámem) s (z) . . . ; *impf.* snémati, jemáti (jémljem) s . . .

herabpurzeln prekúcniti se, pekopícniti se s . . . ; *impf.* prekucevati se, prekopicevati se.

herabreichen doli podáti, *impf.* podájati; *intr.* ségati do . . .

herabreißen trgati s . . . ; strgati, potrgati s . . .

herabrieſeln cedíti se, curljáti s . . . cizéti s . . .

Digitized by Google

herabrollen kotáti, valíti, tóčiti s ...; skotáti, zvalíti s ...; *intr.* kotáti se, valíti se, tóčiti se s ...

herabſchlagen klátiti; sklátiti, zbiti (zbíjem).

herabſchütteln stresti, *impf.* strésati.

herabſchwemmen plavíti; splavíti.

herabſenken spustíti, *impf.* spúščati; (Augen) pobésiti, *impf.* pobéšati.

herabſetzen znížati, ponížati; *impf.* znîževati, ponîževati.

Herabſetzung *f.* znížba, ponížba, ponîževánje.

herabſteigen stópiti s ..., *impf.* iti (grem, idem), hóditi s ...

herabſtimmen znížati, popustíti, pomíriti; *impf.* znîževati, popúščati, pomírjati. [s ...

herabſtoßen poríniti, súniti, potísniti

herabſtrömen doli teči, pluti (plovem), valíti se.

herabſtürzen poríniti, zvŕniti, zvalíti s ..; *intr.* telébniti, pasti (padem) s ..

herabthun sneti (snamem), dejáti (dénem) s ...; *impf.* snémati, dévati s ...

herabtransformieren (bei der Elektr.) pretvárjati na šibkéjše toke.

herabträufeln (doli) kápati (kapljem), kapljáti, curljáti s ...

herabwärts *adv.* doli, navzdól, navdol, vníz.

herabwerfen (doli) vreči (vržem) s .., *impf.* métati (méčem) s ...

herabwürdigen ponížati, *impf.* ponîževati, v nič dévati, sramotíti.

Herabwürdigung *f.* ponížanje, ponîževánje, sramočénje, sramotítev.

Heraldik *f.* grboslóvje, heráldika.

Heraldiker *m.* grboslóvec, heráldik.

heraldiſch grboslóven, heráldičen.

heran *adv.* sèm; in der Zſtzg. mit Zeitwörtern pri-, do-, iz-, vz-.

heranbilden izobráziti, *impf.* izobraževati.

Heranbildung *f.* izobrázba.

heranbrauſen prišuméti, pribúčati (-bučím), privršéti.

heranbrechen nastópiti, nastáti (-stánem), pritísniti; *impf.* nastópati, nastájati, pritískati.

herandringen pridréti, pritísniti; *impf.* pridírati, pritískati, tíščati (tíščim) k...

heranfahren pripéljati (-péljem) se, *impf.* péljati se sèm, proti ...

heranfließen pritéči, dotéči: *impf.* pritékati, dotékati.

herankommen priti (pridem), prispéti, primáhati jo, približati se; *impf.* prihájati, blížati se, približevati se; pfeifend — prižvížgati; ſingend — pripéti (-pójem); tanzend — priplésati (-plésem); zitternd — pritrésti se ꝛc.

herankriechen prilésti (-lézem), pripláziti se; *impf.* lesti, pláziti se k ...

heranlocken vábiti, mámiti; privábiti, primámiti.

herannahen blížati se; približati se, *impf.* približevati se.

heranreiſen dozoréti, *impf.* dozorévati.

heranreiten jézditi, jáhati (jašem u. jaham) proti komu; prijézditi, prijáhati.

herannennen dírjati proti komu; pridírjati, pripodíti se.

heranrücken približati se, prispéti.

heranrudern veslati k ...; priveslati.

heranſchleichen prikrásti (-krádem) se, pripláziti se skrivši, — tihotápsko.

heranſchwemmen plavíti k ...: priplavíti.

heranſchwimmen plávati k ..., priplávati.

heranſegeln vesláti k .., jádrati k ..; priveslati, prijádrati.

heranſprengen dírjati k ..; pridírjati.

heranſpringen skákati (skačem) proti komu; priskákati, priskóčiti.

heranſtrömen pritékati; pritéči; *fig.* vreti k ..., valíti se k ...; privréti, privalíti se, pridreviti se.

heranwachſen dorásti (-rástem), odrásti, vzrásti; *impf.* doráščati, odráščati, vzráščati.

heranwackeln zíbati (zibljem) se od. gúgati (gugljem) se semkaj; prizíbati se, prigúgati se.

heranwälzen valíti k .., kotáti k .; privalíti, prikotáti.

heranziehen vleči k ..; privléči, pritégniti, privzéti (-vzámem) k ..; *impf.* pritegovati k ...; *fig.* vzrediti. *impf.* vzréjati; *intr.* blížati se, prihájati.

Heranziehung *f.* privzétba, privzétek, pritèg.

Digitized by Google

herauf *adv.* gori, sèm gori, navzgór.

heraufbeſchwören rotiti; zarotíti, vzklícati (-klíčem), *impf.* vzklicevati; *fig.* nakópati (-kópljem) si, *impf.* nakopávati si.

heraufrufen gori poklícati (-klíčem), *impf.* gori klícati.

heraus *adv.* vùn, vùnkaj, sem vùn, tu vùn; — damit pokáži, na dan z njim; — mit der Sprache reci, povéj; in Zſſgn. mit Zeitwörtern iz-.

herausdachern izoráti (-órjem), *impf.* izárjati.

herausarbeiten ſich izkoléhati se, izkobacáti se, izkópati (-kópljem) se.

herausbegeben ſich izíti (-ídem), *impf.* izhájati, iti (grem) iz česa.

herausbekommen izpráviti iz česa, izvlěči; *fig.* iznájti (-nájdem).

herausbringen iznésti; izvésti (-védem), izpráviti; izvédeti (-vém), izsledíti. [tem).

herausdrängen izríniti, izgnésti (-gné-

herausfahren péljati se vùn, péljati se iz ...; íziti (-ídem), izletéti; bûhniti, švígniti, plásniti; zíniti. vzklíkniti; níti (-idem), utéči.

herausfinden najti (najdem); iznájti, *impf.* iznajdovati; *fig.* izuméti, spoznáti; glas čemu védeti (vem).

Herausforderer *m.* izzivátelj, pozivnik.

herausfordern (z. Zweikampf) pozváti (-zóvem), poklícati (-klíčem); *impf.* pozívati. klícati (na dvoból).

Herausforderung *f.* poklic, pozív, pozívanje.

herausführen izpéljati (-péljem), izvóziti; *impf.* izpeljevati, izvážati.

Herausgabe *f.* (eines Buches) izdája, izdáva, izdávanje; (Auslieferung) izročítev, predátev.

herausgeben izdáti, na svetlo dati; *impf.* izdájati, na svetlo dajáti; (beim Wechſeln) nazaj dati, *impf.* — dajáti.

Herausgeber *m.* izdátelj, izdajátelj.

Herausgeforderte *m.* izzvánec, pozvánec. [lívati.

herausgießen izlíti (-líjem), *impf.* iz-

herausgraben izkópati (-kópljem), izgrébsti (-grébem); *impf.* izkopávati, izgrébati.

herausgucken lúkati iz ...

herushängen razobésiti, *impf.* razobéšati.

herausheben dvígniti iz ...

herausjagen izgnáti (-ženem), izpoditi. iztírati, izpókati; *impf.* izgánjati.

herauskügeln izmodrovati.

herauskommen iziti (-ídem), *impf.* izhájati; (erſcheinen) na svetlo priti (pridem), *impf.* prihájati; was kommt da heraus? kaj bo(de) iz tega?

herauslaſſen izpustíti. *impf.* izpúščati.

herausloden izvábiti, izmámiti.

herausnehmen vzéti (vzámem) iz ..., *impf.* jemáti (jémljem) íz ...; (den Zahn) izdrěti (-dérem), izpípati (-pípljem); *impf.* izdírati; ſich — drzníti se, predrzníti se.

herausplatzen izblékniti, izblebetáti (-blebetám, -blebéčem).

herausrecken pomolíti, iztégniti; *impf.* molíti, iztegovati; (die Augen) izbúljiti.

herausreißen izdrěti (-dérem), izrváti (-rujem), izpúliti; *impf.* izdírati.

herausſagen povédati (-vém), narávnost povédati.

herausſchauen glédati iz...; es ſchaut da nichts heraus slabo kaže, ne kaže prida.

herausſtellen izpostáviti, *impf.* izpostávljati; es ſtellte ſich heraus pokazálo se je.

herausſtrecken moliti iz.., iztézati; pomolíti iz ..., iztégniti.

herausſtreichen izbrísati (-bríšem), *impf.* izbrisovati; *fig.* prehváliti, povzdígniti; *impf.* prehvaljevati, povzdigovati.

herausſtürzen (vun) plániti, púhniti, zagnáti (-ženem) se.

heraustragen nesti iz.., nósiti iz..; iznésti, iznósiti; *impf.* iznášati.

herauswinden izmotáti, izvíti (-víjem); *impf.* izvíjati.

herausziehen izvlěči, potégniti iz..; *impf.* potegovati, vláčiti iz ...

herb trpčk, gorjúp, zagóltěn, ogávěn; (ranzig) žarčk, žaltav; (jäuerlich) rezčn, rezčk; *fig.* bridčk, hud.

Herbarium *n.* zeliščnják, herbárij.

Herbe *f.* trpkóst, gorjúpost, zagóltnost, ogávnost; žalta, žarkost; reznóst, rezkost; bridkóba, bridkóta.

Digitized by Google

herbei *adv.* sèm, le-sèm, sèmkaj; in Zuſammenſetzungen pri-.

herbeibringen prinésti, *impf.* prinášati; (Zeugen) pripéljati (-péljem), *impf.* pripeljevati.

herbeidrängen ſich prisiliti se, *impf.* prisiljevati se.

herbeieilen prihiteti, privréti; *impf.* prihitévati, privrévati.

herbeifahren pripéljati (-péljem) se, *impf.* pripeljevati se.

herbeifliegen priletéti, prifrléti, prifofotáti (-fofotám, -fofočem); *impf.* priletévati.

herbeiführen pripéljati (-péljem), privésti (-védem).

herbeiholen pripéljati (-péljem), iti (grem) po koga; (herbeitragen) prinésti (-nésem), *impf.* prinášati.

herbeikommen priti (pridem), *impf.* prihájati.

herbeilaſſen ſich privóliti v kaj, vdáti se v kaj, dopustíti kaj; *impf.* dopúščati kaj.

herbeiſchaffen pripráviti, dobáviti, priskrbéti; *impf.* pripráv|jati, dobáv|jati, priskrbovati.

herbeiſchleichen prikrásti (-krádem) se, prilésti (-lézem), pritihotápiti se.

herbeiſchwanken prigúgati se, primájati se, prizíbati (-zibljem) se.

herbeiſpringen priskóčiti, priskákati (-skáčem).

herbeiſtrömen pritéči, privréti; *impf.* pritékati, privírati.

herbeiziehen privléči, privlačiti.

herbekommen dobíti, pridobíti; *impf.* dobívati, pridobívati.

Herberge *f.* prenočišče, stan, stanovíšče; (Obdach) streha; — geben pod streho vzéti (vzámem), prenočíti; *impf.* — jemáti (jémljem), prenočevati.

herbergen prenočíti, pod streho vzéti (vzámem); *impf.* prenočevati, — jemáti (jémljem); *intr.* stanovati, pod streho bíti (sem), prenočevati.

Herbergsgebür *f.* prenočnína. [nik.

Herbergsprotokoll *n.* prenočílni zapis-

Herbergsvater *m.* prenočílničar, imételj prenočíšča.

herbeſtellen komu sèm ukázati (-kážem); naročíti komu, da sèm pride.

Herbheit *f.* ſ. Herbe.

herbig trpék, žarèk, ogáven. [nost.

Herbigkeit *f.* trpkóst, žarkost, ogáv-

herbrauſen prišuméti, privršéti, pribúčati (-bučím).

herbringen prinésti (-nésem); *impf.* prinášati; hergebracht *fig.* star, starodávèn, ustáran.

Herbſt *m.* jesén (-i); **Herbſt-** jesénski.

Herbſtäquinoctium *n.* jesénsko enakonóčje.

Herbſtbirn *f.* ozímka.

herbſten jeseníti se, jesén se bliža od. nastája.

Herbſtferien *pl.* jesénske počítnice *pl.*

Herbſtflachs *m.* jesénščak.

Herbſtfrüchte *pl.* jesenína, jesénski pridélki *pl.*; druga žetév.

herbſtlich jesénski, kakor v jeséni.

Herbſtling *m.* jesénček. [tium.

Herbſtnachtgleiche *f.* ſ. Herbſtäquinoc-

Herbſtobſt *n.* jesénsko —, pozno sadje.

Herbſtpunkt *m.* jeseníšče.

Herbſtſaat *f.* jesénska —, ozímna setév od. sétvina.

Herbſttag *m.* jesénski dan.

Herbſtzeit *f.* jesénski čas; zur — jeséni, na jesen.

Herbſtzeitloſe *f. (Colchicum autumnale)* podlések, ušívec.

Herd *m.* ognjíšče, in St. koměn; *fig.* dom, hiša; eigener — iſt Goldes wert svoja híšica svoja vóljica; (Vogelherd) gumno.

Herde *f.* čréda, krdélo, truma, trop; (v. Vögeln) jata, jato.

herdenreich bogat s črédami.

herdenweiſe *adv.* trúmoma, trópoma, v črédah.

herein *adv.* noter, sèm noter; (als Ruf an den Anklopfenden) napréj! noter! svobódno! in der Zuſammenſetzung mit Zeitwörtern v-, pri-.

hereinbrechen pritisníti, nastópiti; *impf.* nastópati, nastájati; pridréti (-dérem), vdréti, vlómiti, pridreváti se.

hereinbringen prinésti, *impf.* prinášati; (Geld) potérjati, iztérjati; *impf.* poterjevati, izterjevati.

hereinlaſſen noter pustíti, pustíti v . . .; *impf.* noter púščati, púščati v . . .

hereinwärts *adv.* noter.

Digitized by Google

hererzählen pripovedovati od. práviti po vrsti, na drobno.

herfahren pripéljati (-péljem) se.

herfallen über einen koga napásti (-pádem), lotíti se koga, navaliti na koga.

herfliegen priletéti, *impf.* prilétati, priletévati.

herführen pripéljati (-péljem), privésti (-védem).

Hergang *m.* hòd —, hoja —, prihòd sèm; den — der Sache erzählen pripovedovati, kako je bilo od. kako se je vse zgodilo.

hergeben od sebe dati, oddáti; *impf.* od sebe dajáti, oddájati; er wird sich dazu nicht — ne bo hotel slúžiti na to, ne bo hotel pomágati k temu.

hergebracht star, starodávën.

hergehen iti (grem) sèm, hóditi sèm, prihájati sèm; (zugehen) goditi se, vršiti se; über etw. — lotíti se česa, polotíti se, prijéti (prímem) se, poprijéti se.

hergehören sèm iti (grem), sèm spádati, sèm šteti (štejem) se.

herhalten moliti, držati (držim); pomolíti, podržati; *fig.* trpéti.

herhinken sèm šántati, sèm šépati; prišántati, prišépati.

herholen prinésti; privésti (-védem), pripéljati (-péljem); *impf.* prinášati, privážati; *fig.* weit — daleč seči (-sežem) po kaj, daleč ségati.

Hering *m.* ſ. Häring.

herkommen priti (pridem), doiti (doídem), (dójti [dojdem]); *impf.* prihájati, dohájati; (auch zend — priúkati; pfeifend — prižvižgati; singend — pripéti (-pójem); tanzend — priplésati (-plésem); weinend — prijókati se ɔc.; (resultieren) izhájati, prihájati, izvírati.

Herkommen *n.* stari obíčaj, stara naváda, šega. [dávën.

herkömmlich obíčajën, navádën, staro-

Herkules *m.* Herkul; er ist ein zweiter — močën je kakor Štempihar.

herkulisch Herkulov; velikánski, orjáški, neznáno močán.

Herkunft *f.* prihòd, dohòd; (Abstammung) rod, rodovína, pokolénje.

herleihen posóditi, *impf.* posójati, posojevati.

herleiten izvésti (-védem); *impf.* izvájati.

herlenken sèm kréniti, zakréniti od. obŕniti proti . . .

Herling *m.* kíslica, sv. Martína gròzd.

herlocken sèm vábiti, sèm mámiti; privábiti, primámiti.

hermachen sich über etw. lotíti se česa, poprijéti (-prímem) se česa, správiti se na kaj, vreči (vržem) se na kaj.

Hermaphrodit *m.* ſ. Zwitter.

Hermarsch *m.* pohòd sèm, hoja sèm, pot sèm, (v to stran, v ta kraj).

Hermelin *n.* vélika bela podlásica, gornostáj, hermelín; **Hermelin-** gornostájev, hermelinov.

Hermeneutik *f.* hermenévtika, nauk o tolmáčenju, tolmáštvo.

hermeneutisch hermenévtičën, hermenévtiški.

hermetisch neprodúšën, nepropústën, nepropuščajòč; *adv.* nepropústno.

hernach *adv.* potèm, potle, potlej, poslèj, nató.

hernehmen od kod vzéti (vzámem), *impf.* jemáti (jémljem); jemdn. har — koga trdo (hudo) prijéti (prímem), *impf.* prijémati.

hernieder *adv.* doli, sèm doli.

Heroide *f.* heroída, junáško pismo, neka vrsta liričnih pesmi.

heroisch junáški, viteški.

Heroismus *m.* junáštvo, víteštvo.

Herold *m.* glasník, klicár.

Heronsbrunnen *m.* Héronov kladec, — zdenéc.

herpeitschen prignáti (-ženem) z bičem, pribičati.

Herr *m.* gospód; (Haus-) gospodár; — Gott Gospod Bog, Bog Óče; das Haus des —n Gospódova hiša, hiša božja; — sein gospodovati; gospodáriti; der junge — gospodič.

herraufschen privršéti, prišuméti.

Herrchen *n.* gospodič, gospodíček.

herreichen podáti, *impf.* podájati; prožiti; *intr.* seči (sežem), ségniti; *impf.* ségati, dosegovati.

Herreise *f.* pot sèm (v to stran, v ta kraj); auf der — sèm potujòč.

herreisen sèm potovati.

Herren- gospóski, gospódov.

Digitized by Google

Herrendienſt *m.* gospóska služba; tlaka, robóta.

Herrenhaus *n.* gospóska hiša; (b. einer Volksvertretung) gospóska zbórnica.

Herrenhof *m.* gospóski dvor ob. dvorec.

herrenlos brez gospodárja, brez službe; (Sache) ničij, nikógaršen; ein herrenloſes Gut ničija reč (-i).

Herrenpilz, Herrenſchwamm *m.* užitni gobán, jur (-ja).

Herrenſchenke *f.* gospóska krčma, krčma za gospóde.

Herrenſtand *m.* gospóda; (Ritterſtand) viteštvo; (in d. Kirche) moška stran (-i).

Herrgott *m.* Bog Oče (-ta), Gospod Bog.

herrichten pripráviti, prirediti; *impf.* priprávljati, prirejati.

Herrichtung *f.* pripráva, prirédba.

Herrin *f.* gospá; gospodínja.

herriſch gospóski; oblástен, gospodovávski, zapovedljiv.

herrlich krasen, krasótен, prelép; slavен.

Herrlichkeit *f.* krasóta, lepóta; slava, čast (-i); Eure — Vaše gospóstvo.

Herrſchaft *f.* gospóstvo; oblást (-i), moč (-i); (Gut) grajščina, gospóščina; (Gericht) gospóska; —en *pl.* gospóda.

herrſchaftlich gospóski, grajščínski.

Herrſchaftsbeſitzer *m.* grajščák, vlastelín.

Herrſchbegierde *f.* vladožéljnost, vladohlépnost. [pen.

herrſchbegierig vladožéljen, vladohlé-

herrſchen gospodovati, vládati; (als Kaiſer) carjevati, cesarjevati; (als König) kraljevati; (als Fürſt) kneževati; (v. Krankheiten) biti (sem) (razširjen); (ein) biti (sem).

herrſchend gospodujóč, kraljujóč; —e Krankheit razširjena bolézen (-i).

Herrſcher *m.* vladár, vladávec, gospodár, gospodovávec; **Herrſcher-** vladárski, vladárjev; **=in** *f.* vladarica, gospodovávka.

Herrſcherſtab *m.* žezlo.

Herrſchgier, Herrſchſucht *f.* vladohlépnost, vladožéljnost, oblastljívost.

herrſchgierig, —ſüchtig vladohlépen, vladožéljen, gospodljiv, oblastljiv.

herrücken primekníti (-máknem), pomekníti k . . .; *impf.* primíkati, pomíkati k . . .; *intr.* pomekníti se. *impf.* pomíkati se.

herrufen poklícati (-klícem). pozváti (-zóvem).

herrühren izhájati, prihájati, izvírati.

herſagen povédati (-vém), *impf.* práviti, pripovedovati po vrsti.

herſchaffen pripráviti, priskrbéti, pribáviti; *impf.* priprávljati, priskrbovati.

herſchießen *tr.* sèm strelíti. *impf.* sèm stréljati; *intr.* priletéti; Geld — denárja dati.

herſchleichen prikrásti (-krádem) se, pripláziti se, primúzati se.

herſchleppen privléči, privláčiti.

herſchwimmen sèm plávati, plávati k . . .; priplávati.

herſein od kod biti (sem): hinter etw. — pogánjati se za kaj, ne oditi (-ídem) od česa.

herſetzen sèm postáviti, *impf.* sèm postávljati; ſetzen Sie ſich zu mir her k meni sédite.

herſtammen rodú biti (sem), iz rodovíne biti, pokolénja biti, izhájati.

herſtellen sèm postáviti, sèm dejáti (dénem); *impf.* sèm postávljati, dévati; pripráviti, urediti; in den vorigen Stand — popráviti, *impf.* poprávljati; einen Kranken — bolníka ozdráviti, izléčiti; den Beweis — dokázati (-kážem), izpríčati, dokáz dognáti (-zénem); die Ordnung — red napráviti.

Herſtellung *f.* naprávljanje, napráva; popráva, poprávek; ozdravítev, ozdravénje.

Herſtellungskoſten *pl.* stroški za naprávo.

hertragen prinésti (-nésem), donésti; *impf.* prinášati, donášati.

hertreiben sèm gnati (ženem), sèm podíti; prignáti, pripodíti.

hertreten sèm stópiti, pristópiti.

herüber *adv.* sèm-le, sèm na to stran, sèm na ta kraj.

herüberführen (sèm) prepéljati (-ljem). *impf.* prepeljevati.

herüberziehen sèm potégniti, na to stran potégniti; *impf.* — potegovati; *intr.* preséliti se na ta kraj. *impf.* preseljevati se na ta kraj.

Digitized by Google

herum *adv.* okóli, okróg; in der Zusammensetzung mit Zeitwörtern o-, ob-, auch okóli, okróg.

herumagieren okóli sebe máhati, kríliti, krétati se.

herumbalgen ſich trgati se, púliti se, métati (méčem) se, boríti se. [čati.

herumblättern prebírati, liste preobrá-

herumblicken ozréti se, oglédati se; *impf.* ozírati se, ogledovati se.

herumdrehen súkati (sučem), vrtéti; zasúkati, zavrtéti, obrníti; *impf.* obráčati.

herumerzählen raznášati; raztrósiti.

herumfahren péljati (péljem) se okóli; (hin und her fahren) vóziti se okróg, — po ...; mit der Hand — z rokó máhati, kríliti.

herumflattern, herumfliegen obletéti, *impf.* obletovati, okóli létati, okóli prhútati.

herumforſchen pozvédati, pozvedovati.

herumfragen povpraševati (po čem).

herumführen izprevóditi, *impf.* izprevájati, okóli vóditi, vóditi po ...; bei der Naſe — za nos vóditi; e. Graben um den Garten — narediti —, *impf.* naréjati jarék okóli vrta.

herumgehen okóli hóditi, pohájati, izprehájati se; (um etw.) obíti (-ídem), obhóditi.

herumirren klátiti se, potíkati se, távati po svetu, trapáti, trapáriti.

herumjagen okóli podíti, góniti, pójati. pogánjati; *intr.* pójati se, dirjástiti, okóli létati.

herumkriechen okóli pláziti. — láziti.

herumlaufen okóli létati, bégati; skítati se, potépati se.

Herumläufer *m.* potèp, potepín, skitáč. vlačúgar; =in *f.* potepénka, potepúlja, vlačúga. [obkládati.

herumlegen obložíti, *impf.* oblágati.

herumliegen okóli lézati (-ím), lézati kjekod, raztrésen biti (sem).

herumlungern pohájati, pohájkovati.

herumplagen ſich ubíjati se, vbádati se. trápiti se.

herumplätſchern okóli pljúskati, čopotáti, cmákati, čapljáriti.

herumpoltern razbíjati, razgrájati, ropotáti (-ám, ropóčem).

herumreichen po vrsti dajáti od. podájati.

herumreiſen okóli potovati, po svetu potovati, po svetu hóditi, hóditi križem svetá.

herumrennen okóli dírjati; ſ. herumlaufen.

herumſchießen *tr.* stréljati (zdaj tu, zdaj tam); *intr.* okóli smúkati.

herumſchiffen okóli brodáriti, jádrati, vóziti se po morju.

herumſchlagen ein Tuch ogrníti, omotáti; *impf.* ogrínjati z ruto (kaj); mit der Hand — z rokó máhati, kríliti. otépati; ſich — tepsti (tepem) se, pretépati se; (mit den Füßen) kopitljáti.

herumſchleichen pláziti se okóli ..., můzati se okóli ...

herumſchlendern pohájkovati, potépati se, króžiti (po svetu).

Herumſchlendern *n.* potèp, potépanje.

herumſchnüffeln okóli vóhati, njúšiti. iztíkati.

herumſchwärmen rojíti, klátiti se okóli.

herumſitzen okóli sedéti, — posédati.

herumſpringen poskakovati, skákati (skačem) okóli; (im Weichen) mezgetáti.

herumſpritzen brízgati, štŕkati. síkati po ..., okóli ...

herumſteigen klátiti se, láziti, hóditi okóli, pohájkovati.

herumſtöbern okóli iztíkati, pretíkati.

herumſtreichen potépati se, klátiti se. vlačúgati se, skítati se.

Herumſtreicher *m.* potepín, potepúh. klatež, skitáč, vlačúgar; =in *f.* potepúlja, vlačúga, vlačúgarica.

herumſtreuen razsípati (-sípljem), razsipávati, trósiti, raztrésati.

herumtappen okóli távati, slepomíšiti.

herumtaſten okóli šlátati, tipati (tipljem); obšlátati, obtípati, preslátati, pretípati. [šati.

herumtragen raznósiti, *impf.* raznáš-

Herumträger *m.* raznošáj, raznašávec.

herumtreiben ſich klátiti se, klatáriti se (po svetu), vláčiti se, pohájkovati.

herumtummeln okóli podíti, dreviti, súkati (sučem); ſich — podíti se, súkati se, vrtéti se.

herumwallen, herumwandeln okóli hóditi, izprehájati se.

Digitized by Google

herumwälzen váljati, valíti, kotáti; sich — váljati se, valjúckati se; (in der Lache) kalúžati se.

herumwaten okóli gáziti, bresti (bredem), bróditi (po vodi).

herumwerfen prevréči (-vŕžem), premétati (-méčem), razmétati; *impf.* razmétati (-métam), premetávati.

herumwühlen okóli riti (rijem), rováti (róvljem), grebsti (grebém), brskati; (in der Flüssigkeit) brózgati.

herumzanken sich rávsati se, svájati se, prepírati se.

herumziehen *tr.* okóli potégniti; *impf.* potézati, vleči, vláčiti; *intr.* klátiti se, vláčiti se, vlačúgati se; ein herumziehender Lebenswandel vlačúganje, potépanje, skítanje.

herunter *adv.* doli, sèm doli; in der Zstzg. mit Zeitwörtern s- (z-), raz-; den Hut — odkrij (odkrijte) se!

herunterhandeln zbiti (zbijem) —, *impf.* zbíjati na ceni.

herunterkommen doli priti (pridem), *impf.* doli prihájati; *fig.* obubóžati, na nič priti, zanemáriti se, shújšati, propásti (-pádem).

herunterlassen spustíti, *impf.* spúščati.

herunterleiern izlájnati.

herunternachen oštéti (-štéjem), *impf.* oštévati.

herunternehmen snéti (snámem), *impf.* snémati; den Hut — odkriti (-krijem) se, *impf.* odkrívati se.

herunterschlagen sklátiti, skrepelátі.

herunterwälzen zvalíti, skotáti.

herunterwärts *adv.* navzdól, navdól, z vrha doli.

hervor *adv.* vún, na dan; (aus einer Menge) izmèd; in der Zstzg. mit Zeitwörtern iz-, pre-, pri-.

hervorbrechen predréti (-dérem), *impf.* predírati; izbrúhniti; udáriti (znoj na čelo); (v. d. Sonne) prisvétiti, zasijáti (-sijem), síniti; (v. d. Morgenröthe) napóčiti; (v. d. Flamme) búhniti.

hervorbringen prinésti (-nésem), *impf.* prinášati; (schaffen) ustvárіti, *impf.* ustvárjati; (von der Erde) roditi, donášati; (ein Wort) zíniti, blékniti, izpregovoríti.

hervordämmern svítati se, prizárjati.

hervordringen pridréti (-dérem), privréti; *impf.* pridírati, privrévati.

hervorgehen iziti (-idem), priti (pridem) na dan, prikázati (-kážem) se; *impf.* izhájati, izvírati; daraus geht hervor iz tega se vidi, kaže, razoděva.

hervorgucken lúkati; polúkati iz ...

hervorheben povzdígniti, povíšati; poudáriti; *impf.* povzdigovati, povíševáti; poudárjati.

hervorholen izvléči, potégniti iz ..; *impf.* vláčiti, potegovati iz ...

hervorkeimen kliti (klijem) iz ...; prikliti, pognáti (-ženem) iz ...; *impf.* pogánjati iz ...

hervorkommen priti (pridem) na dan, pokázati (-kážem) se; *impf.* prihájati na dan, pokazovati se.

hervorlangen poséči (-séžem) po kaj in iznéti (iznámem), vzéti iz ...

hervorleuchten svétiti se iz česa; posvétiti se.

hervorquellen privréti, pricuréti, pricurljáti; *impf.* privírati, curéti, curljáti iz ...

hervorragen molèti, štrléti, strčati (-ím); (durch Kenntnisse) odlikovati se; vor andern — prekosíti druge. *impf.* prekášati druge.

hervorragend odličen, visòk.

hervorrufen poklícati (-kličem) iz ..; *fig.* sprožiti, vzbudíti, provzročíti; — e. Streit prilóžnost, vzrók sporu dati.

hervorsprießen ſ. hervorkeimen.

hervorsprudeln privrvráti, izvréti, privréti; *impf.* izvrévati, iz-, privírati, vrvráti iz ..., hahljáti.

hervorstehen moléti, štrléti, strčati (strčim). [ljati.

hervorstrecken pomolíti, *impf.* pomá-

hervorströmen privréti; *impf.* privírati, vreti, valíti se iz ... izpòd ...

hervorsuchen poiskati (-iščem).

hervorthun sich izkázati (-kážem) se, poslavíti se; *impf.* izkazovati se, poslávljati se, odlikovati se.

hervortreten stópiti napréj izmed ..; *fig.* v oči biti (bijem), v oči bosti (bodem).

hervorziehen potégniti. *impf.* potegovati, potézati iz ..., izmed ...

Hervorzieher *m.* (Muskel) izpotéznica.

Digitized by Google

herwackeln sèm zibati (zibljem) se, sém gúgati se; prizibati se, prigúgati se. prikínkati.

herwagen ſich úpati si sèm, drzniti se sèm.

herwärts *adv.* tu sèm.

Herweg *m.* pot sèm; auf dem — e sèm gredé.

herweiſen sèm pokázati (-kážem). sém napótiti; *impf.* sèm pokazovati.

Herz *n.* srcé; *dem.* srčece; (Mauth) srčnóst, srcé; (Kern) jedro, osrčje; — faſſen osrčiti se. ohrabríti se; vom —en iz srca, od srca; mein — duša moja. srce moje; daß — bricht mir srce se mi trga, srce mi poka; daß — pocht srce utrípa od. triplje; daß — ſchlägt srce bije od. tolče; zu —en gehen v srce seči (sežem), *impf.* ségati; Herzsrčni.

Herzader *f.* srčna žila, srčnica.

herzählen naštéti (-štejem), *impf.* naštévati.

herzallerliebſt preljúb. prisrččn.

Herzbeklemmung *f.* srčna tesnóba.

Herzbeutel *m.* osrčnik; =waſſerſucht *f.* srčna vodenica.

herzbewegend v srce segajóč. ginljiv.

Herzblatt *n.* (noch nicht entwickelt. Blatt) srčika; *fig.* ljubček, milček. srček.

Herzchen *n.* srčece; *fig.* duša, dúšica.

Herzeleid *n.* srčna bolečina, srčna žalost, srčna bol (-i).

herzen objémati, gfliti, na srce pritískati; ljúbkati, milovati.

Herzens- srčni; =angſt *f.* srčna skrb (-i). srčna bridkóst.

Herzensbangigkeit *f.* srčna tesnóba, tesnóba pri srcu.

Herzensbruder *m.* prisrčni od. preljúbi [brat.

Herzenseinfalt *f.* prostosrčnost, prostodúšnost.

Herzensfreude *f.* srčno oder prisrčno vesélje.

herzensfroh iz srca vesél, prav vesél.

Herzensgrund *m.* dno od. globína srcá.

herzensgut iz srca dobër, predobër. prav dobër.

Herzensgüte *f.* srčna dobróta.

Herzensjunge *m.* prisrčni dečék.

Herzenskind *n.* srček, milček. míljenček, prisrčno dete (-ta).

Herzenskummer *m.* srčna žalost.

Herzensluſt *f.* srčno vesélje, srčna radost; nach — handeln délati po vólji, kamor koga srce pelje, kakor si srce poželí.

Herzensqual *f.* srčna muka.

Herzensſchweſter *f.* preljúba od. prisrčna sestra.

Herzenstroſt *m.* tolózba od. utéha srcá, srčna tolážba; (Pflanze) gozdna meta.

Herzenswunſch *m.* prisrčna, živa želja; nach — prav kakor si je kdo želel.

Herzentzündung *f.* srčna vnética, vnética srca.

herzerfreuend srce razveseljujóč; daß ist — to razveseljúje človéku srcé.

herzergreifend v srce segajóč. ginljiv, presunljiv.

herzerhebend srce povzdignjóč.

herzerſchütternd pretresljiv.

Herzerweiterung *f.* razširjenje srca.

Herzfehler *m.* srčna hiba.

herzförmig srčast, srcu podóben.

Herzgegend *f.* osrčje.

herzgelebt prisrččn, presrččn.

herzgewinnend srce osvajajóč, prikupljiv, pridobljiv.

Herzgrube *f.* srčna žlička. — jámica.

herzhaft srčen, hrabër, korenjáški.

Herzhaftigkeit *f.* srčnóst, hrábrost.

Herzhöhle *f.* srčna votlína.

herzig srčen, prisrčen, presrčen.

herzinnig srčen, prisrčen, presrčen.

Herzkammer *f.* srčni prekàt.

Herzkirſche *f.* srčica.

Herzklappe *f.* srčna zaklópnica.

Herzklopfen *n.* srčno utripanje, bitje.

Herzkohl *m.* glaváto zelje.

herzkundig srcevíden.

herzlich prisrčen, presrčen, srčen; — gern práv rád, iz srca rád; — ſauer práv kisél, močno kisél.

Herzlichkeit *f.* prisrčnost, srčnost.

herzlieb prisrčno ljub, preljúb.

herzlos brezsrčen, trdosrčen, brezdúšen; (furchtſam) plah, plašljiv.

Herzloſigkeit *f.* brezsrčnost, trdosrčnost, brezdúšnost; plašljivost.

Herzog *m.* vójvoda; =in *f.* vójvodinja, vojvodica.

Herzogs- vójvodov, vójvodski.

Herzogsſohn *m.* vójvodič.

Digitized by Google

Herzogswürde *f.* vójvodstvo, vójvodska čast (-í).
Herzogthum *n.* vojvodína, vójvodstvo.
Herzohr *n.* srčno ušésce.
Herzpochen *n.* ſ. Herzklopfen. [(-i).
Herzröhre *f.* srčna cev (-é) od. píščál
Herzſchild *n.* srednji ščitèk.
Herzſchlag *m.* bitje od. utrípanje srcá, srčni udárec od. utrip.
herzſtärkend srce krepčajóč. [srcá.
Herzſtärkung *f.* krepčánje od. krepčilo
herzu *adv.* sèmkaj, k meni, k nam.
herzueilen priskóčiti, prihitéti.
herzunähern ſich bližati se; približati se, *impf.* približevati se.
herzutreten pristópiti.
Herzwaſſerſucht *f.* srčna vodenica.
Herzweh *n.* srčna bol (-i) od. bolečina.
Herzwunde *f.* srčna rana.
Herzwurzel *f.* srčna korenina, živák.
herzzerreißend srce trgajóč, presunljiv.
Heſperiden *pl.* Hesperidke *pl.*
Heſperus *m.* večérnica, večérna zvézda.
heterodox inovérski, drugovérski.
Heterodoxie *f.* ino-, drugovérstvo.
heterogen raznovŕstèn, raznoróden, inoróden.
Heterogenität *f.* raznovŕstnost, raznoródnost, inoródnost.
Heteronomie *f.* inozákonje.
Hetze *f.* dražba, ščuvánje, hújskanje, šúntanje; (Treibjagd) gonja.
hetzen dráziti, ščuváti (ščúvam, ščújem), hújskati, šúntati; razdráziti, naščuváti, nahújskati, podšúntati.
Hetzer *m.* dražívec, dražljívec, ščuváj, hujskáč, šuntar; -in *f.* draživka, ščuvájka, šúntarica.
Hetzjagd *f.* gonja, lov z gonjo.
Hetzpeitſche *f.* lovski bič.
Heu *n.* senó; **Heu-** senén.
Heuabfall *m.* senéni drobír, snipor.
Heubauer *m.* senár. [*pl. f.*
Heuboden *m.* senják, senica, svisli
Heubund, Heubündel *n.* povésmo senà.
Heuchelbuße *f.* hinávska pokóra.
Heuchelei *f.* hinávščina, hinávstvo, hlimba, licemérstvo.
heucheln hlíniti se, hiníti se, húliti se, audi délati se, kázati (kážem) se, z. B. er heuchelt Freundſchaft dela od. kaže se prijátelja.
Heuchler *m.* hinávec, hlinec, svetohlinec, licemér; -in *f.* hinávka, svetohlínka, licemérka.
heuchleriſch hinávski, hlinljiv, svetohlínski, licemérski, licemérèn.
heuen senó správljati.
Heuer *f.* najem.
heuer *adv.* letos.
Heuerling *m.* létošnjik.
Heuernte *f.* senokósnja, senoséča; audi bloß košnja, seča.
Heufutter *n.* senéna klaja od. piča.
Heugabel *f.* seněne vile *pl.*, rázsohe *pl.*
Heuhaufe *m.* kopica od. kùp senà, lónica, stòg; in St. audi nável.
Heuicht *n.* senéni drobír.
Heuleine *f.* povéznica, porépnik.
heulen túliti, rjuti (rjovem); (v. Menſchen) túliti, véčati (večim), vréščati (vreščím), dreti (dérem) se; (aufheulen) zatúliti; (v. Winde) búčati (bučim).
Heulen *n.* tuljénje, rjovénje; večánje, vrešč, vreščánje, drénje; bučánje.
Heuler *m.* vreščák, vreščálo, večáj, večálo.
Heumacher *m.* kosec.
Heumahd *f.* Heuernte.
Heumäher *m.* senokósec, kosec.
Heumarkt *m.* seněni trg.
Heurechen *m.* seněne grablje *pl.*
heurig létošnji.
Heuſcheibe *f.* seněna plast (-í).
Heuſcheuer, Heuſcheune *f.* seník, senišče, senica, parma.
Heuſchober *m.* kopica senà.
Heuſchoppen *m.* ſ. Heuboden.
Heuſchrecke *f.* kobílica.
heute *adv.* dánes, denès; — früh davi; — abends drevi; — nachts nocój.
Heute *n.* danášnji dan.
heutig danášnji; die —e Nacht nocójšnja noč (-í). [dan.
heutzutage *adv.* dándanes, danášnji
Heumagen *m.* seněni voz, voz senà.
Heuwieſe *f.* senóžet (-i); Berg— košenica, rovt.
Heuzeit *f.* košnja, kosítev, seča.
Hexaeder *n.* (*m.*) heksaedèr, šestérec. kocka.
Hexagon *n.* šesterokótnik.
Hexameter *m.* heksámetèr, šestomér.
hexametriſch šestomérèn.

Digitized by Google

Hexapodie *f.* šesterostópje.
hexapodiſch šesterostópən.
Hexe *f.* čarovnica, čarodéjka, vešča, (cópрnica).
hexen čárati, čarovati, vražíti, (cóprati); začárati, narediti; *impf.* naréjati.
Hexen- čarodéjni, čarodéjski.
Hexenbuch *n.* črne bukve *pl.*, čarodéjske bukve *pl.*
Hexenfahrt *f.* ježa od. vzlèt čarovníc.
Hexenkreis *m.* ris.
Hexenmehl *n.* čarovna moka.
Hexenmeiſter *m.* čarovník, čarodéj, veščec, (cóprnik).
Hexenmilch *f.* pasje mleko.
Hexenproceſs *m.* čarovniška pravda.
Hexenſchuſs *m.* trganje v bedru, trganje v ledjih.
Hexenſtich *m.* lúknjičasti šiv, vbòd z lúknjicami.
Hexentanz *m.* čarovniški ples, auch ples na Kleku. [stvo.
Hexenweſen *n.* čarovníštvo, čarodéj-
Hexerei *f.* čarodéjstvo, čara, čaróba, (coprnija).
hi! *interi.* hi! hihi!
Hiatus *m.* zèv.
hie *adv.* hie und da tàmpatam, tùpatam, sèmtertja.
Hieb *m.* màh, mahljaj, udár, udárec; (Narbe) brazgotína; er hat einen — (kleinen Rauſch) vinjen je, trčen je; einen — geben máhniti, udáriti.
hiebei *adv.* pri tem, polèg, vpričo.
Hiebwunde *f.* sečna rana, rana od udárca, mahnína.
hiedurch *adv.* s tem, po tem.
Hief *m.* zatròb, zatróbljaj.
Hiefhorn *n.* lovski rog.
hiefür *adv.* za to.
hiegegen *adv.* zoper to, proti temu.
hieher *adv.* sèm, semkaj, le-sèm.
hienach *adv.* po tem. za tem; potèm, potlej.
hienächſt *adv.* zraven tega, tik tega.
hienieden *adv.* tù, na tem svetu.
hier *adv.* tù, tukaj, tu-le, túkaj-le, ovde; (auf dieſem Wege) tod, tod-le; — und da sèmtertja, tàmpatam, tùpatam; weit von — daleč odtód; von — aus odtód.
hierämtlich tega úrada, (tourádən).
hieramts *adv.* pri tem úradu, pri túkajšnjem úradu.
hieran *adv.* tù, na tem mestu; na tem, na to, nad tem.
Hierarchie *f.* duhóvska vlada, hierarhija.
hierarchiſch duhovskovládən, hierarhijski.
hierauf *adv.* na to; (auf dieſer Sache) na tem; potèm, potle, potlej.
hieraus *adv.* iz tega, iz te reči.
hierauſsen *adv.* tukaj zunaj. — vnè.
hierbei *adv.* pri tem, zraven. polèg.
hierein *adv.* v to, v tega, vanj.
hierfür *adv.* za to.
hiergerichtlich tega sodíšča, (tosódən).
hierher *adv.* sèm, sèmkaj, le-sèm, lès; **=wärts** *adv.* le-sèm. proti tej strani.
hierhin *adv.* tu sèm, k tej strani.
hierin *adv.* v tem, v tej reči. [žèle.
hierländiſch tozémski, iz domáče de-
hiermit *adv.* s tem.
hiernach *adv.* po tem, po tej: potlej, potèm.
hiernächſt, hierneben *adv.* tu zraven. tu blizu.
hiernieden *adv.* tù doli, na tem svetu.
Hieroglyphen *pl.* podobopisje. hieroglifi *pl.* [ski.
hieroglyphiſch podobopisən, hieroglit-
hierortig túkajšnji.
hierorts *adv.* tù, tukaj; tod.
Hierſein *n.* bivanje od. navzóčnost na tem mestu.
hierzu, hiezu *adv.* k temu.
hieſig túkajšnji.
Hift *m.* j. Hieſ.
Hilfe *f.* pomóč (-i), pripomóč (-i); zu — na pomóč! pomágaj! pomagájte! ohne fremde — samotéž; — leiſten pomóči (mórem), pripomóči: *impf.* pomágati.
Hilfeleiſtung *f.* pomóč (-i), pripomóč (-i), pripomáganje.
Hilferuf *m.* klic na pomóč, klic na pomagáj.
hilflos brez pomóči, zapuščen.
Hilfloſigkeit *f.* brezpomóčnost, zapuščénost.
hilfreich pomóčən, pripomóčen, pomagljiv.
Hilfs- pomóčni, pomóžni.
Hilfsamt *n.* pomóžni urad.

Digitized by Google

Hilfsarbeiter *m.* pomagáč, pomočník, pomóžni délavec.
Hilfsbeamte *m.* pomóžni urádnik.
hilfsbedürftig pomóči potrében.
Hilfsgeld *n.* denárna pomóč (-i).
Hilfsgenoſs *m.* pomočník; zavéznik.
Hilfsheer *n.* pomócna vojska, pomóžna vojska.
Hilfslehrer *m.* pomóžni učítelj.
Hilfsmacht *f.* pomóžna moč (-i).
Hilfsmittel *n.* pomóček, pripomóček.
Hilfsperſonale *n.* pomócno osébje.
Hilfsquelle *f.* pomócni vir, pomóček.
Hilfsſtich *m.* pomóžni vbód.
Hilfstruppe *f.* pomóžna éta; —n *pl.* pomócna vojska od. armáda.
Hilfszeitwort *n.* pomóžni glagol, pomóžnik.
Himbeer- malínov.
Himbeerabguſs *m.* malínovec.
Himbeerapfel *m.* malinčar.
Himbeere *f.* malína, málinica; *coll.* malínje.
Himbeerſaft *m.* malínovec, malínov [sok.
Himbeerſtrauch *m.* malínjak, malínov grm; *coll.* malinje, malínovje.
Himbeerwaſſer *n.* malínovica.
Himmel *m.* nebó; (Ort der Seligen) nebésa *pl.*, sveti ráj; (Himmelsſtrich) podnébje; dem ſei Dank hvala Bogú, Bog bodi zahváljen; um des Himmels willen za božjo voljo, za božji čas; der — ſei mein Zeuge Bog mi bodi priča; unter freiem — pod milim Bogom, pod milim nebom, na planem; beim — za Boga, pri živem Bogu; **Himmel-** nebni, nebésni; nebéški.
himmelan *adv.* proti nébu, kvišku.
himmelanſtrebend nebotičen.
himmeläugig modroók.
himmelberührend j. himmelanſtrebend.
Himmelbett *n.* póstelja z nebom.
himmelblau sinji.
Himmelbrand *m.* (*Verbascum thapsus*) lučnik, pápeževa sveča. [bés.
himmelentſproſſen neboróden, iz ne-
Himmelfahrt *f.* Vnebóhod; Marija — Vnebóvzetje Marije od. Marijino, Véliki Šmarén, Vélika Gospójnica, Vél. maša.
Himmelfahrtswoche *f.* Križev teden.
Himmelfarbe *f.* višnjeva bárva, sinjina.
himmelgeſandt iz nebés poslán.
Himmelgeſandte *m.* nebéški poslánec.
himmelhoch nebotičen, do neba visók; er iſt — neba se zadéva, zvezde klati.
Himmelreich *n.* nebésko kraljéstvo, nebésa *pl.*, nebéški ráj.
Himmels- nebni, nebésni; nebéški.
Himmelsachſe *f.* nebésna ós (-i).
Himmelsatlas *m.* nebovíd, nebokáz.
Himmelsbahn *f.* nebésna pot.
Himmelsbeſchreibung *f.* nebopísje, popís nebá.
Himmelsbewohner *m.* nebéščan.
Himmelsbogen *m.* nebésni oblók (obók).
Himmelsbote *m.* nebéški sél, nebéški poslánec.
Himmelsbraut *f.* nebéška nevésta od. zaróčnica.
Himmelsbürger *m.* nebéščan.
Himmelschor *m.* nebéški zbór.
Himmelserſcheinung *f.* nebésna prikázen (-i). [bés.
Himmelsferne *f.* daljina od. daljáva ne-
Himmelsfeſte *f.* nebésna trdina, nebésni stróp.
Himmelsgegend *f.* stran (-i) svetá.
Himmelsgewölbe *n.* nebésni oblók, nebésni svód.
Himmelsgleicher *m.* nebésni ravnik, polútnik.
Himmelsglobus *m.* nebésni globus.
Himmelsheer *n.* nebéška trума, nebéški tróp.
Himmelskarte *f.* nebovíd, nebokáz.
Himmelskönig *m.* nebéški kralj; =in *f.* nebéška kraljica.
Himmelskörper *m.* nebésno teló.
Himmelskreis *m.* nebésni krog.
Himmelskugel *f.* nebésna krogla.
Himmelskunde *f.* neboznánstvo; zvezdoznánstvo.
Himmelslicht *n.* nebéška luč (-i).
Himmelspforte *f.* nebéška vrata *pl.*
Himmelsraum *m.* nebésna prostornina, nebésa *pl.*
Himmelsſegen *m.* nebéški blagoslóv
Himmelsſpeiſe *f.* nebéška hrana, nebéška jéd (-i).
Himmelsſtrich *m.* podnébje.
Himmelsſtürmer *m.* nebobórec.
Himmelswagen *m.* nebéški voz, nebéška kola *pl.*; (der große Bär) véliki voz, véliki vozník, medved.

Digitized by Google

Himmelsweg *m.* nebéška pot, pot proti nebésom, pot v nebésa.

Himmelswonne *f.* nebéška slast (-í), rajsko vesélje.

Himmelszeichen *n.* nebéško známenje.

Himmelszirkel *m.* s. Himmelskreis.

Himmelthau *m.* srákona, srakonóga.

himmeltragend nebonósěn.

himmelwärts *adv.* kvišku, proti nebu.

himmelweit *adj.* silo velik; *adv.* neizmérno daleč.

himmlisch nebéški, božji.

hin *adv.* tja, tjàkaj; — werden pogíniti, proč biti (sem), preminíti (-mínem); — und her sèmtertja, tàmpatam, tupatam, tod in tamkaj, kjekód; — und her denken premíšljati, razmíšljati; — und her führen prevájati, vóditi semtertja; — und her gehen izprehájati se.

hinab *adv.* doli, tja doli, navzdól.

hinabbringen doli prinésti (-nésem); *impf.* — prinášati; doli správiti.

hinabfallen doli pasti (padem), *impf.* — pádati.

hinabgleiten zdŕkniti, izpoddŕkniti, spólzniti (se).

hinablassen spustiti, *impf.* spúščati.

hinabrollen *tr.* kotáti, valíti s ...; skotáti, zvalíti s ...; *intr.* doli kotáti se.

hinabschlucken pogóltniti, požréti; *impf.* požírati, goltáti.

hinabwärts *adv.* navzdól, z vrha doli.

hinabwerfen doli vreči (vržem), *impf.* doli métati (méčem).

hinan *adv.* gori, tja gori; den Berg — v breg, v reběr, navkréber; in der Zstzg. mit Zeitwörtern pri-, vz-.

hinauf *adv.* gori, tja gori, kvišku; den Berg — v breg, navkréber.

hinaufarbeiten sich skópati (skópljem) se, spláziti se, vzkobacáti.

hinaufbegeben sich gori iti (idem, grem); gori priti, stópiti.

hinaufbinden privézati (-véžem), *impf.* privezovati na kaj.

hinaufbitten prósiti koga, naj pride gori, gori povábiti.

hinaufblicken kvišku poglédati, gori se ozréti; *impf.* pogledovati kvišku, gori se ozírati.

hinauffliegen kvišku letéti; vzletéti.

hinaufgehen gori iti (idem, grem), hóditi; (vom Preise) poskóčiti, *impf.* rasti (rastem).

hinaufklettern plézati na ..., gori plézati; splézati, spláziti se.

hinauftransformieren (bei der Elektr.) pretvárjati na jačje toke.

hinaufwärts *adv.* gori.

hinaufziehen gori potégniti, zvleči, *impf.* potegovati, potézati.

hinaus *adv.* vùn, tja vùn.

hinausbegeben sich iti (idem, grem) vùn; izíti (-ídem).

hinausführen vùn péljati (péljem).

Hinausgabe *f.* izdávanje, izdája.

hinausgeben izdáti, *impf.* izdájati.

hinausgehen vùn iti (idem, grem); izíti (-ídem).

hinausjagen vùn zapodíti, izpodíti, izpókati.

hinausmachen sich správiti se vùn, pobráti (-bérem) se.

hinausschaffen vùn správiti, izgnáti (-žénem), iztírati.

hinausschauen vùn glédati; — zum Fenster skozi okno glédati.

hinausziehen vùn vleči, vláčiti; izvléči, izdréti (-dérem), potégniti iz...; *impf.* potézati iz ...; *fig.* odlášati, zavlačevati, zatézati.

hinbauen sezídati, kàm postáviti.

hinbegeben sich tja iti (grem, idem), tja odpráviti se.

hinbestellen tja naročíti, ukázati (-kážem); tja pozváti (-zóvem) (koga).

hinbetten sich tja postláti (-stéljem) si, *impf.* postíljati si.

Hinblick *m.* poglèd, ozír; mit — auf ... gledé na ..., z ozírom na ...

hinblicken poglédati, ozréti se tja; *impf.* pogledovati, ozírati se.

hinbringen tja prinésti, *impf.* prinášati; (Zeit, Jahr) preživéti, prebíti (-bíjem); die Zeit mit Spiel, Gesang, Schlaf ꝛc. — čas preigráti, prepéti (-pójem), prespáti (-spím)

hinbrüten zamíšljen biti (sem), túhtati; —d sitzen, hocken ždeti (ždím), čeméti.

Hinderer *m.* ovirávěc, zadrževávěc, napótnež.

Digitized by Google

hinderlich ovírən, ovirajóč, napótən, zadrževálən, zadržljiv; — sein ovírati, zadrževati, na poti biti (sem).

hindern ovírati, opovírati, zavírati, zadrževati, préčiti, napótje délati; zadržati (-im), zabrániti.

Hindernis *n.* zadržek, ovíra, opovíra, zavíra, napóta, ovirek, opovirek, napótje, zapréka.

Hinderung *f.* zapréka, zabrána, zabranitév, ovíra, zadržba.

hindeuten pokázati (-kážem) na ..., *impf.* pokazovati na ...

Hindeutung *f.* pokáz, namig.

Hindin *f.* košúta.

hindorren sušíti se; posušíti se, usehniti (-sáhnem); *impf.* usíhati.

hindrängen sich tja se riniti, gnesti (gnetem) se, tíščati (tiščím), pritiskati; pritisniti tja.

hindurch *adv.* skoz, tja skoz; durchs Feld — prek polja, črez polje; die Nacht, den Tag — vso noč, ves dan.

hindurchbrechen predréti (-dérem), *impf.* predírati.

hineilen tja hitéti, páščiti se, podvízati se.

hinein *adv.* noter, tja noter, v ...

hineinarbeiten sich zakópati (-kópljem) se v ..., zadélati se v ...

hineinbegeben sich noter iti (idem, grem); vníti (vnidem).

hineinbeißen vgrizníti.

hineinbringen vnésti (-sem), prinésti v ...; *impf.* vnášati, prinášati v ...

hineindenken sich v duhu ob. mislih se prestáviti v ..., se postáviti v ...

hineinfahren péljati (peljem) se v ...; (m. d. Hand) poséči (-sézem), poségniti.

hineinfinden sich razbráti (-bérem), izvédeti (izvém) se.

hineingehen vníti (vnídem), iti (grem, idem) v ...

hineingreifen seči (sežem), ségniti; *impf.* ségati v ...

hineinjagen vgnáti (vžénem), spoditi v ...; *impf.* vgánjati.

hineinkommen priti (pridem), *impf.* prihájati noter, v ...

hineinlangen seči (sežem), *impf.* ségati v ...

hineinlaſſen pustíti. *impf.* púščati v ...

hineinlaufen teči v ...; pritéči, *impf.* pritékati v ...

hineinlocken vábiti v ...; privábiti, zmámiti v .... — noter.

hineinrinnen curéti, curljáti, teči v .., — noter.

hineinſchaffen správiti, *impf.* správljati v ..., — noter.

hineinſchicken poslátі (pošljem), *impf.* pošíljati v ..., — noter.

hineinſchieben zaríniti, potisniti v ...

hineinſchlagen zabíti (-bijem). *impf.* zabíjati v ...

hineinſtecken vtekníti (-táknem), *impf.* vtíkati v ...

hineinſtehlen sich prikrásti (-krádem) se, zmúzati se v ...

hineinſtoßen poríniti, súniti, pehniti (páhnem); *impf.* porívati, suváti v ...; (ein Schwert) zabósti (-bódem), zapíčiti: *impf.* zabádati v ...

hineinſtürzen telébniti, lópniti, trésniti v ...

hineintreiben vgnáti (-žénem), *impf.* vgánjati.

hineinwagen sich úpati si, drzníti se iti v ..., — noter.

hineinwärts *adv.* noter, proti nótranji strani.

hinfahren tja péljati (péljem) se; *fig.* preíti (-idem), miníti (minem).

Hinfahrt *f.* vožnja tja.

hinfallen pasti (padem), telébniti (na tla); —be Krankheit f. Fallſucht.

hinfällig razpadljiv, minljiv, prhljiv, izginljiv; padav; neosnován, slàb.

Hinfälligkeit *f.* razpadljívost, minljivost, prhljívost.

hinfort *adv.* zanapréj, v prihódnje, nadálje.

hinführen tja péljati (peljem); tja odpéljati.

Hingang *m.* odhòd, hod tja; *fig.* smrt (-i), odhòd v večnost.

hingeben dati, podáti, izročiti; *impf.* dajáti, podájati, izróčati; sich — predáti se, izročiti se, izročiti svoje življénje; *impf.* izróčati se, darovati se.

Hingebung *f.* vdánost; izročitév.

hingegen *adv.* pàk, naspróti.

hingehen tja iti (grem), oditi (-idem); *impf.* odhájati; *fig.* umréti, *impf.* umí-

Digitized by Google

rati; (verfließen) preiti (-idem), potéči (-téčem); *impf.* prehájati, potékati; etwas — laſſen dopustíti, *impf.* dopúščati kaj, ne brániti česa; es mag — naj bo, naj velja; —de Reihe tja tekóča vrsta.

hingehören tja spádati, tja šteti (štejem) se.

hingelangen tja dospéti, dojti (dojdem); *impf.* dospévati, dohájati.

hingerathen tja priti (pridem), zaíti, auch zajti (zaídem, zajdem).

Hingerichtete *m.* usmrčenik.

Hingeſchiedene *m.* umfli, umrlec, rajni, rajnik, pokójnik.

hinhalten tja držati (držím); die Hand — moliti, prožiti; pomolíti roko; (aufhalten) zadržati, *impf.* zadrževati, muditi, za nos vóditi.

hinheften pripéti (-pnèm), *impf.* pripénjati; (d. Blick) upréti, *impf.* upírati.

hinhelfen tja pomóči (-mórem), *impf.* pomágati. [niti.

hinhuſchen tja smúkniti, šiniti, púh-

hinken šépati, šantáti, švedráti, plántati, šantúcati, hromátati. [nje.

Hinken *n.* šépanje, šantánje, švedrá-

hinkend šépav, šepast, šántav, plantav; kruljav.

Hinker *m.* šépavec, šántavec, plántavec; krúljavec.

hinkommen tja priti (pridem), prispéti; *impf.* prihájati, prispévati.

Hinkunft *f.* prihòd, dohòd; in — v prihódnje, prihódnjič.

hinlangen pomoliti, podáti; *impf.* pomáljati, podájati; *intr.* (nach etwas) seči (sežem), poséči; *impf.* poségati; (bis zu etwas) doséči, *impf.* doségati; (hinreichen) dovolj biti (sem), zadostovati.

hinlänglich *adi.* zadóstən, dovóljən, zadostoválən; *adv.* dosti, zadósti, dovólj.

Hinlänglichkeit *f.* zadóstnost, dovóljnost.

hinlehnen naslóniti, prislóniti; *impf.* naslánjati, prislánjati.

hinleiten, hinlenken napéljati (napéljem), obŕniti, kréniti; *impf.* napeljevati, obráčati.

hinmachen ſich napráviti se tja, iti tja, kréniti tja; *impf.* naprávljati se tja.

Hinmarſch *m.* hod tja; auf dem —e gredóč tja, potujóč tja.

hinmehmen pomoríti.

hinnehmen prejéti (prejmem), vzéti (vzámem); *impf.* prejémati.

hinneigen ſich nágniti se, naklóniti se; *impf.* nagíbati se, naklánjati se.

Hinneigung *f.* nágnjenje, naklónjenost.

hinnen *adv.* von — odtód.

hinpflanzen tja posadíti, tja zasadíti; *impf.* posájati, zasájati.

hinraffen pobráti (-bérem), pográbiti; *impf.* pobírati.

hinreichen zadostovati, zadósti biti (sem); dotégniti.

hinreichend zadóstən, dovóljən.

Hinreiſe *f.* pot tja; auf der —e potujóč tja.

hinreiſen tja potovati.

hinreißen zgrábiti, popásti (-pádem), prevzéti (-vzámem); *impf.* prevzémati, zamíkati.

hinreißend vnemálən, zanosít.

hinrichten tja obŕniti, naravnáti, namériti; *impf.* obráčati, naravnávati, namérjati; (einen Miſſethäter) ob življénje dejáti (dém, dénem), usmrtíti; *impf.* ob življénje dévati; (enthaupten) obgláviti, ob glavo dejáti, glavo komu vzéti (vzámem); *impf.* ob glavo dévati; (henken) obésiti, *impf.* obéšati; (mit Pulver und Blei) ustrelíti; (zugrunde richten) pogubíti, ugonobíti, upropástiti, pokončáti, uníčiti; *impf.* pogúbljati, ugonábljati, uničevati.

Hinrichtung *f.* usmrtítev, usmŕtba, usmrčénje, obglávljenje, obéšanje; ugonobítev.

Hinrichtungsplatz *m.* moríšče.

hinſchaffen tja správiti, *impf.* tja správ ljati.

hinſchreiben umréti (umrèm, umŕjem), zamréti, preminíti; *impf.* umírati, zamírati.

Hinſchreiben *n.* smrt (-i), selítev (v večnost).

hinſchicken tja posláti (pošljem), *impf.* tja pošíljati.

hinſchleppen tja vleči; ſein Leben — revno —, bedno živéti.

hinſchreiben zapísati (-píšem), *impf.* zapisovati.

Digitized by Google

hinſchwinden ginīti, sehníti(sáhnem), véniti, gubíti se; (von der Zeit) hitéti, potékati, minévati.

hinſehen tja glédati, tja zreti. [si.

hinſehnen ſich tja hrepenéti od. želéti

Hinſicht *f.* ozír, poglèd; mit — darauf z ozírom na to, gledé na to.

hinſichtlich *adv.* z ozírom na ..., gledé na ..., gledé tega.

hinſinken zgrúditi se, zvŕniti se.

hinſtellen tja postáviti, *impf.* tja postávljati.

hinſterben umréti (umrèm, umŕjem), *impf.* umírati.

hinſteuern tja kŕmiti, tja krmáriti, tja kormániti.

hinſtreben tja težíti, prizadévati si.

hinſtrecken tja moliti; tja pomolíti; (zu Boden ſtrecken) ob tla vreči (vržem), tréščiti, zvalíti, zvŕniti, bútiti; (tödten) umoríti, ugonobíti.

hinſtürzen *intr.* zvŕniti se, zgrúditi se. zvalíti se, tja plániti.

hintan *adv.* nazáj, nazád; odzád.

hintangeben oddáti, iznebíti se česa, opustíti kaj; *impf.* oddájati, púščati.

hintanhalten ustáviti, ubrániti, odpráviti, odstraníti, odvŕniti; *impf.* ustávljati, odprávljati.

Hintanhaltung *f.* odvrnítev, odvrâčanje, ustavítev, odpráva.

hintanſetzen zapostáviti; *fig.* zanemáriti, vnemar pustíti; prezréti; *impf.* zapostávljati; zanemárjati, prezírati.

Hintanſetzung *f.* zanemárjanje, prezíranje; mit — von ne gledé na ..., brez ozíra na ...

hinten *adv.* zadaj, zadi, zad, vzadi; von — odzád, odzádaj; nach — nazád.

hintendrein *adv.* zatèm, potèm, nató.

hintennach *adv.* potlej, zatèm.

hinter *praep.* za; — einander zapóred, zaporédoma, drug za drugím, eden za drugím; ſich etwaš — die Ohren ſchreiben dobro zapómniti si kaj, v glavo vtísniti si kaj; in der Zigg. mit Zeitwörtern za-.

Hinter- zadnji; **=backe** *f.* rítnica, zádnjica, goza; **=bein** *n.* zadnja noga.

hinterbleiben zaostáti (-stánem), zastáti, ostáti za čim; *impf.* zaostájati, zastájati, ostájati za čim.

Hinterbliebene *m.* ostáli, zaostáli, zapuščénec.

Hinterbrett *n.* (am Pfluge) kozèlc, kozólec.

hinterbringen donésti (-nésem), skrivaj naznániti, ováditi; *impf.* donášati, skrivàj naznánjati.

Hinterbringer *m.* donašáč, donašávec, ovadník; **=in** *f.* donašávka, ovadnica.

Hinterbringung *f.* donášanje, donòs, ováda, skrivno naznanílo.

Hinterbug *m.* pregíb. [je.

hinterdrein *adv.* potlej, potèm, poznè-

Hintere *m.* rit (-i), zádnjica, goza, gózica.

hintere (der, die, das) zadnji, -a, -e; der Hinterſte najzádnji, poslédnji; das Vorderſte zu hinterſt kehren vse prevréči (-vržem), prevŕniti.

Hinterfleck *m.* opétek, opética.

Hinterfuß *m.* zadnja noga.

Hintergedanke *m.* skrita —, tajna misél (-i), primíslek.

hintergehen prevárіti, ukániti, prenoríti; *impf.* prevárjati, ukánjati. [ča.

Hintergehung *f.* prevára, ukána, zvijá-

Hinterglied *n. mil.* zadnja vrsta; *arith.* zadnji člen.

Hintergrund *m.* ozádek, ozádje; (eines Gartens) dno.

hinterhalb *praep.* za, zadi za; — des Berges za goró, zadi za goro, izza goré.

Hinterhalt *m.* podpóra, pomôč (-i); (im Kriege) zaséda, preža, zaléza; im —e liegen biti (sem) skrit v zasédi; ſich in den — legen skriti se (leči) v zasédo.

hinterhalten (vorenthalten) zadŕžati (-držim), pridŕžati; *impf.* zadrževati, pridrževati; (verhehlen) tajíti; utajíti, prikríti (-krijem); *impf.* prikrívati.

Hinterhand *f.* zapéstje, zaróčje; in der — ſein za roko biti (sem), zadnji biti.

Hinterhaupt *n.* tilnik, zatilnik, zatilèk, zaglávje.

Hinterhaupts-bein *n.* zatílnica, zatilna kost (-f); **=loch** *n.* zatílna rupa.

Hinterhaus *n.* zahíšje, zahíšni prizídek.

hinterher *adv.* poznéje, kesnéje; odzád; — gehen odzád iti (grem), za kom iti.

Digitized by Google

Hinterhirn *n.* zatilčni možgáni *pl.*
Hinterhof *m.* zadnje dvorišče.
Hinterkorn *n.* opremék.
Hinterland *n.* zalédje, ozádje.
hinterlaſſen zapustíti, *impf.* zapúščati; (vermachen) vóliti, izporočíti; *impf.* izporóčati.
Hinterlaſſene *m.* zapuščénec; *f.* zapuščénka.
Hinterlaſſenſchaft *f.* zapuščína.
Hinterlaſſer *m.* zapústnik; =in *f.* zapústnica.
Hinterlauf *m.* zadnji krak. [opética.
Hinterleder *n.* (am Schuh) opétnica,
hinterlegen položíti, v hrambo dati.
Hinterleger *m.* položník, deponent.
Hinterlegung *f.* položítev.
Hinterleib *m.* zadék.
Hinterliſt *f.* kovárstvo, lokávstvo, lokávščina, prevára, prekánjenost.
hinterliſten prevárіti, okániti, opeháriti; *impf.* prevárjati.
hinterliſtig lokáv, kovárən, zvit, prekánjen, zvijáčen.
Hinterliſtigkeit *f.* lokávost, kovárnost, zvitost, prekánjenost.
Hintermann *m.* zádnjik, poslédnjik.
Hinternaht *f.* zadnji šív.
hinterrücks *adv.* (rückwärts) odzád za hrbtom; (hinterliſtigerweiſe) iz prevára, po zvitosti; (heimlich) skrivàj, na tihem.
Hinterſaſſe *m.* bajtar, kajžar, kočar.
Hinterſatz *m.* j. Nachſatz.
hinterſte (der, die, das) najzádnji, -a, -e, poslédnji.
Hintertheil *m.* (*n.*) zadnji del, zadnji konéc; (des Thieres) zadék; (am Wagen) zadnja préma, zadnji del; (am Schiffe) (zadnja) krma.
Hintertreffen *n.* zadnja vojska.
hintertreiben ubrániti, odvrníti, opovréti, ovréči (-vŕžem), podréti (-dérem); *impf.* odvrâčati, opovírati, podírati.
Hinterwald *m.* zagórje.
Hinterwäldler *m.* zagórec, zagorjánec.
hinterwärts *adv.* (nach hinten zu) nazáj, nazád; (von hinten) odzád, od zadaj.
Hinterzeug *n.* podrépnica.
hinthun dejáti (dénem, dem), položíti; *impf.* dévati, polágati; (verthun) zaprávіti, *impf.* zaprávljati. [svetá.
Hintritt *m.* odmrétje, odhòd s tega
hinüber *adv.* tja črez, tja prek, na oni kraj, na ono stran, na ono plat; in der Zſtzg. mit Zeitwörtern pre-.
hinüberblicken tja črez poglédati; *impf.* tja črez pogledovati.
hinüberbringen črez správiti, prenésti; *impf.* črez správljati, prenášati.
hinüberfahren prepéljati (-péljem) se, prevésti (-vézem) se; *impf.* prepeljávati se, prevážati se.
hinüberführen prepéljati (-péljem), prevésti (-védem); *impf.* prepeljevati, prevájati.
hinüberhelfen na óno stran pomóči (-mórem), *impf.* — pomágati.
hinüberkommen priti (pridem) črez, na óno stran; *impf.* prihájati črez.
hinübertragen prenésti —, *impf.* prenášati črez, na óno stran.
hinüberwagen ſich úpati si črez, drzníti se črez, na ono stran.
hinunter *adv.* doli, tja doli, navzdól; in Bezug auf die Zuſammenſetzungen mit Zeitwörtern ſ. hinab und die damit zuſammengeſetzten Zeitwörter.
hinunterfahren navzdól —, doli péljati (péljem) se.
hinunterſpringen doli skóčiti.
hinuntertrinken iz-, popíti (-píjem).
hinunterwärts *adv.* doli, navzdól.
hinwärts *adv.* tja, tjákaj.
Hinweg *m.* pot tja; auf dem —e tja gredóč, tja gredé.
hinweg *adv.* proč, vstrán, nastrán, strani, s poti, v kraj; — von hier správi se odtód, pobéri se odtód: in der Zſtzg. mit Zeitwörtern od-, u-.
hinwegbegeben ſich odíti (-ídem), odríniti, správiti se; *impf.* odhájati. správljati se.
hinwegbeißen odgrízniti.
Hinwegnahme *f.* odvzétje, odvzétek.
hinwegnehmen odvzéti (-vzámem), *impf.* odjémati (-jémljem), odvzémati.
hinwegraffen ſ. hinraffen.
hinwegſehen ſich über etw. ne glédati na kaj, ne márati česa, ne spotíkati se nad čim.
hinwegwehen odvéti (-véjem).
hinwegziehen odtégniti, *impf.* odtegovati; *intr.* preséliti se, odíti (-ídem): *impf.* preseljevati se, odhájati.

Digitized by Google

hinweiſen kázati (kažem) na kaj; pokázati, *impf.* pokazovati na kaj.

hinweiſend kazálen.

Hinweiſung *f.*, unter — auf ... kazáje na ..., kažóč na ...

hinwelken véniti (venem), sehníti (sáhnem).

hinwenden tja kréniti, obŕniti; *impf.* obráčati.

hinwerfen tja vreči (vržem), zagnáti (-ženem), bútiti; *impf.* métati (méčem), zagánjati; etwas auf Papier — načŕtati, naglo napísati (-pišem) kaj; ein Wort — podtekníti (-táknem), oméniti besédico; ſich — zavaliti se, zvŕniti se na tla; ſich auf die Knie — poklékniti, pasti (padem) na koléna (pred koga).

hinwieder *adv.* zopet (spet), iznóva.

hinwirken auf etwas delovati na kaj.

hinwürgen dáviti, dušíti; podáviti, podušíti.

hinzielen mériti; namériti.

hinzu *adv.* k temu; in der Zſſzg. mit Zeitwörtern pri-, do-.

hinzuaddieren prištéti (-štéjem), *impf.* prištévati.

hinzubrocken pridrobíti, *impf.* pridrábljati.

hinzudringen pritísniti, privréti, pridréti (-dérem); *impf.* pritiskati, privrévati, pridírati.

hinzufügen pristáviti, dostáviti, dodáti, pridéti (-dénem); *impf.* pristávljati, dodájati, dodévati, pridévati.

Hinzufügung *f.* pristávek.

Hinzugabe *f.* dodátek, pridatek.

hinzugießen pri-, doliti (-lijem); *impf.* prilívati, dolívati.

hinzulaſſen pripustíti, *impf.* pripúščati.

hinzulaufen pritéči, priletéti; *impf.* pritékati, priletávati.

hinzulegen doložíti, priložíti; *impf.* dolágati, prilágati.

hinzuſchleichen pripláziti se, primúzati se, prikrásti (-krádem) se.

hinzuſchütten prilíti (-lijem), doliti; *impf.* prilívati, dolívati; (trdčeneč) prisúti (-spèm); *impf.* prisípati (-sípljem).

hinzuthun pridejáti (-dénem, -dém), *impf.* pridévati.

hinzutreiben prignáti (-ženem), *impf.* prigánjati.

hinzutreten pristópiti, *impf.* pristópati.

Hinzutritt *m.* pristòp.

hinzuwerfen privréči (-vržem), *impf.* primétati (-métam).

hinzuzahlen pri-, dopláčati; *impf.* priplačevati, doplačevati.

hinzuzählen prištéti (-štéjem), doštéti; *impf.* prištévati, doštévati.

hinzuziehen privléči, pritégniti.

Hiobspoſt *f.* žálostni glas, otóžno oznanilo.

Hippe *f.* óblat, mlinec; (kleine Senſe) kosa, résnica; (Gartenmeſſer) vinjak, vinóraz, noraz, reznik, kosír; *fig.* smrtna kosa.

Hippenbäcker *m.* óblatar.

Hirn *n.* možgáni *m. pl.*; (Mark) mozèg; **Hirn-** možgánski.

Hirnentzündung *f.* vnétje možgánov.

Hirngeſpinſt *n.* izmíslek, izmišljáva, izmišljotina, blodnja.

Hirnhaut *f.* možgánska ópna; **-bruch** *m.* predòr možgánske ópne.

Hirnhöhle *f.* možgánska votlína.

hirnkrank na možgánih bolán.

Hirnlehre *f.* nauk o možgánih, možganoslóvje.

hirnlos brez možgánov; *fig.* budálast, bedast, nespámetèn.

Hirnloſigkeit *f.* budálost, nespámetnost.

Hirnmark *n.* mozèg.

Hirnſchädel *m.* črepínja, lobánja; *fig.* buča, betíca.

Hirnſchlag *m.* kap (-í) na možgánih.

Hirſch *m.* jelen; *dem.* jelénec, jelénček; **Hirſch-** jelénov, jelénski, jelénji.

Hirſchbock *m.* jelen samec, jelénšcak.

Hirſchbrunſt *f.* jelénji gòn, jelénovo rúkanje.

Hirſchfänger *m.* lovski nož; játagan.

hirſchfarben jelénast, jelénove barve.

Hirſchfleiſch *n.* jelénovo mesó, jelenína.

Hirſchgarten *m.* jelenják, košutnjak.

Hirſchgeweih *n.* jelénovi rogóvi *pl.*

Hirſchhaut *f.* jelénova koža.

Hirſchhorn *n.* jelénov rog.

Hirſchhorngeiſt *m.* jelénovec.

Hirſchjagd *f.* lov na jeléne.

Hirſchkäfer *m.* rogáč, kleščar.

Hirſchkalb *n.* jelénče (-ta).

Hirſchkuh *f.* košúta, jelénovka, jelénka.

Hirſchleder *n.* jelénje — , jelénsko usnje.

Digitized by Google

hirſchledern iz jelénjega od. jelénskega usnja. [žila.
Hirſchruthe *f.*, **Hirſchziemer** *m.* jelénova
Hirſchzunge *f.* jelénov jezik.
Hirſe *f.* prosó; (geſtampft) pšeno, phanje; (gekocht) kaša, jagliči *pl.*; **Hirſe-** prosén.
Hirſeacker *m.* prosišče.
Hirſebrei *m.* proséna kaša, jagliči *pl.*
Hirſebrot *n.* prosenják.
Hirſekorn *n.* prosó, proséno zrno.
Hirſemehl *n.* proséna moka.
Hirſeſtampfe *f.* stopa za prosó.
Hirſeſtroh *n.* prosénica, proséna slama.
Hirſetreter *m.* menč (mencà).
Hirt *m.* pastír; *dem.* pastirček; Gemeinde— črednik, varovčin; Kuh— kravár; Schaf— ovčár; Ziegen- kozár; Schwein— svinjár ɔc.; — ſein pasti, pastirjevati; **Hirten-** pastírski.
Hirtenamt *n.* pastírska služba, pastirstvo.
Hirtenbrief *m.* pastírski list.
Hirtenflöte *f.* pastírska piščál (-i), žvegla; *dem.* piščálka, žvéglica; auf der — blajen pískati, žvegláti.
Hirtengedicht *n.* pastírska pesém (-i), seljánka.
Hirtenhaus *n.* pastírska koča.
Hirtenknabe *m.* pastírček.
Hirtenleben *n.* pastírsko življénje, pastirjevánje; ein — führen pastirčevati, pastirjevati, pastiričiti.
Hirtenmädchen *n.* pastírica.
hirtenmäßig pastírski; *adv.* pastírski, pastírsko.
Hirtenpfeife *f.*, **Hirtenrohr** *n.* pastírska piščál (-i), trstenica, žvegla.
Hirtenſtab *m.* pastírska pálica, (krávala). [stvo.
Hirtenſtand *m.* pastírski stan, pastír-
Hirtentaſche *f.* pastírska torba, (baška, lavšek); *dem.* torbica; (Pflanze) plešec.
Hirtenvolk *n.* pastírji *pl.*
Hirtin *f.* pastírica; Kuh— kravarica; Schaf— ovčarica; Ziegen— kozarica; Gänje— gosarica ɔc.; — ſein pastiričiti, pastiričevati.
Hiſſe *f.* škripec, vitél.
hiſſen razpéti (-pnèm), razviti (-vijem); *impf.* razpénjati, razvíjati; s škripcem vzdigniti, *impf.* vzdigovati.
Hiſtorie *f.* zgodovína, povéstnica; (Erzählung) pripovédka.
Hiſtorienmaler *m.* zgodopísni slikar.
Hiſtoriker, Hiſtoriograph *m.* zgodovinar, povéstničar, zgodopísec.
hiſtoriſch zgodovínski, zgodopísen.
Hitzbläschen *n.*, **Hitzblaſe, Hitzblatter** *f.* mozólj, ogrc, ogorèc, prišč; *dem.* mozóljček, ogórček.
hitzblütig vročekŕvèn, vroče krví.
Hitzblütigkeit *f.* vročekŕvnost.
Hitze *f.* vročína; Glüh— žgalína, peklína, pekóča vročina; Sonnen— pripéka, prigrévanje; (Schwüle) sopárica, sparína; *fig.* (Eifer) ogénj, gorečnost, vnetost; (Zorn) srd, gnev, jeza; (Heftigkeit) náglica, sila.
hitzen greti, toplíti, žariti, vročíno délati; razgréti, razžariti; (von der Sonne) žgáti (žgèm), peči (pečem), pripékati, prigrévati.
hitzig vroč, gorèk, gorkóten; žgóč, pekóč; *fig.* ognjén, goréč, vnet; (heftig) nagèl, silèn; —e Krankheit vročinska bolézen (-i), vročica, vročnica; —es Getränk močna pijáča; —es Eiſen razbéljeno železo; —er Kampf vroča od. huda bítka; nidjt ſo — nikár tako naglo! le počási! polágoma! er wird gleich — precej mu zavrè, brž zraste; — antworten jezno odgovoríti, obrégniti se nad kom.
Hitzkopf *m.* vročeglávec, naglež, naglič, človek nagle jeze.
hitzköpfig vročeglàv, vročegláven, nagèl, silèn, nagle jeze.
Hitzmeſſer *m.* gorkomèr.
ho! *interi.* ho!
Hobel *m.* skobelj, stružec, strugálnik, (oblič); (ein großer —) rogljač.
Hobelbank *f.* skóbeljnik, strúžnica.
Hobeleiſen *n.* strúžno železo.
hobeln skóbljati, strúgati, (óblati); oskóbljati, ostrúgati, (poóblati); *fig.* gláditi, likati.
Hobelſpan *m.* stružek, ostrúžek; *coll.* ostrúžina, ostrúžki *pl.*, (óblanje, óblanci *pl.*).
Hoboe *f.* ſ. Hautbois.
hoch visók; hohes Waſſer velika voda; hohe Meſſe vélika maša; hohes Feſt véliki praznik; hohe See široko morje,

odpŕto morje; es ist hohe Zeit čas je, že davno je bil čas, poslédnji čas je; im hohen Grade zeló, močnó, jako, silno; — und theuer schwören rotíti se, pridúšati se; etwas — aufnehmen v velíko část šteti (štejem) si kaj; Hoch! slava! in Zstzgn.: pre-, prav, jako.

hochachtbar prespoštován, visóko cenjen, velecénjen, velespoštován.

hochachten zeló od. močno číslati, spoštovati, céniti, častíti.

Hochachtung *f.* velíko —, visóko spoštovánje, číslanje.

hochachtungsvoll *adv.* z velíkim spoštovánjem.

Hochaltar *m.* véliki oltár.

Hochamt *n.* vélika maša.

hochansehnlich veleuglédĕn, prečastít, prespoštován.

hochästig visokovéjĕn, visokovéjnat.

Hochbau *m.* vrhutálna stavba.

hochbegabt bogáto obdarován; *fig.* zeló nadárjen.

hochbeinig nogàt, visokonòg, dolgonòg.

hochbejahrt jako stár, zeló prilétĕn.

hochberühmt veleslávĕn, preslávĕn, preimenítĕn, slovèč.

hochbetagt s. hochbejahrt.

Hochblatt *n.* ovŕšni list.

Hochdero Vaš, Njih, Njegòv.

hochdeutsch visokonémški.

Hochdruck *m.* visóki tlak.

Hochebene *f.* visóka raván (ravní), — planóta.

hochedel visokoplemenit, prežláhtĕn.

hochedelgeboren preblagoródĕn, visokoródĕn; Euer Hochedelgeboren preblagoródni gospód, Vaše preblagoródje.

hochehrwürdig prečastít, velečástĕn, prečastítljiv, prečástĕn.

hocherfreut ves vesél, jako vesél.

hocherhaben vzvíšen.

hochfahrend prevzétĕn, napíhnjen.

Hochfläche *f.* gorska planóta, gorska raván (ravní).

hochfliegend visokoletèč.

Hochflut *f.* visóka plima; povódĕnj (-i).

hochfürstlich knéževski; —e Gnaden svetli knez.

hochgeachtet visóko spoštován, velecénjen.

hochgebildet veleizobrážen.

Hochgebirge *n.* visóko goróvje, planína.

Hochgebirgssee *m.* planínsko jezéro.

hochgeboren visokoródĕn; Euer Hochgeboren visokoródni gospód, Vaše visokoródje.

hochgeehrt prečastít, velečastít, prespoštován.

hochgelobt zeló hvaljen, velehváljen.

hochgepriesen visóko slavljen, veleslávljen.

Hochgericht *n.* moríšče.

Hochgesang *m.* visóka pesĕm (-i), slavospèv.

hochgesinnt visokomíseln, visokodúšĕn.

hochgespannt jako napét, z velíko napétostjo.

hochgestellt visòk, na visóki stopnji stojèč.

hochgewaltig preoblástĕn.

hochhalsig dolgovrátĕn, dolgovràt.

hochhalten spoštovati, visóko číslati od. céniti.

hochheilig presvét.

hochherzig blagosŕčĕn, blagodúšĕn; velikosŕčĕn, velikodúšĕn.

Hochherzigkeit *f.* blagodúšje, blagosŕčje; velikodúšnost, velikosŕčnost.

Hochholz *n.* vrhovína, vrhóvje.

hochinteressant velezanimìv.

Hochland *n.* višávje, visóke goré *pl.*

Hochländer *m.* gorénjĕc, gorjánĕc.

höchlich *adv.* jako, zeló, močnó.

hochlöblich preslávĕn, veleslávĕn.

Hochmuth *m.* napùh, prevzétnost, ošábnost, oholóst.

hochmüthig napúhnjen, napíhnjen, prevzétĕn, ošábĕn, ohól; — sein prevzetovati.

Hochmüthige *m.* prevzétnik, prevzétnež, ohólež, napíhnjenĕc, ošábnik; *f.* prevzétnica, ošábnica.

Hochofen *m.* plavž.

Hochplateau *n.* s. Hochebene.

hochpreisen slavíti, poveličeváti.

Hochpriester *m.* véliki duhóvnik, véliki mašnik; =amt *n.* véliko duhóvništvo, služba vélikega duhóvnika, duhóvsko poglavárstvo.

hochroth zarípljen, zarípĕl, živo rdèč.

hochschätzen zeló spoštovati, číslati, céniti.

Hochschätzung *f.* visóko spoštovánje, visóko číslanje.

hochschenkelig visokostegnàt, visokobedràt.

Digitized by Google

Hochschule *f.* vseučilíšče, visóka šola.
hochschulterig visokoplèč, visokopléčat.
hochschwanger blizuporódna, blizu poróda.
hochselig rajni, *(subst.)* rajnik, slávnega spomina.
Hochsinn *m.* visokodúšje, blagodúšje.
hochsinnig visokodúšen, blagodúšen, visokomíseln.
Hochsitz *m.* prestol, prestólje.
Hochspannungsleitung *f.* (bei d. Elektr.) jako napét tokovòd, tok z velíko napétostjo.
höchst *adv.* zeló, prav zeló, jako; —e (der, die, das) najvíšji; —e Zeit skrajni od. zadnji čas; in Zssgn. pre-.
hochstämmig visokodébeln.
Hochstapler *m.* baháški slepár.
höchstbesteuerte *m.* najvíšji obdáčenec.
höchstbetrag *m.* najvíšji znesék, največji znesék.
höchsteigen svoj. lastèn.
höchstens *adv.* kvéčjemu, največ.
höchstgnädig premílostljiv.
höchstgütig predobrótljiv.
Hochstift *n.* stólnica.
Hochstoß *m.* sunèk kvíšku.
hochtrabend šopírèn, napúhnjen, ošábèn. nadút.
hochverdient velezaslúžen.
Hochverrath *m.* veleizdája.
Hochverräther *m.* veleizdajávec, veleizdájnik. [gòzd.
Hochwald *m.* visóki gòzd, visokoplódni
Hochwasser *n.* povódènj (-i).
hochwichtig prevážen, velevážen, preimenitèn.
Hochwild *n.* vélika divjáčina.
hochwipfelig visokovŕh.
hochwohlgeboren preblagoróden; Euer Hochwohlgeboren Vaše preblagoródje, Vaša veleblagorodnost, preblagoródni gospod.
Hochwürden, Euer — prečastíti, prečástni od. velečástni gospod.
hochwürdig prečastít, prečastítljiv; das Hochwürdige, das Hochwürdigste sveto Rešnje Teló (-lésa).
Hochzeit *f.* svatba, ženitnina, ženitvovánje, pir, gostovánje; auf der — sein svatovati, pirovati, v svatih biti (sem); zur — gehen v svate iti (grem).
hochzeitlich svátovski, svatben, ženitvovánjski, pírovèn. [rovni.
Hochzeits- svátovski, ženítbeni, pí-
Hochzeitsanführer *m.* starejšína.
Hochzeitsbett *n.* svátbena póstelja.
Hochzeitsbitter *m.* zovčín, pozavčín, pozóvič.
Hochzeitsfeier *f.* svatba, svátovščina, pirovánje.
Hochzeitsgast *m.* svat, gostovánjščak; (ein ungeladener) prežar, voglár, šeškar.
Hochzeitsgeschenk *n.* svátbeno darílo, svátbeni dar.
Hochzeitsgewand *n.* svátbeno oblačílo, svátovska obléka.
Hochzeitskranz *m.* svátovski venèc.
Hochzeitskuchen *m.* svátbeni koláč. (in Stmk. bosman). [ščaki.
Hochzeitsleute *pl.* svatje, gostovánj-
Hochzeitslied *n.* svátovska pesèm (-i).
Hochzeitsmahl *n.* svátbeni obèd, pir, svátbeno gostovánje, svatovánje.
hochzeitsmäßig svátovski. [ka.
Hochzeitsmutter *f.* teta pri svatbi, svat-
Hochzeitspaar *n.* ženin in nevésta, (novici *pl.*).
Hochzeitsvater *m.* oče starejšína.
hochzuverehrend prespoštován, zeló spoštován.
Hocke *f.* stavèk, razstávka; (e. größere) kopa, kopíca; krošnja; die Garben in —n setzen snope stávkati od. v kopo (kopíco) dévati; einen auf die — nehmen koga na hrbèt, štuporámo zadéti (-dénem) od. vzéti (vzámem), opŕtiv vzéti koga.
hocken Garben snopje stávkati, razstávljati, v kope dévati; *intr.* (kauern) čepéti, tíčati (tičím), kúčati (kučím); (niederhocken) počéniti. *impf.* počépati.
Höcker *m.* grba, grbína.
höckerig grbav, grbast, grbínast.
Höckerige *m.* grbavèc, grbèc.
Höckerjahn *m.* grbáč.
Hockstellung *f.* počépni ustòp.
Hode *f.* modo, *pl.* moda; e. Thiere die — ausschneiden kopíti živál.
Hodenbruch *m.* kila; am — leidend kilav, putav. [nik.
Hodensack *m.* mošnja, modnják, módhof *m.* dvòr, dvoríšče, borjáč; (um den Mond) obstrét (-i), kolobár, krog;

Digitized by Google

(Meierhof) pristáva; **Hof-** dvorni, dvorski.

Hofagent *m.* dvorni opravník.

Hofamt *n.* dvorni urád.

Hofbeamte *m.* dvorni urádnik.

Hofbediente *m.* dvorni služábnik.

Hofbrauch *m.* dvorska naváda od. šega.

Hofburg *f.* dvòr, prestólni grad; **=wache** *f.* dvorska —, dvorna straža.

Hofcommiſſion *f.* dvorna komisija.

Hofdame *f.* dvorjánka.

Hofdecret *n.* dvorni dekrét.

Hofdienſt *m.* dvorska od. dvorna služba.

hoffähig sposóben za dvor, kdor ima pri dvoru pristòp.

Hoffart *f.* gizda, gizdávost; napùh.

hoffärtig gizdàv, gizdáven; napúhnjen; — ſein gízdati se, gízditi se.

Hoffärtige *m.* gizdalín, gizdávec, gizdáč; *f.* gizdávka.

hoffen úpati, nádejati se; (erwarten) čákati, pričakovati, zanášati se na kaj; ſicher — v svesti si biti (sem) česa.

hoffentlich *adv.* upam, úpati je, da..., bržkone, najbrž.

Hoffer *m.* úpavec; pričakovávec.

Hoffnung *f.* up, úpanje, nada, nádeja; (Erwartung) pričakovánje; ſich — machen auf etwaš zanášati se na kaj; in der — ſein noséča, košáta biti (sem); die — iſt zu Waſſer geworden up je po vodi splaval.

hoffnungslos obúpen, brezúpen, brez upa, brez nade. [úpnost.

Hoffnungsloſigkeit *f.* obúpnost, brez-

hoffnungsvoll nadepóln, poln nade, poln úpanja.

Hoffrau *f.* dvorska gospá, dvorjánka.

Hoffräulein *n.* dvorska gospodična.

Hofgericht *n.* dvorno sodíšče.

Hofgeſinde *n.* dvorska družína, dvórniki *pl.*

Hofhaltung *f.* dvorjánstvo, dvòr.

hofieren dvoríti, dvorovati; (ſchmeicheln) prilizovati se, prikupovati se, slíniti se, sladkáti se okoli koga.

Hofjäger *m.* dvorski lovec.

Hofjunker *m.* dvorjánič.

Hofkammer *f.* dvorna kómora.

Hofkanzlei *f.* dvorna pisárnica.

Hofkanzler *m.* dvorni kancelár.

Hofkaplan *m.* dvorni kaplán.

Hofkirche *f.* dvorna cerkèv.

Hofkriegsrath *m.* dvorni vojáški svèt.

Hoflager *n.* dvòr, dvorno stanovalíšče; ſein — halten dvorovati, stolovati.

Hoflehen *n.* dvorski fevd.

Hofleute *pl.* dvórniki, dvorjáni.

höflich vljúden, priljúden; dvorljiv.

Höflichkeit *f.* vljúdnost, priljúdnost; dvorljivost.

Höfling *m.* dvorján, pridvórnik.

Hofmann *m.* dvorján, dvorjánec, dvornik.

hofmäßig dvorski, dvorjánski.

Hofmeier *m.* dvorni pristávnik.

Hofmeiſter *m.* dvorni upràvnik; (Hauslehrer) domáči učítelj, odgojítelj.

Hofnarr *m.* dvorski norec od. pavliha.

Hofpartei *f.* dvorna stranka.

Hofplatz *m.* dvorni trg.

Hofprediger *m.* dvorni pridigar.

Hofrath *m.* dvorni svétnik; (Amt) dvorni svèt.

Hofraum *m.* dvoríšče, borjáč.

Hofrecht *n.* dvorska pravica.

Hofſchatzmeiſter *m.* dvorski blagájnik.

Hofſchranz *m.* podli pridvórnik.

Hofſecretär *m.* dvorni tajnik.

Hofſitte *f.* dvorska od. dvorna šega.

Hofſtaat *m.* dvor cesárski od. kraljévski, dvórništvo; (Hofleute) dvorjáni, dvorjánstvo.

Hofſtab *m.* dvorski štab.

Hofſtelle *f.* dvorna služba, dvorno oblástvo.

Hoftafel *f.* dvorna miza, dvorni obèd; dvorna deskà, — knjiga.

Haftheater *n.* dvorno gledíšče.

Hofthür *f.* dvoríšne duri *pl. f.*

Hofweſen *n.* dvorstvo, dvorjánstvo.

Hofzirkel *m.* dvorsko društvo od. kolo.

Höhe *f.* višáva, visočina, višína, visokóst; (ein Hügel) vrh, višek, vršína; in die — kvišku; in die — ſpringen poskóčiti, *impf.* poskakovati; ſich in die — richten zravnáti se, pokóncu se postáviti, (mit Anſtrengung) skolèhati se; in die — gehen (vom Preiſe) rasti; poskóčiti; in die — treiben gnati (žénem); povzdígniti.

Hoheit *f.* visokóst; — Gottes božje veličástvo; kaiſerliche — cesárska Visokóst.

Digitized by Google

Hoheitsrecht *n.* vladárska pravica.
Hohelied *n.* visóka pesẽm (-i), Salomónova pesem (-i).
Höhenlage *f.*, **Höhenſtand** *m.* višína.
Höhenmaß *n.* mera visokósti.
Höhenmeſſer *m.* višinomèr.
Höhenrauch *m.* čad, višávski dim.
Höhenunterſchied *m.* razlóček visokósti.
Hoheprieſter *m.* véliki duhóvnik; **=amt** *n.* véliko duhóvništvo, — duhóvstvo.
Höhepunkt *m.* vrh, višek, témenik.
höher višji; *adv.* više; **höhere Gewalt** presíla.
hohl votẽl, šupẽlj; (eingebogen) vbókẽl. uléknjen, vdŕt, žlámborast; (von der Stimme) votẽl, zamólkẽl; (von den Augen) vdŕt, upádẽl; —e Hand pest (-i). šaka; —er Weg sotéska, tésẽn (-í); die See geht — morje se je vzbúrkalo, morje žene velike valóve.
Hohl- votli; **=ader** *f.* votla žila, vélika privódnica.
hohläugig z vdŕtimi očmí, vdŕtih oči. upádlih oči.
Hohlbacke *f.* upádlo lice.
Hohlbeil *n.* teslo, tesla.
Höhle *f.* votlína, duplína, duplo, šupljina; (Erdhöhle) jama, špilja, nora; (des Wildes) luknja, brlòg; (Abgrund) brezno (brezdno, brezdẽn), udrtína.
Hohleiſen *n.* žlebílo, žlebáto dleto.
höhlen votlíti, dolbsti (dolbem), šúpljiti; izvotlíti, prevotlíti, izdólbsti.
Höhlenbär *m.* medved brlógar, medved jamar.
Höhlenbewohner *m.* jamar, jamnik, špiljar, dúpeljnik; **=in** *f.* jámarica.
Höhlenfluſs *m.* reka jámarica.
höhlenförmig jamast, špiljast.
Hohlgang *m.* podzémeljski hodník, podzémski svòd.
Hohlglas *n.* jámičasto steklo, vbóklo —. žlébasto steklo.
Hohlhand *f.* pest (-i), šaka.
Hohlheit *f.* vótlost, šupljost, praznost, puhlost.
Hohlkehle *f.* žlebič.
Hohlkehlhobel *m.* žlébičnik.
Hohlkopf *m.* puhloglávec; bedák.
Hohlkreiſel *m.* volk, brndalo, brunda.
Hohllinſe *f.* jámičasta leča.
Hohlmaſche *f.* votla petlja.
Hohlmaß *n.* suha mera, posodna mera.
Hohlmeißel *m.* žlébasto dleto, žlebílo. dolbílo, dolbáč.
Hohlnaht *f.* živi šiv.
Hohlraum *m.* votlína.
Hohlſaum *m.* živi rob. [cálo.
Hohlſpiegel *m.* vdŕto od. jámasto zr-
Höhlung *f.* votljénje, šúpljenje; votlína, šupljína; (ausgemeißelte —) dolbína; (durch u. durch gemacht) tuljáva.
Hohlvene *f.* vélika privódnica.
hohlwangig vdŕtih lic, suhih lic.
Hohlweg *m.* klanec, sotéska, tesẽn (-í): (zwiſchen hohen Felſen) predúh.
Hohlwurz *f.* (*Corydalis cava*) votlogomóljčasti petelínček.
Hohlziegel *m.* koréc, žlebnják, žlebnik, koritnik.
Hohlzirkel *m.* ostí *pl. f.*, šestílo za merílo votlín.
Hohn *m.* poróga, róganje, zasmehovánje, posmehovánje, zasrámba; einem — ſprechen rógati se, posmehovati se komu; zasramovati —, zasmehovati koga.
höhnen zasramovati, zasmehovati, sramotíti (koga), posmehovati se od. rógati se (komu).
Höhner *m.* zasmehovávec, sramotívec; **=in** *f.* zasmehovávka, sramotívka.
Hohngelächter *n.* zasmehovánje, posmehovánje, róganje.
höhniſch porogljìv, posmehljìv, zasmehljìv, zasramoválen.
hohnlachen posmehovati se (komu), rógati se (komu), zasmehovati (koga).
Hohnlachen *n.* zasmehovánje, posmehovánje, róganje.
Hohnlacher *m.* zasmehovávec, posmehovávec; **=in** *f.* zasmehovávka, posmehovávka.
Hohnrede *f.* porogljìvi govor.
Hohnſprecher *m.* j. Hohnlacher.
Hohnwort *n.* porogljíva od. zasmehoválna beséda.
hoho! *interi.* ohó!
Höker *m.* bránjevec, prekúpec; **=ei** *f.* branjárstvo, prekupčija, prekupovánje: **=in** *f.* bránjevka, prekupovávka.
hökern branjáriti, prekupovati.
hold vdán, naklónjen, nagnjen; (lieb-reich) mil, blag, ljubezniv, ljubẽk.

Digitized by Google

Hold *m.* (Unterthan) podložnik; (Bergholb) gornik, nagornják.

holdſelig blagomíl, ljubezniv. [vost.

Holdſeligkeit *f.* blagomílost, ljubeznivost.

holen etwaš iti (grem) po kaj, prinésti (-nésem) kaj; *impf.* hóditi po kaj, prinášati kaj; jemanden auf einem Wagen — po koga z vozom iti; — laſſen etwaš poslati (pošljem), *impf.* pošíljati po kaj; ſich Schläge — izteknîti (-táknem) jo, izkúpiti jo; ſich eine Krankheit — nalésti (-lézem) od. nakópati (-kópljem) si kako bolézen; Athem — dihati, sopsti (sopem), oddihovati si; Seufzer — vzdíhniti; *impf.* vzdihovati, stókati.

Holfter *f.* (Piſtolenbehältniš) tók.

holla! *interj.* àla! àlo! na noge! pokóncu!

Hölle *f.* pekèl; *fig.* ciucm die — heiß machen podkúriti komu; **Höllen-** peklénski.

Höllenangſt *f.* peklénski strah, neizrečéni strah. [něc.

Höllenbewohner *m.* peklénščak, peklé-

Höllenbrut *f.* peklénski rod, vražja zaléga, vražje pleme (-na).

Höllendrache *m.* peklénski zmaj.

Höllenfahrt *f.* hod —, pot v pekèl.

Höllenfeuer *n.* peklénski ogénj.

Höllenfürſt *m.* peklénski vladár.

Höllengeiſt *m.* peklénščak, peklénski od. hudi duh.

Höllenmacht *f.* peklénska oblást (-i).

Höllenmaſchine *f.* peklénski stroj.

Höllenpein *f.* peklénsko trpljénje.

Höllenpforte *f.* peklénska vrata *pl.*

Höllenreich *n.* peklénsko kraljéstvo.

Höllenſchlund *m.* peklénsko žrelo od. brezno.

hölliſch peklénski, vražji, zlódejski.

Holm *m.* holmec; otóček; (Querbalken) prečnik; *turn.* brádelnica, léstvenica.

Holper *m.* grbavína, grba, gruda.

holperig grbavínast, grbast, grudast, grudnat; nerávén.

holpern, der Weg holpert cesta je grbavínasta; (vom Wagen) drncati se, drkotáti (-ám, drkóčem), strésati se; spotikati se.

Holunder *m.* bezèg, bezgóvec; španjſcher — španski bezèg, lípovka; **Holunder-** bezgóv.

Holunderblüte *f.* bezgóvo cvetje.

Holunderholz *n.* bezgóv les, bezgovína.

Holunderſtrauch *m.* bezgóvec; *coll.* bezgóvje, bezgovína.

Holunderthee *m.* bezgóv čaj.

Holz *n.* lés; *coll.* lesovína; Brenn— drva *pl.*; grünes — sirovína; morſches — prhljád (-i), gnilád (-i); ein Scheit — poléno; *dem.* polénce; — ſpalten drva cépiti; Bau— fállen les sékati; Brenn— fállen drva sékati, drváriti; zu — werden lesenéti, drevenéti; zlesenéti, zdrevenéti; in Zſtzgn. mittelſt -ovina od. -ina, z. B. Eichenholz dobovína, hrastovína; Buchenholz búkovina ꝛc.; **Holz-** (Holz betreffend) lesni: (aus Holz beſtehend) lesén.

Holzabfälle *pl.* ivér (-i) *f.*, ivér *m.*, trščice *pl.*; *coll.* ivérje.

Holzader, Holzflader *f.* lesna žila, lesna maróga, imra.

Holzapfel *m.* lesnika, lesnjáča.

Holzapfelbaum *m.* lesnika, lesnjáča.

Holzapfelmoſt *m.* lesníkovec. [lesá.

Holzarbeit *f.* leséna roba, izdélek iz

Holzarbeiter *m.* drvár; izdelovátelj leséne robe.

holzarm brezdrvén, brezlésen.

holzartig drvénast, lesénast.

Holzart *f.* drevnica, dreváča, tepáča.

Holzband *n.* leséni obróč.

Holzbeſtand *m.* rastóče lesóvje. [nje.

Holzbezug *m.* dobívanje lesá, drvarje-

Holzbirn *f.* drobnica, loška hruška, lesnjáča.

Holzbock *m.* (Sägebock) kobila. koza; (Zecke) navádni klòp, klèšč.

Holzboden *m.* drvárnica.

Holzbündel *n.* bútara od. narámek drv.

Holzdeputat *n.* dodátek, priboljšek v drvih.

Holzdieb *m.* lesni tat, drvni tat.

holzen les od. drva sékati, drváriti. les od. drva správljati.

Holzer *m.* lesar.

Hölzer *pl.* (Stiefelhölzer) les za škornje, kopita *pl.*, kalúpi *pl.*

hölzern lesén, drvén; (ungeſchickt) okóren, štorast; (v. Geſchmack) pust, neslástěn, neslán.

Digitized by Google

Holzerſparnis *f.* prihranitev drv.
Holzfäller *m.* drvár.
Holzfaſer *f.* lesno vlakno, lesna lika.
Holzfaſſung *f.* leséni obróbek.
Holzfäule *f.* gnilóba, trohnóba, prhnénje drv od. lesá.
Holzfreſſer *m.* drvojédec, kukec.
Holzfuhre *f.* voz drv; vožnja drv.
Holzgegend *f.* lesóvje, drvánja.
Holzgeiſt *m.* lesna žestína.
Holzgerechtigkeit *f.* pravíca na drva, pravíca na gozd.
Holzgrund *m.* leséna podlága.
Holzhacker *m.* drvár. [drvi.
Holzhandel *m.* kupčija z lesom od. z
Holzhändler *m.* lesni trgóvec, trgóvec z lesom, lesar.
Holzhaufe *m.* kùp drv; (geſchichtet) skládanica, skládalnica.
holzicht lesénast, drvénast.
holzig z lesom od. drevjem zarástel; lesén, lesnat, drevén.
Holzkeil *m.* zagózda.
Holzkern *m.* lesni srdèk.
Holzkirſche *f.* necépljena črešnja.
Holzkloß *m.* klada, tnalo, panj, panjáč.
Holzkohle *f.* drvni ogel; *coll.* drvno oglje.
Holzkrähe *f.* siva vrana, zeléna vrana; črna žolna, pivka.
Holzlege *f.* drvárnica.
Holzleſe *f.* pobíranje drv.
Holzlieferung *f.* dobáva lesá, dostávljanje lesa, — drv.
holzlos brezdŕvèn, brezlésèn. [lesá.
Holzmangel *m.* pománjkanje drv, —
Holzmarkt *m.* lesni od. drvni trg, trg za les od. za drva.
Holzmaſt *f.* žir, žirovína.
Holzmehl *n.* črvojédina, črvojéd (-i).
Holzmiſt *m.* listni gnoj.
Holznagel *m.* klìn.
Holzpflanzung *f.* gozdni nasàd.
Holzpflege *f.* lesoréja. [drvíšče.
Holzplatz *m.* tnalo, drvotòn, náton;
Holzpreis *m.* drvna cena.
Holzrechen *m.* grablje *pl.* za drva.
holzreich lesovít, drvnat.
Holzrieſe *f.* drča za drva, drča za les.
Holzſache *f.* leséna roba, lesovína.
Holzſäge *f.* žaga za lés.
Holzſäger *m.* žagar.
Holzſammlung *f.* zbirka ráznega lesá.
Holzſcheit *n.* poléno.
Holzſchieber *m.* véslica, lopár.
Holzſchlag *m.* sékanje drv, drvosèk; posekalíšče, (frata).
Holzſchlägel *m.* bat, batec, kij, kijáča.
Holzſchläger *m.* drvár, drvosèk.
Holzſchleife *f.* ſ. Holzrieſe.
Holzſchneidekunſt *f.* lesorézba.
Holzſchnepfe *f.* kljunáč, sloka.
Holzſchnitt *m.* lesorèz; **Holzſchnitt-** lesorézni.
Holzſchnitzer *m.* lesorézec, izdelovátelj lesénih podób.
Holzſchoppen, -ſchuppen *m.* drvárnica.
Holzſchuh *m.* coklja. [drv.
Holzſchwemme *f.* plavljénje drv, splàv
Holzſervitut *f.* drváščina, služnost drvoséka.
Holzſieb *n.* rešéto, reta.
Holzſpan *m.* ivér (-a, -i), ščep, ščepa, treská, trská.
Holzſpanleuchter *m.* čelésnik, čelésnjak.
Holzſplitter *m.* ivér (-a, -i), ivérje, ščèp, ščepíca, trščica.
Holzſtift *m.* klinec; *dem.* klinček.
Holzſtoff *m.* lesovína.
Holzſtoß *m.* sklada, skládanica, skládalnica, krada.
Holzſtumpf *m.* panj, štor, paróbek.
Holztaube *f.* divji golób, duplar.
Holztheer *m.* lesni katran.
Holztrift *f.* plovba, plavljénje lesa.
Holzung *f.* drvárjenje, sékanje drv; (Gehölz) grmóvje, šuma.
Holzungsrecht *n.* pravica drvárjenja, drváščina.
Holzverkauf, Holzverſchleiß *m.* prodája lesá od. drv.
Holzverwalter *m.* oskrbník lesá, drv.
Holzvorrath *m.* zalóga lesá, — drv, lesna zalóga.
Holzwanze *f.* gozdna stenica.
Holzware *f.* leséno blagó, leséna roba.
Holzwärter *m.* logar.
Holzweg *m.* pot v lés, pot v gozd, gozdna pot; er iſt auf dem —e zašel je s prave poti, moti se.
Holzwerk *n.* lesenína, izdélki iz lesá.
Holzwurm *m.* kukec, trdoglàv, drvotòč.
Holzzeit *f.* drvárski čas, doba za sékanje lesá.

Digitized by Google

Holzzucht *f.* lesoréja, lesogója.
Holzzunder *m.* žigra.
Homiletik *f.* homilétika, nauk o cerkvénem govórništvu.
homiletiſch homilétičen.
Homilie *f.* homilija, razkládanje sv. pisma.
homogen istovŕstěn, istoróden, enovŕstěn.
homolog, homonym j. gleichnamig, gleichlautend.
Homöopathie *f.* homeopatija.
homeopathiſch homeopátski.
honett poštèn, pristójen.
Honig *m.* med (-a, -ú), strd (-i); — bauen čebeláriti; — brechen čebéle izpodrézati (-režem), *impf.* izpodrezávati; einem — um den Bart ſchmieren prilizováti se komú, sladkáti se okóli koga; **Honig-** medéni, medni, strdéni, strdni.
Honigapfel *m.* medeník, medíška.
Honigbär *m.* medved čebelár.
Honigbau *m.* čebelárstvo.
Honigbauer *m.* čebelár, medár.
Honigbehältnis *n.* medna posóda.
Honigbirne *f.* medonósna čebéla.
Honigbirne *f.* medníca, medénka.
Honigbrantwein *m.* medénovec.
honigerzeugend medoróden.
Honigeſſer *m.* medojédec.
honigfarben medenobárven.
Honigfladen *m.* sat (-a,-ú); *coll.* satovjé.
honigfließend medotóčen, medonósen.
Honigfrau *f.* medarica.
Honiggaſſe *f.* medárske úlice *pl.*
Honiggefäß *n.* medovník, medovnják.
Honiggelte *f.* golída za med.
Honiggeruch *m.* duh po medu, vònj po medu, medni duh, medni vònj.
Honiggeſchmack *m.* okús po medu, medni okús.
Honiggras *n.* medéna trava.
honighaft medast, medovít.
Honighandel *m.* medárstvo.
Honighändler *m.* medár.
Honighummel *f.* čmrlj medokrádnik.
Honigkorb *m.* medovnják.
Honigkuchen *m.* medéni ob. strdéni koláč, strdenica.
Honiglefe *f.* nabíranje medú.
Honiglippe *f.* medéna ústnica.
Honigmaul *n.* medolízec.
Honigmund *m.* medéna ob. medenosládka usta.
Honigprobe *f.* oglèd ob. poskús medú.
Honigquelle *f.* izvírek ob. izvòr medú.
Honigrede *f.* medosládki govor.
honigreich medovit, médovnat.
Honigſaft *m.* medéni sok.
Honigſammler *m.* medobèr.
Honigſcheibe *f.* sat; *coll.* satovjé, satjé.
Honigſchneiden *n.* izpodrezovánje satovjá.
Honigſchnitte *f.* rezljaj kruha z medom.
Honigſeim *m.* čisti med, čista strd (-i) (ki se cedí iz satovjá), med samotòk.
Honigſtimme *f.* medosládki glas.
honigſüß medén, medosládek, sladek kakor med.
Honigthau *m.* medéna rosa.
Honigtopf *m.* lonec za med.
Honigtrank *m.* medica.
Honigwaſſer *n.* medéna voda.
Honigwein *m.* medica.
Honigzehent *m.* desetína od medú.
Honigzelle *f.* medéni lonček.
Honigzins *m.* medarina.
Honorar *n.* nagráda, plačilo.
Honoratioren *pl.* imenítniki, odličniki, dostojánstveniki, dostójniki, častna gospóda.
honorieren častíti; počastíti; (bezahlen) nagraditi, pláčati; *impf.* plačevati.
Hopfen *m.* hmèlj; da iſt — und Malz verloren vse je izgubljéno; **Hopfen-** hmeljni, hmeljev.
hopfen hméljiti; ohméljiti, nahméljiti.
Hopfenacker *m.* hmeljník, njiva za hmèlj.
Hopfenbau *m.* hmeljárstvo; den — betreiben hmeljáriti, s hmeljárstvom se pečáti.
Hopfenbauer *m.* hmeljár.
Hopfenbier *n.* hméljevec.
Hopfenboden *m.* svet ob. tlà (tal) za hmèlj.
Hopfendarre *f.* hmeljna sušílnica.
Hopfenfeld *n.* hméljišče, polje za hmèlj.
Hopfenhandel *m.* hmeljárjenje, kupčija s hmeljem.
Hopfenkammer *f.* hmeljnica.
Hopfenklee *m.* pólžarica.
hopfenreich hmeljevít.

Digitized by Google

Hopfensack *m.* vreča za hmèlj.
Hopfenseide *f.* j. Flachsseide.
Hopfenstange *f.* kol za hmèlj; *fig.* (eine lange hagere Person) dolgež, rantež, dolgín.
Hopfenwasser *n.* hmeljevíca.
Höpfner *m.* hmeljár.
hopp, hops *interj.* hop! hops! hopsasa!
hopsen poskakovati; poskóčiti.
Hopser *m.* poskakovávec, skakáč; poskòk. [slišati.
hörbar slišen, slišljiv, kar se more
Hörbarkeit *f.* slišnost.
horchen prisluškovati, prislúškati, posluškovati, prislúšati, na uho vleči.
Horcher *m.* prisluškovávec, prisluškávec, prisluševávec; =in *f.* prisluškávka, prisluševávka.
Horchhaus *n.* poslušálnica. [vánje.
Horchwinkel *m.* kotíček za prisluše-
Horde *f.* čréda; (v. Menschen) truma, tròp, krdélo.
Hordenführer *m.* krdélnik. [ma.
hordenweise *adv.* na trume, krdélo-
hören slíšati (-šim), čuti (čujem); auf etwas — kaj poslúšati; man höre nur le poslušájte; lafs — no povéj; das läßt sich — to je nekaj, ta nekaj velja; er läßt nichts von sich — ne dá glasú od sebe; er hört nicht auf meinen Rath ne poslúša me, ne mara za moj svet.
Hören *n.* sluh, slíšanje; dafs einem das — und Sehen vergeht da preslíšati ni mogóče.
Hörensagen *n.*, von — po slíšanju, po drugih, od drugih; ich habe es von — povédano mi je, drugi so mi to povédali, od drugih vém.
Hörer *m.* poslušávec; =in *f.* poslušávka.
hörig podlóžen.
Hörigkeit *f.* podlóštvo, podlóžnost, podáništvo.
Hörigkeitsverband *m.* zveza podlóštva, podániška vez (-i).
Horizont *m.* horizont, obzòr; das geht über seinen — tega njegov um ne doséže, tega ne douméje.
horizontal vodorávèn, porázen, horizontálen; —e Gliederung porázna izobrázba.
Horizontalebene *f.* vodorávna —, horizontálna ploskêv.
Horizontalität *f.* vodorávnost.
Hörmittel *n.* slišálo.
Horn *n.* rog; *dem.* rožič, rožíček; (Jagdhorn) rogélj; (Blasinstrument) rog, rožnica, trobílo; zu — werden roženéti; oroženéti, oroženíti se; Hörner habend rogát; ohne Hörner mulast; von — rožén; mit gewundenen Hörnern vitoròg; **Horn-** (mit Hörnern versehen) rogát; (aus Horn gemacht) rožén.
Hornadler *m.* kljunoróžec.
Hornambofs *m.* rogáč.
Hornarbeit *f.* rožéno delo, rožéni izdélek, roženína.
Hornarbeiter *m.* roženínar.
hornartig roženást, rogast.
Hornbeize *f.* rožno lužilo.
Hornbläser *m.* trobívec na rog; =in *f.* trobívka na rog.
Hornblende *f.* rogováča.
hornen tróbiti, na (v) rog tróbiti.
hörnen bosti (bodem); einander — bosti se; (vom Kleinvieh) tŕkati se.
hörnerlos brezròg, mulast.
Hörnerschall *m.* trobljenje, trobljáva.
Hörnerv *m.* slušni živec.
Horneule *f.* *(Strix otus)* mala úharica.
hornförmig rogast; sich — trümmen rožíčiti se. [nogi.
hornfüßig rogonòg, s kopítom na
hornhart trd kakor rog. [očnica.
Hornhaut *f.* (im Auge) roženíca, belo-
hornicht roženást, rogast.
hörnig rogát.
Hornis *f.* sršen (-šena); **Hornis-** sršénov, sršénji.
Hornist *m.* trobéc, trobentáč.
Hornjagd *f.* lov z rogom.
Hornjagen *n.* gonja z rogom, — s trobljenjem, — s trobljávo.
Hornklee *m.* nokóta; device Marije kožúšček.
Hornkraut *n.* *(Cerastium)* smiljka.
Hornmasse, Hornsubstanz *f.* roženína.
Hornsalbe *f.* mazílo za rog, kopítna maža.
Hornschlange *f.* rogáta kača.
Hornspäne *pl.* rožni ostrúžki, roženа strugovína.
Hornstein *m.* dresva, rogolíčnik.

Digitized by Google

Hornſtoff *m.* rogovína.
Hornung *m.* ſ. Februar.
Hornvieh *n.* rogáta —, govéja živína.
Hornviehbremſe *f.* obád.
Hornviehklaue *f.* parkélj.
Hornwerk *n.* (im Feſtungsbaue) rogáto delo, rogóvje.
Horologium *n.* časoslòv. [šálnik.
Hörrohr *n.*, **Hörtrichter** *m.* slušálo, sli-
Hörſaal *m.* poslušálnica, poslušališče.
Horſt *m.* (Gebüſch) hosta, gošča, goščáva; (Neſt) gnezdo.
horſten (niſten) gnezdo délati, gnezdo iméti (imám), gnézditi.
Hort *m.* (Zufluchtsort) zavétje, pribežališče, zatočíšče; (Schutz) bramba, varstvo, opóra; (Schatz) zaklàd, poklàd.
Hörweite *f.* slišáj.
Hörwerkzeug *n.* slišálo.
Hoſe *f.* (meiſt im *pl.*) hlače *pl.*; *dem.* hláčice; Linnenhoſen bregéše *pl.*; lange — dopétnice, hlače dopetáče; Unterhoſen svitice, spódnjice *pl.*; die — anziehen hlače obléči, auch obúti (-bújem); **Hoſen-** hlačni.
Hoſenband *n.* pas; (unter dem Knie) podvézek, hlačna podvéza.
Hoſenbandorden *m.* podvézni red.
Hoſengürtel *m.* hlačni pas.
Hoſenhälfte *f.* hláčnica.
Hoſenlaß *m.* hlačna vratca *pl.*, hlačne durce *pl.*
Hoſenlos brez hlač, brezhláčen.
Hoſenſchlitz *m.* hlačni razpórek.
Hoſenſchnalle *f.* hlačna zapóna.
Hoſenträger *m.* hlačnik, narámnica, prerámnik, obrámnica. [rálnica.
Hoſpital *n.* siromášnica; bólnica; hi-
Hoſpiz *n.* gostíšče.
Hoſtie *f.* (die conſecrierte) sv. Rešnje Teló; ſonſt hóstija, oblat.
Hotel *n.* gostíšče, gostílnica, hotél.
Hott *interi.* hot! hi hot!
Hub *m.* vzdig, vzdíglaj.
Hube *f.* kmetija, zemlja, zemljíšče; ganze — cela zemlja, celo zemljíšče, cel grúnt; halbe — pol zemlje; Drittelhube poddrúštvo; Viertel— maseljc; Sechſtel— polupoddrúštvo.
Huber, Hufner, Hübner, Hübler *m.* zemljàk; Halb— poluzemljàk; Drittel— poddrúžnik; Viertel— máseljčar.
hübſch zal, brdèk, čeden, ličen; —er zaljši, gorši.
Hübſchheit *f.* zalost, brdkóst, čednost, ličnost.
Huchen *m.* sulec, sulàč.
huckepack *adv.* štuporámo, opŕtiv.
Hudel *m.* (Lappen) krpa, cunja; (Lump) lopov.
Hudelei *f.* krparija, šušmárstvo; vihránje, vihrávost; trápljenje.
hudeln, hudlen *m.* šušmár, krpár, krpúcar; vihráč; trapič.
hudeln šušmáriti, krpati, krpúcati; vihráti; trápiti.
Huf *m.* kopito, rog.
Hufbein *n.* kopítna kost (-í).
Hufbeſchlag *m.* (das Beſchlagen) podkávanje, podkóvstvo; (Hufeiſen) podkév, podkóva.
Hufbeſchlagſchule *f.* podkóvska šola.
Hufe *f.* ſ. Hube.
Hufeiſen *n.* podkév, podkóva; *dem.* podkóvica; die — aufſchlagen podkovati (-kújem), *impf.* podkávati; (a. d. Schuhe) krampež, krampížar, deréze *pl.*
hufeiſenartig podkóvast.
Hufeiſenmaſe *f.* podkovnják.
hufförmig kopítast.
hufig kopítèn, z rogom.
Huflattich *m.* lapúh.
Hufmeſſer *n.* podkóvni nòž, porezílnik.
Hufnagel *m.* podkóvnik, podkóvčar, konják.
Hufraſpel *f.* podkóvna pila.
Hufſängethier *n.* parkljar.
Hufſchlag *m.* udár od. udárec s kopítom; (d. Fährte eines Pferdes) konjski tir od. sled; (der für d. Pferde gebahnte Weg an den Flüſſen, wenn ſie Schiffe ziehen) vlačilna steza, steza vlačílnica, stegnà. [váč.
Hufſchmied *m.* podkováč, konjski ko-
Hufſchmiede *f.* podkoválnica.
Hufſtempel *m.* podkóvni probòj, lúknjičar.
Hüftader *f.* kólkova žila odvódnica.
Hüftbein, Hüftblatt *n.* kolènica.
Hüfte *f.* kòlk.
Hüftenbreite *f.* kolčna širína.
hüftenlahm hròm v kolku. [zglb.
Hüftgelenk *n.* kolkov sklèp, kolčni
Hufthier *n.* parkljar.

Digitized by Google

Hüftmuskel *m.* kólkova míšica.
Hüftnerv *m.* kolkov živéc.
Hüftweh *n.* bolečina v kolku.
Hufvorbeißer *m.* jámičar.
Hufzwickzange *f.* podkóvne ščipalice, ščipávke.
Hügel *m.* grič, hòlm, brdo, breg, kok (kolk), hrib; *dem.* gríček, holmec, brdce; (Maulwurfs-) krtina; (Grab-) gomíla.
hügelab *adv.* navzdól.
Hügelauf *adv.* vkréber, navkréber.
Hügelbewohner *m.* gričar, holmčan, rtinják, hríbovec.
hügelicht gričast, holmast, brdast, hríbast, hribčast. [bovít.
hügelig gričàt, brdovít. hribàt, hri-
Hügelland *n.* gríčevje, holmje, brdje.
Hügelreihe *f.* vrsta gričev, pohólmje.
Hügelrücken *m.* holmsko sleme (-na). hrbét griča.
Huhn *n.* (Henne) kura, kokóš (-i), puta; (junges Huhn) pišče (-eta), piščanec, piška, putka; (1 Jahr altes Huhn) járica, járčica; (Rebhuhn) jerebica.
Hühnchen *n.* kúrica, pútica. kokóška.
Hühner- kurji, kokóšji.
Hühnerauge *n.* kurje okó (očésa).
Hühnerdarm *m.* (*Stellaria media*) zvézdnica. auch kurja čreva *pl.*
Hühnerdieb *m.* kurji tat.
Hühnerei *n.* kurje od. kokóšje jajce.
Hühnerfleisch *n.* kurje mesó, kúretina.
Hühnergeschrei *n.* kokodák, kokodájsk, kokodákanje.
Hühnerhabicht *m.* kragulj. kokošár.
Hühnerhahn *m.* ſ. Hahn.
Hühnerhandel *m.* kokošárstvo, piščetárstvo, kupčija s kokóšmi od. kúrami.
Hühnerhändler *m.* kokošár. piščetár; -in *f.* kokošarica, piščetarica.
Hühnerhaus *n.* kurnik. kúrnica, kurnjak. kokošínjak.
Hühnerhirse *f.* kostréba, srakonóga.
Hühnerhof *m.* kurji od. kokóšji dvòr.
Hühnerhund *m.* pès jerebíčar od. prepelíčar. [rečjak.
Hühnerkoth *m.* kurjak, kokóšjak, kú-
Hühnerkropf *m.* putáča, pután.
Hühnerlaus *f.* tekút.
Hühnerleiter *f.* ſ. Hühnerſitz.
Hühnermarkt *m.* kurji od. kokóšji trg, trg za kokóši od. za kúretino.
Hühnerruf *m.* jerébji klic.
Hühnerſitz *m.*, **Hühnerſtiege** *f.* gred (-i), *pl.* gredí u. gréde.
Hühnerſtall *m.* kurnik, kurnjak, kokošínjak.
Hühnerſteige *f.* kurnik, kobáča.
Hühnervieh *n.* kúretina, perotnina, perjád (-i), perjádina. [stvo.
Hühnerzucht *f.* kokošárstvo, piščetár-
hui! *interj.* hoj! smùk! in einem Hui na màh, ko bi (z očmi) trenil.
Huld *f.* milost, blagovóljnost, blagosklónost.
huldigen zvestóbo od. vérnost priséči (-sézem), *impf.* priségati; *fig.* poklánjati se, láskati se, dvoriti.
Huldigung *f.* poklónstvo; priséga zvestóbe od. vérnosti; *fig.* spoštovánje. blagosklónost.
Huldigungseid *m.* priséga zvestóbe od. vérnosti.
Huldigungstag *m.* dan poklónstva, dan prisége zvestóbe od. vérnosti.
huldreich, huldvoll milostiv. milostljiv, blagosklòn.
Hüllblatt *n.* ovójni —, ogrinjálni list.
Hülle *f.* ogrinjálo, zagrinjálo. pokriválo, odévek; (Decke) odéja, odeválo; (Emballage) ovòj, zavòj; in — und Fülle haben vsega dovòlj iméti (imám). na prebitèk iméti.
hüllen zagrníti, ogrníti, pregrníti, pokríti (-krijem); *impf.* za-, o-, pregrínjati, pokrívati; ſich in e. Mantel — v plašč zavíti (-víjem) se. s plaščem ogrníti se; *impf.* zavíjati se, ogrínjati se; (bedecken) odéti (odénem), pokríti (-kríjem); *impf.* odévati, pokrívati.
Hüllkelch *m.* ovójek.
Hülſe *f.* stròk; tòk; Hülſenfrüchte stročje; Hülſenſchale lupína, luščína; (der Hirſe) mekína; (der Kaſtanien) ježica; (der Nüſſe) robína; (Balg) pleva; (am Bajonett) natikáča; (der Patrone) tulec, tòk; (aus Papier) ovójka.
hülſen lúščiti, lúpiti, likati, ličkati, kožúhati, róbkati.
hülſenartig luščínast, lupínast, strokast, mekínast, ježíčast, robínast.
Hülſenfrucht *f.* sočívo; *coll.* sočívje.
Hülſenfrüchtler *m.* stróčnica.
Hülſengewächs *n.* stróčnica.

Digitized by Google

hülfig strokàt, luščinàt.
human človekoljúbən, ljudomil, človéčən.
Humanität *f.* človekoljúbje, ljudomílost, človéčnost.
Humanitätsschüler *m.* humanist.
Hummel *f.* čmrlj.
Hummer *m.* jastog.
Humor *m.* (dobra) volja, šaljívost, humór.
Humorist *m.* šaljívec, humorist.
humoristisch šaljiv, humorističən.
humpeln hlamudráti, rogačkáti, opotékati se.
Humpen *m.* kupa, vrč.
Humus *m.* rodovítna prst (-í), črna prst, brna.
Humusschichte *f.* prst črnica.
Hund *m.* pès, kuzélj; junger — pse (-ta), ščene (-éta), kužej, kužek, psiček; der große — *(astr.)* kuzlák; (der Böttcher) klešče *pl.*, natezílnik; (Göpelhund) rudárski vozèk, trúžica.
hundartig *adi.* pasji; *adv.* pasje.
Hündchen *n.* pesèk, psiček, kužej, kužek.
Hunde- pasji.
Hundegebell *n.* lájanje psov.
Hundehaus *n.* pesják.
Hundeloch *n.* pesják; *fig.* temna luknja, bezníca.
hundert *num.* sto, stotína.
hundertarmig storòk.
hundertblätterig stolístən, stoperésən.
Hundertel *n.* i. Hundertstel.
hunderteus *adv.* stotič, stotnič.
Hunderter *m.* (Ziffer) stotica; (Banknote) stoták.
hunderterlei stotér.
hundertfach stotérən, stotérnat, stostrók.
hundertfältig stotérnat, stogúbən.
hundertfüßig stonóg.
hunderthändig storòk.
Hunderthaupt *n.* stoglàv, stoglávec.
hunderthäuptig stoglàv, stoglávən.
hundertjährig stolétən; das —e Fest stolétnica.
hundertjährlich *adv.* vsakih sto let.
hundertmal *adv.* stokrat.
hundertmalig stókratən.
Hundertpfünder *m.* stofúntnik.
hundertpfündig stofúntən.
hundertruderig stovéseln, stovéselnat.
hundertste (der, die, das) stoti, stotni.
Hundertstel *n.* stotína, stotínka, stotni del.
hundertstimmig stoglásən.
hunderttägig stodnévən.
hunderttausend *num.* stotisoč.
hundertheilig stodélən. [ma.
hundertweise *adv.* na stotíne, stotino-
hundertzüngig stojezíčən.
Hundefall *m.* pesják, pásjica, psinják.
Hundesteuer *f.* pasji davèk, psetnína.
Hündin *f.* psica, kuzla.
hündisch: **Hunds-** pasji.
Hundsbiss *m.* pasji ugríz od. popàd.
Hundsfott *m.* maloprídnež, lopov. pasjevérec.
hundsföttisch pasjevérski, lópovski.
Hundsgras *n.* (Knäuelgras) *(Dactylis glomerata)* pasja trava.
Hundshai *m.* kuček.
Hundskamille *f.* smrdéla, smrdelika, pasja kamílica.
Hundskette *f.* pasja veríga, pasji laneč.
Hundskopf *m.* pasja glava; *fig.* pesoglávec.
hundsköpfig pesoglàv, pasjeglàv.
Hundskoth *m.* pasjak.
Hundskrankheit *f.* pasja bolézən (-i).
Hundslager *n.* pasje ležíšče.
Hundslaus *f.* pasja ùš (-í).
Hundsleben *n.* pasje življénje, revno —, borno življénje.
Hundsloch *n.* pasja luknja.
Hundspetersilie *f.* mala trobelika, pasji peteršilj.
Hundsquecke *f.* pasja pírnica.
Hundsrose *f.* šipék.
Hundsstern *m. (Sirius)* kuzlák, pasja zvezda.
Hundstage *pl.* pasji dnevi *pl.*
Hundstod *m. (Aconitum)* pasja smrt (-i), omèj.
Hundsveilchen *n.* pasja vijólica.
Hundswürger *m.* črmelíka.
Hundswuth *f.* pasja steklína.
Hundszahnwurz *f. (Erythronium dens canis)* pasji zob.
Hundszunge *f. (Cynoglossum)* pasji jezik.
Hüne *m.* velikán, obèr, orják. [míla.
Hünengrab *n.* óbrska od. orjáška go-

Digitized by Google

Hunger *m.* lákota, glad; (Heißhunger) volčja lákota; (großer, anhaltender —) strádanje, strádež; großen — leiden zeló strádati od. gladovati.

Hungerblümchen *n.* gladnica; Frühlings— *(Draba verna)* kurje zdravje.

hungerig, hungrig lačěn, lákotěn, gláděn, gladóvěn; — werden izláčniti se, izlákati se, izlákotati se, izgladovati se; — machen izlákotiti, izgladovati, sestrádati.

Hungerleider *m.* stradáč, strádavěc, gladúh, lákotnik.

Hungerleiderei *f.* strádanje, strádež.

hungern lačěn biti (sem), lákoto iméti (imám) od. čútiti, glad trpéti (trpím); sehr — gladovati, strádati.

Hungersnoth *f.* lákota, strádež.

Hungerstrafe *f.* pòst.

Hungerthurm *m.* gladomórnica.

Hungertod *m.* smrt (-i) za lákoto od. gladom.

Hungertuch *n.*, am —e nagen gladovati, strádati, lakotovati.

Hungrigkeit *f.* lačnost, gladnost, gladóvnost.

hunzen kváriti, kazíti; pokváriti, pokazíti; *fig.* psovati (psujem), zmérjati.

Hupf *m.* poskòk, skakljáj, poskakljáj.

hüpfen skóčiti, poskóčiti; *impf.* skakúcati, skakútati, poskakovati, skakljáti; (v. Herzen) igráti.

Hüpfer *m.* skakljáč, skakálo, poskakovavěc.

Hürde *f.* lésa, pletenica; (Schafhürde) tamar, osèk, ográja, borjáč.

hürden tamar ogradíti, — zagradíti; *impf.* ográjati, zagrájati; tamáriti.

Hure *f.* kurba, blodnica, nečístnica.

huren kurbáti se, nečistovati.

Hurenhaus *n.* kurbíšče, hotníščnica.

Hurenkind *n.* kurbič, mulčěk, (pankrt).

Hurenlied *n.* nesrámna od. umázana pesěm (-i).

Hurennest *n.* kurbíšče, hotníščnica.

Hurenpack *n.* kurbírska zaléga, kurbírska druhál (-i).

Hurer *m.* kurbír, nečístnik.

Hurerei *f.* kurbaríja, kurbánje, hotníštvo; — treiben kurbáti se.

hurerisch kurbírski, kurbárski, nečíst.

hurrah! *interi.* hurá!

hurtig urěn, nagěl, bŕz; hurtig! hàjdi! àla! hitro!

Hurtigkeit *f.* urnost, naglost, brzóst.

Husar *m.* huzár; **Husaren-** huzárski.

husch! *interi.* vš! fŕk!

huschen smúkniti, púhniti, pŕhniti, šíniti, fŕkniti.

hüsteln pokašljevati; heiser — hrécati, hrépati.

husten kášljati; zakášljati, odkášljati se; Blut — kri pljuváti (pljújem) od. hŕkati; ganze Nächte hindurch — cele noči prekášljati, *impf.* prekašljevati.

Husten *m.* kašělj; den — haben kášljati.

Huster *m.* kášljavěc, pokašljevávěc, kašljálo.

Hut *m.* klobúk; *dem.* klobúčěk; (Zuckerhut) glava, krhèt; ohne — razoglàv; — ab odkríj se! odkríjte se! den — aufsetzen pokríti (-kríjem) se, *impf.* pokrívati se.

Hut *f.* varstvo, pažnja, čúvanje, straža; (Weide) paša, pašnik; (das Hüten) pásenje, pašnja, paša; auf der — sein várovati se, páziti, pazko iméti (imám), glédati, čúvati se.

Hutband *n.* trak na klobúku, klobúčni trak.

Hutbürste *f.* ščetka oder krtáčica za klobúk.

hüten várovati, čúvati; (weiden) pasti (pasem); sich — várovati se, čúvati se, ogíbati (ogíbljem) se, páziti, glédati; das Bett — bolán léžati (ležím), ne smeti (smem) iz póstelje; das Zimmer — ne iti (idem, grem) iz hiše, domá biti (sem).

Hüter *m.* varih, čuváj, čuvár; (Gemeindehirt) varovčín; =**in** *f.* várihinja, čuvájka, čuvaríca.

Hutfabrik *f.* klobučárnica.

Hutfabrikant *m.* klobučár.

Hutfeder *f.* peró (-ésa) za klobúkom.

Hutfilz *m.* klobučína, klobučevína.

hutförmig klobúkast.

Hutfutteral *n.* prevléka za klobúk, klobúčnica.

Hutgeld *n.* (Weidegeld) pašnína.

Hutgerechtigkeit *f.* pravíca do paše, pašna pravíca.

Huthändler *m.* trgóvěc s klobúki.

Digitized by Google

Hutkrämpe *f.* klobúčni krajec, klobúčni okrájec, krájevci *pl.*

hutlos brez várstva; brez pastirja; (unbedeckt) razogláv.

Hutmacher *m.* klobučár.

Hutmacherei *f.*, **Hutmacherhandwerk** *n.* klobučárstvo; das — betreiben klobučáriti. [ka.

Hutmacherin *f.* klobučarica, klobučár-

Hutschachtel *f.* klobúčnica.

Hutsche *f.* gúgalica, gúgalnica, guge *pl.*, gunca, gúncalica.

hutschen gúgati (-am u. gúgljem) se, gúncati se, zíbati (-am u. zíbljem) se.

Hutschleife *f.* petlja —, obéz (-i) na klobúku.

Hutschnur *f.* vrvca za na klobúk, klobúčna vrvca.

Huttare *f.* pašnína.

Hütte *f.* koča, kolíba, bajta; (eine elende Hütte) beznica, kočúra; *dem.* kóčica, kolíbica, bájtica; (Schmelzhütte) plavž, topílnica, talílnica; (im Bergwesen) izdeloválnica.

Hüttenarbeit *f.* delo v topílnicah. — v plavžih.

Hüttenarbeiter *m.* plavžar, topílničar.

Hüttenbesitzer *m.* lastník plavža, fužínar. [žar.

Hüttenbewohner *m.* bajtar, kočar, kaj-

Hüttengebäude *n.* topílnično poslópje.

Hüttenkunde *f.* plávžarstvo, topílničarstvo.

Hüttenmann *m.* plavžar, topílničar.

hüttenmännisch plávžarski, topílničarski.

Hüttenwerk *n.* plavž, topílnica, talílnica.

Hüttenwesen *n.* plávžarstvo, topílničarstvo.

Hutweide *f.* pašnik.

Hutzeug *n.* klobúčina, klobučevína.

Hutzel *f.* krhélj, krhljič (suhe hruške od. jábolka).

Hyacinthe *f.* hiacínta.

Hyäne *f.* hiéna.

Hyder, Hydra *f.* hidra.

Hydraulik *f.* hidrávlika; vodovódstvo.

hydraulisch hidrávličen; vodovóden; —e Presse hidrávlična tiskálnica.

Hydrodynamik *f.* hidrodinámika, nauk o gíbanju vode.

Hydrographie *f.* vodopis, vodopísje.

hydrographisch vodopísen.

Hydrologie *f.* vodoslóvje.

Hydrometer *m.* (*n.*) vodomèr.

Hydropath *m.* vodoléčnik, hidropát.

hydropathisch vodoléčen, hidropátski.

Hydrostatik *f.* hidrostátika, nauk o ravnotéžju vode.

hydrostatisch hidrostátičen.

Hydrotechnik *f.* hidrotéhnika, vodostávstvo, vodostrójstvo.

Hydrotechniker *m.* hidrotéhnik, izvédenec v vodnih stavbah.

hydrotechnisch hidrotéhničen, vodostávben.

Hygrometer *m.* (*n.*) vlagomèr.

Hygroskop *n.* vlagokàz, vlagovid.

Hymne *f.*, **Hymnus** *m.* hválnica, hvalna pesèm (-i); slávnica, slavna pesèm, himna.

Hyper- pre-.

Hyperbel *f.* hipérbola.

hyperbolisch hiperbólski.

Hyperkritik *f.* preóstra od. pretírana krítika. — océna.

Hypochonder *m.* hipohónder, turóbnež.

Hypochondrie *f.* hipohondríja, težkomíselnost, turóbnost. [běn.

hypochondrisch hipohóndričen, turó-

Hypotenuse *f.* hipotenúza, podpóna.

Hypothek *f.* hipotéka, nepremična zastáva; **Hypothek-** hipotekárni, hipotéčni, zastávni.

Hypothekarforderung *f.* hipotéčna terjátev.

Hypothekargläubiger *m.* hipotéčni od. knjížni upnik.

Hypothekarverschreibung *f.* hipotéčni zapis.

Hypothekenbank *f.* hipotéčna banka.

Hypothese *f.* hipotéza; (Bedingung) uvèt, pogój; (Voraussetzung, Vermuthung) domnéva, podména. [věn.

hypothetisch uvétен, pogójen; domné-

Hysterie *f.* máternica, histerija.

hysterisch máternicav, histéričen.

Hysteronproteron *n.* histeronproteron, nasprótni sporèd besedí.

Digitized by Google

J.

J! *interj.* i! i nu! no! i no!

Ibis *m.* ibis, gavěc.

ich jaz; (vor dem Zeitw. gemeiniglich unüberſetzt); das Ich moja oséba, jaz.

Ichthyographie *f.* ribopis, riboslóvje.

Ichthyolith *m.* okamenéla riba.

Ichthyophag *m.* ribojéd, ribojédec.

Ideal *n.* vzór, ideál.

ideal, idealiſch vzórən, vzorít, ideálən; pomíseln; (fingiert) mišljen, namíšljen, izmíšljen.

idealiſieren vzoríti, idealizírati; povzoríti.

Idealismus *m.* vzórstvo, idealizém.

Idealiſt *m.* vzórnik, idealíst; sanjár.

Idealität *f.* vzórnost, vzorítost, ideálnost.

Idee *f.* misél (-i), pomísel (-i), idéja; es handelt ſich um die Realiſierung einer großen Idee ide za to, da ostvárimo (oživotvórimo, izvršimo) veliko misél; (Begriff) pójem.

ideell ſ. ideal.

Ideenaſſociation *f.* združevánje —, drúženje —, vézanje pomísli, asocijácija idéj.

Ideengang *m.* povŕstnost misli, razvŕstba —, sporèd misli.

Ideenkreis *m.* omíselje.

ideenlos brezmíseln, brez misli; er iſt — nima misli.

ideenreich bogat z idéjami, mnogomíseln.

idem toísto, ravno tisto, ravno to.

identificieren istovétiti, ístoviti, identifikovati; poistovétiti, izenáčiti.

Identificierung *f.* istovétba, poistovétba, izenáčba, identifikácija.

identiſch istovétən, ístovən, isti, ta isti, ravno tisti.

Identität *f.* istovétnost, ístovnost, istost, toístost, enákost, identitéta.

id est to je, to se pravi.

idioelektriſch samoeléktričen.

Idiom *n.* naréčje, podnaréčje.

Idioſynkraſie *f.* vsečútnost, posébna čutljívost, idiosinkrazíja.

Idiot *m.* nevédnež, bebec, ábotnik, [idiot.

Idiotikon *n.* naréčnik, naréčni slovar.

Idiotismus *m.* posébnost kákega jezíka, idiotízem.

Idol *n.* ſ. Götze.

Idylle *f.* seljánka, pastírska pesém (-i), idila.

idylliſch seljánski, idílski.

Igel *m.* jež; *dem.* **Igelchen**; **Igel-** ježev.

igelartig ježast, ježevít.

Igelfiſch *m.* jézarica.

Igelhaut *f.* ježevína, jéževa koža.

Igelskopf *m. (Sparganium)* jéževa ježica.

Ignorant *m.* nevédnež, malovédnež.

Ignoranz *f.* nevédnost, neznánje, malovédnost.

ignorieren ne védeti (vem), ne méniti se za kaj; nevédnega se délati, ignorírati; er ignoriert ihn dela, kakor bi ne vedel zanj, prezira ga.

ihr vi, ve.

ihr, ihrig (ihr gehörig) njen; (ihnen zwei gehörig) njun; (ihnen gehörig) njih; (in der Höflichkeitsſprache) Vaš; (in Bezug auf das Subject) svoj: ſie mögen das Ihrige thun naj storé svojo dolžnost.

Ihro Vaš; — Gnaden Vaša milost; — Majeſtät Njega Veličánstvo, Njegóvo Veličánstvo.

ihrzen víkati.

Ikonograph *m.* slikopísec, ikonográf.

Ikonographie *f.* slikopis, ikonografíja.

Ikonologie *f.* slikoznánstvo, podobozнánstvo, kiposlóvje, ikonologíja.

Ikoſaeder *n.* dvajsetérec, ikozaedér.

illegal nepostávən, nezakonít.

Illegalität *f.* nepostávnost, nezakonítost.

illegitim nezakónski. [ljen.

illiquid nejásən, negotòv; neugotóv-

illoyal nezakonít, neprávi, nezvést, nelojálen.

Illumination *f.* razsvetljáva. osvetljáva. razsvečáva, razsvéta.

illuminieren razsvetlíti, osvetlíti; *impf.* razsvetljevati, razsvečevati.

Illuſion *f.* slepílo, omáma, iluzíja.

Digitized by Google

illuſoriſch slepílen, omamljiv, navídezen.
Illuſtration *f.* ſ. Erläuterung, Zeich-
Illuſtrieren ſ. erläutern; illuſtrierte Zeitung časopis s podóbami, ilustrován časopis.
Iltis *m.* dehór (dihúr); **Iltis-** dehórjev.
Iltisfalle *f.* past (-i) za dehórje. [vina.
Iltisfell *n.* dehórjeva koža, dehorje-
imaginär umíšljen, dozdéven, imaginárен.
Imagination *f.* ſ. Einbildung.
Imbiſs *m.* prigrízek, založáj, málica.
Immaterialität *f.* breztvárnost, brezsnóvnost, breztelésnost.
immateriell brezsnóven, breztelésen.
Immatrikulation *f.* vpis (v mático, imenik ꝛc.).
Immatrikulationsſchein *m.* vpísni list.
immatrikulieren vpísati, *impf.* vpisovati (v mático).
Immaturität *f.* negódnost.
Immen *pl.* medíčarji *pl.*
immer *adv.* vselej, vsekdar; (ununterbrochen) vedno, venomér, zmeraj, zmerom, ves čas.
immerdar *adv.* skoz in skoz, venomér.
immerfort *adv.* vedno, nepreném homa, zméraj, zmerom, neprestáno.
Immergrün *n.* zimzélen.
immergrün vednozélen.
immerhin *adv.* vsekáko; naj le.
immermehr *adv.* čedálje bòlj, čimdálje bòlj, črezdálje bòlj, bòlj in bòlj, vse bòlj in bòlj.
immerwährend veděn, neprenehljiv, neprestán, trajen; *adv.* vedno, venomér, nepreném homa, neprestáno.
immobil nepremičen, nepremekljiv, negíben.
Immobilien *pl.* nepremičnine *pl.*, nepremekljiva poséstva *pl.*
immoraliſch ſ. unſittlich.
Immoralität *f.* ſ. Unſittlichkeit.
Immortelle *f.* neven (neveni), smilj, smiljka, imortélka.
Immunität *f.* nedotičnost, svobóščina.
Impenſen *pl.* stroški, potróški *pl.*
Imperativ *m.* velélnik.
Imperator *m.* ſ. Herrſcher.
Imperfect *n.* polupretékli čas.
imperfectiv nedovršen.
Imperial- cesárski, imperiálen.
Imperſonale *n.* brezosébni glagol.
impertinent neznósen; nesrámen, predrzen. [nost.
Impertinenz *f.* nesrámnost, predrz-
Impfanſtalt *f.* cepilnica osépnic.
Impfausweis *m.* izkáz o cépljenju koz.
impfen (pfropfen) cépiti; (Pocken) cépiti, osépnice od. kozé stáviti.
Impfer *m.* cepívec.
Impfling *m.* cépljenec.
Impfſtoff *m.* cepívo, vcepnína.
Impfung *f.* cépljenje —, stávljenje osépnic od. koz.
Impfungsſzeugnis *n.* izpričeválo o cépljenju koz.
Imponderabilien *pl.* netežnine *pl.*, nevaganine *pl.*
imponieren spoštovánje vzbújati, moževati, možá kázati (kážem), imenitén —, važen biti (sem), imponírati; — wollen imenititi se, veljáviti se komu s čim, vážnosti si dajáti (dájem).
imponierend spoštovánje vzbujajóč, moški, važen, znamenit, oblástен.
Import *m.* uvòz, dovóznja.
Importen *pl.* uvózno blagó.
Importeur *m.* uvozník.
importieren uvóziti, vpéljati; *impf.* uvážati, vpeljevati.
impoſant veleznamenít, velevážen, velekrásen.
Impoſt *m.* dávek na blagó, nakláda.
impotent nezmóžen.
Impotenz *f.* nezmóžnost.
imprägnieren (Holz) napojíti, nasítiti; *impf.* napájati.
Imprimatur naj se natísne; *n.* dovolítev v natis.
Impromptu *n.* brez pripráve (stvar); duhovita misél (-i).
Improviſator *m.* pesnik, ki poje brez pripráve, improvizator.
improviſieren brez pripráve peti (pojem) od. skládati, govoríti.
Impuls *m.* nagíb, nagíbljaj, nagón, podnét, izpodbúda. [dólžba.
Imputation *f.* pripis, prištéva; ob-
in v, na; (zur Bezeichnung der Bewegung) po; im Anfange od začétka, iz začétka, v začétku, izpŕva; — Gegenwart vpríčo (česa), pred (kom); —

Digitized by Google

der Meſſe pri maši; — der That zarés; im Sommer po léti; im Winter po zími; bis — do.

Inangriffnahme *f.* pričétek, začétek.

Inbegriff *m.* skupék, obség, obséžek; (Auszug) posnétek; mit — des s tem vred. [nja.

Inbetriebſetzung *f.* začétek obratová-

Inbrunſt *f.* goréčnost, vnétost, iskrénost; mit — lieben goréče ljúbiti, iskréno ljúbiti.

inbrünſtig goréč, vnet, iskrén, plameněč.

Inbrünſtigkeit *f.* ſ. Inbrunſt.

Incaſſogeſchäft *n.* pobíranje novcev, izterjevánje novcev.

Inceſt *m.* krvosrámnost.

Inchoativ *n.* začétni glagol.

Incidenz *f.* nastòp, pripétljaj, pripétek, nakljúčba.

Incidenzfall *m.* vmésni zgodek, pritični zgodek.

Incidenzſtreitigkeit *f.* vmésni spòr, vmésna pravda.

Inclination *f.* naklòn, nágnjenje.

Inclinationsnadel *f.* naklonica, naklónska igla.

Inclinationswinkel *m.* naklónski kot.

inclinieren nagíbati (-bljem) se (k čemu), težíti (na kàj), nagnjen biti (sem) (k čemu); ſ. neigen.

inclusive *adv.* s (tem) vred, vštévši, vštévno.

incognito *adv.* nepoznàn, pod tujim iménom. [ljiv.

incommenſurabel neizmérěn, neizmer-

incommodieren nadlégovati (koga), nadlégo (komu) délati.

Incommodität *f.* nadléga, nadlégnost.

Incompatibilität *f.* nezdrúžnost, nezlóžnost. [jěn.

incompetent brezoblástěn, nepristó-

Incompetenz *f.* brezoblástje, nepristójnost.

inconſequent nedoslédèn.

Inconſequenz *f.* nedoslédnost. [ka.

Inconvenienz *f.* nepríličnost, nepríli-

Incorporation *f.* prispojitév, pridrúžba, priklòp, priklopítev.

incorporieren prispojíti, pridrúžiti, priklópiti, utelovíti; *impf.* pridružévati, prispájati.

incorrect nepravílěn, pogrěšěn, hibèn.

Incorrectheit *f.* nepravílnost, pogrěšnost.

Increment *n.* prirástek, narástek.

Incruſtation *f.* oskorjanina, oskorjáva, inkrustácija.

incruſtieren oskórjati.

Inculpat *m.* zatóženec, obdolžéněc.

inculpieren dolžíti, kriviti; obdolžíti, okriviti.

Incunabeln *pl.* inkunábule *pl.*, prvotíski *pl.*

incurabel neozdravljiv, neozdrávěn, nezaceljiv, neizlečljiv.

indeclinabel nesklonljiv.

Indefinitum *n.* nedoločni glagol.

indem *coni.* kadar, ko, med tem ko, v tem ko; (urſächl.) ker, ki. kajti.

Indemnität *f.* oprostílo, odvezílo, indemnitéta.

independent ſ. unabhängig.

Independenz *f.* ſ. Unabhängigkeit.

indeſs, indeſſen *adv.* med tem, v tem; *coni.* v tem ko, med tem ko, tačas ko, dočim; (conceſſiv und mildernd) pri vsem tem pa, pa vendar, toda.

Inder *m.* kazálo.

Indian *m.* ſ. Truthahn. [čin.

Indicativ *m.* znanílnik, znanílni na-

Indizien *pl.* znaki, ovádljaji *pl.*

indifferent nebrížěn, mlačěn, malomárěn, nemárěn.

Indifferentismus *m.* nebrížnost, mlačnost, malomárnost, indiferentizém.

Indifferenz *f.* nemárnost; nerazlóčnost.

Indignation *f.* ſ. Entrüſtung.

indigoblau índigast.

Indigopflanze *f.* índigo.

indirect posrédèn; —e Frage zavísno vprašánje; —e Steuern posrédni davki; *adv.* posrédno.

indiscret (unbeſcheiden) neskrómèn; (unvorſichtig) nepremíšljen, neprevíděn, brez premíselka; (rückſichtslos) brezozírěn.

Indiscretion *f.* neskrómnost; nepremíšljenost, neprevídnost; brezozírnost.

individualiſieren osébiti, poosébiti, posámez vzéti (vzámem).

Individualität *f.* posámeznost, osébnost, poedínost, individuálnost.

Digitized by Google

individuell osébën, posébën; =e Meinung mnenje poedínega človéka, osébno mnenje; — verſtändigen vsákoga posébej obvestíti.

Individuum *n.* (Perſon) oséba; (einzelner Menſch) poedinec, posámeznik; *(res singularis)* posámezna stvar, poedínka.

indolent brezčútën, neobčutljiv; malomárën; neródën.

Indolenz *f.* brezčútnost, neobčutljívost; malomárnost; neródnost.

Indoſſament *n.* prenòs menice; hrbtopìs, nahrbtnica.

Indoſſant *m.* prenosník menice.

Indoſſatar *m.* indosatar, prejémnik menice.

Indoſſierung *f.* prenòs menice.

Induction *f.* navòd. [vodílo.

Inductionsapparat *m.* eléktrično na-

Inductionsrolle *f.* navódna cev (-í).

Inductor *m.* návodič.

Indulgenz *f.* odpústek, odpúst, prizanésba.

Indult *m.* milostni odlòg, odgóda plačílnega roka.

Induſtrie *f.* obrtstvo, industrija.

Induſtrieerzeugnis *n.* obrtni izdélek.

induſtriell obrtën.

Induſtrielle *m.* obrtník; *f.* obrtnica.

Induſtrieſchule *f.* obrtna šola.

induſtriös obrtën.

ineinander *adv.* eno v drugo, drugo v drugo, eden v drúgega, eden v drugem.

infam ſ. ſchändlich.

infamierend grdílen, sramotílen.

Infant *m.* infant, španski králjevič.

Infanterie *f.* pehóta, pešci *pl.*; **Infanterie-** pehótni, pešáški; =**regiment** *n.* pehótni polk, pešáški polk, péšpolk.

Infanteriſt *m.* pešec, pešák.

Infantin *f.* španska kraljična.

Infection *f.* okúženje, okúžba.

Infectionskrankheit *f.* kužna bolézen.

Infel *f.* mitra, škofóvska kapa.

inficieren kúžiti, trovati (trujem); okúžiti, oskrúniti, otrovati.

inficiert okúžen, navzét.

Infiltration *f.* vcédek.

infiltrieren vcedíti, *impf.* vcéjati.

Infinitiv *m.* nedolóčnik.

infleribel nepregíben, nepregibljiv.

Influenz *f.* ſ. Einfluß.

Influenza *f.* hripa, influénca. [trika.

Influenzelektricität *f.* influénčna elék-

influieren ſ. einwirken.

infolge vsled, za, glasom.

in folio v celi poli.

Information *f.* poučílo, napotílo, napótek, navòd, navodílo; popraševánje. pozvédba.

Informator *m.* učítelj, odgojitelj.

informieren poučíti, napótiti, obvestíti; *impf.* poučevati, napotovati. obvéščati.

Infrau *f.* gostja, góstinja.

Infuſ *f.* ſ. Infel. [ván.

infuſiert z mitro odlikován. infulo-

Infuſion *f.* nalív.

Infuſionsthierchen *n.* močélka.

Ingber *m.* ſ. Ingwer.

Ingeborene *m.* roják, domačin.

Ingenieur *m.* inženér, tehniško izobrážen veščák v raznih strokah staviteljstva; **Ingenieur-** inženérski; =**corps** *n.* inženérski oddélek; =**kunſt** *f.* inženérska umétnost.

ingeniös veleúmen, umovít, bistroúmen, iznajdljiv.

Ingerenz *f.* vpliv; vmešáva; =**nahme** *f.* vplívanje, ingerénca.

ingleichen *coni.* tudi, tako tudi, i. ravno tako, enáko tudi.

Ingredienz *f.* primés (-i), primések.

Ingrimm *m.* srd, razkáčenost, razjárjenost, zloba, gnev.

ingrimmig srdít, razkáčen, razjárjen. gnevën.

Ingroſſation *f.* vknjížba, vpis v knjige.

Ingroſſator, Ingroſſiſt *m.* vknjiževávec. vpisovátelj.

ingroſſieren vknjížiti, vpísati (-píšem); *impf.* vknjiževati, vpisovati.

Ingwer *m.* ingver.

inhaben iméti (imám), v lasti iméti. v moči iméti.

Inhaber *m.* imételj, imétnik; =**in** *f.* imételjica, imétnica.

Inhabung *f.* imétje, iménje.

Inhalt *m.* vsebína, obség. obsézek; (Kern) jedro; laut — deš Artikels III po besédah člena III.

inhalten vsebovati.

inhaltlich *adv.* po obségu, vsebínoma.

Digitized by Google

inhaltlos prazèn, brez jedra.
Inhaltsangabe *f.* kazálo.
inhaltsreich obsézèn, bogàt, jédrnat.
inhaltsschwer tehtèn, pretéhtèn, prevážen.
Inhaltsverzeichnis *n.* ſ. Inhaltsangabe.
inhärent vsóbèn, vsóbljen, zapopáden.
Inhärenz *f.* vsóbnost, vsóbljenost.
inhuman nevljúden, nepriljúden, nečlovéški.
Inhumanität *f.* nevljúdnost, nepriljúdnost, nečlovéčnost.
Initiative *f.* iniciatíva, začétek; pravíca začétka; die — ergreifen prvi kaj sprožiti od. začéti.
Injurie *f.* razžalítev na pošténju od. na části.
Injurienklage *f.* tožba zavóljo razžalítve na pošténju od. části.
Injurienprocefs *m.* pravda zarádi razžáljene části.
inkraftireten moč zadobíti, obveljáti, v veljávo stópiti.
Inlage *f.* vlóga, vložba.
Inland *n.* tuzémstvo, tozémstvo, domáča dežéla (držáva).
Inländer *m.* tozémec, domáči državljàn, domačín; =in *f.* tozémka, domačínka. [ski.
inländiſch domáč, todežélski, tozém-
Inlaut *m.* srédnik.
Inleute *pl.* gostáči *pl.*
inliegen priložèn biti (sem).
inliegend priložèn, vložèn, vpísan.
inne *adv.* notri, znotraj.
innebehalten pri sebi od. v svoji moči obdržati (-držím), *impf.* obdrževati.
innehaben iméti (imám), v oblásti iméti, v rokah iméti.
innehalten držati (držím); vzdržati; (ſiſtieren) ustáviti, prekíniti; *impf.* ustávljati; (aufhören) prenéhati, prestáti; *impf.* prenehávati; m. d. Stimme — premólkniti, *impf.* premolkovati.
Innehaltung *f.* zaustáva, pridržba.
innen *adv.* notri; von — odznótraj; nach — navznóter, vnoter.
Innenwelt *f.* nótranji svet.
inner nótranji, znótranji, znótrajšnji.
Innere *n.* notrína, nótranjost, nótranjščina; (des Menſchen) srce, duša; (eines Landes) sredína; Miniſter des Innern minístèr za nótranje stvarí, minístèr nótranjih stvarí.
innerhalb *praep.* v, med.
innerlich *adi.* ſ. inner; *adv.* znotraj, odznótraj.
Innerſte *n.* sredína, globína, osŕčje.
innewerden opáziti, spáziti, zapáziti, zaznáti (-znám), doznáti, dovédeti (dovém) se česa; *impf.* opazovati, zaznávati.
innewohnend bivajóč (v čem); die ihm —e Fertigkeit njemu lastna róčnost.
innig prisŕčèn, srčèn, iskrén, istinít; vróč, goréč; (eng) tesèn; innigſt gerührt v dušo ganjen od. gínjen.
Innigkeit *f.* prisŕčnost, srčnost, iskrénost; goréčnost, vnétost.
inniglich ſ. innig.
Innung *f.* ceh, brátovščina, zádruga rokodélcev.
Innungsgeld *n.* cehovína.
Innungsvorſtand *m.* cehov starejšína, cehov predsédnik, — načélnik.
inoculieren ſ. einimpfen.
Inquirent *m.* preiskovávec.
inquirieren preiskovati, izpraševati.
Inquiſit *m.* preiskovánec; =in *f.* preiskovánka.
Inquiſition *f.* preiskáva, preiskovánje; versko sodíšče, inkvizicija.
Inquiſitor *m.* preiskovávec; verosódnik, inkvizitor.
inquiſitoriſch preiskoválen.
Inrotulation *f.* zavój pravdnih spisov.
inrotulieren spise v zavój dejáti (dénem), *impf.* dévati. [ljàk.
Inſaſſe *m.* naséljenec, stanovník, se-
insbeſondere *adv.* sosébno, posébno, zlasti.
inſcenieren uprizoríti.
Inſcenierung *f.* uprizorítev.
Inſchrift *f.* nadpis, napis. [sov.
Inſchriftenſammlung *f.* zbírka napi-
inſcribieren vpísati (vpíšem). *impf.* vpisovati.
Inſcription *f.* vpis, vpisovánje.
Inſect *n.* žuželka, žúžek, kúkec; (Ungeziefer) mrčès.
Inſectenblütler *m.* žužkocvétka.
Inſectenfreſſer *m.* žužkojéd.
Inſectenlehre *f.* nauk o žuželkah.
Inſectenpulver *n.* mrčésni prašek.

Digitized by Google

Inſectenſtendel *m.* mačje uhó (ušésa).
Inſel *f.* otòk, ostròv; Fluſs— osrédek; **Inſel-** otóški.
Inſelbewohner *m.* otočàn, otókar; =in *f.* otočánka.
Inſelchen *n.* otóčič.
Inſelgruppe *f.* otóčje.
Inſelkette *f.* pootóčje, otóčja vrsta.
Inſelmeer *n.* otóčnato morje, otočíšče.
inſelreich otóčnat, otóčen, ostróvnat.
Inſelreihe *f.* ſ. Inſelkette.
Inſelvolk *n.* otočánje *pl.*, otókarji *pl.*
inſeparabel nerazdélen, nerazlóčen, neločljiv.
Inſerat *n.* uvrstílo, uvŕstek; objáva, inserát.
Inſeratgebür *f.* uvrstnína, pristojbína za inserát.
Inſeratengeſchäft *n.* opravílo časnikarskega uvrščevávca.
inſerieren uvrstíti, *impf.* uvrščevati.
Inſerierung *f.* uvrstítev (v časnik).
insgeheim *adv.* tajno, skrivàj, skrivši, skrivoma.
insgemein *adv.* splòh, vóbče, počréz.
insgeſammt *adv.* vsi skùp, skupaj, vse splàz.
Inſiegel *n.* pečát.
Inſignien *pl.* znaki dostojánstva, — visóke části.
Inſinuation *f.* prišepetávanje, prilizovánje; podtíkanje; vróčba.
inſinuieren vročíti, izročíti; *impf.* vročevati, izróčati; prišepetáti, *impf.* prišepetávati, podtíkati; ſich — prilizovati se, prikupovati se (komu).
Inslebentreten *n.* beč Geſetzeš počétek veljávnosti zakónove.
inſofern *adv.* kólikor, àko, če.
Inſolation *f.* sólnčanje.
inſolent predrzèn, objéstèn.
Inſolenz *f.* predrznost. [čila.
inſolvent neplačevít, nezmóžen pla-
Inſolvenz *f.* neplačevitost, nezmóžnost plačíla, insolvéntnost.
inſonderheit, inſonders *adv.* sosébno, posébno, osobíto.
inſoweit *adv.* ſ. inſofern.
Inſpection *f.* nadzorovánje, nadzórstvo, nadzòr.
Inſpector *m.* nadzórnik.
Inſpectorat *n.* nadzórništvo.
inſpicieren nadzorovati, nadzirati.
Inſpiration *f.* navdih, navdihnjenje.
inſpirieren navdíhniti, *impf.* navdíhati, navdihovati.
Inſtallateur *m.* naprávnik.
Inſtallation *f.* umestítev, vpeljáva, vpeljevánje.
inſtallieren uméstiti, vpéljati; *impf.* uméščati, vpeljevati.
inſtandhalten v dobrem stanu ohrániti, *impf.* ohranjevati, vzdrževati.
Inſtandhaltung *f.* vzdrževánje, ohranítèv v dobrem stanu.
inſtändig silèn, neprestán; *adv.* jako, silno, neprestáno, na vso moč; — bitten živo —, srčno prósiti.
Inſtandſetzung *f.* izvršítev, izvršba; urédba.
Inſtanz *f.* stopnja; (Gerichtshof) sodíšče; Behörde erſter, zweiter Inſtanz oblástvo prve, druge stopnje.
Inſtanzenzug *m.* red sodnih stopenj, pravdni tek po sodnih stopnjah.
inſtanzmäßig po sodnih stopnjah.
inſtehend nastópèn, bližnji.
Inſtinct *m.* nagòn, narávni nagib.
inſtinctmäßig *adv.* po narávnem nagíbu.
inſtituieren ustanoviti, napráviti; *impf.* ustanávljati, naprávljati.
Inſtitut *n.* závod.
Inſtitution *f.* ustanovítev, napráva, urédba.
inſtradieren odpráviti, upótiti, napótiti, odločíti pot; *impf.* napotovati, odločevati pot.
Inſtradierung *f.* napotílo, napotovánje, odpráva.
Inſtruction *f.* navodílo, navòd, poučílo, napótek, napotílo; (Unterricht) pouk, poučevánje; (der Klage) urédba.
inſtructiv poúčen, poučevàlèn. napotovàlèn.
Inſtructor *m.* domáči učítelj.
inſtruieren (Inſtruction geben) navodíla dati, *impf.* dajáti; (unterrichten) učíti, poučevati; eine Klage — tožbi prilóge priložiti; e. Proceſs — pravdo urediti; inſtruiertes Geſuch prošnja s prilógami obloženа, — opremljena.
Inſtruierung *f.* (der Rechtsſachen) prirejanje, prirédba, opráva.

Digitized by Google

Inſtrument *n.* oródje, nastròj, instrument; muſikal. — glasbílo; (Rechtsbehelf) dokazílo.

Inſtrumental *m.* družílnik, oródnik, instrumental. [godba.

Inſtrumentalmuſik *f.* instrumentálna

Inſtrumentenmacher *m.* izdelovátelj glasbíl, glasbílni izdelovátelj.

Inſubordination *f.* nepokórščina, upòr.

Inſulaner *m.* ſ. Inſelbewohner.

Inſult *m.* napàd, sramočénje, sramotítev, onečástba, insult.

inſultieren napádati, sramotíti, grdíti, psovati (psujem); napásti (-pádem), osramotíti, ogrdíti. [válen.

inſultierend sramotílen, grdílen, psо-

Inſurgent *m.* vstáš, vstájnik, upórnik, púntar.

inſurgieren vstáti (vstánem), vzdígniti se zoper ..., spúntati se; *impf.* vstájati —, vzdigovati se zoper ...

Inſurrection *f.* vstája, vstáněk, pùnt.

Intabulation *f.* vpis v zemljíško knjigo. vknjížba.

Intabulationsbewilligung *f.* dovolítev vknjížbe.

intabulationsfähig vknjížljiv, vpisljiv.

Intabulations-geſuch *n.* prošnja za vknjížbo; **=taxe** *f.* vknjížnína, vpisnína.

intabulieren vpísati (vpíšem) v zemljíško knjigo, vknjížiti, intabulírati; *impf.* vpisovati v —. vknjíževati.

Integralrechnung *f.* integrálni račún.

integrieren céliti, dopolnjevati, integrírati; docéliti, dopólniti.

integrierend celovít, celoskúpen, nerazdrúžen.

Integrität *f.* celovítost, celóst, celoskúpnost; poštènost, pravíčnost.

intellectuell úmstven, umén, razúmen, razborít.

Intelligenz *f.* umnost, razúmnost, umstvo, razboritost; razúmništvo, inteligénca.

Intendant *m.* intendánt, oskrbnik.

Intenſion *f.* jakost, sila (nótranja), natéza, raztéza.

Intenſität *f.* napétost, krepkóča, jakost, sílnost.

intenſiv intenzíven, močén, raztézen, natézen, natánčen; —e Größe neraztírjena —, intenzívna količína.

Intention *f.* naklèp, naméra, namísel (-i), namislek.

Intercalare *n.* vmésni dohódki *pl.*

intercedieren potégniti se —, prósiti za kàj.

Interdict *n.* prepóved (-i).

intereſſant zanímiv, mikavén.

Intereſſe *n.* zanímanje, zanímivost; (Theilnahme) udeléžba; (Nutzen) kóriſt (-i), dobíček, prid, prospéh.

Intereſſen *pl.* (vom Capital) obrésti *pl. f.*; **Intereſſen-** obréstni; **=ausſtände** *pl.* zastále obrésti *pl. f.*

Intereſſent *m.* deléžnik, udeléženec.

Intereſſentafel *f.* obréstni razkázek.

intereſſieren zanímati koga, interesírati; daß intereſſiert mich to me zaníma, tega mi je mar; ſich — zanímati se, radovédno biti (sem) zastran česa; (theilnehmen) udeléziti se, *impf.* udeleževati se.

intereſſiert (eigennützig) samopríden, sebíčen, lákomen; —er Menſch samopridnež, sebíčnik, lákomnik; (betheiligt) deléžen, prizadét.

Interferenz *f.* daß Lichtes križanje svetlóbe.

interim *adv.* začásno, za nekaj časa. za ta čas, za sedàj.

Interim *n.* začásnost.

interimiſtiſch začásen.

Interims- začásni, medčásni; **=ſchein** *m.* začásni list.

Interjection *f.* medmèt.

Interlinearüberſetzung *f.* medvŕstna prestáva.

Interludium *n.* medígra.

Intermezzo *n.* vmésna igra, vmésnica.

Intermiſſion *f.* prenéhljaj.

intermittieren prenéhati, prestáti (-stánem): *impf.* prenehovati, prestájati; (von der Quelle) presíhati.

intermittierend prenehujòč; (von der Quelle) presihajòč.

Internat *n.* nótranje vzgajalíšče, nótranja šóla.

international mednároden, sonároden.

internieren zapréti (-prèm), omejíti koga na dolóčeni kràj; *impf.* zapírati.

Internuntius *m.* internúncij, nižji pápežev poslaník. [nje.

Interpellation *f.* interpelácija, vpraša-

Digitized by Google

interpellieren vprášati, povprášati; *impf.* povpraševati; v besédo seči (sežem), *impf.* ségati.

interpolieren uvrstíti, podtekníti (-táknem); *impf.* uvrščati, podtíkati.

Interpret *m.* tolmáč, razlagátelj.

Interpretation *f.* tolmačenje, razlága, razláganje.

interpretieren tolmáčiti, razlágati, razkládati; raztolmáčiti, razložíti.

Interpunction *f.* ločílo, interpúnkcija.

Interpunctionszeichen *n.* ločílo.

Interregnum *n.* medvládje, brezkrálje.

interrogativ vprašálen.

Intervall *n.* prestánek, medčásje; medglásje.

Intervenient *m.* posrédnik, posredovávec; naméstnik.

intervenieren posredovati; vmés poséči (-sézem).

Intervention *f.* posrédba, posredovánje, intervéncija.

Intestaterbe *m.* postávni dédič, dedič po zakónu. [na.

Intestaterbschaft *f.* postávna dédiščina.

intim ȷ. vertraut.

Intimat *n.* naznanílo, obvestílo.

intimieren naznániti, na znanje dati (dam), obvestíti; *impf.* naznánjati, na znanje dajáti, obvéščati.

intolerant nestrpljiv.

Intoleranz *f.* nestrpljívost. [cija.

Intonation *f.* povzétje glasú, intonáci-

intonieren glas dati (dám), — povzéti (-vzámem) ob. zavzdígniti; *impf.* glas povzémati.

Intrade *f.* uvòd.

Intransitivum *n.* neprehajálnik, neprehajálni —, neprehódni glagol. [kar.

Intrigant *m.* kovárnik, lokávec, splétintrigant kovárən, lestív, lokàv, zvít.

Intrigue, Intrige *f.* kovárstvo, lèst (-í), zvíjača, spletka.

intriguieren spletke délati, zvíjače plesti (pletem).

introducieren vpéljati (-péljem), *impf.* vpeljevati.

Introduction *f.* uvòd, vpeljáva.

Introitus *m.* vhòd, uvòd.

invalid onemógel, oslabèl, opésan.

Invalide *m.* invalíd, onemógli vojàk, opésanec; *fig.* oslabljénec.

Invalidenfonds *m.* zaklàd za onemógle vojáke, zaklàd za opésance.

Invalidenhaus *n.* invalídnica.

Invasion *f.* sovráżni naválˌ

Inventar *n.* inventár; (Verzeichnis) popis imovine.

inventarisieren popísati (-píšem) imovino, napráviti inventár.

Inventur *f.* popis imétka.

Inventurkosten *pl.* popísni ob. inventúrni stróški *pl.*

investieren v službo vpéljati (-péljem), uméstiti; *impf.* vpeljevati, uméščati; Geld — denár vložíti.

Investitur *f.* vpeljáva v službo, umestítev.

Invocation *f.* ȷ. Anrufung.

inwärts *adv.* znotraj.

inwendig nótranji, znótranji.

Inwendige *n.* znótranjost, nótranjost, nótranjščina.

inwiefern, inwieweit *adv.* v kólikor.

inwohnen stanovati, bívati, prebívati.

Inwohner *m.* gostáč, gost: stanovník, osebénjek, želár; =in *f.* gostačica, osebénjica, želarica, gostja: — icin osebénjkovati.

Inwohnerzins *m.* gostáščina.

Inzicht *f.* ovádljaj, znak zločínstvu, obdólžba, obdolžítev, natolcevánje.

Inzucht *f.* domáča reja, domáča gojítev (živíne).

inzwischen *adv.* med tèm, v tèm. tačàs.

irden prstén, zemljén, ílovèn. glinast, lončén; —es Geſchirr lončéna posóda, lončenína.

irdiſch svetèn, posvétèn, zémeljski, pozémeljski.

Irdenwaren *pl.* prstenína, lončenína, glinína.

irgendein neki, kak, nekak, nékakov, nékakšen.

irgendeiner kdo, nekdó; kdorkóli, kdòrsibodi; auf —einem Wege nekód.

irgendetwas kàj, nékaj; kàrsibodi.

irgendwann *adv.* kdàj, nékdaj: kàdarkòli, kàdarsibodi.

irgendwer ȷ. irgendeiner.

irgendwie *adv.* kakó, nekakó. po nékakem, po nékakšnem; kakorkòli.

irgendwo *adv.* kje, nekjé, kod, nekód.

Digitized by Google

irgendwoher *adv.* od kód, od nekód; od kódersibodi, od koderkòli.
irgendwohin *adv.* kàm, nékam; kamorkòli, kámorsibodi.
irgendwomit s čim, z nečim; s čimerkòli.
Iris *f.* mávrica, božji stòl, védrnica; (Regenbogenhaut) šarenica; (Göttin) Irida.
Ironie *f.* zasméh, posméh, zasmehovánje, ironíja.
ironisch zasmehljiv, posmehljiv, zasmehoválen, porogljiv.
irrational nerazlóžen, iracionálen.
irre bloděn, blodljiv, pomótěn, zmotljiv; — reden blesti (bledem), blázniti; — werden zablóditi; zblazněti.
Irre *m.* blaznik, zmóčenec.
Irre *f.* blodnja, zmota, zmotnjáva.
irreführen zapéljati (-péljem), zvóditi; *impf.* zapeljevati, zvájati.
irregehen zablóditi, zajti (zajdem) u. zaíti (-ídem), s prave poti kréniti, pravo pot zgrešíti; *impf.* zahájati.
irregulär nepravílen. [nost.
Irregularität *f.* nepravílnost, neréd-
irrelevant nevážen, brez poména.
irreligiös brezbóžen, brezvérен. [nost.
Irreligiosität *f.* brezbóžnost, brezvér-
irremachen mótiti, bégati; premótiti, izbégati.
irren *tr.* ſ. irremachen; *intr.* blóditi, távati, klátiti se, króžiti; (ſich täuſchen) mótiti se, várati se; zmótiti se, prevárati se; im Zählen ſich — uštéti (-štéjem) se; im Reden ſich — zaréči (-réčem) se, zaréče se mi.
Irrenanſtalt *f.*, **Irrenhaus** *n.* bláznica, norišènica. [tev.
Irrfahrt *f.* blodnja, blodnjáva, blodi-
Irrgang, **Irrgarten** *m.* zahodnják, blodnják, blodíšče.
Irrgeiſt *m.* nevérnik, nevérec, krivovéreс; strašílo.
Irrglaube *m.* kriva vera, krivovérstvo.
irrgläubig krivovéren, krivovérski.
Irrgläubige *m.* krivovéreс, krivovérnik; *f.* krivovérka, krivovérnica.
Irrgläubigkeit *f.* krivovérnost.
irrig pomótěn, zmotěn; krív, nápačen.
irrigerweiſe, **irrig** *adv.* pomótno, zmótno, zmótoma; napak, krivo.
irritabel dražljiv, razdražèn.
Irrlehre *f.* krivi nauk.
Irrlehrer *m.* krivi učítelj.
Irrlicht *n.* vešča.
Irrpfad *m.* ſ. Irrweg.
Irrſal *n.* blodnja.
Irrſinn *m.* blaznost, blodoúmje, umobólnost.
irrſinnig blazèn, umobólen; der Irrſinnige blaznik.
Irrſtern *m.* ſ. Planet.
Irrthum *m.* zmota, pomóta, zmotnjáva, blódnost, blodnja; (Fehler) pogréšek; (im Zählen) uštévek; einen — begehen zmótiti se, v zmoto zabrésti (-brédem); Sie ſind im —e mótite se, várate se; Irrthümer lehren krivo učiti, krive náuke dajáti (dájem).
irrthümlich, **irrthümlicherweiſe** *adv.* po zmoti, zmótoma.
Irrung *f.* blojénje, blodnja, blodstvo, zmota, zmotnjáva.
Irrwahn *m.* kriva miſel (-i), blodnja, blodba, krivi dozdévek.
Irrweg *m.* stranpót, kriva pot; auf —e gerathen zajti (zajdem) und zaíti (-ídem), zablóditi, zabrésti (-brédem).
Irrwiſch *m.* ſ. Irrlicht; strašílo, pošást (-i); *fig.* vetrenják, nestanovítnež.
iſabellfarben rjavorumèn, rjavožólt, izabélast; ein —eš Pferd serec.
Jegrim *m.* volk; *fig.* mrmrálo, godrnjálo, zagovédnež.
Islandmoos *n.*, isländiſches Moos islandijski mah, svinjski mah; (in Kr.) bohinjski mah.
iſochromatiſch istobárvèn.
iſochron istočásen, istodóben.
iſodynamiſch istomóčen, enakomóčen.
Iſolator *m.* samilo, osebílo, izolátor.
iſolieren sámiti, samotíti; osámiti, osamotíti, osébiti; —be Sprachen enozlóžni —, samozlóžni jeziki.
Iſolierraum *m.* osamljívi prostor.
iſoliert osámljen, osamèl, samótèn.
Iſoliertheit *f.* osámljenost, osamélost.
Iſolierung *f.* osámljenje, osamótba.
iſomer izomérèn, enakodélen.
Iſomorphie *f.* istolíkost, izomorfija.
iſoperimetriſch istoobsézèn, istega obséga.

Digitized by Google

Jfothere *f.* enakolétnica, solétka.
Jfotherme *f.* sotoplíca, enakotoplíč-
Jfthmus *m.* ſ. Landenge. [nica.

item *adv.* enáko, ravnotakó, takisto.
Iterativum *n.* opetoválni glagol.
itzig, itzt ſ. jetzig, jetzt.

J (Jot).

Ja *interj.* dà, kájpada; —wohl to je dà, anti dà; — freilich sevéda, kájpada; — nicht nikár ne, nikákor ne; er iſt — fleißig saj je pridèn; — ſagen pritŕditi, prikímati. [jahta.
Jacht *f.* enojámborna brzojádrnica,
Jacke *f.* jopa, rokavác; *dem.* jópica.
Jacketl *n.* jopič, suknjič.
Jagd *f.* lòv; (die Handlung beß Verfolgerß) gonja, gonjba, gonítëv, lovítëv; von der — leben ob lovu živéti; **Jagd-** lovski.
Jagdanzug *m.* lovska obléka.
jagdbar lovèn, lovítèn.
Jagdbarkeit *f.* lovnost, lovitnost; (Jagdrecht) lovska pravica.
Jagdberechtigte *m.* lovski upravíčenec.
Jagdbezirk *m.* lovski okràj, lovíšče.
Jagdeigenthümer *m.* lastnik lova.
Jagdflinte *f.* lovska puška.
Jagdfrevel *m.* lovski kvar.
Jagdfrevler *m.* lovski prestópnik.
Jagdgebiet, Jagdrevier *n.* ſ. Jagdbezirk.
Jagdgehege *n.* lovska ográja.
Jagdgeld *n.* lovnína.
Jagdgeräth *n.* lovsko oródje.
jagdgerecht lovu priučèn, veščˊ; po lovskem običáju, po lovskih pravílih.
Jagdgeſetz *n.* lovska postáva, lovski zákon.
Jagdgewehr *n.* ſ. Jagdflinte.
Jagdhaus *n.* lovska hiša.
Jagdhorn *n.* lovski rog, lovsko trobílo.
Jagdhund *m.* lovski pès.
Jagdhüter *m.* lovski varih.
Jagdkarte *f.* lovski listèk.
jagdkundig v lovu izvéden.
Jagdkunſt *f.* lovstvo.
Jagdleute *pl.* lovci *pl.*; (Treiber) gonjáči *pl.*
Jagdliebhaber *m.* prijátelj lova, lovski prijátelj.
Jagdlied *n.* lovska pesèm (-i). [lov.
Jagdordnung *f.* lovski red, postáva za
Jagdpachtbetrag *m.* lovarína.
Jagdpächter *m.* zakúpnik lova.
Jagdpolizei *f.* lovski nadzòr. [pravo.
Jagdrecht *n.* lovska pravica, lovsko
jagdrechtlich lovskoprávèn, po lovskem pravu.
Jagdrechtsausübung *f.* užívanje od. izvrševánje lovske pravíce. [vica.
Jagdregale *n.* vladárska lovska pra-
Jagdſchaden *m.* škoda po lovu storjéna.
Jagdſchloſs *n.* lovski gradič.
Jagdſpieß *m.* lovska súlica.
Jagdtaſche *f.* lovska torba.
Jagdverbot *n.* prepóved (-i) lova.
Jagdweſen *n.* lovstvo.
Jagdzeit *f.* lovna doba, lovski čas.
Jagdzeug *n.* lovska roba, lovska pripráva.
jagen *tr.* loviti, stréljati; (treiben) góniti, dreviti, podíti; (davontreiben) zapodíti, zadreviti, izpókati, pognáti (-ženem); ein Meſſer in den Leib — prebósti (-bódem) koga, kaj; *intr.* dreviti se, podíti se, loviti se, pójati se.
Jagen *n.* lòv, lovítëv, gonja, gonítëv.
Jäger *m.* lovèc; **Jäger-** lovski.
Jägerburſche *m.* lovski dečák. [lov.
Jägerei *f.*, **Jägerhandwerk** *n.* lovstvo.
Jägerhaus *n.* lovska hiša; lóvčeva hiša.
Jägerin *f.* lovíca; lóvčevka.
jägeriſch lovski.
Jägerkunſt *f.* lovstvo.
jägermäßig lovski. [pravo.
Jägerrecht *n.* lovska pravica, lovsko
Jaguar *m.* jaguar; amerikánski —, amériški tigër.
jäh nagël, brz; (ſteil) strm, strmovit, strmoglàv; (plötzlich) nenáden.
Jähe *f.* strmína, strmëc; (Eile) náglica, hítrica, hitrόst.
jählings *adv.* nágloma, nanágloma, nenádoma, iznenáda, iznenádoma, na hip.
Jahn *m.* réd (-ì), vrsta, postát (-i); daß Getreide liegt auf dem — žito leži v redóvju.

Digitized by Google

Jahr *n.* leto; das heurige — letos, létošnje leto, tekóče leto; voriges — lani, lansko leto; vor zwei —en predlánskim; künftiges —, aufs — k letu, prihódnje leto; ein gemeines — navádno leto; in den besten —en v najlépših letih, v najlépši dobi; ein trockenes —, nasses — sušno (suho) leto, močno leto; fruchtbares —, unfruchtbares — dobra —, slaba létina; in einem —e ob letu, v enem letu; ein Mann von —en prilétěn od. póstarěn mož; nach zurückgelegtem dreißigsten —e izpolnívši trídeseto leto; über — und Tag črez leto dni, k letu; — aus — ein od leta do leta; nach —en črez nekaj let, za nekaj let; **Jahr-** letni.

Jahrbuch *n.* létnik, letopis.

Jahrbuchschreiber *m.* letopísěc.

jahrelang mnogolétěn, dolgolétěn.

Jahres- letni.

jahresalt enolétěn, leto stàr.

Jahresbericht *m.* letno poročílo, letno izvéstje.

Jahresbetrag *m.* letni znesěk.

Jahresclasse *f.* letni razrèd; Leute einer — vrstníki *pl.*

Jahresdotation *f.* letna dotácija.

Jahresfest *n.*, **Jahresfeier** *f.* oblétnica, oblétni god, godíšče.

Jahresfrist *f.* leto, letni ròk; binnen — v enem letu, k letu.

Jahresgehalt *m.* letnína, letna plača.

Jahresrate *f.* letno plačílo, letnína, letni obròk.

Jahresring *m.* létina, létnica.

Jahresschluss *m.* koněc leta, letni sklèp.

Jahrestag *m.* oblétni dan (dneva), godíšče.

Jahresviertel *n.* četrtlétje.

Jahreszahl *f.* letna števílka, létnica.

Jahreszeit *f.* letni čas, letna doba, oblétje.

Jahrfest *n.* létnica, oblétnica, godovníca.

Jahrfünfzig *n.* petdesetlétje.

Jahrgang *m.* letni tečáj, tečáj; (einer Zeitschrift) letnik, letni zvezěk.

Jahrgeld *n.* letno plačílo; s. Pension.

Jahrhundert *n.* stolétje, vek.

jährig letěn, enolétěn.

jährlich *adj.* letěn, vsakolétěn; *adv.* vsako leto.

Jährling *m.* letnik, letnjak, létnica.

Jahrmarkt *m.* seměnj (semnjà), (senjěm, sèjěm).

Jahrmarktsgeschenk *n.* semnjína, seměnj.

Jahrmarktstag *m.* semánji dan.

Jahrtausend *n.* tisočlétje, tisoč let.

Jahrtausendfest *n.* tisočlétnica.

Jahrwuchs *m.* letorást (-i).

Jahrzahl *f.* s. Jahreszahl.

Jahrzehent *n.* desetlétje.

Jähzorn *m.* nagla jeza, gnevljívost, jeznorítost, togóta, togótnost.

jähzornig naglojézěn, jeznorìt, togótěn.

Jalousie *f.* obóknica, vétrnice *pl.*, rebráče *pl.*, polkne *pl.*

Jambus *m.* jamb, jambska stopa.

Jammer *m.* beda, gorjé, sila, nadlóga, žálost; (das Jammern) jávkanje, tárnanje, stókanje.

Jammerbild *n.* podóba žálosti od. reve, tožni od. žalovíti prizòr, obràz, da se Bogu usmíli.

Jammergeheul, =geschrei *n.* vek, javk, vékanje, jávkanje, tárnanje.

Jammergestalt *f.* žálostna od. žalovíta podóba.

jämmerlich béděn, žálostěn, jaděn, revěn, tožěn.

Jämmerlichkeit *f.* bédnost, révnost, toga.

jammern tárnati, jávkati, vékati, stókati (stóčem), jadikovati; es jammert mich sein Unglück smili se mi, žal mi ga je, umílilo se mi ga je, bolí me njegóva nesréča.

Jammerschade *m.* preškóda, prebéda.

Jammerthal *n.* solzna dolína, dolína solz.

jammervoll prežálostěn, prebéděn, prerévěn, žalovít, nadlóžěn.

Janitschar *m.* janičár; **Janitscharen-** janičárski.

Jänner, Januar *m.* prosíněc, januar.

jappen s. schnappen.

Jasmin *m.* jazmín; **Jasmin-** jazmínov.

Jasminstrauch *m.* jazmínověc.

Jaspis *m.* jaspis, jašma.

jäten pleti (plevem); opléti; *impf.* oplévati; (den Weingarten) múliti; omúliti.

Jäten *n.* plétěv.

Jäter *m.* plévěc, pleváč; =in *f.* plevíca, plevačica.

Digitized by Google

Jäthaue *f.* srpíca, prálica, plevélnica, plevača, kávčica.

Jauche *f.* gnójnica.

jauchzen úkati, vrískati; zaúkati, za-

Jauchzen *n.* úkanje, vrískanje.

Jauchzer *m.* ukáč, vriskáč, úkavec; (der Laut) vrisk, zaúk.

jauen, jaulen mijávkati; j. heulen.

Jaufe *f.* málica. mala júžina.

jaufen málicati, máličevati.

Jawort *n.* privolítev, privoljénje; daß — geben reči (rečem) da; privóliti, prikímati: privoljevati. prikimávati.

je *adv.* kdàj; von jeher od nékdaj; je zwei, je drei po dva, po trije; je — desto čim — tem; več ko — več. bolj ko — več, kolikor bolj — toliko bolj; je mehr, je mehr čim več, tem več; je länger, je schlimmer čim dalje, tem huje; je nachdem kakor, po tem kakor; je eher, desto beśser čim prej, tem bolje; prej ko bo, bolje bo.

je! *interi.* jej! i jej! jòj!

jedenfalls *adv.* po vsaki ceni, vsekáko, na vsak način, po vsakem.

jeder *pron.* vsak, vsakatéri, slednji, sléherni; ein — vsakdo.

jedermann *pron.* vsakdo.

jederzeit *adv.* vsékdar, vsèlej, vsakčas, vsakdaj.

jedesmal *adv.* vsákikrat, vsákpot.

jedesmalig vsakokrátěn.

jedoch *coni.* vendar, àli, pà, todà, pa vendar.

jedweder *pron.* vsakatéri, slednji, sléherni.

jeglicher *pron.* j. jeder.

jeher *adv.* von — odnékdaj, oddávnaj.

Jehovah *m.* Jehóva, Gospód, Bog.

jemals *adv.* kdàj; nekdaj, svoje dni, njega dni.

jemand *pron.* kdo, nekdó, neki človek.

jemine, o jemine! *interi.* jémnasta!

jener *pron.* oni; — dort oni-le, le-oni.

jenseit, jenseits *adv.* ónostran, onkraj, na oni strani.

jenseitig onostránski.

Jenseits *n.* boljše življénje, posmŕtno življénje.

Jeremiade *f.* žalostínka, žálostna pesém (-i), jeremijáda.

Jerichorose *f.* jerihónska roža.

jerum *interi.* jeha, jéhata.

Jesuit *m.* jezuít, jezuítar; Jesuiten- jezuítski, jezuítovski.

Jesuitenorden *m.* Jézusov réd. jezuítski réd, jezuítovski réd.

Jesuitismus *m.* jezuitízem.

Jesuskind *n.* Jézuščèk.

jetzig sedánji, zdánji.

jetzt *adv.* sedàj, zdàj; — gleich pri tej priči, kòj, prècej, prèce; — erst šele sedáj, sedàj šele; von — an odsedàj, odsihmál, odsihdób; bis — dosedàj, dozdàj, doslej, dosihdób, dosihmál.

Jetzt *n.* sedánjost, zdanjost, sedánjščina.

jeweilig tačásen, vsakokrátěn.

Joch *n.* jarèm, igo (izésa). telégа; (Feldmaß) orál (-i, -a); (Jochbalken) blazína, podvàl, kobíla; (Gebirgsjoch) sédlo; *fig.* sužnost, jarèm.

Jochalge *f.* jármasta alga.

Jochbein *n.* podóčnica.

Jochbeinmuskel *m.* úzdasta mišica.

Jochbrücke *f.* most na polah. most na kobíle.

jochen vpréči (vprežem), vkléniti; *impf.* jármiti, vézati (vežem). vklépati, vprégati.

Jochholz *n.* j. Joch.

Jochnagel *m.* pregèlj. [svež (-i).

Jochochs *m.* vpréženi vòl; =ochsen *pl.*

Jochpolster *n.* podíž.

Jochriemen *m.*, **Jochwiede** *f.* gož (-i), goža, góžvica, dega, jermen.

Jochseil *n.* jármovka.

Jochträger *m.* blazína, podvàl.

Jod *n.* jod; **Jod-** jodov.

Johannis- svétega Jánеza: kresni.

Johannisapfel *m.* kresnikovec.

Johannisbeere *f.* rdeče —. kresno grózdjiče, ribez. [*pl.*

Johannisbeerräucher *pl.* grózdjičnice

Johannisbrot *n.* rožič, rožíček.

Johannisfest *n.* kres, kresni dan. Ivánjevo; daß — begehen kresovati.

Johannisfeuer *n.* kres.

Johanniskäfer *m.* kresnica, ivánjščica, jánževica, svetlíca; *dem.* kresníčica, svetlíčica.

Johanniskraut *n.* (*Hypericum*) krčevec, krčnica, krčna zel (-i), sv. Jáneza roža.

Digitized by Google

Johannisnacht *f.* kresni večér, Ivánja noč (-i).
Johannissegen *m.* šentjánževec, šentjánževica.
Johannistag *m.* sv. Jáneza dan (dneva), Iványi dan; am — o kresu.
Johanniswürmchen *n.* ſ. Johannisťáfer.
Johanniter *m.* johanít, maltéški vitez; **=orden** *m.* maltéški réd sv. Jáneza.
johlen kríčati, túliti.
Joppe *f.* jopa, jópica; (des Mannes) jópič.
Journal *n.* dnevnik; (Zeitſchrift) časnik, časopis, novíne *pl.*
Journalartikel *m.* članek v dnévniku.
journaliſieren v dnevnik vpísati (vpíšem), *impf.* vpisovati od. zapisovati.
Journaliſt *m.* časnikar, novínar.
Journaliſtik *f.* časnikarstvo, novínarstvo, časopísje.
journaliſtiſch časnikarski, novínarski.
jovial vesél, dobrovóljen, dobre od. žídane volje. [volja.
Jovialität *f.* dobrovóljnost, dobra
Jubel *m.* vrisk, úkanje; *fig.* radost, veselje.
Jubelfeier *f.*, **Jubelfeſt** *n.* slavnost, slovésnost, slavje, veselíca.
Jubelgeſang *m.* veselo petje.
Jubelgeſchrei *n.* radóstni krik, vrisk, úkanje.
Jubelhochzeit *f.* zláta poróka.
Jubeljahr *n.* slávnostno —, sveto leto.
Jubellaut *m.* vrisk, veséli vzklik.
jubeln úkati, vrískati, (radostno) vzklikovati; zaúkati, zavrískati, zavrísniti; *fig.* radovati se, veselíti se.
Jubelpaar *n.* zlatoporočénca *(dual)*, zakónska dvojíca, slavéča srebŕno ali zlato poróko.
Jubelpredigt *f.* slávnostna propóved, propóved o svetem letu.
Jubelprieſter *m.* zlatomášnik.
Jubelſchmaus *m.* slávnostni obéd.
Jubilant, Jubilar *m.* slávnostnik, jubilár, jubilánt.
Jubiläum *n.* oblétnica, jubiléj; sveto leto; (100jähr.) stolétni praznik, stolétnica; (500jähriges) petstolétnica; (1000jähr.) tisočlétnica.
jubilieren slavíti; ſ. jubeln. [juhéj!
juch, juchei *interi.* ju! ju ju! juhú!
Juchten *m.* juhtovína, juhta, juftovína, jufta; **Juchten-** juhtén, juftén.
Juchtenware *f.* juhtovína, juftenína.
jucken srbéti (srbí), ščemẽti (ščemí), skropéti; eine juckende Stelle am Leibe srbečína.
Jucken *n.* srbež, srbénje. ščeménje; (Krankheit) srbečica.
judaiſieren ſ. jüdeln.
Judas *m.* Judež; izdajávec.
Judaskuſs *m.* izdajávski poljúb.
Jude *m.* žid, jud; **Juden-** žídovski, júdovski.
jüdeln júditi, žídovsko se vesti (vedem), žídovsko govoríti.
Judenkirſche *f.* púnčica, mošnjíčnik.
Judenſchaft *f.* žídovstvo, židje *pl.*, judje *pl.*
Judicatur *f.* pravosódje, judikatúra.
judiciell pravosódẽn.
Jüdin *f.* žídovka, žídinja, júdinja.
jüdiſch žídovski, júdovski.
Jugend *f.* mladóst, mlada leta *pl.*; (Perſonen) mladína, mládež (-i). mladi ljudje *pl.*; — hat keine Tugend mladóst je norósť; von — auf iz mládega, od mladih nog; **Jugend-** mladóstni.
Jugendalter *n.* mladóst, mlada leta *pl.*
Jugendbekannte *m.* znánec iz mladih let.
Jugendbild *n.* podóba mladósti.
Jugendblüte *f.* mladóstni cvet, cvet mladósti; prva mladóst.
Jugendbuch *n.* knjiga za mládež.
Jugendfreund *m.* prijátelj mladósti, — mladíne; prijátelj iz mladih let.
Jugendgefährte *m.* továriš iz mladósti, vrstník iz mladih let.
Jugendjahre *pl.* mladóstna leta *pl.*, mlada leta *pl.*
Jugendkraft *f.* mladóstna moč (-i).
Jugendleben *n.* mladóstno življénje.
jugendlich mladóstẽn, mladéniški. mlad; (zart) nežẽn; — werden pomladíti se, omladíti se. [nost.
Jugendlichkeit *f.* mladóst, mladóst-
Jugendreiſe *f.* doráslost.
Jugendreiz *m.* mladóstna milóta. milína, drážest (-i).
Jugendſchrift *f.* spis za mládež.
Jugendſtreich *m.* mladéniški čin.
Jugendſünde *f.* mladóstni greh.

Digitized by Google

Jugendwelt *f.* mladina, mladež (-i).
Jugendzeit *f.* mladóstni čas, čas mladósti. mlada leta *pl.*
Juli *m.* mali srpàn, julij.
jung mlad, mladolèt; — werden mladéti (-im), mladíti se; omladéti, omladíti se, premladíti se, izpremladíti se; *impf.* izpremlájati se; —er Adler orlič; —er Herr gospodič, gospodičič; —e Hühner *pl.* píščeta *pl.*, píščanci *pl.*; —er Hund ščéne (-éta); —e Katze máče (-eta); —er Mensch mladénič, mladec, déček, dečák, fànt.
Junge *m.* mladič, mladè (-éta); *n.* mladič. mlado (mládega); *coll.* mladina, mladjé; die ersten —n prvi skoti; — werfen skotíti, mláde iméti (imám), storíti; (von Schweinen) oprásiti se; (von der Kuh) otelíti se; (vom Schaf) ojágnjiti se ɔc.
Junger *m.* učénec; vérnik.
Jungfer *f.* devíca, devójka, mladénka, deklè (-ta), deklína; **Jungfer-** devíški, deklíški.
Jungferbraten *m.* mrežna pečénka, péčica, poledvíca, ríbica, zarébrnica.
Jungferhäutchen *n.* devíška kožica.
Jungferhonig *m.* čista strd (-i).
jungferlich devíški, deklíški.
Jungfernkranz *m.* devíški venec.
Jungfernraub *m.* ugrabítev devójke, otmica.
Jungfernschwarm *m.* paròj, prvec, devíčnik.
Jungfernschwefel *m.* samoráslo žveplo.
Jungfernstand *m.* devíštvo, devíški stan, deklíški stan.
Jungfernwein *m.* samotòk.
Jungferschaft *f.* devíštvo, deklíštvo.
Jungfrau *f.* devíca, déva, devójka, mladénka; **Jungfrau-** devíški.
jungfräulich devíški, deklíški.
Jungfräulichkeit, Jungfrauschaft *f.* devíštvo, deklíštvo.
Junggeselle *m.* samec, neoženjenec.
Junggesellenschaft *f.*, **Junggesellenstand** *m.* samski stan, sámištvo, samstvo.
Jüngling *m.* mladénič, mladénec; **Jünglings-** mladéniški, mladénčev.
Jünglingsalter *n.*, **Jünglingszeit** *f.* mladéništvo, mlada doba.
jüngst *adv.* nedávno, ónkrat, otódi.
jüngste najmlájši; (letzte) zadnji, poslédnji; der — Tag sodnji dan (dneva); Ihr —s Schreiben Vaše zadnje pismo, Vaše poslédnje pismo.
Jungvieh *n.* mladína, jalovína.
Juni *m.* rózник, rženi cvet, kresnik. junij.
Junikäfer *m.* prósnica.
junior mlajši.
Junker *m.* plemič, mladi žlahtnik.
junkermäßig junáški, plémiški.
Juno *f.* Junóna.
Jupiter (Juppiter) *m.* Júpitèr, Zevs.
Jura *pl.* pravoznánstvo.
juridisch pravoslóvèn, pravoznánski.
Jurisdiction *f.* sodna oblást, sodstvo: (Kreis) sodnooblástni okràj.
Jurisdictions-gebür *f.* pristojbína sodne oblásti; **=norm** *f.* pravílnik sodne oblásti.
Jurisprudenz *f.* právništvo, pravoznánstvo, pravoslóvje.
Jurist *m.* právnik, jurist.
juristisch právniški, pravoslóvèn. pravoznánski.
Jury *f.* poróta.
Jus *n.* právo, pravoznánstvo. ǀotódi.
just *adv.* ravno, rávnokar, pràvkar.
justament *adv.* — nicht pa ravno ne, pa nalàšč ne.
justieren uravnáti. urediti; *impf.* uravnávati, urejevati.
Justification *f.* opravíčba; popráva: usmrtítev.
justificieren opravíčiti, *impf.* opravíčevati; popráviti, *impf.* poprávljati: usmrtíti.
Justitiar *m.* právnik, pravoznánec.
Justiz *f.* pravica; (Rechtspflege) pravosódje, pravosódstvo; **Justiz-** pravosódni. sodni.
Justizbeamte *m.* pravosódni urádnik.
Justizbehörde *f.* pravosódno oblástvo.
Justizdienst *m.* pravosódna služba.
Justizetat *m.* proračún stroškov za pravosódje.
Justizfach *n.* pravosódna stroka; (Justizabtheilung) pravosódni oddélek.
Justizgesetzgebung *f.* pravosódno zakonodájstvo.
Justizgesetzsammlung *f.* zbirka pravosódnih zakónov.

Digitized by Google

Juſtizhof *m.* sodišče; oberſter — najvišje sodišče.
Juſtizminiſter *m.* pravosódni minístěr, justični minístěr.
Juſtizminiſterium *n.* pravosódno minístrstvo, justično minístrstvo.
Juſtiznorm *f.* pravosódno pravílo.
Juſtizpflege *f.* pravosódje.
Juſtizrath *m.* pravosódni svetnik.
Juſtizſenat *m.* pravosódni svèt.
Juſtizverwaltung *f.* oskrbovánje pravosódja, pravosódna uprava.
Juſtizwache *f.* pravosódna straža.
Juſtizweſen *n.* pravosódje, pravosódstvo, právništvo.

Juwel *n.* biser, dragi kamen; —en *pl.* drago kámenje, dragotíne.
Juwelenhandel *m.* kupčíja z bíseri, dragotínarstvo, bísernìštvo.
Juwelenhändler *m.* dragotínar, bísernik, biserár.
Juwelenkäſtchen *n.* skrinjica od. škátlica za dragotíne.
Juwelenſchmuck *m.* dragotínje, nakit od drágega kámenja, bisernína.
Juwelier *m.* dragotínar, juvelír.
Jux *m.* šala, gluma, burka.
Juxbruder *m.* šaljívi dobrovóljček.
juxen šale zbíjati, burke ugánjati.
juxta *adv.* zravèn, polèg.

K.

Kaaba *f.* hiša božja v Meki.
Kabel *n.* sídrna vrv (-í); telegráfska podmórska žica.
Kabel *f.* srečka, žreb. [ka.
Kabeljau, Kabliau *m.* treska, polénovka.
kabeln srečkati, žrébati.
Kachel *f.* pečnica; kahla, lončič.
Kachelofen *m.* peč (-í) s pečnicami.
Kadi *m.* kadi (-ja), turški sodník.
Käfer *m.* hrošč, žužék, žužélka, kebèr; *dem.* hrošček, žužčék; **Käfer-** hroščev.
Käferſchnecke *f.* oklópnik.
Kaffee *m.* kava; **Kaffee-** kavni.
Kaffeebau *m.* kavárstvo, pridelovánje kave.
Kaffeebaum *m.* kávovec.
kaffeebraun čadast, sajav, rjavkast kakor kava; ſ. a. dunkelbraun.
Kaffeebüchſe *f.* kávnik.
Kaffeegeſchirr *n.* posóda za kavo.
Kaffeehaus *n.* kavárna. [kavo.
Kaffeemaſchine *f.* kavovàr, samovàr za
Kaffeemühle *f.* mlinič za kavo.
Kaffeeſatz *m.* kavna gošča, mòt.
Kaffeeſchale *f.* kávnica, čaša za kavo.
Kaffeeſchweſter *f.* kavopívka.
Kaffeeſieder *m.* kavárnar, kavár.
Kaffeeſud *m.* kavni zavrélek.
Kaffeeſurrogat *n.* nadoméstek kave.
Kaffeezeug *n.* prtenína za kavo.
Kaffeezimmer *n.* kavárnica.
Käfig *m.* kletka, ptíčnica, gajba, kobáča.
Käfigmacher *m.* kletkar.
Kaftan *m.* kaftan.
kahl gòl; (am Kopfe) plešast, plešav, pleš, plešiv, golovŕh; — werden goliti se; ogoléti, ogoliti se; (am Kopfe) oplešivéti, plešo dobíti; *impf.* plešo dobívati, plešivéti; (v. Tuch) izlizan, odŕgnjen, ogóljen; —er Platz golina, goljáva, goličáva; (am Kopfe) pleša; —er Berg gólovec, golica.
Kahlbart *m.* golobrádec.
kahlbärtig golobrád.
Kahlbäuche *pl.* golotŕbe *pl. (zool.).*
kahlflügelig golokrìl.
Kahlheit *f.* golóst, golóta; (am Kopfe) plešavost; (kahle Stelle) golina, goljáva, goličáva, golica.
Kahlkopf *m.* plešec, plešívec, plešeglávec, gologlávec, golobúčnik.
kahlköpfig plešast, plešiv, plešav, pleš, golobúčen.
Kahlköpfigkeit *f.* plešavost, plešóta, plešívost.
Kahlrücken *m.* gololédnica, drhtávec.
Kahlſchwanz *m.* golorépka.
Kahm *m.* plésen (-i), plesnóba, plesnína, (na tekočínah) kan, bersa.
kahmen plésneti (-ejem), bérsati.
kahmig plésniv, kánast, bérsast.
Kahmpilz *m.* bersna glíva.
Kahn *m.* čoln; *dem.* čolnič, čolníček.
Kahnbein *n.* čolníčasta kost (-í).
kahnförmig čolnast, čolníčast.

Digitized by Google

Kahnmacher *m.* čolnár.
Kaimakam *m.* kajmakam, turški namestnik.
Kaiman *m.* kajman, aligátor, ameriški krokodil.
Kaiſer *m.* cesar, car; — ſein cesarjevati, carjevati, vládati; **Kaiſer-** cesárski, carski, cesárjev.
Kaiſeradler *m.* cesárski orél.
Kaiſerbirne *f.* cesárska hruška, cesárščica. [grad.
Kaiſerburg *f.* cesárski dvòr, cesárski
Kaiſerhaus *n.* cesárska hiša; — obítelj (-i), — rodovina, cesárski rod (-ú).
Kaiſerin *f.* cesarica, cárica.
Kaiſerkrone *f.* cesárska krona; (Pflanze) cesárski túlipan.
kaiſerlich cesárski, carski; —er Prinz cesárjevič, cárjevič; —e Prinzeſſin cesarična; —e Majeſtät cesársko Veličánstvo, cesaróst, presvétli césar.
Kaiſerling *m.* (Pflanze) jardána, karžélj. [ca.
Kaiſermantel *m.* (Schmetterling) góspi-
Kaiſerpflaume *f.* cesárska sliva, damaščánska sliva.
Kaiſerreich *n.* ſ. Kaiſerthum.
Kaiſerſchnitt *m.* cesárski prerèz, izrèz déteta.
Kaiſerſohn *m.* cesárjevič, cárjevič.
Kaiſerſtaat *m.* cesárska držáva.
Kaiſerthum *n.* cesárstvo, carstvo.
Kaiſertochter *f.* cesarična. [ja.
Kaiſerwahl *f.* volítèv —, izbòr cesár-
Kaiſerwürde *f.* cesársko dostojánstvo, cesárska čast (-i).
Kajüte *f.* kajúta, izbica na ladji.
Kakadu *m.* kakadúj, čópasta papíga.
Kakao *m.* kakáo.
Kakaobaum *m.* kakáovnik, kakáovec.
Kakaomaſſe *f.* kakaovína.
Kakerlak *m.* belín, belinèc; hìrav človek mrtvaškoblède barve; ſ. a. Schabe.
Kakodämon *m.* bes, zli duh.
Kakophonie *f.* neblagoglásje, slabogláśje, zlozvóčje.
Kaktus *m.* kakt; =pflanzen *pl.* káktice, káktovnice.
Kalanderlerche *f.* laški škrjánec, kalándra.
Kalb *n.* tele (-ta); *dem.* telè, telce, telčèk, telétce; (männliches) telíček, junčèk; (weibl.) telica, junica, telíčica, telíčka; *fig.* telebàn, telebèc; ein — werfen teliti (se); oteliti se, obráviti se, storiti; **Kalb-** teléčji. [vica.
Kalbe *f.* telica, junica, jálovka, jálo-
kalben teliti; oteliti se, storiti; (unglúcklich) izvréči (-vŕžem); aufhören zu — iztelíti se.
Kälber- teléčji.
Kälberbraten *m.* ſ. Kalbsbraten. [bast.
kälberhaft telétast; telebálast, teléKälberhändler *m.* telétar, teličar.
Kälberkropf *m. (Chaerophyllum)* podlísèc, lisa. [létom.
Kälberkuh *f.* breja krava, krava s te-
kälbern ſ. kalben.
kälbern teléčji.
Kälberne *n.* ſ. Kalbfleiſch.
Kälberſtall *m.* telečják, teléčji hlev.
Kalbfell *n.* telétina, teletína, telétovina, teléčja koža.
Kalbfleiſch *n.* telétina, teléčje mesó.
Kalbleder *n.* telétina, telétovina, teléčje usnje.
kalbledern telétovèn, od telétine, od teléčjega usnja.
Kalbs- teléčji.
Kalbsbraten *m.* teléčja pečénka, pečéna telétina.
Kalbsbruſt *f.* teléčje prsi *pl.*; =drüſe *f.* teléčja prsna žleza, priželjc.
Kalbskeule *f.* teléčja gnjat (-i).
Kalbskopf *m.* teléčja glava; *fig.* telebàn, telebèc.
Kalbslab *n.* sírišče.
Kalbsſchlegel *m.* teléčje stegno.
Kalbsviertel *n.* teléčja četŕt (-i).
Kalbszunge *f.* teléčji jezik. [*pl.*
Kaldaunen *pl.* drob, drobovina, vampi
Kaleidophon *n.* kalejdofón.
Kaleidoſkop *n.* krasoglèd, kalejdoskop.
Kalender *m.* koledár; *dem.* koledárček; (Bauern—) prátika.
Kalenderjahr *n.* koledársko leto.
Kalendermacher *m.* prátikar.
Kalendertag *m.* koledárski dan.
Kaleſche *f.* kolésèlj, koléska.
kalfatern smoliti, mašiti (s smolo); zasmoliti, zamašiti.
Kali *n.* kali, kálijev oksid; kohlenſaures — (Pottaſche) kálijev karbonat, pepelika.

Digitized by Google

Kalium *n.* kalij, kalium.
Kaliumoxyd *n.* kálijev oksid.
Kalk *m.* apno; hydrauliſcher — podvodno —, hidrávlično apno; gebrannter — žgano apno; Ätzkalk živo —, jedko apno; **Kalk-** apnén.
Kalkanwurf *m.* apnéni omèt.
Kalkartig ápnast, apnénast.
Kalkboden *m.* apnenína, apnénka, apnéna zemlja.
Kalkbrei *m.* ugašéno apno.
Kalkbrenner *m.* apnéničar, apnár.
Kalkbrennerei *f.* apnárstvo.
Kalkbruch *m.* apnolòm, apnénik.
Kalkbrühe *f.* beležˌ apnéna kaša.
kalken ápniti, v apnu móčiti; poápniti, v apnu pomóčiti.
Kalkerde *f.* apnénka, apnica, apnéna prst (-i). apnéna zemlja.
Kalkgebirge *n.* apnéno gorovje.
Kalkgrube *f.* apnica, apnéna jama, apnénica.
kalkhaltig ápnat, apnovít.
Kalkhandel *m.* apnárstvo, kupčija z apnom; den — betreiben apnáriti.
kalkicht ápnast, apnénast.
kalkig ápnat, apnovít.
Kalklöſcher *m.* apnogásec.
Kalkmeſſer *m.* apnomérec.
Kalkmilch *f.* apnéni beležˌ apnica.
Kalkmörtel *m.* malta, mòrt.
Kalkofen *m.* apnénica.
Kalkſinter *m.* síga.
Kalkſpat *m.* drstêv (-a).
Kalkſtein *m.* apnénec, apník, apnénik; blauer — sinji kamèn, sinjak, sinjec.
Kalktuff *m.* apnéni maček, lehnják.
Kalligraph *m.* lepopísec, krasopísec.
Kalligraphie *f.* lepopísje, krasopísje.
kalligraphiſch lepopísen, krasopísen.
Kalmäuſer *m.* razglabáč; samotár, tukec; skopúh, stiskáč.
kalmäuſern razglábati, mózgati; samotáriti; skopáriti, stiskati.
kalmieren tešiti, miríti; utéšiti, pomiríti.
Kalmus *m.* kólmež.
kalt mrzèl, studèn; (froſtig) mrazen, zimen; (fühl) hladèn; (eiſig) ledén; — werden mŕzniti, mrzléti; omŕzniti, omrzléti; (v. Speiſen) hladíti se; ohladíti se, izhladíti se; *impf.* ohlájati se, izhlájati se; — ſein zebsti (zebe me); es iſt mir — mŕàz mi je, mrzlo mi je, zebe me; es wird — mrzlo —, hladno postája, mrzlo —, hladno prihája, mraz se dela.
kaltblütig hladnokrvèn; *fig.* mrzèl, ledén, mrtêv, neobčutljiv.
Kaltblütigkeit *f.* hladnokrvnost; neobčutljivost.
kaltbrüchig hladnokrhèk.
Kälte *f.* mràz, zima, mrzlóta, mrazóta; (Kühle) hlad (-a, -ú), hladnost, hladnóta; trodène — suh mràz, golomrázica, suhomrázica; (Froſt) zmrzlína, zmrzál (-i).
Kältefieber *n.* mŕzlica.
Kältegrad *m.* stopínja mraza, mrazótna stopínja. [(-i).
Kältemiſchung *f.* mrazotvórna zmés
kälten hladíti; ohladíti, omrzíti; *impf.* ohlájati.
kaltherzig hladnosrčèn, mrzlosrčèn.
Kaltherzigkeit *f.* hladnosrčnost, mrzlosrčnost.
kältlich mrzlótèn, mrazótèn, mrzikast, hladèn.
Kaltſinn *m.* mrzlodúšje, mrzlost, mrzlóbnost, mrzlóba.
kaltſinnig mrzlodúšèn, mrzlóbèn.
Kaltſinnigkeit *f.* ſ. Kaltſinn.
Kaltwaſſer *n.* mrzla —, studéna voda.
Kamel *n.* velblòd, kaméla; **Kamel-** velblódji, kamélji.
Kamelhaar *n.* velblódja žima, kamélja dlaka.
Kamelſtute *f.* velblodica, kaméla.
Kameeltreiber *m.* velblódar.
Kameelwolle *f.* velblódja volna.
Kameelzeug *n.* tkanína od velblódje dlake.
Kameelziege *f.* lama.
Kamelott *m.* blago iz mikane volne.
Kamerad *m.* tovariš, drug, pajdáš. (spréznik).
Kameradſchaft *f.* tovarištvo, tovarišja, pajdáštvo.
Kamille *f.* kamílica; **Kamillen-** kamíliční; **=thee** *m.* kamíliční čaj, kamíličnik.
Kamin *m.* dimnik; (im Zimmer) leva. komen.

Digitized by Google

Kaminfeger *m.* dímnikar, strgár; =lohn *m.* ometnína, strgarína.
Kaminröhre *f.* dímniška cev (-i).
Kamisol *n.* podsúknjica.
Kamm *m.* grebén, hrbét, sléme (-na); (in der Mühle) zob (-a u. -ú), palèc; (b. Webestuhl) glavník, brdo, grebén; Haarkamm glavník, češélj, česálnik; Woll— grebén, gradáša, mikálnica, dŕzalica; Kamm- grebénast.
Kammacher *m.* glavníkar, glavníčar; =handwerk *n.* glavníčarstvo.
kammartig grebénast.
Kammbank *f.*, **Kammbrett** *n.* polica.
Kammbaum *m.* (in den Sägemühlen) rázvora, razvòr.
Kammbürste *f.* ščetka.
kämmen česati (češem); počésati; (die Wolle) grebénati, gradášati, míkati (-am u. mičem), dŕzati; ogrebénati, omíkati, odŕzati.
Kämmer *m.* česávec.
Kammer *f.* staníca, soba, čúmnata, izba; Augen— očésni prekat; optiščne Dunkelkammer temnica, temna sóbica; Handels- und Gewerbe— kupčíjska in obŕtna zbórnica, — kómora; Reichs-kammer dŕžávna zbórnica.
Kammeramt *n.* kómorni urad.
Kammerbezirk *m.* zbórnični okráj.
Kämmerchen *n.* sóbica, ízbica.
Kammerdiener *m.* kómorni strežáj; =in *f.* hišna, kómorna strežájka.
Kämmerer *m.* kómornik, ključár.
Kämmererswürde *f.* kómorništvo, ključárstvo.
Kammerfrau *f.* kómornica. [*pl.*
Kammergefälle *n.* kómorni dohódki
Kammerherr *m.* ſ. Kämmerer.
Kämmerin *f.* kómornica; česávka.
Kammerjungfer *f.* hišna.
Kammerprocurator *m.* kómorni zagovórnik, — odvétnik, — prokurator.
Kammerprocuratur *f.* kómorno odvétništvo, kómorna prokuratúra.
Kammerwaſſer *n.* prekátna mokrína *(phys.)*.
Kammerweſen *n.* dŕžávno dohodárstvo.
Kammerzofe *f.* hišna.
kammförmig grebénast.
Kammgarn *n.* míkana volna.
Kammgebirge *n.* grebénasto pogórje, grebénasto goróvje, grebéni *pl.*
Kammgras *n. (Cynosurus)* grebeník.
Kammgriff *m. (turn.)* dlanski prijèm, spodnji prijèm.
Kammhaar *n.* gríva, izčések.
Kammhöhe *f.* visokóst górskega grebéna *(geogr.)*.
Kammkraut *n.* marjética.
Kammlinie *f.* pálčevnica.
Kammlitze *f.* níčavnica, nítečnice *pl.*, ničnice *pl.*
Kammrad *n.* palčno —, grebénasto koló (-ésa), palčenják.
Kammwerk *n.* pálčevje.
Kammwolle *f.* míkana —, grebénana —, gradášana volna.
Kämpe *m.* borítelj, boréc, bojevávec.
Kampf *m.* bój; (Gefecht) borba, bòr; (Schlacht) bitév, bitka; (Krieg) vojna, vojska; (Ringen) borjénje, boritév, metánje; **Kampf-** bojni.
Kampfbegier *f.* bojazéljnost.
kampfbegierig bojazéljen, bojevít.
kämpfen bojevati se, boríti se, biti (bijem) se, vojskovati se, bój bíti (bijem), bój bojevati; mit Elend — ubijati se, révo prodájati.
Kämpfer *m.* borítelj, bojevávec, boréc, bojník, bojevnik.
Kampfer *m.* káfra; **Kampfer-** káfrni.
Kampferbaum *m.* káfrna lavoríka.
Kampfergeiſt *m.* káfrovec.
Kampferöl *n.* káfrno ólje. [bój.
kampffähig dobér —, sposóben za
Kampffeld *n.* bojíšče, boríšče.
kampffertig na bój —, za bój pripráviljen, — gotóv.
Kampfgefährte *m.* sobojník, sobojevávec, sobórec, soboritelj.
Kampfgeſang *m.* bojna pesém (-i); vojáška pesém (-i). [vpitje.
Kampfgeſchrei *n.* bojni krik, bojno
Kampfgetümmel *n.* bojno vrvénje, bojni metež, bojni hrup.
kampfgewohnt boja vajen.
Kampfgewühl *n.* bojni metež, bojna vreva, bojni trušč.
Kampfhahn *m.* svadljívec, togótnik; *fig.* togótník, prepirljívec.
Kampflust *f.* bojevitost, bojeválnost, bojazéljnost, borljívost.

Digitized by Google

kampfluſtig bojevít, bojeválen, borljiv, bojaželjen. [han.
kampfmüde (od) boja truden, — upé-
Kampfplatz *m.* bojišče, bojevališče, borišče, bojno torišče, — polje, popríšče.
Kampfroſs *n.* bojni konj. [nica.
Kampfſchule *f.* borílnica, bojna učíl-
Kampfſpiel *n.* bojna igra.
kampfſüchtig ſ. ſtreitſüchtig.
Kampfübung *f.* bojna vaja, vaja —, vadba v boju.
Kanarienvogel *m.* kanárček, kanárček.
Kanaſter *m.* ſ. Knaſter. [dénec).
Kandelzucker *m.* kándisov sladkor, (le-
Känguruh *n.* klokan, kengurúj.
Kaninchen *n.* domáči od. pitomi zajec, kunec, kraljik.
Kaninchenfell *n.* kunčevína, koža domáčega zajca.
Kanne *f.* ročka, majólika, konva; *dem.* majóličica, kónvica; (Krug) vrč.
Kannefas, Kanevas *m.* kanafas, jadrovína, konópno platno.
Kannegießer *m.* ſ. Zinngießer; *fig.* politiški modrijan pri vrču vina.
Kannegießerei *f.* politiško modrovánje pri vrču vina (piva).
Kännelkohle *f.* svetlogoréči premog.
Kannenkraut *n.* préslica.
kannenweiſe *adv.* na vrče. [náda.
Kanonade *f.* stréljanje s topóvi, kano-
Kanone *f.* top, kanón.
Kanonendonner *m.* grménje topóv, tutnjáva.
Kanonengießer *m.* topar, topolivec.
Kanonengut *n.* topovína.
Kanonenkugel *f.* topóvska krogla.
Kanonenmetall *n.* ſ. Kanonengut.
Kanonenſchuſs *m.* strel iz topa, strel s topom.
Kanonier *m.* topničár, topník.
kanonieren s topóvi stréljati.
Kante *f.* rob, krn; *dem.* robec, robič; (Rand) kráj, okrájek; (am Kleid) krajec, rob, obróbek; brechende — loméči rob *(phys.)*; Schnitt— urézni krajec.
Kantel *m.* (*n.*) četvororóbo ravnílo.
kanten na robe od. robóve obrézati (-rézem); okrájiti; *impf.* obrezovati; okrajevati.
Kantenachſe *f.* robóvna os (-i).
Kantenlinie *f.* (črta) robovnica.
Kantentuch *n.* ruta z okrájki.
Kantenwinkel *m.* robóvni kot. [rídka.
Kantharide *f.* španska muha, kanta-
Kantholz *n.* otesáni les.
kantig robàt, oglàt, krnjav; in Zuſammenſetzungen -ròb.
Kantine *f.* vojáška krčma.
Kanzel *f.* léca, pridižnica, prížnica; =beredſamkeit *f.* cerkvéna zgovórnost.
Kanzelredner *m.* cerkvéni govórnik, pridigar, propovédník.
Kanzelvortrag *m.* cerkvéni govor, govor z léce, pridiga, propóved (-i).
Kanzlei *f.* pisárna, pisárnica, kancelíja; **Kanzlei-** pisárniški, kancelíjski.
Kanzleibeamte *m.* pisárniški urádnik.
Kanzleidiener *m.* pisárniški sluga.
Kanzleidirector *m.* pisárniški ravnátelj.
Kanzleierforderniſſe *pl.* pisárniške potrébščine *pl.*
Kanzleifach *n.* pisárniško opravílo.
Kanzleigebür *f.* pisarína, pisarnína.
kanzleimäßig pisárniški, kancelíjski.
Kanzleipauſchale *n.* pisárniška poprečnína, poprečna vsota za pisárniške potrébščine *pl.*
Kanzleiperſonale *n.* pisárniško osebje.
Kanzleirequiſiten *pl.* pisárniške potrébščine *pl.*
Kanzleiſchreiber *m.* pisár.
Kanzleiſchrift *f.* kancelíjsko pismo, — pisánje.
Kanzleiſprache *f.* urádni —, pisárniški jezik. [slòg.
Kanzleiſtil *m.* urádna pisáva, urádni
Kanzleiweſen *n.* pisárništvo.
Kanzler *m.* kancelár, kancelír.
Kanzliſt, Kanzeliſt *m.* kancelíst.
Kapaun *m.* kopún.
kapaunen rézati (režem), skopíti, kopúniti.
Kapaunenbraten *m.* pečéni kopún.
Kapelle *f.* molílnica, kapéla; *dem.* kapélica; (Muſik) godba, gódbeni zbor, kapéla.
Kapellmeiſter *m.* kapélnik.
Kaper *m.* gusár, korzár, pomórski rópar; róparska ladja.
Kaper *f.* kápera. [list.
Kaperbrief *m.* gusárski —, korzárski
Kaperei *f.* gusárstvo, ladjelòv, brodolòv, pomórski rop.

kapern ladje loviti, — pleníti; ladje uloviti, — upleníti, — vzéti (vzámem).

Kapernſauce *f.* káperna omáka.

Kaplan *m.* kaplán, duhóvni pomočník; **Kaplans-** kaplánski.

Kappe *f.* čépica, kapa; (Pelz—) kučma, čamér; (an der Deichſel) okóv; (beim Stiefel) kápica; (am Dreſchflegel) gož (-í), goža.

kappen kápiti, kápičati; okápiti, okápičati; (den Baum) okléstiti, obsékati, otrébiti; *impf.* okleščevati, obsekovati; (den Hahn) kopíti, rézati (režem), kopúniti; skopíti.

Kappenblume *f.* ſ. Eiſenhut.

kappenförmig čépičast, kápast.

Kappenmuskel *m.* kápasta míšica.

Kappenring *m.* oglávnik.

Kapper *m.* sekáč.

Kappmeiſe *f.* čópasta siníca, (sinica) čóparica.

Kappnaht *f.* nadšiv.

Kappweide *f.* navádna vrba.

Kappzaum *m.* brzda, uzda z obvézo na nosu.

Kapſel *f.* toka, mošnjíca, škátlica; (in der Botanik) glavica, tobólec, peščíšče; (der Hülſenfrüchte) strók; (am Gewehr) kápica, klobúček.

Kapſelfrucht *f.* glavíčasti plod.

Kapuze *f.* oglávnica, kukúlica.

Kapuziner *m.* kapucín, kapucínec.

Kapuzineraffe *m.* kúklasta ópica.

Kapuzinerkloſter *n.* kapucínski samostán.

Kapuzinerkreſſe *f.* kapucínka, kapucínska kreša.

Kapuzinerorden *m.* kapucínski red.

Kar *n.* kotél; gorska kotlína, grapa.

Karat *n.* karát.

Karatgewicht *n.* karátna teža.

karatieren karatovati.

karätig karátən.

Karauſche *f.* *(Cyprinus carassius)* karas, plòsk.

Karawane *f.* karavána; **Karawanenthee** *m.* karavánski —, ruski čaj.

Karbatſche *f.* korobáč, bič.

karbatſchen korobáčiti, bíčati.

Karbunkel *m.* ſ. Carbunkel.

Kardätſche *f.* grebén, drzáj, gradáše *pl.*; (für Pferde) ščetka —, krtáča za konje.

kardätſchen grebénati, drzati, gradášiti; (Pferde) ščétkati, krtáčiti. [*bot.*

Karde *f.* *(Dipsacus)* ščetica, ščétka

Kardendiſtel *f.* gladež, ščetica.

Karfiol *m.* cvetni óhrovt, karfijól.

Karfunkel *m.* živordéči rubín, ognjénec, karfúnkelj; ſ. Carbunkel.

karg skop, skopárski, skoporit, stisljiv, skrljiv, škrtljàv; pičél.

Karge *m.* skopúh, škrtljávec, stiskáč; *f.* skopúlja, škrtljávka.

kargen skopovati, skopáriti, skrljáti.

Kargheit *f.* skopóst, škrtljávost; pičlost.

kärglich pičél, borén, revén, siromášen; *adv.* pičlo, borno, revno, skopóma.

Kärglichkeit *f.* pičlost, siromášnost, bornost.

Karmeſin *n.* karmezín.

karmeſinfarben (carmoiſinfarben) karmezínast, karmezínov, višnjélast.

Karmin *m.* ſ. Carmin.

karnüffeln pestíti, biti (bijem); napestíti, nabíti.

Karpfen *m.* kràp; **Karpfen-** krápov, krápji.

Karpfenbrut *f.* krápja zaléga.

Karpfenfleiſch *n.* krapovína, krápje —, krápovo meso.

Karpfenteich *m.* krápovnik, krapovnják, ribník za krape.

Karre *f.* taliga, tačka, samokólnica, samotéžnice *pl.*, kólečka *n. pl.*

Karren *m.* kola *n. pl.*, kolca *n. pl.*, vozílo; (Dünger—) kòš, gnojni kòš; (zweirädrig) gare *pl.*, dvokólnica, ciza.

karren táčkati, tačkáriti, na tačkah víziti. [*pl.*

Karrenfeld *n.* (in den Hochalpen) podi

Karrenführer, Karrenſchieber *m.* taligar, tačkar, vozáč (s tačko).

Karrengaul *m.* taligáš, kljuse (-eta).

Karrenſpritze *f.* brizgálnica na malih kólih.

Karſt *m.* kràmp, kopáča.

karſten s krampom kópati (kopljem).

Karſtformation *f.* kraška tvorba, kraševína.

Kartätſche *f.* kartéča, s króglami napólnjena topóvska patróna.

Kartaune *f.* kartávna, neko strelno orodje.

Digitized by Google

Karte *f.* list; *dem.* listek, listič; (Spiel—) kvarta, karta; —n ſpielen kvartáti, kártati (se); (geograph. —) zemljevid, zemljekàz, mapa.

Kartell *n. m.* dogóvor; združba.

Karten- listóvni; kvartni, kartni.

Kartenblatt *n.* kvarta, karta.

Kartenbrief *m.* zalépka.

Kartengeld *n.* kvartarína, kvartáščina, plačilo za kvarte.

Kartenſammlung *f.* zemljevídna zbirka, atlánt.

Kartenſpiel *n.* kvartánje, igra s kvártami.

Kartenſpieler *m.* kvartáč, kvartopírec, kartáš; =in *f.* kvartávka, kvartopírka.

Kartenſtempel *m.* kvartni kolék, kolék za kvarte.

Karthäuſer *m.* kartuzijánec; =kloſter *n.* kartuzijánski samostán.

kartieren listáriti.

Kartoffel *f.* krompír, korún, podzémljica; **Kartoffel-** krompírjev, korúnov.

Kartoffelacker *m.* krompírišče.

Kartoffelbau *m.* sajénje —, pridelovánje krompírja.

Kartoffelbranntwein *m.* krompírjevec, korúnovec, krompírjevo —, korúnovo žganje.

Kartoffelfäule *f.* krompírjeva gnilína, krompírjevo gnitje.

Kartoffelfeld *n.* ſ. Kartoffelacker.

Kartoffelkraut *n.* krompírjevka, krompírjevica.

Kartoffelpilz *m.* krompírjeva gliva.

Kartoffelſalat *m.* krompírjeva saláta.

Kartoffelſchimmel *m.* krompírjeva plesèn (-i).

Karviol *m.* ſ. Karfiol.

Kaſchmir *m.* kašmírska tkanína.

Käſe *m.* sír; (v. ſüßen Topfen) skuta; zu — werden siriti se; usiriti se, sesiriti se, zagrísti (-grízem) se, zakŕkniti; **Käſe-** sirni, sírnat.

käſeartig sírast.

Käſebereitung *f.* sírarstvo, naprávljanje síra.

Käſeform *f.* torílo (za sir).

Käſehandel *m.* kupčija s sírom, sírarstvo.

Käſehändler *m.* sírar; =in *f.* sírarica.

Käſekammer *f.* sírnica.

Käſelab *n.* sírišče, sirílo.

Käſelaib *m.* hlèb sira.

Käſemade, Käſemilbe *f.* sirni črv, črv v síru, sírna pršica.

Käſemilch *f.* sírotka, sírotèv.

käſen síriti; usíriti, sesíriti; *intr.* ſ. unter Käſe: zu Käſe werden.

Käſenapf *m.* loněc za sir, sírnik; (Käſeform) torílo (za sir).

Kaſerne *f.* vojáščnica, kasárna.

Käſeſäure *f.* sírna kislína.

Käſeſtaub *m.* prš.

Käſeſtoff *m.* sírnína.

Käſewaſſer *n.* sírnica.

käſicht sírast.

käſig sírèn, sírnat.

Kaſtanie *f.* kostanj; **Kaſtanien-** kostánjev; =baum *m.* kostanj, kostánjevo drevó (-ésa).

kaſtanienbraun kostánjev, kostánjast, kostánjeve barve.

Kaſtanienholz *n.* kostanjevína, kostánjev les.

Kaſtanienwald *m.* kostánjevje.

Käſtchen *n.* omárica, skrínjica.

Kaſte *f.* vrsta, pleme (-éna), kasta.

kaſteien trpínčiti, múčiti, trápiti.

Kaſten *m.* omára, (postávec); (überhaupt) shramba; (Truhe) kovčèg, skrínja; (Bretterverſchlag) obój.

Kaſtengeiſt *m.*, **Kaſtenweſen** *n.* odlóčenost —, duh needínosti med rodóvi ob. pleméni.

Kaſuar *m.* kazuar.

Kataſalk *m.* mrtváški oděr.

Katakombe *f.* podzémska gróbnica, katakomba.

kataleptiſch nepopóln, kataléktičen.

Katalepſie *f.* mrtvíčnost.

Katalog *m.* imeník, zapísnik, katalog.

Kataplerie *f.* obmŕlost.

Katarakt *m.* slap, vodopád.

Katarrh *m.* náhod, katár.

Katarrhalfieber *n.* nahódna —, katárna vročíca.

katarrhaliſch nahóden, katárèn.

Kataſtrophe *f.* prevrát, preobrát, prekrèt, katastrófa.

Katecheſe *f.* izpraševálni poúk, učénje v vprašánjih in odgóvorih, katehéza.

Katechet *m.* verski učítelj, učítelj veroznánstva ob. verozakóna, katehet.

Katechetik *f.* nauk v vprašánjih in odgóvorih, katehétika.
katechetiſch izpraševálen, katehétičen, katehétski.
katechiſieren verozákon —, krščánski nauk učíti; učiti v vprašánjih in odgóvorih.
Katechismus *m.* krščánski nauk na vprašánje in odgóvor spisan, katekizém.
Katechumen *m.* človek, pripravljajóč se na krst, novovérnik, katehumen.
Kategorie *f.* vrsta, razred, rázpol (-óla), kategorija.
kategoriſch *adi.* določčn, brezpogójen, brezuvétčn, kategóričen; *adv.* določno, narávnost, brezpogójno. [tčv.
Kategoriſierung *f.* uvrstítčv, razvrstítev *m.* maček; (ſcherzweiſe) mucčk.
Katheder *m.* učiteljska stolica, katédra.
Kathedrale, Kathedralkirche *f.* stolna cerkčv, stólnica.
Kathete *f.* katéta. [tčr.
Katheter *m.* močevòd, sečevòd, katé-
Kathetometer *n. m.* ogloměr, katetometčr.
Kathode *f.* izhòd, katóda *(phys.)*.
Katholicismus *m.* katóličanstvo, katólištvo, katolicizém.
Katholik *m.* katóličan, katólik, katóliški kristján; =in *f.* katóličanka, katóliška kristjána.
katholiſch katóliški.
Kattun *m.* katún.
kattunen katúnov.
Kattunfabrik *f.* katunárnica, továrna za izdelovánje katúna.
Kattunweber *m.* katunár.
Kattunwolle *f.* bombáž za katún.
katzbalgen ſich rváti (rujem) se, trgati se, púliti se, métati (mečem) se, premetávati se.
Katzbalger *m.* rváč, pulež, trgávs; =ei *f.* rvánje, metánje, trganje.
Kätzchen *n.* mače (-ta), múcka, múnica; (Blütenſtand) máčica; =baum *m.* máčičarica, máčičnica.
Katze *f.* mačka, muca, muna; (Geldgürtel) maček, pas, opásek; (Anker) maček, kotva; **Katzen-** mačji.
Katzenauge *n.* mačje okó (očésa); er hat —n gleda kakor mačka.
katzenäugig mačjeòk, mačjih oči.
Katzengeſchrei *n.* mijávkanje, mijávek, mačje drenje.
Katzengold *n.* mačje zlató *(min.)*.
Katzenjammer *m.* maček, metež; er hat einen — lasjé ga bolé.
Katzenklee *m.* zajčja noga.
Katzenkraut *n. (Teucrium marum)* mačji vrednik, úrhovica; *(Valeriana offic.)* zdravílna špajka, božjástnica.
Katzenmuſik *f.* mačja godba, mijávek; — machen po mačje zagósti (-gódem).
Katzenſilber *n.* mačje srebró *(min.)*.
Katzenſprung *m.* mačji skòk; bis dahin iſt ein — dve, tri stopínje je do tja, dva-, trikrat prestópiš, pa si tam.
Katzentiſch *m.*, am — eſſen za pečjó —, v kotu jesti (jem).
Kauderei *f.* oderúštvo.
Kauderer *m.* odrtník. [chern.
kaudern kávdrati, gávdrati; j. a. wu-
Kauderwelſch *n.* spakedráni jezik, kolobócija, nerazúmno brbránje, žlabudránje.
kauderwelſch spakedrán; — reden nerazúmno brbráti, žlabudráti.
kauen žvéčiti, gléviti, žvekáti, žvériti; (Tabak) číkati; požvéčiti, prežvéčiti; *impf.* požvekovati; wieder— prežvekovati.
Kauer *m.* žvekáč, žvekávec.
kauern čepéti, kúčati (-ím), ničati (-im); (brütend hoden) ždeti (ždim); ſich — počéniti, *impf.* počépati.
Kauf *m.* kup, kupílo, kupnja, kupíček; (Ankauf) nakúp, kupčija; (Geld) kúpščina; kupnína, kup; ſchlechten — machen okúpiti se; zu —e haben napródaj iméti (imám); wohlfeilen —e dobér kup, v dobér kup, cenó, v ceno, po ceni; — nach Probe kup po obrázcu, po vzórcu; mit in den — nehmen s čim drugim vred kúpiti; der — iſt zurückgegangen kupčija se je razdŕla; vom —e leben na kupílu od. kupíčku živéti; **Kauf-** kupni.
kaufbar kupčn, kupljiv.
Kaufbrief *m.* kupno pismo, kupni list.
kaufen kúpiti; *impf.* kupováti. kupávati; ſchlecht — okúpiti se; alles — pokúpiti, ponakúpiti; *impf.* pokupováti.

Digitized by Google

Käufer *m.* kupěc, kupovávěc; =in *f.* kupovávka.

Kauffahrer *m.* povéljnik trgóvške ladje; (Schiff) trgóvska ladja.

Kauffahrteischiff *n.* trgóvska ladja.

Kaufgegenstand *m.* kúpljena reč (-í), kupovína.

Kaufgeld *n.* kupnína, kúpščina.

Kaufgeschäft *n.* kupčija, kupno opravílo, kupovánje.

Kaufhandel *m.* kupčija, trštvo.

Kaufherr *m.* ſ. Kaufmann.

Kaufladen *m.* prodajálnica. [*pl.*

Kaufleute *pl.* trgóvci, tržci, kupčevávci

käuflich kupčn, kupljiv; podkúpěn, podkupljiv; — an ſich bringen kúpiti; pokúpiti, kúpoma pridobíti. [vost.

Käuflichkeit *f.* kupljívost; podkupljí-

Käufling *m.* kúpljenec, kúpljenčék.

Kauflust *f.* kupčljívost, kupovítost, tržljívost.

kauflustig kupčljiv, kupovít, tržljiv, radokúpěn.

Kauflustige *m.* kupěc.

Kaufmann *m.* trgóvec, tržec, kupěc, kupčevávec.

kaufmännisch trgóvski.

Kaufmannschaft *f.* trgóvci, tržci, kupčevávci *pl.*; (Handel) kupčijstvo, trgovína, trštvo, trgóvstvo.

Kaufmannsfrau *f.* trgóvka, kupčevávka; kupčevávčeva sopróga. [na.

Kaufmannsgeschäft *n.* kupčija, trgovíˊ

Kaufmannsgut *n.* kupčijsko —, tržno blagó, kupčijska —, tržna roba.

Kaufmannslehrling *m.* kupčijski —, trgóvski učéněc.

Kaufmannsstand *m.* ſ. Handelsſtand.

Kaufplatz *m.* tržíšče, trg, semnjíšče.

Kaufpreis *m.* kup, kupna cena, kupnína.

Kaufrecht *n.* kupna pravica.

Kaufſchilling *m.*, **Kaufſumme** *f.* kúpščina, kupnína. [(-i).

Kaufſtück *n.* kupovína, kúpljena reč

Kaufvertrag *m.* kupna pogódba.

Kaufvertragslöſung *f.* razkúp.

Kaufwert *m.* kupna vrednost.

Kaulbarſch *m.* kapélj, glaváč.

Kaulkopf *m.* bosoglávec, mlada žaba, butoglávec. [čica.

Kaulquappe *f.* kapélj, glaváč, ponóv-

kaum komaj, tóliko da, komaj da. jedva.

Kaumuskel *m.* žvekávka. [čén.

kauſtiſch razjédčn, razjedljiv, kávsti-

Kautſchuk *m. n.* proženína, kavčuk.

Kautſchukbaum *m.* kavčukovec.

Kauwerkzeuge *pl.* žvekála *pl.*

Kauz *m.* čuk, skovír, skovík; (Geizhals) skopúh, skopin, stiskáč; nárrischer — bedák, budálo, bebec; reicher — bogatín, bogatínec; wunderlicher — čudák, čudén človek.

Kebsehe *f.* priléžništvo, hotníštvo.

Kebskind *n.* postránski —, nezakónski otrók, (pankrt). mulček.

Kebsmann *m.* priléžnik, hotník.

Kebsweib *n.* priléžnica, hotnica, naložnica, pridrúžnica, nezakónska žena.

keck drzčn, predrzčn, drzovít, smél. svojiv.

Keckheit *f.* drznost. predrznost, smélost, drzovítost.

Kegel *m.* stožec, čunj; abgeſtutzter — prisékan stožec; — ſchciben takljáti (krogle), kegljáti; Berg— kopa.

Kegelbahn *f.* takljíšče, kegljíšče.

kegelförmig stožkast, čunjast, kopíčast.

kegeln takljáti, tákati, kegljáti; (v. Schub thun) zatóčiti, zatakljáti.

Kegelſchieber *m.* takljáč, tákavec, kegljáč.

Kegelſchnäbler *m.* debelokljún.

Kegelſchnecke *f.* zvrk; Gewebe— pretkáni zvrk; Marmor— mrámorasti zvrk.

Kegelſchnitt *m.* presek stožca.

Kegelſchnittslinie *f.* stožkoséčnica.

Kegelſtumpf *m.* prisékani stožec.

Kehl- goltni; žlebni.

Kehlbohrer *m.* žlébasti sveder.

Kehlbuchſtabe *m.* goltnik.

Kehldeckel *m.* jezíček.

Kehle *f.* grlo, goltánec, dušník; (Vertiefung) žleb (-a u. -ú).

kehlen žlébiti; užlébiti.

Kehlfloſſer *m.* grloplútka.

Kehlhobel *m.* žlebnik, políčnik.

Kehlkopf *m.* jábolko, krhélj.

Kehlkopfdeckel *m.* jábolčni poklópec.

Kehlkopfentzündung *f.* vnetje jábolka, vnetje krhlja.

Kehllaut *m.* goltnik, goltni glasnik.
Kehlrinne *f.* žleb (-a u. -ú).
Kehlſucht *f.* ſ. Bräune; (bei Pferden) vnetje v sápniku, (kelžuh).
Kehraus *m.* pomèt, doskočnica.
Kehrbeſen *m.* metla.
Kehre *f.* obrát, okrèt.
kehren mesti (metem); pomésti, *impf.* pométati; (umwenden) obŕniti, prekúcniti, okréniti; *impf.* obráčati, prekucevati; den Rücken — hrbèt pokázati (-kážem), peté odnésti (-nésem), pocedíti jo; ſich an etw. — márati za kaj, róditi za kaj, mar biti (je) komu česa ob. za kaj; (ſich zu etw. —) izpreobŕniti se, izprevrèči (-vržem) se; *impf.* izpreobráčati se; in ſich gekehrt zamíšljen, v misli zatopljèn.
Kehricht *n. m.* smeti *pl. f.*, smetje, pométki *pl.*
Kehrichthaufen *m.* smetíšče.
Kehrreim *m.* ponavljajóči se poslédnji del vsake kítice; pripévek, refrén.
Kehrſchaufel *f.* smetílnica, smetíščnica, smetnica, smetnjáča.
Kehrſeite *f.* hrbèt, naróbe-stran (-í), naróbna stran (-í); auf der — naróbe, naópak.
Kehrum *m.* zágata; — machen peté pokázati (-kážem).
Kehrwinkel *m.* smetíšče, smetnjak.
Kehrwiſch *m.* omélo, ométalo.
keifen réžati (-im), gobezdáti, dreti (derem) se ob. lájati nad kom.
Keifer *m.* režávec, lájavec, gobezdálo, zadírûh; =in *f.* režávka, lájavka. [čen.
keifiſch režav, lajav, gobezdav, zadír-
Keil *m.* klin, kliněc; (Spalt—) zagózda, klin; (ein — Brot) zagózda, kos (-a u. -ú); (an Kleidern) kozica; *dem.* klinček, zagózdica.
keilartig klinast.
Keilbein *n.* zagóznica.
keilen cépiti —, klati (kóljem) s klinom; hinein — klin zabíti (-bíjem), zagozdíti; *impf.* klin zabíjati.
Keiler *m.* ſ. Eber.
keilförmig ſ. keilartig.
Keilhaue *f.* pik, krámp, kljunáča.
Keilpreſſe *f.* tiskálo s klinom.
Keilſchlüſſel *m.* zagózda.
Keilſchrift *f.* klínasto pismo.
Keim *m.* kal (-í), címa, klíca, mladíka; *dem.* kalček, kalčék, címica; *fig.* zaróděk, spočétek, séme (-na).
Keimblatt *n.* kalica, klíčni list.
keimen kliti (klijem), kaliti, címiti se, (kalí) gnati (ženem); prikliti, prikaliti, izcímiti se, pognáti; *impf.* pogánjati; *fig.* zarodíti se, izcímiti se; *impf.* zarájati se.
keimfähig kalîv; zaróděn.
Keimkern *m.* jedro.
Keimknoſpe *f.* popèk.
Keimkorn *n.* tros.
Keimling *m.* kalček; mladíka.
keimvoll kalovít.
Keimwürzelchen *n.* koreníčica.
kein nobéden, nobèn, nijéden: nikák, nikákšen.
keinerlei nikák, nikákršen; auf — Art po nikákem, po nikákršnem. po nobéni ceni, nikàkor ne.
keinerſeits od nikód, od nikóder. od nobéne straní.
keinesmegs nikàkor ne, kratko in malo ne, po nobéni ceni, v nobèn kup.
keinmal nikdar ne, nikóli ne, nobènkrat ne.
Kelch *m.* kelih; čaša, kupa; *bot.* čaša; *dem.* čášica.
kelchartig čašast, kupast.
Kelchblatt *n.* čašni list.
kelchförmig ſ. kelchartig.
kelchlos brezčášen.
kelchſtändig nadčášen.
Kelle *f.* (Maurerkelle) (zidárska) lopática, žlica, ometáča.
Keller *m.* klet (-í), kónoba, hràm; (im Weinberge) zidanica, (kleiner) klečúra, klečánja; **Keller-** kletni.
Kellerajſel *f.* ſ. Aſſel.
Kellerei *f.* kleti *pl. f.*, kletárstvo.
Kellerhals *m.* šija, príklet, kletni vhòd; *(Daphne mezéreum)* volčín.
Kellerloch *n.* kletni dušek, — oddúšek.
Kellermeiſter *m.* ključár, kletár.
Kellerwurm *m.* ſ. Aſſel.
Kellner *m.* točáj, točár, natákar. kletár; =in *f.* točájka, točarica, natákarica, kletarica.
Kelter *f.* stiskálnica, tlačílnica. mastílnica.
Kelterbaum *m.* ovnič, ovèn.

Digitized by Google

Kelterer *m.* mastivěc, tlačivěc, mastáč, tlačár.
Kelterhaus *n.* mastílnica, tlačílnica.
keltern mastíti, tláčiti, stískati, drózgati.
kennbar znatén, poznátén, viděn.
Kennbarkeit *f.* znatnost, poznátnost.
kennen znati (znam), poznáti, poznávati; (wissen) védeti (vem); kennen lernen upoznáti, spoznáti; *impf.* upoznávati, spoznávati.
Kennen *n.* poznánje, znanje; umiš — za spoznánje.
Kenner *m.* poznavátelj, znatelj, poznávec, poznátelj; (Fachmann) veščák; -in *f.* poznavátelјica, znáteljica, poznávka, poznáteljica; veščákinja.
Kennerschaft *f.* znáteljstvo, poznavátelјstvo; izvédenost.
kenntlich znatén, poznátén; — machen poočítiti, na videž postáviti.
Kenntlichkeit *f.* poznátnost, znatnost.
Kenntnis *f.* znanost, znanstvo, vednost, veda; (Kennen) znanje, vednost; zur — bringen naznániti, na znanje dati (dam), razglásiti; *impf.* naznánjati, na znánje dajáti, razglášati; zur allgemeinen — und Darnachachtung na splošno znanje in ravnánje; da se bode sploh védelo in po tem ravnálo; zur — nehmen na znanje vzéti (vzámem); in — setzen obvestíti. [nja.
kenntnisarm malovéden, píclega zna-
kenntnislos nevéden, neuk, prazén.
Kenntnisnahme *f.* seznávanje; zur — na znánje.
kenntnisreich mnogovéden, učén, obsežnega znánja.
Kennung *f.* znanje, poznánje, znak; (bei Pferden) glen, rupa.
Kennzeichen *n.* známenje, znak, beleg.
kennzeichnen značíti; označíti, opísati, zaznámiti; *impf.* označevati, opisovati.
Kennzeichnung *f.* zaznamenílo, označba.
Kennziffer *f.* znamka, zaznáměk.
Kerbe *f.* zaréza, škrta; (am Stiele des Dreschflegels) gožnik.
Kerbel *m.*, **Kerbelkraut** *n.* krebúlja, krebúljica.
kerben rovášiti, škrtati; zarovášiti, zarézati (-rézem); *impf.* zarezováti; gekerbt narézan (*bot.*).
Kerbholz *n.* rováš.
kerbig zarézan, narézan.
Kerfe *pl.* žuželke *pl.*
Kerker *m.* ječa, temnica, jetníščnica, voza, tranča; im — halten v ječi od. zapftega iméti (imám), jéčiti.
Kerkerhaft *f.* zapòr.
Kerkermeister *m.* jetníčar, ječár, temníčar.
Kerkermeisteramt *n.* jetníčarstvo, ječárstvo.
Kerkermeisterin *f.* jetníčarica, ječarica, temníčarica.
Kerkerstrafe *f.* ječa, zapòr, kazén (-i) ječe; lebenslängliche — dosmrtna ječa.
Kerkersträfling *m.* jetník.
Kerl *m.* dečko (-a), možák; ein starker — korenják, junák, hrust; e. schlechter — potepúh, zaníkarnež, lopov; ein alter — staréc, dedéc; ein braver — poštenják.
Kermes *m.* kermes; **Kermes-** kérmesov.
Kern *m.* jedro; (das Getreide) zrno; (v. Steinobst)-koščica; (der Äpfel, Birnen) pečka, pečék, peška; (des Stammes) stržén; (der Pflanze) séme (-na); (das Beste) jedro, cvet (-a u. -ú). izbòr.
Kernansatz *m.* nastávek jedra.
Kernbeißer *m.* dlèsk.
kernfaul po stržénu gnil, gnílega stržéna.
Kernfest krepék, korenjáški, čvrst.
Kernfrucht *f.* pečkáti plod.
Kerngehäuse *n.* peščíšče.
kerngesund zelò zdrav, prav zdrav, zdrav kakor ríba.
Kernholz *n.* sredína, čvrsti les. gosti les; das dunkle — črnjáva.
Kernhülle *f.* jédrni ovójek, objédrje.
kernicht jédrnast, zrnast.
kernig jedrn, jédrnat, jedrén: čvrst, jak, krepák.
Kernkörperchen *n.* jédrce.
kernlos brezkoščičen, brez koščíc, bábičast.
Kernobst *n.* pečkáto sadje.
Kernpilz *m.* jédrasta gliva.
kernreich jédrnat, zrnat; jedrovít, zrnovít, pečkovít.
kernschälig mlinčast, krhljív; —es Holz mlínčavina, krhljívi les.
Kernschatten *m.* polna —, črna senca.

Digitized by Google

Kernſchwinde *f.*, **Kernſchwinden** *n.* strelna —, kopítna sušíca.
Kernſeife *f.* jédrnato mílo.
Kernſpruch *m.* tehtni —, jédrnati rèk od. izrèk.
Kerntruppen *pl.* jedro —, cvet vojákov, izbrána vojska.
Kerze *f.* sveča; *dem.* svéčica; Wachs— voščéna sveča, (sveča) voščenica, (sveča) voščénka; Unſchlitt— lojéna sveča.
Kerzenflamme *f.* zubélj od sveče.
kerzengerade ravèn kakor sveča.
Kerzengießer *m.* svéčar.
Kerzengießerei *f.* svečárnica, svéčarstvo; die — betreiben svečáriti.
Keſſel *m.* kotèl; *dem.* kotlíček; (Vertiefung) krnica, kotlína, poníkva; (weidm.) brlòg, lož; (Aufenthaltsort des Dachſes) jázbina.
Keſſelerz *n.* kotlovína.
Keſſelflicker *m.* kotlár, kotlíčkar, kotlárič, kotlokrp, kotlokŕpar.
keſſelförmig kotlast; kotlínast.
Keſſelhaken *m.* kótlova kljuka, kavèlj.
Keſſelherd *m.* kotlíšče.
Keſſelkette *f.* lanèc —, veríga za kotèl, vénge *pl.*, veréje *pl.*
Keſſelſchmied *m.* kotlár; **=handwerk** *n.* kotlárstvo; das — betreiben kotláriti.
Keſſelſtein *m.* kótlovec.
Keſſelthal *n.* rupa, krnica, kotlína, poníkva; pològ.
Kette *f.* veríga, lanèc; (Aufzug, der Zettel bei d. Webern) snutèk, osnútek, osnóva; (weidm.) jata, tropa; (Berg—) pogórje, gorska proga, vrsta; conſtante — stalni člen *(phys.)*; (Reiß—) zavórni lanèc; (Hals—) grívna.
Kettel *m. f.* verížica.
ketten z verígo pripéti (-pnèm), z lancem prikléniti, — prikovati; *impf.* z verígo pripénjati, z lancem priklépati; s. feſſeln.
Kettenanſchlag *m.* verížni nasnútek.
Kettenbruch *m.* verížni ulómek.
Kettenfaden *m.* nit osnóvnica.
Kettengebür *f.* verižnína.
Kettenglied *n.* verížni sklèp.
Kettenhund *m.* priklénjeni pès, pès na verígi. [nica.
Kettenlinie *f.* verížna črta, črta lán-
Kettenmaſche *f.* verížna petlja.
Kettenrechnung *f.* verížni račún.
Kettenregel *f.*, **Kettenſatz** *m.* verížno pravílo, verížni rèk. [riga.
Kettenring *m.* (verížni) ud, sklèp, ve-
Kettenſchmied *m.* lančar, verížar; verížni kovàč.
Kettenſtich *m.* verížni vbòd.
Kettenſtraſe *f.* kazèn (-i) v okóvih. — v železju.
Kettenwurm *m.* trakúlja.
Ketzer *m.* krivovérec, krivovérnik, razkólnik; **=in** *f.* krivovérka, razkólnica; **Ketzer-** krivovéren, krivovérski.
keuchen sopíhati, bréhati, hlípati. hliptáti, težko dihati, težko sopsti (sopem), sigati, sípati.
keuchend sipljiv, hliptàv, brehàv.
Keuchende, Keucher *m.* sipljívec, hlipec. brehávec, hliptávec.
Keuchhuſten *m.* zadúšni —, dušljívi kašélj, breha, oslóvski kašélj, hliptavica.
Keule *f.* kij, bat, bèt (-à), betica, kijáča, pórat; šestopérnica, búzdovan; (Unterſchenkelbein) krača, krak; (des Froſches) skòk; (der Vögel) stegno.
keulen bíti (bijem), s kíjem bíti, z batom tolči (tolčem); pobíti —, ubíti s kijem.
keulenförmig kijast, betást, betíčast.
Keulenmorchel *f.* ruména griva, lisíčji párkeljci *pl.*; s. a. Bärentatze.
Keulenpilz *m.* betíčasta gliva.
Keulenträger *m.* kijenóšec.
keuſch čist, neoskrúnjen, neomádeževan, nedólžen, devíški; (v. Blick) sramežljiv. [ljivka.
Keuſche *m.* sramežljívec; *f.* sramež-
Keuſche *f.* koča, beznica, bajta.
Keuſchheit *f.* čistost, neoskrúnjenost. nedólžnost, devíštvo; sramežljívost.
Keuſchler *m.* kočar, beznícar, bajtar. kajžar.
Kichererbſe *f.* číčerka, cízara.
Kicherer *m.* hehetávec, hehetálo.
kichern hehetáti (-ám u. hehéčem) se. kíkati se.
Kiebitz *m.* priba, vivèk, pivra.
Kiebitzgang *m.* pribja hoja.
Kiefer *m.* čeljúst (-i), skranj (-i). skranja; (Kieme) skrga; *f.* (Baum) bóra, bor, borovec; (Zirbel—) limba. cemprin; **Kiefer-** čeljústni; borov.

Digitized by Google

Kieferbein *n.* čeljústnica.
Kieferdrüſe *f.* podčeljústna žleza.
Kiefergehölz *n.* borôvje.
Kieferholz *n.* borovína.
Kieferknochen *m.* ſ. Kieferbein.
Kiefern- borôv, borôvčev.
Kiefernbaſtkäfer *m. (Hylesinus piniperda)* borov lubádar.
Kiefernblattweſpe *f.* boróva grízlica.
Kiefernrüſſelkäfer *m.* borôv rílčkar.
Kiefernſchwärmer *m.* borôv veščec.
Kiefernſpinner *m.* borôv prelèc.
Kieferwald *m.* borôvje.
Kieferzapfen *m.* borôv češárek.
Kiel *m.* cev (-í), cevka, perésni tul, perésna tuljáva, nerazvíto ptičje peró (-ésa), lopática; (beſ Schiffes) podládje, gredélj, hrbtíca; (Zwiebel) čebúla; (Schiffchen, zwei beſondere Blätter der Blütenkrone) ládjica.
Kielboot *n.* čóln s podládjem.
kielen péiti se; opéiti se, obrásti (-rástem) se; *impf.* obráščati se.
Kieme *f.* skrga, ribje uhó (ušésa).
Kiemendeckel *m.* skržni pokrôvec, — poklópec, pokrôvec ríbjega ušésa.
Kiemenfüßer *m.* skrgonóžec.
Kiemenhaut *f.* skržna koža, koža ríbjega ušésa.
Kiemenöffnung *f.* skržno ustje, ustje ríbjega ušésa.
Kiemenſchnecke *f.* skrgar.
Kiemenſpalte *f.* skržna poklína.
Kien *m.* smolníca, derenica, (sovòj).
Kienbaum *m.* bor, borôvec. ljevica.
Kienholz *n.* smolovína, borovína, grkienig smolnat, smolèn, smolovít.
Kienruß *m.* saje *pl.*, žúžel (-žéli).
kienſchwarz črn kakor žúžel.
Kienſpan *m.* boróva treska, smólnata treska, (grljíca).
Kiepe *f.* krôšnja, narámni kòš.
Kies *m.* prod, grámoz; krščc *(min.)*.
Kieſel *m.* kremen, kreméněc, kreménovec, kremík; *coll.* kreménje; **Kieſel-** kreménov, kremíkov.
Kieſelalge *f.* kreménasta alga.
kieſelartig kreménast.
Kieſelerde *f.* kremenica.
kieſelhart trd kakor kremen.
Kieſelklumpen *m.* kreménova gruča.
Kieſelſand *m.* ſ. Kieſ.
Kieſelſäure *f.* kreménova —, kremíkova kislína.
Kieſelſchiefer *m.* skrílavi kreméněc.
Kieſelſinter *m.* kreménova siga.
Kieſelſtein *m.* krémen (-éna). kreménovec.
kieſen ſ. wählen.
kieſicht prodast. [ščén.
kieſig proděn, prodnat, prodovit, pe-
Kieze *f.* kozól, kozólec, kozúlj.
Kilogramm *n.* kilogram.
Kilometer *n.* (*m.*) kilométer.
Kimme *f.* zaréza, utòr.
Kimmeiſen *n.*, **Kimmhobel** *m.* utórnik.
kimmen zarézati (-rézem), zautóriti; *impf.* zarezovati.
Kimmung *f.* (am Schiffe) rob (na ladji); (Luftſpiegelung) vzdúšno zrcáljenje.
Kind *n.* otrók, déte (déteta); *dem.* otročič, otročíček, otročè (-éta), detétce; *coll.* deca; (verächtlich) otročáj, dečáj: von einem —e entbunden werden dete roditi, poroditi, (dete) povíti (-víjem); als — handeln otročevati; nachgeborenes — posmŕtnik. [*pl.*
Kindbett *n.* otróčja póstelja, bábine
Kindbetterin *f.* otróčnica, mladoródnica, poródnica. [bárcn.
kindeln otročevati, otročáriti; ſ. ge-
Kinder- otróčji, otróški, detínji, detéčji, detínski.
Kinderbewahranſtalt *f.* detíščnica, oskrboválnica malih otrók. [*pl.*
Kinderblattern *pl.* osépnice *pl.*, koze
Kinderbutte *f.* sesálo, cizék, cucélj.
Kinderei *f.* otročija, otročarija, dečarija.
Kinderfeind *m.* neprijátelj otrók.
Kinderfreund *m.* detoljúbec, prijátelj otrók od. otrókom.
kinderfreundlich otrókom prijázen.
Kindergarten *m.* otróški vrt, otróško zabavíšče.
Kindergeſchichte *f.* povést (-i) za otróke, detínska povést.
kinderhaft otróčji, detínski.
Kinderhäubchen *n.* otróška čépica.
Kinderlätzchen *n.* otróška podbrádnica.
Kinderleibchen *n.* otróška jópica.
Kinderliebe *f.* otróčja —, otróška ljubézen (-i). ljubézen do otrók. ljubézen otrók do stáršev.

Digitized by Google

kinderlos brezdétën, brezotróčën, brez otrók; brez zaróda.

Kinderlosigkeit *f.* brezdétnost, brezotróčnost.

Kindermädchen *n.* ſ. Kindsmagd.

Kindermade *f.* otróčja glista.

Kindermahl *n.* botrínja, krstítke *pl.*

Kindermarkt *m.* semènj za otróke, otróški semènj.

Kindermord *m.* detomòr, detomórstvo; einen — begehen otróka —, dete umoríti.

Kindermörder *m.* detomórec, morívec otróka; =in *f.* detomórka, morívka otróka.

kindern otročevati, otročáriti, dečáriti; ſ. a. gebären.

Kinderſchuh *m.* otróčji črevélj, otróčja obútel (-i), obútel (-i) za otróke; *fig.* die —e ausziehen šibi odrásti (-rástem), iz otróčjih let stópiti.

Kinderſinn *m.* nedólžno —, čisto srce.

Kinderſpiel *n.* otróčja igra. [jezik.

Kinderſprache *f.* otróčji —, detoústni

Kinderſtreich *m.* otróški čin, otročîja, otročarija, dečarija.

Kindertag *m.* tepéžni dan (dneva), tepéžnica.

Kinderland *m.* otróška igráča.

Kindertaufe *f.* krst, krstítev, krščenje, krščevánje.

Kinderwärterin *f.* péstunja, péstinja, váruška.

Kinderwurm *m.* ſ. Kindermade.

Kinderzucht *f.* odgója —, vzréja otrók.

Kindes- otróčji, detéčji; otróški, detínski, detínji.

Kindesalter *n.* otróčja doba, otróčja leta *pl.*, detínstvo.

Kindesbeine *pl.*, von — an iz mládega, od mládega, iz mlada, od mladih nog, od mladih let, od zibeli.

Kindeskind *n.* vnúk; (weibl.) vnúka, vnúkinja.

Kindesmord *m.* ſ. Kindermord.

Kindesname *m.* otróško imé (-na); otróčje imé.

Kindesnoth *f.* pórod, poródne bolečîne *pl.*, poródne muke *pl.*, bolečîne pri porodu, popádki *pl.*; in Kindesnöthen ſein na porodu biti (sem), roditi.

Kindespflicht *f.* otróčja dolžnóst.

Kindesraub *m.* unésba —, ugrabítev otróka.

Kindesſtatt *f.* posinovítev; jemand an — annehmen za svojega otróka koga vzéti (vzámem), posíniti, posinóviti, usinóviti; *impf.* posinovljevati; (von weiblichen Individuen) pohčériti; ſ. a. adoptieren.

Kindestheil *m. n.* otrókov del. otróčji del, otróčji delež.

Kindestödtung *f.* usmrtítev otróka.

Kindesweglegung *f.* izpolózba otroka.

Kindheit *f.* detínstvo, otróštvo, otróčja leta *pl.*, detínska doba; von der — auf ſ. Kindesbeine.

kindiſch otróčji, otróški, otročájski; — ſein otročevati, otročáriti, dečáriti, otróčji biti (sem); — werden pootróčiti se.

kindlich otróški, detínski, detínji.

Kindlichkeit *f.* otróčnost, detínjost; otróčja prepróščina.

Kindſchaft *f.* otróštvo, detéštvo.

Kindsmagd *f.* péstunja.

Kindswärterin *f.* ſ. Kinderwärterin.

Kindtaufe *f.* ſ. Kindertaufe.

Kindtaufmahl *n.* botrínja, krstítke *pl.*

Kinn *n.* brada, podbrádek, obrádek.

Kinnbacken *m.* čeljúst (-i), skranja, skranj (-í), skranjíšče; **Kinnbacken-** čeljústni; **=krampf** *m.* čeljústni krč.

Kinnkette *f.* podbrádnik, podbrádnica.

Kinnlade *f.* čeljúst (-i).

Kipfe *f.* ročíca.

Kipfel *n.* (*m.*) rožíček, rogljíček.

Kipfſtock *m.* (am Wagen) oplèn.

Kippe *f.* omáh; rob; auf der — ſtehen na omáhu biti (sem).

kippen omáhniti, nágniti se; *impf.* omahovati, nagíbati (-am u. -gíbljem) se; — und wippen novce obrezovati.

Kirchbau *m.* zidanje cerkve.

Kirche *f.* cerkêv, božja veža, hiša božja; **Kirchen-** cerkvéni, cerkóvni.

Kirchenamt *n.* cerkvéni urád. [(-í).

Kirchenangelegenheit *f.* cerkvéna stvar

Kirchenbann *m.* cerkvéno izóbčenje, prokléstvo, proklétje.

Kirchenbehörde *f.* cerkvéna oblást (-i).

Kirchenbuße *f.* cerkvéna pokóra.

Kirchencapital *n.* cerkvéna glávnica, cerkvéni kapitál.

Digitized by Google

Kirchenconcurrenz *f.* cerkveni sklàd.
Kirchendieb *m.* cerkvéni tat (-a u. -ú), svetokráděc.
Kirchendiebstahl *m.* tatvína —, kradež ob. kraja v cerkvi, svetokrádež, svetokrája.
Kirchendiener *m.* cerkóvnik, cerkvéni služábnik ob. sluga.
Kirchendienst *m.* cerkvéna služba; *f.* a. Liturgie.
Kirchenfest *n.* cerkvéni praznik, zapovédani praznik; cerkvéno posvečevánje, proščénje, (žégnanje), semènj.
Kirchenfonds *m.* cerkvéna zalóga, cerkvéni zaklàd; *f.* a. Kirchenvermögen.
Kirchengebot *n.* cerkvéna zapóved (-i).
Kirchengemeinde *f.* cerkvéna óbčina, župa, fara, duhovnija.
Kirchengemeinschaft *f.* cerkvéno óbčestvo.
Kirchengeräth *n.* cerkvéno oródje, cerkvéna opráva.
Kirchengesang *m.* cerkvéno petje.
Kirchengeschichte *f.* cerkvéna zgodovína, — povéstnica.
Kirchengesetz *n.* cerkvéni zákon, cerkvéna postáva.
Kirchengesetzbuch *n.* cerkvéni zakónik.
Kirchengewalt *f.* cerkvéna oblást (-i).
Kirchengrund *m.* cerkvéno zemljíšče.
Kirchengut *n.* cerkvéno poséstvo, — blagó, — imétje, cerkvéna imovína.
Kirchenhaupt *n.* cerkvéni glavár, — poglavár.
Kirchenkämmerer *m.* cerkvéni ključár.
Kirchenlehre *f.* cerkvéni nauk.
Kirchenlehrer *m.* cerkvéni učítelj.
Kirchenlied *n.* cerkvéna pesém (-i).
Kirchenlüfter *m.* cerkvéni lesténec, — svetílnik.
Kirchenmusik *f.* cerkvéna godba, cerkvéna glasba.
Kirchenparamente *pl.* cerkvéne dragocénosti, cerkvéna dragocéna opráva.
Kirchenpatron *m.* cerkvéni zavétnik, cerkvéni patrón.
Kirchenpatronat *n.* cerkvéno zavétništvo, cerkvéno patrónstvo, cerkvéni patronát.
Kirchenplatz *m.* cerkvíšče; semnjíšče.
Kirchenpropst *m.* cerkvéni ključár.
Kirchenrath *m.* cerkvéni svèt; (ein Mitglied) cerkvéni svétnik.
Kirchenraub *m.* cerkvéni rop; *f.* a. Kirchendiebstahl.
Kirchenräuber *m.* cerkvéni rópar; *f.* a. Kirchendieb.
kirchenräuberisch cerkvenorópen, svetokráden.
Kirchenrecht *n.* cerkvéno pravo; cerkvéna pravíca.
kirchenrechtlich cerkvenoprávèn.
Kirchensänger *m.* cerkvéni pevèc.
Kirchensatzung *f.* cerkvéno določilo, — ustanovílo, cerkvéna določba.
kirchenslavisch cerkvenoslovénski, staroslovénski.
Kirchenspaltung *f.* *f.* Kirchentrennung.
Kirchensprache *f.* cerkvéni jezik.
Kirchenstaat *m.* cerkvéna —, pápeževa država.
Kirchenstiftung *f.* cerkvéna ustanóva.
Kirchenstrafe *f.* cerkvéna kazèn (-i).
Kirchentrennung *f.* cerkvéni razkól, cerkvéno razkólništvo.
Kirchenvater *m.* cerkvéni očák; Kirchenväter *pl.* cerkvéni očétje, očáki.
Kirchenverfassung *f.* cerkvéna ustáva.
Kirchenvermögen *n.* cerkveno imétje, cerkvéna imovína.
Kirchenversammlung *f.* cerkvéni zbòr, cerkvéno zborovánje.
Kirchenvorsteher *m.* cerkvéni predstójnik; cerkvéni starejšína, — ključár.
Kirchenwesen *n.* cerkvénstvo, cerkvéne stvarí *f. pl.*
Kirchenzucht *f.* cerkvéni réd (-a u. -ú).
Kirchfahrt *f.* božja pot (-i), božji pot.
Kirchfest *n.* *f.* Kirchenfest.
Kirchgang *m.* hoja v cerkèv; (Wöchnerin) uvòd, vpeljevánje.
Kirchhof *m.* cerkvíšče, cerkvéni dvòr; semnjíšče; (Friedhof) grobíšče, grobje, pokopalíšče.
Kirchkind *n.* župljàn, faràn, (fárman).
kirchlich cerkvén, cerkóvèn.
Kirchmesse *f.* posvétba cerkve; oblétnica cerkvéne posvétbe, cerkvéni god, posvečevánje; semènj.
Kirchspiel *n.* župnija, fara, duhovnija, cerkvéna óbčina.
Kirchsprengel *m.* župnija; škofija, vladikovína.
Kirchstuhl *m.* cerkvéni stól, cerkvéna klop (-i).

Digitized by Google

Kirchtag *m.* ſ. Kirchmeſſe.
Kirchthurm *m.* zvoník, cerkvéni stolp.
Kirchweihe *f.* cerkvéno posvečevánje, cerkvéna posvetítev; ſ. Kirchweihfeſt.
Kirchweihfeſt *n.* cerkvéni god, cerkvéno posvečevánje, (zégnanje), proščénje, opasilo; semènj.
Kirchzimmer *n.* zakristija, žagrad.
Kirmeſs (Kirmes) *f.* ſ. Kirchmeſſe.
kirre krotèk, domáč, privájen, pitom, svojiv; — machen krotíti, pitomíti; ukrotíti, udomáčiti, priváditi, upitomíti.
Kirre *f.* krotkóst, privájenost, pitomost.
kirren krotíti, pitomíti; ukrotíti, upitomíti, udomáčiti, priváditi; (ločen) vábiti, klícati (kličem), mámiti.
Kirſch- črešnjev.
Kirſchbaum *m.* črešnja; **=holz** *n.* črešnjevina, črešnjev les.
Kirſchbrantwein *m.* črešnjevec, črešnjevo žganje.
Kirſche *f.* črešnja; (veredelte) (črešnja) cépljenka; (unveredelte) drobnica; (ſchwarze) črnica; (weißrothe) belica; **Herzkirſchen** *pl.* srčice *pl.*; **Knorpelkirſchen** *pl.* hrustávke *pl.*; **Kirſchen eſſen** črešnje zóbati (zóbljem).
Kirſchfink *m.* dlèsk; ſ. Kernbeißer.
Kirſchgeiſt *m.* črešnjevec, črešnjev cvet (-a u. -ú).
Kirſchharz *n.* črešnjeva smola.
Kirſchkern *m.* črešnjeva koščica, črešnjeva pečka.
Kirſchkuchen *m.* črešnjeva gibánica, črešnjeva potica.
Kirſchlorbeer *m.* ſ. Lorbeerkirſche.
kirſchroth črešnjevordèč. [voda.
Kirſchwaſſer *n.* črešnjevica, črešnjeva
Kiſſen *n.* podzglávje, zglávje, podzglávnik, blazinica; **=überzug** *m.* návlaka, prevléka (za podzglávnik).
Kiſtchen *n.* zabójček, (trúžica).
Kiſte *f.* zabój.
Kitt *m.* lepívo, lepílo, zamázka.
kittel *m.* halja, haljína, krilo, krilce.
kitten lepíti; zlepíti. [čèk.
Kitzchen *n.* kozlè (-éta), kozlič, kozlíča.
Kitze *f.* mlada koza.
Kitzel *m.* ščegèt, ščegétec; *fig.* mik, vába, nasládnost, pohótnost.
kitzelig ščegetljiv, ščegáčen; (heikel) kočljiv, občutljiv, opólzel.
kitzeln ščegetáti (-ám, -géčem), žgečkáti; poščegetáti; *fig.* míkati, vábiti.
Kitzfell *n.* kozlíčina, kozlíčevina.
Kitzler *m.* ščegetávec; *(clitoris)* jezíček.
Klachel *m.* (Bengel) štorkljež, habàn; (Thürriegel) zapàh; ſ. Glockenſchwengel.
klacks plosk! čòf!
Kladdе *f.* načrt spisa; zapísna knjížica, zapisnica.
klaffen rézati (-im), régati, zévati, zijáti; zarézati, régniti, zíniti, zazijáti; (mit Schall aufſpringen) póčiti, pókniti; die Wunde klafft rana zéva; ſ. plaudern.
kläffen ščévkati, čévkati, bévskati, bréčati (-im); bévskniti; *fig.* lájati, révskati.
Kläffer *m.* ščévkavec, čevkáč; (kleiner Hund) ščene (-éta); *fig.* klepetálo, revskáč, lájavec.
Klafter *f.* séženj.
Klafterholz *n.* drva v séžnjih, drva na séžnje.
klafterlang séženj dolg, séženjski.
Klaftermaß *n.* séženjska méra, méra na séžnje.
klaftern na séžnje méríti, z razpétima rokáma objéti (-jámem) od. obséči (-séžem); (in Klaftern legen) v séžnje skládati, (réštati).
Klafterſcheit *n.* poléno.
klagbar iztóžen; tožílen; — auftreten tóžiti; iztóžiti.
Klage *f.* tožba; (Anklage) tožba, zatóžba, obtóžba; *fig.* tožba, tárnanje, žalovánje, jávkanje; eine — anbringen tožbo vložíti, — podáti (-dám); den Weg der — betreten poprijéti (-primem) se tožbe; — führen pritóžiti se; pritoževati se.
Klagebegehren *n.* tóžbeni zahtévek, tóžbena zahtéva.
Klagebrief *m.* tóžbeno pismo, tožílno pismo; žaloválno pismo.
Klagefall *m.* ſ. Accuſativ.
Klagefrau *f.* žálnica, žalovávka.
Klageführung *f.* tožítev, tóženje.
Klagegrund *m.* tóžbeni naslòv.
Klagelied *n.* žalna —, žálostna —, žalóbna pesém (-i), žalostínka, žalospèv, otóžnica; ſ. a. Elegie.

Digitized by Google

klagelos breztóžben, brez tožbe.

klagen tóžiti; zatóžiti, obtóžiti; viel — tožáriti; (die Noth) tóžiti; potóžiti; *intr.* (wehklagen) tóžiti, togovati, žalovati, tárnati, hújati se, jadikovati; Gott ſei es geklagt Bogú bodi potóženo! Bogú bodi milo! auf Schadenerſatz — tóžiti za odškódbo, tóžiti za odškódovanje. — za povračilo škode; (ſich beklagen) pritóžiti se, *impf.* pritoževati se.

klagend otóžen, žalóben, žálostèn, turóben, mil; der —e Theil tožítelj, tožník; *(f.)* tožíteljica, tožnica.

Klagenhäufung *f.* združevánje tožb.

Klagepunkt *m.* tóžbena reč (-í). — stvar (-í).

Kläger *m.* tožítelj, tožník; (Trauerner) žalovávec.

klagerecht *n.* tóžbena pravica, pravica do tožbe.

Klägerei *f.* právdanje.

Klägerin *f.* tožíteljica, tožnica.

klägeriſch pravdljiv, právdarski; tožiteljev, tožiteljski.

Klageſchrift *f.* tóžbenica, tóžbeno —, tožno pismo, tóžbeni spis.

Klageſtimme *f.* tožéči —, tožni —, mili glas (-a u. -ú).

Klageweib *n.* ſ. Klagefrau.

Klagezeit *f.* tóžbeni rók; čas žalovánja, žalovánje.

klaglich otóžen, žálostèn, žalóben, mil, tožèn; (elend) revèn, obžalovánja vreden.

Klaglichkeit *f.* otóžnost, tožnost, žalóba, toga; révščina, révnost.

Klagsbeſcheid *m.* tóžbeni odlók.

Klagsgegenſtand *m.* tóžbeni predmèt.

Klagsvererbung *f.* prehód tožbe na dédiča.

Klagsverjährung *f.* zastáranje tožbe.

klamm tesèn, ozèk; (ſteif) premŕl, otŕpèl, okorèl, okórèn; (ſelten) pičèl, redèk.

Klamm *f.* tesán (-í), tesní *f. pl.*

Klammer *f.* skóba, spóna, spójka, zapenjáča, zaklèp; (bei Bindern) natezálnik, lisíca, dekla; (am Kummet) kleštre *pl.*; (Parentheſis) oklèp, oklepáj; (Thürklammer) vénge *pl.*

klammern s skobo speti (spnèm), — stísniti; *impf.* s skóbo spénjati. — stískati; okléniti, *impf.* oklépati; ſich an etw. od. jemand — okléniti se —, prijéti (prímem) se —, oprijéti se —, ovíti (-víjem) se česa od. koga; *impf.* oklépati se, oprijémati se, držati (-ím) se, ovíjati se.

Klampe *f.* spóna; (b. Lederarbeitern) prímež; (bei Bindern) déklica; ſ. a. Klammer.

Klang *m.* zvok, zvènk, žvénk; (der Münze) cvènk; (das Geklirre) brènk; (Ton) glas (-a, -ú), ton; (der Glocken) zvonílo; mit Sang und — s petjem in zvonílom; einen guten — haben sluti (slovem, slujem), slovéti.

Klangfarbe *f.* barvitost zvokov, barvnost tonov *(phys.)*.

Klangfigur *f.* zvočni lik *(phys.)*.

Klanglehre *f.* ſ. Akuſtik.

klanglos brezglásen, nezvóčen, brez zvenka; (dumpf) zamólkèl, podmólkèl.

Klangmeſſer *m.* zvokomèr, glasomèr.

klangreich, klangvoll zvočen, zvonèk, glasovit, poln zvenka.

Klappe *f.* zaklópnica, zaklóp, zaklópec, poklópec, lopúta; (an einer Kanne) pokróvec, povézec.

klappen klópati (klópljem); klépniti, klópniti; zaklópniti se; újemati se, strínjati se; das klappt nicht to se ne ujéma, — zlaga, — strínja, — stika.

Klappenventil *n.* priklópec, zaklópec.

Klapper *f.* klepétec, klopótec, ropótec, ropotáča, ropotúlja.

Klapperapfel *m.* klopótec.

klapperdürr medèl kakor ključ, suh kakor treska; er iſt — sama kost in koža ga je.

Klapperer *m.* klepetáč, klepetálo.

Klappermann *m.* klepetáč, klepetávec; *fig.* kostnják, smrt (-i).

Klappermaul *n.* (männl. P.) klepétec, blebetáč; (weibl. Perſ.) klepetáča, klepetúlja, ropotúlja, blebetúlja; (von beiden) klepetálo, žlabudrálo.

klappern klepetáti (-ám, klepéčem), klopotáti (-ám, -pócem), ropotáti (-ám, ropócem), škrabotáti, blebetáti.

Klapperſchlange *f.* klopotáča. (kača) ropotáča.

Klapperſtein *m.* klopótec.

Digitized by Google

Klapperſtorch *m.* bela štorklja, beli štrk.
Klappertopf *m.* (Fiſtelkraut) škrobótec (lunež, lošec).
Klapperwerk *n.* klopotálo, ropotúlja, klepétec, ropotálo; ropotija, stara šara.
Klappmuſchel *f. (Spondylus gaederopus)* kopíto, poklópec.
klapps *interi.* lòp, plòsk.
Klapptiſch *m.* skladna miza, priklépčasta miza.
klar čist; (v. Himmel) véder, jasèn, usnèt; (v. Waſſer) čist, bistèr; (deutlich) razločèn, jasèn; očitèn, očivíden.
klaräugig bistroòk.
Klăre *f.* čistóta, jasnóta, vedrina.
klären čístiti; prečístiti, očístiti; bístriti, jasníti, vedríti; razjasníti, ujasníti. razvedríti; *impf.* prečiščevati, razjasnjevati; (den Kaffee) precediti, *impf.* precéjati; ſich — jasníti se, vedríti se, bistríti se, brísati se; ujasníti se, razvedríti se, uvedríti se, ubrísati se.
Klarheit *f.* čistost, čistóta; jasnost, jasnóta, vedrina; (Deutlichkeit) razločnost; (Feinheit) tenčina, tenkóst; (des Waſſers) bistrína, bistrost.
klarſtellen razjasníti, pojasníti.
klarſtellung *f.* pojasnílo.
Klatſch *m.* tlèsk, plèsk, plòsk, pljusk.
Klatſchbüchſe *f.* pokalnica.
Klatſche *f.* lopúta, lopútnica, raglja; (Fliegen—) muhálnik, muhálo; (männl. Perſon) klepétec, blebétec, klepetáč; (weibl. Perſon) klepetúlja, blebetúlja, klepetáča; (von beiden) čenča, žlabúdra, klepetálo, žlabudrálo.
klatſchen tléskati, pléskati, plóskati, pókati; tlèskniti, pókniti; (ſchwatzen, plaudern) klepetáti (-ám u. klepéčem), gobezdáti, česnáti, čenčáti; oprávljati. raznášati, čŕniti, zdrahe délati. zdrahe prenášati.
Klätſcher *m.* ſ. Klatſche; opravljívec.
Klätſcherei *f.* klepetánje, blebetánje, gobezdánje, čenčánje, oprávljanje, raznášanje. zdrahi *m. pl.*
Klätſcherin *f.* ſ. Klatſche; opravljívka.
klatſchhaft klepetáv, blebetàv, gobezdàv. žlabudràv, česnàv; opravljiv.
Klatſchhaftigkeit *f.* klepetávost, blebetávost, gobezdávost, žlabudrávost; opravljívost.
klatſchluſtig ſ. klatſchhaft.
Klatſchmaul *n.* ſ. Klatſche.
Klatſchmohn *m.*, **Klatſchroſe** *f.* púrpelica, púrpela, púrpelič, divji màk.
Klatſchſucht *f.* ſ. Klatſchhaftigkeit.
klatſchſüchtig ſ. klatſchhaft.
Klatſchwerkzeug *n.* pokálo, pókalnica.
klauben trébiti, čístiti; otrébiti, iztrébiti, izčístiti, prebráti (-bérem), izbráti, odbráti; *impf.* prebírati, izbírati, odbírati; (aufklauben) pobráti, *impf.* pobírati; (von etwas herab—) obráti. *impf.* obírati; (Knochen) glódati (-am u. glojem); oglódati.
Klauber *m.* trebník, prebíravec, prebiráč; pobíravec, pobiráč; obíravec, obiráč.
Klauberei *f.* trebež, trébljenje, prebíranje, prebirátev; pobíranje; obíranje, obirátev.
Klaubericht *n. m.* izbírek, otrébek, otrebína, pobírek, obírek.
Klauberin *f.* prebíravka, pobíravka. obíravka.
Klaubholz *n.* suhljád (-i), pobírki *pl.*. prótje, praščje, (frátje).
Klaue *f.* parkélj, páznohet, páznohet; (Kralle) krempélj; (Huf) kopíto.
Klauenkrankheit *f.* bolézen (-i) v parkljih od. na parkljih, paznohtnica.
Klauenſeuche *f.* volčič od. sájavec na parkljih, párkeljnica.
klauig parkljàt; krempljàt.
Klauſe *f.* (Schleuſe bei d. Mühle) zatvórnica, zapórnica; (Engpaſs) sotéska. klanec; (Kloſterzelle) célica, meníška izbica.
Klausner *m.* samotárec, puščávnik.
Klebekraut *n.* (klimmendes Labkraut) *(Galium aparine)* plazéča lákota. slipa, slípavka, trica; (Scharfkraut) *(Asperugo)* lepica.
kleben lepíti, klejíti; prilepíti, priklejíti; *intr.* lepéti, lepíti se, prijémati se, držati (-im) se; — bleiben prilépniti se, prijéti (primem) se.
Klebenelke *f. (Silene)* lépnica.
Kleber *m.* lepívec, leplò; (Stoff) lep, lepívo.
klebrig lepèk, lepljiv, prilepljiv.
Klebrigkeit *f.* lepljívost, prilepljívost. prijemljívost.

Digitized by Google

klecken (hinreichen) zadostovati, dovòlj biti (sem); prospévati; pospéšiti; s. klecksen.

Klecks *m.* madež, čačka, (packa); štrkótina.

klecksen mázati (mažem), čáčkati, svinjáti; posvinjáti, zamázati; *intr.* (spritzen) štŕkati, kápati (kapljem); štŕkniti, kániti.

Kleckser *m.* mazáč, čáčkar, mazálo.

Klee *m.* *(Trifolium)* dételja; *dem.* dételjica; Horn— *(Lotus corniculatus)* devíce Maríje kožúščěk, nokóta; Luzerner — *(Medicago sativa)* nemška dételja, metéljka; Stein— *(Melilotus officinalis)* medéna dételja; türkischer od. spanischer — *(Onobrychis sativa)* turška dételja, petelínovi grebénčki *pl.*; Wiesen— trávniška dételja.

Kleeacker *m.* dételjišče, njiva z dételjo.

Kleeblatt *n.* dételjno perésce, dételjni list, dételjica; *fig.* trojíca, trojka.

kleeblattförmig trolìst, trolístnat.

Kleefeld *n.* s. Kleeacker.

Kleefutter *n.* dételja za krmo.

Kleesalz *n.* ščavna sol (-í).

Kleesäure *f.* ščavna kislína.

Kleeseide *f.* dételjna prédenica, dételjni prédeněc.

Klei *m.* il, ílovica, bela glina.

kleiben s. kleben.

Kleiber *m.* (Spechtmeise) brglez.

Kleid *n.* oblačílo, krilo; (Unterkleid b. Weibern) gózěc; (Kleidung) obléka, opráva; (langes —) halja, haljína; abgelegtes — stara —, odložéna obléka, sleka; — zum Überziehen preobléka; (Bekleidung) odélo, odév (-i), odeválo; die Kleider anziehen obléči (-léčem) se, napráviti se, opráviti se; *impf.* obláčiti se, naprávljati se, oprávljati se; Kleider wechseln preobléči se, *impf.* preobláčiti se; die Kleider ausziehen sleči se, razpráviti se; *impf.* sláčiti se, razprávljati se.

Kleidchen *n.* oblačílce.

kleiden obléči (-léčem), odéti (-dénem), ogŕniti; *impf.* obláčiti, odévati, ogrínjati; (bekleiden) pogŕniti, pokríti (-kríjem); *impf.* pogrínjati, pokrívati; anders — preobléči, *impf.* preobláčiti.

Kleider- za obléko, oblačílni.

Kleiderbürste *f.* ščet (-í) od. krtáča za obléko.

Kleiderhandel *m.* trgovína z obléko.

Kleiderkammer *f.* shramba za obléko, oblačílnica.

Kleiderkasten *m.* omára za obléko.

Kleiderklopfer *m.* iztepáč.

Kleiderlaus *f.* bela ùš (-í), ùš v obléki.

Kleidermarkt *m.* trg za obléko.

Kleidermotte *f.* mòlj v obléki.

Kleidernarr *m.* gizdalín, gizdávěc, líšpavěc.

Kleidernärrin *f.* gizdalínka, gizdávka, líšpavka.

Kleiderpracht *f.* sijájna obléka; gizdávost, gizda, lišp v nošnji.

Kleiderrechen *m.* kljuka za oblačíla, obešálnik, obešálo.

Kleiderschabe *f.* s. Kleidermotte.

Kleiderschnitt *m.* kròj; (Muster) ukrójěk.

Kleiderstock *m.* obešálnik.

Kleidertasche *f.* žèp.

Kleidertracht *f.* noša, nošnja.

Kleiderwechsel *m.* preobléka.

Kleidung *f.* obléka, opráva.

Kleidungsstück *n.* oblačílo.

Kleie *f.* otróbi *pl.*; (v. d. Hirse) mekíne *pl.*; (v. Buchweizen) lusk; (grobe Kleien) kostrúži *pl.*

Kleienboden *m.* otróbnik.

Kleienhändler *m.* otróbar.

Kleienkasten *m.* s. Kleienboden.

kleiig ilnat, ílovnat, ílověn; (Kleien enthaltend) otróbnat, mekínav.

klein mal, majhěn; (fein, dünn) droběn, taněk; (sehr —) majčkěn, májcekěn, mičken, dróbecěn; so — tóličkěn; wie — kóličkěn; der —e Finger mezíněc; —er Druck drobne črke *pl.*, droběn tisk; — machen mánjšati, drobíti; zmánjšati, razdrobíti; *impf.* razdrábljati; — werden mánjšati se, maléti; —es Geld drobíž, drobni denár; —e Augen machen drobno glédati; —e Schritte machen drobnéti, drobno iti (idem, grem); —er Mensch človéčěk, možíčěk, možíc; von — auf iz mlada, iz mládega, iz málega, od mladih nog; im —en handeln na drobno tŕžiti; ein — wenig malce, máličkaj, nekaj; —e Stunde píčla od. slaba ura; —e Seele nizka duša.

Digitized by Google

Klein- mali.
Kleinachtel *n.* mala osmérka.
kleinäugig drobnoòk, maloòk.
kleinblätterig drobnolìst, -lístěn.
kleinblütig drobnocvétěn.
kleindenkend nizko mislèč, nizkih misli.
kleinen s. klein machen.
kleiner manjši, manji.
Kleinerz *n.* drobna ruda.
Kleinfalter *m.* metúljčěk.
kleinfügig s. geringfügig.
kleinfüßig drobnonòg, kratkonòg.
Kleingebirge *n.* brdje. [nik.
Kleingeist *m.* malodúšnik; maloúm-
kleingeistig malodúšěn; maloúměn.
Kleingeld *n.* drobíž, drobni denár.
Kleingewehrfeuer *n.* stréljanje s púškami.
Kleingewicht *n.* mala teža.
kleingläubig malovérěn, slabovérěn, malodúšěn.
Kleingläubige *m.* malovérnik, malovérěc, malodúšnik; *f.* malovérnica, malovérka, malodúšnica.
Kleingläubigkeit *f.* malovérnost, slabovérnost, malodúšnost.
Kleingrundbesitzer *m.* maloposéstnik.
Kleingut *n.* drobno blagó, drobnjáva.
Kleinhandel *m.* trgovína na drobno, nadróbna trgovína; — betreiben na drobno tŕžiti.
Kleinhändler *m.* trgóvěc na drobno, mali trgóvěc.
Kleinheit *f.* malóst, málehnost, malóta; drobnóst, drobnóta.
kleinherzig malosŕčěn, malodúšěn, plahodúšěn, plah, bojèč.
Kleinherzigkeit *f.* malosŕčnost, malodúšnost, plašnost, bojéčnost.
Kleinhirn *n.* mali možgáni *pl.*
Kleinigkeit *f.* malenkóst, tróha, tróhica, mrva, mŕvica, betva, bétvica; (kleine Gegenstände) drobnjáva, drobíž, drobír, drobnína, drobna šara.
Kleinigkeitshascher *m.* máličkar, malenkóstnež, sitnež. [pír.
Kleinkanzleipapier *n.* mali pisálni pa-
Kleinkinderbewahranstalt *f.* varoválnica —, oskrboválnica malih otrók, detiščnica.
kleinköpfig drobnoglàv, drobne glave.
kleinkörnig drobnozŕn, drobnozŕnat, dróbnega zrna.
Kleinkreuz *m.* mali križnik.
Kleinkreuz *n.* mali križ.
kleinlaut malobeséděn, redkobeséděn; *fig.* plah, malodúšěn, bojèč; — werden beséda se komu zaprè, — podrè.
kleinlich malóstěn, malenkóstěn, máličěn; (von Gesinnung) póděl; (unbedeutend) malovážěn, neznátěn; ins —e ziehen malíčiti.
Kleinlichkeit *f.* malenkóst; pódlost, nizkóst; malovážnost, neznátnost.
Kleinmuth *m.* malosŕčnost, malodúšnost, malodúšje.
kleinmüthig malosŕčěn, malodúšěn, plah, bojèč; — werden srce komu upáde.
Kleinod *n.* dragotína, dragocénost.
Kleinodienhändler *m.* dragotínar.
kleinöhrig maloùh.
Kleinschmetterling *m.* s. Kleinfalter.
Kleinstaat *m.* držávica.
Kleinstädter *m.* malomeščán, maloméstni člověk.
kleinstädtisch maloméstěn, maloméški.
Kleinverkauf *m.* prodája na drobno, nadróbna prodája.
Kleinverkehr *m.* kupčíja na drobno.
Kleinverschleiß *m.* s. Kleinverkauf; =er *m.* prodajávěc na drobno.
Kleinvieh *n.* dróbnica.
Kleinware *f.* drobno blagó, drobnjáva.
kleinweise *adv.* po malem; na drobno.
kleinwenig malce. [cěn.
kleinwinzig majčkěn, mičken, dróbe-
Kleister *m.* lép.
kleisterig lepěk, lepkast.
kleistern lepíti; prilepíti, zlepíti.
Klemme *f.* škripěc, precép, klupa; (d. Korbmacher) majílnik; (enger Ort) sotéska; *fig.* stiska, zadréga; er ist in der — v zadrégi je, v kleščah je, v škripcih je, huda mu prede.
klemmen uškŕniti, priškŕniti, uščéniti, stísniti, v klupo dejáti (dénem); *impf.* stískati, v klupo dévati: sich — uščéniti se. [pern.
klempern klépati (klepljem); s. klim-
Klempner *m.* klepár; =ei *f.* klepárstvo; =werkstätte *f.* klepárnica.
Klepper *m.* kljusè (-éta), kljúsa, kleka.

Digitized by Google

Klette *f.* torica, repínec.
Klettendiſtel *f.* lapúh.
Kletterer *m.* plezáč, plézavec.
Klettergerüſt *n.* plezála *pl.*
Kletterhang *m.* ročna plezálna obésa.
klettern plézati; splézati, vzpéti (-pnèm) se; *impf.* vzpénjati se, kobacáti; zum Klettern dienend plezálen.
Kletterſtange *f.* plézalica; plezálni drog.
Klettervogel *m.* plézavec, plézavka.
Klettwurz *f.* ſ. Klette.
klieben cépiti, klati (koljem), kálati, krojíti; razcépiti, precépiti, razkláti, razkrojíti.
Klieber *m.* cepívec, krojívec.
Kliebhacke *f.* cepílnica.
Klima *n.* podnébje, zračje.
klimatiſch podnébən, klimátičen.
Klimax *m.* ſ. Steigerung.
klimmen plézati, vzpénjati se.
Klimperei *f.* brenkèt, brénkanje, brenkljánje.
Klimperer *m.* brenkáč, brenkljáč. [ti.
klimpern brénkati, brenkljáti, plínka-
Klinge *f.* rezílo, ostrína, ploča, rez (-í); *fig.* sablja, mèč.
Klingel *f.* zvonec, zvonċèk; elektriſche — eléktrični zvonec *(phys.)*.
Klingelbeutel *m.* škrabljica, škrábica, mošnjíček z zvončkom.
klingeln žvenkljáti, zvončkáti, zvončkljáti, cingljáti; požvenkljáti, pozvončkáti, pocingljáti.
klingen zveníti, zvoníti, glasíti se; (ſchallen) zvénčati (-čim), žvenkljáti, žvenketáti (-ám, -kéčem); (v. Saiten) brenkljáti, brnéti, zvenéti, peti (pojem); (dumpf) búčati (-ím); (v. Gelde) cvénkati; — de Münze kováni denár; das Geld klingt denár ima cvènk od. žvènk; (in den Ohren) zvénčati, zvenéti, zvoníti, brnéti; zu — anfangen zapéti, zazvenéti, zabúčati ɔc.; aufhören zu — odzvenéti.
Klinggedicht *n.* ſ. Sonett.
Klingklang *m.* žvenkèt, žvenkljánje, žvenketánje, brenkèt, brenketánje.
klingkling *interi.* cìn, cìn! cìnk, cìnk!
Klinik *f.* klínika.
kliniſch klíničen.
Klinke *f.* kljuka, kvaka.
Klinkenhaken *m.* zaklépnik, skóba.
klipp *interi.*, — und klapp pikapok! pikapoka!
Klippe *f.* kleč (-í), čer (-í), skalína, grebén; (am Webeſtuhl, in der Sägemühle) lopática, zapirálnik; *fig.* zapréka, ovíra, zadŕžek, nevárnost.
Klippenbank *f.* klečévje, kleč (-í).
Klippenküſte *f.* klečevíto obrèžje.
klippenreich, klippig klečevít, grebenít, skalovít.
Klippfiſch *m.* klipka, trskà, polénovka.
klirr *interi.* cìn! cìnk! cvènk!
klirren žvenketáti (-ám, -éčem), zvénčati (-ím), rožljáti; zažvenketáti, zazvénčati, zarožljáti; (v. Fenſtern) šklepetáti, ropotáti (-ám, -óčem), róvštati.
Klitſch *m.* cmòk, plèsk, tlèsk.
Kloben *m.* škripec, škrpèc; (d. Böttchers) natezálnik, lisica; (d. Voglers) precép; (in der Thürpfoſte) bába; (in der Uhr) kléščice *pl.*; ſ. Bündel.
Klobeneiſen *f.* ójnice *pl.*, ojésa *pl.*; (ein Arm) ójnica, ojé (-ésa).
Klobenfüge *f.* (žaga) razparálnica, robílnica.
Klopf *m.* bunk, lòp.
Klopfe *f.* klepálo; *fig.* jemanden in die — bekommen koga v pest dobíti.
Klopfeiſen *n.* nabijáč.
Klöpfel *m.* klepec, betèc; (bei der Trommel) pálička, batèc; (in d. Glocke) kembèlj, žvenkèlj, klač, camèlj.
klopfen trkáti, kljúkati; trkníti, potŕkati, pokljúkati; (Steine) tolči (tolčem), klépati (klepljem); poklépati; (Wäſche) trépati (trepljem); (ſanft mit d. Hand) trkljáti; potrkljáti; (zerklopfen) tolči, trúpiti; raztólči; (auf d. Finger) krčniti, *impf.* krčati; (mit d. Schnabel) kljuváti (kljujem); (Staub aus etw. —) iztépsti (-tépem), izpáhati, izprašíti; *impf.* iztépati; jemanden — klépati, búnkati, bíti (bíjem), tepsti (tepem); naklépati, nabúnkati, nabíti, natépsti; *impf.* naklepávati, nabíjati, natépati; *intr.* (vom Herzen) bíti (bíjem), tolči (tolčem), utrípati (-am, utrípljem), plati (poljem).
Klopfer *m.* trkavec, klepáč; (Werkzeug) klepálo, klepáč, trkálo, tolkáč; (bei den Kleidern) iztepáč.

Klopffechter *m.* boritelj, pestívec, rvač; prepirljivec, prepirač.

Klopffechterei *f.* boritev, rvanje, pestitev; prepir, prepirljivost.

Klopfgarn *n.* utrépana preja.

Klopfhammer *m.* klepálnik, klepáč, klepálo.

Klopfhengst *m.* klepec, mendrávec.

Klopfholz *n.* bet (-á), bat, tolkáč, tolkálnica.

Klopfkäfer *m.* kukec, kruhar.

Klöppel *m.* bet (-á), bat, betič, tolkáč; (Spitzen-) klekelj; j. Glockenklöppel.

Klöppelgarn *n.* preja za klekljanje.

Klöppelkissen *n.* blazina za klekljanje.

klöppeln klékljati, čipke plesti (pletem).

Kloß *m.* gruča, gruda, greba, kepa; (Mehl-) cmok, svaljek.

klößig cmokat, svaljkast.

Kloster *n.* samostán; **Kloster-** samostánski. [nec.

Klosterbewohner *m.* menih, samostá-

Klosterbruder *m.* samostánski brat, (fratèr); redóvnik, menih.

Klosterdisciplin *f.* samostánski red (-a u. -ú), samostánska strogorédnost.

Klosterfrau *f.* redóvnica, nuna.

Klostergebäude *n.* samostán, samostánsko poslópje.

Klostergeist *m.* somostánovec.

Klostergeistliche *m.* redóvnik, menih, samostánec.

Klostergelübde *n.* redóvniška —, meniška —, samostánska obljúba.

Klosterleben *n.* redóvniško —, samostánsko življénje.

klösterlich samostánski; redóvniški, nunski.

Klosterregel *f.* samostánsko pravílo.

Klosterwesen *n.* samostánstvo, redóvništvo.

Klosterzucht *f.* j. Klosterdisciplin.

Kloß *m.* štor, panj, trš, panják, paróbek, čok; kláda, hlod, krcelj, krlj, rkélj, trkélj, tepélj; *fig.* čok, štor, štorkljež, telebán; grobec — j. Grobian.

Klötze (**Kletze**) *f.* suha hruška, krhélj.

Klötzenbrot *n.* krhljak, režnják, sadni krúh.

Klotzgerinne *n.* leséni žleb (-a u. -ú) pri mlinu.

klotzig štorast, robát, grob.

Kluft *f.* razpóka, razpoklina, poklina, razsélina, poč (-i), réga, razpórek; (Erd-) prepád, tokáva, votlina, duplína, zíjávka, zijáti *f. pl.*, udrtina.

klüften sich cépiti se, régati, zijáti; régniti, zazijáti, razsésti (-sédem) se.

klüftig razpókel, razpókan.

klug razúmen, pámeten, presóden, preudárен, prebrísan, razborít; (weise) modér; (vorsichtig) previden, oprézen, opázen; — machen modríti, učíti; izmodríti, spámetovati; ich kann nicht — werden ne morem uméti (umêjem), ne morem razsóditi.

Klügelei *f.* modrovánje.

klügeln modrovati.

Klugheit *f.* razúmnost, presódnost, preudárnost, prebrísanost, razborítost; modrósť; mit — und Vorsicht modro in previdno.

Klugheitslehre *f.* nauk o modrósti in previdnosti; j. a. Casuistik.

Klügler *m.* modrovávec, modrijáš.

klüglich *adv.* modro, pámetno, previdno, razúmno.

Klumpen *m.* gruda, gruča, képa, gréba, gomólja; — bilden gomoljíti se.

klumperig grúdav, grúčav, képast, grébast, gomóljast.

klümpern sich grúčiti se, grúditi se, gomoljíti se.

Klumpfuß *m.* noga na stopálu v kepo zrastla; (Person) krúljavec, šántavec, šepec, švedráč.

klumpfüßig krúljav, šántav, šepav, šepast, švedrast.

Klunker *f. m.* čop, šop, kita.

Klunse *f.* j. Kluft.

Kluppe *f.* j. Klemme u. Kloben.

Klystier *n.* dristítev, klistír.

klystieren dristiti, klistírati.

Klystierspritze *f.* dristlja, štrkalica, brizglja, klistírka.

knabbern, knappern, knuppern, knappen hrústati, hrúpati (-am, -pljem).

Knabe *m.* deček, dečák, dečko, fant; *dem.* dečič, dečárec, fantek, fantič, fantíček; **Knaben-** deški, dečáški, fántovski. [leta.

Knabenalter *n.* deška doba, dečáška

knabenhaft dečárski.

Digitized by Google

Knabenkraut *n.* kúkavica, kúkavec, dišéča mošnjica.

Knabenſchule *f.* učílnica od. šola za dečke, déška šola.

Knabenſtreich *m.* dečáški čin.

Knäblein *n.* dečék, dečič, dečárec, fantič, fantíček.

knacken *tr.* hrústati, hrúpati (-pljem); (Nüſſe) tolči (tolčem), treti (terem); *intr.* pókati, vréskati, dléskati; pókniti, vréskniti, dléskniti; prasketáti (-ám, -kéčem), praskljáti.

Knackente *f.* krépljica, régljica. [ka.

Knackmeſſer *n.* (nož) sklepec, nožíček-

Knacks *m.* dlèsk, rèsk, pòk.

Knagge *f.* grča, čvrš.

Knall *m.* pòk, tresk; auf — u. Fall na vrat na nos, namàh, máhoma; **Knall-** pokálni.

Knallbüchſe *f.* (puška) pókalica.

Knalleffect *m.* tresk, pòk, silovíti učínek.

knallen pókati, tréskati; póčiti, pókniti, tréskniti; jemanden — okániti, prevàriti.

Knallen *n.* pókanje.

Knallgas *n.* pokálni plin.

Knallpräparate *pl.* pokálne pripráve *pl.*, pokálni preparáti.

Knallpulver *n.* pokálni prah (-a, -ú), pókavec.

Knallqueckſilber *n.* pokálno živo srebró.

Knalluft *f.* pokálni zrak.

knapp tesèn, ozèk, napét; (karg) pičèl, trd; *adv.* tik, tíkoma, stíkoma; (karg) pičlo; — leben na tesnem od. trdo živéti; mit —er Noth komaj, tóliko da.

Knappe *m.* opróda, ščitonósec; (Bergknappe) rudokòp, rudár.

knappen pokljáti, prasketáti (-ám, -éčem); skopáriti; šépati.

Knappheit *f.* tesnóta, tesnóba, pičlost; *fig.* sila, stiska.

Knappſchaft *f.* rudokópi *pl.*, rudárji *pl.*; rudárska brátovščina. [nica.

Knappſchaftscaſſe *f.* rudárska blagájnica.

Knappſchaftslade *f.* brátovska —, rudárska skládnica.

Knappſchaftsverband *m.* rudárska brátovščina.

Knarre *f.* škripálo, škrtálo, drdrálo.

knarren škrípati (-pljem), škrtati, škrgati, škrgútati.

knarrend škrípav, škripajòč, škrgav.

Knaſter *m.* vrsta tobáka; godrnjáč, mrmráč.

knaſtern ſ. kniftern.

Knäuel *m. n.* klóbčič, klobkó, klobček.

knäuelförmig klobčast, klobkast.

Knäuelgras *n.* *(Dactylis glomerata)* pasja trava.

Knauf *m.* glavič, glavíca.

knaufig glavàt.

Knauſer *m.* skopúh, skopín, stiskávec, stiskávt, umázanec, škrtavec.

Knauſerei *f.* skopúštvo, skopárstvo.

knauſeriſch skop, skopárski, umázan, škrtav.

knauſern skopáriti, skopovati, stískati, krčiti se.

Knebel *m.* klin, klinec; zavezálnik, povéznik; zatík; (an der Kette) norec.

Knebelbart *m.* vosi *pl.*, brke *pl.*, rese *pl.*; kópasta brada.

knebeln zadŕgniti, zatégniti, zvézati (zvézem), (porajtljáti); *impf.* zadrgovati, zategováti, zvezovati, vézati; jemanden — zvézati koga na rokah in nogah, zamašíti komu usta z zatíkom.

Knecht *m.* hlapec; (Diener) služábnik, sluga; (Sclave) sužénj, sužnik, ròb, tlačàn; großer — (verächtl.) hlapčón; Ochſen— volár; Pferde— konjár ɔc.; Stiefel— zajéc.

knechten zasúžnjiti, zarobíti; v sužnost pehníti (páhnem); *intr.* hlapčevati, sužnjevati.

knechtiſch hlápčevski; súženjski, sužèn, robski.

Knechtſchaft *f.* hlápčevstvo, hlapčevánje; sužnost, robstvo.

Knechtung *f.* zasužnjítev, zasužnjevánje; tláčenje, zatíranje. [kosír.

Kneif *m.* (gekrümmtes Meſſer) krivec,

kneifen ščípati (ščípljem); uščípniti; bojazljívo ubégniti.

Kneipe *f.* ščípalo, ščipèc; (Schenke) krčma.

kneipen ſ. kneifen; (v. Schuh) žúliti, tiščati (-ím); obtiščati; (im Bauche) gristi (grizem), črvíčiti; popívati, pijáncevati (v krčmi).

Digitized by Google

Kneiperei *f.* popívanje.
Kneipzange *f.* klešče *pl.*, ščipálnice *pl.*
kneten gnesti (gnetem), ugnétati, mésiti; ugnésti, zamésiti, umésiti.
Kneten *n.* gnetênje.
Kneter *m.* gnetéc.
Knetſcheit *n.* gnetílo, gnétalo, gnétalnik, mesílo.
Knettrog *m.* nečké (-čák), níške *pl.*, kadúnje *pl.*
Knick *m.* rèsk, tresk; poklína, nalòm.
knickbeinig klecav.
knicken *tr.* lómiti, lomástiti, trgati; ulómiti, utrgati; (zerdrücken) zmečkáti; *intr.* skopovati, skopáriti; (m. d. Füßen) klécati; (ſchallen) résknìti, trésknìti, póčiti.
Knicker *m.* ſ. Knauſer.
Knickerei *f.* ſ. Knauſerei.
Knickerin *f.* skopúlja, stiskúlja.
knickeriſch skop, skopárèn, skopárski, škrtav.
Knicks *m.* pripogíbek, priklónek, poklónek.
knickſen pripógniti se, priklóniti se, poklóniti se; *impf.* priklánjati se.
Knie *n.* koléno; — beugen koléno pripógniti, poklékniti; *impf.* poklekovati.
Knieaufſchwung *m.* vzkolèb kolén.
Kniebank *f.* klečálo.
Kniebeuge *f.* (Kniekehle) podkolénica; (Kniebug) pregíbica, pregíb; počèp; **Kniebeuge-** počépni.
Kniebeugung *f.* pripogíb, upogíb, priklánjanje kolén; počèp; priklòn.
Kniebild *n.* podóba do kolén.
Kniefall *m.* poklèk, poklékljaj; einen — machen poklékniti.
Kniehebel *m.* koléno *(phys.).* [nje.
Knieholz *n.* pritlíkovje, rúševje, ceré-
Kniekehle *f.* ſ. Kniebeuge.
knien kléčati (klečím); (einige Zeit hindurch —) prekléčati; (ſich ſatt —) nakléčati se; (ſich auf die Knie niederlaſſen) poklékniti; *impf.* poklekovati, poklékati.
kniend klečéč; *adv.* klečé, na kolénih.
Knieriemen *m.* podvéza, podvéz (-i); (des Schuſters) nakolének, (kneftra).
Knieſcheibe *f.* pogáčica, jábolko na kolénu.
Knieſchemel *m.* klečálo, klečálnica.
knietief do kolén; —es Waſſer kolénica, voda do kolén segajóča.
Kniewärmer *m.* golénka.
Kniewelle *f.* kolénsko koló (-lésa).
Kniewippen *n.* krčistéza kolén.
Kniff *m.* ščip, uščip, uščípljaj, uščípek; (Liſt) zvijáča, lèst (-i), prevára.
Knips *m.* krc, krcljaj, brcljaj.
knipſen krcati; krcniti.
Knirps *m.* pritlíkavec, páglavec, páberek, óperek, človéče.
knirſchen škrípati (škripljem), škrtati, škripetáti; zaškrípati, zaškrtniti, zaškripetáti.
Knirſchen *n.* škrípanje, škrip, škripòt.
kniſterig pokljáv, praskljáv.
kniſtern prasketáti (-ám, -éčem), praskljáti, drsketáti, drskljáti, resketáti (-ám, -éčem); (im Munde) hrústati.
knittern krotovíčiti, grbíti, grbánciti, mečkáti; skrotovíčiti, zgrbíti, zgrbánčiti, zmečkáti.
Knoblauch *m.* česen, lûk (česnják); **Knoblauch-** česnov.
Knoblauchblatt *n.* česnovo perô (-ésa).
Knoblauchkraut *n.*, **Knoblauchraute** *f. (Alliaria officinalis)* česnovka.
Knöchel *m.* člen, sklèp; (Fuß) gležênj.
Knochen *m.* kost (-i); **Knochen-** kóstni; (vom Bein) kostén, koščén.
Knochenaſche *f.* kóstni pepél, pepél od kostí.
Knochenauswuchs *m.* kóstni izrástek.
Knochenbeſchreibung *f.* kostopis.
knochenbildend kostotvórèn.
Knochenbrand *m.* kóstna gnilóba.
Knochenbruch *m.* zlómljena kost (-i); kostolòm.
Knochenentzündung *f.* vnetje —, vnética kostí.
Knochenfett *n.* mozg.
Knochenfraß *m.* kostna gnilóba.
Knochengerüſt *n.* okóstje, kostnják, ogródje.
knochenhart trd kakor kost.
Knochenhaus *n.*, **Knochenkammer** *f.* kostnica, kostnják.
Knochenleim *m.* kóstni klej.
knochenlos brezkóstèn, brez kostí.

Digitized by Google

Knochenmann *m.* koščénec, kostník; *fig.* smrt (-i).
Knochenmark *n.* mozg. [nica.
Knochenmehl *n.* kóstna moka, koščé-
Knochenſchmerz *m.* kostobòl, bolečína v kostéh.
Knochenſplitter *m.* kostni drobír, — odcép.
Knochenſubſtanz *f.* koščevína; — beš Zahneš zobovína.
Knochenſyſtem *n.* okóstje.
Knochenverbindung *f.* zveza kosti.
Knochenware *f.* koščenína, kostenína, koščéno blagó.
Knochenwerk *n.* kostí *pl.*, kostje.
knöchern koščén, kostén.
Knöchlein *n.* koščica, kostka.
Knödel *m.* cmòk, žličar.
Knödelſuppe *f.* juha s cmóki.
Knöllchen *n.* svalječk.
Knollen *m.* kepa, gruča; (am Körper) bunka, búla, hrga; (an Kräutern) gomòlj, gomólja, gomoljika.
Knollengewächs *n.* gomóljnica.
Knollenkäfer *m.* svàljček.
knollig grudast, gručast, kepast; gomóljast.
Knopf *m.* gumb; (der Nadel) glavica; (am Faden) vozél, vozál; (Druckknopf) zaklópni gumb; (aus Leinwand) búčica; (am Degen) glavič, glavica, hrúška.
Knopfbinſe *f.* gúmbni bič, — bíček.
knöpfeln. knöpfen zapéti (-pnèm); zadfgniti, zakopčáti; *impf.* zapénjati, zadrgovati, zakopčevati.
Knopffabrik *f.* gumbárnica.
Knopfloch *n.* gúmbnica.
Knopflochnaht *f.* gúmbniški šiv.
Knopfmacher *m.* gumbár.
Knopfmaſche *f.* kváčkana —, prevíta petlja.
Knopper *f.* ježíca, skipék (hrastov).
Knoppereiche *f.* ježíčar, šiškar.
Knoppergallweſpe *f.* šíškarica.
Knorpel *m.* hrustánec.
knorpelartig hrustáncast.
Knorpelfiſch *m.* hrústnica.
knorpelig hrustáv, hrustáncen.
Knorpelkirſche *f.* hrustávka.
Knorpellerm *m.* hrustáncni klej.
Knorpelſubſtanz *f.* hrustančevína.
Knorpeltang *m.* hrustáva halóga.
Knorpelthier *n.* hrustávec.
Knorren *m.* čvrš, grča, grlj, hrga. sovòj; ſ. a. Knöchel.
knorricht čvršast, grčast, hrgast.
knorrig čvršàt, čvršav, grčav, grčevít.
Knorrigkeit *f.* čvršavost, grčavost.
Knoſpe *f.* popék, brst, okó (očésa); *coll.* brstje, pópkovje; *dem.* popček, brstič.
knoſpen brstéti, v brstje iti (idem, grem), popke délati, popke odgánjati. pogánjati.
Knoſpenhülle *f.* popkov ovòj.
Knoſpenkern *m.* pópkovo jedro. [kov.
knoſpenvoll brstnat, brstít, poln pop-
knoſpicht pópkast, brstast.
knoſpig brstén, brstnat, pópkav.
Knoten *m.* vozél, vozál; b. — ſchürzen vozláti, zavozláti, (vozél) zadfgniti; den — löſen razvozláti, odvozláti, razvézati (-vézem); *impf.* razvozlávati, razvezováti; (am Baume) čvrš, grča; (am Geſpinſt) krotovica. krotica; — bilden krotičíti se; (am Halme) kolénce; (Verwickelung) zaplétek, zavozljáj, zamótek; (Schürzung, Löſung des dramatiſchen Knotens) zaplétek, razplétek.
knoten vozláti.
knotenartig vozlast.
Knotenblume *f.* (*Leucoium vernum*) véliki zvonček, noríca.
Knotenlinie *f.* črta vozlóvka (*phys.*).
Knotenlöſung *f.* razplétek, razvozljáj, razmótek.
Knotenpunkt *m.* vozlíšče, vozalíšče.
Knotenſchürzung *f.* zaplétek, zavozljáj, zamótek.
Knotenſtock *m.* gorjáča, grčavka, robátka, robatica.
Knöterich *m.* dresen, adrésélj, rdésélj, trúskavec.
knotig vozlàt; grčav, robàt; kolénčav, kolénčast; *fig.* zaróbljen. neotesán, siróv.
Knuff *m.* dregljaj, suněk.
knüffeln, knuffen drégati, suváti (sújem), pestíti; drégniti, súniti, napestíti.
knüllen mečkáti; zmečkáti.
knüpfen vézati (vežem), tvesti (tvezem); zvézati, spojíti, stŕniti, pripéti (-pnèm); *impf.* spájati, strínjati, pri-

Digitized by Google

pénjati; (durch den Knoten verbinden) vozláti; zvozláti.

Knüppel *m.* ſ. Knüttel; *fig.* ſ. Klotz.

knurren rénčati (-ím), grčati (-ím); rohnéti, godrnjáti; (grunzen) krúliti.

Knurrhahn *m.* krulec, morska lástovica.

knurrig rénčav, rohniv, godrnjàv.

knuſpern ſ. knabbern.

Knute *f.* knuta, jerménasti korobáč.

Knüttel *m.* cépec, drkelj, krepél (-i, -a), krepélec, porúngelj, prot.

Knüttelholz *n.* okléstki *pl.*, kléščevje, vrhovína, vejévje.

Knüttelvers *m.* skrotovíčeni verz.

Kobalt *m.* kóbalt; **Kobalt-** kóbaltov.

Kobaltblume *f.* kóbaltov cvet (-a, -ú).

Kobaltglanz *m.* kóbaltovec.

Kobaltgrün *n.* kóbaltovo zelenílo.

Kobaltmetall *n.* kovínski kobalt.

Kobaltoxyd *n.* kóbaltov okís.

Kobaltvitriol *m. n.* kóbaltova galica.

Koben, Kofen *m.* koliba, kočúra, beznica; hlev, svinják, kotec.

Kober *m.* kòš, košára.

Kobold *m.* škrát, škratek, škratélj, škratec, kápič, malík, malič; ſ. Burzelbaum.

Koch *m.* kuhar, sokáč; *n.* (Speiſe) narástek, povárek; (Auflauf) kipnik, kípnjenec; — ſein kuháriti.

Kochapparat *n.* kuhálo, varílo.

Kochbuch *n.* kúharska knjiga.

kochen kúhati; (ſieden) variti; skúhati, zvariti; ein wenig — pokúhati; (v. Magen) prebáviti, prekúhati; *impf.* prebávljati, prekuhovati; *intr.* kúhati se, vreti (vrem), kipéti.

Kochen *n.* kuha, kúhanje.

kochend vròč, vrél; —es Waſſer kròp.

Köcher *m.* tul, tulec, strelotòk.

Kocherei *f.* kuharija, kuhárjenje.

Kochgeſchirr *n.* kúhinjska posóda; *coll.* kúhinjsko posódje.

Kochherd *m.* kúhinjsko ognjíšče.

Köchin *f.* kúharica; — ſein kúhati, kuharičiti.

Kochkeſſel *m.* kuhálni kótel, kotél za kuho.

Kochkunſt *f.* kúharstvo, kúharska umételnost.

Kochlöffel *m.* kúhalnica, kuháča.

Kochmaſchine *f.* samovár.

Kochpfanne *f.* ponèv.

Kochſalz *n.* kúhinjska sol (-i); ſ. a. Steinſalz.

Kochſchwamm *m.* užítna goba od. gliva.

Kochtopf *m.* piskèr, lonec.

Kochzucker *m.* kúhinjski sladór. kúhinjski sladkor.

Kockelskörner *pl.* omóta od. ótrov v ríbjo lov.

Koder *m.* podbrádek.

Köder *m.* váda, vaba, vabílo, mamilo, nastáva; (betäubend) omóta, ótrov (-óva), trovílo.

ködern vábiti, mámiti; vado nastáviti; *impf.* vado nastávljati.

Kofent *m.* (*n.*) pivna pátoka, kališ.

Koffer *m.* kovčeg (-éga).

Kog *m.* kij, betič, nabijáč, pogón.

Kogel *m.* kópa, hólm, vrhól.

Kohl *m.* (weißer Kohlkopf) kapus, zelje; Winter- od. Blattkohl pravi óhrovt: Rèpčkohl ógrščica, répica.

Kohlacker *m.* kápusišče, zélnik.

Kohle *f.* ogèl; *coll.* oglje, oglénje; (Stein—) prémog; glühende —n žerjávica, žerjávka, perina; —n brennen oglje žgati (žgèm) od. kúhati, ogláriti; ſchwarz wie — črn kakor oglje, črn kakor žužel; **Kohlen-** ógelni, oglèni.

kohlen oglje žgati (žgèm) od. kúhati. ogláriti.

Kohlenbecken *n.* žerjávnica, oglénka.

Kohlenbehältnis *n.* oglenica, oglenják.

Kohlenbrenner *m.* oglár (óglar).

Kohlenbrennerei *f.* oglárstvo. oglárnica; — betreiben ogláriti.

Kohlenbrennerin *f.* oglarica.

Kohlendampf *m.* ogléni sopár.

Kohlendioxyd *n.* ogljikov dvokis.

Kohlenfeuer *n.* žerjávica, žerjávka. goréče oglje.

Kohlenfuchs *m.* rjavec.

Kohlengrube *f.* oglenica.

Kohlenhaken *m.* (d. Schmiede) grebálo.

Kohlenhaus *n.* ſ. Kohlenſchoppen.

Kohlenlager *n.* premógov slój, premógovo ležišče; ſ. Kohlenſchoppen.

Kohlenmeiler *m.* kópa, ógelnica; (der Platz) kopišče.

Kohlenoxyd *n.* ogljikov okís.

Kohlenpfanne *f.* ſ. Kohlenbecken.

Digitized by Google

Kohlenplatz *m.* (des Kohlenmeilers) kopišče.
Kohlenſauer ogljikovokisél, ogelno-
Kohlenſäure *f.* ogljíkova kislína.
Kohlenſchoppen *m.* ogljárnica, ogelnják.
kohlenſchwarz črn kakor ogljе, črn kakor sáje, črn kakor žužel.
Kohlenſtätte *f.* kopišče.
Kohlenſtaub *m.* ógelni prah (-a, -ú).
Kohlenſtoff *m.* ogljik.
Kohlenſtoffgas *n.* ogljíkov plin.
Kohlenwaſſerſtoff *m.* ogljíkov vodík, ogljikovodík.
Kohlenwerk *n.* premógovnik, rudnik za premog.
Köhler *m.* oglár.
Köhlerei *f.* oglárstvo. [koča.
Köhlerhütte *f.* oglárnica, oglárska
Köhlerlohn *m.* oglarina.
Köhlermeiſter *m.* oglárski mojstêr.
Kohleule *f.* kápusova sovka.
Kohlfuchs *m.* ſ. Kohlenfuchs.
Kohlgarten *m.* zélnik, kúhinjski vŕt.
Kohlholz *n.* drva *(pl.)* za óglje.
Kohlkopf *m.* zélnata gláva.
Kohlmarkt *m.* zélni trg, trg za zelenjávo.
Kohlmeiſe *f.* sinica, uljánka.
Kohlrabe *m.* vran, krókar, gavran, kavran.
Kohlrabi *m.* nadzémljica.
Kohlrübe *f.* kolerába, podzémljica.
Kohlſtätte *f.* ſ. Kohlenſtätte.
Kohlſtengel *m.* zelno stéblo, kocén, zelni stŏrž, trs.
Kohltaube *f.* grívar.
Kohlwanze *f.* zélna stenica. [belín.
Kohlweißling *m.* kápusov belín, zélni
kokett kokétен, ljubohlépen, spogledljiv.
Kokette *f.* kokéta, ljubohlépnica, spogledljívka, razvéda.
Koketterie *f.* kokétstvo, ljubohlépnost, spogledovánje.
kokettieren spogledováti se.
Kolben *m.* bét (-á), bat, betica; (Streitkolben) buzdován, kíj, krepél; (am Gewehr) kopito, oglávje; (Blütenſtand) betič; (am Mais) stŏrž, glavica, korúzni stròk, klip; (Maiskolben ohne Körner) kobúlica, ostrúžek; (an d. Hirſe) lat (vlat) (-ú, -í), latica; *coll.* latjé, latovjé; (bei der Handſpritze) kljúč; die — treiben, in die — ſchießen pehláti, latíce délati, izmétati (-métam) se.
Kolbenblütler *pl.* betičnice *pl.*
Kolbenflaſche *f.* tikév, tikva.
kolbenförmig betást, kijast, betičast.
Kolbengras *n.* betičnata trava.
Kolbenhirſe *f.* bar; **Kolbenhirſen-** barov.
Kolbenhülle *f.* tulec.
Kolbenſchimmel *m.* betásta plésen (-i).
Kolbenſtange *f.* batni drog.
Kolbenſtreich *m.* udár z betóm, udár s kijem.
Kolbenventil *n.* zaklópka na batnem drogu.
Kolbenweizen *m.* golica (pšenica).
kolbig betást, glavát, glavičast.
Kolik *f.* ščipanje, trod, klanje, grízenje, madrón, kólika; mit — behaftet trodovítен, madronív.
Kolk *m.* velik jarín; mlaka, močvára.
Kolkrabe *m.* vran, gavran, kavran, krókar.
Koller *m.* vrtoglávica; (bei Thieren, beſ. bei Pferden) tiščávka, vrtoglávost, noróst, omòt; *n.* ſ. Halsfragen, Wams.
kollerig omóten, norósten.
kollerſich werden v omòt iti (idem, grem).
kollern kotaliti, kotáti, takljáti; *intr.* (von der Kugel) kotalíti se, kotáti se, takljáti se; (vom Truthahn) kávdrati, gávdrati; (im Leibe) krúliti.
Kolombatſcherfliege *f.* golubáška muha.
Kolon *n.* ſ. Doppelpunkt.
Koloſs *m.* velikán, orják; velikánstvo.
koloſſal velikánski, orjáški, gorostásen.
Komet *m.* repáta zvezda, (zvezda) repatica, komét.
Komik *f.* smešnost, šaljívost, kómika.
Komiker *m.* šaljívec, smešnež; glumáč, komik; spisovátelj šaloígér.
komiſch smešen, šaljiv, kómičen.
kommen priti (pridem), dojti (dojdem); *impf.* prihájati, dohájati: (nachfolgen) nastáti (-stánem); eilends — prihitéti; geritten — prijézditi, prijáhati; geflogen — priletéti; *impf.* priletávati, doletávati; angefahren — pripéljati (-péljem) se; geſchwommen — priplávati, priplúti (-plújem, -plóvem);

Digitized by Google

ſegelnd — prijádrati; hinkend — prikrevljáti, prišantáti; weinend — prijókati, privékati; ebenſo andere Zuſtgn. mit pri- und dem die Thätigkeit ausdrückenden Zeitworte; nahe — blížati se; prblížati se, primekníti (-máknem) se; *impf.* približevati se, primikati se; hinter etw. — spáziti, opáziti, zapáziti, zalésti (-lézem), zaznáti (-znám), ovédeti (-vém); um etw. — priti ob kaj; zu Kräften — opomóči (-mórem) si; von Kräften — pésati, slabéti; opéšati, obnemóči (-mórem), oslabéti; *impf.* oslabévati; davon — peté odnésti (-nésem), unésti (-nésem) jo, utéči (-téčem); *fig.* okrévati, ozdravéti; zu ſich — zavédeti (-vém) se, osvéstiti se, (zbríhtati se); in Hitze — razgréti (-gréjem) se, razvnéti (-vnámem) se; die Sache kommt hoch zu ſtehen stvar je draga; wie hoch kommt die Sache kóliko stane stvar; es kommt darauf an gre za to, na tem je; wie gerufen — kakor nalášč priti, o pravem času priti, ravno prav priti; nicht von der Stelle — ne geníti (gánem) se, ne premekníti (-máknem) se z mesta; daher kommt es iz tega izvira; zuſtatten — prav priti, na hvalo priti; dahin iſt es gekommen do tega je prišlo.

Kommen *n.* prihód, dohód.

kommend prihódnji.

Komödiant *m.* glumáč; **=in** *f.* glumačica.

Komödie *f.* veseloígra, gluma, komédija.

Komödienhaus *n.* gledališče, gledišče.

König *m.* kralj; *dem.* kraljič, kraljíček; — ſein kraljevati; des Königs králjev; Königs-, königlich kraljév.

Königin *f.* kraljica; (bei den Bienen) mática.

königlich kraljévi, kraljévski; —er Prinz králjevič; —e Prinzeſſin kraljična, kraljevična; —e Majeſtät kraljévo Veličánstvo.

Königreich *n.* kraljéstvo, kraljevina.

Königs- kraljévi, kraljévski.

Königsbirne *f.* kraljičnica.

Königsfarn *m.* kraljéva praprot (-i).

Königskerze *f.* véliki lučnik, pápeževa sveča.

Königskrone *f.* kraljéva krona.

Königsmantel *m.* kraljévski plašč.

Königs-mord *m.* kraljemórstvo, umor kralja; **=mörder** *m.* kraljemórec, moritelj kralja.

Königspalme *f.* kraljéva palma.

Königsſcepter *n. m.* kraljévo žezlo.

Königsſchlange *f.* udáv.

Königsſohn *m.* králjevič, kraljévi sin.

Königstiger *m.* bengálski tigér.

Königstochter *f.* kraljična, kraljéva hči (hčere). [*(phys.)*.

Königswaſſer *n.* zlatotópna voda

Königswürde *f.* kraljéva —, kraljévska čast (-i).

Königthum *n.* kraljéstvo.

koniſch stožkast, stožkovít.

können moči (morem); vzmóči, zamóči, utégniti; es kann ſein more biti, mogóče je, morebíti, mordà, lahko da; (wiſſen, verſtehen) znati (znam), umèti (umèjem), védeti (vém); auswendig — naizúst znati, na pamet znati, iz glave znati; es könnte anders kommen utegnílo bi drugáče biti; ich kann nichts dafür tega nisem kriv, temu ne morem kaj.

Kopal *m.* kopal.

Kopeke *f.* kopéjka.

Köper *m.* vrsta tkaníne, kepér.

köpern képrati.

Kopf *m.* glava; *dem.* glávica, glavica, glavíčica; (des Hutes) oglávje; (Überſchrift) napís; *fig.* bistra glava, umna glava; **Kopf-** glavni.

kopfabwärts *adv.* strmoglávo, z glavo navzdól.

Kopfarbeit *f.* delo z glavo, trud z umom.

Kopfbedeckung *f.* pokriválo, naglávje.

Kopfbinde *f.* šapélj, oglávna povéza.

Kopfblume *f.* košek; —n *pl.* košarice *pl.*

Kopfbrechen *n.* preglávica.

kopfbrechend preglávičen, glavolómen; zamotán, mučén.

Köpfchen *n.* glávica, glavica, glavíčica; *(capitulum)* cvetna glavica *(bot.)*.

Köpfchenpilz *m.*, **Köpfchenſchimmel** *m. (Mucor Mucédo)* glavíčasta gliva, glavíčasta plesen (-i).

köpfen obgláviti, glavo vzéti (vzámem), ob glavo déti (denem), glavo odsékati; *impf.* ob glavo dévati; (ein

Digitized by Google

Bäumchen) prisékati, obsékati; *impf.* prisekovati, obsekávati.

Kopffüßer *m.* glavonóžěc.

Kopfgegend *f.* zglávje.

Kopfgeld *n.* s. Kopfsteuer.

Kopfgrillen *pl.* muhe *pl.*

Kopfgrind *m.* kraste *(pl.)* —, srab na glavi, krástava glava.

Kopfhaar *n.* las (-a, -ú); *coll.* lasjé.

Kopfhalter *m.* glavno držálo, držálo za glavo.

Kopfhänger *m.* tukěc, potúhnjeněc, poníglavěc, licemérěc.

Kopfhängerei *f.* potúhnjenost, poníglavost, licemérstvo.

Kopfhängerin *f.* potúhnjenka, poníglavka, licemérka.

Kopfhaut *f.* poglávna koža.

Kopfhöhle *f.* votlína lobánje, lobánja.

köpfig glavát; in Zstzgn. -glàv, -glavěn, z. B. viel— mnogoglàv, mnogoglávěn.

Kopfkissen *n.* zglávje, zglávnik, podzglávje, zglávnica, podzglávna blazína.

Kopflaus *f.* ùš (-í).

kopfleer prazno-, puhloglàv, prazne —, puhle glave.

kopfleidend glavobólěn, bolnoglàv.

kopflos brezglávěn, brez glave; *fig.* nespámetěn, ábotěn, neúměn.

Kopflose *m.* brezglávěc; nespámetnež, neúmnež, ábotnik.

Kopfnicken *n.* kímanje z glavo, prikimovánje.

Kopfnicker *m.* kímavěc, kimálo, kínkalo; (Muskel) kímavěc.

Kopfpolster *n.* zglávje, podzglávje, zglávnik.

Kopfputz *m.* preplétěk —, naplèt —, nakìt v laséh, vezílo, opletálo.

Kopfrechnen *n.* račúnanje na pamet, izústno račúnanje, števíljenje na pamet.

Kopfrechner *m.* račúnar na pamet; er ist ein guter — dobro na pamet števíli.

Kopfring *m.* svitěk.

Kopfsalat *m.* glávnata —, glaváta saláta.

Kopfschimmel *m.* s. Köpfchenpilz.

Kopfschmerz *m.* glavobòl, glavobólje, bolečína v glavi; ich habe —en glava me bolí; an —en leidend bolnoglàv.

Kopfschuppen *pl.* prhljáji, témenice.

kopfschüttelnd tresoglàv.

Kopfsteuer *f.* glavarína, poglávščina.

Kopfstück *n.* glavina, kos od glave.

Kopftheilung *f.* delítěv po glavah.

Kopftuch *n.* ruta za na glavo, naglávna ruta; (weiß) péča.

kopfüber *adv.* strmoglávo, na vrat na nos.

kopfunter *adv.* na glavo, strmoglávo, z glavo navzdól.

Kopfverletzung *f.* poškódba na glavi.

Kopfweh *n.* s. Kopfschmerz.

Kopfwunde *f.* rana na glavi.

Kopfzeug *n.* naglávje.

Koppe *f.* vȑh, vršěc, kòlk (kok), kópa.

Koppel *f.* spóna, kopča; povézka skopčánih psov, konj; skupni pašnik; (eingefriedetes Feld) ográja, ográda, obóra; s. Degengehenk.

koppeln spéti (-pnèm), skléniti, skopčáti, zvézati (-vézem); *impf.* spénjati, sklépati, zvezovati; (Feld) ograditi, zagraditi; *impf.* ográjati.

Koppelriemen *m.* jermen za sklépanje, — kopčánje (psov).

koppen kléstiti; okléstiti, obsékati; *impf.* okleščevati, obsekovati.

Koralle *f.* korála, korálja, korálda; **Korallen-** koráljni.

korallenartig koráljast.

Korallenbank *f.* koraljíšče, koráljnik.

Korallenfang *m.*, **Korallenfischerei** *f.* lov (-í) od. lovítěv korálj.

Korallenflechte *f.* mali koráljevěc.

Koralleninsel *f.* koráljni otòk.

Korallenschnur *f.* vrvca nanízanih korálj.

Korallenstock *m.* koráljnik.

Korallenthiere *pl.* morski polípi.

Koran *m.* kóran.

Korb *m.* kòš; košára, pleteníca, pletérka; jerbas; (Rücken—) opŕtni kòš, narámni kòš; (Saat—) sejálnica, sévnik; (Blüten—) cvetni košek, sestávljeni cvét; Hahn im —e sein prvák biti (sem), zvonec nósiti; einen — bekommen odpóved dobíti, *impf.* dobivati; einen — geben odréči (-réčem), odklóniti, odbíti (-bíjem).

Korbblütler *pl.* socvétke (-cvétek) *pl.*, košárice *pl.*

Körbchen *n.* košěk, košárica, jérbasček.

Korbflechter *m.* košár, pleteníčar.

Korbhändler *m.* košár.

Digitized by Google

Korbmacher *m.* j. Korbflechter.
Korbmacherware *f.* pletenína.
korbweise *adv.* v koših, na koše
Korbwerk *n.* pletenína.
Koriander *m.* koriander, kornikovec.
Korinthe *f.* suho grózdjiče, grozdinka.
Kork *m.* pluta, probkovína; **Kork-** probkov.
korkartig probkast, plutast.
Korkeiche *f.* plutec.
Korkgewebe *n.* plútasto staníčje.
Korkholz *n.* probkovína, plutovína.
Korksäure *f.* próbkova kislína.
Korkstöpsel *m.* probka, probkov zamášek, — čep.
Korkzieher *m.* zatičnik, čepovlèk, odčépnik, maček za zamáške.
Korn *n.* zrno; *dem.* zrnce; *coll.* zrnje; (Getreide) žito, zrnje; (Roggen) rž (-i); türkisches — túrščica, korúza, debeláča; (am Gewehre) múha; (bei Münzen) zrno, jedro, čistína; auf's — nehmen na múho vzéti (vzámem), pomériti; ein Mann von altem Schrot und — mož stárega kova; **Korn-** zrnati; žitni; rženi; korúzni.
Kornacker *m.* žitno polje, ržíšče.
Kornähre *f.* klás (a, -ú).
Kornblume *f.* (*Centaurea cyanus*) modrica, plavica, modriš. modri glavinec.
Kornboden *m.* žitnica, kašča. hámbar, sípnica; (Erdreich) svet za rž. žitno polje.
Kornbrand *m.* snet, snet (-i), snetjé. snetljáj.
Kornbrot *n.* rženi kruh, ržénják.
Körnchen *n.* zrnce; *fig.* trôhica. mŕvica.
Kordieb *m.* žitokrádec. žitni tat.
Kornelbaum *m.* drèn, drénovec.
Kornelbirne *f.* drénovka.
Kornelholz *n.* drénovina, drenov les; ein Stock aus — drenováča, drénovka.
Kornelkirsche *f.* = gelber Hartriegel (*Cornus mas*) navádni —, ruméni drèn; (Frucht) drenúlja.
körnen zrniti se, zrnje délati, v zrnje iti (idem, grem); uzrniti se, zrnje naprávíti.
Körnerfresser *m.* zrnojédec, zobávec; **-in** *f.* zrnojédka, zobávka.
Körnerfrucht *f.* zrnje.
Körnerfutter *n.* zobál (-i), zobánje.
körnerlos brezzrn, brez zrnja.
körnerreich zrnat, zrnovít, zrnovíten.
Körnerschichte *f.* zrnati sklàd.
Kornfeld *n.* j. Kornacker.
Kornfrucht *f.* žitni plod (-a, -ú), golèc.
Kornfuhre *f.* voz žita, pelják žita.
Korngarbe *f.* snòp žita.
Kornhandel *m.* žitna kupčija. trgovína z žitom, žitarstvo.
Kornhändler *m.* žitar, trgóvec z žitom.
Kornhaus *n.* žitnica; j. a. Kornboden.
Kornhülse *f.* ržéna pléva.
körnicht zrnast.
körnig zrnat, zrnovít; *fig.* j. kernig.
Kornjahr *n.* žitno —, žitoródno léto.
Kornkäfer *m.* žitni hrošč.
Kornkammer *f.* žitnica; j. a. Kornboden.
Kornkasten *m.* žitnjak, žitnica, kašča.
Kornland *n.* žitorodna dežéla.
Kornmangel *m.* pománjkanje žita. nedostája žita, sila za žito.
Kornmarkt *m.* žitni trg.
Kornmehl *n.* ržéna moka.
Kornmotte, Kornschabe *f.* žitni molj.
Kornpreis *m.* žitna céna, céna žitu.
Kornrade *f.* kókolj (kokalj).
kornreich žitén, žitorôdèn.
Kornrüsselkäfer *m.* črni žužek.
Kornschaufel *f.* vélnica, lopáta za žito.
Kornsieb *n.* rešéto; (Reiter) reta.
Kornspeicher *m.* žitnica, kašča; j. a. Kornboden.
Kornstrespe *f.* stóklasa, stóklas.
Kornweihe *f.* poljska postólka.
Kornwicke *f.* grahor.
Kornwinde *f.* poljski slak.
Kornwucher *m.* žitno oderúštvo; **-er** *m.* žitni odrtník, žitni oderúh.
Kornwurm *m.* črni žužek.
Kornzehent *m.* žitna desetína, desetína v žitu.
Kornzins *m.* žitnína, žitna kazèn (-i), žitni davèk.
Körper *m.* teló (-ésa); truplo; (Oberkörper) živòt; flüssiger — tekóče teló, tekočína; fester — trdno teló; tropíbar flüssiger — kapljivo tekóče teló; ausdehnsam flüssiger — raztézno tekóče teló; flüchtiger — hlapno teló; harter — trdina; Glas— steklovina; (Ding)

Digitized by Google

stvar (-i), reč (-í), snov (-i), tvarina; (Gesellschaft) združba, zbor, skúpščina; **Körper-** telésni.

Körperbau *m.* živòt, rást (-i), postáva, stas.

Körperbeschaffenheit *f.* postáva, živòt.

Körperchen *n.* telésce, stvárca.

Körperfarbe *f.* polt (-i); bárvnost telés *(phys.)*.

Körpergebrechen *n.* telésna hiba, — napáka; hromóta.

Körperhaar *n.* dlaka.

Körperinhalt *m.* prostornína, telesnina, telésna vsebina.

Körperkreislauf *m.* telésni obtòk.

körperlich telésen; snovén; —es Wesen stvar (-i); —e Übung telésna vaja, telovádba; —e Verletzung telésna poškódba, poškódba na telésu.

Körperlichkeit *f.* telésnost.

Körpermaß *n.* telésna mera, mera telesnine; mera prostornine.

Körperschaft *f.* skúpščina, združba, korporácija.

Körperstrafe *f.* telésna kazén (-i).

Körperverletzung *f.* telésna poškódba, poškódba na telésu.

Körperwelt *f.* vidni svet.

Korund *m.* korúnd.

Körung *f.* izbòr, ogledovánje.

Körungscommission *f.* izbórni návod, izbórna komisija.

Körungsliceng *f.* izbórno dopustílo.

Koryphäe *m.* (*f.*) prvák, kolovódja, koriféja.

Kosak *m.* kozák.

kosen ljúbkati se, ljubkovati se, milkovati se.

Kosewort *n.* ljubkoválna —, ljúbezna beséda; *fig.* sladka —, medéna beséda.

kosmetisch lepotílen, lepšálen; —es Mittel lepotílo, lepšálo, krasílo.

kosmisch svetóvén.

Kosmogonie *f.* svetotvórje, nauk o nastánku sveta.

Kosmograph *m.* svetopísec, kozmo-

Kosmographie *f.* svetopis, popis sveta, kozmografija.

kosmographisch svetopísen, kozmo-

Kosmologie *f.* svetoslóvje, kozmologija.

Kosmopolit *m.* svetovljàn, kozmopo-

Kosmopolitismus *m.* svetovljánstvo, kozmopolitízem.

Kosmorama *n.* svetokáz, svetozòr, svetovìd, kozmorama.

Kosmos *m.* vesóljni svet.

Kost *f.* hrana, jed (-i), jedilo; bei wem bist du in der Kost? pri kom imaš hrano? pri kom ješ? kam hodiš na hrano? er hat freie — ima zastonj hrano; ohne — arbeiten pri deri —, v dero délati.

kostbar drag, dragocèn.

Kostbarkeit *f.* dragocénost, dragóst; (kostbares Ding) dragotína, dragóta.

kosten *tr.* (mittelst des Geschmackes versuchen) pokúsiti, okúsiti, zakúsiti; *impf.* pokúšati, okúšati; nüchtern eine Speise — odteščáti (-ám) se; e. Fleischspeise — omfsiti se; *intr.* veljáti, stati (stanem), po čem biti (sem), kake cene biti; viel — drag —, visóke cene biti (sem); nicht viel — dober kup biti; was kostet ein Stück? po čem je? es wird ihm den Kopf — gre (ide) mu za glavo; viel Mühe sich — lasten veliko si prizadéti (-dénem), *impf.* — prizadévati; es kostet einen Mühe težko stane človéka; das kostet Mühe to je trudno, tu je treba truda.

Kosten *n.* pokúšnja.

Kosten *pl.* stroški, troški, potróški; auf meine — na moje stroške; auf — ob stroških; — decken stroške zakládati, zalágati; založíti; — tragen stroške pláčati; in die —, zu den — verurtheilen obsóditi, da mora pláčati stroške, obsóditi na plačílo stróškov.

Kostenanschlag *m.* proračún stróškov.

Kostenaufwand *m.* stroški, potróški; (übermäßiger) potráta.

Kostenersatz *m.* povračílo stróškov.

kostenfrei brez stroškov, brez plačíla, brezpláčno, zastónj; ganz — brez vseh stroškov.

Kostenträger *m.* plačník stroškov.

Kostenüberschlag *m.* ſ. Kostenanschlag.

Kostenverzeichnis *n.* troškovník, izkàz stroškov.

Kostfrau *f.* hranodajávka, hranívka.

Kostgänger *m.* hránjenec, prijédnik, obédovavec; er ist mein — pri meni je na hrani.

Digitized by Google

Kostgeber *m.* hranodajávec, hranívec, hranitelj; =in *f.* ſ. Koſtfrau. [no.

Kostgeld *n.* hranarina, plačilo za hra-

Kosthaus *n.* hranilišče.

Kostherr *m.* ſ. Koſtgeber.

Kostkind *n.* otròk hránjenec, otròk na hrani.

Kostknabe *m.* hránjenec, rejénec, dečèk na hrani.

köſtlich slastèn, preslástèn; (koſtbar) dragocèn, predrág; (herrlich) prekrásèn, prelép.

Köſtlichkeit *f.* slastnost, preslástnost; dragocénost; prekrásnost.

Koſtmädchen *n.* hránjenka, rejénka.

Koſtort *m.* hranilišče.

koſtſpielig drag, predrág; potrátèn.

Koſtſpieligkeit *f.* dragóst, dragóta; potrátnost.

Koſtſtudent, Koſtjögling *m.* dijàk na hrani, hránjenec.

Koſtverächter *m.* izbírčni človek, kočljívec.

Koth *m.* (auf Straßen) blato, kal (-a), grez (-i), brozga; (thier. Excremente) govno, lajno, gnoj, (euphem.) blato; Hunds— pasjak, Vogel— ptičjak, Schafs— ovčjak, Ziegen— kozjak, Kuh— kravjak, Menſchen— človéčjak ꝛc. mittelſt der Bildungsſilbe -jak.

Kothfliege *f.* gnojna muha, gnojúlja.

kothig blatèn, blatnat; — machen blátiti, brazdáti; oblátiti, zablátiti, obrazdáti, zabrazdáti.

Kothlache *f.* luža, kalúža, kal, mlakúža, plodra, mozga.

Kothlachenwaſſer *n.* kalúžnica, mlakúžnica.

Kothe *f.* gunj, gunja, kòc; plahta.

kothen ſ. jpeien.

Kothenmacher *m.* gunjár.

Krabbe *f.* rákovica.

krabbeln kobacáti, gomezéti, komárati, pláziti se; čehljáti.

Krach *m.* pòk, trèsk, prask, praskèt, rèsk, hrèst.

krach! *interi.* rèsk! pòk!

krachen *intr.* pókati, tréskati, praskétáti (-ám, -kéčem), hréščati (-ím), reskáti; pókniti, póčiti, trésniti, réskniti, zahréščati; *tr.* kréhati, hrústati; kréhniti.

Krachen *n.* poknjáva, pókanje, tréskanje, praskетánje.

krachend pokajóč, treskajóč, pokálen.

Krachtorte *f.* torta hrustávka.

krächzen krókati; (v. Menſchen) krécati, kréhati.

krächzend krehav, hripav.

Kraft *f.* moč (-i), (vek); (körperl. —) moč (-i), sila, krepóst, snaga, jakost; Expanſiv— razpenjávost; Schwer— težnost; Widerſtands— upórna sila; Wurf— metna sila; (Geltung) veljáva; in — ſein veljáti; in — treten veljávo zadobíti; außer — ſetzen ob moč dejáti, razveljáviti; außer — treten moč —, veljávo —, veljávnost izgubíti, ob veljávo priti; aus allen Kräften na vso moč; aus eigener — samótež; alle — anwenden na vso moč si prizadéti (-dénem), vse žile napéti (-pnèm).

kraft *adv.* po, vslèd.

Kraftabnahme *f.* slabénje, slabévanje, pêšanje.

Kraftanſtrengung *f.* napòr, prizadévanje na vso moč.

Kraftausdruck *m.* krepka beséda, krepki rèk, jédrnati izrèk. [sil.

Kraftcuparallelogramm *n.* vzporédnik

Kraftfülle *f.* krepkóba, polnomóčje.

kräftig močen, krepèk, jak, silèn, čil (ausgeraſtet); korenjáški; (nährend) redílen, krepčálen, krepílen; träftiger Menſch korenják; —es Wort krepka —, jédrnata —, tehtna beséda.

kräftigen krepíti, krepčáti, jáčiti; okrepíti, okrepčáti, ojáčiti, utŕditi; *impf.* pokrepčevati, ojačevati, utŕjati.

kräftigend krepílen, krepčálen, utrjeválen.

Kräftigkeit *f.* močnóst, krepkóst, čvrstóst, trdnost.

Kräftigung *f.* okrepčáva, krepílo.

kraftlos slàb, slabótèn, (malovéčen, nevéčen), nezmóžen, onemógel; (matt) mlahav; (Vertrag) neveljávèn; kraftlos machen slabíti; oslabíti; — werden slabéti; oslabéti; onemóči (-mórem), omágati.

Kraftloſigkeit *f.* slabóst, slabóta, onemóglost, mlahavost; nedostátèk sile; (des Vertrages) neveljávnost.

Kraftmehl *n.* čila moka, prva moka.

Digitized by Google

Kraftmeſſer *m.* silomèr.
Kraftſpruch *m.* krepka beséda, jédrnati izrèk.
Kraftſuppe *f.* močna —, krepka juha.
Kraftübertragung *f.* (bei der Elektr.) prenòs eléktriške sile.
Kraftverluſt *m.* izgúba sile. [púh.
Kraftwurz *f. (Tussilago farfara)* la-
Kragen *m.* ovrátnik; (Hals) vrat (-a, -ú); beim — nehmen za vrat zgrábiti ob. popásti (-pádem); es koſtet ihm den — za glavo mu gre.
Krähe *f.* vrana; **Krähen-** vranji.
krähen kikiríkati, peti (pojem); zakikirikati, zapéti.
Krähenfuß *m.* vranja noga.
Krähengeſchrei *n.* krákanje, krókanje.
Krahn *m.* škripec, samotéžnik, žerjàv, dvigálo.
Krake *m.* hobótnica, osmonóžec; bajna morska pošást.
Krakeel *m.* prepír, svada, spòr.
Krakeeler *m.* prepirljívec, svadljívec.
Krall *m.* praska, prasljaj, opràsk.
Kralle *f.* krempélj; *dem.* krempeljc, krémpeljček.
krallen prásniti, oprásniti; *impf.* práskati.
krallig krempljàt, krémpljast.
Kram *m.* kupčija na drobno, kramarija; (Ware) blago, roba, krama; (Sache) reč (-i); das taugt nicht in meinen — to ni zame, to mi ni pogódu.
Krambude *f.* štacúna, krámarnica.
kramen tŕžiti, kramáriti, drobnjávo prodájati; (herum—) iztíkati, premetovati, premetávati.
Krämer *m.* kramar, štacunár, tržár.
Krämerei *f.* kramarija, kupčija na drobno; — betreiben tŕžiti, kramáriti.
Krämergewicht *n.* krámarska utéž (-i), trgóvska utéž (-i).
Krämergut *n.* krámarska roba.
Krämerin *f.* krámarica.
Krämerwage *f.* krámarska téhtnica.
Kramladen *m.* krámarska prodajálnica.
Krammetsvogel *m.* brínovka, borovnják, smolnica, drščica.
Krampe *f.* (b. Schloſſer) spona, skoba; (am Buche) zapóna; (Picke) krámp, cepín, pikón.
Krämpe *f.* (des Hutes) okrájec, krájevci *pl.*, ostréšek.
Krämpel *f.* grebén, mikálnik, gradéše *pl.*; *m.* ſ. Trödel.
krämpeln grebénati, míkati, gradášiti.
Krämpelwolle *f.* grebénana volna.
Krampf *m.* krč; er hat den — krč ga lomi, — grudi, — vije.
Krampfader *f.* krtíca, zabrékla žila na nogi.
krampfhaft krčevít.
krampfig krčèn, krču podvŕžen.
Krampfmittel *n.* zdravílo zoper krč.
krampfſtillend protikrčèn, proti krču.
Kranich *m.* žerjàv, (žerjàl), gruh; **Kranich-** žerjávov.
kranichfarbig žerjávast.
Kranichſchnabel *m.* žerávec.
krank bolèn, bolán, betéžèn; — ſein bolan biti (sem), boléhati, bolovati; — werden oboléti, zboléti; — darniederliegen bolán léžati (-ím); ſich — lachen smeha póčiti.
Kranke *m.* bolník, boléstnik; *f.* bolnica, boléstnica.
Krankelei *f.* boléhanje, boléhavost.
kränkeln boléhati, bolehovati, boléhèn biti (sem).
kränkelnd boléhèn, boléhav, betéžèn, nebogljén.
kränken žáliti, žalostíti; (an d. Ehre) čast krátiti; razžáliti; (jemanden an ſeinem Rechte) pravíco krátiti, krivíco délati; das kränkt mich to me bolí, — peče, — žalostí, — bode.
kranken bolán biti (sem), bolovati, boléhati.
Krankenanſtalt *f.* bólnica, bolníščnica.
Krankenbericht *m.* zdravníško poročílo, poročílo o bolníkih.
Krankenbeſuch *m.* obísk bolníka, posèt bolníka, obiskovánje bolníkov.
Krankenbett *n.* bolníkova postelj (-i), bolníška póstelja.
Krankencaſſe *f.* bolníška blagájnica.
Krankengeld *n.* bolníščina.
Krankenhaus *n.* ſ. Krankenanſtalt.
Krankenkoſt *f.* bolníška hrana.
Krankenlager *n.* ſ. Krankenbett; nach kurzem — po kratki bolézni.
Krankenpflege *f.* strežba bolníkom, — bolníkov, postréžba bolníkom.

Digitized by Google

Krankenunterſtützung *f.* bolniška podpóra.

Krankenverein *m.* bolniško društvo.

Krankenverpflegskoſten *pl.* stroški za preskrbovánje bolníkov.

Krankenverſicherung *f.* zavarovánje bolníkov, bolniško zavarovánje.

Krankenwärter *m.* bolniški stréžnik; =in *f.* bolniška stréžnica.

Krankenzahl *f.* število bolníkov.

Krankenzimmer *n.* bolniška soba.

krankhaft *adi.* boléstən, boléhən; *adv.* boléstno.

Krankheit *f.* bolézən (-i); anſteckende — kužna —, nalezljiva bolézən; in eine — fallen oboléti, zboléti; von einer — genejen ozdravéti, ozdráviti se.

Krankheitskoſten *pl.* stroški bolézni, bolézenski stroški.

Krankheitsproceſs *m.* tek bolézni, razvój bolézni.

Krankheitsſtoff *m.* bolézenska snov (-i), hudína. [válo.

Krankheitszeugnis *n.* bolniško izpríče-

Kränkler *m.* boléhavec, betežnik; =in *f.* boléhavka, betežnica.

kränklich boléhən, boléhav, nebogljén.

Kränklichkeit *f.* boléhnost, boléhavost, betéžnost.

Kränkling *m.* ſ. Kränkler.

Krankſein *n.* bolézən (-i), bolovánje.

Kränkung *f.* žalitév, razžalitév.

Kranz *m.* venéc; *dem.* venéček; (um den Mühlſtein) obód; (am Rad) platíšče; (Sammlung) zbirka; ein — von Mädchen družba (kolo) deklic.

Kranzarterie *f.* véncasta odvódnica.

Kränzchen *n.* venéček; *fig.* večérna zabáva, plesni venéček.

Kranzjungfer *f.* družica, svátervca, — ſein družičevati.

kränzen véncati; ovéncati.

kranzförmig vencast.

Kranznaht *f.* véncasti šév.

Kranzträger *m.* vencenóšec.

Krapfen *m.* kràp, krôf.

Krapp *m.* bròč; **Krapp-** bročev.

Krappe *pl.* bróčnice *pl.*

krapproth bročast.

Krapproth *n.* bročnína, bročívo, bróčeva rdečica.

Krappſtampfe *f.* stopa za broč.

Krappwurzel *f.* bróčeva korenína.

Krater *m.* žrelo —, bljuválnik —, žékno ognjénika.

Krathbeere *f.* ſ. Brombeere.

Krathdiſtel *f. (Cirsium)* osát, bodéča neža; (Kohldiſtel, *Cirsium oleraceum*) vodenik, srpje.

Krathe *f.* strgúlja, strgáča.

Krätze *f.* garje *pl.*, srab, kraste *pl.*, priščec, (ruše *pl.*); (bei Gold- und Silberarbeitern) opílki *pl.*, ostrúžki *pl.*, ostružína.

Kratheiſen *n.* strgálo, strgúlja, drgúlja.

kratzen *tr.* práskati, čohati, drgati, drápati, čehljáti; prásniti, oprásniti, odrgniti; (mit der Feder) práskati, škrábati; ſich — gárati se; (mit dem Eiſen) strgati; (Wolle — ſ. trámpelu; *intr.* (juden) srbéti, ščemẽti.

Kratzer *m.* praskáč, práskavec, strgár, strgávec; (Werkzeug) strgálo, strgálnik, strgáč. [ček.

Krätzer *m.* (ſauer Wein) praskáč, cvi-

Krathfuß *m.* poklon s popráskom z nogo; einen — machen poklóniti se poprasnívši z nogo. [šav).

krätzig garjav, krastav, srabljiv, (rú-

Krätzige *m.* gárjavec, srabljivec; *f.* gárjavka, srabljívka.

Krätzigkeit *f.* srabljívost, gárjavost.

Krätzmilbe *f.* srbéc.

Krätzſalbe *f.* mazílo za garje.

krauen, krabbeln praskljáti, ševeljáti.

kraus kodrast, kodrav; (zerzauſt) kuštrast, kuštrav, razmŕščen; (gefaltet) nabrán, gubáncast.

Krausbart *m.* kódrava brada; kodrobrádec.

Krauſe *f.* kódravost; koder, opórek.

Kräuſel *m.* ſ. Kreiſel; (Halskrauſe) nabórnica.

Kräuſelbeere *f.* ſ. Preiſelbeere.

Kräuſeleiſen *n.* kodrálo, kodrcílo.

kräuſeln, krauſen kodráti, kódriti, svedriti, kodrcíti, frkati; ſich — kodráti se, gubáncìti se, nabírati se.

Krauſeminze *f.* konjska meta.

Kraushaar *n.* kódrasti lasjé, kodri.

krushaarig kodrast, kodrolàs.

Krauskopf *m.* kódrasta glava; (Perſ.) kodrež, kodrolášec, kúštravec, kuštér, kocẽlj.

Digitized by Google

Krauslocke *f.* kodêr, kódrica.
krauslockig kodrast, kodrav.
Kraut *n.* zel (-i), zélišče, bil (-i), bilina, trava; (Pflanze) rastlína; (Grüngezug) zelénje, zelenjáva, zelenína; (Kohl) kapus, zelje; (v. Rüben) repno perje, nat (-i), natje, ščavje; (v. Kartoffeln) krompírjevica, krompírjevka.
Krautacker *m.* zelnik, kápusišče.
Krautbeet *n.* greda —, leha za zelje.
Krautblatt *n.* zélnato —, kápusno peró (perésa), (abstehend) veha; *coll.* zélnato —, kápusno perje, lepénje.
Kräutchen *n.* zelka, trávica, bilka.
Kräuter- zéliščni, rastlínski.
Kräuterabsud *m.* zéliščni obárek.
Kräuterarznei *f.* zéliščno zdravilo.
Kräuterauszug *m.* zéliščni izvléček.
Kräuterbuch *n.* rastlínska knjiga.
Kräutergarten *m.* zelinják.
Kräuterhandel *m.* kupčija z zélišči, zéliščna trgovína.
Kräuterhändler *m.* trgóvec z zélišči, zéliščar; =in *f.* zéliščarica.
Kräuterich *n.* ščavje, nat (-i).
kräuterig zelnat, travnat.
Kräuterkenner *m.* poznavátelj rastlín, rastlinoslóvec.
Kräutermarkt *m.* zéliščni —, zelni trg.
Kräuterreich *n.* rastlínstvo, rastlínje.
kräuterreich zéliščnat, travnat.
Kräutersaft *m.* zéliščni sok. [juha.
Kräutersuppe *f.* zéliščnica, zéliščna
Kräuterweib *n.* zéliščarica, trávarica.
Krautfeld *n.* zeljno polje, kápusišče.
Krautgarten *m.* zelnik, zélnjak.
Krauthändler *m.* zeljar; =in *f.* zéljarica.
Krauthaupt *n.* zélnata glava, kápusna glava.
Krauthobel *m.* noži *pl.* (za zelje).
Kräutig *n.* ſ. Kräuterich.
Krautjunker *m.* kmétiški plémič.
Krautkopf *m.* ſ. Krauthaupt.
Kräutlein *n.* ſ. Kräutchen.
Krautmarkt *m.* ſ. Kräutermarkt.
Krautpflanze *f.* zélnata sajénka, kápusova sajenica, — sadíka.
Krautraupe *f.* zélnata gosénica.
Krautſlengel *m.* kocén, trs; *coll.* stébelčje.
Krautſtrunk *m.* štor, kocén.
Krautwaſſer *n.* zélnica, kápusnica.
Krawall *m.* hrup, krámola, šunder; rabúka, púnt.
Krare *f.* krošnja.
Krarenmann *m.* krošnjár.
Krebs *m.* rak; Stein— koščák; (nach der Häutung) mehkúž; mieternder — lilek, olilek; (Geſchwür) rak; **Krebsrakov, račji.**
krebsartig rakast, raku podóben.
Krebsauge *n.* rákovo —, račje okó.
Krebsbach *m.* rákovnik.
Krebschen *n.* račič, raček.
krebſen rake loviti.
Krebsfang *m.* lov na rake, rakolov, račja lov (-i).
Krebsfänger *m.* rakolóvec.
Krebsgang *m.* rakov hod, rákova hoja, račji hod; den — gehen rákovo pot iti (idem, grem), ritenski iti.
Krebsgeſchwür *n.* rak.
krebsreich rakovít, rakovítен. [nica.
Krebsreuſe *f.* rákova vrša, račilo, rá-
Krebsſchaden *m.* ſ. Krebsgeſchwür.
Krebsſchale *f.* rákova luščina, rákova lupína, rakov kôš.
Krebsſchere *f.* rákove klešče *pl.*, rákova ščipálnica.
Krebsſpinne *f.* rákasti pajek.
Krebsweibchen *n.* rákovka, rákovica, račica.
Krebszucht *f.* raštvo.
Kreide *f.* kreda.
kreideartig kredast.
Kreideformation *f.* kredna tvorba.
kreiden krédati; okrédati, nakrédati.
Kreidenerde *f.* kredna prst (-i), krédnica.
Kreideſtift *m.* krednik.
kreideweiß bel kakor kreda. [pis.
Kreidezeichnung *f.* risba s kredo, kredo-
kreidicht kredast.
kreidig, kreidereich krednat, kredovít.
Kreis *m.* krog; koló (kolésa), kolobár, obód (obvód); (— eines Kronlandes) okróg, okrôžje, (kresija); (Umkreis) okolíš, okólišče; (Geſellſchaft) družba, društvo; (Bereich) področje; einen — um jmdn. ſchließen obkróžiti —, obstópiti koga; **Kreis-** okrôžni, (kresijski); (rund) okrógli; (dem Kreiſe umſchrieben) obkróžen. [ment.
Kreisabſchnitt *m.* krogov odsèk, seg-

Digitized by Google

Kreisabschnittswinkel *m.* kot krógovega odséka.
Kreisamt *n.* okróžni uràd, (kresíja); **Kreisamts-** okróžnega uráda.
Kreisamtmann *m.* okróžni glavár.
Kreisarzt *m.* okróžní zdravník.
Kreisausschnitt *m.* krogov izsèk, sektor.
Kreisbeamte *m.* okróžni urádnik.
Kreisbewegung *f.* krožno gibanje, vrténje v krogu.
Kreisbogen *m.* lok (krogov).
kreischen *intr.* vréščati (-ím), cvŕčati (-ím), hrepéti; zavréščati, zacvŕčati; *tr.* cvreti; ocvréti.
kreischend vreščèč, vreščàv.
Kreischer *m.* vreščák, vreščálo.
Kreisel *m.* vrtávka, vrtélěc, volk, brla, brčěk, brníca, bŕnkljica.
kreiselförmig vrtávkast.
kreiseln vrtéti se, súkati (sučem) se.
Kreiselschnecke *f.* sráčica.
Kreiselspiel *n.* igra z volkom, igra z bŕnkljico.
Kreiselwind *m.* vrtíněc.
kreisen *intr.* króžiti, v krogu iti (idem u. grem); (sich drehen) vrtéti se, súkati (sučem) se; (weidmänn.) obíti gozd; *tr.* króžiti; okróžiti; *(mont.)* drobíti; zdrobíti.
Kreisfläche *f.* krožnína.
kreisförmig krogast, okrógěl, okróglast, oběl.
Kreisgebiet *n.* okolíš okróžja.
Kreisgemeinde *f.* okróžna óbčina.
Kreisgericht *n.* okróžno sodíšče.
Kreisgerichtspräsident *m.* predsédnik okróžnega sodíšča.
Kreisgerichtsrath *m.* svétnik okróžnega sodíšča.
Kreishauptmann *m.* okróžni glavár.
Kreislauf *m.* krožni tòk, krožítěv, obtòk.
Kreislinie *f.* króžnica, obódnica.
Kreisperipherie *f.* obód.
Kreispräsident *m.* okróžni predsédnik.
Kreisrath *m.* okróžni svétnik; (als Körperschaft) okróžni svèt.
Kreisring *m.* kolobár.
kreisrund okrógěl, okróglast.
kreißen jéčati (-ím), stókati (-kam, stóčem); (wehklagen) tárnati, krécati; (von der Gebärerin) v poródnih bolečínah biti (sem).
Kreißen *n.* stok; (Geburtswehen) poródne bolečíne *pl.*
Kreißer *m.* jéčavěc, stókavěc; =in *f.* jéčavka, stókavka; (Gebär.) porodníca.
Kreisstadt *f.* okróžno mesto.
Kreistanz *m.* kolo.
Kreisumfang *m.* obód.
Kreisvertretung *f.* okróžno zastópništvo, okróžno zastópstvo.
Kreisvorsteher *m.* okróžni predstójnik.
Krempe *f.* s. Krämpe.
Krempel, krempeln s. Krämpel, krämpeln.
Kren *m.* hrèn.
Krenacker *m.* hreníšče.
Krensauce *f.* hrénova omáka.
Krenteig *m.* hrénovo testó.
Kreosot *n.* kreozót.
Krepp *m.* krep.
Kresse *f.* kreša.
Kreuz *n.* križ; *dem.* križěc, križčěk; ins —, übers — križem, krížema, navzkríž; — und quer križem; das — machen krížati se, križ délati; prekrížati se, pokrížati se, križ narediti; viel — haben velíko trpéti; (Elend) križ, nadlóga, reva, beda; (Ordenszeichen) križěc; zum — kriechen vdáti se, podvréči (-vŕžem) se; **Kreuz-** križni, krížasti.
Kreuzabnahme *f.* snetje s križa, vzetje s križa, snémanje s križa.
Kreuzanschlag *m.* navzkrížni nasnútěk.
Kreuzband *n.* križna vez (-í), križna prevóza; (bei Postsend.) križni zavítěk.
Kreuzbein *n.* križna kost (-í), krížnica.
Kreuzbild *n.* križ, podóba sv. križa, razpélo.
Kreuzblume *f.* grebenúša, krížanka.
Kreuzblüte *f.* krížasti veněc.
Kreuzblütler *m.* krížnica.
Kreuzbogen *m.* vzkrížni oblók.
kreuzbrav vrlo priděn.
Kreuzdorn *m.* kozja črešnja, psika, psíkověc.
kreuzen krížati; prekrížati, križem dejáti (dénem); *impf.* — dévati; sich — krížati se, sékati se; (v. Schiff) króžiti po morju, križem brodáriti, krížati.
Kreuzer *m.* krajcar, novčič; (Schiff) križárka; s. Corsar.
Kreuzerfindung *f.* najdba sv. križa.
Kreuzerhöhung *f.* povzdìg, povzdíga sv. križa.

Digitized by Google

Kreuzerstück *n.* krajcar, novčič.
Kreuzesstod *m.* smrt (-i) na križu.
Kreuzfahrer *m.* križar.
Kreuzfahrt *f.* ſ. Kreuzzug.
kreuzförmig križast, križèn.
Kreuzgang *m.* prekrížano hodíšče; križev pot; razpótje.
Kreuzhalle *f. (turn.)* prekríje.
Kreuzhaspel *m. f.* motovílo z motorógami.
Kreuzheer *n.* križarska vojska.
Kreuzherr *m.* ſ. Kreuzritter.
kreuzigen križati, na križ pribíti (-bíjem od. razpéti (-pnèm); *impf.* — pribíjati od. razpénjati; ſich — prekrížati se, *impf.* križati se, prekriževati se.
Kreuziger *m.* križavèc.
Kreuzigung *f.* križanje, razpétje na križ. [(-i).
Kreuzkraut *n.* kresnica, prisádna zel
kreuzlahm hrom v križu.
Kreuzmeißel *m.* križasto dleto.
Kreuznerv *m.* križni živèc.
Kreuzneß *n.* križna mreža.
Kreuzotter *f.* gàd.
Kreuzritter *m.* križnik, križák.
Kreuzſchmerz *m.* bolečina v križu.
Kreuzſchnabel *m.* krivokljùn, blask, krumpež.
Kreuzſchritt *m.* prekrížni korák.
Kreuzſchrittſtellung *f.* prekrížni ustòp.
Kreuzſpinne *f.* križavèc, križasti pajèk.
Kreuzſtäbchen *n.* križna šibična petlja.
kreuzſtändig navzkrížèn.
Kreuzſtich *m.* križni vbòd.
Kreuztag *m.* Križev dan (dneva), Križevo.
Kreuzthaler *m.* križávèc.
Kreuzträger *m.* križenóšec, križar; *fig.* revež.
Kreuzweg *m.* razpótje, križíšče, križpótje, križempot, razcéstje; (ſirchlich) križev pot.
kreuzweiſe *adv.* križem, križema, navzkríž; — ſtehend nakrížèn, navzkrížèn.
Kreuzwoche *f.* Križev teděn.
Kreuzzeichen *n.* križ; das ſ. — známenje sv. križa; podkrížanje; das — beiſetzen podkrížati se, *impf.* podkriževati se.
Kreuzzug *m.* križarska vojska, križanska vojska.
kribbeln gomezéti, gomáziti, gomizljáti, mrgoléti, gomoléti.
Kribbeln *n.* gomezénje, gomizljánje, mrgolénje.
Kriche *f.* sliva, cibora, trnósèlj.
kriechen lesti (lezem), láziti, pláziti se; (ſchmeichelnd) prilizovati se, sladkáti se, hliníti se, dobríkati se, sliníti se; (auf vieren —) kobacáti, komárati; (aus dem Ei —) izléči (-lézem) se, izvaliti se; zum Kreuze — podvréči (-vrźem) se, vdáti se.
kriechend lezòč, lazèč; *fig.* prihúljen, prilízniјen, prilizljìv; —e Thiere *pl.* golázèn (-i), laznina, lazéčina.
Kriechenpflaume *f.* ſ. Krieche.
Kriechente *f.* krehèlj, krehljec.
Kriecher *m.* prilizovávèc, prihúljenèc, lizún, klečeplàz; =ei *f.* prilizovánje, prilizljívost, klečeplástvo; =in *f.* prilizovávka, prihúljenka.
kriecheriſch prilizoválèn, prilizljìv, prilízniјen.
Krieg *m.* vojska, vojna; (Kampf) bój; (Schlacht) bitka, bitva; es entſtand ein — vojska se je vnela; — führen vojskovati se; *fig.* prepír, razpòr.
kriegen *tr.* doséči (-sézem), dobíti (dobím, dobóm), zadobíti; *impf.* doségati, dobívati; (erhaſchen) ulovíti, ujéti (-jámem); *intr.* (Krieg führen) vojskovati se, bojevati se, bòriti se.
Krieger *m.* vojščák, voják, vojník; (Kämpfer) bojník, bojevávèc, borívèc; Krieger- vojáški, vojníški.
kriegeriſch bojèn, bojeválèn; (kriegsluſtig) bojevit, bojaželjèn; vojáški; —es Ausſehen bojevíta podóba.
kriegermäßig vojáški, vojníški.
Kriegerſtand *m.* vojáštvo, vojníštvo, vojáški stan.
kriegführend vojskujòč, vojujòč.
Kriegs- vojskni, vojni, bojni; (Krieger-) vojáški, vojníški.
Kriegsangelegenheit *f.* vojskna reč (-i), vojna reč.
Kriegsanſtalten *pl.* vojne pripráve, pripráve za vojsko.
Kriegsart *f.* način vojskovánja.
Kriegsartikel *m.* vojni člen.
Kriegsaufgebot *n.* vojni pozív, sklic na vojsko.

Digitized by Google

Kriegsbedarf *m.* vojna —, vojskna potrébščina.

Kriegsbereitſchaft *f.* vojna pripráva, pripráva na vojsko.

Kriegsbudget *n.* vojni proračún.

Kriegscaſſe *f.* vojna denárnica, vojna blagájnica.

Kriegscommiſſár *m.* vojni komisár. — povérjenik.

Kriegscommiſſariat *n.* vojno povérjeništvo, — komisárstvo.

Kriegsdauer *f.* trájanje vojske.

Kriegsdienſt *m.* vojáška služba, vojna služba, vojáščina.

Kriegsentſchädigung *f.* vojna odškódba.

Kriegserklärung *f.* napóved (-i) vojske, vojna napóved.

Kriegseröffnung *f.* začétek vojske.

Kriegsfach *n.* vojna stroka, vojskna stroka; vojáštvo.

Kriegsfeuer *f.* vojni plamen; vojska.

kriegsfähig vojevít, sposóben za vojno.

Kriegsfall *m.* vojni slučáj; im —e ko bi se vojska vnela, ko bi vojna nastála.

Kriegsflotte *f.* vojno brodóvje, bojno ladjévje.

Kriegsfuß *m.* vojni stan, vojni stalež; auf den — ſetzen pomnožíti na vojni stalež.

Kriegsgebrauch *m.* vojni običáj. vojskna šega.

Kriegsgebür *f.* vojna pristojbina.

Kriegsgefährte *m.* sovojnik, sobojnik, vojni tovariš.

Kriegsgefangene *m.* vojni ujetník.

Kriegsgefangenſchaft *f.* vojna ujétba, vojno ujétje, — zajétje.

Kriegsgenoſs *m.* j. Kriegsgefährte.

Kriegsgepäck *n.* vojni pratež, vojáška prtljága.

Kriegsgeräth *n.* bojna sprava, bojna pripráva, vojáška pripráva.

Kriegsgericht *n.* vojno sodíšče, vojáško sodíšče.

Kriegsgeſang *m.* bojna pesém (-i), vojno petje; davorija.

Kriegsgeſchrei *n.* bojni krik, bojno vpitje. [stáva.

Kriegsgeſetz *n.* vojni zakon, vojna po-

Kriegsgetümmel *n.* bojni hrup, vojskni hrum, bojna vreva. [náška.

Kriegsglück *n.* vojna sreča, sreča ju-

Kriegsgott *m.* vojni bog.

Kriegshafen *m.* vojni pristán. vojno pristanišče, vojna luka.

Kriegshaus *m.* vojno krdélo, vojskno krdélo, vojna truma, krdélo vojákov.

Kriegsheer *n.* vojska, armáda.

Kriegsheld *m.* bojni junák, — vitez.

Kriegshilfe *f.* vojna pomóč (-i), pomóč v vojski.

Kriegsjahr *n.* vojno leto, leto vojske.

Kriegskanzlei *f.* vojna pisárna.

Kriegskoſten *pl.* vojni —, vojskni stroški *pl.*

kriegskundig izvéden v vojski, veščo vojski.

Kriegskunſt *f.* vojna umétnost, vojskna veda.

Kriegslärm *m.* vojni hrup, bojni hrušč.

Kriegsleben *n.* vojno življénje. življénje v vojski. [níki.

Kriegsleute *pl.* vojščáki. vojáki, voj-

Kriegslied *n.* bojna pesém (-i), davorija.

Kriegsliſt *f.* vojna zvijáča. — lèst (-í).

Kriegsliſte *f.* vojni imeník, imeník vojákov, vojni izkáz.

Kriegsluſt *f.* bojevítost, bojaželjnost, bojahlépnost.

kriegsluſtig bojevít, bojaželjen, bojahlépen.

Kriegsmacht *f.* vojna sila, vojna moč (-í); vojska.

Kriegsmann *m.* voják, vojščák, vojník.

Kriegsmannſchaft *f.* vojno moštvo, vojska, vojščáki.

Kriegsmarine *f.* vojno mornárstvo, pomorstvo, mornarica.

Kriegsminiſter *m.* vojni minístèr.

Kriegsminiſterium *n.* vojno ministrstvo.

Kriegsoperation *f.* vojno podjétje, — podvzétje, — počétje.

Kriegsordnung *f.* vojni red.

Kriegspflicht *f.* vojna dolžnóst, dolžnóst vojáške službe.

kriegspflichtig vojni dolžnósti podvržen, vojáščini podvržen.

Kriegsrath *m.* vojni svèt, vojni zbór; vojno posvetovánje; (Perſon) vojni svétnik.

Kriegsrecht *n.* vojno pravo; vojáški zakon.

Digitized by Google

kriegsrechtlich vojnoprávčn, vojnosóden. po vojnem pravu.

Kriegsruhm *m.* vojna —, junáška slava.

kriegsſatt vojske sit.

Kriegsſchaden *m.* vojna škoda, škoda po vojski.

Kriegsſchar *f.* vojna četa, vojna truma.

Kriegsſchauplatz *m.* bojíšče, bojno torišče.

Kriegsſchiff *n.* vojna ladja, vojni brod.

Kriegsſpiel *n.* vojna —, junáška igra.

Kriegsſtaat *m.* vojna država.

Kriegsſtand *m.* vojáštvo, vojáški stan; vojni stalež.

Kriegsſteuer *f.* vojni davčk, vojnína.

Kriegsübung *f.* vojna —, vojáška vaja.

Kriegsunfall *m.* vojna nezgóda.

Kriegsunruhen *pl.* vojni nemír.

Kriegsverwaltung *f.* vojna upráva.

Kriegsvolk *n.* vojska, vojščáki *pl.*

Kriegswaffe *f.* bojno orôžje.

Kriegsweſen *n.* vojáštvo, vojništvo.

Kriegszeit *f.* vojni čas; zur — o vojnem času, o vojski, o času vojske.

Kriegszucht *f.* vojni red, vojna strogorédnost.

Kriegszug *m.* vojna.

Kriegszulage *f.* vojni pridávčk, vojni priklàd, vojni priboljšèk.

Kriegszuſchlag *m.* vojna prikláda, — nakláda.

Kriegszuſtand *m.* vojni stan, vojskno stanje.

krimpen (ſich) skrčiti se, uskóčiti se.

Kringel *m.* krožčk; svitčk; (Mehlſpeiſe) obróčki *pl.*

Krinoline *f.* krinolína.

Krippe *f.* jasli *pl. f.*; *dem.* jáselce *pl.*; (Trog) koríto, žleb, načke *pl.*; (Flechtwerk) plot (-a, -ú), pregrája.

krippen gradíti; zagradíti, *impf.* zagrájati.

Kripplein *n.* jáselce *pl.*

Kriſe. Kriſis *f.* prevrát, odločílni čas, kriza.

kriſpeln krišpati.

Kriſtall *m.* ſ. Kryſtall.

Kriterium *n.* sodílo; belèg.

Kritikität *f.* razsódnost, presódnost, kritičnost.

Kritik *f.* presója, razsója, pretrès, kritika; (Recenſion) océna.

Kritikaſter *m.* cepidláka, rešetáč, rešetávec, kritikastèr.

Kritiker *m.* presojevátelj, pretresovávec, ocenjevátelj, kritik.

kritiſch razsóden, razsojeválen, presojeválen, kritičen; (entſcheidend) odločèn, odločílen; (gefährlich) nevárčn, opásen.

kritiſieren presóditi, razsóditi, pretrésti, prerešetáti; *impf.* presójati, razsójati, pretrésati, rešetáti.

Krittelei *f.* rešetánje, cepidláčenje.

kritteln rešetáti, cepidláčiti; grájati.

Kritteler *m.* rešetávec, pretresáč, cepidlákar; grájavec. [rija.

Kritzelei *f.* čečkánje, čečkarija, črčka-

kritzeln čečkáti, črčkáti.

Kritzler *m.* čečkáč, črčkávec.

Krokodil *n.* krokodíl; **Krokodils-** krokodílov; **=thränen** *pl.* hinávske —, varljive solze *pl.*, máčkine solze.

krollen čívkati; zasúkati (-súkam, -súčem), zavíti.

Kron- kronski.

Krone *f.* krona, veneč; (d. Baumes) vrh, obŕša; ein Baum mit ſchöner — košáto drevó; (am Huf) veneč, svitčk; ſich der — bemächtigen polastíti se vlade, — krone, — prestóla, osvojíti si vlado, — krono, — prestol.

krönen krónati, vénčati; ovénčati; gekrönteš Haupt krónana —, vénčana glava; eine Preisſchrift — nagraditi delo, — spis.

kronenartig kronast, venčast.

Kronenbein *n.* venčna kost (-i).

Kronenblatt *n.* venčni list.

Kronenträger *m.* krononóšec, vénčanec, krónana gláva.

Kronerbe *m.* kronski dedič, prestolonaslédnik.

Kronfeldherr *m.* kronski vójvoda.

Krongut *n.* kronska imovína, kronsko blagó. [čuváj.

Kronhüter *m.* varih krone, kronski

Kronland *n.* kronovína.

Kronleuchter *m.* lesténec, svetílnik.

Kronnaht *f.* témenski šiv, vénčasti šiv.

Kronprinz *m.* prestolonaslédnik.

Kronrad *n.* préslično koló (kolésa), palčno koló. [nik.

Kronſchatzmeiſter *m.* kronski blagáj-

Digitized by Google

Kronthaler *m.* križávec, križeváča, križasti tolar.
Krönung *f.* krónanje, véncanje.
Krönungsfeſt *n.* svečánost véncanja.
Krönungstag *m.* dan véncanja.
Kronwicke *f.* šmarna dételja.
Kropf *m.* golša, guša, brahor, golžún, pután.
Kröpfchen *n.* gólšica, bráhorec, golžúnec.
kröpfen gólšati; žreti; pítati.
Kropfgans *f.* nesìt, nenasìt, véliki pelikán.
kropfig golšav, bráhornat, putast, putav.
Kropfige *m.* gólšavec; *f.* gólšavka.
Kropfmittel *n.* pomóček zoper golšo.
Kropftaube *f.* gólšasti golób.
Kröte *f.* krastáča, krástavica, krápavica, króhalnica, krota; (bei Pferden) žaba, žábica.
Krötenſtein *m.* žabji kamen.
Krötenteich *m.* žabnjak, žabja luža.
Krücke *f.* bergla, berla, opírnica; *dem.* bérglica; Ofen— greblja, krevlja; *dem.* grébljica, krévljica.
krücken o bergli (berglah) hóditi.
Krug *m.* vrč, ročka; *dem.* vrček, vrčič, róčkica; (Schenke) krčma; der — geht ſo lange zum Brunnen, biß er bricht vsaka reč le nekaj časa trpi.
krugförmig vrčast.
Krümchen *n.* drobtínica, mŕvica, drobljánec, troha, trósica.
Krume *f.* sredíca, meča; (zerbröckelte) drobtína, mrva.
krümelig drobljìv, mrvljìv, trošén.
krümeln drobíti, drobljáti, mrvíti, trošíti; razdrobíti, razmrvíti.
krumm kriv, slok; (lahm) kruljav, šantav, plantav, hròm; — biegen skrivíti, zakrivíti; — gehen šantáti, plántati, švedráti, hrámati; — werden skrivíti se; — treten (d. Stiefel) pošvedráti, popetáti; —e Linie kriva črta; — ſchließen skolénciti. [tav.
krummbeinig krivonòg, švedrast, šan-
Krummdarm *m.* vito črevó (-ésa).
Krümme *f.* krivína, krivóst, sločína.
krümmen kriviti, kljúčiti, slóčiti; skrivíti, skljúčiti, zviti (-vijem), uslóčiti; *impf.* skljúčevati, zvíjati; der Rücken krümmt ſich hrbét se krivi, — klju̇či, — grbi; ſich — kriviti se, vijúgati se, prevíjati se, zvíjati se; prelékniti se, ulékniti se.
Krummeſſer *n.* krivec, kosír.
krummflächig krivoplòsk.
Krummfuß *m.* krivonóžec, šántavec, švedra, švedér, krevljáč.
krummfüßig ſ. krummbeinig.
krummgehörnt vitoròg, zvitoròg, krivoròg.
krummgeſchnabelt krivokljùn.
Krummhals *m.* krivi vrat; (Perſon) krivovrátec.
krummhalſig krivovràt.
Krummheber *m.* zavíta natéga.
Krummholz *n.*, **=kiefer** *f.* rušje. rúševina, pritlikovje, cretje.
Krummholzöl *n.* rúševo olje.
krummhörnig ſ. krummgehörnt.
krummköpfig vitoglàv; krivoglàv.
krummlinig krivočŕtən.
Krummnaſe *f.* krivi nos, kljúkasti nos; (Perſon) krivonòs, krivonósec, kljukonósec.
Krummſchnabel *m.* ſ. Kreuzſchnabel.
krummſchnabelig krivokljùn, krivokljúnast.
Krummſtab *m.* kljúkasta —, pastírska pálica; (Biſchofsſtab) škofóva pálica.
Krummſtroh *n.* slama zmétanica.
Krümmung *f.* krivljénje, zavíjanje; krivína, krivotína; (des Fluſſes, der Straße) ovínek, zavòj, zavínek.
Krummweg *m.* krivi pot.
krummwendig krivótən.
krünkeln ſ. knittern.
Krupp *m.* ſ. Croup.
Krüppel *m.* pokvéka, pohábljenec, nakázni človek; krúljavec, hromák, skljúčenec, (pákljavec); (Zwerg) pritlikavec.
krüppelhaft pokvéčen, pohábljen, polómljen; kruljav, hromast, skljúčen; — werden ohrométi.
Krüppelhaftigkeit *f.* pohábljenost, pokvéčenost, hromóst, hromóta.
krüppeln pokvéčiti, pohábiti, ohromíti.
Kruſte *f.* skorja, kora, skorlúp, skralúp; (einer Wunde) krasta; mit einer — ſich überziehen oskórjiti se, oskórjati se.

Digitized by Google

Kruſtenflechte *f.* skórjasti lišáj; (weinſteinartige) bírsasta krastíka.
Kruſtenthier *n.* košár; —e *pl.* košárji.
kruſtig skorjast, skorjav.
Krypto- tajni.
Kryptogam *n.* tajnocvétka, brezcvétna rastlína.
Kryptogamie *f.* tajnocvèt.
kryptogamiſch tajnocvétən.
kryptographiſch tajnopísən.
Kryſtall *m.* kristál; uledéněc, altílov. golot (-i).
Kryſtalldruſe *f.* kobára, kopúča.
kryſtallen kristálov, kristálən.
Kriſtallform *f.* kristálni lik.
kryſtallförmig j. kriſtalliniſch.
kryſtallhell čist kakor kristál.
kryſtalliniſch, kryſtalliſch kristálast, golotən.
Kryſtallinſe *f.* kristálna leča.
Kryſtalliſation *f.* kristalizíranje, kristalovánje.
kryſtalliſieren kristalizírati (se), kristalovati; uledeníti se, uledenéti.
Kryſtallographie *f.* kristalopis.
Kryſtallware *f.* kristalnína, kristálna roba. [deža.
Kübel *m.* kabəl, kebəl, kablič, bedənj,
Küche *f.* kúhinja; (Speiſe) kuha, jedílo, jed (-i), jestvína; falte — mrzla jed; **Küchen-** kúhinjski.
Kuchen *m.* pogáča; kleine — kolàčki; Kolatſchen koláč; ungeſäuerter Kuchen oprésnik, presnec, podpepelník; Blüten— cvetna pogáča.
Kuchenbäcker *m.* pogáčar, koláčar, koláčnik; =in *f.* pogáčarica.
Küchenfeſten *m.* pečúhnjica, pečúhnja.
Küchenfeuer *n.* ogənj na ognjíšču ob. pózadu.
Küchengarten *m.* kúhinjski vrt, zelnik.
Küchengeräth *n.* kúhinjska pripráva.
Küchengeſchirr *n.* kúhinjska posóda; *coll.* kúhinjsko posódje.
Küchengewächs *n.* zelenjáva, zelenjád (-i); sočívje.
Küchenherd *m.* ognjíšče, pozad.
Küchenkraut *n.* kúhinjsko zélišče.
Küchenlatein *n.* kúhinjska —, slaba latínščina.
Küchenmagd *f.* kúhinjska dekla.
küchenmäßig kúhinjski.
Küchenmeiſter *m.* nadkúhar, véliki kuhar.
Küchenmeſſer *n.* kúhinjski nòž.
Küchenrechnung *f.* kúhinjski račún.
Küchenſalz *n.* kúhinjska sol (-i).
Küchenſchabe *f.* kúhinjski ščurék, žohar, (sežélka).
Küchenſchelle *f.* *(Anemone pulsatilla)* velikonóčnica; *(Anemone pratensis)* kosmatínəc, travníca.
Küchenſchrank *m.* kúhinjska omára.
Küchenweſen *n.* kúhinjstvo.
Küchenzeug *n.* kúhinjska prtenína, kúhinjsko perílo.
Küchlein *n.* pišče (-ta), piščək, piščanəc, čibək; (weibl.) čibka, čibica.
Kuckuck *m.* kúkavica; **Kuckucks-** kúkavičji, kúkavični; =ſpeichel *m.* kačji pljunəc, kačje mleko.
Kufe *f.* kàd (-i), bedənj, bačva, bečka, čeběr, brenta; (a. d. Schlitten) smuka, saníněc.
Küfer *m.* sodár, bečvár; =handwerk *n.* sodárstvo, bečvárstvo.
Kugel *f.* krogla, obla; *dem.* króglica, oblíca; Flinten— svinčénka, zrno; Probe— poskúsna króglica; (zuſammengerolltes) svaljək; (im Kugelſpiel) balín; mit — ſpielen balíncati.
Kugelabſchnitt *m.* odsèk krogle.
Kugelausſchnitt *m.* izsèk krogle.
Kügelchen *n.* króglica, oblica.
Kugelfiſch *m.* krogláča.
Kugelform *f.* oblína, okroglína.
kugelförmig oběl, okrógəl, obličast, okróglast.
Kugelgießer *m.* kroglolívec.
kugelig oběl, obličast, okrógəl.
Kugelkäfer *m.* krogláš.
Kugellinſe *f.* króglasta leča.
kugeln *tr.* tóčiti, kotalíti, valíti; zatóčiti, zakotalíti, zavalíti; *intr.* tóčiti se, tákati se, takljáti se, kotalíti se; ſich — váljati se, valjúckati se, kotalíti se.
Kugelregen *m.* toča samih krogel.
kugelrund okrógəl, oběl; das Glück iſt — sréča je opotóčna (opotóčən).
Kugelſchnitt *m.* presèk krogle.
Kugelſtein *m.* oblák.
Kugelzieher *m.* mačék, izvijáč.
Kugelzone *f.* pas (krogle).

Digitized by Google

Kuh *f.* krava; *dem.* krávica; elende — krávišče, gavra; junge — junica, telica; milchende — molzna —, dojna krava; störrische — šavra; schwarze — mavra, čada; schwarzrothe — dima, dimka, dimša; weiße — bela, belka, belša; weißgestreifte — breza, brézasta krava; hellrothe — pirha; rothe — rdečka; gelbliche — ruména, ruménka; (mit einer Blässe an der Stirn) liska, lisasta krava; graue — sivka; (mit zurückgebogenen Hörnern) hilja; kleine — buša; gern davonrennende — bezljávka; (die zuerst gekalbt) prvésnica; trächtige — breja krava; gelte — jálovka, jálovica; blinde — (Spiel) slepe miši *f. pl.*; blinde — spielen slepe miši loviti, slepomíšiti, slepomíškati; **Kuh**kravji.

Kuhbaum *m.* mlékovec, mlečno drevó (drevésa).

Kuhblattern *pl.* j. Kuhpocken.

Kuhfladen *m.* kravjak.

Kuhfleisch *n.* kravje mesó.

Kuhglocke *f.* kravji zvonec.

Kuhhaar *n.* kravja dlaka, (árovica.)

Kuhhaut *f.* kravja koža, kravína.

Kuhhirt *m.* kravji pastír, kravár; =in *f.* kravja pastírica, kravarica.

Kuhhorn *n.* kravji rog.

Kuhkalb *n.* telica, telička, junica.

Kuhkäse *m.* kravji sir.

kühl hladen, hladek; — werden ohladiti se, ohládniti; *impf.* ohlájati se.

Kühl-hladilni.

Kühlapparat *m.* hladílnik, hladílna prípráva.

Kühlbecken *n.* hladílnica.

Kühle *f.* hlad (-a, -ú), hladílo; (Kühlung) hlaja; (Eigenschaft) hladnost.

Kuhleder *n.* kravje usnje, kravína.

kühlen *tr.* hladiti; ohladiti, izhladíti, razhladíti; *impf.* ohlájati, razhlájati; sein Müthchen an jemandem — znósiti se nad kom, izpásti (-pasem) se nad kom, maščevati se nad kom; *intr.* hladiti se; ohladíti se.

kühlend hladílen.

Kühlmittel *n.* hladílo.

Kühlort, Kühlraum *m.* hladílšče, zahládje.

Kühlpfanne *f.* poneV hladílnica.

Kühlpflaster *n.* hladílni oblíž.

Kühlröhren *pl.* hladílne cevi.

Kühlstock *m.* hladílni čeber, hladílnica.

Kühlung *f.* hlaja, hlajénje, ohlája.

Kuhmagd *f.* kravarica, kravja dekla.

Kuhmaul *n.* kravji gobec.

Kuhmilch *f.* kravje mleko.

Kuhmolken *pl.* sírotka.

kühn drzen, drzovit, odvážen. smel.

Kühne *m.* drznež, smelec. [lost.

Kühnheit *f.* drznost, odvážnost, sme-

Kuhpocken *pl.* osépnice *pl.*, kozé *pl.*; =impfung *f.* cépljenje osépnic od. koz, stávljenje —.

Kuhschwanz *m.* kravji rep. [várna.

Kuhstall *m.* kravji hlev, kravják, kra-

Kukuruz *m.* túrščica, korúza, debeláča. (sirek); **Kukuruz**- korúzni.

Kukuruzfeld *n.* korúzišče.

Kukuruzkolben *m.* korúzni strók. — stórž, korúzna latíca; (ohne Körner) ostrúžek, kobúlica.

Kukuruzstengel *m.* korúzno steblo, sirkovo steblo, sirčína.

Kukuruzstroh *n.* korúzna slama, korúznica, túrščičevina, debeláčevina.

Kumme *f.* globóka posóda.

Kümmel *m.* kumín, kúmina, kúmena.

Kümmelbranntwein *m.* kumínovec, kúminovec. [se.

kümmeln kumíniti; piliti se, gúliti

Kümmelöl *n.* kúminovo olje.

Kümmelwasser *n.* kúminova voda, kúminovica.

Kummer *m.* toga, pečál (-i); (große Noth) révščina, siróščina, nadlóga. beda; (Sorge) skrb (-í); machen Sie sich deshalb keinen — naj vas to ne skrbí, ne bojte se radi tega.

kummerfrei j. kummerlos.

kummerhaft tožen, otóžen, žalosten, pečálen.

kümmerlich revén, nadlóžen, siróten, siromášen, bedén, kúkavren; — leben revno —, siromášno živéti, životáriti. siromáčiti.

kummerlos brezskrben, brezbrížen, brezpečálen, brez pečáli.

kümmern žalostíti, trápiti; brigati, skrbéti, mar biti (sem); was kümmert mich das? kaj me to briga, skrbí? kaj mi je to mar? kaj mi je do tega?

Digitized by Google

ſich — brigati se, márati, skrbéti, mar biti; er kümmert ſich um nichts nič(esar) mu ni mar, za nič se ne briga, mara, skrbi; (Gram empfinden) žalostíti se, trápiti se.

Kümmernis *f.* ſ. Kummer.

kummervoll tožen, revèn, bedèn, žalostèn, nadlóžen.

Kummet *n.* komát, homót; =holz *n.*, =klammer *f.* kleštra, kleštre *pl.*

Kumpf *m.* ſ. Kumme.

kund, kundbar znàn; razglašèn, očitèn; — machen oznániti, naznániti, razglásiti, na znanje dati; *impf.* o-, naznánjati, razglášati, na znanje dajáti; — werden izvédeti (-vém) se, razglásiti se, razoznániti se; *impf.* razglášati se, razoznánjati se.

Kunde *f.* vest (-i), glas, poročílo, naznanílo; (Kenntnis) znanje, znanost; in Zſſgn.: -znanstvo, -slovje.

Kunde *m.* (bei Kaufleuten) kupèc, kupovávec, naročník, odjémnik; kupovávka; (bei Gaſtw.) pivec; pivka.

künden ſ. aufkünden u. verkündigen.

Kundgebung *f.* naznanílo, obvestílo.

kundig vešč, vedòč, vedèn; — ſein znati, umèti, védeti (vém); er iſt vieler Sprachen — veščje mnogim jezíkom, zna več jezikov; einer Sache — izúrjen —, izučèn v kaki reči.

Kundige *m.* veščák, izvédenec.

kündigen ſ. aufkünden u. verkündigen.

Kündigung *f.* odpóved (-i).

kundmachen objáviti, naznániti, razglásiti, oznániti.

Kundmachung *f.* razglàs; razglasílo, oglàs; naznanílo; razglaševánje, razglasítev.

Kundſchaft *f.* poročílo, obvestílo, vest (-i), glas, znanje; (Ausweis) izpričeválo; ſ. Kunde; — einziehen pozvédeti (-vém), poprášati; *impf.* pozvédati, popraševati.

kundſchaften pozvedovati, ogledovati, razgledovati.

Kundſchafter *m.* oglédnik, izvédavec, pozvedovátelj; (Spion) ogledúh; =in *f.* ogledovávka, pozvedovátelja.

künftig prihódnji, bodòč, nastópen; —e Geſchlechter prihódnji rodóvi, potómci.

künftighin *adv.* vprihódnje, prihódnjič, posihmál, odslèj, zanapréj.

Kunkel *f.* préslica, kožélj (Spinnrocken); (der gewickelte Flachs) kodélja; in die — gehen na prejo iti (idem, grem), prest iti.

Kunſt *f.* umétnost, umétalnost, umétel (-i); (Kenntnis) veda, znanost; (Fertigkeit) ročnost, izúrjenost; **Kunſt-** umétni, umételni, umételski, umétniški.

Kunſtarbeit *f.* umétno delo, umotvòr.

Kunſtausdruck *m.* umétni —, znánstveni izràz.

Kunſtausſtellung *f.* umételska razstáva, umetnínska razstáva.

Kunſtberuf *m.* poklic za umétnost, umétniški poklic.

Kunſtbild *n.* umétna slika.

Kunſtblume *f.* ponarejéna —, umétna cvetlica.

Kunſteifer *m.* umétniška goréčnost, — vnétost, — vnéma.

Künſtelei *f.* umetovánje, umetničenje.

künſteln umetovati, umetníčiti; ſu gekünſtelt presíljen.

kunſterfahren vešč umétnosti, izúrjen v umétnosti.

Kunſterfahrene *m.* veščák —, izvédenec v umétnosti.

Kunſterfahrenheit *f.* umételska vešènost, — izvédenost.

Kunſterfindung *f.* umételska iznájdba, umételski izúmek.

Kunſterzeugnis *n.* umétni izdélek, umotvòr.

kunſtfertig umételen.

Kunſtfertigkeit *f.* umételnost.

Kunſtfeuer *n.* umételni ogènj.

Kunſtfleiß *m.* marljívost v umételnosti.

Kunſtfliege *f.* (als Fiſchköder) pérjenica.

Kunſtfreund *m.* prijátelj umétnosti.

Kunſtgärtner *m.* umételni —, umétni vrtnár.

Kunſtgebäude *n.* umétno poslópje, umétna zgradba.

Kunſtgebilde *n.* umotvòr, umetnína, umétna tvorína.

Kunſtgegenſtand *m.* umétni izdélek, umétniška stvar (-i).

kunſtgemäß po pravílih umétnosti, umétno.

Digitized by Google

Kunſtgenoſs *m.* soumétnik, umételski tovariš, — drug.
Kunſtgeräth *n.* umételska pripráva.
kunſtgerecht umétён, umétniški.
Kunſtgeſchichte *f.* zgodovína umétnosti.
Kunſtgeſchmack *m.* umételni okús.
Kunſtgewerbe *n.* umétni obŕt.
Kunſtgriff *m.* umétni prijèm, umétni obrát, — hvat; umételnost.
Kunſthafen *m.* umétna luka.
Kunſthandel *m.* kupčija z umetnínami, trgovina z umetnínami, — z umétnimi rečmi.
Kunſthändler *m.* trgóvec z umetnínami.
Kunſthandlung *f.* prodajálnica umetnin.
Kunſthefe *f.* umétni kvas.
Kunſtkenner *m.* poznavátelj umétnosti; **=in** *f.* poznavátelјica umétnosti.
Kunſtkenntnis *f.* poznávanje umétnosti.
Kunſtlehre *f.* nauk o umétnosti.
Künſtler *m.* umétnik, umételnik; **=in** *f.* umétnica, umételnica.
künſtleriſch umétniški, umételniški.
Künſtlerſchaft *f.*, **Künſtlerthum** *n.* umétništvo.
künſtlich umétен, umételen, umételski; (im Gegenſatze zur Natur) narejèn, samodélski.
Künſtlichkeit *f.* umétnost, umételnost.
kunſtlos neumétен, prepròst; (natürlich) narávен, narávski.
kunſtmäßig umétен, umételen, umételski.
Kunſtmittel *n.* umétni pomóček, umételno sredstvo.
Kunſtneid *m.* umétniška zavist (-i).
Kunſtproduct *n.* umétni izdélek, umotvòr, umetnína.
kunſtreich veleumétен; preumétен.
Kunſtreiſe *f.* umétniško potovánje.
Kunſtreiter *m.* umételni jezdec.
Kunſtrichter *m.* umételski presojevátelj. — presodník.
Kunſtſammlung *f.* zbirka umetnín, umetnínska zbirka.
Kunſtſinn *m.* umételni čut, umetljí.
Kunſtſprache *f.* umétni jezik, umétniški jezik.
Kunſtſtickerei *f.* umétno vezénje.
Kunſtſtraße *f.* umétna cesta.
Kunſtſtück *n.* umételni čin; umételno delo, mójstrsko delo.
Kunſttrieb *m.* umételni nagòn.
Kunſtverein *m.* umételsko —, umétniško društvo.
Kunſtverſtändige *m.* veščák —, izvédenec v umétnosti.
kunſtvoll jako umétен, preumétен.
Kunſtwein *m.* narejéno vino. umétno vino.
Kunſtwelt *f.* umételski svet.
Kunſtwerk *n.* umétni izdélek, umétniško delo, umotvòr.
kunſtwidrig neumétен, pravílom umétnosti nasprótен.
Kunſtwolle *f.* narejéna volna.
kunterbunt *adv.* vse križem, vse vprek.
Küpe *f.* bárvarski kotél.
Kupfer *n.* bakёr, kotlovína; **Kupfer-** bakréni.
Kupferader *f.* bakréna žila.
Kupferauflöſung *f.* bakréna raztopína.
Kupferbergwerk *n.* bakréni rudnik, bakrenik.
Kupferdruck *m.* bakrorézni tisk. [vec.
Kupfererz *n.* bakréna ruda, **bakréno-kupferfarben** bakréne barve, **bakrast.**
Kupfergefäß *n.* bakréna posóda.
Kupfergeld *n.* bakréni denár.
Kupfergeſchirr *n.* bakréna posóda; *coll.* bakréno posódje.
Kupfergeſicht *n.* ógrčavi obràz.
kupferhältig bakrovít, bakrén.
Kupferhandel *m.* trgovína z bakrom.
kupfericht bakrénast.
kupferig ſ. **kupferhältig.**
Kupferkies *m.* bakréni kršec.
Kupferlaſur *m.* *f.* modri bakréneс.
Kupfermetall *n.* bakёr, bakrovína.
Kupfermünze *f.* ſ. **Kupfergeld.**
kupfern bakrén, kotlovínski.
Kupfernickel *m.* nikljev kršec.
Kupferornd *n.* bakréni okís.
Kupferplatte *f.* bakréna plošča, — ploča.
Kupferroſt *m.* bakréna rja.
kupferroth bakrenordeč.
Kupferſcheidemünze *f.* bakréni drobíž.
Kupferſchmied *m.* kotlár; **=handwerk** *n.* kotlárstvo.
Kupferſtecher *m.* bakrorézec; **=kunſt** *f.* bakrorézba. bakroréstvo.

Digitized by Google

Kupferſtich *m.* bakrorèz; =ſammlung *f.* bakrorézna zbírka, zbirka bakrorézov.

Kupfertafel *f.* ſ. Kupferplatte.

Kupfervitriol *m. n.* modra —, bakréna galica.

Kupferware *f.* bakrovína, kotlovína.

Kupferzeichner *m.* bakrorézec, bakropisec.

Kuppe *f.* kopa, kok, okrógli vrh.

Kuppel *f.* kúpola; ſ. Koppel.

Kuppelei *f.* podvódstvo, zvodstvo, rufijánstvo.

kuppeln podvóditi, zvóditi; (koppeln) zvézati (zvézem), skopčáti.

Kuppelpelz *m.* podvodarina; snubáški kožuh. rdeča suknja (als Belohnung für eine geſtiftete Heirat).

Kuppler *m.* podvódnik, zvodník, rufiján; (Wagen—) pripenjáč; =in *f.* podvódnica, zvodnica, rufijánka.

Kur *f.* volitêv, izbòr.

Küraſs *m.* oklòp, naprsnik.

Küraſſier *m.* oklópnik.

Kurbel *f.* ročica, kljuka.

Kürbis *m.* buča, tikva; **Kürbis-** bučni, tikveni.

Kürbisblätter *pl.* bučevína.

Kürbisflaſche *f.* tíkvica, búčnica, buča.

kürbisförmig tikvast, bučast.

Kürbiskern *m.* bučno zrno. [knez.

Kurfürſt *m.* knez-izbórnik, izbórni

Kurfürſtenthum *n.* izbórna kneževína.

kurfürſtlich izbornoknéški.

Kurgaſt (Curgaſt) *m.* zdravilíščnik, zdravíščni gost.

Kurhaus (Curhauš) *n.* zdravíščni dom.

Kürſchner *m.* krznár; **Kürſchner-** krznárski; =handwerk *n.* krznárstvo; daš — betreiben krznáriti; =in *f.* krznarica.

Kürſchnerladen *m.* krznárnica.

Kürſchnerleder *n.* krzno.

Kürſchnerware *f.* krznína, krznovína.

kurz *adi.* kratêk; zu — prekrátêk; *adv.* kratko, ob kratkem, na kratko; —um skratka, z eno besédo; ſeit —em od nedávna; in kurzem v kratkem, kmalu, za malo časa, skoro; vor —em nedávno, rávnokar, malo prej, malo popréj, otódi; — vorher malo popréj, malo prej; — hernach kmalu potêm; zu — kommen na izgúbi biti (sem), škodo iméti, premálo dobíti; — und bündig kratko in jasno; ſich — faſſen ob kratkem povédati; um es — zu ſagen kratko govorèč; einen — halten koga na uzdi iméti (imám), na brzdi iméti; kürzer machen krájšati; okrájšati, skrájšati; —es Gedächtniß haben krátkega spomína biti (sem); — u. gut kratko in malo, brez ovínkov; über — oder lang prej ali slej.

kurzarmig kratkorôk.

kurzathmig nadúšljiv, sipljiv, sigast.

kurzbeinig kratkonòg.

kurzdauernd kratkotrájen.

Kürze *f.* kratkost, krátkota.

kürzen krájšati, krátiti, krčíti; skrájšati, prikrájšati, prikrátiti. skrátiti, skrčíti; *impf.* prikrajševati, skrčevati; ſich die Zeit — kratkočásiti se, kratkočásovati se, kratêk čas si délati; ſich — krčíti se; skrčíti se. uskóčiti se.

kurzfüßig kratkonòg, kratkonóžen.

kurzgeſchwänzt kratkorèp.

kurzhaarig kratkolàs, kratkih las.

kurzhalſig kratkovrât, krátkega vratú.

Kurzkopf *m.* kratkoglávec.

kurzlebend kratkoživèn, kratkovéčen.

kürzlich *adv.* nedávno, pred kratkim: (in Kürze) v kratkem, za malo časa.

kurznaſig kratkonòs.

kurzöhrig kratkoûh, kratkouhàt.

Kurzrock *m.* kratkosúknjež.

Kurzſchwanz *m.* kratkorépec, kratkorépnik.

kurzſchwänzig kratkorèp.

kurzſichtig kratkovíden, kratkovid, krátkega pogléda; *fig.* slaboúmen, nespámetèn.

Kurzſichtige *m.* kratkovídec, kratkovidnež.

Kurzſichtigkeit *f.* kratkovídnost. [čen.

kurzſilbig kratkozlóžen, kratkoslóv-

kurzſönig kratkoglásen.

kurzum *adv.* skratka, skrátkoma, z eno besédo.

Kürzung *f.* krájšanje, krajšáva. krâčenje; okrajšáva, skrâčenje.

Kürzungszeichen *n.* kratica.

Kurzware *f.* drobno blagó. drobna roba, drobnjáva, drobnína.

Kurzwarenhändler *m.* trgóvec z drobnim blagom, drobnínar.

kurzweg ſ. kurzum.

Digitized by Google

Kurzweile *f.* kratěk čas, zabáva; — treiben kratkočásiti se, kratěk čas si délati, zabávati se, zabávljati se.

kurzweilen kratkočásiti, zabávati, zabávljati (koga), kratěk čas délati (komu); — ſich ſ. Kurzweile treiben.

kurzweilig kratkočásěn, zabávěn.

Kuſs *m.* poljùb, poljúběk, poljúbljaj, célov; einen — geben poljúbiti.

küſſen poljúbiti, *impf.* poljúbljati, poljubovati, celováti, ljúbiti; die Hand — roko poljúbiti; — ljúbiti.

Küſte *f.* obrézje, breg, morska brežína; **Küſten-** obrežni, pobrežni, primórski, obmórski.

Küſtenbewohner *m.* primórec.

Küſtenentwickelung *f.* razvòj obrézja.

Küſtenfahrt *f.* obrézna vožnja.

Küſtenfluſs *m.* brežnica.

Küſtenhandel *m.* obrézna —, primórska trgovína.

Küſteninſel *f.* pribrežni otòk.

Küſtenklima *n.* primórsko podnébje.

Küſtenland *n.* primórje, primórska dežéla.

Küſtenländer *m.* primórec.

küſtenländiſch primórski.

Küſtenmeer *n.* obkrájno —, obrézno morje.

Küſtenſchiffahrt *f.* obrézno plovstvo. — brodárstvo.

Küſter *m.* cerkóvnik, zvonikár; -ei *f.* cerkóvnikova hiša, cerkóvščina.

Kutſchbeſchlag *m.* okòv kočije, kočijni okòv.

Kutſchbock *m.* kozél, kozlič (kočijski).

Kutſche *f.* kočija; *dem.* kočijica; **Kutſchen-** kočijni, kočijski.

Kutſcher *m.* kočijáž.

Kutſcherſitz *m.* kočijážev sedež.

kutſchieren kočijáziti, vóziti.

Kutſchtritt *m.* kočijsko stopálo.

Kutte *f.* kuta, meníška obléka.

Kuttel *f.* drob, drobovína, otróba.

Kuttelfleck *pl.* vampi *pl.*

kutten meníško obléči (-bléčem); kópati (kópljem), grebsti (grebem); razkópati, razgrébsti.

Kuttenmönch *m.* menih, kutar.

Kutter *m.* kutěr, lahka ladja enojámbornica.

Kur *m.* kuks, delež rúdnika.

Kyrie eleyſon! Gospód, usmíli se! Gospód, pomilúj!

L.

Lab *n.* sirílo, sirišče.

Labbe *f.* ustna, šoba.

labben lókati (-am, -čem), žlampáti.

labbern lókati (-am, -čem), žlampáti; lízati; ſ. ſchwätzen.

Labdrüſe *f.* siríščna žleza. [vèk.

Labebecher *m.* krepčálna čaša; poži-

laben krepíti, krepčáti; pokrepíti, okrepíti, okrepčáti, poživíti; *impf.* okrepčevati, požívljati; (gerinnen machen) síriti; posíriti, usíriti; ſich — požívljati se, veselíti od. radovati se nad čim; naslájati se; nasladíti se, osladíti se.

labend krepílen, krepčálen, požívljálen, požívljajòč.

Laberdan *m.* osoljéna treská, — polénovka.

labet *adv.*, — werden pasti (padem) v igri, izgubíti. [živek.

Labetrunk *m.* krepčálni popítek, po-

labial ustni.

Labialbuchſtabe, Labiallaut *m.* ustnik.

Labialpfeife *f.* ústnična piščál (-i).

labil padljiv, prevračljiv.

Labkraut *n.* lákota; echtes — *(Galium verum)* ruména lákota od. strdénka; gemeines — *(Galium mollugo)* navádna lákota; ſternblättriges — *(Galium aparine)* torica, slípavka; kreuzblättriges — *(Galium cruciatum)* masteník; Heide— *(Galium silvestre)* divja lákota; Wald— *(G. silvaticum)* gozdna lákota.

Labmagen *m.* siríščnik.

Laborant *m.* kemíjski délavec, — strežnik, — pomagáč.

Laboratorium *n.* laboratórij, kemíjska délavnica.

laborieren bolehati.

Labſal *n.* krepčálo, krepílo, požívek; utéha.

Digitized by Google

Labung *f.* krepčánje, okrepčáva, krepčálo, požívljanje; (d. Gerinnenmachen) sirjenje, usirjanje.

Labyrinth *n.* labirint, blodíšče, blodnják; (im Ohr) ušésni zahodnják.

labyrinthisch labiríntski, vijúgast.

Lachbaum *m.* podbéljeno —, nabéljeno —, nasékano drevó (drevésa).

Lache *f.* (am Baume) zaréza, zaséka; (Pfütze) mlaka, mlakúža, luža, kalúža, lokva; (Lachen) smeh; eine — aufschlagen zasméjati (-sméjem) se; laute — grohòt.

lächeln smehljáti se, múzati se; nasmehljáti se, namúzniti se; *impf.* nasmehljávati se.

Lächeln *n.* smehljáj, sméhljaj, usmèv, nasméhljaj, smehljánje.

lachen sméjati (sméjem) se, posmehovati se; laut — grohotáti (-ám, -hóčem) se, hahljáti se; in die Faust — skrivši se sméjati, v pest se sméjati; zu — anfangen nasméjati se, zasméjati se, nasméhniti se; zagrohotáti se, zahahljáti se; über jemanden — zasmehovati koga, posmehovati se komu; einen Baum — drevó začrtati, — načŕtati, — podbéliti, — omájiti, — nalúpiti, — nadréti (-dérem), — nasékati.

Lachen *n.* smeh, smejánje; grohòt.

lachend smejòč; *adv.* smejé, sméhoma, v smehu; *fig.* vesél, drážestěn.

Lacher *m.* smejávěc; (verächtl.) smehún, smejálo; hahljáč; grohotáč; =in *f.* smejávka; grohotávka, hahljávka.

lächerlich sméšěn; eine —e Miene machen namúzniti se, *impf.* múzati se; sich — machen sméšiti se; osméšiti se.

Lächerlichkeit *f.* smešnost.

lächern, es lächert mich smeh me sili, smeh me lomi.

Lachhans *m.* hahljálo.

lachig lužnat, kalúžnat, mlakúžast.

Lachkrampf *m.* krčni smeh.

Lachlust *f.* smejávost, sméjavica.

lachlustig smejàv, hahljàv, smeholjùb.

Lachlustige *m.* smejávěc, hahljávěc.

Lachmöwe *f.* tonóvščica, galéb.

Lachs *m.* losos; **Lachs-** lósosov.

Lachsfang *m.* lósosova lov (-í), lov na lósose.

Lachsfleisch *n.* lososovína.

Lachsforelle *f.* glavática.

Lachtaube *f.* laška gŕlica.

Lachter *f. n.* séžěnj (rudárski).

Lack *m.* lak; s. Firnis; Siegel— pečátni vosěk.

lackieren z lakom prevléči (-vléčem), lóščiti, lakirati.

Lackmus *n.* modro barvílo.

Lackmusflechte *f.* barvílni skálověc.

Lade *f.* prédal (predála); *dem.* predálěc, predálčěk; (Kasten) skrinja; (Gestell) políca; (der Handwerker) skládnica; **Lade-** vabílni.

Ladefähigkeit *f.* nakládnost (na ladje).

Laden *m.* (Fenster —) obóknica; (Thürladen) vrátnica; (Kauf—) prodajálnica; in Zsetzgn. mittelst -árnica: Bücher— knjigárnica; Tuch— suknárnica.

laden (einladen) vábiti, zvati (zovem); povábiti, pozváti; (aufladen) naložíti; *impf.* nakládati, nalágati; (auf d. Rücken —) opŕtiti, opŕtati, zadéti (-dénem) si; *impf.* oprtovati, zadévati si; auf sich — nase vzeti (vzamem), nakópati (-kópljem) si, zadéti (-dénem) si; *impf.* nakopávati si; (d. Gewehr) nabíti (-bíjem), *impf.* nabíjati; scharf —, blind — s króglico —, brez króglice nabíti; vor Gericht — povábiti, pozváti (-zóvem), poklícati (-klíčem); *impf.* pozívati.

Ladendiener *m.* trgóvski služábnik, — strežnik.

Ladenflügel *m.* óknica; dúrnica; vrátnica.

Ladenhüter *m.* štacúnski čuváj.

Ladenmädchen *n.* prodajávka, štacúnska strežájka.

Ladenpreis *m.* štacúnska cena.

Ladenzins *m.* najemnína za prodajálnico.

Lader *m.* nakladáč, nalágavěc; (Einlader) vabívěc, vabič.

Ladeschein *m.* nakládni list, tovórnica.

Ladestock *m.* nabijáč, púševnik, šibika.

Ladung *f.* naklàd, nakláda, vkláda; (Fracht) vozívo, tovor; (des Geschützes) nabòj; (bei der Elektr.) napolnítěv; (Vorladung) pozív, poklic, vabílo; **Ladungs-** nakládni.

Ladungsgewicht *n.* nakládna teža.

Ladungsplatz *m.* nakladíšče, skladíšče, nakladalíšče.

Digitized by Google

Lafette *f.* topóvski podstávěk, prema.
Laffe *m.* trapěc, zijálo, smrkolín, smŕkavěc.
Lage *f.* lega, leža, položáj; (Schichte) sklàd, nasàd, plast (-í), vrsta; (Reihe) vrsta, red (-í); (Zuſtand) stan, razmére *pl.*, okóliščine *pl.*; (— Papier) desétka.
Lager *n.* (Schichte) sklàd, plast (-í), slòj, vrsta; (der Thiere) ležíšče, brlòg; (deš Haſen) lož; (deš Wildeš) léglo, (záhod); (der Soldaten) tabor. taboríšče, ostròg; ein — aufſchlagen utaboríti se, ušatóriti se; (Bett) postelj (-i), póstelja; *hot.* steljka; (Bodenſatz) goščа. podmást (-i), kalíž, troska; (Vorrath) sklàd, zalóga.
Lagerbaum *m.* legnar, blazína, podválěk, podlóga.
Lagerbier *n.* ležák.
Lagerhaus *n.* skladíšče, skladíščno poslópje, skladóvnica.
Lagerholz *n.* kladje, kladovína.
Lagerkrankheit *f.* legar.
lagern *intr.* léžati (ležím); (v. Militär) taboríti, v táboru léžati; (v. Schwarzwild) brlóžiti; *tr.* položíti; (d. Militär) utaboríti, raztaboríti; (d. Getreide) povaliti; (lagern und verwahren) správljati in hrániti; ſich — leči (ležem), poléči, uléči se; *impf.* légati, ulégati se; (v. Heere) utaboríti se, ušatóriti se, šatóre razpéti (-pnèm); (v. Getreide) poléči (-lézem), *impf.* polégati; über etwaš — razprostréti (-strèm) se, razpéti (-pnèm) se; *impf.* razprostírati se. razpénjati se; (Wolken —) viséti nad čim.
Lagername *m.* legopísno imé.
Lagerobſt *n.* zimsko sadje.
Lagerpflanze *f.* stéljkarica, stéljčnica.
Lagerplatz *m.* taboríšče, šatoríšče, staníšče; (für Waren) skladíšče.
Lagerſchein *m.* skladóvni list.
Lagerſtätte *f.* ležíšče, spavalíšče. póstelja; brlòg; rudíšče.
Lagerſtock *m.* panj.
Lagerung *f.* ležánje; polágaŋje, polózba; správljanje, skládanje, shramba; gleiche — haben, in gleichem Lagerungsverhältniſſe ſtehen enáko léžati.
Lagerwache *f.* táborska straža.
Lagerzeit *f.* skladóvna doba.
Lagerzins *m.* skladnína, skladarína. ležnína.
Lagune *f.* lagúna, morska plitvína.
lahm hròm, krulјav; (hinkend) šépav, šepast, krevljast, šantav; (gelähmt) mrtvoúděn, hròm; — werden ohrométi; ošépati; — gehen šépati, hrámati, šantáti, krevljáti, švedráti.
Lahme *m.* hroměc, šepěc, šépavěc, šántavěc, krúljavěc; (verächtl.) krevljáč, krévlja; *f.* krúljava ženska, šántavka, šépavka, krevlja.
Lähme *f.* mrtvoúdnost, mrtvoúd. hromóta.
lahmen hrométi, šépati; ohrométi.
lähmen hromíti; ovírati, opovírati. zadrževati; ohromíti, omrtvíti; zaustáviti, polómiti.
Lahmheit *f.* hromóst, hromóta, šántavost, krúljavost; slabóst.
Lähmung *f.* mrtvoúd, omrtvica; mrtvoúdnost; (Lethargie) mrtvica. mrtvíčnost.
Lahn *m.* kovínska žica.
Laib *m.* hleb, hlébec; *dem.* hlebček.
Laich *m.* ikra.
laichen drestíti (drstíti) se, ikríti se.
Laichen *n.*, **Laichzeit** *f.* drest. mrest (-i), drestítev.
Laichfiſch *m.* drestnica.
Laichperiode *f.* drestna doba.
Laie *m.* neduhóvnik, posvetnják; (in einer Sache) neúk, neizvédenec, nevešák, tujec.
Laienbruder *m.* (meníški) brát, brát lajik.
Laienſchweſter *f.* (nunska) sestra.
Lakai *m.* slúžnik, služábnik, strežáj. lakáj.
Lake *f.* razsol, (slanamurja).
Laken *n.* ruha; plahta.
lakoniſch lakóničen, lakónski, kratèk pa jédrnat, malobesédeň; *adv.* kratko pa jédrnato, lakónsko.
Lakonismus *m.* kratki a jédrnati izràz, lakonízem.
Lakritze *f.* sladčica, sladki les.
lallen bebljáti, blebetáti (-ám, blebéčem).
Laller *m.* bebljávec, bebljálo.
Lama *n.* lama.
Lamelle *f.* plóčica.

Digitized by Google

Lamentation *f.* lamentácija, plač, tárnanje, jadikovánje, jávkanje.
lamentieren lamentírati, tárnati, jadikovati, jávkati, hújati se.
Lamm *n.* jágnje (-eta); (Böckchen) janjèc, jarè (-ta), janjček, baček, biček; (weibl.) backa, bica, bíčica; **Lamm-** janjči. [ček.
Lämmchen *n.* jánjček, jágnjič, jágnjiček.
lammen jágnjiti se; ojágnjiti se, obráviti se, storiti.
Lämmer- janjči. [na.
Lämmerfleisch *n.* jagnjétina, janjčevína.
Lämmergeier *m.* bŕkasti sér.
Lämmerhirt *m.* janjčar; (Vogel) ruména tresorépka, pastiríčica.
lämmern ſ. lammen.
Lämmerne *n.* ſ. Lammfleiſch.
Lämmerſtall *m.* janjčják.
Lammfell *n.* janjčja koža, jagnjétina.
Lammfleiſch *n.* ſ. Lämmerfleiſch.
lammfromm krotèk kakor jagnje.
Lammwolle *f.* janjčja volna. [ba.
Lampe *f.* svetílnica, svetíljka, léščer-
Lampenanzünder *m.* prižigávec, nažigáč.
Lampenſchirm *m.* sénčnik, senčilo.
Lampenwärter *m.* svetíljkar, lámpar.
Lampion *n. m.* papírnata svetíljka.
Lamprete *f.* minóga, lampréda.
Land *n.* zemlja; (Gebiet) dežéla, kraj, krajína, pokrajína, pokrájina; hier zu —e pri nas, tu, tukaj, v tej dežéli; außer —es na tujem, na tuje, za mejo; des Landes verweiſen iz dežéle izgnáti (-ženem), — pregnáti; das gelobte — obljúbljena dežéla; (Gegenſatz z. Meere) kopno (kópnega), suho (súhega), suha zemlja; zu Waſſer und zu Lande po suhem in po mokrem, na kopnem in na morju; zu — reiſen po suhem potovati; ans — treten na suho stópiti; ans Land ſetzen ſ. landen; vom Lande ſtoßen odríniti (od kraja); (Gegenſatz z. Stadt) dežéla, selo; auf dem —e na kmetih, na dežéli, na vaséh; (Boden, Feld) svet, zemlja, zemljíšče, polje, tla (tál) *pl.*; ebenes — raván (-i), ravnóta, ravníca, planóta, planjáva, plan (-i); niederes — nižína, nižáva; naſſes — močevína; fettes — mastna zemlja, tolsta —, debéla zemlja; ungepflügtes — celína; **Land-** dežélni, dežélski; (Gegenſatz zum Meer) suhozémski; (Bauern-) kmétiški, kmétovski, selski.
Landadel *m.* selsko plemstvo.
Landarbeit *f.* poljsko delo, kmétiško delo.
Landbär *m.* rjavi médved.
Landbau *m.* poljedélstvo, ratárstvo, kmetíjstvo, kmetovávstvo, kmétovanje.
Landbauer *m.* poljedélec, oratár, ratár, kmèt, kmetovávec; (im Gegenſatze zum Bergbauer) poljánec.
Landbaumeiſter *m.* selski zidárski mojstèr, zidárski mojstòr na kmetih.
Landbeſchreibung *f.* ſ. Länderbeſchreibung.
Landbevölkerung *f.* seljánstvo, kmétiško ljudstvo, kmétištvo; seljáni *pl.*, seljáki *pl.*, kmetje *pl.*, kmetovávci *pl.*
Landbewohner *m.* deželjàn, prebivátelj na kmetih, seljàn, selják; (im Gegenſatze zum Seemann) suhozémec.
Ländchen *n.* dežélica. [stán.
Lände *f.* pristaníšče, pristajalíšče, pri-
Landedelmann *m.* selski plemíč.
Landeigenthümer *m.* vlastelín.
landeinwärts *adv.* v dežélo, navnóter, v srce dežéle.
landen pristáti (-stánem), pristáviti k bregu, pritísniti h kraju, izkrcati se; *impf.* pristájati, h kraju pritiskati, izkrcávati se.
Landen *n.* pristája, pristájanje, izkrcanje, izkrcávanje.
Landenge *f.* zémeljska ožína, medmórje.
Länderbeſchreiber *m.* zemljepísec.
Länderbeſchreibung *f.* zemljepís, zemljepísje.
Länderbeſtand *m.* sozémlje.
Länderei *f.* zemlja, polje, zemljíšče, poséstvo, kmetíja.
Ländergebiet *n.* ozémlje.
Länderkenntnis, Länderkunde *f.* deželoznánstvo, poznávanje dežél.
Länderkundige *m.* poznavátelj deželá.
Ländertauſch *m.* zaménja dežél.
Länderumfang *m.* obsèg dežél.
länderverderbend deželokvárən. [žél.
Länderverwüſter *m.* pokončevátelj de-
länderweiſe *adv.* po dežélah, dežéla za dežélo.

Landrücken *m.* hrbẽt.
Landſaſſe *m.* seljàk; poséstnik.
landſäſſig v deželi naséljen, v deželi nastánjen.
Landſchaft *f.* krajína, pokrajína, kràj; (artiſt.) krajínska slika; (Landſtände) deželni stanóvi *pl.*
landſchaftlich, Landſchafts- deželski, pokrajínski; stanóvski.
Landſchaftsbeamte *m.* deželni urádnik.
Landſchaftsgemälde *n.* krajevid, krajínska slika.
Landſchaftshaus *n.* deželna hiša, stanóvska hiša.
Landſchaftsmaler *m.* krajeslíkar, krajinoslíkar.
Landſchaftsphyſiognomie *f.* oblíka pokrajíne.
Landſchenke *f.* selska krčma.
Landſchildkröte *f. (Testudo graeca)* zmíjnica.
Landſchule *f.* selska šola, učílnica na kmetih.
Landſchulmeiſter *m.* selski učítelj, učítelj na deželi.
Landſee *m.* jézero. [víšče.
Landſitz *m.* selo; letni dvorec, letoviš-
Landsmann *m.* roják, domačín, domačínec; unſer — našínec.
Landsmännin *f.* rojákinja.
landsmänniſch rojáški; *adv.* po domáče.
Landsmannſchaft *f.* rojáštvo.
Landſpitze *f.* rt, rtič.
Landſtadt *f.* selsko mesto, méstece.
Landſtände *pl.* deželni stanóvi.
landſtändiſch stanóvski.
Landſtraße *f.* deželna ob. vélika cesta; (im Gegenſatze zur Waſſerſtraße) pot po suhem, pot na kopnem.
Landſtreicher *m.* vlačúgar, klátež, skitáč, potepúh, potepín, potepénec, sklàt, rokovnjáč.
Landſtreicherei *f.* vlačúgarstvo, potépanje, skítanje, rokovnjáštvo.
Landſtreicherin *f.* vlačúga, vlačúgarica, potepénka, potepúlja.
landſtreicheriſch vlačúgarski, potepínski, potépen, rokovnjáški.
Landſtreifer *m.* j. Landſtreicher.
Landſtrich *m.* pokrajína, okrajína, stran (-í) deželе.
Landſturm *m.* piš, nevíhta, vihra; (Aufgebot) črna vojska.
Landſturmmann *m.* črnovójnik.
Landſturmpflicht *f.* črnovójna dolžnóst.
Landtafel *f.* deželna deska, knjiga; (Amt) urád deželne deske, deželnoknjížni urád.
Landtafeldirector *m.* ravnátelj deželne deske.
landtäflich v deželni deski vpísan.
Landtag *m.* deželni zbór; den — ausſchreiben deželni zbór sklícati (sklíčem), *impf.* sklicávati; den — auflöſen deželni zbór razpustíti, *impf.* razpúščati.
Landtagsabgeordnete *m.* deželni poslánec.
Landtagsmahlordnung *f.* deželnozbórski volílni red.
Landthier *n.* pozémeljska živál (-i).
Landung *f.* pristája, pristájanje, izkrcanje, izkrcávanje.
Landungsplatz *m.* j. Lände.
Landungstruppen *pl.* izkrcane čete *pl.*
Landverkehr *m.* promèt po suhem.
Landvogt *m.* deželni oblastník.
Landvogtei *f.* deželno oblástvo.
Landvolk *n.* kmétiško ljudstvo.
Landwanzen *pl.* pozémne stenice *pl.*
landwärts *adv.* proti súhemu, proti suhi zemlji, proti bregu, na suho.
Landwehr *f.* deželna bramba, domobránstvo; brámbovci *pl.*
Landwehrmann *m.* brámbovec.
Landwehrperſon *f.* brámbovska oséba.
Landweſen *n.* j. Landwirtſchaft.
Landwind *m.* sušnik.
Landwirt *m.* poljedélec, zemljedélec, kmèt, kmetovávec.
Landwirtſchaft *f.* poljedélstvo, zemljedélstvo, kmetíjstvo, kmetovávstvo; rationelle — betreiben umno kmétovati, umno gospodáriti.
landwirtſchaftlich poljedélski, zemljedélski, kmetíjski.
Landwirtſchaftsbetrieb *m.* poljedélstvo, kmétovanje.
Landwirtſchaftsgeſellſchaft *f.* kmetíjska družba.
Landwolle *f.* domáča volna.
Landzoll *m.* deželna carína.
Landzunge *f.* zemski jezik, zémeljsko stegno.

Digitized by Google

lang dolg; über — oder kurz prej ali slej, popréj ali poznéj; ein —es Papier dolgoróčna menica; ein —er Mensch dolgín.

langähnig dolgoklàs, dolgoklásen.

langarmig dolgoròk, dolgih rok.

Langbart *m.* dolgobrádec.

Langbein *m.* dolgín, dolgonóžec, dolgopétec, dolgovéznik.

langbeinig dolgonòg, nogàt, dolgovézen.

langdauernd dolgotrájen.

lange *adv.* dolgo; ſeit — davno, zdavnaj, dolgo časa; wie — dokléj, kóliko časa, kakó dolgo; ſo — doklér; — her izdávna, oddávnaj.

Länge *f.* dolgóst, dolžína; geogr. — zemljepisna dolžína; der — nach po dolgem, podólgoma, navzdólž, na dolgóst; der — nach hinfallen pasti (padem) kakor je kdo dolg in širok; in die — na daljo, podólgoma; in die — ziehen zavléči (-vlečem), *impf.* zavlačevati, zatézati.

Längemeſſung *f.* meritév dolžíne.

langen podáti, pomolíti; *impf.* podájati; (bis zu etwas) seči (sežem), *impf.* ségati, raztézati se; nach etwas — seči (sežem), ségniti, poséči; *impf.* ségati, poségati.

längen dáljšati; podáljšati; *impf.* podaljševati; eine Rede — govor razširiti, — raztégniti; einen Acker — njivo podólgoma deliti.

Längen- podólžni.

Längenänderung *f.* preména dolžíne.

Längenanſicht *f.* podólžni vid.

Längenbruch *m.* podólžni (pre)lòm.

Längendurchſchnitt *m.* podólžni prerèz.

Längeneinheit *f.* enóta dolgósti, dolgóstna enóta.

Längengrad *m.* stopínja dolžíne.

Längenkreis *m.* krog dolžíne.

Längenmaß *n.* dolgóstna mera, mera dolgósti.

Längenprofil *n.* podólžni —, vzdólžni presèk.

Längenthal *n.* podólžna dolína, podólžnica, podólnica, podólje.

länger dalji; — machen ſ. längen.

Langeweile *f.* ſ. Langweile.

langfädig dolgonìt, dolgonítен.

langfaſerig dolgovláknat.

langfingerig dolgopŕstèn, dolgih prstov.

Langflügler *m.* dolgokríléc.

Langfuß *m.* nogáč, dolgonóžec, dolgopétnik.

langfüßig nogàt, dolgonòg, dolgopèt.

langgehrt ſ. langöhrig.

langgeſtreckt prostrán; (v. Körpertheil) iztégnjen, strúnast.

Langhaar *n.* dolgi lasjé *pl.*; (Perſon) *m.* dolgolásec.

langhaarig dolgolàs, dolgolasàt.

Langhals *m.* dolgovràt, dolgovrátec.

langhalſig dolgovràt, dolgovrátен.

Langhand *m.* dolgoròk.

langhändig ſ. langarmig.

Langhaus, Langſchiff *n.* srednja ladja.

langhin *adv.* na daljo, daleč; dolgo.

langhörnig dolgoròg, dolgoróžen; —e Käfer hrošči dolgoróžci.

langjährig dolgolétèn, mnogolétèn.

Langkopf *m.* dolgoglávec.

langlebend dolgovèk, dolgovéčen, dolgo živèč.

länglich podólgovat, podólgast, podolgàt; —rund óblast, óbličast, obél.

Langmuth *f.* prizanesljivost, potrpežljívost, potrpljivost, potŕpnost, dolgotŕpnost.

langmüthig prizanesljiv, potrpljiv, dolgotŕpèn.

Langmüthigkeit *f.* ſ. Langmuth.

Langnaſe *f.* dolgi nos; (Perſon) nosáč, nosàn, dolgonòs; nosúlja.

langnaſig nosàt, dolgonòs.

Langohr *n.* dolgo uhó (ušésa); (Perſ.) *m.* dolgoùh, dolgoúšec, uháč, uhljáč; (Eſel) oséł; ein Eſel nennt den andern — čuk sovi glavána pravi.

langöhrig uhàt, uhljàt, dolgoùh, klapoùh.

Langrock *m.* dolga suknja; (Perſon) dolgosúknjež. [za.

längs *praep.* polèg, kràj, vzdólž, ob,

langſam počásen, kesán, mudèn; *adv.* počási, zlágoma, polágoma, po malem; — arbeiten počási délati, kesnovati, mečkáti (pri delu); zu — *adv.* prepočási.

Langſame *m.* počásnež, kesnè, mečkávec, gnécalo; *f.* mečkávka, kesnéla.

Digitized by Google

Langſamkeit *f.* počásnost, kesnóst, kesnóta.

Langſchläfer *m.* zaspáněc, zaspaně (-éta), poležúh; =in *f.* zaspánka.

langſchnäbelig dolgokljún, dolgokljúnski.

Langſchnäbler *pl.* dolgokljúnci *pl.*

Langſchwänze *pl.* dolgorépci *pl.*

langſchwänzig dolgorèp, dolgorépen.

Langſchwelle *f.* podólžna podlóga.

Langſchwingung *f.* podólžni tres.

Langſeite *f.* dolga stran (-í).

Längsfläche *f.* podólžna ploskëv.

langſichtig dalekovíden, daljnovíden.

Langſichtigkeit *f.* dalekovídnost.

langſilbig dolgozlóg, dolgozlóžen.

längſt *adv.* davno, izdávna, zdavnaj, zdavno.

Langſtange *f.* (am Rüſtwagen) copanj.

längſtens *adv.* najdálje, najdlje, najpoznéje, najkesnéje.

längſtvergangen davën, davnopróšel, davnominúl, davnopretékel.

Langweile *f.* dolgčas; ich habe dolgčas mi je, dolgčas me lomi od. grudi.

langweilen *tr.* dolgočásiti, dolgčas komu délati; *intr.* ſich — dolgočásiti se, dolgčas komu biti (je), dolgčas prodájati.

langweilig dolgočásen.

Langweilige *m.* dolgočásnež, pusteš, puščóba, dolgočásni človek.

langweiligen ſ. langweilen.

Langweiligkeit *f.* dolgočásnost. [nica.

Langwiede *f.* sora (sovra, svora), osór-

langwierig dolgotrájen, dolgotrpéč, dolg.

Langwierigkeit *f.* dolgotrájnost, dolgóta, dolgóst.

Lanke *f.* ledje, lákotnica; (Schenkel) stegno.

Lanze *f.* kopje, súlica; für jemanden die — brechen potégniti se za koga.

Lanzenbrechen *n.* prelámanje kopij, lomítëv —, lòm sulic.

lanzenförmig kópjast, súličast.

Lanzengefecht *n.* bitka s kopjem.

Lanzenknecht, Lanzenträger *m.* kopjenóšec, kopjaník, súličar, súličnik.

Lanzenſchaft *m.* kopjíšče, ratíšče.

Lanzette *f.* súličica, kópijce; (z. Aderlaſſen) púščalo.

lanzettförmig súličast.

lapidar v kamen vrézan; kratëk, jédrnat.

Lapidarſchrift *f.* kamenopis; napísno od. lapidárno pismo.

Lapidarſtil *m.* napísni od. lapidárni slòg, jédrnati slòg.

Lappalie *f.* níčevost, malenkóst; *fig.* otročarija.

Läppchen *n.* krpica, cápica, cúnjica, záplatica.

Lappe *m.* ſ. Laffe.

Lappen *m.* krpa, capa, cunja; (Flick—) krpa, záplata; (Wiſch—) cunja, brisáča, otiráča; (*bot.*) lopúta, lopútica; (die — der Hunde) klápasta ušésa; (am Halſe d. Rindes) ožrélje, hlam; (— der Ziege) streza; (ein in — gekleideter Menſch) capín; *f.* capínka, candra.

Lappenfüße *pl.* krpaste noge *pl.*

Lappentaucher *m.* čópasti pondírek.

Lappenwunde *f.* raztŕgana, klápasta, cúnjasta rana.

Lapperei *f.* krparija; ſ. Lappalie.

lappig krpast, capast, cunjast; *bot.* lopútast.

läppiſch ábotën, bedast, budálast, glumpast, prismójen.

Lärche *f.*, **Lärchenbaum** *m.* macésen; **Lärchen-** macésnov.

Lärchenholz *n.* macésnov les, macesnovína. [césnovje.

Lärchenwald *m.* macésnov gòzd, ma-

Lärchenzapfen *m.* macésnov stòrž od. češárek.

Lariſari *n.* treski pleski *pl.*

Lärm *m.* hrup, hrum, ropòt, buka, rabúka, vrišč, šundër, ramúš, direndáj, hrušč in trušč.

lärmen hrumèti, hrupéti, ropotáti, (-ám, ropótem), ropotáčiti, šundráti, razgrájati, razsájati.

lärmend hrumën, hrumèč, hrupën, hrupljìv, šundrày, hrupèč, razgrajálen.

Lärmer *m.* hrupljívec, šundrávec, razgrajáč, razsajáč, ropotáč; =in *f.* razgrajávka, razsajávka, ropotúlja.

Lärmglocke *f.* ſ. Sturmglocke.

lärmvoll hrupën, hrupljìv, hrumën.

Larve *f.* krinka, šema, obrazína, naličnica, ličína, (larva); (der Inſecten) ličínka, ógrc (bei den Käfern).

Digitized by Google

Larvengeſicht *n.* šémasto obličje.

Laſche *f.* úhelj, klin, záplata; (an Schuhen) jézik; (bei Zimmerleuten) zasèk, zaséka.

laſs trudèn, nevéčen, mlahav, slàb, slabótën; — werden utrúditi se, izdélati se; (Abneigung vor der Arbeit habend) tožljiv, len, leniv, nemárën.

Laſsbrief *m.* osvobódnica.

Laſſe *m.* podlóžni kmèt, tlačan.

Laſſeiſen *n.* púščalo.

laſſen pustíti, *impf.* púščati; wie läſst mir der Hut kakó se mi podája klobúk; laſs mich gehen pusti me, ostávi me; laſs ihn nur kommen naj le pride; laſs uns gehen pójdimo; laſs hören povéj, govóri; laſs ſehen pokáži; ich habe mir ſagen — slišal sem, čul sem, právijo; ſagen — poročíti, izporočíti, naročíti; *impf.* poróčati, naróčati; er hat mich grüßen — dal me je pozdráviti, pozdrày mi je izporóčil; holen — po koga poslàti (pôšljem), *impf.* pošíljati; das Leben — umréti (-mrèm, -mŕjem), poginíti; (auflaſſen) néhati, opustíti; *impf.* nehovati, opúščati; außeracht — vnemar pustíti, zanemáriti; *impf.* zanemárjati; (verlaſſen) popustíti, *impf.* popúščati; (zulaſſen) pripustíti, dopustíti, dovóliti; *impf.* pripúščati, dopúščati, dovoljevati; (befehlen, heißen) dati, reči (rečem), ukázati (-kážem), veléti; *impf.* dajáti, rékati, ukazovati, velévati; hinunter— spustíti, *impf.* spúščati; ſich auf die Knie — na kolèna se spustíti.

Laſſen *n.* púščanje, opustítëv; das Thun und — dejánje in nehánje, delo in nedélo.

läſſig vnémarën, nemárën, len, lenóbën, leniv, mlačën, mrzél.

Läſſigkeit *f.* vnémarnost, nemárnost, lenívost, lenóba.

läſslich odpústën, izpregléden, odpustljiv.

Laſt *f.* bréme (breména); (für einen Menſchen) bútara, bréme (-éna); (für ein Saumthier) tóvor; (Ladung) vkláda, nakláda; (Beſchwerlichkeit) težáva, težkóča; eine — Holz vlaka drv; bürgerliche —en državljánske dolžnósti *pl.*, državljánska breména *pl.*; zur — fallen nadlégo komu délati, nadlégovati koga; zur — legen dolžíti, krivíti, krivíčiti; obdolžíti, okrivíti, okrivíčiti; *impf.* obdolževati; napísati na dolg; die — auflegen opŕtati, *impf.* oprtovati; die — abnehmen razpŕtati, zdeti (zdenem); *impf.* razprtovati, zdévati.

laſtbar nosílen; —e Thiere tovórna živína, tovorívke *pl.*; —e Stände obdáčeni stanóvi.

laſten težíti, obteževati, stískati, tláčiti, treti (tarem, terem); na glavi iméti (imám); ſ. belaſten.

Laſtenblatt *n.* breménski list.

laſtenfrei neobremenjèn, breména pròst; brez dolgá; davkov pròst, neobdáčen.

Laſtenzug *m.* tovórni vlak. [ljívost.

Läſter *n.* pregréha, grehóta, pregreš-

Läſterer *m.* psováč, obrekovávec, opravljívec, klevétnik; Gottes— bogoklétnik.

läſterhaft pregrešèn, grehótën, pregrešljiv. [nica.

Läſterhafte *m.* pregréšnik; *f.* pregréš-

Läſterhaftigkeit *f.* pregréšnost, pregrešljívost, grešnost.

Läſterin *f.* psovávka, obrekljivka, opravljívka, klevétnica.

Läſterleben *n.* pregréšno življénje.

läſterlich obrekoválën, obrekljiv, sramotílën, zasramoválën; —e Reden nesrámne ob. umázane besède *pl.*; auf eine —e Art sramotílno.

Läſtermaul *n.* opravljívi jezik, opravljíva gobec; (Perſon) psováč, opravljívec, obrekljívec.

läſtern psovati (psujem), obrekovati, opráviati, klevetáti, grdíti, sramotíti; (fluchen) preklínjati, kleti (kolnem), hudičevati.

Läſterrede *f.* sramotílni govor.

Läſterſchrift *f.* sramotílni spis.

Läſterſucht *f.* opravljívost, obrekljívost, obrekoválnost.

läſterſüchtig opravljiv, obrekljiv.

Läſterthat *f.* pregréšni čin, zločin, zločínstvo.

Läſterung *f.* psovánje, obrekovánje, klevéta, sramotítëv, zasrámba, preklínjanje.

Digitized by Google

Läſterwort *n.* psovka.
Läſterzunge *f.* opravljívi —, strupéni jezik; (Perſ.) opravljívec, obrekovávec.
läſtig nadlégžen, sitén, natéčen, težék; — ſein sitnáriti, sitnost prodájati.
Läſtige *m.* sitnež, nadlégžnež, natéčnik; *f.* nadlégžnica, sítnica.
Läſtigkeit *f.* nadlégžnost, sítnost, natéka. natéčnost.
Laſtpferd *n.* tovórni kònj.
Laſtſchiff *n.* tovórna ladja, ladja z blagom.
Laſtthier *n.* tovórno živínče (-eta), tovorívka; *coll.* tovórna živína.
Laſtträger *m.* težák, tovórnik, nosáč.
Laſttrain, Laſtzug *m.* ſ. Laſtenzug.
Laſtwagen *m.* tovórni voz.
Laſur, =ſtein *m.* lazúrec, višnjevec.
laſurblau moděr, višnjev, lazúrén.
Latein *n.* latínščina, latínski jezik.
lateiniſch latínski; **lateiniſche Sprache** ſ. Latein.
latent skrit, prikrít; zvezan, utajèn.
Laterne *f.* svetílnica, svetíljka, laterna.
Laternenträger *m.* svetilonóšec, svetívec.
latiniſieren latíniti, latínčiti, latinčevati; polatíniti.
Latiniſmus *m.* latinízem.
Latſche *f.* šlabéder, švedér; ſ. Krummholzkiefer.
latſchen šlabedráti, švedráti.
Latſcher *m.* šlabedrávec, šlabedrálo, švedráč.
latſchfüßig šlabedràv, šlabédrast.
latſchig plígek, pleběk, oglévěn; ſ. latſchfüßig.
Latte *f.* letva, latva, lata, prekla, ranta; (im Forſtweſen) šviglja; *fig.* šviglja, prekla.
latten préklati; opréklati, letve pribíti (-bijem), *impf.* pribíjati.
Lattich *m.* ločíka.
Latwerge *f.* latverga, elektvar.
Latz *m.* nastávěk (pri obléki); zapórěk, uhó (ušésa); prsnik, opŕsnik; *(mont.)* pregráda. [nica.
Lätzchen *n.* (bei d. Kindern) podbrádlau mlačén, morén; (von der Luft) mil, toplótěn.
Laub *n.* listje, perje, lepénje; trocèneš — listje, sušína, grabež; das — verlieren obletéti se, osúti (-sújem u. -spèm) se; *impf.* osípati (-sípljem) se, obletovati se, oblistovati se: das — abſtreifen smúkati; osmúkati; das — rechen listje grábiti.
laubartig listast.
Laubbaum *m.* lístovec, lístnato drevó.
Laubbuſch *m.* vejnik. [krôv.
Laubdach *n.* zeléna stréšica, zeléni
Laube *f.* veža, lopa; slopóvje; (im Garten) hladnica, sénčnica, uta.
lauben zelenéti, listje pogánjati, zalistovati se.
Laubenhütte *f.* ſ. Laubhütte.
Laubfall *m.* listopàd.
Laubflechte *f.* lístasti lišáj.
laubförmig lístast.
Laubfroſch *m.* rega, božja žábica.
Laubfutter *n.* zelenjé, plastje.
Laubgewinde *n.* pletívo (iz) od listja, listno pletívo. [vej.
Laubgewölbe *n.* oblók (iz) od zelénih
Laubholz *n.* lístnato drevje, lístovci *pl.*; (Gehölz) lístnik, lístnica.
Laubhütte *f.* zeléna uta; listnják; šator iz zelénih vej, zeléni šator.
Laubhüttenfeſt *n.* praznik šatórov, oblétnica pod šatóri.
laubicht lístnast.
laubig listnat.
Laubknoſpe *f.* listni brst.
Laubkryptogamen *pl.* lístnate tajnocvétke *pl.* [perja.
laublos brezlístěn, brezlístnat, brez
laubreich listnat, listovít, pernat.
Laubroſt *m.* rjà na trtnem perju, snet (-i), palež.
Laubſäge *f.* žaga izrezáča.
Laubſtreu *f.* listna stelja, listje.
Laubwald *m.* listnik, listnica. [perje.
Laubwerk *n.* listje, listóvje, lepénje,
Laubzwiebel *f.* divji drobnják.
Lauch *m. (Allium)* lùk; ſ. Knoblauch.
Lauchkraut *n.* césnovka. [ski.
Laudemial- lavdemijálěn, prepisnín-
Laudemium *n.* prímščina, prepisnína.
lauen júžiti se, kopnéti; ojúžiti se, odmékniti.
Lauer *m.* pátoke *pl.*, tropínščnica, čmiga, cvíček, kíslica.
Lauer *f.* preža, zaléza.
Lauerer *m.* prézavec, prežár.

Digitized by Google

lauern prézati (prežim) —, streči (strežem) —, páziti na kaj.

Lauerſtätte *f.* prežišče.

Lauf *m.* tek, tékanje; reißender — deròč tek; träger — len od. tih tek; (Flucht) beg; (des Gewehres) cev (-i), cevka; (Schnell—) dir, dirčk; in ſchnellem —e v diru; (des Siebes) obód; (des Waſſers) tòk; (in der Mühle) tečáj; (in der Jägerſprache) skòk, krak; (der Geſtirne) premik; im —e tekom, med, v: noch im —e dieſes Jahres še to leto, še v tem letu.

Laufbahn *f.* tekališče, popríšče. tekálnica; *fig.* pot življénja.

Laufbein *n.* kračnica, krak.

Laufbrett *n.* (der Weber) snoválnica.

Laufbrücke *f.* mostíček, brv (-i).

laufen teči (tečem), letéti; *impf.* tékati, létati; (rennen) dirjati; (fließen) béžati (bežim); das läuft auf eines hinaus to je vseéno; Thränen liefen ihm über die Wange solze so ga políle; — laſſen izpustíti, oprostíti; in die Höhe — vzhájati, kipéti; Gefahr — v nevárnosti biti (sem); Gaſſen — s šíbami tepen biti (sem); (ſich ausbreiten) razprostírati se, raztézati se; (ſich drehen) súkati (sučem) se, vrtéti se, obráčati se; *math.* iti (idem), teči (tečem), držati (držím).

laufend tekòč; —e Geſchäfte tekóči posli; —e Rechnung tekóči račún; —er Preis sedánja cena; —e Auslagen tekóči troški; —e Schrift ležéče pisméne *pl.*

Laufer, Läufer *m.* tekáč, tékavec, tekún; (im Schachſpiel) teklič; (d. obere Mühlſtein) vrhnják, vršnják, gornják, zgornji kamen; *zool.* tékavci *pl.*; (an der Schnellwage) jábolko, kembélj.

Läuferſchicht *f.* vrsta kámenov (opék), ležéčih v vzdólžni smeri zidu.

Lauffeuer *n.* letéči ogénj (v dolgi črti natrósenega smodnika); naglo zaporédno streljánje (v dolgi vrsti postávljenih vojákov).

Laufgewicht *n.* jábolko, kembélj.

Laufgraben *m.* prekòp, rov.

läufig jein j. brunften.

Laufkäfer *m.* krešič, brzci *pl.*

Laufkarren *m.* tačka, karóla.

Laufpaß *m.* odpústni list, odpústnica, potepéno pismo; einem den — geben koga odpráviti, izpókati.

Laufplatz *m.* tekališče, dirjališče.

Laufrad *n.* gonílno koló (kolésa).

Laufſchritt *m.* tekálni korák.

Laufvogel *m.* brzotèk.

Laufwerk *n.* (in der Mühle) tečáj.

Laufzettel *m.* j. Laufpaß.

Lauge *f.* lug; **Laugen-** lužni. [tati.

laugen lúžiti, v lugu namákati, žéh-

laugenartig lúgast.

Laugenaſche *f.* lužni pepél. [nik.

Laugenſalz *n.* lužnják, lužnik, žéht-

Laugenſalz *n.* lužnína, lužna sol (-i), lúgasta sol (-i).

Laugenwaage *f.* lugomèr.

Laugenwaſſer *n.* lúžnica, lužna voda.

Lauheit *f.* mlačnost.

lauig mlačén.

Lauigkeit *f.* mlačnost; *fig.* mrzlóta; hladnost.

laulich mlačén.

Laulichkeit *f.* mlačnost.

Lauling *m.* mlačnež, mlačnik.

Laune *f.* (Gemüthsſtimmung) volja, čud (-i); občútje. razpoložáj; guter — dobre —, žídane volje, dobrovóljen; übler — slabe —. zle volje, zlovóljen, čemérən; in gute — verſetzen odobrovóljiti; in üble — verſetzen ozlovóljiti koga; —en haben muhe iméti (imám); (Caprice) trma; (in Mühlen) blazína.

launenhaft múhast, trmast, hudomúšen.

Launenhaftigkeit *f.* múhavost, trmavost, hudomúšnost.

launig dobrovóljen, vesél, žídane volje, vesélih misli.

launiſch zlovóljen, nasajèn, trmast, čemérən.

Laus *f.* uš (-i).

lauſchen slúšati, poslúšati, prislúšati, prisluškovati, na uho vleči (vlečem).

Lauſcher *m.* prisluškovávec.

Läuſekrankheit *f.* ušívost.

Läuſekraut *n.* ušívec.

lauſen uši ískati (iščem).

lauſig ušív; —es Mädchen ušívka.

Lauskerl *m.* ušívec.

laut glasèn; zvočèn; der Stein iſt — kamen gluší; (hörbar) slišèn, slišljiv;

Digitized by Google

mit —er Stimme glasnó; ein —eš Geſchrei erheben krik zagnáti (-žénem), zakričáti (-kričím), zavpíti (-píjem); *adv.* glasnó; — werden laſſen povédati (-vém), naznániti; — werden razslúti (-slovem, -slujem) se, razslovéti se, razglásiti se, razvédeti (-vém) se; von etwas — ſprechen očitno od. javno o čem govoríti; *praep.* po, vsled; — der Ausſagen po besédah, po izpovédbi.

Laut *m.* glas, zvok, žvènk; (Buchſt.) glas, glasnik, glásnica; (Mucker) črha, črhljaj; keinen — von ſich geben ne črhniti, ne žúgniti.

Lautabſtufung *f.* stopnjevánje glasov.

lautbar znàn, razglašèn; — werden razglásiti se, razslovéti, razvédeti (-vém) se.

Laute *f.* plunka, lutna; die — ſchlagen na lutno igráti, brénkati.

lauten sluti (slovem), glasíti se, glas iméti (imám); — auf den Namen sluti, glasíti se na imé; (von der Glocke) peti (pojem), zvoníti.

läuten zvoníti; pozvoníti, *impf.* pozvánjati; (in die Kirche —) zvoníti, vábiti; (mit der Sterbeglocke) zadnjo uro zvoníti; (mit dem Glöckchen) zvončkáti, zvončkljáti, cingljáti; die Sturmglocke — plat zvoná biti (bijem); der Gewitterwolke — oblačici zvoníti; die Glocken — zvonóvi pojó; zu — anfangen zazvoníti, zapéti (-pójem); zu — aufhören odzvoníti, odpéti (-pójem); ſich müde — nazvoníti se; zur Grube — k pogrébu zvoníti; er hat — gehört, aber . . . slišal je nekaj, pa ne vé kaj; Saugloche — svinjáti, kvantáti.

Lautenmacher *m.* plúnkar, lútnar.

Lautenſpieler *m.* plúnkavec, igráč na lutno.

lauter *adi.* u. *adv.* čist, samočist; (hell) bistèr, jasèn, vedèr; (unverfälſcht) pristèn, nepopáčen; aus —em Golde iz (od) čístega od. súhega zlatá; aus —em Haſs iz gólega sovráštva; es ſind — Lügen vse je gola laž (-ſ); — junge Leute *pl.* sama mladež (-í).

Lauter *m.* glasnik.

Läuter *m.* zvonívec, zvonikár.

Läuterer *m.* čistívec, prečiščevávec, čistítelj.

Lauterkeit *f.* čistost, čistóta; bistróst, jasnost; pristnost; poštènost.

läutern čístiti, čéditi; prečístiti, očístiti, izčístiti, očéditi; *impf.* prečíščati, očíščati, izčíščati, izčíščevati, očéjati; (unreine Flüſſigkeit —) precéditi, *impf.* precéjati; (Honig —) pretópiti, *impf.* pretápljati; (Getreide —) véjati, vŕhati; (den Wald —) rédčiti, trébiti; izrédčiti, izsékati, iztrébiti; ſich — čístiti se, jasníti se, brísati (brišem) se; očístiti se, ujasníti se, ubrísati se.

Läutertuch *n.* precejálo.

Läuterwerk *n.* zvonílo.

lautieren glaskovati.

Lautiermethode *f.* glaskovánje.

Lautlehre *f.* glasoslóvje, glásništvo.

lautlich glasóvèn, glasoslóvèn.

lautlos brezglásèn, brez glasú; *fig.* nem, mútast.

Lautloſigkeit *f.* brezglásnost.

Lautrückung *f.* pretápljanje —, prehájanje glasov; s. Lautverſchiebung.

Lautſchwächung *f.* oslabévanje glasov.

Lautſtärkung *f.* jáčenje —, ojáčba glasov.

Lautſteigerung *f.* stopnjevánje glasov.

Lautſyſtem *n.* glasje. [sov.

Lautveränderung *f.* izpreminjáva gla-

Lautverſchiebung *f.* premíkanje glasov.

Lautwandlung *f.* menjáva glasov, glasóvna menjáva.

Lautzeichen *n.* glásnik, glásnica.

lauwarm mlačèn.

Lava *f.* lava; =ſtrom *m.* tòk lave.

Lavendel *m.* sívka; =öl *n.* sívkno od. špiknárdno olje.

lavieren króžiti, sèmtertja jádrati ter se vetra ogíbati (-gíbljem), lavírati; *fig.* previdno ravnáti, po okóliščinah se obráčati.

Lawine *f.* plaz.

lar ohlápen, oháběl, rahèl; kosmàt, širokovéstèn.

Larheit *f.* ohlápnost, oháblost, rahlost, širokovéstje.

larieren drisko iméti (imám), liti (lijem), ulijati se. [rét.

Lazareth *n.* bolníščnica, bólnica, laza-

Lazzaroni *pl.* lazaroni *pl.*

Lebehoch *n.* Bog živi! slava! na zdravje! živi! živio! (einer Frau)

Digitized by Google

živela! jemandem ein — ausbringen komú nazdráviti, živio (živela) nazváti (-zóvem); *impf.* nazdrávljati.

lebelang j. lebenêlang.

Lebemann *m.* lahkožívec, dobrožívec, razkóšnik.

leben živéti, žiti (živem), živ biti (sem); (ſich wo aufhalten) bívati, prebívati, stanovati; (ſich betragen) vesti (vedem) se, obnášati se; lebe wohl zdràv bodi od. ostáni, z Bogom, Bog te obváruj; von etwas — o čem živéti; der Hoffnung — úpati, nádejati se, zanášati se.

Leben *n.* življénje, žitje, živòt, žitek, bitek; am — ſein živ biti (sem); ins — rufen oživotvóriti; bei meinem — (Betheuerung) pri moji veri; Zeit meines —s vse žive dni; ums — kommen smrt storíti, pogíniti; am — ſtrafen na smrt obsóditi, s smrtjo kaznovati; das — aushauchen dušo izdíhniti od. pustíti; die Verordnung tritt ins — ukàz zadobí veljávo, ukàz zadobí moč; für mein — gern silno rad, neizrečéno rad; mein — lang dokler bom živ, vse žive dni.

lebend živéč, živòč, živ.

Lebendgewicht *n.* živa teža.

lebendig živ, živéč; (friſch) živ, živáhen; — ſein živéti; — werden oživéti; — machen oživíti, *impf.* oživljati.

Lebendigkeit *f.* živóst, živáhnost.

lebenleer brez življénja, mrtév.

lebenreich poln življénja.

Lebensalter *n.* doba življénja, starost, leta *pl.*

Lebensart *f.* način življénja; olíka, dostójnost.

Lebensbaum *m.* drevo življénja, klek, živótno drévce.

Lebensbedürfnis *n.* živótna potréba.

Lebensbeſchreiber *m.* životopísec.

Lebensbeſchreibung *f.* životopis, življenjepis.

Lebensbild *n.* obràz življénja.

lebenſchaffend životvórен.

Lebensdauer *f.* čàs življénja, dolgóst življénja, doba življénja, vek.

Lebensende *n.* konéc življénja, konéc; bis an ſein — do smrti, do groba.

lebensfähig za življénje sposóben.

Lebensfähigkeit *f.* sposóbnost za življénje, živnost.

Lebensfrage *f.* životno vprašánje.

Lebensfreude *f.* radost življénja.

lebensfriſch živ, čvrst, krepék.

Lebensfriſche *f.* čvrstóst, krepóst življénja.

Lebensfriſt *f.* čàs življénja.

Lebensgefahr *f.* smrtna nevárnost.

lebensgefährlich smrtnonevárен, smrtén, za življénje nevárен; — krank na smrt bolán, v smrtni nevárnosti; —e Wunde smrtna rana.

Lebensgefährte *m.* drug, továriš.

Lebensgeiſt *m.* duh življénja, živótni duh, moč (-í) življénja.

Lebensgeſchichte *f.* životopis, življénje.

Lebensglück *n.* sreča življénja.

lebensgroß priródne velikósti.

Lebensgröße *f.* narávna velikóst, priródna veličina.

Lebenshauch *m.* izdihljaj, dihljaj.

Lebensjahr *n.* stárostno leto.

Lebenskraft *f.* življénska moč (-i), živótna moč, živnost.

lebenskräftig krépkega od. zdrávega živóta.

lebenslang *adv.* vse dni, vse žive dni, do konca dni, do smrti.

lebenslänglich dosmrtén.

Lebenslauf *m.* življénje, živòt: tek življénja.

Lebenslehre *f.* nauk o življénju.

Lebenslicht *n.* luč (-i) življénja.

Lebensluft *f.* življénski vzdúh.

Lebensluſt *f.* radožívost, veselje do življénja.

lebensluſtig radožív, življénja vesél.

Lebensmittel *n.* živež, živílo, jestívo, jedílo, hrana.

lebensmüde življénja sit; — werden naveličati se življénja; er wird — življénje se mu pristúdi, življénje mu zamrzí.

Lebensordnung *f.* red življénja.

Lebensperiode *f.* razdóbje od. doba življénja.

Lebenspfad *m.* stezà življénja.

Lebensplan *m.* črtež življénja, osnóva življénja.

Lebensregel *f.* pravílo od. vodílo življénja.

Digitized by Google

Lebenskreis *m.* milína od. drážest (-i) življénja.
Lebensspiegel *m.* zrcálo življénja.
Lebensstellung *f.* nameščáj —, mesto v družábnem življénju.
Lebensstrafe *f.* smrtna kazèn (-i).
Lebenstrieb *m.* nagòn življénja.
Lebensüberdruss *m.* pristúda —, naveličba —, omŕza življénja.
lebensüberdrüssig življénja sìt.
Lebensunterhalt *m.* žitèk, hrana, živež; prežitèk; einem den — geben prehranjevati —, vzdrževati koga; dem — nachgehen za žitkom iti (grem).
Lebensversicherung *f.* zavarovánje življénja.
Lebensversicherungsanstalt *f.* zavaroválnica za življénje. [dénje.
Lebenswandel *m.* življénje, žitje; ve-
Lebensweise *f.* način življénja.
Lebenszeichen *n.* známenje —, znak življénja.
Lebenszeit *f.* čàs življénja; auf — za čàs življénja, do smrti.
Lebensziel *n.* konèc od. cilj življénja.
Lebenswerk *m.* namèn —, smotèr življénja. [ni.
Leber *f.* jetra *pl.*; **Leber-** jétrni, jetré-
Leberblümchen *n.* jétrnik. [*pl.*
Leberbrand *m.* volčič, sájavec, metljáji
Leberbraten *m.* pečéna jetra *pl.*
Lebererz *n.* jetrénec. jétrasta ruda.
Leberfleckten *m.* pega.
leberkrank na jetrih bolán.
Lebermoos *n.* jetrenják.
Leberstein *m.* j. Lebererz.
Leberthran *m.* ribje olje.
Leberverhärtung *f.* trdína v jetrih.
Leberwurst *f.* jétrnica, jétrna klobása.
Lebewelt *f.* živi —, orgánski svet, živstvo.
lebewohl *interj.* z Bogom, Bog te obváruj, zdràv bodi, zdràv ostáni, zdravstvuj; (Abschied) slovó (-ésa), razstánek; — sagen slovíti se, poslávljati se, slovó jemáti; poslovíti se, slovó vzéti (vzámem).
lebhaft živ, živáhen, bodèr, čil; *fig.* — werden raznétiti se, razvnéti se.
Lebhaftigkeit *f.* živóst, živáhnost, bodróst, čilost.
Lebkuchen *m.* poprnják, medenják.
leblos neživ, brez življénja, brezživótен; -er Körper mrtvo truplo, mrlič.
Leblosigkeit *f.* brezživótnost. nežívost. mrtvóst.
Lebtage *pl.* žive dni; all meine —, mein Lebtag vse žive dni, odkàr sem žív.
Lebzeiten *pl.* bei meinen — za mojih dni, za mójega življénja.
Lebzelten *m.* poprnják, strdénje.
Lebzeltner *m.* poprnjákar, medár.
lechzen koprnéti, hlepéti, hrepenéti, dehtéti; (dürsten) mreti (mrem), gíniti, umírati od žeje; die Erde lechzt zemlja zeva. — reží, — poka od suše.
leck prebít, razpókan, razséden; — machen (durch Trocknen) razsušíti.
Leck *m.* poka, poč (-í), rega, razsedlína, razpóka.
Leckage *f.* premòk. [solílo.
Lecke *f.* lízanje, liz; sol za lízanje.
lecken lízati (ližem); oblizníti, *impf.* oblizovati; (durch einen Leck rinnen) curljáti, curéti, kapljáti, teči (tečem) iz česa; daß Faß leckt sod pušča. — curí.
lecker slastèn, okúsen, tekovít; j. leckerhaft.
Lecker *m.* lizáč, lízavec, lizún, sladkosnédež, oblíznik.
Leckerbissen *m.* slaščica, slastica, poslastica, oblízek.
Leckerei *f.* sladčica; sladkosnédost.
leckerhaft sladkosnèd, sladkosnéden. sladkoústen.
Leckerhaftigkeit *f.* sladkosnédost. sladkosnédnost.
Leckermaul *n.* sladkosnédež, sladkoústnik; sladkosnéda.
leckermäulig j. leckerhaft.
Leckersucht *f.* slájnica.
Leckwein *m.* podčépina; (Ausbruch) samotòk, samomáščina.
Lection *f.* lékcija.
Lectionsplan *m.* j. Lehrplan.
Lectüre *f.* čtivo, berílo; branje, čítanje.
Leder *n.* usnje; (Kürsch—) krzno: (Weiß—) irha, irhovina; **Leder-** usnjén. úsnjat; irhast.
Lederapfel *m.* kosmáč.
lederartig usnjast. [men.
Lederband *m.* úsnjata vez (-í); *n.* jér-
Lederbereiter *m.* strojár; krznár; irhar.
Lederbereitung *f.* stroj, strojba kóž.

Digitized by Google

Lederhandel *m.* usnjárstvo, kupčija z usnjem; den — betreiben usnjáriti.

Lederhändler *m.* usnjár, trgóvec z usnjem.

Lederhandlung *f.* usnjárnica.

Lederhaut *f.* úsnjata koža.

ledern usnjén, úsnjat; irhast, irhov; (faltlos) pust, plehék.

Ledertang *m.* úsnjasta halóga.

Lederware *f.* usnjevina, usnjína, usnjéna roba; krznovina; irhovina.

lederweich mehék kakor usnje; — schlagen hudo nabiti koga.

ledig prazén, prost, izpráznjen; (unverheiratet) samski, sámiški, samosvójen, neožénjen; samec *(subst.)*; (weibl.) neomožéna, nevdána; samica *(subst.)*; der —e Stand samski stan, sámištvo, samosvójni stan; — werden iznebíti se (česa); — machen rešíti, oprostíti, osvobodíti; *impf.* reševati, oprášćati, osvobojevati.

Ledigkeit *f.* praznóta, prostóta; sámičnost.

lediglich *adv.* zgòlj, samó.

Ledigſchein *m.* izpričeválo o samskem stanu, izpričeválo o sámištvu.

Lee *f.* zavétje, zavétrje.

leer prazén, porén; (hohl) votél; tèšč; (v. Kopf) prazén, puhél, pust; (gelt) jálov.

Leerdarm *m.* tešče črevó (črevésa), lačnik, lačno črevó.

Leere *f.* praznína.

leeren prázniti, pórniti; izprázniti, izpórniti; (ein Glaš) izprázniti, izvŕniti, izpíti (-píjem); *impf.* izvráčati, izpívati.

Leerheit *f.* praznost, praznóta, pornost; púhlost, puhlóba.

leerſtehend prazén, nezaséden.

Leerſtehung *f.* praznost, nezasédenost.

Leerſeite *f.* zavétna stran (-i).

leewärts *adv.* v zavétrje.

Lefze *f.* šoba, čoba; (Lippe) ústnica, ustna, ustno.

legal postávčn, zakonít.

legalisieren povériti, potŕditi; *impf.* poverjevati, potrjevati.

Legalisierung *f.* poverítev, poverílo, legalizácija.

Legalisierungszwang *m.* posílna legalizácija, posílna poverítev, posílno poverjevánje.

Legalität *f.* postávnost, zakonitost.

legaliter *adv.* postávno, zakonito.

Legat *m.* poslánec, poročník.

Legat *n.* volílo; izporočílo.

Legatar *m.* volilojémnik.

Legator *m.* volívec.

legen položíti, deti (dem). dejáti (dénem); *impf.* pokládati, polágati, dévati; (in etwaš) vložíti, *impf.* vlágati; Eier — jajca nesti (nesem); jajca znesti; Grund — témelj postáviti, *impf.* postávljati; Brand — zažgáti (-žgèm); *impf.* zažígati; in Ketten — v želézje vkovati; ſich — leči (ležem). uléči se; *impf.* légati; (nachlaſſen, vom Sturme) uléči se, poléči (se), prenéhati, potíhniti, upokojíti se; *impf.* ulégati se, polégati (se); ſich ins Mittel — posredovati; ſich auf etwaš — prijéti (primem) se česa, poprijéti se česa, lotíti se česa; die Geſchwulſt hat ſich gelegt oteklína je uplahníla, oteklína je splahníla.

Legen *n.* polágnje, pokládnje.

Legende *f.* legénda; životopis kákega svetníka; (auf Münzen) napis, opis (kákega péneza).

Legezeit *f.* čas nesénja.

Leggeld *n.* vložnína.

Leghenne *f.* nesna kokóš (-i). — kúra.

legieren zliti ob. splavíti kovíne, primešati, legírati; *impf.* zlívati ob. splávljati kovíne; (teſtieren) vóliti, izporočíti; *impf.* izporóčati.

Legierende *m.* oporočítelj, oporočník.

Legierung *f.* zlit (-i), zlítina, splavljenína.

Legion *f.* légija; (Menge) temà, krdélegislativ zakonodájen, legislativén.

Legislator *m.* j. Geſetzgeber.

Legislatur *f.* j. Geſetzgebung.

legitim zakonít, legitimén, po postávi, po zakónu; (ehelich) zakónski.

Legitimation *f.* izkáz, poverílo; (uneheł. Kinder) pozakonítev, uzakonítev.

Legitimationskarte *f.* izkáznica, poverílnica.

legitimieren povériti, *impf.* poverjevati: posvedočíti, *impf.* posvedočevati:

Digitized by Google

upravíčiti, *impf.* upravičevati; (ein uneheliches Kind) pozakóniti, uzakóniti; *impf.* pozakonjevati, uzakonjevati; ſich — izkázati (-kážem) se.

Legitimierung *f.* posvedóčba, izkazovánje, poverítev; pozakonítev.

Legſtätte *f.* skladíšče.

Lehde *f.* ledína, prelog, praha.

Lehen *n.* fevd; **Lehens-** fevdni.

Lehenbarkeit *f.* fevdnost.

Lehensbrief *m.* fevdno pismo.

Lehensmann *m.* fevdnik.

Lehensrecht *n.* fevdno pravo.

Lehenstafel *f.* fevdna knjiga.

lehenstäflich fevdnoknjížen.

Lehensweſen *n.* fevdstvo.

Lehm *m.* ílovica, il; glina; **Lehm-** ílovnati, ílovični, ílov. glínasti.

Lehmboden *m.* ílovnati svet, ilováča.

Lehmerde *f.* ílovica. glínovica.

lehmern ílovast, glinast.

Lehmgrube *f.* ílovnica.

lehmicht ílast, ílnat, glinast.

lehmig ilovnat, glinovít.

Lehmwerk *n.* ílovina, glínovina.

Lehne *f.* slonílo, naslonílo, naslanjálo; držáj, roča; (ſanfte Erhebung e. Berges) rebér (-i); Sonnen— prisóje *pl.*

lehnen *intr.* slonéti; naslóniti se; *impf.* naslánjati se, naslónjen biti (sem), opírati se; *trans.* naslóniti, prislóniti, opréti (oprèm); *impf.* naslánjati, prislánjati, opírati; ſich — naslóniti se, prislóniti se, opréti se; *impf.* naslánjati se, opírati se.

Lehnpferd *n.* najéti kònj.

Lehnſtuhl *m.* naslanjáč, slonílnik.

Lehnwort *n.* izposójenka.

Lehr- učni, účbeni.

Lehramt *n.* učiteljstvo, učiteljska služba, učiteljevánje.

Lehramtscandidat *m.* učiteljski prípravnik.

Lehramtsprüfung *f.* učiteljska izkúšnja, učiteljski izpit.

Lehranſtalt *f.* učilíšče, učni zavod.

Lehrart *f.* účba, učítev, učni načìn.

Lehrbefähigung *f.* učiteljska usposóbljenost, učna sposóbnost.

Lehrbefähigungsprüfung *f.* izpit o učni sposóbnosti.

Lehrbegierde *f.* ukažéljnost.

lehrbegierig ukažéljen.

Lehrbrief *m.* doúčni list, izúčno pismo.

Lehrbuch *n.* učna knjiga.

Lehrburſche *m.* učéněc.

Lehrcurs *m.* učni tečáj.

Lehre *f.* uk, nauk; in Zuſammenſetzungen: -slovje od. -znanstvo, als: Naturlehre naravoslóvje ꝛc.

lehren učíti; naučíti, poučíti; *impf.* poučevati.

Lehren *n.* uk, učénje.

Lehrer *m.* učítelj, učeník.

Lehrerbildungsanſtalt *f.* učiteljišče, učíteljska priprávnica.

Lehrergehalt *m. n.* učiteljska plača.

Lehrerin *f.* učíteljica.

Lehrerſeminar *n.* učíteljski zavod; učiteljíšče.

Lehrfach *n.* učna stroka.

lehrfähig sposóběn za učiteljstvo.

Lehrfähigkeit *f.* sposóbnost za učíteljstvo, učna sposóbnost.

Lehrform *f.* účbeni načìn.

Lehrfreiheit *f.* učna svobóda. svobóda poučevánja.

Lehrgang *m.* účba.

Lehrgebäude *n.* učna sestáva.

Lehrgedicht *n.* poúčna pesém (-i), didáktična pesém.

Lehrgegenſtand *m.* učni predmèt.

Lehrgehilfe *m.* učíteljski pomočník.

Lehrgeld *n.* šolnína, učnína, ukovína.

lehrhaft účen, poúčen.

Lehrherr *m.* rokodélski mojstèr.

Lehrjahr *n* učno leto; die — e beendigen izučíti se, doučíti se.

Lehrjunge *m.* rokodélski učéněc; der freigelaſſene — oprošščéněc.

Lehrkanzel *f.* učna stolíca.

Lehrkörper *m.* učíteljstvo.

Lehrkraft *f.* učna moč (-i).

Lehrling *m.* ſ. Lehrjunge.

Lehrmeiſter *m.* mojstèr; -in *f.* mójstrinja, mójstrovka.

Lehrmethode *f.* načìn učénja, účba, účbeni načìn.

Lehrmittel *n.* učílo. učni pripomóček, učno sredstvo.

Lehrplan *m.* učni črtež, učni načrt.

Lehrprobe *f.* učni poskús.

lehrreich poúčen, poučljìv, ukovit.

Lehrſaal *m.* učílnica.

Digitized by Google

Lehrſatz *m.* (učni) izrèk, rèk, (učno) pravílo; (Dogma) verska resnica.
Lehrſpruch *m.* poúčni izrèk, poúček.
Lehrſtand *m.* učíteljski stan, učíteljstvo.
Lehrſtelle *f.* učíteljska služba, učíteljsko mesto.
Lehrſtil *m.* účbeni slòg.
Lehrſtoff *m.* učna tvarína, učno gradívo; učívo.
Lehrſtuhl *m.* učíteljska stolíca.
Lehrſtunde *f.* učna ura.
Lehrvortrag *m.* učno predávanje.
Lehrzeit *f.* čàs učénja, učni čàs.
Lehrziel *n.* učni smotër.
Lehrzimmer *n.* učílnica.
Leib *m.* teló (telésa), truplo, živòt; Unter— trebuh; bei —e nicht po nobéni ceni! Bog obváruj! einem zu —e gehen pestíti —, pritískati koga; (das Kleidungsſtück den Oberleib bedeckend) stan, živòt; **Leib-** telésni, živótni.
Leibarzt *m.* zasébni zdravník, telésni zdravník.
Leibbinde *f.* pas, opásnica, pasílnica.
Leibchen *n.* telésce; (Kleidungsſtück) jópica, haljínec; živótec.
Leibeigene *m.* nevóljnik.
Leibeigenſchaft *f.* last na osébo, nevóljništvo.
leiben živéti; ſich — redíti se, debelíti se.
Leibesbeſchaffenheit, Leibesconſtitution *f.* telésna sestáva, telésnost, živòt.
Leibesbewegung *f.* telésno gíbanje, telésno krétanje; izprehòd.
Leibesbürde *f.* telésni sad.
Leibeserbe *m.* rodni dedič.
Leibesfarbe *f.* polt (-i).
Leibesfrucht *f.* spočétek, telésni plod; ſie iſt von der — entbunden povíla je.
Leibesgeſtalt *f.* postáva, rast (-i), stas.
Leibeshöhle *f.* telésna duplína.
Leibeskraft *f.* telésna moč (-i); aus — na vso moč, na vse pretége, — kriplje.
Leibespflege *f.* oskŕba živóta, negovánje živóta.
Leibesſorge *f.* skrb za teló.
Leibesſtrafe *f.* kazën (-i) na telésu, telésna kazën.
Leibesübung *f.* telovádba.
Leibgarde *f.* telésna straža.
Leibgardiſt *m.* telésni stražnik.
Leibgedinge *n.* dosmŕtni pridŕžek, — užítek.
Leibgurt *m.* pas, pasíca, opasíca.
leibhaft, leibhaftig živ, telésen, utelésen; pravi, právcati, pràv sam.
Leibjäger *m.* telésni lovec.
leiblich telésen, živótен; (wahrhaft) pristèn, roděn, pravi, lastèn; —er Bruder rodni bràt; (fleiſchlich) mesén, poltèn.
leiblos brezteléšen.
Leibpacht *f.* dosmŕtni najèm.
Leibrente *f.* dosmŕtni prihódek.
Leibrock *m.* jopič, jópica; rokávci *pl.*, opléček; spodnje krílo.
Leibſchaden *m.* kila, vréd; — habend kilav; — bekommen prevréditi se, prevzdígniti se.
Leibſchüſſel *f.* potrebnjáča.
Leibſtuhl *m.* ponóčni stolec, sobni potrebnják, zahodnják.
Leibwache *f.* telésna straža.
Leibwäſche *f.* prtenína, živótno perílo.
Leibweh *n.* bolečína v trebúhu, ščípanje v trebúhu; ich habe — trebuh me bolí, v trebúhu me ščíplje.
Leibzwang *m.* zapŕtje, zapéka.
Leiche *f.* mrlič, mrtvec, umŕlec.
Leichenacker *m.* pokopališče, grobíšče.
leichenartig mrtváški.
Leichenbegängnis *n.* pogrèb, pogrébni izprevòd. [nik.
Leichenbegleiter *m.* pogrébec, pogrébLeichenbegleitung *f.* pogrébni izprevòd.
Leichenbeſchau *f.* oglèd mrliča, mrlíški oglèd.
Leichenbeſchauer *m.* mrlíški oglédnik.
Leichenbeſtattung *f.* pogrèb, pokòp.
leichenblaſs bled kakor mrlič.
Leichenfeier *f.* pogrébna svečánost, bilje *pl.*
Leichenfeld *n.* mrtvíšče.
Leichengeläute *n.* pogrébno zvonjénje.
Leichengepränge *n.* pogrébni sijáj.
Leichengeruch *m.* mrtváški duh.
Leichengerüſt *n.* mrtváški odër. [nica.
Leichenkammer *f.* mrtváščnica, mrlíščLeichenkoſten *pl.* pogrébni stróški *pl.*
Leichenmahl *n.* sedmína, pogrébščina, kármina, sedmínska pojédina.
Leichenöffnung *f.* razpáranje mrliča.

Digitized by Google

Leichenpafs *m.* mrliški popótni list, mrliška prehódnica.
Leichenpredigt *f.* pogrébni góvor.
Leichenraub *m.* rop, okrádba mrliča.
Leichenſchändung *f.* oskrúmba mrliča.
Leichenſchmaus *m.* ſ. Leichenmahl.
Leichenſtein *m.* nagróbni kamen, nagróbnik.
Leichenträger *m.* pogrébnik, pogrébec.
Leichentuch *n.* mrtváški prt, nalíčje.
Leichenverein *m.* pogrébno društvo.
Leichenwagen *m.* mrliški voz.
Leichenzug *m.* pogrébni izprevòd.
Leichnam *m.* mrlič, mrtvo truplo, mrtvec; *dem.* mrlíček.
leicht lahek, lehkótèn, legótèn, malotéžèn; *fig.* lahkomíseln, nestanovítèn, vetrast; — machen lájšati, lehkotíti; olájšati, zlájšati, polájšati; *impf.* o-, z-, polajševati; —er werden lehnéti (-néjem); zlájšati se, olehkotíti se.
leichten ſ. leicht machen.
leichterdings *adv.* lahkó, brez truda.
leichtfertig lahkomíseln, nepremíšljen, vétrnast, vétrast.
Leichtfertigkeit *f.* lahkomíselnost, nepremíšljenost, vétrnost.
leichtfingerig lahkih od. urnih prstov.
leichtflüchtig brzohlápèn.
leichtflüſſig brzotópèn, lahko raztópèn, lahko plavèk, brzotálèk. [nog.
leichtfüßig lahkonòg, urnih od. brzih
leichtgeflügelt lahkokrìl, urnokríl.
leichtgläubig lahkovérèn, radovérèn.
Leichtgläubigkeit *f.* lahkovérnost.
leichthin *adv.* na lahko, povŕšno.
Leichtigkeit, Leichtheit *f.* lahkóst, lehkóča, lehkóta, legóta.
leichtlebig lahkoživ.
leichtlich *adv.* lahkó, zláhkoma.
Leichtſinn *m.* lahkomíselnost, lahkomíslije, nepremíšljenost, vetrenjáštvo.
leichtſinnig lahkomíseln.
leichtweg *adv.* povŕhoma.
leid *adv.* žal, milo,ináko; eš ift mir — žal mi je; — ſein um etwaš míliti se, žal biti (je) komu za kaj; eš ift mir nicht — um die Mühe ni mi žal truda; eš ift mir — um ihn žal mi je njega, zanj, smili se mi.
Leid *n.* žal (-i), žálica, žálost, toga; (Übel) zlo, hudó; (Elend) nadlóga, reva, težáva, beda; ein — zufügen komú kaj žálega prizadéti (-dénem), *impf.* prizadévati; krivíco storíti, *impf.* délati; niemandem zu Liebe od. zu Leide brez prijáznosti ali sovráštva do koga; ein — anthun žáliti; razžáliti, *impf.* razžaljevati; — tragen žalovati.
leiden trpéti; pretrpéti, prestáti (-stojím), prenésti (-nésem), prebíti (-bóm, -bíjem); *impf.* prestájati, prenášati; (frank ſein) bolovati, boléhati; (erlauben) dopustíti, dovóliti; er kann ihn nicht — ne more ga trpéti, ne more ga glédati; Hunger — strádati. lákoto trpéti; Schaden — škodo trpéti. na izgúbi biti (sem).
Leiden *n.* trpljénje; (Schmerz) bolečína; (Trauer) žálost; mit einem — behaftet nadlóžèn.
leidend trpéč, trpèn; (kränklich) bolêhèn, betéžèn; —e Form trpni položáj, trpna oblíka.
Leidende *m.* trpín, trpínec; *f.* trpínka.
Leidenſchaft *f.* strast (-i); (Begierde) pohòt, pohlèp; mit — strastno.
leidenſchaftlich strastèn.
Leidenſchaftlichkeit *f.* strastnost.
leidenſchaftslos brezstrástèn, nestrástèn, brez strasti.
Leidensgefährte *m.* sotrpín. [vo).
Leidensgeſchichte *f.* trpljénje (Kristo-
Leidenskelch *m.* kelih trpljénja.
Leidenstag *m.* dan (dneva) trpljénja.
Leidenswoche *f.* Véliki teden.
leidentlich trpéč, trpèn.
leider *interj.* žalibog! na žalost! — Gottes Bogú bodi potóženo!
Leider *m.* ſ. Leidende.
leidig mrzèk, neblág, nemíl; zlovéstèn; žálostèn.
leidlich znosèn, strpèn.
Leidtragen *n.* žalovánje, žalóba.
leidtragend žalujóč.
Leidweſen *n.* žalost, žal (-i), žalovánje, žalóba.
Leier *f.* lira; (Drehorgel) lajna, lajne *pl.*, golídra, órglice *pl.*; dieſelbe alte — stara pesèm (-i); immer bei einer — bleiben zmerom eno gnati (ženem) od. tróbiti od. gosti (godem).
Leierer *m.* lájnar, golidráč.
leierförmig lirast.

Digitized by Google

Leiermann *m.* s. Leierer.
leiern lájnati, golidráti; *fig.* gosti (godem).
Leierschwanz *m.* lirorépěc.
Leihamt *n.* posojílni uràd.
Leihanstalt *f.* posojílnica. [ca.
Leihbibliothek *f.* posojeválna knjížni-
leihen *tr.* posóditi, na pósodo dati (dam), v zajěm dati, izposóditi; *impf.* posójati, posojevati, na pósodo dajáti; (entleihen) na pósodo vzeti (vzamem), izposóditi si; *impf.* na pósodo jemáti (jémljem), izposójati si, izposojevati si.
Leiher *m.* posodník, posojevávěc; =in *f.* posodníca, posojevávka.
Leihvertrag *m.* posódbena pogódba.
leihweise *adv.* na pósodo, v zajěm.
Leikauf *m.* likof; nadávěk.
Leilach, Leilaken *n.* prestirálo (pósteljno). [lepěk.
Leim *m.* klej, (lim); (Vogel—) lep,
leimen klejíti, kléjati, lepíti; sklejíti, zlepíti.
leimicht klejast.
leimig klejev, klejàt.
Leimkraut *n.* lépnica.
Leimküche *f.* kléjnica.
Leimleder *n.* mezdra, mezdrovína.
Leimmistel *f.* oméla.
Leimruthe *f.* límanica, lepna šíbica.
Leimsieder *m.* klejár. [kleja.
Leimsiederei *f.* klejárnica, varilnica
Leimspindel *f.* s. Leimruthe.
Leimstoff *m.* klejevína.
Leimwasser *n.* kléjeva voda.
Leimzucker *m.* klejev slaj.
Lein *m.* lan (-a, -ú); (Winter—) ozíměc; (Sommer—) jarěc; (Spät—) jesénščak; — rösten lan godíti, lan mladíti, lan rosíti.
Leinacker *m.* laníšče.
Leinbau *m.* setěv lanú.
Leindotter *m.* ričěk (ridžěk); **Leindotter-** ričkov.
Leine *f.* konópěc, vrv (-í), vože.
leinen lanén; (aus Leinwand) platnén, prtén.
Leinen, Linnen *n.* platno.
Leinengarn *n.* lanéna preja.
Leinenstich *m.* tkalni vbòd.
Leinkraut *n.* madrónščica, lázica, žabri *pl.*
Leinkuchen *m.* lanéni kravájci *pl.*
Leinöl *n.* lanéno olje.
Leinpfad *m.* steza vlačílnica, stegne *f. pl.* (Treppelweg).
Leinsame *m.* lanéno seme (-na).
Leintuch *n.* ruha, ponjáva, prestirálo.
Leinwand *f.* platno; grobe — hodník, hodnína; feine — pražnje platno; mittelfeine — ahlánčno platno; sehr feine — tenčíca. [belež.
Leinwandbleiche *f.* belílo za platno;
leinwanden platnén, prtén.
Leinwandhandel *m.* platnárstvo, kupčija s platnom; den — betreiben platnáriti.
Leinwandhändler *m.* platnár, platničar, trgóvěc s platnom.
Leinwandhosen *pl.* prteníce, prténe hlače *pl.* [na.
Leinwäsche *f.* platnéno perílo, prtení-
Leinweber *m.* tkalěc.
Leinzeug *n.* lanéna —, platnéna roba, prtenína.
leise tih, tihótěn; lahěn, lagán, rahěl; ein —s Gehör haben teněk —, doběr —, ostěr sluh iméti (imám), tenkó slíšati (slišim); *adv.* tiho, natíhoma, potíhoma, lahno, rahlo.
Leiste *f.* skoba, spojka, letva, latva; (am Körper) dimlje *pl.*; (Einfassung) obróběk.
leisten vršiti, číniti, délati; storíti; eine Arbeit — opráviti, storíti, dodélati; *impf.* oprávljati, délati; Bürgschaft od. Gewähr — pórok biti (sem), porokovati, jámčiti; poróštvo dati; Dienste — slúžiti, streči (strežem); den Eid — priséči (-séžem), *impf.* priségati; Folge — slúšati, ubógati; Genugthuung — zadostíti, *impf.* zadóščati; Hilfe — pomóči (-mórem), pomágati; Huldigung — poklóniti se; seine Pflicht — svojo dolžnóst storíti, izpólniti, opráviti; *impf.* izpolnjevati, oprávljati; Robot — rabótati, rabóto (tlako) délati, na rabóto (tlako) hóditi, tlačániti; Widerstand — upréti (-prèm) se, ustáviti se; *impf.* upirati se, protíviti se, ustávljati se; eine Zahlung — pláčati, popláčati, poravnáti; *impf.* plačevati.
Leisten *m.* kopíto; *dem.* kopítce.

Digitized by Google

Leiſtenband *n.* dímeljska vez (-i).
Leiſtenbruch *m.* dímeljna kila, kila v dimljah.
Leiſtengegend *f.* dimlje *pl.*
Leiſtenſchneider *m.* kopítar.
Leiſtung *f.* opráva, storítèv, dovŕšba, dajátèv, izpolnítèv, učínèk, delo; uspévèk; (Abgabe) dávščina, izplačílo.
Leiſtungseinheit *f.* enóta učínka, enóta storítve.
leiſtungsfähig zmožèn kaj storíti.
Leiſtungsfähigkeit *f.* zmožnost kaj storíti; storílna sposóbnost.
Leiſtungsperiode *f.* doba opráviljanja.
Leiſtungspflicht *f.* dolžnóst kaj opráviti, izpolnílna dolžnost.
Leitarm *m.* vójnica.
Leitartikel *m.* uvódni članèk.
Leitband *n.* povódèc.
Leitbarkeit *f.* (der Wärme) vodljívost.
Leitcurve *f.* (krivúlja) vodívka. [(-i).
Leite *f.* (Gegend) brežína, breg, rebèr
leiten vóditi, vesti (vedem), prevájati; (führen) péljati (peljem); privésti, pripéljati; (weiſen) napótiti, odpráviti; (lenken) ravnáti, obráčati, vládati; (ein Geſchäft) oskrbovati, upráviljati; auf den rechten Weg — na pravo pot pripéljati. obŕniti, napótiti; (das Waſſer) napéljati, razpéljati; *impf.* napeljevati, razpeljevati.
leitend vodèč, vodílen, vodèn; der —e Faden nit (-i) vodníca.
Leiter *m.* voditelj, vodja, vodník; prevódnik; napeljevávec.
Leiter *f.* lestva, léstvica; (einarmig) laza.
Leiterbaum *m.* léstvenik.
Leiterin *f.* voditeljica, vodnica.
Leiterſprosse *f.* klín, špriklja.
Leiterwagen *m.* léstveni voz, voz z léstvami, (lójtrnice *pl.*).
Leitfaden *m.* vodílo, navodílo, navòd, napótèk; nit (-i) vodníca.
leitfähig prevodljìv.
Leitfähigkeit *f.* prevodljívost.
Leitgraben *m.* jarèk, zdrážnica. [cem.
Leithammel *m.* zvončár, ovèn z zvon-
Leitlinie *f.* črta vodnica.
Leitmann *m.* (bei der Feuerwehr) voditelj, vodèc, vojarín.
Leitſeil *n.* vajet, vaje *pl.*, vojka, vójnica; (Halfter) povódèc.
Leitſtange *f.* krmílni drog.
Leitſtern *m.* zvezda vodníca.
Leitſtrahl *m.* (črta) prevódnica.
Leitung *f.* vodítèv, vodba, vodstvo: upráva; napeljevánje, napeljáva: *(phys.)* prevòd, tokovòd.
Leitungsdraht *m.* prevódna žica, žica vodníca.
Leitungsfähigkeit *f.* vodljívost.
Leitungsregel *f.* vodilo, ravnílo.
Leitungsvermögen *n.* prevodljívost.
Leitungswiderſtand *m.* vodílni upòr, upòr prevódu.
Leitwerk *n.* vodílna —, odvajálna upráva.
Leitzaum *m.* uzda.
Lemming *m.* leming, postrúšnik.
Lende *f.* ledje; kolk, bedro.
Lendenarterie *f.* lédvena odvódnica.
Lendenbraten *m.* lédvena pečénka, poledvíca, riba.
Lendengegend *f.* oblédje, ledje; (äußere) bedra *pl.* [jih.
lendenlahm izkólčen, polómljen v led-
Lendenmuskel *m.* lédvena míšica.
Lendenwirbel *m.* lédveno vretènce.
lenkbar okretljìv, vodljìv, vodèn.
Lenkbarkeit *f.* okretljívost.
lenken vóditi, ravnáti, krmíti, obráčati, vládati, nagíbati (-gíbljem); obŕniti, nágniti, nakréniti; (Schiff) krmíti, krmáriti, strúmljati; zakrmíti.
Lenker *m.* voditelj, vodník, vladávec; krmár; =in *f.* voditeljica, vodnica.
lenkſam okretljìv, vodljìv, vodèn: poslúšen; voljen.
Lenkſamkeit *f.* okretljívost, vodljívost; poslúšnost; voljnost.
Lenkſcheit *m.* polza, rédnik.
Lenkzaum *m.* brzda, uzda; den — anlegen obrzdáti, zauzdáti.
Lenz *m.* pomlád (-i), spomlád (-i). vigred (-i), mladolétje.
Lenzjalter *n.* mladóst, mladóstnost.
lenzen kopnéti; razcvétati se; razcvésti (-cvetèm) se; eš lenzt pomlád se bliža, pomlád prihája.
Lenzmonat *m.* j. März.
Lerche *f.* škrjánec, skrljec; (lávdica. lévica); **Lerchen-** škrjáněji, škrjánski.

Digitized by Google

Lerchenfalk *m.* skobec.
Lerchenſtrich *m.* škrjánčji lèt; lov (-í) na škrjánce.
Lernbegier, =begierde *f.* ukažéljnost.
lernbegierig ukažéljen.
Lerneifer *m.* vnétost —, goréčnost v učénju, vnema za učénje.
lernen učíti se; naučíti se; auswendig — naizúst ob. na pamet se učíti.
Lernen *n.* učénje, uk.
Lernfreiheit *f.* svobóda učénja.
lernſcheu ukomfzen.
Lesart *f.* (razno) besedílo.
lesbar bralen, čitén.
Leſe *f.* bira, bratév, branje; (Wein—) trgátev, bratév, berba, (bendíma); (das Geleſene) nabírek, nabíra, zbrav (-í).
Leſeart *f.* načín čítanja, — branja.
Leſebrett *n.* (am Webſtuhl) snoválnica.
Leſebuch *n.* čítanka, berílo.
Leſehalle *f.* čitálnica, brálnica.
Leſekreis *m.* čitáteljstvo.
Leſeluſt *f.* veselje do branja.
leſen brati (berem), čítati; prebráti, prečítati; (jammeln) brati (berem); nabráti, skupíti; *impf.* nabírati, zbírati, skúpljati; Wein — trgati, brati; obtrgati, obráti; *impf.* obtrgovati, obírati; (reinigen) čístiti, trébiti; Ähren — pábrkovati, lávkati, klasjé pobírati.
Leſen *n.* branje, čítanje.
leſenswert branja —, čítanja vreden.
Leſeprobe *f.* poskús čítanja, čítanje za poskús.
Leſepublicum *n.* čitátelji *pl.*, bravci *pl.*, čitáteljstvo.
Leſer *m.* čitátelj, bravec; (Sammler) pobiráč, nabirátelj, beráč; =in *f.* čitáteljica, bravka; (Sammlerin) pobíravka, nabirátelјica, beračica.
leſerlich bralen, čitálen, čitén.
Leſeſaal *m.* bralna soba, čitálnica, brálnica.
Leſeſtück *n.* berílo.
Leſeverein *m.* bralno društvo, čitálniško društvo.
Leſewelt *f.* ſ. Leſepublicum. [branja.
Leſezeit *f.* bratév, branje, trgátev, čas
Leſezimmer *n.* ſ. Leſeſaal.
Lethargie *f.* mrtvica, mrtvíčnost, mrtvílo, drémež; mit — behaftet mrtvíčen.
Letten *m.* brna; ſ. Lehm.
Letter *f.* črka, pisménka, písme (-éna).
Letternmetall *n.* pismenovína.
lettigt, lettig ſ. lehmicht, lehmig.
Leze *f.* okrépa, poživék; zabáva; (Abſchied) odhódnja, razhódnja.
leben krepčáti, krepíti; okrepčáti. okrepíti, poživíti; *impf.* okrepčávati, poživljati; veselíti; razveselíti; ſich — slovíti se; poslovíti se; *impf.* poslávljati se.
letzt poslédnji, zadnji, skrajnji; zum letztenmale poslédnjikrat, zádnjikrat, zadnjič, poslédnjič; zu guter — nazádnje, najposléj, napósled, končno; in den letzten Zügen liegen umírati, mreti (mrèm), sklépati; daß letzte Gericht sodnji dan (dneva); die letzte Ölung sveto olje.
letztens *adv.* zadnjič; (jüngſt) óni dan, ondan, nedávno, ónkrat; slednjič, poslédnjič, končno. [něc.
Letztgeborene *m.* mezínec, zadnjerojé-
letzthin *adv.* ſ. letztens (jüngſt).
letztjährig lanski, lánskega leta, preteklega leta. [minúl.
letztverfloſſen ravno pretékel, ravno
letztwillig *adv.* po poslédnji volji; —e Verfügung odrédba poslédnje volje, poslédnja volja.
Leu *m.* ſ. Löwe.
Leuchte *f.* svetílo, svetílnica.
leuchten svétiti; posvétiti; (v. Augen) sijáti (sijem), plamíkati, svétiti se; (v. d. Sonne, d. Monde) sijáti (sijem), svétiti; (v. Sternen) svétiti se, žaréti, migljáti, igráti, leskетáti (-ám, -éčem) se; (ſchwach) brléti, mrléti; das Meer leuchtet morje se svetlíka; daß Wetter leuchtet bliska se, plamíka, drníce igrájo. [rèč.
leuchtend svetèl; svetéč, migljajóč, ža-
Leuchter *m.* svéčnik, svetílnik; (Perſon) svetívec; =in *f.* svetívka.
Leuchtgas *n.* svečávni —, svetílni plin.
Leuchtkäfer *m.* kresnica, svetlica, ivánjščica, blískalica (búskalica).
Leuchtkraft *f.* svetljívost, svetílnost.
Leuchtmaterial *n.* svetílo, svečáva.
Leuchtſpan *m.* treskà, trskà.
Leuchtſtein *m.* samosíj.
Leuchtthurm *m.* stolp svetílnik, maják.

Digitized by Google

leugbar tajílěn, tajiv.

leugnen tajíti, níkati; utajíti, zaníkati; *impf.* u-, pritajevati, zanikovati; (anfechten) izpodbíjati, pobíjati.

Leugnen *n.* tajítěv, tajba.

Leugner *m.* tajívěc, tajěc; Gottes— bogotájěc; =in *f.* tajívka, tajica; Gottes— bogotájka.

Leugnung *f.* ſ. Leugnen.

Leumund *m.* glas, imé (-na) pri ljudéh; der gute — dobro imé; der böſe — slabo imé. [su.

Leumundszeugnis *n.* izpričeválo o glas-

Leute *pl.* ljudjé *pl.*; *coll.* ljud, ljudstvo, svet.

leuteſcheu odljúděn; (v. Vieh) bezljiv, bezíkav.

Leuteſcheu *f.* odljúdnost; (v. Vieh) bezljivost, bezíkavost.

leutſelig priljúděn, vljúděn, družen, družljiv.

Leutſeligkeit *f.* priljúdnost, vljúdnost, družnost, družljívost.

Levante *f.* jútrovo, vzhòd; Mala Azija.

Levit *m.* levít.

Levitenkleid *n.* dalmátika, slúžnica.

Levkoje *f.* šebój.

lexikaliſch slovárski.

Lexikograph *m.* slovárnik, slovárščak, slovarjepísec, slovnikár. [pisje.

Lexikographie *f.* slovárstvo, slovarje-

Lexikon *n.* slovár, slovnik, besednják.

Libelle *f.* kačji pastír; ſ. Waſſerwage.

liberal (freiſinnig) svobodnomíseln, svobodoljúben, svobodnjáški, liberálen; ſ. freigebig.

Liberalismus *m.* svobodnomíselnost, svobodnjáštvo, liberalízem.

Liberalität *f.* ſ. Freigebigkeit.

Licenz *f.* dopustílo, dovolílo, pravíca; poetiſche — pésniška prostóst.

Licenzgebür *f.* dopustnína.

licenziert dopuščèn.

Licenzierungscommiſſion *f.* dopustílna komisíja. [list.

Licenzſchein *m.* dopústnica, dopustílni

licht svetél, svetlóběn; (v. Verſtande) bistěr, jasen; —er Zwiſchenraum izpreúmljaj, jasni trenótek; —e Augenblicke ob. Zwiſchenzeiten jasna trenótja, jasni preslédki; —er Tag beli dan (dneva); es wird — svita se, dani se, svetlí se, prizárja; im Lichten v notranji odprtíni, v svetlóbni odprtíni.

Licht *n.* (eines brennenden Körpers) luč (-i); svetlóba, svetlóst, svetlína; (eines leuchtenden Körpers) svetilo, svečáva; *dem.* luča, lučka; jemandem im —e ſtehen zaslánjati komu, zaslépljati; jemanden hinterš — führen prevàriti koga, trápiti koga; jetzt erſt geht ihm ein — auf zdaj šele se mu je posvetílo v glavi; zdaj šele se je zavédel; bei anbrechendem —e ob svitu, ob zarji, ko dan napóči.

Lichtbild *n.* svetlopis.

Lichte *f.* svetlína, svetlóba, sij.

lichtempfindlich občutljìv za svetlóbo, svetločútěn.

lichten svetliti; razsvetlíti, razsvétiti; *impf.* razsvetljevati, razsvečevati; (den Wald) réditi, rédčiti; prerédčiti, izrédčiti, pretrébiti, iztrébiti; den Anker — sidro vzdígniti, odríniti; (das Schiff) raztovoríti; ſich — jasníti se, brísati (briše) se, svetlíti se, vedríti se; ujasníti se, izjasníti se, ubrísati se, razsvetlíti se, izvedríti se; gelichtete Stelle im Walde jasa.

Lichtenbreite *f.* širína svetlóbe.

Lichtentwicklung *f.* razvòj svetlóbe, razvítek svetlóbe. [noma.

lichterloh *adv.* s plamènom, plamélichtfrei brez luči.

Lichtfreund *m.* prijátelj svetlóbe.

Lichtfuchs *m.* ridžan, ridžek.

Lichtfunken *m.* iskra, iskrica.

lichtgelb svetlorumèn.

Lichtgießer *m.* svéčar.

Lichtgießerei *f.* svéčarstvo; — betreiben svečáriti.

Lichtglanz *m.* lèsk, blesk, svit, sij.

Lichthof *m.* dvoríšče z vrhno svetlóbo.

Lichtholz *n.* lučnik, les za luč, les za trské, lučevína.

Lichtkreis *m.* svetlóbni krog.

Lichtlehre *f.* nauk o svetlóbi.

Lichtmaſſe *f.* mnoštvo svetlóbe.

Lichtmeer *n.* neizmérna svetlóba, morje svetlóbe.

Lichtmeſſe *f.* svéčnica.

Lichtmeſſer *m.* svetlomèr.

Lichtmeſskerze *f.* svéčnična voščenica, — voščénka.

Digitized by Google

Lichtmeſſung *f.* mérjenje svetlóbe, svetlomérje.
Lichtmeteor *n.* svetlóbni meteór.
Lichtnelke *f.* lučica.
Lichtöffnung *f.* odprtína za svetlóbo.
Lichtputze *f.*, **Lichtſchere** *f.* usekálnik, utrinjáč, utrinjálo, ščipec.
Lichtputzer *m.* utrínjavec.
lichtreich presvétel, poln svetlóbe.
Lichtreich *n.* kraljéstvo svetlóbe.
Lichtſchein *m.* sij, svit, žar.
lichtſcheu bojéč se svetlóbe; potúhnjen, poníglav.
Lichtſchirm *m.* sénčnik, senčílo.
Lichtſchnuppe *f.* utríněk, žarín; *coll.* žarínje; es fiel eine — zvezda se je utrnila od. potočíla.
Lichtſeite *f.* svetla stran (-í).
Lichtſpan *m.* trskà, treskà.
Lichtſtärke *f.* jákost svetlóbe, svetlóbna jakost.
Lichtſtoff *m.* svetívo, svetlovína.
Lichtſtrahl *m.* žarék, žar; trak.
Lichtträger *m.* svetivéc, svetlonóšec.
Lichtungsbreite *f.* svetlóbna širína.
Lichtwandlung *f.* mena svetlóbe.
Lichtwelle *f.* svetlóbni val.
Lichtzieher *m.* svéčar.
licitando *adv.* po dražbi, po licitáciji.
Licitant *m.* drážbenik.
Licitation *f.* dražba, licitácija; **Licitations-** drážbeni; **=erlös** *m.* drážbeno izkupílo; **=protokoll** *n.* drážbeni zapísnik; **=weg** *m.* drážbeni pot; im —e etwas verkaufen od. an ſich bringen drážbenim potom kaj prodáti ali kúpiti.
licitieren po dražbi prodáti, *impf.* prodájati; (kaufen) po dražbi kúpiti, *impf.* kupovati; licitirati.
lieb ljub, mil, drag; prijétən, ljubezniv; — haben ljúbiti, ràd iméti (imám); — gewinnen vzljúbiti, priljúbiti si; — gewonnen werden prikúpiti se, priljúbiti se; — werden omiléti, omíliti se; jmdm. etw. zuliebe thun komu ljubáv storíti; ich möchte lieber jaz bi rajši; den ganzen —en Tag ves ljubi dan (dneva), ves božji dan; du lieber Gott o moj Bog, mili Bog!
liebäugeln zaljúbljeno glédati, spogledovati se, z očmi se lovíti, namigovati se.
Liebchen *n.* míljenica, míljenka, ljuba, ljúbica; mein — mílica moja, dúšica moja, srce moje; (männl.) miljenec, ljubček, milček.
Liebden, Euer — Vaša ljúbeznost.
Liebe *f.* ljubézən (-i), ljubáv (-i); *fig.* veselje, radost; in Liebe entbrennen vzljúbiti, zaljúbiti se, ljubézni vneti (vnámem) se.
liebeathmend v ljubézni živéč, za ljubézən živéč.
Liebegefühl *n.* čut ljubézni.
liebeglühend ljubézni goréč.
liebeleer brez ljubézni.
Liebelei *f.* ljubkovanje, ljubovánje, dragovánje, milkovánje. [vati.
liebeln ljubkovati, dragovati, milko-
liebelos brez ljubézni.
lieben ljúbiti, rad iméti (imám).
Lieben *n.* ljúbljenje, ljubézən (-i).
liebenswürdig ljubezniv.
Liebenswürdigkeit *f.* ljubeznívost.
Liebesapfel *m.* rajsko jábolko, paradížnica.
Liebesband *n.* vez (-í) ljubézni, ljubávna vez.
Liebesbeweis *m.* dokàz ljubézni, ljubávni dokàz.
Liebesblick *m.* ljubézenski poglèd, zaljúbljeni poglèd.
Liebesbrief *m.* ljubávno pismo.
Liebesdienſt *m.* ljubáv (-i), uslúga.
Liebeserklärung *f.* ljubávna izjáva; jmdm. eine — machen svojo ljubézən izjáviti, svoje srce odkríti (-kríjem).
Liebesflamme *f.* goréča ljubézən (-i), plam ljubézni.
Liebesgedicht *n.* ljubávna pesém (-i), zaljúbljena pesém.
Liebesgott *m.* bog ljubézni; Lelj; (b. d. Römern) Kupido, Amor.
Liebesgöttin *f.* bogínja ljubézni; Lada; (bei den Römern) Vénera.
Liebeshandel *m.* ljubovánje, ljubávna spletka.
Liebesluſt *f.* ljubávna slast (-i), ljubávno razkóšje.
Liebesmahl *n.* brátovska miza, ljubéznica; das — Chriſti poslédnja večérja.
Liebesnarr *m.* zatelebánec, zaljúbljeni bedák.
Liebesopfer *n.* žrtév ljubávi.

Digitized by Google

Liebespaar *n.* ljubávna dvojíca. zaljúbljenca *dual.*

Liebespfand *n.* zastáva ljubézni; ljubávna zastáva. jamstvo ljubávi.

Liebestrank *m.* ljubávni napítěk. ljubávni popivěk.

Liebesverhältnis *n.* ljubávno razmérje. ljubávno znánje. ljubézen (-i).

Liebeswerk *n.* ljubávno delo. ljudomilo delo; bogoljúbno delo.

Liebeszeichen *n.* známenje —, znak ljubezni.

liebevoll ljubezniv. mil, ljubézni poln.

Liebhaber *m.* ljubóvnik, ljubíměc; ljubítelj; =ei *f.* ljubíteljstvo; posébno veselje; =in *f.* ljubóvnica, ljúbica; ljubiteljica.

Liebhaberrolle *f.* vlóga ljubóvnika.

liebkosen bóžati, dragovati, ljúbkati; pobóžati; (schmeicheln) dobríkati se, sladkáti se, láskati se.

Liebkoser *m.* ljúbkavěc; laskátelj, sladkáč.

Liebkosung *f.* ljúbkanje, bóžanje, dragovánje; láskanje, sladkánje.

lieblich ljubèk, mil, drážestěn; — klingend milozvòk.

Lieblichkeit *f.* ljubkost, milína, dražest (-i), ljúbeznost.

Liebling *m.* ljubčěk, ljúbljenčec, ljúbljenčěk. míljenčec, ljubíměc; **Lieblings**najljúbši, priljúbljeni.

Lieblingsessen *n.* najljúbša jed (-i).

Lieblingsvorstellung *f.* priljúbljena —, omiléla mísel (-i).

Lieblingswunsch *m.* najvéčja želja.

lieblos nemíl, nemilosrčěn, trdosrčěn.

Lieblosigkeit *f.* nemílost, nemilosrčnost, trdosrčnost.

liebreich ljubezniv, ljubézni poln, mil, ljudomil.

Liebreiz *m.* milína, milóta, milóba, mičnost, míkavnost, ljubkost, dražest (-i).

Liebschaft *f.* ljubézěn (-i); zaljúbljenost; ljubávno znanje.

Liebste *m.* u. *f.* j. Liebchen.

Liebstöckel *n.* lúštrek, luštek.

Lied *n.* pesěm (-i), pesěn (-i), pesma, popévka; *dem.* pésemca, pésmica; (Gesang) petje; spèv; ein — anstimmen zapéti (-pójem).

liedeln okrógle peti (pojem) od. pévati.

Liederbuch *n.* pesmarica, spévnik.

Liederdichter *m.* pesmár, zlagátelj pesmi.

liederlich zaníkarěn, nemárěn, len, lenóběn; malopríděn; (ausgelassen) razuzdán; — werden zanemáriti se; poléniti se; izpríditi se.

Liederliche *m.* zanikarnež, nemárnež, lenúh, lenè (-éta); malopríднež; razuzdánec; *f.* zanikarnica, nemárnica; malopríднica. (lajdra); razuzdánka.

Liederlichkeit *f.* zaníkarnost, nemárnost. lenóba; malopríднost; razuzdánost.

Liedersammlung *f.* pésemska zbirka. pesmarica.

Liedertafel *f.* pevsko društvo.

Liedlohn *m.* (Gesindelohn) zaslúžek, mezda, služábnikovo plačilo.

Lieferant *m.* dobavítelj, dobavljáč, zalagátelj.

liefern dobáviti, založiti; *impf.* dobávljati, zalágati; (sich) posláti (pošljem), *impf.* pošíljati; eine Arbeit — izgotóviti, dogotóviti, dodélati; *impf.* iz-, dogotávljati, dodelávati; (ab—) oddáti, izročíti, dostáviti; *impf.* oddájati, izročevati, dostávljati; eine Schlacht — udáriti se, sprijéti (sprimem) se s kom; *impf.* biti (bijem) se, bòj biti, bòj bojevati.

Lieferschein *m.* pošiljálni list, dobávnica.

Lieferung *f.* dobáva, zaláganje, dajátěv, pošiljátěv; (Heft) zvezék, sešítek.

Lieferungsbedingung *f.* dobávni pogòj.

Lieferungscontract *m.* dobávna pogódba, pogódba o zaláganju.

Lieferungsort *m.* dobavíšče, dobávno mestó; mesto pošiljátve.

Lieferungszeit *f.* dobávni čas, čàs odláje.

Liegegeld *n.* skladnína.

Liegehang *m. (turn.)* ležna vesa.

liegen léžati (ležím); (oft) polégati: (von Orten) státi (stojim), biti (sem); es liegt mir nichts daran nič ne maram za to, za to mí ni mar, ni mi za to; es liegt mir viel daran mnogo mi je do tega; an dir liegt es ti si kriv; na tebi je; es liegt bei ihm v njegóvi moči je; ein wenig — poléžati (poležím); — bleiben obléžati: — lassen

Digitized by Google

pustíti, *impf.* púščati; zugrunde — biti vzrók, biti podstáva.

Liegen *n.* lega, leža, ležánje.

liegend ležéč; —es Gut *ſ.* Liegenſchaft.

Liegenſchaft *f.* nepremíčno blagó, — poséstvo, nepremičnína.

Lieger *m.* ležúh, poležúh, polegáč.

Liegeſtütz *m. (turn.)* ležna opóra.

Lieſchgras *n. (Phleum pratense)* svinjski rep, pasji rep.

Lieutenant (Leutnant) *m.* poróčnik. (lájtnant).

Liga *f.* zveza.

Lignin *n.* *ſ.* Holzfaſer. [nit.

Lignit *m.* lesénasti rjavi premog, lig-

Ligufter *m.* (gemeiner Hartriegel, Rainweide) kosteníka, kostíka, psika, psíkovina, pasji les; **=ſchwärmer** *m.* kosteníčar, kosteníkov veščec.

lilafarbig lílast.

Lilie *f.* lílija, limbar; **Lilien-** lílijev, limbarjev.

lilienartig lílijast; —e Gewächſe (Schwertlilien) *pl.* perúnike *pl.*

Liliengewand *n.* belo oblačílo, lílijasto oblačílo.

Lilienöl *n.* límbarjevo olje.

lilienweiß bel kakor lílija. [ustju.

Liman *m.* liman, zaliv ob rečnem

Limitation *f.* omejítev, utesnítev; določítev.

limitativ mejílen, stesnjujóč.

limitieren mejíti, stesnjevati; omejíti, *impf.* omejevati; določíti.

Limitum *n.* (limitierter Preiš) določena cena, neprestópna cena.

Linde *f.* lipa; *dem.* lípica; **Linden-** lipov. [cvetje.

Lindenblüte *f.* lipov cvet; *coll.* lípovo

Lindenholz *n.* lipov les, lípovina.

Lindenwald *m.* lipov gozd, lípovje.

Linderer *m.* olajševátelj, polajševávec; tolažítelj, tešítelj.

Linderin *f.* olajševáteljica, polajševávka; tolažíteljica, tešíteljica.

lindern lájšati, lehkotíti, lehčáti; o-, po-, zlájšati, o-, po-, zlehkotíti, o-, po-, zlehčáti; *impf.* z-, polajševati, polehčevati; tešíti, tolážiti; hladíti; utolážiti, utéšiti; (das Licht) omehčávati; ſich — ponéhati, odléči (-lézem); *impf.* ponehovati, odlégati.

Linderung *f.* lajšáva, po-, zlajšáva, olájšba, polájšek, polajšílo, hladílo; utéha. [kón.

Lindwurm *m.* zmaj, zmij, pozòj, dra-

Lineal *n.* ravnílo, čŕtalo.

linealiſch črtálast, lineálen.

Lineamente *pl.* črte *pl.*, potéze *pl.*

Linearein heit *f.* lineárna —, dolgóstna ednica, enóta. [zína.

Linearge ſchwindigkeit *f.* enomérna br-

Linguiſt *m.* jezikoslóvec.

Linguiſtik *f.* jezikoslóvje.

linguiſtiſch jezikoslóvən.

Linie *f.* črta, potéza, línija; proga; (Zeile) vrsta, red (-i), redék; (Abſtammung) rod, koléno, vrsta; aufſteigende, abſteigende — navzgórnja —, navzdólnja vrsta, navzgórnje —, navzdólnje koléno; in gerader —, in der Seitenlinie (verwandt) v ravnem —, postránskem rodu; (milit.) línija, redna —, redóvna vojska. [ski.

Linienbienſt *m.* služba v redóvni voj-

linienförmig črtast, prógast.

Linienſchiff *n.* redóvna ladja.

Linientruppen *pl.* redna vojska, redóvna vojska.

linieren čŕtati; načŕtati.

link lev, levíčen; —e Hand levíca, leva roka; zur Linken na levíci.

linkerſeits *adv.* na levi; na levo.

Linkhand *m.* *ſ.* Linkhändige.

linkhändig levíčen.

Linkhändige *m.* levíčnik, levíčar; *f.* levíčnica.

linkiſch okórən, neokrétən, neróden, štórkljast.

links *adv.* na levo, v levo; na levi, na levíci.

linksſeitig lev, levostránski.

linksum *adv.* na levo, na levo okròg; linkśum! na levo kreni!

Linnen *n.* *ſ.* Leinwand.

linnen platnén, prtén.

Linnenzeug *n.* platnína, prtenína, platnéna —, prténa roba.

Linſe *f.* leča; *dem.* léčica; **Linſen-** leční, léčnat.

Linſenacker *m.* léčišče.

linſenförmig léčast.

Linſengericht *n.* kúhana leča. lečna jed (-i).

Digitized by Google

Linſenſtroh *n.* léčevina, lečna slama.
Linſenſuppe *f.* léčnata juha, juha z vkúhano lečo.
Lippe *f.* ústnica, ustna, ustno; **Lippenuſtni**, ustnat.
Lippenblüte *f.* ústnati cvet, — veněc.
lippenblütig ústnatega cveta.
Lippenblütler *m.* ústnatica.
Lippenlaut *m.* ústnik, ústničnik.
Liqueur (Likör) *m.* žganina, páljenka, likér.
liquid (flar erwieſen) izpričan, jasěn; (richtig geſtellt) ugotóvljen, v plačo dospěl, likvíděn.
Liquidant *m.* tožéči úpnik.
Liquidat *m.* tóženi dolžnik.
Liquidation *f.* ugotovítěv, ugotovílo, likvidácija; (Schuldenabzahlung) izplačílo dolgóv.
Liquidator *m.* ugotovítelj, likvidator.
liquidieren ugotóviti, likvidírati; *impf.* ugotávljati, ugotovljevati; (abzahlen) izpláčati dolg; eine Caſſe — blagájnico preglédati.
Liquidierung *f.* ugotóvba, ugotovljevánje; **Liquidierungs-** ugotovílni, likvidacíjski.
Liquidſtellung *f.* ſ. Liquidation.
Liſpel *m.* šepét.
Liſpeler *m.* šepetáč, šepetávec.
liſpeln šepetáti (-ám, -éčem); za-, pošepetáti; čebljáti; (ſäuſeln) šumljáti, šumotljáti, šušljáti, žuboríti.
Liſt *f.* lèst (-i), zvijáča, prevára, kovárstvo, lokávstvo, lokávščina, prekánjenost. [izkàz.
Liſte *f.* imeník, zaznámek, zapísek,
liſtig lokáv, prekánjen, zvit, zavít, zvijáčen, zvitorèp, kovárən, lestěn, premetèn, pretkán.
Liſtige *m.* zvijáčnik, kovárnik, zvitorépec, zviti ptič; *f.* zvijáčnica, kovárnica.
Litanei *f.* litaníje *pl.*
literariſch slóvstven, knjižévən, knjižən, literárən.
Literat *m.* knjížnik, slóvstvenik, pisátelj, literát.
Literatur *f.* slovstvo, knjižévnost, knjištvo, literatúra. [vína.
Literaturgeſchichte *f.* slóvstvena zgodo-
Literaturzeitung *f.* slóvstveni časnik.
Lithochromie *f.* barvotísk.
Lithograph *m.* kamenopísec, kamenotiskár, litograf.
Lithographie *f.* kamenopìs, kamenotìsk, litografíja; (Anſtalt) kamenotiskárnica.
lithographiſch kamenopisən, kamenotískověn, litográfski.
Lithophag *m.* kamenojédec.
Lithophyten *pl.* okameníele rastlíne *pl.*
Litorale *n.* primórje, primórsko (-ega).
Liturgie *f.* cerkvéni obrédi *pl.*, liturgíja; (Gottesdienſt) služba božja.
Liturgik *f.* obredoslóvje, litúrgika.
liturgiſch obrédən, obredoslóvən, litúrgičən.
Litze *f.* prámen, strémen, plet.
Livree *f.* livréja, služábniška oprava.
Lob *n.* hvala, pohvála; (Ruhm) slava, čast (-í), díka; übertriebenes — prehvála.
lobbegierig hvaležéljen.
loben hváliti; pohváliti; (preiſen) slavíti, veličati; poslavíti, poveličati; *impf.* preslávljati, poveličevati, povzdigovati.
lobenswert, lobenswürdig hvalən, hvalevréden, častivréden.
Lober *m.* hvalítelj, hvalívec; =in *f.* hvalíteljica, hvalívka.
Lobeserhebung *f.* hvalítěv, hváljenje, povzdigovánje, poveličevánje.
Lobgeſang *m.* hvalospèv, slavospèv.
lobgierig hvaležéljen, — lákoměn.
Lobhudelei *f.* hvalísanje, prevelika ob. nezaslúžena hvala.
lobhudeln hvalísati.
Lobhudler *m.* hvalísavec, hvalísar, hvalè (-éta).
löblich hvalən, hvalevréden; (als Titel) slavěn; hoch— preslávěn.
Löblichkeit *f.* hvalevrédnost, hvalnost.
Loblied *n.* hvalna pesém (-i), hválnica.
lobpreiſen slaviti, veličiti, veličati, dičiti.
Lobrede *f.* pohválni góvor, pohvála.
Lobredner *m.* pohválnik, hvalítelj.
lobreich hvalən, hvalovít.
Lobſänger *m.* hvalopévec.
Lobſchrift *f.* pohválnica, hvalopis.
lobſingen ſ. lobpreiſen. [lən.
local mestěn, krajěn, krájevěn, lokálocal *m.* mestnik, mestni sklòn.

Digitized by Google

Localarmenfonds *m.* krájevni ubóžni zaklàd. [sta.
Localaugenſchein *m.* oglèd na licu me-
Localbahn *f.* lokálna železnica.
Localcommiſſion *f.* krájevna komisíja.
Locale *n.* próstor, mestnost; lokál.
Localie *f.* lokalija, pódfara.
localiſieren porazmestíti; kraju primérno prirediti; (daß Feuer) omejíti.
Localiſierung *f.* porazmestílo; omejítêv; lokalizácija.
Localismus *m.* krajíca, okóličnica, lokalizêm. [list.
Localiſt *m.* duhóvni upravitelj, loka-
Localität *f.* mestnost, prostoríšče.
Localpolizei *f.* krájevna policíja.
Localpreis *m.* mestna ob. krajna cena.
Localumſtand *m.* krajna okólnost, — okóliščina.
Localverhältniſſe *pl.* krájevne razmére.
Localverkehr *m.* krájevni promèt.
Location *f.* razporédba, lokácija.
Loch *n.* luknja; votlína, jama, rupa; zijávka, brezno; (ſchlechte Wohnung) beznica, luknja; ein — machen izluknjáti, preluknjáti; ſich ein — in den Kopf ſchlagen glavo si prebíti (-bíjem).
Lochbaum *m.* mejník; ſ. Lachbaum.
Lochbeitel *m.* dolbílo.
Locheiſen *n.* rtáč.
löcheln lúknjičati, lúknjice délati, predírati; prelúknjičati, lúknjice narediti; gelöchelte Haſelnuß lúknjičasti —, píškavi lešnik.
lochen luknjáti, luknjo délati, vŕtati; iz-, preluknjáti, luknjo narediti, — izvŕtati; einen Baum — drevó izšúpiti, — izdólbsti (-dólbem).
löcherig lúknjast, lúknjičast, jamast, jámičast, rupast.
löchern preluknjáti, prebíti (-bíjem).
Löcherpilz *m.* lúknjičasta gliva.
Lochhauer *m.* prebijáč.
Lochſtein *m.* mejník.
Lochzirkel *m.* votlínsko šestílo.
Locke *f.* koder, vítica; *dem.* kódrc; (Lockſpeiſe) vaba, vada.
locken vábiti, mámiti; daß Haar — kodráti; skodráti; e. Kind — péstovati.
lockend vabèč, vabljiv, mamljiv.
Lockenhaar *n.* kódrasti lasjé, kodri *pl.*
lockenhaarig kodrolàs, vitolàs.
lockenreich kódrast, kódrav.
locker raheł, prhčk; (v. Eiſen) pleniv; (nicht ſtraff) ohlápen; (ſchütter) redčk; — es Erdreich rahla —, prhka —, sipka prst (-i), ráhlica; — machen rahlják; zrahljáti, prerahljáti; *fig.* lahkomíseln, razuzdán.
Locker *m.* vabívec, vabič, vabnik.
Lockerheit *f.* ráhlost, rahlóta, prhkóst; plenívost; ohlápnost, redkost; lahkomíselnost, razuzdánost.
Lockerin *f.* vabíca, vábnica; (Kindsmagd) péstunja.
lockern *tr.* rahljáti; z-, raz-, porahljáti; *intr.* (locker werden) odnéhati, popustíti; *impf.* odnehovati, popúščati; rahlíti se; zrahlíti se.
Lockmittel *n.* vabílo, mamílo, privába.
Lockſpeiſe *f.* vaba, vada.
Lockung *f.* vábljenje, vabílo, vaba.
Lockvogel *m.* vabník, zovník, zovíca.
Locomotiv *n.*, **-e** *f.* hlapón, parni voz, parovòz, samovòz, lokomotíva.
Lode *f.* capa; (am Baume) letni odrástek, letorást (-i), mladíka; kolénce; (jung. Laubholz) šibje, brstje, mladóvje.
Loden *m.* siróvo —, neváljano suknò, ráševina. [(-i).
Loderaſche *f.* přhavica, prhávka, prhál
lodern plapoláti, trpoléti, buhtéti, švígati, z zubljem goréti.
Löffel *m.* žlica; *dem.* žlíčica; (Haſenohr) zajčje uhó (ušésa).
Löffeleiſen *n.* žličasto dleto.
Löffelente *f.* žličarica.
Löffelgeſtell *n.* žličnik, žličnjak.
Löffelmacher *m.* žličar.
Löffelreiher *m.* žličarka, bela lopátka.
löffelweiſe *adv.* po žlici, po žlicah.
Logarithmentafel *f.* logaritmovnik.
logarithmieren logaritmovati.
logarithmiſch logaritemski.
Logarithmus *m.* logarítem.
Loge *f.* loža.
Logement *n.* ſ. Wohnung.
logieren ſ. wohnen.
Logik *f.* umoslóvje, lógika.
Logiker *m.* umoslóvec, lógik.
logiſch umoslóvèn, lógičèn. [grif.
Logogriph *m.* besédna zastávica, logo-
loh plameněč, plamtěč, z zubljem goréč, plapolàv.

Digitized by Google

Loh *f. m.* močevína, močvírje.
Lohbeize *f.* stroj s čreslom; (Grube) strójnica.
Lohbrühe *f.* čreslenica.
Lohe *f.* čreslo, čreslovína; (Flamme) zubélj, plámen.
lohen strójiti; s čreslom udélati, ustrójiti; ſ. lodern.
lohgar s čreslom strojen.
Lohgerber *m.* strojár, kóžar.
Lohgerberei *f.* strojárstvo; (Werkſtätte) strojárnica.
Lohmühle *f.* stopa za čreslo.
Lohn *m.* plačílo, povračílo; (der Verdienſt) zaslúžek; (Dienſtlohn) mezdà, plača; (Taglohn) dnina; (Fuhrlohn) voznína; **Lohn-** mezdni.
Lohnarbeit *f.* mezdno delo.
Lohnarbeiter *m.* namézdnik, najémnik, težák, dninar; **=in** *f.* najémnica, dninarica.
lohnen pláčati, popláčati, povŕniti; *impf.* plačevati, poplačevati, povráčati; es lohnt nicht davon zu ſprechen škoda besed; es lohnt nicht der Mühe ne izpláča se, ni truda vredno.
Lohnkutſcher *m.* najémni kočijáž, najémščak.
Lohnſtreitigkeit *f.* prepír zarádi mezde, mezdni spór.
Löhnung *f.* mezda, plačílo.
Löhnungstag *m.* mezdni —, plačílni dan (dneva).
Lohnverhältnis *n.* mezdno razmérje.
Lohnvertrag *m.* mezdna pogódba.
Lohrinde *f.* čréslo.
Lolch *m. (Lolium)* ljúljka.
Lorbeer *m.* lavoríka, lavor; **Lorbeer-** lavorikov, lávorjev.
lorbeerartig lavorikast.
Lorbeerblatt *n.* lavorikov list, lávorjevo peró (-ésa).
Lorbeere *f.* lavorikova jágoda.
Lorbeerholz *n.* lavorikovina.
Lorbeerkirſche *f. (Prunus laurocerasus)* lavorikasta črešnja.
Lorbeerkranz *m.* lávorjev veneč.
Lorbeeröl *n.* lavorikovo olje.
Lorchel *f.* smrček.
Lorgnette *f.* kukálo, lornjet.
los (loſe, loćer) raheł, voljèn; drobèč; —e Kryſtalle izlúščeni kristáli; (losgelaſſen) izpuščèn, oproščèn; er iſt — (von der Kette) iztŕgal se je, ušèl je; es iſt etwas — nekaj se je zgodílo, nekaj posébnega je; — ſein von etw. prost biti česa, odkrížati se česa; —e Blätter rahli listi, nesešiti listi; in Zuſetzgn. brez: ſorg— brezskrbèn, gewiſſen— brezvéstèn ɔc.
Los *n.* žreb, srečka; (Schickſal) usóda; vom —e beſchieden usójen, naménjen, umérjen; —e ziehen žrébati, srécкati.
losbinden odvézati (-vézem), odrésiti; *impf.* odvezovati, odrešévati.
losbrechen odlómiti, odkŕhniti; *impf.* odlámljati, odkrhovati.
losbrennen zažgáti (-žgèm), zapáliti; *impf.* zažígati; ein Gewehr — sprožiti, ustrelíti. [ljati.
losbringen odpráviti, *impf.* odprávlosbruch *m.* odlòm, odlómek, ulómek.
Löſch- gasílni.
Löſchanſtalt *f.* gasílna napráva.
Löſchbrand *m.* ogórek, opálek.
Löſche *f.* praška; die — abſtechen praško ogrébati.
löſchen *tr.* gasíti; pogasíti, ugasíti; *impf.* pogášati, pogaševati; den Durſt — žejo ugasíti, žejo utolažíti, odžéjati se; Eiſen — železo kalíti; (auslöſchen) izbrísati (-brišem), *impf.* izbrisovati; *intr.* gásniti, ugásniti; (eine Schiffsladung) raztovoríti ladjo, razkládati.
Löſcher *m.* gasívec, gasitelj; (Werkzeug) ſ. Löſchhorn.
Löſchgeräth *n.* gasílno oródje, — pripráva, gasíla *pl.* [silo.
Löſchhorn, Löſchhütchen *n.* gasílnik, ga-
Löſchmannſchaft *f.* gasívci *pl.*
Löſchmittel *n.* gasílo.
Löſchordnung *f.* gasílni red.
Löſchpapier *n.* pívnik.
Löſchplatz *m.* (für Schiffsladungen) raztovoríšče, razkladalíšče.
Löſchtrog *m.* koríto, kalník, čebrica.
Löſchung *f.* gasítev, gašénje; (Extabulation) izknjížba, knjížni izbris; von Waren — razkládanje blagá.
Löſchungsgeſuch *n.* prošnja za izbris, izbrísna prošnja.
Löſchwaſſer *n.* kalílnica; voda za gasítev.
Löſchwedel *m.* škropílo.

Digitized by Google

losdrehen odsúkati (-súčem), odviti (-víjem).

losdrücken sprožiti, *impf.* sproževati.

lose ſ. los; (leichtfertig) lahkomíseln, prešérn, nagajív; (liederlich) razuzdán, malopríden; — Worte umázane besédе; —š Geſchwätz kvante *pl.*; —š Maul grd jezik, gobéc; *fig.* opravljívec, obrekovávec; (weibl.) opravljivka, obrekovávka; er hat ein —š Maul rad jezikúje, jezíči, gobezdá, obžira.

Löſe- odkúpni, rešílni.

Löſegeld *n.* odkupnína.

löſen odvézati (-vézem), odrésiti, razrésiti, razvozláti; *impf.* odvezovati, odreševati, razreševati, razvozlávati; (loskaufen) odkúpiti, résiti; *impf.* odkupovati, reševati; (Aufgabe, Gleichung auflöſen) résiti, razrésiti; Zweifel — razrésiti —, pojasníti dvombe; (reſolvieren) drobíti; razdrobíti; *chem.* topíti; raztopíti, raztvoríti, razkrojíti; *impf.* raztápljati, raztvárjati; (im Feuer) talíti, topíti; raztalíti, raztopíti; (in einer Flüſſigkeit) razmóčiti, *impf.* razmákati; Geld — izkúpiti, iztržíti; eine Karte — vstópnico kúpiti; ein Räthſel — uganíti (-nem), *impf.* ugánjati; die Zunge — jezik razvézati (-vézem), jezik izpodrézati (-rézem); *impf.* jezik izpodrezovati.

loſen sréčkati, žrébati, kóckati.

Loſen *n.* sréčkanje, žrébanje. [kuga.

Löſerdürre *f.* devetogúbnica, govéja

losfeuern ustrelíti, sprožíti, razpáliti; *impf.* sproževati.

losgehen (v. Gewehr) sprožíti se; auf jemd. — napásti (-pádem) koga, lotíti se koga, zagnáti (-ženem) se vánj; (beginnen) začéti (-čnem) se, pričéti se; vnéti (vnámem) se.

Losgewinſt *m.* žrebni dobítek.

loshaſpeln odmotáti.

Loskauf *m.* odkúp; **Loskauf-** odkúpni.

loskaufen odkúpiti, résiti; *impf.* odkupovati, reševati; ſich — odkúpiti se.

Loskäufer *m.* odkupítelj.

Loskaufpreis *m.* odkupnína, rešnína.

losknüpfen odpéti (-pnem), odvozláti; *impf.* odpénjati, odvozlávati.

loskommen iíti (-idem), utéči (-čem); *impf.* uhájati, utékati; ſ. ſich losmachen.

loslaſſen izpustíti, oprostíti; *impf.* izpúščati, opráščati.

loslöſen ſich razvézati (-vézem) se, razvozláti se, odtŕgati se, odlepíti se, razpárati se. odkŕhniti se, sprožíti se; *impf.* prožíti se, kŕhati se; (die unverletzte Rinde von einem friſchen Zweige —) múzgati, můžiti.

losmachen oprostíti, osvobodíti, otéti, (-tmèm), rêšiti; *impf.* oproščévati, osvobájati, otímati, reševati; die Rinde vom Stamme — lúpiti, májiti, béliti; olúpiti, omájiti, obéliti; ſich — iznebíti se, odkrížati se, osvojíti se; *impf.* iznebívati se, odkrižévati se, osvájati se, osvojevati se.

Losreihe *f.* red, ki ga dolóči žreb, žrébna vrsta.

losreißen trgati, krúšiti, kŕhati; odtŕgati, utŕgati, odkrúšiti, odkŕhniti.

Losreißung *f.* odtŕg, odtŕganje.

Löß *m.* (gelber Lehm) puhlica.

losſagen ſich odréči (-réčem) se, odpovédati (-vém) se; *impf.* odrékati se, odpovedovati se.

losſchlagen odbíti (-bíjem), odtrúpiti; *impf.* odbíjati, odtrupljevati; eine Ware — prodáti, spečáti; *impf.* prodájati; darauf — tolči (tolčem), nabíjati.

losſchnallen odkopčáti. razspónkati.

losſein pròst biti (sem); oprostíti se.

losſprechen odvézati (-vézem), oprostíti, rêšiti; *impf.* odvezovati, opráščati; (in der Beichte) grehov odvézati; *impf.* grehov odvezovati.

Losſprechung *f.* odvéza.

losſteuern kŕmiti proti čemu.

losſtürzen zagnáti (-ženem) se. zapoditi se, zaletéti se, navaliti.

lostrennen odlóčiti, *impf.* odločeváti; (Naht) odpárati, razpárati, razpráti (-pórjem).

Löſung *f.* sréčkanje, žrébanje; (Parole) geslo (gaslo); (— eines Tagеs im Geſchäfte) izkupílo, iztržék.

Löſung *f.* odvéza, razvéza. razrešítev, rešítev; (Loskauf) odkúp, rešítev; (— des Knotens) razvozlánje; *chem.* raztopína, raztvòr, razkrój.

Löſungsgeld *n.* stava.

Löſungsmittel *n.* topílo, raztopílo.

Digitized by Google

Lojungswort *n.* geslo (gaslo).
loswerden iznebíti se, odkrížati se, oprostíti se, osvobodíti se; *impf.* iznebívati se, opráščati se; ich kann ihn nicht — ne morem se ga otrésti; der Schulden — oddolžíti se; der Ware — blagó razpečáti, — razprodáti.
loswickeln od-, razmotáti.
loswinden ſich izvíti (-vijem) se, izmekníti (-máknem) se.
loszählen ſ. losſprechen.
loszíehen (über jemanden) obrekovati koga, obžírati, ogovárjati.
Loth *n.* lot; (Bleiloth) olóvnica; ſ. Senkblei; **Loth-** lotov.
Lotheiſen *n.* spajálo.
lothen z olóvnico mériti.
löthen variti, spájati; zvaríti, spojíti.
löthig lotov, lot težék; (in Zuſammenſetzungen) lotén.
Löthkolben *m.* spajálo.
lothrecht navpíčen, prostopáden.
Löthrohr *n.* puhálnica.
Löthung *f.* spájanje, var, varjénje.
Lotſe *m.* privódnik, ladjevódec, pilót.
Lotſentare *f.* privodnína, privódniška taksa.
Lotterbube *m.* malopridnež, zanikarnež, potepúh.
Lotterie *f.* loterija; **Lotterie-** loterijski.
Lotterielos *n.* loterijski listék, žreb, srečka.
lotterig mahedràv; zanikarèn; potepúšen, razuzdán.
lottern mahedráti; potépati se; razuzdáno živéti.
Lotto *n.* ſ. Lotterie.
Lottoamt *n.* loterijski urád.
Lottoanlehen *n.* loterijsko posojílo.
Lottocollectant *m.* loterijski nabirátelj.
Lottogefälle *n.* loterijski dohódki *pl.*
Lotus *m.* *(Lotus corniculatus)* devíce Maríje kožúščék, nokóta.
Löwe *m.* lev, oroslán; *dem.* levček; **Löwen-** lévov, levji.
Löwenbändiger *m.* levji krotítelj.
löwenbeherzt srčen ko lev.
Löwenfuß *m.* *(Alchemilla vulgaris)* hríbna resa; devíce Maríje plaščék.
Löwenhaut *f.* levína, lévova od. levja koža.
Löwenhündchen *n.* levčék.
Löwenjagd *f.* lov na leve, levji lòv.
Löwenmaul *n.* *(bot.)* odolín, žábica.
Löwenzahn *m.* *(Leontodon taraxacum)* régrat.
Löwin *f.* lévinja, levíca.
loyal zakonít; zvest, vdán, lojálen.
Loyalität *f.* zakonítost; zvestóba, vdánost, lojálnost.
Luchs *m.* ris; *fig.* bistrovíd; **Luchs-** risov, risji.
Luchsauge *n.* rísje okó (očésa); *fig.* bistri vid, — poglèd; ein — haben bistrovíd, bistrook.
Luchsbalg *m.*, **Luchsfell** *n.* risína, risja kúcifer *m.* svetlonòs; danica, večérnica; (Teufel) hudóbec.
Lücke *f.* luknja, rega, razpoklína, predòr, razsedlína, razpórek; (Zahnlücke) škrba, škrbína; (leere Stelle) praznína, preslédek; (Zaunlücke) vrzél (-i).
Lückenbüßer *m.* vstávka; **zatikálo**, mašílo; (Perſon) naméstnik.
lückenhaft vrzélast, preslédkast; škrbast; pomanjkljiv, nepopóln.
Lückenhaftigkeit *f.* vrzeljívost; škrbávost; pomanjkljívost, nepopólnost.
Lückenzahn *m.* (zob) vrzeljàk.
lückig vrzél, lúknjast; škrbast, škrbinast; *bot.* preslédkast. [šajóč.
lucrativ koristonósen, dobíček dona-
Luder *n.* mrha, mrhovína, mrcína, mrtváščina; *fig.* mrha.
Luderleben *n.* razuzdáno —, nesrámno življénje.
ludern razuzdáno živéti.
Luft *f.* vzdúh, zrak; (bewegte —) sapa, vetér; (Atmoſphäre) ozráčje; ſchwüle — sopárica; in der freien — pod milim nebom, pod milim Bogom, na planem; die Vögel in der — ptice pod nebom; — ſchöpfen dihati (sveži zrak), oddihovati se, dúškati; nadíhati se; nach — ſchnappen sapo pojémati, hlípati; in die — reden bób v steno métati (mečem); das Faß hat keine — sod nima duška; ſich in die — erheben vzletéti; — machen ſ. lúften; einem Baume — machen veje izrédčiti od. okléstiti drevésu; dem Blute — machen púščati; dem Herzen — machen srce zlájšati, — olájšati.
Luftart *f.* vrsta zraka, vzdúšna vrsta.

Digitized by Google

Luftballon *m.* zrakoplàv, balón.
Luftbild *n.* zračni privídek, zračna prikázen (-i).
Luftblase *f.* (zračni) mehúr; *dem.* mehúrček.
Lüftchen *n.* sápica, vetrc, vetrič.
luftdicht neprodúšen.
Luftdruck *m.* zračni tlak.
Luftdruckmesser *m.* tlakomèr.
Luftelektricität *f.* zračna eléktrika.
lüften zráčiti, vétriti; prezráčiti, prevétriti; *impf.* prezračevati, prevetrovati; die Wolle — na prepáhu iméti (imám) volno.
Lufterscheinung *f.* zračni prikázek, zračna prikázen (-i), zračnína.
Luftfahrer *m.* zrakoplóvec. [zraku.
Luftfahrt *f.* zrakoplóvnja, vožnja po
luftförmig zrákast; plínav.
Luftgänge *pl.*, **Lufthöhlen** *pl.* zráčni prohódi *pl.*, vzdúšnice.
Luftgebilde *n.* zračni privídek.
Luftgewölbe *n.* podnébje.
Lufthahn *m.* ſ. Ventil.
luftig zračèn, vzdúšen; meglén; *fig.* lahèk; lahkomíseln, vetrast.
Luftkrapfen *pl.* lahni koláčki.
Luftkreis *m.* ozráčje, vzdúšje.
luftleer brezzráčen.
Luftloch *n.* dušník, dušèk, oddušník, sápnik, prodúh; (Rauchloch) okínjak.
Luftmasche *f.* verížna petlja.
Luftmesser *m.* zrakomèr.
Luftmeſskunſt *f.* zrakomérstvo.
Luftperſpective *f.* zračna perspektíva.
Luftpumpe *f.* zračna sesáljka. [nik.
Luftquelle *f.* čadobljúvnik, plinobljúv-
Luftraum *m.* zračna prostornína, zrakóvje, zračje.
Luftregion *f.* ozráčje, podnébje.
Luftröhre *f.* sápnik, dušník; es ijt mir in die — gerathen zaletélo se mi je.
Luftröhrenentzündung *f.* vnética sápnika, — v sápniku. [nika.
Luftröhrenſchwindſucht *f.* sušíca sáp-
Luftſäule *f.* zračni stolp.
Luftſchacht *m.* zračni predúh.
luftſcheu zraka se bojéč. [slòj.
Luftſchichte *f.* zračna plast (-i), zračni
Luftſchiff *n.* zrakoplóvnica.
Luftſchiffahrt *f.* zrakoplóvstvo, zrakoplóvnja.
Luftſchiffer *m.* zrakoplóvec.
Luftſchloſs *n.* zlati grad; Luftſchlöſſer bauen zídati si gradóve v obláke.
Luftſpiegelung *f.* zračno zrcáljenje, zračno slepílo, zračni privídi *pl.*
Luftſprung *m.* skòk, poskòk.
Luftſtrom *m.*, **Luftſtrömung** *f.* zračni tòk, — puh.
luftſtrocken na zraku sušèn.
Lüftung *f.* zráčenje, zračba, prezráčba.
Luftveränderung *f.* zračna premémba.
Luftverdichtung *f.* zgóščanje zraka.
Luftverdünnung *f.* razrédčanje zraka.
Luftvulcan *m.* ſ. Luftquelle.
Luftwandler *m.* vetrohódec.
Luftwelle *f.* zračni val.
Luftzeichen *n.* nebno známenje.
Luftzelle *f.* ſ. Lungenzelle.
Luftzug *m.* prepíh, prepàh.
Lug *m.* laž (-í); — und Trug laž in prevára.
Lüge *f.* laž (-í); grobe — debéla laž, kosmáta laž; jemanden —n ſtrafen na laž koga postávíti; der — überwieſen werden na lažéh ostáti (-stánem).
lügen legáti (lážem) (se); zlegáti se; Freundſchaft — hlíniti se.
Lügen *n.* laž (-í), legánje.
lügenhaft lažnìv, lažljìv, lažèn.
Lügenhaftigkeit *f.* lažnívost, lažljivost.
Lügenmaul *n.* lažnívi gobec; *fig.* lažnívec, lažník; lažnívka, lažnica.
Lügenprophet *m.* lažnívi prerok, krivi prerok. [váre.
Lügenreich *n.* kraljéstvo laží in pre-
Lügner *m.* lažnívec, lažnik; -in *f.* lažnívka, lažnica.
lügneriſch ſ. lügenhaft.
Luke *f.* lina, vrzél (-i), predòr.
lullen peti uspávanko, s petjem uspávati; sesáti.
Lümmel *m.* cepec, telebàn, okórnež, neokrétnež, neotesánec.
lümmelhaft telebánski, neokrétèn, neotesán, štórkljast.
lümmeln telebániti, neokrétno sloníti, sléčati (-im).
Lump *m.* maloprídnež, lopov; (Haderlump) capín.
Lumpen *m.* capa, cunja, prnja (brnja).
Lumpengeſindel *n.* druhál (-i).
Lumpenſammler *m.* cúnjar, cápar.

Digitized by Google

Lumperei *f.* lópovstvo, lópovščina, malovrédni čin; *fig.* majhnóta, majhna stvar (-f), malovrédna reč (-i). [njav.

lumpicht cúnjav, cúnjast, cápast, pr-

lumpig ſ. lumpicht; *fig.* ničev, malovréden.

Lunа *f.* ſ. Mond.

Lunarium *n.* lunárij.

Lunation *f.* lunácija, mali mesec (čas od mlaja do mlaja).

Lunge *f.* pljuča; **Lungen-** pljučni.

Lungenarterie *f.* pljučna odvódnica.

Lungenbläschen *n.* ſ. Lungenzelle.

Lungenblutader *f.* pljučna privódnica.

Lungenbraten *m.* pljučna pečénka, riba.

Lungenentzündung *f.* pljučna vnética, pljúčnica, (bodílj).

Lungenfäule *f.* pljučna gnilóba.

Lungenfiſche *pl.* pljúčarice *pl.*

Lungenkrankheit *f.* pljučna bolézen (-i), pljúčnica.

Lungenkraut *n.* pljúčnica.

Lungenkreislauf *m.* pljučni obtòk.

Lungenlappen *m.* pljučno krilo.

Lungenprobe *f.* preizkús pljuč.

Lungenſchlagader *f.* ſ. Lungenarterie.

Lungenſchwindſucht *f.* ſ. Lungenſucht.

Lungenſeuche *f.* pljučna kuga.

Lungenſucht *f.* jétika, sušica.

lungenſüchtig jétičen, sušíčen.

Lungentuberculoſe *f.* ſ. Lungenſucht.

Lungenzelle *f.* pljúčni mehúrec.

Lungerer *m.* lenúh.

lungern lenúšiti, lenóbo pasti (pasem), pohájkovati.

Lünſe *f.* osník, luněk, (pešélj).

Lunte *f.* zažigálnica, lunta.

Lupe *f.* povečeválno steklo.

Lupine *f.* voléji bòb. [léza.

Luppe *f.* volk, gruda stopljénega že-

Lurch *m.* krkón.

Luſt *f.* radost, vesélje, ugódje, nasláda; (Neigung) slà, mik, pohót (-i), želja, poželénje; mit — ràd, z veséljem; ich habe — mika me, volja me je, hoče se mi; ich habe keine — noče se mi, ne mika me, toži se mi, ne ljubi se mi; — haben želéti, hotéti (hočem); zaželéti, poželéti; (fleiſchliche Luſt) meséna poželjívost, nasládnost, pohót (-i), poltnost, pohótnost.

Luſtbarkeit *f.* veselóst, zabáva, kratkočásnost, vesélje.

Luſtbegier *f.* poželjívost, pohotljívost.

Luſtdirne *f.* hotnica, pohotnica.

lüſten, es lüſtet mich hoče se mi, rad bi, rači se mi; ſ. ich habe Luſt.

Lüſter *m.* lesténec, svetílnik, (kloča).

Lüſterer *m.* pohotník, razkóšnik.

lüſtern hlepéti, dehtéti, sline cedíti; *adj.* pohlépen, pohótěn, poželjív, lákoměn, gladav, slàv, smagljív.

Lüſternheit *f.* pohlépnost, pohótnost, poželjívost, lákomnost, skomína.

Luſtfahrt *f.* zabávna vožnja, vožnja v zabávo.

Luſtgänger *m.* izprehajávec, šetávec; **-in** *f.* izprehajávka, šetávka.

Luſtgarten *m.* zabávni vŕt; cvetnják.

Luſtgas *n.* opójni —, omámni plin.

Luſtgehölz *n.* log, gaj.

Luſtgeſchrei *n.* úkanje, vrískanje, veséli krik.

Luſthaus *n.* lopa, útica.

luſtig vesél, rádostěn; kratkočásen, zabávěn; —er Bruder veselják, dobrovóljček; — leben veseljáčiti; ſich — machen norčevati se, rógati se; — hüpfend poskóčen.

Luſtigkeit *f.* veselóst, rádost, kratkočásnost.

Luſtigmacher *m.* veselítelj, veselják; šaljívec, burkež.

Lüſtling *m.* sladostrástnik, pohotník.

Luſtmord *m.* pohótni umòr.

Luſtort *m.* veselíšče, zabavíšče, radovalíšče.

Luſtreiſe *f.* zabávno potovánje, pot v zabávo.

Luſtreiz *m.* polténi mik.

Luſtrum *n.* petlétje; izpísek iz zemljíške knjige.

Luſtſchloſs *n.* zabávni grad.

Luſtſeuche *f.* sramna kuga, francózi *pl.*

Luſtſpiel *n.* veséla igra, veselogra, komédija.

luſtwandeln izprehájati se, šétati (šetam, šečem) se.

Luſtwandler *m.* ſ. Luſtgänger.

Lutheraner *m.* luterán, luteránec.

lutheriſch luteránski, lúterski.

luſchen sesáti.

Lutter *m.* plavíš.

Digitized by Google

Luv *f.* protivétrna stran ladje.
luxuriös razkošen, gizdav; potrátən.
Luxus *m.* gizda, nagízda, razkóš (-i), razkóšje; (Aufwand) potráta.
Luxusartikel *m.* nagízdni —, potrátni izdélek.
Luxussteuer *f.* potratnína, nagízdni davék.
Luxusware *f.* nagízdno blagó.
Luzerne *f.*, **Luzernerklee** *m.* metéljka, nemška dételja.
lyceal licéjən, licealən.
Lyceum *n.* licéj.
lymphatisch mézgovən, srkálən, limfátičən.
Lymphdrüse *f.* mézgovna žleza; (geschwollene) odímálka, skakávka, bezgávka.
Lymphe *f.* sókrvica, mezga, limfa.
Lymphgefäß *n.* mézgovnica, mléčnica, srkalica.
Lymphgeschwulst *f.* mézgovna oteklina.
Lymphkörperchen *n.* mézgovno telésce.
Lymphschlauch *m.* mézgovni mešíček.
Lynch *f.* samolástno kaznovánje.
Lyra *f.* lira.
Lyrik *f.* lirika.
Lyriker *m.* lirik, lirski pésnik.
lyrisch lirski, liriški.
Lysol *n.* lizol, (razkužílo).

M.

Maat *m.* ládijski pomočník.
Maccaroni *pl.* makaroni, polžki.
Mäcen *m.* mecén, zavétnik, podpórnik (umétnikov in učenjákov).
Mache *f.* delo; (Gemachtes) izdélek.
machen délati, činiti, tvoríti; storíti, učíniti, naprávíti, naredíti; *impf.* naprávljati, narájati; daß macht nichts to nič ne dé, to ni nič; daß macht, weil er arm ist to prihája od tod, ker je ubóg, tega je ubóštvo krivo; zweimal drei macht sechs dvakrat tri je šest; eine Anzeige — naznániti, ovádíti, prijáviti; ein Gedicht — pesém zložíti, *impf.* — zlágati, — skládati, pésniti; den Bedienten — (im Spiele) igráti služábnika; große Sorgen — graues Haar velíke skrbí človéku lasé ubélijo; ein fröhliches (faures) Gesicht — vesélo (kislo) držati (držím) se; große Augen — debélo glédati; (betragen) znesti, *impf.* znášati, biti (sem); eine Beschreibung von etwas — popísati (-píšem), *impf.* popisovati kaj; Einwürfe — ugovárjati, proti čemu govoríti; Geschrei — kríčati (-čím); ein Ende — končáti, dokončáti; *impf.* končávati; eine Reise — potovati; einen Versuch — poskúsiti, *impf.* poskúšati; Vorwürfe — očítati; Vorschläge — svétovati; nasvétovati (komu kaj); kund— razglásiti, oznániti; *impf.* razglaševati, oznánjati; einem eine Verbeugung — priklóniti se, *impf.* priklánjati se komu; Feuer — zakúriti, ogenj zanétiti; Spaß — šáliti se; pošáliti se; mache dir nichts daraus nič ne maraj; den Anfang — začéti (-čnem), *impf.* začénjati; viel Rühmens machen ústiti se, ščepériti se (s čim); gesund — zdráviti; ozdráviti; reich — bogátiti; obogátiti; weiß (schwarz) machen béliti (črníti); pobéliti (počrníti) ɔc.; fertig — dogotóviti, *impf.* dogotávljati; warm — raz-, ogréti (-grejem); *impf.* razgrévati, ogrévati; eine Entdeckung — iznájti (-najdem); jemdm. Platz machen umeknîti (-máknem) se, ogníti (ógnem) se komu; sich Vermögen — obogatéti; das Bett — postláti (-stéljem), *impf.* postíljati; sich machen (= sich stellen) délati se, z. B. sich krank — bólnega se délati.
Machenschaft *f.* splétka, kovárstvo.
Macher *m.* delátelj.
Macherlohn *m.* plačílo za delo, plačílo od dela.
Machination *f.* spletka, zvijáča, zvijáčina, zviti naklèp.
machinieren zvito ravnáti, spletke délati.
Macht *f.* moč (-i), sila; (Gewalt) oblást (-i); bewaffnete — oboróžena moč; aus eigener — samooblástno; (Befugnis) pravica, oblast; die europäischen Mächte evropske drżáve, — vlasti *pl.*

Digitized by Google

Machtfülle *f.* polnomóčje.
Machtgeber *m.* pooblastítelj.
Machthaber *m.* mogótec, mogóčnik, oblastník, vladár; (Bevollmächtigte) pooblaščénec, pooblaščeník; **=in** *f.* mogóčnica, oblastnica, vladarica; pooblaščénka.
mächtig mogóčen, oblásten; (stark) močán, silén; (tundig) vešč; e. Sprache — ſein znati (znam) jezik, vešč biti (sem) jeziku; (fähig) zmožén.
Mächtigkeit *f.* mogóčnost; (im Bergbaue) debelína, širina.
mächtiglich *adv.* síloma, močno.
machtlos brezmóčen, brez močí, brez oblásti; slàb.
Machtloſigkeit *f.* brezmóčnost; slabóst.
Machtſphäre *f.* obmóčje.
Machtſpruch *m.* samovóljni —, samolástni izrèk.
Machtvollkommenheit *f.* polnooblástje, neomejéna oblást (-i).
Machtwort *n.* mogóčna —, krepka —, veljávna beséda.
Machwerk *n.* krparíja, šušmárstvo, zmašílo.
Maculatur *f.* makulatúra.
Mädchen *n.* déklica; deklè (-ta), deklina, mladénka, deklič, púnca; *dem.* deklíčica, deklétce, deklíčka, deklínica, púnčica, púnčka; **Mädchen-** deklíški.
Mädchenalter *n.* deklíštvo, deklínstvo.
Mädchenanſtalt *f.* deklíški zavod.
mädchenhaft deklíški.
Mädchenlehrer *m.* deklíški učitelj.
Mädchenraub *m.* deklíški rop, ugrábljenje deklét, ugrabítev —, odpeljáva deklét.
Mädchenräuber *m.* deklíški ropar, ugrabník deklét.
Mädchenſchule *f.* deklíška šola, deklíška učílnica.
Mädchenvolk *n.* dekléta *pl.*
Made *f.* zapljúnek, zapljívek, ogrc.
Mademoiſelle *f.* ſ. Fräulein.
Madenfreſſer *m.* zapljivkojédka, obádar.
Madenwurm *m.* otróčja glista.
madig črvìv, piškav.
Madonna *f.* Mati Božja.
Madrigal *n.* madrigal.
Magazin *n.* magazín, skladíšče, vkladališče, hraníšče.
Magazinsbuch *n.* magazínska knjiga, skladíška —, hraníška knjiga.
Magd *f.* dekla, služábnica, slúžkinja, kŕščenica.
Mägdlein *n.* ſ. Mädchen.
Magen *m.* želódec; ſich den — überladen preobjésti (-jém) se, *impf.* preobjédati se; auf nüchternen — na teščè; jmdn. im — haben biti (sem) na koga zlovóljen; **Magen-** želódčni, želódčev.
Magenbrennen *n.* zgaga, gorečica.
Magendrücken *n.* tiščanje v želódcu; ich habe — v želódcu me tiščí.
Magenentzündung *f.* želódčna vnética, vnetje želódca.
Magenfieber *n.* želódčna vročica.
Magengrube *f.* žlíčica.
Magenkrampf *m.* želódčni krč, krč v želódcu, madrón.
Magenkrankheit *f.* želódčna bolézen (-i), bolézen v želódcu.
Magenkräuter *m.* cvíček, kislica, kislo vino.
Magenkrebs *m.* želódčni ràk, ràk v želódcu.
Magenmund *m.* ustje želódca, želódčevo ustje.
Magenpflaſter *n.* želódčni oblíž.
Magenſaft *m.* želódčni sok.
Magenſäure *f.* želódčna kislína.
Magenſchmerz *m.* bolečina v želódcu.
magenſtärkend želódec krepčajóč.
Magenſtärkung *f.* krepčálo za želódec.
Magentropfen *pl.* kápljice za želódec.
Magenweh *n.* ſ. Magenſchmerz.
mager suh, mršav, kúmrn, slok; (v. Fleiſche) pust, ród; (vom Geſichte) upádel, vdŕt; (v. d. Weide) slàb; (v. d. Saat) redèk; (v. d. Koſt) pičel, slàb; (von der Zeit) slàb, pust; — werden shújšati, posušíti se, zmršavéti.
Magerkeit *f.* suhóst, mršavost, kúmrnost, slokóst, pustóst, upádlost.
magern *intr.* hújšati, sušíti se, mršavéti; shújšati, posušíti se, omršavéti.
Magie *f.* magíja, čarovníštvo, čarodéjstvo.
Magier *m.* mag (duhóvnik pri Perzih); (Zauberer) čaroděj, čarovník.
magiſch mágičen, čarodéjen, čarôvən.
Magiſter *m.* mojstèr, učítelj.
Magiſtrat *m.* magistrát, mestna gospóska.

Digitized by Google

Magiſtratsrath *m.* magistrátni svétnik.
Magnat *m.* magnát, velikáš, velják, velmož, boljár.
Magneſia *f.* magnézija.
Magnet *m.* magnét.
Magneteiſenerz *n.* magnétověc.
magnetiſch magnétski.
magnetiſieren magnétiti, magnetizírati.
Magnetismus *m.* magnetizém.
Magnetnadel *f.* magnétnica, magnétna igla, sévernica.
Magnetſtein *m.* magnétověc.
Magnificenz *f.* (als Titel der Rectoren) magnificéncija, velmoštvo.
magnifik preizvrstén, prekrásen.
Magnolie *f.* magnólija, šaholján.
Mahagoniholz *n.* mahagónovina.
Mahd *f.* séča, seč (-i), košnja, kositěv, séčevina; (Schwaben) red (-i), plast (-i).
mahdbar kosítěn.
Mähder *m.* j. Mäher.
Mahdzeit *f.* séča, košnja; zur — ob séči, ob košnji.
mähen seči (secem), kositi; (mit der Sichel) žeti (žanjem).
Mäher *m.* kosec, senosèk.
Mähfeld *n.* košenína, lázovina.
Mahl *n.* (das Eſſen) jed (-i); (Schmaus) gostíja, pojédina, gosti *f. pl.*; (das Leichenmahl) sedmína, pogrébščina, kármina; (das Mittagsmahl) kosílo, obèd, obédo, júžina; (das Vormittagseſſen) predjúžnik, predpóldnica; (das Nachmittagseſſen) málica, mala júžina, popóldnica; (das Abendmahl) večérja.
mahlen mleti (meljem); zmléti.
Mahlen *n.* mlenje, mletěv, mel (-a, -i), mlev (-i).
Mahlgaſt *m.* mlevec, meljár, meljáč.
Mahlgeld *n.* meljarína, mlétvina.
Mahlgerinne *n.* (mlinski) žleb, rake *pl.*
Mahlgetreide *n.* žito za mletje, mel (-i), melja, meljáva.
Mahlmetze *f.* mérica (mlínarska), njèm.
Mahlmühle *f.* mlin —, málin (za žito).
Mahlſchatz *m.* (Heiratsgabe) dota.
Mahlſtatt, Mahlſtätte *f.* shajalíšče, rotíšče; sodíšče.
Mahlſtrom *m.* morski vrtínec, morska vrtánja, cmrk.
Mahlzahn *m.* meljáč, kotnják, kočnik.
Mahlzeit *f.* gostíja, pojédina; j. a. Mahl; — halten kósiti, obédovati, júžinati; večérjati; die — beenden poobédovati.
Mähmaſchine *f.* kosílnica.
Mahnbrief *m.* opómnica, opominjeválno —, opomínsko pismo.
Mähne *f.* griva.
mahnen opómniti, spómniti; *impf.* opomínjati, spominjati; (wegen einer Schuld) térjati (koga).
Mahnen *n.* opomínjanje, spominjanje; térjanje.
Mahner *m.* opomínjavec; térjavec; -in *f.* opomínjavka; térjavka.
mähnig grivàt, grivast.
Mahnung *f.* opomín, opomínjanje.
Mahnverfahren *n.* opominjeválno postópanje.
Mahnzettel *m.* opomínski list.
Mahomedaner *m.* j. Mohamedaner.
Mähre *f.* kljúse (-ta), mrha.
Mähzeit *f.* j. Mahdzeit.
Mai *m.* maj, majnik, véliki traven.
Maibaum *m.* mlaj.
Maiglöckchen *n.* šmárnica; (solzica, dragoljúbec, kápljica).
Maikäfer *m.* hrošč.
Maire *m.* župàn, mér.
Mais *m.* túrščica, korúza, debeláča; **Mais-** túrščični, korúzni.
Maisacker *m.* (nach der Ernte) túrščišče, korúzišče.
Maisbehälter *m.*, **Maisdarre** *f.* korúznik, koruznják.
Maisbrand *m.* črnílec, smetljáj.
Maiſch *m.*, **Maiſche** *f.* drozga, drózgalica, mozga, žonta.
maiſchen drózgati; zdrózgati.
Maiſcher *m.* drozgáč.
Maiſchwürze *f.* drózgalična začímba.
Maiskolben *m.* túrščični —, korúzni stòrž, stròk, lat (-ú), lat (-i), latica.
Maitrank *m.* májnikovo vino.
Maiwurm *m.* travnica.
Majeſtät *f.* veličánstvo, veličástvo; kaiſerliche — cesársko Veličánstvo, cesaróst (im Volksliede), presvétli cesar; königliche — kraljévsko Veličánstvo, presvétli kralj.
majeſtätiſch veličástən, veličánstven.

Digitized by Google

Majestätsbeleidigung *f.* razžalítev Veličánstva.
Majestätsgesuch *n.* prošnja do Veličánstva, prošnja do presvétlega cesárja, — kralja.
Majestätsrecht *n.* pravica Veličánstva.
Majestätsverbrechen *n.* zločin razžalítve Veličánstva, razžalítev Veličánstva.
Majestätsverbrecher *m.* razžalívec Veličánstva.
Major *m.* majór.
Majoran *m.* majerón.
Majorat *n.* majorát.
Majoratsherr *m.* majorátnik.
majorenn polnolétën, dorástël; — werden leta izpólniti, v leta priti (pridem).
Majorennität *f.* polnolétnost, dorást.
Majorität *f.* večína; absolute — nadpolovična večina; relative — podpolovična večina.
Majuskel *f.* vélika začétna črka.
Makel *m.* mádež, maróga; (Bläſſe) lisa; (Narbe) brazgotína, zarástek.
Mäkelei *f.* mešetárjenje; očitanje, črnjenje.
makelig mádežën, omádeževan, ma-
makellos brezmádežën, brez mádeža, neomádeževan.
makeln mádežati; omádežati, omádeževati; ſ. mäkeln.
mäkeln mešétiti, mešetáriti; (kleinlich tadeln) malenkóstno grájati, črníti, hibe očítati (komu).
Makkaroni *pl.* ſ. Maccaroni.
Mäkler *m.* (Makler) mešétar; (Tadler) grájavec, črnívec, očítalo.
Mäklergeſchäft *n.* mešétarstvo.
Mäklerlohn *m.* mešetárina.
Makrele *f.* vreteníca, lokárda.
Makrobiotik *f.* makrobiótika, nauk, kako se življénje dolgo ohráni.
Mal *n.* (Zeichen) známenje; (Denkmal) spomeník.
mal in Zſetzgn. -krat, pot, ž. B. einmal enkrat, jédenkrat; dieſes— takrát, to pot; einigemal nekatérikrat; mit einem— naénkrat; das erſte— prvikrat, prvič; das nächſte— prihódnjič; ein anderes— drúgikrat; zum letztenmal zádnjikrat, poslédnjikrat, zadnjič, poslédnjič.
Malachit *m.* malahít.
Malaga *m.* málaga, málaško vino, málagovec.
Malbaum *m.* črtano drevó (-vésa); (Grenzbaum) mejník.
malcontent nezadovóljen.
Malcontent *m.* nezadovóljnik, nezadovóljnež.
Malcontentismus *m.* nezadovóljstvo.
maledeien kleti (kolnem); prekléti, ukléti; *impf.* preklínjati, uklínjati.
Maleficant *m.* hudodélnik, zločínec.
malen slíkati; naslíkati.
Maler *m.* slikár; **Maler-** slikárski.
Maleratelier *n.* slikárnica.
Malerei *f.* slikárstvo; (d. Malen) slíkanje; (Gemälde) slika, slíkana podóba.
Malerin *f.* slikarica.
malerisch slikovít, živopísen; das Malerische slikovítost.
Malerkunſt *f.* slikárstvo, slikárska umétnost.
Malerſchule *f.* slikárska šola.
Malheur *n.* nezgóda, nesréča.
Malice *f.* zloba, zlobnost, zlóčestost.
malitiös zloběn, hudóběn, zločest, porogljiv.
Mallepoſt *f.* písemska pošta.
malmen drobíti, meti (manem); zdrobíti, razdrobíti, zmeti.
Malſtein *m.* mejník; (Denkmal) spomeník, spomínski kamen.
Malter *n.* (*m.*) mera (žitna in lesna); mel (-i), sip.
Malteſer *m.* prebivátelj otóka Malte; ſ. Malteſerritter.
Malteſerorden *m.* maltéški red.
Malteſerritter *m.* maltéški vitez.
maltraitieren grdó —, hudó ravnáti s kom, trpínčiti, múčiti (koga).
Malvaſier *m.* malvázija, malváško vino.
Malve *f.* slezéna, slezénovec, slézница; —n *pl. (Malvaceae)* sléznice *pl.*
malvenartig slezast, slézničast.
Malvenblüte *f.* slézasti venec.
Malz *n.* slad, sladje; **Malz-** sladni, sladóvni.
Malzbottich *m.* kàd (-i) za slad.
Malzbrühe *f.* sladóvnica.
Malzdarre *f.* sušílnica za slad, sladárnica.

Digitized by Google

Malzeichen *n.* známenje.
malzen sladáriti, slad (sladje) délati.
Malzer *m.* sladár.
Malzkammer *f.* sládnica, sladára.
Malzkasten *m.* sladnják, sladnik.
Malzmühle *f.* mlin za slad, sladóvni mlin.
Malzmüller *m.* sladomèl.
Malzsteuer *f.* sladnína.
Malztenne *f.* sladóvnik.
Malztreber *pl.* mlato.
Mama *f.* máma, mámka, mámica.
Mameluk *m.* mamelúk; *fig.* odpádnik.
Mammon *m.* mámon, malík bogástva, zlati malík; bogástvo.
Mammut *n.* mámut.
Mamsell *f.* j. Fräulein.
man *pron. ind.* wird ausgedrückt mit človek, se od. durch die 3. Person des Pl. mit dem zugrunde liegenden, jedoch meistens verschwiegenen Subjecte ljudje, z. B. — weiß nicht človek ne vé, ne vé se; — sagt govoré, právijo, govorí se.
mancher *pron.* márs(i)kdo *(subst.)*; marsikatéri, nekatéri, mnogotér, mnog *(adi.)*; an manchen Orten márs(i)kje, márs(i)kod.
mancherlei márs(i)kaj, to pa óno *(subst.)*; marsikatéri, mnogotér, mnogovŕstěn *(adi.)*.
manchmal *adv.* včasi, časi, včasih, časih, marsikatérikrat, márs(i)krat.
Manco *m.* primánjkljaj, nedostátek, ubitek. [telj.
Mandant *m.* pooblastívec, poobláste-
Mandarin *m.* mandarín, kitájski oblastník.
Mandat *n.* povélje, ukàz; pooblástilo, pooblastítev; (Abgeordnetenamt) poslánstvo, mandát.
Mandatar *m.* pooblaščénec.
Mandel *f.* mándelj; (Drüse) bezgávka, drgál (-i), drgancéla; (15 Stück) petnájst, petnajstéro; **Mandel-** mándljev.
mandelartig mandljast.
Mandelbaum *m.* mándljevec.
Mandelbogen *m.* mandljev lok. — zapógnjenec.
Mandeldrüse *f.* s. Mandel.
Mandelgeschwulst *f.* drgáli *pl. f.*, drgánci *pl.* [les.
Mandelholz *n.* mandljevína, mandljev
Mandelkern *m.* mándljevo jedro.
Mandelkröte *f.* zlatovránka.
Mandelmilch *f.* mándljevo mleko.
Mandelöl *n.* mándljevo olje.
Mandoline *f.* mandolína.
Mandril *m.* mandríl.
Manen *pl.* duše rajnkih od. umŕlih, mani *pl.*
Mangan *n.* mangán.
Mangansäure *f.* mangánova kislína.
Mange *f.* valják. likálnik, monga.
Mangel *m.* pománjkljaj, pománjkanje, nedostátek, oskódica; (Fehler) pogréšek, hiba; pregréšek; — leiden strádati, v potrébi biti (sem); — haben manjka, pomanjkúje (komu česa); — an Beweisen nedostátek dokázov, pománjkanje dokázov; Mängel gegen eine Rechnung očítki proti računu.
mangelhaft pomanjkljiv, nedostáten, oskóden.
Mangelhaftigkeit *f.* pomanjkljívost, nedostátnost, oskódnost.
mangeln mánjkati, nedostájati; pománjkati, zmánjkati; *impf.* pomanjkovati, zmanjkovati; es mangelt mir an Zeit ne utégnem, nimam časa, ni časa.
mangen váljati, líkati, móngati; izváljati, políkati.
Manger *m.* valjávec, líkavec.
Mangfutter *n.* mésanica; (für die Schweine) oblóda.
Mangkorn *n.* sórzica, zmes (-i).
Mangold *m.* (Runkelrübe) pesa; (Burgunderrübe) bela pesa; (rothe Rübe) blitva, rdeča pesa.
Manichäer *m.* manihéjec; (Gläubiger) upnik.
Manie *f.* blazniva strast (-i), manija.
Manier *f.* način; šega, običáj; auf eine andere — drugáče,ináče; (Betragen) vedénje, obnášanje.
manieriert umétno narejèn, umetníčen; prisíljen.
manierlich pristójen, olíkan; vljúden.
Manierlichkeit *f.* pristójnost, olíkanost; vljúdnost.
Manifest *n.* manifést, cesarjev razglás.
Manifestation *f.* manifestácija, razodétev, razodévanje.

Digitized by Google

manifeſtieren razodéti (-dénem), pokázati (-kážem); *impf.* razodévati, pokazovati.

Manipulation *f.* manipulácija, ravnánje (s čim), rokovánje, oprávljanje; **Manipulations-** manipulacíjski.

manipulieren ravnáti (s čim), rokovati, oprávljati (kàj).

Mann *m.* mož, možák; (Menſch) človek; (Ehemann) mož, sóprog; ein ſtarker — korenják, hrust, možína, čvrsták; ein angeſehener — velják, velmož; einen — nehmen možíti se; omožíti se, vdáti se; *impf.* vdájati se; an — bringen prodáti, spečáti; ein armer — ubóžec, siromák, revež; ein alter — starec, starček; ein — ein Wort mož beséda; ſie ſtehen alle für einen — vsi so za enega; ich ſtelle meinen — sem mož za to, sem dober za to; er iſt nicht mein — ni človek za me, ne maram zanj; du biſt nicht der — dazu ti nisi temu kos, ti nisi za to; **Mann-** moški.

Manna *n. f.* mana, nebéška hrana.

mannbar dorástel, goden za ženítev (možítev).

Mannbarkeit *f.* dorástlost, leta za ženítev (možítev).

Männchen *n.* možíček, možícelj; (v. Thieren) samec, starec.

Männergeſangverein *m.* moško pevsko društvo.

Männergeſchlecht *n.* moški rod.

Männermuth *m.* moževítost.

Männerſtrafanſtalt *f.* kaznílnica za moške.

Mannes- moški; **=alter** *n.* moška leta *pl.*, moška doba.

mannhaft možát, moški, moževít, korenjáški.

Mannhaftigkeit *f.* možátost, moževítost, možévnost, moštvo, korenjáštvo.

Mannheit *f.* moštvo, moška zmožnost, moškóst.

mannigfach, mannigfaltig mnogotér, mnogotérnat, mnogovŕsten, raznovŕsten, raznoličen.

Mannigfaltigkeit *f.* mnogotérost, mnogovŕstnost, raznoličnost.

männiglich vsakdo, sléherni, slednji.

Männin *f.* možíca, móževka, možákinja.

Männlein *n.* možíc, možíček. [ški.

männlich moški; (tapfer) možát, junáš-

Männlichkeit *f.* moštvo; možátost, junáštvo.

Manns- moški; **=bild** *n.* moški. možákar, moškar.

Mannſchaft *f.* moštvo.

Mannſchaftsſtand *m.* stalež moštva, število mož.

mannshoch za možá visòk.

Mannsperſon *f.* ſ. Mannsbild.

Mannsſchneider *m.* krojáč za moške.

Mannsſtamm *m.* moški rod.

mannsſüchtig možaželjna.

Mannstreu *f.* možína.

Mannsvolk *n.* moštvo, možjé *pl.*, moški *pl.*

Mannszucht *f.* vojáška strogorédnost, vojáška pokórščina; — halten vojáke v strahu iméti (imám), strahovati.

Manometer *m. n.* manométer; merílo razpenjávosti plinov in parov.

Manöver *n.* manévr, vojna vaja; okrèt ladje; ſ. Kunſtgriff.

manövrieren manevrovati, krétati se na vojni vaji.

Manſchette *f.* manšéta, naróčka, nároki *pl.*

Mantel *m.* plašč, (gabán, čoha); den — nach d. Winde hängen plašč po vetru obráčati, ravnáti se po okóliščinah.

Mäntelchen *n.* plaščék.

Mantelfläche *f.* plašč.

mänteln ſ. bemänteln.

Mantelſack *m.* ſ. Felleiſen.

Mantille *f.* mantíla, ženski plaščék.

Manual *n.* (b. d. Kaufleuten) priróčna knjíga; (b. d. Orgel) ročne tipke.

Manufactur *f.* (Fabrik) rokodélnica, rokotvórnica; (Fabrication) rokodélstvo, rokotvórstvo; **Manufactur-** rokodélni, rokotvórni, manufaktúrni.

Manufacturarbeiter, Manufacturiſt *m.* rokodélec, rokotvórec, manufakturíst.

Manufacturware *f.* rokodélna roba, rokotvorína, rokotvòr.

Manufacturweſen *n.* rokotvórstvo.

Manuſcript *n.* rokopis.

Mappe *f.* mapa; zemljepísna karta.

Mappeur *m.* mapar, maporiséc, risar zemljepísnih kart.

mappieren mapírati, mapovati.

Digitized by Google

Märchen *n.* pravljica; baš ist ein — ta je bosa, — izmišljena.
Marder *m.* kuna; *dem.* kúnica; **Marder-** kunji.
Marderfalle *f.* past (-i) za kune.
Marderfell *n.* kunína, kunji meh.
Marginalien *pl.* obkrájne opázke *pl.*, obróbne opómnje *pl.*
Maria *f.* Marija; Ave — češčéna si Marija; **Marien-** Marijin, šmarni.
Marienapfel *m.* šmarno jábolko.
Marienbild *n.* Marijina podóba.
Marienblume *f.* marjética.
Mariendistel *f.* device Marije osát.
Marienfest *n.* device Marije praznik, šmarni praznik, gospójnica.
Marienkäfer *m.* polónica, božja krávica, povélka, rožína.
Marienrose *f.* j. Marienblume.
Marine *f.* mornárstvo, pomórstvo, mornarica; **Marine-** pomórski.
Marineofficier *m.* pomórski častnik.
Marinesection *f.* pomórski odsèk.
marinieren marinírati, solomúriti, soliti; v jésihu ali olju kvášiti.
Marionette *f.* lutka, donda, lila, čeča.
Mark *n.* mozg; (Gehirn) možgáni *pl.*; (im Holze) stržén, svrž (-i); *fig.* jedro, cvet.
Mark *f.* meja, gránica; (Land) okrájina, pokrájina; (Geldmünze) marka.
Marke *f.* marka, znamka; (Spiel—) znamka za igro.
marken znamkovati; zaznamkovati, zaznámovati.
Marketender *m.* vojáški bránjevec, marketéndar; **-in** *f.* vojáška bránjevka, marketéndarica.
Markgraf *m.* mejni grof. [fica.
Markgräfin *f.* mejna grófinja, — gro-
markgräflich mejnogrofíjski.
Markgrafschaft *f.* mejna grofovína.
markieren zaznámiti, oznamenìti; *impf.* zaznámljati, oznamenjevati.
markig mozgàt, mozgovít; stržénast, svržnat; *fig.* jédrnat, čvrst.
Markrain *m.*, **Markscheide** *f.* meja, omêjek.
Markscheidekunst *f.* rudársko zemljemérstvo, jamomérstvo.
Markscheider *m.* rudárski zemljemérec, jamomérec.
Marksein *m.* mejník, mejni kamen.
Markstrahl *m.* stržénov trak.
Markt *m.* semènj (semnja), sejem; (Wochen—) tržni dan (dneva); (Marktflecken) trg; zu —e bringen na prodaj postáviti; seine Haut zu —e bringen nevárnosti izpostáviti se, na svojo nevárnost kaj počéti (-čnem); **Marktsemánji**, séjemski, tržni.
Marktaufseher *m.* tržni (séjemski) ogléda, — nadzórnik.
Marktbesucher *m.* senjmár, sejmár, tržec; **-in** *f.* senjmarica. [ka.
Marktbewohner *m.* tržan; **-in** *f.* tržán-
Marktbude *f.* séjemska prodajálnica; tržna lopa; séjemski šator.
Marktcommissär *m.* tržni komisár.
markten tŕžiti, trgovati, senjmáriti. sejmáriti.
Marktflecken *m.* trg; *dem.* tržič.
Marktgebür *f.* senjmarína, tržnína.
Marktgeld, Marktgeschenk *n.* semnjína.
Markthalle *f.* tržnica.
Markthütte *f.* j. Marktbude.
Marktleute *pl.* senjmárji, sejmovávci. sejmárji; trŕzci, tržni ljudjé; tržáni *pl.*
Marktordnung *f.* tržni red.
Marktplatz *m.* trg, tržíšče; semnjíšče, sejmíšče.
Marktpreis *m.* tržna cena; **-certificat** *n.* cenóvna poverílnica.
Marktrecht *n.* tržno pravo; (Marktfreiheit) tržna (séjemska) pravica.
Marktrufer *m.* tržni —, séjemski izkliceválec. [sár.
Marktschreiber *m.* tržni (séjemski) pi-
Marktschreier *m.* kričáč, hlastáč, bahâč, šarlatán.
Marktstand *m.* séjemsko mesto. séjemski prostor; stójnica.
Marktstandgeld *n.* šatorína, stójina.
Markttag *m.* semánji dan (dneva), semènj; tržni dan.
Marktverkehr *m.* tržni promèt.
Marktzoll *m.* senjmarína, tržnína.
Markung *f.* meja; mejník.
Marmor *m.* mármor, mrámor; **Marmor-** mármorén, mrámorén, mármornat, mrámornat. [nast.
marmorartig mármornast, mrámor-
marmorieren marmorírati, marmorovati, mramoríti.

Digitized by Google

marmorn mármorěn, mrámorěn, mármornat, mrámornat.
marode betéžěn, nedóžěn; upéhan, izpéhan, truděn; — werden zboléti, zbetežáti; upéhati se, utrúditi se.
Marodeur *m.* marodér, betežník, nedóžnik; upéhaněc, zastájavěc; rópar.
marodieren bolovati, betegovati; zaostájati; pleníti, rópati.
Marqueur *m.* markér.
Marquis *m.* markéz.
Marquise *f.* markéza, markézinja.
Mars *m.* Mart (vojni bog rimski).
marsch! *interi.* hodi! stopaj! (packe dich) pobéri se! izgúbi se!
Marsch *m.* hòd, pot, pohòd; koráčnica.
Marsch *f.* muža, mužáva, močevína.
Marschall *m.* maršál.
Marschallswürde *f.* maršálstvo.
Marschbefehl *m.* potno povélje, potni ukàz.
marschfähig sposóben za pot, — za hojo.
marschfertig priprávljen na(za)odhòd.
marschieren korákati, hóditi, stópati, maršírati; (reisen) potovati.
Marschland *n.* s. Marsch *f.*
Marschlied *n.* koráčnica, popótnica.
Marschlinie, Marschroute *f.* odkázani pot, pótovnica; gebundene — prisílna pótovnica.
Marschzulage *f.* pohódna dokláda.
Marstall *m.* konjúšnica, konjárnica.
Marter *f.* muka; mučílo, trapílo.
Marterer *m.* mučítelj, trapívěc.
Marterkammer *f.* mučílnica, tezálnica, trapílnica.
martern múčiti, trpínčiti, trápiti; sich — ubíjati se.
Marterort *m.* mučilíšče.
Marterthum *n.* mučeníštvo, mučénstvo.
Martertod *m.* mučeníška smrt.
martervoll mučěn, mukotŕpěn.
Marterwerkzeug *n.* mučílo, trapílo.
Marterwoche *f.* Véliki teděn.
Märtyrer *m.* mučeník, mučéněc, (mártrnik); **Märtyrer-** mučeníški, (mártrniški).
Märtyrin, Märtyrerin *f.* mučeníca, mučénka, (mártrnica).
März *m.* marěc, marcij, sušěc, brézěn; **März-** marčni, suščev, breznov.
Märzbier *n.* marčno pivo.
Märzschnee *m.* suščev sneg.
Märzveilchen *n.* dišéča vijólica, ljúbica.
Masche *f.* petlja; zanka, zádrga.
Maschengewebe *n.* pletenína.
maschig petljast.
Maschine *f.* stroj, mašína.
Maschinenbau *m.* strojedélstvo.
Maschinenfabrik *f.* strojárnica, továrna za stroje.
Maschinenführer *m.* strojevódnik.
Maschinenhaus *n.* strójnica.
Maschinenkunde *f.* strojeznánstvo.
Maschinenlehre *f.* strojeslóvje.
maschinenmäßig strojěn, meháničěn.
Maschinenmeister *m.* strojni mojstěr, strojnik.
Maschinenwärter *m.* pristrójnik.
Maschinenwesen *n.* strojstvo, strójništvo.
Maschinerie *f.* strojílo.
Maschinist *m.* strojnik, mašinist.
Maser *f.* maróga, pisa; grča, hrga.
maserig marógast, pisast; grčast, hrgast.
Masern *pl.* dobŕci *pl.*, ógrci *pl.*, óspice *pl.*, pléhi *pl.*
Maske *f.* krinka, nalíčnica, nalíčje, obrazína, šema; (Person) maska, máškara, šema.
Maskenball *m.* maškaráda.
Maskerade *f.* maškaráda.
maskieren našémiti, maskírati, okrínkati; sich — našémiti se, maskírati se; maskiert okrínkan; *fig.* zakrít.
Maß *f.* (Bier, Wein) bokál, (pìnt).
Maß *n.* 1.) mera; *dem.* mérica; das — zu e. Rocke nehmen suknjo pomériti, mero vzeti (vzamem) za suknjo; (Verhältnis) razmérje, priméra; in hohem Maße zeló, jako; in vollem Maße popólnoma, v polni meri; nach dem Maße des Verdienstes po zaslúgi; mit — zmérno; halte — im Genusse užívaj zmérno; über die Maßen, über alle Maßen črez mero, črez vso mero, črez némoč; 2.) (Maße *f.*) (Art, Weise) načìn; z. B. dermaßen takó; einigermaßen nékaj, nekakó, nekóliko; bekanntermaßen kakor je znano, znano je, da; gebürendermaßen pristójno, kakor se spodóbi; gewissermaßen nekakó, tako nekakó; 3.) (im Bergbau) odmérěk.

Digitized by Google

Massacre *f. n.* prelívanje krví, klanje, krvolítje.

massacrieren moríti, klati (koljem); pomoríti, zakláti, posékati, po-, ubíti (-bíjem); *impf.* pobíjati, ubíjati.

Massaverwalter *m.* uprávnik imovíne.

Masse *f.* masa, sklada; (Materie) snov (-í), tvarína; (Menge) množína, mnoštvo, grmáda; (Klumpen) kepa, gruča, gruda.

Massenanhäufung *f.* skúpljanje ljudí.

Massenerkrankung *f.* mnóštveno obolénje, množno obolévanje.

Massengebirge *n.* grmádne gore *pl.*, grmádno gorôvje.

Maßengebür *f.* (im Bergbau) merovína, dávščina od mere.

Massengrab *n.* skupni —, mnóštveni

massenhaft grmáden, nakopíčen.

Massenmord *m.* mnóštveni umòr.

Massenquartier *n.* mnóštveno stanovalíšče.

massenweise *adv.* na kupe, kúpoma, grmádno.

Maßflasche *f.* bokál, (pint).

Maßgabe *f.* razmérje, priméra; nach — po razmérju; nach — d. Umſtände po okólnostih, kakor okóliščine nanesó.

maßgebend, **maßgeblich** merodájen, vplívèn.

Maßholder *m.* maklèn, klèn.

massieren ſ. kneten.

mäßig zmérèn, trezèn, vzdŕžèn; (mittelmäßig) srednji; —es Feuer pohlévni ogénj; — leben zmérno živéti, trézno živéti.

massig (v. Geſtein in der Geognoſie) ležíčav; ležíčava hribína Maſſengeſtein.

mäßigen umériti; *impf.* umérjati; (Leidenſchaften) brzdáti, krotíti; ubrzdáti, ukrotíti; (ermäßigen) mánjšati, znižévati; zmánjšati, znížati; ſich — vzdŕžati (-ím) se; *impf.* vzdrževati se, brzdáti se.

Mäßigkeit *f.* zmérnost, tréznost, vzdŕžnost, umérjenost.

Mäßigkeitsverein *m.* društvo tréznosti, — zmérnosti.

Mäßigung *f.* umérjanje; (der Leidenſchaften) brzdánje, krotítêv; znižba, zmanjšáva, znižévanje.

Maßliebchen *n.* marjética.

maßlos brezmérèn, nezmérèn. [nost.

Maßloſigkeit *f.* brezmérnost, nezmér-

Maßnahme, **Maßregel** *f.* pravílo, vodílo; (Verfügung) narédba, ukrenítba; — treffen ukréniti.

maßregeln narédbe uvésti: strahovati, mojstrovati.

Maßſtab *m.* merílo.

maßvoll zmérèn.

Maſt *m.* jádrnik, jámbor, jámbora.

Maſt *f.* žir, píča; (Maſtung) pítanje krmljenje.

Maſtbaum *m.* ſ. Maſt *m.*

Maſtdarm *m.* mastník, mastníca, danka, ritnik.

Maſtdarmausſtritt *m.* izstòp danke.

Maſtdarmwurm *m.* glista.

mästen pítati, redíti, krmíti, debelíti; izpítati, obredíti, podredíti, odebelíti; ſich — redíti se, debelíti se.

Mäſter *m.* pitavèc, krmívèc.

Maſtfutter *n.* píča; (Buchmaſt) žir; (Eichelmaſt) želod.

Maſtgans *f.* pítana gos (-í).

Maſtgeld *n.* žírnína, žirovína.

Maſtix *m.* mástika, mástikova smola; **=baum** *m.* mástika, mástikovo drevó (drevésa).

Maſtkuh *f.* pítana krava, pitnica.

Maſtochs *m.* pítani vòl. [ka.

Maſtſchwein *n.* pítana svinja, krmljén-

Maſtſtall *m.* pitovnják, krmljénščak.

Maſtvieh *n.* pítana —, klálna živína.

Maſtwerk *n.* jámborovje.

Matador *m.* matadór, pobijáč bikov; prvák.

Material *n.* (*pl.* —ien) tvarína, tvorívo; (Spinn—) predívo; (Bau—) gradívo, stavívo; (Schreib—) pisálna roba, pisálno oródje; (Brenn—) netívo, kurívo; (Vorrath) zalóga.

Materialismus *m.* materializêm.

Materialiſt *m.* materialíst; prodajávèc materiálnega blagá.

Materialware *f.* materiálno blagó.

Materie *f.* tvarína, snov (-í). matérija; (Eiterſtoff) gnoj, gnojnína.

materiell stvarèn, telésèn, gmotèn, materiálèn.

Mathematik *f.* matemátika, računoslóvje, računstvo.

Mathematiker *m.* matemátik.

Digitized by Google

mathematisch matemátičěn, matemátiški.

Matratze *f.* blazína; Haar— zímnica; (aus Seegras) halóžnica. [ka.

Matratzenüberzug *m.* zímniška prevléka.

Matrik, Matrikel *f.* mática, matríka; (Taufmatrikel) krstne bukve *pl.*, krstna knjiga.

Matrikenauszug *m.* izpísěk iz mátice, mátični izpísěk.

Matrikenführer *m.* vodítelj mátice.

Matrize *f.* matrica, mática, bábica; (Modell) kalúp.

Matrone *f.* póstarna dama, starična dama, matróna.

Matrose *m.* mornár, pomorščák; **Matrosen-** mornárski.

Matsch *m.* brozga; matsch machen (im Kartenspiele) vse vzetke vzeti (vzamem), dobíti; ugnáti (uženem); matsch werden nobénega vzetka ne dobíti, ugnán biti (sem).

matt medèl; trudèn, upéhan, slàb, mlahav; (v. d. Augen) medèl, mrtèv; — machen péhati, trúditi, slabíti; upéhati, utrúditi, oslabíti, izdélati; — werden péšati, slabéti; opéšati, oslabéti, onemóči (-mórem); *impf.* onemágati.

Matte *f.* trata, liváda; (eine grobe Decke aus Zwilch) plahta; (aus Binsen) štorja, rogožína, rogóža, rogóznica.

Mattigkeit *f.* medlóst, medlóta; trudnost, upéhanost, slabóta; motnost; zamólklost.

Maturität *f.* zrelóst, godnost.

Maturitätsprüfung *f.* zrelóstni izpìt, zrelóstna preizkúšnja.

Mauer *f.* zid, mir; *coll.* zidóvje, obzídje, mirje; *dem.* zidèk, mirič; **Mauer-** zídni.

Maueranwurf *m.* zídni omèt. [živica.

Maueraffel *f.* navádni prasíček, kočič,

Mauerband *n.* zídna vez (-í).

Mauerbank *f.* pozídnica, osušnica, blazína.

Mauerbiene *f.* čebéla zidarica.

Mauerbrecher *m.* zidodèr, zidolòm, podiráča.

Mauerfalk *m.* postólka.

mauerfest trdèn kakor zid, vzídan.

Mauergeländer *n.* obzídna ográja, — opérnica, obzídek.

Mauergrund *m.* zídni temelj.

Mauerkelle *f.* ometáča, ometálnica, zidárska žlica.

mauern zídati; sezídati.

Mauerpfeffer *m.* ostra homúlica, bradavíčnjak.

Mauerraute *f.* pozídna rútica.

Mauersegler *m.* hudoúrnik, brizga.

Mauerstärke *f.* debelóst zídú.

Mauerverputz *m.* zídni omèt ob. omàz.

Mauerwerk *n.* zidóvje, zídina, mirje.

Mauerziegel *m.* zídna opéka.

Maul *n.* gobèc, usta *pl.*, lape *pl.*; (Rüssel) rilèc; *dem.* gobčèk, rilčèk; das — halten mólčati (molčím), jezik za zobmi držati (držím); das — aufthun zíniti, izpregovoríti.

Maulaffe *m.* zijálo, ziják; —n feil haben zijála prodájati.

maulaffen zijála prodájati, zijáti.

Maulbeer- múrvni, murvov; **-baum** *m.* múrva.

Maulbeere *f.* murva, murvna jágoda.

Mäulchen *n.* gobčèk, ustca *pl.*

mauldreschen klepetáti (-ám, -éčem), žlabudráti, čenčáti. [čénča.

Mauldrescher *m.* klepetálo, žlabudrálo,

Maulesel *m.* mèzg (mezgà); **-in** *f.* mezgíca, mezgúlja.

Maulesseltreiber *m.* mezgár.

maulfaul komur se ne ljubi govoríti, malobeséden, malogovórèn.

Maulheld *m.* hvastáč, širokoústnež, širokoústnik.

Maulkorb *m.* nagóbnik, nagóbčnik.

Maulmacher *m.* hvastáč, govorún, širokoústnež; **-in** *f.* hvastáča, širokoústnica.

Maulschelle *f.* zaúšnica, brljúzga, klofúta, klapoúšnica; eine — geben brljúzgniti, klofútniti, póčiti ob. udáriti po ustih (po zobéh).

Maulseuche *f.* bolézen na gobcu, volčič v grlu.

Maultasche *f.* s. Maulschelle, Plaudertasche.

Maulthier *n.* mula.

Maultrommel *f.* brunda, dromlja, brundálo.

Maulwerk *n.* gobèc; govorljivost; ein gutes — haben dobèr jezik iméti (imám).

Digitized by Google

Maulwurf *m.* krt; (Weibchen) krtovka, krtica; **Maulwurfs-** krtov.

Maulwurfsgrille *f.* podjèd, podjédica, brámor, krtovica.

Maulwurfshaufe, Maulwurfshügel *m.* krtina, krtínovèc, krtínjak.

Maurache *f.* ſ. Morchel.

Maurer *m.* zidár; **Maurer-** zidárski.

Maurerei *f.*, **Maurerhandwerk** *n.* zidárstvo; — betreiben zidáriti.

Maurerkelle *f.* ometáča, zidárska žlica.

Maurerkunſt *f.* zidárska umétnost.

Maurermeiſter *m.* zidárski mojstèr.

Maurerzunft *f.* zidárski ceh, zidárska zádruga.

Maus *f.* miš (-i); *dem.* miška; **Maus-** miši.

Mäuschen *n.* miška.

mäuschenſtill tih kakor miš, prav tih.

Mauſe *f.* ſ. Mauſer *f.*

Mäuſe- mišji.

Mäuſebuſſard *m.* kanja, mišar.

Mäuſedorn *m.* mišji trn.

Mäuſedreck *m.* mišjak.

Mäuſefalle *f.* míšnica, mišelóvka, past (-i) za miši.

Mäuſefroß *m.* mišejédina, mišja izjédina, mišje izjédi *pl.*

Mäuſegift *n.* míšnica, mišji strup.

Mäuſeloch *n.* mišja luknja, míšina.

mauſen miši lovíti; *fig.* zmekníti (zmáknem), izmúzniti; *ippf.* zmíkati, krasti (kradem); (daß Wild) zalezovati.

mauſen, mauſern ſich briti (brijem) se, mísiti se, levíti se, líliti se, golíti se.

Mauſen *n.* brijénje, mísanje, levljénje, líljenje, goljénje.

Mauſen *n.* lovljénje miši; die Katze läßt das — nicht kar mačka rodí, rado miši lovi; zmíkanje; zalezovánje.

Mauſer *m.* zmikavt; (Krebs) mehkúž, levéc.

Mauſer *f.* (beim Geflügel) britév, misátev; (bei Krebſen, Schlangen ꝛc.) levítev, liljtév; (bei behaarten Thieren) golítev.

mauſetodt čisto mrtév, docéla mrtév.

mausfarben mišast; ein —es Pferd miško.

mauſig (in der Redensart) ſich — machen košátiti se, ščepériti se.

Mausöhrlein *n.* mišja ušésca *pl.*, kosmatíca.

Mauſoleum *n.* mavzolej, krasna rakév.

Maut *f.* (Gebür) mitnína; (Brückenmaut) mostnína, mostovína; (Straßenmaut) cestnína; (Waſſer—) brodnína.

Mauteinnehmer *m.* mítničar.

Mauterträgnis *n.* mítniški dohódek.

mautfrei mitníne prôst.

Mautgebür *f.* mitnína.

Mauthaus *n.* mítnica.

Mautner *m.* mítničar; mostnínar; cestnínar; brodnínar; **=in** *f.* mítničarka, cestnínarica.

Mautſchranke *f.* mítniška pregráda, préčnica, mítniška zovóra.

Maxime *f.* vodílo, pravílo, načélo.

Maximum *n.* najvéčje štévilo, najvéčja množína, največína.

Mechanik *f.* mehánika, strojeslóvstvo.

Mechaniker *m.* mehánik, strojeslóvec.

mechaniſch meháničen; *fig.* tlačánski, rabótèn; (gedankenlos) nemislèč, brezmíseln.

Mechanismus *m.* mehanizém; sestáva, ustrój.

Mechterer *m.* meketáč.

mechern meketáti (-ám, -éčem).

Mechern *n.* mekèt, meketánje.

Medaille *f.* kolájna, svetínja, medálja.

Medailleur *m.* kolajnorézec, svetinjerézec, medáljar.

Medaillon *n.* medaljón.

Median- (mittelgroß) srednji, srednje veličine.

Medianoctav *n.* srednja osmérka.

Medianpapier *n.* papír srednje velikósti.

mediat ſ. mittelbar.

Mediateur *m.* posrédnik, posredovávec.

mediatiſieren posrédnje narediti, suverénstvo vzeti (vzamem), mediatizírati.

Medicament *n.* lek, zdravílo.

Medicin *f.* lek, zdravílo, vračílo; (Heilkunde) zdravílstvo, zdravníštvo.

Medicinal- zdravílski, zdrávstveni, lečílni.

Medicinalauslagen *pl.* zdravílski stroški *pl.*

Medicinalrath *m.* zdravníški svétnik; zdravníški svèt.

medicinieren zdráviti se, léčiti se, zdravíla jemáti (jémljem).

mediciniſch zdravílski, zdravníški, zdravíteljski.

Digitized by Google

Medinafadenwurm *m.* živa struna, podkóžnjak.
Meditation *f.* pre-, razmišljevánje.
meditieren pre-, razmišljevati.
Medium *n.* (Mitte) sreda, osrédje, osrédek; (Mittel) pomóček, pripomóček, sredstvo; (gramm.) medialni —, srednji položáj.
Meduſe *f. (Medusa aurita)* medúza.
Meer *n.* morje; Meer- morski; pomórski, namórski.
Meeradler *m.* morski orél.
Meeranwohner *m.* primórec; =in *f.* primórka.
Meerbeherrſcher *m.* vladár od. gospodár na morju.
meerblau sinji.
Meerbucht *f.*, **Meerbuſen** *m.* morski zalív od. zatók.
Meerbutte *f.* morska kámbala.
Meereiland *n.* morski otók od. ostróv.
Meerenge *f.* morska ožína, prelív.
Meeres- morski.
Meeresboden *m.* morsko dnó, dnó morjá.
Meeresfläche *f.* morsko površje, morska površína.
Meeresflut *f.* morski tók od. val.
Meeresgebiet *n.* pomórje.
Meereshöhe *f.* nadmórska višína.
Meeresküſte *f.* morsko obrézje, primórje.
Meeresleuchten *n.* svetlíkanje morja.
Meeresſpiegel *m.* morska gladína.
Meeresſtille *f.* morska tišína, brezvétrje.
Meeresſtrom *m.* morski tók.
Meereswoge *f.* morski val; —n *pl.* morsko valóvje.
Meergras *n.* halóga, morski mah.
meergrün morskozelèn.
Meerhirſe *f.* morsko prosó, ptičje seme (semena).
Meerhoſe *f.* vodéni stolp, morska tromba, morski cmrk.
Meerjungfer *f.* morska déklica.
Meerkalb *n.* ſ. Seehund.
Meerkarte *f.* morjevid.
Meerkatze *f.* morska mačka.
Meerlilie *f.* morska lílija.
Meerrettig *m.* hrèn.
Meerſalz *n.* morska sol (-í).
Meerſchaum *m.* morska pena, stiva; =kopf *m.* pipa iz morske pene od. stive.
Meerſchoß *m.* morska globočína.
Meerſchwalbe *f.* morska lástovica.
Meerſchwein *n.* pliskávka, pliskavica, delfín.
Meerſchweinchen *n.* morski prasíčèk.
Meerſpinne *f.* morski pajèk.
Meerſtern *m.* morska zvezda.
Meerſtraße *f.* ſ. Meerenge.
Meerſtrudel *m.* morski vrtínec, morska krnica.
Meerufer *n.* morski breg, morsko obrézje, morska obála.
meerumfloſſen z morskim tokom obdán.
Meerungeheuer *n.* morska pošást (-i).
Meerwaſſer *n.* morska voda.
Meerwolf *m.* morski volk.
Meerwunder *n.* morsko čudo, morski čudež.
Meerzwiebel *f.* morska čebúla, višnjevi čebúlček.
Mehl *n.* moka, (melja); *dem.* mókica, (méljica); **Mehl-** móčni; (auš — beſtehend) močnat, iz moke.
Mehlabſatz *m.* prodája moke.
Mehlbahn *f.* grot.
Mehlbeerbaum *m.* moka, mókovec.
Mehlbehältnis *n.* shramba za moko.
Mehlbeutel *m.* sito, sítnica.
Mehlbrei *m.* močnik, podmèt, sok.
Mehldorn *m.* glòg; =ſtrauch *m.* glógovec, glogov grm.
Mehlfaß *n.* sod za moko, (lajta).
Mehlfrucht *f.* móčni sad od. plod.
Mehlhandel *m.* trgovína z moko, mókarstvo; den — betreiben z moko tŕžiti, mokáriti.
Mehlhändler *m.* mokar; =in *f.* mókarica.
mehlicht mokast, moki podóben.
mehlig močèn, močnat, meljnat.
Mehlkäfer *m.* mokar.
Mehlkaſten *m.* skrinja od. predál za moko.
Mehlkloß *m.* cmòk iz moke.
Mehlmeiſe *f.* plášica, remèc.
Mehlmühle *f.* mlin od. malin za moko.
Mehlprodukte *pl.* móčnati izdélki.
mehlreich mokovit.
Mehlſack *m.* vreča za moko.
Mehlſchnecken *pl.* (Mehlſpeiſe) osváljki, súkančki *pl.*
Mehlſchüſſel *f.* móčnica.

Digitized by Google

Mehlſpeiſe *f.* močnata jed (-í).
Mehlſtaub *m.* palíska. [juha.
Mehlſuppe *f.* podmétenica, močnata
Mehlthau *m.* medéna rosa, močnata rosa; der falſche — strupéna rosa.
Mehltränke *f.* oblóda.
Mehlverkäufer *m.* mokar.
Mehlwurm *m.* močni črv.
mehr *adv. (plus)* več; *(magis)* bòlj.
Mehraufwand *m.* kar je več stroškov, večji stroški.
Mehrbetrag *m.* presežék, prebitèk.
mehrdeutig več poménov imajòč, z več poméni.
mehren (der Zahl nach) množíti, večati; pomnožíti, povéčati; *impf.* pomnoževati, povečevati; (d. Größe nach) povíšati, zvíšati; *impf.* povíševati.
mehrentheils *adv.* véčjidel.
Mehrer *m.* množítelj, pomnoževátelj, povečevávec; povíševávec.
mehrermal *adv.* véčkrat.
Mehrerfordernis *n.* večja potrébščina.
Mehrerin *f.* množíteljica, pomnoževáteljica, povečevávka.
mehrfach mnogotérən, mnogotérnat.
mehrgliedrig več-, mnogočlénski.
Mehrheit *f.* večína; (Vielheit) mnoštvo; (gramm.) množína.
mehrjährig večlétən.
mehrmalig véčkratən.
mehrmals *adv.* véčkrat.
mehrnamig večiménski.
mehrſchichtig večkrat pregánjen; mnogoplástən.
mehrſeitig večstránski.
mehrſilbig večzlóžen, mnogozlóžən.
mehrtheilig večdélən.
Mehrung *f.* množítev, pomnožítev, pomnoževánje.
Mehrwert *m.* večja vrednost.
Mehrzahl *f.* večína, večje števílo; (gramm.) množína, množno števílo.
Mehrzahlung *f.* preplačílo.
mehrzählig večzòb.
meiden ogíbati (-gíbam, -gíbljem) se (koga, česa, komu, čemu), uklánjati se (komu); ogníti (ógnem) se, uklóniti se; er muſs ſein Haus — ne sme mu v hišo, ne sme stópiti v njegóvo hišo; (ſich enthalten) vzdŕžati (vzdŕžim) se; *impf.* vzdrževati se.
Meier *m.* prístav, pristávnik.
Meierei *f.*, **Meierhof** *m.* pristáva.
Meierin *f.* pristávlja, pristávnica.
Meile *f.* milja; **Meilen-** miljni.
Meilengeld *n.* miljarína, miljnína.
Meilenſtein *m.* miljnik, miljni kamen.
Meilenzeiger *m.* miljnik, miljekàz, miljàk.
Meiler *m.* kópa, ógelnica.
Meilerſtätte *f.* kopíšče, ógelnišče.
mein moj; (in Beziehung auf das Subject) svoj; die Meinen moji, mojci; svoji, svojci.
Meineid *m.* kriva priséga, krivorótstvo; einen — ſchwören kriva priséči (-sézem); *impf.* — priségati.
meineidig krivopriséžən, krivorótən.
Meineidige *m.* krivopriséžnik, krivorótnik; *fem.* krivopriséžnica, krivorótnica.
Meineidserinnerung *f.* opomín na naslédke krive prisége.
Meineidsklage *f.* tožba zavóljo krive prisége.
meinen méniti, mísliti, sóditi; (willens ſein) namérjati, hotéti (hočem); ich meine dozdéva se mi, zdi se mi; es gut mit einem — dobro za koga mísliti, dobro komu želéti od. hotéti; das will ich — to se vé da, kájpada.
meinet-halben, -wegen, -willen *adv.* kar se mene tiče, od moje strani, zastràn ober zavóljo mene; -wegen! naj bo!
Meinung *f.* mnenje, misél (-i), sodba; (Absicht) namèn, namémba, naméra, nakána; einer — ſein, die — hegen od. haben kake misli biti (sem), kako misél iméti (imám), méniti od. mísliti kaj, misél koga obhája; anderer — werden (iz)premísliti se; meiner — nach po moji misli, po mojih mislih, kakor jaz ménim od. sódim.
Meinungsäußerung *f.* izjáva mnenja.
Meinungsaustauſch *m.* pogóvor, poménkovanje.
Meinungsverſchiedenheit *f.* različno mnenje, različnost mnenja, raznost mnenja, raznomíselnost.
Meiſe *f.* siníca; *dem.* siníčica.
Meiſen- siníčji; **-kaſten** *m.* pádalica od. past (-í) za siníce.

Digitized by Google

Meiſenkloben *m.* precép za lovítév siníc.

Meiſenſchlag *m.* ſ. Meiſenkaſten.

Meißel *m.* dleto, dolbílo; *dem.* dletce.

meißeln dolbsti (dolbem), dlétiti, z dletom rézati (režem); izdólbsti, izdlétiti, z dletom izrézati; *impf.* z dletom izrezovati, — izdelovati.

meiſt *adv.* nàjveč; nàjbolj.

Meiſtanbot *n.* najvíšja (najvéčja) ponúdba.

meiſtbegünſtiget najvéčjo ugódnost uživajóč. [nost.

Meiſtbegünſtigung *f.* najvéčja ugód-

meiſtbietend nàjveč ponujajóč, kdor največ ponúja; etwas an den Meiſtbietenden verkaufen največ ponujajóčemu prodáti kàj, po dražbi prodáti kàj.

Meiſtbotvertheilung *f.* razdelítév dráždenega izkupíla.

meiſte (der, die, das) največ ob. večína (mit nachfolgendem Subſtantiv im Gen.).

meiſtens, meiſtentheils *adv.* véčjidel, večínoma; (gemeiniglich) navádno.

Meiſter *m.* mojstèr; nastávnik; **Meiſter-** mójstrski, mójstrovski.

Meiſterei *f.* mójstrstvo, mojstríja.

meiſterhaft mójstrski, mójstrovski; *fig.* izvŕstèn, izbórèn, dovršen.

Meiſterhand *f.* mójstrska roka; mit — po mójstrsko, mójstrski.

Meiſterin *f.* mójstrovka, mójstrinja, mójstrica.

Meiſterlade *f.* mójstrska skládnica.

meiſtern mojstríti, mojstrovati, strahovati, v strahu iméti (imám); (zügeln) brzdáti, krotíti.

Meiſterrecht *n.* mójstrska pravíca.

Meiſterſang *m.* mójstrsko petje.

Meiſterſchaft *f.* mójstrstvo, mojstríja; (Innung) mojstri *pl.*; *fig.* izvŕstnost, izbórnost.

Meiſterſtück, Meiſterwerk *n.* mójstrsko delo, izvŕstno delo, izbórno delo.

Meiſterwurz *f.* jáščerica.

Melancholie *f.* težkokŕvnost, težkomíselnost; otóžnost, klávrnost, turóbnost.

Melancholiker *m.* klávrnik, turóbnež.

melancholiſch otóžèn, klavrn, turóbèn.

Melde *f.* lóboda.

Meldebuch *n.* zglasílna knjiga.

melden zglásiti, oglásiti, naznániti, jáviti, objáviti, priznániti, prijáviti; *impf.* zglašati, oglašati, naznánjati, jávljati, objávljati; ſich — zglásiti se, oglásiti se, jáviti se, objáviti se; *impf.* zglašati se, oglašati se, jávljati se, objávljati se. [vreděn.

meldenswerth zglasítve —, naznanila

Melder *m.* zglaševávec, oglasník.

Meldeſtelle *f.* priglaševališče.

Meldung *f.* zglasílo, zglasítev, naznanílo; — machen zglásiti, naznániti, napovédati (-vém); **Meldungs-** zglasílni.

Meldungspflicht *f.* zglasílna dolžnóst.

Meldungsvorſchrift *f.* zglasílni predpis.

Meldzettel *m.* zglasílnica, priglásnica, zglásnica.

Melioration *f.* izboljšáva, poboljšáva, popráva. [zaklád.

Meliorationsfonds *m.* izboljševálni

Meliſſe *f.* melísa.

melk molzèn, dojèn.

Melkeimer *m.* golída, molznik, žehtar, káblica, dojáča (Steierm.).

melken molsti ob. mlesti (molzem), dojíti; pomólsti, pomlésti, podojíti.

Melken *n.* mólzenje, molža.

Melker *m.* molzec, molzlč; **-in** *f.* molzílja, molznica.

Melk-faſs *n.*, **-gelte** *f.* ſ. Melkeimer.

Melkkuh *f.* molzna krava, krava za molžo.

Melkſchaf *n.* molzna ovca.

Melkſtätte *f.* molzíšče.

Melkzeit *f.* molža.

Melodie *f.* napèv, melodíja.

melodiſch blagozvóčèn, lepoglásèn, melódičèn.

Melodrama *n.* melodrama, igrokàz s spremljevánjem godbe.

Melone *f.* dinja, melóna.

Membrane *f.* opna.

Memme *f.* strahopétec, mevža, šleva. (strahopezdljívec).

Memoiren *pl.* spomínski zapíski *pl.*

Memorandum *n.* spomenica.

memorieren iz glave ob. na pámet se naučíti.

Menage *f.* hrana, jed (-í); eigene — machen domá kúhati; (Haushaltung) gospodárstvo, gospodínjstvo.

Digitized by Google

Menagerie *f.* menažerija, zverinják.

Menge *f.* množína, množica, obílica, obílje; (Quantität) količína, količkóst; eine ungeheure — sila, čudo (čuda), temà, z. B. von Leuten sila ljudí, silo veliko ljudí; (Haufe) kùp; (Schar) truma, krdélo; in — etwas haben obílno (v obílici) kaj iméti (imám); eine ſolche — tóliko.

mengen mẽšati; zmẽšati; (ein klein wenig) pomẽšati; (Trockenes m. Naſſem) mẽsiti; umẽsiti, zmẽsiti; ſich — in etwas vtikati se, vplétati se, mẽšati se v kaj od. med kaj.

Menger *m.* mẽšavec; mesívec; =ei *f.* mẽšanje; mẽšenje, mesítev.

Mengkorn *n.* zmesno žito, sóržica, zmes (-i).

Mengſel *n.* mẽšanica, zmes (-i).

Mengtheil *m.* primés (-i), primẽsek.

Mennig *m.* svinčéna rdečica, surik.

Menſch *m.* človek; die — en ljudjé *pl.*; *dem.* človéček; ein armer — ubóžec, siromák, revež; ein reicher — bogatín, bogatínec; ein ſtarker — hrust, korenják; ein zerlumpter — capín; ein grober — neotesánec, zarobljenec; ein ehrlicher — poštenják; armſeliger — človéče (-ta).

Menſch *n.* krščenica, služábnica, dekla; ein böſes, ungeſchidtes — donda; ein armes — reva, ubóžica.

Menſchen- človẽški, človéčji; ljudski.

Menſchenalter *n.* človéška starost, človẽški rod.

Menſchenantlitz *n.* človẽški obráz.

Menſchenbeſchreibung *f.* ljudopis, popisovánje ljudí. [věc.

Menſchenfänger *m.* ljudolòv, ljudolò-

Menſchenfeind *m.* ljudomŕzec, odljúdnik, sovrážnik ljudí; =in *f.* odljúdnica, sovrážnica ljudí. [dẽn.

menſchenfeindlich ljudomŕzen, odljú-

Menſchenfeindlichkeit *f.* ljudomŕznost, odljúdnost.

Menſchenfreſſer *m.* ljudožèr, ljudojèd, pesján, ljudožérec, ljudojédec.

Menſchenfreund *m.* človekoljùb, ljudoljùb, človekoljúbec, ljudoljúbec; =in *f.* človekoljúba od. ljudoljúba ženska.

menſchenfreundlich človekoljúbẽn, ljudoljúbẽn, priljúdẽn, ljudomil.

Menſchenfreundlichkeit *f.* človekoljúbje, ljudoljúbje, priljúdnost.

Menſchengedenken *n.* pámetovanje od. pómnenje ljudí; ſeit — od pámtiveka, odkár ljudjé pómnijo, — pámetijo.

Menſchengefühl *n.* človẽški čut, človẽško čuvstvo.

Menſchengeſchlecht *n.* človẽški rod, človéštvo.

Menſchengeſtalt *f.* človéška podóba.

Menſchenhai *m.* morski sòm, morski volk, požerún.

Menſchenhand *f.* človéška roka.

Menſchenhandel *m.* trgovánje z ljudmi.

Menſchenhändler *m.* ljudotŕžec.

Menſchenhaſs *m.* črt —, mržnja do ljudí, ljudomŕznost.

Menſchenkenner *m.* poznavátelj ljudi; =in *f.* poznavátelјica ljudi.

Menſchenkind *n.* sin človẽški.

Menſchenkoth *m.* človéčjak.

Menſchenleben *n.* človẽško življénje, človẽški vek.

menſchenleer brezljúdẽn, brezljúdnat.

Menſchenmenge *f.* množica od. truma ljudí.

menſchenmöglich vse, kar je človéku mogóče, kar je le mogóče.

Menſchenmörder *m.* človekomórec, ljudomòr, ljudomórec; =in *f.* ljudomórka, ljudomórnica.

Menſchenraub *m.* ljudorópstvo, ljudográbstvo, ljudokrádstvo.

Menſchenräuber *m.* ljudokrádec, ljudográběc.

menſchenſcheu neljúdẽn, odljúdẽn, bojéč se ljudí. [nost.

Menſchenſcheu *f.* neljúdnost, odljúd-

Menſchenſchinder *m.* ljudodérec, človekodérec; =ei *f.* ljudodérstvo; =in *f.* ljudodérka.

Menſchenſohn *m.* sin človéka, sin človẽški.

Menſchenverſtand *m.* človẽški razúm, človéška razúmnost od. pámet (-i).

Menſchenwerk *n.* človẽško delo, delo človẽških rok.

Menſchheit *f.* človéštvo, človẽški rod; die — annehmen učlovéčiti se, počlovéčiti se; die — ablegen poživíniti se.

menſchlich človẽški, človéčji; Irren iſt — vsakdo se lahko zmoti.

Digitized by Google

Menſchlichkeit *f.* človečnost. [véčba.
Menſchwerdung *f.* učlovéčenje, učlo-
Menſtruation *f.* mésečno číščenje, mesečína; die — haben mesečíno iméti (imám).
Menſur *f.* menzúra, mera; razstòj.
Mentor *m.* vodník, svetovávec, méntor.
mephitiſch zadúšen, dušílen.
Mercantil- trgovínski.
Mercantilbeiſitzer *m.* prisédnik trgovínskega sodíšča.
Mercantilbuchführung *f.* trgovínsko knjigovódstvo.
Mercantilgericht *n.* trgovínsko sodíšče.
mercantiliſch trgovínski, kupčíjski.
Mercantilſtil *m.* trgovínski slóg.
Mercur *m.* Merkúr, Merkúrij.
Mergel *m.* lápor; **Mergel-** láporjev.
mergelartig láporast.
Mergelboden *m.*, **Mergelerde** *f.* láporasta tla *pl.*, láporasta zémlja.
Mergelrieſe *f.* melína.
Mergelſchiefer *m.* opóka.
Meridian *m.* poldnévnik, meridián; **=gebirge** *n.* poldnévniško pogórje; **=kreis** *m.* poldnévnikov krog; **=linie** *f.* poldnévna črta, poldnévnica.
meridional poldnéven, poldánski, meridionálen.
Merinoſchaf *n.* ovca merínovka.
meritoriſch zaslúžen; stvarén; —e Entſcheidung razsódba v glavni stvari, — v bístveni stvari.
Merk *m. n.* známka, známenje; *dem.* známenjce; um ein Merkchen weiter za spoznánje napréj.
merkbar opázen, čutén.
merken zapáziti, opáziti, zaznáti; *impf.* opážati, zaznávati; čútiti; začútiti; — auf jemanden páziti, glédati na koga, čuti (čujem) nad kom; (bezeichnen) zaznámiti, zaznámenjati; *impf.* zaznámljati, zaznamenjevati; ſich — zapómneti (-im) si, v spomínu od. v pámeti ohrániti si; — laſſen vedéče storíti, na znanje dáti; *impf.* na znanje dajáti; man merkt es ihm znati mu je.
merkenswert spomína vreden.
Merkgarn *n.* préjica —, nit za zaznámljanje.
merklich znatén, očítén, čutén.
Merkmal *n.* známenje, znak, priznák.
Merkwort *n.* spomínska beséda.
merkwürdig znamenít, znamenitèn, pomenít, spomína vreden; neobíčen.
Merkwürdigkeit *f.* znamenítost, pomenitost; neobíčnost.
Merkzeichen *n.* známenje, znak, zaznámek, značka.
Merle *f.* kos.
Mesalliance *f.* j. Mišžheirat.
Meſs- mašni; (den Jahrmarkt betreffend) séjemski, semánji.
Meſsamt *n.* peta od. vélika maša.
Meſsapparat *m.* merski aparat, merílna pripráva.
Meſsband *n.* merski trak.
meſsbar merljìv, izmérən.
Meſsbuch *n.* mašne bukve *pl.*, mašna knjiga.
Meſſe *f.* maša; — leſen maševati; (Jahrmarkt) semènj, sejèm.
meſſen mériti; izmériti, premériti; ſich — mériti se, kósati se, izkúšati se; gemeſſener Befehl odlóčno povélje, ostro povélje.
Meſſen *n.* mérjenje, meritèv.
Meſſenſtiftung *f.* mašna ustanóva.
Meſſer *m.* merèc, merívec, mérjavec; (Geometer) zemljemèr, zemljemérec.
Meſſer *n.* nòž; *dem.* nožèk, nožíč, nožíček; (Schnappmeſſer) sklepec, mihec, pipec, (krošljek); ſchlechte — krza; (Federmeſſer) perésnik. | *pl.*
Meſſerbeſteck *n.* obódek za nòž in vílice
Meſſerfläche *f.* nóževa plošča.
Meſſerheft *n.* nožev držáj, nóževo držálo, nožíšče, (črenje *f. pl.*)
Meſſerklinge *f.* nóževo rezílo.
Meſſerrücken *m.* nožev hrbèt, nožev rob, (taleb, teláb).
Meſſerſchneide *f.* nóžnica.
Meſſerſchmied *m.* nožár; **Meſſerſchmied-** nožárski; **=handwerk** *n.* nožárstvo.
Meſſerſchneide *f.* rezína, nóževa ostrína.
Meſſerſpitze *f.* nožev ít, nóževa konica.
Meſſerſtich *m.* zbodljaj z nožem; einem einen — verſetzen z nožem koga zbosti (zbodem) od. ubósti.
Meſsfreiheit *f.* séjemska pravica od. svobóščina, pravíca sejmovánja.
Meſsgeld *n.* (für das Meſſen) plačílo za mérjenje, mernína; (das auf der

Digitized by Google

Meſſe gelöšte Geld) na sejmu izkúpljeni —, iztŕženi denár; (das für die Meſſe beſtimmte Geld) denár za semènj, semnjína.

Meſsgeräth *n.* mašna oprâva, mašna pripráva.

Meſsgeſchenk *n.* semènj, semnjína.

Meſsgewand *n.* mašna obléka.

Meſsglöckchen *n.* mašni zvonček.

Meſshemd *n.* mašna srajca.

Meſſias *m.* Mesíja; (der Gejalbte) mazíljenec.

Meſſing *n.* ruména ob. žolta med (-i), (mésing); **Meſſing-** meden, (mésingast).

Meſſingblech *n.* medna plošcevína.

meſſingen méden (-ena, -eno), (mésingast).

Meſſinghandel *m.* kupčija z medjó, medninarstvo.

Meſſingware *f.* medenína, roba iz žolte medí.

Meſskette *f.* mérski lanec.

Meſskunde *f.* mérstvo, zemljemérstvo.

Meſsleute *pl.* sejmovávci, senjmárji, sejmárji *pl.*

Meſsmarkt *m.* sejmíšče, semnjíšče.

Meſsner *m.* cerkóvnik.

Meſsopfer *n.* sveta maša, darovánje svete maše.

Meſspriester *m.* maševávec, mašnik.

Meſsruthe *f.* merska pálica.

Meſsſchnur *f.* merska vrvca.

Meſsſtange *f.* merski drog.

Meſstiſch *m.* merska miza.

Meſstuch *n. (corporale)* telésnik.

Meſswerkzeug *n.* mersko orodje.

Meſszeit *f.* semènj, séjemski čas.

Meſtize *m.* mestic, mésanec; *f.* mestíca, mésanka.

Metall *n.* kovína; **Metall-** kovínski.

metallartig kovínast.

Metallegierung *f.* zlit (-i), zlitek.

metallen kovínski.

Metallerz *n.* kovínska ruda.

Metallfarbe *f.* kovínska bárva.

metalliſch ſ. metallen.

Metallmünze *f.* kováni denár.

Metallographie *f.* kovopísje.

metallographiſch kovopísen.

Metallſchrift *f.* kovopis.

Metallurg *m.* kovoznánec, kovoslóvec; rudoslóvec, rudoznánec.

Metallurgie *f.* kovoznánstvo, kovoslóvje; rudoslóvje.

metallurgiſch kovoznánski, kovoslóven.

Metallwährung *f.* kovínska vrednóta, kováni denár.

Metallwert *m.* (der Münze) kovínska vrednost (denárja).

Metamorphoſe *f.* izpremenítev, pretvòr, preobrázba.

metamorphoſieren izpremeníti, pretvoríti, preobráziti; *impf.* izpreminjati, preobraževati.

Metapher *f.* metáfora, prenósba, prenósen.

metaphoriſch metáforen, prenósen.

Metaphraſe *f.* metafráza, opis.

Metaphyſik *f.* metafízika.

Metaphyſiker *m.* metafízik.

metaphyſiſch metafíziven.

Metatheſe *f.* metáteza, predévek, prestavítev.

Meteor *n.* meteór, izpodnébna prikázen (-i).

Meteoreiſen *n.* izpodnébno železo.

meteoriſch izpodnében.

Meteorolith, Meteorſtein *m.* meteorolít, izpodnébnik.

Meteorologie *f.* meteorologíja. vremenoslóvje.

Meter *n. m.* metèr.

Metermaß *n.* métrska mera.

Meth *m.* medíca.

Methode *f.* metóda, pot, način; (Lehrmethode) način učénja, učba.

Methodik *f.* metódika, učbenják.

methodiſch metódičen, učben.

Methſieder *m.* medíčar, medár.

Metier *n.* posél, rokodélstvo, služba, poklic.

Metonymie *f.* metonimíja, preiménik.

Metrik *f.* métrika, stihoslóvje.

metriſch métričen.

Metropole *f.* metropóla, prvostólnica.

Metropolit *m.* metropolít, prvostólnik, nadškòf.

Metropolitan- prvostólni.

Metrum *n.* metrum, mera stihom

Mette *f.* (Frühmette im Advent) zornica, svítnica, jútrnjica; (Chriſtmette) pólnočnica.

Metze *f.* vlačúga, kúrba; (Maß) ſ. Metzen.

Metzelei *f.* klanje, pobój.

Digitized by Google

metzeln klati (koljem), pobíjati.

Metzen *m.* vagàn; (1/2 Metzen) mérnik.

metzenweise *adv.* na vagáne, na mérnike.

Metzger *m.* mesár; **Metzger-** mesárski; **=ei** *f.* mesárstvo; **=in** *f.* mesárica.

Meuchelmord *m.* zavrátni umòr.

Meuchelmörder *m.* zavrátni morívec; **=in** *f.* zavrátna morívka.

meuchelmörderisch zavrátèn.

meucheln zavrátno délati; zavrátno umoríti.

Meuchler *m.* ſ. Meuchelmörder.

meuchlerisch ſ. meuchelmörderisch.

meuchlings *adv.* zavrátno, po zvijáči.

Meute *f.* (v. Hunden) tropa.

Meuterei *f.* upòr, pùnt, vstája, krámola, métež; es entſtand eine — unter den Soldaten vojáki so se upŕli. — vzdígnili zoper ....

Meuterer *m.* upórnik, púntar. vstájnik, métežnik. [žèn.

meuteriſch upórèn, púntarski. métemezzo srednji.

Mezzoſopran *m.* polusoprán.

Miasma *n.* kužnína, kužílo.

miauen mijávkati, mávkati.

Miauen *n.* mijávkanje, mijávek, mávkanje.

Mieder *n.* modrc, živótec, opléček.

Miene *f.* obràz, lice; eine — machen držati (držím) se; lâchelnde — smehljajòč obràz, nasmehljaj, namúzek; eine lâchelnde — machen smehljáti se; nasméhniti se, namúzniti se; unwillige — mrda, namŕdek, kiſèl obràz; eine unwillige — machen mŕdati se, mrdo napénjati; namŕdati se, mrdo napéti (-pnèm); eine verdrießliche — machen mulo nósiti; eine weinerliche — machen na jok se držati (držím), emériti se; eine finſtere — machen temno od. grdo glédati; — poglédati; in jemandes — leſen z obráza od. na obrázu komu brati (berem).

Mienenſpiel *n.* obrázne kretnje *pl.*, krétanje obráza, mímika.

Mießmuſchel *f.* klápavica.

Miet- najémni.

Miete *f.* najèm, nájem; zur — wohnen gostovati (pri kom); (Bezahlung) najémščina, najemnína.

mieten najéti (nájmem), v **najèm** vzéti (vzámem); *impf.* najémati, v najèm jemáti (jémljem).

Mieter *m.* najémec, najémavec.

Mietgeld *n.* najémščina, **najemnína**; gostáščina.

Mietling *m.* najémnik.

Mietlohn *m.* mezda.

Mietmann *m.* najémec; najémnik.

Mietordnung *f.* najémni red.

Mietvertrag *m.* najémna pogódba.

mietweiſe *adv.* najémoma, **najémno**.

Mietwohner *m.* gostáč; **=in** *f.* **gostáčica**.

Mietzeit *f.* najémna doba.

Mietzins *m.* najémščina, najemnina; gostáščina; **=gulden** *m.* najemnínski goldínar.

Migräne *f.* migréna, **enostránski** glavobòl.

Mikrokosmus *m.* mali svet. svet v malem; človek.

Mikrometer *n.* drobnomèr; **=ſchraube** *f.* drobnomérni viják.

Mikroſkop *n.* drobnoglèd, drobnovìd.

Milbe *f.* pršica, grinja.

milbig pršiv.

Milch *f.* mleko, (zvara); (der milchweiße Saft mancher Pflanzen) mlečèk, mlečni sok; (erſte Milch nach der Geburt) mlezva, mlézivo; geronnene — sesédeno od. usédeno mleko, usédenica. zvara; zu Käſe gewordene — usírjeno od. zasírjeno mleko; friſche — oprésno od. sirôvo mleko; abgerahmte — posnéto mleko; **Milch-** mlečni, mlékarski, za mleko, kakor mleko.

Milchbart *m.* prva brada, podlásci *pl.*. mah; er hat erſt einen — šele mah mu raste oder pogánja (na bradi); (Perſon) golobrádec.

milchbärtig golobràd, komur šele mah raste.

Milchbaum *m.* ſ. Kuhbaum.

Milchbehältnis *n.* mlečna posóda, posóda za mleko. [pogáča.

Milchbrot *n.* krùh z mlekom umêšen,

Milchbruder *m.* sodojénec, mlečni brát, navrstník.

Milchbruſtgang *m.* prsni **mezgovòd**.

Milchcur *f.* lečba z mlekom, zdravitêv z mlekom.

Digitized by Google

milchen molzěn, dojěn.
Milcher, Milchner *m.* mlečnjak.
Milchesser *m.* mlekojéděc.
Milchfrau *f.* mlékarica.
Milchgelte *f.* molznják, golída, káblica, žehtar, dojáča.
Milchgenossenschaft *f.* mlékarska zádruga.
Milchglas *n.* čaša za mleko; mlečno steklo.
Milchhandel *m.* trgovína z mlekom, mlékarstvo; den — betreiben mlekáriti.
Milchhändler *m.* mlekar.
milchig mlečěn, mlečnat, mlekovít.
Milchkaffee *m.* bela kava, kava z mlekom.
Milchkammer *f.* mlékarnica, mléčnica.
Milchkanne *f.* mlečni vŕč, mlečnik.
Milchkuh *f.* molzna od. dojna krava, krava za molžo.
Milchmagd *f.* kravarica.
Milchmann *m.* mlekar.
Milchmarkt *m.* mlečni tŕg.
Milchmesser *m.* mlekomèr.
Milchnapf *m.* látvica (za mleko).
Milchquarz *m.* mlékověc.
Milchrahm *m.* smétana, vrhnje.
milchreich mlečnat, mlekovít.
Milchsaft *m.* (bei den Gewächsen) mlečěk, mlečni sok; (der erste im Frühjahr) mézga.
Milchsäure *f.* mléčna kislína.
Milchschnee *m.* mlečna pena.
Milchschrank *m.* omára za mleko.
Milchschwester *f.* sodojénka, mlečna sestra.
Milchstern *m.* *(bot.)* ptičje mleko.
Milchsteuer *f.* mlekovína, mlečnína.
Milchstraße *f.* rimska cesta.
Milchsuppe *f.* mlečna juha od. polívka.
Milchtopf *m.* loněc za mleko, mlečni loněc.
Milchtuch *n.* cedílo za mleko.
Milchverkauf *m.* prodája mleka, mlékarstvo.
Milchweib *n.* mlékarica.
Milchwirtschaft *f.* mlékarstvo; die — betreiben mlekáriti.
Milchzahn *m.* mlečnik, mlečnjak, rilčěk.
mild, milde mil, mílostěn, milostljìv; (freundlich) prijázěn, priljúděn; (wohlthätig) dobrótljiv, darežljìv; (zart, sanft) nežěn, krotěk; (weich, geschmeidig) mehěk, gibčěn, lágoděn, voljěn; milde Stiftung milodárna ustanóva, zadúšbina; —e Hand dobrótljiva roka; —es Obst sladko sadje; —er Wein sladko od. gladko vino; —er Regen pohlévěn dež; —es Klima milo od. mehko podnébje.
Milde *f.* milóta, milostljívost; prijáznost, priljúdnost; dobrótljivost, darežljívost; nežnost, krotkóst; mehkóst, gibčnost.
Milderer *m.* polajševátelj, blažítelj.
mildern lájšati, blážiti; olájšati, polájšati, zlájšati, ublážiti; *impf.* olajševati, po-, zlajševati, ublaževati; (die Strafe) znížati, zmánjšati; *impf.* zniževati, zmanjševati; sein Schmerz hat sich gemildert odléglo mu je; mildernd ublaževálěn, olajšílěn.
Milderung *f.* olajšáva, polajšáva, olajšílo, polajšílo; znižba, zmanjšáva.
Milderungsgrund *m.* olajšilni razlòg, ublaževálni razlòg.
Milderungsmittel *n.* olajšílo, blažílo.
Milderungsumstand *m.* olajšujóča —, olajšílna okólnost.
mildherzig milo-, blagosŕčěn, usmíljen.
Mildherzigkeit *f.* milosŕčnost, blagosŕčnost, usmíljenost.
mildreich mil, milostìv, milostíven.
mildthätig milodárěn, dobrótljiv, dobrodélěn.
Mildthätigkeit *f.* milodárnost, dobrótljivost, dobrodélnost.
Militär *n.* vojáštvo, vojníštvo, vojáki *pl.*; (Soldatenstand) vojáščina; **Militär-** vojáški.
Militärappellationsgericht *n.* vojáško prizívno sodíšče.
Militärärar *n.* vojáški erár, zaklàd.
Militärarzt *m.* vojáški zdravník.
Militärbeamte *m.* vojáški urádnik.
Militärbildungsanstalt *f.* vojáško izobraževalíšče.
Militärcapellmeister *m.* vojáški kapélnik.
Militärcharakter *m.* vojáški čin.
Militärcommandant *m.* vojáški povéljnik.
Militärcommando *n.* vojáško povéljstvo.
Militärcorps *n.* vojáški vòj.
Militärdienst *m.* vojáška služba.
militärdienstlich vojaškoslúžben.

Digitized by Google

Militärdurchzugsgebür *f.* vojáška prehodnína.
Militäreinquartierung *f.* vojáška nastanitév.
Militärerziehungsanstalt *f.* vojáško vzgajalíšče.
Militärexecution *f.* izvršítev ob. eksekúcija z vojáško pomočjó. [uskòk.
Militärflüchtling *m.* vojáški begún ob.
Militärgericht *n.* vojáško sodíšče.
Militärgrenze *f.* vojáška gránica ober krajína. [voják.
Militärindividuum *n.* vojáška osèba,
Militärinstitut *n.* vojáški zavod.
militärisch vojáški, vojníški.
Militärjahr *n.* vojáško leto.
Militärmacht *f.* vojáška moč (-i); vojníška držáva.
Militärmannschaft *f.* vojáško moštvo; prosti vojáki.
Militärpaß *m.* vojáška prehódnica.
Militärpflicht *f.* vojáška dolžnóst, dolžnóst vojáške službe.
militärpflichtig vojáščini zavézan.
Militärplatzkommando *n.* vojáško mestno povéljstvo.
Militärpolizeiwache *f.* vojáška policíjska straža.
Militärstationscommando *n.* vojáško postájno povéljstvo. [zan.
militärstellungspflichtig nabóru zavé-
Militärstiftung *f.* vojáška ustanóva.
Militärtaxe *f.* vojáška taksa, vojarína.
Militärverpflegsbeamte *m.* vojáški oskrboválni urádnik. [*pl.*
Miliz *f.* národna vojska, brámbovci
Milliarde *f.* milijárda.
Million *f.* milijón.
Millionär *m.* milijonár.
millionenweise *adv.* na milijóne.
Milz *f.* slezéna, vránica; Milz- slezéníčni, vráničnі.
Milzanschwellung *f.* otòk slezéne.
Milzbeschwerung *f.* tíščanje na slezéni.
Milzbrand *m.* vráničnі prisad, sájavec, črm, črmnica, volčič.
Milzentzündung *f.* vnetje slezéne ob. vránice.
milzig slezénat, vráničen.
milzkrank na slezéni (vránici) bolán.
Milzkrankheit *f.* bolézen (-i) na slezéni ob. na vránici.
Milzkraut *n.* slezeníčnik, slezénovc zelje.
Milzsucht *f.* slezénica, vráničnica.
milzsüchtig slezénast, vráničast.
Milzweh *n.* bolečína na slezéni ober na vránici.
Mime *m.* mímik.
Mimik *f.* mímika.
mimisch mímičen.
Mimose *f.* mimóza.
minder *adi.* manjši; *adv.* manj; nicht — nič manj, ne manj. ravno takó, pràv takó.
Minderheit *f.* manjšína.
minderjährig nedolétен; malolétен, nedorástel.
Minderjährige *m.* nedolétnik; malolétnik.
Minderjährigkeit *f.* nedolétnost, malolétnost, nedorástlost.
mindern mánjšati; z-, pománjšati; *impf.* zmánjševati, pománjševati; (erniedrigen) znižati, *impf.* zniževati; sich — mánjšati se; zmánjšati se, odjénjati, odléči (-lézem); *impf.* zmánjševati se, odjenjevati, odlégati.
Minderung *f.* znižba, zmanjšáva.
Minderjahl *f.* i. Minderheit.
mindest najmánjši, najnížji, zadnji; nicht im —en celó nič, prav nič, čisto nič; zum —en vsàj, nàjmanj.
Mindestausmaß *n.* najmánjša izméra.
mindestens *adv.* vsàj, nàjmanj.
Mine *f.* podkòp, prekòp; (im Bergwerk) ròv, rudoròv.
minen podkópati (-kópljem), podkópe napráviti; *impf.* podkopávati, podkópe délati ob. naprávljati.
Mineral *n.* rudnína, minerál; Mineral- rudníнski, minerálni.
Mineralbad *n.* rudnínska kopel (-i).
Mineraliencabinet *n.* rudníнski ober minerálni kabinét.
Mineralienkunde *f.* rudninoznánstvo.
mineralisch rudníнski, minerálni.
Mineralog *m.* rudninoznánec, mineralóg; =ie *f.* rudninoznánstvo, mineralogíja.
Mineralöl *n.* rudnínsko olje.
Mineralquelle *f.* slátina, rudníнski studénec.
Mineralreich *n.* rudníнstvo.

Digitized by Google

Mineralwaſſer *n.* rudninska voda, rúdnica, slátina.
Mineur *m.* minér, podkópnik.
Miniatur *f.* drobna slika, miniatúra.
minieren podkópati (-kópljem), podkópe napráviti; *impf.* podkopávati, podkópe délati od. naprávljati.
Miniterkunde *f.* podkopoznánstvo; rovoznánstvo.
Minimalcenſus *m.* najmánjše cenílo, najmánjša cenítev.
Minimaleinkommen *n.* najmánjši dohódki *pl.*
Minimum *n.* najmánjše, najmanjšína, najmánjši del.
Miniſter *m.* minístər; — des Innern minístər nótranjih stvari; — des Äußern minístər vnanjih stvari; — für Cultus und Unterricht minístər za bogočástje in uk ɔc.
Miniſterial- minístrski, ministeriálni.
miniſteriell minístrski, minístrstven.
Miniſterium *n.* minístrstvo.
Miniſtrant *m.* ministránt, mašni strežnik.
Minne *f.* ljubáv (-i), ljubézən (-i).
Minnedichter *m.* pesnik ljubávi od. ljubézni.
Minnelied *n.* pesəm (-i) o ljubézni, ljubávna pesəm (-i).
minnen ſ. lieben.
Minnefänger *m.* pevəc ljubávi, pevəc ljubézni.
Minorat *n.* predstvo najmlájšega, minorát.
minorenn ſ. minderjährig.
Minores *pl.* manjši blagoslóvi *pl.*
Minorit *m.* minorít.
Minorität *f.* manjšína.
Minotaurus *m.* Minotaurus (napól človek, napól bik).
Minuend *m.* zmanjševánəc, minuend.
Minuendolicitation *f.* manjševálna dražba.
minus *adv.* mànj, mènj.
Minuszeichen *n.* manjšáj (—).
Minute *f.* minúta; **Minuten-** minútni.
Minutenzeiger *m.* minútni kazávəc.
Minze *f.* meta. [bora.
Mirabelle *f.* mirabéla, francóska cí-
Mirakel *n.* ſ. Wunder.
Miſanthrop *m.* ljudomŕzəc, odljúdnik.
Miſanthropie *f.* ljudomŕznost, odljúdnost.
miſanthropiſch ljudomŕz, odljúdən.
Miscellen, Miscellaneen *pl.* raznotérosti *pl.*, mnogovŕstnosti *pl.*, raznoličnosti *pl.*
miſchbar priprávən za mẽšanje, kar se da mẽšati.
Miſchehe *f.* mẽšani zakon.
miſchen mẽšati; zmẽšati, premẽšati; (ein wenig —) pomẽšati; ſich — unter ... mẽšati se med ..., vtíkati se v ..., vplétati se v ...; gemiſcht, Miſch- mešan, meševit.
Miſcher *m.* mẽšavəc; **-in** *f.* mẽšavka.
Miſchfutter *n.* mẽšanica, zmes (-i).
Miſchkorn *n.* sóržica.
Miſchmaſch *m.* zmešnjáva, kolobócija, zbroda, čobódra.
Miſchtrank *m.* mẽšanica.
Miſchung *f.* mẽšanje; (das Gemiſchte) mẽšanica, zmes (-i).
Miſchungsrechnung *f.* zmesni račún.
miſerabel ſ. erbärmlich.
miſerere! usmíli se! pomilúj!
Miſerere *n.* (Krankh.) bljuvánje lástnega blata.
Miſpel *f.*, **Miſpelbaum** *m.* nešplja.
Miſs *f.* góspica, gospodíčna.
miſs- ne-, raz-, zlo-, nápačno, krivo.
miſsachten prezírati, zaničevati.
Miſsachtung *f.* prezíranje, zaničevánje, prezírnost.
miſsachtungsvoll, miſsachtend prezírən, prezirljìv.
Miſſal *n.* mašne bukve *pl.*, mašna knjiga.
Miſsbildung *f.* nestvòr.
miſsbilligen ne odobríti; *impf.* ne odobrávati, grájati.
Miſsbilligung *f.* neodobrávanje, grájanje, graja.
Miſsbrauch *m.* zlorába; (tadelhafter Brauch) razváda.
miſsbrauchen na zlo obrníti; *impf.* na zlo obráčati, zlorábiti.
miſsbräuchlich zlorábən, razváden.
Miſscredit *m.* slabi glas, slabo imé (-na); in — bringen ob dobər glas od. ob dobro imé pripráviti, očrníti; in — kommen zaúpanje od. dobro imé izgubiti.

Digitized by Google

Mißdeuten nápak ob. krivo razložíti, naróbe razuméti, v hudo obŕniti ob. zavíti (-víjem); *impf.* nápak ob. krivo razlágati, naróbe tolmáčiti, v hudo obráčati ob. zavíjati.

Mißdeutung *f.* krivo ob. nápačno razláganje, — tolmáčenje, — obráčanje.

mißen pogrešáti (kaj), biti (sem) brez česa.

Mißerfolg *m.* slabi uspéh ob. izíd.

Mißernte *f.* slaba létina.

Mißethat *f.* hudodélstvo, zločínstvo, pregréha.

Mißethäter *m.* hudodélec, hudodélnik, zločínec; =in *f.* hudodélka, hudodélnica, zločínka.

Mißfall *m.* nezgóda, nezgódek.

mißfallen ne ugájati, ne dopádati (se), ne dopásti (-pádem), ne biti (sem) po volji, — pogódu, — všeč; dieß mißfiel ihm to je zaméril ob. za zlo vzel, to se mu je za malo zdelo.

Mißfallen *n.* nedovóljstvo, nezadovóljstvo; er hat daran — to mu ne ugája, ne godí, ni všeč.

mißfällig nedopadljiv, neugóden, nevšéčen, neljúb; sich — machen zamériti se (komu), v zaméro priti (pridem) pri kom.

Mißform *f.* nápačna ob. izkažéna oblíka (podóba), pokvéka, spaka.

mißformen spáčiti —, izkazíti oblíko.

mißgebären splavíti, negódno porodíti, izpovíti (-víjem); porodíti nakáznika.

Mißgebilde *n.* potvára.

Mißgeburt *f.* izpovítek, negódni porod; (daß unzeitig Geborne) negódnik, spaček, nakáza.

Mißgeſchick *n.* nezgóda, nesréča.

Mißgeſchöpf *n.* spaka, spàk, spaček, nakáza.

Mißgeſtalt *f.* nespodóba, pokvéka, nagŕda.

mißgeſtaltet nakážen, spačen, pokvéčen; —er Menſch nakáznik, pokvéka.

mißglücken izpodletéti (-letím), ponesréčiti se; *impf.* izpodlétati.

mißgönnen zavídeti, ne privóščiti; *impf.* zavídati, ne privoščevati.

Mißgriff *m.* zmota, pomóta, pogrešek; einen — thun zmótiti se, grešíti.

Mißgunſt *f.* zavíst (-i), zavídnost, nenavídnost.

mißgünſtig zavístən, zavidljiv, nenavíden.

mißhandeln (einen) hudó ob. grdó (s kom) ravnáti ob. délati, gnjáviti (koga).

Mißhandlung *f.* hudo ob. grdo ravnánje (s kom), gnjávljenje.

Mißheirat *f.* nepristójna ženitév ob. možítev.

mißhellig nesoglásen, neslóžen.

Mißhelligkeit *f.* nesoglásje, neslóžnost.

Miſſion *f.* misijón.

Miſſionär *m.* misijonár.

Mißjahr *n.* nerodovítno leto, slaba létina.

Mißkauf *m.* okúp; einen — machen okúpiti se, prepláčati kaj.

mißkennen slabo ob. malo poznáti (-znám), mótiti se (o kom ob. zastràn koga).

Mißklang *m.* nesoglásje, neubránost, zlozvóčje.

mißklingen zlo zvenéti, — zvénčati (-im), ne ujémati se, ne ubírati se.

mißlaunig čemérən, zlovóljən, tožljiv.

Mißlaunige *m.* čemérnik, tožljívec.

Mißlaut *m.* zloglásje, neubráni glas.

mißlauten ſ. mißklingen.

mißlich neprijétən, nepovóljən, mučén, nevárən.

mißliebig nepriljúbljen.

mißlingen izpodletéti, ne izíti (-íde) se po godu, pokazíti se, izjalovíti se, ponesréčiti se; *impf.* izpodlétati, slabo se izhájati.

Mißmuth *m.* nevólja, nevóljnost, zlovóljnost.

mißmuthig nevóljən, zlovóljən.

mißrathen ſ. mißlingen.

Mißſtand *m.* neprílika, nepriličnost.

mißſtimmig zlozvóčen, neubrán, neskládən; *fig.* zlovóljən.

Mißſtimmung *f.* nesoglásnost, neubránost, neskládnost; zlovólja; in — verſetzen ozlovóljiti.

Mißton *m.* zloglásje, zlozvóčje; neubráni ob. neskládni glas.

mißtönen zlo zvenéti, ne skládati se, ne strínjati se, ne ujémati se.

mißtrauen ne zaúpati, ne zanášati se (na koga); ne zanésti (-nésem) se.

Digitized by Google

Mißtrauen *n.* nezaúpanje, nezaúpnost, nedovérje.

mißtrauiſch nezaúpěn, nezaupljiv, nedovérěn.

Mißvergnügen *n.* čemérnost, nezadovóljnost.

mißvergnügt čemérěn, zlovóljěn.

Mißverhältnis *n.* nerazmérnost, nerazmérje.

mißverſtanden nápačno ob. krivo razúmljen.

mißverſtändlich kar se lahko nápačno (krivo) razúme.

Mißverſtändnis *n.* neporazúmek, nesporazuménje, nápačna razuméva.

mißverſtehen nápak, krivo, naróbe ob. ne prav razuméti; *impf.* nápak, krivo ob. naróbe razumévati.

Mißwachs *m.* huda létina, neobróda.

mißwollen zlo ob. hudo želéti (komu).

Miſt *m.* gnoj, smetí *pl. f.*; daß iſt nicht auf deinem —e gewachſen to ni iz tvoje glave; **Miſt-** gnojni.

Miſtbeet *n.* gnojna greda, gnojnik, gredíčnjak.

Miſtel *f.* oméla.

Miſteldroſſel *f.* carar, drskáč.

miſten (Miſt, Koth von ſich geben) srati (serjem); usráti se, pokídati se, onesnážiti se; (den Miſt aus d. Stalle ſchaffen) kídati; izkídati, pokídati; (den Ader) gnojíti; pognojíti.

Miſtfliege *f.* gnojna muha.

Miſtgrube *f.* gnojna jama.

Miſthaken *m.* kopáča, kopačica.

Miſthaufe *m.* gnojíšče, smetíšče, gomílo; kùp gnojá ob. smeti.

Miſtjauche *f.* gnójnica.

Miſtkäfer *m.* govnáč, govnobŕbec.

Miſtkorb *m.* gnojni koš.

Miſtlache, Miſtpfütze *f.* gnójnica, gnojna kalúža.

Miſtſchaufel *f.* gnojna lopáta.

Miſtwagen *m.* gnojni voz, voz za smeti.

mit *praep.* s, z (ž); — Fleiß nalašč; — Furcht stráhoma; — nichten nikákor ne, po nobéni ceni; in Zuſammenſetz. durch so- ober durch den Beiſatz s kom vred.

Mitangeklagte *m.* soobtóženec; *f.* soobtóženka.

mitarbeiten sodelovati, s kom vred délati.

Mitarbeiter *m.* sodélavec; =in *f.* sodélavka.

Mitaufſeher *m.* sonadglédnik, sonadzórnik.

mitbegreifen soobséči (-sežem), *impf.* soobsézati.

Mitbegründer *m.* soustanovítelj.

Mitbenützung *f.* soporába, soužívanje.

mitberechtigt soupravíčen.

Mitberechtigte *m.* soupravíčenec.

Mitbeſchuldigte *m.* soobdolžénec; *f.* soobdolžénka.

Mitbeſitz *m.* soposést (-i).

Mitbeſitzer *m.* soposéstnik; =in *f.* soposéstnica.

mitbeten móliti s kom vred.

Mitbetheiligte *m.* sodeléžnik.

Mitbevollmächtigte *m.* sopoobláščénec.

mitbewerben ſich prósiti s kom vred.

Mitbewerber *m.* soprosítelj.

mitbringen s sebój prinésti (-nesem), *impf.* — prinášati; (auf dem Wagen) pripéljati (-péljem); (die Familie) s sebój vzeti (vzámem), *impf.* — jemáti (jémljem).

Mitbruder *m.* sobràt, pobrátim.

Mitbürge *m.* sopórok.

Mitbürger *m.* someščan; (d. Staates) sodržavljan; =in *f.* someščánka; sodržavljánka.

Mitbürgerſchaft *f.* someščánstvo; sodržavljánstvo.

Mitbürgſchaft *f.* soporóštvo.

Mitchriſt *m.* sokristján; =in *f.* sokristjána.

Miteigenthum *n.* solást (-i), solastína.

Miteigenthümer *m.* solastník; =in *f.* solastníca.

miteinander *adv.* skùp, skupaj, drug z drugim.

Miterbe *m.* sodédič, sodédnik; **Miterbin** *f.* sodédnica.

miteſſen jesti (jem) s kom.

Miteſſer *m.* sojédec; zakóžni črv.

mitfahren péljati (peljem) se s kom.

mitfertigen sopodpísati.

Mitfinder *m.* sonajdítelj.

Mitgabe *f.* dota, jutrnjína, prinòs; (in Waren) bala.

Mitgefangene *m.* sojetník; *f.* sojetníca.

Digitized by Google

Mitgefühl *n.* sočútje.

mitgehen iti (grem) s kom; (im Kartenſpiele) pomágati; *fig.* etwaš — hcíßen zmekníti (zmáknem) kaj skrivàj.

Mitgenoſs, Mitgenoſſe *m.* drug, sodrúg, sodeléžnik.

Mitgenoſſin *f.* družíca, sodružíca.

Mitgeſchworene *m.* soporótnik.

Mitgift *f.* ſ. Mitgabe.

Mitgläubige *m.* soúpnik.

Mitglied *n.* ud, družábnik; — der Rechten desničár, — der Linken levičár; — einer Genoſſenſchaft zádružnik.

mithaften s kom vred jámčiti, — odgovórən biti (sem).

Mithaftung *f.* soodgovórnost.

mithalten potégniti s kom; *impf.* držati (držím) od. vleči (vlečem) s kom.

mithelfen pomóči (-mórem), *impf.* pomágati komu.

Mithelfer *m.* pomočník, pomagávec; **=in** *f.* pomočníca, pomagávka.

Mitherrſcher *m.* sovladár.

mithin *coni.* tedàj, torej, potemtákem.

Mitkämpfer *m.* sobojevávec, soborítelj.

Mitkläger *m.* sotožník; **=in** *f.* sotožníca.

Mitlaut, Mitlauter *m.* soglásnik.

Mitleid *n.* usmíljenje, usmíljenost, pomilovánje; ich habe — mit ihm smili se mi, pomilújem ga, milo od. žàl mi je zanj; er erregte — bei den Leuten smilil se je ljudém, usmílili so se ga.

Mitleidenſchaft *f.* skupno trpljénje; in — ſtehen prizadet biti (v kaki stvari).

mitleidig usmíljen, milosŕčen.

mitleidsvoll usmíljen, milosŕčen, poln usmíljenja.

mitlernen učíti se s kom.

mitmachen s kom vkùp (kaj) učíniti, udeléžiti se (česa); *impf.* činiti, udeleževati se, délati; alles — povsód od. pri vsaki veselíci zraven biti (sem).

Mitmenſch *m.* bližnjik.

mitnehmen s sebój vzéti (vzámem), *impf.* — jemáti (jémljem).

Mitrailleuſe *f.* gostostrélka, naglostrélka.

Mitredacteur *m.* souredník.

Mitregent *m.* sovladár.

Mitſäugling *m.* pridójčec; pridójka.

Mitſchuld *f.* sokrívda.

mitſchuldig sokrív, zločínstva deléžen.

Mitſchuldige *m.* sokrívec, deléžnik zločínstva; *f.* sokrívka, deléžnica zločínstva.

Mitſchuldner *m.* sodolžník; **=in** *f.* sodolžníca.

Mitſchüler *m.* součéněc, sošólec.

Mitſperre *f.* sozaklèp, drugi ključ.

mitſpielen igráti (se) s kom; einem übel — hudó délati od. ravnáti s kom; nagodíti komu.

mitſtimmen glasovati s kom.

Mitſtimmende *m.* soglasovávec.

Mittag *m.* poldne (indecl. und -va), poldan (-dneva); (Süden) jug, poldánska stran (-i); zu — opóldne; zu — eſſen kósiti, obédovati, júžinati.

mittägig poldnévən, poludnévən, poldánski.

mittäglich južən, proti jugu ležéč.

Mittags- poldnévni, poldánski.

mittags *adv.* opóldne, opóludne.

Mittagseſſen *n.* obèd, obédo, kosílo, júžina. [vavec.

Mittagsgaſt *m.* gost na obédu, obédo-

Mittagsgegend *f.* južna stran (-i).

Mittagshöhe *f.* poldnévna višína.

Mittagskoſt *f.* opoldánska hrana, kosílo, obèd, júžina.

Mittagskreis *m.* poldnévnik.

Mittagsland *n.* poldnévna od. južna dežéla.

Mittagslinie *f.* poldnévna črta, poldnévnica.

Mittagsmahl *n.* ſ. Mittagseſſen.

Mittagspunkt *m.* južíšče.

Mittagsruhe *f.* opoldánski počitèk.

Mittagsſtunde *f.* poldnévna ura.

Mittagswind *m.* jùg, južni vetər.

Mittagszeit *f.* poldne (-va); um die — opóldne.

Mittagszirkel *m.* ſ. Mittagskreis.

Mitte *f.* sreda; in der — sredi. v sredi, med; in die — v sredo.

Mittel *n.* sredstvo, pomóček, pripomóček; (Vermögen) premoženje, imétje, imovína; (Arzneimittel) zdravílo, vračílo, lek; bei —n ſein premóžen od. začímən biti (sem), za čim od. pod palcem iméti (imám); zu —n gelangen opomóči (-mórem) si, obogatéti; Mittel- srednji, osrédnji.

Digitized by Google

Mittelalter *n.* srednji vek.
mittelalterlich srednjevéčen, srednjevéški.
Mittelband *n.* srednja vez (-í); (am Dreschflegel) gož (-í), goža, jermen za cepec.
mittelbar posrédnji, posrédni, nenarávnostěn; *adv.* posrédnje, posrédoma.
Mittelbarkeit *f.* posrédnost.
Mittelding *n.* osrédnja stvar (-í), sreda, sredína.
Mittelfinger *m.* srednji pŕst, srednjik, sredínče, srčnik.
Mittelform *f.* srednja oblíka od. velikóst.
Mittelgebirge *n.* srednje goróvje.
Mittelglied *n.* srednji člen.
Mittelgröße *f.* srednja velikóst oder veličína.
Mittelhand *f.* dlàn (-í).
mittelländisch sredozémen, sredozémeljski.
Mittellauf *m.* srednji tòk.
Mittellaut *m.* srednji glas.
Mittellinie *f.* sredíščnica.
mittellos nepremóžen, ubóžen, neimovít.
Mittellosigkeit *f.* nepremóžnost, ubóžnost, neimovítost.
Mittellosigkeitszeugnis *n.* izpričeválo ubóžnosti, ubóžni list.
mittelmäßig srednji, srednje mere.
Mittelmäßigkeit *f.* srednost, sredomérnost.
Mittelmeer *n.* sredozémno od. sredozémeljsko morje.
Mittelpreis *m.* srednja cena.
Mittelpunkt *m.* sredíšče, osrédje, sredína, osrédek.
Mittelpunktslinie *f.* sredíščna črta.
Mittelpunktswinkel *m.* sredíščni kot.
Mittelrippe *f.* srednje rebro.
mittels, mittelst *praep.* po, s (z), s pomočjó.
Mittelsaß *m.* srednji stavèk.
Mittelschiff *n.* srednja ladja.
Mittelschlag *m.* srednje pleme (-na); srednja vrsta.
Mittelschule *f.* srednja šola.
Mittelsperson *f.* srednik, posrédnik, posredovátelj, (mešétar).
Mittelstand *m.* srednji stan.
Mittelstreifen *n.* sreda od. sredína vojske; im — sredi vojske.
Mittelwald *m.* gòzd srednje vrste.
Mittelweg *m.* srednja pot (-i), srednji pot.
Mittelwort *n.* deléžnik.
Mittelzeit *f.* srednji čas.
mittelzeitig srednječásen; (in der Metrik) dvojnotrájen.
mitten *adv.* sredi, v sredi, na sredi, po sredi.
Mitternacht *f.* polnoč (-i); (Nord) séver, polnoč (-i).
mitternächtlich pólnočen; séverèn.
Mitternachts- pólnočni; séverni.
mitternachts *adv.* opólnoči.
Mitternachtsgegend *f.* séver, séverna —, pólnočna —, odsólnčna stran (-i).
Mitternachtsstunde *f.* pólnočna ura, polnoč (-i).
Mitternachtswind *m.* séver.
Mitternachtszeit *f.* pólnočni čas, polnoč (-i).
Mittfasten *pl.* sredpost; **Mittfasten-** sredpóstni.
Mitthäter *m.* sostoritelj.
Mitthäterschaft *f.* sostoriteljstvo.
Mittheil *m.* delež.
mittheilbar podeljiv, priobčljiv.
Mittheilbarkeit *f.* podeljívost; priobčljívost.
mittheilen podeliti, izročíti; *impf.* podeljevati, izróčati; (bekannt geben) naznániti, priznániti, izporočíti; *impf.* naznánjati, priznánjati, izporóčati; (offenbaren) razodéti (-dénem), priobčíti; *impf.* razodévati, priobčevati.
Mittheiler *m.* podeljevávec, izročitelj; naznanjávec; priobčitelj, priobčevávec.
mittheilsam razgovorljiv, besedljiv.
Mittheilsamkeit *f.* razgovorljívost, besedljívost.
Mittheilung *f.* naznanílo, priznanílo, poročílo, priobčílo; dopošiljánje.
Mittler *m.* srednik, posrédnik, posredovátelj.
Mittleramt *n.* posredoválni urad, posredoválnica.
mittlere (der, die, das) srednji.
Mittlerin *f.* srédnica, posrédnica, posredovátelja.
mittlerweile *adv.* med tèm, v tem [času.

Digitized by Google

mittlerweilig začásen, medčásen.
Mittwoch *m.* sreda.
mittwochs *adv.* ob sredah, vsako sredo.
mitunter *adv.* včasih, včasi.
Mitunterzeichnete *m.* sopodpísanec, sopodpísnik.
Mitverbrecher *m.* sohudodélnik, sozločínec, deléžnik hudodélstva; =in *f.* sohudodélnica, sozločínka, deléžnica hudodélstva.
Mitverpflichtete *m.* sozavézanec.
Mitverschworene *m.* sozarótnik, deléžnik zaróte.
Mitverweser *m.* sooskrbník, soupravitelj.
Mitvormund *m.* sovárih, soskrbník.
Mitwähler *m.* sovolívec.
mitwandern potovati ob. hóditi s kom.
Mitweide *f.* skupna ob. spolóvna paša.
Mitwelt *f.* sedánji naraščáj, sodóbniki *pl.*
mitwirken pripomóči(-morem); *impf.* pripomágati, sodelovati, z drugim vred délati.
Mitwirkung *f.* pripomóč, (-i), pripomáganje, sodelovánje.
mitwissen s kom vred védeti (vém).
Mitwissen *n.*, **Mitwissenschaft** *f.* sovédstvo, sovédnost.
Mitwisser *m.* sovédec.
mitwohnen s kom skùp stanovati.
Mitwohner *m.* sostanovávec; (im Dorfe) sovaščan; =in *f.* sostanovávka.
mitzählen vštéti (vštejem), prištéti; *impf.* vštévati, prištévati.
Mitzeuge *m.* sosvedòk, sopríča.
Mixtur *f.* zmes (-i), mésanica, mikstúra.
Mnemonik *f.* mnemónika.
Möbel *n.* pohištvo, hišna opráva.
Möbelniederlage *f.* zalóga pohištva.
mobil premekljiv, premíčen; gotòv za pohòd; ein Heer — machen vojsko za odhòd pripráviti, — z vsem za odhòd potrébnim preskrbéti.
Mobiliar, Mobiliarvermögen *n.* premíčno premoženje, premičnína.
Mobilien *pl.* premičnína, premekljive stvari; pohištvo, hišna opráva.
mobilisieren mobilizírati, vojáke sklícati (-kličem); mobilisiert mobilizíran, sklícan; —es Heer sklícana vojska.
Mobilisierung *f.* mobilizácija, vojáški sklic; **Mobilisierungs-** mobilizacíjski, skliceválni.
Mobilisierungstag *m.* mobilizacíjski ob. skliceválni dan (dneva).
möblieren s pohíštvom oskrbéti, *impf.* s pohíštvom oskrbovati; ein möbliertes Zimmer oprávljena soba, soba s pohíštvom.
Modalität *f.* način, ravnánje, pogòj.
Mode *f.* šega, običáj; krój, noša, moda; sich nach der — kleiden po modi se nósiti; aus der — kommen zastaréti; **Mode-** modni, novošégni, običájni.
Modeartikel *m.* modni izdélek, modno blagó.
Modegeck *m.* modni ober novošégni gizdalín.
Modejournal *n.* modni časopis, modni list.
Modell *m.* merílo, mera; (Muster) vzórec, obrázec; (Gießform) kalúp, (Backschüssel, Käseform) tvorílo, torílo, (model, modli *pl.*).
Modeladen *m.* prodajálnica módnega blagá.
Modell *n.* kalúp, tvorílo, modél; (Muster) obrázec, vzórec.
Modelleur *m.* kalúpar, tvorílar, momodellieren kalúpe ob. tvoríla délati; (abbilden) obráziti, upodóbiti; *impf.* upodábljati.
modeln obráziti, upodóbiti; *impf.* obraževati, upodábljati.
Moder *m.* trohlóba, trohlína, trohljád (-i), prhljád (-i), prhlína.
moderat zmerén, lagán.
moderato *adv.* zmerno, lagáno.
Modererde *f.* trohljíva prst (-i).
Modergeruch *m.* tohlína, zatóhlost.
Modergrund *m.* grez, močvirje.
moderieren s. mäßigen.
moderig trhlén, prhél, opŕhél, preperél, preperélast; —es Holz prhljád (-i), trohljád (-i).
modern trohnéti, prhnéti, peréti; opŕhniti, preperéti.
modern *adj.* novošégen, novodóben.
modernisieren po novi šegi narediti, prenarediti; *impf.* po novi šegi narájati, prenarájati.
Modesucht *f.* pohlèp po novi modi, — šegi.

Digitized by Google

modesüchtig pohlépen po novi šegi.
Modeware *f.* modno ob. novošégno blagó.
Modewarenhandel *m.* trgovína z modnim blagom.
Modification, Modificierung *f.* prenarédba, izpremémba.
modificieren prenarediti, izpremeníti; *impf.* prenaréjati, izpremínjati.
modisch novošégen, moden, po novi šegi.
Modistin *f.* modístka, modístinja.
Modulation *f.* izpreminjáva glasú, modulácija. [víjati.
modulieren glas izpremínjati ob. za-
Modus *m.* način, naklòn.
mögen (können) moči (morem), ž. B. mag wohl ein Blinder den andern führen ali more slepec slepca voditi? (wollen) hotéti (hočem), ž. B. dieses Kleid mag ich nicht tega oblačila nóčem; (dürfen) smeti (smem), moči (morem), ž. B. meinetwegen mag er es thun radi mene sme oder more to storíti; (potential) neki, ž. B. wie mag das sein kako je neki to? was mag er wohl thun kaj neki dela? was mag das bedeuten kaj neki to pomènja? (befehlend, zulassend ɔc.) naj oder *Imperativ*, ž. B. er mag kommen naj pride! es mag dabei bleiben naj pri tem ostáne! du magst arbeiten oder nicht delaj ali ne delaj! du magst zusehen gledaj, le glej! (wünschend) bi, rad bi, ž. B. möchte er doch kommen da bi le prišèl! ich möchte gerne kommen jaz bi rad prišèl.
möglich mogóč, možen; soviel wie — kólikor je mogóče; es ist — daš ich komme morda pridem, morebiti pridem, utégnem priti.
Möglichkeit *f.* mogóčost, mogóčnost, možnost.
möglichst *adv.* ž. B. — bald brž ko je mogóče, kakor hitro je mogóče, brž ko moreš, kar najbrže; *adj.* ich habe mein Möglichstes gethan storil sem, kar sem le mogel, storil sem vse, karkóli sem mogel.
Mohamedaner *m.* mohamedán, mohamedánec.
mohamedanisch mohamedánski.
Mohn *m.* màk; **Mohn-** makov.
Mohnfeld *n.* mákovišče.
Mohnfladen *m.* mákova potica, mákovnik, makovnjáča.
Mohnhaupt *n.* mákova glava, mákovka, mákovica.
Mohnkuchen *m.* makov koláč.
Mohnpflanze *f.* mákovec.
Mohnstengel *m.* mákovo steblo.
Mohnstoff *m.* makovina.
Mohr *m.* zamórec; einen —en weiß waschen wollen bob ob steno métati (méčem).
Möhre *f.* navádni korén, mrkév, mŕkvica; *coll.* korénje, korenjé.
Mohren- zamórski.
mohrengrau črnosívkast.
Mohrenknabe *m.* zamórček. [ka.
Mohrenkopf *m.* črnoglávec, črnoglávMohrenland *n.* zamórska zemlja ob. dežéla.
mohrenländisch zamórski.
Mohrin *f.* zamórka, zamórkinja.
Mohrrübe *f.* ɔ. Möhre.
Molch *m.* (Salamander) močeràd; (Wasser—) pupèk.
molchartig močerádast; pupkast.
Molekül *n.* molekúl.
Molke *f.* sírotka, (umétki).
Molkencur *f.* zdravítev ob. zdrávljenje s sírotko.
molkig sírotkav.
Moll *n.*, **Molline** *m.* mol (v glasbi), mehki glas.
Mollusken *pl.* mekúžci *pl.*
Molo *m.* pristánski nasìp, molo.
Molossus *m.* (Versfuß) molós.
Moment *m.* hip, trenótek; (Zeitpunkt) doba, prílika; — *n.* (Sache) stvar (-í), točka, razlòg.
momentan hipen.
Monarch *m.* samovladár, monárh.
Monarchie *f.* samovládna držáva, monarhija; (Herrschaft) samovláda, samovladárstvo.
Monarchin *f.* samovládnica, samooblástnica.
monarchisch samovládèn, samovladárski, monarhíjski.
Monat *m.* mesec, mesèc.
monatlich mésečen; *adv.* na mesec, vsak mesec; die —e Reinigung mesečína, mésečno číščenje.

Digitized by Google

Monats- mésečni.
Monatsfrist *f.* mésečni rók, odlóg za mesec dní; in — v enem mesecu, za mesec dni.
Monatsgeld *n.* mésečna plača, mesečnína.
Monatsrettig *m.* rédkvica.
Monatsrose *f.* índijski šípek; mésečna róža.
Monatsschrift *f.* mésečnik, mésečni časnik.
monatsweise *adv.* na mesec, vsak mesec.
Monatszimmer *n.* mésečna soba.
Mönch *m.* menih, črnorízec; redóvnik; *dem.* menîšec; — werden pomenîšiti se.
mönchisch meníški.
Mönchs- meníški.
Mönchsgelehrsamkeit *f.* meníška učenóst.
Mönchsgewand *n.* meníško oblačílo.
Mönchskappe *f.* meníška kapa.
Mönchskloster *n.* meníški samostán.
Mönchskutte *f.* meníška halja ob. kuta.
Mönchsleben *n.* meníško življénje.
Mönchsorden *m.* meníški red.
Mönchsrobbe *f.* morski menih.
Mönchsstand *m.* meníški stan.
Mönchthum *n.* meníštvo.
Mond *m.* mesec, mesêc, luna; **Mond-** lunin, mésečev, mésečni.
Mondbahn *f.* lúnina —, mésečna pot.
Mondbeschreibung *f.* popis lune ober méseca.
Mondbewohner *m.* mesečàn.
Mondblindheit *f.* (bei Pferden) mésečna slepóta.
Mondenjahr *n.* mésečno leto.
Mondesfinsternis *f.* mésečni mrk, lúnino mŕknjenje; gestern fand eine — statt snóči je luna mŕknila.
Mondeshof *m.* lunin ob. mésečev kolobár, obstret (-i) lune ob. meseca.
Mondesviertel *n.* lunin ober mésečev krajêc.
Mondfisch *m.* glavosèk, morski mesec.
Mondfleden *m.* maróga —, pega na luni. [lèsk.
Mondglanz *m.* lúnin blesk, mésečev
mondhell razsvetljèn od lune, mésečèn.
Mondlicht *n.* mesečína, lúnina svetlóba.
Mondnacht *f.* mésečna noč (-í).
Mondphasen *pl.* lúnine mene ob. premémbe *pl.* [koló.
Mondscheibe *f.* lunin krog, mésečevo
Mondschein *m.* mesečína, lunin svit; es ist — luna ob. mesec sveti.
Mondsichel *f.* lunin krajêc.
Mondsucht *f.* mésečnost.
mondsüchtig mésečèn. [nica.
Mondsüchtige *m.* mésečnik: *f.* mésečMonduhr *f.* mésečna ura.
Mondzirkel *m.* lunin ob. mésečev krog.
Monochord *n.* samostrûn. [stvo.
Monogamie *f.* monogamija, enoženMonogramm *n.* monográm, imenoznàk.
Monographie *f.* monografija, samopìs.
Monokotyledonen *pl.* enokaličnice *pl.*
Monolog *m.* monológ, samogóvor.
Monopol *n.* samoprodája, samotrštvo, monopol.
Monopolist *m.* samotržec.
Monopolsordnung *f.* samotržni red.
Monopolsrecht *n.* samotržna pravica.
Monotheist *m.* enobóžnik.
monoton enoglásèn, enozvóčèn, enoličèn.
Monotonie *f.* enoglásje, enozvóčje, enoličnost.
Monstranz *f.* monštránca.
monströs nakázèn, nestvórèn; pošástèn, strašánski.
Monstrum *n.* nakáza, nestvòr, potvóra; pošást (-i).
Montag *m.* ponedéljek.
montäglich ponedéljski.
Montan- rudárski, montanistični.
Montanistik *f.* rudárstvo, montanístika.
montanistisch rudárski, montanístičèn.
Montanwerk *n.* rudnik.
montieren (v. Militär) obléči. z obléko preskrbéti; *impf.* obláčiti, z obléko preskrbovati.
Montur *f.* vojaška opráva ob. obléka, montúra; **Montur-** montúrni.
Monturscommission *f.* montúrna komisija, komisija zastràn vojáške opráve.
Monument *n.* spomenik.
Moor *n.* barjè, mahóvje, močvírje, muža; **Moor-** barski, močvírni, močvírski.

Digitized by Google

Moorgrund *m.* barjè, grezí *f. pl.*, ozíbi *pl.*, mezína, močvírje, mužáva.
Moorhirſe *f.* sirčk, sirčína. [vën.
moorig močvírën, močvírnat, mužáven, mužávnat.
Moorland *n.* barjè, mahóvje, močvírje.
Moorſchnepfe *f.* pokléz, kozíca.
Moorwaſſer *n.* močvírnica, mlakúžnica.
Moos *n.* mah; **Moos-** mahov.
Moosbeere *f.* mahóvnica.
mooſicht máhovast, mahu podóběn.
mooſig mahovít, máhovnat.
Mooſroſe *f.* máhovka.
Mooswolle *f.* máhasta volna.
Mops *m.* mops.
Moral *f.* nravoslóvje, morála; (in Fabeln ꝛc.) nauk.
moraliſch nravën, nravstven, morálen.
Moralität *f.* nravnost, nrávstvenost.
Moralitätszeugnis *n.* nrávstveno izpričeválo, svedóčba o nrávnosti.
Moräne *f.* ledníška groblja.
Moraſt *m.* barjè, močvára, grez (-í), močvírje; (Koth) muža, blato.
Moraſtcultur *f.* obdelovánje močvírja, — barjà. [jà.
Moraſtentſumpfung *f.* osuševánje bar-
moraſtig močvírën, močvírnat, močvírën, grezën, mužáven, mužávnat.
Morchel *f.* mavrah, smrček.
Mord *m.* umòr, umorítev, umórstvo; einen — begehen umoríti koga; beſtellter — naročéni umòr; **Mord-** (den Mörder angehend) morívski; (den Tod bringend) morílni.
Mordanſchlag *m.* naklèp umóra; namerávani —, poskúšeni umòr.
mordbefleckt okŕvljen, kriv umóra.
Mordbrenner *m.* požigávec, zažigáč.
mordbrenneriſch požigávski, zažigávski.
Mordeiſen *n.* morílno želézo
morden moríti; umoríti; nach einander — pomoríti.
Mörder *m.* morívec, umoritelj.
Mörderei *f.* morija, morívstvo, morjénje.
Mördergrube *f.* morívska ob. tolovájska jama.
Mörderin *f.* morívka, umoríteljica.
mörderiſch morívski, morílen, smrtën, smrtonósen; (blutig) krváv.
Mordgeſchoſs *n.* smrtonósno orôžje, morílna strelíca.
Mordgeſchrei *n.* strašni krik, grozno kríčánje.
Mordgeſelle *m.* deléžnik umóra.
Mordgier *f.* umorožéljnost.
mordgierig umóra žeļèn.
Mordio in der Phraſe: Zeter und — ſchreien na vse grlo kríčati (kríčim).
Mordkerl *m.* vražji človek, zvitorépec.
Mordluſt *f.* krvožéljnost, umorožéljnost.
mordluſtig krvožéljen, umóra žéljen.
Mordſchlacht *f.* krváva bitka, mesársko klanje.
Mordſchlag *m.*, **Mordthat** *f.* umòr, umorítev, umórstvo.
Mordſtätte *f.* morišče.
Mordſtreich *m.* morílni udárec, smrtni udárec.
Mores *pl.* nravi *pl.*, običáji *pl.*; — lehren kozjo molítvico učíti.
Morgen *m.* jutro; (Oſten) vzhòd, izhòd, iztòk, jutro; (Feldmaß) jutro, orál (-i, -a); beš —s zjutraj, zajútra; frühmorgens zarána, zjutraj, zgodaj; es wird — daní se, jutri se, zorí se, svita se; **Morgen-** jútrnji, jutránji, zjútranji, zorèn; (öſtlich) vzhódni, iztočni, jútrov.
morgen *adv.* jutri; — früh jutri zjutraj, jutri zarána.
Morgenbrot *n.* zájutrek.
Morgendämmerung *f.* jútrnji svit, jutránji svit, — zòr, osvít.
Morgengabe *f.* jútrnja, jutrnjína.
Morgengebet *n.* jútrnja molítev.
Morgengeläute *n.* jútrnjica.
Morgengrauen *n.* jútrnji svit.
Morgenland *n.* jútrova dežéla, jútrovo (-ega), vzhòd, vzhódna dežéla.
Morgenländer *m.* prebivátelj jútrove dežéle, jútrovec.
morgenländiſch jutrov, jútrovski, vzhóden, iztočen.
Morgenlicht *n.* svit, svítanje, zòr.
morgenroth *adi.* zornolik.
Morgenroth *n.*, **Morgenröthe** *f.* jutránja zarja.
morgens *adv.* zjutraj, v jutro; heute — davi.
Morgenſtern *m.* daníca, jútrnjica.

Digitized by Google

Morgenſtunde *f.* zjútranja od. jútrnja ura, rana ura; — hat Gold im Munde rana ura zlata ura.

morgenwärts *adv.* proti jutru ober vzhódu.

Morgenwind *m.* jútrnji vetẽr; (Oſtwind) zdolẽc, vzhódnik.

Morgenzeit *f.* jutránji čas, jutro.

morgig jútrišnji, jútršnji, jútrnji.

morſch trohnèl, trohlén, trohljìv, trhẽl, trhlén, opŕhẽl, preperèl, pirav.

morſchen trohnéti, peréti; strohnéti, prepereti.

Morſchheit *f.* trohnélost, preperélost.

Mörſer *m.* možnar; (hölzerner) stopa, stópica.

Mörſerkeule *f.* tolčák, peščáj, drežnik. pàh.

Mortalität *f.* pomíranje.

Mörtel *m.* mort, malta.

Mörtelbewurf *m.* omẽt.

Mörtelkelle *f.* ometáča, zidárska žlica.

Mortuarium *n.* mrtváščina, mortuarij.

Moſaik *f. n.* mozaíka. [delo.

Moſaikarbeit *f.* mozaíčno od. musívno

moſaiſch mozaíčen, musívẽn; (von Moſes) Mójzesov.

Moſchee *f.* mošéja, džámija, turška molílnica.

Moſchus *m.* mošek, moščják, pižẽm; Moſchus- moščjákov, moškátni.

Moſchusbock *m.* moškátni kozlíček.

Moſchusthier *n.* pížmar.

Moſt *m.* mòst, (máščina); **Moſt-** moštov.

Moſtbirne *f.* tépka, otépka.

Moſtbirnwein *m.* tépkovẽc.

moſteln *intr.* po moštu díšati (dišim); *tr.* mòst délati.

moſten *tr.* mòst délati.

moſtig moštnat.

Moſtmeſſer *m.* moštomèr.

Motion *f.* ſ. Bewegung.

Motiv *n.* nagìb, razlòg, vzrók.

motivieren z razlógi podpréti, obrazložíti, vzróke navésti (-vẽdem); *impf.* z razlógi podpírati, vzróke navájati.

Motivierung *f.* obrazlóžba.

Motivierungsbericht *m.* obrazlóžbeno poročílo.

Motor *m.* mótor, gibálo, kretálo, gonílo.

Motte *f* mòlj; *dem.* móljek.

mottenartig moljast. [na.

Mottenfraß *m.* moljávina, moljejédi-

mottenfräßig moljàv, izjéden od. izgrízen od moljev.

Motto *n.* geslo.

mouilliert zmehčán, mehẽk.

mouſſieren péniti se, šuméti, kipéti.

Möwe *f.* galéb.

mucheln (nach Schimmel riechen) po plesni od. po plesnívem díšati (dišim); (nach Feuchtigkeit riechen) zatóhlo díšati, tohnéti, kopéti.

muchlig zatóhẽl, plesnìv.

Muck. Mucks *m.* čŕh, čŕha, čŕhljaj, žugljaj.

Mucke *f.* muha, trma; —n haben kújati se; mŕdati se.

Mücke *f.* mešíca; **Mücken-** mešíčni.

mucken, muckſen *intr.* u. *refl.* čŕhniti, blékniti, zíniti, žúgniti; geníti (gánem se); godrnjáti, momljáti.

Mucker *m.* tuta, tutẽc; prihúljenẽc, potúhnjenẽc, svetohlínec; =in *f.* prihúljenka, potúhnjenka, svetohlínka.

muckiſch muhast, trmast; godrnjàv, mrmràv; kujav, čemérẽn.

müde trudẽn, utrújen; (v. d. Arbeit) izdélan; (v. Gehen) izhójen, izpéhan, upéhan; — machen trúditi; utrúditi, upéhati, izdélati; — werden utrúditi se, upéhati se, opésati, izdélati se; (überdrüſſig werden) navelíčati se, navóliti se.

Müdigkeit *f.* trudnost, utrújenost; izdélanost; izhójenost, upéhanost.

Muff *m.* (Laut d. Hunde) rènč; (d. Hund ſelbſt) renčálo, renčè (-ta); (v. Perſonen) godrnjáč, godrnjálo, mrmráč, mrmrálo; (Schimmel) plesẽn (-i), plesnóba, zatohlína; (Handmuff) muf, rokóvnik.

Muffel *f.* gobẽc, smrčẽk.

muffelig zatóhẽl, plesnjav; godrnjàv, mrmràv, čemérẽn.

muffeln mláskati, cmokáti; (müffeln) tohnéti, plésneti, plesnivéti, po plesnóbi díšati (dišim).

muffen (v. Hunden) rénčati (-im); (von Perſonen) godrnjáti, mrmráti; (müffen) (n. Schimmel riechen) tohnéti, plesnivéti, po plesnóbi díšati (dišim).

muffig ſ. muffelig.

Digitized by Google

müffzen godrnjáti, mrmráti; tohnéti, plesnivéti.

Mühe *f.* trud, prizadéva, prizadévanje, napòr; sich — geben trúditi se, prizadévati si, upírati se; potrúditi se, prizadéti (-dém u. -dénem) si.

müheliebend trudoljubìv.

mühelos breztrúděn, breztežávěn, brez truda, brez težáve.

mühen sich trúditi se, prizadévati si, upírati se, péhati se, gnati (ženem) se, nújati se.

muhen múkati (mukam u. mučem); zamúkati; —d nach Hause kommen domov primúkati.

mühevoll trudapóln, trudovít.

Mühewaltung *f.* trud, prizadévanje.

Mühl- mlinski, málinski.

Mühlbach *m.* mlinski potok, mlínščica.

Mühlbeutel *m.* sito, tresílnica, miketúlja.

Mühlbottich *m.* obód.

Mühle *f.* mlin, malin; eine — mit 3 Gängen mlin na tri kámene od. tečáje; *dem.* mliněc, mlinčěk, málinčěk.

Mühleisen *n.* popríca, prpríca, kopríca.

Mühlenspiel *n.* špana, špan.

Mühlgang *m.* tečáj, kamen.

Mühlgast *m.* s. Mahlgast.

Mühlgebiet *n.* pòd.

Mühlgerechtigkeit *f.* mlinarska pravíca.

Mühlgerinne *n.* rake *pl.*, roje *pl.*, mlinski žleb.

Mühlknecht *m.* mlinski hlapěc.

Mühllauf *m.* mlinski tečáj.

Mühlordnung *f.* mlinski red.

Mühlrad *n.* mlinsko koló (kolésa).

Mühlrealität *f.* mlinsko poséstvo.

Mühlstein *m.* mlinski kamen; d. obere — vrhnják; der untere — podnják.

Mühltruhe *f.* grot.

Mühlwasser *n.* mlinska voda, mlínščica.

Mühlwehr *n.* mlinski jez.

Mühlwerk *n.* mlin, mlinstvo.

Muhme *f.* (d. Vaters Schwester) teta; (des Vaterbruders, des Oheims Frau) strina; (der Mutter Schwester) ujna; (Geschwisterkind) sestríčna.

Mühsal *n. f.* nadlóga, stiska, težáva.

mühsam težávěn, mučěn, trudapóln; *adv.* težkó, težávno, s trudom.

mühselig težávěn, nadlóžen; (elend) revěn, borěn, siromáški.

Mühseligkeit *f.* nadlóžnost, težávnost: révščina, revnost, siromáštvo.

Mulatte *m.* mulát, polutàn.

Mulattin *f.* mulátinja, polutánka.

Mulde *f.* kotánja, rupa, kadúnja, koríto; plálnice, plalne nečké.

muldenförmig kotánjast, rupast, kadúnjast, korítast.

Müller *m.* mlinar, málinar; — sein mlináriti; **Müller-** mlínarski, málinarski.

Müllerbursche *m.* mlínarski hlapěc.

Müllergewerbe, Müllerhandwerk *n.* mlínarstvo; das — betreiben mlináriti.

Müllerin *f.* mlínarica, málinarica.

Müllermeister *m.* mlínar, málinar.

Mulm *m.* mel (-í), mlevka; (v. vermodertem Holz) črvojédina.

mulmig mlevčěn, sipěk, osípčěn.

Multiplicand *m.* množéněc, multiplikánd.

Multiplication *f.* množítěv, multiplikácija.

Multiplicator *m.* množítelj, multiplikátor.

multiplicieren množíti.

Mumie *f.* múmija.

Mund *m.* usta *pl.*; *dem.* ústca; den — öffnen zíniti, zévniti; *impf.* zijáti, zévati; (Maul) goběc; (Öffnung) ustje, žrelo, odprtína; **Mund-** ustni.

Mundart *f.* naréčje.

mundartlich naréčěn.

Mundbäcker *m.* dvorni pek.

Mundbedarf *m.* živež, jestívo.

Mundbesatz *m.* ustni obròb.

Mundbissen *m.* grižljaj, založáj.

Mündel *m.* varováněc; *f.* varovánka.

munden díšati (diší), ugájati, tékniti.

münden iztékati se, izlívati se.

mundfaul gniloùst; *fig.* malobeséděn.

Mundfäule *f.* ustna gnilóba, gnilóba v ustih.

Mundhöhle *f.* ustna duplína.

mundieren na čisto prepísati (-pišem), *impf.* na čisto prepisovati.

mündig dorástěl, odrástěl.

Mündigkeit *f.* doráslost, odráslost.

Mundkoch *m.* dvorni kuhar.

mündlich ustěn (ustmén); *adv.* ustno.

Mündlichkeit *f.* ustnost.

Mundmehl *n.* prednja, cvetna od. čila moka.

Digitized by Google

Mundöffnung *f.* zév (-í), zazévek; (Mund) usta *pl.*

Mundschenk *m.* dvorni točáj.

Mundschwämmchen *n.* ustni opŕh, góbice v ustih.

Mundstück *n.* ústnik; (an den Blasinstrumenten) pisk, dulec; (a. Pferdezaume) žvale *pl.*, žvala; (a. d. Kanone) žrelo; (die Gabe zu reden) jezik.

Mündung *f.* ustje, iztòk, izlív; (Zusammenfluss) stočíšče, stočje; (eines Fasses) čêp; (eines andern Gefäßes) grlo; (der Kanone) žrelo; (Öffnung) odprtína; (im Zaune) vrzél (-i).

Mündungsarm *m.* izlívni rokáv, izlívna struga.

Mündungsgebiet *n.* obústje.

Mündungssee *m.* izlívno jézero.

Mundvoll *m.* založáj, grižljaj.

Mundvorrath *m.* živež, hrana, jestvína.

Mundwasser *n.* voda za usta, ustna voda.

Mundwein *m.* najljúbše vino, žlahtno vino, žlahtna kápljica.

Mundwerk *n.* usta *pl.*; (die Gabe zu reden) jezik.

Mundwinkel *m.* ustni kot.

municipal mestni, óbčinski, municipálni.

Municipalbeamte *m.* mestni od. municipálni uradnik.

Municipalität *f.* mestna óbčina, mestna gospóska.

Municipalstadt *f.*, **Municipium** *n.* mesto s svojo urédbo, mesto s svójimi svobóščinami.

Munition *f.* strelívo, munícija.

Munitionswagen *m.* voz za strelívo.

munkeln (leise sprechen) šepetáti (-ám, -péčem), čebljáti, natíhoma govoríti.

Münster *n.* stolna od. vélika cerkêv, stólnica.

munter budêr, budên, čil, živáhen, beštêr; (kräftig) čvrst, krepčk; (wachend) zbujèn, zdramljen, bedèč; (fröhlich) vesél, dobrovóljen, (gmetên); (v. Pferden) iskêr, čil; (v. d. Augen) bistêr; — sein bedéti (bedím); — machen drámiti; zdrámiti, zbudíti; *impf.* zbújati.

Munterkeit *f.* bodróst, budnost, čilost, živáhnost, razčíljenost, čvrstóst, krepkóst; veselóst; iskróst, bistrost.

muntern s. aufmuntern.

Münz- novčni, pénezni, denárni.

Münzamt *n.* novčni urád; penezokóvnica, pénezница, koválnica denárja.

Münze *f.* novčc, penez, kováni denár; (Scheidemünze) drobíž, drobni denár; kleine — drobíž; háltige — polni denár.

münzen novce —, péneze od. denár kovati (kújem); *fig.* naklépati, namérjati, mériti.

Münzer *m.* novcekóvec, penezokóvec.

Münzfälscher *m.* ponarejávec kovánega denárja.

Münzfuß *m.* novčna mera. novčno merílo.

Münzgepräge *n.* novčni kov.

Münzgewicht *n.* novčna teža.

Münzkammer *f.* novčára, pénezница.

Münzkunde *f.* penezoslóvje, penezoznánstvo, novčárstvo.

Münzmeister *m.* predstójnik penezokóvnice.

Münzordnung *f.* postáva zastran kovánja novcev.

Münzprobe *f.* preizkúšnja novcev.

Münzprobieramt *n.* preizkušálnica novcev.

Münzrecht *n.* pravíca novcekóva.

Münzregal *n.* vladárska pravíca novcekóva.

Münzschein *m.* novčni listék, novčanica.

Münzschlag *m.* novcekòv, penezokòv.

Münzsorte *f.* novčna vrsta, vrsta kovánega denárja.

Münzverfälschung *f.* ponarédba —, popáčba kovánega denárja.

Münzwährung *f.* novčna vrednóta.

Münzwesen *n.* novčárstvo, denárstvo.

Muräne *f.* gruj.

mürbe prhêk, krhêk, mehêk; — s Obst umécano —, uležáno od. prhko sadje; — s Holz prhêk od. trohljiv les; — machen mečíti, mehčáti; omečíti, omehčáti, umécati.

Mürbe *f.* prhkóst, krhkóst. prhkóba, krhkóba, mehkóba.

mürben *intr.* (vom Obst) mečíti se, medíti se, medeníti se, medenéti, prhati se; *tr.* mečíti, mehčáti. prhčáti; omečíti, zmehčáti.

murmeln momljáti, mrmrâti. šepetáti, ščebljáti; (vom Wasser) šuméti, šumljáti, žuboríti.

Digitized by Google

Murmelthier *n.* svizëc, marmótica.
murren godrnjáti, mrmráti, rohnéti, hudovati se; (v. Thieren) réncati (-ím), mrčati (-ím).
mürrisch godrnjàv, mrmràv; renčav, mrčàv; — werden počemériti se.
Murrkopf *m.* godrnjáč, godrnjálo, mrmráč, mrmrálo, brmóta; renčálo, mrčálo.
Murrſinn *m.* godrnjávost, mrmrávost, čemérnost; réncavost, mrčávost.
murrſinnig godrnjálast, mrmrálast, čemérën; renčálast, mrčálast.
Mus *n.* (dicht) močnik; (flüſſig) sok, podmèt, (skrob); (Obſtmuß) čežána.
Muscat *m.* muškát; =baum *m.* muškátovo drevó (-vésa).
Muscateller *m.* muškátovec, muškátno vino; =birne *f.* muškatélica, muškátnica; =traube *f.* muškátni grózd; =wein *m.* j. Muscateller.
Muscatnuß *f.* muškátov oreh, orêšek.
Muſche *f.* skoljka; lepotílni prilépek.
Muſchel *f.* skoljka; (Muſter) óstriga.
muſchelartig, muſchelförmig skoljkast.
Muſchelbank *f.* skoljčíšče, skoljkovíšče; ostrižíšče.
Muſchelbein *n.* skóljčnica.
muſchelig skoljkast.
Muſchelkrebs *m.* skóljkovec.
Muſchelſchale *f.* skoljčna lupína.
Muſchelthierchen *n.* skóljčica.
Muſchelwerk *n.* skoljčje.
Muſchenmuſter *n.* skóljkasti vzórec.
Muſe *f.* muza, modrica.
Muſelman(n) *m.* moslem. [ski.
muſelmänniſch, muſelmaniſch moslem-
Muſenfreund *m.* prijátelj muz oder modríc.
Muſeum *n.* muzéj.
muſicieren gosti (godem), svírati, muzicírati; (auf Blaſinſtrum.) pískati.
Muſik *f.* godba, glasba, múzika; **Muſik-** gódbeni, glásbeni.
Muſikalien *pl.* glasbovíne, muzikálije *pl.*; =händler *m.* trgóvec z glasbovínami ob. muzikálijami; =verlag *m.* zalóga glasbovín ob. muzikálij. [lën.
muſikaliſch godben, glasben, muzikálen.
Muſikant *m.* godec, svirač, muzikánt.
Muſikfreund *m.* prijátelj godbe oder glasbe.
Muſikinſtrument *n.* glasbílo, svirálo, godálo. [be.
Muſiklehrer *m.* učitelj glasbe ob. god-
Muſikunterricht *m.* poúk v glasbi ob. godbi.
Muſikverein *m.* glásbeno ob. gódbeno društvo.
Muſivarbeit *f.* j. Moſaikarbeit.
muſiviſch musívën, mozaíčen.
Muskel *m.* míšica; **Muskel-** míšični.
Muskelfaſer *f.* míšična nitka.
muskelig míšičast, míšičnat.
Muskelſyſtem *n.* míšičje.
Muskete *f.* puška, muškéta.
Musketier *m.* muškétar, mušketír.
muskulös j. muskelig.
Muſs, Müſſen *n.* móranje, sila, dolžnóst.
Muße *f.* brezdélica, prosti čas, lazno, praznovánje; (Erholung) odlástek; — haben utégniti, čas iméti (imám).
Muſſelin *m.* mezlán, muslín.
müſſen mórati; (gezwungen ſein) prisíljen ob. primóran biti (sem); man muſs treba je, potréba je, dolžnóst je; es muſs nichts an der Sache ſein menda ne bo nič na tem; wer muſs es wohl geweſen ſein? kdo je neki (pač) bil? muſs ich auch gehen? ali naj tudi jaz grem? es muſs etwas anderes dahinter ſein utégne kaj drúgega vmes biti.
Mußeſtunde *f.* prosta ura, ura počítka.
müßig brezdélen, brezpóseln, brez dela, brez posla; — ſein brez dela ob. posla biti (sem), praznovati, čas prodájati; gehen pohájkovati, postópati; — zuſchauen zijála prodájati.
müſſigen síliti, mórati; prisíliti, primórati.
Müßiggang *m.* brezdélnost; pohájkovanje, postópanje.
Müßiggänger *m.* brezdélnik; pohajáč, pohajávec, pohajkovávec, postopáč; =in *f.* brezdélnica; pohajávka, pohajkovávka, postopáčka, postopačica.
Muſter *n.* vzórec, obrázec; (Exempel) zglèd, primèr; (Modell) kalúp, tvorílo; **Muſter-** vzórni; zgledni.
Muſterband *n.* vzórčni trak.
Muſterblatt *n.* vzórni ob. zglédni list.
Muſterbrief *m.* vzórno oder zgledno pismo.

Digitized by Google

Musterbuch *n.* zgledna knjiga; knjiga z obrázci ob. vzorci.

musterhaft vzórēn, vzorít, zgledēn.

Musterkarte *f.* vzórnica. [telj.

Musterlehrer *m.* zgledni ob. vzórni učí-

mustern preglédati, razglédati, pretrésti (-tresem), presóditi; *impf.* pre-, razgledovati, pretrésati, presójati.

Musterschrift *f.* vzórna ob. zgledna pisáva; vzórni ob. zgledni spis.

Musterschule *f.* vzórna ob. zgledna šola.

Musterstück *n.* vzórēk, zgledēk; (im Theater) vzórna ob. zgledna igra.

Musterung *f.* preglèd, oglèd. ogledovánje; — halten pregledovati, razgledovati, ogledovati (vojsko).

Musterwirtschaft *f.* vzórno ob. zgledno gospodárstvo. [sar.

Musterzeichner *m.* vzórni ob. zgledni ri-

Mutation *f.* izpremémba, preména.

mutatis mutandis s primérnimi ob. s potrébnimi izpremémbami.

Muth *m.* pogúm, srčnóst, srcé, hrabrost; guten — s ſcin vesélega srcá ob. dobre volje biti (sem); wie iſt dir zu —e? kako ti je pri srcu? — faſſen ohrabríti se, osrčiti se; — machen ohrabríti, osrčiti; den — ſinken laſſen srcé ob. srčnóst izgúbiti. *impf.* — izgúbljati.

muthig pogúmēn, srčēn, hrabēr; (friſch) živ, iskēr, bodēr.

muthlos brez pogúma, malosrčēn, bojéč. plašen. strašljiv; jemand wird — srcé komu upáde. srcé ob. srčnóst kdo izgubí, *(vulg.)* hlačice se komu trésejo.

Muthlosigkeit *f.* malosrčnost, bojéčnost. plašnost, strašljivost.

muthmaßen domnévati, méniti, sóditi, místiti si, domíšljati si; zdeti (zdi) se, dozdévati (-zdéva) se (komu kaj).

muthmaßlich domnévēn, dozdévēn; (wahrſcheinlich) verjétēn; *adv.* najbrže, kakor je podóba, kakor se dozdéva.

Muthmaßung *f.* domnéva, dozdéva, dozdévēk, mnenje.

muthvoll zeló pogúmēn, — srčán, poln srčnósti.

Muthwille *m.* prešérnost, objéstnost; nagajívost, neporédnost, razposajénost, srborítost.

muthwillig prešérēn, objéstēn, preobjédēn; nagajiv, razbrzdán, neporédēn, razposajèn, srborít; — werden preobjésti (-jém) se.

Muthwilligkeit *f.* ſ. Muthwille.

Mutter *f.* mati (-tere), mama, majka; *dem.* mamka, mámica; **Mutter-** máterin; máterni, materínski. [ca.

Mutterbiene *f.* mática, máčica, kraljí-

Mutterbruder *m.* újec, máterin brát.

Mutterbrudersfrau *f.* ujna.

Mutterbruſt *f.* máterine prsi *pl.*

Mütterchen *n.* mámica, mamka; ein altes — starka, bábica.

Mutterfluß *m.* beli tók. [Božje.

Muttergottesbild *n.* podóba Máter

Mutterhaſe *m.* zajka, zajklja.

Mutterhefe *f.* mátičine droži.

Mutterherz *n.* máterino srcé.

Mutterkalb *n.* telica, junica.

Mutterkind *n.* máterin ljubček.

Mutterkorn *n.* rožíček; voll — rožíčav.

Mutterkrankheit *f.* máternica. [ca.

Mutterlamm *n.* jágnjica, báčica, bíči-

Mutterland *n.* materínska dežéla.

Mutterleib *m.* máterino teló (telésa).

mütterlich máterin; máterni, materínski.

Mutterliebe *f.* máterina ljubézēn (-i).

mutterlos brezmáterēn, brez mátere.

Muttermal *n.* vrojéno známenje.

mutternackt vès gòl in nag, golonág.

Mutterpferd *n.* kobíla.

Mutterſchaf *n.* ovčíca, backa, bica.

Mutterſchaft *f.* materínstvo, máterstvo.

Mutterſcheide *f.* prohod máternice.

Mutterſchoß *m.* máterino krilo, — lono.

Mutterſchraube *f.* vrtéžna mática, mática od vijáka, baba, bábica.

Mutterſchwein *n.* svinja, prasíca.

Mutterſchweſter *f.* ujna; teta, tetka, tética.

mutterſeelenallein čisto sam, práv sam.

Mütterſöhnchen *n.* máterin srček ob. ljubček, razvájenec.

Mutterſprache *f.* máterin jezik, materínski jezik, materínščina.

Mutterſtadt *f.* rojstno mesto.

Mutterſtelle *f.* máterino mesto; — vertreten máter nadomestovati, na mestu mátere biti (sem).

Digitized by Google

Mutterwitz *m.* zdrava pamet (-i), prirojéni um.
Mutterzelle *f.* staníca mática, mátična [stanica.
Mütze *f.* kápa, čepka; *dem.* kápica, čépica; (rauhe) kučma; (aus Bilchfellen) pólhovka.
Mylady *f.* milostljíva gospá.
Mylord *m.* milostljívi gospód.
Myriade *f.* mirijáda, desét tisoč.
Myrrhe *f.* mira.
Myrte *f.* mirta; **Myrten-** mirtov.
Myrtenhain *m.* mirtov gaj ob. log.
Myrtenkranz *m.* mirtov venéc.
Myrtenzweig *m.* mírtova veja.
Mysterien *pl.* skrivnósti *pl.*; tajne slávnosti, mistérije *pl.*
mysteriös skrivnóstěn, tájnostěn.
Mysterium *n.* tajnost, skrivnóst.
Mysticismus *m.* misticízěm.
Mystification *f.* mistifikácija.
mystificieren natvésti (-tvézem) koma kaj, mistificírati koga.
Mystik *f.* skrivnóstni uk, místika.
mystisch místičen, tájnostěn, skrivnóstěn.
Mythe *f.* bajka, mit.
mythisch bajén.
Mytholog *m.* bajeslóvec, mitológ.
Mythologie *f.* bajeslóvje, mitologíja.
mythologisch bajeslóvěn, mitológičen, mitológški.
Mythus *m.* ſ. Mythe.

N.

Na! *interi.* no!
Nabe *f.* pesto, glavína. [čni.
Nabel *m.* popěk; **Nabel-** popkov, popčni.
Nabelbinde *f.* pópkova prevéza.
Nabelbruch *m.* pópkova kila.
nabelförmig popkast. [vína.
Nabelschnur *f.* pópkova žila, popkonaben opéstiti, pesto naredíti.
Nabenbohrer *m.* pestnik.
nach *praep.* (die Richtung bezeichnend) k, proti; v, na; — dem Hofe k dvoru; — Süden proti jugu; — Graz v Gradéc; — Wien na Dunaj; — Hause domóv; — allen Seiten na vse straní; (gemäß) po; — dem Gesetze po postávi; — Wunsch po želji, po volji; — der Regel po pravílu; (hinter) za; — mir za menój; einer — dem andern eděn za drugim, drug za drugim; (v. der Zeit) po; — der Schule po šoli; — drei Tagen črez tri dni; (v. Ziel) po; — jemandem schicken po koga poslati (pósljem); — jemdm. forschen po kom povpraševati; — jmdm. sich umsehen po kom se ozírati; *adv.* — wie vor prej kakor potlej; — und — polágoma, po malem, sčásoma.
nachachten ravnáti se po čem, držati (držím) se česa.
Nachachtung *f.* ravnánje po čem; zur — da se po tem ravnáte (ravnáš), da se tega držíte (držíš).
nachäffen oponášati, páčiti (spakovati) se po kom, slepo posnémati.
nachahmen posnémati, ravnáti se po kom (čem).
Nachahmer *m.* posnémavec; -in *f.* posnémavka.
Nachahmung *f.* posnémanje.
Nachahmungstalent *n.* dar posnémanja; er besitzt — uméje (zna) posnémati.
Nachahmungstrieb *m.* nagòn k posnémanju, posnemljívost. [děn.
nachahmungswürdig posnémanja vre-
Nachaichung *f.* dodátni meroizkàz.
nacharten vreči (vržem) se po kom.
Nachbar *m.* sosed; (Angrenzer) mejáš, mejáč; — sein mejíti (mejášiti) s kom, sosédovati; **Nachbar-** sosédov, sosédnji.
Nachbardorf *n.* sosédnja vas (-í). bližnja vas.
Nachbarin *f.* soséda, sosédinja.
Nachbarland *n.* sosédnja dežéla.
nachbarlich sosédnji.
Nachbarschaft *f.* sosédstvo, soséska, soséščina.
Nachbarsleute *pl.* sosédje *pl.*
Nachbarstaat *m.* sosédnja držáva.
nachbenannt sledéč, naslédnji.
nachberufener Erbe naméstni dedič.
nachbessern popráviti, *impf.* poprávljati.

Digitized by Google

Nachbesserungsarbeiten *pl.* poprávna dela, popravíla.
Nachbestellung *f.* druga —, poznéjša naróčba.
nachbeten móliti za kom, prilágati; slepo ponávljati za kom. [čati.
nachbezahlen poznéje pláčati, dopla-
Nachbezahlung *f.* doplačílo, doplátek.
Nachbier *n.* zadnje pivo, pivne pátoke *pl.*
Nachbild *n.* posnétek, snimek.
nachbilden posnéti (-snámem), upodóbiti po čem; *impf.* posnémati, upodábljati po čem.
Nachbildner *m.* posnémavec.
Nachbildung *f.* posnémanje; (Copie) posnétek, kópija.
nachbleichen dobéliti.
nachblicken glédati za kom.
Nachblüte *f.* pocvétek, jesénski cvet; — treiben pocvitovati.
nachbohren povŕtati, *impf.* povrtávati.
nachbraten popéči, *impf.* popékati.
nachbringen prinésti za kom kaj.
Nachbrut *f.* druga (poznéjša) zaléga.
Nachbürge *m.* podpórok, podrúžni pórok, podjámec, porókov pórok.
Nachbürgschaft *f.* podporóštvo, podjámstvo. [kaj.
nachbüßen še poznéje pokoríti se za
Nachcur *f.* poznéjše zdravljénje, dodátno zdravljénje.
Nachdämmerung *f.* pomrák, pómrak.
nachdem *adv.* j. hernach, nachher; *conj.* ko, potém ko; (weil) ker.
nachdenken premišljati, pre-, razmišljevati, preudárjati; *pf.* premísliti, preudáriti.
Nachdenken *n.* premišljevánje, preudárjanje.
nachdenkend zamíšljen, razmišljajóč; (bedachtsam) preudárčn, razbórčn, premíseln.
nachdenklich j. nachdenkend; (bekümmert) otóžčn, v skrbéh.
nachdichten zložíti —, spésniti po kom (čem).
nachdienen posluževati.
nachdrängen ríniti (se) —, tíščati —, gnesti se za kom.
Nachdruck *m.* poudárek; mit — s poudárkom, krepko; (e. Bucheš) ponatisk.
nachdrucken ponatísniti; *impf.* ponatiskovati.
nachdrücken potísniti; *impf.* potískati.
Nachdrucker *m.* ponatiskovávec.
nachdrücklich, nachdrucksvoll krepék; *adv.* krepko, s poudárkom.
Nacheid *m.* priséga po izpovédbi.
Nacheifer *m.* vneto posnémanje.
Nacheiferer *m.* vnet posnémavec.
nacheifern vneto posnémati.
Nacheile *f.* potíra.
nacheilen hitéti (-ím) za kom.
nacheinander zapóred, **zaporédoma**, po vrsti, eden za drugim, drug za drugim, zvŕstoma.
nacheitern še (zopet) gnojíti se.
nachempfinden potém (ob)čútiti.
Nachempfindung *f.* poobčútek.
Nachen *m.* čoln, čolnič, ládjica.
Nacherbe *m.* naméstni dedič.
Nachernte *f.* páberkovanje.
nacherzählen pripovedovati za kom.
nachexercieren (za kazen) nadaljevati vézbanje. [kom.
nachfahren péljati —, vóziti se za
Nachfeier *f.* dodátno praznovánje, dodátna slávnost.
nachfliegen letéti, létati za kom.
Nachfolge *f.* nasledovánje, naslédba.
nachfolgen nasledovati koga (komu), biti (sem) mu naslédnik; (nachahmen) posnémati, ravnáti se po kom.
nachfolgend naslédnji, sledéči. nastópni.
Nachfolger *m.* naslédnik, nastópnik; **-in** *f.* naslédnica, nastópnica.
nachfordern dodátno térjati, — zahtévati.
Nachforderung *f.* dodátna terjátev, — zahtéva.
nachformen j. nachbilden.
nachforschen povpraševati, ovédati, poizvedovati; zasledovati, preiskovati.
Nachforscher *m.* povpraševávec, poizvedovátelj; zasledovátelj, preiskovávec.
Nachforschung *f.* povpraševánje, poizvedovánje, zasledovánje, preiskovánje; —en anstellen povpraševati, preiskovati.
Nachfrage *f.* povpraševánje (po čem).
nachfragen povpraševati (po čem).
nachführen péljati, vóditi za kom.

Digitized by Google

nachfüllen dopólniti; *impf.* dopolnjevati.

nachgeben do-, pridáti (-dám); *impf.* dodájati, pridávati; (nachlaſſen) odjénjati, prijénjati, popustíti; umekníti (-máknem) se, vdáti se; *impf.* od-, prijenjevati, popúščati; umíkati se, vdájati se; (v. d. Krankheit, v. Schmerz) odléči (-lézem), pojénjati, odlásiti.

Nachgeben *n.* popúščanje, vdájanje, prijenjevánje; odlégljaj, odnéhljaj.

nachgeboren pozneje rojen, mlajši; po smrti očétovi rojen; —eš Kind posmŕtnik, posmŕtček.

Nachgeburt *f.* pósteljica; (bei Thieren) iztrebí *f. pl.*, iztrebíne *pl.*

Nachgeburtswehen *pl.* poboléčki *pl.*, poporódni popádki *pl.*

Nachgefühl *n.* poobčútek.

nachgehen iti (grem) za kom, hóditi za kom, slediti koga und komu, biti (sem) mu za petámi; ſeinen Geſchäften — iti po svojih opráv kih, iti po svojih poslih; der Spur — iti po sledu; dem Müßiggange — lenóbo pasti (pasem), lenáriti, postópati, pohájkovati, posédati brez dela; dem Hange — svoji volji streči (strežem); dem Trunke — popívati, pijančevati.

nachgehends ſ. nachher.

nachgerathen vreči (vržem) se po kom, udáti (udám) se v koga.

Nachgeſchmack *m.* pookús; es hat einen ſüßen (bittern) — posladí (pogrení).

Nachgetreide *n.* zadnje žito, izvévki, skrožki.

nachgiebig od-, prijenljiv, popustljiv.

Nachgiebigkeit *f.* prijenljívost, popustljívost.

nachgießen dolíti (-líjem); *impf.* dolívati.

nachgraben kópati (kópljem) za čim.

Nachgriff *m.* poprijèm.

nachgrübeln razglábati kaj.

Nachgrummet *n.* vnuka, otávčič.

nachgucken pogledávati, lúkati za kom.

Nachguß *m.* dolív.

Nachhall *m.* odmèv, razléganje.

nachhallen odmévati, razlégati se.

nachhaltig stalén, trajén, stanovítен.

Nachhand *f.* ſ. Hinterhand.

Nachhang *m.* dodátek; im — v dodátku, dodátno.

nachhangen (einer Sache) vdan biti (sem) čemu, streči (strežem) čemu, prepúščati se čemu; ſeinen Gedanken — zamíšljen biti (sem), v svoje misli utopljèn biti; dem Trunke — pijánčevanju vdan biti, pijánčevati.

Nachhauſegehen *n.* odhòd domóv, hoja domóv, vrnítèv domóv; beim — domóv gredóč.

Nachhauſekunft *f.* prihòd domóv, vrnítèv domóv.

nachhelfen pri-, dopomóči (-mórem); *impf.* pripomágati, dopomágati.

Nachhelfer *m.* pripomagáč.

nachher pótlej, potèm.

Nachherbſt *m.* pozna, babja jesén (-i), podzimek.

nachherbſtlich pojesénski, podzímski.

nachherig pótlejšnji, poznéjši.

nachhinken šépati, krevljáti za kom.

Nachhochzeit *f.* ponavljávka, popravljávka, mala svatba.

nachholen iti (grem) še po kaj; (einbringen) prihitéti (-ím); *impf.* prihitévati; zamujéno ponaučíti se.

Nachhut *f.* zadnja četa, zadnja straža.

nachjagen dírjati za kom, gnati (ženem), tírati, lovíti koga; pognáti se, spustíti se za kom, udréti (-dérem) jo, ulíti (ulíjem) jo za kom; gnati se za čim; dehtéti po čem.

Nachklang *m.* odzvòk, odmèv.

nachklingen zvenéti; odmévati.

Nachkomme *m.* potómec, zarojénec, naslédnik; die —n zarod, potómstvo *(coll.)*; unſere —n zanámci.

nachkommen priti (pridem) za kom, dóiti (-idem), dohitéti (-hitím) koga; *impf.* prihájati, dohájati; pozneje priti; einer Pflicht — izpólniti —, storíti —, izvršíti dolžnóst, zadostíti dolžnósti; *impf.* izpolnjevati —, izvrševati svojo dolžnóst, zadóščati dolžnósti.

Nachkommenſchaft *f.* potómstvo, zarod; unſere — zanámstvo.

Nachkömmling *m.* ſ. Nachkomme.

Nachkrankheit *f.* poslédična bolézen.

Nachlaß *m.* ostalína, zapuščína; (die Erlaſſung) odpúst, odpúščanje, izpreglédanje; (am Preiſe) popust; (Unterlaß) prenéhljaj; ohne — neprenéhoma, venomér, zdržema.

Digitized by Google

nachlaſſen zapustíti, *impf.* zapúščati; (erlaſſen) odpustíti, izpreglédati, prizanésti (kazén itd.); *impf.* odpúščati, izpregledovati, prizanášati; (am Preiſe) odjénjati, prijénjati, popustíti; *impf.* odjenjevati, popúščati; (vom Schmerz) odléči (-lézem), odjénjati, odlásiti, prevaliti se; (v. Wind, Aufruhr ꝛc.) poléči (-lézem) se, uléči se, umiriti se, pojénjati, poném̀ati, utíhniti, potíhniti; *impf.* pojenjevati, ponehovati, pojémati (-am, -mljem); (v. d. Geſchwulſt) izpláhniti; (v. Nagel) popustíti; im Eifer — popustíti, omrtvéti v vnétosti.

nachläſſig nemárən, zaníkarən. [nost.

Nachläſſigkeit *f.* nemárnost, zaníkar-

Nachlaſſung *f.* odpúst, odpúščanje; (des Schmerzes) odléglјaj.

nachlaufen teči (tečem) za kom; *impf.* tékati, létati.

nachlegen doložíti; *impf.* dolágati, dokládati.

Nachleſe *f.* páberkovanje, répkanje; — halten páberkovati, lávkati; (v vinográdu) répkati, repljáti; (das Aufgeleſene) páberki.

nachleſen ſ. Nachleſe halten; (zum Geleſenen nachleſen) dobráti (-bérem), še nabráti, prinabráti; *impf.* še nabírati, prinabírati; (durchleſen) prebráti, prečítati; *impf.* prebírati, čítati.

Nachleſer *m.* páberkovavec; =in *f.* páberkovavka.

nachliefern dodátno dobáviti.

Nachlieferung *f.* dodátna dobáva.

Nachlöſung *f.* dodátno žrébanje.

nachmachen ponaredíti; *impf.* ponarejáti; naredíti, storíti kaj za kom, posnéti (-snámem) kaj; *impf.* narejáti, délati kaj za kom, posnémati; jemds. Mienen, Geberden — oponášati koga.

Nachmacher *m.* posnémavec.

Nachmachung *f.* posnémanje.

nachmahlen premléti (-méljem).

nachmalen slíkati po čem; naslíkati po čem.

nachmalig pótlejšnji, poznéjši.

nachmals pótlej, potém, poslej, poznéje, zatém.

Nachmann *m.* ſ. Hintermann.

Nachmehl *n.* zadnja moka, posévki *pl.*

nachmeſſen iznóva méríti.

Nachmittag *m.* popóldan, popóldne.

nachmittägig popoldánski, popoldánji.

nachmittags popóldne.

Nachmittagsmahl *n.* málica, mala júžina, popóldnica. [nоčje.

Nachmitternacht *f.* popólnoči, popól-

nachmitternächtlich popólnočen.

Nachnahme *f.* povzétje.

Nachnahmegebür *f.* povzetnína.

Nachnahmeſchein *m.* povzétnica.

Nachnahmeſendung *f.* povzétna pošiljátev.

nachnehmen povzéti (-vzámem).

Nachpfändung *f.* dodátna rubéžen (-i).

nachpfeifen žvížgati —, pískati za kom; žvižgáje oponášati koga.

nachpflanzen dosadíti, *impf.* dosájati.

nachplappern blebetáti (-béčem) za kom.

Nachprüfung *f.* popravljálna preizkúšnja, popravljálni izpít.

nachrechnen iznóva preračúniti; *impf.* iznóva preračunjávati.

Nachrede *f.* ſ. Nachwort; üble — obrekovánje, oprávljanje, obíranje; in üble — bringen dati (dam) ljudém v zobe, pripráviti v slabo imé, ozloglásiti koga.

nachreden govoríti za kom; oponášati koga v govorjénju, beséde ponávljati; (hinterrücks) oprávljati, obrekovati, obírati koga.

nachredig obrekljív, opravljív.

nachreifen pozoréti; *impf.* pozorévati.

nachreiſen potovati za kom.

nachreiten jézditi (jáhati) za kom.

nachrennen dírjati —, dreti (derem) za kom.

Nachricht *f.* poročílo, obvestílo, naznanílo, glas, vest (-í), izvéstje; — geben izporočíti, na znanje dati (dam), naznániti.

nachrollen potóčiti se za čim; *impf.* tóčiti se, katalјáti se.

nachrücken pomekníti (-máknem) —, *impf.* pomíkati se za kom.

nachrudern veslати za kom.

Nachruf *m.* klic (klícanje) za kom; (einem Verſtorbenen gewidmet) žálnica za (po) kom; (Nachruhm) (posmŕtna) slava.

nachrühmen slavíti, hváliti kaj o kom.

Digitized by Google

Nachsaat *f.* posévanje.

nachsäen posévati.

nachsagen ponávljati (besédo); jmdm. Böſes — slabo govoríti o kom; ich will mir nicht — laſſen nečem, da bi se reklo (právilo) o meni.

nachſalzen pri-, dosolíti, še osolíti.

Nachſatz *m.* porèk, nastópni stavèk.

nachſchaffen še oskrbéti si, še omísliti si, še napráviti si, pridobáviti si.

Nachſchall *m.* odmèv.

nachſchauen glédati za kom.

nachſchicken poslàti (pošljem) za kom; *impf.* pošíljati za kom; doposlàti; *impf.* dopošíljati.

nachſchieben poríniti, potísniti, pomekníti (-máknem); *impf.* ríniti, potískati, pomíkati (za čim).

nachſchießen strelíti za kom; *impf.* stréljati za kom.

nachſchiffen jádrati —, vesláti za kom.

Nachſchlag *m.* poudárèk, priglàs.

nachſchlagen (im Buche) ískati (iščem); poískati, poglédati v knjigo; (Geld) ponaredíti; *impf.* ponaréjati.

Nachſchlagsregiſter *n.* kazálo, razpregléd ni zapísnik, iskálnik.

nachſchleichen láziti, pláziti se za kom, zalázovati koga.

Nachſchleicher *m.* zalázovavèc.

nachſchleppen vláčiti za sebój, — za kom; ſich — vláčiti se za kom.

Nachſchlüſſel *m.* ſ. Dietrich.

nachſchreiben písati (pišem) za kom.

nachſchreien vpíti —, kríčati za kom.

Nachſchrift *f.* pripis, pripísek, dostávèk.

Nachſchub *m.* nova pošiljátev; dopólnèk.

Nachſchuß *m.* strel za kom; (v. Geld) doplačílo, dodátèk.

nachſchütten dosúti (-spèm), dolíti; *impf.* dosípati, dolívati.

nachſchwärzen iznóva počŕniti; *intr.* počŕnévati.

nachſchwimmen plávati za kom.

nachſegeln jádrati za kom.

nachſehen glédati za kom; (durchſehen) preglédati; *impf.* pregledovati; ſich nach poglèj, pojdi poglédat, pojdi, poglèj; (verzeihen) izpreglédati, prizanésti, odpustíti; *impf.* izpregledovati, prizanášati, odpúščati.

nachſenden posláti (pošljem) za kom; *impf.* pošíljati za kom.

nachſetzen postáviti za .... dejáti (dénem) za ...; *impf.* postávljati za ..., dévati za ...; (geringer ſchätzen) zapostávljati, manj céniti, manj číslati; (nachpflanzen) dosaditi, *impf.* dosájati; (verfolgen) gnati (ženem) se —, dírjati —, dreviti (se) za kom, pregánjati (koga); plániti —, skóčiti za kom.

Nachſicht *f.* izpreglèd, prizanésba, odpúst; prizanášanje, odpúščanje, izpregledovánje; potrpljénje.

nachſichtig prizanesljìv, izpregledljìv, potrpljìv.

Nachſichtigkeit *f.* prizanesljívost, izpregledljívost, potrpljívost.

Nachſilbe *f.* končnica, pripónka.

nachſingen peti za kom.

nachſinnen razmíšljati, premišljevati.

Nachſitzung *f.* dodátna seja.

Nachſommer *m.* babje leto.

nachſpähen lúkati —, oprézovati za kom, pasti koga.

Nachſpiel *n.* poígra, sklepna igra.

nachſpotten posmehljívo posnémati, oponášati koga.

nachſprechen govoríti za kom, ponávljati beséde.

nachſpringen skóčiti za kom.

nachſprossen poznéje pogánjati; — pognáti (-žénem).

nachſpüren sledíti koga, zasledovati, zalezovati ga.

Nachſpürer *m.* zasledovávec, zalezovávec, zasledúh, vohún.

nächſt *praep.* prav blizu, poleg, zraven, tik; — Gott za Bogom; der nächſte najbližji.

nächſtdem precej potèm.

Nächſte *m.* bližnji, bližnjik.

nachſtehen stati (stojím) za kom; (d. Range nach) biti (sem) za kom (v kaki reči), manj biti, ne biti enák, ne biti kos komú, ne doségati ga.

nachſtehend nastópen, sledèč, naslédnji; im —en v naslédnjem.

nachſteigen hóditi —, postópati za kom; *trir.* láziti za kom.

nachſtellen zalezovati koga, prežati (-ím) nanj, streči koga; streči komu po življénju.

Digitized by Google

Nachſteller *m.* zalezovávec, zaláznik, zasédnik, prežávec.
nachſtelleriſch zalezovávski, zalázen, zasedljiv.
Nachſtellung *f.* zaséda, zasédanje, zalezovánje, hudóbni naklépi *pl.*; dodátni nabór.
Nächſtenliebe *f.* ljubézen (-i) do bližnjega, človekoljúbje.
nächſtens prihódnjič.
nachſtopfen do-, primašíti.
Nachſtoß *m.* dodátni sunék.
nachſtottern jecljáti za kom.
nachſtreben gnati (ženem) se —, pogánjati se za kom (za čim); ségati po čem; iskati (iščem) kaj; težíti —, stremíti za čim.
nachſtürzen pasti (padem) —, zvaliti se za ...; (nachſtürmen) dreti —, drevíti za kom; plániti —, udréti jo —, zagnáti (-ženem) se za kom.
nachſuchen iskati (iščem); poiskati; um etwas — (bitten) poprósiti; *impf.* prósiti česa.
Nacht *f.* noč (-i); die — bricht an nóči se, noč se dela; znoči se, noč se stori; heute — nocój, nocójšnjo noč; auf die — drevi; finſtere — črna noč, trda noč; helle — jasna noč; tief in die — pozno v noč; (beš) —š po noči; die — zubringen nočíti, (pre)nočevati; prenočíti; die ganze — hindurch vso (ljubo, božjo) noč; gute — lahko noč! bis ſpät in die — wo verweilen zakesníti se v noč, zanočíti se; **Nacht-** nočni, ponóčni.
Nachtarbeit *f.* nočno —, ponóčno delo, nočni posél.
nachtblind po noči slep.
Nachtblindheit *f.* ponóčna —, kurja slepóta.
nächtelang (po) cele noči.
nachten nočíti se; cé nachtet noči se, noč se dela. [(-i).
Nachterſcheinung *f.* ponóčna prikázen
Nachteſſen *n.* večérja.
Nachteule *f.* sova.
Nachtfalter *m.* ponóčni metúlj, ponočnják, vešča.
Nachtgeld *n.* prenočnína.
Nachtgeſchirr *n.* pnóčna posóda.
Nachtgeſpenſt *n.* ponóčni strah.
Nachtgleiche *f.* enakonóčje.
Nachtheil *m.* škoda, kvar, izgúba; im — ſein iméti škodo, biti (sem) na izgúbi; zum — gereichen v škodo biti, v kvar biti, škódovati.
nachtheilig škodljiv, kvarèn; (ungünſtig) neugóden.
Nachtheiligkeit *f.* škodljívost, kvárnost.
Nachthemd *n.* ponóčna srájca.
Nachtherberge *f.* prenočíšče; **=gebür** *f.* prenočnína.
nachthun posnémati koga.
Nachtigall *f.* slavec, slavčék; **Nachtigall-** slavčev.
Nachtiſch *m.* poobédek, pokosílce, pokosílje; (Deſſert) posládek.
Nachtkäſtchen *n.* nočna omárica, pripostelnják.
Nachtkerze *f.* (*bot.*) svetlín.
Nachtkleid *n.* ponóčna obléka.
Nachtlager *n.* prenočíšče; — halten nočíti, nočevati, prenočevati; prenočíti; — geben (jmd.) prenočíti koga.
Nachtleibchen *n.* ponóčni živótec.
nächtlich nočen, ponóčen; —er Weile po noči.
Nachtlicht *n.* ponóčna luč (-i).
Nachtmahl *n.* večérja.
nachtmahlen večérjati.
Nachtmütze *f.* ponóčna čépica.
Nachtpatrouille *f.* ponóčna obhódna stráža.
Nachtpfauenauge *n.* ponóčni pavlinček; das große — cópernik.
Nachtquartier *n.* ſ. Nachtlager. [*pl.*
Nachtrab *m.* zadnja straža, zadnje čete
Nachtrag *m.* dodátek, dostávek; (Ergänzung) dopolnílo; im — dodátno.
nachtragen za kom nesti, — nósiti; (hinzugeben) dodáti, dostáviti, dopólniti; *impf.* dodájati, dostávljati, dopolnjevati; (ein Geld) doplačáti; *impf.* doplačevati; (eine Prüfung) pozneje opráviti (izkúšnjo); (vorwerfen) očítati, opočítati, oponášati, pómniti komu kaj. ne pozábiti komu česa, ne odpustíti.
nachträglich dodátèn, dopolnílen, poznéjši; *adv.* dodátno, pozneje.
Nachtrags- ſ. nachträglich; **=gebür** *f.* dopláték, doplačílo; **=prüfung** *f.* dodátni izpít.
nachtrauern žalovati za kom.

Digitized by Google

nachtreten stópiti —, *impf.* stópati za kom, biti (sem) komu za petámi, stopínje pobírati za kom; slepo posnémati.

Nachtreter *m.* zapetáč, zapétnik; posnémavěc.

nachtrinken piti kaj za čim, poplákniti kaj s čim.

Nachtrunde *f.* nočni obhòd (straže).

Nachtrupp *m.* ſ. Nachtrab.

Nachtſchatten *m.* razhódnik; bitterſüßer — grenkoslàd; ſchwarzer — pasje zélišče, pásjica. [pósad.

Nachtſchicht *f.* ponóčno delo, ponóčni

Nachtſchmetterling *m.* ſ. Nachtfalter.

Nachtſchwalbe *f.* légen (*gen.* legéna), ležetrúdnik, mravljínčar. [vávec.

Nachtſchwärmer *m.* ponočnják, ponoče-

Nachtſchwärmerei *f.* ponočevánje, ponóčno rogovíljenje.

Nachtſtück *n.* nočna slika.

Nachtſtunde *f.* nočna ura. [nica.

Nachttopf *m.* ponóčna posóda, počép-

Nachtviole *f.* nóčnica.

Nachtwache *f.* ponóčna straža.

Nachtwächter *m.* ponóčni čuváj, ponóčni strážnik (stražár).

nachtwandeln v spanju hóditi, biti (sem) mésečen.

Nachtwandler *m.* mésečnik, snohódec; **-in** *f.* mésečnica.

Nachtzeit *f.* nočna doba, nočni čas.

nachwachſen poznéje rasti; — zrasti; podrásti; *impf.* podráščati; obnovíti se; *impf.* obnávljati se, zopet rasti; (im Wachſen einholen) dorásti.

nachwägen prevágati.

Nachwahl *f.* dodátna volítev. [liti.

nachwählen dodátno vóliti; — izvó-

nachwälzen valíti, váljati za kom; zavalíti za kom.

Nachwehen *pl.* poboléčki *pl.*, poporódni popádki *pl.*

Nachwein *m.* tropínsko vino, pijáča, pátoka.

nachweinen jókati po (za) kom.

Nachweis *m.* izkàz, dokàz.

nachweisbar izkázen, dokázen, dokazljív; *adv.* dokázno.

nachweiſen izkázati (-kážem), dokázati, izpríčati: *impf.* dokazovati, izpričevati.

Nachweiſung *f.* izkàz, izkazílo, dokàz, izpríčba.

Nachwelt *f.* potómstvo, potómci *pl.*, naslédniki *pl.*, zárod; unſere — zanámstvo, prihódnji rod, zanámci *pl.*

nachwerfen vreči (vržem), *impf.* métati (mečem) —, lúčati za kom; jmdm. Prügel — podkrepelíti koga.

Nachwinter *m.* pozímék, nazímék, pozna zima.

Nachwirkung *f.* poznéjši učínek.

Nachwort *n.* pàgóvor, pristávek (pisčev), epilóg.

Nachwuchs *m.* mladi naraščáj, omladína; zaréja, izpodréjek; podrást (-i), podráščina.

nachwünſchen želéti —, vóščiti (odhajajóčemu), z voščíli sprémljati ga.

nachzahlen dopláčati; *impf.* doplačevati.

nachzählen šteti (štejem) za kom, preštéti; *impf.* preštévati.

Nachzahlung *f.* doplačílo, doplátek.

nachzeichnen rísati (rišem) po čem, prerísati.

nachzeigen kázati (kažem) za kom.

nachziehen *tr.* za seboj (za kom) vleči, — vláčiti; za seboj (za kom) zvleči, — potégniti; *intr.* iti (grem) —, hóditi —, potovati —, pomíkati se za kom, slediti mu.

nachzotteln capáti —, capljáti za kom.

Nachzucht *f.* izpodréjek.

Nachzug *m.* ſ. Nachtrab.

Nachzügler *m.* zaostájavec, marodér.

Nacken *m.* tilnik, zatilnik, tilec, zatílek, šija, šíjnjak.

Nackenmuskel *m.* zatílna míšica.

nackt nag, gòl; ganz — (ſplitter—) golonág; jmdn. ganz — ausziehen do nágega (názega) sleči; —e Stelle goljáva, goličáva; (am Körper) nagéc; —er Weizen golica; —er Hügel gòl grič, gólovec; —e Flächen goličáve *pl.*; *fig.* gòl, čist; —e Wahrheit gola ístina, čista resníca.

nacktbeinig golonòg.

Nacktflügler *m.* golokrílec.

nackthäutig golokóžen.

Nackthäutige *m.* golokóžec.

Nacktheit *f.* nagóta, nagóst, golóta, golóst.

Digitized by Google

nacktſamig golosémenski; —es Gewächs golosémenka.

Nacktſchnecke *f.* slinar, slug, polžica; Wald— gozdni lazar.

Nadel *f.* igla; *dem.* íglica; (Näh—) šivánka; (Steck—) búcika, médenka; (Haar—) igla lásnica; (Baumnadel, Tangel) igla, iglica, bodeč, bódčica.

Nadelbaum *m.* iglíčnato drevó, bódckovec; storžnják.

Nadelbüchſe *f.* púšica za šivánke, ígelnica, ígelnik.

Nadelfabrik *f.* iglárnica, iglárna.

Nadelfiſch *m.* morska igla.

nadelförmig iglast.

Nadelgeld *n.* igelnína, denár na igle (šivánke).

Nadelholz *n.* iglíčnato drevje, íglasto drevje, šilovje, jelovína; (Nadelgehölz) črni gòzd, črni les.

Nadelkraut *n.* češlíka, češlíkovina.

nadeln z iglo pripéti (-pnèm), z búciko pritfdíti; *impf.* z iglo pripénjati, z búciko pritrjevati.

Nadelöhr *n.* šivánčno (ígelno) uhó (ušésa), — ušésce.

Nadelpölſterchen *n.* šivánčna blazínica.

Nadelſpitze *f.* šivánčna bodíca, igelna koníca.

Nadelſtich *m.* vbòd z iglo, vbódec s šivánko.

Nadelſtreu *f.* smrečje za nastéljo, smrékova stelja; iglíčevje.

Nadelwald *m.* črni gòzd, črni les.

Nadir *m.* podnožíšče, nadir.

Nadler *m.* iglár, šivánkar.

Nadlerhandwerk *n.* iglárstvo.

Nagel *m.* (a. d. Fingern) nóhet; (a. d. Vogelzehen) krempélj; (b. Blumenblatte) žrebíca; (v. Eiſen) žrebélj, čavélj; (v. Holz) klin, klinec; (Joch—) pregélj, prégljaj, iglica, jarmnik; (Achs-, Radnagel) osnik, lunèk; (Döbel) mozník; auf den — hängen na klin (kol, kljuko) obésiti.

Nagelbohrer *m.* svedrc, žrebnik, žrébljnik.

Nägelchen *n.* žrébeljček, čáveljček.

Nageleiſen *n.* žrebljárska bábica.

nagelfeſt z žreblji pribít; kakor prikován.

Nagelgeſchwür *n.* zanóhtnica, zagníla; ich bekomme ein — zanóhta se mi.

Nagelhammer *m.* žrebljárnica.

Nagelhandel *m.* žrebljárstvo.

Nagelkrämer *m.* žrebljár; =in *f.* žrebljarica; — ſein žrebljáriti.

nageln z žreblji (klini) pribíti (-bíjem), — pritfdíti; *impf.* — pribíjati, — pritrjevati; (die Stiefel —) podkováti (črevlje).

nagelneu čisto nòv, popólnoma nòv.

Nagelſchmied *m.* žrebljár.

Nagelſchmiede *f.* žrebljárnica.

Nagelſchrot *m.* sekáč, sekálo.

Nagelſpitze *f.* žrébeljna bodíca.

Nagelwurzel *f.* nohtni korén.

nagen glódati (-am, -glójem), hróbiti; (v. d. Maus) škrnjáti, škrbljáti.

Nager *m.* glódavec, glodáč.

Nagethier *n.* glódavec, glódavka.

Näh- šiválni.

Näharbeit *f.* šívanje.

nahe *adi.* bližnji, bližèk; *adv.* blizu.

Nähe *f.* bližína, bližáva, blizóst; (Umgegend) obližje.

nahen bližati se, približevati se; približáti se.

nähen šívati; (aneinander—) sešíti.

Nähen *n.* šívanje.

näher *adi.* bližji; *adv.* bliže; deš näheren natančnéje.

Näher *m.* šivár, šivávec.

Näherei *f.* ſ. Nähen.

Näherin *f.* šivílja.

nähern bližati; približáti, primekníti (-máknem); *impf.* približevati, primíkati; ſich — bližati se; približáti se.

Näherung *f.* bližanje, približevánje.

Näherungsbruch *m.* približni ulómek.

näherungsweiſe *adv.* približno.

Nähgeräth *n.* šívalno oródje.

Nähkörbchen *n.* jérbasček za šívanje.

Nähmaſchine *f.* šívalni stroj.

Nähnadel *f.* šivánka.

nähnadelartig šivánkast.

Nähpolſter *n.* ſ. Nadelpölſterchen.

Nährboden *m.* zarejalíšče.

nähren redíti, živíti, hrániti, živeč (hrano) komú dajáti; *fig.* (eine Hoffnung —) gojíti; (Leidenſchaften) podžígati; (v. Feuer) nétiti; ſich — živíti se s čim, živéti ob čem.

Nährer *m.* hranítelj, redník; =in *f.* redníca, hraníteljica.

Digitized by Google

nahrhaft redílen, téčen.
Nahrhaftigkeit *f.* redílnost, téčnost.
Nährkraft *f.* redílnost, redílna moč (-í).
Nährmutter *f.* rednica, krušna mati.
Nährſtand *m.* redílni stan.
Nährſtoff *m.* redílna snov (-í). redívo, hranívo.
Nahrung *f.* hrana, živež.
Nahrungsmangel *m.* pománjkanje —, nedostátek živeža, strádanje.
Nahrungsmittel *n.* živílo, redílo; *pl.* hrana, živež.
Nahrungsſaft *m.* redílni sok.
Nahrungsſorge *f.* skrb (-í) za živež, skrb za hrano, skrb za kruh.
Nahrungsſtoff *m.* ſ. Nährſtoff.
Nahrungszweig *m.* preživílni način, — zaslúžek.
Nährvater *m.* rednik, krušnik, krušni oče (-ta), hranítelj.
Nähſchule *f.* učílnica za šivánje, šivárska učílnica.
Nähſeide *f.* šivárska svila.
Naht *f.* šiv, šèv (šva); (im Schiffbau) sklád; die umgekehrte — obŕta.
Nähterei *f.* šivánje, šivo.
Nähterin *f.* šivílja.
Nähtiſch *m.* šiválna miza.
Nähzeug *n.* šiválno oródje, šiválna pripráva, šivílo.
Nähzimmer *n.* šiválnica.
Nähzwirn *m.* šivárska nit (-i), súkanec.
naiv prostosŕčen, prostoúmen, naivén; prepróst.
Naivität *f.* prostosŕčnost, prostoúmnost, naívnost; prepróščina.
Najade *f.* vila povódkinja, najáda.
Name *m.* imé (-na); (Tauf—) krstno imé; (Zu—) priímek; (Vulgär—) pridévek, vzdévek; mit Namen, namens po iménu; wie iſt dein —? kakó ti je imé? kakó se zoveš? in Gottes —n v božjem iménu; einen —n haben biti (sem) na glasu, slovéti (-ím); ſich einen —n machen zaslovéti.
Namenbüchlein *n.* abecédnik, abecedárij.
Namendeutung *f.* razláganje —, tolmáčenje imén.
Namenliſte *f.* imeník.
namenlos brezimén, brez iména, neimenován, breziménski; (unbekannt) neznàn, neslávèn; (unaussprechlich) neizrekljiv, neizrečèn, neznánski; *adv.* neznáno, neznánsko, neizrečéno, neizrekljívo.
Namenloſigkeit *f.* breziménost, breziménstvo.
Namenregiſter *n.* imeník.
Namensaufruf *m.* klícanje imén.
Namensbruder *m.* soiméněc, ženſev (*gen.* žensva).
Namensfertigung *f.* podpìs.
Namensfeſt *n.* godovníca, godovnó.
Namenstag *m.* god, imendán.
Namenstagsgeſchenk *n.* vezílo.
Namensunterfertiger *m.* podpisovávec, podpísnik.
namentlich po iménu, z iménom, iménoma; (insbeſondere) posébno, osobíto.
namhaft (beträchtlich, anſehnlich) znáten, nemájhèn, precéjšnji; (berühmt) znamenít, imenítèn; — machen imenovati, po iménu povédati (-vém); (bekannt geben) prijáviti.
Namhaftmachung *f.* imenovánje; (Bekanntgebung) prijáva.
nämlich *adv.* namreč, to je, rekše; *adj.* (ebenderſelbe) isti, ravno tisti, ravno ta.
Napf *m.* lonček, piskrc, torílce.
Napfſchnecke *f.* prilépek.
Naphtha *n.* kaménèno olje, nafta.
Narbe *f.* brazgotina, obrúnek, obrástek, zarástek, obráslek; (am Blütenſtempel) brazda; (an Hülſenfrüchten) okó (očésa), léčica, nóhèt; (am Leder) hrapa; (an der Thür) linga.
narben *intr.* zaráščati se, céliti se; *tr.* (ein Fell —) kožo gárati, trébiti.
Narbenſeite *f.* lice (kože).
narbig brazgotínast, obrúnkast; (v. Leder) hrapav.
Narciſſe *f.* narcís, sólučica.
Narde *f.* narda.
Narkoſe *f.* omáma, narkóza. [lek.
Narkotikum *n.* omamílo, narkótični
narkotiſch omamljív, narkótičèn.
narkotiſieren omámiti, onesvéstiti, omótiti, správiti v nezavést, narkotizírati.
Narr *m.* norec; blazèn, bláznik; bedák, bebec, tràp, šutec, budálo, glupec; (Poſſenreißer) glumáč, burkež, šaljivec, pavlíha; *dem.* norček; ein —

Digitized by Google

neumétən; —eš Kind nezakónsko dete; —eš Haar svoji lasjé; —e Blumen prave cvetlíce; *adv.* kájpada, sevéda.

Natürlichkeit *f.* priródnost, natúrnost; prirojénost; samoródnost; preprostóst, preprôščina.

Naturmenſch *m.* preprósti —, neomíkani človek, sin naráve, prirodnják.

Naturordnung *f.* priródni —, narávni red.

Naturproduct *n.* prirodnína, priródni pridélek.

Naturrecht *n.* narávno —, priródno —, natúrno pravo; prirojéno pravo.

Naturreich *n.* priródstvo, stvarstvo.

Naturſelbſtdruck *m.* priródni samotísk.

Naturſyſtem *n.* priródna sestáva; prirodopísna sestáva.

Naturtrieb *m.* narávni —, prirojéni nagón.

Naturvolk *n.* neomíkano ljudstvo, ljudstvo v priródnem stanu.

Naturwerk *n.* priródni samotvór.

naturwidrig protinarávən, protipriróden, protinatúrən, narávi protivən.

Naturwiſſenſchaft *f.* prirodoznánstvo.

naturwiſſenſchaftlich prirodoznánstven, prirodoznánski.

naturwüchſig samoróden, samorástel, samorástən, samorášč.

Naturzweck *m.* narávni —, priródni —, natúrni namèn.

Nautik *f.* plovstvo; brodárstvo. plóvstvena znánost, návtika.

Nautiker *m.* plóvstvenik, navtik.

nautiſch plóvstven, brodárstven, návtičən.

Navigation *f.* plóvstvo, brodárstvo, mornárstvo; pomórska vožnja.

Nebel *m.* meglà; *dem.* meglíca; **Nebelmegléni.**

Nebelbild *n.* megléna podóba.

nebelblau sinji.

Nebeldunſt *m.* tenka meglà.

Nebelfleck *m.* meglica, meglenína.

nebelig meglén, meglovít.

Nebelkrähe *f.* siva vrana.

Nebelmeer *n.* megléno morje.

nebeln megliti se; eš nebelt megli se, meglà je, meglà stoji, megléno je.

Nebelregen *m.*, **Nebelreißen** *n.* pršénje, pŕhavica; (prší, iz meglé rosí, mrcíni).

neben *praep.* zraven, poleg, kràj, pri; (knapp an) tik; (in gleicher Fronte) vštric, porèd; (nahe) blizu; in Zuſammenſetzungen: (Mit-) so-; (*opp.* Haupt-) postránski, stránski, drugótni.

Nebenabſicht *f.* postránski namèn.

Nebenaccidenzien *pl.* postránski dohódki *pl.*, postránski zaslúžek.

Nebenaltar *m.* stranski —, mali oltár.

nebenan *adv.* zraven, blizu.

Nebenausgaben *pl.* postránski troški

Nebenbegriff *m.* postránski pojêm.

nebenbei *adv.* vrhu —, zraven tega; — verdienen prizaslúžiti, po strani zaslúžiti.

Nebenbeſchäftigung *f.* postránsko opravílo, postránski posèl (opravèk).

Nebenblatt *n.* prilístek, pàlist.

Nebenbruder *m.* sobràt.

Nebenbuhler *m.* soljubóvnik, soljúbec; (Rival) tekmèc (tekmecà); =in *f.* soljubóvnica, soljúbica; tekmíca.

Nebenbuhlerſchaft *f.* tekmovánje.

Nebenchriſt *m.* sokristján.

Nebendach *n.* pristrêšje, pristrêšek.

nebeneinander *adv.* eden (eno) poleg drúgega (ena poleg druge), drug (drúgo) poleg drúgega (druga poleg druge), vštric, vzporèd.

Nebeneinkünfte *pl.* postránski dohódki *pl.*, postránščina.

Nebeneinlage *f.* sovložèk.

Nebenerbe *m.* sodédič.

Nebenfach *n.* stranski predèl; *fig.* stranski predmèt.

Nebenfluſs *m.* dotòk, pritòk.

Nebenfrage *f.* postránsko vprašánje.

Nebengebäude *n.* strânsko poslópje.

Nebengebirge *n.* stransko pogórje.

Nebengebür *f.* postránska —, drugótna pristojbína.

Nebengefälle *n.* postránski pripádki

Nebengemach *n.* stranska izba ob soba.

Nebengeſchäft *n.* postránski posèl, postránski opravèk.

Nebengeſchmack *m.* priokús.

Nebengrund *m.* drugótni razlòg.

Nebenhandel *m.* postránska kupčija.

Nebenhaus *n.* bližnja —, sosédnja hiša.

nebenher, nebenhin *adv.* mimogredé, gredóč, pri príliki, spótoma; pri tem, zraven, obénem.

Digitized by Google

Nebeninſtitut *n.* podrúžna napráva, podrúžni ob. podrejéni závod.
Nebenkind *n.* postránski otròk, nezakónsko dete.
Nebenkirche *f.* (Filiale) podrúžnica.
Nebenknecht *m.* mali hlapèc; (Mitknecht) sohlápec.
Nebenkrone *f.* privénček.
Nebenlehrer *m.* stranski učítelj.
Nebenleiſtung *f.* postránsko delo; postránska dávščina.
Nebenlinie *f.* stranska črta; (gencal.) transko pokolénje.
Nebenmann *m.* vštričnik, sosed.
Nebenmenſch *m.* bližnji, bližnjik. [*pl.*
Nebenniere *f.* soobíst (-i), male ledvice
Nebenperſon *f.* postránska —, drugótna oséba.
Nebenpfarre *f.* pódfara.
Nebenplanet *m.* sopremíčnica.
Nebenproduct *n.* postránski pridélek, — izdélek.
Nebenrechnung *f.* postránski —, posébni račún.
Nebenrolle *f.* postránska —, drugótna ulóga.
Nebenrückſicht *f.* postránski ozír.
Nebenſache *f.* postránska reč (-i).
nebenſächlich postránski, manj važèn.
Nebenſatz *m.* odvísni —, podrejéni stavèk.
Nebenſchoſs *m.* stranski odrástek, odráslek.
Nebenſonne *f.* pàsólnce, slepo solnce.
Nebenſtraße *f.* stranska cesta.
Nebenthür *f.* stranska vrata, male duri *pl.*
Nebentiſch *m.* stranska miza.
Nebentreppe *f.* stranske stopnice *pl.*
Nebenumſtand *m.* postránska —, drugótna okólnost, postránska okóliščina.
Nebenurſache *f.* postránski —, drugótni vzrók.
Nebenverdienſt *m.* postránski zaslužèk, prizaslužèk. [(-i).
Nebenweg *m.* pripótje, stranska pot
Nebenwinkel *m.* sokót.
Nebenwohner *m.* vštríčnik, vzporednodómec.
Nebenwort *n.* prislòv.
Nebenwurzel *f.* stranska korenína.
Nebenzimmer *n.* stranska izba ob. soba.
Nebenzweck *m.*, **Nebenziel** *n.* postránski namèn.
nebſt *praep.* poleg, s (z) . . . vred; — mir z menój vred.
nebſtbei razen tega, vrhu tega.
necken nagájati komú, drážiti koga, zbádati koga, zadévati se ob koga.
Necker *m.* nagajivec, dražívec; **=ei** *f.* nagájanje, dráženje, zbádanje; **=in** *f.* nagajívka, dražívka.
neckiſch nagajìv, dražljìv; zbadljìv.
Neffe *m.* nečák, stríčnik; (Bruderſohn) bratîč, brátranec; (Schweſterſohn) sestríč, sestránec.
Negation *f.* (Verneinung) zanikávanje; (Verneinungswörtchen) nikálnica.
negativ (verneinend) nikálen, zanikujòč; protívèn; (*opp.* poſitiv) negatívèn.
Neger *m.* zamórec, črnec; **Neger=** zamórski; **=handel** *m.* trgovina z zamórci; **=in** *f.* zamórka, zamórkinja, črnka.
negieren zanikati; *impf.* zanikávati, tajíti, trditi, da ne.
Negligé *n.* (negližé), domáča (jútranja) obléka.
negligieren zanemárjati; zanemáriti.
Negociant *m.* kupčevávec, trgóvec.
Negociation *f.* pogájanje, kupčíja.
negociieren pogájati se, kupčevati.
nehmen vzeti (vzamem), *impf.* jemáti (jémljem); (annehmen, ſich auslegen) razlágati si, tolmáčiti si; übel — zamériti, za zlo vzéti; einen Anfang — pri-, začéti (-čnem) se; *impf.* pri-, začénjati se; ein Ende — končáti se; Anſtand — brániti se, obotávljati se; in Augenſchein — oglédati (si), *impf.* ogledovati; bei der Hand — za roko prijéti (primem); Abſchied — slovó jemáti, poslávljati se; slovó vzeti, poslóviti se; die Flucht — po-, ubégniti; Platz — sesti (sedem), usésti se; eine Frau — oženíti se; einen Mann — omožíti se, vdáti se; in Empfang — prejéti (préjmem), sprejéti; *impf.* prejémati; ſich die Mühe — prizadéti (-dénem) si, potrúditi se; *impf.* prizadévati si, trúditi se; ſich die Freiheit — predŕzniti se; dovóliti si, *impf.* dovoljevati si; ſich inacht — várovati se, biti (sem) oprézen; einen Dienſt — v službo stópiti; Schaden — škodo

Digitized by Google

trpéti; pokváriti se; Unterricht — učiti se; začéti se učiti; das Wort — poprijéti —, povzéti besédo; (Speise, Trank) zu sich — po-, zaužíti; *impf.* po-, zaužívati; das Abendmahl — večérjati; in die Arbeit — lotíti se (česa); theil— udeležíti se; *impf.* udeleževati se; überhand— razpásti se, razmnožíti se; *impf.* razpasovati se, razmnoževati se; wunder— čudénje vzbudíti; es nimmt mich wunder čudim se.

Nehmen *n.* jemánje, vzetje.

Nehmer *m.* jemávec.

Nehrung *f.* zémeljska kosa.

Neid *m.* zavíst (-i), nevoščljívost, zavidnost.

neiden zavidljìv biti (sem), zavídati.

Neider *m.* zavístnik, zavidljívec, nevoščljívec; =in *f.* zavístnica, zavidljívka, nevoščljívka.

Neidhart *m.* zavístnik. [nevoščljìv.

neidisch zavidljìv, zavíden, zavístən,

neidlos nezavidljìv, nezavístən; *adv.* brez závisti. [nik.

Neidnagel *m.* nohtni zadírek, sovráž-

neidsüchtig ſ. neidisch.

Neige *f.* polóžnost, nágnjenost; auf die (zur) — gehen potékati, pri kraju biti (sem), pojémati, koncu blížati se; auf der — sein na malem biti (sem); (die Überbleibsel einer Flüssigkeit) ostánki *pl.*, gošča, potóčki *pl.*

neigen nágniti, naklóniti; *impf.* nagíbati (-gíbljem), naklánjati; sich — nágniti se, na-, priklóniti se; *impf.* priklánjati se; sich nach der anderen Seite — previhniti se; (abgedacht sein) polóžen biti, viséti; die Sonne neigt sich solnce se (k zatónu) nagíblje, — zahája, dan se nagíblje h koncu.

Neigung *f.* nagíbanje, naklánjanje; nagíb, naklòn; (Abhang) polóžnost; pólog; (Hang) nágnjenje, nágnjenost, naklónjenost.

Neigungsebene *f.* polózna ravnína.

Neigungsfläche *f.* polózna ploskév.

Neigungswinkel *m.* naklónski kot.

nein nè; ist der Bruder hier? nein! ali je brat tu? ni ga! willst du? nein! hočeš li? nočem! hast du gesehen? nein! ali si videl? nisem! — u. abermals — nè pa nè!

Nekrolog *m.* smrtóvnica, osmrtnica, nekrológ.

Nekromant *m.* zaklinjávec duhóv, rotívec mrlíčev, nekrománt.

Nektar *m.* néktar; nebéška pijáča.

Nelke *f.* klínček, nagélj; **Nelken-** klínčkov.

Nemesis *f.* maščeválna roka, osóda maščevávka. [nik.

Nennart *f.* nedolóčni naklòn, nedolóč-

nennen imenovati, zvati (zovem); daß nenne ich trinken to se pravi piti! sich — imenovati se, zvati se; wie nennt er sich? kakó mu je imé? kakó mu právijo? Dušan genannt der Gewaltige Dušan imenován (nazván) Silni, Dušan s priímkom Silni.

Nennen *n.* imenovánje.

nennenswert vreden, da se oméni.

Nenner *m.* imenovávec.

Nennfall *m.* imenoválnik.

Nennwert *m.* zapísana —, imenována vrednost.

Nennwort *n.* imé (-na); samostálnik.

Neolog *m.* novotár.

Neologismus *m.* nova beséda, skovánka, novínka, neologízem.

Nepotismus *m.* nepotízem.

Nereide *f.* nereída, morska déklica, morska vila, vila pomórkinja.

nergeln godrnjáti, godljáti, mrmráti.

Nerv *m.* živec, čútnica; (*bot.*) žílica; **Nerven-** živčni.

Nervenfaser *f.* živčno vlakno.

Nervenfieber *n.* vročínska bolézen (-i), mačúh, legar, vročnica.

Nervengeflecht *n.* živčni pletež.

Nervenknoten *m.* živčni vozél.

Nervenkrankheit *f.* bolézen (-i) v živcih (čútnicah), bolni živci *pl.*

Nervenmark *n.* živčna meča.

Nervenschlag *m.* živčni mrtvoúd.

Nervenschwäche *f.* živčna slabóst, slabi živci *pl.*

nervenstärkend živce krepčajóč.

Nervensystem *n.* živčevje.

nervig krepkih živcev; žilav, žilnat; *fig.* čvrst, jédrnat, krepék.

nervös živčni; (m. großer Nervenreizbarkeit behaftet) razdražljìv, nervózen.

Nervosität *f.* razdražljívost, nervóznost.

Digitized by Google

Neſſel *f.* (Brenn— *Urtica*) kopríva; (Taub— *Lamium*) mrtva kopríva.

Neſſelausſchlag *m.* žara osípa, koprívasti izpáhki *pl.*, koprívasti opàh.

Neſſelfalter *m.* *(Vanessa urticae)* mali koprívar, — rjávec.

Neſſelgewächs *n.* koprívnica.

Neſſeltuch *n.* koprívno platno; mušlín.

Neſt *n.* gnezdo; *dem.* gnézdece; (Lager des Wildes) leglo, ležíšče, lož.

Neſtei *n.* pólog, podlóžek. [ca.

Neſtel *f.* stógljaj, jerménček, zatézni-

Neſtflüchter *m.* (Pippel) máhovec, kebčék.

Neſtheckchen *n.* (das letzte Kind in einer Ehe) postrúžnik.

Neſthocker *m.* (Aasvogel) golič, kílavec.

Neſtling *m.* negóden mladič, golič, gnezdnik.

Neſtwurz *f.* *(Neottia)* gnézdovica.

nett líčen, čeden, snažen, brhek, zal.

Nettigkeit *f.* ličnost, čednost, snažnost, brhkóst.

netto čist, brez tare, čiste vage; — 10 K desét kron čístega.

Nettobetrag *m.* čisti znesek.

Nettoertrag *m.* čisti dohódek.

Nettogewicht *n.* čista teža.

Nettogewinn *m.* čisti dobíček.

Netz *n.* mreža; *dem.* mrézica; (zum Fiſch- od. Krebſenfang) vrša, sak. ravšelj; *(omentum)* péčica, rédčica; ein — ſtellen mrežo nastáviti; *impf.* — nastávljati; mit einem — überziehen pre-, omrežiti; **Netz-** mrežni, mrežasti.

netzartig mrežast.

netzen móčiti, mokríti, rosíti; omóčiti, zmóčiti, orosíti; (Netze flechten) mrežkati, mréžiti, mreže plesti.

Netzflügler *m.* mrežokrílec.

netzförmig mrežast. [vbòd.

Netzhäkelſtich *m.* presledkastomrežni

Netzhaut *f.* *(retina)* mrežnica.

Netznadel *f.* mrežkálna igla.

netznervig mrežastožílnat.

Netzſtich *m.* mrežni vbòd.

Netzwerk *n.* mrežje, mreževína.

neu nòv; aufs neue (von neuem) na novo, iznóva, vnóvič, zopet (spet); — machen ob-, prenovíti; — werden ob-, prenovíti se; in Zſgn.: novo-, novi.

neubacken novopečèn. ravno pečèn.

Neubekehrte *m.* izpreobŕnjenec.

Neubruch *m.* novína, krčevína, laz.

neudeutſch novonémški.

Neue *m.* novák, novínec; *f.* novínka; *n.* novóst, novína, nova reč (-i); die Neueren novéjši.

neuerdings *adv.* iznóva, zopet, vnovič.

Neuerer *m.* novotár.

neuerlich vnovič.

Neuerung *f.* novóta, nova napráva, novotarija; Neuerungen *pl.* novotárjenje; — einführen novóte vpeljávati, novotáriti.

Neuerungsſucht *f.* novotárstvo, vnétost za nove napráve.

neuerungsſüchtig novotarij željèn.

neugeboren novorojèn; prerojèn.

Neugeborene *m.* novorojénec; *f.* novorojénka.

Neugeburt *f.* (Wiedergeburt) preporòd, preporoditév, obnóva.

Neugetaufte *m.* novokŕščenec; *f.* novokŕščenka.

Neugier, =de *f.* radovédnost, védečnost, zvedljivost, zvedávost, sníčavost.

neugierig radovéden, védečen, zvedljiv, zvedàv, sníčav.

neugläubig novovérski. [vérka.

Neugläubige *m.* novovérec; *f.* novo-

Neuheit *f.* novóst, novóta.

Neuigkeit *f.* novíca.

Neuigkeitskrämer *m.* novíčar, raznaševávec novíc. [létni.

Neujahr *n.* novo leto; **Neujahrs-** novo-

Neujahrsfeſt *n.* novolétni praznik.

Neujahrsgeſchenk *n.* novolétno darílo.

Neujahrslied *n.* novolétnica.

Neujahrstag *m.* nóvega leta dan.

Neujahrswunſch *m.* novolétno voščílo.

Neukatholik *m.* novokatóličan.

neukatholiſch novokatóliški.

neulich *adv.* óndan, nedávno, onkrat, zadnjič, one dní; *adi.* ondánji.

Neuling *m.* novínec, novák, začétnik.

neumodiſch po novi šegi, po novem kroju, novošégèn, novomóden.

Neumond *m.* mlaj, mlada luna, mladi mesec.

neun devet.

Neunauge *n.* *(Petromyzon fluviatilis)* piškúr.

Neuner *m.* devétka, devetíca.

Digitized by Google

neunerlei devetér. [térnat.
neunfach, neunfältig devetérěn, deve-
neunhundert devétsto.
neunhundertste devetstóti.
neunjährig devetlétěn.
neunmal devétkrat.
neunmalig devétkratěn.
neunpfündig devetfúntěn.
neuntägig devetdnévěn.
neuntausend devét tisóč.
neunte devéti.
neuntehalb poldevéti.
Neuntel *n.* devetína.
neuntens devétič, v devéto.
Neuntödter *m.* srakopèr.
neunzehn devetnájst.
Neunzehner *m.* devetnajstica, devetnájstka.
neunzehnte devetnájsti.
Neunzehntel *n.* devetnajstína.
neunzehntens devetnájstič.
neunzig devétdeset.
Neunziger *m.* (Ziffer) devetdesetíca, devétdesetka; (90 Jahre alt) devetdeseták, devetdesetlétnik.
neunzigmal devétdesetkrat.
neunzigste devétdeseti.
Neunzigstel *n.* devetdesetínka.
neunzigtausend devétdeset tisóč.
Neurologie *f.* živčeslóvje.
neutestamentlich nóvega zakóna, nove zavéze.
neutral nobenostránski, nepristránski, nevtrálěn.
neutralisieren nevtralizírati. [nost.
Neutralität *f.* nobenostránost, nevtrál-
Neutralsalz *n.* nevtrálna sol (-í).
Neutrum *n.* srednji spòl; samostálnik srédnjega spola.
neuverjüngt pomlajèn, prerojèn.
neuverlobt novozaročèn.
neuvermählt novoporočèn.
Neuvermählte *m.* novoporočéněc; *f.* novoporočénka.
Neuzeit *f.* novi vek, nova doba.
Nexus *m.* zveza.
nicht ne; ich bin — nisem; ich habe — nimam; ich will — nečem, nočem; durchaus — nikákor ne, po nobéni ceni, kratko in malo ne; — wahr? kaj nè? jeli? jélida? jélite? nè li? — einmal še — ne, niti — ne; in Zstzgn.: ne-.

Nichtachtung *f.* nečíslanje, nespoštovánje, prezíranje.
Nichtanerkennung *f.* nepriznávanje.
Nichtchrist *m.* nekristján.
Nichte *f.* nečákinja, stríčnica; (Brudertochter) bratíčna, brátranka, bratána; (Schwestertochter) sestríčna, sestrána.
Nichterscheinen *n.* neprihòd.
Nichtgebrauch *m.* neporába.
nichtig ničěn, ničev, níčevěn, neveljávěn; prazěn, puhěl, ničémurěn; — machen uníčiti, razveljáviti, ovréči (-vŕžem); — werden izgubíti veljávo, priti (pridem) ob veljávo; für — erklären izréči, da je kaj neveljávno.
Nichtigkeit *f.* ničnost, níčevost, neveljávnost; práznost, puhlost, ničémurnost.
Nichtigkeitsbeschwerde *f.* pritóžba zarádi níčnosti, níčnostna pritóžba.
Nichtigkeitserklärung *f.* proglasítěv (izrèk) níčnosti.
Nichtigkeitsgrund *m.* razlòg níčnosti.
Nichtkenner *m.* neznávěc, neizvédeněc, neveščák.
Nichtleiter *m.* neprevódnik, slab elektrovòd, slab prevódnik eléktrike. [(-í).
nichts nìć (*gen.* ničésar), nobéna reč
nichtsdestoweniger *adv.* (zató) nič manj, ravno takó, pri vsem tem, vendar.
Nichtsein *n.* nebítje.
nichtsnutz(ig) zaníkarěn, malopríděn, malovréděn, nič prida, malodóbrn.
nichtssagend prazěn, brez poména.
Nichtsthuer *m.* lenúh, postopáč, pohájkovavěc.
Nichtsthuerei *f.* lenúhanje, lenárjenje, postópanje, pohájkovanje, posédanje.
Nichtswisser *m.* nevédnež, puhloglávěc; =in *f.* nevédnica, puhloglávka.
nichtswürdig, nichtswert nič vreděn, nevréděn, malovréděn.
Nichtswürdigkeit *f.* ničvrédnost, malovrédnost.
Nichtvorhandensein *n.* s. Nichtsein.
Nichtwissen *n.* neznánje.
Nickel *n. m.* nikělj.
Nickelkies *m.* nikljev kršěc.
nicken kímati; kímniti; (beifällig —) prikímati; *impf.* prikimávati; (schlummernd —) kímkati, drémati (drémljem); (mit den Augen —) mígniti, na-, po-

Digitized by Google

migniti, namežíkniti; *impf.* mígati, na-. pomigávati, namežikávati.

Nicker *m.* kímavec.

nie *adv.* nikóli, nikdar, nobénkrat.

nieder *adj.* (niedrig) nizék; (auf einer niedereren Stufe ſtehend) nižji; die —e Geiſtlichkeit nižja duhóvščina; der —e Adel nižje plemstvo; das —e Volk (pre)prósto ljudstvo; (moraliſch) nizék, neplemenit, poděl; *adv.* doli, navdól; auf und — gori pa doli.

niederbrennen *tr.* požgáti (-žgèm), popáliti; *impf.* požígati; *intr.* pogoréti, zgoréti, do tal pogoréti.

niederbücken ſich pripógniti se, sklóniti se; *impf.* pripogíbati (-gíbljem) se, sklánjati se.

niederdrücken tláčiti, pritískati (na tla); potláčiti, pritísniti; die Preiſe — potláčiti od. znížati cene; das iſt —d to človéka potláči.

niederfahren *intr.* spustíti se (doli, navzdól), *impf.* spúščati se (doli, navzdól); (v. Blitz) (doli) švígniti; *tr.* jmdn. — povóziti koga.

niederfallen pasti (padem) (na tla); (auf die Knie) spustíti se —, pasti na koléna, poklékniti; *impf.* pádati na koléna, poklekovati; allmählich — popádati, pocépati.

niederfällen posékati, podréti (-dérem); *impf.* posekovati, podírati.

Niedergang *m.* (d. Sonne) zahòd, zapàd, zatòn; *fig.* propádanje.

niedergehen (v. d. Sonne) zaíti (-ídem), zatóniti, íti v zatòn; *impf.* zahájati, zapádati; (v. Regen) uliti se, *impf.* liti.

niedergeſchlagen pobít, otóžen, klávrn, popárjen, potŕt.

Niedergeſchlagenheit *f.* pobítost, otóžnost, klávrnost, popárjenost, potŕtost.

niederhauen (Bäume) posékati, podréti (-dérem); *impf.* sékati, podírati; (hinſchlachten) pobíti (-bíjem), posékati, potólči (-tólčem), pokláti (-kóljem); *impf.* pobíjati, sékati, klati.

niederhocken počéniti, počépniti, sčéniti se; *impf.* počépati.

Niederholz *n.* nizkodébelni les.

Niederjagd *f.* lòv na male zveŕi.

niederkauern ſ. niederhocken.

niederkämpfen oboríti, premágati.

niederknien poklékniti, *impf.* poklekovati.

niederkommen porodíti, povíti (-jem).

Niederkunft *f.* porod.

Niederlage *f.* zalóga, sklàd; (Magazin) skladíšče; (im Kriege) porâz; eine — beibringen potólči, poráziti. [nína.

Niederlagsgebür *f.* skladnína, skladišč-

Niederland *n.* nižáva, nižína, nizka planjáva; dolénji kraji *pl.*; die —e Nizozémsko.

Niederländer *m.* dolénjec; (*opp.* Oberländer gorénjec, gorjánec); Nizozémec.

niederlaſſen spustíti (doli, navdól); *impf.* spúščati (doli, navdól); ſich — (ſich niederſetzen) usésti (-sédem) se, sesti; (den Wohnſitz aufſchlagen) naséliti se, nastániti se, udomóviti se.

Niederlaſſung *f.* naselítev, nastanítev; naselbína.

niederlegen položíti, dejáti (dénem) (doli, na tla); *impf.* polágati, pokládati, dévati —; (ablegen) odložíti, zdeti (zdenem); *impf.* odlágati, zdévati; (ein Amt) odpovédati (-vém) se —, odréči se službi; odložíti (poslánstvo); ſich — leči (ležem), uléči se; *impf.* légati, ulégati se; ſich öfters — polégati.

Niederlegung *f.* polágaŋje, odlágaŋje; odložítev; (eines Amtes) odpóved (-i).

niedermähen pokosíti.

niedermetzeln posékati.

niederreißen podréti (-dérem), porúšiti; *impf.* podírati, rúšiti.

niederrennen v dìru (dirjáje) podréti (-dérem), podirjástiti.

niederſäbeln posékati s sabljo, posabljáti.

niederſchießen u-, postrelíti.

Niederſchlag *m.* (Bodenſatz) usedlína, gošča, kalíž, oborína; (atmoſphäriſcher —) izpodnébna moča, padavína; (in der Muſik) navzdólnji pomàh.

niederſchlagen potólči, pobíti (-bíjem), podréti (-dérem), polomástiti; *impf.* pobíjati, podírati; (die Augen) pobésiti. *impf.* pobéšati; (dämpfen) umánjšati, potolážiti, pomíriti, ublážiti; (unterdrücken) ustáviti, potláčiti, zadušíti, konec storíti; (den Beweis) (dokàz) pobíti (-bíjem), ovréči (-vŕžem), izpodbíti; einen Proceß — potláčiti;

Digitized by Google

(entmuthigen) pobíti, potréti (-tárem), užalostíti; *(chem.)* oboríti; ſich — oboríti se; usésti se.

niederſchmettern ob tla tréščiti, ob tla telébiti.

niederſchreiben zapisati (-píšem).

niederſenken (doli, navzdól) spustíti; pogrézniti, potopíti; *impf.* spúščati, pogrézati, potápljati.

niederſetzen posadíti (na tla), dejáti (dénem) (na tla); *impf.* posájati —, dévati (na tla); eine Commiſſion — sestáviti komisijo, odrediti navód; ſich — sesti (sedem), usésti se; *impf.* sédati, usédati se.

niederſinken spustíti se; (im Waſſer) pogrézniti se, utóniti, utopíti se; *impf.* pogrézati se, utápljati se; (zuſammenſinken) zgrúditi se; auf die Knie — na koléna pasti (padem), — spustíti se; (v. d. Sonne) zaíti (-ídem), zatóniti; *impf.* zahájati.

niederſitzen sesti (sedem), usésti se, posadíti se; *impf.* sédati, usédati se.

niederſtämmig nízkega debla, nizkodébeln.

niederſtampfen poteptáti, pohóditi.

niederſtändig nizék.

niederſtechen pobósti (-bódem), zakláti (-kóljem); *impf.* pobádati, klati.

niederſteigen (doli) iti, — stópati; — de Linie navzdólnja vrsta.

niederſtellen (doli) postáviti.

niederſtoßen podréti (-dérem), na tla pehníti (páhnem), — súniti; ſ. niederſtechen.

niederſtrecken podréti (-dérem), obalíti. zvalíti na tla, povalíti —, vreči (vržem) na tla.

niederſtürzen *tr.* prekúcniti, zvŕniti, porúšiti, zvalíti, strmogláviti; *intr.* prekúcniti se, zvŕniti se. strmogláviti se; porúšiti se, zrúšiti se; pasti (padem).

Niedertakt *m.* navzdólnji pomàh.

niederträchtig zavŕžen, podél.

Niederträchtige *m.* zavŕženec, podlež, grdež; *f.* zavŕženka, grdínka.

Niederträchtigkeit *f.* zavŕženost, podlost, grdóba.

niedertreten pohóditi, poteptáti, pogáziti, pomendráti.

Niederung *f.* nižáva, nižina, dníka, sódolina, nizék svet.

Niederungsſee *m.* nižínsko jezéro.

Niederwald *m.* nizki gòzd.

niederwärts navdól, navzdól, navnìz, doli, k tlòm.

niederwerfen (na tla) vreči (vržem), — telébiti; *impf.* — métati (mečem); ſich — pasti (padem) —, vreči se (na koléna).

niederziehen potégniti —, zvleči (doli, na tla); *impf.* vleči (doli, k tlòm).

Niederzieher *m.* (Muskel) niztéznica.

niedlich zal, drobnomil, ljuběk, ličén, čeděn.

Niedlichkeit *f.* zalost, ličnost, ljubkost.

niedrig nizék; *fig.* nizék, mal; —es Gewächs pritlíka; —er Preis nizka cena; (gemein) prepròst, prostáški, poděl.

Niedrigkeit *f.* nizkóst; preprôščina, podlost; nizki stan. [krat.

niemals *adv.* nikóli, nikdar, nobénkdar.

niemand níhče, nikdór; —em gehörig nikógar, nikógaršen, ničij.

Niere *f.* ledvíca, obíst (-i); **Nieren-** ledvíčni, obístni.

Nierenbecken *n.* obístna kotánja.

Nierenbraten *m.* ledvíčna —, obístna pečénka. [ledvíc.

Nierenentzündung *f.* vnetje obísti, —

nierenförmig ledvíčast.

Nierenkelch *m.* obístna čášica.

Nierenſtein *m.* ledvíčni kamen.

nieſeln (fein regnen) pršéti und pršati (-ím).

nieſen kíhniti, *impf.* kíhati.

Nieſen *n.* kihanje, kíhavica; das einmalige — kih, kihljaj.

Nieſer *m.* kíhavec; kih, kíhljaj.

Nieſeſucht *f.* kíhavica.

Nießbrauch *m.* užítek.

nießbrauchen užívati.

Nießbraucher *m.* uživávec, uživáč.

Nieswurz *f. (Helleborus)* talog, (teloh), talovník, tálovje, smŕtnica, spréž, kúrjice *pl.*, kurji slèp.

Niet *n.* ščenec, zakóvica.

Niete *f.* (Los, das nichts gewinnt) nička, práznica.

nieten zakováti (-kújem), zanétati.

nietfeſt pribít, prikován.

Niethammer *m.* zakóvno kládivo.

Digitized by Google

Nietnagel *m.* zakóvnik.
Niftel *f.* j. Nichte.
nihil ad rem ne spada k stvari.
Nihilismus *m.* nihilízem.
Nihilíſt *m.* nihilíst.
Nikotin *n.* nikotín.
Nilpferd *n.* povódni (nilski) kònj.
Nimbus *m.* (obdajajóči koga) sijáj, — lèsk, obsíj, obstrét (-i).
nimmer *adv.* nikdar, nikóli; (niemals mehr) nikdar več, nikóli več. [ne.
nimmermehr *adv.* nikdar več, nikákor
nimmermüde neutrúdən.
nimmerſatt nenasítən, nikdar sìt, nenasíčen.
Nimmerſatt *m.* neték, netéčnik, požerúh, nenasìt, sama lákota; er iſt ein — nima dnà, ni nikdar sìt.
Nimmerstag *m. (kalendae Graecae)* dan, ki ga ni; am — kadar bo v petèk nedélja, o svetem „nikóli".
Nipp *m.* srkljaj, srebljaj.
nippen srkniti, srébniti; *impf.* srébkati, srkljáti; (koſten) pokúsiti; *impf.* pokúšati.
Nippflut *f.* nizka plima.
nippweiſe srkljáje, srebkáje.
nirgends *adv.* nikjér, nikóder; — hin nikámor; von — her od nikóder; — ſonſt nikjér drugjé, nikjér drugód.
Niſche *f.* dolbína v zidu.
Niſs, Niſſe *f.* gnida. [věc.
niſſig gnídav; ein — er Menſch gnídanìſten gnézditi, gnezdo znášati, — délati, — zídati.
Niſtkäſtchen *n.* gnezdna škátlica.
Niveau *n.* (ſpr. *nivó*) vodoravnína, lindína, razína.
Niveauplan *m.* nivélni črtež.
nivellieren mériti strmèc, določiti vodorávnost, nivelírati; vodorávno narediti, — délati, líndkati.
Nivellierwage *f.* vodorávnostna vaga, nivélska vaga, nivél.
Nix *m.* povódni mož, órkljič.
Nixe *f.* povódna déklica, vila povódkinja, rusáljka.
nobel plemenít; gospóski, imenítən; — thun visóko —, imenítno nósiti se.
Nobleſſe *f.* plemstvo; gospóda; (vornehmes Wesen) plemenítost; visokóst, imenítnost.
noch *adv.* še; weder — noch ne — ne, ni — ni, niti — niti.
nochmalig ponovljèn, zópetən, opetován ponóvən.
nochmals *adv.* še énkrat, zopet, spet, vnovič, iznova. [cmòk.
Nocke *f.*, **Nocken** *m.* žličnik, žličar.
nolens volens hoté ali nehoté, ràd ali neràd, hočeš-nočeš. [mád.
Nomade *m.* kočevník, kočevávec, no-
Nomadenleben *n.* kočevánje, nomádsko življénje.
Nomadenthum *n.* kočevávstvo.
Nomadenvolk *n.* kočujóči národ.
nomadiſch kočevávski, kočujòč, nomádski. [živéti.
nomadiſieren kočeváti, po nomádsko
Nomen *n.* imé (iména). [ra.
Nomenclatur *f.* imeník, nomenklatú-
Nominalwert *m.* imenována vrednost.
Nominativ *m.* imenoválnik, nominatív.
nominell iménski, imenován, po iménu, poiménski.
nominieren imenovati.
Nonchalance *f.* malomárnost, nebrížnost, neskrbnost.
nonchalant malomárən, nebrížən.
Nonne *f.* nuna, redóvnica; *(Liparis monacha)* smrekov prelèc.
Nonnen- nunski; **=kloſter** *n.* ženski —, nunski samostán.
non plus ultra *adv.* nad vse; daš — ſein biti (sem) nad vse, vse nadkriljevati, vse prekášati.
Nonſens *m.* nezmisél.
Nord, Norden *m.* sever; séverna —, pólnočna stran (-í), pólnoč (-i); **Nord-**séverni, (pólnočni).
nordiſch séverni.
Nordland *n.* séverni kraji *pl.*, séverne dežéle *pl.*, séverna zemlja.
Nordländer *m.* severjàn; **=in** *f.* severjánka.
nördlich séverən, pólnočən, proti séveru —, na séveru ležèč.
Nordlicht *n.* séverni sij, séverna zarja.
Nordnordoſt *m.* severoseverovzhòd.
Nordnordweſt *m.* severoseverozahòd.
Nordoſt *m.* severovzhòd.
nordöſtlich severovzhódən.
Nordpol *m.* séverni tečáj.

Digitized by Google

Nordpunkt *m.* severíšče.
Nordſeite *f.* séverna stran (-í).
Nordvolk *n.* séverno ljudstvo.
nordwärts *adv.* proti séveru, na séverno stran.
Nordweſt *m.* severozahòd.
nordweſtlich severozahóden, severozapáden.
Nordwind *m.* séver, séverni vetèr.
nörgeln ſ. nergeln.
Norm *f.* pravílo.
normal pravílen, normálen.
Normal- pravílni, normálni.
Normale *n.* pravílo; pravílnik.
Normalienſammlung *f.* zbirka pravíl.
Normaljahr *n.* pravílno leto.
Normalmaß *n.* pravílna mera, normálna mera.
normalmäßig pravílen; —e Gebüren postávno določene pristojbíne *pl.*, — določena plača.
Normalſchule *f.* normálna šola, normálka.
Normalſchulfonds *m.* normalnošólski zaklàd.
Normatag *m.* véliki praznik, tihi dan (dneva).
normativ pravílo dajòč.
normieren podáti pravílo, uredíti, uravnáti.
normwidrig protipravílen.
Norne *f.* norna, sójenica.
Note *f.* zaznámek; kratèk račún.
Notabeln *pl.* veljáki, velikáši, imenítniki; boljárji.
notabene! pomni dobro!
Notabene *n.* opómnja.
Notabilität *f.* znamenítost, imenítnost; ſ. Notabeln.
Notar *m.* notár, beléžnik.
Notariat *n.* notárstvo, beléžništvo; **Notariats-** notárski, beléžniški.
Notariatsgebür *f.* notárska —, beléžniška pristojbína.
Notariatskammer *f.* notárska —, beléžniška zbórnica.
Notariatsordnung *f.* notárski —, beléžniški red.
Notariatsprüfung *f.* notárski —, beléžniški izpìt.
notariell po notárju —, po beléžniku potfjen.
Notaten *pl.* zapíski, zabeléžki.
Note *f.* (Anmerkung) opómnja, opómba, pristávek; (Banknote) bánkovec; (Dienſtſchreiben) slúžbeno pismo, dopis; (fl. Rechnung) račúnski izpísek, račún; (in der Muſik) nota, sekírica.
Notenemiſſion *f.* izdája bánkovcev.
Notenpapier *n.* notni papír, papír za note.
Notenſchreiber *m.* prepisovávec not.
Notenumlauf *m.* bánkovčni promèt.
Notenwechſel *m.* vzajémno dopisovánje.
Noth *f.* potréba, sila; nuja, nadlóga; (Armut) révščina, pománjkanje; (Verlegenheit) zadrégа, stíska; zur — za silo; ohne — brez potrébe; — kennt kein Gebot sila kola lomi; mit genauer — tóliko da še, ravno da še, jedva; es hat keine — ni sile; (Gefahr) nevárnost, opásnost.
noth ſein (— thun) treba —, potréba je (česa).
Noth- za silo, zasílen; začásen.
Nothadreſſat *m.* zasílni —, podpórni adresát.
Nothapparat *m.* zasílna pripráva.
Nothbehelf *m.* pomóček za silo. [silo.
Nothbrücke *f.* zasílni most, most za
Nothdamm *m.* začásni jez, jez za silo.
Nothdurft *f.* potréba, potrébščina; ſeine — verrichten svojo potrébo oprávíti, iti (grem) k svoji potrébi; *impf.* svojo potrébo oprávljati.
nothdürftig *adi.* potrében; revèn, borèn, pičèl, oskóden; *adv.* revno, borno, pičlo; komaj, tóliko da.
Nothdürftigkeit *f.* potrébnost; revnost, oskódnost.
Nothfall *m.* sila, potréba; im — kadar je (bode, bi bilo) potréba, v sili, v potrébi. [sili.
nothgedrungen prisíljen, primóran, v
Nothgeſchrei *n.* vpítje na pomáganje.
Nothhelfer *m.* pomočník v sili; =in *f.* pomočnica v síli.
Nothhilfe *f.* pomóč (-i) v sili.
nöthig potrében; — haben potrebovati; es iſt — treba je, potréba je, potrébno je.
nöthigen síliti, mórati, núditi; prisíliti, primórati, prinúditi.

Digitized by Google

nöthigenfalls *adv.* če je treba, če bo treba. če je (bi) bilo treba, kadar je (bo. je bilo, bi bilo) treba.

Nöthigung *f.* siljenje, móranje; sila.

Nothlage *f.* sila, stiska, zadrega. nadlóga.

nothleidend pománjkanje trpèč, potrében; bedèn, revèn, siromášen. [vež.

Nothleidende *m.* ubóžec, siromák, ré-

Nothlüge *f.* laž v sili, laž v zadrégi.

Nothpfennig *m.* za velíko silo prihránjeni denár; alš — zurückgelegen za velíko silo dejáti (dénem) na stran, — prihrániti.

Nothſchuß *m.* strel v sili. [sila.

Nothſtand *m.* stiska, nuja, nadlóga,

Nothtaufe *f.* kŕst v sili.

Nothverband *m.* zasílna —, začásna obvéza.

Nothwehr *f.* bramba v sili, prisíljena obrámba, silobràn.

nothwendig potrében; nujèn; ſchlechterdings — neogíbno potrében, neobhódno potrében.

Nothwendigkeit *f.* potrébnost, potréba, neogíbnost; nuja, nujnost.

Nothzucht *f.* spolno posílstvo, posílno sramodéjstvo, posílna oskrunítev. [ti.

nothzüchtigen posíliti, po sili oskrúni-

Nothzüchtiger *m.* posílnik, posílni oskrunjevávec, posílni sramodéjec.

Notification *f.* naznanílo. [jati.

notificieren naznániti, *impf.* naznán-

notieren zaznámenjati, *impf.* zaznamenjevati; zapísati (-píšem), zabelézìti; *impf.* zapisovati, belézìti, zabeleževati.

Notiz *f.* (Vermerk) zaznámek, zaznamenílo; zapísek, zabelézek, belézka; — nehmen vzeti (vzamem) na znánje; keine — nehmen ne zméniti se za kaj, pustíti v némar; (kleine Nachricht) kratko poročílo, notíca.

Notizenbuch *n.* beléžnica, zapísnica, zapísna knjížica.

notoriſch obče znàn, splošno znàn, priznán.

Novelle *f.* (kleine Erzählung) novéla, pripovédka; (Nachtragsverordnung) dodátek k zakónu, novéla.

Novelliſt, Novellenſchreiber *m.* novelíst, novelopísec.

November *m.* listopàd, novémbr.

Novize *m.* novínec (samostánski), novíc; *f.* novínka (samostánska), novíca.

Novizíat *n.* novínstvo (samostánsko), novíštvo, noviciát.

nu! *interi.* nò!

Nu *n.* hip, trenótek, trenótje; im — kakor bi trenil, kakor bi pihnil, na mah, v hipu, v trenótku.

Nuance *f.* oséna; podróbna razlíčica, odlíčica, niánsa.

nuancieren oséniti; *impf.* osenjevati; podróbno razlikováti, podróbno označevati, niansírati.

nüchtern tešč; *adv.* na tešče; mit —em Magen na tešče, s praznim želódcem; (nicht betrunken) trezèn, trezèv, trezèk; — werden iztrézniti se, iztrézvati se; — machen iztrézniti, iztrézvati; *fig.* trezèn, preudárèn, razúmèn; (v. Stil) suhopárèn.

Nüchternheit *f.* teščnóst, treznost; *fig.* treznost, preudárnost, razúmnost; (v. Stil) suhopárnost.

Nudel *f.* (Nudeln) rézanci *pl.*; (Germnudeln) kípnjenki *pl.*; (Stopfnudeln) osváljek, sváljek.

Nudelbrett *n.* deska za testó, razvaljálnica. mlínčnica.

Nudelteig *m.* testó za rézance.

Nudelwalker *m.* valjar.

Null *f.* ničla.

null und nichtig ničèn, neveljávèn, brez veljáve; — — — erklären razveljáviti, za neveljávno proglásiti.

Nullgrad *m.* ničelna stopínja.

Nullität *f.* ničnost, neveljávnost.

Nullitätsbeſchwerde *f.* pritóžba zavóljo ničnosti, ničnostna pritóžba.

Nullpunkt *m.* ničelna točka.

Nullſtrich *m.* ničelna čŕtica.

Numerale *n.* številnik, številno imé (-na).

numerieren s številkami zaznámenovati, oštéviliti, numerírati.

numeriſch številèn, po številu.

Numero *n.* številka, číslo.

Numismatik *f.* penezoslóvje, penezoznánstvo, numizmátika.

Numismatiker *m.* penezoslóvec, penezoznánec, numizmátik.

numismatiſch penezoslóvèn, penezoznánski, numizmátiški.

Nummer *f.* številka, číslo.

Digitized by Google

nun *adv.* zdàj, sedàj; von — an od zdaj, odsihdób, odsihmál, posihmál, odsléj; — und nimmermehr nikdar več, nikdar in nikóli več; *coni.* tedàj, torej, pa, pak; *interi.* no!

nunmehr *adv.* zdàj pa, sedàj pa, zdàj napósled.

nunmehrig sedánji. [cij.

Nuntius *m.* poslánec (pápežev), nunnur *adv.* le, samó, samó le; (in der Frage) wohin nur? kam neki? wie nur? kakó vendar; (beim *Relativum*) koli; wer immer nur kdorkóli, kdòr le.

Nuß *f.* óreh; *dem.* orèšek, orèšič; (Haſel—) lešnik, leščnik; (Stein—) koščák; **Nuß-** oréhov. [(-vésa).

Nußbaum *m.* óreh, oréhovo drevó

nußbaumen oréhov, iz oréhovega lesá, iz oréhovine. [vina.

Nußbaumholz *n.* oréhov les, orého-

Nußhäpel *f.* j. Nußſchale (grüne).

Nußhetzer, Nußhäher, Nußbeißer *m.* léščnikar; (Eichelhäher) šoja, šoga.

Nußholz *n.* j. Nußbaumholz.

Nußkern *m.* oréhovo jédrce, — jedro.

Nußknacker *m.* orehotrlec.

Nußſattel *m.* pretín, prégrad, (kobílica, kozólec, jarem.).

Nußſchale *f.* oréhova lupína; (grüne —) oblák, oblákovina, oblátovje, róbkovina, robčevína.

Nußſtaude *f.*, **Nußſtrauch** *m.* j. Haſel.

Nüſter *f.* nózdrva, nozdrv (-í), nózdra; nosnica.

Nuth *f.* žlebič, utòr, otòr.

Nuthhobel *m.* utórnik.

Nutſchbeutel *m.* cúlica, sesúljica.

nutz, nütz koristèn, uporábèn, hasnív; nichts — za nič, za nobéno rabo, neporábèn, zaníkarèn.

Nutz *m.* j. Nutzen; zu Nutze, zunutze: ſich etw. zunutze machen okoristiti se s čim, obrniti si kaj v korist (v prid).

Nutzanwendung *f.* uporába, obráčanje v prid, ukoristítev; (einer Fabel) náuk.

nutzbar porábèn, koristèn.

Nutzbarkeit *f.* porábnost, koristnost.

Nutzberechnung *f.* preudárèk dobíčka, proračún koristi.

nutzbringend koristèn; dobičkodájen, obrestonósèn.

Nutzen *m.* korist (-i), prid, hasèn, hasek; (Gewinn) dobíček; (Nutzung) užítek.

nützen, nutzen *tr.* (benutzen) rábiti, v prid obráčati, užívati; porábiti, v prid obrniti, užíti (-jem); *intr.* (zum Nutzen gereichen) koristiti, prídovati, príditi, v prid biti (sem), hásniti, korist donášati, slúžiti.

Nutzgenuß *m.* j. Nießbrauch.

Nutzgewächs *n.* koristna —, porábna rastlína. [*pl.*).

Nutzholz *n.* les; (*opp.* Brennholz) drva

nützlich koristèn, hasnovít, porábèn; — sein koristiti.

Nützlichkeit *f.* koristnost, hasnovítost, porábnost.

nutzlos brez kóristi, — prida, brezkoristèn, nekoristèn, neporábèn; —e Arbeit thun prazno slamo mlátiti.

Nutzloſigkeit *f.* brez-, nekoristnost.

Nutznießer *m.* uživávec, uživáč; **-in** *f.* uživávka. [rába.

Nutznießung *f.* uživanje, užítek; po-

Nutznießungsrecht *n.* pravíca uživanja, pravíca do užítka, — do porábe.

nutzreich prekoristèn.

Nutzſchwein *n.* prašič za rejo.

Nutzung *f.* raba, porába; uživanje, užítek; **Nutzungs-** užítni, porábni. [vina.

Nutzvieh *n.* koristna —, porábna ži-

Nutzwert *m.* vrednost porábe, — užit-

Nymphe *f.* nimfa, vila. [ka.

Nymphomanie *f.* možehlépnost, nimfomanija.

O.

O! *interi.* o! oj!

Oaſe *f.* zelenica (v puščávi), oáza.

ob *praep.* (über) nad, vrhu; (wegen) zavóljo, zarádi, zbok; *coni.* ali, — li, če; als — kakor da.

Obacht *f.* pazka, pažnja, pozòr; — geben páziti, glédati, pozórèn biti (sem) na kaj.

obbenannt, obbeſagt zgoraj imenován, — omènjen.

Digitized by Google

Obdach *n.* streha, krôv; (Quartier) stanîšče, prenočîšče; (Zufluchtsort) pribežâlišče, zavetîšče; — geben pod streho koga vzeti (vzamem), — sprejéti (sprejmem).

obdachlos brez strehe, brez stanîšča.

Obducent *m.* razdevátelj —, razparávec mrlîča, raztelesovávec.

obduciren mrlîča razpárati, mŕtveca odpréti, raztelésiti; *impf.* mrlîča odpírati, raztelesovati.

Obduction *f.* razpáranje —, raztelésba (mŕtvega trupla), nótranji pregléd mrlîča, razdévanje mŕtveca, obdúkcija.

Obductionsbefund *m.* poročîlo o pregléda mrlîča, raztelésbeni izvîd, obdúkcijsko izvéstje.

Obedienz *f.* poslúšnost, pokórščina, pokórnost.

Obelisk *m.* obelîsk.

oben *adv.* gori, zgoraj; na vrhu; biš — do vrha; von — herâb zviškoma.

obenan *adv.* zgoraj, na prvem mestu; biš — do vrha.

obenauf *adv.* gori, na povŕšju; *fig.* — sein biti (sem) na konju.

obenaus wollen visóko méeriti, visóko létati, previsóko síliti.

obendrein *adv.* vrhu tega, razen tega, povŕhu.

obenhin *adv.* povŕhu, povŕhoma, povŕšno, nenatánčno.

ober *praep.* (über) nad.

Ober- višji, nad-; (dem Orte nach) gornji, zgornji, goréenji.

Oberabtheilung *f.* višji razrèd, višji oddélek.

Oberadmiral *m.* glavni povéljnik brodôvja, véliki admirál, nadadmirál.

Oberältefte *m.* stárosta, nadstarejšína.

Oberamt *n.* višji urâd.

Oberarm *m.* nadlákèt, nadkomólec, rame (-na), rama, nadlahtí *pl. f.*

Oberarmbein *n.* nadláhtnica.

Oberärmel *m.* zgornji rokáv.

Oberarzt *m.* višji zdravník, nadzdravník.

Oberaufſeher *m.* nadpáznik, višji nadzirátelj, glavni nadzórnik.

Oberaufſicht *f.* višje —, glavno nadzórstvo, glavni nadzòr.

Oberbalken *m.* gornje bruno, zgórnjak.

Oberbau *m.* górnja stavba, nadtálno zidánje, nadzémna stavba, nadstávbje.

Oberbaumeiſter *m.* višji stávbinski mojstèr, nadstávbnik.

Oberbeamte *m.* višji urádnik.

Oberbefehl *m.* najvîšje povéljstvo, vrhóvno zapovedníštvo, glavno povéljništvo, nadpovéljstvo.

Oberbefehlshaber *m.* najvîšji povéljnik, vrhóvni vojskovódja, glavni zapovednîk, nadpovéljnik.

Oberbehörde *f.* višje oblástvo, višja gospóska, — oblást (-i).

Oberbein *n.* morska kost (-í), mrtva —, namška kost.

Oberbiſchof *m.* nadškòf, nadvladîka.

Oberboden *m.* vrhnje nadstrópje, podstrêšje, petêr.

Oberclaſſe *f.* višji razrèd. [haber.

Obercommandant *m.* ſ. Oberbefehls-

Obercommando *n.* ſ. Oberbefehl.

Obercommiſſär *m.* nadkomisár, višji komisár.

Oberdach *n.* nadstrêšek, nadstrêšje.

Oberdeck *n.* goréenji krôv, goréenja páluba.

obere (der, die, das) gornji, zgornji, vrhnji, goréenji; (der Würde nach) višji, prednji.

Obere *m.* predstójnik, poglavár, načélnik; *n.* ovŕšek, vrh.

Obereigenthümer *m.* nadlastník, vrhóvni —, glavni lastník.

Obereinnehmer *m.* višji pobiráč; višji davkar.

Oberfeldherr *m.* véliki vojskovódja, glavni povéljnik, nadpovéljnik.

Oberfinanzrath *m.* višji finánčni svetnik; finánčni nadsvétnik.

Oberfläche *f.* površína, povŕšje; lice.

oberflächlich *adj.* povŕšen, plitêv; *adv.* povŕšno, povŕhoma, vihrávo, mimogredé, plitvo, povŕhu.

Oberflächlichkeit *f.* povŕšnost, vihrávost, plitvost.

Oberförſter *m.* višji gozdár, nadgozdár.

Oberfuß *m.* nart, plesno, nadstopálo.

Obergebiſs *n.* zgornji zobjé *pl.* [šče.

Obergericht *n.* višje sodíšče, nadsodí-

obergerichtlich nadsodîški, nadsodîščen; —e Entſcheidung odlóčba (razsódba) višjega sodíšča.

Digitized by Google

Obergerichtsrath *m.* svétnik višjega sodišča, višesódni svétnik.
Obergeſchoſs *n.* zgornja hiša, gorénja izba, zgórnjica. [pàn.
Obergeſpan *m.* véliki župàn, nadžu-
Obergewalt *f.* višja oblást (-i), vrhóvna oblást, nadoblást.
Obergewand *n.* zgornja obléka, vrhnje oblačílo. [nàd.
oberhalb *adv.* zgoraj; *praep.* vrhu.
Oberhand *f.* zapéstje; *fig.* premóč (-i), pretéžnost, preobláda, prednost, predstvo; die — gewinnen preobládati, užúgati, zmágati, nadvládati, priti (pridem) na vrh; die — haben biti (sem) prvi, biti na vrhu, prevladovati; *trik.* zvonèc nósiti.
Oberhaupt *n.* glava, (po)glavár, načélnik; (Staats—) vladár.
Oberhaus *n.* gorénja hiša, górnjica; (im Parlamente) gornja zbórnica, gospóska zbórnica.
Oberhaut *f.* gornja kóžica, tenčica.
Oberherr *m.* nadoblastník, vrhóvni gospodár; *fig.* vladar. [ski.
oberherrlich nadoblastníški; vladár-
Oberherrſchaft *f.* najvíšja oblást (-i), vrhóvno gospóstvo, nadvláda, nadvladárstvo.
Oberhirt *m.* višji —, vrhóvni pastír.
Oberhofmarſchall *m.* véliki dvorski maršál, dvorni nadmaršál.
Oberhoheit *f.* prevzvíšenost, veličánstvo; visokóst.
Oberholz *n.* vrhovína; visóko drevje, dorásli les.
Oberin *f.* (Priorin) prédnica, predstójnica, glavaríca.
Oberinſpector *m.* višji nadzórnik.
oberirdiſch nadzémeljski, nadzémni.
Oberjäger *m.* nadlóvec.
Oberkammerherr *m.* nadkómornik.
Oberkiefer *m.* zgornja čeljúst (-i).
Oberkleid *n.* vrhnje oblačílo, zgornja obléka, krilo.
Oberknecht *m.* prvi —, véliki hlapec.
Oberkörper *m.* gornje truplo, živòt.
Ober-land *n.* gorénjsko, gorénji kraji *pl.*; =länder *m.* gorénjec, gorjánec; =länderin *f.* gorénjka, gorjánka.
Oberlandesgericht *n.* višje deželno sodíšče, deželno nadsodíšče.
Oberlandesgerichtspräſident *m.* višjega deželnega sodíšča predsédnik.
Oberlandesgerichtsrath *m.* deželnega nadsodíšča —, višesódni svétnik
Oberlandesgerichtsſprengel *m.* višjega deželnega sodíšča okolíš.
oberländiſch gorénjski, gorjánski.
Oberlauf *m.* zgornji tòk.
Oberleder *n.* nadplàt, oglàv, úrbas.
Oberlehen *n.* nadfevd.
Oberlehrer *m.* nadučítelj, prvi učítelj.
Oberleitung *f.* vrhóvno vodstvo.
Oberlichte *f.* vrhnja svetlóba, svetlóba od zgoraj.
Oberlieutenant (**Oberleutnant**) *m.* nadporóčnik, nadlájtnant.
Oberlippe *f.* gornja ústnica.
Oberofficier *m.* nadčástnik, nadoficír.
Oberpoſtamt *n.* glávna pošta, vélika pošta.
Oberpoſtdirection *f.* višje poštno ravnáteljstvo.
Oberpoſtverwalter *m.* glavni upravítelj pošt, poštni nadupravítelj.
Oberpoſtverwaltung *f.* glavno upravíteljstvo pošt, poštno nadupravíteljstvo.
Oberprieſter *m.* véliki duhóvnik.
Oberrechnungsrath *m.* višji računski svétnik, računski nadsvétnik.
Oberrichter *m.* višji sodník, nadsodník; véliki župan.
Oberrock *m.* gornja suknja, vrhnja suknja.
Obers *n.* smétana; geſchaumtes — spénjena smétana.
Oberſatz *m.* prvi stavèk, nadstávèk, nadrèk.
Oberſchatzmeiſter *m.* glavni blagájnik, véliki zakládnik.
Oberſchenk *m.* véliki točáj.
Oberſchenkel *m.* stegno.
Oberſchenkelbein *n.* stegnenica.
oberſchlächtig (v. Waſſer) nadkolésen, z vrha padajóč; —es Rad koló (-ésa) na korce, suhótec.
Oberſchulrath *m.* višji šolski svèt, višje šolsko svétništvo; (Perſon) višji šolski svétnik.
Oberſchwelle *f.* prekláda, nadprážje, naddúrje, nadbój.
Oberſeite *f.* zgornja stran (-i).
Oberſitz *m.* prvi sedež, prvo mesto.

Digitized by Google

oberſt *adi.* najzgórnji, najvíšji; *adv.* ǯuoberſt zgoraj, najviše, prav na vrhu.
Oberſt *m.* polkóvnik.
Oberſtaatsanwalt *m.* višji državni pravdnik, državni nadpravdnik.
Ob :ſtaatsanwaltſchaft *f.* višje državno pravdništvo.
Oberſtallmeiſter *m.* višji konjár, nadkonjár.
oberſtändig nadrástel. nadcvétən.
Oberſthofkämmerer *m.* najvíšji dvorski kómornik, dvorni nadkómornik.
Oberſthofmarſchall *m.* najvíšji dvórski maršál, dvorni nadmaršál; =amt *n.* najvíšje dvorsko maršálstvo, dvorno nadmaršálstvo.
Oberſthofmeiſter *m.* najvíšji dvornik, najvíšji dvorni mojstər.
Oberſthofrichter *m.* najvíšji dvorski sodník.
Oberſtküchenmeiſter *m.* najvíšji kuhar.
Oberſtlieutenant *m.* podpolkóvnik.
Oberſtſtallmeiſter *m.* najvíšji konjár, vrhóvni konjúšnik.
Oberſtwachtmeiſter *m.* tisóčnik, četnik.
Obertheil *m.* gornji del, vrh.
Obervormund *m.* nadvárih.
Obervormundſchaft *f.* nadvárstvo.
obervormundſchaftlich nadvárstven.
Oberworſteher *m.* prvi —, najvíšji predstójnik, glavni načélnik. [nik.
Oberwächter *m.* nadstrážnik, nadpáz-
oberwähnt zgoraj oménjen, poprej imenován.
oberwärts *adv.* navzgór, kvíšku, k vrhu.
Oberwelt *f.* zgornji svet.
Oberwundarzt *m.* višji ranocélnik.
obgenannt gori imenován, – oménjen.
obgleich dasi, dasirávno, dasitúdi, čerávno, četúdi, akorávno, akotúdi, čepráv.
Obhut *f.* varstvo, skrb (-í), pažnja, čúvanje, zavétje, bramba.
obig zgornji, gori navéden, prej oménjen, popréjšnji; aus obigem iz navedénega.
Object *n.* predmèt, stvar (-í), reč (-í); (gramm.) dopolnílo, objékt. [vən.
objectiv predmétən, stvarən, objektí-
Objectivglas *n.* objektiv, predmétnik, predmétno steklo.
Objectivität *f.* predmétnost, objektívnost.
Objectivlinſe *f.* leča predmétnica.
Objectſatz *m.* predmétni stavèk, dopolnílni stavèk.
Oblate *f.* oblat, óblatek, mlinéc.
Oblatenbäcker *m.* óblatar.
obliegen (ſich beſleißigen) báviti se s čim, prizadévati si za kaj, ukvárjati se s čim; *impers.* eš liegt mir ob dolžən sem, moja dolžnóst je, moje opravílo je, obvézan sem, služba me veže, prístoji mi.
Obliegenheit *f.* dolžnóst, nalóga, obvézanost; poséł, opravílo.
obligat zavézan, obvézən, dolžən; —er Lehrgegenſtand obvézən —, obligátən učni predmèt (nauk).
Obligation *f.* obvéza, prevzéta dolžnóst; (Schuldſchein) dolžno pismo, dolžni list, obvéznica, obligácija.
obligatoriſch obvezujóč, vezálən.
obligieren ob-. zavézati (-vézem); ſich — zavézati se, obljúbiti.
Obligo *n.* obvéznost; ohne mein — brez moje zavéznosti, brez omejítve svoje svóbode; in — ſein dolžán biti (sem), zavézan biti.
obliterieren prečŕkati, prepečátiti.
Obmann *m.* prvoméstnik, načélnik, starejšína, starósta, predstójnik; predsédnik.
Obrigkeit *f.* oblástvo, gospóska, poglavárstvo, oblást (-i).
obrigkeitlich oblástven; mit —er Bewilligung z dovoljénjem oblástva, s privolítvijo gospóske.
obſchon ſ. obgleich.
obſchweben (bevorſtehen) nastájati, bližati se.
obſcön nespodóbən, nesrámən, umázan, sramodéjstven.
Obſcönität *f.* nespodóbnost, nesrámnost, sramodéjstvo.
obſcur temən, temótən, mračən; *fig.* nepoznàn, malo znan, obskúrən.
Obſcurant *m.* mračnják.
Obſequien *pl.* bilje *pl.*
Obſervanz *f.* običáj, stara naváda.
obſervanzmäßig po stari (dosedánji) navádi.
Obſervation *f.* opazovánje.

Digitized by Google

Observationsarmee *f.* opazovalna vojska, observacijska armáda. [tórij.
Observatorium *n.* zvezdárna, observa-
observieren (beobachten) opazovati, motríti; (befolgen) držati (držím) se česa, ravnáti se po čem.
obsiegen premágati, zmágati, nadvládati; (im Proceß) dobíti pravdo; (von der Meinung) obveljáti.
Obsieger *m.* zmagávec.
Obsignation *f.* pritísk pečáta, obsignácija.
Obsistenz *f.* nasprotovánje, odpòr, upòr, upíranje.
obsolet zastarèl.
Obsorge *f.* skrb (-í), oskŕba.
Obst *n.* sadje, ovóčje; **Obst-** sadni.
Obstart *f.* vrsta sadja.
Obstbaum *m.* sadno —, sadonósno drevó (-ésa), cépljeno drevó.
Obstbaumschule *f.* drevésna šola, drevésnica.
Obstbaumzucht *f.* sadjárstvo, ovočárstvo, sadjeréja.
Obstdarre *f.* sušílnica za sadje.
Obsternte *f.* branje —, obíranje sadja.
Obstesser *m.* sadjejédec.
Obstessig *m.* sadni kis, sadni jesih, sadniócet.
Obstgarten *m.* sadni vŕt, sadovnják.
Obsthandel *m.* kupčija s sadjem, trgovína z ovóčjem, prekupovánje sadja.
Obsthändler *m.* sadjár, trgóvec s sadjem, bránjevec; **-in** *f.* sadjarica, trgóvka s sadjem, bránjevka.
Obsthaus *n.* sadjárnica.
obstinat trdovrátèn, svojeglàv, neupogljiv, stanovítèn.
Obstjahr *n.* sadjeródno leto, létina za sadje.
Obstkammer *f.* sadovníca, medílnica.
Obstkern *m.* péška, pécka, péček, pélèk, (pleka).
Obstkorb *m.* košára, cajna, jerbas.
Obstlese *f.* obíranje sadja, trganje —, trgátev sadja.
Obstmangel *m.* pománjkanje sadja.
Obstmarkt *m.* sadni trg.
Obstmost *m.* sadni mòšt, sádjevec; jábolčnik, jábolčnica.
Obstmus *n.* čežána.
Obstpresse *f.* stiskálnica za sadje.
obstreich sadovít, sadoróden, sadnat.
Obstsaft *m.* sadjev sok, — odcédek.
Obstschnitz *m.* krhèlj, krhljíč.
Obststiel *m.* pecèlj, recèlj, rep.
Obstwein *m.* sadno vino, sádjevec; jábolkovec, hrúškovec, jábolčnica.
Obstzeit *f.* čas sadja; zur — ko je sadje zrelo.
Obstzucht *f.* sadjárstvo, ovočárstvo, sadjeréja.
obwalten (herrschen) vládati, gospodovati; (vorhanden sein) biti (sem), nahájati se, obstáti (-stojím); es waltet kein Zweifel ob ni dvombe, ni dvómiti, ni dvójiti.
obwaltend sedánji, obstojèč.
obwohl, obzwar j. obgleich.
Occident *m.* večér, záhod, zapàd.
Occidentale *m.* zapádnik, prebivátelj zapádnih krajev. [rèn.
occidentalisch zapáden, zahóden, večé-
Occupation *f.* prisvojítev, prilastítev, osvojítev; zavzétje, zasédba, okupácija.
Occupationsarmee *f.* posédna vojska, okupacíjska armáda.
Occupationsgebiet *n.* zasédeno —, okupacíjsko ozémlje.
occupieren zavzéti (-vzámem), zasésti (-sédem), pri-, osvojíti si, prilastíti si, polastíti se; (zu schaffen geben) dela dajáti, z delom obkládati.
occupiert z delom obložèn; — jein iméti (imám) vse polno dela, iméti opráwka s čim. iméti posla črez glavo.
Ocean *m.*ócean, svetóvno morje.
Ochlokratie *f.* vlada proste druháli, prostovládje, ohlokratíja.
Ochs, Ochse *m.* (*pl.* Ochsen) vòl; *dem.* volèk, volíč, volíček; ein junger — junec; **Ochsen-** volóvski, volóvji.
ochsen pójati se, góniti se, lóviti se, pomíšljati se, treti (tarem) se; (wieder—) potírati se; (dumm lernen) gúliti se, píliti se.
Ochsenauge *n.* volóvsko okó (očésa); (in der Kochkunst) na maslu zakŕknjeno (ocvŕto) jajce.
ochsenäugig debeloòk, debeloglèd.
Ochsenbremse *f.* govéji obád, volóvski brencèlj.
ochsendumm govédast, bikast, neúmen kakor vòl (kot govédo), zabít kakor bik.

Digitized by Google

Ochsenfleisch *n.* volóvje mesó, volovína.
ochsenhaft volóvski, bikast; *fig.* telébast, štorast, neukrétěn, neotesán.
Ochsenhandel *m.* trgovína z voli.
Ochsenhändler *m.* trgóvěc z voli (volmí), govéji prekúpěc.
Ochsenhaut *f.* volóvska koža, volovína.
Ochsenherde *f.* govéja čreda, nuta, čreda volóv.
Ochsenhirt *m.* volár, volóvski pastír; — sein voláriti, vole pasti (pasem).
Ochsenjoch *n.* volóvski jarěm, telége *pl.*
Ochsenkalb *n.* junčěk, bičěk, telěc, telíčěk. [riti.
Ochsenknecht *m.* volár; — sein volá-
Ochsenkopf *m.* volóvska glava.
Ochsenmist *m.* volóvjak, govéji gnoj.
Ochsenstall *m.* volóvji hlev, volóvnjak.
Ochsentreiber *m.* poganjáč. [vica.
Ochsenziemer *m.* volóvska žila, bíko-
Ochsenzunge *f.* volóvski —, govéji jezik; *bot. (Rumex obtusifolius)* gladóvnik, smókověc.
Ocker *m.* okra, zémeljska rumeníca.
ockergelb rumèn kakor okra, okrožólt.
Octav *n.* osmérka, osmínka; **Octav-** v osmérki, osmínski, oktávni.
Octave *f.* (in der Musik) osmíca, oktáva; (Seelenamt) osmína.
Octavformat *n.* osmérka.
October *m.* októběr, kozopŕsk, vinotòk. [met.
Octroi *n. m.* (Verzehrungssteuer) ná-
octroieren namétniti; vsíliti, oktroírati; po svoji neoméjeni oblásti podelíti (ustávo n. pr.).
Ocularlinse *f.* leča prióčnica.
Ocularzeuge *m.* samovíděc, očivíděc.
oculieren s popkom cépiti.
Oculist *m.* zdravník za očí.
Öde *f.* visóka pesěm (-i), oda.
öde pust, puščóběn, prazěn, zapuščèn, samótěn, gòl, neobdélan.
Öde *f.* pustínja, puščáva, goljáva, goličáva, baréd, pušča, pustóta; (Einsamkeit) samóta, samíja, samótni kràj.
Ödem *m.* sapa, dih.
Ödem *n.* vodeníčni otók, vodeníčna oteklína.
oder ali. [túrica.
Ödermennig *m. (Agrimonia)* tresílka,
odiös sovrážěn, nenavístěn, mrzěk.

Ofen *m.* peč (-í); *dem.* pečíca, pečca; (Ober—) skril (-i); (Hoch—) plavž, topílnica; (Ziegel—) opéčnica, opekárnica; (Kalk—) apnénica; (Darr—) sušílnica; Hinter— zapéčěk; **Ofen-** pečni.
Ofenbank *f.* klop (-í) okóli pečí.
Ofenfabrik *f.* pečárnica.
Ofengabel *f.* burklje *pl.*
Ofengeländer *n.* čeléšnjak.
Ofengesims *n.* pečni okvír, pečna políca, pečni obziděk.
Ofengestübe *n.* pečna prašína.
Ofenheizer *m.* kurívěc.
Ofenherd *m.* pečno ognjíšče.
Ofenkachel *f.* pečníca, kahla, módelnica. [čěk.
Ofenkrücke *f.* greblja, krevlja, popé-
Ofenloch *n.*, **Ofenmündung** *f.* istéje *pl.*, mestéje *pl.*, ustje, žvokno, žrelo.
Ofenplatte *f.* pečna plošča, pečno teme (-na), skril (-i).
Ofenröhre *f.* pečna cev (-í).
Ofenschaufel *f.* véslica; (für d. Brot) lopár.
Ofenschirm *m.* pečni zaslonjáč, pečno zaslonílo.
Ofensetzer *m.* pečár.
Ofensitz *m.* zapéčěk, zdič.
Ofensitzer *m.* zapéčkar, zápečnik, zapečnják. [kròv.
Ofenthür *f.* pečna vrata *pl.*, pečni po-
Ofenwisch *m.* pométalnica, omélo.
offen odpŕt, otvórjen; (nicht versperrt) odklénjen, nezaklénjen; (nicht zugedeckt) odkrít, razkrít, nepokrít; (öffentlich) očít, očitěn, javěn; (freimüthig) odkritosŕčěn, prostodúšěn, iskrén; —e Brust razgáljene —, gole —, nage prsi *pl.*; —er Brief nezapečáten list, odpŕto pismo; —e See široko —, prostráno morje; —e Gegend pròst kraj, plano, planjáva; —e Wunde nezacéljena —, krvavéča rana; auf —er Straße očítno na úlici, na javni cesti; —e Frage neréšeno vprašánje, nedognána stvar (-í); —e Frist nedotékěl ròk; —e Lüge očítna laž (-í); —e Stelle izpráznjeno mesto; ein —er Kopf bistra glava; *adv.* (offenherzig) odkríto, odkritosŕčno, narávnost, brez ovínkov; es steht dir — dovóljeno ti je, prosto ti je, smeš.

Digitized by Google

offenbar očit, očitěn, javěn; (einleuchtend) očivéstěn, jasěn, razvíděn, očivíděn; — werden razodéti (-dénem) se, odkríti (-kríjem) se, zvédeti se; *impf.* razodévati se.

offenbaren razodéti (-dénem), raz-, odkríti (-kríjem), objáviti, povédati (-vém), razglásiti, obelodániti; *impf.* razodévati, odkrívati, objávljati, razglášati.

Offenbarung *f.* razodétev, razodétje, razodénje, odkritje, objáva; razodévanje, odkrívanje.

Offenheit *f.* odprtost, odkritost; j. Offenherzigkeit.

offenherzig odkritosrčěn, ravnodúšen, iskrén, prostodúšen; kar mu je na srcu, to mu je na jezíku.

Offenherzigkeit *f.* odkritosrčnost, ravnodúšnost, iskrénost, prostosrčnost.

offenkundig občeznàn, splòh znàn, vsem znàn.

Offenlassung *f.* beš Recurſes pripúst vzklica, pripustítev rekúrza.

offensiv napáden, napadljiv.

Offensive *f.* napàd, napádni bój; die — ergreifen začéti (-čnem) napádati, vojsko začéti, napásti (-pádem).

öffentlich očit, očitěn, javěn, vpričo ljudi; —e Blätter časniki, časopisi; —e Bücher javne knjige; —e Anſtalt javěn zavod, javna napráva; —e Straße obča cesta; —e Feilbietung obča dražba; —es Gebäude držávno —, mestno —, občinsko poslópje; *adv.* očítno, javno, vpričo ljudi, pred vsem svetom.

Öffentlichkeit *f.* javnost, očitnost.

öffentlichrechtlich javnoprávěn.

Offerent *m.* ponúdnik.

offerieren ponúditi, *impf.* ponújati.

Offertausſchreibung *f.* ponúdbeni raz-

Offerte *f.* ponúdba. [pis.

Offertverhandlung *f.* ponúdbena razpráva, razpráva o ponúdbah.

Offertweg *m.* podána ponúdba, ponúdbena pot.

Official *m.* oficiál.

Officiant *m.* služábnik, mali urádnik, oficiánt.

officiell *adi.* urádèn, službèn, služábèn, oficiélèn; *adv.* urádno, slúžbeno, služábno, urádoma.

Officier *m.* častnik, oficír; **Officiers-** častniški, oficírski.

Officierscharge *f.* častniški čin, častniška šarža.

Officiersgage *f.* častniška plača.

Officiersrang *m.* častniška stopnja, častniško dostojánstvo.

Officiersſtellvertreter *m.* častniški naméstnik.

Officin *f.* delárnica, délavnica; (Buchdruckerei) tiskárna, tiskárnica; (Apotheke) lekárna, lekárnica; (Barbierſtube) brívnica.

officinell zdravílěn, lekovít, lekárski.

officiös *adi.* urádèn, oficiózèn; *adv.* urádoma.

Officium, Offiz *n.* opravílo.

öffnen odpréti, otvoríti, vŕzniti; *impf.* odpírati; (aufriegeln) odkléniti, *impf.* odklépati (-am, -klépljem); (aufbinden) razvézati (-vézem), *impf.* razvezovati; (entkorken) odmašíti; (den Brief) odpečátiti; (den Mund) ziniti, *impf.* zévati; (die Augen) izpreglédati; (einem die Augen —) posvétiti komu, spámetovati koga; (den Leichnam) razpárati; (die Wunde) predréti (-drem), *impf.* predírati; (den Zaun) odvŕzniti; ſich — (v. d. Blume) razcvésti se, razvíti (-vijem) se; (v. Zuſammenkapſeln) razprézati se; *impf.* prézati se; (v. d. Wunde) predréti se, prepustíti se.

Öffnung *f.* (Handlung) odpíranje, odklépanje, otvárjanje; — einer Leiche razpáranje mrlíča, raztelésba; feine — haben zapŕt —, zapečèn —, zamašèn biti (sem); (Loch) odprtina, predòr; (in der Mauer) luknja, lina, okno; (eines Zaunes) vrzél (-i).

oft *adv.* mnógokrat, često, čéstokrat, dóstikrat, večkrat; wie — kólikokrat, kólikrat; ſo — tólikokrat, tólikrat; ſehr — prav mnógokrat, prav pogósto; nicht gar — málokdaj, rédkokdaj.

öfter *adi.* véčkratèn, dóstikratèn, pogóstèn; *adv.* češče, bolj pogósto, večkrat.

oftmalig mnógokratèn, dóstikratèn, pogóstèn.

oftmals *adv.* dóstikrat, velíkrat, često, večkrat, mnógokrat.

Digitized by Google

Oheim, Ohm *m.* (väterlicherſeits) očétov brât, stric; (mütterlicherſeits) máterin brât, ujec; **Oheim-** stričev, ujčev.

ohne *praep.* brez; — Unterlaſs nepreneháma, neprestáno; — Verzug nemúdoma.

ohnedem, ohnedies, ohnehin brez tega, razen tega, vrhu tega, že takó, takó ali takó.

ohneglеichen brez primére, da ga ni para, da nikóli (nikjér) tákega, se ne dá primérjati.

ohnehin itak.

ohneweiters brez ovínkov, brez obotávljanja, kàr, kar narávnost.

Ohnmacht *f.* nemóč (-i), nemóčica; medlica, omága; (Bewuſstloſigkeit) nezavést (-i), nesvéstica, omámica, omótica, omedlévica; in — fallen omedléti, izgubíti zavést, onesvéstiti se.

ohnmächtig onemógel, nemóčen; (bewuſstlos) nezavéden, nezavestén, omámljen; — werden omedléti, izgubíti zavést; onemóči (-mórem), omágati.

oho! *interi.* ohó!

Ohr *n.* uhó (ušésa); *dem.* ušésce; (Ohrläppchen) uhélj; bei den —en ziehen uháti, uhljáti; es iſt mir zu —en gekommen slišal sem, zvedel sem, povédali so mi; er findet offene —en bei dir rad ga poslúšaš; **Ohren-** ušésni.

ohren prelúknjati, prelúknjičati.

Ohrenblaſen *n.* prišeptávanje; podpihovánje, oprávljanje.

Ohrenbläſer *m.* prišeptáč, podpihovávec, opravljívec; **=in** *f.* podpihovávka, opravljívka.

Ohrenbrauſen *n.* šuménje po ušésih.

Ohrendiener *m.* prilízneneč, licemérec.

Ohrenfluſs *m.* ušésni tók; er hat den — teče mu iz ušés.

Ohrengeigen *n.* bučánje po ušésih.

Ohrenkrankheit *f.* ušésna bolézen (-i).

Ohrenſauſen *n.* šum —, šuménje po ušésih, ušésni hrušč.

Ohrenſchmalz *n.* ušésna smola, ušésno maslo.

Ohrenſchmerz *m.* bolečína v ušésih, uhobólje.

Ohrenzeuge *m.* samoslíšec, priča na uhó; er iſt — slíšal je na svoje uhó.

Ohreule *f.* úharica, bubúj, uháta sova.

Ohrfeige *f.* zaúšnica, pljuska, brljúzga, klofúta, cmòk.

ohrfeigen klofútniti, klófniti, brljúzgniti, zaúhniti; *impf.* klofutáti, za uhó biti (bijem), brljúzgati.

Ohrfinger *m.* mezínec.

Ohrgehänge *n.* naušésnica, uhàn, ušésni obódec, menína.

Ohrkauz *m.* úharica, úhasta sova.

Ohrläppchen *n.* ušésce, úhvica, úhelj.

Ohrmuſchel *f.* úhelj, uhálo.

Ohrring *m.* naúšnica, uhàn, ušésni obódec, menina.

Ohrtrompete *f.* ušésna troblja.

Ohrwurm *m.* (*Forficula auricularia*) strígalica, škárjica, struglja, stréharica, kléščarica, uholàz.

ohrzerreißend nepreslíšen.

Ökonom *m.* gospodár, kmetovávec.

Ökonomie *f.* gospodárstvo, kmetíja; varčno ravnánje, várčevanje; **Ökonomie-** gospodárstveni, gospodárski.

ökonomiſch gospodárstven, gospodárski; varčen, v gospodárstvu natánčen.

ökonomiſieren gospodáriti; varčno ravnáti, várčevati, štéditi.

Oktaeder *n.* oktaéder, osmérec.

ökumeniſch obščen, splošen, vesóljen.

Öl *n.* olje; **Öl-** olјnat, oljén, óljen.

Ölbaum *m.* óljika, maslína.

ölbäumen óljičen, óljikov, maslínov.

Ölbeere *f.* maslína, óljična jágoda, olíva.

Ölberg *m.* óljiska gora.

Oleander *m.* oleánder.

Oleaſter *m.* divja óljika, oleástər.

ölen óljiti, z oljem mázati (mažem), z oljem polívati; naóljiti, z oljem pomázati, — políti (-líjem).

Ölfabrik *f.* oljárnica.

Ölfarbe *f.* óljnata barva. [van.

ölfarben oljnatobárvən, na olju bar-

Ölfaſs *n.* sodček za olje, bačva.

Ölflaſche *f.* sklenica za olje.

Ölgarten *m.* óljičje, oljnják, maslínjak, olívnik.

Ölgemälde *n.* óljnata slika, podóba v óljnatih bárvah.

Ölhandel *m.* trgovina z oljem, óljarstvo.

Ölhändler *m.* trgóvec z oljem, oljar.

Digitized by Google

ölicht oljast.
ölig oljen, oljnat. [hja.
Oligarchie *f.* vlada nekoličine, oligar-
Olive *f.* maslina, oliva.
olivengrün olivast.
Olkuchen *m.* oljične tropine *pl.*, (nóglice *pl.*, prga).
Ollampe *f.* oljenica, óljnata svetílnica.
Ölmalerei *f.* slikárstvo z óljnatimi bárvami, óljnato slíkanje.
Ölmühle *f.* stope za olje, oljárnica.
Ölpflanze *f.* oljevíta rastlína, óljnata rastlína.
Ölpresse *f.* stiskálnica za olje.
Ölung *f.* mázanje z oljem, óljenje; die letzte — sveto olje, sveto poslédnje olje; die letzte — ertheilen v sveto olje dejáti (dénem), *impf.* v sv. olje dévati (devljem).
Olymp *m.* Olímp, bivalíšče grških bogóv.
Olympiade *f.* olimpiáda, čveterolétje.
Ölzweig *m.* óljikova véjica, óljična mladika.
Omelette *f.* práženi vlívanci, omeléta.
ominös zloslútèn, ominózèn.
Onanie *f.* samoskrúmba, onanija.
Onanist *m.* samoskrúnec, onanist.
Onkel *m.* stric, újec.
onomatopoetisch sličnoglásèn, onomatopoétičen; —cè Wort sličnoglásnica, zvokoslíčnica.
Onomatopöie *f.* enakozvóčje, sličnoglásje, onomatopojija.
Ontologie *f.* bistvoslóvje, ontologija.
Onyx *m.* óniks.
Opal *m.* opál.
Oper *f.* spevoígra, ópera.
Operat *n.* izdélèk, delo, spis, sestávèk.
Operateur *m.* operatér, ranorézec.
Operation *f.* započétba, podjétje; operácija; (chirurg.) rézanje —, uravnánje bolnih udov, operácija.
Operationsplan *m.* oprávni črtež.
Operette *f.* spevoígrica, operéta.
operieren ravnáti, délati, vršíti; (chirurg.) rézati (režem), operírati.
Operngucker *m.*, **Opernglas** *n.* gledalíško kukálo.
Opernhaus *n.* óperno gledalíšče, ópera.
Opernfänger *m.* óperni pevec; =in *f.* óperna pevka.
Opfer *n.* žrtva, darílo, darítèv; dar;
Opfer- darílni.
Opferaltar *m.* darílnik, žrtvenik.
Opferer *m.* darovávec, žrtvovávec.
Opfergabe *f.* dar, daritveni prinòs.
Opfergang *m.* darovánje, prilòg.
Opfergefäß *n.* darílnica, žrtvenica.
Opferhaus *n.* daroválnica.
Opfermahl *n.* žrtvena gostba.
opfern žrtvovati, darovati, v dar prinésti; na oltár priložíti; (etwas aufgeben) odréči se, odpovédati se čemu.
Opferpriester *m.* daritveni svečenik, — duhóvnik.
Opferstätte *f.* daríšče, darovalíšče.
Opferstock *m.* darílnica, skládnica, cerkvéni nabirálnik.
Opferthier *n.* darílno živínče (-eta), žrtva.
Opfertisch *m.* darílna miza, darílnik, žrtvenik.
Opferung *f.* daritèv, darovánje.
opferwillig požrtvoválèn, priprávljen žrtvovati, radodárèn.
Opferwilligkeit *f.* požrtvoválnost, radodárnost. [očí.
Ophthalmie *f.* očésna vnética, vnetje
Ophthalmologie *f.* nauk o očésu, okoslóvje, vidoslóvje, oftalmologija.
Opium *n.* ópij, makovína.
Opponent *m.* nasprótnik, protívnik, zóprnik.
opponieren nasprotovati, ugovárjati, upírati se, protíviti se.
opportun priprávèn, prikládèn, pravočásèn, ugódèn, priróčèn.
Opportunität *f.* pravočásnost, ugódna prílika, ugódna okóliščina, udóbnost.
Opposition *f.* nasprotovánje, ugovárjanje, odpòr, opozícija; (Gegenpartei) nasprótna stranka, nasprótniki *pl.*, protivládna stranka.
oppositionell nasprotoválèn, opozicionálèn, protivládèn.
Oppositionsklage *f.* odpórna tožba.
Optativ *m.* želélni naklòn, želélnik, optatív.
Optik *f.* óptika.
Optiker *m.* optik; (Brillenmacher) očálar, naočnikar.
Optimat *m.* boljár, plemenitáš, optimát.

Digitized by Google

Optimismus *m.* nauk o najboljšem svetu, optimízëm. [míst.
Optimíst *m.* pristáš optimízma, opti-
optíšch óptičën, óptiški.
Orakel *n.* proročíšče, orákelj.
Orakelblume *f. (Leucanthemum vulgare)* pekël-vice, ivánjščica. [vánje.
Orakelspruch *m.* božji izrèk, prorоko-
Orange *f.* pomaránča, naránča.
Orangenbaum *m.* pomaránčno drevó (drevésa).
orangenfarben pomaráncast, pomaránčne barve.
Orangengarten *m.* pomaránčnik.
Orangerie *f.* pomaránčnica.
Orangutan *m.* orangútan.
oratoríšch govórniški.
Oratorium *n.* molítvenica; (Singstúd) oratórij.
Orchester *n.* gódčevski zbòr, glásbeni zbòr, orkéstër.
Ordalien *pl.* božje sodbe v ognju ali v vodi, ordálije *pl.*
Orden *m.* red; Ritter— víteški red; **Ordens-** redóvni, redóvniški.
Ordensband *n.* redóvni trak.
Ordensbruder *m.* redóvnik, menih.
Ordensfrau *f.* redóvnica.
Ordensgeistliche *m.* redóvni duhóvnik. redóvnik.
Ordensgeistlichkeit *f.* redóvna duhóvščina, redóvništvo, redóvniki *pl.*
Ordensgelübde *n.* redóvniška obljúba, samostánska zavéza. [nik.
Ordensgenoss *m.* član reda, soredóv-
Ordenskreuz *n.* redóvni križëc.
Ordensmeister *m.* mojstër viteškega reda, načélnik reda.
Ordensmitglied *n.* ud reda, redóvnik.
Ordensperson *f.* redóvnik, menih, samostánec.
Ordensregel *f.* redóvno pravílo, redóvni zakon.
Ordensritter *m.* redóvni vitez.
Ordensschwester *f.* redóvnica, nuna.
Ordenswesen *n.* redóvništvo. [red.
Ordenszeichen *n.* redóvno známenje,
ordentlich *adi.* reděn, pravílen; (förmlich) pravi; (gewöhnlich) naváděn, običájen; *adv.* redno, po redu, rédoma; kakor je treba, kakor je práv, pošténo, kakor gre.
Ordentlichkeit *f.* rednost, pravílnost.
Ordinalia *pl.* vrstílni štévniki.
ordinär naváděn, prostáški; podèl.
Ordinariat *n.* škofíjstvo, škofíjski urád, ordinariát.
Ordinarium *n.* redni znesék.
Ordinarius *m.* razrédni učítelj, razrédnik.
Ordinate *f.* rédnica.
Ordinatenachse *f.* os —, črta rédnica.
Ordination *f.* (theol.) duhóvno posvečévanje, podelítëv duhóvskih redov; (ärztl.) zdravniško določévanje zdraví, ordinácija.
ordinieren (theol.) duhóvne rede deliti, posvečevati; duhóvne rede podelíti, posvetíti; (ärztl.) zdravílo zapísati (-píšem), — določíti; *impf.* zdravíla določevati, ordinírati.
ordnen uredíti, v red dejáti (dénem), razvrstíti, zvrstíti, po redu razpostáviti, uravnáti; (classificieren) razredíti; *impf.* v red dévati, urějati, vrstíti, razpostávljati po redu, uravnávati.
Ordner *m.* redítelj, urejevátelj; (bei Tische) stoloravnátelj.
Ordnung *f.* red; (Reihe) vrsta; (Norm) pravílnik; (das Ordnen) razrédba, razvrstítëv, urějanje, uravnávanje, razpostávljanje; der — nach po redu, po vrsti, rédoma, zaporédoma; in — bringen uredíti; in — stellen uvrstíti; in — halten v redu iméti (imám); auf — halten držáti se reda, biti (sem) prijátelj reda; zur — rufen pozváti (-zóvem) k redu, posvaríti; **Ordnungs-** redni.
Ordnungsliebe *f.* redoljúbnost, rednost, ljubézen (-i) do reda.
ordnungsliebend redoljúbën, reděn.
ordnungslos brez reda, brezrédën, razvŕt, razdejáu.
Ordnungslosigkeit *f.* brezrédje, neréднost, razdejánost, zmešnjáva.
ordnungsmäßig reděn, v redu.
Ordnungsnummer *f.* vrstílna številka.
Ordnungsruf *m.* poziv k redu, svarílo, posvarílo.
Ordnungssinn *m.* čut (razum) za red, nágnjenje (ljubézen) do reda, redoljúbje, rednost.
Ordnungsstrafe *f.* kazën (-i) zarádi neréda, redóvna globa.

Digitized by Google

ordnungswidrig redu nasprótěn, neréděn, protiréděn, prekoréděn.

Ordnungszahl *f.* vrstni —, vrstílni številnik, vrstílna številka.

Ordonanz *f.* raznašáč vojáških ukázov, vojáški sél, ordonánca.

Ordonanzreiter *m.* ordonánčni konjik, — konjeník.

Ordre *f.* povélje, ukàz, zapóved (-i), narédba; (b. Wechseln) ukàz.

Ordrepapiere *pl.* trgovínska nakazíla na ukàz, ukázni papírji.

Oreade *f.* vila pogórkinja, gorska vila.

Organ *n* ustrój, orgán; (Werkzeug) oródje, sredstvo; (beš Körpers) ud; (Stimme) glas, grlo; (Stellvertreter) naméstnik, postávljenec; úmtliche —e urádniki, urádne osébe, opravníki; (Blatt einer Partei) glasílo.

Organisation *f.* ustrój, ustrójba, urédba, organizácija, osnóva.

Organisationsentwurf *m.* urédbeni načŕt, osnóvni črtež.

Organisationsstatut *n.* organizacíjsko ustanovílo.

organisch orgánski, ustrójen.

organisieren urediti, osnovati, ustrójiti, uravnáti, organizírati; *impf.* urédjati, uravnávati.

Organisierung *f.* urédba, osnóva, ustrój, uravnáva; **Organisierungs-** osnoválni, urédbeni, ustrójni.

Organismus *m.* ustrój, sestáva (orgánov), organízem, ustrójstvo.

Organist *m.* orglar, organíst, órglavec.

Orgel *f.* orgle *pl.*; — spielen órglati, orgle prebírati; **Orgel-** órgelni.

Orgelbau *m.* órglarstvo, izdelovánje órgel.

Orgelbauer *m.* orglar, órglarski mojstér, izdelovátelj orgél.

orgeln órglati, igráti na orgle; (aufspielen) zaórglati.

Orgelpedal *n.* órgelni podnóžniki *pl.*

Orgelpfeife *f.* piščál (-i) v orglah.

Orgelspiel *n.* órglanje.

Orgelspieler *m.* j. Organíst.

Orgien *pl.* ponóčne gostíje, nesrámne veselice, órgije *pl.*

Orient *m.* vzhòd, iztòk, jutro; jútrova dežéla, orient.

Orientale *m.* prebivátelj jútrovih dežél, iztočan, orientálec.

orientalisch vzhódən, iztóčen, orientálen.

Orientalist *m.* poznavátelj vzhódnih (orientálnih) jezíkov, poznavátelj iztóčnih národov, orientalíst.

orientieren sich razvédeti (-vém) se, razglédati se: *impf.* razvédati se, orientírati se.

Orientierung *f.* razvédba, razvédnost, razglédba; **Orientierungs-** razglédbeni.

Original *n.* izvírno delo, prvótnik, izvírnik, originál; (Urschrift) izvírni spis, prvótni spis, prvopis, mática; **Original-** prvótni, izvírni, originálni.

Originalausgabe *f.* prvótna izdája, originálna (izvírna) izdáva.

Originalität *f.* prvótnost, izvírnost, samoródnost, originálnost.

Originaltext *m.* prvopis.

originell prvótən, izvírən, prvopísən, prvobítən, samoródən, originálən.

Orion *m.* rímščice *pl.*, rímske pálice *pl.*, páličnice *pl.*, Orion.

Orkan *m.* silni vihár, nevihta, piš, burja, orkán.

Ornament *n.* okràs, lepotíčje, díka, lišp.

Ornat *m.* mašna obléka, — opráva, ornát.

Ornitholog *m.* ptičeslóvec, učéni poznavátelj ptičev, ornitológ.

Ornithologie *f.* ptičeslóvje, ptičeznánstvo, ornitologíja, prirodopísje ptičev.

ornithologisch ptičeslóvən, ptičeznánski, ornitológičən.

Orograph *m.* goropísec, orográf.

Orographie *f.* goropis, goropísje, orografíja.

Ort *m.* mesto, kràj, prostor; an — und Stelle na licu mesta, na mestu samem.

Ortersäge *f.* vélika žaga.

orthodox pravovéren, pravoslávən, starovéren, ortodóksən; daš —e Christenthum pravoslávje; ein —er Christ pravoslávnik.

Orthoepie *f.* nauk o pravílnem izgovárjanju beséd, ortoepíja, pravoréčje.

orthoepisch pravoréčən.

Digitized by Google

Orthographie *f.* pravopis, pravopísje, ortografíja.
orthographiſch pravopísen.
orthopädiſch behandeln komu pohábljene ude uravnáti.
örtlich *adi.* mestén, krajén, krájevèn; *adv.* po nekatérih krajih.
Örtlichkeit *f.* mestnost, posébnost kraja.
Ortolan *m.* vrtni strnád.
Orts- mestni, krajni, krájevni.
Ortsangabe *f.* naznanílo kraja.
Ortsbehörde *f.* krájevna gospóska, krajno oblástvo.
Ortsbeſchaffenheit *f.* kakóvost —, lastnóst —, posébnost (kákega) kraja.
Ortsbeſchreibung *f.* krajepìs, popis (kákega) kraja.
Ortſchaft *f.* mesto; selo, selíšče.
Ortsgebiet *n.* krajni okolíš.
Ortsgebrauch *m.* krájevna šega.
Ortsgemeinde *f.* selska óbčina, sosésska, županija.
Ortsobrigkeit *f.* ſ. Ortsbehörde.
Ortspolizei *f.* krajna policíja, krajno redárstvo.
Ortsſchulrath *m.* krajni šolski svèt.
Ortsſinn *m.* mestno —, mestokázno čutílo.
ortsüblich v (kakem) kraju navádèn.
Ortsveränderung *f.* premémba prebivalíšča, preselítèv, premestítèv.
Ortsvertretung *f.* krajni zastòp.
Ortsverzeichnis *n.* kazálo —, imenik krajev.
Ortsvorſtand *m.* (Amt) krajno načélništvo; (Perſon) krajni predstójnik, — načélnik, župan.
Öſe *f.*, **Ohr** *n.* uhó (ušésa), luknja, tuljáva, ušésce, lúknjica; (Heftel—) bábica, zapónčna samica.
Oſt, Oſten *m.* vzhòd, iztòk, jutro; **Oſt-** vzhódni, iztóčni.
oſtenſibel na vídez, pokázèn, na okó, navídezèn.
Oſtentation *f.* kázanje, báhanje, razkazovánje, bahášstvo, hvalísanje.
Oſteologie *f.* kostoslóvje, nauk o kostéh, osteologija.
Oſter- velikonóčni.
Oſterabend *m.* Vélika sobóta, velikonóčna sobóta.
Oſterbrot *n.* velikonóčni krùh, presnec, velikonóčni koláč.
Oſterei *n.* pirh, písanica, písanka.
Oſterfeſt *n.* velikonóčni praznik, Velíka noč (-í), (vuzém).
Oſterlamm *n.* velikonóčno jágnje (-ta).
öſterlich velikonóčen, (vúzemski).
Oſterlied *n.* velikonóčna pesém (-i).
Oſterluzei *f.* (*Aristolochia*) kočka, jábolčnik, podrášec.
Oſtermeſſe *f.* velikonóčni semènj.
Oſtermontag *m.* velikonóčni ponedéljek.
Oſtern *pl.* Velíka noč (-í), (vuzém, létnice *pl.*).
Oſterpalme *f.* cvetnonedéljska óljika.
Oſterſonntag *m.* velikonóčna nedélja, Vélika nedélja.
Oſterzeit *f.* velikonóčni čàs, Velíka noč (-í).
Oſtgrenze *f.* vzhódna —, iztóčna meja.
öſtlich vzhódèn, iztóčen, jutrov.
Oſtnordoſt *m.* vzhodoseverovzhòd.
Oſtpunkt *m.* vzhodíšče.
Oſtracismus *m.* črepna sodba, črepínska sodba, ostracízem.
Oſtſüdoſt *m.* vzhodojugovzhòd.
oſtwärts proti vzhódu, proti jutru, na iztòk.
Oſtwind *m.* vzhódnik, jútrnjik, iztóčnik, vzhódni vetèr.
Otter *f.* vidra; (Viper) gàd, modràs.
Ottermütze *f.* vídrova kapa, vídrovka.
Otterngezücht *n.* gadja zaléga, kačja zaléga.
Ottomane, Osmane *m.* Turèk.
Ottomane *f.* divan, otomána.
Ouverture *f.* uvódna godba, uvódnica, uvertúra.
oval jajčast, podólgast, obèl, oválen.
Ovation *f.* ovácija.
Oxyd *n.* okís, oksíd, okísanèc.
Oxydation *f.* okísba, oksidácija.
oxydieren okísati, oksidírati.
Oxygen *n.* kisík, kislec.
Ozon *n.* ozón.

Digitized by Google

P.

Paar *n.* dvojica, par, dvoje; ein — Ochſen jarěm volóv; ein — Freunde dva prijátelja; ein — werden vzéti (vzámem) se; zu —en treiben ugnáti (-žénem), ustrahovati, v strah prijéti (prímem), ukrotíti, uklóniti, upógniti, izpokoríti, premágati, v kozji rog ugnáti.

paar skupaj spadajóč, énega para, parěn; dieſe Handſchuhe ſind nicht — te rokavíci ne gresta vkup, — nista par; paar oder unpaar ſpielen igráti lih ali sodëv; nekóliko; ein — Worte nekóliko beséd.

paaren drúžiti, páriti; zdrúžiti, spáriti; ſich — páriti se, drúžiti se; spáriti se, zdrúžiti se.

paarmal, ein — nekólikokrat.

Paarung *f.* párjenje, drúženje.

Paarungstrieb *m.* spolnozdrúžni nagón, parítveni nagón.

paarweiſe *adv.* po dva, po dve, po dva in dva, spároma.

Pacht *m.* u. *f.* zakúp; najèm, nájëm; **Pacht-** zakúpni.

Pachtanſchlag *m.* zacenítëv zakupnine.

Pachtcontract *m.* zakúpna pogódba.

pachten v zakúp vzéti (vzámem), *impf.* v zakúp jemáti (jémljem).

Pächter *m.* zakúpnik.

Pächterei *f.* zakúpništvo.

Pächterin *f.* zakúpnica.

Pachtgeld *n.* zakupnína, zakúpščina; najemnína, najémščina.

Pachtgrund *m.* zakúpno —, zakúpljeno zemljíšče.

Pachtgut *n.* v zakúp vzeto poséstvo.

Pachtherr *m.* zakupodávec.

Pachtſchilling *m.* ſ. Pachtgeld.

Pachtung *f.* zakúp; *(conductio)* rabokúp.

Pachtvertrag *m.* ſ. Pachtcontract.

pachtweiſe *adv.* zakúpno, v zakúp; — überlaſſen v zakúp dati (dam). *impf.* v zakúp dajáti.

Pachtweſen *n.* zakúpstvo.

Pachtzeit *f.* zakúpna doba.

Pachtzins *m.* ſ. Pachtgeld.

pacificieren umiríti, mir narediti; *impf.* miríti, mir délati.

Paciscent *m.* pogodník, pogódbena stranka.

Pack *m.* u. *n.* (Bündel) svežènj, cula, povézek, bútara; (Geſindel) druhál (-i), znés (-i), smetí *pl.*, glota, svojàt (-i); **Pack-** povézni.

packen (ergreifen) zagrábiti, zgrábiti. popásti (-pádem), prijéti (prímem), zatéti (-tnèm); *impf.* popádati, prijémati (-am, -jémljem); (zuſammenlegen) z-, vložiti, správiti; *impf.* vlágati, vkládati, skládati, správiljati; (aufladen) naložíti, natovoríti; *impf.* nalágati, nakládati; ſich — pobráti (-bérem) se, správiti se. pobráti kopita; **packe** dich *(apage)* izgúbi se. odlázi, pobéri se, spravi se!

Packen *n.* skládanje, vláganje.

Packer, Packknecht *m.* skladáč, nakladáč, vlagátelj.

Packeſel *m.* tovórni osël.

Packleinwand *f.* zavójno platno, platno za zavíjanje.

Packpapier *n.* zavójni papír, papír za zavíjanje.

Packpferd *n.* tovórni kònj.

Packſattel *m.* tovórno sedlo.

Packträger *m.* nosáč prtljáge.

Packwagen *m.* tovórni voz.

Pact *m.* pogódba, dogóvor; die Ehepacten ženítna pogódba, ženítveno pismo.

pactieren pogoditi se, poravnáti se, dogovoríti se; *impf.* pogájati se, poravnávati se, dogovárjati se.

Pädagog *m.* odgojítelj, odgojevátelj, pedagóg.

Pädagogik *f.* vzgojeslóvje, odgojíteljstvo, pedagógika, nauk o odgóji.

pädagogiſch odgojíteljski, pedagógičen. vzgójën; vzgojeslóvën.

Pädagogium *n.* odgojíteljski zavod, učíteljíšče za odgojítelje, pedagógij.

Päderaſt *m.* dečkoljúbec, pederást.

Päderaſtie *f.* dečkoljúbstvo. ljubovánje moških z móškimi, pederastíja.

Digitized by Google

Page *m.* dvorski plemčič, páž.
Pagina *f.* stran (-í), plat (-í).
paginieren strani s številkami zaznámenovati, paginírati.
Pagode *f.* pagóda.
pah! *interi.* pa!
Pair *m.* per, velják, magnát.
Paket *n.* zavòj, zavítek, zamótek, povézek, pakét.
Paladin *m.* mnogoizkúšeni vitez.
Palais *n.* paláča, veličástno poslópje.
Paläographie *f.* staropísemstvo, znanje starínskega pisma, paleografíja.
paläographisch staropísèn, paleográfijski.
Paläontologie *f.* nauk o predpotópnem svetu, nauk o okamenínah, nauk o pradóbi svetá, paleontológija.
Palast *m.* grad, paláča, dvòr, dvorèc.
Palatallaut *m.* nebnik.
Palatin *m.* nadvórnik, palatín.
Palatine *f.* ovrátnik iz kožuhovíne.
Paletot *m.* vrhnja suknja, površnik, háljica.
Palette *f.* paléta, deščica za barve, slikárska plóščica. [dij.
Palladium *n.* zaščítna svetínja, palá-
Pallasch *m.* palaš, dolgi bojni mèč.
Palliativ *n.* hladílni —, mirílni pomóček, hladílo, mirílo, blažílo, olajšílo.
Palisade *f.* grádbeni kòl, palisáda, gradíščnica; *coll.* kolje, ohlódje, napérki *pl.*; ein mit —n umgebener Ort obkòp s palisádami, ostròg.
palisadieren s koli ográditi, okóliti.
Pallium *n.* ogrinjálo, plašč, plaščék.
Palm- palmov.
Palmbaum *m.*, **Palme** *f.* palma, pálmovo drevó (drevésa).
Palmbusch *m.* cvetnonedéljska bútara; presnec, gubánica, cvétovec.
Palmenhain *m.* pálmovnik, palmov gòzd, pálmovje.
palmenreich palmovít, pálmovnat.
Palmkätzchen *n.* máčica, ábraněk.
Palmöl *n.* pálmovo olje.
Palmsonntag *m.* Cvetna —, Oljična nedélja.
Palmweide *f.* rakíta, íva.
Palmweihe *f.* blagoslòv óljike, blagoslòv butar.
Palmwoche *f.* Cvetni teděn.
Palmzweig *m.* pálmova véjica, óljikova mladíka.
Pamphlet *n.* sramotílni spis, pamflét.
Pan *m.* pastírski bog, Pan, Veles.
Panacee *f.* zdravílo za vsako bolézen, pomóček zoper vse, panacéja.
Pandekten *pl.* zbírka rimskih zakónov, pandékte *pl.*
Pandur *m.* oróžnik, pandúr.
Panegyriker *m.* hvalítelj, poveličevávec, hvalopísec, proslavítelj.
Panegyrikos *m.* poveličeválni —, proslavljálni govor; hvalospèv, hvalopis.
Panier *n.* bandéro, prapor, zastáva, barjak.
Panik *f.*, **panischer Schrecken** *m.* obča groza, strah in trepèt.
Panorama *n.* svetozòr, panoráma.
panschen, pantschen drózgati, brózgati, méšati, čobodráti; zbrózgati.
Pansen, Panzen *m.* (Wanšt) vàmp.
Panslavismus *m.* vseslovánstvo, panslavízem.
Panslavist *m.* vseslován, panslavíst.
panslavistisch vseslovánski, panslavístičen.
Pantalons *pl.* dolge hlače *pl.*, dopétnice *pl.*, dopetáče *pl.*
Pantheismus *m.* vsebóštvo, panteízem.
Pantheon *n.* svetíšče vsem bogóvom posvečéno, pánteon.
Panther *m.* panter, pàrd.
Pantherfell *n.* pardovína.
Pantoffel *m.* papúča, cípelica, škrpét, šlapa, šolén, copáta; er ist unter dem — žena hlače nosi.
Pantoffelheld *m.* mevža, nič možá, šlapa; er ist ein — pleše, kakor mu žena gode, žena ga ima v oblásti. [na.
Pantoffelholz *n.* plutovína, probkovína
Pantomime *f.* pantomíma.
Pantomimik *f.* izúrjenost v izrážanju občútkov s krétnjami, kretoslóvje, pantomímika.
Pantsch *m.* godlja. čobódra, brozga, brúzgalica.
Panzer *m.* oklòp, oklópje, oklèp.
Panzerhandschuh *m.* želézna rokavíca.
Panzerhemd *n.* želézna srajca.
panzern oklópiti, z oklópom odéti (odénem), — obléči.
Panzerreiter *m.* oklópnik.

Digitized by Google

Panzerſchiff *n.* ladja oklópnica.
Panzerthier *n.* pásaneč.
Päonie *f.* (Pfingſtroſe) potónika.
Papa *m.* ata, atej, tata, tatèk, óčka.
Papagei *m.* pápiga.
papageienmäßig kakor pápiga.
Paperhans *m.* blebetávèc, blebetáč, žlobudrálo.
Paperliese *f.* blebetúlja.
papern ſ. plaudern.
Papier *n.* papír; zu — bringen zapísati (-píšem); —e *pl.* papírji *pl.*, pisma *pl.*
Papierblatt *n.* list papírja, papír; *dem.* papírček.
papieren *adi.* papírèn, papírnat.
Papierfabrication *f.* papírarstvo.
Papierfabrik *f.* papírnica, továrna za izdelovánje papírja.
Papierfabriksinhaber *m.* papírničar.
Papierhandel *m.* trgovína s papírjem.
Papierhändler *m.* trgóvèc s papírjem, papírar.
Papierladen *m.* prodajálnica papírja.
Papierlumpen *pl.* cunje *(pl.)* za papír.
Papiermaché *n.* papírna masa, papírno testó.
Papiermühle *f.* papírnica.
Papierſchere *f.* škarje *(pl.)* za papír.
Papierſtaude *f.* papírjevo drevésce.
Papierweſpe *f.* mala osa.
Papille *f.* brbónčica, brbóněc, bradavíca.
Papillote *f.* zavójček las, polžèk.
Papismus *m.* pápeževstvo, pápeštvo, papízem.
Papiſt *m.* pápeževec, pápežnik.
papiſtiſch pápeževski, pápeški.
Pappardeit *f.* zlepljenína, lepílo.
Pappe *f.* lep, klej, pòp; (Brei) kaša.
Pappel *f.*, **=baum** *m.* topol, topol (-i), jagned; (Zitter—) trepetljíka: **Pappel**topólov, jágnedov; trepetljíkov.
Pappelholz *n.* topólov —, jágnedov —. trepetljíkov les; topólovina, jágnedovina, trepetljíkovina.
Pappelnblattkäfer *m.* topólovka.
Pappelroſe *f.* rózasti slez.
Pappelwald *m.* topólov —, jágnedov gòzd, topólik, topólovec.
pappen (kleiſtern) lepíti, klejíti; (eſſen) pápati.
Pappendeckel *m.* lepénka.
Pappenmacher *m.* lepénkar.
pappig klejast, lepèk.
Papſt *m.* papež.
päpſtlich pápežev, pápeški.
Papſtthum *n.* pápeštvo.
Parabel *f.* parábola; (Gleichniß) prílika, prìča, prispodóba, parábola.
parabeliſch príličen. v prìči, prispodóběn, parábolski.
parabeliſieren govoríti v prílikah, kázati v pričah.
Parachronismus *m.* pomóta v času, časoslóvna pomóta, parahronízem.
Parade *f.* bliščóba; práznična obléka; slávnostni preglèd (vojske), paráda.
paradieren bleščáti (-ím), šopíriti se; odlikovati se, paradírati.
Paradies *n.* ràj, paradíž; **Paradies**rajski.
Paradiesapfel *m.* rajsko jábolko, paradížnica.
paradieſiſch rajski; nebéško lep, prelép, prekrásěn.
Paradiesvogel *m.* rajska ptica, rájčica.
Paradigma *n.* primèr, zglèd, paradígma; vzórec, obrázec.
parador óbčemu mnenju nasprótěn, čuděn, paradóksen.
Paradoron *n.* óbčemu mnenju nasprótna trdítèv, parádokson.
Paragraph *m.* odstávèk, paragráf.
parallel vzporédèn, vštríčen, paralélen.
Parallele *f.* (Linie) vzporédnica, vštríčnica, paralélna črta; (Vergleich) vzporéjanje, primérjanje; in — ſtellen vzporedíti, *impf.* vzporéjati, primérjati.
Parallelismus *m.* vzporédnost, vštríčnost, paralélnost.
Parallelkette *f.* vzporédno pogórje.
Parallelkreis *m.* vzporédni krog, vzporédnik, sorávnik.
Parallellinie *f.* ſ. Parallele.
Parallelogramm *n.* vzporédnik, paralelográm.
Paralogismus *m.* nápačni sklèp, paralogízem.
Paralyſe, Paralyſis *f.* mrtvoûd, mrtvíčnost, kap (-i).
paralyſieren ohromíti, omrtvíti; oslabíti, zaustáviti.
paralytiſch mrtvoûděn; bebast.

Digitized by Google

Paramente *pl.* cerkvéna opráva, cerkvéno orôdje.
Parameter *m.* parámetêr.
Parapet *n.* prsobrân na nasípih, pa[rapét.
Paraphe *f.* podpis iména, podpísna potéza, paráfa.
paraphieren napráviti podpísno potézo, parafírati.
Paraphrase *f.* opis, opisáva, parafráza.
paraphrasieren opísati (-píšem), parafazírati.
Paraphrast *m.* opisovávec, razlagátelj, parafrást.
Parapluie *n. m.* dežník.
Parasit *m.* zajédavec; skledoliz, šeškar, voglár, trotar; (Schmarotzerpflanze) zajédavka, zajédavec.
parasitisch zajédav, zajédalen.
Parasol *n. m.* solnčnik.
parat priprávljen, gotôv.
Parcelle *f.* oddélek, kos, parcéla, dé[lež.
Parcellenverzeichnis *n.* izkàz —, zaznáměk parcél.
parcellieren na male kose razdeliti, razkosáti, parcelírati.
Pärchen *n.* parček.
Pardel, Parder *m.* j. Panther.
Pardon *m.* milost, pomilostítêv; odpuščénje, oprostítêv, pardón.
pardonnieren pomilostíti koga, odpustiti, prizanésti komú, pardonírati.
Pare *n.* istopis, istoris, enák izvòd.
Parenchym *n.* živílno staníčje.
Parenthese *f.* vložen —, vrínjen stavêk, medstávêk, vmétek, parentéza.
Parere *n.* mnenje.
parforce *adv.* s silo, síloma, po sili, na vsak načín.
Parforcejagd *f.* gonja.
Parfum *n.* dišáva, vonjáva.
Parfumeur *m.* dišávar.
parfumieren z vonjávo napólniti, z dišávo nadúti (-dmèm), parfumírati.
parieren (gehorchen) slúšati, ubógati, pokórên biti (sem), poslúšen biti; (in der Fechtkunst) prestréči (-strézem) —, odbíti (-bíjem) —, odvŕniti udárec; *impf.* odbíjati, odvráčati.
Parification *f.* izenáčba.
Parität *f.* enákost.
Park *m.* angléški vŕt, gaj, párk; (Thiergarten) zverinják.
Parkett *n.* vložéna tlà *pl.*, deščična tlà *pl.*, parkét.
parkettieren tlà z deščícami obložíti, parketírati.
Parlament *n.* državniška zbórnica, državni zbòr, parlamént.
Parlamentär *m.* posrédnik, pogájavec, parlamentér.
parlamentarisch zbórniški, parlamentárен; —e Ordnung red, ki je v zbórnicah običájen, parlamentárni red.
parlamentieren dogovárjati se, pogájati se. [zbora.
Parlamentsmitglied *n.* član državnega
Parlamentswahl *f.* volítêv v državni zbòr.
Parmesankäse *m.* parmezánski sir, parmezánec.
Parnass *m.* Parnas.
Parochial- farni, župni, župnijski.
Parochie *f.* fara, župnija, duhovnija.
Parodie *f.* parodija, posnémanje na smêšno stran.
parodieren smešno predélati, smešèč posnémati, parodírati.
Parole *f.* geslo, glasílo, paróla.
Paronomasie *f.* enakoglásje, sličnoréčje, paronomazija.
Paroxysmus *m.* nastòp mrzlice, napàd mrzlice, mráženje, paroksízem.
Part *m.* del. delež.
Parte *n.* j. Partezettel.
Partei *f.* stranka; — nehmen potégniti s kom, pridrúžiti se komu, stópiti na njegóvo stran; — halten s kom vleči, na njegóvi strani stati (stojím), s kom držati (-ím), biti (sem) zanj.
Parteiangabe *f.* povédba stranke.
Parteieifer *m.* stránkarsko prizadévanje, stránkarstvo, stránkarska vnetost (goréčnost).
Parteiführer *m.* kolovódja —, vodja stranke, glava.
Parteigänger *m.* privrženec stranke, pristránec, pristáš.
Parteigenoss *m.* pristáš, tovariš.
parteiisch pristràn, pristránski.
Parteilichkeit *f.* pristránost; sich —en zu Schulden kommen lassen pristránsko postópati.
parteilos nepristràn, nepristránski, nobenostránski, na nobéno plat.

Digitized by Google

Parteilosigkeit *f.* nepristránost.
Parteinahme *f.* pristòp k stranki. nagibanje na kako stràn.
Parteistreitigkeit *f.* spòr strank, pravda med stránkami. [nost.
Parteisucht *f.* stránkarstvo, neslóž-
parteisüchtig stránkarski, vnet za stránkarstvo, zdráhljiv, razdirljiv.
Parteiung *f.* razprtija, razpòr, razdòr, zdraha, razpàd na razne stranke.
Parteiwuth *f.* stránkarska razdráženost, razkáčenost (besnost) strank.
Parterre *n.* pritličje, prizémlje, partér; pri tleh. [ca.
Partezettel *m.* mrtváški list, osmrtni-
Partial- delén; partiale Sonnenfinſternis delni sólnčni mrk.
Particip *n.* deléžnik, deléžni naklòn, particíp.
participieren udeléžiti se, deléžen biti (sem), delež dobíti; *impf.* udeleževati se.
particular delén; posében, posámen, posámezen, partikulárен.
Particulare *n.* nadróbni izkázek, natánčni razkázek.
particularifieren na drobno razkázati (-kážem), posámezno naštéti (-štéjem).
Partie *f.* partija; (Theil) del, kos, nekaj; (Rolle) uloga; (Spiel) igra; (Luſtfahrt) izlèt; (luſtige Geſellſchaft) veséla družba, zabávna tovarišija; (Heirat) možítev, ženítev; eine gute — machen dobro se omožíti, bogáto se oženíti.
partienweiſe *adv.* v oddélkih.
Partikel *f.* delček, kosček, drobec; (gramm.) členek, čestica, partíkula.
Partiſan *m.* i. Parteigänger.
Partiſane *f.* helebárda, partizána.
partitiv delen, delílen; delitven, partitívен.
Partitur *f.* partitúra. preglédna sestáva vseh glasóv v skladbi.
Partner *m.* soigrávec.
Parvenu *m.* novínec v časti, novi povíšanec.
Parze *f.* rojenica, sójenica; Parka, bogínja usóde, usóda.
Paſcha *m.* paša.
paſchen (ſchmuggeln) skrivàj —, kontrabánt nósiti, tihotápsko prenášati prepovédano blagó.
Paſcher *m.* tihotápec, kontrabántar.
Paſcherei *f.* tihotápstvo.
Pasquill *n.* sramotílni spis, paskvíl.
Pasquillant *m.* pisávec zasramoválnih spisov, sramotítelj, paskvilánt.
Paſs *m.* (*pl.* Päſſe) prehòd, prélaz; Eng— klanec, sotéska; Reiſe— popótni list, popótna izkáznica, prehódnica.
paſs *adv.* ugódno, všeč.
Paſſage *f.* prehòd, pot (-i).
Paſſagier *m.* potnik, popótnik; **=gut** *n.* roba popótnikov, prtljága.
Paſſah *n.* židovska Velika noč (-i), praznik ángeljevega mimohóda.
Paſsamt *n.* urád za izdávanje popótnih listov.
Paſſant *m.* prehódnik, popótnik; (Fußgänger) pešec; *en passant* mimo gredé, spótoma.
Paſſatwind *m.* pasát, pasátni vetér.
Paſſen *n.* preža, pažnja, prézanje.
paſſen (warten) páziti, streči (-žem), prézati (-ím), čákati; (angemeſſen ſein) prilégati se, podájati se, prav biti (sem), dobro stati (stojím), pristáti (pristojim), pristojati, prikládati se; (ſich gelegen) spodóbiti se, spodóben biti (sem); zuſammen — ujémati se, stíkati se, zlágati se, skládati se; das paſst mir ja nicht hieher to ne spada (gre) sem, to tukaj ni umésto; es paſst mir v priklád (príklad) mi hodi.
paſſend primérен, prikládеn, pristójen, prilézen, príličen, spodóben, umésten.
Paſſepoil *n.* ozki obróbek, — obšiv.
paſſepoilieren z vrvco obšíti (-šíjem).
Paſſer *m.* čákavec, prézavec.
Paſsgang *m.* kljus, pasji hòd.
Paſsgänger *m.* kljusáč, konj s pasjim hodom.
paſſierbar prehódеn.
paſſieren skoz iti (grem), skoz potovati; (geſchehen) zgodíti se, pripetíti se, primériti se, naključiti se; (bewilligen) dovóliti, dopustíti; (einen Erſatz nachlaſſen) odškodnino odpustíti; (durchquetſchen) pretláčiti, zmezgáti, premečkáti, pasírati.
Paſſierſchein *m.* prehódni list, popótni list.
Paſſierung *f.* prestòp.

Digitized by Google

Passion *f.* trpljénje (Leidenschaft) strast (-f); er hat — mika ga, žéne ga, veselí ga; daß ist meine — to je moje veselje, za to ves gorím, za to sem navdúšen.

passioniert strastén.

Passionsblume *f.* pasijónka.

Passionsgeschichte *f.* zgodbe *(pl.)* Krístusovega trpljénja.

Passionswoche *f.* Véliki teden, Križev teden.

passiv trpén, pasívən; *(mercant.)* dolžén, zadolžén.

Passivform *f.* trpna oblíka.

Passivität *f.* trpnost.

Passivrückstand *m.* pasívni —, dolžni zastánek.

Passivschuld *f.* dolg.

Passivstand *m.* dolgóvi *pl.*

Passivum *n.* trpna oblíka, trpni položáj, pasívum; dolg.

Passivwechselkonto *n.* račún dolžnih menic.

paßlich primérən, pristójən, spodóbən.

paßlos brez popótnega lista.

Paßta *f.* pasta, testovína; ulítek.

Pastell *m.* suha barva, pastélj.

Pastellmalerei *f.* slíkanje s súhimi bárvami, pastéljno slíkanje.

Pastete *f.* testenica, paštéta.

Pastetenbäcker *m.* testeníčar, paštétar.

Pastor *m.* luteránski župnik, pastor.

Pastoraltheologie *f.* duhóvno pastírstvo, pastírsko bogoslóvje.

Pastorat *n.* pástorstvo.

Patene *f.* božja sklédica, paténa.

Patent *n.* odprto pismo; ukàz, povélje; pooblastílni —, dovolílni list, patènt.

patentieren dati pravíco, podelíti oblást, pooblastíti, patentírati.

patentwidrig paténtu nasprótən.

Pater *m.* duhóvni oče (-éta), redóvnik, patèr.

Paternoster *n.* očenàš; (Rosenkranz) molèk, krónica.

Pathe *m.* botèr, kum.

Pathengeld *n.* kúmščina, botrov dar.

Pathenkind *n.* kumče (-eta).

Pathenschaft *f.* bótrstvo, kumstvo.

pathetisch vnet, slovésən, strastljìv, patétičən.

Pathin *f.* botra, kuma.

Pathologe *m.* boloslóvec, patológ.

Pathologie *f.* boloslóvje, patologíja.

pathologisch boloznánski, boloslóvən, patológičən.

Pathos *n.* vnetost, slovésnost, strastljívost, pátos.

Patient *m.* bolník; **=in** *f.* bolníca.

Patres *pl.* očétje *pl.*

Patriarch *m.* očák, patriárh.

patriarchalisch patriarhálən.

Patricier *m.* mestni plemíč, patrícij.

patricisch plemenít, patrícijski.

patrimonial deděn, patrimoniálən.

Patrimonium *n.* dédina po očétu, očevína, patrimónij.

Patriot *m.* domoljùb, rodoljùb, domoródec, patriót; **=in** *f.* rodoljúbka, domoródka, patriótinja.

patriotisch domoródən, domoljúbən, rodoljúbən, patriótičən.

Patriotismus *m.* rodoljúbje, domoljúbje, domoródstvo, domoljúbnost, patriotízəm.

Patristik *f.* nauk o cerkvenih očákih, patrístika.

Patrocinium *n.* praznik fárnega pomočníka, proščénje, patrocínij.

Patron *m.* zavétnik, varih, branítelj, zaščítnik, zagovórnik; priprošnjík, priporočník, patrón; (Namens—) godník, godovník; (Gönner) podpórnik, dobrótnik; ein langsamer — dúdalo, žužnjálo, počásnež.

Patronat *n.* zavétništvo, patrónstvo, cerkvéno várstvo.

Patronatsrecht *n.* patrónstvena pravíca.

Patrone *f.* (Modell) tvorílo, kalúp; vzórec, obrázec; (Pulverladung) nabój, patróna.

Patronin *f.* zavétnica, priprošnjíca, priporočnica, patróna; podpórnica, dobrótnica.

Patronentasche *f.* torba za patróne, nabójna torba, nabojnjáča.

Patrouille *f.* obhódna straža, patróla.

patrouillieren na obhódni straži biti (sem), patrolírati.

patsch! *interj.* pljùsk! čòf! štrbùnk! cmòk! tlèsk!

Patsch *m.* pljuska, plòsk.

Patsche *f.* (Koth) čobódra, brozga, blato; *fig.* stiska, zadrégа; (Hausschuh) copáta.

Digitized by Google

patſchen pljúskati, tléskati, plóskati; pljúsniti, tlésknìti; (im Koth) bróditi, brljúzgati, čofotáti.

patſchfüßig ploskonòg.

Patſchhändchen *n.* ročica, srečka.

patzen čečkáti, mázati (mažem).

Patzer *m.* čečkár, mazáč.

Patzerei *f.* čečkarija.

patzig napíhnjen, ošábən; — thun košátiti se, ščepériti se, vsájati se.

Pauke *f.* kotli *pl.*, bobnica, pavka; *med.* tvor v dimljah, dimljáča, pavke *pl.*

pauken na bobnice biti (bijem), bób-

Paukenſchläger *m.* bobnar. [nati.

Pauperismus *m.* ubóštvo, siromáštvo.

Pauſchal- popréčni, povpréčni.

Pauſchale *n.* popréčna vsota, poprečnína, pavšál.

pauſchalieren poprék odmériti, popréčno odštéti (-štéjem).

Pauſchalierung *f.* popréčba, pavšalíranje; **Pauſchalierungs-** poprečníński.

pauſchaliter počréz, poprék.

Pauſe *f.* prestánek, prenéhljaj, premínek; (im Verſe) odmòr, pavza; (im Reden) premólk, pomólk; (im Singen) oddih, pavza.

pauſen (bauſen) prerísati (-ríšem) (skoz papír).

pauſieren prestáti (-stánem), prenéhati, prejénjati, pavzírati; (im Reden) premólkniti; (im Singen) pretíhniti; (im Läuten) preglásniti; *impf.* prejenjevati, prenehávati.

Pavian *m.* pávijan.

Pavillon *m.* kolíbica s stóžkasto streho, paviljón. [porábo.

Peage *f.* soporába, pristojbína za so-

Pech *n.* smola; mit — beſtreichen posmoliti, o-, zasmoliti; **Pech-** smolni, smólnati.

pechartig smolast, smoli podóběn.

Pechbrenner *m.* smolár.

Pechbrennerei *f.* (Beſchäftigung) smolárstvo, kúhanje smole; (Hütte) smolárna, smolárnica; ſich mit — beſchäftigen smoláriti, smolo kúhati.

Pechdraht *m.* dreta. [nica.

Pechfackel *f.* smólnata baklja, smol-

Pechhandel *m.* smolárstvo, kupčíja s smolo; den — betreiben smoláriti, s smolo tŕžiti.

pechicht smolast.

pechig smolěn, smólnat, osmoljèn; — machen osmoliti.

Pechkranz *m.* smolni venec, smolnják.

Pechmeſſe *f.* kolomáznica, smolnják.

Pechnelke *f.* (*Lychnis viscaria*) smolnica, smolníčica, prilepáča, popádnica.

Pechöl *n.* smolno olje, smólovec.

Pechſieder *m.* ſ. Pechbrenner.

Pechtanne *f.* smreka.

Pechwerg *n.* smoljenína.

pecuniär denárčn, novčèn. [dál.

Pedal *n.* podnóžnik, podnóžnica, pe-

Pedant *m.* sitnež, pretíran natánčnež, pedánt.

Pedanterie *f.* pretírana natánčnost, pedanterija.

pedantiſch pretírano natánčen, neuméstno sitčn, pedántičen.

Pedell *m.* šolski služábnik, pedél.

Pegaſus *m.* pegaz, kriláti kònj.

Pegel *m.* vodomèr, vodomérski kòl.

pegeln globokóst vode mériti.

Pein *f.* muka, bol (-i), bolečína, stiska, bridkóst, težáva.

Peingericht *n.* zaglávno sodíšče.

peinigen múčiti, trápiti, trpínčiti; treti (tarem), stískati, pestíti.

Peiniger *m.* mučítelj, trinog, rabèlj.

Peinigung *f.* mučítev, múčenje, trpínčenje.

peinlich mučèn; mukotŕpčn, mučílčn, trapílčn; (ſchmerzhaft) težèk, bridèk; (criminell) zaglávčn; —es Gericht zaglávno —, krvávo sodíšče.

Peinlichkeit *f.* mučnost, bridkóst.

Peitſche *f.* bič, korobáč.

peitſchen bičati, šíbati, tepsti (tepem), biti (bijem), švígati.

Peitſchenhieb *m.* udárec z bičem; — verſetzen z bícem ošvŕkniti, osmúkniti.

Peitſchenſchmitze *f.* priplèt, pokèc.

Peitſchenſtiel *m.* bíčevnik, koprívovec.

Peitſcher *m.* bičar, bičevávec.

Pelemele *n.* méšanica, zmešanína.

Pelikan *m.* (Vogel) nesit, pelikán; (chirurg. Inſtr.) klešče *pl.*

Peloton *n.* oddélek vojákov; **=feuer** *n.* stréljanje v oddélkih, četno stréljanje.

Pelz *m.* kožuh; *dem.* kožúšek; (Haut) koža, meh, krzno, runo; kožuhovína; **Pelz-** kožúhov; krznén, kožuhovínast.

Digitized by Google

pelzen (belzen, pfropfen) cépiti.
Pelzer *m.* (Pfropfer) cepívec; (Kürſchner) kožúhar, krznár.
Pelzfutter *n.* krznéna —, kožuhovínasta podlóga, podvláka od krzna.
Pelzhandel *m.* kožúharstvo, trgovína s kožuhovíno.
Pelzhändler *m.* kožúhar, krznár; **=in** *f.* kožúharica, krznárica.
Pelzhandſchuh *m.* krznéna rokavíca, rokavíca od krzna, — od kožuhovíne.
pelzig kožuhovínast, krznén.
Pelzjacke *f.* kožuh, kožúšček.
Pelzkirſche *f.* cépljenka, cépljenica.
Pelzkragen *m.* krznéni ovrátnik, ovrátnik iz kožuhovíne (krzna).
Pelzmotte *f.* mòlj v kožuhovíni.
Pelzmütze *f.* kosmáta kapa.
Pelzrock *m.* kožuh.
Pelzſchuh *m.* s kožuhovíno podložéni črevélj, krznéni črevélj.
Pelzwerk *n.* kožuhovína, krzno, krznenína.
Pendant *n.* nasprótna podóba, nasprótek, enáčica, pendánt.
Pendel *n.* nihálo. mahálo, perpendíkelj. (nepókoj).
Pendeluhr *f.* ura na nihálo.
penetrant (durchdringend, vom Geruch) prodirajóč, pronícav, ostér, penetrántен.
Pennal *n.* perésni tul, perésnica.
Penſion *f.* pokoj, pénzija; (Gehalt) doslužnína, pokojnína, pénzija.
Penſionär *m.* doslúženec; gojénec, hránjenec.
Penſionat *n.* odgojílnica, vzgojevalíšče, penzijonát.
penſionieren dejáti (dénem) v pokoj, upokojíti, umiróviti, penzijonírati.
Penſionierung *f.* upokojítev, umirôvljenje, penzijoníranje.
Penſioniſt *m.* doslúženec, upokojénec, umirôvljenec, penzijonist.
Penſionsverbot *n.* zadŕžba pokojnine, obustáva pokojnine.
Penſum *n.* (*pl.* Penja) odmérjeno delo, naložéno opravílo, nalóga, penzum.
Pentagon *n.* peterokótnik.
Pentameter *m.* petomèr, peterostópni verz. pentámetёr. [*pl.*
Pentateuch *m.* petére Mójzesove bukve
Percent *n.* ſ. Procent.
pereat naj pogíne, naj propáde. naj (ga) vrag vzame.
peremptoriſch neprelóžen, zadnji, nepodáljšen; —e Friſt zadnji rók, poslédnji rók.
perennierend večlétен, dolgotrájen.
perfect dovršen, popóln, perféktен; (vergangen) pretéкel; *adv.* popólnoma, prav dobro, perféktno.
Perfection *f.* dovŕšba, dogotovítev.
perfectionieren izpopólniti, dovršiti.
Perfectum *n.* pretékli čas, perfékt.
perfid nezvést, verolómen, izdájen, perfidén.
Perfidie *f.* nezvestóba. verolómnost, izdájstvo, perfídnost.
perforieren prevŕtati.
Pergament *n.* pergamén, pergamént, koženica. [tén.
pergamenten pergaménast, pergamén-
Pergamentmacher *m.* pergaménar.
Perhorreſcenz *f.* odvŕžba, zavŕžba.
perhorreſcieren odvréči (-vŕžem), iz-, zavréči.
Perigon *n.* cvetno ogrinjálo, cvetni ovòj, cvetni obód, perigón.
Perihelium *n.* prisólnčje.
Perimeter *m.* obód, okróžje, perímetёr.
Periode *f.* perióda; doba, čas, razdóbje, tečáj; (gramm.) sestávje, perióda.
periodiſch občásen, obdóben, rokóven, periódèn, ob gotóvih časih se ponavljajóč.
Peripatetiker *m.* peripatétik.
Peripetie *f.* prevrát, peripetíja.
Peripherie *f.* obód, periferíja.
peripheriſch obóden, obkrájen.
Periphraſe *f.* opis, opisáva, perifráza.
periphraſtiſch opísen, opisoválen.
Perkal *m.* (Stoff) perkál, neka tenka bombážasta tkanína.
Perle *f.* biser; **Perlen-** bíserni.
perlen biseríti se, mezéti, prašíti se, blestéti, iskríti se. [bíserov.
Perlenfiſcherei *f.* iskánje —, nabíranje
perlenreich bísernat, bogát bíserov.
Perlenſchnur *f.* niz bíserov.
Perlenſtickerei *f.* vezénje z bíseri.
Perlgeſchmeide *n.* bisernína, bíserno lepotíčje.
Perlgras *n.* *(Melica nutans)* strdénka, medéna trava.

Digitized by Google

Perlhuhn *n. (Numida meleagris)* pegàt; pegátka.
Perlmuſchel *f.* bísernica.
Perlmutter *f.* bíserna mática; =ſalter *m. (Argynnis)* bísernik.
Perlſchrift *f.* najdrobnéjša pisáva, najdrobnéjši tisk.
Perlſtein *m.* bísernik.
Perlſucht *f.* (der Rinder) kužna pljúčnica.
permanent stanovítěn, neprestán, permanéntěn.
Permanenz *f.* stanovítnost, permanéntnost.
Permiſſion *f.* dovolítěv, dovoljénje, dopúst, dopustílo, dopustítěv.
permutieren premeníti, premẽstiti; *impf.* premínjati, premẽščati.
Permutieren *n.* premínjanje, premẽščanje.
perpendiculär navpíčen, prostopáden.
Perpendikel *n. m.* nihálo; (Bleiloth) olóvnica.
perpetuierlich neprenehljiv, neprestán, vedẽn.
Perpetuum mobile *n.* obŕtalo, neprestáno vrtélo, nepostój.
perplex osúpel, prepáden, preplášen, zmešan.
Perron *m.* (povíšana) ploščád (-i) (pred hišo, na kolodvóru), perón.
Perſiflage *f.* zasméh, zasmehovánje, persifláža.
perſiflieren zasmehovati, persiflírati.
perſiſch pérzijski, perzijánski.
Perſon *f.* oséba; (ſachkundige —) strokovnják; *(meton.)* glava; (Wuchs) rast (-i), postáva; klein von — majhne postáve; eine ſchöne — lepe rastí.
Perſonal- osébni, personálni. [*pl.*
Perſonale *n.* osébje, družína, ljudje
Perſonaleinkommenſteuer *f.* osébni dohodníski davẽk, osébna dohodarína.
Perſonalien *pl.* osébne stvarí, osébnosti *pl.*
Perſonalſtand *m.* števílo oséb, osébje.
Perſonalunion *f.* osébna zveza, osébno edínstvo.
Perſonalzulage *f.* personálna dokláda, osébni priboljšek.
Perſonen- osébni, — oséb.
Perſonenbeſchreibung *f.* popís oséb, osébno popisovánje.
Perſonenſteuer *f.* osébni davẽk, davẽk od osébe (glave), glavnína.
Perſonentransport *m.* prevážanje oséb.
Perſonenverkehr *m.* osébni promẽt.
Perſonenverwechslung *f.* pomóta v osébi, zamenjáva oséb.
Perſonenzug *m.* osébni vlak.
Perſonification *f.* poosébljenje, poosebítěv, personifikácija. [rati.
perſonificieren poosébiti, personifi-
perſonifiziert poosébljen, živ.
perſönlich osébẽn, samosóbẽn; — beſannt po licu znàn, osébno znan.
Perſönlichkeit *f.* osébnost.
Perſonsbeſchreibung *f.* popís osébe, osébni popís.
Perſonsidentität *f.* ístost —, istovétnost osébe.
Perſpectiv *n.* daljnoglèd, daljnovid, kukálo, perspektív.
Perſpective *f.* perspektíva, daljnoglédnost, daljnoglédno razmérje, razglèd.
perſpectiviſch daljnoglédẽn, perspektívẽn. [*pl.*
Pertinentien *pl.* pripádki, pritiklíne
Perücke *f.* vlasúlja, baróka.
Perückenmacher *m.* vlasúljar, barókar, izdelovátelj vlasúlj.
Peſſimismus *m.* črnovídnost, temnoglédost, pesimizẽm.
Peſſimiſt *m.* črnovídẽc, temnoglédẽc, pesimíst.
peſſimiſtiſch črnoglèd, pesimístičẽn.
Peſt *f.* kuga; **Peſt-** kužni; zarádi kuge; Peſtvorſchrift predpis zarádi kuge.
peſtartig kužẽn; nalezljiv.
Peſtbeule *f.* kužna bula, dimljáča, odimálka.
Peſtgeruch *m.* kužni smrad. [hiša.
Peſthaus *n.* bólnica za kužne, kužna
Peſtilenz *f.* ſ. Peſt.
peſtkrank na kugi bolẽn, kužẽn.
Peſtwurz *f. (Petasites officin.)* repúh.
Petarde *f.* petárda.
Petent *m.* prosítelj, petént. [léc.
Petersblume *f. (Melampyrum)* črní-
Peterſilie *f.* peteršílj, péršun.
Peterspfennig *m.* pápežev denár, daróvi za sv. očéta.
Petit, =ſchrift *f.* drobni tisk, drobna pisáva.
Petition *f.* prošnja, petícija.

Digitized by Google

Petrefact *m. n.* okamenína.
Petroleum *n.* kámeno olje, petrólej, (kapúr).
Petſchaft *n.* pečát, pečátnik.
petſchieren pečátiti; zapečátiti.
Petſchierſtöckel *n.* pečátnik.
Petſchierwachs *n.* pečátni vosék.
Pfad *m.* stezà, pot, tir; *dem.* stezica.
pfadlos brez steze, brezpótèn.
Pfaffe *m.* far, pòp; **Pfaffen-** farski, popóvski.
Pfaffenbaum *m. (Evonymus)* kápičevje, farske kápice *pl.*, (kozji presnèc [presencà]).
Pfaffenthum *n.* farstvo, popóvstvo.
pfäffiſch farski, popóvski.
Pfahl *m.* kòl, ólih; *dem.* koléc, kolíč, kolíček; *coll.* kolje.
Pfahlbau *m.*, **Pfahlbaute** *f.* stavba —, zgradba na kolíh, mostíšče. [most.
Pfahlbrücke *f.* most na kolíh, leséni
pfählen s koli gradíti, kole zasájati, — zabíjati; s koli ograditi, obkóliti, nakóliti, kole zabíti (-bíjem), kole zasadíti; s koljem ográjati; (auf einen Pfahl ſpießen) na kol nabósti (-bódem), — nasadíti, — natekníti (-táknem); *impf.* nabádati, natíkati (na kol).
Pfahlgraben *m.* obkóljeni jarék, ròv.
Pfahlramme *f.* ovén.
Pfahlrohr *n. (Arundo donax)* tresíka, trsténka.
Pfahlwerk *n.* kolje, koli *pl.*
Pfahlwurm *m.* živi svedér.
Pfahlwurzel *f.* srčna korenína.
Pfaidler *m.* platnár, prodajávec prténe robe, — prtenine.
Pfalz *f.* paláča, dvòr; (Gebiet) palatínstvo.
Pfalzgraf *m.* nadvórnik, palatín.
pfalzgräflich nadvórniški, palatinski.
Pfalzgrafſchaft *f.* nadvórništvo, palatínstvo.
Pfand *n.* zastáva, zastavílo, zálog; (gerichtl. —) zarúbljeno blagó; zum — geben zastáviti, v zastávo dati, založíti; ein — einlöſen zastávo rèšiti, zálog odkúpiti; ein — verfallen laſſen zálog izgubíti, zastáve ne odkúpiti; **Pfand-** zastávni, zalózni.
Pfandauslöſung *f.* rešítev zastáve, odkúp zalóga.
pfändbar rubljìv, zarubljìv, zarúbèn.
Pfandbeſitz *m.* posést (-i) zastáve.
Pfandbeſtellung *f.* zastávba, zastavodája.
Pfandbeſtellungsurkunde *f.* zastavodájna listína.
Pfandbrief *m.* zastávni list, zastávno pismo, zastávnica. [ljenèc.
Pfandbürge *m.* (Geiſel) talnik, zastáv-
Pfandcapital *n.* zastávna glávnica.
pfänden rúbiti; zarúbiti, v zastávo vzeti (vzamem).
Pfänden *n.* rúbljenje, rubítev, rubež, rubéžen (-i).
Pfänder *m.* rubítelj, rubnik; (Feldhüter) polják, poljski čuváj, podár.
Pfänderſpiel *n.* igra v zastáve, igra na zalóge.
Pfandgeber *m.* zastavljávec, zastávnik, zastavodájnik.
Pfandgläubiger *m.* upnik na zastávo, zastávni upnik.
Pfandhaus *n.* zastavljálnica.
Pfandinhaber *m.* imétnik zastáve.
Pfandleihanſtalt *f.* ſ. Pfandhaus. [ca.
Pfandleihbuch *n.* knjiga zastavljálni-
Pfandleihe *f.* posojílo na zastávo.
Pfandleiher *m.* posojevávec na zastáve, zastávar.
Pfandnehmer *m.* prejémnik zastáve, zastavojémnik.
Pfandrecht *n.* (objectiv) zastávno pravo; (jubjectiv) zastávna pravica.
pfandrechtlich zastavnopráven.
Pfandrechtseintragung *f.* vpis zastávne pravíce, vknjižba zastávne pravíce.
Pfandſchein *m.* ſ. Pfandbrief. [nína.
Pfandſchilling *m.* zastávščina, odkup-
Pfandſchuldner *m.* zastávni dolžník.
Pfandſtück *n.* zastávljena —, zarúbljena reč (-i).
Pfandübertragungsurkunde *f.* listína o prenósu zastáve.
Pfändung *f.* rúbljenje, rubílo, rubítev, rubež, rubéžen (-i), zarubítev; (Object) zarúbljeno blagó, zarubnína.
Pfändungsbewilligung *f.* dovolítev rúbljenja.
Pfändungsgeld *n.* rubežnína.
Pfändungskoſten *pl.* rúbežni stroški *pl.*, rubílni stroški *pl.*
Pfändungsrecht *n.* pravíca do rubéžni.

Digitized by Google

Pfändungstage *f.* rubežnína, rubnína.
Pfändungsverzeichnis *n.* rubílni zapísnik, zaznámek zarúbljenih rečí.
Pfandverschreibung *f.* zastávni zapis, zastávno pismo.
Pfandvertrag *m.* zastávna pogódba.
pfandweise *adv.* zastávno, v zastávi; kot zastávo.
Pfanne *f.* poněv, ponva; *dem.* pónevca, pónvica; (Zünd—) prašnica; (Dach— = Hohlziegel) žlebnik, koréc.
Pfannenkuchen *m.* cvrtnják, pónvič-
Pfannenschmied *m.* ponvár. [nik.
Pfarr- župni, župnijski, farni.
Pfarramt *n.* župnijski —, župni —, farni urád.
Pfarrbenefizium *n.* žúpnikovi dohódki *pl.*, župnína.
Pfarrbezirk *m.* župnijski okráj, fara, župnija. [(-í).
Pfarrdorf *n.* župnijska —, farna vas
Pfarre *f.* župnija, fara, duhovnija.
Pfarrer *m.* župnik, (fájmoštěr, plebánuš).
Pfarrgemeinde *f.* župnija, fara.
Pfarrhaus *n.* župnijska hiša, župníšče, (farovž).
Pfarrkind *n.* župljan, (faràn, fárman).
Pfarrkirche *f.* župna —, farna cerkév.
Pfarrleute *pl.* župljáni *pl.*, (fármani).
Pfarrsiegel *n.* župni —, farni pečát.
Pfarrsprengel *m.* župnijski okráj, župnija, fara; in unſerem — pod našim zvonom.
Pfarrwiese *f.* župnijski —, fárovški travnik.
Pfarrzehent, Pfarrzehnt *m.* župna —, farna desetína, bira.
Pfau *m.* pav; **Pfauen-** pavov, pavji.
pfauchen píhati. púhati.
pfauenartig pávast.
Pfauenauge *n.* pavlínček.
Pfauenhenne *f.* pavíca, pávovka.
Pfeffer *m.* popěr; ſpaniſcher — turški popěr, páprika; (geſtoßener —) stolčen —, semlét popěr, (štúpa).
Pfefferbrot *n.* poprnják.
Pfefferbüchſe *f.* poprnica, štúpnica.
Pfefferkorn *n.* pópravo zrno, — zrnce.
Pfefferkraut *n.* ſ. Saturei.
Pfefferkuchen *m.* poprník, poprnják, mali kruhěk; **-bäcker** *m.* poprnjákar.
Pfefferminze *f.* *(Mentha piperita)* póprova meta.
pfeffern póprati, s poprom potrésati, štúpati; opóprati, s poprom potrésti, poštúpati. [sičica.
Pfefferſchwamm *m.* *(Cantharellus)* li-
Pfefferſtoff *m.* poprovína. [věc.
Pfefferſtrauch *m.* poprov grm, póprо-
Pfeifchen *n.* piščálka; pípica, lúlica, (fájfica).
Pfeife *f.* piščál (-i), svirálo; žvižgálo; (Dampf—) parno žvižgálo; (Tabak—) pipa, lula, čedra, vivčěk, (fajfa).
pfeifen žvížgati, zvízdati; zažvížgati; (an den Fingern) brlízgati; zabrlízgati, zabrlízniti; (auf der Flöte) pískati, svírati, žvižgljáti; (von den Vögeln) gostoléti (-ím), žvrgoléti.
Pfeifen *n.* pískanje, žvižganje
Pfeifenbrenner *m.* pipar, lular. [li.
Pfeifenkern *m.* pisk, pilčk, čěp v piščá-
Pfeifenrohr *n.* cev (-í), cevka, tulec.
Pfeifer *m.* piskávec, piskáč, svirač; (mit dem Munde) žvížgavec, žvižgáč.
Pfeil *m.* puščica, strela, strelica.
pfeilartig puščícast, strelícast.
Pfeilbogen *m.* lok.
Pfeiler *m.* slop, steběr, opóra; (Thürpfoſten) podbój.
pfeilförmig puščícast, strelast.
Pfeilhöhe *f.* (beim Gewölbe) oblócna višína.
Pfeilnaht *f.* strelni —, temeníčni šév.
pfeilſchnell hitěr kakor strela.
Pfeilſchütze *m.* lokostrélec, strelec.
Pfennig *m.* vinar, belič; **-fuchſer** *m.* stiskáč, skopúh, (pilákar).
Pferch *m.* (Gehege) obór, pleténa ográda, tamar; (Viehmiſt) govno, gnoj.
pferchen tamáriti, obóre stáviti; gnojíti; (zuſammendrängen) segnáti (-žénem), stlácіti.
Pferd *n.* kònj; *dem.* konjič, konjíček; auf — ſteigen konja zasésti (-sédem), — zajézditi, na konja sesti; vom — ſteigen razsésti, razjáhati, s konja stópiti; elendes — kleka, kljusa, kljuse (-eta); Mutter— kobíla; ſchwarzes — vranec; weißes — belec; graues — sivec, serec; braunes — rjávec, kostánjevec; falbes — plavec; mauſ- (aſch)farbenes — miško; unverſchnitte-

Digitized by Google

neš — žrebčc, pastúh; verſchnittenes — rézanec, skópljenec; **Pferde-** konjski.

Pferdearbeit *f.* delo s konji; *fig.* konjsko delo, težko delo.

Pferdearzt *m.* konjski zdravník.

Pferdeaſſentierung *f.* konjski nabòr.

Pferdebeſchlag *m.* kovánje —, podkovánje konj.

Pferdebürſte *f.* konjska ščet (-í), konjska krtáča.

Pferdedecke *f.* konjska plahta, čabráka.

Pferdedieb *m.* konjski tat.

Pferdefleiſch *n.* konjsko mesó, konjína.

Pferdefliege *f.* konjska (podrépna) muha, podrépnica.

Pferdefohlen *n.* žrebè (-éta), žrebíček.

Pferdegeſchirr *n.* konjska opráva.

Pferdegewieher *n.* konjsko rezgetánje, — hrzanje.

Pferdegurt *m.* podpróga, podpròg, podpás.

Pferdehaar *n.* konjska dlaka; (am Halſe) griva; (im Schweiſe) zíma.

Pferdehandel *m.* trgovína s konji, konjárstvo; den — betreiben s konji tŕžiti, konjáriti.

pferdehären žimnat, žimén.

Pferdehaut *f.* konjevína, konjína.

Pferdehirt *m.* konjski pastír, konjár.

Pferdehuf *m.* konjsko kopíto.

Pferdeknecht *m.* konjski hlapec, konjár, konjúh.

Pferdekraft *f.* konjska moč (-í), konjska sila. [(-í).

Pferdekrankheit *f.* konjska bolézen

Pferdeleine *f.* vajet, povódec, vojka.

Pferdemähne *f.* konjska griva.

Pferdemarkt *m.* konjski semènj, — sejém; (Platz) konjsko sejmíšče.

Pferdemiſt *m.* konjsko meta.

Pferdemiſt *m.* konjščak, konjski gnoj.

Pferderennen *n.* konjski dir; (Wettſtreit) konjska dirka.

Pferdeſattel *m.* (konjsko) sedlo.

Pferdeſchinder *m.* konjedérec.

Pferdeſchlag *m.* konjsko pléme (-éna).

Pferdeſchwanz *m.* konjski rep.

Pferdeſchwemme *f.* kópanje konj, konjska kopel (-i).

Pferdeſtall *m.* konjúšnica, konják, konjski hlev. [rito.

Pferdetränke *f.* konjsko pojílo, — ko-

Pferdezucht *f.* konjeréja, konjárstvo.

Pferdezuchtsgeſellſchaft *f.* konjeréjska družba.

Pfiff *m.* žvižg; (mit der Pfeife) pisk; einen — thun zažvížgati, zabrlízgati, zapískati.

Pfifferling *m.* lisíčica; keinen — wert ne píškavega oréha vreden, ne cempéra vreden.

pfiffig premeten, prebrísan, prekánjen, presnét, zvijáčen.

Pfiffigkeit *f.* premeténost, zvijáčnost, prebrísanost.

Pfiffikus *m.* premeténec, prekánjenec, zvita buča, zvitorépec.

Pfingſt- binkoštni.

Pfingſtblume *f.* *(Paeonia)* potónika.

Pfingſten *pl.* Dúhovo (-ega), Binkošti *pl. f.*

Pfingſtfeiertag *m.* binkoštni praznik.

Pfirſich *m.* breskev, breskva; (Kerngeher) kálanka, krojenica, (platenica); (Hartling) kostenica, koščenica; **Pfirſich-** breskov.

Pfirſichbaum *m.* bréskovo drevó (-ésa), breskev, breskva.

Pfirſichblüte *f.* breskov cvet.

Pfirſichkern *m.* bréskova koščica.

Pflänzchen *n.* rastlínica; (Setzling) sajenica, sadika, présad.

Pflanze *f.* rastlína, zel (-í), zélišče; *coll.* rastlínje, rastlínstvo, bilje, zelínje; (von ſelbſt gewachſen) samorásla zel, samosévka; einjährige — enolétnica; perennierende — večlétnica; zweifamenlappige — dvokaličnica; **Pflanzen-** rastlínski, zélišèni.

pflanzen saditi; v-, u-, zasaditi; *impf.* v-, zasájati. [mija.

Pflanzenanatomie *f.* rastlínska anato-

Pflanzenbeet *n.* greda, gredica, presádnik.

Pflanzenbeſchreibung *f.* rastlinopis, rastlinopísje.

Pflanzenbuch *n.* rastlínska —, rastlinoznánska knjiga.

Pflanzenchemie *f.* rastlínska kemíja.

Pflanzenfreſſer *m.* rastlinojédec.

Pflanzenforſcher *m.* rastlinoslóvec, rastlinoznánec, rastlínar.

pflanzenfreſſend rastlinojéden; —es Thier rastlinojédka.

Digitized by Google

Pflanzengeographie *f.* rastlínski zemljepis, rastlínska geografija.
Pflanzengift *n.* rastlínski strup.
Pflanzenkunde *f.* rastlinoslóvje, rastlinoznánstvo.
Pflanzenlaus *f.* zelna —, rastlínska ùš (-í).
Pflanzenleben *n.* rastlínsko življénje.
Pflanzenlehre *f.* rastlinoznánstvo, botánika.
Pflanzenreich *n.* rastlínstvo.
pflanzenreich bogàt rastlín, biljevít.
Pflanzenſaft *m.* rastlínski sok.
Pflanzenverſteinerung *f.* okamenéla rastlína, rastlínska okamenína.
Pflanzer *m.* sadítelj, zasajávec, sadník; (Coloniſt) naséljenec, nasélnik.
Pflanzerin *f.* sadíteljica, zasajávka; (Coloniſtin) nasélnica.
Pflanzgarten *m.* sadílnica, sadíšče; presádnik; (für Bäume) drevésnica.
Pflänzling *m.* divják, presad.
Pflanzſchule *f.* sadílnica, sadníca, sadíšče; ſ. Pflanzgarten.
Pflanzſtadt *f.* naselbína.
Pflanzung *f.* (das Pflanzen) sadítev, sajénje, zasájanje; (Colonie) naselbína, naselítev, selo.
Pflaſter *n.* oblíž, prilépek, oblága; (Eſtrich) tlàk, kamenita tlà *pl.*, pomóst.
Pflaſterer *m.* pokládavec kamenítih tal, tlakar.
Pflaſtergeld *n.* tlakovína.
Pflaſterkäfer *m.* španska muha, prisčnják.
Pflaſtermaut *f.* ſ. Pflaſtergeld.
pflaſtern prilepíti oblíž, oblížati; (die Straße —) tlak délati, — pokládati, tlákati; poškrílati, potlákati.
Pflaſterramme *f.* tlákarski zabijáč, tlákarski bàt.
Pflaſterſtein *m.* kamen za tlàk, ploča.
Pflaſtertreter *m.* postopáč, pohajkovávec, pohajáč.
Pflaſterung *f.* pokládanje tlaka, tlakovánje, potlakovánje.
Pflaume *f.* sliva; (Zwetſchke) češplja;
Pflaumen- slivov, češpljev.
Pflaumenbaum *m.* ſ. Pflaume.
Pflaumengarten *m.* slivnjak.
Pflaumenhändler *m.* slivar, češpljev prekúpec, trgóvec s slivami.
Pflaumenholz *n.* slívovina, čéšpljevina, slivov les.
Pflaumenkern *m.* slívova koščica, češpljeva pečká.
Pflaumenmus *n.* češpljevec, češpljeva (slívova) čežána.
Pflaumkuchen *m.* češpljeva (slívova) potica, slívovnik.
Pflege *f.* skrb (-í), oskŕba, oskrbovánje, gojítev, varstvo; (Erziehung) odgója, vzgója, vzréja; (— des Kranken) postrežba; (— der Künſte und Wiſſenſchaften) gojítev —, negovánje (ved in umétnosti).
pflegebefohlen skrbi izročèn, v varstvo prepuščèn.
Pflegebefohlene *m.* oskrbovánec, gojénec, várovanec; *f.* oskrbovánka, várovanka, gojénka.
Pflegeeltern *pl.* krušni stárši *pl.*, hranítelji *pl.*, redníki *pl.*
Pflegegericht *n.* várstveno sodíšče.
Pflegekind *n.* rejénec, rejénček; (weibl.) rejénka.
Pflegekoſten *pl.* stroški za rejo, rejnína, réjščina.
pflegelos brez postrežbe. [(mátere).
Pflegemutter *f.* rednica, krušna mati
pflegen skrbéti za kaj, na skrbi iméti (imám), pod varstvom iméti; (verwalten) oskrbovati, upravljati; (den Kranken) streči (strežem); (zärtlich) negovati; (erziehen) redíti, gojíti; izredíti, odgojíti; (das Vieh) vardévati, opravljati; (cultiviren) gojíti, negovati, míkati, líkati; (gewohnt ſein) navádo iméti, navájen biti (sem); (gewöhnl. mittelſt der iterat. und frequent. Verba oder mittelſt des adverbiellen navádno oder rad, z. B.: ich pflege zu tragen nosim, nosévam; ich pflege zu gehen hodim, hodévam; ich pflege früh aufzuſtehen navádno zgodaj vstanem, zgodaj vstajam; er pflegt lange zu ſchlafen rad dolgo spí); Rath — posvétovati se; der Ruhe — počívati; Umgang — občeváti, pečáti se, pajdášiti se, družíti se s kom; Unterhandlungen — pogájati se, dogovárjati se; Verhandlungen — razprávljati, obravnávati; eine Amtshandlung — vršíti urádno opravílo.

Digitized by Google

Pfleger *m.* skrbník, varih; strežník, strežáj; upravník, oskrbník; gojítelj, negovátelj.

Pflegerin *f.* oskrbnica, stréžnica, strežájka; gojíteljica.

Pflegesohn *m.* rejénec, rejénček, hránjenec.

Pflegetochter *f.* rejénka, hránjenka.

Pflegevater *m.* redník, krušni oče (-ta), hranítelj.

pfleglich *adv.* kakor dobro oskrbovánje zahtéva, skrbno.

Pflegling *m.* ſ. Pflegekind.

pflieglos brez oskŕbe, zanemárjen.

Pflegſchaft *f.* varstvo, skrbstvo.

pflegſchaftlich varstven, skrbstven.

Pflegſchaftsbehörde *f.* várstvena oblást (-i).

Pflicht *f.* dolžnóst, obvéznost; (Abgabe) dávščina; **Pflicht-** dolžnóstni, po dolžnósti.

pflichtbeflifſen, pflichteifrig vnet za svoje dolžnósti, goréč v izpolnjevánju dolžnósti, prizadéven, skrbén, vestén.

Pflichtbruch *m.* prekršék, prekršítev dolžnósti.

Pflichteifer *m.* goréčnost v izpolnjevánju dolžnósti.

Pflichterfüllung *f.* izpolnjevánje dolžnósti.

Pflichtexemplar *n.* dolžni iztísk, dolžnóstni izvòd.

pflichtfrei pròst dolžnósti, oproščèn —, pròst dávščine, pròst tlake, neobdáčen.

Pflichtgebot *n.* zapóved dolžnósti, velévanje dolžnósti.

Pflichtgefühl *n.* čut dolžnósti.

pflichtig dolžèn, obvézan; podlóžèn.

Pflichtleiſtung *f.* izpolnítev dolžnósti.

pflichtmäßig po dolžnósti, dolžnósti primérèn, dolžnóstèn, dólžèn.

pflichtſchuldig dolžèn; *adv.* po dolžnósti.

Pflichttheil *m. n.* dolžni delež, pripadajóči del.

pflichttreu zvest v izvrševánju dolžnósti, vestèn.

Pflichttreue *f.* zvesto izpolnjevánje dolžnósti.

pflichtvergeſſen nemárèn v izvrševánju dolžnósti, dolžnósti zanemarjajòč; malovéstèn.

Pflichtvergeſſenheit *f.* zanemárjanje dolžnósti; brezvéstnost.

Pflichtverletzung *f.* prekršék, prestópèk, prelomítev dolžnósti.

pflichtwidrig *adi.* dolžnósti nasprótèn, dolžnósti protivèn; *adv.* proti dolžnósti, zoper dolžnóst.

Pflock *m.* čòk, panj, trkélj, klin.

pflöcken na-, prikólčiti, zaklíniti.

pflücken trgati, brati (berem), nabírati; u-, natŕgati, nabráti; (rupfen) púliti, pípati (pipam, pipljem), rváti (rujem), skubsti (skubem); izpúliti, izpípati, iz-, porváti, oskúbsti.

Pflücker *m.* trgávec, trgáč; (Rupfer) pulívec, puléž, skuběc.

Pflücksalat *m.* trébljenka, berívka.

Pflug *m.* plug, orálo, orálno drevó (-ésa); daß iſt meine Egge u. — to me preživí, s tem se živím; **Pflug-** plužni, orálni.

Pflugbalken, Pflugbaum *m.* gredélj.

pflügbar orèn.

Pflugeiſen *n.* čŕtalo.

pflügen oráti (orjem), plúžiti; raz-, preoráti, zoráti.

Pflügen *n.* oránje, orál (-i).

Pflüger *m.* oratár, oráč, oratáj, ratár.

Pflughaupt *n.* oplàz, plaz.

Pflugkehre *f.* obračílo.

Pflugkrümme *f.* ročíca.

Pflugland *n.* orna zemlja, ornica.

Pflugmeſſer *n.* čŕtalo.

Pflugnarbe *f.* klešče *pl.*; die — halten klešče držáti, kleščáriti.

Pflugrad *n.* plužno kolésce, plužno kolce, plužno; die Pflugräder kolca *pl.*, plužna *pl.*, plužne *pl.*, plúžnice *pl.*

Pflugreute *f.* otka, vrkla.

Pflugſchar *f.* lémež, ralo.

Pflugſcharbein *n.* ralo.

Pflugſcharre *f.* ſ. Pflugreute.

Pflugſchleife *f.* podvóra.

Pflugſterze *f.* ročíca, ročáj.

Pflugſtöckchen *n.* kozólčec, kozélc.

Pflugſtürze *f.* ſ. Pflugſterze.

Pflugvieh *n.* plužna živína, svež (-i).

Pflugwende *f.* obračílo; vzáre *pl.*, vzvráti *f. pl.*, vzvrátnik, vzvratnica.

Pflugzeit *f.* čas (doba) oránja, oránje.

Pfortader *f.* vrátnica.

Digitized by Google

Pförtchen *n.* vrátca *pl.*, dúrce *pl.*
Pforte *f.* vrata *pl.*, duri *pl.*; die ottomaniſche — visóka porta; **Pfortenvratni.**
Pförtner *m.* vratár; (anat.) desno ustje želódčevo, vratár; **=in** *f.* vratarica.
Pfoſten *m.* podbòj; (Pfeiler) stebêr.
Pfötchen *n.* šápica, táčica.
Pfote *f.* šapa, taca.
Pfriem *m.*, **Pfrieme** *f.*, **Pfriemen** *m.* šilo, bodílo; (ſpitzig zulaufendes Stück Feldes) zaklínek, rep; *(Spartium)* žukva.
pfriemenförmig šílast, klínast.
Pfriemengras *n. (Stipa)* bódalica; federigeš — *(Stipa pennata)* kovílje, bálovina, perésasta bódalica.
Pfropf, Pfropfen *m.* (Stöpſel) zamášek, čêp, zátič, zatíka, zamàh, zátik.
pfropfen (ſtopfen) gátiti, mašíti, phati, žókati; nagátiti, namašíti, napháti, natícati, natlačiti, nažókati; die Flaſche — zamašíti, začépiti; (Bäume veredeln) cépiti; in den Spalt — cépiti v sklàd; in die Kerbe — v zarézo ob. v žleb cépiti; in die Rinde — za kožo —, za skorjo —, za lub cépiti.
Pfropfen *n.* cépljenje, cepítêv; mašénje, mašítêv.
Pfropfer *m.* cepívec; mašívec.
Pfropfmeſſer *n.* cepílo, cepílnik, cepílni nòž.
Pfropfreis *n.* cep, ceplč, cepíka.
Pfropfwachs *n.* cepílni vosêk. [je.
Pfropfwerkzeug *n.* cepílo, cepílno oródPfropfzieher *m.* zatíčnik, odčépnik, čepovlèk, odmašílo.
Pfründe *f.* nadárbina, prebénda, duhovnija s stanovítnimi dohódki.
pfründen ustanovíti prebéndo, podelíti duhovníji dohódkov, založíti jo.
Pfründenertrag *m.* dohódki prebénde, prejémki iz nadárbine, nadárbinski prejémki *pl.*
Pfründner *m.* nadárbinar, prebendár, duhóvnik nadárbenik; preskrbovánec, uživáč milostínje.
Pfuhl *m.* kal, kalúža, mlakúža, muža, mlaka, luža. [zglávje.
Pfühl *m. n.* blazína, zglavje, podpfuhlen duh iméti (imám) po kalúži, po mlaki smrdéti (-ím).
pfuhlig kalúžen, mlakúžen.
Pfuhlſchnepfe *f.* kozíca.
pfui! *interi.* pèj (fèj), pèj te bodi!
Pfund *n.* fúnt; **Pfund-** funtni.
Pfundbirne *f.* fúntnica. [(sem).
pfunden fúnt téhtati, fúnt težêk biti
Pfünder *m.* funtnik, fúnt težêk.
Pfundgewicht *n.* funtna teža.
pfündig funtên, fúnt težêk.
Pfundleder *n.* podplátno usnje, podplátnik, (funtno usnje, gropa).
pfundweiſe *adv.* na funte, po funtu.
pfuſchen brez znanja délati, šušmáriti, páčiti, krpúcati, skazo délati.
Pfuſcher *m.* šušmár, mojstêr-skaza, neizkúšenec v rokodélstvu, neizúrjen samouk; (Curpfuſcher) mazáč, ozdravljúh, doktor-skaza.
Pfuſcherei *f.* šušmarija, šušmárstvo; izkvárjeno delo.
pfuſcherhaft šušmárski.
Pfuſcherin *f.* šušmarica; mazáčka, ozdravljúhinja.
Pfütze *f.* mlaka, mlakúža, luža, muža, kal, kalúža, lokva.
Pfützenwaſſer *n.* lúžnica, mlakúžnica, kalnica. [nat.
pfützig lužen, lužnat, kalúžen, kalúžPhaeton *m.* fáeton, lahka visóka kočija.
Phalanx *f.* vojni red starih Grkov, falánga.
Phanerogamen *pl.* cvetne rastline, vidnocvétke, javnocvétke.
Phänomen *n.* pojàv, prikàz, prikázek, prikázen (-i), fenomén.
Phantaſie *f.* domišlíja, domíselnost, domišljívost, umišljáva, obrazotvórnost; (mečta), fantazíja; (Erdichtung) izmíslek, izmišljáva, umíšljena reč (-í).
Phantaſiegebilde *n.* umíslek, izmíslek.
phantaſiereich domišljív, umišljív, živo domišljíje.
phantaſieren umíšljati si, sanjáriti; (irre reden) blesti (bledem), blázniti, zmédeno govoríti, fantazírati.
Phantasma *n.* privíd, prikázek.
Phantaſt *m.* sanjár, sanjáč, sanjávec, prenapétnež, fantást.
Phantaſterei *f.* sanjárstvo.
phantaſtiſch sanjárski, fantástičen.
Phantom *n.* privid, privídek, prikázek.

Digitized by Google

Pharisäer *m.* farizéj, farizéjec, svetohlínec; *fig.* licemèr, licemérec, licemérnik.

pharisäisch farizéjski, svetohlínski; licemérski.

Pharisäismus *m.* farizéjstvo, svetohlínstvo; licemérstvo.

Pharmaceut *m.* lekár, lekárnik, farmacévt.

pharmaceutisch lekárski, lekárniški.

Pharmacie, Pharmaceutik *f.* lekárstvo, lekárništvo, farmacévtika, lekoslóvje.

Pharmakologie *f.* lekoznánstvo, zdraviloznánstvo, farmakologíja.

Pharmakopöe *f.* lekárniški pravílnik, farmakopéja.

Phaſe *f.* izpremémba svetlóbe; mena, izpreména; razvójna stopnja, doba, oblika.

Philanthrop *m.* človekoljùb, ljudomil.

Philanthropie *f.* človekoljúbje. [mil.

philanthropiſch človekoljúbən, ljudo-

philharmoniſch godboljúbən, glasboljúbən, filharmóničən.

Philiſter *m.* filístər, človek, omejèn v mišljénju in dejánju.

Philolog *m.* jezikoslóvec, jezikoznánec, filológ.

Philologie *f.* jezikoslóvje, jezikoznánstvo, filologíja.

philologiſch jezikoslóvən, jezikoznánski, filológski, filológičən.

Philoſoph *m.* modroslóvec, modroznánec, modrijan, filozóf.

Philoſophie *f.* modroslóvje, modroznánstvo, filozofíja.

philoſophieren modrováti, umstvovati, filozofírati.

philoſophiſch modroslóvən, modroznánski, filozófski, filozófičən.

Phiole *f.* dolgovrátna sklenica, sklenica z ozkim grlom, (buča).

Phlegma *n.* lenokŕvnost, hladnokŕvnost, flegma.

Phlegmatiker *m.* lenokŕvnik, hladnokŕvnik, flegmátik.

phlegmatiſch lenokŕvən, hladnokŕvən, flegmátičən.

Phonetik *f.* glasoslóvje, glásništvo, fonétika.

phonetiſch glasoslóvən, fonétičən.

Phönix *m.* fenis, čudovíta bajna ptica.

Phosphor *m.* fosfor; **Phosphor-** fósforni, fósforov.

Phosphoreſcenz *f.* svetlíkanje, fosforescénca.

phosphoreſcieren svetlíkati se, fosforescírati.

Phosphorſäure *f.* fósforova kislína.

Photograph *m.* svetlopísec, fotográf.

Photographie *f.* svetlopis, fotografíja.

photographiſch svetlopísən, fotográfičən.

Photometer *n. m.* svetlomèr, svitomèr, fotométər.

Phraſe *f.* reklo, recílo, fraza; *fig.* prazna beséda, puhloslóvje.

Phraſendreſcher *m.* puhloslóvec, čeljustáč, čvekáč.

Phraſendreſcherei *f.* prazno besedíčenje, puhloslóvje, čeljustánje.

Phraſeologie *f.* nauk o frazah, — recílih, zbirka fraz, frazeologíja.

phraſeologiſch frazeológski, frazeológičən.

Phyſicus *m.* politični zdravník, fízik.

Phyſik *f.* prirodoslóvje, prirodoznánstvo, fízika.

phyſikaliſch prirodoslóvən, fizikálən.

Phyſikat *n.* služba političnega zdravníka, fizikát.

Phyſiker *m.* prirodoslóvec, fizik.

Phyſiognom *m.* liceslóvec, fiziognóm.

Phyſiognomie *f.* lice, obràz, fiziognomíja.

Phyſiognomik *f.* liceslóvje, obrazoznánstvo, fiziognómika.

phyſiognomiſch liceslóvən, obrazoznánski, fiziognómičən.

Phyſiolog *m.* životoslóvec, fiziológ.

Phyſiologie *f.* životoslóvje, fiziologíja.

phyſiologiſch životoslóvən, fiziológičən, fiziológski.

phyſiſch narávən, priróden, natúrən, prirodoslóvən, prirodoznánski, fízičən, fíziški; —e Großjährigkeit narávna —, prava polnolétnost; —e Kraft telésna moč (-ſ); —e Beſchaffenheit telésna kakóvost.

Phytograph *m.* rastlinopísec, fitográf.

Phytographie *f.* rastlinopísje, biljepis, fitografíja.

Phytolithen *pl.* rastlínske okameníne, okameníele rastlíne *pl.*

Digitized by Google

piano *adv.* lahno, poláhno, lagáno, piáno.

Pianoforte *n.* klavir, glasovír, pianofórte.

Piarist *m.* piarist.

Piaster *m.* piástər.

pichen smolíti; zasmolíti, s smolo zamázati (-mážem).

Pick *m.* pik, kěc (kecà).

Picke *f.* trnokòp, kràmp, motíka, cepín, pikón.

Pickelhäring, Pickelhering *m.* slaník; *fig.* šaljívec, glumáč, pavlíha, smešnik.

Pickelhaube *f.* čeláda, pikáča.

picken kljúniti, kávsniti; *impf.* kljuváti (kljuvam, kljujem), kávsati, s kljunom píkati.

Pickling *m.* slaník.

Picknick *m. n.* skladna gostíja, skupni obéd, pikník.

Piece *f.* točka, komád. [vék.

Piedestal *n.* stojálo, podnóžje, podstáp

Piep! *interi.* plv, čiv, čivk, plt!

Piep *m.* čivk; einen — hören lassen čivkniti, začívkati.

piepen, piepsen čívkati, čivkljáti.

Piephahn *m.* petelínček; (weinerliches Kind) nérga, cmérda.

Piephuhn *n.* puta, cipa.

Pietät *f.* pobóžnost, ljubézen (-i), vdánost, spoštovánje, pietéta.

Pietismus *m.* pobóžnost, pobožnjáštvo, pietízem. [tíst.

Pietist *m.* pobóžnež, pobožnják, pie-

Piff, paff! *interi.* pik, pòk!

Pigment *n.* barvílo.

Pik *m.* gorski vrhúnec; (im Kartenspiel) zelje, pik; mŕznja; einen — auf jmdn. haben jezo (piko) iméti (imám) na koga, gorčk biti (sem) komú.

pikant rezčk, rezčn, ostčr, pikántčn; dražljiv, zbadljiv, dovtípčn.

Pikanterie *f.* píkanje, zbádanje; zbadljívost, pikántnost.

Pike *f.* kopjé, súlica, drog; von der — auf (an) od najnížje stópnje, prav od začétka, po prostáka.

Pikenträger *m.* kopjaník, súličnik.

Pikett *n.* pikét, vojna straža; igra s kvártami.

pikieren píkati, zbádati, drážiti; sich auf etwas — v glavo si vbíti kaj.

pikiert u-. razžáljen; — sein zamériti.

Pilaster *m.* stebčr, stolp.

Pilger *m.* potnik, popótnik; (Wallfahrer) romar, božjepótnik; **Pilgerrómarski, božjepótni.**

Pilgerfahrt *f.* rómanje, božja pot (-i).

Pilgerhaus *n.* rómarska hiša, prenočevalíšče božjepótnikov, rómarska prenočeválnica.

Pilgerin *f.* popótnica; rómarica, božjepótnica.

Pilgerkleid *n.* rómarska obléka, popótna opráva.

pilgern popotovati, potovati; (wallfahrten) rómati, na božjo pot iti (grem), — hoditi.

Pilgerschaft *f.* popotovánje; (Wallfahrt) rómanje, božja pot (-i).

Pilgersmann *m.* romar, božjepótnik.

Pilgerstab *m.* rómarska pálica.

Pilgertasche *f.* popótna torba, rómarska bisága.

Pilgrim *m.* ſ. Pilgersmann.

Pille *f.* sváljek, króglica, sváljček.

Pilot *m.* privódnik, ladjevódec, pilót.

Pilote *f.* hlod, kòl.

Pilz *m.* glíva, glibánja, goba.

pilzartig glívast, gobast.

Pilzling *m.* užítni gobàn, jur.

Pimpernuss *f.* klokéc, klokčk, sodčlj; **=strauch** *m.* kločíčevje, klokčevína, kločíčevec, mešíčina.

Pimpinelle *f.* bedrénec, žlahtnik; janež; grížnica. [vín.

Pinguin *m.* tolščák, tólstnica, **ping-**

Pinie, Piniole *f.* pínija, pážulek; (Frucht) pinéla, pinijóla.

Pinne *f.* cvèk, klin, klinec; perót (-i).

Pinsel *m.* čopič, kist; (einfältiger Mensch) tepec, bebec, prismóda.

Pinselei *f.* mazanína, mázanje.

pinselförmig čopíčast.

pinseln s čopíčem mázati (mážem).

Pinselschimmel *m.* čopíčasta plesen (-i).

Pinselstrich *m.* potéza s čopíčem.

Pinte *f.* pinta.

Pinzette *f.* pincéta, ranocélniške kléščice, ščepec.

Pionier *m.* okópnik, rovokòp, pionír; **Pionier-** okópniški, pionírski.

Pioniercorps *n.* okópniški —, pionírski oddélek, okópniki *pl.*, pionírji *pl.*, rovokópi *pl.*

Digitized by Google

Pips *m.* pika; den — reißen piko dréti (dérem).

Pirat *m.* gusár, korzár, morski ropar.

Piratenſchiff *n.* gusárska —, róparska ládja.

Pirol *m.* volga, kobílar, štókavec.

Piſang *m.* rajska smókva, muza, banána.

Piſébau *m.* ílnato —, ílovnato zidánje.

piſpern šepetáti, šušljáti.

Piſſe *f.* scanje, scálnica, séč, mokrica.

piſſen scati (sčim, ščijem), mokríti; (in der Kinderſprache) cúrati; *pf.* poscáti se, uscáti se, pocúrati se; *iter.* poščívati se, ušcívati se.

Piſſer *m.* uscanè (-éta), uscánec; =in *f.* uscánka, uscanéla, (ščijca).

Piſtazie *f.* smrdljíka; mrtvíka, mastík.

Piſtill *n. (bot.)* plódnica, pestíč.

Piſtole *f.* samokrès, pištóla.

Piſtolenſchuſs *m.* strel iz samokrésa.

pittoresk slikovít, živopísen.

Placat *n.* plakát, lepák, prilépek, na oglih prilepljéni razglàs.

Plache *f.* plahta, pregrinjálno platno.

placieren naméstiti, uméstiti, postáviti, položíti, nastániti; ſich — nastániti se, usésti (-sédem) se.

placken (plagen) pestíti, múčiti, zatírati, vícati, trpínčiti, stiskati, tláčiti, treti (tarem); ſich — ubíjati se, gnati (ženem) se, vbádati se, trúditi se. múčiti se.

Plackerei *f.* nadlóga, stiska; otépanje, zatíranje; trud in vbádanje.

Plafond *m.* stròp; (Deckengemälde) nastrópno slíkanje.

Plage *f.* nadlóga, muka, težáva; nuja, stiska; šiba, kazèn (-i), uíma.

Plagegeiſt *m.* mučítelj, stiskávec, živa nadlóga, nadléžnik.

plagen múčiti, trápiti, vícati, nadlegováti, preglávico délati, pestíti, trpínčiti, zatírati, stískati, tláčiti, moríti; ſich — trúditi se, ubíjati se, vícati se, vbádati se, iméti (ímam) preglávico.

Plager *m.* nadlegovávec, mučítelj, zatirátelj, stiskáč.

Plagge *f.* ruša, rúšina, drn; barsko mahóvje.

Plagiat *n.* pisáteljska tatvína, književna kraja, prepisovánje, plagiát.

Plagiator *m.* književni tat, prepisáč tujih proizvódov, prepisún, plagiátor.

Plaid *m. n.* ogrinjáča, ogrinjálka, plet.

plaidieren pred sodíščem obravnávati, pred sodníki razpràvljati, — zagovárjati, — brániti.

Plaidoyer *n.* razpráva pred sodíščem, zagóvor.

Plan *m.* črtež, načŕt; osnóva, osnútek; krajepis; (Abſicht) naméra, nakána, naklèp; meine Pläne ſind geſcheitert izpodletélo mi je, naklépi so se mi razbíli; Pläne ſchmieden naklépe snovàti, — kovati; (ebener Platz) ravnica, raván (ravní), planjáva.

plan rávèn, plan; *fig.* odpŕt, očítèn, jasèn.

planconcav ravnojámast.

planconver ravnoizbóčen.

planen (ebnen) izravnávati; izravnáti; (Pläne ſchmieden) naklépe snovàti, namerávati.

Planet *m.* premíčnica, planét, zvezda obhódnica.

Planetenbahn *f.* pot premíčnic.

Planetenſyſtem *n.* sestáva premíčnic.

plangemäß po osnóvi, po načŕtu.

planieren ravnáti, gláditi; izravnáti, ugláditi, planírati.

Planiglob *m. n.* planiglób, póloblo pokázano na ravni ploskvi.

Planimetrie *f.* ploskvomérstvo, ploskvomérje, planimetrija.

Planke *f.* deskà, planka; (Bretterwand) paž, opáž, ográja iz desák.

plänkeln postreljávati, streljávkati, prestrélke délati, z raztrésenim streljánjem sovrážnika bégati.

Plänkeln *n.* postreljávanje, streljávkanje, prestrélki *pl.*, raztréseno streljánje.

Plankenreihe *f.* tinj, planke *pl.*

Plänkler *m.* streljávkar; *pl.* raztréseni strelci.

planlos brez načŕta, brez črteža; lahkomíseln, nepremíšljen.

Planloſigkeit *f.* ravnánje brez načŕta; lahkomíselnost, nepremíšljenost.

planmäßig premíšljen, preračúnjen; po osnóvi, po načŕtu.

Planmäßigkeit *f.* premíšljenost; delovánje po načŕtu.

Digitized by Google

Plantage *f.* naselbina z nasádi, plantáža.

Planzeichnen *n.* risanje črtežev.

Plapperer *m.* blebetávec, žlabudrálo.

plapperhaft blebetàv, žlabudràv, gobezdàv.

Plapperhaftigkeit *f.* blebetávost, žlabudrávost, brbrávost.

Plappermaul *n.* brbráč, brbrálo, gobezdálo.

plappern blebetáti, žlabudráti, brbráti, čvekáti, klepetáti (-tám, klepétem), kvásiti.

Plärrauge *n.* krmežljávo ob. brljávo okó (očésa).

plärräugig krmežljàv, brljàv.

plärren vékati, dreti (derem) se, cmériti se, véčati (-ím).

Plärrmaul *n.* vekálo, vekavt, večáj; cmera, vekúlja.

Plaſtik *f.* kipotvórstvo, kipovítost, plástika.

plaſtiſch kipotvórèn, kipovít, plástičen, plástiški.

Platane *f.* platan, platána.

Plateau *n.* gorska planóta, visóka raván (ravní).

Platin *n.* plátina.

platoniſch platónski, platóničen.

plätſchern pljúskati, čopotáti (po vodi); šumljáti, čopljáti, žuboríti; (vom Wein im Faſs) klómpati, klónkati.

platt *adi.* ploščàt, ploščnàt, ploščast; *fig.* prazèn, nizèk; —e Stirn nizko čelo; —e Wahrheit čista ob. gola resnica; —er Menſch prosták, vsakdánjež, zaróbljenec; *adv.* narávnost, brez ovínkov.

plattdeutſch dolenjenémški.

plattdrücken sploščíti.

Platte *f.* plošča, plóščica, ploča; (Fläche) planóta, raván (-vní); (Glatze) pleša; (am Nagel) glava, glavica.

Plätte *f.* (plattes Boot) plítvica, brod, plav, splàv.

Plätteiſen *n.* gladež, likálo, likálnik.

plätten plóščiti; ravnáti; izravnáti; gláditi, líkati; pogláditi, izlíkati.

Plättenfahrer *m.* plavèc, plavíčar, brodník.

Plättenfahrt *f.* vožnja na plavu (s plavom).

Platterbſe *f.* (*Lathyrus*) čistnik, grahor.

platterdings *adv.* docéla, dodóbra, popólnoma, upràv.

Plattfiſch *m.* (*Pleuronectes*) ploča, kámbala.

Plattfuß *m.* ploščáti podplàt; (der Plattfüßige) ravnodílec, ploskonóžec.

plattfüßig ploskonòg, ploskonóžen.

plattgedrückt sploščèn, ploščàt.

Plattgerſte *f.* dvovŕstni ječmen, ječmen dvovŕstnik, dvorédnik, ploščec.

Plattheit *f.* ploščnátost, ploskóst; *fig.* preprostóst, nizkóst, prostáštvo; lauter —en ſprechen prostáško govoríti, vsakdánjega govorjénja biti (sem).

plathufig s ploščnátim kopítom, ploskokopítèn.

plattieren oplóčiti (z zlatom ali s srebrom); srebríti; posrebríti.

Plattkopf *m.* ploskoglávec; *fig.* butèc, praznoglávec, puhloglávec, topoglávec.

plattköpfig ploskoglàv; *fig.* butast, puhloglàv, topoglàv.

Plattnaſe *f.* ploščnáti nos, potláčeni nos.

Plattner *m.* ploščítelj; líkavec, gladí-

plattſchlagen plóščiti; splóščiti, razbíliniti, stánjiti.

Plattſtein *m.* ploča, skrila; mit —en belegen poplóčiti.

Platz *m.* (Ort) mesto, kràj; (Raum) prostor; — finden zméstiti se, prostor dobíti; — machen umekníti (-máknem) se, prostor naredíti; *impf.* umíkati se, prostor délati; — gemacht! s poti! na stran! v kràj! umekníte se! — nehmen sesti (sedem), usésti se; nehmen Sie — izvolíte —, ráčite sesti; auf ſeinem — na svojem mestu; Markt— trg, sejmíšče, tržíšče; Kampf— bojíšče; Tanz— plesíšče ɔc.; ein feſter — trdnjáva; fahler — goljáva; Platz- mestni.

platz! *interi.* plòsk, plèsk, trèsk!

Platzbüchſe *f.* pókalnica.

Plätzchen *n.* méstece, prostórček.

Platzcommandant *m.* mestni povéljnik.

Platzcommando *n.* mestno povéljstvo.

platzen plóskniti, plésknіti, pljúsniti; *impf.* plóskati, čofotáti, pleskáti; (ins Waſſer) štrbúnkniti; (zerſpringen) razpóčiti, póčiti, raz-, pókniti, razletéti se, razpráti (-pórjem) se, régniti.

Platzer *m.* plòsk, plèsk; štrbùnk.

Digitized by Google

platzgreifen = Platz greifen polastíti se prostóra, ukoreníniti se, vgnézditi se; veljávo zadobíti, obveljáti, nastópiti.

Platzmajor *m.* mestni majór.

Platzpulver *n.* pokálni smodník.

Platzregen *m.* nalív, ploha.

Platztratte *f.* mestna menica.

Platzusance *f.* mestni običáj.

plauderei *f.* blebetánje, žlabudránje, brbljánje, gobezdánje.

plauderer *m.* blebetávec, žlabudrálo, jezičnik, brbljávec, čenča.

plauderhaft blebetàv, žlabudràv, jezičèn, brbljàv, čenčast.

plauderhaftigkeit *f.* blebetávost, žlabudrávost, jezičnost, čenčávost.

plauderin *f.* blebetúlja, čenča, brbljávka.

plaudern blebetáti, čeljustáti, raglját, žlabudráti.

plaudertasche *f.* blebetálo, raglja, klepétec, klepetúlja.

plauschen klepetáti (-ám, klepéčem), česnáti, raglját, blebetáti, gobezdáti, brbljáti, kvasáti, čenčáti.

plauscher *m.* ſ. Plauderer.

plausibel verjétèn, verodostójèn; hvalevréden, hvalèn.

plebejer *m.* prosták, plebéjec.

plebejisch prostáški, prostonároden, plebéjski.

Plebs *f. m.* preprósto ljudstvo, nižji stanóvi, plebéjci *pl.* [*pl.*

Plejaden *pl.* gostosévci *pl.*, gostožírci

Plenarsenat *m.* polni senát, plenárni senát. [seja.

Plenarsitzung *f.* polna seja, plenárna

Plenarversammlung *f.* vélika skúpščina, občni —, véliki zbòr.

Plenipotenz *f.* neomejena moč (-í), polnomóčje.

Plenterhieb *m.* prebirálna sečnja, prebirálno sékanje, — izsekávanje.

plentern izsekávati, gozd prebírati, sékati les prebirálno (prebíroma).

Plenum *n.* skupni zbòr, celokúpnost.

Pleonasmus *m.* preobílica v besédah, pleonázem.

Plinse *f.* mlinèc, cvrtnják.

Plombe *f.* svinčéni zalívek, svinčéno mašílo, plomba; svinčéni pečát; mašílo votlih zob.

Plombenverschluss *m.* zapóra s svinčénim pečátom.

plombieren s svincem zalíti (-líjem), zasvínčiti; votle zobe s tvaríno zagátiti, zadélati, plombírati.

plötzlich *adi.* nagèl, nenáden, nepričakován; *adv.* naglo, nanágloma, hípoma, na màh, máhoma, iznenáda, naénkrat, nenádoma, zdajci; als — kàr.

Pluderhosen *pl.* široke hlače *pl.*, bregéše *pl.* [(sem).

pludern mahedráti, preohlápen biti

plump okróčen, neukrétèn, neróden, neustóren, odróčen, nesprétèn, štorast, neotesán, štorkljast, zavaljèn, trlépen.

Plumpe *m.* okórnež, štorkljež, neródnež, neukrétnež, neotesánec, telebàn, trlèp; *f.* štorklja, neródnica, neotesánka.

plumpen pljúsniti, štrbúnkniti, telébniti; *impf.* pljúskati, štrbúnkati, telébati.

Plumpheit *f.* okórnost, neukrétnost, neródnost, nesprétnost, netrlépnost, neotesánost.

plumps! *interi.* pljùsk, štrbùnk!

Plumpsack *m.* robéc v korobáč spletèn, korobáč iz zvite rute.

Plunder *m.* šara, starína, brkljarija, ropotija; cape, cunje *pl.*

Plünderer *m.* plenítelj, plenívec, ropar, grabežljívec.

plündern pleníti, rópati, grábiti; o-, poplenìti, orópati, ugrábiti.

Plündern *n.* plenítev, rópanje.

Plünderung *f.* plenjénje, rópanje, plenítev, rop, grabež.

Plünderungssucht *f.* ropaželjnost, grabežljívost.

plünderungssüchtig ropaželjèn, róparski, grabežljìv, grabljìv.

Plunze *f.* krváva klobása, krvavíca, (múlica).

Plural *m.* množno število, množína.

Pluralität *f.* množnost, množtvo, večína, množína.

plus več.

Plus *n.* prebítek, preostánek. [vina.

Plüsch *m.* pliš, barsúnasta bombážo-

Plusquamperfect *n.* predpretékli čàs, predpretéklost.

Pluviale *n.* véliki mašni plašč.

Digitized by Google

Pluzer *m.* buča, tikva.

Pneumatik *f.* pnevmátika, nauk o gíbanju vzdúha, — plinov.

Pöbel *m.* preprósti narod, nižje ljudstvo; (Gefindel) druhál (-i), (glota).

pöbelhaft prostáški; neolikan, neotesán.

Pöbelhaftigkeit *f.* prostáštvo; neotesánost, neolíkanost.

Pöbelhaufe *m.* druhál (-i), (glota).

Pöbelherrſchaft *f.* druhálna vlada.

Pöbelſprache *f.* prostáški jezik, druhálska govorica.

Poche *f.* tolkáč, tolkálnica.

pochen tŕkati; biti (bijem), tolči (tolčem); razbíjati; potŕkati, potólči; auf etwaś — ústiti se, košátiti se, šopíriti se, báhati, ponášati se s čim; junáčiti se; zanášati se na kaj; Erz — phati (pham, pšem), tolči, drobíti grúščati rudo.

Pocher *m.* (im Pochwerk) phač, délavec v rúdniških stopah, phávec.

Pochmühle *f.*, **Pochwerk** *n.* rúdniške stope *pl.*, phálnica, tolkálnica.

Pocke *f.* osépnica, koza, (runje *pl.*).

Pockengrube *f.* brazgotína od osépnic, pika, hrapa. [záv.

pockengrübig pikast, osépničast, ko-

Pockenimpfung *f.* stávljenje —, cépljenje koz, — osépnic.

Pockennarbe *f.* j. Pockengrube.

pockennarbig j. pockengrübig.

pockig osepničáv, kózičav.

poculieren popívati, pijáncevati.

Podagra *n.* protín, pútika, podgrôm, kostenica, pokóstnica, pódagra.

podagriſch protínast, podgrómast.

Podagriſt *m.* kostobólnik, kostobóljec, podagrist.

Podeſt *m.* preslédek na stopnícah.

Podium *n.* oder.

Poem *n.* pesém (-i).

Poeſie *f.* pésništvo, poezija.

Poet *m.* pesnik, poét.

Poetaſter *m.* pesmár, pévče (-eta), pesmárček, poetástêr.

Poeterei *f.* pesmárstvo, pesmárjenje.

Poetik *f.* nauk o pésništvu, pesmoslóvje, poétika.

Poetiker *m.* pesmoslóvec.

poetiſch pésniški, poétičen.

poetiſieren pesmi skládati, pésniti, pesmáriti, pesnikováti.

Pointe *f.* konica, ost (-i), ostrica, bodec, želo; *fig.* glavna misél (-i).

pointieren (einen Gedanken) poudáriti; *(mil.)* obkníti, nastáviti, napériti top.

Pokal *m.* kupa, véliki kozárec, čaša.

Pökel *m.* razsol, (salamórja, slanamúrja), slanica; **Pökel-** raz-, usoljen.

Pökelfleiſch *n.* usoljéno meso.

Pökelhäring, Pökelhering *m.* slaník.

pökeln usolíti, razsolíti; v razsol dejáti (denem).

Pol *m.* tečáj, pol; **Polar-** tečájni, polárni.

Polarbär *m.* séverni —, beli medved.

Polariſation *f.* polarizácija, polarizovánje, polarizíranje.

polariſieren obráčati se k tečáju, polarizovati, polarizírati.

Polarkreis *m.* tečájnik, polárni krog.

Polarlicht *n.* séverni sij, burjáva.

Polarſtern *m.* séverna zvezda, sévernica.

Polarſtrom *m.* tečájni tòk. [meta.

Polei *m. (Pulegium)* poláj, drobna

Polemik *f.* učenjáški —, časniški prepír, polémika, knjižévni bój.

Polemiker *m.* znánstveni pravdar, polémik.

polemiſch prepírен, polémičen.

polemiſieren znanstvéno prepírati se, — príčkati se, učéno právdati se, polemizírati.

Polenta *f.* jed (mešta) iz korúzne moke, polénta.

Polier- likálni, loščílni, gladílni.

Polierеiſen *n.* likálo, gladílo.

polieren líkati, gláditi, lóščiti, polírati, svetlíti; izlíkati, ugláditi, osvetlíti, olóščiti.

Polierer *m.* líkavec, gladívec, loščívec; (b. Maurern) zidárski nadglédnik, polír.

Polierſtock *m.* gladílka, gladílo.

poliert izlíkan, uglájen, políran.

Politeſſe *f.* uglájenost, udvórnost, vljúdnost, olíkanost.

Politik *f.* državništvo, politika.

Politiker *m.* državnik, politik; *fig.* prekánjenec, zvitorépec.

politiſch državníški, političen; *fig.* prekánjen, zvit, presúkan, premetèn.

Digitized by Google

politifieren o političnih vprašanjih se razgovárjati, politične stvari pretrésati, politikovati, politizírati.
Politur *f.* gladčina, glaja, lik, lošč; *fig.* uglájenost, olíkanost.
Politurflaſche *f.* loščílnica.
Polizei *f.* policija, redárstvo; **Polizei-** policijski, redárstveni.
Polizeiamt *n.* policijski —, redárstveni urad.
Polizeiaufſicht *f.* policijski nadzòr, redárstvena pazka, policijsko nadzórstvo.
Polizeicommiſſär *m.* policijski komisár, redárstveni povérjenik.
Polizeicommiſſariat *n.* policijsko komisárstvo, redárstveno povérjeništvo.
Polizeidirection *f.* policijsko ravnateljstvo, redárstveno vodstvo.
Polizeidirector *m.* policijski ravnátelj, redárstveni vodja.
polizeilich policijski, redárski, redárstven.
Polizeimann *m.* redár, policáj, policíst.
Polizeimaßregel *f.* policijska narédba.
Polizeiordnung *f.* policijski red, redárstveni zakon.
Polizeiſpion *m.* skrivni policíst, vohún, ogledúh. [pèk.
Polizeiübertretung *f.* policijski prestó-
Polizeiverordnung *f.* policijski ukàz.
Polizeiweſen *n.* policijstvo, redárstvo, policíjske réči *pl.*
polizeiwidrig proti policíjskemu redu, redárstvenemu redu nasprótèn.
Polizift *m.* ſ. Polizeimann.
Polize *f.* zavaroválni list, (protipis), polica.
Polka *f.* polka, slovánski ples.
Pollen *m.* pelód, cvetni prah.
Pollenſchlauch *m.* pelódov mešíček.
Pöller *m.* možnar, topič.
Pollmehl *n.* srednja moka.
Pollution *f.* prolítèv sémena v spanju, semenotòk, polúcija.
Polonaiſe *f.* poljski ples, polonéza.
polonifieren popoljáčiti, polonizírati.
Polſter *n.* blazína, podzglávje; (im Waſſerbau) podstáva.
polſtern blazíniti; o-, podblazíniti; s perjem natláčiti, z žimo napólniti.
Polſterſtuhl *m.* oblazínjeni stòl.
Polſterüberzug *m.* prevláka blazine.
Polterabend *m.* večér pred poróko, predporóčni večér.
Polterer *m.* ropotáč, ropotávec, razbijávec, razgrajáč, razsajáč. [(-i).
Poltergeiſt *m.* strah, strašílo, pošást
polterhaft ropotàv.
Polterkammer *f.* shramba za ropotíjo, — za staro šaro, ropotárnica.
poltern ropotáti (-ám, ropóčem), razbíjati, tréskati, šunder délati, udelovati, razgrájati, razsájati; zu — anfangen zaropotáti, zropotáti.
Poltern *n.* ropòt, ropotánje, šunder, razgrájanje.
Polternuſs *f.* ropótec, klopótec.
Poltron *m.* ropotúlja, baháč, širokoústnež; mevža, šleva.
Polyandrie *f.* mnogomóštvo.
polychromatiſch mnogobárvèn, polihromátičen.
Polyeder *n.* mnogoplóščnik, poliéder.
polyedriſch mnogoplóskven, mnogoplóščen, mnogostèn. [mija.
Polygamie *f.* mnogoženstvo, poligapolyglott mnogojezíčen, v več jezíkih.
Polygon *n.* mnogokótnik, poligón.
Polygraph *m.* mnogopísec.
Polyhiſtor *m.* mnogoznávec, mnogovédež. [líp.
Polyp *m.* mnogonóžec, hobótnica, popolypetal mnogolíst, mnogolístèn.
Polyſyllabum *n.* mnogozlóžnica.
Polyſyndeton *n.* mnogovézje, polisíndeton.
Polytechnicum *n.*, **Polytechnik** *f.* politéhnika, politéhnična šola. [čen.
polytechniſch politéhniški, politéhni-
Polytheismus *m.* mnogobóštvo, češčénje mnogih bogóv, politeízem.
Polytheiſt *m.* mnogobóžnik, častívec mnogih bogóv, politeíst. [čen.
polytheiſtiſch mnogobóžen, politeísti-
Pomade *f.* mazílo za lasé, pomáda.
Pomeranze *f.* pomaránča, naránča; **Pomeranzen-** pomarančni, naránčni.
Pomeranzenbaum *m.* pomaránčno drevó (-vésa), pomaránča.
Pomeranzengeiſt *m.* pomaránčevec.
Pomeranzenſchale *f.* pomaránčna lupína, pomarančni olúpek.
Pomolog *m.* sadjeréjec. sadjár, ovočár, pomológ.

Digitized by Google

Pomologie *f.* sadjeréja, sadjárstvo, ovočárstvo, sadjeznánstvo, pomologíja.
pomologisch sadjárski, ovočárski, sadjeréjski, sadjeznánski, pomológičěn.
Pomörium *n.* mestno zazídje, obméstje, pomérij.
Pomp *m.* slovésěn izprevòd; veličástje, bliščóba, velikolépje, gizda.
pomphaft, pompös veličástěn, sijájěn, velikolépěn, gizdàv.
Pönale *n.* kazěn (-i), globa.
Ponderabilien *pl.* težníne *pl.*
Pönitenz *f.* pokóra, kazěn (-i).
Pontificale *n.* pontifikále, škofóvski obrédnik.
Pontificalien *pl.* škofóvska opráva, — obléka.
Pontificat *n.* nadsvečeníštvo, pápeštvo.
Ponton *m.* mostóvni čoln, pontón.
Pontonier *m.* gradítelj mostóv, premostítelj, vojáški mostár, pontonír.
Pontoniercorps *n.* gradítelji mostóv, vojáški mostárji, pontonírji *pl.*
Pony *m.* konjíčěk, poni.
Popanz *m.* strašílo, bavbáv.
Pope *m.* pòp; **Popen-** popóvski.
populär prostonároděn, lahkouméven, poljúděn; ljudstvu priljúbljen; (leutselig) priljúděn, vljúděn, domàč, populárěn; — werden próstemu národu se prikúpiti, — se priljúbiti.
popularisieren próstemu ljudstvu umévno napráviti, udomáčiti, popularizírati.
Popularität *f.* v-, priljúdnost; udomáčenost, priljúbljenost, populárnost.
Population *f.* prebivávstvo, prebivávci *pl.*; obljúdenost, naséljenost.
Pore *f.* potna lúknjica, znójnica, potnica; prebòj.
porös lúknjičav, lúknjičast, porózěn.
Porosität *f.* lúknjičavost, poróznost.
Porphyr *m.* porfír.
Porree *m.* por, lùk.
Portal *n.* umétno izdélana glavna vrata *pl.*, veličástno vhodíšče, portál.
Portefeuille *n.* lístnica; *fig.* opravílstvo, podróčje; portfélj; Minister ohne — minístěr brez posébnega podróčja (brez portfélja).
Portemonnaie *n.* mošnja denárnica.
Portepee *n.* čop pri sablji, portepéj.
Porteur *m.* nosěc, nosáč, nosítelj.
Portier *m.* vratár, portír.
Portion *f.* kos, del, delež, pórcija.
Porto *n.* poštnína, porto.
Portoermäßigung *f.* znižba poštníne, znížana poštnina.
portofrei pròst —, brez poštníne.
Portofreiheit *f.* oproščénost —, prostóst od poštníne.
Porträt, Portrait *n.* (*pl.* Porträte, Portraits) obràz, slika, podóba, portrét.
porträtieren slíkati; naslíkati, portretírati.
Porträtmaler *m.* obrázar, slikár obrázov, portrétni slikár; **=ei** *f.* obrázno slíkanje, obrázarstvo; **=in** *f.* obrázarica, slikaríca obrázov, portrétna slikaríca.
Porzellan *n.* porcelán; **Porzellan-** (**porzellanen**) porcelánast; **=erde** *f.* porcelánovica; **=gut** *n.* porcelanovína; **=händler** *m.* porcelánar; **=niederlage** *f.* zalóga porcelanovíne; **=ware** *f.* porcelanovína, porcelánasto blagó.
Posamentierer *m.* pasar, trakar, posaméntnik.
Posaune *f.* troba, tromba, trobénta; in die — blasen zatróbiti, zatrobéntati; *fig.* raznésti, razglásiti, raztróbiti.
posaunen tróbiti, trobéntati; zatróbiti, zatrobéntati.
Posaunenbläser *m.* trobéntar, troběc, trobentáč.
Posaunenregister *n.* piščáli v orglah s trobéntnim glasom.
Posaunenton *m.* trobéntni glas, glas trombe.
Pose *f.* (umétniški) ustòp, poza.
Position *f.* lega, položáj, pozícija.
positiv *adi.* postávljen, ustanovljèn; pozitívěn, stalěn, trděn, gotòv; (bejahend) trdílěn; —e Antwort odlóčěn —, dolóčěn odgóvor; *adv.* za gotóvo, za trdno.
Positiv *m.* nasébnik, pozitív.
Positiv *n.* órglice *pl.*
posito *adv.* postávimo, recímo, vzemímo, denímo da, na primèr.
Positur *f.* položáj, ustòp, pozitúra; sich in — setzen postáviti se, ustópiti se.
Posse *f.* šala, burka, norčíja; (Theaterstück) gluma, burka, komédija; Possen reißen (treiben) burke (šale) zbíjati, norce briti (brijem), norčíje ugánjati.

Digitized by Google

Poſſen *m.* kljubést (-i) nagájanje; einen — ſpielen nagoditi; nagájati; ponagájati, komú eno naprésti (-prédem), komú eno narediti; zum — nalašč, navkljùb.

poſſenhaft burkast, šaljiv, smešèn, zabavljiv, norčàv.

Poſſenmacher, Poſſenreißer *m.* šaljivec, burkež, smešnik, glumáč, pavlíha, (prijédec).

Poſſenreißerei *f.* norčevánje, šale *pl.*, burke *pl.*, norčíje *pl.* [igra.

Poſſenſpiel *n.* burka, gluma, smešna

Poſſenſtück *n.* smešnica, burka. [vèn.

poſſeſſiv svojílen, prilastílen, posesí-

Poſſeſſivpronomen *n.* svojílni zaímek, posesívni zaímek.

Poſſeſſor *m.* poséstnik, gospodár.

poſſeſſoriſch poséstèn; — e Klage poséstna tóžba.

poſſierlich smešèn, šegàv. šaljiv.

Poſſierlichkeit *f.* smešnost, šaljívost, šegávost.

Poſt *f.* pošta; (Nachricht) naznanilo, glas, vest (-i), poročílo; (Anſatz) postávek, nastávek, točka; — für — točko za točko, postávek za postávkom; **Poſt-** poštni.

Poſtament *n.* stojálo, podstávek, podnóžje, stalo, postaménat.

Poſtamt *n.* poštni urád, pošta.

Poſtanweiſung *f.* poštna nakáznica.

Poſtarbeit *f.* nujno delo, delo ki prigánja, delo, za katéro se mudi.

Poſtbeamte *m.* poštni urádnik.

Poſtbegleitadreſſe *f.* poštna spremnica.

Poſtbote *m.* poštni sél (slà); pismonóšec, pismonóša, pismonòs, listonóša.

Poſtchaiſe *f.* poštna kočija, poštni voz.

Poſtdirection *f.* poštno ravnáteljstvo.

Poſten *m.* mesto (odkázano), stojišče; (Wache) straža; (Wachplatz) stražišče; (Amt) služba, mesto; (Geldbetrag) svota, znesek, postávka, postávek.

Poſtencommando *n.* postájno povéljstvo.

Poſtenlauf *m.* poštni tek, — dohòd; der — ift offen pošte gredó (brez ovíre); die Tage des Poſtenlaufes dnevi vožnje po pošti.

poste restante *adv.* naj na pošti ostáne (počáka), poste restante.

Poſterpedition *f.* poštno odpraviteljstvo, poštna odpráva.

Poſterpeditor *m.* poštni odpravítelj.

post festum *adv.* po slovésnosti, prepózno.

poſtfrei poštníne prost.

Poſtgebür *f.* poštna pristojbína.

Poſtgeld *n.* poštarína, poštnína.

Poſthalter *m.* poštar.

Poſthaus *n.* poštna hiša, pošta. [rog.

Poſthorn *n.* postiljónski (póštarski)

Poſthumus *m.* posmŕtnik, po očétovi smrti rojéni.

poſtieren postáviti, postírati.

Poſtille *f.* postíla.

Poſtillon *m.* postiljón, poštni vozník, vozník pošte. [voz.

Poſtkaleſche *f.* poštna kočija, poštni

Poſtkarte *f.* poštna dopísnica.

Poſtknecht *m.* poštni hlapec.

Poſtkutſche *f.* [. Poſtkaleſche. [rica.

Poſtmeiſter *m.* poštar; =in *f.* póšta-

Poſtnachnahme *f.* poštno povzétje; =aſſignation *f.* nakàz na poštno povzétje; =ſendung *f.* pošiljátev s poštnim povzétjem, povzétna poštna pošiljátev.

Poſtnummer *f.* tekóča številka, številka postávka.

Poſto *n.* stojíšče; — faſſen stojíšče zavzéti (-vzámem), postáviti se, ustópiti se; osvojíti si mesto, posésti (-sédem) mesto.

Poſtordnung *f.* poštni red.

Poſtpferd *n.* poštni kònj.

Poſtporto *n.* poštarína, poštnína.

Poſtrecepiſſe *n.* poštna prejémnica, poštnoprejémni list, recepís.

Poſtreiſe *f.* potovánje s pošto.

Poſtrittgeld *n.* poštna jezdnína.

Poſtſäule *f.* miljni stebér, miljekàz, miljnik.

Poſtſcript *n.* pripísek, dostávek.

Poſtſendung *f.* poštna pošiljátev.

Poſtſiegel *n.* poštni pečát.

Poſtſparcaſſe *f.* poštna hranílnica.

Poſtſparkarte *f.* poštnohranílni listek.

Poſtſtation *f.* poštna postája, poštna štácija.

Poſtſtraße *f.* vélika —, poštna cesta.

Poſttag *m.* poštni dan (dneva).

Poſttaxe *f.* poštna taksa.

Digitized by Google

Postulant *m.* zahtevávec, terjávec.
Postulat *n.* zahtéva, terjátev, zahtévek, postulát.
Postverbindung *f.* poštna zveza.
Postverkehr *m.* poštni promet, poštno občenje.
Postverwalter *m.* poštni upravitelj, poštni oskrbnik.
Postverwaltung *f.* poštna uprava, poštno upravíteljstvo.
Postwagen *m.* poštni voz.
Postwechsel *m.* poštna izména, prepréga poštnih konj. [ca.
Postwertzeichen *n.* poštna vrédnostni-
Postwesen *n.* póštarstvo, poštne stvari, poštna opravila.
Postzahl *f.* zaporédna (tekóča) številka, številka postávka.
Postzug *m.* poštni vlak.
Potentat *m.* mogóčnik, vladár, mogótec, potentát.
Potenz *f.* moč (-í), oblást (-i); (arithm.) vzmnóž (-i), poténca; **Potenz-** vzmnóžni.
potenzieren vzmnožíti; vzmnoževati, potencírati. [tev.
Potenzierung *f.* vzmnóžba, vzmnoži-
Potpourri *m.* (*n.*) zmes (-i).
Pottasche *f.* pepelík, lúgasta sol (-í).
Pottaschensieder *m.* pepelár.
Pottaschensiederei *f.* pepelárnica.
Pottfisch. **Pottwal** *m.* glaváč.
Pottweide *f.* bela vrba.
poh! *interi.*; — tausend dète! dète šentaj! dète šembraj! raca na vodí! kosmáta kapa! bès te plentaj!
Poularde *f.* (Kapphuhn) skopljéna kokóš (-i).
poussieren pospeševati, podpírati, pomágati; s svojim pokrovíteljstvom koga povzdígniti, do uglédnosti povíšati.
präambulieren vpeljávati, napeljávati, uvòd igráti.
Präambulum *n.* predígra, uvòd.
Präbende *f.* prebénda, nadárbina.
Präcaution *f.* previdnost, opréznost; **Präcautions-** previdnostni; **=impfung** *f.* previdnostno cépljenje koz.
Präcedens *n.* (*pl.* Präcedentien) predidóči slučáj, bivši dogódek.
Pracht *f.* krasóta, bliščóba, dika, sijájnost, veličástje, velikolépje; **Prachtkrasótni, bliščéči. sijájni.
Prachtausfzug *m.* sijájni —, veličástni —, krasótni izprevòd.
Prachtausgabe *f.* krasótna izdája, sijájna izdáva, dična opráva knjige.
Prachtexemplar *n.* krasótni izvòd, velelépi eksemplár.
Prachtgebäude *n.* velelépa zgradba, krasno poslópje, veličástno zidánje.
prächtig krasén, sijájen, bliščéč, dičén, krasótën.
Prachtliebe *f.* krasoljúbje, gizdávost.
prachtliebend krasoljúben, gizdàv.
prachtvoll prekrásen, sijájen, velekrásen, bliščóben.
Prachtwerk *n.* prekrásno —, sijájno delo; sijájna knjiga; dični umotvòr.
Präcipitat *n.* usedlína, kalíz.
präcipitieren na dno správiti, usedlíno napráviti; *fig.* prenágliti; pobíti (-bíjem). strmogláviti.
präcise točen, natánčen, precízen, dolóčen; (gedrängt) jédrnat; *adv.* točno, natánko. [rati.
präcisieren natánko dolóčiti, precizíra-
Präcision *f.* točnost, natánčnost; (Bündigkeit) jédrnatost, dolóčnost, precíznost.
präcludieren izkléniti, izključíti.
präclusiv zadnji, neprelóžen, neprestópen, neodložíven.
Präclusivfrist *f.* zapádniròk, neprelóžni ròk.
Prädestination *f.* predodrédba, predodlóčba, vnapréden dolóčilo, predestinácija.
prädestinieren vnapréd dolóčiti, napréj naméniti, vnapréj odrédíti, predestinírati.
Prädialservitut *f.* zemljíška slúžnost.
Prädicant *m.* pridígar, propovednik, cerkvéni govórnik.
Prädicat *n.* (*gramm.*) povédek, predikát; (Titel) pridévek, naslòv.
prädicativ dopovéden, dopovédkov, predikatívën.
prädicieren povédati (-vém), prisóditi, pridéti (-dénem); *impf.* prisójati, pridévati.
prädominieren nadvladovati, prevladovati, iméti (imám) premóč (-i); omàh dobíti. [sténca.
Präexistenz *f.* predbívanje, preeksi-

Digitized by Google

Präfect *m.* predstójnik, načélnik, ravnátelj, prefékt.
Präfix *n.* predpóna, predpónka, sprédnjica.
prägen vtísniti; vtiskovati; (Geld) kovati; ins Gedächtnis — vtísniti si v spomín (v glavo), zapómniti si.
Präger *m.* novcekóvěc.
Prägmaschine *f.* kovni stroj, samokòv.
Pragmatik *f.* pragmátika. [ški.
pragmatisch pragmátičěn, pragmáti-
prägnant jedrovít, pomémběn, tehtovít, pregnántěn.
Prägnanz *f.* jedrovítost, pregnántnost.
Prägung *f.* kov; kovánje.
prahlen báhati se, šopíriti se, ščepériti se, hváliti (hvalísati) se, ústiti se, širokoústiti, hvastáti, veličiti se.
Prahler *m.* baháč, širokoústnež, hvastáč; =**ei** *f.* báhanje, bahávost, baháštvo, samohválnost; =**in** *f.* bahávka, širokoústnica.
prahlerisch bahàv, baháški, šopírěn, samohválěn, širokoústěn, hvastàv.
Prahlhans *m.* s. Prahler.
Prahlsucht *f.* bahávost, šopírnost, hvastávost.
prahlsüchtig bahàv, šopírěn, hvastàv.
Prairie *f.* trávnata planjáva, preríja.
Präjudicat *n.* napréjšnja —, poprédnja sodba, predsódba, prejudikát.
präjudicieren predsóditi, napréj sóditi, prejudicírati; (nachtheilig sein) biti (sem) na škodo, škódovati.
Präjudiz *n.* predsóděk, prenágla sodba; škoda.
prakticieren váditi se, úriti se, véžbati se, prakticírati; délati, izvrševati.
Praktik *f.* izvrševánje, práktika; vájenost, izúrjenost, práktičnost; die —en zvijáče, splétke *pl.*
praktikabel poráběn, priprávěn.
Praktikant *m.* vájeněc, praktikánt.
Praktiker *m.* izkúšeněc, veščák, praktik.
praktisch dejánski, izvrševálěn, práktiški; poráběn, izkúšen, práktičěn.
Prälat *m.* prelát.
Prälatur *f.* prelátstvo, prelatúra.
Prälegat *n.* predvolílo.
Präliminare *n.* proračún, račúnski načrt.
Präliminarien *pl.* predhódne dolóčbe, predhódne pogódbe (mirú).
präliminieren proračúniti, preliminírati, vnapréj dolóčiti.
Prall *m.* udár; (Abprall) odbòj, odlèt.
prall napét, natégnjen.
prallen (an—) tŕčiti, bútniti, tréščiti; (ab—) odskóčiti, odletéti, odbíti se.
Prallschuss *m.* odskóčni strel. [ník.
Prallstein *m.* odnašávěc, odriváč, vor-
präludieren uvòd igráti, predigrávati, preludírati.
Präludium *n.* predígra, uvódna igra, prelúdij.
Prämiant *m.* obdarjéněc, obdarováněc, premijánt.
Prämie *f.* darílo, nagráda, prémija; (Assecuranz—) zavárščina, zavarovalnína.
prämiieren obdaríti, obdarovati, nagradíti, premijírati.
Prämiierung *f.* obdarovánje, premijíranje.
Prämisse *f.* prednji stavěk, prorèk, premísa.
Prämonstratenser *m.* premonstraténěc.
prangen bliščáti (-ím) se, lesketáti (-ám, -éčem) se; díčiti se, ponášati se.
Pranger *m.* sramótni steběr, — oděr, sramotišče.
Pränotant *m.* predznamovátelj, prenotánt. [tát.
Pränotat *m.* predznamováněc, preno-
Pränotation *f.* predznamovánje, predznámba, prenotácija; **Pränotations**- predznámbni, prenotacíjski.
pränumerando *adv.* napréj plačeváje.
Pränumerant *m.* predplačník, naročník, prenumeránt.
Pränumeration *f.* predplačílo, naróčba, prenumerácija.
Pränumerationsbetrag *m.* predplačilni znesěk, naročnína, predplačílo.
pränumerieren predpláčati, naročíti se na kaj, prenumerírati.
präoccupieren prehitéti koga pri zasédanju, prej zasésti (-sédem), prej osvojíti.
Präparand *m.* (učiteljski) priprávnik, učiteljíški gojéněc, preparánd.
Präparandie *f.* (učíteljska) priprávnica, učiteljíšče, preparandíja.

Digitized by Google

Präparat *n.* priprávěk, prigotóvěk, preparát.

Präparation *f.* pripráva, preparácija.

präparieren pripráviti, prigotóviti, postrójiti; *impf.* priprávljati, preparírati.

Präponderanz *f.* pretéža, pretéžnost.

Präposition *f.* predlòg, razmérnik, prepozícija; **Präpositional-** predlóžni, prepozicionálěn.

Präpotenz *f.* premóč (-i), prepoténca, prevláda.

Prärogativ *n.* predpravica, prednost.

Präsens *n.* sedánji čàs, sedánjik.

Präsent *n.* dar, darílo, podárěk, vezílo, prezént.

Präsentant *m.* predlagátelj, predložitelj, prezentánt.

Präsentation *f.* predája, izročítěv; (zu einer Stelle) predlòg, priporočítěv, priporočílo, nasvèt, prezentácija; (eines Wechsels) predóčba; prezentácija.

Präsentationsfrist *f.* ròk za predóčbo, prezentacíjski ròk.

Präsentationsrecht *n.* pravíca predláganja, — nasvétovanja.

Präsentatum *n.* dan vlóžbe, čàs vložítve, vložéno.

präsentieren predáti, izročíti, vložíti; *impf.* izročeváti, vlágati; navzóčiti; (zu einem Amte) predložíti, nasvétovati, priporočíti; *impf.* predlágati, priporóčati; (den Wechsel) predočíti, predložíti, prezentírati; (das Gewehr) čast izkázati (-kážem), predstáviti oróžje, prezentírati; präsentiert! daj(te) čast! sich — pokázati se, biti (sem) na poglèd.

Präsentierteller *m.* ponudílni krožnik, predajálni pladěnj.

Präsentierungsstation *f.* postája navzočítve, — zglasítve.

Präsenzdienst *m.* dejánska —, prezéntna služba.

Präsenzliste *f.* imeník navzóčih, popìs prisótnih.

Präsenzstand *m.* prezéntni —, dejánski stalež.

Präsenztaxe *f.* plačílo za navzóčnost, navzočnína.

Präservativ *n.* branílo, varoválo, obvaroválni lek, branílni pripomóčěk, preservatív.

Präses, Präsident *m.* predsédnik, prvoméstnik, prvosédnik, prezidént.

Präsidentschaft *f.* predsédništvo, prvosédstvo, predsédstvo.

Präsidial- predsédniški, prezídijski.

präsidieren predsedovati, biti (sem) predsédnik, prezidírati.

Präsidium *n.* predsédništvo, predsédstvo, prezídij.

prasseln pokljáti, pókati, prasketáti (-ám, praskéčem), škrbetáti.

Prasseln *n.* pokljánje, praskèt, prasketánje.

prassen razkóšno —, nezmérno živéti, potrátno in zapravljívo živéti, trebúhu streči (strežem), trátiti, zaprávljati.

Prasser *m.* požréšnik, požerúh, potrátnik, zapravljívěc, raztočník; **=in** *f.* požréšnica, požerúhinja, potrátnica, zapravljívka.

präsumieren napréj si kaj mísliti, sóditi, súmiti, domnévati, presumírati.

Präsumtion *f.* napréjšnja dozdéva, domnéva, domnévěk, sumnja, domnévanje.

präsumtiv dozdévěn, domnévěn, presumtívěn.

Prätendent *m.* prisvojevávěc oblásti, prisvajátelj krone, pretendént.

prätendieren svojíti si, prisvájati si, lastíti se česa, prilaščevati si kaj, kot svoje térjati (zahtévati), pretendírati.

Prätension *f.* térjanje, zahtévanje, zahtévěk, terjátěv, zahtéva; drznost, prevzétnost; ohne — ponížěn, skroměn.

prätentiös prevzétěn, oblástěn, drzěn.

präterieren preskóčiti.

Präterition *f.* preskòk, pretericija.

Präteritum *n.* pretékli čàs, pretéklost.

Prätext *m.* pretvéza, (prazěn) izgóvor.

Prätor *m.* pretor.

Prätur *f.* prétorstvo, pretúra.

Pratze *f.* šapa.

prävenieren prehitéti (-ím), prestréči (-stréžem), pretéči.

Prävention *f.* prehitévanje, prehítěk, prestréžba, odvrnítěv.

präventiv odvračálěn, preventívěn.

Präventivmaßregel *f.* odvračálna (preventívna) narédba.

Praxis *f.* izvrševánje, vaja, praksa, izkúšnja; (Gewohnheit) običáj, naváda.

Digitized by Google

predigen propovédati, propovedovati, pridigati, prídigovati; (ermahnen) opomínjati.

Prediger *m.* propovedník, prídigar; **Prediger-** prídigarski, propovedníški.

Predigt *f.* propóved (-i), prídiga, cerkvéni govor; (Straf—) káranje, ukòr, posvarílo; jmdm. eine — halten živo posvaríti, pokárati.

Predigtamt *n.* prídigarstvo, propovedníštvo.

Predigtentwurf *m.* načrt propóvedi, osnóva prídige.

Predigtsammlung *f.* zbirka propóvedi, zbirka cerkvénih góvorov (pridig).

Predigtstuhl *m.* propovedníca, prídižnica, leca.

Preference *f.* preferánsa.

Preis *m.* cena, kup; zu welchem — po čem, v kakšen kup, po katéri ceni; der genaueste — najnížja cena, najbóljši (najzádnji) kup; zu billigem —e po ceni, dòbĕr kup; fester — trdna —, stalna cena; um einen geringeren — bolj po ceni, cenéje, boljši kup; um jeden — po vsaki ceni, na vsak načìn, naj velja, kar hoče; um keinen — po nobéni ceni, na nobèn načìn, nikákor nè, za vse na svetu nè; den — festsetzen zacéniti, ceno postáviti; vom — ablassen popustíti, odjénjati, prijénjati; den — überschreiten ceno preskóčiti; der — steigt cena gre kvišku, cena raste; der — ist gestiegen cena je poskočíla; der — fällt cena pada, cena se niža; (Belohnung) plačílo, darílo, nagráda; (Lob und Ehre) čast in slava, čast in hvala.

Preisaufgabe *f.* nalóga z razpísanim darílom, razpísana —, nagrádna nalóga.

Preisausschreibung *f.* razpìs daríla, razpìs nagráde.

Preisbewerber *m.* tekmovávĕc (tekmeník) za nagrádo, natécavĕc za razpísano darílo.

Preisbewerbung . tekmovánje (pogánjanje) za nagrádo, natécanje za razpísano darílo.

Preiscourant *m.* ceník, cenílnik, cenovník (kupčíjski).

Preiselbeere *f.* brusníca, rdeča borovníca, (móčnica, grámzelišče).

preisen slavíti, poveličevati, hváliti in častíti, slavo peti (pojem), preslávljati; glücklich — za sréčnega iméti (imám) od. číslati, blagorováti.

Preisen *n.* slavítĕv, hvalítĕv, poveličevánje, preslávljanje.

Preiser *m.* slavítelj, hvalítelj, poveličevávĕc, preslavljávĕc.

Preisfrage *f.* nagrádno vprašánje, vprašánje z razpísanim darílom.

preisgeben prepustíti —, izročíti (propádu), izpostáviti; *impf.* prepúščati, izpostávljati (opásnemu položáju).

Preisgebung *f.* prepustítĕv, izročítĕv (usódi, pogúbi), izpostávljanje v nevárnost.

Preisliste *f.* s. Preiscourant.

Preisrichter *m.* sodník o razpísanih darílih, razsojevávĕc o nagrádi.

Preisschrift *f.* za razpísano darílo tekmajóči spìs, spìs za natečáj, tekmajóča razpráva; gekrönte — obdarjéni spìs, nagrajéna razpráva.

Preisstück *n.* obdarjéna (nagrajéna) igra.

Preistarif *m.* ceník, cenovník.

preiswürdig (seines Preises würdig) ceníla vredĕn; (des ausgeschriebenen Pr. w.) daríla (nagráde) vredĕn.

Preiswürdigkeit *f.* vrednost; vrednost daríla.

Preiszuerkennung *f.* prisója daríla, prisódba nagráde, nagrajénje.

prekär dvomĕn, dvomljìv, negotòv, nestálĕn.

prellen prekániti, ukániti, preváriti, oslepáriti, ocigániti, ogoljufáti; trépati (trepljem n. pr. štrene, platno, perílo itd.).

Preller *m.* goljùf, slepár; (prallender Schlag) plèsk, udárĕc; (Abprall) odskòk, odbòj; =ei *f.* prevára, goljufíja, slepárstvo; =in *f.* goljufíca, sleparíca.

Prellholz *n.* trepálnik.

Prellschuss *m.* odbójni strel.

Premier *m.* prvi (minístĕr).

Presbyter *m.* starejšína; cerkvéni načélnik; svečeník, duhóvnik, prézbiter.

Presbyterianer *m.* prezbiterijánĕc.

Presbyterium *n.* duhóvniški prostor v cerkvi, prezbitérij.

pressant nujĕn, neodlóžĕn, presántĕn es ist nicht — ni sile, ne mudi se.

Digitized by Google

preſsbar stisljiv, stlačljiv; die Luft iſt — zrak se dá (se more) stísniti.

Preſsbarkeit *f.* stisljívost, stlačljívost.

Preſſe *f.* stiskálnica, tlačílnica, žema, (preša); Druck— tiskálnica; (Buchdruck) tisk, natis; unter die — geben dati tískati, dati v natis, dati v tisk; ſich unter der — befinden biti (sem) v tisku (v natísu), tískati se; (Zeitungsweſen) novínarstvo, časníštvo.

preſſen stískati, tlačíti, mečkáti, žmíkati, ožémati, (grozdje) téščiti; *pf.* stísniti, ožéti (-žmèm); (hart zuſetzen) pestíti, prigánjati.

Preſſer *m.* stiskávec, tlačítelj.

Preſsfreiheit *f.* tiskóvna svobóda, svobóda tiska; svobódni tisk.

Preſsgericht *n.* tiskóvno sodíšče.

Preſsgeſetz *n.* tiskóvni zakon.

Preſsgewerbe *n.* tiskárski obŕt.

Preſshefe *f.* (Preſsgerm) ólove droží *pl.*, ólovne drožíce *pl.*, kvas (-ú).

Preſshefeerzeugung *f.* izdelovánje ólovih drožíc.

preſſieren núditi, síliti; eš preſſiert sila je, nujno je, mudí se; preſſiert jein iméti (imám) nujna opravíla, iméti črez glavo opráviti.

Preſſion *f.* sila, pritísk.

Preſskufe *f.* kad (-í), krnica.

Preſsmaſchine *f.* j. Preſſe.

Preſsproceſs *m.* tiskóvna pravda.

Preſsſchraube *f.* vreténo, vreténica.

Preſsübertretung *f.* prestópek tiskóvnega zakóna, prekršèk tiskóvne postáve.

Preſswerk *n.* tiskálo, tiskálnica. [ka.

Preſswurſt *f.* sežéta klobása, stláčen-

Preſszeug *n.* tiskálo, tiskálno oródje, tiskálna pripráva.

Preſtige *n.* slepílo, mamílo, slepárstvo; nenavádni uglèd, vpliv.

pretiös dragocèn, žlahtèn; malenkóstno nežèn, pretírano nalíšpan.

Pretioſen *pl.* dragocénosti *pl.*, dragotíne *pl.*

Pricke *f.* ost (-í), ostèn; (Fiſch *Petromyzon*) piškúr (piskor).

prickeln *tr.* bódckati, zbádati; *intr.* gomezéti, skeléti, ščemèti.

prickelnd gomezljiv, ščemèč; (pikant) rezèk, rezèn.

Prieſter *m.* svečenik, duhóvnik, mašnik; der Hohe— véliki duhóvnik; **Prieſter-** svečeníški, duhóvski, duhóvniški, mášniški.

Prieſteramt *n.* svečeníštvo, duhóvstvo, duhóvska služba, mášništvo.

Prieſterhaus *n.* duhóvno semeníšče, bogoslóvnica.

Prieſterherrſchaft *f.* duhóvska vlada, vlada duhóvščine.

Prieſterin *f.* svečenica, duhóvnica.

prieſterlich duhóvski, mášniški, mášnikov, svečeníški.

Prieſterorden *m.* duhóvni red.

Prieſterrock *m.* duhóvska obléka.

Prieſterſchaft *f.* duhóvščina, duhóvstvo, duhóvništvo, svečeníštvo.

Prieſterſtand *m.* duhóvski stan, mášniški stan, duhóvstvo.

Prieſterthum *n.* duhóvstvo, duhóvništvo, svečeníštvo.

Prieſterweihe *f.* mášnikovo posvečénje (posvečevánje), posvetítev duhóvnikov; die — ertheilen v mášnika posvetíti.

Prima *f.* prvi razrèd, prima.

Primadonna *f.* prva pevka, — pévkinja, primadóna.

Primaner *m.* učénec prvega razréda, prvošólec, primánec.

Prima Nota *f.* prvi zapísnik, knjiga prvih zapískov.

primär prvótèn, prvi.

Primararzt, Primarius *m.* prvi zdravník, primárij.

Primas *m.* (*pl.* Primaten) prvák med nadškófi, prvostólnik, primas.

Primat *n.* prváštvo med nadškófi, prvostólništvo, primát; (Vorrang überhaupt) prvénstvo.

Primawechſel *m.* prva menica.

Prime *f.* (in der Muſik) prvi glas; (beim Fechten) prvi ustòp, prvi udár, pŕvnica.

Primel *f.* trobéntica, jaglec, jeglič.

primitiv prvótèn, začétèn, primitívèn; prepròst.

Primiz *f.* nova maša, primícija.

Primizſiant *m.* novomášnik.

Primogenitur *f.* prvorojénstvo, primogenitúra.

Primzahl *f.* praštevílo, prvótno števílo, prvínsko števílo.

Digitized by Google

Princip *n.* (*pl.* Principien) princip; (Urgrund) začétek, izvòr; (Grundſatz) načélo, glavno vodilo, pravilo.

Principal *m.* gospodár, predstójnik, principál.

Principat *m. n.* predstvo, prvénstvo, prváštvo, principát.

principiell načélen, podstávėn, principielen.

Prinz *m.* knez, princ; (kaiſerlicher — cesárjevič, cárjevič; königlicher — králjevič; fürſtlicher — knéževič.

Prinzeſſin *f.* princésinja; (kaiſerliche) cesaríčna; (königliche) kraljíčna, kraljévna; (fürſtliche) knežna.

Prior *m.* prednik, prior, predstójnik samostána; **Prior-** priorski.

Priorat *n.* priorstvo, samostánsko predstójništvo.

Priorin *f.* prédnica, predstójnica samostána.

Priorität *f.* predstvo, prednost, prioritéta.

prioritätiſch predstven, prioritétėn.

Prioritäts-actie *f.* prédnostna —, prioritétna délnica; **-anlehen** *n.* prédnostno —, prioritétno posojilo.

Priſe *f.* ščepec, vzémek; (erbeutetes Schiff) zajéta —, zaplénjena ladja.

Prisma *n.* prizma.

prismatiſch prizmátičėn.

Pritſche *f.* (Patſche, Klatſchbrett) pleskáča, plaska, lopáta, tolkáča; (hölzerne Lagerſtätte) pograd, odrinec, ležíšče na deskah.

pritſcheln (po vodi) pleskáti, tléskati, brljúzgati.

privat zasébėn, samosvójėn, privátėn; (geheim) tajėn.

Privatangelegenheit *f.* zasébna stvar (-i), privátna stvar.

Privatbrief *m.* privátno pismo.

Privatdocent *m.* privátni docént.

Private *m.* zasébnik; *f.* zasébnica.

Privateigenthum *n.* zasébna lastnína, zasébna —, privátna svojína.

Privatier *m.* zasébnik.

privatim *adv.* zasébno, natíhoma, med sebój, za-se.

Privatintereſſe *n.* osébna korist (-i).

privatiſieren za-se živéti (-ím), osebováti, privatizírati.

Privatiſt *m.* privátni učénec, privatist.

privativ izključílėn, nikálėn, privativėn.

Privatleben *n.* zasébno —, privátno —, domáče življénje.

Privatlectüre *f.* zasébno berílo, privátno čítanje, privátno čtivo.

Privatmann *m.* j. Privatier.

Privatperſon *f.* j. Private.

Privatrecht *n.* zasébno pravo.

privatrechtlich zasebnoprávėn, privatnoprávėn; —er Titel zasebnoprávni naslòv, privatnoprávno imé.

Privatſache *f.* zasébna —, privátna reč (-i).

Privatſchuldverſchreibung *f.* zasébna zadólžnica, zasébno dolžno pismo.

Privatſchule *f.* zasébna učílnica, privátna šola.

Privatunterricht *m.* domáči poúk, privátno poučevánje.

Privatvergnügen *n.* privátno vesélje, svoja zabáva.

Privatverkehr *m.* zasébno občevánje.

Privatvermögen *n.* zasébno —, privátno premoženje, zasébna imovína.

Privatwirthſchaft *f.* zasébno gospodárstvo.

Privatzeugnis *n.* zasébniško izpričeválo, privátna svedóčba, privátno potrdílo.

Privatzweck *m.* zasébna svrha.

Privet *n.* straníšče.

Privileg, Privilegium *n.* svobóščina, predpravíca, privilégij u. privilégija, povlástica. [ščin.

Privilegieninhaber *m.* imétnik svobó-

Privilegienurkunde *f.* listína o svobóščinah, privilégijska listína.

Privilegienverleihung *f.* podelítėv privilégija.

privilegieren podelíti svobóščino, povlástiti, privilegírati.

privilegiert s svobóščinami —, s predpravícami obdarjėn, povláščen, privilegíran.

pro und contra *adv.* za in zoper, za in proti.

probabel verjétėn.

Probabilität *f.* verjétnost.

probat po izkúšnjah potŕjen, izkúšen, dokázan, pripoznán.

Digitized by Google

Probe *f.* izkúšnja, poskúšnja, poskús, izkús, izkúsba; (Beweis) dokàz; (Muſter) oglèd; obrázec, vzórec; auf die — ſtellen izkúšati; **Probe-** poskúsni, za poskúšnjo.

Probearbeit *f.* delo na poskúšnjo.

Probebelaſtung *f.* poskúsna obtežítev, — obremenítev, obremenílna poskúšnja.

Probeblatt *n.* oglédni list, list na [oglèd.

Probebogen *m.* pola na oglèd, oglédna —, poskúsna pola.

Probedruck *m.* tisk na poskúšnjo.

Probefahrt *f.* poskúsna vožnja.

probehältig po izkúšnji potŕjen, preizkúšen; (v. Wechſel) trdèn, v redu.

Probejahr *n.* poskúsno leto, leto poskúšnje.

Probelection *f.* poskúsno predávanje.

Probepraxis *f.* poskúsna praksa.

Probepredigt *f.* prídiga na poskúšnjo, poskúsna propóved (-i).

Probeſchrift *f.* pisánje na oglèd, lepopísni poskús.

Probeſtück *n.* obrázec, oglédèk, izvòd na oglèd, poskúsek.

Probevorleſung *f.* i. Probelection.

probeweiſe za poskús, na poskúšnjo.

Probezeit *f.* čas poskúšnje, poskúsna doba.

Probier- poskúsni.

probieren izkúsiti, poskúsiti; *impf.* izkúšati, poskúšati, preizkúšati. [vec.

Probierer *m.* poskušávec, preizkušá-

Probierſtein *m.* zlatárska óslica, preizkúsni kamen. [blém.

Problem *n.* vprašánje, zastávek, pro-

problematiſch negotòv, dvomèn, problemátičen.

Procedur *f.* ravnánje, ravnáva, postópanje, procedúra.

Procent *n.* odstótek, procént.

Procentſatz *m.* odstótni postávek.

procentual odstótèn, procentualèn.

Proceſs *m.* pravda, spòr, právdanje, tožba, prépor; *(chem.)* postópek, procés; den — anhängig machen tožbo začéti (-čnèm), tožbo vzdígniti zoper koga, pognáti (-ženem) pravdo do sodíšča; — machen na tožbo dejáti (dénem); — führen právdati se, tóžiti se, tožáriti se; durch — verlieren zaprávdati, zatožáriti; durch — erhalten iztóžiti, s tožbo dobíti, izprávdati; kurzen — machen ob kratkem odpráviti; **Proceſs-** pravdni.

Proceſsacten *pl.* pravdni spisi.

Proceſsführer *m.* pravdar.

Proceſsgegner *m.* právdni nasprótnik.

proceſſieren právdati se, tóžiti se. tožáriti se.

Proceſſion *f.* obhòd (cerkvéni), izprevòd, procésija.

Proceſskoſten *pl.* pravdni stroški.

Proceſsordnung *f.* pravdni red, — zakon.

Proceſsſache *f.* pravdna reč (-í). — stvar (-í).

Proceſsſchriften *pl.* pravdni spisi.

proceſsſüchtig pravdljiv, právdarski: er iſt ſehr — velik pravdar je; ich bin nicht — ne strežem na tožbo. [nje.

Proceſsverfahren *n.* pravdno postópa-

Proceſsverhandlung *f.* pravdna razpráva.

Proclamation *f.* pro-, razglàs, oklic, razglasílo, proklamácija.

proclamieren proglásiti, razglásiti. oklicati (-klíčem), proklamírati; *impf.* proglášati. oklicevati.

Proclamierung *f.* proglasítev.

Procura *f.* (Vollmacht) pooblastílo. polnomóčje; upravljanje.

Procuration *f.* oskrbovánje, upravljanje, prokurácija.

Procurator *m.* pooblaščénec; oskrbník, upravítelj, prokurátor.

Procuratur *f.* oskrbníštvo, upraviteljstvo, prokuratúra.

procurieren oskrbovati, upráviati.

Producent *m.* pridelovátelj, izdelovátelj, proizvódnik; (Vorzeiger der Urkunde) pokazávec; producént.

producieren pri-, izdélati, proizvésti (-védem); *impf.* pridelovati, izdelovati. proizvájati; (eine Urkunde) pokázati (-kážem); producírati; ſich — pokázati se, nastópiti; razkazovati se, javno kázati se, producírati se.

Product *n.* izdélek, proizvòd; pridélek, obródek, sad, sadež, plod; (Ergebnis) učínek, naslédek, uspéh; (in der Mathematik) zmnožek, znesék, produkt.

Digitized by Google

Productenhändler *m.* trgóvec s pridélki.

Production *f.* (von Urproducten) pridelovánje, dobívanje, proizvájanje, proizvódstvo; (von Kunſtproducten) izdelovánje, izgotávljanje; (theatr.) predstáva, produkcija; **Productions-** proizvódni, proizvajálni.

Productionscapital *n.* glávnica za pridelovánje, denárji za izdelovánje, proizvódna glávnica.

Productionskoſten *pl.* stroški pridelovánja, stroški za izdelovánje, proizvódni stroški.

productiv ploděn, rodovítěn, plodovít, produktívěn.

Productivität *f.* plodnost, plodovítost, rodovítnost, produktívnost.

profan neposvečèn; posvétěn; prostáški.

Profanation *f.* oskrunítěv, oskrúmba, onečástba, profanácija.

Profangeſchichte *f.* posvétna zgodovína.

profanieren oskrúniti, onečástiti, posvédnjiti, profanírati.

Profeſs *m.* redóvniška obljúba.

Profeſſion *f.* rokodélstvo, posél, obŕt; was iſt er von — s čim se bavi, kaj je njegov posél?

Profeſſioniſt *m.* rokodélec, profesionist.

Profeſſor *m.* profésor, učítelj.

Profeſſorencollegium *n.* učíteljski —, profésorski zbòr, zbòr profésorjev.

Profeſſur *f.* profésorstvo, profésorska služba, učíteljska stolica, profesúra.

Profil *n.* stranski načŕt, — prerèz, prerézni načŕt. presèk, profil.

Profilplan *m.* črtež v prerézu, črtež v profilu.

Profit *m.* dobíček, korist (-i).

profitabel dobíček donašajòč, koristěn.

profitieren pridobíti, profitírati; *impf.* dobíček imèti (imám), na dobíčku biti (sem), pridobívati.

Profoß *m.* vojáški jetníčar, profós.

Prognoſe *f.* predznáva; napréjšnje določílo, napóved (-i), prognóza.

Prognoſtikon *n.* predznák; napovédba, prorókba; čin — ſtellen prorokovati; napovédati.

prognoſtiſch napovédèn, prorokoválěn; predznáčěn.

prognoſtizieren napovédati (-povém); *impf.* napovedovati, prorokovati, prognosticírati.

Programm *n.* prográm, načélni načŕt, črtež; (Reihenfolge) spored; (Schul—) šolsko poročílo, šolsko izvéstje.

Progreſſion *f.* napredovánje; (arithm.) postopovánje, progrésija, postópica.

Progreſſiſt *m.* napredník, progresíst.

progreſſiv *adi.* napréděn, napredoválěn; progresívěn, postópěn; *adv.* postópno, progresívno.

prohibieren zabrániti, prepovédati (-vém); *impf.* brániti, ovírati, prepovedovati.

prohibitiv zabranílěn, ovirálěn, prepóvedèn, prohibitívěn.

Prohibitivſyſtem *n.* zabranílne naréd-be proti tuji trgovíni, prohibitívni sistém.

Project *n.* projékt; nasnútek, načŕt, osnóva; naméra, nakána; nasvèt, predlòg.

projectieren zasnovati, načŕt narediti, projektírati; snovàti, namerávati; projectiert po načŕtu namerávan, projektíran.

Projectil *n.* izstrélek.

Projection *f.* vzmèt, projékcija; **Projections-** vzmétni.

Projectionslehre *f.* vzmetoslóvje, nauk o projékciji.

projicieren vzvréči (-vržem), *impf.* vzmétati; projicírati.

Prolegomena *pl.* predgóvor.

Proletariat *n.* siromáštvo, proletariát.

Proletarier *m.* siromák, siromášnik, proletárec.

Prolog *m.* predgóvor, uvòd, prológ.

Prolongation *f.* podáljšanje, podáljšba, podaljšáva, prolongácija.

Prolongationsgebür *f.* preložnína.

prolongieren podáljšati, odložíti, preložíti, prolongírati.

Promemoria *n.* spomenica, promemórija.

Promenade *f.* šetalíšče, izprehajalíšče; izprehòd, promenáda.

promenieren izprehájati se, šétati se, promenírati.

Promeſſe *f.* promésa.

promiſſoriſch obétěn, promisórěn.

Digitized by Google

Promotion *f.* povíšanje v akadémiško čast, imenovánje za dóktorja, promócija.

promovieren *tr.* povíšati v akadémiško čast, imenováti za dóktorja, podelíti dóktorstvo; *intr.* postáti (-stánem) doktor; promovírati.

prompt *adi.* ročên, hitêr; (pünktlich) točên, natánčen; *adv.* urno, ročno, točno, natánko.

Promulgation *f.* razglàs, proglàs, objáva, promulgácija.

promulgieren razglásiti, oznániti, objáviti, proglásiti; *impf.* proglášati, razglášati, promulgírati.

Pronomen *n.* zaímek, zaimé (-iména), pronómen.

pronominal zaiménski.

pronunciert ostro izrážen, odlóčen, očitên.

Pronunciation *f.* izréka, izgovárjanje, pronuncijácija.

Propädeutik *f.* pripravljálni náuk, uvòd. propedévtika.

propädeutisch pripravljálen, propedévtičen.

Propaganda *f.* razšírjanje, propagánda; — machen šíriti, razšírjati, ískati privržencev.

Prophet *m.* prorok; (Wahrsager) vedeževávec, prorokovávec.

Propheten- proróški.

Prophetin *f.* prorókinja; (Wahrsagerin) vedeževávka, prorokovávka.

prophetisch proróški, prorokoválen.

prophezeien prorokovati, vedeževati, napovedovati.

Prophezeiung *f.* prorokovánje, prorókba; vedeževánje.

prophylaktisch obvaroválen, odvračálen, profiláktičen.

Propination *f.* samoprodája, propinácija; **Propinations-** samoprodájni.

Proponent *m.* predlagátelj, proponént.

proponieren predložíti, nasvétovati, predlágati, proponírati.

Proportion *f.* razméra, razmérje; sorazmérje, propórcija.

proportional razmérən, sorazmérən, proporcijonálen.

Proportionale *f.* sorazmérnica.

Proportionalität *f.* sorazmérnost.

proportioniert razmérən; (ebenmäßig) ravnomérən, somérən, skladomérən; — sein újemati se.

Propofition *f.* nasvèt, predlòg.

Propſt *m.* prošt.

Propſtei *f.* proštíja.

Pröpflíng *m.* troskva, troskvêc, troska, tróskalica.

pro rata temporis po razmérju časa.

proratifieren razdelíti pro rata, razmérno razdelíti.

Prorector *m.* naméstni ravnátelj, proréktor.

Prorogation *f.* odlòg, odgóda.

prorogieren odložíti, odgodíti.

Proſa *f.* proza, nevézana beséda.

Proſaiker *m.* prozáik, pisátelj v nevézani beségi.

proſaiſch nevézan, prozáičen, prozái-[ški.

Proſcenium *n.* osprédje prozoríšča. proscénij.

proſcribieren izóbčiti, iz-, pregnáti (-ženem), preklícati (-klícem), proskribírati.

Proſcribierte *m.* izóbčenec, izgnánec, proskribíranec.

Proſcription *f.* izóbčenje, pregnánstvo, proskrípcija.

Proſcriptionsliſte *f.* imeník izóbčencev, imeník proskribírancev.

Proſelyt *m.* izpreobŕnjenec, novovérec; —en machen izpreobráčati, nabírati novih verskih pristášev.

Proſelytenmacher *m.* izpreobračávec, nabirátelj novovérnikov.

Proſenchym *n.* líčnato staníčje, líkovina, vlaknovína.

proſit! *interj.* na zdravje! Bog po-[mágaj!

Proſodie *f.* zlogomérje, prozodíja.

Proſodik *f.* nauk o zlogomérju, prozódika.

proſodiſch zlogomérən, prozódičen.

Proſpect *m.* razglèd, preglèd, prospékt.

proſperieren uspévati, cvesti (-tem), ugódno se razvíjati, napredovati, prosperírati.

proſtituieren osramotíti, onečástiti.

Proſtituierte *f.* blodníca, prostitútka, hotníca.

Proſtitution *f.* sramotítev; sramodéjstvo, blodníšto, prostitúcija.

Digitized by Google

Protection *f.* zaščíta, pokrovíteljstvo, obrámba, protékcija.

Protector *m.* zaščítnik, pokrovítelj, zavétnik, protéktor.

Protectorat *n.* pokrovíteljstvo, zavétništvo, protektorát.

Protectorin *f.* pokrovíteljica, zaščítnica, zavétnica.

Protegé *m.* ljúbljenec; zaščíčenec.

protegieren ščítiti, várovati, brániti, podpírati, pospeševati; potegováti se, pogánjati se za koga.

Protest *m.* ugóvor, odpòr, prosvèd, protést; **Protest-** protéstni.

Protestant *m.* protestánt, luteránec; **=in** *f.* protestántinja, protestántka, luteránka. [ski.

protestantisch protestántski, luterán-

Protestation *f.* ugovárjanje, prosvedovánje, ugóvor.

protestieren upréti se; ugovárjati, prosvedovati, protestírati.

Protokoll *n.* zapísnik, protokól; **zu — bringen** dejáti (dénem) v zapísnik, vzeti (vzamem) v zapísnik; **zu — geben** dati na zapísnik, povédati (-vém) na zapísnik; **— aufnehmen** zapísnik sestáviti, **—** narediti; **— führen** zapísnik sestávljati, zapísnik písati, zapisovati.

protokollarisch zapísniški; **—e Aufnahme** zapisovánje v zapísnik, sestávljanje zapísnika.

Protokollführer, Protokollist *m.* zapísnikar, protokolíst.

Protokollführung *f.* zapisovánje, písanje zapísnika.

protokollieren zapísati (-písem) —, vpísati v zapísnik, zabeléžiti, protokolírati; *impf.* zapisovati.

Protokollierung *f.* zapis, protokolíranje, zapisovánje.

Protokollsnummer *f.* število (vložnega) zapísnika.

Protoplasma *n.* tvorívo, pratvorívo, protoplázma.

Prototyp *n.* pralík, prototíp.

Protutel *f.* sovárstvo, sovárištvo.

Protz *m.* nadútež. [vozá.

Protze *f.* sprednja prema topníškega

protzen kújati se; nadímati se.

protzig kujav; nadút.

Prohmagen *m.* j. Protze.

Provenienz *f.* (Herkunft) proizhájanje, izvír, proizhòd; (Ertrag) prihódek, dobíček.

Proverbium *n.* pregóvor, rèk.

Proviant *m.* živež, hrana, zalóga živeža, proviánt; **Proviant-** živežni, proviántni; **=meister** *m.* preskrbník živeža; **=wesen** *n.* preskrbovánje živeža.

Provinz *f.* pokrájina, dežéla, províncija; **Provinzial-** pokrájinski, dežélni.

Provinzial *m.* provincijálni poglavár samostánov, provincijál.

Provinzialhauptstadt *f.* glavno mesto v provínciji, — v pokrájini, dežélno glavno mesto.

Provinzialismus *m.* beséda v kaki pokrájini navádna, pokrájinski izràz, provincijalízem.

provinziell pokrájinski, provincijálen.

Provision *f.* (Vorrath) zalóga; živež; (Besorgungsgebür) opravnína, provízija.

Provisor *m.* upravítelj, upráv nik, provízor. [rédba.

Provisorialverfügung *f.* začásna od-

provisorisch začásen, provizórен.

Provisorium *n.* začásna narédba, provizórij.

Provocant *m.* provzročítelj, provzročník, provokánt.

Provocation *f.* izzívanje, pozív na bòj; (Veranlassung) provzročítev, provokácija.

provocieren izzváti (-zóvem), pozváti na bòj; *impf.* izzívati, pozívati na bòj; *trv.* klícati (kličem) na korájžo; (herausbeschwören) provzročíti.

Provocierung *f.* j. Provocation.

prüde (zimperlich) pretírano nežnočútен, — sramežljiv; (spröde) nepristópen, (štimán).

Prüderie *f.* páčenje s pretírano nežnočútnostjo, — sramežljívostjo; nepristópnost.

prüfen izkúsiti, poskúsiti; *impf.* izkúšati, poskúšati; (den Schüler —) izprášati, izpítati; *impf.* izpraševati; (untersuchen) preiskati (-iščem), pregledati; *impf.* preiskovati, pregledovati; (einen Vorschlag —) razmotríti predlòg, pretéhtati, preudáriti, premísliti, pretrésti; *impf.* pretehtováti,

Digitized by Google

preudarjati, pretresováti; geprüft preizkušen, izprašan, izpitan. [věc.
Prüfer *m.* izpraševatelj, preizkuševá-
Prüfling *m.* izpraševánec, preizkuše-
vánec.
Prüflerin *w.* ǰ. Probierlerin.
Prüfung *f.* preizkus, preizkušanje, izkušnja; (Examen) izkušnja, izpit, izpraševanje; (Untersuchung) preiskovanje, preiskava; pretresovanje, pretrés, pretehtovanje; presója, preględ;
Prüfungs- izpraševálni, izpitni.
Prüfungscandidat *m.* izpitni kandidát, izpraševánec.
Prüfungscommission *f.* izpraševálna komisija.
Prüfungsgegenstand *m.* predmèt izpita, preizkúšni predmèt.
Prüfungszeugniß *n.* izpitni napísnik.
Prüfungszimmer *n.* izpitna preizkúšnja.
Prüfungsort *m.* sedáica za izkúšnjo, izpitna čvrstica.
Prüfungstag *m.* dan izkúšnje, izpitni dan, čvrstica.
Prüfungszeit *f.* preizkúšnina, izpitnina.
Prüfungszeugniß *n.* preizkúšno izpričevánje, izpitna svedočba.
Prügel *m.* kólec, kólenje; (Knüppel) ostrv, sklánjati, sklánjanje. Schlag, pálica, mi; (Schläge) kólenje.
Prügeln *pretep, tepež, pobój.*
prügeln tepsti, tepem, bíti, bijem, pretepsti, pobíjati, klasti, klánjati, kólenje, pobíti, mahati, mahljati, sklánjati, sklánjanje, pálica, mam sklánjanje.
Prügelstrafe *f.* kólenje, klánjanje, pobijanje.
Prügler *m.* [illegible]
Prügl *m.* [illegible] **Prügl** [illegible]
[illegible]
Prügler *m.* [illegible]
Prunk *m.* [illegible]
Prunkbett *n.* [illegible]
Prunkbrand bleskohlépen, bleskoljúbən, gizdáv.
prunklos brez bleska. — bliščа. — sijája, skromén. [vost.
Prunksucht *f.* bleskoželjnost, gizdá-
prunksüchtig bleskoželjen, gizdáv.
Psalm *m.* psalm.
psalmra psalme peti (pojem). psalme prepévati.
Psalmist *m.* psalmopévec, psalmist.
Psalter *m.* Psalmbuch *n.*) psalmnik, knjiga psalmov. psaltèr; (Blättermeßen devetogúb šestogúbec, prebirálnik.
Pseudo- lažni, krivi, neprávi, pod-
[fóza.
Pseudomorphóse *f.* palik, psevdomorfóza z izmíšljenim (s tujim) imenom, lažnoimenski, slutvoiménski, psevdónimen.
Pseudonymität *m.* slutvomodrijan, modrijan po imenu.
Pseudonymus *m.* lažnivi —, krivi pevec.
pst! [illegible] **pst!** hst!
Pfuhe *f.* ôuka, ôuh.
Pfuhuhu *m.* sôrazvnik ôuhobólnih, sôrazvnik umobólnosti, psihiáter.
Pfuhuhie *f.* nauk o ôuških bolézních, sôrazvnje ôuhobólnih, psihiatrija.
pfuhuli ôuševen, ôuška, psihičen.
Pfuhuug *m.* ôuševéuec, psihológ.
Pfuhuluge *f.* ôuševéuje, psihológija.
pfuhuluglfie ôuševéuski, psihológični, psihičnosti.
Pfuhuruhuu *f.* znagíanstvo, odpára, razgíanstvo, razgíanstvo okôr, umazáno, pi hiuuu.
pfuhuruuuu znagíanstu, razgíanstu, obuuu, nečíhuu, -ihom, umázati; [illegible] umazanje, nečistvéti.
Pfuhuruk *m.* znagíanstuj, lisnikar, [illegible]
Pfuhuruhi *f.* lisnikarstvo, prúnarstvo, [illegible]
Pfuhuruu *f.* nážitnost, prúnost.
Pfuhuruhuuuuuuu *n.* nážitni prúnost, [illegible]
Pfuhuhuu *n.* nečistvo, ôuuu sve.
pfuhi *n.* [illegible]
Pfuh *n.* [illegible]
Pfuhuug *m.* [illegible] Skrofulozni pôuuz.

Pudel *m.* kodĕr, kodrast pĕs (psà); (Fehler) pomóta, pogréšĕk.
Pudelmütze *f.* kosmáta kapa, kučma.
pudeln *tr.* peháti, suváti (sujem); *intr.* pomóto napráviti; (wackeln) opotékati se, gúgati se.
pudelnärrisch smešĕn, prismójen.
pudelnass mokĕr kakor miš.
Puder *m.* moka za lase, pudĕr.
puderig z moko potrésen, opúdran, napúdran.
pudern s pudrom potrésti, napúdrati; *impf.* s pudrom potrésati, púdrati.
puff! *interi.* lòp! bùh! bùmf! bùf! trèsk!
Puff *m.* udár, udárĕc, sunĕk, sunljaj, dregljaj, bunka.
Puffärmel *m.* široki rokáv, nabráni rokáv, nabúšĕk.
puffen suváti (sujem), búnkati, drégati, bútati, lópati, hebáti; nabúnkati, otólči; drégniti, bútniti, lópiti, búnkniti, hebníti (hábnem).
Puffer *m.* odbijálna ploča, hebáč, puháč.
Puls *m.* trip, utrìp, udár; der — geht žila utríplje, — bije, — tolče.
Pulsader *f.* žila utripálnica, cíplja.
pulsieren trípati (tripljem), utrípati, biti (bijem).
Pulsmesser *m.* cipomèr, utripomèr.
Pulsschlag *m.* utrípanje —, bilo žile, bitje žile.
Pulswärmer *m.* zapéstnik žilogrévĕc, volnéna zapéstnica.
Pult *m. n.* (pisálni) podstávĕc, pult.
Pulver *n.* prah, prašĕk; (Schieß—) strelni prah, smodník.
Pulverbeutel *m.*, **Pulverbüchse** *f.* prašník, prahóvnica.
Pulverdampf *m.* dìm (čad) od strélnega prahú, smodníkov dìm.
Pulvererplosion *f.* smodníkov razstrèl, — razpòk, eksplozíja smodníka.
Pulverfabrik *f.* továrna za smodník, smodnikárna.
Pulverfass *n.* sod za smodník.
Pulverhorn *n.* rog za smodník, prahóvnica.
pulverig v prah stolčen, zmlet, zdrobljèn, prahast.
pulverisieren streti (starem) v prah, zmleti (zméljem), zméti (zmánem).
Pulverkammer *f.* smodníščnica; smodníšče.
Pulverkorn *n.* zrno smodníka, zrno strélnega praha.
Pulvermagazin *n.* skladíšče za smodník, smodníščnica, prahárna.
Pulvermühle *f.* stope za smodník.
Pulverthurm *m.* smodníščnica.
Pulvertonne *f.* s. Pulverfass.
Pulververschwörung *f.* razstrélna zaróta.
Pumpe *f.* sesáljka, črepálnica, pumpa.
pumpen čŕpati, črépati, na sesáljko vleči, púmpati.
pumpern ropotáti (-ám, ropóčem).
Pumpernickel *m.* rženják, rženi kruh; (Spassvogel) burkež, šaljívĕc, pavlíha.
Pumpwerk *n.* črepálnica, sesáljke *pl.*
Punctation *f.* osnútĕk, načŕt, doménĕk, punktácija.
Punkt *m.*, **Punctum** *n.* pika, točka; *dem.* píčica; (Stich) vbòd, vbódĕc; (Artikel) člen, členĕk, točka, odstávĕk; (Umstand) reč (-í), stvar (-í); auf dem — stehen biti (sem) na tem, namerávati, kániti, priprávljen —, naménjen biti; — sechs Uhr natánko ob šestih, točno ob šestih; — für — beantworten na vsako točko odgovoríti, vse do píčice védeti (vém); der höchste — vršĕc, vrhúnĕc.
punktieren pike délati; pike naredíti, napíkati, opikati, punktírati.
pünktlich *adi.* natánčĕn, točĕn; *adv.* natánko, za las, točno.
Pünktlichkeit *f.* natánčnost, točnost.
Punktthierchen *n.* *(Monas)* živa pika, monáda.
punktweise *adv.* točka za točko, stavĕk za stavkom, posámič po točkah.
Punsch *m.* punč.
punschen punčeváti, punč piti (pijem).
Punze *f.* púnĕc.
punzieren puncevati, puncírati.
Punzierung *f.* puncevánje, puncíranje.
Punzierungsamt *n.* púncevni uràd.
Pupill *m.* nedorásli várovanĕc; nedolétna siróta.
Pupillar- sirotínski, pupilárni.
Pupillargelder *pl.* sirotínski denárji *pl.*, pupilárna imovína.
pupillarmäßig sirotínski, pupilárĕn; —e Sicherheit pupilárna varnost.

Digitized by Google

Pupillarrechnung *f.* račún o sirotínskem premoženju.

pupillarisch sirotinskovárěn, pupilarnovárěn.

Pupillarsubstitution *f.* postávljanje naslédnika mladolétniku.

Pupillarvermögen *n.* sirotinska imovína, pupilárna imovína.

Pupille *f.* (weibl. Mündel) várovanka, mladolétnica; (im Auge) zenica, púnčica.

Pupillencollegium *n.* várstveno sodíšče, nadstójništvo sirót.

Pupillenrath *m.* várstveni svétnik, oskrbník sirót.

Puppe *f.* púnca, púnčka, čéča, lila, mulka; (bei Insecten) zaprédek, mešič.

puppen s púnčkami igráti (se); šíti — zaprédati se.

Puppenmacher *m.* izdelovátelj púnček.

Puppenräuber *m.* *(Calosoma sycophanta)* moškátnik, otimáč. [ča.

Puppenspiel *n.* igra s púnčkami, igrá-

pur čist, samočist, nezmešan; —e Wahrheit gola resnica; —es Gold čisto zlató, suho zlató; —er Neid sama zavíst (-i), gola nevoščljívost.

Purgang *f.* čistílo, mečílo, čistílni lek.

Purgier- čistílěn, mečílěn.

purgieren *tr.* čístiti; izčístiti, očístiti; *intr.* čístiti se, dristo iméti (imám), drístati.

Purgiermittel *n.* čistílo, mečílo.

Purgierpille *f.* čistílni osváljek.

Purgierung *f.* izčíščanje, črevočíščenje; eine — vornehmen črevo izčístiti, dristiti.

Purification *f.* číščenje, čistítev.

purificieren čístiti; očístiti, izčístiti.

Purismus *m.* trébljenje jezíka, čistoréčnost, purízem.

Purist *m.* trebívec —, čistítelj jezíka, purist.

Puritaner *m.* puritán, puritánec.

Purität *f.* čistost, prečistóta.

Purpur *m.* škrlát, bagér: Purpurbagréni, škrlátni.

purpurbekleidet v škrlátni obléki, s škrlátom ogrnjen, v škrlát obléčen.

Purpurdecke *f.* škrlátno pregrinjálo, škrlátna prepróga (odéja).

Purpurfarbe *f.* škrlátna barva, bagér.

purpurfarben škrlátast, bagrén.

Purpurfärber *m.* bágrnik.

Purpurmantel *m.* škrlátni plašč.

Purpurmuschel *f.* škrlátnik.

purpurn škrlátěn, bagrén.

purpurroth škrlatnordéč, škrlátast.

Purpurröthe *f.* škrlátna rdečica, bagrenína, škrlatnína.

Purpurschnecke *f.* škrlátnik, bagrénka, bagréna skoljka.

Purpurstoff *m.* škrlatovína, bagrovína.

Purzelbaum *m.* kolobénec, kozélc.

purzeln prekúcniti se, prekopícniti se; *impf.* prekuceváti se, prekopiceváti se.

Pustel *f.* mozólj, mozólječk, izpuščáj.

Pustelausschlag *m.* mozóljasti izpáhki, prišč; ich habe einen — bekommen izpehnílo se mi je.

pusten húkati (v roko).

Putativehe *f.* domnévni zakon, putatívni zakon.

Pute *f.* pura.

Puter, Puterhahn *m.* (Truthahn) purán, purman. [upòr.

Putsch *m.* rabúka, halabúka, praska.

Putz *m.* lepotíčje, nakìt, lišp, okràs, okrásje, kinč.

Putzdocke *f.* našopírjenka, šopírnica, lišpanka, gizdávka; (auch von männlichen Personen) gizdalin, našopírjenec, šopírnež.

putzen čístiti, snážiti, čéditi, líkati, svetlíti; očéditi, očístiti, osnážiti, izlíkati, osvetlíti; (schmücken) lišpati, lepotíčiti, krásiti, kítiti, záljšati; nališpati, olepotíčiti, nakítiti, okrásiti, ozáljšati; (die Kerze —) utrníti, usékniti; *impf.* utrínjati, usekovati; (Bäume —) trébiti, kléstiti; otrébiti, pretrébiti, okléstiti; *fig.* jmdn. — kárati, zmérjati, oštévati; oštéti (-štějem); (in einer Kritik) šibati, bíčati, podájati (koga).

Putzer *m.* čistívec, snažítelj, trebéc, trebívec; (Verweis) ukòr, káranje, graja.

Putzerde *f.* loščílna prst (-i), drgálni pések.

Putzerin *f.* snažíteljica.

Putzhandel *m.* trgovína z lepotíčjem.

Putzhändler *m.* lepotínar, trgóvec z lepotíčjem; **=in** *f.* lepotínarica, trgóvka z lepotíčjem.

Digitized by Google

Putzhandlung *f.* prodajálnica lišpnega blagá, lepotnínarnica.
Putzhans *m.* gizdalín, lišpavěc, našopírjeneč.
Putzmacherin *f.* lepotínarica. [sípa.
Putzpulver *n.* snažilni prašek, loščílna
Putzsucht *f.* gizdávost, šopírnost, lišpavost.
putzsüchtig gizdàv, šopírěn, lišpav.
Putztisch *m.* lepotíčna —, toalétna mízica.
Putzware *f.* lepotína, lepotíčje, lišp.
pyramidal, pyramidenförmig piramídast, piramíděn, piramidálěn.
Pyramide *f.* koníčast steběr, piramída.
Pyramidenpappel *f.* laška topol (-óli).
Pyrenäen *pl.* Pirenéje *pl.*, Pirenéjsko pogórje.
Pyrologie *f.* ognjeslóvje.
Pyrometer *m. n.* ognjemèr.
Pyrotechnik *f.* umétno ognjárstvo, pirotéhnika.
Pyrotechniker *m.* ognjár, ognjestrójěc.
Pythia *f.* Pitija; vedeževávka.

Q.

Quabbe *f.* podvrátnik, naděr.
quabbelig drgečòč, tresòč, drhtèč.
quabbeln drgetáti (-ám, drgéčem), tresti se, zíbati (zibljem) se.
quackelhaft majàv, gugav; omahljìv, obotavljiv, vetrast.
quackeln (wackeln) klamotériti, motovíliti, gúgati (gugljem) se, májati se; omahovati, obotávljati se.
Quackler *m.* motovílež; omahljívěc, obotavljávěc, vetrenják.
Quacksalber *m.* mazáč, ozdravljúh, vračúh. [štvo.
Quacksalberei *f.* ozdravljúštvo, mazá-
Quacksalberin *f.* ozdravljúhinja, mazáčka, mazilarica, vračúhinja.
quacksalbern mazáčiti, pečáti se z ozdravljúštvom.
Quader *m. f.* četveroógeln —, rezan —, štirjáški kamen; =mauer *f.* zid iz rézanega kámena.
Quadragesima *f.* prva postna nedélja, pepelníčna nedélja. (korízma).
Quadrant *m.* četŕtnik, kvadránt.
Quadrat *n.* kvadrát, štirják; **Quadrat-** kvadrátni, štirjáški.
Quadratfuß *m.* kvadrátni —, štirjáški črevélj.
Quadratklafter *f.* kvadrátni —, štirjáški sežénj.
Quadratmeile *f.* kvadrátna —, štirjáška milja.
Quadratmeter *n. m.* kvadrátni metěr, štirjáški metěr.
Quadratur *f.* kvadratúra.
Quadratwurzel *f.* kvadrátni korén.
Quadratzoll *m.* kvadrátni —, štirjáški palěc.
Quadriennium *n.* štirilétje, doba štirih let, štiri leta.
quadrieren kvadrírati, vzmnožiti na drugo poténco; (eine Fläche) osnovati na štiri ogle, osnovati na lik kvadráta (štirjáka); das quadriert nicht to se ne prilikúje, to se ne priléga.
quadrilinguis četverojezíčen.
Quadrille *f.* četvérka, kadrílja.
quadrupel četvérən.
Quadrupelallianz *f.* četverozvézje, zveza med štirimi, zveza četvérice.
Quadruplum *n.* četverína.
Quai *m.* nabréžje, obrežína.
quak! *interi.* kvàk!
quaken regljáti, kvákati, regetáti (regéčem), kreketáti.
Quaken *n.* regljánje, kvákanje.
quäken bévskati, lájati, kvékati.
Quäker *m.* bévskavěc (lisják); (Zitterer) kveker (-rja), trepetáč.
Qual *f.* muka, bolečína, trpljénje; (d. Gemüthes) bridkóst, težáva, bolést (-i).
quälen múčiti, trpínčiti, trápiti, cvéliti, treti (tarem), pestíti, stiskati.
Quäler *m.* mučítelj, zatíravěc, zatirátelj, trapívěc.
Quälerei *f.* múčenje, trpínčenje, tráplenje, zatíranje.
Quälerin *f.* mučíteljica, zatíravka.
Quälgeist *m.* nadlegovávěc, mučítelj.
Qualification *f.* sposóbnost, usposóbljenost, usposobílo; prikládnost; kvalifikácija.

Digitized by Google

Qualificationsausweis *m.* izpričeválo sposóbnosti, izkàz prikládnosti.
Qualificationscertificat *n.* potrdílnica o sposóbnosti.
Qualificationstabelle *f.* razpreglédnica sposóbnosti, razkàz porábnosti, kvalifikacíjska tabéla.
qualificieren sposóbnost presóditi; als etwaš — spoznáti, dolóčiti za kaj; usposóbiti, kvalificírati; ſich — usposóbiti se, sposóbn biti (sem).
qualificiert priprávěn, prikládn, sposóbėn, usposóbljen, uporábėn.
Qualität *f.* kákšnost, kakóvost; nótranja vrednost, dobróta; vrsta.
qualitativ *adi.* u. *adv.* z ozirom na kakóvost (na nótranjo vrednost), po kakóvosti, kvalitatívėn.
Qualle *f.* morski —, osípni klobúk.
Qualm *m.* hlap, gost dìm, čad, sopár; omótični —, zatóhli zrak.
qualmen hlapéti, kadíti se, páriti se; z dimom napólniti, zakadíti, zadímiti.
qualmig dimėn, zakajèn, sopárėn, zadímljen.
qualvoll mukotŕpėn, mučėn.
Quandel *m.* drog v kopi.
Quandelcanal *m.* vrata (pri kopi, ógelnici) *n. pl.*
Quandelraum *m.* srce (pri kopi), votlína sredi ógelne kope.
Quandelſtange *f.* prócep.
Quantität *f.* količkost; (Menge) množína; (in der Metrik) mera, zlogomérje.
quantitativ *adi.* u. *adv.* z ozírom na količkost (na množíno), po količkosti, kvantitatívėn.
quantitierend časomérėn, zlogomérėn.
Quantum *n.* količina, množína, veličina, množtvo; — u. Quale der Ware količkost in kakšnost blagá.
Quappe *f.* menčk.
Quarantäne *f.* karanténa, kvarantína, prestanišče, osamótba za štirideset dni v zdrávstvenih ozírih.
Quark *m.* (Topfen) skuta, žmítėk; (Koth) blato, govno; (Plunder) šara, ropotíja, reč brez cene, — brez vrédnosti, malenkóstna stvar (-i); in jedem — rühren v vsak nič nos vtekníti (-táknem), *impf.* vtíkati.
quarkig skutast, žmitkast, sirnat.
Quarkkäſe *m.* skuta, ožémček, sladki sir.
quarren cmériti se, krémžiti se, véčati (-im), kísati se.
Quart *n.* četŕt (-i), četrtina, četrtnica, četrtínka; (Format) četvérka.
Quartal *n.* četrtlétje, trije méseci, kvatre *pl.*; **Quartal-** četrtlétni.
quartaliter *adv.* vsake kvatre, vsako četrtlétje, vsake tri mésece; četrtlétno.
Quartalsrate *f.* četrtlétno odplačílo, kvartálni obrók.
Quartaner *m.* učénec četŕtega razréda (leta).
Quartbogen *m.*, **-format** *n.* četvérka.
Quarte *f.* četrtica; *mus.* četŕta stópnja, kvarta; (in der Fechtkunſt) četŕti mahljaj, — udár.
Quartett *n.* četveroglásna skladba, četverospèv, kvartét.
Quartier *n.* stan, staníšče, stanovalíšče; (Aufenthaltsort) bivalíšče, prebivalíšče; (Herberge) prenočíšče, ostajalíšče; — nehmen nastániti se, ostáti (ostánem), prenočíti; im — ſtehen stanovàti, bívati, nastánjen biti (sem).
Quartierbeitrag *m.* doplačílo k stanovnini, stanovnínski prispévėk.
Quartiergeber *m.* stanodajávec, stanodájnik.
Quartiergeld *n.* stanarína, stanovnína.
Quartiermeiſter *m.* vojáški stanovíšėnik, stanorédnik.
Quartierträger *m.* gospodár stana, stanodájnik. [rėd.
Quartierzinsclaſſe *f.* stanarínski raz-
Quarz *m.* kremenják, bélkasti kremen.
quarzig kremenàt. [men.
Quarzit *m.* kreménovec.
Quarzſteinart *f.* kremenína.
quaſi *adv.* (gleichſam) takó rekóč, nekakó, dejál bi, kakor da, kòt da; napól.
Quaſibeſitz *m.* posést (-i) pravice.
Quaſigelehrte *m.* učenják polovíčar, napól učenják.
Quaſiuſusfructus *m.* užítek potrósnih stvarí.
Quaſte *f.* čòp, šòp.
Quäſtion *f.* vprašánje.
quäſtionieren izpraševáti. [šánje.
Quäſtionsſchreiben *n.* pisméno vpra-
Quäſtor *m.* kvestor.

Digitized by Google

Quatember *m.* četrtlétje, kvatre *pl.*; **Quatember-** četrtlétni, kvátrni; **=faſten** *pl.* kvátrni pòst, kvátrni postni dnevi *pl.*; **=geld** *n.* četrtletnína; **=tag** *m.* kvátrni dan (dne, dneva).

Quaterne *f.* četvérica, kvatérna.

Quebbe *f.* ozíbi *pl.*, tresóča močvírna tlà *n. pl.*

Quecke *f.*, **Queckengras** *n.* pírnica, piríka, skrada, boréd; **Quecken-** pírnični, piríčni.

Queckſilber *n.* živo srebró; **Queckſilber-** živega srebrá.

Queckſilberauflöſung *f.* raztopína živega srebrá.

queckſilbern živosrébrn, od živega srebrá. [brá.

Queckſilberſäule *f.* steber živega sre-

Queder *m.* (*n.*) obšlv, obróbek; (bei Schuhen) ostáva.

Quell *m.*, **Quelle** *f.* studénec, vrelec, vir, izvír, vrelo; *dem.* studénček, vrélček, izvírek.

quellen *intr.* vreti, izvírati, kipéti, vrvráti, teči (tečem) iz ..., curljáti iz ...; privréti, pritéči; (anſchwellen) napiti (-pijem) se, napojíti se, namóčiti se, razbúhniti se, napéti (-pnèm) se, zabrékniti, narásti; *impf.* napíjati se, napénjati se, naráščati; *tr.* (ſchwellen machen) namóčiti, *impf.* namákati.

Quellengebiet *n.* virje.

Quellenland *n.* povírje.

Quellenlehre *f.* nauk o izvírih, viroslóvje.

quellenmäßig *adv.* po virih, viroslédno.

quellenreich studénčnat, bogàt na vrelcih.

Quellenſtudium *n.* preiskovánje zgodovínskih virov, učénje po virih, proučevánje virov.

Quellgrund *m.* virje, povírje, izviralíšče, studénčine *pl.*

Quellnymphe *f.* (po)vódna vila, povódkinja.

Quellſalz *n.* studénčna sol (-í).

Quellſee *m.* studénčno jézero.

Quellwaſſer *n.* studénčnica, vrélčnica, (vróčnica).

Quendel *m.* máterina dúšica, máterin dušek, máčešica.

Quendelwolle *f.* dúšična prédenica.

Quentchen, Quentlein *n.* kvintič, kvintelje.

quer *adi.* prečen, vpréčen, popréčen, počrézen; *adv.* vprék, navprék, počréz, popréčno; nakríž, križem.

Querart *f.* dvorézna sekíra.

Querbalken *m.* prečni tram, popréčno bruno, prečnik, oséčnik.

Querband *n.* prečna vez (-í).

Querdurchſchnitt *m.* popréčni presèk, popréčni prerèz.

Quere *f.* vpréčina, popréčnost; in die — poprék, počréz; einem in die — kommen biti (sem) komu na poti, izkazíti mu, zmesti (zmedem) mu kaj; es geht mir alles der — vse mi gre napak (naróbe); ins Kreuz und in die — vse križem, vse vprek.

querfeldein *adv.* preko polja; *fig.* brez reda, križem, vse vprék.

Querflöte *f.* postránska piščál (-i), postraníca.

Querfortſatz *m.* prečni odrástek, — podáljšek.

Querfrage *f.* postránsko vprašánje.

Querfurche *f.* popréčna brazda. [ca.

Quergaſſe *f.* prečna —, popréčna úli-

Quergraben *m.* popréčni ròv, — jarék.

Querholz *n.* popréčni les, prečnik, préčnica; (an der Thür) zásova; (am Schlitten) blazína; (am Rechen) čeljúst (-i); (Querhölzchen am Joch) zatika, zatka.

Querlage *f.* popréčni položáj, popréčnost, popréčna lega.

Querlatte *f.* prekla.

Querlauf *m.* popréčni tek.

Querleiſte *f.* popréčna skoba, — létvica, popréčnica.

Querlinie *f.* prečna črta, préčnica.

Querprofil *n.* popréčni presèk, — črtež. [zatik.

Querriegel *m.* zásova, prečni zapàh,

Querrubrik *f.* popréčni razpredèl. [ca.

Querſack *m.* bisága, vreča črezrámni-

Querſchlag *m.* prekòp.

Querſchnitt *m.* popréčni prerèz (prerézek), — presèk; (am Ende eines Holzſtammes) pričélek.

Querſpalte *f.* popréčna razpóka.

Querſtange *f.* popréčni drog, préčnica; (beim Dachſtuhl) škarje *pl.*; (bei den

Digitized by Google

Probe *f.* izkúšnja, poskúšnja, poskús, izkús, izkúsba; (Beweis) dokàz; (Muſter) oglèd; obrázec, vzórec; auf die — ſtellen izkúšati; **Probe-** poskúsni, za poskúšnjo.

Probearbeit *f.* delo na poskúšnjo.

Probebelaſtung *f.* poskúsna obtežítev, — obremenítev, obremenílna poskúšnja. [oglèd.

Probeblatt *n.* oglédni list. list na

Probebogen *m.* pola na oglèd, oglédna —, poskúsna pola.

Probedruck *m.* tisk na poskúšnjo.

Probefahrt *f.* poskúsna vožnja.

probehältig po izkúšnji potŕjen, preizkúšen; (v. Wechſel) trdèn, v redu.

Probejahr *n.* poskúsno leto, leto poskúšnje.

Probelection *f.* poskúsno predávanje.

Probepraxis *f.* poskúsna praksa.

Probepredigt *f.* pridíga na poskúšnjo, poskúsna propóved (-i).

Probeſchrift *f.* pisánje na oglèd, lepopísni poskús.

Probeſtück *n.* obrázec, oglédek, izvòd na oglèd, poskúsek.

Probevorleſung *f.* ſ. Probelection.

probeweiſe za poskús, na poskúšnjo.

Probezeit *f.* čas poskúšnje, poskúsna doba.

Probier- poskúsni.

probieren izkúsiti, poskúsiti; *impf.* izkúšati, poskúšati, preizkúšati. [vec.

Probierer *m.* poskušávec, preizkušá-

Probierſtein *m.* zlatárska óslica, preizkúsni kamen. [blém.

Problem *n.* vprašánje, zastávek, pro-

problematiſch negotòv, dvomèn, problemátičen.

Procedur *f.* ravnánje, ravnáva, postópanje, procedúra.

Procent *n.* odstótek, procént.

Procentſatz *m.* odstótni postávek.

procentual odstótèn, procentualèn.

Proceſs *m.* pravda, spòr, právdanje, tožba, prépor; *(chem.)* postópek, procés; den — anhängig machen tožbo začéti (-čnem), tožbo vzdígniti zoper koga, pognáti (-ženem) pravdo do sodíšča; — machen na tožbo dejáti (dénem); — führen právdati se, tóžiti se, tožáriti se; durch — verlieren zaprávdati, zatožáriti; durch — erhalten iztóžiti, s tožbo dobíti, izprávdati; kurzen — machen ob kratkem odpráviti; **Proceſs-** pravdni.

Proceſsacten *pl.* pravdni spisi.

Proceſsführer *m.* pravdar.

Proceſsgegner *m.* právdni nasprótnik.

proceſſieren právdati se, tóžiti se. tožáriti se.

Proceſſion *f.* obhòd (cerkvéni), izprevòd, procésija.

Proceſskoſten *pl.* pravdni stroški.

Proceſsordnung *f.* pravdni red, — zakon.

Proceſsſache *f.* pravdna reč (-í). — stvar (-í).

Proceſsſchriften *pl.* pravdni spisi.

proceſsſüchtig pravdljiv, právdarski; er iſt ſehr — velik pravdar je; ich bin nicht — ne strežem na tožbo. [nje.

Proceſsverfahren *n.* pravdno postópa-

Proceſsverhandlung *f.* pravdna razpráva.

Proclamation *f.* pro-. razglàs, oklic, razglasílo, proklamácija.

proclamieren proglásiti, razglásiti. oklícati (-klíčem), proklamírati; *impf.* proglášati. oklicevati.

Proclamierung *f.* proglasítev.

Procura *f.* (Vollmacht) pooblastílo, polnomóčje; upravljanje.

Procuration *f.* oskrbovánje, upravljanje, prokurácija.

Procurator *m.* pooblaščénec; oskrbník, upravítelj, prokurátor.

Procuratur *f.* oskrbníštvo, upravítelj-stvo, prokuratúra.

procurieren oskrbovati, upravljati.

Producent *m.* pridelovátelj, izdelovátelj, proizvódnik; (Vorzeiger der Urkunde) pokazávec; producént.

producieren pri-, izdélati, proizvésti (-védem); *impf.* pridelovati, izdelovati, proizvájati; (eine Urkunde) pokázati (-kážem); producírati; ſich — pokázati se, nastópiti; razkazovati se, javno kázati se, producírati se.

Product *n.* izdélek, proizvòd; pridélek, obródek, sad, sadež, plod; (Ergebniß) učínek, naslédek, uspéh; (in der Mathematik) zmnožek, znesék, produkt.

Digitized by Google

Productenhändler *m.* trgóvec s pridélki.

Production *f.* (von Urproducten) pridelovánje, dobívanje, proizvájanje, proizvódstvo; (von Kunstproducten) izdelovánje, izgotávljanje; (theatr.) predstáva, produkcija; **Productions-** proizvódni, proizvajálni.

Productionscapital *n.* glávnica za pridelovánje, denárji za izdelovánje, proizvódna glávnica.

Productionskosten *pl.* stróški pridelovánja, stróški za izdelovánje, proizvódni stróški.

productiv ploděn, rodovítěn, plodovít, produktívěn.

Productivität *f.* plodnost, plodovítost, rodovítnost, produktívnost.

profan neposvečén; posvétěn; prostáški.

Profanation *f.* oskrunítev, oskrúmba, onečástba, profanácija.

Profangeschichte *f.* posvétna zgodovína.

profanieren oskrúniti, onečástiti, posvédnjiti, profanírati.

Profess *m.* redóvniška obljúba.

Profession *f.* rokodélstvo, posél, obŕt; was ist er von — s čim se bavi, kaj je njegov posél?

Professionist *m.* rokodélec, profesionist.

Professor *m.* profésor, učitelj.

Professorencollegium *n.* učiteljski —, profésorski zbór, zbór profésorjev.

Professur *f.* profésorstvo, profésorska služba, učiteljska stolica, profesúra.

Profil *n.* stranski načŕt, — prerèz, prerézni načŕt, presèk, profil.

Profilplan *m.* črtež v prerézu, črtež v profilu.

Profit *m.* dobíček, korist (-i).

profitabel dobíček donášajoč, koristěn.

profitieren pridobíti, profitírati; *impf.* dobíček imèti (imám), na dobíčku biti (sem), pridobívati.

Profos *m.* vojáški jetničar, profós.

Prognose *f.* predznáva; napréjšnje določílo, napóved (-i), prognóza.

Prognostikon *n.* predznák; napovédba, prorókba; čin — štellen prorokovati; napovédati.

prognostisch napovédèn, prorokovánjen; predznáčèn.

prognostizieren napovédati (-povém); *impf.* napovedovati, prorokovati, prognosticírati.

Programm *n.* prográm, načélni načŕt, črtež; (Reihenfolge) spored; (Schul—) šolsko poročílo, šolsko izvéstje.

Progression *f.* napredovánje; (arithm.) postopovánje, prográsija, postópica.

Progressist *m.* napredník, progresíst.

progressiv *adi.* napréden, napredoválen; progresívěn, postópen; *adv.* postópno, progresívno.

prohibieren zabrániti, prepovédati (-vém); *impf.* brániti, ovírati, prepovedovati.

prohibitiv zabranílen, ovirálen, prepóvedèn, prohibitívěn.

Prohibitivsystem *n.* zabranílne naréd-be proti tuji trgovíni, prohibitívni sistém.

Project *n.* projékt; nasnútek, načŕt, osnóva; naméra, nakána; nasvèt, predlòg.

projectieren zasnovati, načŕt narediti, projektírati; snováti, namerávati; projectiert po načŕtu namerávan, projektíran.

Projectil *n.* izstrélek.

Projection *f.* vzmèt, projékcija; **Projections-** vzmétni.

Projectionslehre *f.* vzmetoslóvje, nauk o projékciji.

projicieren vzvréči (-vŕžem), *impf.* vzmétati; projicírati.

Prolegomena *pl.* predgóvor.

Proletariat *n.* siromáštvo, proletariat.

Proletarier *m.* siromák, siromášnik, proletárec.

Prolog *m.* predgóvor, uvòd, prolog.

Prolongation *f.* podáljšanje, podaljšba, podaljšáva, prolongácija.

Prolongationsgebür *f.* preloznína.

prolongieren podaljšati, odložíti, preložíti, prolongírati.

Promemoria *n.* spomenica, promemórija.

Promenade *f.* šetališče, izprehajališče; izprehòd, promenáda.

promenieren izprehájati se, šetati se, promenírati.

Promesse *f.* promésa.

promissorisch obétèn, promisórèn.

Digitized by Google

Promotion *f.* povíšanje v akadémiško čast, imenovánje za dóktorja, promócija.

promovieren *tr.* povíšati v akadémiško čast, imenováti za dóktorja, podelíti dóktorstvo; *intr.* postáti (-stánem) doktor; promovírati.

prompt *adi.* ročên, hitêr; (pünftlich) točên, natánčen; *adv.* urno, ročno, točno, natánko.

Promulgation *f.* razglàs, proglàs, objáva, promulgácija.

promulgieren razglásiti, oznániti, objáviti, proglásiti; *impf.* proglášati, razglášati, promulgírati.

Pronomen *n.* zaímek, zaimé (-iména), pronómen.

pronominal zaiménski.

pronunciert ostro izrážen, odlóčen, očítên.

Pronunciation *f.* izréka, izgovárjanje, pronuncijácija.

Propädeutik *f.* pripravljálni náuk, uvòd. propedévtika.

propädeutiſch pripravljálen, propedévtičen.

Propaganda *f.* razšírjanje, propagánda; — machen šíriti, razšírjati, iskati privržencev.

Prophet *m.* prorok; (Wahrſager) vedeževávec, prorokovávec.

Prophetен- proróški.

Prophetin *f.* prorókinja; (Wahrſagerin) vedeževávka, prorokovávka.

prophetiſch proróški, prorokoválen.

prophezeien prorokovati, vedeževati, napovedovati.

Prophezeiung *f.* prorokovánje, prorókba; vedeževánje.

prophylaktiſch obvaroválen, odvračálen, profiláktičen.

Propination *f.* samoprodája, propinácija; **Propinations-** samoprodájni.

Proponent *m.* predlagátelj, proponênt.

proponieren predložíti, nasvétovati, predlágati, proponírati.

Proportion *f.* razméra, razmérje; sorazmérje, propórcija.

proportional razmérен, sorazmérен, proporcijonálen.

Proportionale *f.* sorazmérnica.

Proportionalität *f.* sorazmérnost.

proportioniert razmérен; (ebenmäßig) ravnomérен, somérен, skladomérен; — ſein ujémati se.

Propoſition *f.* nasvèt. predlòg.

Propſt *m.* prošt.

Propſtei *f.* proštija.

Pröpſtling *m.* troskva, troskvèc, troska, tróskalica.

pro rata temporis po razmérju časa.

proratifieren razdelíti pro rata, razmérno razdelíti.

Prorector *m.* naméstni ravnátelj, proréktor.

Prorogation *f.* odlòg, odgóda.

prorogieren odložíti, odgodíti.

Proſa *f.* proza, nevézana beséda.

Proſaiker *m.* prozáik, pisátelj v nevézani besédi.

proſaiſch nevézan, prozáičen, prozái-[ški.

Proſcenium *n.* osprédje prozorîšča, proscénij.

proſcribieren izóbčiti, iz-, pregnáti (-ženem), preklícati (-klícem), proskribírati.

Proſcribierte *m.* izóbčenec, izgnánec, proskribíranec.

Proſcription *f.* izóbčenje, pregnánstvo, proskripcija.

Proſcriptionsliſte *f.* imeník izóbčencev, imeník proskribírancev.

Proſelyt *m.* izpreobŕnjenec, novovérec; —en machen izpreobráčati, nabírati novih verskih pristášev.

Proſelytenmacher *m.* izpreobračávec, nabirátelj novovérnikov.

Proſenchym *n.* líčnato staníčje, líkovina, vlaknovína.

proſit! *interj.* na zdravje! Bog po-[mágaj!

Proſodie *f.* zlogomérje, prozodíja.

Proſodik *f.* nauk o zlogomérju, prozódika.

proſodiſch zlogomérен, prozódičen.

Proſpect *m.* razglèd, preglèd, prospékt.

proſperieren uspévati, cvesti (-tem), ugódno se razvíjati, napredovati, prosperírati.

proſtituieren osramotíti, onečástiti.

Proſtituierte *f.* blodnica, prostitútka, hotnica.

Proſtitution *f.* sramotítev; sramodéjstvo, blodníšto, prostitúcija.

Digitized by Google

Protection *f.* zaščita, pokrovíteljstvo, obrámba, protékcija.

Protector *m.* zaščítnik, pokrovítelj, zavétnik, protéktor.

Protectorat *n.* pokrovíteljstvo, zavétništvo, protektorát.

Protectorin *f.* pokrovíteljica, zaščítnica, zavétnica.

Protegé *m.* ljúbljenec; zaščíčenec.

protegieren ščíti, várovati, brániti, podpírati, pospeševati; potegováti se, pogánjati se za koga.

Protest *m.* ugóvor, odpòr, prosvèd, protést; **Proteſt-** protéstni.

Proteſtant *m.* protestánt, luteránec; **=in** *f.* protestántinja, protestántka, luteránka. [ski.

proteſtantiſch protestántski, luteránˇ

Proteſtation *f.* ugovárjanje, prosvedovánje, ugóvor.

proteſtieren upréti se; ugovárjati, prosvedovati, protestírati.

Protokoll *n.* zapísnik, protokól; **zu — bringen** dejáti (dénem) v zapísnik, vzeti (vzamem) v zapísnik; **zu — geben** dati na zapísnik, povédati (-vém) na zapísnik; — **aufnehmen** zapísnik sestáviti, — narediti; — **führen** zapísnik sestávljati, zapísnik písati, zapisovati.

protokollariſch zapísniški; —e **Aufnahme** zapisovánje v zapísnik, sestávljanje zapísnika.

Protokollführer, Protokollift *m.* zapísnikar, protokolíst.

Protokollführung *f.* zapisovánje, písanje zapísnika.

protokollieren zapísati (-píšem) —, vpísati v zapísnik, zabeléžiti, protokolírati; *impf.* zapisovati.

Protokollierung *f.* zapis, protokolíranje, zapisovánje.

Protokollsnummer *f.* število (vlóžnega) zapísnika.

Protoplasma *n.* tvorívo, pratvorívo, protoplázma.

Prototyp *n.* pralík, prototíp.

Protutel *f.* sovárstvo, sovárištvo.

Proß *m.* nadúteˇ. [vozá.

Proße *f.* sprednja prema topníškega

proßen kújati se; nadímati se.

proßig kujav; nadút.

Proßwagen *m.* j. Proße.

Provenienz *f.* (Herkunft) proizhájanje, izvír, proizhòd; (Ertrag) prihódek, dobíček.

Proverbium *n.* pregóvor, rèk.

Proviant *m.* živež, hrana, zalóga živeža, proviánt; **Proviant-** živežni, proviántni; **=meiſter** *m.* preskrbník živeža; **=weſen** *n.* preskrbovánje živeža.

Provinz *f.* pokrájina, dežéla, províncija; **Provinzial-** pokrájinski, dežélni.

Provinzial *m.* provincijálni poglavár samostánov, provincijál.

Provinzialhauptſtadt *f.* glavno mesto v provínciji, — v pokrájini, dežélno glavno mesto.

Provinzialismus *m.* beséda v kaki pokrájini navádna, pokrájinski izràz, provincijalízem.

provinziell pokrájinski, provincijálen.

Proviſion *f.* (Vorrath) zalóga; živež; (Beſorgungsgebür) opravnína, provizija.

Proviſor *m.* upravítelj, uprávnik, provízor. [rédba.

Proviſorialverfügung *f.* začásna od-

proviſoriſch začásen, provizórˇen.

Proviſorium *n.* začásna narédba, provizórij.

Provocant *m.* provzročítelj, provzročník, provokánt.

Provocation *f.* izzívanje, pozív na bòj; (Veranlaſſung) provzročítev, provokácija.

provocieren izzváti (-zóvem), pozváti na bòj; *impf.* izzívati, pozívati na bòj; *triv.* klícati (kličem) na korájžo; (heraufbeſchwören) provzročíti.

Provocierung *f.* j. Provocation.

prüde (zimperlich) pretírano nežnočútˇen, — sramežljív; (ſpröde) nepristópˇen, (štímán).

Prüderie *f.* páčenje s pretírano nežnočútnostjo, — sramežljívostjo; nepristópnost.

prüfen izkúsiti, poskúsiti; *impf.* izkúšati, poskúšati; (den Schüler —) izprášati, izpítati; *impf.* izpraševati; (unterſuchen) preiskati (-iščem), pregledati; *impf.* preiskovati, pregledovati; (einen Vorſchlag —) razmotríti predlòg, pretéhtati, premísliti, pretrésti; *impf.* pretehtováti,

Digitized by Google

preudárjati, pretresováti; geprüft preizkušen, izprašan, izpitan. [věc.

Prüfer *m.* izpraševátelj, preizkuševálec.

Prüfling *m.* izpraševánec, preizkuševánec.

Prüfſtein *m.* ſ. Probierſtein.

Prüfung *f.* preizkús, preizkúšanje, izkúšnja; (Examen) izkúšnja, izpit, izpraševánje; (Unterſuchung) preiskovánje, preiskáva; pretresovánje, pretrès, pretehtovánje; presója, preglèd; **Prüfungs-** izpraševálni, izpítni.

Prüfungscandidat *m.* izpítni kandidát, izpraševánec.

Prüfungscommiſſion *f.* izpraševálna komisíja.

Prüfungsgegenſtand *m.* predmèt izpíta, preizkúsni predmèt.

Prüfungsprotokoll *n.* izpítni zapísnik.

Prüfungsreſultat *n.* uspéh preizkúšnje.

Prüfungsſaal *m.* sobána za izkúšnjo, izpítna dvorána.

Prüfungstag *m.* dan izkúšnje, izpítni dan (dneva).

Prüfungstaxe *f.* preizkusnína, izpitnína.

Prüfungszeugnis *n.* preizkúsno izpričeválo, izpítna svedóčba.

Prügel *m.* krepél (-i), krepélec; osèček, sklestek, oklešček; (Schlag) udárec; mit —n bewerfen krepelíti.

Prügelei *f.* pretèp, tepèž, pobój.

prügeln tepsti (tepem), bíti (bíjem), pretépati, nabíjati, kléstiti, tolči, šéškati, búnkati, mlátiti; otépsti, pretépsti, nabíti, pre-, oklestíti, našéškati, nabúnkati, otólči, namlátiti.

Prügelſtrafe *f.* tepénje, šíbanje, pretépanje.

Prügler *m.* pretepávec, pretepáč.

Prunk *m.* sijáj, blesk, blišč, bliščóba, velikolépje, bliščéčnost; **Prunk-** bliščéči, bliščóbni, sijájni, bleskovíti.

prunken bliščáti (-ím), bleščáti, leskетáti (-ám, leskéčem) se; ponášati se, prevzetovàti.

Prunken *n.* bleščánje; ponášanje, prevzetovánje.

Prunker *m.* ljubítelj bleska; prevzetovávec, gizdalín.

prunkhaft bliščéč, sijájen, velikolépen, gizdàv; nagízdan.

prunkliebend bleskohlépen, bleskoljúben, gizdàv.

prunklos brez bleska, — blišča, — sijája, skromén. [vost.

Prunkſucht *f.* bleskožéljnost, gizdá-

prunkſüchtig bleskožéljen, gizdàv.

Pſalm *m.* psalm.

pſalmen psalme peti (pojem), psalme prepévati.

Pſalmiſt *m.* psalmopévec, psalmíst.

Pſalter *m.* (Pſalmbuch *n.*) psalmnik, knjiga psalmov, psaltèr; (Blättermagen) devetogrùb, šestogúbec, prebirálnik.

Pſeudo- lažni, krivi, neprávi, podvrženi, slútvo-. [fóza.

Pſeudomorphoſe *f.* palík, psevdomor-

pſeudonym z izmíšljenim (s tujim) iménom. lažnoiménski, slutvoiménski, psevdoníměn.

Pſeudophiloſoph *m.* slutvomodrijan, modrijan po iménu.

Pſeudoprophet *m.* lažnívi —, krivi prorok.

pſt! *interj.* pst! bst!

Pſyche *f.* duša, duh.

Pſychiater *m.* zdravník duhobólnih, zdravník umobólnosti, psihiátèr.

Pſychiatrie *f.* nauk o dušnih bolézních, zdravítev duhobólnih, psihiatrija.

pſychiſch dušévèn, dušèn, psíhičèn.

Pſycholog *m.* dušeslóvec, psihológ.

Pſychologie *f.* dušeslóvje, psihológija.

pſychologiſch dušeslóvèn, psihológičèn, psihológiški.

Publication *f.* razglasítev, objáva, razglàs, razglasílo, oklic, oznanílo, publikácija.

publicieren proglásiti, razglásiti, objáviti, oklícati (-klíčem), oznániti; *impf.* razglášati, oznánjati, oklicevàti.

Publiciſt *m.* razglasítelj; časnikar, novínar, publicíst.

Publiciſtik *f.* časnikarstvo, novínarstvo, publicístika.

Publicität *f.* očítnost, javnost.

Publicitätsprincip *n.* načélo jávnosti, publicitétni princíp.

Publikum *n.* občínstvo, zbrani svet, ljudjé *pl.*

publik očít, očítèn, javèn.

Pud *n.* pud.

Pudding *m.* (engl. Mehlſpeiſe) puding.

Digitized by Google

Pudel *m.* koděr, kodrast pès (psà); (Fehler) pomóta, pogrešèk.

Pudelmütze *f.* kosmáta kapa, kučma.

pudeln *tr.* peháti, suváti (sujem); *intr.* pomóto napráviti; (waſcheln) opotékati se, gúgati se.

pudelnärriſch smešèn, prismójen.

pudelnaſs mokèr kakor miš.

Puder *m.* moka za lase, puděr.

puderig z moko potrésen, opúdran, napúdran.

pudern s pudrom potrésti, napúdrati; *impf.* s pudrom potrésati, púdrati.

puff! *interi.* lòp! bùh! bùmf! bùf! trèsk!

Puff *m.* udár, udáreč, sunèk, sunljaj, dregljaj, bunka.

Puffärmel *m.* širóki rokáv, nabráni rokáv, nabúšek.

puffen suváti (sujem), búnkati, drégati, bútati, lópati, hebáti; nabúnkati, otólči; drégniti, bútniti, lópiti, búnkniti, hebníti (hábnem). [háč.

Puffer *m.* odbijálna ploča, hebáč, pu-

Puls *m.* trip, utrip, udár; der — geht žila utríplje, — bije, — tolče.

Pulsader *f.* žila utripálnica, číplja.

pulſieren trípati (tripljem), utrípati, biti (bijem).

Pulsmeſſer *m.* cipomèr, utripomèr.

Pulsſchlag *m.* utrípanje —, bilo žile, bitje žile.

Pulswärmer *m.* zapéstnik žilogrévec, volnéna zapéstnica.

Pult *m. n.* (pisálni) podstávec, pult.

Pulver *n.* prah, prašek; (Schieß—) strelni prah, smodník.

Pulverbeutel *m.*, **Pulverbüchſe** *f.* prašník, prahóvnica.

Pulverdampf *m.* dìm (čad) od strélnega prahú, smodníkov dìm.

Pulvererploſion *f.* smodníkov razstrèl, — razpòk, eksplozíja smodníka.

Pulverfabrik *f.* továrna za smodník, smodnikárna.

Pulverfaſs *n.* sod za smodník.

Pulverhorn *n.* rog za smodník, prahóvnica.

pulverig v prah stolčen, zmlet, zdrobljèn, prahast.

pulveriſieren streti (starem) v prah, zmleti (zméljem), zméti (zmánem).

Pulverkammer *f.* smodníščnica; smodníšče.

Pulverkorn *n.* zrno smodníka, zrno strélnega praha.

Pulvermagazin *n.* skladíšče za smodník, smodníščnica, prahárna.

Pulvermühle *f.* stope za smodník.

Pulverthurm *m.* smodníščnica.

Pulvertonne *f.* j. Pulverfaſs. [róta.

Pulververſchwörung *f.* razstrélna za-

Pumpe *f.* sesáljka, črepálnica, pumpa.

pumpen črpati, črépati, na sesáljko vleči, púmpati.

pumpern ropotáti (-ám, ropóčem).

Pumpernickel *m.* rženják, rženi kruh; (Spaſsvogel) burkež, šaljívec, pavlíha.

Pumpwerk *n.* črepálnica, sesáljke *pl.*

Punctation *f.* osnútek, načrt, domének, punktácija.

Punkt *m.*, **Punctum** *n.* pika, točka; *dem.* píčica; (Stich) vbòd, vbódec; (Artikel) člen, členek, točka, odstávek; (Umſtand) reč (-í), stvar (-í); auf dem — ſtehen biti (sem) na tem, namerávati, kániti, priprávljen —, naménjen biti; — ſechs Uhr natánko ob šestíh, točno ob šestíh; — für — beantworten na vsako točko odgovoríti, vse do píčice védeti (vém); der höchſte — vršèc, vrhúnec.

punktieren pike délati; pike narediti, napíkati, opíkati, punktírati.

pünktlich *adi.* natánčen, točèn; *adv.* natánko, za las, točno.

Pünktlichkeit *f.* natánčnost, točnost.

Punkthierchen *n. (Monas)* živa pika, monáda.

punktweiſe *adv.* točka za točko, stavèk za stavkom, posámič po točkah.

Punſch *m.* punč.

punſchen punčeváti, punč piti (pijem).

Punze *f.* púnec.

punzieren puncevati, puncírati.

Punzierung *f.* puncevánje, puncíranje.

Punzierungsamt *n.* púncevni urád.

Pupill *m.* nedorásli várovanec; nedolétna siróta.

Pupillar- sirotínski, pupilárni.

Pupillargelder *pl.* sirotínski denárji *pl.*, pupilárna imovína.

pupillarmäßig sirotínski, pupilárèn; —e Sicherheit pupilárna varnost.

Digitized by Google

Pupillarrechnung *f.* račún o sirotínskem premoženju.

pupillarſicher sirotinskovárěn, pupilarnovárěn.

Pupillarſubſtitution *f.* postávljanje naslédnika mladolétniku.

Pupillarvermögen *n.* sirotinska imovína, pupilárna imovína.

Pupille *f.* (weibl. Mündel) várovanka, mladolétnica; (im Auge) zenica, púnčica.

Pupillencollegium *n.* várstveno sodíšče, nadstójništvo sirót.

Pupillenrath *m.* várstveni svétnik, oskrbník sirót.

Puppe *f.* púnca, púnčka, čéča, líla, mulka; (bei Inſecten) zaprédek, mešič.

puppen s púnčkami igráti (se); ſich — zaprédati se.

Puppenmacher *m.* izdelovátelj púnček.

Puppenräuber *m.* *(Calosoma sycophanta)* moškátnik, otimáč. [ča.

Puppenſpiel *n.* igra s púnčkami, igrá-

pur čist, samočist, nezmešan; —es Waſſer gola resnica; —es Gold čisto zlató, suho zlató; —er Neid sama zavíst (-i), gola nevoščljívost.

Purgang *f.* čistílo, mečílo, čistílni lek.

Purgier- čistílen, mečílen.

purgieren *tr.* čístiti; izčístiti, očístiti; *intr.* čístiti se, dristo iméti (imám), drístati.

Purgiermittel *n.* čistílo, mečílo.

Purgierpille *f.* čistílni osváljek.

Purgierung *f.* izčíščanje, črevočíščenje; eine — vornehmen črevo izčístiti, drístiti.

Purification *f.* číščenje, čistítev.

purificieren čístiti; očístiti, izčístiti.

Purismus *m.* trébljenje jezíka, čistoréčnost, purízem.

Puriſt *m.* trebívec —, čistítelj jezíka, purist.

Puritaner *m.* puritán, puritánec.

Purität *f.* čistost, prečistóta.

Purpur *m.* škrlát, bagér; Purpurbagréni, škrlátni.

purpurbekleidet v škrlátni obléki, s škrlátom ogrnjen, v škrlát obléčen.

Purpurdecke *f.* škrlátno pregrinjálo, škrlátna prepróga (odéja).

Purpurfarbe *f.* škrlátna barva, bagér.

purpurfarben škrlátast, bagrén.

Purpurfärber *m.* bágrnik.

Purpurmantel *m.* škrlátni plašč.

Purpurmuſchel *f.* škrlátnik.

purpurn škrlátén, bagrén.

purpurroth škrlatnordéč, škrlátast.

Purpurröthe *f.* škrlátna rdečíca, bagrenína, škrlatnína.

Purpurſchnecke *f.* škrlátnik, bagrénka, bagréna skoljka.

Purpurſtoff *m.* škrlatovína, bagrovína.

Purzelbaum *m.* kolobénec, kozélc.

purzeln prekúcniti se, prekopícniti se; *impf.* prekuceváti se, prekopiceváti se.

Puſtel *f.* mozólj, mozóljček, izpuščáj.

Puſtelausſchlag *m.* mozóljasti izpáhki, prišč; ich habe einen — bekommen izpehnílo se mi je.

puſten húkati (v roko).

Putativehe *f.* domnévni zakon, putatívni zakon.

Pute *f.* pura.

Puter, Puterhahn *m.* (Truthahn) purán, purman. [upòr.

Putſch *m.* rabúka, halabúka, praska.

Putz *m.* lepotíčje, nakit, lišp, okràs, okrásje, kinč.

Putzdocke *f.* našopírjenka, šopírnica, líšpanka, gizdávka; (auch von männlichen Perſonen) gizdalín, našopírjenec, šopírnež.

putzen čístiti, snážiti, čéditi, likati, svetlíti; očéditi, očístiti, osnážiti, izlíkati, osvetlíti; (ſchmücken) líšpati, lepotíčiti, krásiti, kítiti, záljšati; nalíšpati, olepotíčiti, nakítiti, okrásiti, ozáljšati; (die Kerze —) utrníti, useknìti; *impf.* utrínjati, usekovati; (Bäume —) trébiti, kléstiti; otrébiti, pretrébiti, okléstiti; *fig.* jmdn. — kárati, zmérjati, oštévati; oštéti (-štéjem); (in einer Kritik) šíbati, bíčati, podájati (koga).

Putzer *m.* čistívec, snažítelj, trebec, trebívec; (Verweis) ukòr, káranje, graja.

Putzerde *f.* loščílna prst (-i). drgálni pések.

Putzerin *f.* snažíteljica.

Putzhandel *m.* trgovína z lepotíčjem.

Putzhändler *m.* lepotínar, trgóvec z lepotíčjem; **=in** *f.* lepotínarica, trgóvka z lepotíčjem.

Digitized by Google

Putzhandlung *f.* prodajálnica líšpnega blagá, lepotnínarnica.
Putzhans *m.* gizdalín, líšpavěc, našopírjeněc.
Putzmacherin *f.* lepotínarica. [sípa.
Putzpulver *n.* snažilni prašek, loščílna
Putzsucht *f.* gizdávost, šopírnost, líšpavost.
putzsüchtig gizdàv, šopírěn, líšpav.
Putztisch *m.* lepotíčna —, toalétna mízica.
Putzware *f.* lepotína, lepotíčje, lišp.
pyramidal, pyramidenförmig piramídast, piramíděn, piramídálěn.
Pyramide *f.* koníčast steběr, piramída.
Pyramidenpappel *f.* laška topol (-óli).
Pyrenäen *pl.* Pirenéje *pl.*, Pirenéjsko pogórje.
Pyrologie *f.* ognjeslóvje.
Pyrometer *m. n.* ognjemèr.
Pyrotechnik *f.* umétno ognjárstvo, pirotéhnika.
Pyrotechniker *m.* ognjár, ognjestrójec.
Pythia *f.* Pitija; vedeževávka.

Q.

Quabbe *f.* podvrátnik, naděr.
quabbelig drgečòč, tresòč, drhtèč.
quabbeln drgetáti (-ám, drgéčem), tresti se, zíbati (zibljem) se.
quackelhaft majàv, gugav; omahljìv, obotavljìv, vetrast.
quackeln (wačeln) klamotériti, motovíliti, gúgati (gugljem) se, májati se; omahovati, obotávljati se.
Quackler *m.* motovílež; omahljívec, obotavljávec, vetrenják.
Quacksalber *m.* mazáč, ozdravljúh, vračúh. [štvo.
Quacksalberei *f.* ozdravljúštvo, mazá-
Quacksalberin *f.* ozdravljúhinja, mazáčka, mazilarica, vračúhinja.
quacksalbern mazáčiti, pečáti se z ozdravljúštvom.
Quader *m. f.* četveroógeln —, rezan —, štirjáški kamen; =mauer *f.* zid iz rézanega kámena.
Quadragesima *f.* prva postna nedélja, pepelníčna nedélja. (korízma).
Quadrant *m.* četrtnik, kvadránt.
Quadrat *n.* kvadrát, štirják; **Quadrat-** kvadrátni, štirjáški.
Quadratfuß *m.* kvadrátni —, štirjáški črevélj.
Quadratklafter *f.* kvadrátni —, štirjáški sežénj.
Quadratmeile *f.* kvadrátna —, štirjáška milja.
Quadratmeter *n. m.* kvadrátni metěr, štirjáški metěr.
Quadratur *f.* kvadratúra.
Quadratwurzel *f.* kvadrátni korén.
Quadratzoll *m.* kvadrátni —, štirjáški palec.
Quadriennium *n.* štirilétje, doba štirih let, štiri leta.
quadrieren kvadrírati, vzmnožiti na drugo poténco; (eine Fläche) osnovati na štiri ogle, osnovati na lik kvadráta (štirjáka); daš quadriert nicht to se ne prilikúje, to se ne prilega.
quadrilinguis četverojezíčen.
Quadrille *f.* četvérka, kadrílja.
quadrupel četvérèn.
Quadrupelallianz *f.* četverozvézje, zveza med štírimi, zveza četvérice.
Quadruplum *n.* četverína.
Quai *m.* nabrézje, obrežína.
quak! *interi.* kvàk!
quaken regljáti, kvákati, regetáti (regéčem), kreketáti.
Quaken *n.* regljánje, kvákanje.
quäken bévskati, lájati, kvékati.
Quäker *m.* bévskavec (lisják); (3it tercer) kveker (-rja), trepetáč.
Qual *f.* muka, bolečína, trpljénje; (d. Gemüthes) bridkóst, težáva, bolést (-i).
quälen múčiti, trpínčiti, trápiti, cvéliti, treti (tarem), pestiti, stiskati.
Quäler *m.* mučítelj, zatíravec, zatirátelj, trapívec.
Quälerei *f.* múčenje, trpínčenje, tráplenje, zatíranje.
Quälerin *f.* mučíteljica, zatíravka.
Quälgeist *m.* nadlegovávec, mučítelj.
Qualification *f.* sposóbnost, usposóbljenost, usposobílo; prikládnost; kvalifikácija.

Digitized by Google

Qualificationsausweis *m.* izpričeválo sposóbnosti, izkàz prikládnosti.
Qualificationscertifikat *n.* potrdílnica o sposóbnosti.
Qualificationstabelle *f.* razpreglédnica sposóbnosti, razkàz porábnosti, kvalifikacíjska tabéla.
qualifizieren sposóbnost presóditi; als etwas — spoznáti, dolóčiti za kaj; usposóbiti, kvalificírati; ſich — usposóbiti se, sposóbən biti (sem).
qualifiziert priprávən, prikláden, sposóbən, usposóbljen, uporábən.
Qualität *f.* kákšnost, kakóvost; nótranja vrednost, dobróta; vrsta.
qualitativ *adi.* u. *adv.* z ozírom na kakóvost (na nótranjo vrednost), po kakóvosti, kvalitativən.
Qualle *f.* morski —, osípni klobúk.
Qualm *m.* hlap, gost dìm, čad, sopár; omótični —, zatóhli zrak.
qualmen hlapéti, kadíti se, páriti se; z dimom napólniti, zakadíti, zadímiti.
qualmig dìmən, zakajèn, sopárən, zadímljen.
qualvoll mukotrpən, mučən.
Quandel *m.* drog v kopi.
Quandelcanal *m.* vrata (pri kopi, ógelnici) *n. pl.*
Quandelraum *m.* srce (pri kopi), votlína sredi ógelne kope.
Quandelſtange *f.* prócep.
Quantität *f.* kolikóst; (Menge) množína; (in der Metrik) mera, zlogomérje.
quantitativ *adi.* u. *adv.* z ozírom na kolikóst (na množíno), po kolikósti, kvantitativən.
quantitierend časomérən, zlogomérən.
Quantum *n.* količína, množína, velíčina, mnoštvo; — u. Quale der Ware kolikóst in kakšnost blagá.
Quappe *f.* menèk.
Quarantäne *f.* karanténa, kvarantína, prestanìšče, osamótba za štirideset dni v zdrávstvenih ozírih.
Quark *m.* (Topfen) skuta, žmítek; (Koth) blato, govno; (Plunder) šara, ropotíja, reč brez cene, — brez vrédnosti, malenkóstna stvar (-i); in jedem — rührən v vsak nič nos vtekníti (-táknem), *impf.* vtíkati.
quarkig skutast, žmitkast, sirnat.
Quarkkäſe *m.* skuta, ožémček, sladki sir.
quarren cmériti se, krémžiti se, véčati (-ím), kísati se.
Quart *n.* četŕt (-i), četrtína, četrtnica, četrtínka; (Format) četvérka.
Quartal *n.* četrtlétje, trije méseci, kvatre *pl.*; **Quartal-** četrtlétni.
quartaliter *adv.* vsake kvatre, vsako četrtlétje, vsake tri mésece; četrtlétno.
Quartalsrate *f.* četrtlétno odplačílo, kvartálni obròk.
Quartaner *m.* učénec četŕtega razréda (leta).
Quartbogen *m.*, **-format** *n.* četvérka.
Quarte *f.* četrtica; *mus.* četŕta stópnja, kvarta; (in der Fechtkunſt) četŕti mahljaj, — udár.
Quartett *n.* četveroglásna skladba, četverospèv, kvartét.
Quartier *n.* stan, staníšče, stanovalíšče; (Aufenthaltsort) bivalíšče, prebivalíšče; (Herberge) prenočíšče, ostajalíšče; — nehmen nastániti se, ostáti (ostánem), prenočíti; im — ſtehen stanovàti, bívati, nastánjen biti (sem).
Quartierbeitrag *m.* doplačílo k stanovnìni, stanovnínski prispévek.
Quartiergeber *m.* stanodajávec, stanodájnik.
Quartiergeld *n.* stanarína, stanovnína.
Quartiermeiſter *m.* vojáški stanovíšènik, stanorédnik.
Quartierträger *m.* gospodár stana, stanodájnik. [rèd.
Quartierzinsclaſſe *f.* stanarínski raz-
Quarz *m.* kremenják, bélkasti kremén.
quarzig kremenàt. [men.
Quarzit *m.* kreménovec.
Quarzſteinart *f.* kremenína.
quaſi *adv.* (gleichſam) takó rekóč, nekakó, dejál bi, kakor da, kòt da; napól.
Quaſibeſitz *m.* posést (-i) pravice.
Quaſigelehrte *m.* učenják polovíčar, napól učenják.
Quaſiuſufructus *m.* užítek potrósnih stvarí.
Quaſte *f.* čòp, šòp.
Quäſtion *f.* vprašánje.
quäſtionieren izpraševáti. [šánje.
Quäſtionsſchreiben *n.* pisméno vpra-
Quäſtor *m.* kvestor.

Digitized by Google

Quatember *m.* četrtlétje, kvatre *pl.*; **Quatember-** četrtlétni, kvátrni; **=faſten** *pl.* kvátrni pòst, kvátrni postni dnevi *pl.*; **=geld** *n.* četrtletnína; **=tag** *m.* kvátrni dan (dne, dneva).

Quaterne *f.* četvérica, kvatérna.

Quebbe *f.* ozíbi *pl.*, tresóča močvírna tlà *n. pl.*

Quecke *f.*, **Queckengras** *n.* pírnica, piríka, skrada, boréd; **Quecken-** pirnìčni, piríčni.

Queckſilber *n.* živo srebró; **Queckſilber-** živega srebrá.

Queckſilberauflöſung *f.* raztopína živega srebrá.

queckſilbern živosrébrn, od živega srebrá. [brá.

Queckſilberſäule *f.* stebèr živega sre-

Quecker *m.* (*n.*) obšìv, obróbek; (bei Schuhen) ostáva.

Quell *m.*, **Quelle** *f.* studénec, vrelèc, vir, izvír, vrelo; *dem.* studénček, vrélček, izvírek.

quellen *intr.* vreti, izvírati, kipéti, vrvráti, teči (tečem) iz ..., curljáti iz ...; privréti, pritéči; (anſchwellen) napiti (-pijem) se, napojíti se, namóčiti se, razbúhniti se, napéti (-pnèm) se, zabrékniti, narásti; *impf.* napíjati se, napénjati se, naráščati; *tr.* (ſchwellen machen) namóčiti, *impf.* namákati.

Quellengebiet *n.* virje.

Quellenland *n.* povírje.

Quellenlehre *f.* nauk o izvírih, viroslóvje.

quellenmäßig *adv.* po virih, viroslóvno.

quellenreich studénčnat, bogàt na vrelcih.

Quellenſtudium *n.* preiskovánje zgodovínskih virov, učénje po virih, proučevánje virov.

Quellgrund *m.* virje, povírje, izviralíšče, studénčine *pl.*

Quellnymphe *f.* (po)vódna vila, povódkinja.

Quellſalz *n.* studénčna sol (-í).

Quellſee *m.* studénčno jézero.

Quellwaſſer *n.* studénčnica, vrélčnica, (vróčnica).

Quendel *m.* máterina dúšica, máterin dušèk, máčešica.

Quendelwolle *f.* dúšična prédenica.

Quentchen, Quentlein *n.* kvintič, kvinteljc.

quer *adi.* prečèn, vpréčen, popréčen, počrézen; *adv.* vprék, navprék, počréz, popréčno; nakríž, križem.

Querart *f.* dvorézna sekíra.

Querbalken *m.* prečni tram, popréčno bruno, prečnik, oséčnik.

Querband *n.* prečna vez (-í).

Querdurchſchnitt *m.* popréčni presèk, popréčni prerèz.

Quere *f.* vpréčina, popréčnost; in die — kommen biti (sem) komu na poti, izkaziti mu, zmesti (zmedem) mu kaj; es geht mir alles der — vse mi gre napak (naróbe); ins Kreuz und in die — vse križem, vse vprek.

querfeldein *adv.* preko polja; *fig.* brez reda, križem, vse vprék.

Querflöte *f.* postránska piščál (-i), postranica.

Querfortſatz *m.* prečni odrástek, — podáljšek.

Querfrage *f.* postránsko vprašánje.

Querfurche *f.* popréčna brazda. [ca.

Quergaſſe *f.* prečna —, popréčna úli-

Quergraben *m.* popréčni ròv, — jarèk.

Querholz *n.* popréčni les, prečnik, préčnica; (an der Thür) zásova; (am Schlitten) blazína; (am Rechen) čeljúst (-i); (Querhölzchen am Joch) zatika, zatka.

Querlage *f.* popréčni položáj, popréčnost, popréčna lega.

Querlatte *f.* prekla.

Querlauf *m.* popréčni tek.

Querleiſte *f.* popréčna skoba, — létvica, popréčnica.

Querlinie *f.* prečna črta, préčnica.

Querprofil *n.* popréčni presèk, — črtež. [zatik.

Querriegel *m.* zásova, prečni zapàh,

Querrubrik *f.* popréčni razpredèl. [ca.

Querſack *m.* bisága, vreča črezrámni-

Querſchlag *m.* prekòp.

Querſchnitt *m.* popréčni prerèz (prerézek), — presèk; (am Ende eines Holzſtammes) pričélek.

Querſpalte *f.* popréčna razpóka.

Querſtange *f.* popréčni drog, préčnica; (beim Dachſtuhl) škarje *pl.*; (bei den

Digitized by Google

Wagnern) oplèn; (beim Nebengeländer) streljávčc.

Querſtraße *f.* prečna cesta, križempot.

Querſtrich *m.* prečna potéza, prečna črta, popréčnica.

Querthal *n.* popréčna dolína, dolína préčnica, preséka.

querüber *adv.* vprék, poprék.

Querwand *f.* prečna stena, pregrája, prepážek, prégrada.

Querwind *m.* stranski vetèr, vetèr iz strani; krivèc.

Quetſche *f.* stiska, tesnóba; sliva.

quetſchen mečkáti, gnesti (gnetem), mlínčiti, tláčiti, treti (tarem); zmečkáti, zmlínčiti, stláčiti, streti; ſtoßend — drémšati, drókati; ſich den Finger — pŕst si priščéniti, — ušščéniti. [telj.

Quetſcher *m.* mečkávec, tlačívec, tlači-

Quetſchung *f.* mečkánje, mlínčenje; (Quetſchwunde) zmečkanína, zmlinčenína, otíska, otólkljaj.

Queue *n.* (Billardſtock, franz. ſpr. Kö) biljárdna pálica; *f.* zadnji vojáški oddélek.

quick vesél, živ, čvrst.

Quickborn *m.* živi studénec, živa voda.

Quickerz *n.* živa ruda, živo srebró.

Quickmühle *f.* mlin za razločevánje srebrá.

Quickſand *m.* svišč, svižec.

Quicken *n.* cvil, cvič, cvíljenje.

quicken, quickſen cvíliti, cvíčati (-ím); zacvíliti, zacvíčati, cíkniti.

Quieſcent *m.* upokojénec, počítnik, umirôvljenec.

Quieſcentengehalt *m.* pokojnína, počitnína.

Quieſcenz *f.* počítek, pokoj.

quieſcieren *intr.* počívati, v pokóju živéti; *tr.* v počítek dejáti (dénem), upokojíti.

Quieſcierung *f.* upokojítev.

quietſchen ſ. quicken.

Quinquageſima *f.* pustna nedélja.

Quinquennalzulage *f.* petlétnica.

Quinquennium *n.* petlétje, doba petih let, pet let.

Quinta *f.* peti razrèd.

Quintaner *m.* učénec pétega razréda.

Quinte *f.* petica; *(mus.)* peta stópnja, kvinta; (in d. Fechtkunſt) peti mahljaj; die —n zvijáče *pl.*, spletke *pl.*

Quinterne *f.* petérica, kvintérna.

Quinteſſenz *f.* cvet, jedro, jezgra.

Quintett *n.* peterospèv, kvintet, peteroglásno petje.

Quirl *m.* motič; raztrepálnica, roglja, vreténce, žvrklja.

quirlen raztépsti (-tépem), raztrépati; *impf.* raztépati (-tépljem), rogljáti, trépati (trépljem).

quirlförmig vreténcast.

quitt bòt *(indecl.)*, pròst, oproščèn, rešen; — werden pobótati se, poravnáti se; (ſich entledigen) iznebíti se, odkrížati se.

Quitte *f.* kútina.

Quittenapfel *m.* kútinar.

Quittenbirne *f.* kútinica. [vec.

Quittenſaft *m.* sok od kutin, kútino-

quittieren (den Empfang beſcheinigen) prejèm potŕditi, pobótnico dati (dam); (abdanken) službi odpovédati (-vém) se, službo pustíti, — ostáviti, iz službe izstópiti.

Quittierung *f.* potŕdba, potrdílo.

Quittung *f.* pobótni list, pobótnica.

Quittungsſtempel *m.* kolèk za pobótnico. [sti.

Quodlibet *n.* zmes (-i), vsakovŕstno-

Quote *f.* del, delež, znesèk, kvota.

Quotient *m.* kóličnik, razstévec, kvocijént.

R.

Rabatt *m.* rabat, popúst, popústek; — geben popustíti, *impf.* popúščati.

Rabatte *f.* oslèc, zaslèc, obšív, obšívek.

rabattieren ſ. Rabatt geben.

Rabbiner *m.* rabin, rabínec.

rabbiniſch rabínski.

Rabe *m.* vran, krokar, kavran, gavran; **Raben-** vranji, krókarjev, krókarski.

Rabenaas *n.* mrha, mrlína, mrcína, mrhovína.

Rabeneltern *pl.* brezsŕčni starši *pl.*, nečlovéški rodítelji *pl.*

Digitized by Google

Rabengekrächze *n.* krȍk, krókanje, krokȍt, krokotánje.
Rabenhaar *n.* črni —, vranji lasjé *pl.*
Rabenmutter *f.* brezsŕčna —, brezdúšna mati (mátere).
rabenſchwarz vranječŕn, črn kakor [vran.
Rabenvater *m.* brezsŕčni —, brezdúšni oče (očéta).
rabiat divji, razkáčen.
Rabiſch *m.* rováš, roš.
Rabuliſt *m.* pačítelj zakóna; gobezdálo, rabulíst.
Rabuliſterei *f.* pačítev zakóna; gobezdánje, jezíkavost, gobezdávost, rabulístika.
Rach- maščeválni, maščevávski, osvétni.
Rache *f.* osvéta, maščevánje; — nehmen maščevati se, mestíti se; zmaščevati se, namaščevati se. osvetíti se, znósiti se nad kom.
Rachedurſt *m.* maščeválnost, osvetoželjnost. [angel.
Racheengel *m.* maščeválni —, osvétni
Rachegedanke *m.* miśel (-i) na maščevánje.
Rachegericht *n.* maščeválna sodba.
Rachegöttin *f.* bogínja maščevávka, bogínja osvéte, maščeválna bogínja.
Racheluſt *f.* maščeválnost, osvetljívost, pohlépnost po osvéti.
rächen *tr.* maščevati, mestíti; ſich — maščevati se, mestíti se, znášati se; zmaščevati se, znósiti se nad kom, osvetíti se.
Rachen *m.* žrelo, golt, goltánec; (Abgrund) prepàd, brezno.
Rachenblütler *pl. (bot.)* zijávke *pl.*
rachenförmig *(bot.)* zijálast.
Rächer *m.* maščevávec, mestítelj, osvetítelj, osvetník; =in *f.* maščevávka, osvetníca.
rächeriſch maščeválen, osvetljív.
Racheſchwert *n.* maščeválni méč, méč osvéte.
Rachgier, Rachgierigkeit, Rachſucht *f.* maščeválnost, osvetljívost, hrepenénje po osvéti.
rachgierig, rachſüchtig maščeválen, osvetljív, osvetoželjen.
Rachſucht *f.* trud, upóra, vbádanje, ubíjanje.
rachſüchtig maščeválen, osvetljív, osvetoželjen.
Rachen *m.* žrelo, golt, goltánec; (Abgrund) prepàd, brezno.
Rachenblütler *pl. (bot.)* zijávke *pl.*
rachenförmig *(bot.)* zijálast.
Rächer *m.* maščevávec, mestítelj, osvetítelj, osvetník; =in *f.* maščevávka, osvetníca.
räcſcherisch maščeválen, osvetljív.
Rachſchwert *n.* maščeválni méč, méč osvéte.
Rachgier, Rachgierigkeit, Rachſucht *f.* maščeválnost, osvetljívost, hrepenénje po osvéti.
rachgierig, rachſüchtig maščeválen, osvetljív, osvetoželjen.
Rachitis *f.* rahítis, angléška bolézen.
rachitiſch rahítičen.
Rachitiſcher *m.* rahítik.
rachitiſieren rahítičen biti.
Rachitismus *m.* rahítis, angléška bolézen.
Rachſucht *f.* maščeválnost, osvetljívost, hrepenénje po osvéti.
rachſüchtig maščeválen, osvetljív, osvetoželjen.
Racker *m.* hudóba, hudóbnik, hudóbnež, hudóbnica, hudóbnica.
rackern ſich ubíjati se, trúditi se, vbádati se, upírati se.
Rad *n.* koló (kolésa); kotáč; (Kreis) kolobár; (an der Welle) kolo na vratílu; (Purzelbaum) kolobénec, kozélc.
Radabweisſtein *m.* odriváč, odriválnik.
Radachſe *f.* os (-i), podós (-i), podvóz (-i).
Radarm *m.* motoróga.
radbrechen, radbrechen (eine Sprache) lómiti, hréstati. slabo govoríti.
Radbüchſe *f.* pesto, púšica.
Rädchen *n.* kolésce, kolce, kólčece.
Raddampfer *m.* kolésni parnik.
Radehaue *f.* motika, róvnica, kopáča.
radeln kolesáriti, s kolésom se vóziti. [se.
rädeln ſich súkati (sučem) se, tóčiti
Rädelsführer *m.* kolovódja, glavár, načélnik, voditelj.
Raden *m.*, **Rade** *f.* kokolj. [žita.
Radenſieb *n.* rešéto za obravnávanje
Räder *m.* reta, rehta; *dem.* rética.
räderig kolésast, kolésnat.
rädern (einen Verbrecher) s kolésom treti (trèm, tárem); streti; (überfahren) povóziti; *impf.* povážati.
Räderwerk *n.* kolésa *pl.*, kolésje.
Radfahrer *m.* kolésar; **Radfahrer-** kolésarski.
Radfelge *f.* platíšče, opláta; (in der Mühle) lopáte *pl.*, krog.
Radfelgenagel *m.* platíščnik.
radförmig kolésast.
Radgeleiſe *n.* kolovòz, kolovóznik, kolesníca.
Radhemmung *f.* zavóra.
radical korenít, radikálen.
Radical *n.* koreníka, radikál.
Radicalcur *f.* temeljíta lečba.
Radicale *m.* radikálec, razvrátnik.
Radicalismus *m.* radikalízem, razvrátništvo.
radicieren koren potézati; (wurzeln) koreníti, koreníčiti.
Radier- strgálni.
radieren strgati, strúgati; izstrúgati, ostrgati.
Radiergummi *n.* strgáljka, radírka.
Radiermeſſer *n.* strgálni nož.
Radies *m.* redkév.
Radieschen *n.* rédkvica.

Digitized by Google

Radius *m.* (Strahl) žarek; (Halbmeſſer) polumèr, radij; *(Radius vector)* črta prevódnica; (Speiche) kožéljnica.
Radix *f.* korén, korenína.
Radkranz *m.* kolésni obód, platíšče.
Radmacher *m.* kolár, kolésar.
Radmantel *m.* široki plašč, kolobár.
Radnagel *m.* zákolek, zákolič, zaosník, luněk, (pešelj, zamózka).
Radreif *m.* j. Radſchiene.
Radreifſtieher *m.* kováška lisíca.
Radſchiene *f.* šina, kolésni obróč.
Radſchuh *m.* coklja.
Radſpeiche *f.* prečka, špriklja; (bei den Mühlrädern) motoróga.
Radſperre *f.* zavóra, závor, zavórnica, (zavérnica).
Radſpur *f.* kolovòz, kolesnica, kolomíja.
Radſtock *m.* točíšče.
Radſtockſpeiche *f.* opóra.
Radwelle *f.* kolésna os (-í), podvóz (-i), vreténo, vratílo; (in der Mühle) préslica.
Radzahn *m.* palec, zobec.
Raffel *f.* j. Fladſtraufe.
raffeln smúkati, grebénati (lan), drazati.
raffen grábiti; pográbiti, pobráti (-bérem).
Raffholz *n.* sehljád (-i), lomáča, trebéž, dračje, pobírki *pl.*
Raffinade *f.* prečíščanje, číščenje; =zucker *m.* prečíščeni sladkor.
Raffinement *n.* prebrísanost, prekánjenost, presúkanost, premeténost.
Raffinerie *f.* čistílnica.
Raffineur *m.* čistítelj, prečiščevávec.
raffinieren čístiti; prečístiti, očístiti; *impf.* prečíščati.
raffiniert *fig.* premetèn, zvit, prekánjen, presúkan, presnét.
Raffinierte *m.* premeténec, prekánjenec, presúkanec; *f.* premeténka, prekánjenka.
Raffiniertheit *f.* premeténost, prekánjenost, zvitost.
Raffinierung *f.* číščenje.
Raffzahn *m.* prednji zob, popádnik.
ragen moléti, štrléti, strméti, strčati (-ím), kipéti.
Ragemurzel *f.* kúkavec, cepétec.
Ragout *n.* meséni primések v juhi.
Rahe *f.* jádrnica. rajna.
Rahesegel *n.* jadro na rajni, — na jádrnici.
Rahm *m.* smétana, vrhnje, skorlúp.
Rahmen *m.* oklèp, okvír, pròj, obkrájec.
rahmen (Milch) posnéti (-snámem), *impf.* posnémati; ein Bild — dejáti (denem) sliko v okvír, okvíriti.
Rahmlöffel *m.*, **Rahmkelle** *f.* posnemálnica, posnémnica, posnemáča.
Rahmſuppe *f.* juha s smétano, smétanova juha.
Raigras *n.* ovseníca, páhavka.
Rain *m.* meja, omèjek, rob; (zwiſchen Äckern) griva, vzvrátnik.
Rainblümchen *n.* marjética.
rainen mejíti, mejíčiti, držati (-ím)
Rainfarn *m.* vratič.
Rainſtein *m.* mejník.
Rainweide *f. (Ligustrum vulgare =* Liguſter, gemeiner Hartriegel) kosteníka, kostíka, psika, psíkovina, pasji les.
Raiſon *f.* razúm, pamet (-i), razúmnost.
raiſonnabel pámetèn, pravíčen; dostójen.
Raiſonnement *n.* umovánje, razsojevánje; modrovánje.
raiſonnieren umovati; razsójati, razkládati, besedovati, besedíčiti; zabávljati; modrovati.
Rait- računski.
raiten j. rechnen.
Raja *m.* inovérni turški podlóžnik.
Rakete *f.* rakéta; **Raketen-** rakétni.
Raketenmacher *m.* rakétar.
Ralle *f.* mlakóš, kosec.
Ramm, Rammbock *m.* ovèn.
Rammblock *m.*, **Ramme** *f.* zabíjač, ovèn.
rammeln *tr.* kole zabíjati; *intr.* góniti se, pójati se; j. brunſten.
Rammelzeit *f.* gonja, pójanje; j. Brunſt.
rammen kole zabíjati.
Rammklotz *m.* j. Rammblock.
Rampe *f.* klančína.
Rand *m.* kráj, rob; (d. Ackers) obmèjek, obmèt; obróbek; (e. Gefäßes) rob, obróbek; (Hut—) okrájek, prikrájek, krájevci *pl.*; **Rand-** krajni, krajni, obkrájni, mejni, obróbni, oklépni.
Randaugenfalter *m.* okrájčnik.
Randbemerkung *f.* obkrájna opázka, obkrájni pristávek.

Digitized by Google

rändern róbiti; obróbiti, zaróbiti; *impf.* obróbljati, zarobljevati.

Randgebirge *n.* obkrájno —, oklépno goróvje.

Randglosse *f.* s. Randbemerkung.

Randschicht *f.* krajna vrsta, krajna plast (-í).

Randschrift *f.* napìs na (po) robu, poróbni napìs.

Ranft *m.* kràj, krajěc, rob.

Rang *m.* (Ordnung) red, vrsta; ein Staat ersten —es držáva pŕvega reda; (Charge, Charakter) čin; (Würde) dostojánstvo; (Grad) častna stopnja, dostojánstvo; (Vorrang) prvénstvo, prednost, prvo mesto; ein Mann von — mož imenítnega stanú; den — ablaufen koga pretéči, prehitéti od. prekosíti.

Rangbestimmung *f.* dolóčba dostojánstva, dolóčba častne stopnje, ustanovítěv čina.

Range *m.* (ne)porédnež, razposajéněc.

rangieren po činu uredíti, v red dejáti (dénem), razvrstíti, porazvrstíti; *impf.* uréjati, v red dévati, urejevati, razvŕščati; sich untereinander — vrstíti se, čréditi se.

Rangliste *f.* činóvni imeník.

Rangordnung *f.* činóvni red; dostojánstveni red.

Rangsclasse *f.* činóvni razrèd.

Rangstreit *m.* prepír zastràn prédnosti v časti od. v dostojánstvu, prepír za predstvo od. prvénstvo.

Rangstufe *f.* častna stopnja, stopnja dostojánstva.

Rangsucht *f.* pohlèp po dostojánstvu, častižéljnost.

rangsüchtig dostojánstva željěn, — pohlépěn, častižéljěn.

rank vitěk, teněk, šiběk, šviglast.

Ranke *f.* vítica, opóněc, ročíca, ovijáča.

Ränke *pl.* spletke *pl.*, zvijáče *pl.*, kovárstvo, lèst (-í); — schmieden zvijáče plesti (pletem), spletke délati.

ranken sich viti (vijem) se, ovíjati se, oprijémati se, oplétati se, popénjati se, pláziti se.

Rankenfüße *pl.* vítičaste noge *pl.*

Rankenfüßler *m.* vitičnják.

Rankengewächs *n.* ovijávka, ovijáča.

Ränkeschmied *m.* spletkar, kovár, zvijáčnik.

ränkesüchtig, ränkevoll kovárěn, zvijáški, presúkan, poln zvijáč in spletěk, zvit kakor grča.

Ranunkel *f.* zlatíca.

Ranzen *m.* narámnik, torba, (krnír).

ranzen *intr.* góniti se, pójati se; podíti se, skákati (skačem); *tr.* razrívati, razkopávati; sich — izvírati se, lécati se.

ranzig žarěk, žarkov, žaltav; —er Geschmack žáltavost; — werden žólkniti.

Rapee *m.* vrsta njuhátnega tobáka.

rapid nagěl, deròč, rapíděn.

Rapier *n.* borílni mèč, rapír.

Rappe *m.* vraněc, vrani kònj, murěc; *f.* (Krankheit der Pferde) mahóvnica.

Rappel *m.* vrtoglávica, vrtoglávost; *f.* klopótěc, klepétěc.

rappelig vrtoglàv, vrtoglávěn.

Rappelkopf *m.* vrtoglávěc.

rappelköpfig vrtoglàv; (vom Pferde) upórěn.

rappeln méšati se —, vrtéti se komu v glavi; klopotáti (-ám, klopóčem).

Rapport *m.* poročílo, izporočílo, naznanílo, navestílo.

rapportieren izporočíti, naznániti, navestíti; *impf.* izporóčati, izporočevati, naznánjati.

Raps, Reps *m.* ógrščica, óljnato seme (sémena).

rapsen hlastáti, hápati, šávsati; *pf.* hlástniti, hápniti, šávsniti.

Rapunzel *m.* *(Camp. rapunculus)* motovílěc, ležnjáčič; =salat *m.* motovílěc, repúšěc.

rar *adi.* reděk; *fig.* poséběn, izvŕstěn.

Rarität *f.* redkost, redka reč (-í), raritéta.

rasch *adi.* hitěr, urěn, bŕz, brzěn, jadrn; nagěl: (feurig) iskěr, čil; *adv.* hitro, urno, bŕž, jádrno, pohitóč.

Rasch *m.* raš, ráševina.

rascheln šuméti, šumljáti, šumotáti, šumotljáti.

Raschheit *f.* hitróst, hítrica, urnost; náglica, naglost, ročnost.

rasen besnéti, besnovati; (toben) razgrájati, razsájati, udelávati, divjáti, razbíjati.

Digitized by Google

Raſen *m.* ruša, rúšina, drn; *coll.* drnje, drnína, trznja; — ſtechen rúšine rézati; (Flur) trata, trátina, ledína, zelenína, grivína; (kurzhalmiges Gras) muráva.

Raſenbank *f.* rúšnata klop (-í).

raſend *adi.* besèn; (wüthend) stekèl; der Raſende besnež, besnik; die Raſende bésnica.

Raſeneiſenſtein *m.* drnovèc.

Raſenmeiſter *m.* ſ. Waſenmeiſter.

Raſenplatz *m.* trata, loka, drníšče.

Raſenſtecher *m.* drnár, drnorézec.

Raſenſtück *n.* drn, rúšina.

Raſenteppich *m.* trátnata prepróga, zeléna trata.

Raſer *m.* besnež, besnik; razsajáč, razgrajáč; =in *f.* bésnica, razsajávka.

Raſerei *f.* besnost, besnóča, divjánje, razgrájanje; (wilder Zorn) togóta, jarost, steklóst.

raſieren briti (brijem); obríti; *fig.* razrúšiti, podréti (-dérem); *impf.* podírati.

Raſierer *m.* brivèc.

Raſiermeſſer *n.* britèv.

raſig drnàt, drnovít, rušnat, travnat, tratnat.

Raſpel *f.* strugálo, strugáča, stružnik, lesna pila, raspa.

raſpeln strúgati, píliti.

Raſſe *f.* pleme (-éna), pasma, pasmína.

Raſſel *f.* ropótec, klopótec, klopotúlja, ropotúlja, klepétec, klepetáča.

raſſeln rožlják, róštati; (v. Wagen) ropotáti (-ám u. ropócem), drmljáti, drdráti; (v. d. Schlüſſeln) škrabotljáti, rožljáti; (v. Waffen) brenketáti (-ám, brenkéčem).

Raſſeln *n.* rožljánje, ropòt, brenkèt.

Raſt *f.* počítek, počínek, odmòr, oddíhljaj, pokoj; ohne — und Ruhe brez mirú in pokója.

Raſtelbinder *m.* loncevèz, loncevézec, piskrovèz.

raſten počívati; počíti (-íjem) se, odpočíti se, počíniti, oddehníti (-dáhnem) se; *impf.* odpočívati.

raſtlos *adi.* neprestán, neumórен, neugnán; *adv.* brez počítka, neumórno, brez postánka, neutrúdoma, brez preníhljaja.

raſtrieren črtati.

Raſtration *f.* postája, počivališče, odmorišče.

Raſtſtunde *f.* ura počítka, odmòr.

Raſttag *m.* dan (dneva) počítka, — odmóra.

Rate *f.* obròk, del, odplačílo.

Ratenwechſel *m.* menica na obróke.

ratenweiſe *adv.* na obróke, obrókoma, na dele.

Ratenzahlung *f.* plačílo v obrókih, plačílo na obróke.

Rath *m.* svèt; (Berathſchlagung) posvèt, posvétovanje; (Collegium) zbòr, svèt, svetovávstvo; (das Anrathen) nasvèt; (Perſon) svétnik; — halten posvétovati se s kom; zu —e ziehen za svèt vprášati, *impf.* za svèt vpraševati; mit — und That z besédo in z dejánjem; — geben svétovati; nasvétovati, svèt dati (dam); — ſchaffen pomóči (-mórem), pomágati.

rathen ugíbati (-gíbljem), ugánjati, preudárjati, gátati; ugániti; (Rath geben) svétovati; svèt dati (dam); (Rath ſchaffen) pomóči (-mórem), pomágati; ich weiß mir nicht zu — ne morem (vem) si pomóči, — pomágati.

Rather *m.* ugibávec, uganjávec; ſ. a. Rathgeber.

Rathgeber *m.* svetovávec, svétnik; =in *f.* svetovávka.

Rathhaus *n.* mestna hiša, — zbórnica.

räthlich ſ. rathſam.

rathlos brez sveta, brez pomóči; kdor si ne ve ne svétovati, ne pomóči.

Raths- svetovávski, svétniški.

rathſam kar je (se more) svétovati, koristèn, pámetèn, dobèr; eš íšt nicht — ni svétovati.

rathsbedürftig sveta potrében.

Rathsbeſchluſs *m.* sklèp svéta, sklèp posvetoválnega zbora.

Rathſchlag *m.* svèt; (Anſchlag) naklèp.

rathſchlagen posvétovati se, preudárjati; bei ſich — preudárjati, premíšljati.

Rathſchläger *m.* ſ. Rathgeber.

Rathscollegium *n.* posvetoválni zbòr, svétništvo.

Rathsdiener *m.* svétniški sluga.

Digitized by Google

Räthſel *n.* uganka, zastávica, zagonétka; ein — auflöſen zastávico ugíbati, — ugánjati; zastávico ugániti, odgonétati; ein — aufgeben uganko zastáviti, zagonétati.

räthſelhaft zagonétən, ugánki podóbən, kakor uganka; čudən, nedoúmən.

Räthſellöſer *m.* ugibávəc.

räthſeln uganko zastáviti, zagonétati; *impf.* uganko zastávljati.

Rathsherr *m.* svétnik, svetovávəc.

rathsherrlich svétniški.

Rathskammer *f.* svétniška zbórnica.

Rathsmitglied *n.* svétnik, odbórnik.

Rathsperſon *f.* svétnik.

Rathsperſonale *n.* svétniško osébje.

Rathsprotokoll *n.* zborni —, zbórnični zapísnik.

Rathsprotokollift *m.* zbórnični zapísnikar, zborni zapísnikar.

Rathsſaal *m.* svetoválnica, zbórnica.

Rathsſecretär *m.* zborni tajnik; (beim Gericht) sodni tajnik.

Rathsſitzung *f.* zbórova seja, svétniška seja.

Rathsſpruch *m.* razsódba posvetoválnega zbora.

Rathsſtelle *f.* svétniško mesto.

Rathsſtube *f.* j. Rathsſaal.

Rathsverſammlung *f.* posvetováłni —, svétniški zbór.

Rathswahl *f.* volitév svétnikov, — odbórnikov.

Rathszimmer *n.* j. Rathsſaal.

Ratification *f.* pritrdílo, pritrditév, pritŕdba.

Ratificationsurkunde *f.* pritrdílna listína, pritrdilnica.

ratificieren pri-, potŕditi, odobríti; *impf.* pri-, potrjevati, odobrávati.

Ration *f.* dnevni odmérək živeža, obrók.

Rationalismus *m.* racionalízəm, umstvo.

Rationaliſt *m.* úmstvenik, racionalíst.

rationell umən, umóvən, umstven; racionálən; *(math.)* razlóžən.

Ratſche *f.* ropotáča, ropotúlja, raglja, (restálnica, škrgálja); *fig.* j. Plauſcherin.

ratſchen ropotáčiti, ragljáti; (m. der Stimme bei der Ausſprache beš „R" ſchnarren) pogrkovati; j. plauſchen.

Ratte *f.* podgána; **Ratten-** podgánji.

Rattenfalle *f.* past (-i) za podgáne.

Rattenfänger *m.* podganolóvəc.

Rattengift *n.* míšnica.

Rattenkoth *m.* podgánjak.

Rattenſchwanz *m.* podgánji rep; (Pferdekrankheit) konjski rep s pičlo žimo.

Raub *m.* rop, razbój, tolovájstvo, grabež; (die Sache) rop, plen; **Raub-** tolovájski, razbójni, róparski.

Raubanfall *m.* razbójni napàd.

raubbegierig róparski, grabežljiv.

Raubbeine *pl. (zool.)* noge za grabež, grábežnice *pl.*

Raubbiene *f.* róparica, navrátnica, rópnica.

rauben rópati, pleníti, grábiti; urópati, upleníti, ugrábiti; (alles —) porópati, popleníti, pográbiti; (ſtehlen) krasti (kradem); ukrásti; die Ruhe — mir vzéti (vzámem), ob mir pripráviti.

raubend pleněč, grabéč; róparski, tolovájski, grabežljiv.

Räuber *m.* ropar, tolováj, razbójnik, lupež; (Seeräuber) gusár; **Räuber-** róparski, tolovájski, razbójniški, lúpežni.

Räuberbande *f.* razbójniška četa, róparska druhál (-i), róparsko krdélo.

Räuberei *f.* róparstvo, tolovájstvo, razbójstvo, lúpeštvo.

Räuberhauptmann *m.* róparski glavár, razbójniški glavár.

Räuberhöhle *f.* róparska —, tolovájska jama, skrivališče razbójnikov.

Räuberin *f.* róparica, razbójnica.

räuberiſch róparski, tolovájski, razbójen, zgrabljiv, lúpežən. [nje.

Räuberunweſen *n.* róparsko razgrája-

Raubfiſch *m.* róparska riba, riba róparica.

Raubfliege *f.* (muha) grábežnica.

Raubgenoſſe *m.* razbójni —, róparski tovariš.

Raubgier *f.* grabljívost, ropažéljnost.

raubgierig grabljiv, ropažéljən.

Raubgut *n.* rop, plen, ugrábljeno blagó.

Raubkäfer *m.* hrošč grabljívəc.

Raubkrieg *m.* róparska vojska.

Raubmord *m.* razbójni umòr, róparski umòr.

Raubneſt *n.* tolovájsko gnezdo.

Digitized by Google

Raubſchiff *n.* razbójna —, razbójniška —, gusárska ladja.
Raubſchütz *m.* tatínski —, divji lověc, zverokráděc.
Raubſtaat *m.* razbójniška (gusárska) držáva.
Raubſucht *f.* grabežljivost; razbójnost.
raubſüchtig grabežljiv; der Raubſüchtige grabežljívec.
Raubthier *n.* ropna zver (-í), zgrabljiva zverína.
Raubvogel *m.* ujéda, ropna ptica, ptica róparica.
Raubwild *n.* ropna zverjád (-i).
Raubzug *m.* razbójniški pohòd.
Rauch *m.* dìm, čad; voll — diměn, dimnat, zakajèn.
rauch kosmàt, dlakav, dlakast, sršljiv, resàt. [nog.
rauchbeinig kosmatonòg, kosmátih
rauchen *tr.* kaditi; *intr.* kaditi se, dímiti se; (v. Heu) kopíti se, kaditi se; ein wenig —, zu — anfangen pokaditi se.
Rauchen *n.* kaja, kajénje.
Raucher *m.* tobákar, kadívec.
Räucherer *m.* sušívec, vodívec.
räucherig diměn, okajèn, ukajèn.
Räucherkammer *f.* sušílnica, dímnica.
räuchern kaditi; pokaditi; (Fleiſch) sušíti, vodíti, kaditi; posušíti, povodíti, prekaditi; *impf.* prekájati; (zu viel —) prevodíti; geräuchertes Fleiſch povojéno —, prekajéno —, suho mesó.
Räucherpfanne *f.* kadílnica, kadilna pónvica.
Räucherpulver *n.* kadílo, kaja.
Räucherung *f.* kajénje, kaja.
Räucherwerk *n.* kadívo, kadílo.
Räucherwurſt *f.* prekajéna klobása.
Rauchfang *m.* dimnik.
Rauchfangkehrer *m.* dímnikar; =gewerbe *n.* dímnikarstvo.
rauchfarben dimnast, čadovít; — werden čadéti; očadéti; ein —er Ochs čadež, čadín, diměc; (Huf) čada, dima.
Rauchfaſs *n.* kadílnica, kadílnik.
Rauchfleiſch *n.* suho —, povojéno —, prekajéno mesó, vojenína.
Rauchhandel *m.* trgovína s kožuhovíno, — s krznom.
rauchhändig kosmatoròk.
rauchig diměn, dimnat, ukajèn.
Rauchkammer *f.* dímnica, sušílnica.
Rauchleder *n.* kožuhovína, írhovina, krzno.
Rauchloch *n.* dímnica, leva.
Rauchmantel *m.* nebó, leséni obód nad ognjíščem.
Rauchopfer *n.* kadílni —, žgalni dar, žgávščina.
Rauchquarz *m.* čádavec.
Rauchſäule *f.* dimni stebêr.
Rauchſchlot *m.* dímovna tuljáva.
Rauchſchwalbe *f.* domáča lástovica.
Rauchſtube *f.* dímnica, dimnjáča.
Rauchtabak *m.* kadílni tobak, žgalni tobák.
Rauchtopas *m.* sájavec.
Rauchware *f.* kožuhovína, krzno.
Rauchwerk *n.* kadílo; krzno.
Rauchwerker *m.* krznár.
Rauchzimmer *n.* ị. Rauchſtube.
Rauchzug *m.* dimovòd.
Raude *f.* krasta, skorja.
Räude *f.* srab, garje *pl.*, prhljáj.
räudig garjav, krastav, srabljiv, prhljàv.
Räudige *m.* gárjavec, krástavec; *f.* gárjavka.
Räudigkeit *f.* gárjavost, krástavost, srabljivost.
Raufbold *m.* pretepáč, tepéžnik, rvàn.
Raufdegen *m.* bojni měč; ị. Raufbold.
Raufe *f.* smukálnica, dŕzalica; (im Stall) gare *pl.*, jasli *pl. f.*
raufen *tr.* púliti, pípati (-am, -pljem), rváti (rujem); izpúliti, popípati. izrváti; (ein Huhn) skubsti; oskúbsti, opípati; *intr.* tepsti se, trgati se, púliti se, mikástiti se; bei den Haaren — lasáti se.
Raufer *m.* ị. Raufbold.
Rauferei *f.*, **Raufhandel** *m.* tepèž, pretèp, tepéžnja, rvánka, puljávica; eine — anfangen sprijéti (sprimem) se, spopásti (-pádem) se.
Raufplatz *m.* pretepíšče.
raufſüchtig tepežljiv, rvánast.
Raufzange *f.* vélike klešče *pl.*
rauh (runzelig) grbav, grbast, zgrbljen; (nicht glatt) sršljiv, srh, srhék, srhél, hrapav, raskav, grapav, grampast; (v. Geſchmack) gorjúp, rezék; (v.

Digitized by Google

Hals) hripav, kosmàt, ohrípël; (vom Stil) okórën, rod; (v. Winde) ostër; (v. Klima) ostër, mrzël, neprijétën, neugóden; (roh) sirov, neotesán, zarobljen; okrótën, okrútën; (v. Papier) runjav, resast; (v. d. Zähnen) skomínast; (v. d. Stimme) premólkël, zagrljen.

Rauhbank *f.* (Binderhobel) spehálnik.

Rauhbart *m.* kosmáč, kosmatín.

rauhbeinig srhondg, kosmatondg, kosmátih nog.

rauhblätterig srhkolístën, hrapavolístën, kosmatolíst; die —e Pflanze srhkolístnica.

Rauheis *n.* sréž.

Rauheit *f.* hrápavost, ohrípłost; rodóst, okórnost; ostróst; neuglájenost; sirovost; (Unebenheit) hrapotina, hrapa.

Rauhfärber *m.* irhar.

Rauhigkeit *f.* ſ. Rauheit.

Rauhreif *m.* ivje, inje, sréž, sren, imëc (imca).

Rauhweizen *m.* résica, resúlja, osínka, kosmatica.

Rauke *f.* navádni svinëk.

Raum *m.* prostor, prostránstvo; (leerer —) praznína, praznóta, pustóta; (der innere —) notrína, nótranjščina, nótranjost; (am Durchmesser) presrédje; (Stelle) mesto; — einnehmen zaléči (-lézem), *impf.* zalégati; — geben mesto dati čemu.

räumen (fortschaffen) proč správiti, s poti —, izpód rok správiti, pospráviti; *impf.* — správljati, pospravljati; das Zimmer — prázniti; izprázniti; *impf.* izpraznjevati; (v. Platz verlassen) popustíti, zapustíti; *impf.* popúščati, zapúščati; (das Unreine wegschaffen) trébiti; iztrébiti, potrébiti; (v. Tische) z mize správiti; *impf.* — správljati; das Feld — umekníti (-máknem) se; *impf.* umíkati se; die Wohnung — izprázniti stanovánje, preséliti se; *impf.* séliti se, preseljevati se; einem etwas — komu kaj pustíti; *impf.* — púščati; aus dem Wege — izpod nog správiti, odpráviti, odstraníti.

Räumer *m.* pospravljávec, spravljáč; trebívec, kídavec; (Werkzeug) trebílo, čistílo.

Raumfeile *f.* pila trebívka.

Raumgröße *f.* prostórna količína.

Rauminhalt *m.* prostornína; ſ. Körperinhalt.

räumlich prostórën; —e Ausdehnung prostórna razséžnost.

Räumlichkeit *f.* prostórnost.

Räumung *f.* trébljenje; izpraznítev.

raunen ščebljáti, šepetáti. [se.

raunzen mériti se, mérdati se, kísati

Raupe *f.* gosénica; **Raupen-** gosénični, goséničji.

raupen gosénice obráti (-bérem); *impf.* gosénice obírati.

Raupenbrut *f.* goséničje leglo.

raupig goséničav, goséničën.

Rausch *m.* pijánost, vínjenost; einen — haben pijàn od. vínjen biti (sem); einen — bekommen upijániti se, opíti (-pijem) se; *impf.* opívati se; kleinen — haben v glavi iméti (imám) ga, muho iméti.

Rauschbrand *m.* (der Rinder) šuméče bule, peréči ogénj.

rauschen šuméti, šumotáti (-ám, šumóčem), vršéti, hrúščati (-ím), hrumóti, šustéti; (v. Schweinen) búkati (-am, -čem) se. [hrušč.

Rauschen *n.* šum, šuménje, vršénje,

rauschend šumèč, vršèč, hrumèč, šuměn.

Rauschgold *n.* lošč, (loš).

rauschig pijàn, vínjen, opít.

räuspern sich hŕkati, hrákati, kášljati; odhŕkati se, izhŕkati se, odkášljati se.

Räuspern *n.* hŕkanje, hŕk, hŕkavost.

Raute *f.* ruta, rútica; (Würfel) kupa; (Rhombus) romb.

rautenförmig kupast, rombast.

Rautenmuskel *m.* kúpasta míšica.

Rayon *m.* okoliš, okróžje, obmëstje.

Reaction *f.* reákcija, nasprótno —, odbójno —, vzvrátno delovánje, oddelovánje; *fig.* nazadnjáštvo, starokopítnost.

Reactionär *m.* reakcionár, nazadnják, starokopítnež.

reactionär reakcionárën, nazadnjáški, starokopítën.

reactivieren obnovíti, *impf.* obnávljati; zopet v življénje poklícati (-čem), — ustanovíti, — vpéljati. [ljáva.

Reactivierung *f.* obnóva, zópetna vpe-

Digitized by Google

Reagentien *pl.* reagéncije, izkušála *pl.*
Reagenzpapier *n.* izkúsni od. izkušálni papír.
reagieren *intr.* oddelovati, odbójno —, vzvrátno delovati; odzváti (-zóvem) se; odzívati.
reagierend vzvrátno delujóč.
real reálen, stvarén; ſ. wirklich, weſentlich.
Realact *m.* delo zastràn nepremíčnega poséstva.
Realbeſitz *m.* zemljíško poséstvo.
Realexecution *f.* reálna eksekúcija, izvršba v nepremíčno poséstvo.
Realfeilbietung *f.* zemljíška dražba.
Realgeld *n.* kováni denár.
Realgerichtsbarkeit *f.* stvarno sodstvo, reálno sodstvo.
Realgrund *m.* stvarni vzròk.
realiſieren uresníčiti, izvésti (-védem).
Realismus *m.* realízem.
Realität *f.* stvarnost, soštvo; bitnost, bistvovánje; resníčnost; (unbewegliches Beſitzthum) nepremičnína, poséstvo, zemljíšče.
Realitätenbeſitzer *m.* poséstnik, zemljàk; =in *f.* poséstnica.
Realmethode *f.* stvarna —, reálna metóda.
Realſchule *f.* reálka.
Realſchüler *m.* reálec.
Realſervitut *f.* zemljíška slúžnost.
Realſteuer *f.* davék od nepremičnín, reálni davék.
Realunion *f.* stvarno edinstvo, edínstvo po vladi. [na.
Realvermögen *n.* nepremíčna imovína.
Realwert *m.* stvarna vrednost.
Reambulation *f.* mejni obhòd.
reaſſumieren ponovíti; povzéti (-vzámem); *impf.* povzémati.
Reaſſumierung *f.* ponovítev, obnóva.
Rebe *f.* trta, vinska trta, loza, trs; *coll.* trsje; (Rebenzweig) rozga, loza, mladíka; wilde — viníka, trta samosévka; (Waldrebe) srobót, srobotína; —n ſenken gróbati, grebeníčiti; die — treibt (ohne Frucht) trs se živíči; (macht kleine Beeren) trs se viníči. [vstáš.
Rebell *m.* upórnik, vstájnik, puntar, **rebellieren** púntati se, vstájati; spúntati se, upréti se.
Rebellion *f.* púnt, upòr, vstája.
rebelliſch púntarski, vstájen.
Reben- trsov, trtni, lozov.
rebenartig trsast, lozast.
Rebenauge *n.* okó (očésa), trtni popèk; daš noch ſchlummernde — slepež, slepič.
Rebenbeſchneidung *f.* rez (-í), rezátev, obrezátev.
Rebenbinder *m.* vezáč; =in *f.* vezávka, vezačica.
Rebenblatt *n.* trsni list, trtno peró (-ésa); *coll.* trsno listje, trtno perje.
Rebengeländer *n.* brajda.
Rebenholz *n.* trtovína.
Rebenhügel *m.* vinska gorica.
Rebenlaub *n.* trsno listje.
Rebenmeſſer *n.* vinjak, rezník, vinóraz, noraz, kosír, krivèc.
Rebenpfahl *m.* kòl, količ.
Rebenpilz, Rebenſchimmel *m.* trtna gliva, trtna plesèn (-i). [vít.
rebenreich vinoróden, trtonósen, trso-
Rebenſaft *m.* trtni sok, trtínščina; *fig.* vinska kápljica.
Rebenſchoſs *m.* rozga.
Rebenſchule *f.* trsnica, trtnica.
Rebenſproſs *m.* trtna mladíka, rozga.
Rebenſtecher *m.* *(Rhynchites betuleti)* trtijón, trtovínec, zavijávec.
Rebenſtock *m.* trs, trta, vinska trta.
Rebenzweig *m.* rozga, vítica, reznica.
Rebhuhn *n.* jeréb; (Weibchen) jerebica.
Rebhühnerſchneppe *f.* jerebíčasti kljunáč.
Rebland *n.* vinoródna dežéla. [(-í).
Reblaus *f.* trtna —, vinógradska uš
Rebus *m.* rebus.
Recapitulation *f.* ponovítev, kratèk posnétek, rekapitulácija.
recapitulieren ob kratkem ponovíti, posnéti (-snámem); *impf.* ponávljati.
Recenſent *m.* ocenjevátelj, presodník, recenzént.
Recenſion *f.* océna, presója, recénzija.
Recepiſſe *n.* poštna prejémnica, poštnoprejémni list.
Rechen *m.* grablje *pl.*, zobáče *pl.*; (in Teichen) grablje *pl.*; rešétka; (Kleiderrechen) obešálo.
rechen grábiti; pográbiti; *impf.* pograbljevati.
Rechenbohrer *m.* grábeljnik.

Digitized by Google

Rechenbrett *n.* pošteválnica. [ga.
Rechenbuch *n.* računica, računska knji-
Rechenfehler *m.* računski pogrešek, pomóta v štetju.
Rechenkunſt *f.* računstvo, aritmétika.
Rechenſchaft *f.* obračún; *fig.* odgóvor; zur — ziehen na odgóvor poklicati (-kličem); — ablegen odgóvor dati; *impf.* dajáti, zagovárjati se. [čilo.
Rechenſchaftsbericht *m.* računsko poro-
Rechenſtift *m.* računski črtnik.
Rechentafel *f.* računska táblica, računska deskà.
Rechenunterricht *m.* poúk v računstvu.
Rechenzahn *m.* zob (pri grabljah).
Rechen *m.* grabljáč, grabljič; =in *f.* grabljačica, grabljica.
rechnen računíti, računati, števáliti, (rájtati); auf etwaš — zanésti se —, *impf.* zanášati se na kàj; im Kopfe — računíti na pamet; unter die Freunde — med prijátelje šteti; ich rechne mir zu einer Ehre v čast si štejem.
Rechnen *n.* računanje.
Rechner *m.* računar, števílar; =in *f.* računarica.
Rechnung *f.* račún, števílba; — berichtigen račún poravnáti; — legen račún dati (dam), — položíti; *impf.* račún polágati; laufende — tekóči račún; belegte — dokázani račún; —en abſchließen račúne skléniti. — završíti; *impf.* završevati; — führen račún vóditi; — halten obračúniti; auf meine — na moj račún, na moje stroške; in die — nehmen vštéti (vštéjem); *impf.* vštévati; — tragen na kaj ozír jemáti (jémljem), glédati na kaj; vpoštévati; **Rechnungs-** računski, računarski.
Rechnungsabſchluſs *m.* računski sklèp.
Rechnungsamt *n.* računski urád.
Rechnungsanſtand *m.* računski nedostátek.
Rechnungsart *f.* računski náčin.
Rechnungsbeamte *m.* računski urádnik, računár.
Rechnungsbeiſpiel *n.* računski zglèd.
Rechnungsbemängelung *f.* očítanje nedostátkov v računu.
Rechnungsbetrag *m.* znesék račúna.
Rechnungsdepartement *n.*, **Rechnungsabtheilung** *f.* računski oddélek.
Rechnungserledigung *f.* rešítev račúna.
Rechnungsextract *m.* računski izpísek.
Rechnungsfach *n.* računstvo.
Rechnungsfehler *m.* računski pogrešek.
Rechnungsführer *m.* računar, računovódja, voditelj računov.
Rechnungsführung *f.* računovódstvo.
Rechnungshof *m.* računíšče; der oberſte — vrhóvno računíšče.
Rechnungsleger *m.* računodájnik, polagátelj račúna.
Rechnungslegung *f.* obračún.
Rechnungsmangel *m.* računski nedostátek, pománjkljaj.
rechnungsmäßig računski, po računu.
Rechnungspoſten *m.* računski postávek.
Rechnungsrath *m.* računski svèt; (Perſon) računski svétnik.
Rechnungsreſt *m.* računski ostánek.
Rechnungsrevident *m.* računski preglédnik.
Rechnungsreviſion *f.* preglèd računov.
Rechnungsſtare *f.* računovína.
Rechnungsverſtändige *m.* izvédenec —, veščák v računih.
Rechnungsvortheil *m.* računski prikrájšek.
Rechnungsweſen *n.* računstvo.
Rechnungswiſſenſchaft *f.* računarstvo.
Rechnungszweig *m.* računski oddélek.
recht *adi.* pravi; (echt) pristèn, rodèn; (gelegen, angemeſſen) prilížen, príličen; zu rechter Zeit o pravem času; *adv.* práv, z. B. práv imáš; thue — delaj po pravíci; (ſehr) práv, zelò; die —e Hand desna roka, desnica; —er Hand na pravi, na pravo, na desni, na desno; —e Linie ravna črta; es iſt nichts —es ni nič kaj posébnega.
Recht *n.* pravo, pravica; (Inbegriff des Rechtes) pravstvo; zu etwaš — haben pravíco do česa iméti (imám); — auf eine Erbſchaft pravica do dédíščine; — des Friedens pravo mirú; von —s wegen po pravu, právoma; mit — po pravíci; zu — beſtehend pravnoveljávèn; was —ens iſt kar je práv, kar zakon veléva; — geben potrditi, pritrditi; *impf.* potrjevati (komu); das — der Erſtgeburt prvoródstvo, prvénstvo. [nica.
Rechte *f.* desna od. prava roka, des-

Digitized by Google

Rechteck *n.* pravokótnik.
rechteckig pravokótën.
rechten prepírati se, príčkati se, prekárjati se.
rechtfertigen pravíčiti; opravíčiti, izgovoríti; *impf.* opravíčevati, izgovárjati; sich — opravíčiti se, očístiti se; *impf.* opravíčevati se, izgovárjati se; (mit etwas) izpríčati se, *impf.* izpríčevati se.
Rechtfertigung *f.* opravíčba, opravíčevánje, izgóvor.
Rechtfertigungsgrund *m.* opravíčeválni izgóvor. [spis.
Rechtfertigungsschrift *f.* opravíčeválni
rechtgläubig pravovérën.
Rechtgläubige *m.* pravovérec, pravovérnik; *f.* pravovérka, pravovérnica.
Rechtgläubigkeit *f.* pravovérnost, pravovérstvo.
Rechthaber *m.* prepravdljívec; svojeglávec.
Rechthaberei *f.* prepravdljívost.
rechthaberisch prepravdljiv; svojeglàv.
rechtläufig pravopótën.
rechtlich pravën; (gerichtlich) soděn; (gerecht) pravíčen, poštën.
Rechtlichkeit *f.* pravíčnost, pošténost.
Rechtliebe *f.* pravoljúbje, praviceljúbnost.
rechtliebend pravoljùb, pravoljúbën, praviceljúbën.
rechtlinig ravnočŕtën.
rechtlos brezprávën; nezakonít.
Rechtlosigkeit *f.* brezprávnost; nezakonítost.
rechtmäßig zakonít; *adv.* pràv, po pravíci.
Rechtmäßigkeit *f.* zakonítost.
rechts *adv.* na desno, na pravo; na desni, na pravi.
Rechts- pravni, zakoniti. [(-i).
Rechtsangelegenheit *f.* pravna stvar
Rechtsanspruch *m.* pravna zahtéva.
Rechtsanwalt *m.* pravni zastópnik.
Rechtsbehelf *m.* pravni pomóček.
Rechtsbehörde *f.* sodna oblást (-i).
Rechtsbeistand *m.* pravni pomočník, — zastópnik.
rechtsbeständig zakonít, po zakónih veljávën.
Rechtsbuch *n.* zakónik.
rechtschaffen poštën, pravíčen.
Rechtschaffenheit *f.* pošténost, pravíčnost, pravost.
Rechtschreibung *f.* pravopis.
rechtseitig pravostràn, pravostránski.
Rechtseitigkeit *f.* pravostránost.
rechtserfahren pravovéden, veščák v pravu.
Rechtserklärung *f.* pravno izrecílo.
Rechtsfall *m.* pravni slučáj.
Rechtsfolge *f.* pravni posléděk, pravna posledica.
Rechtsforderung *f.* pravna terjátev, pravni zahtévek.
Rechtsfrage *f.* pravno vprašánje.
Rechtsfreund *m.* pravni zastópnik.
Rechtsgang *m.* pravdni tek, tek pravde.
Rechtsgebrauch *m.* pravni običáj.
Rechtsgefühl *n.* pravni čut, pravočútje.
Rechtsgelehrsamkeit *f.* pravoznánstvo, praveslóvje.
rechtsgelehrt učën v pravoznánstvu, veščpravu.
Rechtsgelehrte *m.* pravoznánec, pravoslóvec.
Rechtsgeschäft *n.* pravno opravílo.
Rechtsgeschichte *f.* zgodovína —, povést pravoznánstva.
rechtsgiltig pravnoveljávën, veljávën po zakónu.
Rechtsgiltigkeit *f.* pravnoveljávnost.
Rechtsgleichheit *f.* pravna enákost, enákost pred zakónom.
Rechtsgrund *m.* pravni razlòg, pravni vzròk; pravni naslòv.
Rechtsgrundsatz *m.* pravno načélo.
rechtshistorisch pravnozgodovínski.
Rechtshörer *m.* pravoslóvec, slušátelj prava.
Rechtsinstitut *n.* pravna ustanóva.
Rechtskniff *m.* pravdna zvijáča.
Rechtskosten *pl.* pravdni —, sodni stroški *pl.*
Rechtskraft *f.* pravna moč (-i), pravnokrépnost, pravnomóčnost. [móčen.
rechtskräftig pravnokrépen, pravno-
Rechtskunde *f.* pravoznánstvo.
rechtskundig izvéden v pravu, vešč pravu, pravovéden.
Rechtslehre *f.* praveslóvje, právništvo.
Rechtslehrer *m.* praveslóvni učítelj, učítelj prava.

Digitized by Google

Rechtsmittel *n.* pravni lek.
Rechtsnachfolger *m.* pravni naslédnik.
Rechtsobject *n.* pravni predmèt. [stvo.
Rechtspflege *f.* pravosódje, pravosód-
Rechtspraktikant *m.* sodni —, pravni praktikánt.
Rechtsprechung *f.* pravosódje; (Orthoepie) pravoréčje.
Rechtsprincip *n.* pravno načélo. [(-i).
Rechtssache *f.* pravda, pravna stvar
Rechtsschutz *m.* pravno varstvo.
Rechtssphäre *f.* pravno podróčje,
Rechtssprache *f.* pravoznánski govor.
Rechtsspruch *m.* pravni izrèk, razsódba.
Rechtsstaat *m.* pravna držáva.
Rechtsstand *m.* podsódnost. [sóden.
rechtsständig sodíšču podlóžen, pod-
Rechtsstreit *m.* und **Rechtsstreitigkeit** *f.* pravda, pravdni spòr.
Rechtsstudium *n.* učénje prava, pravoslóvni uk.
Rechtstag *m.* pravdni dan.
Rechtstitel *m.* pravni naslòv, pravno imé (iména).
Rechtsurkunde *f.* pravno pismo, pravna listína.
rechtsverbindlich pravnovézen, pravnozavézen, pravnoobvézen.
Rechtsverbindlichkeit *f.* pravna obvéznost, pravna zavéznost.
Rechtsverdrehung *f.* izvráčanje prava, spačevánje zakóna. [panje.
Rechtsverfahren *n.* pravosódno postó-
Rechtsverfassung *f.* sodna uravnáva, sodna urédba.
Rechtsverhältnis *n.* pravno razmérje, pravna razméra. [va.
Rechtsverhandlung *f.* pravdna razprá-
Rechtsverletzung *f.* žalítev —, rúšenje pravíce.
Rechtsvermuthung *f.* pravna domnéva.
rechtsverständig j. rechtsgelehrt.
Rechtsverwahrung *f.*, **Rechtsvorbehalt** *m.* pravni pridržèk.
Rechtsvorsicht *f.* pravna pozórnost.
Rechtsweg *m.* pravdna pot, pravda.
rechtswidrig nezakonít, krivíčen.
Rechtswidrigkeit *f.* nezakonítost, krivíčnost.
rechtswirksam pravnomóčen, pravnoveljáven.
Rechtswirkung *f.* pravna moč (-i), pravna poslédica.
Rechtswissenschaft *f.* pravoznánstvo, pravoslóvje.
rechtswissenschaftlich pravoznánski, pravoslóvèn.
Rechtswohlthat *f.* pravna dobróta.
Rechtszug *m.* pritóžba na višjo stopnjo; red sodnih stopenj.
Rechtszustand *m.* pravni stan.
rechtwinkelig pravokótèn.
rechtzeitig *adi.* pravočásen; *adv.* o pravem času, o pravi dobi, za časa.
Recidiv *n.* povrátèk bolézni.
recidiv werden nanóvo —, iznóva zboléti.
Recipient *m.* recipient, sprejémnik; (Vorlage) podstávka.
Reciprocität *f.* vzajémnost, napovrátnost. [menít.
reciprok vzajémèn, napovrátèn, za-
Recitativ *n.* recitatív.
recitieren pročítati, recitírati.
Reck *n.* (Turnapparat) drog.
Recke *m.* junák, korenják, orják.
Recke *f.* teza, pretezálnica.
recken tézati; iztégniti, raztégniti; *impf.* iztegovati, raztegovati, raztézati, iztézati; sich — lécati se, zlécati se, pretegovati se; zlékniti se, pretégniti se; (herausstrecken) móliti; pomóliti; *impf.* pomáljati.
Reclamant *m.* ugovórnik, pritožník; opozvátelj.
Reclamation *f.* reklamácija, pritóžba, ugóvor; opozívanje; **Reclamations-** reklamácijski, pritóžni.
Reclame *f.* reklàma, javno priporóčanje.
reclamieren pritóžiti se; *impf.* pritoževati se, ugovárjati; opozváti (-zóvem); *impf.* opozívati, nazáj zahtévati.
Recognition *f.* priznánje.
recognoscieren razgledovati, pozvédati, pozvedovati.
Recognoscierung *f.* razglèd, razglédba, razgledovánje, pozvédba; **Recognoscierungs-** razglédèn.
Recommandation *f.* priporočítèv, priporóčba, priporočílo.

Digitized by Google

Recommandationsgebür *f.* (poštna) priporočnína.
Recommandationsschreiben *n.* priporočilno pismo.
recommandieren priporočiti, *impf.* priporóčati, priporočevati, rekomandirati.
recommandiert priporočèn.
Reconstruction *f.* obnóva, prenarédba.
Reconstructionsbau *m.* prezidáva.
reconstruieren obnoviti, prenaredíti.
Reconvalescent *m.* prebolévnik, okrévavec.
Reconvalescenz *f.* okrévanje, prebolévanje, ozdravítev, ozdráva.
Recreation *f.* počítek, odpočítek, okrepčáva.
Recreationsgeld *n.* denár za zabávo.
Recrut *m.* vojáški novínec, novák, rekrút.
Recrutenaushebung *f.* nabór novíncev.
recrutieren vojáke nabírati, nováčiti.
Recrutierung *f.* vojáški nabór, novačenje.
recrutierungsflüchtig vojáškemu nabóru se odtezajóč, kdor se je odtégnil nabóru.
Recrutierungsflüchtige *m.* nabórni begúnec, — ubéžnik.
recrutierungspflichtig vojáškemu nabóru podvržen.
Recrutierungsvorschrift *f.* predpis o vojáškem nabóru.
Rectification *f.* popráva, rektifikácija; **Rectifications-** poprávni.
rectificieren popráviti, uravnáti (Instrum.); *impf.* poprávljati, uravnovati; izprávíti, *impf.* izprávljati; *(chem.)* prečístiti, *impf.* prečíščati.
Rector *m.* ravnátelj, rektor.
Rectorat *n.* ravnáteljstvo, réktorstvo.
Recurrent *m.* pritožník. [jóč.
recurrent *(math.)* povrátèn, povračurrieren pritóžiti se, pritóžbo vložíti, rekurírati; *impf.* pritoževati se.
Recurs *m.* pritóžba, prizív, rekurz.
Recursrecht *n.* pritóžna pravíca, pravíca prizíva.
Recursverfahren *n.* rekúrzni —, pritóžni postópek.
Redacteur *m.* uredník, redaktor.
Redaction *f.* uredníštvo, redákcija; (Handlung) urejevánje.
Rede *f.* govor, govorica, beséda; (Sprache) jezik; gebundene — vézana beséda; ungebundene — nevézana beséda; — und Antwort odgóvor; (Gerücht) govorica, glas, [pravóč (-i)]; (geistl.) pridíga; (Gespräch) razgóvor, pogóvor, pomének; — stehen odgóvor dati, *impf.* dajáti, odgovárjati; zur — stéllen odgóvor térjati; der — nicht wert škoda besedí; ni vredno, da bi se govorílo; **Rede-** góvorni.
Redefigur *f.* góvorna podóba, — slika.
Redefreiheit *f.* svobóda góvora.
Redefügung *f.* góvorna skladba, — zveza.
Redekunst *f.* góvorstvo, govórništvo; zgovórnost.
Redekünstler *m.* j. Redner.
redelustig zgovórèn, razgovórèn, besedljiv, gostobesédèn.
reden govoríti, beséditi, besedovati, kramljáti, méniti se, poménkovati se; (gólčati (-im), marnjevati); (dummes Zeug) klobasáti, kvásiti, govoríčiti; durch die Nase — nosljáti, hohnjáti; ins Gewissen — živo prigovárjati; zu — anfangen izpregovoríti; zu Ende — dogovoríti; in den Wind — bòb v steno métati (méčem).
redend govorèč; *fig.* živ; —es Wappen samogovorèč grb.
Redensart *f.* reklo, rèk, besedílo, fraza; (im nachtheiligen Sinne) beséde, prazne beséde *pl.*
redescheu molčéčen, malobesédèn.
Redetheil *m.* del góvora; góvorni razpol, besédno pleme.
Redeton *m.* góvorni priglás.
Redeübung *f.* govórniška vaja, véžbanje v góvoru. [skladba.
Redeverbindung *f.* góvorna zveza, —
Redevortrag *m.* predávanje.
Redeweise *f.* način govorjénja; (grammatik.) način, naklòn.
Redewendung *f.* zasúk —, obrát v govorjénju, góvorni obrát.
Redewerkzeug *n.* govorílo.
Redezimmer *n.* govorílnica.
redigieren urediti, v red dejáti (dénem), prirediti za tisk; *impf.* urejati, urejevati, v red dévati, za tisk prirejevati.

Digitized by Google

redlich poštèn, pravíčen, vrl.
Redliche *m.* pošténjak.
Redlichkeit *f.* pošténost, pravíčnost.
Redner *m.* govórnik.
Rednerbühne *f.* govórniški oder, govoríšče; (in der Kirche) leca, prížnica.
Rednergabe *f.* govórniški dar.
Rednerin *f.* govórnica.
rednerisch govórniški, besedniški.
Rednerkunst *f.* ſ. Redekunſt.
Rednerstil *m.* govórniški slòg.
Redoute *f.* redúta, maškaráda.
redselig zgovórèn, zgovorljiv, razgovórèn, besedljiv, gostobeséden. [nost.
Redseligkeit *f.* zgovórnost, razgovór-
reducieren (vermindern) zmánjšati, znížati; *impf.* zmanjševati, maliti, znižévati; *(math.)* zvesti (zvedem), prevésti; *impf.* zvájati, prevájati; (im Gegensatz zu resolvieren) debelíti, skrčiti, preračúniti. [nje.
Reducieren *n.* debeljénje, preračúnja-
Reduction *f.* zmanjšanje, zmanjšátev, znížanje; zvòd, zvájanje, prevòd, prevájanje, preračún, redúkcija.
Reductionstabelle *f.* prevódna razpredélnica, — tabéla.
Reductionszahl *f.* menítelj.
reel stvarèn, bistven; ſ. real.
Refectorium *n.* obédnica.
Referat *n.* poročílo, referat.
Referent *m.* poročevávec, referent.
referieren poróčati; navestíti, naznániti; *impf.* naveščati, naznánjati.
Reff *n.* krošnja; (in der Schiffahrt) jádrce, malo jadro.
reffen jadra speti, *impf.* spénjati.
Reffträger *m.* krošnjár.
reflectieren ozírati se na kaj, páziti na kaj; ozréti se na kaj, pomísliti kaj; (erwägen) premísliti, *impf.* premíšljati, razmíšljati, preudárjati; *(phys.)* odbíti, *impf.* odbíjati; (von Lichtstrahlen) odsévati; —d odbíjalèn.
Reflector *m.* reflektor, odbíjalnik, odsévnik.
Reflex *m.* odsèv, odsíj, refleks; ſ. Abglanz.
Reflexion *f.* refléksija; *(phys.)* odbój, odrâz, odsèv; (Erwägung) premíšljevánje, preudárek; **Reflexions-** odsévèn.
Reflexionsebene *f.* odbójna ravnína.
Reflexionslicht *n.* odsévna —, odbíta svetlóba, odsvít.
Reflexionsvermögen *n.* premíselnost, premíšljivost; *(phys.)* odbójnost.
Reflexionswinkel *m.* odbójni kot, odsévni kot.
reflexiv povrátèn, povračálèn, refleksívèn.
Reform *f.* (Umbildung) preobrázba, preosnóva, preustrójba; (Umänderung) prenarédba; (Verbesserung) poprâva; (— der Kirche) preustrojítèv (cerkve).
Reformation *f.* reformácija, preustrojítèv, preosnóva.
Reformator *m.* preobraževátelj, preosnovátelj, popravljávec, prenarejávec, reformator.
reformieren preobráziti, preosnovati, preustrójiti; *impf.* preobraževati, preustrojevati; (umändern) prenarediti, preravnáti; *impf.* prenarájati; (verbessern) poprâviti, *impf.* poprávljati; (erneuern) prenovíti, *impf.* prenávljati.
Reformierte *m.* reformíranec, reformat, preobráženec.
Refosco *m.* refóško (neka vrsta vina).
Refraction *f.* lòm luči, lomítev luči, refrákcija.
Refractor *m.* refráktor, lučelómec.
Refrain *m.* pripèv, pripévek, dopévek; refrén.
refusieren odbíti, odklóniti; *impf.* odbíjati, odklánjati.
Regal *n.* polica; (in d. Orgel) regal.
Regale *n.* vladárska —, kronska pravíca, krónščina.
Regalfolio *n.* vélika pola.
regalieren obdáriti, pogostíti; *impf.* obdárjati, pogóščati.
rege živ, živáhen, čil, gibčen, gíbek, skočen; — machen sprózíti, vzbudíti; *fig.* bistèr; ſ. regsam.
Rege *f.* živóst, živáhnost.
Regel *f.* pravílo, vodílo, ravnílo; in der — po navádi, vobče, pravíloma, navádno; Regeldetri tristávka, regeldetríja.
Regeler, Regler *m.* ravnávec, ravnáč.
regellos brezpravílen, nepravílen; neréden.
Regellosigkeit *f.* brezpravílnost, nepravílnost; nerédnost.

Digitized by Google

regelmäßig *adi.* pravílen, redovít, redén, redóvěn; *adv.* pravílno, pravíloma.
Regelmäßigkeit *f.* pravílnost, rednost.
regeln uredíti, v red dejáti (dénem), uravnáti; *impf.* uréjati, v red dévati, uravnávati.
regelrecht *adi.* pravílen; *adv.* po pravilu, po redu.
Regelung *f.* urédba, uravnáva.
regelwidrig nepravílen, protiréden, neredóvěn.
Regelwidrigkeit *f.* nepravílnost.
regen gíbati (-bljem), méziti, mikati; geníti (gánem), zméziti; ſich — gíbati se, méziti se, premikati se; geníti se; (vom Gefühl) oglášati se, budíti se; *pf.* oglásiti se, vzbuditi se.
Regen *m.* dèž (dežja); anhaltender — dežévje, (prelíjalice *pl.*); (Staub—) pršavica, pršénje; (Platz—) ploha, naliv; (Strich—) pójavica; der — hat aufgehört prevedrélo je, izvedrílo se je; **Regen-** dežévni, dežni.
Regenbach *m.* bujíca, hudoúrnik, roja.
Regenbogen *m.* mávrica, doga, božji stól, božji lok, (védrna, védrnica); **=haut** *f.* dóžica, mávrična kóžica.
Regendach *n.* podstréšek.
regendicht nepremóčen, nepremočljiv, ne prepúščajoč.
Regeneration *f.* preród, prepórod, prenovítev.
Regenerator *m. (phys.)* regenerátor, obnavljáč, preroditelj.
regenerieren preróditi, prenovíti; *impf.* prerájati, prenávljati.
regenfrei brezdéžen, vedér.
Regengeſtirn *n.* dežévnice *pl.*
Regengewölk *n.* ſ. Regenwolke.
Regenguſs *m.* nalív, lijávica.
regenlos ſ. regenfrei. [plašč.
Regenmantel *m.* plašč zoper dèž, dežni
Regenmeſſer *m.* dežjemèr.
Regenpfeifer *m.* dežévnik.
Regenrinne *f.* žleb, žlot.
Regenſchauer *m.* ploha, lijávica.
Regenſchirm *m.* dežník, (maréla).
Regenſtrom *m.* nalív, hudoúrnik, sušec.
Regent *m.* vladár, vladnik, regent; **=in** *f.* vladarica, regéntinja.
Regentſchaft *f.* vladárstvo, vlada.
Regentuch *n.* dežni ogrtáč, (rakno).
Regenwaſſer *n.* dežévnica; kapnica.
Regenwetter *n.* dežévno vreme (-éna), políja, dežévje; daß — unter einem Baume abwarten pod drevésom vedríti.
Regenwind *m.* mokrc, mokróš.
Regenwolke *f.* dežévni oblák, mokri oblák, oblačica.
Regenwurm *m.* glista, dežévnik.
Regenzeichen *n.* známenje dežja.
Regenzeit *f.* dežévni čas, deževánje.
Regenzone *f.* dežévni pas.
Regeſten *pl.* regésti *pl.*, izpíski —, posnétki iz listín.
Regheit *f.* živóst, gibčnost, skočnóst; bistrost.
Regie *f.* uprája, oskrbstvo, oskrbovánje; **Regie-** uprávni.
Regiekoſten *pl.* uprávni stroški *pl.*
regieren vládati, kraljevati, carjevati; gospodovati; (lenken) vóditi, ravnáti; (im Hauſe) gospodáriti; (von Frauen) gospodínjiti.
Regieren *n.* vládanje, vlada.
Regierer *m.* vladnik, vladár, gospodovávec, oblastník.
Regierte *m.* podlóžnik, podánik.
Regierung *f.* vlada; (Herrſchaft eines Fürſten) vladárstvo, vládanje, cesarjevánje, kraljevánje u. ſ. w.; **Regierungs-** vladni, vladárski. [stva.
Regierungsantritt *m.* nastòp vladár-
Regierungsblatt *n.* vladni list.
Regierungserlaß *m.* vladni razpis.
regierungsfeindlich protivláden.
Regierungsform *f.* način vládanja, oblika vladárstva.
Regierungskunſt *f.* vladoznánstvo.
regierungslos brezvláden; —er Zuſtand brezvládje.
Regierungsnachfolger *m.* naslédnik v vladárstvu.
Regierungspartei *f.* vladna stranka.
Regierungsrath *m.* vladni svétnik.
Regierungsrecht *n.* vladárska pravica.
Regierungsvorlage *f.* vládna predlóga.
Regierungszeitung *f.* vladni časnik.
Regime *n.* ſ. Regierung.
Regiment *n.* polk, regiment; (Regime) vlada, uprája; **Regiments-** polkóvni, regimêntni.
Regimentsarzt *m.* polkóvni zdravník.
Regimentsbezirk *m.* polkóvni okráj.

Digitized by Google

Regimentscommandant *m.* polkóvni povéljnik.
Regimentsinhaber *m.* imételj polka, imétnik polka.
Regimentsſchule *f.* polkóvna šola.
Regimentstambour *m.* polkóvni bobnar (tambor).
Regiſſeur *m.* režisér, priredítelj gledaliških predstáv.
Regiſter *n.* vpísnik; kazálo, regístēr; (Namensverzeichniß) imeník; (in der Orgel) regístēr, izpremén.
Regiſtrator *m.* vpísnikar, registrátor.
Regiſtratur *f.* registratúra.
regiſtrieren vpísati (-pišem), zapísati; *impf.* vpisovati.
Reglement *n.* pravílo, red; pravílnik.
reglementsmäßig pravílen, po pravílih.
regnen dežíti, deževati; es regnet dè gre; (tröpfeln) škropíti, kapljáti; (fein —) pršéti; (gießen) ulívati se, z nalívom deževati; es gießt dež lije.
regneriſch deževén, pršljiv.
Regreſs *m.* zahtéva odškodnine, regrés; (Erſatz) povračílo.
regreſſieren odškódbe pri kom iskati (iščem), odškodníno od koga térjati.
regreſſiv nazáden, nazadujóč.
regſam živ, gibčen, gibèk, obŕtèn; čil. iskēr; bistēr.
Regſamkeit *f.* živóst, čilost, gibčnost; bistrost, živodúšnost.
regulär pravílen, redèn; redóvèn.
Regulativ *n.* pravílnik; pravílo, vodílo.
Regulator *m.* ravnár, uravnovátelj, regulator.
regulieren urediti, uravnáti, v red dejáti (dénem); *impf.* urejati, uravnávati, v red dévati.
Regulierung *f.* uravnáva, urédba.
Regulierungsplan *m.* uravnávni črtež.
Regulierungsverfahren *n.* urédbeno postópanje, načìn uravnávanja.
Regung *f.* gib, zgib, gibljaj, zgibljaj; gínjenje.
regungslos negíbèn, negibljiv; neobčutljiv.
Reh *n.* srna; srnják, srnèc; **Reh-** srnji.
rehabilitieren v popréjšnji stan postáviti, zopet naméstiti, zopet urediti, čast résiti.
Rehbock *m.* srnják, srnèc.
Rehbödelein *n.* srnčè (-éta).
Rehbraten *m.* pečéna srnína.
rehfarben srnast. [mesó.
Rehfleiſch *n.* srnína, srnovína, srnje
Rehgeiß *f.* srna.
Rehhaar *n.* srnja dlaka.
Rehhaut *f.* srnja koža.
Rehkalb *n.* srnčè (-éta).
Rehleder *n.* srnje usnje.
Rehwild *n.* srnjád (-i), srne *pl.*
Reib- strgálni, drgálni.
Reibe *f.* strgálo, drgálo.
Reibehölzchen *n.* klinček, žígica.
Reibeiſen *n.* strgáča, strgálnik, krhljáč, krhljálnik.
reiben treti (tárem, trèm), meti (mánem); streti, zmeti (zerreiben); otréti, *impf.* otírati (bereiben): drgníti, drgati, gúliti, *triv.* ársati; odrgníti, odrgati (wetzen): (den Boden) drgati; (am Reibeiſen) strgati; (v. Schuh) žúliti; ožúliti.
Reiber *m.* terač, drgáč, strgávec; (Werkzeug) drgálo, drgálnik, strgálnik, melo; =in *f.* terílja.
Reibhammer *m.* mevno kládivo.
Reibholz *n.* drgálnica.
Reibſchale *f.* torna skodélica.
Reibtuch *n.* otirálo.
Reibung *f. (mech.)* trenje, tòr, metév, metje; drgnjenje; strganje; *fig.* prepír, razprtija, razpòr; **Reibungs-** torni, drgálni. [nja.
Reibungscoefficient *m.* koeficient tre-
Reibungselektricität *f.* torna —, drgálna eléktrika.
Reibungsfläche *f.* ploskēv drgnjenica, drgálna ploskēv.
Reibungsgeſetz *n.* zakon o trenju.
Reibungsmeſſer *m.* toromèr.
Reibungstafel *f.* kazálo trenja. [kot.
Reibungswinkel *m.* kot trenja, drgálni
reich bogàt; (vermöglich) premóžèn, imovít; (viel) obílen.
Reich *n.* država (cesárstvo, kraljéstvo); Thier— živálstvo; Pflanzen— rastlínstvo; Mineral— rudníństvo; Natur— prirodníństvo.
Reiche *m.* bogatín, bogatíněc, bogatáš.
reichen *intr.* seči (sežem), *impf.* ségati, prózìti se, držati (-ím), iti (grem), razprostírati se; (emporragen) dvígati se, moléti, štrléti; (ausreichen) dosti

Digitized by Google

biti (je); (von der Zeit) trpéti, trájati; *tr.* dajáti, deliti; podáti, podeliti; *impf.* podájati, podeljevati; ſich die Hände — rokovati se; das Abendmahl — obhájati —, previdéti —, pričestíti koga.

Reichgabel *f.* podajálnik, podajáč.

reichhaltig obílen, bogàt, izdátən; (v. Getreide) plenjàv, zrnat.

Reichhaltigkeit *f.* obílnost, obílica, •bílje, bogástvo.

reichlich *adi.* obílen, obíl, bogàt; *adv.* •bílno, bogáto.

Reichs- državni. [gòn.

Reichsacht *f.* pregnánstvo, izgòn, pro-

Reichsadel *m.* državno plemstvo. [(-i).

Reichsangelegenheit *f.* državna stvar

Reichsanſtalt *f.* državni zavod, državna napráva.

Reichsapfel *m.* državno jábolko.

Reichsarchiv *n.* državni arhív, državna pismárnica.

Reichsarmee *f.* državna armáda.

Reichsbaute *f.* državna stavba, državna zgradba.

Reichsbeamte *m.* državni urádnik.

Reichsbürger *m.* državljàn.

Reichsbürgerſchaft *f.* državljánstvo.

Reichscredit *m.* državni zaúp, kredit.

Reichsdomänen *pl.* državna —, kronska poséstva.

Reichsfürſt *m.* državni knez.

Reichsgericht *n.* državno sodíšče.

Reichsgeſetz *n.* državni zakon; =blatt *n.* državni zakónik; =ſammlung *f.* zbirka državnih zakónov.

Reichsgewalt *f.* državna oblást (-i).

Reichsgrenze *f.* državna meja.

Reichsgrundgeſetz *n.* državni osnóvni zakon. [stvo.

Reichshaushalt *m.* državno gospodár-

Reichsinſtitut *n.* državni zavod, državna napráva.

Reichskanzler *m.* državni kancelár.

Reichskleinodien *pl.* državne svetínje, — dragocénosti.

Reichskriegsminiſterium *n.* državno vojno ministrstvo.

Reichslehen *n.* državni fevd. [stvo.

Reichsminiſterium *n.* državno ministr-

Reichsmonopol *n.* državni monopól, državno samotrŝtvo, državna samoprodája.

Reichspoſt *f.* državna pošta.

Reichsrath *m.* državni zbòr; **Reichsraths-** državnozbórski.

Reichsrathsabgeordnete *m.* državni poslánec.

Reichsrathsſeſſion *f.* zasédanje državnega zbora.

Reichsſchatz *m.* državni zaklàd; =ſchein *m* državnozakládni list.

Reichsſiegel *n.* državni pečát.

Reichsſtraße *f.* državna cesta.

Reichstag *m.* državni zbòr; **Reichstags-** državnozbórski, državnozbórni.

reichstäglich državnozbórən.

Reichstags-abgeordnete *m.*, =mitglied *n.* državni poslánec.

Reichstagspräſident *m.* predsédnik —, prvosédnik državnega zbora. [ra.

Reichstagsſitzung *f.* seja državnega zbo-

Reichsthaler *m.* nemški tolar.

reichsunmittelbar neposrednjedržávən.

Reichsverfaſſung *f.* državna ustáva.

reichsverfaſſungsmäßig po državni ustávi.

Reichsverſammlung *f.* državni zbòr.

Reichsvertretung *f.* državni zastòp. državno zastópstvo.

Reichsverwaltung *f.* državna uprája.

Reichsverweſer *m.* državni upráv nik.

Reichsmährung *f.* državna denárna vrednóta.

Reichswappen *n.* državni grb.

Reichszweck *m.* državni namèn.

Reichthum *m.* bogástvo, bogatíja; obílnost, obílica.

Reichwerkzeug *n.* podajálnik, podajáč.

Reif *m.* slana, mràz, sren; (an Bäumen) ivje, inje; (an Mauern) srež; (runde Einfaſſung) obód; (Faß—) obróč; (um den Mond) kolobár, obstrét (-i).

reif zrèl, godèn; — werden zoréti; dozoréti; *impf.* dozorévati, prizárjati; —eš Alter moška leta *pl.*; —eš Holz dorásli les.

Reifchen *n.* obróček; obódec.

Reife *f.* zrelóst, godnost; zor, dozòr, dozorévanje.

reifen *intr.* zoréti, goditi se; do-, prizoréti; *impf.* dozorévati; *tr.* zoríti, goditi; sezoríti, izgoditi; eš reift slana je, slana pada.

Reifeprüfung *f.* zrelóstni izpit.

Digitized by Google

Reifezeugnis *n.* zrelóstno izpričeválo.
Reiffroſt *m.* mráznica.
Reifholz *n.* les za obróče, obróči *pl.*
reiflich *adi.* zrèl; natánčen, korenít; *adv.* natánko, dobro, kakor je treba.
Reifmeſſer *n.* obróčnik, rezílnik, óreznik.
Reifrock *m.* krinolína, obróčno krilo.
Reifſchneider *m.* obróčar.
Reifzange *f.* natezílnik, natezálnik.
Reifzieher *m.* lisica, natezáča. nategáč.
Reigen, Reihen *m.* kolo, raj.
Reihe *f.* vrsta, red (-i), redica, rajda; *dem.* vrstica; (bei den Maſchen) niz; (b. d. Feldarbeit) postát (-i), jan; der — nach po vrsti, zapóred, zaporédoma, zvŕstoma; an die — kommen na vrsto priti (pridem), na mèt priti.
reihen vrstíti; zvrstíti, razvrstíti, porazvrstíti, po vrsti razstáviti; *impf.* zvrščevati, razvrščati, po vrsti razstávljati; (fädeln) nízati; nanízati. nabráti (-bérem); *impf.* nabirati.
Reihenfolge *f.* sporèd, povŕstni red, porédje; in — rédoma, po rédu.
Reihenglied *n.* člen vrste, člen niza, vrstni člen.
Reihenvorſtellungen *pl.* vrste pomísli, nanízane pomísli.
reihenweiſe *adv.* vŕstoma, rédoma. po vrsti, po redu.
Reihenzahl *f.* vrstna številka.
Reiher *m.* čaplja; **Reiher-** čapljin.
Reiherfeder *f.* čápljino peró (perésa).
Reihergras *n.* perésasta bódalica, kovílje, bálovina.
Reiherſchnabel *m.* čápljevec.
reihig (in Zuſammenſetzgn.) vrstni.
Reihung *f.* vrstítev.
reihweiſe ſ. reihenweiſe.
Reim *m.* stik, sròk, rima.
reimen *intr.* stíkati se. rímati se; ujémati se, skládati se; (ſich gezwungen) spodóbiti se; *tr.* (Reime machen) rimovati; (in Einklang bringen) v sklàd správiti, zložíti; gereimt rimován; skladno ubrán.
Reimen *n.* rimoskládje, rimovánje.
Reimer *m.* rimáč.
Reimfolge *f.* rimoslédje.
reimlos brez rime, nerimován; neskládèn.
rein čist; (v. Gold) čist, samočist, suh; (gereinigt) očíščen; (ſauber) čeden, snažèn, ličèn; (nackt) gòl; (v. Himmel) jasèn, vedèr, čist; —e Wahrheit gola resnica, prava resnica; jemanden — ſprechen koga za nedólžnega spoznáti; — ſchreiben čedno písati (pišem); ins Reine ſchreiben na čisto prepísati; — nichts pràv nič; čisto nič, celó nič; im —en ſein na čistem biti s čim; — machen ſ. reinigen.
Reineke *m.* lisják.
Reinertrag *m.* čisti dohódek. — donos.
Reinertragsberechnung *f.* preračún čístega donéska.
Reinhaltung *f.* snažba, snažnost.
Reinheit *f.* čistóta, čistína, čistost; (des Himmels) jasnost, vedrína; (Unſchuld) nedólžnost; ſ. Reinlichkeit.
reinigen čístiti: očístiti, prečístiti, izčístiti: *impf.* očíščati, prečíščati; (v. Schmutze) čéditi. snážiti; očéditi, osnážiti; (im Waſſer) opráti (-pérem), spráti; *impf.* spírati; (von unreinem Inhalte) trébiti; iztrébiti; (das Getreide) veti, véjati (vejem); (mit dem Sieb) činíti, sóditi, vrhati; obravnáti, občiníti; *impf.* obravnovati, občínjati; (durch Schwingen) plati (poljem); den Stall — gnoj izkídati iz hleva; ſich vom Verdachte — pravíčiti se; opravíčiti se; *impf.* opravíčevati se, zagovárjati se. izgovárjati se.
Reiniger *m.* čistítelj, prečiščevávec. trebívec; =in *f.* čistívka.
Reinigkeit *f.* čistost, čistóta.
Reinigung *f.* čistítev, číščenje, očístba, číšča, snáženje, trébljenje.
Reinigungsmittel *n.* čistílo.
Reinigungsort *m.* čistilíšče, čistílnica, očíščalíšče; (der Seelen) vice *pl.*
reinlich čeden, snažèn. čist, čistótèn.
Reinlichkeit *f.* snaga, snažnost, čistóta.
Reinlichkeitsliebe *f.* snagoljúbje, snagoljúbnost.
Reinſchrift *f.* čisti prepis.
Reis *m.* riž, laško pšeno; **Reis-** rížev.
Reis *n.* mladika, odráslek, odrástek, prot, protèc, šiba, šíbica; (z. Binden) trta, vitra; *coll.* mladjé, dračje, protje, šibje, trtje; (von Reben) rezjé, rožje; (Birkenreiſer) metlíčje.

Digitized by Google

Reisbrei *m.* ríževa kaša.
Reisbündel *n.* bûtara (protja, šibja ɔc.).
Reiſe *f.* pot (-i, -a), potovánje; auf der — potováje, na poti, med potjo; glücklíche — srečno! srečno pot! eine — machen, auf der — ſein potovati; eine — antreten na pot iti (idem), na pot se odpráviti, odríniti, napótiti se; **Reiſe-** potni, popótni.
Reiſeauslagen *pl.* popótni izdátki.
Reiſebeſchreiber *m.* potopísec.
Reiſebeſchreibung *f.* opìs pota, potopìs, potopísje; zur — gehörend potopísen.
Reiſebündel *n.* popótni svežénj, potna cula. [za pot.
reiſefertig priprávljen na pot, gotòv
Reiſegefährte *m.* sopótnik, popótni drug; **-gefährtin** *f.* sopótnica, popótna družíca, sopotovávka.
Reiſegefolge *n.* potno spremstvo.
Reiſegeld *n.* popotnína, potni denár.
Reiſegepäck *n.* popótna prtljága, popótni pratež.
Reiſegeſellſchaft *f.* popótna družba.
Reiſekarte *f.* potni zemljevíd.
Reiſekleidung *f.* popótna obléka.
Reiſekoffer *m.* popótni kovčèg.
Reiſekoſten *pl.* potni stróški *pl.*
Reiſelegitimation *f.* potna izkáznica.
reiſeluſtig potoljúbən.
Reiſemantel *m.* potni plašč.
reiſemüde upéhan, izhójen, od hoje trudən.
reiſen potovati, hóditi.
Reiſen *n.* potovánje.
reiſend potujóč, popótən.
Reiſende *m.* popótnik, potnik, potovávec; *f.* popótnica, pótnica, potovávka; den —n betreffend pótniški.
Reiſepaß *m.* potni list, popótna prehódnica, pótovnica.
Reiſeſack *m.*, **Reiſetaſche** *f.* potna torba.
Reiſeurkunde *f.* potna listína, potni list, pótovnica.
Reiſezehrung *f.* brašno, potni živež.
Reiſeziel *n.* potni cilj, konèc potovánja.
Reisfeld *n.* rižíšče.
Reisholz *n.* brst (-i), dračje, hrašča, halózje, prašče, sehljád (-i), lomáča.
Reiſig *n.* dračje, hrašča, brst (-i); (b. Reben) rožje.
Reiſige *m.* jezdec, konjik.
Reißaus nehmen popíhati jo, popíhniti jo, peté umekníti (-máknem), potégniti jo, odkúriti.
Reißblei *n.* svinčnik, olóvka, risálnik.
Reißbrett *n.* risálna deska, risálnica.
reißen *tr.* trgati, dreti (derem); utrgati, raztrgati, razčésniti; (im Gliede) trgati, lómiti; (im Unterleibe) trgati, gristi (grizem); Poſſen — šale zbíjati, norce briti (brijem), burke ugánjati; Holz — drva cépiti, — klati (koljem); (aufreißen) púliti, púkati (pučem), pipati (-am, -pljem); izpúliti, izpúkati, izdréti; *impf.* izdírati; aus der Erde — iz zemlje izrváti (-rújem); *intr.* trgati se; pretrgati se, utrgati se, réskniti; *impf.* utrgovati se; ſich — um etwas púliti se, trgati se; *fig.* pogánjati se.
Reißen *n.* trganje; grízenje; rvanje.
reißend derôč; —e Thiere deróče —, zgrabljíve živáli; (vom Waſſer) derôč, prodèk; die Ware geht — ab vlak je za blagó, púlijo se za blagó.
Reißer *m.* trgávec, trgáč.
Reißfeder *f.* risálnik, risálno peró (perésa).
Reißkette *f.* zavórni lanèc.
Reißkohle *f.* risálni ogêl.
Reißmaß *n.* črtálno merílo.
Reißſchiene *f.* prilôžno ravnílo.
Reißſtift *m.* črtnik.
Reisſtroh *n.* ríževica, ríževa slama.
Reißzahn *m.* derák.
Reißzeug *n.* risálno —, črtálno oródje, risála.
Reiſe *f.* povésmo, pest (-i).
Reit- jezdni, jahálni.
Reitbahn *f.* jahalíšče, jezdíšče.
reitbar jezden, jahálen, za ježo.
Reitburſche *m.* jezdni hlapèc.
Reitel *m.* povírek.
reiten jézditi, jezdáriti, jáhati (-am, jašem); geritten kommen prijézditi; wohin — odjézditi.
Reiten *n.* ježa, jáhanje.
Reiter *m.* jezdec, jezdár, jaháč, jahar; (Soldat) kónjik, konjeník; **Reiter-** jezdárski, konjíški.
Reiter *f.* rešéto.
Reiterei *f.* konjíca, konjíštvo.
Reiterin *f.* jezdaríca, jahačíca.

Digitized by Google

reitern sejáti (séjem); presejáti; *impf.* presévati, činiti, rešetáti, sóditi.
Reiterregiment *n.* konjíški polk.
Reitgerte *f.* ſ. Reitpeitſche.
Reitgurt *m.* podpróga, podpŕsnik.
Reitknecht *m.* jezdni hlapec, konjski hlapec, konjár, konjúh.
Reitkunſt *f.* jezdárstvo.
Reitpeitſche *f.* jezdni bič; kónjski bič.
Reitpferd *n.* jezdni (ježni) kòn, konj za ježo.
Reitplatz *m.* jezdíšče.
Reitpoſt *f.* jezdna pošta.
Reitſattel *m.* sedlo.
Reitſchule *f.* jezdárnica, jahálnica.
Reitſtiefel *m.* jezdni škorénj.
Reitſtock *m.* (bei der Drehbank) konjlč.
Reitzeug *n.* jezdna priprava.
Reiz *m.* mik, míkavnost; mikálo; (Trieb) nagòn, pódnet, izpodbáđek, podražáj; (Zauberreiz) bajílo; (Liebreiz) milína, mičnost; (Eindruck) dojêm.
reizbar razdrážen, vzdrážen, dražljìv; občutljìv, pikêr.
Reizbarkeit *f.* razdrážnost, vzdrážnost, dražljívost; občutljívost, pikróst.
reizen míkati; (wecken) budíti; vzbudíti, obudíti, genîti (ganem); *impf.* vzbújati, obújati; (Nerven) drážiti; (zum Zorne) drážiti, srdíti, káčiti; razdrážiti, razsrdíti, razkáčiti; (hetzen) ščuváti (ščújem), hújskati.
reizend mičen, míkavên, drážestên, preléstên; (pikant) rezék, dražljìv.
Reizker *m.* (eine Pilzart) sirówka.
Reizmittel *n.* dražílo, vabílo, mikálo.
reizvoll drážestên, preléstên.
Rekel *m.* neokrétnež, telebàn, cepêc.
rekelhaft neokrétên.
Relation *f.* ſ. Bericht, Verhältnis und Beziehung.
relativ relatívên, odnósên, ozirálên, ozírên, primérên; —e Stimmenmehrheit relatívna (odnósna) —, podpolovična večína glasov.
Relativheit *f.* ozírnost. [věk.
Relativſatz *m.* ozirálni —, ozírni sta-
Relator *m.* poročevávec, izvestítelj.
relegieren izključíti, izgnáti (-žênem).
relevant važên, odločílen.
Relief *n.* relief, pridvíg, pridvížna ploskorézba; Basrelief nizki pridvíg, nizkodvížna rezba; Hautrelief visóki pridvíg, visokodvížna rezba.
Reliefornament *n.* pridvížni ornament.
Reliefſtäbchen *n.* pridvížna šíbična petlja.
Religion *f.* vera, verstvo, bogovérje; (Frömmigkeit) pobóžnost; die — ändern prevériti se, k drugi veri prestópiti; **Religions-** verski. [veri.
Religionsänderung *f.* prestòp k drugi
Religionsbekenntnis *n.* vera, verska izpovédba, veroizpovédba, spoznávanje vere.
Religionsdienſt *m.* verska služba.
Religionsedict *n.* verski edikt.
Religionseifer *m.* vnetost za vero.
Religionsfonds *m.* verski zaklàd.
Religionsfreiheit *f.* verska svobóda.
Religionsgenoſs *m.* sovérnik, istovérec.
Religionsgeſchichte *f.* zgodovína svete vere.
Religionsgeſellſchaft *f.* versko društvo.
Religionslehre *f.* veronáuk, verotk.
Religionslehrer *m.* učitelj veronáuka, veroznánski učítelj.
Religionspartei *f.* verska stranka.
Religionsſecte *f.* razkólništvo, verska sekta. [razkòl.
Religionsſpaltung *f.* verski razdòr. —
Religionsſtifter *m.* ustanovník vere.
Religionsſtörung *f.* motítev vere. [pòr.
Religionsſtreit *m.* verski prepír, — raz-
Religionsübung *f.* božja služba, bogočástje, bogoslúžje.
Religionsunterricht *m.* veronáuk, verotk, verski nauk.
Religionsverfolgung *f.* pregánjanje zavóljo vere.
Religionsverſchiedenheit *f.* raznovérje, razlíčnost vere.
Religionswahrheit *f.* verska resnica.
Religionswiſſenſchaft *f.* veroznánstvo.
Religionszwang *m.* versko posílstvo, verosílje.
religiös pobóžen, nabóžen, bogabojéč, bogoslúžen, bogobójen; (die Religion betreffend) verski.
Religioſität *f.* pobóžnost, bogabojéčnost, bogoslúžnost.
Reliquie *f.* ostánek; —n *pl.* svetínje —, kostí —, ostánki kákega svetníka ali svetníce.

Digitized by Google

reluieren rêšiti, odkúpiti; *impf.* rešévati; v denár premeníti.
Reluition *f.* rešítêv, odkúp; premenítêv v denár.
Relutum *n.* naméstêk.
Remedium *n.* pomóčêk, zdravílo, lek.
Reminiſcenz *f.* spomínêk, spomín.
Remiſe *f.* klonica, kolnica.
Remittenda *pl.* povrátine, bukve, ki se nazáj pošíljajo; nazáj poslánc knjige.
remittieren vrníti, nazáj poslâti (pošljem); *impf.* nazáj pošíljati.
Remittierung *f.* vrnítêv.
Remonte *f.* dopolnítêv; izbòr vojaških konj.
Remontepferd *n.* naméstni kònj, neizvéžbani kònj.
Remontierungscommiſſion *f.* komisíja —, povérjenstvo za dopolnítêv števíla vojáških konj.
Remotion *f.* odpráva, odstáva.
removieren odpráviti, odstáviti; *impf.* odprávljati, odstávljati.
Remuneration *f.* nagráda, plačílo, remunerácija.
remunerieren j. belohnen.
Renaiſſance *f.* prepórod.
Renaiſſanceſtil *m.* preporódni —, renesánčni slòg.
Rendezvous *n.* dogovorjéni shòd. — sestánêk.
Renegat *m.* odpádnik, odstópnik.
Renette *f.* kosmáč, renétka.
renitent upórên; — ſcin upírati se, ustávljati se.
Renitenz *f.* upòr.
renken ſich iztégati se, lécati se; *pf.* iztégniti se, zlékniti se.
Rennbahn *f.* tekališče, dirjalíšče.
rennen *intr.* dírjati; dreti (derem); (zu Fuß) teči, tékati, bézati (bežim), gnati (ženem) se. dirkalíšče, dirjalíšče. bezljáti, bzíkati; (gerannt kommen) pridírjati; *tr.* jemanden zu Boden — podréti (-dérem), povaliti, izvŕniti.
Rennen *n.* dír, tek, dirka.
Renner *m.* jáhavec, jaháč, tekáč.
Rennplatz *m.* dirkališče, dirjalíšče.
Rennſpieß *m.* súlica, oščêp.
Rennthier *n.* séverni jelen; =flechte *f.* jelénovec; =kuh *f.* séverna košúta; =zucht *f.* reja sévernih jelénov.
Renommage *f.* hvastávost, bahášlvo.
Renommee *n.* sloves, slovéče imé (iména), glas; im ſcin slovéti, na glasu biti (sem).
renommieren hvastáti, báhati se.
renommiert slovéč, slovít, glasovit.
Renommiſtm. hvastáč; svadljivec, rvàn.
Renovation *f.* obnóva, obnovítêv.
renovieren obnoviti, prenoviti; *impf.* obnávljati.
rentabel kar se izpláča, kar donáša dobíček, dobíček donašajóč.
Rentabilität *f.* donósnost.
Rentamt *n.* prihodárstveni urâd.
Rente *f.* prihódek, renta; **Renten**prihodárstveni, rentni.
Rentenſteuer *f.* prihodnína, rentnina.
Rentier *m.* kdor od obrésti svójega premoženja živi, prihodnják.
rentieren nesti, donášati, dobíček dajáti (dájem); ſich — izpláčati se; *impf.* izplačevati se.
Rentmeiſter *m.* prihodár, prihódkar.
Rentverwalter *m.* oskrbnik prihódkov.
Renuntiation *f.* odpóved (-i), odstòp.
Reorganiſation *f.* preurédba, preustròj, preosnóva, preuravnáva, reorganizácija.
Reorganiſator *m.* preosnovátelj, preuredítelj.
reorganiſieren preurediti, preustrójiti, preosnováti, preuravnáti; *impf.* preuréjati, preustrojevati, preuravnovati.
reparabel poprávên.
Reparatur *f.* popráva, popravílo.
Reparaturskoſten *pl.* stroški za poprávo, popravílni stroški.
reparieren popráviti, prenarediti; *impf.* poprávljati, prenarejati.
repartieren porazdelíti med ....; *impf.* delíti med ...
Repartition *f.* porazdélba, porazdelítêv; **Repartitions**porazdelílni, porazdélni; =ſchlüſſel *m.* ključ za razdélbo.
Repertoir *n.* razvrstítêv igrokázov; repertoir.
Repertorium *n.* iskálnik, repertórij.
Repetent *m.* repeténl, ponavljávec.
repetieren ponovíti; *impf.* ponávljati. repetírati.
Repetiergewehr *n.* puška repetírka.
Repetieruhr *f.* ura repetírka.
Repetition *f.* j. Wiederholung.

Digitized by Google

Replik *f.* replika, protigóvor, tožnikov odgóvor.

Repositorium *n.* polica.

Repräsentant *m.* zastópnik, reprezentánt, naméstnik; (Gesandter) poslánec.

Repräsentanz *f.* zastòp, zastópstvo, zastópništvo.

Repräsentation *f.* zastòp, zastópanje, namestovánje. [válen.

repräsentativ zastopováłen, namesto-

Repräsentativ-Verfassung *f.* zastópstvena ustáva.

repräsentieren zastópati, namestovati; (darſtellen) kázati (kážem), predstávljati.

Repreſſalien *pl.* odbójna sila, odpórna sredstva *pl.*, odpòr.

repreſſiv odvračálen, zaustávłen, represívłen. [ba.

Repreſſivmaßregel *f.* odvračálna naréd-

Reprobation *f.* zavrnítêv, reprobácija.

reprobieren vreči (vržem), zavréči, ne potŕditi, zavŕniti.

reproducieren po-, obnovíti; *impf.* ponávljati, obnávljati, na novo pokázati (-kážem), *impf.* — pokazovati; (nachwachſen) podrásti (-rástem).

Reproduction *f.* ponóva, ponávljanje; obnóva; *(zool.)* podráščanje, reprodúkcija.

Reproductionskraft *f.* ponovljívost; podrastljívost; (Fähigkeit, reproduciert zu werden) ponóvnost. [vłen.

reproductiv ponavljálen, reproduktí-

Reptil *n.* plazívec; *coll.* golázen (-i), gomázen (-i), lézavčina.

Republik *f.* ljudovláda, república.

Republikaner *m.* republikánec, republičan; **=in** *f.* republikánka.

republikaniſch republikánski.

Repuls *m.* ſ. Abweiſung.

repulſiv odbójen, odvračálen.

Repulſivkraft *f.* odbójnost, odpórnost.

Requiem *n.* črna maša, bilje *pl.*

Requirent *m.* prosítelj.

requirieren poprósiti, zaprósiti koga česa; zahtévati; poiskati, izsledíti; s silo nabáviti; *impf.* nabávljati.

Requiſit *n.*, **Requiſiten** *pl.* potrébšine, potrébne réči *pl. f.*

Requiſition *f.* zaprósba, zaprôšnja; iskanje, izsledba; zahtéva.

Requiſitionsſchreiben *n.* zaprósno pismo, rekvizícija.

reſch krhèk, rezèn, rod.

Reſcript *n.* reskript, odpis.

Reſeda *f.* reséda, resédica; katánec.

Reſervat *n.* pridržáj, pridržek; pogòj;

Reſervat- pridržni, pogójni.

Reſervatpunkt *m.* pridržna točka.

Reſerve *f.* resérva, prihrána, pričúva.

Reſervefonds *m.* resérvni —, zalôžni zaklàd; **=gelder** *pl.* resérvni —, zalôžni denárji *pl.*

Reſervetruppen *pl.* resérvne čete.

reſervieren prihrániti, pridržati (-držim); *impf.* prihranjevati, pridrževati; založíti.

Reſerviſt *m.* resérvnik, reservíst.

Reſervoir *n.* ſ. Waſſerbehälter.

Reſident *m.* rezident; opravílnik.

Reſidenz *f.* stolica, prestólno mesto;

Reſidenz- stolni, prestólni.

reſidieren stolovati, sedež iméti (imám). [lína.

Reſiduum *n.* ostánek, zaostánek; used-

Reſignation *f.* odpóved (-i), odréka; odstòp; (Gleichmuth) ravnodúšje, vdánost, trpljívost, resignácija.

reſignieren odréči se —, odpovédati (-vém) se službi, odstópiti; *impf.* odrekovati se.

reſigniert brezúpen, vdán, na vse priprávljen.

Reſiſtenz *f.* upòr, upórna moč (-i).

reſolut odlóčen, odvážen, s trdnim sklepom.

Reſolution *f.* sklèp; odlòk; odvážnost, odlóčnost. [ben.

reſolvieren *(math.)* drobíti; ſ. beſchlie-

Reſolvieren *n.* drobljénje.

Reſonanz *f.* odmèv, odglàs, resonánca, donénje; **=boden** *m.* odmévnik, donîšče, resonánčno dnò.

reſonieren donéti, odglàs dajáti.

Reſpect *m.* (Anſehen) veljáva, uglèd; (Ehrfurcht) čislanje, spoštovánje; mit — zu melden z dovoljénjem, z dopúščanjem govoréč.

reſpectabel spoštován, čislan, veljáven; znamenít.

reſpectieren číslati, v číslih iméti (imám), spoštovati, častíti.

reſpective *adv.* z ozírom, ozíroma.

Digitized by Google

Reſpicient *m.* priglédnik, nadglédnik.
Reſpiration *f.* dihanje, sopénje.
Reſpirationsorgan *n.* dihálo, sopílo.
reſpirieren ſ. athmen.
reſpondieren odgovárjati, odpévati.
Reſſort *n.* urádni oddélěk, urádniško podróčje, resort.
reſſortieren spádati pod kak urád, — pod kako oblástvo.
Reſſource *f.* zabavíšče, drúštveni dom; pomóčni vir.
Reſt *m.* ostánek, prebitěk (Überſchuſs); im — bleiben dolžen ostáti (-stánem), *impf.* — ostájati; den — geben ubíti (-bíjem), ugonobíti; als — bleiben ostáti (-stánem), *impf.* ostájati.
Reſtant *m.* dolžník, zaostálec.
Reſtaurateur *m.* gostílničar.
Reſtauration *f.* gostílna, gostílnica, krčma, restavrácija; (Wiedereinſetzung) vzpostáva.
reſtaurieren poprávíti; obnovíti.
reſtieren ostáti (ostánem), preostáti; *impf.* ostájati; dolgovati, dolžán biti.
reſtituieren povrníti, *impf.* povráčati; v prejšnji stan postáviti, *impf.* — postávljati.
Reſtitution *f.* povračilo; postavítev v prejšnji stan.
reſtlich ostáli.
Reſultat *n.* poslédek; izíd; uspéh; (der Rechnung) znesek.
reſultieren slediti, izhájati iz česa; izíti (-ídem), nastópiti.
reſultierend naslédeń, nastópeń.
Reſultierende, Reſultante *f.* poslédnjica, sila sestávljenka.
Reſume *n.* povzémek, povzétek, posnétek, preglед.
reſumieren povzéti (-vzámem), *impf.* povzémati.
Retardation *f.* zadrževánje; zaostájanje, zamúda.
retardieren *tr.* zadrževati; *intr.* zaostájati, zakesnévati.
Retention *f.* pridržba, zadržba; **Retentions-** pridržni, zadržni.
Retirade *f.* umík, umeknítev, umíkanje, ustóp; ſ. Abort.
retirieren umekníti (-máknem) se, ustópiti; *impf.* umíkati se, ustópati.
Retorte *f.* prekápnica, retórta.
retour *adv.* nazáj, (nazád).
Retour- povrátni.
retournieren vŕniti, nazáj posláti (pošljem); *impf.* vráčati, nazáj pošíljati.
Retourrecepiſſe *n.* povrátnica, povrátna prejémnica, povrátni prejémni list.
Retraite *f.* ſ. Rückzug, Zapfenſtreich.
retrograd nazáj idóč, nazáden, nazadujóč; —er Menſch nazadnják.
retten otéti (otmem), rešiti, odrésiti; izbáviti, spásiti, obvárovati; (befreien) osvobodíti, oprostíti; *impf.* otímati, otévati, reševati; mittelſt der Flucht ſich — ubézati (-bežím), ubégniti, úiti (-ídem).
rettend rešni, rešílni.
Retter *m.* rešítelj, rešník, odrešeník, izbavítelj, spasítelj; -in *f.* rešíteljica, rešníca.
Rettig *m.* redkév; **Rettig-** rédkveni.
Rettigfeld *n.* rédkvišče.
Rettung *f.* rešítev, otétev, otétba, spás; **Rettungs-** rešni, rešílni.
Rettungsanſtalt *f.* rešílnica, izbavíšče.
rettungslos brez rešítve, neizbávėn.
Rettungsmittel *n.* rešílo, izbavílo, spasílo.
Rettungsverſuch *m.* poskús rešítve.
retuſchieren, retouchieren predélati, izbóljšati.
Reue *f.* kès, kesánje, kájanje, obžalovánje; — empfinden kesáti se česa, žal biti komu česa, kájati se, obžalovati; skesáti se; — und Leid kès in žal.
reuelos neskesán, trdovrátėn.
reuen kesáti se; skesáti se; es reut mich žal mi je, kajam se.
reuevoll skesán, izpokórėn.
Reugeld *n.* skesnína, odstopnína.
Reuige *m.* izpokórnik, skesáněc; *f.* izpokórnica, skesánka.
reumüthig skesán, izpokórėn. [nost.
Reumüthigkeit *f.* skesánost, izpokór-
Reunion *f.* zópetna združítev; drúštvo.
Reuſe *f.* vrša, sák.
reuſſieren ſ. glücken, gelingen.
Reut *n.* rovt, laz, krčevina, novína, skubež, trebež.
Reute *f.* róvnica, kopáča, motíka; (am Pfluge) otka.
reuten krčiti, rvati (rujem); **izkrčiti**, izrváti.

Digitized by Google

Reuthaue *f.* s. Reute. [čílo.
Revanche *f.* maščevánje, osvéta; vra-
revanchieren sich maščeváti se; osvetiti se; povŕniti komu kaj; z enáko mero mériti; odmériti.
Reveille *f.* budníca.
Reverenz *f.* priklòn, poklòn; machen poklóniti se, *impf.* poklánjati se.
Revers *m.* zavézno pismo, zavézni list, protipìs, reverz; (Verpflichtung) zavéznost po revérzu; (b. Kleidern) obklàd; (bei Münzen) druga stran (-í), hrbět.
Revident *m.* preglédnik, revident.
revidieren preglédati, *impf.* pregledovati; popreglédati.
Revier *n.* okràj, okolíš, okróžje, zavod.
Revierbergamt *n.* okróžni rudárski uràd.
Revierjäger *m.* okróžni lověc.
Revision *f.* preglèd, popreglèd; **Revisions-** preglédni, popreglédni.
Revisionsbogen *m.* preglédna pola, preglédnica.
Revisionsinstanz *f.* revizíjsko sodíšče.
Revisor *m.* preglédnik, pregledovávěc.
Revolte, Revolution *f.* prevràt, vstája, pùnt, revolúcija.
revoltieren búniti se, púntati se, vstájati zoper ...; spúntati se, pobúniti se.
Revolutionär *m.* vstájnik, prevrátnik, puntar, revolucijonár; **Revolutions-** prevrátni, púntarski.
Revolver *m.* samokrès, revolver.
Revue *f.* preglédba, vojáška smotra; — halten preglédati vojsko.
Rhabarber *m.* rabárbara, revěnj.
Rhachitis *f.* krivíce *pl.* [díja.
Rhapsodie *f.* odlóměk epopéje, rapso-
rhapsodisch rapsódski, v odlómkih.
Rhede *f.* ládjišče, pristanišče, ladjestája.
rheden ladjo za odhòd pristrójiti, *impf.* — pristrojevati.
Rheder *m.* lastník ladje, brodník.
Rhederei *f.* ladjárstvo, brodárstvo.
Rhetor *m.* govórnik, retor.
Rhetorik *f.* govórništvo, góvorstvo, retórika.
rhetorisch retóričěn.
Rheuma *n.* skrnína, kostenica.
rheumatisch revmátičěn, skrnínast.
Rheumatismus *m.* revmatízěm, skrnína. [nik.
Rhinesmus *m.* hohnjánje; (Laut) hoh-
Rhinoceros *n.* nosoròg, nosoróžěc.
Rhododendron *n.* sleč, ravš, dragomástnik.
Rhomboid *n.* romboid.
Rhombus *m.* romb.
rhythmisch rítmičěn, rítemski, umérjen, ubrán.
Rhythmus *m.* ritěm, umèr, umérjenost; ubránost. [ribez.
Ribisel *f.*, **Ribes** *m.* rdeče grózdjiče.
Richtbeil *n.* rábljeva sekíra.
Richtblei *n.* svínčnica.
richten (bereiten) pripráviti, priredíti, prigotóviti, pristrójiti; *impf.* priprávljati, prirejevati, prigotávljati; (in Ordnung bringen) uravnáti, uredíti; *impf.* uravnovati, uréjati; (gerade machen) ravnáti; zravnáti; (wohin lenken) naméríti, napériti, obŕniti; *impf.* namérjati, obráčati; (Urtheil fällen) sóditi; razsóditi, sodbo izréči; sich nach etwas — ravnáti se; (die Augen —) upréti, *impf.* upírati; sich auf die Füße — vstáti (vstánem), skoléhati; gegen jemanden eine Klage — tožbo podáti zoper koga; tóžiti koga; die Kanonen — topóve naméríti, — napériti; sich in die Höhe — vzklóniti se, vzdígniti se; zugrunde — ugonobíti, uníčiti.
Richter *m.* sodník; s. Kritiker. [štvo.
Richteramt *n.* sodniška služba, sodní-
Richteramtsprüfung *f.* sodníški izpìt.
Richterin *f.* sodníca.
richterlich sodníški.
Richterschwert *n.* sodníški mèč.
Richterspruch *m.* sodniški izrèk.
Richterstand *m.* sodníški stan.
Richterstube *f.* sodílnica.
Richterstuhl *m.* sodni stòl, sodba; vor Gottes — pred božjo sodbo.
Richthaus *n.* sodílnica.
Richtholz *n.* ravnílo.
richtig *adj.* pravi, pravótěn, pravíčěn, resníčěn; (gesetzlich) zakonít, postávěn; (fehlerfrei) pravílěn, brez pogréškov; (fertig) gotòv, dognán, narejèn; —e Abschrift natánčni prepìs; — stellen izpráviti, uravnáti; *adv.* res, zarés, v ístini, sevéda; (recht) pràv, dobro.

Digitized by Google

Richtigkeit *f.* pravost, pravičnost; pravilnost, resničnost; in — bringen v red správiti, v red dejáti (dénem). uravnáti; es hat seine — res je takó.

Richtigstellung *f.* izpráva, uravnáva.

Richtkorn *n.* muha.

Richtmaß *n.* merílo. ravnílo.

Richtplatz *m.* moríšče.

Richtpunkt *m.* smeríšče.

Richtscheit *n.* ravnílo, merílo.

Richtschnur *f.* merílna vrv (-í); *fig.* pravěc, vodílo.

Richtschwert *n.* sodni —, rabljev meč.

Richtstätte *f.* s. Richtplatz.

Richtung *f.* mer (-í), smer (-í), smèr, pravěc; uravnáva; in gerader — naravnost, na pravěc; in nördlicher — proti séveru; die — nehmen naméniti se, kréniti; upótiti se, urézati (-rézem) jo; die — geben upótiti, obkníti, zasúkati (-súčem); eine — haben mériti, držati (držím) kàm; eine andere — annehmen drugám ukréniti; in einer — venomér. [mérnica.

Richtungslinie *f.* črta smérnica, na-

Richtwage *f.* prevésnica.

riechbar vonjív, vonjàv.

riechen *intr.* dišati (dišim), vonjáti, duh iméti (imám); zadíšati; (übel) smrdéti; *tr.* vóhati, vonjáti, dúhati, njúhati; povóhati, podúhati, ponjúhati, ovóhati, zavóhati.

riechend dišéč, vonjàv; lepodišéč, dišávən; (übel—) smrdéč, smrdljív.

Riechessenz *f.* vonjáva, dišavina, vonjavína. [ca.

Riechfläschchen *n.* dišávnica, vonjálni-

Riechkraft *f.* vonjávost; (d. Vermögen, den Geruch zu empfinden) njuhálnost,

Riechstoff *m.* dišáva, vonjáva. [vòh.

Riechwasser *n.* vonjáva voda.

Ried *n.* trst, trstíčje, rogoz, bíček.

Riedgras *n.* šaš, víš, muhič.

Riedrohr *n.* rogoz, rogozína.

Riege *f.* oddèl *(turn.)*.

Riegel *m.* zapàh, predpàh, pàh, zatík, zasúnek; (Hebebaum) vod, navòr; unter Schloß und — pod ključem, pod zaklépom.

riegelfest zatáknjen, zapáhnjen.

Riegelschloss *n.* ključálnica.

Riegelwand *f.* pregráda.

Riemen *m.* jermen, remen; *coll.* jerménje, reménje.

Riemenblume *f.* ohmélje.

Riemenschuh *m.* opánka, čižma.

Riemenwerk *n.* jerménje, reménje.

Riemer *m.* jerménar, reménar; =handwerk *n.* jerménarstvo, reménarstvo; =in *f.* jerménarica, reménarka.

Riemerzeug *n.* s. Riemenwerk.

Ries *n.* ris, sklàd.

Riese *m.* velikán, orják, obèr, hrust, gorostàs.

Riese *f.* drča, driča, drasta, riža; Schnee— plaz; Sand— melína.

Rieselfel *f.* pega.

rieseln cizéti, cuzéti, curljáti, šumljáti, žuboríti; (v. Regen) pršéti, mrléti, mršćati (-ím); (v. Schnee) golomráziti; mršéti, sodra ob. babje pšeno gre; (v. Gefühl) mršćati (-ím); premršćati.

Rieseln *n.* cizénje, curljánje, žuborjénje, šumljánje. [ni.

Riesen- velikánski, orjáški, gorostás-

riesen les dríčati.

Riesenameise *f.* vélika mravlja, véliki mravljínčc.

riesenförmig velikánski, gorostásen.

Riesengeschlecht *n.* rod velikánov.

riesengroß velikánski, gorostásen, orjáški, ogrómen.

Riesengröße *f.* velikánstvo, gorostásnost, ogrómnost. [osa.

Riesenholzwespe *f.* velikánska lesna

Riesenmuschel *f.* velikánska skoljka.

Riesenschildkröte *f.* morska želva.

Riesenschlange *f.* velikánska kača.

Riesenstaat *m.* ogrómna —, velikánska držáva.

Riesentreppe *f.* repúlja, véliki glistnik.

Riesenwerk *n.* velikánsko —, orjáško delo.

Riesin *f.* velikánka, orjákinja.

Riesling *m.* žolta graševína.

Rietkamm *m.* (b. Weber) brdo, grebén, obnìt (-i).

Riff *n.* grebén, grebenína, kleč (-í), prág, čer (-í).

Riffe, Riffel *f.* smukálo, drzáj, drzálo, drzalica, rifélj.

Riffelbaum *m.* drzálnik, greblíšče.

riffeln držati, grebénati, smúkati (-am, smučem).

Digitized by Google

rigid tog.
Rigole *f.* odtóčič, odtóčni ròv.
rigolen ròv kópati (kopljem); globóko prekópati.
rigoros strog, ostër.
Rigorosum *n.* stroga preizkúšnja, strogi izpit.
Rille *f.* žlebič, strúžica; (*bot.*) brazda.
Rimeſſe *f.* rimesa, poslána menica.
Rind *n.* govédo; *coll.* govéd (-i), govéja živína.
Rindbrühe *f.* govéja juha, polívka.
Rindchen *n.* skórjica. kórica.
Rinde *f.* skorja; (Pflanzen—) lub; *coll.* lubje, koža; (Schorf) krasta; (Schnee—) sren; (Milchhaut) skorlúp, skralúp, povŕhnje, smétana.
rindenartig skorjast; lubast; krastast.
Rindenkörbchen *n.* kozdl, kozólec, kozúljec, skorec, skorček.
Rinderherde *f.* govéja čreda, govéd (-i), nuta. [volár.
Rinderhirt *m.* govéji pastír, govédar.
rindern govéji, govéjski.
rindern *intr.* góniti se; teliti se.
Rinderſeuche *f.* govéja kuga.
Rinderſtall *m.* govéji hlev, volóvnjak.
Rindfleiſch *n.* govéje mesó, govédina.
rindig skorjav, skorjàt; krastav.
Rinds- govéji.
Rindsauge *n.* vólovec (*bot.*).
Rindsblaſe *f.* govéji mehúr.
Rindsbraten *m.* pečéna govédina, govéja pečénka.
Rindshaar *n.* govéja dlaka.
Rindshaut *f.* govéja koža. [kopí.
Rindskopf *m.* govéja glava; j. Dumm-
Rindsleder *n.* govéje usnje; kravína.
Rindvieh *n.* govéd (-i), govédina, govéja —, rogáta živína, govéje blagó, govéda *pl.*
Rindviehzucht *f.* govédarstvo, govedoréja, reja govéje živíne.
Ring *m.* prstan; (Ehe—) vernik; (an der Kette) klèp, sklèp, oklèp; (Kreis) kolobár, kolút, krog, kolce; obróč, obróček; (Mondeshof) obstrét (-i); (Reif) obód; (v. Eiſen) železni obódec; (am Baume) létnica, létina; (Ohr—) uhàn, uháne; (der Gliederthiere) obróčasti člen, — členek. [čast.
ringartig okrógel, obróčast, kolobár-
Ringbahn *f.* krožna železnica.
Ringdroſſel *f.* komátar.
Ringel *m.* prstanec; krožec, obódec.
Ringelblume *f.* navádni mésečék, babji prstanec.
Ringelknorpel *m.* kolobárčasti hrustánec.
ringeln *tr.* krôžiti, kroglíti; zakroglíti; ſich — viti (vijem) se, zvíjati se, krôžiti se, kroglíti se.
Ringelnatter *f.* beloúška,ož.
Ringelraupe *f.* srebrníca, prsteníca.
Ringelreihen. Ringelreigen *m.* kolo.
Ringelſpiel *n.* obŕtalo, vrtilják, krožílnik.
Ringelſpinner *m.* prsteníčar.
Ringeltanz *m.* kolo.
Ringeltaube *f.* grivar, grivnik.
ringen *intr.* boríti se; rokobóriti se; (im Zweikampf) močévati (-čévam) se, močeváti se; (nach etwas) gnati (ženem) se, pogánjati se; (mit dem Tode) umírati; *tr.* (die Wäſche) ožéti (-žmèm), izžéti; *impf.* ožémati, izžémati, prežémati, žmikati; die Hände — roke lómiti.
Ringen *n.* borba, borítev; (um das Auskommen) kruhobórstvo.
Ringer *m.* borec, rokobórec, boritelj; (um das Auskommen) kruhobórec; =in *f.* boríteljica, borívka.
Ringfinger *m.* prstanec. [last.
ringförmig krogél, okrógel, okróg-
Ringkampf *m.* rokobórba, rokobórstvo.
Ringlein *n.* j. Ringel.
Ringmauer *f.* obzídje, ográda.
Ringplatz *m.* boríšče.
rings, ringsherum, ringsumher *adv.* okróg, krog in krog, okóli in okóli.
Ringwechſel *m.* prstenovánje.
Rinken *m.* okòv.
rinnäugig krmežljàv; bolnoòk.
Rinne *f.* žleb; žlebič. žlébiček; (Dachrinne) žleb, (žlot); (Gerinne) rake *pl.*, struga.
rinnen teči (tečem); (kleinweiſe) cúrèti, curljáti, mezéti, kapljáti, cediti se; die Kerze rinnt sveča se océja; das Gefäß rinnt posóda ne drži vode, posóda pušča (teče); — machen točíti; Thränen — ihm aus den Augen solze

Digitized by Google

mu tekó, solze mu očí zalívajo, solze toči, solze preliva.

rinnenförmig žlebast, žlebovít.

Rinnenholz *n.* žlebovína.

Rinnenzirkel *m.* otórnik, utórnik.

Rinnsal *n.* struga, koríto, klaněc.

Rinnsel *n.* sírilo, sírišče.

Rippe *f.* rebro; (an den Blättern) žílica; **Rippen-** rébrni.

Rippenfarn *m.* rebrenjáča.

Rippenfell *n.* opŕsna mrena; **=entzündung** *f.* vnética opŕsne mrene.

Rippengegend *f.* rebra *pl.*, rebróvje, ogródje.

Rippenquallen *pl.* rebráši *pl.*

Rippenstoß *m.* sunék pod rebra.

Rippenweichgegend *f.* podrébrje, lákotnica.

rippig rebrát, rébrnat.

Risalit *m.* pomól.

Risiko *n.* drzni —, nevárni poskús; nevárnost.

riskieren drzno poskúsiti, *impf.* — poskúšati. [mesó.

Risotto *m. (n.)* rižot, v rižu práženo

Rispe *f.* lat, vlat, latína; *coll.* latjé, latovjé; **Rispen-** latni, látovni.

rispen latovati se, latíti se, v lat —, v latje iti (grem). [ra.

Rispengras *n.* trátnica, látovka, mav-

Riß *m.* razpòr, pretŕg; (an einem festen Körper) poč (-í), razpóka, napòk, poklina, razpoklína, zijávka, razsedlína; reža, rega; prepàd; (an der Hand) praska; (im Gesichte) brazgotína; einen Schabhaften — bekommen začésniti se; (Aufriß) načŕt, očŕt, obrís.

rißig razpókel, razpókan, raztŕgan.

Rißwunde *f.* rana razpoklína.

Riß *m.* nart, plesno; (an der Hand) zapéstje; (beim Pferde) grebén, šija.

Ritt *m.* ježa, jezd, jáhanje.

Ritter *m.* vitez; (Reiter) jezdec, konjeník; **Ritter-** viteški.

Ritterakademie *f.* viteška akademija.

Ritterehre *f.* viteška čast (-í).

ritterlich viteški.

Ritterorden *m.* viteški red.

Ritterschaft *f.* viteštvo, plemstvo.

Ritterschlag *m.* povíteženje; — ertheilen povíteziti, imenováti vítezom.

Ritterspiel *n.* viteška igra.

Rittersporn *m.* viteška ostróga; (*bot.*) ostróžnik, svaljnik.

Rittersstand *m.*, **Rittherthum** *n.* viteštvo, viteški stan.

Rittgeld *n.* jezdnína, ježnína.

rittlings *adv.* kobálj, okobálo, jezdéč.

Rittmeister *m.* konjiški stotnik.

Rituale *n.* obrédna knjiga, obrédnik, službenik.

Ritus *m.* obrèd.

Riß *m.*, **Rihe** *f.* rega, razpóra, poč (-í), ráza, razpóka, razpoklína, vraska; (Kratzer) praska, draska, opràsk.

ritzen práskati, ráziti; prásniti, oprásniti, obráziti, odŕsniti.

ritzig vraskast, vraskav, vraskljàv.

Rival *m.* tekmèc (tekmecà).

rivalisieren tekmovati, tekmáti se, poskúšati se za predstvo.

Rivalität *f.* tekmà, tekmovánje. [pès.

Robbe *f.* (*m.*) tjulènj (tjulenjà), morski

Robbenfang *m.* lov morskih psov.

Robinie *f.* robínija, akácija.

Robot *m. f.* tlaka, rabóta; **Robot-** rabótni, tlačánski, tlaški. [bóte.

Robotablösung *f.* odkúp tlake, — ra-

roboten rabótati, tlačániti, tlako délati, tlako dajáti.

Roboter *m.* tlačàn, rabotník.

Robotgeld *n.* tláščina, rabotnína; rabótna dan (-í).

Robottag *m.* dan tlake, — rabóte.

robust korenjáški, čvrst, tršast; —er Mensch hrust. [pič.

Roche *m.* skat; (im Schachspiel) stolrócheln hropsti, hrópati (-pljem), hrípati (-am, -pljem), hropéti, hrepetáti (-ám, -éčem), grgráti.

Röcheln *n.* hropòt, hropénje, grgòt, grgránje.

röchelnd hropéč, grgràv.

Rock *m.* suknja; (langer —) halja, suknja dopetáča; (Weiberrock) krilo; jopa, janka; (Bauern—) jopič; Überrock povŕšnik; Schlaf— spalna halja.

Röckchen *n.* súknjica; krilce; jópica.

Rocken *m.* préslica; (Kunkel) kožélj; (der Flachs am Rocken) kodélja.

Rockschoß *m.* škríc, pola suknje.

Rocktasche *f.* žèp v súknji.

Rococo *n.* (*m.*) rokoko.

Rococostil *m.* šaroviti slòg.

Digitized by Google

Rode *f.*, **=land** *n.* (Gereut) laz, trebež, črt, krčevína, novína.
roden trébiti, laze délati, krčiti, čŕtiti.
Rodung *f.* izkrčítev.
Rogen *m.* ikra.
Rogener *m.* ikrnica, riba samica.
Roggen *m.* rž (-í); **Roggen-** ržén.
Roggenacker *m.* ržíšče.
Roggenblume *f.* ſ. Kornblume.
Roggenbrot *n.* ržéni kruh, rženják.
Roggenmehl *n.* ržéna moka.
Roggenſtroh *n.* ržéna slama, rženica.
Roggentreſpe *f.* norski ovés, stoklas, stóklasa.
roh siróv; (friſch) presẽn; (v. Sitten) siróv, zarôbljen, grob; (wild) divji, neukročẽn; (unbearbeitet) neobdélan; neomíkan, rod; —er Menſch siróvež, zarôbljenẽc.
Roharbeit *f.* siróvo delo.
Roheiſen *n.* siróvo železo, grodẽlj.
Roheit *f.* siróvost; zarôbljenost; divjóst; zagovédnost, neotesánost.
Rohertrag *m.* siróvi dohódek, kosmáti dohódek.
Rohr *n.* cev (-í), tul; (Flinte) puška; (gezogenes) rísanica; (Gewächs) trst, trstíka, rogoz; *coll.* trstje. trstovína, rogozovína; (ſpaniſches) španski trskóvec.
Röhrchen *n.* cevka, cévčica.
Rohrdach *n.* štorja, rogóznica.
Rohrdommel *f.* bukáč, bóbnarica.
Röhre *f.* cev (-í), tul, tuljáva; *dem.* cevka, tulec; (in die Erde) ròv, ſ. Mine; (am Stiefel) golenica.
Röhrenblumen *pl.* cevocvétke *pl.*
röhrenblütige Pflanzen *pl. (Tubiflorae)* cévnice *pl.*
Röhrenbohrer *m.* cevnik.
röhrenförmig cevnat, cevast, cevkast.
Röhrenleitung *f.* napeljáva po cevéh; cevni vodovòd.
Röhrenpilz *m.* gobàn.
Röhrenweite *f.* zèv cevi.
Rohrflöte *f.* trstna píščal (-i), trstenica.
Rohrhuhn *n.* liska, túkalica, povódna putka, plazka.
rohricht trstast.
röhricht cevast.
Röhricht *n.* trstje, rója.
rohrig trstovít.
röhrig cevnat, cevẽn.
Rohrkolben *m.* trstíka, rogoz, svečnik.
Rohrpalme *f.* trstínasta palma.
Rohrpfeife *f.* ſ. Rohrflöte.
Rohrſchilf *n.* trstje, trstíčje, rogozína.
Rohrſtock *m.* tŕstovec. [vòd.
Rohrſtrang *m.* (der Gasleitung) plino-
Rohrſtuhl *m.* stol od trstja, trstni stòl.
Rohſchlacke *f.* žlindra.
Rohſchwefel *m.* kosmáto žveplo.
Rohſtoff *m.* sirovína, siróva plodovína.
Rohzucker *m.* neprečíščeni sladkór; prekmórski sladkór.
Rollbalken *m.* kolotúrna obóknica, kolotúrna zapórnica.
Rollbaum *m.* vreténo.
Rolle *f.* škripẽc; kolotúra; žlebáto kolésce, (parânjek); (Walze) valj, valjẽc; (zuſammengerolltes Ding) zvitẽk; (Liſte) zapísẽk, imeník; (des Schauſpielers) ulóga; ſeine — gut ſpielen dobro se vesti (vedem); (v. Schauſpieler) dobro igráti; eine große — ſpielen imenítẽn —, znamenít —, veljávẽn biti (sem); mnogo veljáti.
rollen *tr.* valíti, váljati, kotáti, kotalíti, tákati, takljáti, trkóliti; *intr.* tóčiti se, tákati se, kotáti se, kotalíti se, kotaljáti se, kotúrati se; (mangen) líkati, váljati, móngati; (träuſeln) súkati (sučem), kódriti, kodráti; (vom Wagen) drdráti, ropotáti (-ám, -óčem); (v. Donner) grméti, bobnéti; (von den Thränen) dreti (derem), liti (lijem), cedíti se; ſich — kodráti se, kódriti se; das —de Material kolotóčno blagó; —de Bewegung tákanje.
Rollentabak *m.* prédeni tobák, tobák v klobásah. — v zavítkih.
Rollenzug *m.* kolotúrnik. [vẽc.
Roller *m.* valjávẽc, líkavẽc, móngа-
Rollhügel *m.* obŕtẽc.
rollig melínast, sipẽk, sipljiv.
Rollkammer *f.* likálnica, valjálnica, móngalnica.
Rollkuchen *m.* povítica, potíca.
Rollmaus *f.* polh.
Rollmuskel *m.* vrtíljka.
Rollnaht *f.* okrógli nadšív.
Rollofen *m.* vozna peč (-í), peč na koléscih.

Digitized by Google

Rollrüssel *m.* zmotáno sesálce, zvito sesálce.
Rollscheibe *f.* škripěc.
Rollschwanzaffe *m.* zvitorépěc, cvilež.
Rollstein *m.* oblíca, prodnik.
Rollstuhl *m.* stòl na koléscih.
Rollvorhang *m.* zagrinjálo —, zastor na valjcih.
Rollwagen *m.* otróški vozíčěk.
Rollwäsche *f.* móngano perílo, perílo brez skroba.
Roman *m.* roman.
romanenhaft románski, pustolóvski.
Romanheld *m.* junák romána, junák v románu.
Romanschreiber *m.* pisátelj románov, romanopísěc.
Romantik *f.* romántika.
romantisch romántičěn, romántiški; (bezaubernd) čaróběn.
Romanze *f.* románca.
Römer *m.* Riměc, Rimlján; =**zinszahl** *f.* rimsko števílo, indíkcija, indíkt.
römisch rimski.
Ronde *f.* s. Runde.
Rondeau *n.* okróžna pesěm (-i).
Rondell *n.* okroglíšče, okroglína.
Rorate *f.* zorníca, svítnica.
rosa s. rosenfarben.
Rose *f.* roža; *dem.* róžica; Garten— vŕtnica, goščávka, šipěk; (Rothlauf) šèn; **Rosen-** rožni, róžasti.
Rosenantlitz *n.* róžasto lice.
Rosenapfel *m.* srbóvka, srborítka.
rosenartig rožast.
Rosenblattlaus *f.* rožna ušíca.
Rosenblüte *f.* rožni cvet, róžasti veněc.
Rosenbusch *m.* rožni grm, róževěc.
Rosenduft *m.* rožna vonjáva, rožni duh.
Rosenessenz *f.* roževína.
rosenfarben, rosenfarbig rožnat, rožnobójěn.
rosenfingerig rožnopŕstěn.
Rosengarten *m.* rožni vŕt, rožnják.
Rosenkäfer *m.* zlatokrílěc, zlata mínica.
Rosenknospe *f.* rožni —, šipkov popěk.
Rosenkranz *m.* rožni veněc, molěk, krónica, čislo.
Rosenkraut *n.* navádni žerávěc, muškát.
Rosenmädchen *n.* róžarica.
Rosenmonat *m.* rožnik, rožni cvet.
Rosenöl *n.* rožno olje.
Rosenquarz *m.* róževěc.
rosenreich rožnat.
rosenroth rožast, rdèč kakor roža.
Rosenspinner *m.* rožni prejěc.
Rosenstich *m.* navádni vbòd.
Rosenstrauch *m.* róževěc, rožni grm.
Rosenstrauß *m.* rožna kítica, rožni šopěk.
rosenwangig rdečelíčěn, cvetóčih lic.
Rosenwasser *n.* rožna voda, róževica.
Rosenzeit *f.* rožni cvet; *fig.* doba cvetóčih let, mlada leta *pl.*
Rosette *f.* róžica, rozéta.
rosicht rožast.
rosig rožnat, rožěn.
Rosine *f.* rozína, grozdínka, (grozdóvlje); *coll.* suho grozdje.
Rosmarin *m.* rožmarín; **Rosmarin-** rožmarínov.
Rosmarinapfel *m.* rožmaríněc, rožmarínověc.
Rosmarinöl *n.* rožmarínovo olje.
Rosmarinwasser *n.* rožmarínova voda.
Rosmarinzweig *m.* rožmarínova véjica.
Rosoglio *m.* rozólija.
Rosogliohändler *m.* rozólijar.
Ross *n.* kònj; **Ross-** konjski.
Rossegel *m.* konjska pijávka.
Rössel *n.* konjič.
Rösselsprung *m.* skakálnica, konjíčev skòk.
rossen góniti se, pójati se.
Rossfleisch *n.* konjsko mesó.
Rossfliege *f.* podrépica.
Rosshaar *n.* žima, konjska dlaka.
rosshaaren žiměn, žimnat.
Rosshaarmatratze *f.* žímnica.
Rosshandel *m.* kupčíja —, trgovína s konji, konjárstvo; den — betreiben konjáriti.
Rosshändler *m.* konjár, trgóvěc s konji.
Rossherde *f.* čreda konj, konjska čreda.
Rosshuf *m.* konjsko kopíto.
Rosskäfer *m.* govnáč, govnobŕběc.
Rosskamm *m.* konjsko česálo, konjski česálnik.
Rosskastanie *f.* divji kostanj.
Rossmähne *f.* griva.
Rossmarkt *m.* konjski seměnj, konjski sejěm.
Rossminze *f.* konjska meta.
Rossmist *m.* konjski gnoj, konjščak.
Rosspappel *f.* divji slezénověc.

Digitized by Google

Roſspflaume *f.* štrbóncelj, kónjščica.
Roſsſchweif *m.* konjski rep.
Roſsſtall *m.* konjski hlev, konják, konjska staja.
Roſsſtaum *m.* brzda, uzda, žvala.
Roſsſucht *f.* konjeréja, konjska reja.
Roſt *m.* rjà; (am Getreide) snet (-i), pikec, smod, rjà; (am Herde) rešétka; (Gitter) rešétka, brana, mreža.
Roſtbraten *m.* pržóla, pržólica.
roſtbraun rjàv, rjast.
roſten rjavéti.
röſten prážiti, pržiti; oprážiti, opržiti; (Flachs) goditi, madíti, mladíti, rosíti; izgoditi, izmadíti, izmladíti, izrosíti; (am Roſte) peči; (trocknen) sušiti.
roſtfarben rjàv, rjávkast, rjast.
roſtig rjav, zarjavèl, rjast; — werden rjavéti; zarjavéti.
Roſtofen *m.* žgálnica.
Roſtpilz *m.* rjà.
Rotation *f.* vrténje; súkanje; kolotèk, rotácija. [lja.
Rotationsmaſchine *f.* vrtíljka, okretúrotativ, rotatoríſch okrétən, kolovráten, vrtílən.
roth rdèč, črljèn, rus; —er Wein rdeče (črno) vino; —e Ruhr griža, krvavica; —e Tinte rdečílo; (ſcham—) zardèl, zapékel; ſchamroth werden rdeti, rdečíti se; zardéti, pordéti; rdečíca izpreletí (koga); *impf.* zardévati.
Roth *n.* rdečica, rdečína.
Rothalge *f.* rdeča alga.
rothäugig rdečeòk.
rothbackig rdečelíčən, zornolíčən.
Rothbart *m.* rdeča brada; (Perſon) rdečebrádec.
rothblütig rdečekrvən, rdečekrvnat; (v. d. Blüte) rdečecvétən.
rothbraun rdečerjàv, rus, pirhast; —er Ochs pirh; —e Kuh pirha; — fárben rúsiti.
rothbrüchig (vom Eiſen) krhèk vsled razbéljenosti.
Rothbuche *f.* bukèv.
Röthe *f.* rdečica, rdečína; (am Himmel) zarja, zora, žar.
Rotheiſenerz *n.* rusi železóvec, rdeči železóvec.
Röthel *m.* rusa kreda; rdečílo, rdeči črtnik.
Röthein *pl.* ruse pike, ruske, rdečína.
röthein *tr.* z rdečílom zaznámovati; *intr.* rdeti.
röthen rdečíti; pordečíti; (v. d. Sonne) žariti; ožariti; *impf.* ožárjati; ſich — rdeti, ríjiti se; (v. Himmel) žariti se, žaréti; geröthet (v. Wunden, Scham) ripèč.
rothfarbig rdèč.
Rothfink *m.* ſ. Buchfink.
Rothfuchs *m.* rjavéc.
rothfüßig rdečenòg, rdečih nog.
rothgelb rdečerumèn.
rothgeſchnäbelt rdečekljùn.
Rothgieſſer *m.* medar.
Rothglut *f.* rdeči žar, rdeča žarína, žarka rdečína.
rothhaarig rdečelàs, rdečelasàt, rus.
Rothkehlchen *n.* táščica.
Rothkohle *f.* krbín, napol žgano oglje.
Rothkopf *m.* rdeča —, rusa glava.
rothköpfig rdečeglàv, rusoglàv.
Rothkupfererz *n.* rdeči bakrénec.
Rothlauf *m.* ušèn, šèn (pšen), peréči ogènj, (peráčec); (der Schweine) rdečica.
röthlich rdečkast, zardèl, rus; pirhast; —e Kuh rídžana; —er Ochs ridžec.
Röthling *m.* podgorélček; (Schwamm) turèk; (Wein) rujno vino.
rothſcheckig pirhast.
Rothſchimmel *m.* serèc. [répka.
Rothſchwanz *m.* podgorélček, rdeče-
Rothſpecht *m.* ſ. Buntſpecht.
Rothſtift *m.* rdeči črtnik, rdečílo.
Rothtanne *f.* smreka.
rothwangig rdečelíčən.
Rothwild *n.* rdeča divjád (-i), jeléni in košúte *pl.*
Rothwurſt *f.* krváva klobása, krvavica.
rotieren vrtéti se, krožíti.
Rotte *f.* krdélo, tropa, tròp, četa; (Geſindel) druhál (-i).
rotten ſich zbírati se, skúpljati se; (tilgen) trébiti; uníčiti; ſ. faulen.
rottieren ſ. rotten.
Rottmeiſter *m.* desétnik.
Roth *m.* smrkélj, vozgér; (bei Pferden) konjska smŕkavost.
Rothbube *m.* smŕkavec, smrkolín, mezgec.
rotzen smŕkati, smrkav biti (sem).
rotzig smrkav, smrkljiv, vozgriv.

Digitized by Google

Rotkrankheit *f.* smŕkavost, črvívost.
Rotlöffel *m.* ſ. Rotbube.
Roue *m.* lopov; sladostrástnik.
Rouleau *n.* kolotúrna zavésa, zastor na valjcih.
Route *f.* pot, smer (-í).
Routine *f.* ročnost, okrétnost, veščína; vájenost, izvédenost.
routiniert okrétèn, vajen, izvéden.
royal kraljév, kraljévski.
Royalist *m.* králjevec, kraljévski pristáš.
Rübe *f.* repa; *dem.* répica; gebratene — smojka, pečenica; ſauere — kisla repa; geriebene — ríbanka; gehackte — sékanica; rothe — pesa, (rona); gelbe — korén; *coll.* korénje.
Rubel *m.* rubélj.
Rüben- repni.
Rübenacker *m.*, **Rübenfeld** *n.* repíšče.
Rübenbeet *n.* repna leha.
rübenförmig, rübenartig repast.
Rübengrube *f.* repna jama, bezníca.
Rübenhobel *m.* krhálnik.
Rübenkraut *n.* repna nat (-í), repno perje, natje, meteníca, (víšča).
Rübenmangold *m.* navádna pesa.
Rübenſchalen *pl.* repni olúpki *pl.*
Rübenwaſſer *n.* répnica.
Rübenweißling *m.* repni belín.
Rübenzucker *m.* pesni sladkor.
Rubin *m.* rubín.
Rubinglas *n.* rubínovo steklo.
Rubinring *m.* prstan z rubínom.
Rubinſäure *f.* rubínova kislína.
rubricieren rezpredelíti, razpredélke napráviti; *impf.* razpredeljevati, razpredélke naprávljati.
Rubrik *f.* razpredél, razpredélek, rubríka, stolpéc; die —en ausfüllen popísati razpredélke; (Rubrum) nadpis.
ruchbar glasovít, razvpít; razglášen; — werden razvédeti (-vém) se, razglásiti se, razslovéti se; — machen razglásiti.
Ruchbarkeit *f.* razglášenost.
Ruchgras *n.* dišéča boljka, rosúlja, vonjávka.
ruchlos brezbóžen, malopríden, malovréden, zaníkarn.
Ruchloſigkeit *f.* brezbóžnost, malopŕidnost, zaníkarnost.
Ruck *m.* potísk, pomík, potégljaj; einen — thun pomekníti (-máknem), potísniti; in einem — na màh, máhoma.
Rückanfall *m.* povrátni pripád.
Rückantwort *f.* vzvrátni odgóvor.
Rückbeugen *n.* (beš Rumpfes) upogíbanje (trupa) navzád.
rückbeüglich povrátèn, povračálèn.
Rückblick *m.* ozír, oglèd; einen — thun ozréti se, poglédati v ...
Rückbürge *m.* naméstni porok, odškódni porok.
Rückempfang *m.* vzvrátni prejèm.
rücken *tr.* mekníti (máknem), pomekníti, geníti (ganem), porínіti; *impf.* pomíkati, rívati; (näher rücken) primekníti, *impf.* primíkati; *intr.* pomekníti (-máknem) se, umekníti se, primekníti se, geníti (gánem) se; *impf.* pomíkati se, umíkati se, primíkati se; ins Feld — na boj odíti (-ídem), vzdígniti se; *impf.* na boj odhájati, vzdigovati se; in ein Land — prodírati v dežélo; prodréti (-dérem) —, pridréti v dežélo; näher — bližati se; približati se, *impf.* približevati se; er rückt nicht von der Stelle ne premákne se, ne gane se.
Rücken *m.* hrbét, hrbtíšče; (beš Berges) sléme (-ena), grebén; (b. Meſſers) rob; auf dem — tragen opŕtav nósiti; auf den — nehmen opŕtati si; auf dem — liegen vznák léžati (ležím); **Rücken-** hrbtni.
Rückenader *f.* hrbtna žila.
Rückenblatt *n.* lopátka, lopática.
Rückendarre *f.* hrbtna sušíca.
Rückenfläche *f.* hrbtíšče.
Rückenhalt *m.* zaslómba; podpóra.
Rückenlehne *f.* naslòn, naslonílo.
Rückenmark *n.* hrbtenjáča, hrbtni mozg; **Rückenmarksauszehrung** *f.* hrbtna sušíca, sušíca hŕbtnega mozga.
Rückenmuskel *m.* hrbtna míšica.
Rückennerv *m.* hrbtni živéc.
Rückenriemen *m.* hrbtni jermen, pohŕbtnik.
Rückenſchlag *m.* udárec po hrbtu.
Rückenſchmerz *m.* bolečína v hrbtu.
Rückenſeite *f.* rob, hrbét, naróbna stran (-í).

Digitized by Google

Rückenſtück *n.* hrbtovína; šijnjakovina.
Rückentheil *m.* zadèk, odzádèk; zadnji del.
Rückenwirbel *m.* hrbtni vretènci *pl.*
Rücker *m.* pomikávec, pomikáč, pomikálo, potiskáč.
Rückerinnerung *f.* spomín.
Rückerſatz *m.* povračílo, povrnílo, povrnítèv, povrácba.
rückerſtatten vrníti, povrníti.
Rückerwerb *m.* zópetna pridobítèv.
Rückfahrt *f.* vrnítèv.
Rückfall *m.* povrnítèv (v greh, v zločínstvo); povrátèk; (der Krankheit) povrnítèv bolézni; (im Lehenswesen) povrátni pripàd.
Rückforderung *f.* zahtéva vrnítve.
Rückfracht *f.* vzvrátno —, povrátno blagó.
Rückfrage *f.* povprašánje; — halten povpraševati, opraševati [tèv.
Rückgabe *f.* vračílo, povračílo, vrní-
Rückgang *m.* nazadovánje; povrátèk, vrnítèv, hoja nazáj; am — nazáj gredé; *fig.* rákova pot.
rückgängig nazáj gredóč, nazadujóč, nazádèn; —er Kauf razkúp, izbégа; — machen prekličati (-kličem), oporéči, razdréti (-dérem); den Kauf — machen izbégniti; — werden razdréti se.
Rückgrat *m. n.* hrbtenica, hrbtánec, hrbtíšče; **Rückgrats-** hrbtánčev.
Rückhalt *m.* pridržèk; zaslómba, zaščíta; ohne — odkritosrčno, narávnost.
rückhaltlos *adi.* odkrít, odkritosrčen; *adv.* narávnost, odkritosrčno.
Rückkauf *m.* nazádni —, povrátni kup.
Rückkehr, Rückkunft *f.* povrát, vrnítèv; bei meiner — ko se vrnem, ko se povrnem, ko nazáj pridem.
rückläufig protipótèn; ſ. retrograd u. rückgängig.
Rücklehne *f.* slonílo.
rücklings *adv.* znak, vznák, návzrit, rítenski, vzníc, vníc. [hòd.
Rückmarſch *m.* povrátèk, povrátni po-
Rücknahme *f.* vzvrátna vzetèv; preklic.
Rückreiſe *f.* potovánje nazáj, vrnítèv, povrátèk.
Rückſack *m.* nahrbtnik.
Rückſchein *m.* povrátnica.
Rückſchlag *m.* odbòj; (des Donners) vodéna strela; ſ. Rückwirkung.
rückſchlägig vzvrátèn, odbójen.
Rückſchluſs *m.* vrnítèv prilóge; mit — der Beilagen prilóge vračáje, s prilógami. [vor.
Rückſchreiben *n.* odpís, pisméni odgó-
Rückſchritt *m.* vzvrátni korák; nazadovánje, nazádèk; *fig.* rákova pot.
Rückſeite *f.* zadnja —, naróbna stran (-i); die — eines Schriftſtückes hrbèt.
Rückſendung *f.* povrátna pošiljátèv.
Rückſicht *f.* ozír, poglèd; in — gledé na ..., z ozírom na ...; in gewiſſer — v nekem ozíru, nekakó; ohne — auf Vortheil ne gledé na korist; — nehmen auf etwas ozírati se na kaj, glédati na kaj; ozréti se na kaj.
rückſichtlich *adv.* gledé, gledé na ..., z ozírom na ...
rückſichtslos *adi.* brezozírèn; *adv.* brez ozira na ..., ne gledé na ...
Rückſichtsloſigkeit *f.* brezozírnost.
Rückſichtsnahme *f.* ozír na kaj; mit — auf oziráje se na ...
rückſichtsvoll *adi.* ozírèn, oziríjiv.
rückſichtswürdig ozira vredèn.
Rückſprache *f.* pogóvor, poméněk, posvèt, posvétovanje zastràn česa; — pflegen pogovoríti se, dogovoríti se, poméniti se; *impf.* pogovárjati se, méniti se, poménkovati se.
Rückſtand *m.* zaostánek, zastánek; im —e ſein dolžèn biti (sem), na dolgu ostáti (ostánem); *impf.* — ostájati.
rückſtändig zaostàl, zastàl, na dolgu ostàl.
Rückſtich *m.* zavbòd.
Rückſtoß *m.* odbòj, odudár.
Rückſtrahl *m.* odsèv.
Rücktritt *m.* odstòp.
Rückverkauf *m.* povrátna prodája.
Rückverſicherung *f.* povrátno zavárovanje. [na.
Rückverwandlung *f.* vzvrátna premé-
rückwärts *adv.* nazáj, nazád, navzád, zadaj; von — odzádaj, odzád; — gehen rítenski —, nazáj —, (návzrit) iti (grem), rákovo pot iti.
Rückwechſel *m.* vzvrátna menica.
Rückweg *m.* vrnítèv, pot nazáj; am — nazáj gredé.

Digitized by Google

rückwirken vzvrátno delovati; ſ. zurückwirken u. reagieren.
rückwirkend vzvrátno —, nazádno delujóč, odbójen.
Rückwirkung *f.* vzvrátno —, nazádno delovánje, odbój; ſ. Reaction.
rückzahlbar povrátěn, odplátěn.
rückzahlen popláčati, povŕniti; *impf.* poplačevati.
Rückzahlung *f.* vzvrátno plačílo, po-
Rückzug *m.* vrnítěv, povrátek; umík, umíkanje, umeknítěv.
Rüde *m.* velik lovski pès.
rüde siróv, zaróbljen.
Ruder *n.* tròp, tropa, ròj, četa, čreda.
Ruder *n.* veslo; (Steuer—) krmílo.
Ruderbank *f.* veslárska klop (-í).
Ruderer *m.* veslár, vesláč, veslávec.
Ruderfüßler *m.* veslonóžec, plavutonóžec.
rudern vesláti, veslàriti.
Ruderſchiff *n.* ladja veslarica, vesláča.
Ruderſchlag *m.* veslàj.
Ruderwanze *f.* veslávka, hrbtoplóvka.
Ruderwerk *n.* vesla *pl.*
Ruf *m.* klic; poklic, pozòv, pozív; (Schrei) krik, krič; (Einladung) vabílo, povabílo; guter, ſchlechter — dobro —, slabo imé; dobér —, slàb glas; in gutem — ſtehen dobro sluti (slujem u. slovem), slovéti, na dobrem glasu biti (sem); in üblem —e ſtehen slabo sluti, na slabem glasu biti, razvpít biti.
rufen *tr.* klícati (-čem), zvati (zovem); poklícati, pozváti; *intr.* vpiti (vpijem); zakríčati, vzklíkniti; ins Gedächtnis — opómniti; (laden) vábiti.
Rufer *m.* klicávec, klicár, zvavec.
Ruffall *m.* zvalnik.
Rüge *f.* ukòr, graja; (Warnung) svarílo; (Strafe) kazén (-í), pokóra.
rügen koríti, kárati; ukoríti, pokárati; (warnen) svaríti; posvaríti; (ſtrafen) kázniti, kaznovati.
Ruhe *f.* pokoj, mir; (Stille) tihóta, tišína; (Raſt) počítek, počínek; ber — pflegen počívati; počíti (se).
Ruhebank *f.* počívalna klop (-í), počívalo.
Ruhebett *n.* počívalnica.
Ruhegehalt *m. n.* pokojnína, doslužnína.
Ruhegenuſs *m.* pokojnínski užítek.
Ruhekiſſen *n.* podzglávje, podzglávna blazínica.
ruhelos nepokójen, nemírən, brez pokója.
ruhen počívati, mirovati; počíti (počíjem) (se), počíniti, odpočíti se; *fig.* spati (spim), léžati (ležím); —beſ Gewerbe mirujóči obŕt; —be Erbſchaft ležéča —, nenastópljena dédiščina.
Ruheort, Ruheplatz *m.* počívališče, počívaj.
Ruhepunkt *m.* (Bewegungspunkt) oporíšče, podporíšče; (Pauſe) prestánek; ſ. Ruheplatz.
Ruheſtand *m.* ſ. Ruhe.
Ruheſtätte *f.* pokojíšče; grobíšče, gròb.
Ruheſtifter *m.* mirítelj.
Ruheſtörer *m.* nepokójnež, motítelj mirú, — pokója.
Ruheſtunde *f.* ura počítka, odmòr.
Ruhezeit *f.* čas počítka, odmòr.
ruhig pokójen, mirən, tih; —eš Gewiſſen mirna vest (-í); ruhig! tiho! moléi! — werden upokojíti se, umiríti se, utéšiti se.
Ruhm *m.* slava, dika; ohne — zu melden ne da bi se hvalil.
Ruhmbegier *f.* slavohlépje. [běn.
ruhmbegierig slavohlépən, slavoljú-
rühmen slavíti, hváliti, dícíti, velíčati; poslavíti, proslavíti, razslavíti, povelíčati; *impf.* poslávljati, proslávljati, razslávljati, poveličevati, povzdígovati; ſich — hváliti se, ponášati se, velíčati se.
rühmlich slavən, slavít; slovèč, slavevrédən.
Rühmlichkeit *f.* slavnost, slovéčnost, dičnost.
Ruhmliebe *f.* slavoljúbje.
ruhmliebend slavoljúbən. [vèč.
ruhmlos brezslávən, neslávən, neslo-
Ruhmloſigkeit *f.* brezslávnost.
ruhmredig samohválən, bahàv, bahàt, baháški, hvastàv, širokoústən.
Ruhmredigkeit *f.* samohválnost, bahátost, bahášstvo, hvastávost.
Ruhmſucht *f.* slavohlépje, slavohlépnost.
ruhmſüchtig slavohlépən.
ruhmvoll slavít, slovít, dičən. [dən.
rühmwürdig slavevrédən, hvalevré-

Digitized by Google

Ruhr *f.* drista, driska, hítrica; rothe — griža, krvavíca.
rührbar genljìv.
rühren *tr.* geníti (ganem), mekníti (máknem), premekníti, kréniti; *impf.* gíbati, premíkati; (kreisförmig in Bewegung setzen) mesti (metem), mésiti, méšati; (das Herz) geníti, omečíti, umíliti, dírniti, prevzéti (-vzámem); ich war gerührt milo se mi je storílo, umílilo se mi je, v srce me je zabolélo, v srce mi je seglo; (v. Blitze) zadéti (-dénem); (v. Schlage) udáriti; Butter — mesti (metem); die Trommel — bóbnati; kein Glied — ne geníti (ganem) se, ne zméziti se; (in Bewegung bringen) májati, gúgati; zmájati, omájati, ogúgati; *intr.* (herrühren) izhájati, prihájati; sich — gíbati (gíbljem) se, méziti se; geníti (ganem) se; rühre dich! gani se, makni se, premákni se.
rührend genljìv, mil, milóbĕn.
Rührfass *n.* metílnica, pinja.
Rührholz *n.* mešálnik.
rührig gibčĕn, okrétĕn; *fig.* prizadévĕn.
Rührigkeit *f.* gibčnost, okrétnost; *fig.* prizadévnost.
ruhrkrank grižav.
Ruhrkraut *n.* *(Gnaphalium)* májnica, grížnica.
Rührkübel *m.* s. Rührfass.
Rührlöffel *m.* kúhalnica.
Rührmilch *f.* zmetki *pl.*, metúda, pínjeno mleko, smétanica, smétanka.
Rührstock *m.* metélo, motìč (Quirl), metílo, metìč.
Rührung *f.* genítĕv, gánjenje, gínjenost.
Ruin *m.* pogúba, pogín, propást (-i); razvàl, razsìp.
Ruine *f.* razvalína, podrtína, razsipína, groblja, razpadlína, miríšče.
ruinenförmig razvalínast, gradínast.
ruinieren *tr.* uníčiti, ugonobíti, na nìč správiti; *impf.* uničevati, ugonábljati, na nič správljati.
Rülps *m.* rig, kòlc.
rülpsen kólcati, rígati; er rülpst kolca se mu, riga se mu; kólcniti, rígniti.
Rülpsen *n.* kólcanje, rígalica.
Rum *m.* rum.
Rummel *m.* hrup, razbóta, ropòt; (altes Zeug) ropotíja, šara, starovína.
Rumor *m.* hrup, razbóta, ramóvš, (ramúš), šundĕr.
rumoren hrupéti, razbótati, šundráti; s. lärmen.
Rumpelkammer *f.* shramba za staro šaro, brlóžnica, ropotárnica.
Rumpelkasten *m.* omára za staro šaro.
rumpeln ropotáti (-ám u. ropóčem); šundráti, razbótati.
Rumpf *m.* trup, čòk; (des Baumes) poròb, štor, panj; (des Hemdes) stan; (Gefäß) kozòl, kozólĕc; (d. Mühle) grot.
rümpfen mŕdati, mrdo délati, páčiti se; zmŕdati se, namŕdati se; die Nase — nos víhati, nos fŕkati.
Rümpfnase *f.* mrda, mrdéla.
Rumpfparlament *n.* krni zbòr.
rund okrógĕl; (kugel—) obĕl; (länglich) jajčast; — heraussagen narávnost —, brez ovínkov povédati (povém).
Rund *n.* okroglína, oblína.
Rundbaum *m.* vratílo, vreténo.
Rundbogen *m.* krožni oblók; =gewölbe *n.* kožni svòd, svòd na krog.
Runde *f.* krog, kolobár, okróglica; (Ronde) ponóčna straža; in die — v krog, okròg.
runden kroglíti, óbliti; okroglíti, zaokroglíti, okróglo naredíti.
Rundfläche *f.* okrógla ploskĕv.
Rundgebäude *n.* okróglo poslópje, rotúnda.
Rundheit *f.* okróglost, oblína.
rundherum *adv.* kròg in kròg, okóli in okóli.
rundlich okróglast.
Rundschau *f.* obzòr, oglèd.
Rundschreiben *n.* okróžnica, okróžno pismo, (razposlaníca).
Rundstahl *m.* okróglić.
Rundstöckel *n.* okrógli prebijáč.
rundum *adv.* s. rundherum.
Rundung *f.* okróglost, okroglína, oblína.
rundwangig okroglolíčĕn.
Rundwürmer *pl.* (črvi) oblotóčniki *pl.*
Rundzange *f.* okrógle klešče.
Rune *f.* runa, runska črka; **Runen**runski; =schrift *f.* runsko pismo.
Runge *f.* ročíca.
Runkelrübe *f.* pesa.
Runse *f.* struga, grapa, drasta, drča.

Digitized by Google

Runzel *f.* guba, gubánica, gubánec, grba, grbánec, vrapa, vraska.

runzelig grbav, zgrbljen, zgrbáncen, zgubáncen, vrapav, vraskav; — werden gŕbiti se, gubáncíti se, grbáncíti se.

Runzelige *m.* gŕbavec; *f.* gŕbavka.

runzeln gŕbiti, grbáncíti, gubáncíti; zgŕbiti, zgrbáncíti; (die Stirn) čelo namŕščiti, — namrgóditi. [čelo.

Runzelstirn *f.* nabráno —, zgrbljeno

rupfen púliti, pipati (-ljem), púkati (púcem), rvati (rujem); izpúliti, popúliti, popípati, izrváti, izdréti (-dérem); (Federn) skubsti; oskúbsti.

rupfen hoden, hodníčen; —e Leinwand hodník, hodníčno platno.

Rupfer *m.* skubec, pulívec.

Rusch *m.* loč, loček; bíček.

Ruß *m.* saje *pl.*, sajina, čad; **Rußsajav**, sajast.

Rüssel *m.* rilec, hrlec, rilo, trobec; *dem.* rilček; (schmollen) rilec kúhati.

rüsselförmig rilčast, rilast.

Rüsselkäfer *m.* rilčkar (hrošč). [njak.

Rüsselthier *n.* rilčar, trobčar, hobotnik.

rußfarbig sajast, čadast.

rußig sajav, sajevít.

russisch ruski.

Rußschabe *f.* strgálo za saje.

rußschwarz črn ko saje.

Rüstbaum *m.* podpórno drevó, kobíla.

Rüstbrett *n.* ódrnica.

Rüste *f.* pokoj, počítek.

rüsten strójiti, pripráviljati, prigotávljati; pristrójiti, prigotóviti; (außrüsten) prevídeti, oskrbéti; *impf.* oskrbovati; (die Soldaten) oborožíti, orožíti; *impf.* oboroževati, orožati; sich — pripráviti se; *impf.* pripráviljati se, ravnáti se; (z. Fortgehen) odpráviljati se.

Rüster *m.* (d. Schusters) župánec, krpa; (am Pfluge) ročica; *f.* (Baum) brest, ílmovec, lim, ilém; **Rüster-** brestov, ílmov.

Rüsterahorn *m.* žestílj.

Rüsterholz *n.* brestovína, ílmovína.

Rüsthaus *n.* orožnica.

rustical kmétiški, kmečki, kmetski, rustikálen.

rüstig trden, krepék, čvrst, čil, korenjáški.

Rüstigkeit *f.* trdnóst, čvrstóst, čílost.

Rüstkammer *f.* orožnica.

Rüstung *f.* vojáška oprava, vojáška opréma, bojna oprava.

Rüstzeug *n.* orožje, bojna pripráva.

Ruthe *f.* šiba, prot; *dem.* šibica, šibína, protec; (Schwanz) rep; mit —en hauen šibati, šéškati, tepézkati, tepsti; našíbati, ošéškati, otépsti.

Ruthenbündel *n.* bútarica šib, svežénj šibic.

ruthenförmig šibast.

Ruthengebüsch *n.* šibje, protje.

Ruthengeflecht *n.* lesa. [ka.

Ruthenschlag *m.* udárec s šibo, tepéz-

Rutsche *f.* drča, polzel (-éli); (Bahn) drsa, drsalica, drica.

rutschen drčati (-ím); drkniti, opólzniti, izpoddrkniti; (auf d. Eise) drsati se, dričati se, drkati se.

Rutschfläche *f.* plázalica.

rutschig polzék, sklizék, opólzel.

Rutschlawine *f.* izdrsni plaz, drsálni plaz.

rütteln tresti, miketáti (-ám, -écem), mikástiti, drmati; potrésti, strésti, zmiketáti, zmikástiti, zdrmati; *impf.* potrésati.

Rüttstroh *n.* zmeta slama.

S.

Sa! *interi.* hejsa! jú! juhéj!

Saal *m.* (die Säle) dvorána; (Ball—, Tanz—) plesálnica; (Bücher—) knjížnica; (Gerichts—) sodílnica, sodna dvorána.

Saat *f.* sev (-i), setév, obsévek, sétvina; sejátev; (Früh—) jarína, jara setév; (Winter—) ozimína, ozimna setév.

Saatbestellung *f.* setév, sejátev.

Saatenstand *m.* sétvina, setév, žita *pl.*

Saatfeld *n.* žitno —, obsejáno polje.

Saatkorn *n.* žito za seme, sémensko

Saatkrähe *f.* poljska vrana. [žito.

Saatschnellkäfer *m.* poljska pókalica.

Saatzeit *f.* setév, žitna sejátev; zur — ob setvi.

Digitized by Google

Sabbath *m.* sobóta; **Sabbaths-** sobótni.
Säbel *m.* sablja. [nóžen.
säbelbeinig krivonòg, sabljenòg, raz-
säbelförmig sabljast.
Säbelgriff *m.* sábeljski ročáj.
Säbelhieb *m.* udár s sabljo.
Säbelklinge *f.* sábeljsko rezílo.
Säbelmacher *m.* sabljár.
säbeln s sabljo máhati, sabljáti; daš Geſäbel sabljánje.
Säbelſcheide *f.* nóžnica za sabljo, sábeljska nóžnica, kórice *(pl.)* za sabljo.
Säbelſchnäbler *m.* krivokljúnec.
Sacharometer *n. m.* sladomèr, saharometĕr.
Sach- stvarni, rečni.
Sachbemerkung *f.* stvarna opázka.
Sachbeziehung *f.* odnòs k stvari, stvarni odnòs.
ſachdienlich služĕn v kaki stvari.
Sache *f.* reč (-í); (Ding, Geſchöpf) stvar (-í); (Geſchäft) posĕl, delo, opravílo; (Angelegenheit) zadéva; (Gegenſtand) predmĕt; (Streitſache) pravda; *dem.* rečca, stvarca; daš íšt meine — to je moja dolžnost, to je moja skrb, to je moje opravílo, to je moja stvar, to je meni mar; nach Geſtalt der — kakor kaže, po vídezu; unverrichteter — brez uspéha; ſeine ſieben —n šila in kopíta; die — ſteht gut reč dobro kaže; daš gehört nicht zur — to ne spada k stvari; daš thut nichts zur — to nič ne dé. [stvarno pravo.
Sachenrecht *n.* pravíca do stvarí;
Sacherklärung *f.* stvarno pojasnílo, stvarno tolmačenje.
ſachfällig werden pravdo izgubíti.
Sachführer *m.* ſ. Advocat, Anwalt.
Sachgedächtnis *n.* rečni —, stvarni spomín.
ſachgemäß stvari primérĕn, stvarĕn.
Sachgenoſſe *m.* deléžnik.
Sachinhalt *m.* stvarna vsebína, stvarni obsèg.
Sachkenner *m.* izvédenec, veščák.
Sachkenntnis *f.* izvédenost; mit — izvédeno, vešče.
ſachkundig izvéden, vešč.
Sachlage *f.* stvarni položáj.
ſachlich stvarĕn; ſächliches Geſchlecht srednji spól.
Sachlichkeit *f.* stvarnost.
Sachräthſel *n.* stvarna ugánka.
Sachregiſter *n.* stvarni vpísnik, stvarno kazálo.
ſacht *adi.* lahĕn, rahĕl, počásĕn; *adv.* lahno, rahlo, počási, polágoma, poláhkoma, po malem.
Sachverhalt *m.* stvar (-í), stvarni položáj.
ſachverſtändig izvéden, vešč.
Sachverſtändige *m.* izvédenec, veščák.
Sachwalter *m.* pooblaščénec, zavétnik; oskrbník, opravník, nastójnik.
Sachwort *n.* ſ. Hauptwort.
Sack *m.* vreča, žakelj; *dem.* vréčica, žaklič, cúlica; (Schlauch) meh; (Kleiderſack) žèp; (Geldſack) mošnja; *dem.* mošnjica; (Bettel-, Schnapp-) malha; mit — und Pack z vsem svojim, z vso prtljágo.
Säckel *m.* mošnja; (Schatz) blagájna, denárnica. [čar.
Säckelmeiſter *m.* blagájnik, denárni-
ſacken v vrečo sípati (-pljem), v vrečo dévati; vreče natláčiti.
ſackförmig vrečast.
Sackgarn *n.* vrečna preja; vréčasta mreža, sàk.
Sackgaſſe *f.* slépa úlica, zágata.
Sackgeige *f.* žepne gosli *f. pl.*
Sackkalender *m.* ſ. Taſchenkalender.
Sackleinwand *f.* vrečevína, žakljevína.
Sackpfeife *f.* meh, mešnica; ſ. Dudelſack; **Sackpfeifer** *m.* mešníčni piskáč; ſ. Dudelſackpfeifer.
Sacktuch *n.* žepna ruta, žepni robec.
Sackuhr *f.* žepna ura.
Sackwillich *m.* debéli dvojnik.
Sacrament *n.* zakraménť, svetotájstvo; mit den heil. —en previdéti koga, pričestíti koga; daš — deš Altarš sveto Rešnje Telo; — ſpenden obhájati koga, pričestíti koga.
ſacramentaliſch svetotájstven.
ſacramentieren šentovati, preklínjati; ſ. ſluchen.
Sacramentſchänder *m.* skrunítelj svetih zakraméntov.
Sacramentſpender *m.* delítelj svetih zakraméntov; (deš Altarſacramentes) obhájavec.
Sacrilegium *n.* svetoskrúmba.

Digitized by Google

Sacriſtan *m.* cerkóvnik, zakristán.
Sacriſtei *f.* zakristíja, žagrad.
Säcular- stolétěn; (weltlich) posvétěn.
Säcularfeier *f.* stolétnica, stolétna slovésnost.
Säcularisation *f.* izpremémba v posvétno; odvzétěv cerkvéne imovíne, sekularizácija.
ſäcularisieren v posvétno izpremeníti; cerkvéno posèstvo vzéti, sekularizírati.
Säcularjahr *n.* stolétnica.
Säcularſtörungen *pl.* stolétni narušáji *pl.*
Säcularveränderung *f.* stolétna izpremémba.
Säculum *n.* stolétje, vek.
Sadducäer *m.* saducéj. [sejáti.
ſäebar posévěn; cě íſt — more se
Säekorb *m.* sévnica, sevnik, sejáča.
Säemann *m.* ſ. Säer.
Säemaſchine *f.* sejálni stroj, sejálnica.
ſäen sejáti (séjem); nasejáti, zasejáti; *impf.* zasévati.
Säen *n.* setěv, sev (-i), sejánje.
Säepflug *m.* (plug) sejálnik.
Säer *m.* sevěc, sejávec, sejáč; **-in** *f.* sevka, sejávka.
Säetuch *n.* sejálna ruha, sejálnica.
Säezeit *f.* čas setve; **zur —** ob setvi.
Saffian *m.* safian, fino usnje.
Safran *m.* žafrán; **Safran-** žafránov.
Safranbaum *m.* žafránovec.
ſafranfarbig žafránast.
Saft *m.* sok; (im Baume) mezga; (Feuchtigkeit) vlaga; (aus der Wunde) sókrvica; (milchartig) mleček; der Baum ſteht im — drevo je mužévno, drevo je sočno, drevo se muží; **Saft-** sočni, mužévni.
Saftbehälter *m.* sočnik.
ſaften mežíti se, mužéti, v mezgi biti (sem); **—d** mužén, mužévěn.
Saftfaden *m.* sočna nit (-i), sočno vlákence.
Saftfarbe *f.* sočna barva.
Saftfrucht *f.* sóčnati plod.
Saftgang *m.* sóčnica, mléčnica.
Saftgefäß *n.* sóčnica.
ſaftig sočén, sočnat, sokovít; mužévěn; vlažén; *fig.* kosmàt, umázan.
Saftigkeit *f.* sočnost, sokovítost, mužévnost.
ſaftleer, ſaftlos brezsóčen, nesóčen, suh; *fig.* suhopárən.
Saftloſigkeit *f.* brezsóčnost, nesóčnost, puščóba.
Saftmeſſer *m.* sokomèr, mezgomèr.
Saftpreſſe *f.* sokotóčna tlačílnica.
Safträuber *m.* zajédavec, zajédavka.
ſaftreich sočnat, sočen; vlažén.
ſagbar izréčen, povéden.
Sage *f.* pripovédka; pripóved (-i); cě geht die — govorí se, právijo, bajó; govorica se je raznésla, glas se je raznésel; ſ. a. Mythe.
Säge *f.* pila, žaga; *dem.* pílica, žágica.
Sägeblock *m.* hlod, krlj, krcélj, žágovec, rkélj.
Sägebock *m.* koza, kozáča, prebésnica.
Sägefeile *f.* pila žágarica.
Sägefiſch *m.* pilar.
ſägeförmig zobčast, žagast.
Sägemühle *f.* žaga (na vodi).
Sägemüller *m.* žagar.
ſagen reči, povédati (povém), deti (dem); *impf.* rékati, práviti, dejáti (dem, dejem); **Dank —** zahváliti (koga), zahváliti se; *impf.* zahvaljevati se, zahváljati se; **kein Wörtchen — ne** zíniti, ne črhniti, ne krkniti; **ins Geſicht — iz** očí v očí povédati; **etwas Unangenehmes —** zasolíti, zabéliti; **ich werde — poréčem**; **ſozu— tako** rekóč; **man ſagt** právijo, govoré, prè, bajó, bajè; **wie man ſagt** bajè dà; **— laſſen** poročíti, veléti, ukázati (-kážem); *impf.* poróčati, velévati, ukazovati; **laſſ dir — daj si** dopovédati; **cě hat nichts zu — nič** ne dé, nič nima v sebi; **ich ſage dir** jaz ti pravim.
ſägen žágati, rézati (režem), píliti.
Sagenforſcher *m.* preiskovávec —, presojávec pripovédek in pravljíc.
Sagenforſchung *f.* preiskovánje —, presójanje pripovédek in pravljíc.
ſagenhaft bajén.
Sagenzeit *f.* prazgodovínski čas, bajeslóvni čas, bajeslóvna doba.
Sager *m.* pripovédavec. [garica.
Säger *m.* žagar, žágavec; **-in** *f.* žá-
Sägeſpäne *m. pl.* žágovina, žáganje, piljevína, píljenica.
Sägewerk *n.* žaga.
Sagewort *n.* ſ. Zeitwort.

Digitized by Google

Sagobaum *m.* ságovo drevó, ságovec.
Sagopalme *f.* ságova palma.
Sahlband *n.* (a. Tuch) okrájek, krajec; (im Bergbau) krájevina; (am Pfluge) gož (-i); *dem.* gožca.
Sahlweide *f.* *(Salix caprea)* iva, máčkovec; *(Salix pratensis)* rakíta.
Sahne *f.* smétana, vrhnje; ſ. Rahm.
Sahnenlöffel *m. f.* posnemáča.
Saiſon *f.* letna doba; (Theater—) gledišćna doba.
Saite *f.* struna; *dem.* strúnica; — ſtimmen strune ubráti (-bérem); *impf.* strune ubírati; —n aufziehen strune natégniti, strune navíti (-víjem); die — ſpringt struna poči, struna poka; die — tönt struna poje; Draht— žica.
Saitengeklirr *n.* strunski brénk, — brenkét.
Saiteninſtrument *n.* glasbílo s strúnami.
Saitenklang *m.* strunski zvok, strunski zvénk.
Saitenmacher *m.* strunar.
Saitenſpiel *n.* godba na strune, igra na strune, strunska igra.
Saitenſtieg *m.* kobílica.
ſaitig strunàt.
Salamander *m.* močeràd.
Salame *m.*, **Salami** *pl.* saláma.
Salär *n.* plača.
Salat *m.* saláta.
Salatkopf *m.* salátna glava.
Salbader *m.* kvasáč, žlabúdra; ſ. a. Quackſalber.
Salbaderei *f.* kvášenje, žlabudránje.
ſalbadern kvásiti, žlabudráti; otróbe vézati (vežem); ſ. quackſalbern.
Salbe *f.* mazílo, maža, maz (-i).
Salbei *m. f.* kadúlja, žajbélj, (kuš); **Salbei-** žájbljev.
ſalben mazíliti, mázati (mážem); pomazíliti, pomázati; der Geſalbte maziljenec. [mazílo.
Salbenbüchſe *f.* mazílnica, púšica za
Salbenkrämer *m.* mazílar.
Salber *m.* mázavec, mazílec; **=in** *f.* mázavka.
Sälbling *m.* zlatóvčica.
Salböl *n.* mazílno olje.
Salbung *f.* maziljenje, mazilítev; goréčnost; izpodbúja; mit — predigen iskréno —, izpodbúdno pripovedovati.
ſalbungsvoll goréč, izpodbúden.
ſaldieren račún skléniti; *impf.* račún sklépati; (bezahlen) pláčati, *impf.* plačevati.
Saldierung *f.* plačílo, poravnávanje.
Saldo *m.* prebítek, ostánek, saldo; im — bleiben ostáti na dolgu. [ga.
Saldobuch, Saldoconto *n.* plačílna knji-
Salicylſäure *f.* salicílova kislína.
Saline *f.* solína, solíšče.
Salinenbeamte *m.* solínski urádnik.
Salinenſchein *m.* solínski list, solínſaliniſch solínski. [ščica.
Salm *m.* (Lachs) losos.
Salmiak *m.* sálmiak; **Salmiak-** salmiákov; **=geiſt** *m.* salmiákovec.
Sälmling *m.* lósosič.
Salon *m.* dvorána, salón.
Salpeter *m.* solítər; **Salpeter-** solítrn, solítrov.
Salpetererde *f.* solítrova zemlja, solítrovka.
Salpetergräber *m.* solítrski kopáč.
Salpeterig solítrnat, solítrast.
Salpeterſäure *f.* solítrna kislína.
Salpeterſieder *m.* solítrar.
Salpeterſiederei *f.* solítrárnica.
Salpeterſtoff *m.* solitrovína.
Salſe *f.* sádjeva (čéšpljeva) mezga.
Salto mortale *n.* smrtni skòk, vratolómni skòk.
ſalutieren pozdráviti, *impf.* pozdrávljati; čast izkázati (-kážem) komu.
Salva venia brez zamére, dovolíte.
Salve *f.* skupni strel; počástni strel; eine — geben skupno ustrelíti; (zur Ehrenbezeugung) ustrelíti na čast.
Salz *n.* sol (-i); **Salze** *pl.* solí *pl.*, solníne *pl.*; (See—) morska sol; (Stein-ſalz) kaména —, kameněna sol, slankámen; (Sud—) várjena sol; **Salz-** solni, sólnati.
Salzamt *n.* solni urád.
Salzbereiter *m.* solár.
Salzbereitung *f.* solárstvo.
Salzberg *m.* solna gora, solni hrib.
Salzbergwerk *n.* solni rudnik, solník.
Salzbrühe *f.* razsol, slaníca.
Salzbrunnen *m.* solni studénec.
Salzbüchſe *f.* solnica, solnják.
ſalzen soliti; osoliti; zuviel — presoliti; geſalzen slan, osoljen.

Digitized by Google

Salzfaſs *n.* solnica, solnják.
Salzflut *f.* solna plima, morje.
Salzgarten *m.* solna gredica.
Salzgefälle *n.* dohódki od solí.
Salzgrube *f.* (im Salzbergwerk) solni rudnik, solník, solíšče.
ſalzhaltig solèn, solnat.
Salzhandel *m.* trgovína s soljó, solár-
Salzhändler *m.* solár, trgóvec s soljó.
Salzhäring *m.* slaník.
Salzhaus *n.* solárna, solárnica.
ſalzicht solnast, náslan.
ſalzig slan, solnat.
Salzigkeit *f.* slanóst, slanóta.
Salzkraut *n.* slaníca.
Salzkryſtall *m.* solni leděc, solni kri-
Salzladen *m.* prodajálnica solí.
Salzlager *n.* solíšče, sloj solí.
Salzlake *f.* razsol, slanamúrja.
Salzmagazin *n.* solárnica.
Salzmarkt *m.* solni trg.
Salzmeer *n.* slano morje.
Salzmeſſer *m.* solomèr; solomérec.
Salzmonopol *n.* samoprodája soli, solno samotŕstvo.
Salzniederlage *f.* zalóga solí.
Salzpfanne *f.* ponèv za sol.
Salzpreis *m.* solna cena.
Salzquelle *f.* slátina, slani studénec.
ſalzſauer solnokíšel.
Salzſäure *f.* solna kislina.
Salzſee *m.* slano jézero.
Salzſieder *m.* solár, solínar; (Werkzeug) solovár.
Salzſiederei *f.* solovárnica.
Salzſole *f.* ſ. Salzwaſſer.
Salzſtange *n.* soljeník, soljénec.
Salzſtein *m.* solnik.
Salzſteuer *f.* solarína, davèk od solí.
Salzſtock *m.* solna gruča, solník.
Salzverkauf, -verſchleiß *m.* prodája solí.
Salzwage *f.* solna téhtnica; solomèr.
Salzwaſſer *n.* slana voda, razsol, slanica, slaněc.
Salzwerk *n.* solína; ſ. Salzſiederei.
Salzweſen *n.* solárstvo, solínstvo.
Same *m.* séme (-na); *coll.* sémenje; der männliche — moško seme; der — geht auf seme kalí; **Samen-** sémenski, seméni.
Samenbaum *m.* semenščák.
Samenbehälter *m.* semenják.
Sameneiweiß *n.* sémenski beljak.
Samenfluſs *m.* semenotòk.
Samenfreſſer *pl.* semenojédke *pl.*
Samengefäß *n.* ſ. Samenbehälter.
Samengehäuſe, Samenhaus *n.* peščišče, oseménje.
Samengetreide *n.* žito za seme, sémensko žito.
Samengewächs *n.* sémenica, sémenska rastlína, semenščák.
Samenhandel *m.* semenárstvo, semenotŕstvo.
Samenhändler *m.* semenár.
Samenhaut *f.* sémenska kóžica.
Samenhülle *f.* oseménje, semeník.
Samenkelch *m.* sémenska čášica.
Samenkern *m.* sémensko jedro.
Samenknoſpe *f.* sémenski popèk.
Samenkorn *n.* sémensko zrno; *coll.* sémensko zrnje.
Samenlappen *m.* kalíca; ſamenlappige Pflanzen kalíčnice.
ſamenlos brezsemén, brez sémena; —e Pflanzen brezkalíčnice *pl.*
Samenmantel *m.* sémenski plašč.
Samenpflanze *f.* semenocvétka.
Samenſchale *f.* luska, luskína.
Samenſtengel *m.* sémensko steblo.
ſamentragend semén, plodonósen.
Sämerei *f.* sémenje, sémena *pl.*
ſämiſch irhast; —es Leder írhovina.
Sämiſchgerber *m.* irhar.
Sammelbüchſe *f.* púšica.
Sammelfrucht *f.* birni plod.
Sammelkaſten *m.* nabirálnik.
Sammelkorn *n.* žitna bira.
Sammelliniſe *f.* zbirálna leča, leča zbíravka.
ſammeln brati (berem); zbrati, na-, pobráti, skupíti, znósiti; *impf.* zbírati, nabírati, pobírati, skúpljati, znášati; ſich — zbrati se, sniti (snidem) se; *impf.* zbírati se, shájati se; (ſich ſaſſen) zavédeti (-vém) se, osvéstiti se, zbrati se, zbrati svoje misli, umiríti se.
Sammeln *n.* branje, nabíranje, ber (-í); (Collecte) bira.
Sammelname *m.* skúpno —, zborno imé (-na).
Sammelplatz *m.* zbirališče, shajališče.
Sammelſpiegel *m.* zbirálno zrcálo.
Sammelſtelle *f.* nabirálnica.

Digitized by Google

Sammelwerk *n.* nabíra, nabírek, zbirka; **zmes** (-i) (Sammelſurium).
Sammelwort *n.* ſ. Sammelname.
Sammet, Samt *m.* žamet, baršún; **Sammet-, Samt-** žametov, žametni, baršúnast.
ſammetartig žametast, baršúnast.
Sammetband *n.* žametni —, baršúnasti trak.
Sammetblume *f.* baršúnica. [*pl.*
Sammeteinband *m.* žametne platníce
ſammeten, ſamten žametén, baršúnov, **žametov**; *fig.* mehék, voljén.
Sammettuch *n.* žametasto —, baršúnasto suknò.
ſammetweich, ſamtweich voljén kakor žamet, mehék kakor žamet.
Sammler *m.* nabirátelj, zbirátelj, pobíravec, pobirátelj; pobiráč, beráč; **-in** *f.* nabirátelјica, zbirátelјica.
Sammlung *f.* (die Handlung) bera, bira, zbíranje, nabíranje; (Weinleſe) bratév, branje, trgátev; (das Geſammelte) zbirka, nabíra, nabírek; *(phil.)* zbrani um, zbranost duhá; **Sammlungsſkladni**, nabirni.
Sammlungsort *m.* zbiralíšče, shajalíšče, shodíšče.
ſammt *praep. instr.* s (kom) vrèd, z . . . , ž . . . vrèd; — u. jonderš *adv.* vsi skùp, vsi do zádnjega.
ſämmtlich slékerni, slednji, vés.
Samstag *m.* sobóta.
ſamstägig, Samstags- sobótni.
ſamstäglich vsako sobóto.
ſanct svet; bei Ortsnamen oft šènt; z. B.: Sanct Veit Šènt Vid, St. Jakob Sveti Jakob. [čevati.
ſanctificieren posvetíti, *impf.* posve-
Sanction *f.* potrditév, potŕdba, potrdílo; pragmatiſche — pragmátična sánkcija.
ſanctionieren potŕditi, *impf.* potŕjati.
Sanctuarium *n.* svetíšče.
Sand *m.* pesèk; feiner — svižèc, sipa, mel (-i); — in die Augen ſtreuen slepíti koga, mámiti koga; ſich im —e verlaufen uletéti se brez uspéha, zaspáti (-spím); — in den Augen slepílo; **Sand-** peščén.
Sandale *f.* opánek, sandála.
ſandartig peščénast.
Sandbank *f.* sipína; prod, melína, grúščarica.
Sandberg *m.* peščeník, melnik, peščéna gora.
Sandboden *m.* peščenína, zemlja peščeníca, peščéni svet; peščéna tlà, peskovita tlà.
Sandbüchſe *f.* posipálnica, sipnica, pésečnica.
Sandel *m.* sandál.
Sandelholz *n.* sandalovína.
ſanden s peskom posipati (-sípljem); s peskom potrésti (-trésem).
Sandfeld *n.* peščéno polje; ſ. Sandboden.
Sandgewinnung *f.* dobáva peska.
Sandgrube *f.* peščéna jama.
Sandgrund *m.* peščéni svet.
Sandhaufen *m.* kùp peska.
Sandhoſe *f.* peščéni smŕk.
Sandhügel *m.* peščéni grič.
ſandig peščén, peskovít, peščnat, péskovnat.
Sandkapelle *f.* péskarica *(chem.)*.
Sandkorn *n.* zrno peska, peščéno zrno.
Sandläufer *m.* tékica.
Sandlawine *f.* peščéni plaz.
Sandmann *m.* peskar.
Sandrieſe *f.* melína, drča.
Sandſtein *m.* peščenják, peščénec.
Sandufer *n.* peščéni breg, prod.
Sandviper *f.* modràs.
ſandvoll peščén, peskovít. [nina.
Sandwüſte *f.* peščéna puščáva, peščeſanft mehék, rahél, voljén; sladek, nežèn; (Charakter) krotèk, pohlévèn, tih.
Sänfte *f.* nosílnica, nosíla *pl.*
Sanftheit *f.* rahlost, voljnost, nežnost; krotkóst, pohlévnost.
ſanftherzig rahlosrčén, dobrosrčén.
ſänftigen krotíti, tešíti, miríti, tóliti.
Sänftigungsmittel *n.* tešílo, mirílo, tolažílo; (Kühlung) hladílo.
Sanftmuth *f.* krotkóst, pohlévnost, krotkosrčnost.
ſanftmüthig krotkosrčén, krotèk, pohlévèn.
Sang *m.* petje, prepévanje; pesèm (-i), popévka, spèv; ſ. Geſang.
ſangbar pevèn, spevèn.
Sangbarkeit *f.* pevnost, spevnost.
Sänger *m.* pevèc; **Sänger-** pevski.

Digitized by Google

Sängerin *f.* pevka.
Sangfink *m.* ščinkavec.
Sangſändchen *n.* podóknica.
Sanguiniker *m.* sangvínik, lahkokŕvnik, vročeglávec.
ſanguiniſch sangvíničen, lahkokŕven, vročeglàv.
Sangweiſe *f.* napèv, melodíja.
ſanieren ozdráviti; izbóljšati, urediti.
ſanitär zdravstven.
Sanität *f.* zdravstvo; (Geſundheit) zdravje; **Sanitäts-** zdravstven.
Sanitätsbehörde *f.* zdrávstveno oblástvo. [čílo.
Sanitätsbericht *m.* zdrávstveno poro-
Sanitätsbeſchau *f.* zdravstveni oglèd.
Sanitätscordon *m.* obméjna zdrávstvena straža.
Sanitätsdienſt *m.* zdrávstvena služba.
Sanitätsdiſtrict *m.* zdrávstveno okróžje.
Sanitätsorgan *n.* zdrávstveni organ.
Sanitätspflege *f.* sanitétna —, zdrávstvena oskŕba.
Sanitätsrath *m.* zdrávstveni svèt; zdrávstveni svétnik.
Sanitätstruppe *f.* sanitétno —, zdrávstveno krdélo.
Sanitätsweſen *n.* zdravílstvo, zdravstvo, zdrávstvene stvarí *f. pl.*
Sansculotte *m.* brezhláčnik.
Saphir *m.* safír.
ſaphirblau safírno višnjev, safírən.
Sappe *f.* podkòp, prekòp, zakòp.
ſappen, ſappieren podkópe délati, kópati; prekópati, podkópati.
ſapperment! *interj.* héntaj! pléntaj! dète!
Sappeur *m.* podkópnik, sapér.
ſapphiſch sáfičen.
Sardelle *f.* sardéla; **Sardellen-** sardélji; **=fänger** *m.* sardélar.
Sardine *f.* sardína.
Sarg *m.* rakèv, krsta.
Sargtuch *n.* mrtváški pŕt.
Sarkasmus *m.* zbadljívost, boléča posmèšica, zbadljívi zasméh, sarkázem.
ſarkaſtiſch zbadljív, sarkástičen; zbadljívo zasmehováłen; — ſein, — reden zbádati, píkati (koga). [fág.
Sarkophag *m.* kamenita rakèv, sarko-
Satan *m.* vrag, peklénšcak, zlódej, hudíč, satan.
ſataniſch vražji, zlódejev, hudíčev, peklénski. [delo.
Satansarbeit *f.* vražje delo, ostúdno
Satellit *m.* satelit, telésni stražnik; spremnik; (zvezda) sopremíčnica.
ſatiniren atlasu prilíčiti, ugládити; *impf.* gládити.
Satire *f.* zabavljíca, zbadljívo —, dovtípno zasmehovánje, satíra. [čen.
ſatiriſch zabavljív, posmešljív, satíri-
Satisfaction *f.* zadostílo, zadostítev.
Satrap *m.* satráp, naméstnik.
Satrapie *f.* satrapíja.
ſatt *adi.* sit, nasíčen; *adv.* dosti, dosíta, do sítosti, dovòlj, zadósti; ſich — ſchlafen naspáti (-spím) se; ſich — ſehen naglédati se; ſich — eſſen najésti (-jém) se; — werden navelíčati se, navóliti se česa.
Sattel *m.* sedlo; (der Violine) kobílica; (Berg) sedlo; (am Hemd) napléčnik; aus dem — heben od. werfen raz konja vreči (vržem); *fig.* prekosíti —, izpodríniti koga; jemandem in den — helfen *fig.* pomóči (-mórem) komu; feſt im — ſitzen trdno držáti (-ím) se; *fig.* v svesti si biti zmage; den — anlegen sedláti; osedláti (konja); den — abnehmen razsedláti.
Sattelbach *n.* dvokápna streha.
Sattelbruck *m.* sédno, sádno, otíska.
ſattelfeſt trdno sedèč v sedlu; — in einer Sache povsem kos (stvari).
ſattelförmig sedlast.
Sattelgeſtell *n.* skele *pl.*
Sattelgurt *m.* podpŕsnica, podpróga.
Sattelknopf *m.* sédelni glavič.
ſatteln sedláti; osedláti, zasedláti.
Sattelpferd *n.* sedlenik, vájetni kònj, nótranji —, ksebni kònj.
Sattelzeug *n.* sedlóvje, ježna opráva, ježna pripráva.
Sattheit *f.* sitost.
ſättig sit; nasitljiv; nasítən.
ſättigen sítiti; nasítiti; (füttern) kŕmiti; nakŕmiti, napásti (-pásem); ſich — nasítiti se, najésti (-jém) se, napásti (-pásem) se; er iſt nicht zu — njega ni moči nasítiti, ni nikdar sit.
ſättigend nasitljiv, zagóltən.
Sättiger *m.* sitívec.
Sättigkeit *f.* sitost; nasitljívost.

Digitized by Google

Sättigung *f.* nasítba, síčenje, nasíčanje; sítost.
Sättigungscapacität *f.* nasítnost.
Sättigungspunkt *m.* sítíšče.
Sattler *m.* sedlár, komatár; **Sattlersedlárski**; **=ei** *f.* sedlárstvo; die — betreiben sedláriti.
ſattſam *adi.* zadóstěn, dovóljěn; *adv.* zadósti, dosti, dovòlj, dosíta.
Sattſamkeit *f.* zadóstnost, dovóljnost.
Saturei *f.* šatráj, čobér.
Satureiöl *n.* šatrájevo olje.
Saturn *m.* Saturn.
Saturnring *m.* Satúrnov obróč.
Satyr *m.* satir.
ſatyriſch sátirski.
Satz *m.* stava, zastáva; (gramm.) stavěk, rek; (Compoſition) skladba; (Boden—) gošča, troskva, kal, mòt, kalíž; (Sprung) skòk; (beim Buchdruck) stavěk, vlóžek, stavba; (Rechnung) postávěk.
Satzausſage *f.* povéd (-i), povédek.
Satzband *n.* stávkova vez (-í), spona.
Satzbildung *f.* skládanje stavkov.
Satzcapital *n.* zastávna glávnica.
Satzfigur *f.* stávkova podóba. [sta.
Satzfolge *f.* stávkova soslédica, — vr-
Satzforderung *f.* knjížno zavárovana terjátěv.
Satzgefüge *n.* podrédje.
Satzgläubiger *m.* zastávni upnik.
Satzglied *n.* stavkov člen.
Satzhaſe *m.* zajka, zajklja.
Satzlehre *f.* stavkoslóvje, skladnja.
Satzpoſt *f.* zastávni vpis, vknjíženi zastávěk.
Satzung *f.* postáva, zakon; cena, odlóčena cena; ustanovítěv; ustanovílo, pravílo.
ſatzungslos brezpostávěn.
Satzungsübertretung *f.* prestópěk zakóna.
Satzverbindung *f.* prirédje.
ſatzweiſe *adv.* stávkoma, po stavkih, stavěk za stavkom.
Satzzeichen *n.* ločílo, lóčnica, prepóna.
Sau *f.* svinja, prasíca; männliche — prasec, prašič; (Tintenfleck) svinja, packa; *fig.* nesnága, nesnážnica, nečédnica; **Sau-** svinjski.
Saubär *m.* merjásec.
ſauber čeděn, čist, snažen; (nett) líčen, brdčk, zali.
Sauberer *m.* čistívec, čistítelj.
Sauberkeit *f.* čistost, čednost, snažnost, líčnost, brdkóst.
ſäuberlich *adv.* čedno, líčno, snažno.
ſäubern čéditi, čístiti, snážiti; očéditi, očístiti, osnážiti; *impf.* očéjati, očíščati; (Baum) trébiti; otrébiti.
Saubohne *f.* bòb.
Sauborſte *f.* ščetína.
Saubraten *m.* svinjska —, prašíčja pečénka.
Saubrot *n.* kokorík, krvávi lísec; kozja répica, (kržlč).
Sauce *f.* omáka.
Sauciere *f.* omáčnica, skodélica za omáko.
Saudiſtel *f.* = Gänſediſtel *(Sonchus)* škrbínec, škrbínka, svinjski mleč.
ſauen svinjáti, svinjáriti; packáti, kacáti; *fig.* umázano govoríti.
ſauer kisél; kisel (kísela, -o); (beſchwerlich) težáven, trudapóln; ſaurer Wein kislo vino, cvíček, práskavec; — werden kísati se; skisati se, skísniti, (v. Wein) cíkniti; — machen kísati; (verleiden) greníti; ein —eš Geſicht machen namfdniti se; *impf.* namrdovati se, kísati se.
Sauerampfer *m.* kíslica, kíselica, kísavec, ščáv, ščávje.
Sauerbrunn *m.* kisla voda, slátina, kíslica; **=flaſche** *f.* slátinska sklenica.
Sauerdorn *m.* češmín, babkovína; **=holz** *n.* češmínovec; *coll.* češmínje.
Säuerei *f.* svinjárstvo, svinjarija; nesnága.
Sauerkirſche *f.* višnja.
Sauerklee *m.* zajčja dételјica, kisla dételјica.
Sauerkraut *n.* kislo zelje; **=waſſer** *n.* zélnica.
ſäuerlich kislàt, kíselnat, nákisel, nakísen; (Wein) rezén.
Säuerling *m.* (Quelle) slátina; (Getränk) slátina, kisla voda; (Apfel) kíslica.
Sauermilch *f.* kislo (kiselo) mleko; (geronnene Milch) sesédeno mleko.
ſauern kísati se; skísati se, okísniti; kvásiti se.

Digitized by Google

ſäuern kísati, kvásiti; okísati, pokísati, okvásiti; ǥeſäuertes Kraut posíljeno zelje.

Säuerſtoff *m.* kisík; =ſäure *f.* kisíkova kislína.

Säuerſuppe *f.* kisla juha.

Säuerteig *m.* kvas (-a u. -ú); (Germ) drožíce *pl.*, kravájčc, kvásnice *pl.*

Säuertopf *m. fig.* mrzljívec, pustúh, pustež, kiselják, turóbnež.

Säuerwaſſer *n.* kisla voda, slátina.

Säuſaus *m.* pijáněc, pijánčina.

Säufbruder *m.* pitni —, vinski bratec, vinski brat; pijáněc, pijánček, pivček.

ſaufen piti (pijem), popívati, lókati, žlévati; ju — geben napojíti; *impf.* napájati; ſich voll — preopíti se, nalíti (-líjem) se ga; preopíjati se, pijánčevati.

Säufer, Säuſer *m.* pijáněc, pijančevávec, žleva, pijaníga.

Säuferei *f.* pijánčevanje, pijánstvo, popívanje.

Säuferin *f.* pijánka, pijančevávka.

Säufgelage *n.* popívka, popívanje.

Säufgeſellſchaft *f.* pijánska družba, pivska drúščina.

Säufluſt *f.* pijánstvo.

Säufſchweſter *f.* pitna sestra, pijánka.

Saugader *f.* sȓkalica (žila); sesálno orodje.

Säugamme *f.* dojníca, dojka, dojíca.

Sauge- sesálni, sesnì; srebálni.

Saugegel *m.* pijávica, pijávka.

ſaugen (Milch) sesáti, (cízati, cúzati); posesáti; (Flüſſigkeit) srébati (-am u. -bljem), sȓkati; posȓkati, posrébati.

ſäugen dojíti; podojíti.

Sauger *m.* sesávec; *(phys.)* sesálnik.

Säugerin *f.* dojíca, dojníca, dojka.

Säugethier *n.* sesávec, sesávka; dojívka; sesávci *pl.*

Saughaar *n.* sesálna kosmatína.

Saugheber *m.* natéga. nategáča.

Säugling *m.* dojénec, dojénček, sesávček; dojénka, dojénčica.

Saugloche *f.*, — läuten klafáti, klafáriti, kvantáti, umázano govoríti.

Saugpumpe *f.* sesáljka. [(-í).

Saugrohr *n.*, Saugröhre *f.* sesálna cev

Saugrüſſel *m.* sesálo, sesálnik, sesálce.

Saugwarze *f.* sesȅk, sesȅc, cizék, prsna bradavica.

Saugwerk *n.* sesála *pl.*

Saugwürmer *pl.* (črvi) sesáči *pl.*

Saugwurzel *f.* živica, živíka.

Sauhaar *n.* ščetína.

Sauhirt *m.* svinjár, svinjski pastír.

Sauigel *m.* svinjski jež; *fig.* svinjár, nesrámnež.

ſauiſch svinjski.

Saujagd *f.* svinjski lòv, lòv na divje prašíče.

Saukerl *m. fig.* svinja, svinjár, prasè (-éta), grdobín.

Saukoben *m.* svinják, svinjski hlev.

Saulache *f.* svinjska mlaka, luža, kalúža.

Säule *f.* stebȅr, slop, stolp; *dem.* stebrìč, stebríček; *fig.* podpóra; *coll.* stebróvje, stolpje.

Sauleben *n.* svinjsko —, pasje —, nesrámno življénje.

Sauleder *n.* svinjína, svinjevina; *fig.* svinja, nečístnik, nečístnica, hotnica.

Säulen- stébrni, slopni, slopov.

Säulencapitäl *n.* stébrni glavič, zglavje.

ſäulenförmig stebrȁst, slopovít.

Säulenfuß *m.* stébrno podnóžje, podstébrje.

Säulengang *m.* stébrski hodník, stebríšče, slopóvje, stebrenik.

Säulenhalle *f.* stébrska —, slopóvna dvoràna.

Säulen-haupt *n.*, -knauf *m.* stébrna glava, nadslópje, zglavje.

Säulenkranz *m.* stébrni venec, slopov venec.

Säulenkuppelung *f.* zveza stebrov, stik stebrov; dvostébrje.

Säulenordnung *f.* stolporédje, stolpóvni red, stolpóvi *pl.*

Säulenraum *m.*, Säulenweite *f.* medstébrje, medstólpje.

Säulenreihe *f.* red —, vrsta stebrov; stebríšče. stolpíšče.

Säulenfuß *m.* ſ. Säulenfuß.

Säulenwerk *n.* stebróvje, slopóvje; ſ. Colonnade.

Saum *m.* rob, obróbek, krajec, okrájec, okrájek, kràj, obšìv, krajnik (Tuchrand); Saum- robni; tovórni.

Digitized by Google

Saumagd *f.* svinjarica, svinjska dekla.
Säumchen *n.* gúbica (Fältchen).
Saumeinſchlag *m.* zagìb.
ſaumen tovoríti; otovoríti.
ſäumen róbiti; ob-, zaróbiti; (zögern) obotávljati se, oprézovati, mudíti se, odlášati, kesnéti, odlágati, mečkáti.
Säumen *n.* odlášanje, kesnénje, obotáva, oprézovanje.
Säumer *m.* obotavljávec, oprézovavec, mudljívec, mečkávec, kesèn človek; tovórnik; — ſein tovoríti; =in *f.* obotavljávka, mudljivka, kesnà ženska.
Saumeſel *m.* tovórni osèl.
Saumfarn *m.* vélika práprot (-i).
Saumfloſſe *f.* plavúta.
ſäumig zamúden, muden, mudljiv, kesèn, obotavljiv, počásen, mečkàv.
Säumigkeit *f.* mudnost, kesnóta, mudljívost, obotavljívost.
Saumlaſt *f.* tóvor (-óra).
Saumnaht *f.* robni šlv.
Säumnis *f. n.* zamúda, pomúda, zamúdek, obotáva, obotávek.
Saumochs *m.* tovórni vòl.
Saum-pferd, -roſs *n.* tovórni kònj.
ſaumſelig mudljiv; der Saumſelige mudljívec, zamudljívec, obotavljávec, kesnè; die Saumſelige zamudljívka, kesnéla.
Saumſeligkeit *f.* mudljívost, zamudljívost, obotavljívost.
Saumſtich *m.* robni vbòd.
Saumthier *n.* tovórno živínče (-eta), tovórna živína.
Saumutter *f.* prasíca, prasna svinja.
Saumweg *m.* tovórna pot (-i).
Sauneſt *n.* luknja, brlòg, bezníca.
Saurach *m.* ſ. Sauerborn.
Säure *f.* kislína; kíslost, kislóba.
Saus *m.* hrup, hrušč, šum, hrum; in — und Braus leben v vednem hrupu in vesélju živéti, razkóšno živéti.
Sauſchneider *m.* rezár, skápljavec.
Sauſelaut *m.* šumévec, šumnik.
ſauſeln šumljáti, šumotljáti, sapljáti, žužljáti, žuboríti; zašustéti, zašumljáti.
Säuſeln *n.* šumòt, šumotljánje.
ſauſen šuméti, šumotáti, búčati (-ím), hrúščati (-ím), vrščéti; (im Ohre) zvenéti.
Sauſen *n.* hrušč, šum, šuménje, šumòt, vršénje, zvenénje.
Sauſewind *m.* vihár, vihra; *fig.* ſ. Brauſekopf.
Sauſtall *m.* svinják, svinjski hlev.
Sautreiber *m.* svinjár.
Sautrog *m.* svinjsko korìto, kopánja.
Scabiös krastav; ſ. krätzig.
Scabioſa *f.* grintavec.
Scala *f.* léstvica, skala; (Pärteſcala) trdótne gredí *pl.*, trdótna léstvica; ſ. Tonleiter.
ſcalamäßig léstvici primérən, po léstvici, léstvičən. [vico.
Scalenaräometer *n.* gostomèr z léstScalpieren kožo sneti (snamem) s črepíne, *impf.* kožo snémati.
Scandal *m.* pohújšanje, spotíka, nespodóbnost, sóblazən (-i), ostúda.
ſcandaliſieren ſich spotíkati (-kam, -čem) se (nad čim); pohújšati se.
ſcandalös pohujšljiv, spotikljiv, nespodóbən, ostúdən.
ſcandieren mériti stope.
Scapulier *n.* škapulír, napléčnik.
Scarpe *f.* podzíd, podzídje, opórni zid.
ſcarpieren podzídati.
ſcartieren odbráti (-bérem), izlóčiti; *impf.* odbírati, izločevati.
Scartierung *f.* odbíranje, izločevánje.
Scene *f.* prizòr, scena; (Bühne) oděr, igrálnica; in die — ſetzen uprizoríti, prirediti za gledíšče.
Scenerie *f.* prizoríšče, scenerija.
ſceniſch prizorən, v prizórih, gledíški, scéničən.
Scepter *n. m.* žeslo.
Schab- strgálni, strugálni. [har.
Schabe *f.* mòlj; (Küchen—) ščurek, žo-
Schabebaum *m.* stružnik.
Schabeeiſen, Schabeiſen, Schabemeſſer *n.* skoblja, struglja, strugálo, strgáča.
ſchaben strúgati, skóbljiti; ostrgati (-stržem), ostrúgati; (kratzen) práskati, škrábati.
Schaber *m.* (Inſtrument) strgúlja, strgáča, struglja; (Perſon) strgár, strgáč, strgávec.
Schabernack *m.* burka, šala; einen — ſpielen naprésti (-prédem) jo komu, nagodíti; *impf.* nagájati.
ſchabernäckiſch nagajiv.
Schaberübchen *n.*, — machen korénček strgati (stržem).

Digitized by Google

Schabewerkzeug *n.* strugálo.
schäbig odŕgnjen, ogúljen; (krätzig) srabljìv, garjav; *fig.* umázan, skop.
Schablone *f.* kalúp; s. Model.
Schabracke *f.* odéja, podsédlica, šabráka.
Schabsel *n.* strugotína, strgotína, stružína, ostrúžěk.
Schach *n.* šah; — spielen šah igráti, šáhati; — bieten ustávljati se, kljubovati komu; in — halten brzdáti.
Schachblume *f.* močvírski tulipán, lógarica.
Schachbrett *n.* šáhovnica.
Schacher *m.* malo —, zakótno trštvo.
Schächer *m.* zločíněc, razbójnik.
Schacherei *f.* s. Schacher.
Schacherer *m.* mali —, zakótni tržěc, trgóvěc.
schachern zakótno kupčáriti, na drobno tŕžiti.
schachmatt šahmat; (überwunden) ugnán, užúgan; *fig.* upéhan, izdélan.
Schachspiel *n.* s. Schach.
Schachspieler *m.* šahar, šáhavěc.
Schachstein *m.* šáhovni hamen.
Schacht *m.* (Bergbau) predúh, predòr, jašěk, rudna jama, ròv; einen — abteufen predúh kópati; einen — austonnen predúh obíti (-bíjem).
Schachtel *f.* škatla, zaklópnica, sklópnica; *fig.* babúra, bábišče, starka.
Schachteldeckel *m.* pokròv, pokróvěc.
Schachtelhalm *m.* *(Equisetum)* présli-
Schachtelkrämer *m.* škatlar. [ca.
Schächter *m.* klavěc.
Schachtmeister *m.* rovski —, jamski mojstěr.
Schachtofen *m.* predórova peč (-í).
Schachtstoß *m.* predórov bòk.
Schachzug *m.* šáhova potéza.
Schade *m.* škoda, kvar, kvára; (Feldschade) uíma; (an Geld) izgúba, izgubíčěk; — um ihn škoda zanj; —n leiden, tragen na škodi biti (sem), škodo trpéti, na izgúbi biti; —n zufügen škódovati; oškódovati (koga); škodo délati; — storíti (komu); durch —n wird man klug kar škodi, to učí.
Schädel *m.* lobánja, črepína; dicker — buča, betíca; dummer — tikěv.
Schädeldecke *f.* kròv —, svòd lobánje.
Schädelstätte *f.* kostíšče; moríšče.
schaden škóditi, škodo délati, škódovati, v škodo biti (sem).
Schadenersatz *m.* odškódba, povračílo škode; auf — klagen odškódbo térjati; — leisten škodo povŕniti, odškódovati.
Schadenfeuer *n.* požár.
Schadenfreude *f.* škodožéljnost, zlorádost, zlovóljnost.
schadenfroh škodožéljěn, zloràd, zlovóljen.
Schadengeld *n.* odškodnína.
Schadenvergütung *f.* s. Schadenersatz.
schadenverursachend škoděn, škodljìv, poškóděn.
schadhaft poškódovan, pokvárjen, pohábljen, polómljen, pokažèn, izkažèn.
Schadhaftigkeit *f.* poškódovanost, pokvárjenost, izkažénost.
schädigen s. beschädigen.
schädlich škodljìv, kvarljìv; (ungesund) nezdràv; — gefärbt kvarljívo ošáran; —es Wesen škodljívěc; škodljívka.
Schädlichkeit *f.* škodljívost, kvarljívost, kvarnost.
schadlos brezškóděn, brezkvárěn, brez škode; — halten (komu) škodo povŕniti (-vŕnem), odškóditi, odškódovati; *impf.* škodo povráčati.
Schadloshaltung *f.* odškódba, odškódovanje, odména.
Schadlosigkeit *f.* brezškódnost, brezkvárnost.
Schaf *n.* ovca, bica; *dem.* ovčíca; das fettschwänzige — tolstorépa ovca; brav, bravka; (Mutterschaf) zmólznica; junges — jarčěk, jaréla; *coll.* brav (-í), dróbnica; *fig.* tepěc, glumpěc.
Schafblattern *f. pl.* ovčje osépnice *pl.*, noríce *pl.*
Schafbock *m.* ověn, mrkáč, bravěc, bic, bicěk, jarěc.
Schafbremse *f.* ovčji obád, ovčji zolj.
Schafdünger *m.* ovčji gnoj, ovčjak.
Schafegel *m.* metljáji *pl.*
Schäfer *m.* ovčár, ovčji pastír; **Schäfer**-ovčárski.
Schäferei *f.* ovčárstvo; — betreiben ovčáriti.
Schäfergedicht *n.* ovčárska pesěm (-i).
Schäferhund *m.* ovčárski pès.
Schäferhütte *f.* ovčárnica.
Schäferin *f.* ovčaríca, ovčja pastiríca.

Digitized by Google

ſchäferiſch ovčárski, pastírski.
Schäferleben *n.* pastírsko življénje.
Schäfermädchen *n.* ovčarica.
Schäferſpiel *n.* pastírska igra; *fig.* ljubovánje.
Schäferſtab *m.* pastírska pálica.
Schäferſtunde *f.* ljubávna ura; ljubovánje, dragovánje.
Schäfertaſche *f.* pastírska torba.
Schaff *n.* škaf, kabél; káblica, keblica, vedro; (zum Schöpfen) koréc; *dem.* mérica, vedríca.
Schaffell *n.* ovčja koža, ovčína.
ſchaffen storíti, napráviti, učíniti, narediti; *impf.* délati, napravljati, naréjati, tvoríti; (erſchaffen) ustvárіti, stváriti; *impf.* stvárjati, ustvárjati; (her—) priskrbéti, pripráviti; *impf.* priskrbovati, pripravljati; (Kleid) omísliti; (befehlen) veléti, ukázati (-kažem), zapovédati (-vém); *impf.* velévati, zapovedovati, ukazovati; (leiten) ravnáti; viel zu — machen veliko truda prizadéti (-dénem, -dem); viel zu — haben velíko oprávkov iméti (-ám); (irgend wohin —) správiti; *impf.* spravljati; Nutzen — koristíti; aus dem Hauſe — odpráviti; ſich vom Halſe — otrésti se koga; ſich ſelbſt Recht — sam sebi pravíco délati.
ſchaffend tvorén, tvorílen, stvarílen.
Schaffensdrang *m.* stvarílni nagòn.
Schaffer *m.* gospodárski opravník.
Schafffleiſch *n.* ovčje mesó, ovčetína.
Schaffner *m.* ključár, oskrbník, hišnik, opravník; (beim Eiſenbahnzuge) izprevódnik; =in *f.* ključarica, oskrbnica, hišnica.
Schaffungskraft *f.* tvorna moč (-í), — sila, tvornost.
Schaffutter *n.* ovčja klaja, — krma, — píča; (getrocknete Blätter) frodélj.
Schafgarbe *f.* rmán.
Schafhaut *f.* ovčja koža, ovčje runo; *(ammion)* plodnik, srájčica.
Schafhäutchen *n.* vodéna mrena; ovčja mrénica.
Schafhirt *m.* ovčár, ovčji pastír.
Schafhürde *f.* ovčja ográja, ovčára, osék, tamar.
Schafkameel *n.* lama.
Schafkäſe *m.* ovčji sír.
Schafkoth *m.* ovčjak.
Schaflaub *n.* plastje, plaža, frodélj.
Schafleche *f.* lízanje, lízalica, solílo.
Schafleder *n.* ovčje usnje.
Schafmaul *n.* ovčji gobéc.
Schafmiſt *m.* ovčji gnoj, ovčjak.
Schafpelz *m.* kožuh.
Schafpocken *pl.* ſ. Schafblattern.
Schafs- ovčji. [*pl.*
Schafſcheere *f.* ovčje škarje *pl.*, strížnice
Schafſcherer *m.* ovčji strížec, strížnik.
Schafſchur *f.* ovčja strížba, striža.
Schafskleid *n.* ovčja koža.
Schafskopf *m.* ovčja glava; *fig.* butélj, butéc, tepéc, neúmnež. [ják.
Schafſtall *m.* ovčji hlev, ovčnják, ovč-
Schafſtand *m.* ovce *pl.*
Schaft *m.* (Baum) deblo; (Pflanze) steblo, betva; (Werkzeug) držáj, držálo, toporíšče, ratíšče; (Heft) ročáj, ročník; (Waffe) kopjíšče, drog; (Büchſenſchaft) puškni oblès, oblésje; (beš Stiefels) golenica, sara; (Feder) tul; (Pfeil) strelíšče; (Säule) deblo, trup stebrà.
ſchäften nasadíti, *impf.* nasájati.
Schafvieh *n.* drôbnica, ovce *pl.*
Schafweide *f.* ovčji pašnik.
Schafwolle *f.* ovčja volna.
Schafwollgarn *n.* volnéna preja, volna.
Schafwollſtoff *m.* volnína.
Schafzecke *f.* klòp, klèšč; čepér.
Schafzucht *f.* ovčárstvo, reja ovác. ovceréja.
Schaiden *m.* sòm.
Schakal *m.* šakal.
Schäker *m.* šaljívec, burkež, smešnež, nagajívec.
Schäkerei *f.* šalítev, šáljenje, glúmljenje; šaljívost; šala.
ſchäkerhaft šaljiv, burkast, nagajív.
ſchäkern nagajívo šáliti se, šale zbíjati, burke ugánjati.
ſchal pust; (Speiſe) neslán, neslástен; (leer) prazén; (Wort) jalov, puhél; (Wein) pligék, pleháč, plevék; — werden izplevéti, izvéšiti se.
ſchälbar lupljív, olúpen, mužévèn.
Schälbe *f.* júnica, jálovica. [ca.
Schalbrett *n.* pážnica; krajnik, krájni-
Schale *f.* (Trink—) čaša, čášica; (Eß-ſchale) sklédica, skodéla, zdela; torílo; skodélica, zdélica; (mit Handhabe) re-

Digitized by Google

púljčica; (Äpfel—) jábolčna koža, lupína, olúpek; (Frucht—) lupína; (grüne Nuſs—) oblátovje, robčevína, oblákovina; (harte Frucht—) luščína; (Hirnſchale) lobánja; (Schildkrötenſchale) črepína; (Schneckeu—) hišica; (Baum—) lub, lubád (-i), lubje, skorja; (Hülſenſchale) robína, luščína, robčina; *fig.* lupína, zunánjost.

ſchälen (Früchte) lúpiti; olúpiti; (Bäume) májiti, múziti, golíti, (čájiti); omájiti, ogolíti; (mit harter Schale) lúščiti, rúziti; oluščiti, orúziti; (Kukuruz) líčkati, líkati, kožuháti, róbkati; ſich — lúpiti se, májiti se; (Haut) lúščiti se; (Schlange) leviti se; (Krebs) líliti se.

Schalengehäuſe *n.* črepína, hišica (Schnecke).

Schäler *m.* lupívec, majívec, kožuháč.

Schalfrucht *f.* golšc.

Schalheit *f.* pustóst, neslánost, praznost, jálovost, puhlost, plehkóst.

ſchalig lupínav, luščínast; —es Gefüge luščína.

Schalk *m.* zvijáčnik, hudomúšnik, zvitorépec, navíhanec, poníglavec, lisják, premeténec, ptíček.

ſchalkhaft hudomúšen, premeten, presúkan, pregnán, poníglav, prekánjen.

Schalkhaftigkeit, Schalkheit *f.* hudomúšnost, premetènost, pregnánost, poníglavost, prekánjenost. [kež.

Schalksnarr *m.* glumáč, pavlíha, bur-

Schall *m.* zvok; (Laut) glas; (Klang) don, žvènk; (Widerhall) odmèv.

ſchalleitend zvokovóden.

Schalleiter *m.* zvokovòd.

ſchallen glasíti se; (läuten) zvoníti; (klingen) donéti, zvenéti; (widerhallen) odmévati, razlégati se; oglásiti se, zadonéti, zazvenéti.

Schallerreger *m.* zvočílo; budílo zvoka.

Schallgelächter *n.* hohòt, grohòt.

Schallmeſſer *m.* zvokomèr. [lo.

Schallmittel *n.* sredstvo zvoka, zvočí-

Schallloch *n.* zvočnica, glásnica.

Schallſtrahl *m.* zvočni trak.

Schallwelle *f.* zvočni val.

Schallwellenſyſtem *n.* zvočno valóvje.

Schälmaſchine *f.* robkálnica.

Schalmei *f.* róžnica, žvegla, piščál (-i).

ſchalmeien pískati, žveglati.

Schalt- prestópen; vrínjen, vmésen.

Schaltbrett *n.* pretikálnik (b. d. Elektricität).

ſchalten ravnáti, obráčati, gospodovati, vládati.

Schaltthiere *pl.* lupínarji *pl.*

Schaltjahr *n.* prestópno leto.

Schaltmonat *m.* prestópni mesec.

Schalttag *m.* prestópni dan (dneva).

Schaltzeile *f.* vmésna vrsta.

Schaluppe *f.* čoln, ládjica.

Schalwage *f.* torílna téhtnica, torílna vaga, torílnica.

Schalwand *f.* pregráda, tín, prepàž.

Scham *f.* sram (-a, -ú), stid; sramež, srameljívost; ich empfinde — sram me je; vor — roth werden zardéti, zarípniti; **Scham-** sramni.

Schambein *n.* srámnica.

ſchämen ſich sramovati se, sram biti (je) česa; ſchäme dich! sram te bodi!

ſchamerregend sramobúden.

Schamerröthen *n.* rdečica, zardélost.

Schamgefühl *n.* srameljívost, stidljívost.

Schamgegend *f.* dimlje *pl.*, osrámje.

ſchamhaft srameljiv, sramén, sramljiv.

Schamhaftigkeit *f.* srameljívost, sramnost, sramljívost.

Schamlippen *pl*, sramne sklópnice.

ſchamlos nesraméu, brezsraméu, nesrameljiv, brez sramú.

Schamloſigkeit *f.* nesrámnost.

ſchamroth zardèl, ripèč, zapárjen; — werden zardéti; ich werde — v lice zapécem, rdečica me oblije.

Schamröthe *f.* rdečica, zardélost.

Schand- sramótni.

Schandbalg *m.* nezakónsko dete; zaníkarni otròk.

Schandbube *m.* nesrámnik, grdež, maloprídnež, zaníkarnež.

Schanddirne *f.* nesrámnica, vlačúga.

Schande *f.* sramóta, nečást (-i); daß iſt eine — to je grdó, to je sramótno; zu —n werden v sramóto priti (pridem); in — bringen sramotíti; osramotíti koga; zu —n machen poškóditi kaj; ſich zu —n arbeiten izdélati se, z delom se pregnáti (-žénem).

Digitized by Google

Schänden sramotíti, grdíti; osramotíti; (entehren) skrúniti; oskrúniti, onečáſtiti, omádeževati.

Schänder *m.* sramotítelj, oskrunjevávec, skrunítelj. [dež.

Schandfleck *m.* sramóta, sramótni ma-

Schandgebot *n.* nesrámna ponúdba; sramótna zapóved (-i).

Schandgedicht *n.* nesrámna pesêm (-i), nesrámna popévka.

Schandgeld *n.* nesrámni denár.

Schandgewerbe *n.* nesrámni obŕt.

Schandhure *f.*, **Schandweib** *n.* vlačúga, nesrámnica, maloprídnica.

Schandleben *n.* nesrámno —, sramótno življénje.

ſchändlich sramótên, sramotílen, zasrámen; *fig.* grd, grdóbên, gnusên, ostúden.

Schändlichkeit *f.* sramótnost, ostúdnost, gnusóba, nesrámnost.

Schandmähre *f.* mrha, kljusa, kljuse (-eta).

Schandmal *n.* sramótno známenje.

Schandmaul *n.* nesrámni gobec, hudóbni —, nesrámni jezik; (verleumderiſch) opravljíva usta *pl.*

Schandpfahl *m.* sramótni stebêr.

Schandrede *f.* nesrámni govor; grde —, umázane besége *pl.* [delo.

Schandthat *f.* sramótni čin, sramótno

Schändung *f.* sramotítev, osramotítev, oskrúmba, oskrunítev; ſ. Nothzucht.

Schank *m.* točílnica, pívnica, nalívnik; ſ. Ausſchank.

Schankgewerbe *n.* krêmárski obŕt, točílni obŕt.

Schankrecht *n.* krčmárska pravíca, točílna pravíca. [nica.

Schanktiſch *m.* točílna miza, naliválˊ

Schankwirt *m.* točár, pívničar, krčmár.

Schanzarbeit *f.* okópno delo, delo pri okópih.

Schanze *f.* okòp; (Wall) nasíp, ográda; braník; eine — aufwerfen okópe délati; z okópom se utrditi; etwaš in die — ſchlagen tvégati se česa, v nevárnost stáviti kàj.

Schanzgräber *m.* okópnik.

Schar *f.* krdélo, truma, tropa, tròp, kopa, četa, jata, vršélo; eine unermeſsliche — temà, kakor listja in trave.

Scharbock *m.* kardej (Krankheit); ſ. Scorbut.

ſcharen ſich drúžiti se, zbírati se, strinjati se; skupíti se, zbrati (zberem) se, strníti se.

ſcharenweiſe *adv.* trúmoma, krdéloma, trópoma, v trumah, v tropih.

ſcharf ostêr; (gereizt) pikêr; (ſchneidend) nabrúšen, bridêk; (Getränke) rezêk, rezên; (beißend) skelêč; (Wind) ostêr, hud, mrzêl; (ätzend) jedêk; (Gehör) tenêk; (Verſtand) bistêr, prebrísan; — ſchmecken rézniti; — laden ostro nabíti.

Scharfblick *m.* bistri poglêd, bistro okó (očésa); bistroúmnost, prebrísanost.

ſcharfblickend ostroòk, bistroòk, bistrovìd.

Schärfe *f.* ostróst; pikróst; (Sinn) bistróst; (Meſſer) rez (-i), rezína, ostrína; (Getränke) reznóst; (Genauigkeit) natánčnost; *fig.* bistrína.

ſcharfeckig ostrorôb, ostrorobàt.

ſchärfen ostríti, brúsiti; poostríti, nabrúsiti; (Verſtand u. *fig.*) bístriti, jasníti; izbístriti; (den Mühlſtein, die Senſe) klépati (klépljem); poklépati.

ſcharfkantig ostrorobàt, ostrorôb.

Scharfrichter *m.* rabêlj.

ſcharfſchneidig ostrorézen, bridêk.

Scharfſchütze *m.* strelêc, ostrostrélec.

ſcharfſichtig bistrovìd, bistrovíden, bistroòk, bistroglèd.

Scharfſichtige *m.* bistroviděc.

Scharfſichtigkeit *f.* bistrovídnost.

Scharfſinn *m.* bistroúmnost, bistra glava, ostroúmje.

ſcharfſinnig bistroúmen, bistroglàv, ostroúmen.

Schärfſtein *m.* brus, brusni kamen.

Schärfung *f.* ostrénje, brúšenje; (Lautſchärfung) poostrítev.

Schärfungszeichen *n.* znak poostritve.

Scharkreuz *n.* križ, v katérem se stíkata rudni žili.

Scharlach *m.* škrlát; (Krankheit) **Scharlachfieber** *n.* škrlatica, škrlatínka.

ſcharlachen, ſcharlachfarben, ſcharlachroth škrlátên, škrlátast.

Scharmützel *n.* praska, spopàd.

ſchармützeln v malih praskah se spopádati; ſ. plänkeln.

Digitized by Google

Schärpe *f.* prepáska, pasíca, prevéza.
Scharpie *f.* s. Charpie.
Scharre *f.* strgúlja, strugáča, struglja, grébljica.
scharren stŕgati (-am, stržem), ogrébati, dŕzati; (v. Pferden) kópati (kopljem); (v. Hunden) práskati z nogo; (v. Hühnern) bŕskati, razgrébati.
Scharricht *n.* nastŕžěk, strgotína, ostružína.
Scharte *f.* škrba, škrbína, škrta, skrhanína; (auf den Bergen) rez (-í); Schieß— strélnica, strelna lina; (Narbe) brazgotína, prask; (Einschnitt) zaréza; *(Serratula tinctoria)* máčina.
schartig škrbast, škrbínast, skrhan; — machen kŕhati; skŕhati.
Scharwache *f.* obhódna straža.
scharweise *adv.* s. scharenweise.
schatten sénčiti; (im Schatten sitzen) sénčiti se.
Schatten *m.* senca, sénčina, tenja; (Kern—) polna senca; (kühler —) hlad, hladílna senca; — werfen senco délati, sénčiti; — machen zaslóniti, *impf.* zaslánjati; in den — stellen zatemníti; zakrívati; **Schatten-** senčni, sénčnati.
Schattenbild *n.* tenja, senčna podóba, obséna, senčni obràz; (Trugbild) mamílo, slepílo.
Schattenblümchen *n.* sénčnica.
Schattengang *m.* sénčina, zasénčje.
Schattengegend *f.* osòj, osóje, osóje *pl.*, osónje.
Schattengestalt *f.* senčna podóba, podóba kakor senca; izmíšljena podóba.
Schattenkönig *m.* sénčni kralj, kralj brez močí in vlade.
Schattenlinie *f.* senčna črta, črta sénčnica.
Schattenmalerei *f.* slíkanje s tenjo.
Schattenprojection *f.* senčna projékcija.
Schattenpunkt *m.* senčna točka.
schattenreich senčěn, senčnat.
Schattenreich *n.* dežéla mrtvih, — rájnikov, — umŕlih; (myth.) kraljéstvo sence in tmine; kŕtova dežéla.
Schattenriss *m.* senčna podóba, senopìs, poténjica, siluéta.
Schattenseite *f.* senčna stran (-í), osójna stran, osòj, osóje; *fig.* hiba, pomanjkljívost, nedostátěk.
schattenseitig osójěn, odsójěn.
Schattenspiel *n.* senčna igra, igra s sénčnimi podóbami.
Schattenstrich *m.* debéla črta.
Schattenzeiger *m.* tenjekàz.
schattieren séniti, sénčati; oséniti, oténjati; *impf.* otenjevati.
Schattierung *f.* otenjáva; sénčanje.
schattig senčěn, senčnat; (Ort) osójěn.
Schatulle *f.* škátlica, skrínjica, sklópnica.
Schatz *m.* (Vorrath) zalóga, zaklàd; (kostbares Ding) dragotína, dragóta; (Staats—) držávni zaklàd, držávna blagájnica; (Braut—) dota; (Reichthum) bogástvo; *fig.* (geliebte Person) ljubčěk, ljúbica; míljeněc, míljenka.
schätzbar cenljìv; dragocèn; (achtungswert) cénjen, spoštován, čislan; —e Sache dragocéna reč (-í).
Schätzchen *n.* ljubčěk, ljúbica; milčěk. mílica; sŕčece.
schätzen céniti; (jmdn.) číslati, spoštovati, céniti, v čislih iméti (imám).
schätzenswert spoštovánja vreděn, velecénjen.
Schätzer *m.* cenívěc, cenítelj; spoštovávěc, častítelj; **-in** *f.* častívka, cenívka.
Schatzgeld *n.* zaklàd.
Schatzgräber *m.* zakladokòp, kopáč zakládov; **-ei** *f.* kopánje —, iskánje zakládov
Schatzkammer *f.* zakládnica, blagájnica; ríznica.
Schätzmann *m.* cenívěc, cenítelj.
Schätzmeister *m.* zakládnik, blagájnik.
Schätzpreis *m.* cenílna vrednost, cenílo.
Schatzschein *m.* zakládni list.
Schatzung *f.* davěk, dávščina, dača (Steuer).
Schätzung *f.* cenítěv; (Hochachtung) spoštovánje, číslanje; — vornehmen céniti; — veranlassen vzdígniti cenítěv.
Schätzungsbetrag *m.* cenílni znesěk, cenílo.
Schätzungseid *m.* cenítvena priséga.
Schätzungskosten *pl.* cenítveni stroški.
Schätzungspreis *m.* s. Schätzpreis.
Schätzungsprotokoll *n.* cenílni —, cenítveni zapísnik.
Schau *f.* vid; (Beschau) oglèd; zur — na oglèd; zur — tragen kázati (kažem)

Digitized by Google

se s čim, ponášati se s čim; nur zur — na videz, na videž.

Schaub *m.* škopa; (ein Bund) otèp.

Schaube *f.* dolg plašč, gabán, gabaníca.

Schaubrot *n.* oglédni krùh.

Schaubude *f.* razstávnica.

Schaubühne *f.* prizórnica, prizoríšče,

Schauder *m.* (Grauen) groza; (vor Kälte) drgétec; (Gezitter) trepèt, zona, mràz; es ergreift mich ein — groza me izpreleti, zona me izpreleti, zona me obíde; *impf.* — izpreléta, — obhája; Schauder- grozni.

schaudererregend grozonósen.

schauderhaft grozen, grozovít, strašánski, strahovít.

Schauderhaftigkeit *f.* groznost, grozovítost, strahovítost.

schauderlich ſ. ſchauderhaft.

schaudern grozíti se, trésti se, trepetáti, drgetáti (-gečem); zgrozíti se; *impf.* **zgrážati se**; es ſchaudert mich groza me je; zona me obíde; *impf.* zona me obhája; grozí me, strah me je, lasjé se mi ježijo.

schaudervoll grozovít, strahovít, prestrášen, pregrózen, groze poln.

schauen glédati, zreti (zrèm); (ſehen) vídeti; (v. Kindern) glédkati; (genau) mótriti; poglédati, *impf.* pogledovati; ſchau! glej! poglèj! ſich ſatt — naglédati se.

Schauer *m.* gledávec; (Beſchauer) oglednik; (Schauder) strah, zona, mràz, groza, drgétec; ein — durchbebte mich groza me je obšla, mraz me je izprelétel; (Hagel) toča; (Gewitter) nalív, nevíhta, ploha, huda ura; (Schußbach) zatíšje; (Schuppen) kolníca; **Schauergrozni**, grozovíti, strašánski. [(-i).

Schauergeſchichte *f.* pregrózna povést

ſchauerhaft ſ. ſchauderhaft.

ſchauerlich, **ſchauerig** grozen, grozovít, strašen, strašánski, strahótən.

ſchauern (hageln), es ſchauert toča gre, toča se usíplje; (ſchaudern) zdrzníti se, zlékniti se; *impf.* drgetáti (-etám, -éčem), tresti se; es ſchauert mir davor groza me je tega, strah me je tega.

Schauernacht *f.* strašna noč (-í).

Schauerthat *f.* strašno —, grozno delo.

ſchauervoll prestrášen, grozovít, pregrózen, groze poln, strahóben, strašánski.

Schaufel *f.* lopáta; *dem.* lopática; ogrebáč, ogrebálo; (am Waſſerrade, Wurf—) vélnica, vejáča; (Brot—) lopár; (Kohlen—) žežél, žužlja.

ſchaufelförmig lopátast.

ſchaufelig lopátnat, z lopátami.

ſchaufeln grebsti (grebem), kópati (kópljem); (Schnee —) kídati, ogrébati; (Waſſer —) zajémati, črépati.

Schaufelrad *n.* koló (-ésa) na lopáte.

Schaufelſtiel *m.* lopátišče.

Schaufenſter *n.* lina, línica; (b. Kaufmann) razstávno okno, oglédno okno; oglediše.

Schaufler *m.* kídavec, kidáč.

Schaugebür *f.* glednína; ſ. Eintrittsgebür.

Schaugepränge *n.* naoglédni bliš, očítna gizda, krasóta, sijájnost.

Schaugerüſt *n.* gledálni oder.

ſchaugierig radogléden.

Schauglas *n.* kukálo, kukálnik.

Schaukaſten *m.* naoglédni predálnik.

Schaukel *f.* gúgalica, gúgalnica, nihálka, zibel (-éli).

ſchaukeln gúgati (-am, -gljem), júgati, níhati, účkati, zíbati (zibljem).

Schaukelſtuhl *m.* gúgalni stòl.

Schaukelſyſtem *n.* omahljívost, nestanovítnost.

Schaukler *m.* gugáč, gúgavec.

Schauluſt *f.* radoglédnost.

ſchauluſtig radoglèd, radogléden.

Schaum *m.* pena; (d. Mundes) slina; mit — bedecken opéniti, osliníti.

Schaumcicade *f.* slínarica.

ſchäumen *intr.* péniti se, pene gnati (ženem); zu — anfangen razpéniti se, vzpéniti se; *tr.* razpéniti, opéniti; (d. Fleiſch) pene posnéti (-snámem).

ſchäumend peněč, penast, slinav.

Schaumgold *n.* zlata pena.

ſchaumicht penast, peni podóben.

ſchaumig penav, peněč, penast.

Schaumkraut *n.* penúša.

Schaumlöffel *m.*, **Schaumkelle** *f.* pénavka, penjáča. [*pl.*

Schaumrolle *f.* s peno nadévane cevke

Schaumtorte *f.* pénasta torta.

Digitized by Google

Schaumünze *f.* spomínski novèc, kolájna.

Schaumwein *m.* penína, peneče vino.

Schauplatz *m.* pozorišče, torišče; (— der Begebenheit) dogodišče; (Theater) gledišče, gledališče; (Kriegs–) bojišče; der — der Begebenheit ist ... dejánje se vrši ...; vom — abtreten odstópiti s pozorišča.

Schauspiel *n.* igra, igrokàz, gledališka igra, drama; (im weiten Sinne) prizòr, obràz.

Schauspieldichter *m.* dramátični pesnik, pisátelj gledíščnih iger, dramátik; =in *f.* pisáteljica gledíščnih iger.

Schauspieler *m.* gledíški igrávec, glumáč, glumec; =in *f.* gledališka igrávka.

Schauspielhaus *n.* gledališče, gledíšče.

Schauspielkunst *f.* dramátična —, gledališka umétnost.

schauspielmäßig gledíščen, gledíški, gledališki.

schaustellen na oglèd postáviti, razstáviti; *impf.* postávljati, razstávljati.

Schausteller *m.* razstávnik, izložník.

Schaustück *n.* reč na oglèd; igrokàz.

schautragen ponášati se, skazovati se s čim, báhati se, šopíriti se (s čim).

Schauturnen *n.* javna telovádba.

Scheche *m.* šarec, pisan kònj.

Scheckenfalter *m.* písanček.

scheckig šarèn, pisan, brezast, pestèr.

scheel (schielend) krivoglédèn, škílast; *fig.* nevošljiv, zavístèn; *adv.* pikro, grdó, po strani, písano; nevošljívo, zavístno.

Scheelsucht, Scheelsüchtigkeit *f.* krivoglédnost; grdoglédnost, nevošljívost, zavístnost.

scheelsüchtig grdoglèd, grdogléden, prekogléden; nevošljiv, zavístèn.

Scheffel *m.* korec, mérica, mernik.

scheffeln plénjati, obílo zrnja dajáti, (žito plenja).

Scheibe *f.* krog, kolút; (Fenster—) šipa; (Rolle) kròžec, koló (-ésa), kolce, kolésce; ploščína; krožèk; (Wachs—) sat; (Töpfer—) kolóvrat; (Schieß—) tarča; (Sonnen—) koló, krog.

scheibenartig kolčast, kolútast.

Scheibenblüte *f.* kròžčev cvet.

Scheibenboden *m.* léznica (*bot.*).

scheibenförmig kolútast.

Scheibenpilz *m.* kolútasta gliva.

Scheibenschießen *n.* stréljanje v tarčo.

Scheibenschütze *m.* tarčar, tarčestrélec.

scheibig krožčast, koléšcast.

scheidbar ločljiv, razlóčen, razkrójen.

Scheide *f.* nóžnica, nóžnice *pl.*, kórice *pl.*; (Grenze) meja, predèl, pregrája; (Blüten—) tulec.

Scheideblick *m.* poslovílni poglèd, poslédnji ozír.

Scheidebrief *m.* razporóčno —, razvézno pismo; odslóvno —, poslovílno pismo.

Scheideeck *n.* gorski predèl, teme górskega sedla.

Scheideerz *n.* izbrána ruda.

Scheidegebirge *n.* ločílno —, razmejílno pogórje, mejílna gorstva *pl.*

Scheidegruß *m.* slovésni pozdràv, poslovílni —, odhódni pozdràv.

Scheidekunst *f.* ločba, kemíja.

Scheidelinie *f.* mejna črta, ločílnica.

Scheidemauer *f.* mejni zid.

Scheidemünze *f.* drobíž, drobni denár, drobni novèc.

scheiden *tr.* lóčiti, delíti; razlóčiti, razdelíti, razdrúžiti, razdvojíti, razpolovíti, razpolovíčiti; *impf.* razločevati, razdeljevati; (chemisch) krojíti; razkrojevati; (das Gute vom Schlechten) odbráti (-bérem), prebráti; *impf.* prebírati; (ein Ehepaar) lóčiti, razvézati (-vézem), razporočíti; *impf.* razvezovati, razporočevati; wir sind geschiedene Leute mi smo vsakèbi, smo lóčeni, smo nárazen; sich — lóčiti se; razdvojíti se, razpolovíti se; *intr.* lóčiti se; razlóčiti se, razíti (-ídem) se; *impf.* razhájati se; (Abschied nehmen) poslovíti se, slovó vzéti (vzámem), razstáti (-stánem) se; von der Welt — preséliti se v večnost, umréti; *impf.* séliti se v večnost, umírati.

Scheidepunkt *m.* razhajalíšče, ločílna točka, ločíšče.

Scheider *m.* ločívec, ločítelj, delívec, delítelj; (Ausleser) odbíravec; =in *f.* ločíteljica, delíteljica; odbíravka.

Scheidespruch *m.* razsódba, razsòd.

Scheidestunde *f.* ura ločítve, ura slovésa; *fig.* smrtna —, poslédnja ura.

Digitized by Google

Scheidewand *f.* pregrája, pregráda, pretín, ločílna stena, prepážba.
Scheidewaſſer *n.* (voda) ločnica, jedka voda, ločilna voda.
Scheideweg *m.* razpótje, razcéstje, križempot.
Scheidung *f.* (Trennung) ločítëv, delitëv, razdelítëv; (chemiſche —) krojitëv, razkrojítëv, ločba; (Ehe—) ločítëv zakóna, razporóka, razporočítëv, razvéza; (Abſchied) odhòd, razhòd.
Schein *m.* (Licht) svit, svetlóba; (Glanz) sij, žar, zažára, lèsk; (Anſchein) videz, vídež, podóba; (Vermuthung) dozdévëk; zum — na videz, na okó; nach dem —e po vidu; (Document) list, pismo; *(phys.)* sijánje, svetlóba; (Geſichtstäuſchung) privíd; **Schein-** vídezni, navídezni, dozdévni, na videz, na okó, slutvo-.
ſcheinbar *adi.* videzën, navidezën, dozdévën; prividën; *adv.* na okó, na videz.
Scheinbarkeit *f.* vídeznost, navídeznost, dozdévnost.
Scheinbeere *f.* pajágoda.
Scheinbild *n.* navídezni prikázek.
Scheinchriſt *m.* navídezni kristján.
Scheinding *n.* navídezna —, izmíšljena reč (-i).
Scheinehre *f.* prazna —, dozdévna —, puhla čast (-i).
ſcheinen sijáti (sijem), svétiti; svétiti se; (glänzen) lesketáti (-ám, -éčem) se; warm — prigrévati, pripékati; (dünken) zdeti se, dozdévati se, videti se; zazdéti se; es ſcheint kaže se; er will fromm — pobóžnega se dela; mir ſcheint es zdi se mi, pozdéva se mi.
Scheinfreund *m.* navídezni —, hinávski prijátelj.
Scheinfrucht *f.* neprávi plod. [sreča.
Scheinglück *n.* dozdévna —, domíšljena
Scheingröße *f.* dozdévna —, domíšljena velikóst.
Scheingrund *m.* navídezni razlòg.
Scheinhandlung *f.* navídezno dejánje, dejánje na videz.
ſcheinheilig licemérən, svetohlínski, svetopèt, svet na oko.
Scheinheilige *m.* licemèr, svetohlínec, svetopétec; *f.* svetohlínka, svetopétka, licemérka.
Scheinheiligkeit *f.* svetohlínstvo, licemérstvo, hinávska pobóžnost.
ſcheinkrank na videz bolán.
Scheinleben *n.* životárstvo; ein — führen životáriti. [(*bot.*).
Scheinquirl *m.* navídezno vreténce
Scheintod *m.* dozdévna —, navídezna smrt (-i), zámrtnost.
ſcheintodt zámrtən, mrtvíčən, navídezno mrtëv.
Scheintodte *m.* navídezni mrtvec, navídezno umŕli, zámrtnik. [zlo.
Scheinübel *n.* dozdévno —, navídezno
Scheinvertrag *m.* navídezna pogódba.
Scheinweſen *n.* dozdévno bitje, umíšljeno bístvo.
Scheiße *f.* driska, driskavica, hítrica.
ſcheißen srati (serjem); posráti se.
Scheißer *m.* osráněc, posráněc.
Scheißhaus *n.* ſ. Abort; straníšče.
Scheit *n.* poléno, kálanica, razkóljek; *dem.* polénce; (Halb—) plat (-ſ).
Scheitel *m.* teme (-na); (Berg) vŕh, teme, sleme (-na); (Dreieck) vrh kota; (— der Ellipſe) teme pakróga; *fig.* glava; von der Fußſohle bis zum — od glave do nog.
Scheitelbein *n.* kost témenica.
Scheiteleck *n.* sovŕšni kot, — ogël.
Scheitelgleichung *f.* (der Parabel) témenska —, glavna enáčba parábole.
Scheitellinie *f.* navpična črta, navpíčnica. [čiti.
ſcheiteln razčésati (-šem); lase pré-
Scheitelpunkt *m.* temeníšče, nadglavíšče, vršnik; zenít.
ſcheitelrecht navpíčən, pokónčən, vertikálən.
Scheitelwinkel *m.* sovŕšni kot.
Scheiterhaufen *m.* grmáda, lomáča.
ſcheitern razbíti (-bíjem) se, streti (strèm, stárem) se; razkrúšiti se, razkŕšiti se; (v. Schiff) obtičati (-tičim), razbíti se; (nicht gelingen) izpodletéti, izpoddŕkniti: Holz — drva cépiti. [*pl.*
Scheitholz *n.* poléno, poléna *pl.*, drva
Schelfe *f.* (Apfel—) lupína, olúpek; (Bohne ꝛc.) luščína; (Ruß —) robína.
Schelle *f.* kragúljček, kragúljček; škrgèt, škrgétec; zvonček; (Maul—) zaúšnica, klofúta; (Hand—, Fuß—) lisíce *pl.*, spone *pl.*, okóvi *pl.*

Digitized by Google

ſchellen žvenkljáti, zvončkáti, cingljáti, kragúljiti, škrgetáti (-tám, škrgéčem); ein wenig — pozvončkáti.

Schellenband *n.* ovrátnik z zvončki.

Schellenkappe *f.* ſ. Narrenkappe.

Schellenkranz *m.* kragúljci, kragúljčki.

Schellfiſch *m.* vahnja.

Schellhengſt *m.* pastúh, žrebéc, celák.

Schellkraut *n.*, **Schellwurzel** *f. (Chelidonium maius)* krvávi mleček, rosopàs.

Schelm *m.* lopov, zlóčestnik; slepár; hudomúšnik, zvitorépec, porédnež, presnétež; armer — nebóre, revež, siróték.

ſchelmen slepáriti, kániti; ukániti, oslepáriti.

Schelmerei *f.* lópovščina, zlóčestost; slepárstvo; hudomúšnost, zvijáčnost, prekánjenost.

ſchelmiſch lópovski, zločest; slepárski, ukanljiv; hudomúšen, zvit, premetèn, presnét; — lächeln v pest (-i) se smêjati (-em), múzati se.

Schelmſtreich *m.*, **Schelmſtück** *n.* hudomúšni —, zvijáčni čin; ſ. Schelmerei.

Scheltbrief *m.* zmerjálno —, očitálno —, grajálno pismo.

Schelte *f.* psovka, ozmèr, klétvica.

ſchelten zmérjati, psovati, grdíti, (krégati); grájati; ozmérjati, opsovati, obráti (-bérem), oštéti (-štéjem); (flu-chen) kleti (kolnem), preklínjati, hudičevati, rentáčiti.

Schelter *m.* zmerjávec, psováč, preklínjáč; =in *f.* zmerjávka, psovávka, preklinjávka. [vína.

Scheltwort *n.* psovka, klétvica, klet-

Schema *n.* obrís, načrt; razkázek, razkazílo; (Formular) obrázec.

ſchematiſch v obrázcih, v obrísu.

Schematismus *m.* imeník.

Schemel *m.* podnóžnik, podnóžje, prúčica; (b. Webſtuhl) nogálnica, stopálo, stopálnik.

Schemen *m.* ſ. Schattenbild.

Schenk *m.* točáj, točár, krčmár.

Schenke *f.* pívnica, točárnica, točílnica, krčma.

Schenkel *m.* krak; (Ober—) bedro, stegno; (Unter—) krača, golén (-i); (Unterſchenkelbein) golenica, piščál (-i); **Schenkel-** bédrni, stégenski.

Schenkelarterie *f.* bédrna odvódnica.

Schenkelbein *n.* bédrna kost (-i), piščál (-i), kost stegnenica.

Schenkelbruch *m.* zlómljeno stegno; bédrna kila. [stegna.

Schenkelgelenk *n.* kolkov sklèp, sklèp

Schenkelhöhle *f.* kólkova šiška.

ſchenkelig stegnàt, bédrnat.

Schenkelnerv *m.* bédrni živec.

ſchenken darovati, dáriti; podáriti, poklóniti, v dar dati, podelíti; (Wein) točíti; (einſchenken) natóčiti, nalíti (-líjem); (nachſehen) prizanésti, odpustíti: *impf.* prizanášati.

Schenker *m.* darovávec, darítelj, delítelj, darovník; =in *f.* darovávka, daríteljica, darovnica. [vica.

Schenkgerechtigkeit *f.* krčmárska pra-

Schenkkeller *m.* klet (-i).

Schenkung *f.* darítev; darílo, dar.

Schenkungsbrief *m.* darílno pismo.

Schenkungsurkunde *f.* darílna listína, darílno pismo. [ba.

Schenkungsvertrag *m.* darílna pogód-

Schenkwirt *m.* krčmár, točár; =in *f.* krčmarica.

Scher- strižni.

Scherbe *f.* črepína, črep, črepínja; in Scherben zerfallen na kosce razbíti (-bíjem) se.

Scherbengericht *n.* črepínska sodba, ostracízem.

Schere *f.* škarje *pl.*; (im Meere) skalína, škrbína, pečína; (beš Krebſes) ščipálnica, klešče; (Kloben) škarje, škrípec.

ſcheren striči (strižem); ostríči; (Bart —) briti (brijem); obríti; *fig.* odírati, žúliti, dreti (derem); ſich mit etwas — pečáti se, ukvárjati se, ubíjati se, upírati se; ſich um etwas — mar bíti česa; ſcher' dich! pobéri se!

Scheren *n.* striža, strižba.

ſcherenförmig škarjast.

Scherenſchleifer *m.* brusáč, brusec, nožebrúsec.

Scherer *m.* strižec, strigávec; (Bart—) brívec; =in *f.* strižica, strigávka.

Schererei *f.* nadléga, neprílika, trud.

Scherſtein *n.* troha, mrva, betvo; tróhica, mŕvica; prilóg; ſein — beitragen po svoji móči pripomóči.

Digitized by Google

Schergarn *n.* snutĕk, osnóva.
Scherge *m.* biríč.
Schergenamt *n.* biríška služba, biríško opravílo.
Scherkäfer *m.* kleščar, kleščman.
Schermaus *f.* krtíca, volúhar.
Schermeſſer *n.* britév.
Schermühle *f.* snoválo, navijálo.
Scherung *f.* striža, strižba, striž (-i).
Scherwenzel *m. fig.* lizún, sladkáč.
ſcherwenzeln, ſcharwenzeln ponújati se, sladkáriti se, slíniti se.
Scherz *m.* šala, gluma, burka, norčíja; (kleiner —) pošálica; — machen ſ. ſcherzen; — bei Seite brez šale; er verſteht keinen — z njim se ni šáliti; im — ſagen pošáliti se; — treiben mit jmd. norčevati se s kom, šáliti se s kom; **Scherz-** šaljívi.
Scherzel *n.* krajčc, krajčĕk.
ſcherzen šáliti se, šale briti (brijem); pošáliti se.
Scherzer *m.* šaljívec.
Scherzgedicht *n.* šaljiva pesĕm (-i), smešnica. [ljiv.
ſcherzhaft šaljív, šalĕn, smešĕn, glum-
Scherzhaftigkeit *f.* šaljívost, smešnost.
Scherzlaune *f.* šaljívost; dobra volja.
ſcherzlaunig šaljív.
ſcherzliebend radošálĕn, šaloljúbĕn.
Scherzmacher *m.* šaljívec, glumáč.
Scherzrede *f.* šaljíve beséde *pl.*, šaljívi govor. [smeh.
ſcherzweiſe *adv.* v šali, sméhoma, za
Scherzwort *n.* pošálica, šálica.
ſcheu plah, plašĕn, plašljív, bojéč, bojazljív; plahonòg; — machen plášiti, strášiti; preplášiti, splášiti.
Scheu *f.* plahóta, plašnost, bojázen (-i), bojéčnost, strah; ohne Scham u. — brez sramú in strahú; heilige — sveti strah.
Scheuche *f.* strašílo, plašílo.
ſcheuchen plášiti; splášiti, izpodíti.
ſcheuen bati (bojim) se, plášiti se česa, strášiti se česa; (meiden) ogíbati (-gíbljem) se, umíkati se; (ſich hüten) várovati se česa; er ſcheut die Arbeit delo mu mrzí, delo mu preséda, dela ga je strah; gebrannte Kinder — das Feuer kogar je kača píčila, bojí se zvite vrví; Licht — svetlóbo sovrážiti; er ſcheut ſich ne upa se, ne drzne se; das Pferd ſcheut kònj se plaši.
Scheuer *f.* skedénj, gumno; (Heu—) senica, gumno, parna; (Wagen—) kolárnica, kolnica; (Ziegel—) opéčnica.
ſcheuern drgati; drgniti; (ſich — an den Bäumen) drgati se, čóhati se; (reinigen) čístiti, čéditi, posprávljati.
Scheune *f.* skedénj; ſ. Scheuer.
Scheungerüſt *n.* oder.
Scheunlenne *f.* gumno, gumníšče.
Scheuſal *n.* gnusóba, grdóba, spaka, ostúda, pošást (-i).
ſcheußlich ostúden, gnusóben, pošásten. [nost.
Scheußlichkeit *f.* ostúdnost, gnusób-
Scheve *f.* (Schebe) pazdér, pezdír; *coll.* pezdírje, terínje.
Schicht *f.* plast (-i), pola, sklàd, nasàd; (Reihe) vrsta, red (-i), rida; (Lage) lega; (Reihe der Arbeiter im Weingarten) postát (-i); (Arbeitszeit) pósad; (Tag—) obdanica; (Nacht—) obnóčnica.
ſchichten deliti, odbírati; razdelíti, odbráti (-bérem); (reihen) vrstíti, náditi, náspi dévati; zvrstíti; (Holz) skládati, zlágati; zložíti drva.
ſchichtenähnlich plastast. [da.
Schichtenende *n.* glava —, izhòd skla-
Schichtengebirge *n.* skladovíto goróvje.
Schichtenkopf *m.* glava sklada.
Schichtenlohn *m.* dnina, mezda.
Schichter *m.* skladáč, zlagáč.
Schichtholz *n.* zloženа drva *pl.*, drva v skládalnici.
ſchichtig skladen, skladast.
Schichtung *f.* skladovítost, slojevítost.
Schichtungsfläche *f.* skladóvna ploskĕv.
Schichtungskluft *f.* razsedlína skladov, — nasádov.
ſchichtweiſe *adv.* vrstoma, skládoma, rédoma; náspi, vznásad; plast na plast.
Schichtwolke *f.* plástasti oblák, oblák plastník, nasàd.
ſchicken posláti (pošljem), *impf.* pošíljati; (irgendwohin) odpráviti, poslàti; Gott ſchickt Bog naklóni, — obŕne; ſich — spodóbiti se, pristáti (prístojim), primérĕn biti (sem); (in etw.) privájati se česa, vdáti se v kaj; (zuſammenpaſſen) prilégati se, skládati se, ujémati se, vézati (vežem) se, stíkati se.

Digitized by Google

Schicker *m.* pošiljávec, pošiljatelj; **=in** *f.* pošiljávka, pošiljáteljica.

schicklich pristójen, spodóben, príličen, primérn, prikládn.

Schicklichkeit *f.* pristójnost, spodóbnost, príličnost, prikládnost.

Schicksal *n.* usóda; (Ereignis) nakljúčba, namérek, pripétljaj.

Schicksalsgöttin *f.* sójenica, rojenica.

Schickung *f.* nagóda, naklómba; božja volja; pošiljátev.

schiebbar pomíčen.

schieben riniti, pomíkati, potískati, porívati; poríniti, potísniti; (in den Ofen —) vsadíti, *impf.* vsájati; (bei Seite —) odríniti, odstrániti; *impf.* odrívati; (die Schuld auf jemdn. —) izvráčati krivdo na koga; izvŕniti; (Kegel —) kegljáti, takljáti; zatakljáti, zatóčiti; (auf die lange Bank —) odlágati, zatézati; odložíti.

Schieber *m.* porivávec, potiskáč; pomíkač; (Kegel—) takljáč; (Brot—) lopár; (Kohlen—) lopática, véslica; (Riegel) zapàh, zatik, zasúnek, zatikáča, zapórnica, zapòr; (Stöpsel) zamášek.

Schiebkarren *m.* tačka, samokólnica, taliga, samotéžnica.

Schiebsach *m.* malha, žèp.

Schiebthür *f.* premíčne duri *pl. f.*

Schiebtruhe *f.* cize *pl.*, kotáčka.

Schiedsgericht *n.* razsodíšče.

schiedsgerichtlich razsodíški. [nik.

Schiedsrichter *m.* razsodník; posréd-

Schiedsrichteramt *n.* razsodníštvo.

schiedsrichterlich razsóden, razsodníški.

Schiedsspruch *m.* razsóden, razsódba.

Schiefstein *m.* kamen mejník.

schief pošévn, kos, nagnjen, viséč (Säule); (abbachig) položen; (geneigt) naklónjen; —e Linie pošévna —, kosa črta; *adv.* pošèv, napošèv; (gebogen) zvéžen, végast, kriv; in —er Richtung pošèv, napošèv, po strani; — anſehen po strani poglédati, grdó —, krivo poglédati; — denken nápačno místiti; — deuten krivo tolmáčiti; die Sache geht — reč slabo kaže, gre rákovo pot; — machen vézìti; zvéžiti; —e Ebene strmína.

schiefbeinig krivonòg, švedrast, krevljast, šantav.

Schiefe *f.* pošévnost, pošévica, polóžnost, krivína, naklónjenost, nágnjenost.

Schiefer *m.* skril, skrílavec (Mineral); (im Eiſen) plena, platič; (am Kopf) lusk, luskína.

Schieferdach *n.* skrílnata streha.

Schiefergebirge *n.* skrílavo gorôvje.

schieferig skrílnat, skrílav; pleniv; —e Structur skrílavi zlòg, skrílnati sestàv.

Schieferkohle *f.* plénasti premog.

schiefern ſich krojíti se, pléniti se, platíti se, lúščiti se; skríliti se.

Schieferplatte *f.* skril (-i), skálica, skrílna plóščica.

Schieferſtein *m.* skrílnik, skrílavec.

Schiefertafel *f.* skrílna tabla, skrílna deska, — plóščica. [móla.

Schieferthon *m.* skrílasta glina, go-

Schieferung *f.* skrílavost.

Schiefheit *f.* pošévnost, polóžnost, povéžnost; *fig.* nápačnost.

schiefmäulig krivoùst.

Schiefrund podólgasto okrógel. [tèn.

schiefwinkelig kosokótèn, pošévnokó-

Schiefzähner *m.* kosozòb.

ſchiel ſ. ſcheel.

ſchieläugig prekast, škílast, škílav, krivoglèd.

Schieläugige *m.* krivoglédec, škílec.

schielen škíléti, škíliti, krížem glédati, navzkríž glédati.

Schieler *m.* krivoglèd, krivoglédec, prekèc.

Schienbein *n.* golén (-i), golenica; (das kleinere hintere Bein, *fibula*) piščál (-i); **Schienbein-** goleníčni; **=ſchwulſt** *f.* goleníčni otók; **=ſchlagader** *f.* žila privódnica goleníčna.

Schiene *f.* šina; tráčnica; (chirurg.) deščica; (bei den Drechslern) vitra; i. Eiſenbahnſchiene, Radſchiene.

ſchienen okováti (okújem); **okávati**: v deščice dejáti (dénem).

Schienennagel *m.* šinjak.

Schienenſtoß *m.* stik šine.

Schienenſtrang *m.* železníški kolovòz, železníčni tir.

ſchier *adv.* skòraj, malo da ne, móliko da ne; blizu; (ſchon) že.

ſchier čist, sam, gòl.

Digitized by Google

ſchieren snovati osnóvo (b. Weber); preglédati jajca proti luči, so li dobra.

Schierling *m.* (Garten—) mala trobelíka, pasji peteršlj; (geflecter) píkasti mišjak; (Waſſer—) vélika trobelíka; **Schierlings-** trobelíčni. [ca.

Schierlingsbecher *m.* kupa trobelíkov-

Schierlingsgift *n.* trobelíčni strup.

Schieß- strelni.

Schießbahn *f.* streljána.

Schießbaumwolle *f.* strelni bombáž, strelna pávola.

Schießbedarf *m.* strelívo.

Schießbogen *m.* strelni lok, samóstrel.

Schieße *f.* lopár.

ſchießen *tr.* u. *intr.* strelíti; ustrelíti; *impf.* stréljati; das Gewehr ſchießt gut puška dobro nese; blind — brez krogle —, v zrak stréljati; fehl — zgrešíti, ne zadéti (-dénem); eine Breſche — zid razvaliti, zid prestrelíti, zid prebíti (-bíjem); nach der Scheibe — v tarčo stréljati; *tr.* Geld zuſammen— denár zložíti; *impf.* — zlágati, denár skládati; Brot in den Ofen — kruh vsadíti, *impf.* vsájati; kruh v peč dévati (devljem); einen Bock — zmótiti se; *intr.* šíniti, švígniti; *impf.* švígati, smúkati; das Blut ſchießt kri se pocedí, kri sikne, kri se ulíje; die Thränen — solze oblijó; den Zügel — laſſen brzdo popustíti, *impf.* popúščati; (v. Pflanzen, Bäumen) pognáti (-žénem), *impf.* pogánjati; in Samen — seme nastávljati; (v. Mais) peháti, izmétati se; (von den Ähren) v klasje iti (grem); ožítiti se.

Schießen *n.* stréljanje. pókanje.

Schießer *m.* streljávec, strelec.

Schießgeld *n.* strélščina.

Schießgewehr *n.* puška, strelílo.

Schießhaus *n.* streljána, streljárna.

Schießinſtruction *f.* strelno poučílo.

Schießmittel *n.* strelívo.

Schießplatz *m.* j. Schießſtätte.

Schießprügel *m.* pihálnik.

Schießpulver *n.* smodník, strelni prah.

Schießſcharte *f.* strélnica, strelna lina. púškarica.

Schießſcheibe *f.* tarča.

Schießſtätte *f.* strelíšče.

Schießtafeln *pl.* strelni razkázi.

Schießwaffe *f.* strelno oróžje.

Schießwerkzeug *n.* strelílo, strelno oródje.

Schiff *n.* (Kahn) čoln; (großes Fahrzeug) ladja, barka; das — ſcheitert ladja se razbíje; (— des Webers) snoválnica, čolnek, čolnič; (Kirchenſchiff) ladja, osrédje cerkve; (— des Buchdruckers) ládjica; — ohne Verdeck brezpalúbnica; **Schiff-** ládijski, ládijni.

Schiffahrer *m.* brodár, plovec.

Schiffahrt *f.* plovstvo, brodárstvo, mornárstvo; vožnja po morju, vožnja po rekah; **Schiffahrts-** plóvstveni, brodárstveni.

Schiffahrtsgebür *f.* plóvstvena pristojbína.

Schiffahrtsgeſellſchaft *f.* plóvstvena —, brodárstvena družba.

Schiffahrtsordnung *f.* plóvstveni red.

Schiffahrtsunternehmen *n.* plóvstveno podjétje.

Schiffahrtsvertrag *m.* plóvstvena pogódba.

ſchiffbar plovén, broděn, ladjenósen, brodonósen; vozen.

Schiffbarkeit *f.* plovnost, brodnost.

Schiffbarmachung *f.* urejevánje rek za plovnost.

Schiffbau *m.* ladjedélstvo, gradba —, stavba ladij.

Schiffbauer *m.* ladjedélec, gradítelj ladij.

Schiffbauholz *n.* les za ladje.

Schiffbaukunſt *f.* j. Schiffbau.

Schiffbruch *m.* brodolóm, ladjelóm. razbítek ladje; *fig.* velika izgúba.

ſchiffbrüchig brodolómen, ladjelómen; — werden ladja se je razbíla, ladja se je potopíla.

Schiffbrüchige *m.* potopljénec.

Schiffbrücke *f.* most na čolnih, most na ladjah; (Fähre) brod.

Schiffchen *n.* ládjica, čoln.

ſchiffen pluti (plovem), brodáriti, ládjati.

Schiffer *m.* brodník, mornár, brodár. čolnár, plovec; **Schiffer-** brodníški, mornárski, brodárski.

Schiffmühle *f.* mlin na ladjah.

ſchiffförmig čolnast, ladjast.

Schiffroſe *f.* j. Windroſe.

Digitized by Google

Schiffs- ládijski, ládijni.
Schiffsboden *m.* ládijsko dnò.
Schiffscapitän *m.* ládijski povéljnik.
Schiffschlepper *m.* ladja vlačívka.
Schiffsflagge *f.* ládijski prapor, ládijno bandéro.
Schiffsfracht *f.* ládijski nakládа, vkládа, tovor; brodnína.
Schiffsglas *n.* pomórsko steklo, debélo steklo.
Schiffsherr *m.* ládijski gospodár.
Schiffshintertheil *m. n.* kŕn, krma.
Schiffsjunge *m.* mornárski učéneс.
Schiffskaper *m.* ladjelóvec.
Schiffsladung *f.* ládijski nakládа, — tovor.
Schiffsleute *pl.*, **Schiffsmannſchaft** *f.* mornárji, brodníki *pl.*
Schiffspartner *m.* deléžnik ladje.
Schiffspatron *m.* ládijski gospodár, ládijski zavétnik.
Schiffsraum *m.* podpalúbje.
Schiffsrheder *m.* ládijski lastník, lastnik broda.
Schiffsſchnabel *m.* ládijski nos, ládijni rilec.
Schiffsſoldat *m.* namórski vojščák.
Schiffsvolk *n.* mornárji, brodníki *pl.*
Schiffswerft *f.* ládjenica, ladjedélnica.
Schild *m.* ščit; (Wappen) grb; (Schutz) bramba, okrílje, zaslómba, zaščítje, zavétje; im —e führen naklépati, snovati (snujem), namérjati; **Schild-** ščitni.
Schild *n.* kazálo, izvéseк. [než.
Schildbürger *m.* maloméstnež, ábot-
Schildchen *n.* ščitek.
Schilderei *f.* opis, opisovánje.
Schilderer *m.* opisovátelj.
Schilderhaus *n.* strážnica.
ſchildern opísati (-píšem), slíkati.
Schilderung *f.* opis, opisovánje; slika, obràz.
ſchildförmig ščitast, ščitu podóben.
Schildführer *m.* ščítonóšec, opróda.
Schildhahn *m.* rúševec, škárjevec.
Schildknappe *m.* opróda, ščítonóšec.
Schildknorpel *m.* ščítasti hrustánec.
Schildkröte *f.* želva, kornjáča, črepáha; (Sumpf—) ponga; **Schildkröten-** želvin, želvji; **=ſchale** *f.* želvja črepína.
Schildlaus *f.* škrlátnica, košeníljka; škrlátni črvec.
Schildpatt *n.* želvovína.
Schildwache *f.* straža; — ſtehen na straži biti (sem), na straži stati (stojím), strážiti.
Schildwächter *m.* stražnik, stražár.
Schildwanze *f.* písani škratec.
Schildzapfen *m.* čép, čepék.
Schilf *n. m.* (*Arundo*) trst, trstíka, mečíček, rogoz; *coll.* trstje; (*Scirpus*) sit; (*Iuncus*) loč, ločék, bičék; *coll.* sitje, ločje, rogozína; ſ. Binſe.
ſchilfartig trstíkast, rogózast.
ſchilfbewachſen trstnat, ločnat, bičnat.
Schilfdecke *f.* štorja, rogóznica.
Schilfflechte *f.* ſ. Schilfmatte.
Schilfgras *n.* srpíca.
ſchilfig trstnat, trstovít, ločnat.
Schilfmatte *f.* rogóznica, rogóža.
Schilfmeer *n.* trstnato morje; rdéče morje (in der Bibel).
Schilfrohr *n.* trstíka, navádni trst, mečíček; trstíkovec.
Schillerfalter *m.* izpreminávček.
Schillerglanz *m.* izpreminjasti lèsk.
ſchillerig izpremínjast, izpremínjav.
ſchillern izpremínjati se, barvo prelívati.
ſchillernd izpremínjast.
Schillerſpath *m.* izpreminjávec.
Schillerthier *n.* barvoménec, živál izpremínjaste barve.
Schillerwein *m.* rdéčkasto vino.
Schilling *m.* šiling; (mit der Ruthe) šibe *pl.*, tepénje; einen — geben otépsti (-tépem), našéčkati.
Schimmel *m.* plesen (-i), plesnóba, plesnívec, plesnína; (am Wein) bersa; (Geruch nach —) zatohlína; (am Käſe) prš; (Anſatz zum —) opŕh; (ein weißes Pferd) belec, sivec; (Eiſen—) serec, zelénko.
ſchimmelig plesnjav, plésniv; — werden plesnéti, prhnéti.
Schimmelkraut *n.* gríževec.
ſchimmeln plésneti (-nejem), plesnéti (-ím), prhnéti; izplésneti, opŕhniti.
Schimmelpilz *m.* plesen (-i).
Schimmer *m.* lèsk, leskóta, blesk, bleskèt, bliš, sij; (ſchwacher —) mrlénje, brlénje, priblèsk; *fig.* iskrica.
ſchimmern lesketáti (-etám, -éčem) se, svetlíkati se, blestéti, blisketáti

Digitized by Google

(-etám, -éčem), leščáti (-ím), bliščáti (-ím), migljáti; (ſchwach —) mrléti.

ſchimmernd bliščéč, leskótěn, leskéč, leščéč, blestéč, migljajóč; —er Glanz leskótna sijájnost.

Schimpf *m.* (Schande) sramóta, nečást (-i); (Beſchimpfung) zasramovánje, psovánje, pogŕda, zasrámba; (Schimpfwort) psovka; einen — anthun ogrdíti, osramotíti; das iſt ein — für ihn to mu dela nečást in sramóto; **Schimpf-** sramotílni.

ſchimpfen psovati, zmérjati, zasramovati, grdíti, z grdimi besédami pítati; ozmérjati, ogrdíti, opsováti.

Schimpfen *n.* psovánje, zmérjanje.

Schimpfer *m.* psovač, zmerjávec, zasramovávec, sramotítelj; **-in** *f.* psovávka, zmerjávka.

Schimpfgedicht *n.* sramotílna pesém (-i), zabavljíca.

ſchimpflich sramótěn, sramotílen, nečástěn, zasramoválen; auf eine —e Art nesrámno, grdó.

Schimpfname *m.* psovka, nadévek, vzdévek, sramotílno imé (-na).

Schimpfrede *f.* sramotílni govor, psovánje.

Schimpfwort *n.* ſ. Schimpfname.

Schindaas *n.* mrha, mrhovína, mrcína, crklína, mrlína.

Schindanger *m.* mrhovíšče, odiralíšče.

Schindel *f.* skodla, deska; *dem.* skódlica, deščíca; **Schindel-** skodlast.

Schindeldach *n.* skódlasta streha.

Schindeldecker *m.* krovec.

Schindelmacher *m.* skodlar.

Schindelmeſſer *n.* strug.

ſchindeln deskáti, s skódlami kriti.

Schindelnagel *m.* strešnik, skódelnik.

Schindelflamm *m.* deblo za skodle.

ſchinden dreti (derem), gúliti, iz kože dévati; odréti, ogúliti, iz kože dejáti (dénem); ſich — odréti se; *fig.* krvávo se trúditi; einen Menſchen — zatírati, tláčiti, pritískati, pestíti.

Schinder *m.* oderúh, odrtník; (Abdecker) konjedèr, konjedérec, mrhar, živodèr; **Schinder-** konjedérski.

Schinderei *f.* konjedérstvo; *fig.* odrtíja, odíranje, zatíranje; (Ort) konjedérnica.

Schindmähre *f.* mrha, kleka, gura, kljuse (-ta).

Schinken *m.* gnjat (-i); krača; (Vorderſchinken) pleče (-éta); **Schinken-** gnjatni.

Schinkenbein *n.* gnjátnica.

Schinkenhändler *m.* trgóvec z gnjatmi.

Schirm *m.* varstvo, bramba, zaščíta, pokrovíteljstvo; okrílje; (Lichtſchirm) senčílo, senčnik; (ſpaniſche Wand) zaslòn, zaslonílo; (Regen—) dežník.

Schirmdach *n.* pristrešek, podstrešek, pristrešje.

ſchirmen brániti, várovati, hrániti, zaslánjati, zagovárjati; obrániti, zaslóniti, obvárovati.

Schirmer *m.* varih, branítelj, zaščítnik, pokrovítelj, zavétnik.

Schirmherr *m.* zavétnik, pokrovítelj.

Schirmling *m.* várovanec, bránjenec.

Schirmpalme *f.* ščítasta palma.

Schirmvogt *m.* zavétnik.

Schirmwerk *n.* trdnjáva, branílo.

ſchirren obuzdáti, zauzdáti.

Schisma *n.* razkòl.

Schismatiker *m.* razkólnik.

ſchismatiſch razkólni.

ſchlabbern žlempáti, lókati; požlempáti, polókati; (genug —) nažlempáti se.

Schlacht *f.* bitva, bitka; (Kampf) bòj, pobòj; eine — liefern udáriti se, póčiti se; *impf.* biti (bijem) se; eine — gewinnen v boju zmágati, v boju zmoči (zmorem); eine — verlieren v bítvi zmagan biti (sem), porážen biti; eine — anbieten sovrážnika na bòj poklícati (-klíčem), — pozváti (-zóvem); die — ordnen vojsko urediti, v bojni red vojsko postáviti; **Schlacht-** bojni, bitni, vojskni; klalni.

Schlachtbank *f.* klálnica; (Fleiſchbank) mesnica, mesárnica; (— d. Menſchen) ubijalíšče, morišče.

ſchlachtbar klalen. [tost.

Schlachtbegier *f.* bojaželjnost, bojevíſchlachtbegierig bojaželjen, bojevít.

Schlachtbeil *n.* mesarica, mesárska sekíra. [sárski stòl.

Schlachtblock *m.* klalna klop (-i), me-

Schlachtbrücke *f.* pobójni most.

ſchlachten klati (koljem), pobíjati; zakláti, pokláti, pobíti (-bíjem); zabósti (-bódem).

Digitized by Google

Schlachten *n.* klanje, pobíjanje, morîja.
Schlachtenmaler *m.* slikár bojev, bojni slikár.
Schlächter *m.* mesár, pobijávčec, klavec.
Schlächterei *f.* klanje, morîja.
Schlächterhandwerk *n.* mesárstvo; daš — betreiben mesáriti.
Schlächterin *f.* mesarica; pobijávka, klavka.
Schlachtefſen *n.* kolíne *pl.*
Schlachtfeld *n.* bojíšče, boríšče, bojno polje; d. — behaupten zmágati v boju.
ſchlachtfertig na bòj priprávljen, — gotòv.
Schlachtgetöſe *n.*, **Schlachtgetümmel** *n.* bojni hrup, bojna buka.
Schlachtgott *m.* ſ. Kriegsgott.
Schlachthaus *n.* klálnica.
Schlachtlinie *f.* bojna —, vojskna vrsta.
Schlachtmeſſer *n.* klalni nòž.
Schlachtochs *m.* klalni —, pítani vòl, vòl za zákol.
Schlachtopfer *n.* klalni dar, klalna žrtva, zakol; krvávo darílo.
Schlachtordnung *f.* bojni red; ſich in die — ſtellen v bòj razvrstíti se; (bei den Fleiſchern) klalni red.
Schlachtpferd *n.* bojni kònj.
Schlachtreihe *f.* bojna vrsta, bojni red.
Schlachtruf *m.* bojni klic, klic na bòj.
Schlachtſchwein *n.* prašič za zákol.
Schlachtſtück *n.* živínče za zákol.
Schlachttag *m.* klalni dan; bitve dan (dneva).
Schlachtung *f.* klanje, zákol.
Schlachtvieh *n.* klalna živína, živína za pobòj; (Maſt—) pítana živína.
Schlachtzeug *n.* klalna pripráva, mesársko oródje.
Schlacke *f.* troska, žlindra; (ſtüſſige —) pena; (am Eiſen) plena.
ſchlacken žlindro dati, žlindrav biti (sem); péniti se; deževati.
ſchlackenförmig žlindrast, troskast.
ſchlackern polágoma se premíkati; deževati.
ſchlackig žlindrast, žlindrav, plenast, troskav, troskast.
Schlaf *m.* spanje, sèn (snà); spaněc; (der Glieder—) mrtvíca, otŕplost; (im —e) spèč; e. Schläfchen thun zadrémati (-drémljem), pospáti, zaspáncati.
Schläfe *f.* senci *pl.*, sencè (-cà); senèc (sencà), slepočica, skranje.
ſchlafen spati (spím), spávati; zaspáti; (in der Kinderſprache) spáncati, ájati; (ein wenig —) pospáti; (ſchlummern) drémati (drémljem); (genug —) naspáti se; ſich — legen spat iti (idem); — machen uspáti koga; *impf.* uspávati koga.
Schlafen *n.* spanje, spávanje.
Schläfen- senski.
Schläfenbein *n.* skranjíca; sencè.
Schläfenmuskel *m.* senskà míšica.
Schläfenſchlagader *f.* senskà žila privódnica.
Schläfer *m.* spavec, spaváč; (Lang—) zaspáněc, zaspanè (-éta), dremálo; =in *f.* spavka, spavačica, zaspánka.
ſchläfern *v. impers.* eš ſchläfert mich dremlje se mi, spaněc me lomi; *v. trans.* uspáti (-spím); *impf.* uspávati.
ſchlaff ohábel, mlahav, ohlápen, nenapét; (ſchwach) slàb, oslabljèn, medèl; (welk) vèl, véden; — machen ohlápiti, oslabíti; — werden ohlapéti, ohabéti; — herabhängend klapast, pobésen; — herabhängen klápati, klapéti; mit —en Ohren klapoûh.
Schlaffheit *f.* oháblost, ohlápnost, mláhavost, velóst.
Schlafgaſt *m.* prenočevávec.
Schlafgegend *f.* senci *pl.*, osenčje.
Schlafgeld *n.* prenočnina, spalni denár, spánščina.
Schlafgemach *n.* spálnica, čúmnata.
Schlafgenoſſe, **Schlafgeſell** *m.* spalni tovariš, sospávec.
Schlafhaube *f.* nočna čépica; *fig.* zaspáněc, zaležáněc, dremálo; zaspánka, zaležánka.
Schlafhemd *n.* ponóčna —, spalna srajca.
Schlafkamerad *m.* ſ. Schlafgenoſſe.
Schlafkrankheit *f.* dremávec, dremálnost, dremávost, zaspáněc; mrtvíčnost.
ſchlaflos nespéčen, brez snà, brezsnén.
Schlafloſigkeit *f.* nespéčnost, nespánje.
Schlafluſt *f.* dremávec, dremóta, spaněc.
Schlafmittel *n.* uspaválo.
ſchläfrig zaspán, snén; *fig.* len, počásen, medèl.

Digitized by Google

Schläfrigkeit *f.* zaspánost, dremljívost, dremóta, dremótěc, dremež, zaspánec; medlóst.

Schlafrock *m.* ponóčna —, hišna halja.

Schlafsaal *m.* spálnica.

Schlafsessel *m.* spalni stòl. [lož.

Schlafstätte *f.* spavalíšče, počivalíšče,

Schlafsucht *f.* dremljívost, dremóta, zaspánost, zaspánec; (der Glieder) mrtvíčnost, mrtvica.

Schlaftrunk *m.* uspaválni popívek, uspaválo.

schlaftrunken dremótěn, pospán, močno zaspán.

Schlaftrunkenheit *f.* pospánec.

Schlafzeit *f.* čas spanja.

Schlafzimmer *n.* spálnica, spalna soba.

Schlag *m.* udárec, udár, mah, mahljaj; (Donner—) strela; (Krach) tresk, pòk; (Finger—) plòsk, krc; (— der Vögel) gostolénje, žvrgolénje, petje; (— einer Uhr) bitje, udárec; mit dem — sechs ravno ob šestih, kadar šest odbíje; (der — des Herzens) trip; (Art) vrsta, pléme (-éna), pasma; (Kutschenschlag) vratca; (Holz—) sec (-i), sečnja; (Gepräge der Münze) kov; (Fallthüre) zatvórnica, zapórnica; (Zaunthüre) lesa; —fluß mrtvoùd, kap (-i); einen — versetzen udríhniti, lópiti, céhniti, primázati (-mážem); Leute eines —es ljudjé enákega pleména, — ene vrste; nach dem alten —e po starem kopitu; das Herz thut viele Schläge srce gosto polje, — triplje; Schicksals— usódni udárec.

Schlagader *f.* odvódnica.

Schlaganfall *m.* napàd mrtvoúda, kap ga je zadéla.

schlagartig mrtvoúden.

schlagbar sečen. [gráda.

Schlagbaum *m.* zavóra, préčnica, pre-

schlagbereit s. schlagfertig.

Schlageisen *n.* (des Maurers) rovnica, motika; (Thiere zu fangen) progla, sklopec; razbijáč.

Schlägel *m.* kij, bèt (-à), kijec, tolkáč, tolkálnica, nabijálnik; (bei d. Trommel) pálička; — und Eisen (Bergmannszeichen) kládivo in motika; (zum Weichschlagen) trepáča; (Zapfen) zámašek, čep; (bei Thieren) stegno, bedro; (bei Schweinen) gnjat (-i).

Schlägelmilch *f.* pínjenica.

schlagen *tr.* biti (bijem), tepsti (tepem), toléi (tolcem); udáriti; nabíti, natépsti; (schlachten) klati (koljem); (an d. Thüre) tŕkati; Wurzeln — koreníne pognáti (-žénem), ukoreníniti se; d. Trommel — bóbnati; (d. Feind) poráziti, zmágati, premágati; todt— ubíti (-bíjem); (Nagel) zabíti; an die Brust — tŕkati —, tolči se na prsi; Lärm — šunder —, hrup zagnáti (-žénem); Brücke — most narediti, — postáviti; Lager — utaboríti se; Saiten — brénkati, strune prebírati; na strune udáriti; d. Arme ineinander — križem roke deti (denem); Holz — drva sékati; Feuer — ogénj ukrésati (-krésem); (Münzen) kováti (kújem); breit — razklépati (-klépljem); an das Kreuz — na križ razpéti (-pnèm); etwas um sich — zavíti se v kàj; etwas in den Wind — zanemáriti, ne zméniti se (za kàj); Ball — žogo biti (bijem); Knoten — zavozláti; mit Worten — z besedo zavŕniti, — pobíti (-bíjem); (mit dem Prügel) udáriti, lópniti, oplésti (-plétem); *impf.* udárjati, oplétati; (mit der Ruthe) švŕkniti; *impf.* švŕkati; sich — tepsti (tepem) se, bojevati se; sich mit Sorgen — ubíjati se s skrbmi; sich ins Mittel — posredovati; sich zu einer Partei — pritégniti komu, pridrúziti se k komu; *intr.* (v. der Ader, dem Herzen) biti (bijem), tripati (tripljem); (von der Uhr) biti; (mit Flügeln) fofotáti; (v. d. Wachtel) petpedíkati, prepelovati; (v. d. Vögeln) gostoléti, žvrgoléti; die Flamme schlägt in die Höhe plamen švigne kvišku, *impf.* — šviga; der Donner schlug in das Haus treščilo je v hišo; die Arznei schlägt nicht an zdravílo ne pomága; die Wellen — an das Schiff valóvi bíjejo ob ladjo, valóvi bútajo ob ladjo, valóvi se zagánjajo v ladjo.

Schlagen *n.* tepénje, bitje, udríhanje.

schlagend prepríčevalen, očivíden; neovŕžen; —es Wetter treskáva sapa, treskávi plin.

Schläger *m.* pretepávec, pretepáč; s. Schlägel.

Schlägerei *f.* pretèp, tepèž, pobój.

Digitized by Google

Schlägerlohn *m.* plača za sékanje.
Schlagfalle *f.* past (-i), progla.
Schlagfeder *f.* (Schlojéfeder) peró (-ésa), vzmét (-i).
ſchlagfertig priprávljen —, gotòv na bój; priprávljen na odgóvor. [lja.
Schlagfluſs *m.* mrtvoûd, kap (-i), kap-
Schlaggang *m.* tolčna hoja *(turn.)*.
Schlaggewicht *n.* utéž (-i), utézje.
Schlagholz *n.* sečni les, dorástli les.
Schlagklammer *f.* sestávljena spona.
Schlaglicht *n.* polna svetlóba, izrázna luč (-i).
Schlagſchatten *m.* odsébna senca, izrázna senca.
Schlagſchlieſse *f.* sestávljena vez (-i).
Schlaguhr *f.* bijóča ura.
Schlagwald *m.* sečnik. [dálja.
Schlagweite *f.* sežáj; (b. Feuerſ.) iskro-
Schlagwerk *n.* bilo, bijálo, zvonílo.
Schlagwort *n.* napovédna —, začétna —, iskálna beséda, iskálnica, geslo.
Schlagzeit *f.* lesosečni čàs.
Schlamm *m.* blato, glen; grez, kal; *fig.* blato, nesnága.
Schlammbad *n.* lužna —, blatna kopel (-éli).
ſchlämmen čístiti, opírati, oplakovati; (Teich) trébiti; geſchlämmte Kreide izpràna —, čista kreda.
ſchlammig blatèn, blatnat, glenast; kalúžen. [ža.
Schlammpfütze *f.* kalúža, mlakúža, mu-
Schlammvulkan *m.* lužebljúvna gora, lužebljúvnik.
Schlampe *f.* žlempa; *fig.* vlačúga, cifa, cafúta.
ſchlampen žlempáti, lókati (ločem), lóckati, hlastáti, cmokljáti.
ſchlampend angelangen pricokljáti.
Schlamper *m.* cmokljáč, žlempáč; nesnážnež.
Schlamperei *f.* nesnážnost; povŕšnost, malomárnost.
Schlange *f.* kača; *dem.* káčica; (Viper) gàd; (Drache) zmaj; die — häutet ſich kača se leví.
ſchlängeln ſich zvíjati se, viti (vijem) se, vijúgati se; ſich —d vijúgast.
Schlangen- kačji, gadji.
Schlangenart *f.* kačje pleme (-éna), gadji rod; nach — po kačje.
Schlangenbalg *m.* kačji lev, — olílek.
Schlangenbiſs *m.* kačji pik, — ugriz.
Schlangenbrut *f.* kačja —, gadja zaléga, kačji zarod.
ſchlangenförmig kriv, zavít; vijúgast.
Schlangengang *m.* káčasta —, vijúgasta pot (-i).
Schlangengift *n.* kačji strup.
Schlangenhaut *f.* kačja koža, kačji meh, kačji olílek, (oblèn).
Schlangenkraut *n.* kačúnka.
Schlangenlinie *f.* vijúga, vijúgavica.
Schlangenloch *n.* kačnik, kačnják.
Schlangennest *n.* kačje gnezdo.
Schlangenſtich *m.* kačji pik.
Schlangentödter *m.* gadomórec.
Schlangenwurz *f.* kačji podrášec; kačnik, líličnjak.
Schlangenzahn *m.* kačji zob.
ſchlank teněk, tenkovit, vitèk, slok, šibèk, švigljast.
Schlankel *m.* porédnež, potepín.
ſchlankfüſsig tenkonòg, vitonòg.
Schlankheit *f.* tenkóst, vitkost, šibkóst.
Schlapp ſ. ſchlaff.
Schlappe *f.* poràz; izgúba, škoda.
ſchlappen lókati, žlempáti.
ſchlappohrig klapoûh, klapoúšen.
Schlappohrige *m.* klapoúšec; *f.* klapoúška.
Schlappſchuh *m.* slabédra, papúča.
Schlaraffe *m.* lenúh, poležúh, postopáč; veselják; glupéc.
Schlaraffenland *n.* ràj postopáčev; blážena dežéla, dežéla, kjer ljudém pečéna píščeta leté v usta.
Schlaraffe leben *n.* leno —, brezskrbno —, razkósno življénje.
ſchlau zvit, prekánjen, zvijáčen, premetèn, presúkan. [(-i).
Schlauch *m.* meh, mešína; (Röhre) cev
ſchlauchen otrébiti; trébiti, čístiti; prelívati; pretóčiti.
Schlauchröhre *f.* pretóčna cev (-i).
Schlauchſpritze *f.* brizgálnica s prténo cevjó.
Schlauchthier *n.* méhovec.
ſchlauderig povŕšen, malomárен, nebrížen. [(-i).
Schlaue *f.* lupina, robína, ružína, ruž
Schlauheit *f.* zvitost, prekánjenost, premeténost.

Digitized by Google

Schlaukopf *m.* prekánjenec, zvitorépec, zvijáčnik, premeténec.

Schlaufinn *m.* ſ. Schlauheit.

ſchlecht slàb, malopríden, zločest, zèl (zlà), lágoden; (ſchlicht) prepròst; (verderbt) izpríjen; (niedrigen Wertes) malovréden; (arm) ubóžen, siromášen; ein —es Buch knjižúra; —e Zeiten slabi —, hudi časi; —e Gewohnheit nápačna naváda, razváda; eine —e Handlung zlo —, malopridno —, hudo dejánje; —er Kerl malopridnež, zlóčestnik, zaníkarnež, hudóbnež; ſich — kleiden siromáško —, revno se nósiti; —en Kauf machen okúpiti se.

ſchlechterdings *adv.* vsekáko, po vsem, docéla, po vsaki ceni.

ſchlechthin *adv.* narávnost.

Schlechtigkeit *f.* malopridnost, malovrédnost, zlóčestost, zlost; izprijenost.

ſchlechtweg *adv.* zgòlj, narávnost.

ſchlecken lízati (lížem), oblizovati, mláskati; genug — nalízati se.

Schlecker *m.* lízavec; sladkosnédec, oblíznjenec.

Schleckerei *f.* oblízek, poslastica; sladkosnédost.

ſchleckerhaft oblizljiv, sladkosnèd.

Schleckermaul *n.* ſ. Schlecker.

Schlegel *m.* ſ. Schlägel. [nika.

Schlehdorn *m.* črnì trn, trnóljica, tr-

Schlehe *f.* trnúlja, trnóljica, opárnica; **Schlehen-** trnov, trnjev.

Schlehenſtrauch *m.* trnovec, trnjevec.

Schleich- tajni, tihotápski, pokótni.

ſchleichen lesti (lezem), láziti, pláziti se, múzati se; prilésti, priplázìti se, izmúzati se; ſpähend — šútati; (um etwas —) oblésti, obláziti; (leiſe —) tápati; (im Finſtern —) távati; ſchleichend herankommen pritávati, prikrásti (-krádem) se, pritápati; (auf vieren —) komárati; prikomárati; (gebückt —) húliti se; ſich davon — izmúzniti se, odlésti.

Schleichen *n.* lézenje, plazítev.

ſchleichend lazèč, plazèč; —e Thiere golázen (-i); —e Krankheit počásna —, skrivna bolézen (-i).

Schleicher *m.* laznik, izpodléznik, prihúljenec, potúhnjenec, tihotápec, tukec.

Schleichgut *n.* tihotápska roba.

Schleichhandel *m.* tihotápska kupčija, tihotápstvo; — treiben tihotápiti, vtihotápljeno blagó prenášati.

Schleichhändler *m.* tihotápec; **=in** *f.* tihotápka.

Schleichware *f.* tihotápsko —, vtihotápljeno blagó.

Schleichweg *m.* ovínek, stranska pot (-i); tajna pot.

Schleier *m.* tenčica, pajčolán, kopréna, naličje, vel; zastirálo, zavój; den — nehmen v samostán iti (grem).

Schleieraffe *m.* opréženica.

Schleierchen *n.* zastirálce.

Schleiereule *f.* pégasta sova.

Schleierflor *m.* tenčica, pajčolán.

Schleif- brusni.

Schleifbahn *f.* dŕsalnica, drkálnica, dričálnica, pólzalica.

Schleife *f.* obéz (-i), ovóza; (Schlinge) petlja, zanka; (kleiner Schlitten) vlače *pl.*, vláčica, smuke *pl.*, samotéžke *pl.*; (— des Schleifers) brusílnica; ſ. Schleifbahn.

ſchleifen brúsiti, ostríti; nabrúsiti, poostríti; (ſchleppen) vleči (vlečem), vláčiti; (glätten) líkati, gláditi; olíkati, ogláditi; (eine Feſtung —) razdejáti (-dénem), razrúšiti, razvaliti; (d. Kleid ſchleift) se vleče; (auf dem Eiſe —) dŕsati se, dŕkati se; geſchliffen nabrúšen, oglájen, olíkan; *fig.* omíkan.

Schleifen *n.* brúšenje, brušnja.

Schleifer *m.* brusár, brusáč, brusec; (auf dem Eiſe) drsáč, dŕsavec, dŕkavec; **=in** *f.* brusárka, brusarica; dŕsavka; **Schleifer-** brusárski; **=werkſtätte** *f.* brusárnica, brusílnica.

Schleifgang *m.* dŕsalna hoja.

Schleifhandwerk *n.* brusárstvo. [ca.

Schleifmühle *f.* brusni mlin, brusílni-

Schleiffel *n.* brusnína, obrusek.

Schleifſtein *m.* brus, brusník, brusni kamen; (der Mäher) osla; **=behälter** *m.* óselnik, vodér (-ja); **=geſtell** *n.* brusnica.

Schleifung *f.* razdévanje, podíranje; razrúšba; brúšenje; vláčenje.

Schleifwerkzeug *n.* brusílo.

Schleihe *f.* linj, linják, rúska.

Schleim *m.* glen, sluz (-i), sliz (-i), žleza; (Speichel) slina; (Roß) smrkélj; **Schleim-** sluzni, slizni.

Digitized by Google

ſchleimartig sluzast, slizast.
ſchleimen sluzéti (-ím), slizéti.
Schleimfieber *n.* slizna vročnica.
Schleimfluſs *m.* slizotòk.
Schleimhaut *f.* slúznica; sluzna mrena, sluzna koža.
ſchleimig sluzèn, slúzav, slizav.
Schleimſchichte *f.* slúznica.
Schleimſtoff *m.* sluzèc, slizèc.
Schleimthier *n.* sluznják, slúzavec.
Schleiße *f.* treskà, trskà, trščica.
ſchleißen (Kleid) odŕgniti; odŕgniti se, ogúliti se; (ſpalten) cépiti, klati (koljem), dreti (derem); (Federn) skubsti, púkati; lúpiti.
Schleißer *m.* skubèc, púkavec.
ſchleißig odŕgnjen, ogúljen.
ſchlemmen požreševati, nezmérno pojédati in popívati, zaprávljati.
Schlemmer *m.* požrésnik, zapravljívec.
Schlemmerei *f.* požrésnost, razsípnost.
Schlempe *f.* usedlína, kalíž (žganja).
Schlendergang *m.* lena hoja; pohájkovanje; kínkava hoja.
ſchlendern leno hóditi; pohájkovati, pláziti se, kolovrátiti.
Schlendrian *m. fig.* staro kopíto; stara naváda, zastaréla razváda, zastaréla nerédnost; bem — folgen po starem kopítu délati.
Schlengel *m.* zádrga, zanka, pota *f.*, spona.
ſchlenkern *intr.* klátiti se, kínkati; (mit den Füßen) zvoníti z nogámi, bingljáti; (mit d. Armen) máhati; *tr.* métati (mečem), lúčati; zadegáti.
Schleppbahn *f.* dovláčna železnica, dovláčnica.
Schleppe *f.*, **Schlepp** *m.* vlečka, vlek.
ſchleppen *tr.* vláčiti, vleči (vlečem), drpáliti; (wohin) privléči; (bis zur Müdigkeit) navláčiti se; *intr.* vleči se, pométati.
Schleppen *n.* vlaka, vláčenje.
Schleppenträger *m.* vlekonóšec.
Schleppkleid *n.* obléka z vlečko, obléka z vlekom.
Schleppneh *n.* draga.
Schleppſack *m.* malha, torba.
Schleppſchiff *n.* ladja vlačívka.
Schlepptau *n.* vrv (-í), vlačílna vrv; iné — nehmen nase otvésti (-zem).
Schleuder *f.* prača, lučánka, lučálnica, pogánjka, (ščipávka).
Schleuderer *m.* pračar, lučávec.
ſchleudern lúčati, métati (méčem); vreči (vržem), zagnáti (-žénem), zalúčati, zakrepelíti, hítiti; (m. d. Waren) pod nič dajáti, v lastno škodo prodájati.
Schleuderſeuche *f.* trésnica. [va.
Schleudervorrichtung *f.* lučálna napra-
ſchleunig *adj.* hitèr, nagèl, urèn, bŕz, spešèn, jadrn; *adv.* nágloma, prècej, bŕz; auf das —e kàr najhitréje.
Schleunigkeit *f.* spešnost, urnost.
Schleuſe *f.* zatvórnica, zapòr, zapórnica; (a. d. Mühle) rake *pl.*; žleb, splàv.
Schlich *m.* skrivna —, stranska pot (-i), ovínek, smúk; (Verſteck) skrivalíšče; (Kunſtgriff) zvijáča; (in Bergwerken) mel.
ſchlicht prepròst, prostodúšen; (eben) ravèn, gladèk; der —e Menſchenverſtand zdrava pamet (-i), prirojéni razúm.
Schlichtart *f.* širóčka, bradlja, bezjáča.
Schlichte *f.* (bei den Gießern) mazálo; (bei den Webern) močílo.
ſchlichten ravnáti, vrstíti, zlágati; zravnáti, zvrstíti, zložíti; (Holz) skládati, zlágati; (behauen) tésati (tešem); obtésati; (das Brett) strúgati, gláditi; (bei Webern) mázati (mážem); (bei Gerbern) stŕgati; ostŕgati; *fig.* (Streit) razsóditi, poravnáti, pomiriti.
Schlichtfeile *f.* gosta pila. [nost.
Schlichtheit *f.* prepróščina, prostodúš-
Schlichthobel *m.* oblič líčnik.
Schlichtmeißel, Schlichtſtahl *m.* likálnik, gladílo. [mirítev.
Schlichtung *f.* sprava, poravnáva, po-
Schlick *m.* glen, grez, mulj.
Schlickboden, Schlickgrund *m.* grezovína, grez (-í), ozíbi *pl.*
Schlickkrapfen *m.* petelínček, zvitèk.
Schlief *m.* svaljèk.
ſchliefbar prolázen.
ſchliefen lesti (lezem), pláziti se, múzati se; spláziti se, smúkniti.
ſchliefig svaljkast, nezapečèn.
ſchließbar zapórèn, zaklepálen.
Schließe *f.* zapónka, zaklèp, zatvòr; (Schleuſe) zatvórnica; (an den Büchern) zapénèc; (Riegel) zatík; (Nagel) íglica; (in der Mauer) vez (-í), spona.

Digitized by Google

ſchließen zapréti, zatvoríti, pripréti; *impf.* zapírati, pripírati; (m. d. Schloſſe) zakléniti, *impf.* zaklépati; (in Ketten) vkléniti, vkovati; *impf.* vklépati; (beenden) končáti, dokončáti, dovršiti, završíti, dognáti (-ženem), skléniti; *impf.* sklépati, končevati; in ſich — obséči (-sežem), *impf.* obségati; Vertrag — pogodíti se, pogódbo skléniti; Frieden — pomiríti se, mir skléniti; die Augen — zamežáti (-im), oči zatísniti; in die Arme — objéti (-jámem), *impf.* objémati; *(phil.)* skléniti, zaključíti; *impf.* sklépati, sóditi; (eine Verſammlung) razpustíti, skléniti; *impf.* razpúščati; (Protokoll) skléniti, *impf.* sklépati; ſich — zapréti se, zakléniti se; *impf.* zapírati se, zaklépati se; stŕniti se, *impf.* strínjati se; die Wunde ſchließt ſich rana se zacéli; geſchloſſene Ortſchaft zdržema stojéča vas (-ſ).

Schließer *m.* zapiráč; ključár.

Schließfrucht *f.* rožka.

ſchließlich *adi.* zadnji, poslédnji; *adv.* končno, napósled, nazádnje, poslédnjič.

Schließmuskel *m.* zapórnica.

Schließnagel *m.* zapàh, zatík.

Schließung *f.* zatvorítêv, sklèp, sklépanje; zaklèp.

Schließungsdraht *m.* polárna žica. [ka.

Schliff *m.* ubrús, obrúsek; *fig.* lik, olí-

Schlifflächen *pl.* obrúšene ploskve *pl.*

ſchlimm hud, hudóben, zêl (zlà, zlò); (ſtreng) ostêr, osórən; es geht ihm — slaba se mu godí, sila mu prede; —e Augen bolne —, boléče očí; —er Finger pŕst bolí; —er werden húšati se, hujši prihájati.

Schlingbaum *m.* dobrovítovina.

Schlingbohrer *m.* bodílo.

Schlinge *f.* zádrga, zanka, nastáva, progla; (Maſche) petlja; (am Seile) okó (oêsa); krotovíca; in —n fangen v zádrge loviti; **Schlingen-** zančni.

Schlingel *m.* porédnež, frkolín, potepín, zaníkarnik, malopŕidnež.

ſchlingelhaft poréden, presnét, zaníkarən, malopŕidən.

ſchlingeln potépati se, telebániti.

ſchlingen (Speiſen) goltáti, žreti, požírati; ſich ſatt — nažréti se, nasrébati se; er kann nicht — požírati ne more; (mit einer Schlinge) zánkati; prizánkati, zadŕgniti; *impf.* zadrgovati; in einander — zazánkati; ſich — viti (vijem) se, vijúgati se; oviti se, okléniti se, oprijéti (-prímem) se; *impf.* oklépati se, oprijémati se.

Schlingen *n.* zánkanje.

Schlingenreihe *f.* zančna vrsta.

Schlinger *m.* požerúh, požrêšnik, goltnež, goltávec; ovijávec, ovijáč.

Schlingfaden *m.* vítica, ročíca.

Schlinggarn *n.* nit za zánkanje.

Schling-gewächs, -kraut *n.* ovijávka.

Schlingpflanze *f.* plézavka.

Schlitten *m.* saní *f. pl.*, sanke *pl.*, sančice *pl.*, smučí *f. pl.*, vlake *pl.*; (Hand—) samotéžnice, samotéžke *pl.*; — fahren sánkati se, sanínkati se.

Schlittenbahn *f.* sanéněc, sanínjak.

Schlittenfahrt *f.* sánkanje, vožnja na saném.

Schlittenkufe *f.* saníněc, saníšče.

Schlittſchuh *m.* drsálica, smučke *pl.*, drsalica; — fahren drsáti se, drsati se; **-fahrer** *m.* drsavêc, drsáč.

Schlitz *m.* razpòr, razpóra, razpórek; (in Stein) preréza, reža; (an d. Feder) precép, razcèp, razcépek.

ſchlitzen párati, prati (porjem); razpárati, prerézati (-rêžem); (ſpalten) cépiti, klati (koljem), kálati; razcépiti, razkláti.

ſchlitzig z razpórkom; razpáran, precépljen.

Schlitzſäge *f.* žaga zarezílnica.

Schloſs *n.* ključálnica, ključánica; (Anhänge—) žábica; hinter — und Riegel pod ključem, pod zaklépom; (Burg) grad, grajščína; (Caſtell) trdnjáva; **Schloſs-** gradski, grajski, grajščínski.

Schloſsberg *m.* gradski hrib, grad.

Schloſsbewohner *m.* grajski človek.

Schloſze *f.* toča; es fallen —n toča gre, toča se usípljе.

ſchloßen, es ſchloßt toča gre.

Schloſſer *m.* ključálničar; **-handwerk** *n.* ključálničarstvo.

Schloſsgarten *m.* grajski vrt.

Schloſshauptmann *m.* grajski povéljnik, gradski povéljnik, gradník.

Schloſskapelle *f.* grajska kapélica.

Digitized by Google

Schlofsnagel *m.* svornik, sornik.
Schlofsplatz *m.* predgrádje, gradsko dvoríšče.
Schlofsvogt *m.* grajski oskrbník.
Schlofswache *f.* grajska straža.
Schlofswall *m.* gradíšče.
Schlofszahn *m.* sklepni zobec.
Schlot *m.* dimnik.
Schlotfeger *m.* dímnikar.
Schlotter *m.* glen, kalíž.
Schlotterapfel *m.* klopótec, ropótec.
ſchlotterig mahedráv, klopotáv, ohlápen.
ſchlottern drgetáti (-ám, -géčem), cepetáti; šibíti se; tresti (tresem) se; mahedráti, oplétati se.
ſchlotternd mahedráv, tresonóg.
Schlotterohr *n.* klapoúha živál (-i), klapoúšec.
Schlucht *f.* globél (-i); (Hohlweg) klanec; (Berg—) tokáva, jarek, grapa; (Felſen—) skalna globél (-i); (Thalſchlucht) debér (-i).
ſchluchzen kólcati, skomúkati, hlípati; hlípa se mi, kolca se mi; kólcniti; (weinen) ihtéti, cmériti se.
Schluchzen *n.* kólcanje, hlípavica; ihténje, jok.
Schluchzer *m.* kólcavec; kólc.
Schluck *m.* požír, požírek, pogóltljaj; srk, srkljaj, posrébek; in einem — na en dušek; einen — thun góltniti, srkniti, srébniti.
ſchlucken góltniti, požréti; *impf.* goltáti, požírati; (Flüſſiges) srkniti, posrkati, srébniti, posrébati (-am, -bljem); (genug) nagoltáti se, nasrébati se.
Schlucker *m. fig.* ein armer — ubóžec, siromák, ubóg trpín, revež.
Schluft *f.* ſ. Schlucht.
Schlummer *m.* drem, dremež, dremóta; sen (snà); (Halb—) dremávica.
Schlummerer *m.* drémavec; dremálo.
ſchlummerig dremótен, dremáv, dremljív.
Schlummerlied *n.* uspávanka.
ſchlummerlos ſ. ſchlafloš.
ſchlummern drémati (-am, -mljem); spávati; zadrémati; genug — nadrémati se.
Schlummerſucht *f.* dremávost, dremljívost.
Schlump *m.* slučáj.
Schlumpe *f.* ſ. Schlampe.
ſchlumpen nakljúčiti se; nerédno viséti (o obléki).
Schlund *m.* golt, goltánec, grtánec, grlo, požirálnik; (Rachen) žrelo; (*bot.*) grlo; (d. Geflügels) golžún; (Abgrund) prepád, brezdno; (Waſſer) tolmún, krníca, požirávka, požirálnik; **Schlundgoltni.** [*pl.*
Schlundblaſenfiſche *pl.* oddušníkarice
Schlundkopf *m.* golt.
Schlundröhre *f.* jéščnik, požirák.
Schlundſchuppe *f.* goltna luska.
Schlupf *m.* smúk.
ſchlüpfen, ſchlupfen smúkniti, šíniti, púhniti; *impf.* smúkati; (aus d. Hand) izdŕkniti, izpólzniti; (durch eine Öffnung) spláziti se, izmúzniti se skoz.
ſchlüpfrig polzék, spolzék, opólzel, sklizék; (Rede) kosmát, pohujšljív, umázan.
Schlüpfrigkeit *f.* opólzlost, polzkóst.
Schlupfwespe *f.* najézdnik.
Schlupfwinkel *m.* kot, zakótek, zakótje, skrivališče.
Schlurf *m.* srkljaj, srebljaj.
ſchlürfen srkati (-am, -čem), srébati (-am, -bljem), cmŕkati; srkniti, srébniti; posrkati, posrébati.
Schlürfer *m.* srkavec, srébavec.
Schluſs *m.* konec, sklèp, dovršek, završek; (Schließen) zatvoritév, zaklèp, konec; (Syllogiſmus) sklèp, zaključek, silogizém; (Entſchluſs) sklèp, odlóka, odločílo; (Urtheil) razsódek; — der Debatte završek razgóvora; am Schluſſe konec; **Schluſs-** končni, sklepni, završílni, poslédnji.
Schluſsact *m.* poslédnje dejánje.
Schluſsart *f.* vrsta zaključevánja, način sklépanja, način zaključevánja.
Schluſsbein *n.* kólk, bédrna kost (-i); sramna kost.
Schluſsbericht *m.* končno poročílo.
Schlüſſel *m.* ključ; ključek.
Schlüſſelbein *n.* ključnica, ključna kost (-i).
Schlüſſelblume *f.* trobéntica, jeglič, jaglec, brkónčica.
Schlüſſelbund *n.* (*m.*) zvezek ključev, ključi *pl.*

Digitized by Google

Schlüsselverwahrer *m.* ključár.
Schlußerkenntnis *n.* končni razsódek, zavŕšni razsòd.
Schlußfassung *f.* sklèp, ukrèp, dolóčba.
Schlußfigur *f.* način zaključevánja.
Schlußfolge *f.* posléđek.
Schlußgebet *n.* zadnja molítev.
Schlußgedanke *m.* poslédnja miśel (-i).
schlüssig končni, sklepni.
Schlußkette, Schlußreihe *f.* sklépovna vrsta, sklépovni niz, zaključna vrsta.
Schlußkraft *f.* razsódnost.
Schlußprotokoll *n.* končni zapísnik, završilni zapísnik.
Schlußprüfung *f.* sklepna izkúšnja.
Schlußpunkt *m.* sklepna pika.
Schlußrechnung *f.* obračún, sklepni račún, končni račún.
Schlußrede *f.* zavŕšni govor.
schlußrichtig doslédèn.
Schlußsatz *m.* končni stavèk, zaključèk, izvòd.
Schlußstein *m.* zagózda, sklepnik.
Schlußvermögen *n.* razsódnost.
Schlußvertheidigung *f.* končni zagóvor.
Schlußweise *f.* način zaključevánja.
Schlußzeichen *n.* končáj.
Schlutte *f.* voljè jábolko, užítna púnčica.
Schmach *f.* sramóta, zasrámba, poróga, pogŕda.
schmachbedeckt osramočèn, zasramován, psován.
schmachten (Hunger) medléti (-ím), omagovati; (Durst) zévati; (sich sehnen) koprnéti, hrepenéti.
schmächtig drobèn, medèl; vitèk, strunast, tenèk, šibèk, prežét; lang und — pretégnjen.
Schmächtigkeit *f.* drobnóst, vitkost, šibkóst, šibkóta.
schmachvoll sramotílèn, sramótèn, nesrámèn.
schmackhaft slastèn, okúsèn.
Schmackhaftigkeit *f.* slast (-i), slastnost, okúsnost.
Schmäh- sramotílni, psoválni, zasramoválni, porogljívi.
Schmähbrief *m.* sramotílno pismo.
schmähen sramotíti, zasramovati, grditi; (schelten) zmérjati, psovati (psujem); (tadeln) grájati, oštévati, očítati komu kàj.
Schmäher *m.* sramotítelj, zasramovávec, psovávec; grájavec; **=in** *f.* zasramovávka, psovávka. [(-i).
Schmähgedicht *n.* sramotílna pesèm
schmählich *adi.* sramótèn; *adv.* sramótno, zaničljivo.
Schmährede *f.* zasramovánje, sramotílne beséde *pl.*, sramotílni govor.
Schmähschrift *f.* sramotílni spis, sramopis.
Schmähsucht *f.* porogljívost, zmerljívost, zasramljívost.
schmähsüchtig porogljìv, zmerljìv, zasramljìv.
Schmähung *f.* sramotítev, zasrámba, zasramovánje, graja.
Schmähwort *n.* sramotílna —, porogljíva beséda, psóvka. [bèn.
schmal ozèk, tesèn; (fein, dünn) dro-
schmalblätterig ozkolist.
schmalbrüstig ozkopŕsèn.
Schmäle *f.* ozkóst, ožína, tenkóst, tesnóta.
schmälen godrnjáti, kríčati (-čím), gobezdáti, jezikovati, jezik iztézati.
schmälern (schmäler machen) ózìti; poózìti; (enger machen) tesníti; stesníti; (geringer machen) krátiti, mánjšati, krájšati; prikrátiti, zmánjšati; die Ehre — obrekovati koga, čast krátiti komú.
Schmälerung *f.* zmanjšáva.
Schmalhans *m.* stradáč, strádavec, trpín, potrpíči *pl.*
Schmalkäfer *m.* ozkokrílec.
Schmalkopf *m.* ozkoglávec.
Schmalnase *f.* ozkonósa ópica.
schmalspurig ozkotírèn.
Schmalte *f.* smalta.
Schmalvieh *n.* dróbnica.
Schmalz *n.* (Rind—) maslo; (Thierfett) salo, mast (-i); zabel (-i), zabéla; **Schmalz-** maslén.
Schmalzbirne *f.* maslénka.
schmalzen béliti, zabeljevati; zabéliti; začíniti, *impf.* začínjati.
Schmalzkübel *m.* deža, maslénjak, maslenjáča.
Schmalzmus *n.* máselnik, tropíne *pl.*, troska, (morka).

Digitized by Google

Schmant *m.* (Milchrahm) smétana; (in Salzwerken) pena.

ſchmarotzen zastónj jesti (jem) in piti (pijem); zajédati; (bei Hochzeiten) prézati (-ím), ogláriti, prežáriti, šéškati, zapléčevati; prisliníti se.

Schmarotzer *m.* zajédavec, zapléčnik, prislínjenec; (bei Hochzeiten) oglár, šeškar, kobíličar, prézar; lizún.

ſchmarotzeriſch zajéden, zajédalen, prislínjen.

Schmarotzerpflanze *f.* zajédavka.

Schmarre *f.* usèk; brazgotína, obráslek, proga; ſ. Narbe.

Schmarren, Schmarn *m.* (Mehlſpeiſe) práženje; (Eier—) cvrk, cvrtjé.

ſchmarrig brazgotínast. [bèk.

Schmatz *m.* cmòk, mlàsk; *fig.* poljú-

Schmatze *f.* panj, paróbek, štor. [niti.

ſchmatzen cmokáti, mláskati; cmók-

Schmatzer *m.* cmokáč, cmokávec, mlaskáč.

Schmauch *m.* dìm, čad, smod.

ſchmauchen kaditi se, púhati, čaditi se; Tabak — tobák púhati, kaditi, tobák piti (pijem); ein wenig — pokaditi.

ſchmäuchen (Bienen) čebélam kaditi, z dimom preganjati čebéle; (Fleiſch) mesó kaditi, prekájati, sušíti, voditi.

Schmaucher *m.* kadívec.

ſchmauchig zakajèn, dímnat.

Schmauchſtube *f.* čádnica, dímnica, kadílnica.

Schmaus *m.* pojédina, obèd, gostíja, pir, godovánje; (nach vollendeter Dreſcharbeit) dómlati *f. pl.*, domlátki *pl.*

Schmausbruder *m.* gostovávec, gostník, pojédež.

ſchmauſen gostíti se, gostovati se, pojédati, pasti (pasem) se; (Namensfeſt) godovati; (Hochzeit) pirovati.

Schmauſer *m.* pojédavec, dobrojédec, ritopáš; =in *f.* pojédavka, dobrojédka.

Schmauſerei *f.* gostíja, pojédina, gostovánje.

ſchmecken (hinſichtlich des Geſchmackes) díšati (-ím), prilégati se; priléči (-lézem) se; die Speiſe ſchmeckt jed díši, jed se priléga, jed gre v slast; es ſchmeckt ſüß, bitter sladkó, grenkó je; nach etwas — po čem díšati, duh iméti (imám), slast iméti po čem, cíkati na kàj; (koſten) pokúsiti; *impf.* pokúšati; nicht — können ne moči (morem) trpéti, — vídeti; er ſoll auch — naj izkúsi tudi on; die Arbeit will ihm nicht — delo mu mrzí; ich laſſe mir wohl — jed mi gre v slast.

Schmecker *m.* pokúšavec; ſ. Leckermaul.

Schmeichelei *f.* láskanje; prilizovánje, dobríkanje, sladkánje; láskave besède.

ſchmeichelhaft (Perſon) prikupljìv, prilizljìv, dobríkav, laskav; —e Worte láskave besède; das iſt — für dich to te dìči, to te častí.

Schmeichelhaftigkeit *f.* láskavost; prilízljenost, prilizljívost.

ſchmeicheln prilizovati se, sladíti se, sladkáti se, dobríkati se; láskati se, omíljati se, prikupovati se; prilízniti se; es hat mich geſchmeichelt godílo mi je, bilo mi je ljubó.

Schmeichelrede *f.* prilíznjene besède; sladke —, láskave besède *pl.*

Schmeichelwort *n.* láskava beséda.

Schmeichelzunge *f.* sladki jezik, medéna usta *pl.*

Schmeichler *m.* prilizovávec, lizún, laskátelj, dobríkavec, sladkáč, sladkán, vrtorépec; =in *f.* prilizovávka, láskavka.

ſchmeichleriſch prilíznjen, laskav, dobríkav, vrtorèp.

ſchmeidig ſ. geſchmeidig.

ſchmeißen ſ. werfen.

Schmeißfliege *f.* zapljúnkarica.

Schmelz *m.* sklenína; (Glaſur) lošč, lèsk; (der Stimme) mehkóba.

ſchmelzbar talèn, topljìv, raztopljìv, raztálen.

Schmelzbarkeit *f.* talnost, raztopljívost.

Schmelzbutter *f.* topljéno maslo, razpuščéno maslo.

ſchmelzen *tr.* topíti, taliti, plavíti, tájati; raztopíti, razpustíti, raztájati; *impf.* raztápljati, razpúščati; (emailliren) steklíti; posteklíti; *intr.* (flüſſig werden) topíti se; raztopíti se; (Erz) taliti se; (Eis) tájati se; (Schnee) kopnéti; skopnéti.

Schmelzer *m.* topívec, talívec, plavec.

Schmelzerei *f.* ſ. Schmelzhütte.

Schmelzfarbe *f.* smáltova barva.

Digitized by Google

Schmelzglas *n.* stekléno loščílo, sklenína.
Schmelzhaus *n.* s. Schmelzhütte.
Schmelzherd *m.* talíšče, topíšče.
Schmelzhütte *f.* topílnica, talílnica; plavílnica, plavž.
Schmelzkunst *f.* plavstvo, topílstvo.
Schmelzofen *m.* plavž, topílna peč (-í).
Schmelzprocess *m.* talítěv, plavítěv.
Schmelzpunkt *m.* talíšče.
Schmelzschupper *m.* sklenolúska.
Schmelztemperatur *f.* talíšče.
Schmelztiegel *m.* topílnik, raztópnik, raztópnica.
Schmelzung *f.* topítěv, topljénje. [ca.
Schmelzwerk *n.* topílnica, pretapljálni-
Schmelzwerkzeug *n.* topílno oródje.
Schmer *n. m.* mast (-i), salo, tolšča; (Wagenschmer) kolomàz; (aus Pech) smolnják.
Schmerbauch *m.* trebúšnik, trebušnják.
Schmergel *m.* s. Schmirgel.
Schmerhändler *m.* salár.
Schmerle *f.* (Fisch) smrkež, bábica.
Schmerz *m.* (Leibes—) bolečina, bolést (-i), bol (-i); ich empfinde — boli me; brennender — sklina, sklečína; (des Gemüthes) žalost, bridkóst, žàl (-i), toga; der — lässt nach bolečína odléga; der — hat nachgelassen odléglo mi je; einen brennenden — verursachen zaskeléti.
schmerzen boléti, trápiti, peči; recht zu — anfangen razboléti se.
Schmerzensgeld *n.* denár za prestáne bolečíne, bolestnína. [sti.
Schmerzensmutter *f.* mati polna bolé-
Schmerzensschrei *m.* boléstni krik.
Schmerzgefühl *n.* boléstno čuvstvo.
schmerzhaft, schmerzlich bolèč, boléstěn, skelèč; —e Krankheit huda —, bridka bolézěn (-i).
schmerzlos brez bolečín, brezboléstěn.
schmerzstillend bolečíno olajšujòč.
schmerzvoll poln bolečín, bolésti poln.
Schmetterling *m.* metúlj, motovíljěc; (Nacht—) vešča; *fig.* vetrenják, nestanovítnež.
schmetterlingsartig metúljast.
Schmetterlings-blüte *f.* metúljasti cvet, — veněc; -blütler *pl.* metúljnice *pl.*, stróčnice *pl.*

schmettern *tr.* tréščiti, lopútniti, telébiti; tréskati; *intr.* hrúščati (-ím), hruméti; zahrúščati; (Trompete) búčati (-ím), donéti; zadonéti; (Vogel) žvrgoléti, gostoléti.
schmetternd hruměč; bučěč; gostolèč.
Schmied *m.* kováč; **Schmied-** kováški.
schmiedbar kověn, kovàlěn.
Schmiede *f.* kováčnica.
Schmiedeamboss *m.* nakoválo, naklo, nákov.
Schmiedearbeit *f.* kováško delo, kov.
Schmiedeeisen *n.* kovno želézo.
Schmiedehandwerk *n.* kováštvo.
Schmiedemeister *m.* kováški mojstěr.
schmieden kovati (kujem); Verse — pesmáriti; (Ränke) snovati (snujem), plesti (pletem), naklépati.
Schmiedesinter *m.* okujíne *pl.*, okúje, skaje *pl.*
Schmiedezange *f.* kováške kléšče *pl.*
Schmiedin *f.* kovačíca.
Schmiege *f.* (Maßstab) skladni ógelnik, ógelnica.
schmiegen (von Werkleuten) uklóniti, upógniti, nágniti; *impf.* uklánjati, upogíbati (-gíbljem), nagíbati; sich — pritísniti se, oprijéti (-prímem) se, stísniti se (h komu); *impf.* pritískati se, stískati se, oprijémati (-am, -ljem) se (koga); ovíjati se; sich in einen Winkel — stísniti se, skljúčiti se v kot; *fig.* uklóniti se (komu).
schmiegsam vitěk, giběk, gibčěn, voljěn; s. nachgiebig.
Schmiegsamkeit *f.* voljnost, gibčnost.
Schmiele *f.* *(Aira)* masníca.
Schmieralien *pl.* čečkaríja; podkupnína.
Schmierarzt *m.* mazáč.
Schmierbrand *m.* smrdljiva snet (-í).
Schmierbüchse *f.* posóda za kolomàz, kolomáznica.
Schmiere *f.* mazílo, maža; mast (-í).
schmieren mázati (mažem), mazíliti, mazáriti; namázati, pomazíliti; (schlecht schreiben) čečkáti, mázati (mažem); (bestechen) podkúpiti.
Schmierer *m.* mázavěc, mazáč.
Schmiererei *f.* mazaríja.
Schmiergeld *n.* maznína.
Schmierhändler *m.* kolomázar.

Digitized by Google

ſchmierig mazast, razmázēn; umázan; ſich — machen umázati se; —er Menſch umázaněc.
Schmierkäſe *m.* ſ. Quark.
Schmiermittel *n.* mazílo, maža.
Schmierſalbe *f.* maz (-i), mazílo.
Schminkbüchſe *f.* lepotíčnica.
Schminke *f.* lepotica.
ſchminken lepotíčiti.
Schminkerei *f.* lepotíčenje. [kov.
Schmirgel *m.* smírēk; **Schmirgel-ſchmiſs** *m.* udár; ſ. Schmitz.
Schmitz *m.* švŕk, šleněk; einen — geben šléniti koga, švŕkniti, pošikniti.
Schmitze *f.* (Ende der Peitſche) lèsk, pokěc, pokálnik.
ſchmitzen švŕkati; švŕkniti, šléniti.
Schmolle *f.* (Krume) sredica, meča.
ſchmollen kújati se, šobo délati, gnévati se; anfangen zu — skújati se, šobo napéti (-pnèm).
Schmollende *f.* kújavka.
Schmoller *m.* kújavec, kujálo.
ſchmollig kujav, kujast, gnevav.
Schmorbraten *m.* dušéno mesó.
ſchmoren *tr.* (dünſten) dušiti; páriti, cmáriti; *intr.* páriti se, cmáriti se.
ſchmuck brdēk, brhēk, zal, čedēn.
Schmuck *m.* okràs, nakràs, nakit, lepotíče; (Putz) lišp, gizda; (Schmuckſache) dragotína, lepotína, okrasnína; mit — überladen preolepotíti.
ſchmücken lepotíti, krásiti, kítiti, gízdati; olepotíti, okrásiti, nakítiti, ogízdati.
Schmuckfeder *f.* lišpno peró (perésa), nakítno peró.
Schmuckgegenſtand *m.* ſ. Schmuckſache.
Schmuckhändler *m.* lepotínar, dragotínar. [ne.
Schmuckkäſtchen *n.* škrínjica za lepotí-
Schmuckkette *f.* lišpna —, nakítna verížica.
ſchmucklos prepròst, brez lišpa, brez okrása.
Schmuckſache *f.* ſ. Schmuck.
Schmuckware *f.*, **Schmuckwerk** *n.* lepotíče, dragotíne *pl.*, lepotíne.
Schmuckwort *n.* okrasílna beséda.
Schmudel *m.* nesnága.
ſchmudeln brazdáti, svinjáti; obrazdáti, osvinjáti.
Schmuggel *m.*, **Schmuggelei** *f.* tihotápstvo; ſ. Schleichhandel.
ſchmuggeln s prepovédanim blagom tŕžiti, tihotápiti.
Schmuggler *m.* tihotápec; ſ. Schleichhändler.
ſchmunzeln múzati se; namúzniti (-znem) se; —d namuznívši se.
Schmutz *m.* nesnága.
ſchmutzen mázati, brazdáti; .rado se (za)mázati.
Schmutzfleck *m.* maróga, zamázēk.
ſchmutzig umázan, zamázan, nečéden; (geizig) skop, umázan.
Schmutzigkeit *f.* umázanost.
Schmutzrede *f.* nesrámno —, kosmáto —, umázano govorjénje.
Schmutztitel *m.* vnánji —, naméstni naslóvni list.
ſchmutzvoll ves umázan.
Schmutzwaſſer *n.* pomíje *pl.*
Schnabel *m.* kljun; *dem.* kljunček; *fig.* gobec, jezik; (Schiffs—) rilec, nos; (Ausguſs—) nos, troběc, dulec.
ſchnabelartig kljunast.
Schnäbeln *f.* poljubovánje, lízanje.
ſchnabelförmig kljunast.
Schnabelkräuter *pl.* kljúnarice *pl.*
ſchnäbeln ſich ljubkovati se.
Schnabelſchüſſel *f.* nósavica, nósasta skleda.
Schnabelthier *n.* kljunáš.
Schnabeljange *f.* kljunáte klešče.
Schnack *m.* šala, burka; (Geſchwätz) prazno klepetánje.
ſchnacken burke ugánjati; klepetáti, blebetáti.
Schnake *f.* komár; (Schlange) belouška; (Scherz) šala, burka, gluma.
Schnakenmacher *m.* glumáč, šaljívec.
ſchnakiſch šaljiv, burkast, smešen.
Schnalle *f.* zapóna, zapónka, kopča, prézica; (Klinke) kljuka.
ſchnallen zapéti (-pnèm), zakopčáti; *impf.* zapénjati, zakopčávati.
Schnalz *m.* mlàsk, lùsk, dlèsk; pòk.
ſchnalzen mláskati, lúskati, dléskati; (mit der Peitſche) pókati; mláskniti, lúskniti, dléskniti; pókniti.
Schnalzer *m.* mláskavec, mlaskáč, dleskávec; ſ. Schnalz.
Schnalzerpeitſche *f.* pokáča.

Digitized by Google

ſchnapp! *interi.* hlòp! hlàst! hàp! šàvs!

Schnapp- zapádni, zaskóčni, zalópni.

Schnappe *f.* zapádna mreža, zapádna tkanína.

ſchnappen hlápniti, hlópniti, hlástniti, ščápniti, šávsniti; *impf.* hlápati, hlastáti, ščápati, šávsati; (nach Luft) hliptáti, (sapo) pojémati; *fig.* pogánjati se; pognáti se za čim; (v. Schloß, Meſſer) zapásti (-pádem), zaskóčiti; *impf.* zapádati, zaskakovati.

Schnapper *m.* hlastáč, hlastávec; zapádka, zaskóčka.

Schnäpper *m.* puščálo.

Schnappſack *m.* malha.

Schnaps *m.* žganje, žganjica. [njar.

Schnapsbruder *m.* žganjepívec, žga-

Schnapsbude *f.* žganjarija, žganjárna.

ſchnapſen žganje píti (pijem).

Schnapstrinker *m.* žganjepívec.

ſchnarchen smŕčati (-ím), hŕčati (-ím), drnjóhati; zasmŕčati, hŕkniti; (mit rauher Stimme ſprechen) rohnéti (-ím).

Schnarcher *m.* smrčálo, smrčávec, hŕkavec; smrčáj; **-in** *f.* smrčavka, hŕkavka.

Schnarre *f.* (Klapper) klopótec, klopotúlja; (Ratſche) ropotáča, drdrálo; ſ. Wachtelkönig.

ſchnarren škrípati (-pljem), hréščati (-ím), škrgútati, drdráti; (d. der Ausſprache deš „R") gŕkati, pogrkovati; ſchnarrend škripav, škrgútav; škripáje.

Schnarrheuſchrecke *f.* škrebetáljka.

Schnarrwerk *n.* (d. Orgel) brundálo.

Schnatterei *f.* ſ. Plauderei.

Schnatterer *m.* ſ. Plauderer.

ſchnattern gágati, gogotáti (-óčem); žlabudráti, klepetáti (-ám, -éčem).

ſchnauben púhati, sopsti (sopem); (vor Zorn) píhati (-am, pišem); hrepenéti, dihtéti.

ſchnaufen ſ. ſchnauben; díhati, sopíhati.

Schnauzbart *m.* brki *pl.*, mustáči *pl.*, brke *pl.*, mustáče *pl.*

Schnauze *f.* gobec, smrček; (Rüſſel) rilec, hrlec; *dem.* gobček, rilček.

Schnecke *f.* polž; (Weibchen) pólževka; trbonóžec; slínavec, slinar; **Schnecken-**polži, polžev.

ſchnecken lesti (lezem) kakor polž.

ſchneckenartig, ſchneckenförmig polžast, po pólževo zavít.

Schneckengang *m.* polžev hòd; zavíti hodník. [pína.

Schneckenhaus *n.* pólžnica, pólževa lu-

Schneckenhorn *n.* polžja tipálnica, polžev rog; zavíti rog.

Schneckenklee *m.* (gemeiner —) metélјka, nemška —, večna dételja, lucérnka.

Schneckenlinie *f.* zavíta črta, zavojita črta.

Schneckenpoſt *f.* polžja pošta; *fig.* mit der — počási.

Schneckenſchale *f.* ſ. Schneckenhaus.

Schneckenſtiege, Schneckentreppe *f.* zavíte —, zavojíte stopnice. [vója.

Schneckenweg *m.* zavíta pot, pot na za-

Schneckenwindung *f.* zavój.

Schnee *m.* sneg; *dem.* snežek, snežič; (Firn—) zeléni sneg; (in d. Kochkunſt) spénjeni beljàk, sneg; — ſchlagen sneg tolči (tolčem), jajca stépati v sneg;

Schnee- snežni.

Schneeammer *m.* snežni strnád.

Schneeanflug *m.* snežni popŕh.

Schneebahn *f.* snežni tir.

Schneeball *m.* snežéna kepa; mit —en bewerfen képati; gemeiner — *(Viburnum opulus)* kozja pogáčica, kačji les, kalína; wolliger — *(Viburnum lantana)* dobrovíta, hudíka, hudovína; (Mehlſpeiſe) képice *pl.*, kuhélj, flancat.

Schneebecken *n.* médeni kotlíček (za tólčenje snega).

ſchneebedeckt zasnežèn, zametèn, s snegom pokrít.

Schneeberg *m.* snežník, snežna gora.

Schneeblume *f.* ſ. Schneeglöckchen.

Schneedecke *f.* snežna odéja.

Schneefall *m.* sneženje, pádanje snega, sneg.

Schneefeld *n.* snéžnata planjáva, snežnína.

Schneefink *m.* ſ. Bergfink.

Schneeflocke *f.* snežínka, snežnica; die erſten —n omráznica.

Digitized by Google

ſchneefrei kopën; —e Stelle kopnina, prekópnja. [(-ſ).
Schneegans *f.* snežna —, séverna gos
Schneegeſilde *n.* ſ. Schneefeld.
Schneegeſtöber *n.* metež, méteżno vreme (-éna), meténje, metelica.
Schneeglöckchen *n.* zvonček, dremávka.
Schneegrenze *f.* ſ. Schneelinie.
ſchneehaarig belolàs. [láska.
Schneehaarige *m.* belolášec; *f.* belo-
Schneehaſe *m.* planinski zajec.
Schneehauſe *m.* kùp snegá, snežni kùp; zamèt; (vom Dache abgeſcharrt) ogrébovnik.
Schneehuhn *n.* snežna jerebica.
ſchneeicht snegast.
ſchneeig snežèn, snežnat.
Schneekäfer *m.* sneženka.
Schneekruſte *f.* sren, sreneč, snežna skrapa.
Schneelawine *f.* snežni plaz.
Schneelinie *f.* lóčnica véčnega snega; snežna črta.
ſchneelos ſ. ſchneefrei.
Schneeluft *f.* snežna sapa.
Schneemann *m.* snežák, sneženi mož.
Schneemeiſe *f.* beloglávka, mlínarček.
Schneemilch *f.* sneg, tepéni —, spénjeni belják.
Schneepfad *m.* gaz (-ſ).
Schneepflug *m.* snežni plùg, snežno orálo.
Schneeregion *f.* snežni predèl.
ſchneereich snežnat.
Schneerinde *f.* ſ. Schneekruſte.
Schneeruthe *f.* stepálnica. [plast.
Schneeſchichte *f.* plast (-ſ) snegá, snežna
Schneeſchuhe *pl.* krplje (krpelj) *pl.*
Schneeſpur *f.* (des Wildes) gaža.
Schneeſtaub *m.* drobni sneg.
Schneeverwehung *f.* zamèt.
Schneewaſſer *n.* snežnica.
ſchneeweiß snežnobél.
Schneewetter *n.* snežno vreme (-éna).
Schneewolke *f.* snežni —, sneženi oblák.
ſchneidbar rezljiv.
Schneide *f.* rez (-ſ), ostrína, ostrica; die — verlieren skrhati se; (Säure) reznóst.
Schneidebank *f.* rezilni stòl, rezílnik, rezílnica, rezílna kobíla.
Schneideeiſen *n.* rezílo.
Schneidekluppe *f.* rezílnik (za vijáke).
ſchneideln kléstiti, trébiti; okléstiti, obsékati, otrébiti, iztrébiti.
Schneidemeſſer *n.* (Reifmeſſer) rezílnik.
Schneidemühle *f.* žaga.
ſchneiden (m. d. Meſſer) rézati (režem); urézati; (m. d. Schere) striči (strižem); (mit der Sichel) žeti (žanjem); požéti; (mit der Senſe) kosíti, seči (sečem); pokosíti, poséči; Haare — striči (strižem) koga; ostríči; Thiere — kopíti; skopíti; mit ſchlechtem Meſſer — škrtati; hohl — zlébiti; Geſichter — páčiti se; es ſchneidet im Bauche reže —, grize —, kolje me.
ſchneidend režóč; grizóč; (v. Geſchmack) rezèn; (vom Worte) zbadljiv, rezèk; (v. d. Kälte) skeléč; (v. Wind) brijóč, (vetèr brije).
Schneider *m.* rezéc, rézavec; (Kleidermacher) krojáč; **Schneider-** krojáški.
Schneiderei *f.* krojáštvo.
Schneider-gehilfe, -geſelle *m.* krojáški pomočník, — pomagáč. [lja.
Schneiderin *f.* rézavka; krojačica, šiví-
Schneiderlohn *m.* šivarína.
ſchneidern krojáčiti, šivárити. [nica.
Schneiderwerkſtätte *f.* krojáčnica, šivár-
Schneidewaſſe *f.* sekálno orózje.
Schneidewerkzeug *n.* rezílo.
Schneidezahn *m.* sékavec.
Schneidfeile *f.* rezílna pila.
ſchneidig ostèr; rezèk, odséčen.
ſchneien snežíti; es ſchneit sneg gre, sneží, sneg pada; es ſchneit ein wenig sneg naletúje.
ſchnell *adi.* hitèr, nagèl, bŕz, ročèn, jadrn; *adv.* hitro, naglo, brzo, bŕž; mache —! hiti! komm —! pojdi bŕž!
Schnelldruck *m.* brzotisk; **Schnelldruck-** brzotiskóvni.
Schnelle *f.* ſ. Schnelligkeit.
ſchnellen *tr.* zagnáti (-žénem), brcníti; *impf.* brcati; jmdn. vor die Naſe — v nos brcníti koga; *intr.* švígniti, frkníti, púhniti, skóčiti, zletéti; *impf.* švígati, frkati, púhati; — machen sprožíti; mit dem Finger — lúskati —, pókati s prstom.
Schneller *m.* brsk, brc; (am Gewehr) jezíček, mrsálo.
Schnellfahrer *m.* brzovóznik.

Digitized by Google

ſchnellfließend bistêr; brzotéčên, brzo-
ſchnellfüßig brzondg. [tòk.
ſchnellgläubig lahkovérên.
Schnelligkeit *f.* hitrôst, naglost, nágllica, brzôst, brzína. [kálica.
Schnellkäfer *m.* pókalica, kováč, ska-
Schnellkraft *f.* prožljívost.
Schnellläufer *m.* brzotèk, tékavêc.
Schnellpoſt *f.* hitra pošta.
Schnellpreſſe *f.* brzotiskálnica.
Schnellritt *m.* hitra ježa.
Schnellſchiff *n.* (ladja) brzoplóvka.
Schnellſchreiber *m.* hitropísec.
Schnellſchrift *f.* hitropis.
Schnellſchritt *m.* hitri korák, brzohòd.
Schnellſieder *m.* brzovàr.
Schnellwage *f.* brzotéhtnica, vaga na štedér, stodíra, vaga s kembljem.
Schnelljug *m.* brzovlàk.
Schnepfe *f.* kljunáč; (Wald—) sloka (sluka); (Moos—) kozíca; **Schnepfen-**kljunáčev.
Schnepfenjagd *f.* lòv na kljunáče.
Schneppe *f.* (an der Kanne) nos.
ſchneuzen usékniti, *impf.* usekovati; (das Licht) utrníti, usékniti; *impf.* utrínjati; ſich — usékniti se.
Schneuzer *m.* (Lichtputze) utrinjáč, utrinjálo.
Schneuztuch *n.* robêc.
Schnickſchnack *m.* klepetánje, klobuštránje; šara.
ſchniegeln pretírano snážiti, — líšpati; geſchniegelt und gebügelt načičkan in naličkan.
ſchnipfen zmekníti (zmáknem), *impf.* zmíkati.
Schnippchen *n.* brc; brcljaj (s prstom), lûsk, dlêsk; ein — ſchlagen brcníti (s prstom); dlésknìti (s prsti); *fig.* za norca iméti koga, nagodíti komu.
ſchnippen brcníti (s prstom); dlésknìti (s prsti); *intr.* švígniti.
ſchnippiſch jezíkav, jezíčen, besedljiv, odlajîv.
Schnitt *m.* urèz, rez; rézanje; (Durchſchnitt) prerèz; (im Weinberg) rezátêv, rez (-í), rezítêv; (im Felde) žetêv; (Zuſchnitt) krój; (Muſter) kolomêra; (am Buche) obrèz, obréza; (e. — Brot) š. Schnitte; ſeinen — machen dobíčêk iméti (imám).
Schnitte *f.* režénj, urézanica, rezína; (Obſt—) krhêlj.
Schnitter *m.* žánjec, ženjêc (-njcà).
Schnitterbrot *n.* (b. Schnitterfeſt) dožetnják.
Schnitterfeſt *n.* dožétki *pl.*, dožetvína, dožétnica.
Schnitterin *f.* ženjica.
Schnitterlohn *m.* žetnína.
Schnittermahl *n.* dožétnica, požínjka.
Schnittfläche *f.* sečna ploskêv.
Schnitthandel *m.* trgovína s krojnim blagom, kupčija na vatêl.
Schnitthandlung *f.* prodajálnica krójnega blagá.
Schnitthobel *m.* (der Buchbinder) obrezílnik.
Schnittholz *n.* (abgeſchnittene Reben) rezjé, rezínje, rožje.
Schnittlauch *m.* drobnják.
Schnittling *m.* (Rebe) rezníca; (Reis) ceplč.
Schnittmeſſer *n.* rezílnik; (Rebenmeſſer) rezník, vinjak, noraz.
Schnittöffnung *f.* razréza, urézna reža.
Schnittware *f.* krojno blagó, blagó na vatêl.
Schnittwaren-handel *m.*, **-handlung** *f.* ſ. Schnitt-handel, -handlung.
Schnittwunde *f.* uréza, urézna rana, ureznína.
Schnittzeit *f.* čàs žetve; zur — o žetvi.
Schnittzwiebel *f.* ſ. Schnittlauch.
Schnitz *m.* odrézek; (Apfel—) krhêlj, krhljíč.
Schnitzarbeit *f.* rezba; rézbarsko delo.
Schnitzbank *f.* rézbarski stòl; ſiehe Schneidebank.
Schnitzel *n.* odrézek; (in d. Kochkunſt) zrezêk.
ſchnitzeln rezljáti; izrezljáti; *impf.* izrezljávati.
ſchnitzen izrezovati; izrézati.
Schnitzer *m.* rézbar; (Meſſer) rezílnik; (Fehler) pomóta, pogrêšek; einen — machen zmótiti se, urézati se.
Schnitzerei *f.* rézbarstvo.
Schnitzerin *f.* rézbarica.
Schnitzkunſt *f.* rézbarstvo.
Schnitzler *m.* rezljávec.
Schnitzwerk *n.* rezba, rézbarski izdélêk, rézbarsko delo.

Digitized by Google

ſchnöde zaničevân, nizkótẽn, ubórẽn; mrzẽk, grd, umázan; odúrẽn, zaničljiv.

Schnödigkeit *f.* nizkótnost, ubórnost; grdóst, mrzkost; odúrnost, zaničljívost.

ſchnopern, ſchnoppern ſ. ſchnuppern.

Schnörkel *m.* zavíta črta; zavítina, zavójẽk.

ſchnörkelhaft zavójkast.

ſchnörkeln z zavójki okrásiti, zavójkasto narediti.

ſchnüffeln vóhati, vohnjáti.

Schnüffler *m.* vohúč, vohún.

Schnupfen *m.* **náhod**; den — haben nahódẽn biti (sem).

ſchnupfen njúhati.

Schnupfer *m.* njúhavẽc.

Schnupftabak *m.* drobni tobák, tobák za njúhanje.

Schnupftuch *n.* (žepni) robẽc.

Schnuppe *f.* utrínẽk.

ſchnuppern vóhati, vohnjáti.

Schnur *f.* motvòz, vrvca; prevóza; eine — Perlen niz bíserov; über die — hauen izójnic stópiti, črez mero seči (sežem); mit Schnüren beſetzen obšíti (-šíjem) z vrvcami.

Schnurraſſel *f.* gostonóga, želézna kačica, smrdečíca.

Schnürband *n.* zatezálni trak, zatéznica, zadrgúljica.

Schnürboden *m.* vrvíšče.

Schnürbruſt *f.* zatezljívi modrc, zatéznik, steznik.

ſchnüren povézati; *impf.* povezávati; zadŕgniti, zatégniti; *impf.* zadrgovati, zatezávati; geſchnürt prežẽt (črez pas); ſich — zadrgávati se; (anreißen) nabráti (-bérem) —, nanízati na trak; *impf.* nabírati, nízati; *fig.* gúliti, odírati, skubsti (skubem); odréti, ogúliti, oskúbsti.

ſchnurgerade ravẽn; *adv.* narávnost.

Schnürhaken *m.* zapónka, kópča.

Schnürleib *m.* ſ. Schnürbruſt.

Schnürloch *n.* zatéznična luknja.

Schnürnadel *f.* zatéznična igla.

Schnurrbart *m.* brki *pl.*, mustáče *pl.*, mustáči *pl.*, ruse *pl.*

ſchnurrbärtig brkast, brkàt, rusast.

Schnurrbärtige *m.* brkež.

Schnurre *f.* volk, brunda; ſ. Schnauze; (luſtige Erzählung) burka, smẽšnica.

ſchnurren brénčati (-ím), brčati (-ím), brndati, brnéti (-ím); (von der Katze) presti (predem), gosti (godem); (überhaupt) godrnjáti.

ſchnurrend brenčẽč; godrnjav.

Schnürriemen *m.* jerménẽc, stogljaj, stogla.

ſchnurrig šaljiv, smešẽn, burkast.

Schnurrigkeit *f.* šaljívost, smešnost, búrkavost.

Schnürſchuh *m.* čížma, črevljič na stógljaje, — jerménčke.

Schnürſtiefel *m.* škornjẽc (črevelje) na stógljaje, — jerménčke.

ſchnurſtracks *adv.* ſ. ſchnurgerade.

Schober *m.* (Haufe Heu) kùp, kopíca, plast, nável, lónica; (Garben) stavẽk, razstávka; (60 Garben) kopa; (um e. Pfahl aufgeſchichtet) stòg, kópič.

ſchobern stávkati, v stavke dévati; (vom Heu) kopíce ravnáti, — délati, v kupe dévati, plástiti, stoge délati.

Schoberſtock *m.* stóžnica, stožína, stožje.

Schock *n.* (60 Garben) kopa; ein — Eier šéstdeset jajc; ſ. Haufe, Menge.

ſchockweiſe po kópah; trúmoma.

Schofel *m.* slabo blagó, izvržẽk.

ſchofel, ſchofelig revẽn, slàb, malovrédẽn, izvržen.

Schofelware *f.* slabo blagó, izmẽčẽk.

Schöffe *m.* sodni prisédnik, prisẽžnik.

Schokolade *f.* čokoláda; ſ. Chocolade.

Scholaſtik *f.* škólastika (srednjevẽčno modroslóvje).

Scholaſtiker *m.* škólastik.

ſcholaſtiſch škólastičẽn.

Scholiaſt *m.* sholijást, razlagávẽc starih knjig.

Scholien *pl.* shólije, pripómnje.

Scholle *f.* gruda, gruča, kepa; gleba; *fig.* kos obdélane zemlje; (Eisſcholle) ledéna plošča.

ſchollig grudàt, grúčast.

Schöllkraut *n.* krvávi mlečnik.

ſchon *adv.* že, uže.

ſchön lep, krasẽn; —e Seele blaga duša; —e Summe lep denár; — thun bóžati koga, dobrikati se —, láskati se komu; *adv. sup.* ſchönſtenš pràv lepó.

Schönauge *n.* *(Calliopsis)* lepoóčnica.

ſchönäugig lepoòk.

ſchönblätterig lepolíst.

Digitized by Google

Schöndruck *m.* natisk na prvo stran
Schöne *f.* krasotica, lepotica. [pole.
Schöne *n.* lepóta, krasóta.
ſchonen várovati, glédati na kàj; prizanésti, zanésti; *impf.* prizanášati, zanášati komu; ich ſchone keine Koſten ni mi žal —, ne zdi se mi škoda troškov, — za denár.
ſchonend prizanesljìv, prizanašálen; auf —e Weiſe rahlo, nežno.
Schoner *m.* prizanášavec; pregrinjálo; ſ. Schooner.
Schönfärber *m.* barvar na písano.
Schöngeiſt *m.* lepoznánec, krasoúmec.
ſchöngeiſtig lepoznánski, krasoúmen.
Schönheit *f.* lepóta, krasóta; lepotica, krasotica.
Schönheitsgefühl *n.* lepočútje, krasočútje, čut za lepóto.
Schönheitsmittel *n.* lepotílo.
Schönheitsſinn *m.* ſ. Schönheitsgefühl.
Schönheitswaſſer *n.* lepotílna voda.
Schönpflaſter *n.* črn oblížek, mušica.
Schönredner *m.* lepobesédnik.
Schönſchreibebuch *n.* lepopísna knjiga.
Schönſchreibeheft *n.* písanka.
Schönſchreibekunſt *f.* lepopísje.
Schönſchreiber *m.* lepopísec.
Schönſeite *f.* lice.
Schonſtätte *f.* zarejališče.
Schönthuer *m.* dobríkavec, láskavec.
Schönthuerei *f.* dobríkanje, láskanje.
Schonung *f.* várovanje; prizanášanje; prizanesljívost. [les.
Schonungsfläche *f.* gajevína, várovani
ſchonungslos *adv.* brez prizanášanja, neusmíljeno.
ſchönwangig lepolíčen.
Schonzeit *f.* várstvena doba; prepovédan lòv.
Schooner *m.* škuner (ladja z dvema jámborama).
Schopf *m.* (d. Haupthaar) kečka; (ein Büſchel Haare, Federn) čòp; *dem.* čopék; kòp, kukma; mit einem — verſehen čopast; (Baum) vrh, vršič; einem den — beuteln zlasáti koga.
ſchopfartig čopast.
Schöpfbrunnen *m.* ſ. Brunnen.
Schöpfe *f.* ſ. Schöpfgefäß.
Schöpfeimer *m.* vedro, vedríca, védrce, kalálo; (kleiner) korec, polník.
ſchöpfen zajémati (-am, -ljem), črpati (črpljem); zajéti (zajmem); voll — napólniti; Athem — sapo v sebe potégniti, zasópsti (-sópem); *impf.* sopsti; friſche Luft — čist zrak díhati; nadíhati se čístega zraka; Muth — oskŕčiti se; er ſchöpft Verdacht sum se mu vzbúja; Urtheil — sodbo skléniti, — izréči (-réčem), razsóditi; Troſt — (po)tolážiti se; Nutzen — okoristiti se; der Kahn ſchöpft voda sili v čoln; der Falke ſchöpft sokol pije; der Hopfen ſchöpft hmelj cvete.
Schöpfer *m.* (Werkzeug) korec, zajemáč, polník; (Perſon) zajemávec; (Erſchaffer) stvarnik, stvaritelj; (Urheber) ustanovník, začétnik, osnovátelj.
Schöpferhand *f.* stvariteljna roka.
Schöpferin *f.* zajemávka; stvariteljica; ustanovnica, osnovateljica.
ſchöpferiſch tvorèn, stvariteljèn, samotvórèn.
Schöpferkraft *f.* tvórnost, stvariteljnost, samotvórnost.
Schöpfgefäß, Schöpfgeſchirr *n.* zajemálo, zajemáč, polník, črpálo.
Schöpfgelte *f.* (zajemálna) golída, káblica, korec.
Schopfhenne *f.* čopa, čopka.
ſchopfig čopàt, čopast.
Schopflerche *f.* (Haubenlerche) čópasti škrjánec, čópasta švrljúga.
Schöpflöffel *m.* zajemáča.
Schöpfrad *n.* koló s korci, samotéžno koló (-ésa).
Schöpfſchaufel *f.* plálnica.
Schöpfung *f.* (Erſchaffung) stvaritev; svet, stvárstvo; delo; umotvòr; vor der — des Urtheils predno se sodba izréče, pred razsódbo.
Schöpfungsgeſchichte *f.* zgodovína stva-
Schöpfwerk *n.* črpálo. [ritve.
Schöppe *m.* ſ. Schöffe.
ſchoppen gátiti, nadévati; (eine Gans) pítati.
Schoppen *m.* kolníca, parma; (Gefäß) polič, vrček.
Schöps *m.* skopec, bravec, koštrún; *fig.* cepec, bedák; **Schöpſen-** skópcev, koštrúnov; **=braten** *m.* pečéna skopčevína, — bravína; **=fleiſch** *n.* skopčevína, bravína, bravčína.

Digitized by Google

Schorf *m.* krasta, kraste *pl.*
Schornſtein *m.* dímnik.
Schornſteinfeger *m.* dímnikar.
Schoſs *m.* (Zweig) mladíka, odrástek; (Reben—) rozga.
Schoß *m.* krilo; auf dem —e na kolénih; im —e der Erde v krilu zemlje, v zemlji; im —e der Familie med svójimi; dem Glücke im —e ſitzen ljúbljenčo sreče biti (sem); die Hände in den — legen roke križem držati (-ím), lenáriti; poleníti se; (Theil der Kleidung) škric; krilo.
ſchoſſen steblíti se.
Schoßhund *m.* naróčni psiček.
Schoßkind *n.* ljúbljenček, péstovanec, péstovanka; milček; iznéženček.
Schöſsling *m.* mladíka, pogánjek.
Schoſsreben *f.* mladíka, rozga.
ſchoſsreich poln mladík, poln rozg.
Schötchen *n.* lušček; stroček.
Schote *f.* lusk, lušćína; (Hülſe) strók; —n *pl. coll.* stročje.
ſchotenartig luskast, strokast.
Schotenerbſen *pl.* grah v stročju.
Schotenkiee *m.* nokóta.
Schotenpflanze *f.* lúsknica.
ſchotig lusknat, stročnat.
Schotten *m.* skuta.
Schotter *m.* gramoz, grušec, brebír; (Fluſs—) prod, prodec.
Schotterbank *f.* grúščarica. [na.
Schotterboden *m.* gruščnína, prodovína.
ſchotterig gruščnat, prodnat.
ſchottern (cesto) na-, posúti (-spèm, -sújem); *impf.* nasípati, posípati, nasipávati, posipávati.
Schotterung *f.* posipávanje, posip.
ſchraffieren čŕtkati; (kreuzweiſe) mrežkati.
Schraffierung *f.* čŕtkanje; mrežkanje.
ſchräg *adi.* pošévən; *adv.* na pošév, po ševí. [nost.
Schräge *f.* ševa, ševíca, šújica, pošév-
Schragen *m.* kobíla; kozáča, koza.
Schrägmaß *n.* pošévnik.
Schramme *f.* práska, brazgotína.
ſchrammen oprásniti; *impf.* práskati.
ſchrammig opráskan, brazgotínast.
Schrank *m.* omára, postávec.
Schranke *f.* ográja, zagrája; (Zoll—) carínska pregrája, — zavóra; (Grenze) meja; in den —n erſcheinen na boríšče priti (pridem); vor den —n erſcheinen priti pred sodníka; in ſeinen —n bleiben mere se držati (-ím); keine —n kennen mere ne védeti (vém); —n ſetzen omejíti.
Schränkeiſen *n.* razperílo, ključ.
ſchränken *tr.* navzkríž —, križem dévati; — dejáti; (die Säge) razpériti; *intr.* (im Gehen) petlje délati, opotekáje iti (grèm); razkoráčeno hóditi.
ſchrankenlos neomejen.
Schrankenloſigkeit *f.* neomejénost.
Schranne *f.* omrézje, rešétka; sodíšče; tŕžnica.
Schranze *m.* (Hofſchranze) (pridvórni) lizún.
Schrappe *f*, strgúlja.
ſchrappen ſ. kratzen, ſchaben.
Schraube *f.* viják.
Schraubel *n.* vijáček.
ſchrauben privíjati; priviti (-víjem); geſchraubt ſprechen zavíto —, zasúkano govoríti.
Schrauben- vijákov, vijáčni.
Schraubenbohrer *m.* vijákasti svedèr.
Schraubendampfer *m.* parnik na viják.
ſchraubenförmig vijákast.
Schraubenfutter *n.* vijáčna patróna.
Schraubengang *m.* mátični —, bábični zavój.
Schraubengewinde *n.* zavóji.
Schraubenlinie *f.* zavójnica.
Schraubenmutter *f.* vijákova mática, — bábica; (der Preſſe) žmèk.
Schraubenſchlüſſel *m.* ključ (za vijáke).
Schraubenſpindel *f.* vijákovo vreténo; (bei der Preſſe) vit (-i).
Schraubenwindung *f.* zavój, zavínek.
Schraubenzieher *m.* izvijáč. [ják.
Schraubſtock *m.* primož, precép na vi-
Schraubzwinge *f.* svora.
Schreck *m.* ſ. Schrecken; Spalt.
ſchreckbar strahovít.
Schreckbild *n.* strašílo.
Schrecken *m.* strah, groza, strahóta; in — gerathen prestrášiti se, ustrášiti se; ich gerieth in — strah me je izprelétel, strah me je prevzél; — einjagen ostrášiti koga; vor — od strahú; in — ſetzen prestrášiti, ostrášiti, v strah pripráviti.

Digitized by Google

ſchrecken *tr.* ustrášiti, ostrášiti, prestrášiti, preplášiti, splášiti; *impf.* strášiti, plášiti koga, strah komu délati; *intr.* ſ. erſchrecken.

Schreckensherrſchaft *f.* grozovláda.

Schreckensmann *m.* grozovítež, trinog.

Schreckensnacht *f.* strašna —, grozna noč (-i). [kràj.

Schreckensort *m.* strašno mesto, strašni

Schreckenstag *m.* strašni —, grozni dan (dneva).

Schreckensthat *f.* grozodéjstvo.

ſchreckensvoll strašèn, grozèn.

Schreckenswort *n.* strašna —, grozna beséda.

ſchreckhaft strášèn, strahótèn; (ſcheu) strašljiv, plašèn, plašljiv.

ſchrecklich *adi.* strašèn, strahótèn, strahovít, strašánski, grozèn, grozovít; *adv.* strašno, grozno.

Schrecklichkeit *f.* strášnost, strahovítost, grozovítost.

Schreckling *m.* strašljívec, plašljívec.

Schrecknis *n.* strahóta.

Schreckſchuſs *m.* prazni —, strašílni strel; *fig.* prazni strah.

Schrei *m.* zakričáj, krik; einen — thun kríkniti, zakríčati (-čím), zavpíti (-vpí-

Schreiadler *m.* sivi orèl. [jem).

Schreib- pisálni, pisni.

Schreibapparat *m.* pisálni stròj; (beim Telegraphieren) prejemálo.

Schreibart *f.* (Schrift) pisáva, roka; (Stil) pisáva, slòg. [*pl.*

Schreibbedarf *m.* pisálne potrébščine

Schreibbuch *n.* zapísna knjiga.

ſchreiben písati (pišem); zapísati; an jemdn. — písati komu; Antwort — odpísati; er ſchreibt ſich piše se, píšejo ga; ein Werk — spisováti; spísati.

Schreiben *n.* pisánje; (Brief) pismo, pisánje, list; (Zuſchrift) dopis.

Schreiber *m.* pisávec, pisèc, pisátelj; pisáč; pisár; =ei *f.* pisárjenje, pisárija; =in *f.* pisávka, pisáteljica; pisárica.

Schreiberlohn *m.* pisárina.

Schreibeſucht *f.* písavica.

ſchreibfaul neradopísen.

Schreibfeder *f.* pisno peró (-ésa).

Schreibfehler *m.* pisna pomóta, pogrešek v pisánju.

Schreibgebür *f.* pisnína, pisarína.

Schreibgeräth *n.* pisálna pripráva.

Schreibgeſchäft *n.* pisárski posèl, pisársko delo, pisárstvo.

Schreibgriffel *m.* pisálo, pisálce, pisèk.

Schreibheft *n.* písanka.

Schreibkrampf *m.* krč od pisánja.

Schreibkunde *f.* znanje pisánja.

Schreibkunſt *f.* pisna umétnost; lepopísje.

Schreibkürzung *f.* kratíce *pl.*

Schreiblehrer *m.* učítelj pisánja.

Schreibluſt *f.* radopísnost.

Schreibmaſchine *f.* pisálni stròj, samopísnica.

Schreibmaterialien *pl.* ſ. Schreibbedarf.

Schreibpapier *n.* pisni —, pisálni papír.

Schreibpult *n.* pisálnik, pisálni podstávec.

Schreibſchrift *f.* pisálne črke *pl.*

Schreibſchule *f.* učílnica —, šola za pisánje.

ſchreibſelig radopísen, mnogopísen.

Schreibſtift *m.* pisèk, pisálce.

Schreibſtube *f.* pisálnica.

Schreibtafel *f.* pisálna deščica, — tabla.

Schreibtelegraph *m.* pisálni brzojàv.

Schreibtiſch *m.* pisálna miza.

Schreibübung *f.* vaja v pisánju.

Schreibung *f.* pisáva.

Schreibunterricht *m.* poúk v pisánju.

Schreibweiſe *f.* pisáva.

ſchreibwidrig nepravopísen. [*pl.*

Schreibzeug *n.* pisálno oródje, pisála

Schreibzimmer *n.* pisálnica.

ſchreien vpíti (vpíjem), kríčati (-ím); zavpíti, zakríčati; (aus vollem Halſe —) na vse grlo kríčati, dreti (derem) se; (vom Rind) vékati, vréščati (-ím); (v. Kuckuck) kúkati; (v. d. Eule) skovíkati; (v. Raben) krókati; (v. d. Elſter) regetáti (-gèčem); (von der Henne) kokodákati.

Schreien *n.* vpítje, kričánje, vekánje.

ſchreiend vpijòč, kričèč; —e Farben prezíve —, kričéče barve; —e Ungerechtigkeit očítna krívica.

Schreier *m.* kričáč, kričáj, kričálo; vekáč; =in *f.* kričávka, kričálo.

Schreihals *m.*, **Schreimaul** *n.* ſ. Schreier.

ſchreiluſtig kričáv.

Schrein *m.* skrinja; *dem.* skrínjica; ſ. Schrank.

Digitized by Google

Schreiner *m.* skrínjar; mizár; **Schreiner-** skrínjarski; mizárski.

schreiten stópati, korákati, koráčiti; zum Werke — dela se lótiti (lotíti), dela se poprijéti (-prímem), delo za-, pričéti (-čnèm); *impf.* poprijémati se, začénjati, príčénjati.

Schrift *f.* pisánje; der — unkundig ne veščˇ pisánju; pisáva, roka; (Schriftzeichen) pismo, pisménke *pl.*; (Lettern) črke *pl.*; (Geschriebenes) pisánje, pismo, listína; (Processs—) pravdni spis; (Schriftwerk) spis; heilige — sveto pismo. [tvo.

Schriftenthum *n.* pisménstvo; knjíš-

Schriftfleehte *f.* pisménski skórjavec.

Schriftführer *m.* zapísnikar, zapisovávec, perovódja.

Schriftgebrauch *m.* pisméni obíčaj.

Schriftgelehrte *m.* pismoúk, pismoznánec, knjížévnik.

Schriftgießer *m.* črkolívec.

Schriftgießerei *f.* črkolívnica.

Schrifthalter *m.* spisodržec, držáljka.

Schriftkasten *m.* (der Buchdrucker) črkovnják, pismenják.

Schriftkunde *f.* pismoznánstvo.

schriftlich pismén, pisan.

schriftmäßig poknjížen; *adv.* po knjigi, knjížévno; po svetem pismu.

Schriftmuster *n.* pisménski vzorec.

Schriftsatz *m.* stavek.

Schriftschneider *m.* črkorézec.

Schriftschrank *m.* omára za pisma, pismenják.

Schriftsetzer *m.* črkostávec, stavec.

Schriftsprache *f.* knjížévni —, pisni jezik.

Schriftsteller *m.* pisátelj, pisec; **-ei** *f.* pisáteljstvo; **-in** *f.* pisáteljica.

schriftstellerisch pisáteljski.

schriftstellern pisateljevati, pisáriti.

Schriftstempel *m.* črkóvni kalúpek, črkóvna patríca.

Schriftstück *n.* spis.

Schriftsuert *m.* svetopísemsko besedílo.

Schriftverfälschung *f.* ponaréjanje pi-

Schriftwechsel *m.* dopisovánje. [sem.

Schriftwesen *n.* pisménstvo.

Schriftzeichen *n.* črka, pisme (-éna), pisménka.

Schriftzug *m.* potèg, potéza.

schrillen vréščati (-ím), cvrčati (-ím), škrípati (-am, škrípljem).

Schritt *m.* stopínja, korák, stopáj, stòp; (Gang) hoja, hòd; im — v stòp; — für — *adv.* korákoma; malo po malo; kleine —e machen stópkati, stopícati, drobnéti; mit schnellen —en s hítrimi koráki; — halten v stòp hóditi; *fig.* den ersten — thun začéti (-čnem) kàj; einen gefährlichen — thun nevárne reči lótiti se; allen —en und Tritten nachgehen za petámi biti (sem) komu, stopínje pobírati za kom.

schrittmäßig *adv.* korákoma; zlágoma.

Schrittmesser *m.* stopomèr.

Schrittwechsel *m.* koráčna izména.

schrittweise *adv.* korákoma, korák za korákom, po stopínjah, od stopínje do stopínje.

Schrittweite *f.* koračáj.

Schrittzähler *m.* stopostévec.

schroff robàt; strm; *fig.* ostèr, osóren, robàt.

Schroffe, Schroffheit *f.* robáta strmóst; *fig.* ostróst, osórnost, robátost; rézkavica.

Schröpfe *f.* podzétva, podkósnja.

schröpfen rogé —, rožíče stáviti; (Getreide) podzéti (-žánjem), podkosíti; *impf.* podzínjati, podkášati; (Bäume) narézati (-rézem); *impf.* narezovati; *fig.* odréti (-dérem); *impf.* odírati, gúliti. goljufáti.

Schröpfen *n.* stávljenje rogóv, púščanje z rožíči.

Schröpfkopf *m.* rog, rožíč, kúpica.

Schröpfzeug *n.* pripráva za stávljenje rožíčev, — kupic.

Schropphobel *m.* j. Schrothobel.

Schrot *n. m.* odsékan —, odrézan kos (koščk); (Klotz) hlod, čok, krlj, panj; (Tuchende) odrézek, konci *pl.*, krajci *pl.*, krajevína; (v. Getreide) na debélo zmleto žito, trgana moka; (in der Münze) (za denár odsékani) kolútec; (Gewicht) robélj, težína; *fig.* ein Mann von altem — und Korn mož stare koreníne, mož starih navád; v. grobem — fein neotesán —, zarobljen biti (sem); (Stein—) šibre; (Schieß—) svinčéna zrna, sékanci *(pl.)*, strelni svinec, (šprih).

Digitized by Google

Schrotart *f.* kládnica, drevnica, robílnica.
Schrotbaum *m.* valěc.
Schrotbeutel *m.* mošnja za strelni svinec, ptičarica.
Schrotbüchſe *f.* puška za drobni svinec, ptičarica.
Schroteiſen *n.* (Meißel) nastávec, odsekáč; (der Schuſter) krivec.
ſchroten sékati; razsékati, odsékati; drobíti; razdrobiti; na debélo mleti; glódati; (z valci, hlodi) nakládati ob. skládati.
Schröter *m.* rezáč, žagar, sekáč; skladáč; (Werkzeug) sekálce; (Käfer) rogáč.
Schrotfeile *f.* stružíljka.
Schrothobel *m.* (stružec) kosmáč.
Schrotkäfer *m.* rogáč.
Schrotkorn *n.* svinčéno zrno; šibra; na debélo zmleto žito.
Schrotleiter *f.* skladína.
Schrötling *m.* odrézek, obrézek.
Schrotmehl *n.* debéla moka.
Schrotmeißel *m.* sekálce.
Schrotmühle *f.* mlin za debélo moko.
Schrotſäge *f.* vélika žaga.
ſchrotſägeförmig (*bot.*) škrbínast.
Schrotwage *f.* gréhljica.
Schrotzahn *m.* sprednji zob.
Schrulle *f.* trma, muha.
ſchrullenhaft trmast, muhast.
Schrumpf *m.* skrčba; (durch Eintrocknen) usúšek.
ſchrumpfen krčíti se; skrčiti se; (v. d. Haut) grbiti se, grbánciti se, mŕščiti se, gúbati se; zgrbiti se, zgrbánciti se, zgúbati se; die Pflaumen — slive se grbijo, — se platíščijo; die Milch ſchrumpft mleko se seséda, — se siri.
ſchrumpfig zgrbljen, zgrbáncen, zgubáncen.
Schrunde *f.* razpóka, razpoklína.
ſchrunden razpókati (se).
ſchrundig razpókan, opókel.
ſchruppen strgati; ostrgati.
Schrupphobel *m.* ſ. Schrothobel.
Schub *m.* porív, porínek; potísk; einen — geben poríniti, potísniti; (e. Kugel) zatóč, tóč; einen — thun zatóčiti; (v. Zahnen der Pferde) den erſten — thun prve zobé dobíti; (v. Brot) vsád; péka; (Lade) prédal, predálček; (Fortſchaffung einer Perſon) odgón; Schub- odgónski.
Schuber *m.* zarínek.
Schubfenſter *n.* zariválno okno.
Schubfuhrenlohn *m.* odgónska voznína.
Schubkarren *m.* samokólnica, táčka, ciza.
Schubkaſten *m.* predálnična omára, predálničnik.
Schublade *f.* (zarívna) predálnica; (im Tiſche) míznica.
Schubladkaſten *m.* ſ. Schubkaſten.
Schubleiſte *f.* podŕsna letva.
Schübling *m.* odgnánec.
Schubſack *m.* malha.
Schubſtation *f.* odgónska postája.
Schubvorſpann *m.* odgónska pripréga.
ſchubweiſe *adv.* porívoma, potískoma; po odgónu.
Schubweſen *n.* odgónstvo.
ſchüchtern bojéč, bojazljiv, plašljiv, strašljiv.
Schüchternheit *f.* bojéčnost, bojazljívost, plašljívost.
Schuft *m.* podlež.
ſchuftig podél; (armſelig) ubórен.
Schuh *m.* črevélj; *dem.* črévelje, črévelјček; (Nieder—) šolén; (Haus—, Flecht—, Filz—) copáta; hôlzerner — coklja; ohne — bos; jemandem etwas in die —e ſchieben podtekníti (-táknem) komu kaj; *impf.* podtíkati —; (als Längenmaß) črevélj; (eiſerner Beſchlag) okóvek; (am Blaſebalg) grlo.
Schuhabſatz *m.* podpétnik, opétek, peta.
Schuhahle *f.* šilo.
Schuhband *n.* remenček, stogljaj.
Schuhdraht *m.* dreta, drm.
Schuheiſen *n.* deréze *pl.*
Schuhfetzen *m.* onúča, obójek.
Schuhfleck *m.* krpa, župánec, vstáva, mašína.
Schuhflicker *m.* (črevljár) krpáč.
Schuhleiſten *m.* kopíto.
Schuhmacher *m.* črevljár; **=ei** *f.* črevljarija; **=handwerk** *n.* črevljárstvo; **=in** *f.* črevljarica.
Schuhmarkt *m.* črevljárski trg.
Schuhmaß *n.* črevljárska mera.
Schuhnagel *m.* žrebélj, žrebíca, cvèk.
Schuhputzer *m.* črevljesnážec.
Schuhriemen *m.* remenček, stógljaj.
Schuhſchmiere *f.* črevljársko mazílo.

Digitized by Google

Schuhſchwärze *f.* črevljársko črnílo.
Schuhſohle *f.* podplàt.
Schuhwerk *n.* obuválo, obútel (-i).
Schuhwichſe *f.* voščílo.
Schul- šolski; učílniški.
Schulamt *n.* šolska služba; šolski uràd.
Schulangelegenheit *f.* šolska stvar (-í).
Schulanſtalt *f.* učílišče, šolski zavod.
Schularbeit *f.* šolsko delo.
Schulaufgabe *f.* šolska nalóga.
Schulaufſeher *m.* šolski nadzórnik; **=amt** *n.* šolsko nadzórništvo.
Schulaufſicht *f.* šolsko nadzórstvo.
Schulbildung *f.* šolska izomíka, šolska izobrázba.
Schulbube *m.* šólarček.
Schulbuch *n.* šolska knjiga, šolske bukve *pl.*
Schulbücher-verlag *m.* zalóga šolskih knjig; **-verſchleiß** *m.* prodája šolskih knjig.
Schuld . dolg; —en machen zadolžíti se; *impf.* dolgé —, dolgóve délati; —en eintreiben dolgóve izterjávati; — iztérjati; in —en gerathen v dolgóve zakópati se, v dolgóve zabrésti (-brédem); krivda; die — tragen kriv biti (sem); mein iſt die —, meine — iſt es jaz sem kriv; wer hat die —? kdo je kriv? einem die — geben krivíti, krivíčiti, dolžíti koga; die — auf jmdn. ſchieben krivdo izvráčati na koga; ſich zu —en kommen laſſen zakrivíti, pregrešíti se s čim, zakrivíti —, zagrešíti kaj.
ſchuld kriv.
ſchuldbefleckt kriv, okrivíčen.
Schuldbetrag *m.* dolg, dolžni znesék.
ſchuldbewuſst v svesti si krivíce.
Schuldbrief *m.* ſ. Schuldſchein.
Schuldbürge *m.* porok za dolg.
ſchulden dolžèn biti (sem), dolgovati.
Schuldenarreſt *m.* zapòr zavóljo dolgóv.
ſchuldenfrei brez dolgá; — machen razdolžíti. [*pl.*
Schuldenlaſt *f.* zadolžênost; dolgóvi
Schuldenmaſſe *f.* skupni znesék dolgóv, dolgóvi.
Schuldentilgungs-caſſe *f.* razdolžílna denárnica, — blagájnica; **-fonds** *m.* razdolžílni zaklàd.
Schuldenweſen *n.* dolgóvne stvarí.
Schuldforderung *f.* dolgóvna terjátêv.
ſchuldfrei nekrív, nedólžen.
Schuldiener *m.* šolski sluga.
Schuldienſt *m.* šolska služba.
ſchuldig dolžèn; — ſein dolžèn biti (sem), dolgovati; viel — zeló zadolžèn; du biſt ſchuldig zu ... tvoja dolžnóst je, dolžèn si ...; (eines Vergehens —) kriv; ſich — machen okrivíti se, krívega se storíti; des Todes — ſein smrti zapásti (-pádem).
Schuldige *m.* dolžník; krivèc.
Schuldigerklärung *f.* krivdorèk.
Schuldigkeit *f.* dolžnóst.
Schuldklage *f.* tožba za dolg.
ſchuldlos nedólžen, nekrív.
Schuldloſigkeit *f.* nedólžnost.
Schuldner *m.* dolžník; **=in** *f.* dolžnica.
Schuldpoſt *f.* dolgóvni postávek.
Schuldſchein *m.* dolžno pismo, dolžni list, obvéznica, zadólžnica.
Schuldverſchreibung *f.* ſ. Schuldſchein.
Schule *f.* šola, učílnica; učílišče; hohe — vseučilíšče, visóke šole *pl.*; — halten učíti, poučevati; Platons, Rubens' — Platónova, Rúbensova šola.
ſchulen učíti, váditi, úriti, šólati.
Schüler *m.* učênec, šolar; *dem.* učênček, šólarček; (Student) díjak.
ſchülerhaft šólarski.
Schülerin *f.* učênka, šólarica.
Schulfach *n.* šólstvo.
Schulferien *pl.* šolske počítnice.
Schulfonds *m.* šolski zaklàd.
Schulfreund *m.* šolski prijátelj; (Mitſchüler) součênec.
Schulfuchs *m.* pedántski šólnik.
Schulgebäude *n.* šolsko poslópje, učí-
Schulgefährte *m.* součênec. [líšče.
Schulgehilfe *m.* šolski pomočník.
Schulgeld *n.* šolnína, učnína.
ſchulgerecht po šolskih pravílih, pravílen. [zákon.
Schulgeſetz *n.* šolska postáva, šolski
Schulhaus *n.* šolsko poslópje, šola.
Schulinſpector *m.* šolski nadzórnik.
Schuljahr *n.* šolsko leto.
Schuljugend *f.* šolska mládež (-i), — mladína.
Schullehrer *m.* učeník, učítelj; šolnik; **=amt** *n.* učíteljstvo, učíteljska služba; **=in** *f.* učíteljica.
Schulleiter *m.* šolski vodja.

Digitized by Google

Schulmann *m.* šolnik.
Schulmeiſter *m.* ſ. Schullehrer; **=in** *f.* učiteljica; učiteljeva žena.
ſchulmeiſtern ravnáti s kom po učiteljsko.
Schulordnung *f.* šolski red.
Schulprüfung *f.* šolska izkúšnja, šolski izpit.
Schulrath *m. coll.* šolski svèt; (Perſon) šolski svétnik, — svetovávec.
Schulrede *f.* šolski govor.
Schulregel *f.* šolsko pravílo, — vodílo.
Schulſache *f.* šolska reč (-í), — stvar (-í).
Schulſtaub *m.* šolski prah.
Schulſtrafe *f.* šolska kazèn (-i).
Schulſtunde *f.* šolska ura.
Schulter *f.* pleče (*pl.* pleča), rama, ráme (-ena); **Schulter-** plečni.
Schulterblatt *n.* lopática.
Schulterblech *n.* naráměk.
Schulterbucht *f.* medpléčje.
Schultergegend *f.* opléčje.
Schultergräte *f.* lopáticni grebén.
Schulterhöhe *f.* lopáticna kolčica.
ſchultern na ramo dejáti, — deti (denem), *impf.* — dévati; ſchultert das Gewehr! puško na ramo!
Schulterſtück *n.* pleče (-éta).
Schultertuch *n.* oglávnica.
Schultheiß *m.* župàn.
Schulübung *f.* šolska vaja.
Schulung *f.* učénje, úrjenje, šólanje; izúrjenost, izšólanost.
Schulunterricht *m.* šolski pouk.
Schulverfaſſung *f.* šolska urédba.
Schulweſen *n.* šólstvo.
Schulwiſſenſchaft *f.* šolsko znanstvo.
Schulze *m.* župàn.
Schulzeit *f.* šolski —, učni čàs.
Schulzeugnis *n.* šolsko izpričeválo.
Schulzin *f.* župánja.
Schulzucht *f.* šolska strogorédnost, šolsko strahovánje.
ſchummeln vihráti, mahedráti.
Schummer *m.* sómrak.
ſchummern, es ſchummert mrači se; ſ. ſchattieren.
Schund *m.* odrtek; izvržki; **=ware** *f.* izvrženo blagó, slabo blagó.
Schupf *m.* súnljaj, porinek, potísk.
ſchupfen súniti, poríniti, potísniti; *impf.* suváti (sujem), porívati, potískati.
Schuppe *f.* luska, luskína; (Kopf—n) prhljáji, témenice, prhút, prhúta.
Schüppe *f.* lopáta.
Schuppen *m.* ſ. Schoppen.
ſchuppen lusk otrébiti; ſich — lúščiti se; olúščiti se; geſchuppt luskav, luskínast; ſ. a. ſchupfen.
Schuppenblatt *n.* lúskasti list.
Schuppenfloſſer *m.* luskoplúta.
ſchuppenförmig luskínast, luskast.
ſchuppenlos brez lusk.
Schuppenpanzer *m.* luskínasti oklèp.
ſchuppenreich luskínat, luskovít.
Schuppenreptilie *f.* lúskavi plazívec.
Schuppenthier *n.* lúskavec.
Schuppenwurz *f.* lušč, lusnéc.
ſchuppig luskav, lusknat.
Schuppigkeit *f.* lúskavost.
Schur *f.* striža, strižba.
Schüreiſen *n.* ſ. Schürhaken.
ſchüren razgrébati, podgrébati, bezáti, rášiti, nétiti; raz-, podgréniti (-nem), podrášiti, podnétiti; *fig.* nétiti, podpihovati.
Schürer *m.* netívec, podpihovávec.
Schurf *m.* rudoslédna jama; rudoslédba.
ſchürfen práskati; oprásniti; iskati (iščem) rude, sledíti rudo.
Schürfer *m.* rudoslédec.
Schürfgeld *n.* rudoslednína.
Schürfung *f.* rudoslédba.
Schürhaken *m.* grebáča, kopáč, kopáča, podgrebálo, popéček, žežélj.
ſchurigeln nadlegovati koga, nagájati komu.
Schurke *m.* ničvrédnež, lopov.
Schurkenſtreich *m.*, **Schurkerei** *f.* lópovščina, lópovstvo.
ſchurkiſch ničvréden, lópovski.
Schürloch *n.* žvokno, žekno.
Schurre *f.* drča.
ſchurren (v. d. Katze) presti (predem), gosti (godem).
Schürſtock *m.* podgrebálo, bezálo.
Schurwolle *f.* strižna volna.
Schurz *m.* okrílnik, opásnik.
Schürze *f.* predpásnik.
ſchürzen podvézati (-vézem), podpásati (-pášem), izpodbrécati, izpodrécati; einen Knoten — zavozláti, vozél narediti.

Digitized by Google

Schurzfell *n.* usnjáti okrílnik, — opás- **Schurzgürtel** *m.* okrílni pas. [nik.
Schürzung *f.* (des Knotens) zavozláj; zavozlávanje; (im Drama) zaplétek.
Schuſs *m.* strel; blinder — prazèn strel; einen — thun ustrelíti; einen — bekommen ostreljèn biti; (Ladung) nabój; (des Waſſers) hitri tòk (tek); (Lauf) dir, brzi lèt; (Schöſsling) odrástek, mladika; *fig.* einen — haben prismójen —, prismúknjen —, zalétel biti (sem); **Schuſs-** strelni.
Schuſsbartel *m.* zalétel, prismóda.
Schüſſel *f.* skleda; (flache) látvica, plítvica; hölzerne — torílo; eine — umkehren povézniti skledo; *dem.* sklédica, sklédičica.
Schüſſelbrett, Schüſſelgeſtell *n.* sklédnik.
Schüſſelflechte *f.* sklédičar.
Schüſſelſchrank *m.* skledna omára.
Schüſſelwage *f.* téhtnica s toríli.
ſchuſsfertig gotòv —, priprávljen za strel.
ſchuſsfeſt neranljiv s strelom.
ſchuſsfrei varèn —, zavarován pred streli.
Schuſsgeld *n.* strélščina, strelnína.
ſchuſsgerecht ugóden za strel.
Schuſslinie *f.* strelna črta.
Schuſsweite *f.* strelják.
Schuſswunde *f.* strelna rana, strelína.
Schuſter *m.* črevljár; **Schuſter-** črevljár-
Schuſterahle *f.* šilo. [ski.
Schuſterborſte *f.* napérek.
Schuſterdraht *m.* dreta, drm.
Schustergarn *n.* preja za dreto.
Schustergeſelle *m.* črevljárski pomagáč.
Schusterhandwerk *n.* črevljárstvo; das — betreiben črevljáriti; das — lernen črevljárstva —, črevljárskega se učíti.
Schusterin *f.* črevljarica.
Schusterjunge *m.* črevljárski učénec.
Schusterkneif *m.* krívec.
Schusterleiſten *m.* kopíto.
ſchustern črevljáriti.
Schusterpech *n.* črevljárska smola.
Schusterwerkſtätte *f.* črevljárnica.
Schusterwerkzeug *n.* črevljársko oródje.
Schutt *m.* slp, sipína; (Trümmer) razsúlo, podrtíne *pl.*
Schüttboden *m.* žítnica, kašča.
Schüttdamm *m.* naslp.
Schütte *f.* groblja, gromáča; (Stroh) otèp.
Schüttelfroſt *m.* stresajóči mràz.
Schüttelkopf *m.* tresoglávec.
ſchütteln tresti (tresem), mektáti; strésti, potrésti, zmektáti; (ſtark) zmikástiti; den Kopf — májati z glavo; zmájati —; (den Staub von d. Füßen) otrésati; otrésti; ſich — otrésati se.
Schüttelvorrichtung *f.* stresálo.
ſchütten sípati (sípljem), suti (spèm, sujem); usúti; *impf.* usípati; (Flüſſiges) liti (lijem); ulíti, izlíti; in etwas — vsuti —, vliti v káj; *impf.* vsípati —, vlívati v káj; das Getreide ſchüttet gut, ſchlecht žito dobro, slabo plenja; es ſchüttet lije.
ſchütter redèk; —e Stelle rédčina; — machen izrédčiti.
ſchütterbärtig redkobràd.
Schutterde *f.* sipáča.
ſchütterhaarig redkolàs.
Schütterkeit *f.* rédkost, rédčina.
ſchüttern stresti (stresem); *impf.* strésati, potrésati.
Schüttgabel *f.* vile *pl.*
Schutthalde *f.* griža, peščéni plaz.
Schutthaufen *m.* gróblja, gromáča; podrtína.
Schutthaſten *m.* žítna skrinja.
Schuttlawine *f.* sipki —, grížasti plaz.
Schüttplatz *m.* nasipalíšče.
Schüttung *f.* sípanje; zajèz.
Schutz *m.* varstvo, obrámba, zaščíta, zaslómba, zavétje; (Deckung) zaklòn; (im Waſſerbau) zatvórnica, zapórnica.
Schutzbau *m.* várstvena zgradba.
Schutzbefohlene *m.* várovanec; *f.* várovanka.
Schutzblattern *pl.* cépljene osépnice *pl.*, vímenice *pl.*
Schutzbrett *n.* zapórnica, zatvórnica.
Schutzbrief *m.* zaščítno pismo.
Schutz- und Trutzbündnis *n.* zveza za bój in odbój, zveza bojna in odbójna.
Schütze *m.* strelec; (des Webers) čolnič, suválnica; (Sternbild) strelec; **Schützen-** strélski.
ſchützen várovati, čúvati (vor etwas, jmdm. česa, koga); ščítiti, brániti, zaslánjati; okovárjati; zavárovati, zaščítiti, zaslóniti; okováriti.

Digitized by Google

Schützenbruderschaft *f.* strelska družba.
Schützencylinder *m.* valjasti zapòr.
Schutzengel *m.* angel varih.
Schützengesellschaft *f.* strelska družba.
Schützengraben *m.* strelski jarek.
Schützenhaus *n.* strelíšče.
Schützenwesen *n.* strelstvo.
Schützer *m.* varih, čuvár; zavétnik, zaščítnik.
Schutzgeist *m.* duh zaščítnik, — varih.
Schutzgeld *n.* zaščítnina.
Schutzgeleite *n.* varni izprevòd.
Schutzgenosse *m.* sovárovanec.
Schutzgott *m.* bog varih, — zaščítnik.
Schutzgöttin *f.* boginja várihinja.
Schutzheilige *m.* svetník varih, — zaščítnik, patrón; *f.* svetníca várihinja, — zaščítnica, patrónа.
Schutzherr *m.* pokrovítelj, zaščítnik; **=schaft** *f.* pokroviteljstvo, zaščítništvo.
Schützling *m.* várovanec.
schutzlos brezzavétен, brezzaščítен.
Schutzlosigkeit *f.* brezzavétnost.
Schutzmann *m.* čuvár, stražnik.
Schutzmarke *f.* varoválna znamka.
Schutzmauer *f.* branílni zid; *fig.* zaščíta, obrámba.
Schutzmittel *n.* branílo.
Schutzort *m.* zakoníšče, pribežališče; (ein windsicherer —) zavétje, zatíšje.
Schutzpocken *pl.* ſ. Schutzblattern.
Schutzpockenimpfung *f.* cépljenje —, stávljenje osépnic.
Schutzrede *f.* zagóvor.
Schutzredner *m.* zagovórnik.
Schutzwache *f.* izprevódna straža.
Schutzwaffe *f.* branílno orózje.
Schutzwehr *f.* obrána, zaslómba, zaklòn.
Schutzzoll *m.* zaščítna carína.
Schutzzollsystem *n.* zaščítno carínstvo.
schwabbeln (ſchwappeln) drgetáti (-ám, -éčem); plájhati.
Schwabe *f.* (*m.*) ščurek, žohar.
schwach slàb, nemóčen, malovéčen, nevéčen; (v. Licht) brléč, medél; —er Wein lahko vino; —e Farbe medla barva; (dünn) tenék, šibék; — werden slabéti; oslabéti; — brennen brléti; — ſprechen tiho govoríti.
Schwäche *f.* slabóst, slabóta, nemóč (-i), malovéčnost, nevéčnost, oslabélost.
schwächen slabíti; oslabíti; medlíti.
schwachgläubig slabovérен, malovérен.
Schwachheit *f.* slabóst, slabóta.
schwachherzig slabosrčen.
Schwachherzigkeit *f.* slabosrčnost.
Schwachkopf *m.* topoglávec, bebec.
schwachköpfig topoglàv, bebast.
Schwachköpfigkeit *f.* topoglávost, bebstvo.
schwächlich slabótен; (krank) boléhen, boléhav.
Schwächlichkeit *f.* slabótnost; boléhnost.
Schwächling *m.* slabič, slabec, slabótnež.
schwachsichtig slabovíden, brljàv.
Schwachsichtige *m.* slabovídec, brljávec.
Schwachsinn *m.* slaboúmnost.
schwachsinnig slaboúmen.
Schwachsinnige *m.* slaboúmnik; *f.* slaboúmnica.
Schwächung *f.* oslábljanje; oslába.
Schwaden *m.* (Dunſt) sopár, puh, čad; (Reihe beim Mähen) red (-i), redica, redovnica, plast (-i); *coll.* redóvje.
Schwadengrütze *f.* jaglíči *pl.*
Schwadron *f.* ſ. Escadron.
schwadronieren báhati se, širokoústiti (se); blebetáti (-ám, -éčem).
Schwager *m.* svak (Mann d. Schweſter); auch dever (Bruder des Mannes); šurják (Bruder der Frau).
Schwägerin *f.* svákinja, svast (-i); auch zelva, zalva, zalvíčna (Schweſter des Mannes); jétrva (Frau des Bruders).
schwägerlich svaški.
schwägern ſ. verſchwägern.
Schwägerſchaft *f.* svástvo, svášťina, prírod.
Schwäher *m.* ſ. Schwiegervater.
Schwalbe *f.* lástovica, lástovka.
Schwalben- lástovičji; **=koth** *m.* lástovičjak, lástovènjak; **=ſchwanz** *m.* (Schmetterling) lástovičar.
Schwalch *m.* žekno; (b. Glockenguſs)
Schwall *m.* (Waſſer—) navàl, slapóvje; (v. Menſchen) navàl, ròj, gneča; (von Worten) pusto mnogobesédje.
Schwamm *m.* goba, gliva; *dem.* góbica, glívica.
schwammartig gobast, glivast.
Schwämmchen *n. pl.* (Mundkrankheit) góbice *pl.*

Digitized by Google

ſchwammicht gobast, glivast.
ſchwammig gobàt, gobnat, gobast.
Schwammſammler *m.* gobar.
Schwammſpinner *m.* góbovec.
Schwammſuppe *f.* góbova juha.
Schwan *m.* labód; **Schwanen-** labódji.
ſchwanen ſ. ahnen.
Schwanengeſang *m.* labódje petje; *fig.* poslédnja pesém (-i).
Schwanenhals *m.* labódji vrat; *fig.* snežnobéli vrat.
ſchwanenweiß labodjebél.
Schwang *m.* ſ. Schwung; (Gebrauch) naváda.
ſchwanger noséča, nosna, v drugem stanu, samodrúga; (in d. Chemie) napólnjen, navzét, napojèn; (v. d. Luft) sopárèn, težèk; — werden zanósiti, spočéti (-čnèm); — gehen noséča biti (sem), nósiti; *fig.* namérjati, nakánjati.
ſchwängern noséčo storíti; spečáti se s ...; (gem.) nabrénkati; wer hat ſie geſchwängert? od koga ima otróka? *fig.* napólniti, napojíti; *impf.* napolnjevati, napájati.
Schwangerſchaft *f.* noséčnost. [nica.
Schwank *m.* burka, šala, gluma; smés-
ſchwank omahljìv, majàv; šibèk.
ſchwanken májati se, gúgati se, kolébati, zíbati (zibljem) se, végati (se), omahovati; (v. Knie) šibíti se; (unentſchloſſen ſein) obotávljati se, omahovati; — machen zazíbati, zamájati, zagúgati.
ſchwankend omahljìv, zibljìv, majàv, gugav, kolébav; (unentſchloſſen) omahljìv; (ungewiß) negotòv, dvomèn.
Schwankmacher *m.* šaljívec, glumáč, burkež.
Schwankung *f.* u. —en *pl.* omahovánje, kolébanje, izpreminjávanje.
Schwanz *m.* rep; *dem.* repič, repèk; mit — verſehen repàt.
ſchwänzeln z repom mígati, z repíčem máhati, vrtorépiti; *fig.* prilizováti se, dobríkati se.
ſchwänzen *intr.* z repom mígati, — máhati; (müſſig gehen) postópati; die Schule — šolo zamuditi, iz šole izostáti (-stánem); *tr.* orépiti; (das Pferd) podrépiti, rep podvézati (-vézem).
Schwanzfeder *f.* repno peró (-ésa).
Schwanzfloſſe *f.* repna plavúta.
ſchwanzlos brezrèp.
Schwanzlurche *pl.* repáti krkóni *pl.*
Schwanzmeiſe *f.* mlínarček, dolgorépka.
Schwanzriemen *m.* podrépni jermen, podrépica.
Schwanzſtern *m.* repatíca.
Schwanzſtück *n.* repína.
ſchwapp! *interi.* čòp! plèsk! plòsk!
ſchwappeln, ſchwappen ſ. ſchwabbeln.
Schwär, Schwären *m.*, **Schwäre** *f.* tvor, uljé (-ésa), gnojni mehúr.
ſchwären gnojíti se; ognojíti se, razgnojíti se.
Schwarm *m.* ròj; (Schar) tropa, tròp, trúma, vršélo, krdélo.
ſchwärmen rojíti; (herum—) klátiti se, kolovrátiti, blóditi; (mit Geräuſch) rojíti, hrupéti, vršéti; (bei Nacht) ponočevati, vasovati; (von Gedanken) uhájati; (v. gehobenem Gefühl) sanjáriti; navduševati se za kàj (koga).
Schwärmer *m.* klatež; rojívec; ponočevávec; sanjáč, sanjávec; prenapétnež, zanesénec; (im Feuerwerk) švígavec.
Schwärmerei *f.* kláteštvo; ponočnjáštvo; sanjárstvo; prenapéta navdúšenost, zanesénost.
ſchwärmeriſch sanjàv, sanjárski; prenapéto navdúšen.
Schwärmezeit *f.* čas rojénja.
Schwärmſpore *f.* blodílica.
Schwarmſtelle *f.* rojíšče.
ſchwarmweiſe rójema.
Schwarte *f.* debéla koža.
Schwartenbrett *n.* krájevec, krájnik, krájnica, skrajnik, skrajnjáča.
ſchwarz črn; (v. Pferd) vran; —es Pferd vranec; —e Kuh mavra, čada, črnka; — machen čméniti; počméniti; — werden črnéti; počrnéti; —er Sonntag tiha nedélja; (— vom Ruß) sajast; (— v. Rauch) okajèn, zakajèn; (— von der Sonne) zagórel; —e Gedanken črne —, grozne misli.
ſchwarzäugig črnoòk.
Schwarzbart *m* črnobrádec.
ſchwarzbärtig črnobràd.
Schwarzbeere *f.* borovníca.
Schwarzbeergeſträuch *n.* borovníčevje.
ſchwarzblau črnomódr.
Schwarzbleierz *n.* črni svinčéneč.

Digitized by Google

ſchwarzbraun črnorjàv.
Schwarzbrot *n.* črni krùh.
Schwarzdorn *m.* trnóljica.
Schwarzdroſſel *f.* kos.
Schwarze *m.* črnjúh; (Teufel) vrag, hudič; (Neger) zamórec, črnec.
Schwärze *n.* črno, črnína.
Schwärze *f.* črnóta, črnóba; (als Körper) črn (-í); (Stoff) črnílo.
ſchwärzen čŕkniti; počŕkniti, začŕkniti; *fig.* črkniti; očŕkniti; ſ. ſchmuggeln.
Schwärzer *m.* črnívec; (Schmuggler) tihotápec.
Schwarzerle *f.* črna jelša.
Schwarzfärber *m.* barvar na črno.
ſchwarzflügelig črnokril.
Schwarzflügler *m.* črnokrílec.
ſchwarzfüßig črnonòg.
ſchwarzgelb črnorumèn, črnožólt.
ſchwarzgeſtreift črnoprógast.
ſchwarzgrau črnosìv.
ſchwarzhaarig črnolàs.
Schwarzholz *n.* ſ. Nadelholz.
Schwarzkäfer *m.* črnjúh.
Schwarzkopf *m.* črnoglávec.
ſchwarzköpfig črnoglàv. [črníka.
Schwarzkümmel *m.* zamórska kúmina,
Schwarzkünſtler *m.* ſ. Zauberer.
ſchwärzlich črnkast, črnîkast, začrnèl; (v. Geſicht) zagórel, zagorélkast; — werden začrnéti. [ček.
Schwarzplättchen *n.* črnoglávka, ková-
Schwarzrock *m.* črna suknja; (Perſon) črnosúknjež.
ſchwarzroth črnordèč.
ſchwarzſcheckig črnomarógast.
ſchwarzſchnabelig črnokljùn.
ſchwarzſchwänzig črnorèp.
Schwarzſeher *m.* črnovídec.
Schwarzſpecht *m.* črna žolna.
Schwarzſucht *f.* črníca.
Schwarzwald *m.* črni gòzd.
Schwarzwild *n.* črna divjáčina. [(-i).
Schwarzwurz *f.* črni korén, kozja smrt
ſchwarzyähnig črnozòb.
ſchwatzen, ſchwätzen kramljáti, govoríti; blebetáti (-ám, -éčem), govoríčiti, gobezdáti, žlabudráti, brbráti, klepetáti (-ám, -éčem), kvásiti.
Schwätzer *m.* blebetáč, brbra, žlabúdra, žlabudrálo, klepetálo, kvasáč; =ei *f.* blebetánje, brbránje, žlabudránje, klepetánje; =in *f.* blebetávka, klepetúlja, žlabudrávka, govorjáčka.
ſchwatzhaft blebetàv, klepetàv, žlabudràv, brbràv.
Schwatzhaftigkeit, Schwatzſucht *f.* blebetávost, klepetávost, žlabudrávost.
Schwebe *f.* visénje; in der — ſein viséti, biti na prevésici; es iſt noch in der — še ni dognáno.
Schwebebaum *m.* gred (-í).
Schwebehang *m.* previsna vesa *(turn.)*.
ſchweben plávati, nósiti se; unbewęglich — viséti; (zwiſchen Furcht und Hoffnung) omahovati (med strahom in upom); in Gefahr — v nevárnosti biti (sem); es ſchwebt mir vor den Augen pràv pred očmí mi je; —de Verhandlung še nedognána razpráva; —de Staatsſchuld nezaloženi državni dolg; *(mont.)* ſchwebend viseč.
Schwebfliege *f.* trepetávka.
Schwefel *m.* žveplo; **Schwefel-** žvepléni.
ſchwefelartig žveplast. [pína.
Schwefelauflöſung *f.* žvepléna razto-
Schwefelbad *n.* žvepléna kopel (-éli), žvepléne toplíce *pl.*
Schwefelbande *f.* zloglásna družba.
Schwefelblume *f.* žvepléni cvet.
Schwefeldiorxyd *n.* žveplov dvokìs.
Schwefelerz *n.* žvepléna ruda.
ſchwefelgelb žveplenorumèn.
Schwefelgeruch *m.* žvepléni duh, duh po žveplu.
Schwefelgrube *f.* žvepléna jama, žvepleník; —n *(pl.)* žveplíce *pl.*
ſchwefelhaltig, ſchwefelig žveplén; —e Säure žvepléna sokislína.
Schwefelhölzchen *n.* žveplénka.
Schwefelkies *m.* železni kršec.
Schwefelkohlenſtoff *m.* ogljíkov sulfid.
Schwefelleber *f.* žvepléna jetra.
Schwefelmetall *n.* žvepléna kovína.
ſchwefelreich žveplovít.
Schwefelſalz *n.* žvepléna sol (-i).
ſchwefelſauer žveplenokíšel.
Schwefelſäure *f.* žvepléna kislína.
Schwefelwaſſer *n.* žvepléna voda; =ſtoff *m.* vodíkov sulfid; =ſtoffgas *n.* žvepléni vodík.
Schweif *m.* rep; *dem.* repèk, replč, repíček; (am Kleid) ſ. Schleppe; (des Kometen) rèp, metla.

Digitized by Google

ſchweifen *intr.* klátiti se, motáti se, króžiti, pohájati, vláčiti se; *tr.* (im Waſſer) izplakovati, plákati; oplákniti, izplákniti (o-, izpláhniti); izkróžiti, zakróžiti; *impf.* iz-, zakroževati; die Kette — snutėk napénjati.

Schweifhaſpel *m.* snováč.

Schweifrahmen *m.* napenjálo.

Schweifſäge *f.* (žaga) izkroževálnica, izrezovávka. [tíca.

Schweifſtern *m.* repáta zvezda, repa-

Schweifſtück *n.* repína.

ſchweigen mólčati (-čim); (verſtummen) umólkniti, obmólkniti, utíhniti; (auf kurze Zeit) pomólčati; ſchweig! molči! tiho! jezik za zobe!

Schweigen *n.* molčánje, molk; zum — bringen sapo zapréti komu, jezik zavézati (-vézem).

ſchweigend *adi.* molčéč; *adv.* molčé.

ſchweigſam molčljiv, molčéčen, molčav.

Schweigſamkeit *f.* molčljívost, molčéčnost, molčávost.

Schwein *n.* svinja, prasíca; (männl.) prašič, prasèc; prasé (-ta) (beſ. junges —; *pl.* prasci); (Fleiſch) svinja; **Schwein-, Schweine-, Schweins-** svinjski.

Schweinbär *m.* merjásec, nerésec.

Schweinebraten *m.* svinjska pečénka, prašičeva pečénka, pečéna svinjína.

Schweinehund *m.* svinjárski pès; (Schimpfwort) svinja.

Schweinemagd *f.* svinjarica.

ſchweinen svinjski.

Schweinerei *f.* svinjárstvo, svinjarija.

Schweineſchneider *m.* rezár, svinjeré-

Schweinezucht *f.* svinjeréja. [zec.

Schweinezüchter *m.* svinjeréjec.

Schweinfett *n.* svinjska mast (-i).

Schweinfleiſch *n.* svinjsko mesó, svinjína, prašičevína.

Schweinhändler *m.* trgóvec s svínjami, — s prašíči, svinjski trgóvec.

Schweinhaut *f.* svinjska koža.

Schweinhirt *m.* svinjár, svinjski pastír.

Schweinigel *m.* (Schimpfwort) svinjár, svinja.

ſchweiniſch svínjski, svinjárski.

Schweinkoben *m.* ſ. Schweinſtall.

Schweinkoth *m.* svínjščak, svínjak.

Schweinmutter *f.* prasíca.

Schweinsborſte *f.* ščetína.

Schweinsbrot *n.* ſ. Erdſchcibe.

Schweinscarré *n.* svinjsko zarébrje.

Schweinskopf *m.* svinjska glava.

Schweinſtall *m.* svinják, svinjščák, svinjski hlev; kotec.

Schweinstrog *m.* korito.

Schweiß *m.* pot, znoj; im —e ſein potíti se; in — kommen spotíti se; im —e ſeines Angeſichtes s potnim obrázom; in — bringen spotíti, uznojíti; **Schweiß-** potni, znojni. [(-éli).

Schweißbad *n.* potílna —, znojna kopel

ſchweißbar zvárčn, zvarèk.

ſchweißdicht neprepótèn.

Schweißdrüſe *f.* znójnica.

ſchweißen *tr.* (Eiſen) variti; zvaríti; *intr.* (weidm.) krvavéti.

Schweißer *m.* varívec.

ſchweißig potèn, znojèn. [ca.

Schweißloch *n.* potnica, potna lúknji-

Schweißmittel *n.* potílo.

Schweißſand *m.* var, varèž, varílnik.

ſchweißtreibend potílen.

ſchweißtriefend ves potèn.

Schweißtropfen *m.* potna sraga, potna kapljа.

Schweißtuch *n.* potni robec.

Schweißung *f.* varjénje, zvar.

Schweizerei *f.* ſ. Meierei.

Schweizerkäſe *m.* švícarski sir.

ſchwelen *intr.* tleti; *tr.* žgati (žgèm).

ſchwelgen (ſchlemmen) požrešávati; črezmérno si streči (strežem), — si godíti, naslájati se; razkóšno živéti.

Schwelger *m.* požrešnik; razkóšnik, nasládnik; **-ei** *f.* požrešévanje; razkóšje, nasládno življénje; **-in** *f.* požrešnica; razkóšnica, nasládnica.

ſchwelgeriſch požrešèn; razkóšèn, nasládèn.

Schwelle *f.* prág; (Bahn—) blazína.

ſchwellen *intr.* (v. Leib) otéči (-čem); *impf.* otékati; nabrékniti, nabúhniti (se), napéti se; *impf.* nabuhovati se, napénjati se; geſchwollen otékèl; zabrékèl; (vom Waſſer) rasti, naráščati; kipéti, napénjati se; (von Früchten) debelíti se; *fig.* (das Herz, die Bruſt ſchwillt) širiti se; *tr.* napéti (-pnèm); *impf.* napénjati; (das Waſſer —) vodo zajezíti, — zagraditi; (im Waſſer —)

Digitized by Google

razmóčiti, *impf.* razmákati; der Muth ſchwellt die Bruſt srčnost širi prsi.

Schweller *m.* blazína, prag.

Schwemm- plavni.

Schwemme *f.* kópanje; kopalíšče (za živáli).

ſchwemmen (Pferde) kópati (-pam, -pljem); (Holz) plavíti; priplavíti, naplavíti; (v. Waſſer) nesti, nósiti; zanésti, nanésti, naplavíti; (ab—) o-, izplákniti; *impf.* o-, izplakovati.

Schwemmerde *f.* naplavína, nanos.

Schwemmort *m.* kopalíšče (za živáli).

Schwemmwaſſer *n.* popláka, oplákanica.

ſchwenden (einen Wald) trébiti, krčíti; (Bäume) lúpiti.

Schwenget *m.* (einer Glocke) kembélj, betíca, klepec, camélj; (beim Brunnen) ročník; vójnica; (b. d. Ciſterne) vaga.

ſchwenken vihtéti —, súkati (sučem) kaj, máhati —, kríliti s čim; zasúkati, kréniti, obŕniti; (Gläſer) oplakovati; oplákniti; *intr.* zasúkati se, obŕniti se, kréniti; *impf.* obráčati se, krétati se (auch: ſich —).

Schwenkung *f.* vihténje, máhanje; obrát, okrèt.

ſchwer *(phys.)* težèk, težák; težèn; (gewichtig) tehtèn; eine —e Menge silno veliko, silna množína; (beſchwerlich) težávèn; (läſtig) težák, nadlézèn; —e Zeiten hudi časi; —e Noth huda sila; —e Krankheit huda bolézen (-i); —er Schlaf trdo spanje; —e Strafe ostra —, huda kazen (-i); —e Zunge okórèn jezik; —e Sünde vélik greh; —es Geld lep denár; — hören nágluh biti (sem); *adv.* težkó; es kommt mir — an težkó mi je, — mi dé; ſchädigen hudo oškódovati; ſich — verſündigen hudó se pregrešíti.

ſchwerathmig nadúšljiv, sipljiv.

Schwerathmigkeit *f.* nadúšljivost, sipljívost.

ſchwerblütig težkokrvèn.

Schwere *f.* teža; težkóst; *(phys.)* težnost; (eines Amtes) težávnost; (einer Sünde) velikóst; (der Strafe) ostrót; (d. Zeiten) sila; (der Zweifel, d. Gründe) tehtnost.

Schwerenöther *m.* navíhani nagajívec.

ſchwerfällig neokrétèn, nesprétèn, okórèn.

Schwerfälligkeit *f.* neokrétnost, nesprétnost, okórnost.

ſchwerfüßig okórnih nog, težkonòg.

ſchwerhörig nágluh.

Schwerkraft *f.* težnost.

ſchwerlich *adv.* težkó, težkó da.

ſchwerlos breztéžen.

Schwermuth *f.* otóžnost, težkomíselnost, klávrnost.

ſchwermüthig otóžen, težkomíseln, klavrn.

Schwerpunkt *m.* težíšče.

Schwerſpat *m.* težec.

Schwert *n.* mèč.

Schwertel *m.* devéta srájčica, mečèk; —n *pl.* sabljanice.

Schwertertanz *m.* ples z meči.

Schwertfeger *m.* mečár, sabljár.

ſchwertförmig mečast. [nica.

Schwertfortſatz *m.* (des Bruſtbeines) ko-

Schwerthieb *m.* udárec z mečem.

Schwertlilie *f.* peruníka, plutnik.

Schwertſcheide *f.* méčeva nóžnica, mečnica.

Schwertſchlag *m.* udár z mečem; ohne — ne potegnívši meča, brez boja.

Schwertſtreich *m.* udárec z mečem.

Schwertträger *m.* mečenósec.

Schweſter *f.* sestra; *dem.* séstrica; barmherzige — usmíljena sestra, usmíljenka, milosŕdnica; (Bundes—) poséstrima; **Schweſter-** séstrski.

Schweſterbund *m.* poséstrimstvo.

ſchweſterlich séstrski, sestrínski.

Schweſterliebe *f.* séstrska ljubézen (-i).

Schweſterſchaft *f.* séstrstvo; poséstrimstvo. [stràn.

Schweſterſohn *m.* sestrìč, séstrnik, se-

Schweſtertochter *f.* sestríčna, séstrnica, sestrána.

Schwibbogen *m.* oblók, svòd.

Schwiegereltern *pl.* móževi —, ženini starši *pl.*

Schwiegermutter *f.* tašča; (Mutter des Mannes) svékrva.

Schwiegerſohn *m.* zèt.

Schwiegertochter *f.* sneha, snaha, sinóvlja (žena).

Schwiegervater *m.* tast; (Vater des Mannes) svekèr.

Digitized by Google

Schwiele *f.* žulj, ožuljek; —n bekommen ožúliti se; —n verurſachen ožúliti (koga).

ſchwielig žuljav, žuljnat, ožuljen.

ſchwierig težáven, težkótěn, težék.

Schwierigkeit *f.* težávnost; težáva; (Hinderniß) ovíra, zapréka, napóta.

Schwimmanſtalt *f.* plavališče.

Schwimmeiſter *m.* plávarski mojstěr.

ſchwimmen plávati; splávati, priplávati; geſchwommen kommen priplávati.

Schwimmer *m.* plávar, plaváč; ein guter — ſein dobro znati plávati; **=in** *f.* plavačica, plávarica.

Schwimmfeder *f.* ſ. Floſſe.

Schwimmfuß *m.* plavna noga.

Schwimmfüßler *m.* plavnonóžec.

Schwimmgürtel *m.* plávno opasílo.

Schwimmhaut *f.* plavna koža, —kóžica.

Schwimmhoſen *pl.* plavne hlačice *pl.*

Schwimmkäfer *m.* kozák.

Schwimmplatz *m.* plavališče.

Schwimmſchule *f.* plavárnica.

Schwimmvogel *m.* plovec.

Schwindel *m.* omótica, omòt, omótičnost, vrtoglávica; er bekam den — zvrtélo se mu je v glavi; dem — unterworfen omótičav; *fig.* slepárstvo.

Schwindelei *f.* vrtoglávo počétje; slepárstvo.

ſchwindelfrei ne omótičav. [stvo.

Schwindelgeiſt *m.* vrtoglávost; slepár-

Schwindelhafer *m.* ſ. Lolch.

ſchwindelhaft ſ. ſchwindleriſch. [glàv.

ſchwindelig omótičen, omótěn, vrto-

Schwindelkopf *m.* ſ. Schwindler.

ſchwindeln *intr.* (betrügen) slepáriti; es ſchwindelt mir v glavi se mi vrtí, omótica se me prijéma, — se mi dela; —d omótičen, vrtoglàv.

ſchwindelfüchtig omótičav.

ſchwinden giníti, gubíti se, pojémati, potékati; izginíti, miníti, preíti (-ídem), pretéči (-téčem), potéči; (ſchrumpfen) sušíti se, krčíti se; (v. Leib) hújšati, slabéti.

Schwindler *m.* vrtoglávec, vihrávec; (Betrüger) slepár; **=in** *f.* vrtoglávka, vihrávka; slepárka.

ſchwindleriſch slepárski.

Schwindſucht *f.* sušíca, jétika.

ſchwindſüchtig sušíčen, jétičen.

Schwinge *f.* krilo, perót (-i), perotnica; (Futter—) plalne nečké, plálnice; (in der Wagenleiter) polica; (Schaufel) gugálnica; (in der Mühle) tresílnica; (Flachs—) tréslica.

Schwingel *m.* bílnica.

ſchwingen *tr.* vihtéti (vihtíti), súkati (sučem) kaj, kolébati, máhati s čim; zavihtéti (zavihtíti) kaj, máhniti s čim; (Leintücher) trépati; (Getreide) plati (poljem); (Flachs) trépati; otrépati, otrésati; *intr.* (hangend —) bíngati, bingljáti; (v. Pendel) níhati (se); (v. der Saite) tresti (tresem) se; ſich — švígniti, zavihtéti (-íti) se, zagnáti se; vzdígniti se, splávati.

Schwingfaden *m. (Oscillaria)* níhavka.

Schwingung *f.* zamàh, zamašáj; (Pendel—) níhaj; (Ton—) tresáj; (fortſchreitende —) postópno trésenje; (ſtehende —) stojéče trésenje.

Schwingungs-achſe *f.* os (-í) níhaja; **=bauer** *f.* čàs níhaja; **=hindernis** *n.* ovíra níhanja; **=intenſität** *f.* jakost níhája; **=punkt** *m.* nihalíšče, tresíšče; **=weite** *f.* razmàh.

ſchwippen (nach jmdm. m. d. Peitſche) švŕkniti, pošíkniti koga.

ſchwipps! *interi.* plèsk! trèsk!

ſchwirren brnéti, brénčati (-ím); cvŕčati (-ím), cvŕkati; —d fliegen frčáti (frčím). [(-éli).

Schwitzbad *n.* potílna —, znójna kopel

ſchwitzen potíti se, znojíti se; — machen potíti; razpotíti, uznojíti.

Schwitzen *n.* znojénje, potítev.

ſchwitzig potèn, znojèn.

Schwitzmittel *n.* potilo.

ſchwören priséči (-sézem); zarotíti se, zakléti (-kólnem) se; *impf.* priségati, rotíti se; zaklínjati se; — laſſen zapriséči, v priségo vzeti (vzamem); *impf.* zapriségati, v priségo jemáti; (bei der Seele) pridušíti se, *impf.* pridúšati se; falſch — krivo priséči.

Schwörer *m.* priségavec, prisegáč.

ſchwül sopárèn, sopáričen, otóhel; es iſt — sopárno je, soparí.

Schwüle *f.* sopárica, otóhlica, kúhalica; dumpfige — zagátna sopárica.

Schwulſt *f. m.* ſ. Geſchwulſt; (Bombaſt) nadútost, nabúhlost, napetoličnost.

Digitized by Google

schwulstig nabúhěl; nadút, napetolíčěn.
Schwulstigkeit *f.* nabúhlost; nadútost, napetolíčnost.
Schwund *m.* gínjenje; usúšěk; sušíca.
Schwung *m.* màh, zamàh, zagòn, zalèt, koléb; sich einen — geben zavihtéti se, zagnáti (-žénem) se; *fig.* povzdìg; polèt, vzlèt, zanòs; in — bringen (e. Glocke) zazíbati; *fig.* (etwas) povzdigniti; in — kommen razvíti (-víjem) se, povzdígniti se, razcvèsti (-cvetèm) se; zavládati, razšíriti se.
Schwungbrett *n.* zagónska deska.
Schwungfeder *f.* letálno peró (-ésa).
schwunghaft vzlétěn, živ, zanósěn.
Schwungkraft *f.* zamášnost; zamášna —, zalétna sila; *fig.* vzlétnost.
Schwungmaschine *f.* sredobéžni stroj, vrtíljka.
Schwungrad *n.* zamášno koló (-ésa), zamašnják.
schwungvoll vznesèn, navdúšen.
Schwur *m.* priséga; einen — thun priséči (-séžem), zarotíti se, zakléti (-kólnem) se.
schwurbrüchig prisegolóměn.
Schwurgericht *n.* poróta; porótna sodba; **Schwurgerichts-** porótni; **=hof** *m.* porótno sodíšče; **=periode** *f.* porótno zasédanje.
scientifisch s. wissenschaftlich.
Sclave *m.* sužěnj, sužnik, ròb; zum —n machen zasúžnjiti, usúžnjiti; **Sclaven-** súženjski, robski, hlápčevski.
Sclavendienst *m.* sužnost, hlápčevstvo; — verrichten sužnjevati, robovati, hlapčevati.
Sclavenhandel *m.* trgovína s sužnji.
Sclavenhändler *m.* trgóvěc s sužnji.
Sclavenjoch *n.* jarěm súžnosti.
Sclavenmarkt *m.* súženjski trg.
Sclavenstand *m.* súženjstvo, sužnost, robstvo; sužnji *pl.*
Sclaverei *f.* sužnost, robstvo; in der — leben sužnjevati, robovati, hlapčevati.
Sclavin *f.* súžnica, sužnja.
sclavisch súženjski, hlápčevski.
scontrieren obračúniti; blagájnico preglédati, *impf.* — pregledovati.
Scontrierung *f.* obračún; blagájniški preglèd.
Scontro *m.* obračún.
Scorbut *m.* skorbut.
Scorpion *m.* ščipávěc, škorpijón.
scribeln pisáriti.
Scribler *m.* pisáč, pisún.
Scropheln, Scrofeln *pl.* želve *pl.*; bezgávke *pl.*; brámorji *pl.*
scrophulös, scrofulös želvast, bezgávkast.
Scrupel *m.* pomíslek, dvòm.
scrupulös prenatánčěn, pretánke vestí.
Scrupulosität *f.* tenkovéstnost, pretánka vest (-í).
Scrutinium *n.* glasoštétje.
Sculptur *f.* s. Bildhauerei.
Secante *f.* črta séčnica; preséčnica.
secernieren odlóčiti, oddelíti; izlóčiti; *impf.* odločevati, oddeljevati; izločevati
Secess *m.* odločítěv, izločítěv.
Secession *f.* izselitěv; odločítěv.
sechs *num.* šest, šestéro; um — Uhr ob šestih.
Sechs *f.* šestíca, šestka.
sechs- šestéro-.
sechsarmig šestoròk, šesteroròk.
Sechseck *n.* šesterokótnik.
sechseckig šesterokótěn.
Sechsender *m.* šesterák, šestérnik.
Sechser *m.* šesták, šestíca.
sechserlei *num.* šestér.
sechsfach, sechsfältig šestérěn, šestérnat, šestogùb.
sechsfederig šestopérěn.
sechsflächig šesteroplòsk.
sechsflügelig šesterokrìl.
sechsfüßig šesteronòg, šesteronogàt.
sechshundert *num.* šéststo.
sechshundertste *num.* šeststóti.
sechsjährig šestlétěn.
sechsköpfig šesteroglàv.
sechslöthig šestlótěn.
sechsmal *num.* šestkrat, šest potov.
sechsmalig šéstkratěn.
sechsmonatlich šestmésečěn.
Sechspfünder *m.* šestfúntnik.
sechspfündig šestfúntěn.
sechsseitig šesterostràn.
sechssilbig šesterozlóžěn.
sechsspannig šesterovpréžěn.
sechsstündig šestúrěn.
sechstägig šestdnévěn.
sechstausend *num.* šesttisóč.
sechstausendste *num.* šesttisóčni.

Digitized by Google

Sechstel *n.* šestína, šestínka.
sechstens *adv.* šestič.
sechster *num.* šesti.
sechsthalb polšésti.
sechsundzwanzig *num.* šestindvájset.
Sechswochen *f. pl.* otróčja póstelja, bábine *pl.* [ca.
Sechswöchnerin *f.* poródnica, otróčnica.
sechsjährig šesterozòb.
sechsjöllig šest palcev dolg (širòk itd.), šestopálčen.
Sechtelei *f.* žehta, parílo.
sechteln žéhtati, perílo páriti.
Sechtelzuber *m.* žehtnjak, žehtnik, párnica, parílnica.
sechzehn *num.* šestnájst.
Sechzehn *f.* šestnájstka, šestnajstíca.
Sechzehnender *m.* šestnajsterák.
sechzehnerlei šestnajstér.
sechzehnfach, sechzehnfältig šestnajstérən, šestnajstérnat.
Sechzehntel *n.* šestnajstína, šestnajstínka; =format *n.* šestnajstérka.
sechzehntens *adv.* šestnájstič.
sechzig *num.* šéstdeset.
Sechziger *m.* šestdesetíca, šestdesétka; (Person) šestdeseták, šestdesetlétən človek; =in *f.* šestdesetlétnica.
sechzigerlei *num.* šestdesetér.
sechzigfach, sechzigfältig šestdesetérən, šestdesetérnat.
sechzigjährig šestdesetlétən.
sechzigmal *adv.* šéstdesetkrat.
sechzigste *num.* šéstdeseti. [ka.
Sechzigstel *n.* šestdesetína, šestdesetínsecieren raztelésiti, razpárati, razúditi. [ca.
Secrierſaal *m.* razudoválnica, paráln**Secret** *n.* izlóčək; skrivni pečát; ſ. Abort.
Secretär *m.* tajnik; pisálna miza.
Secretariat *n.* tájništvo; tájniška služ**Secretion** *f.* izločevánje. [ba.
Sect *m.* sekt (vino).
Secte *f.* sledba, sekta, razkólniki *pl.*
Sectierer *m.* razkólnik.
Section *f.* odsèk; oddélək.
Sectionslinie *f.* črta odséčnica.
Sector *m.* krožni izsèk.
Secunda *f.* drugi razrèd.
Secundaner *m.* drugošólec. [dánt.
Secundant *m.* dvobójni drug, sekun-
Secundär drugótən, drugoréden.
Secundawechſel *m.* druga menica.
Secunde *f.* sekúnda; **Secunden-** sekúndni.
ſecundieren (b. Geſang) pripévati, prilágati, prikládati.
Secundogenitur *f.* drugoródstvo.
Sedez, =format *n.* šestnajstérka.
Sediment *n.* usedlína, gošča.
Sedimentärformation *f.* usedlínska —, skladovíta —, sedimentárna tvorba.
Sedimentgeſtein *n.* usedlínsko kámenje. [dno.
ſedimentieren usésti (-sedem) se na
See *m.* jézero; *dem.* jézerce; **See-** jézerski, jézerni.
See *f.* morje; oſſene — široko —, odprto morje; **See-** morski, pomórski.
Seeanwohner *m.* primórec; =in *f.* primórka.
Seearſenal *n.* pomórska orožnica.
Seebach *m.* jézernica.
Seebad *n.* morska kopel (-éli); morsko kopališče.
Seebär *m.* morski medved.
Seebarſch *m.* luben, brancín.
Seebecken *n.* jézerska kotlina.
Seebehörde *f.* pomórska oblást (-i).
Seebett *n.* jezeríšče.
Seebinſe *f.* srpica, jézerska bica.
Seeblume *f.* ſ. Seeroſe.
Seeboden *m.* jézersko dnò.
Seecompaſs *m.* kompás.
Seedienſt *m.* mornárska služba.
Seefahrer *m.* pomorščák, mornár.
Seefahrt *f.* pomórska vožnja.
Seefiſch *m.* jézerska riba; morska riba.
Seefracht *f.* pomórski naklàd.
Seefräulein *n.* morska déklica.
Seegang *m.* valovítev.
Seegebirge *n.* morske —, podmórske gore *pl.*
Seegefecht *n.* pomórska bitka.
Seegegend *f.* morska krajína.
Seegericht *n.* pomórsko sodišče.
Seegras *n.* morska trava, halóga.
Seegrund *m.* morsko dnò.
Seehafen *m.* pristán, pristaníšče, luka.
Seehandel *m.* pomórska trgovína.
Seehöhe *f.* nadmórska višína.
Seehund *m.* tjulènj, morski pès.
Seeigel *m.* morski ježək.

Digitized by Google

Seejungfrau *f.* mórska déklica.
Seekarte *f.* morjevid, morska mapa.
ſeekrank od mórske bolézni napáden.
Seekrankheit *f.* morska bolézen (-i).
Seekrieg *m.* pomórska vojska.
Seeküſte *f.* morsko obrézje; (Land) primórje.
Seeland *n.* primórska dežéla.
Seeländer *m.* primórec.
ſeeländiſch primórski.
Seele *f.* duša; *dem.* dúšica; **Seelen-**dušni, dušévni; zadúšni.
Seelenact *m.* dušni čin.
Seelenadel *m.* blagodúšje, dušna blagóst, — plemenítost.
Seelenamt *n.* črna —, zadúšna maša, bilje *pl.*, zadúšnica.
Seelenangſt *f.* dušni strah, dušna tesnóba.
Seelenarzt *m.* dušni zdravník.
Seelenfriede *m.* dušni mir.
ſeelenfroh iz srca vesél.
Seelengröße *f.* velikodúšje.
ſeelengut srčno dobér, — blag.
Seelengüte *f.* srčna dobróta.
Seelenhandel *m.* kupčija z ljudmí.
Seelenheil *n.* dušno zveličanje.
Seelenhirt *m.* dušni pastír.
ſeelenkrank na duši bolán.
Seelenkrankheit *f.* dušna bolézen (-i).
Seelenkummer *m.* dušna žálost, — bridkóst.
Seelenleben *n.* dušno življénje.
Seelenlehre *f.* nauk o duši, dušeslóvje.
Seelenleiden *n.* dušno trpljénje.
ſeelenlos brezdúšen; brezčútən.
Seelenmeſſe *f.* črna —, zadúšna maša.
Seelennahrung *f.* dušna hrana.
Seelenpein, Seelenplage *f.* dušna muka.
Seelenruhe *f.* dušni pokoj, — mir.
Seelenſchmerz *m.* dušna bol (-i).
Seelenſchwäche *f.* dušna slabóst, malodúšje.
Seelenſpeiſe *f.* dušna hrana.
Seelenſpiegel *m.* dušno zrcálo.
Seelenſtärke *f.* dušna krepkóst, krepkodúšnost.
Seelenſtörung *f.* dušni narušáj.
Seelentag *m.* Vseh vernih duš dan (dneva).
Seelentroſt *m.* dušna tolážba.
ſeelenvergnügt iz srca vesél.
Seelenverkäufer *m.* ljudotrżec.
Seelenvermögen *n.* dušna moč (-i).
ſeelenvoll živočútən.
Seelenwanderung *f.* preseljevánje duš.
Seelenwohl *n.* dušna blagínja.
Seelenzuſtand *m.* dušni stan.
ſeeliſch dušən, srčən.
Seelöwe *m.* morski lèv. [ništvo.
Seelſorge *f.* dušno pastírstvo, — skrb-
Seelſorger *m.* dušni pastír, — skrbník.
Seeluft *f.* morski zrak.
Seemacht *f.* pomórska moč; pomórsko vojstvo; (Staat) pomórska drżáva.
Seemann *m.* pomorščák, mornár.
ſeemänniſch mornárski.
Seemannſchaft *f.* pomorščáki *pl.*, mornárji *pl.* [nost.
Seemannskunſt *f.* mornárska umét-
Seemeile *f.* morska milja.
Seeoffizier *m.* pomórski častnik.
Seeohr *n.* morsko —, sv. Petra uhó.
Seepferdchen *n.* morski konjíček.
Seepflanze *f.* morska —, jézerska rastlína.
Seepolyp *m.* hobótnica, osmonóžec.
Seerabe *m.* morski vran.
Seeraub *m.* pomórski rop; ſ. Seeräuberei.
Seeräuber *m.* pomórski rópar, gusár.
Seeräuberei *f.* pomórsko róparstvo, gusárstvo.
ſeeräuberiſch pomorskoróparski, gusárski.
Seerecht *n.* pomórsko pravo.
ſeereich jézernat.
Seereiſende *m.* pomórski popótnik.
Seeroſe *f.* baréd, lokvanj, beli pljuč-
Seeſalz *n.* morska sol (-i). [nik.
Seeſchiff *n.* morska ladja.
Seeſchiffahrt *f.* pomórsko plovstvo.
Seeſchildkröte *f.* morska želva.
Seeſchlacht *f.* pomórska bitka, bitka na morju.
Seeſchlange *f.* morska kača.
Seeſchwalbe *f.* čigra, ribič.
Seeſoldat *m.* pomórski vojščák, — voják; pomorščák.
Seeſpiegel *m.* morska gladína.
Seeſpinne *f.* morski pajčk.
Seeſtaat *m.* pomórska drżáva.
Seeſtadt *f.* primórsko mesto.
Seeſtern *m.* morska zvezda.

Digitized by Google

ſeit *coni.* kàr, odkàr; *praep.* od; ſchon — zehn Jahren že desét let. [rok.
ſeitab *adv.* na strani, na samóti, od
ſeitdem *coni.* kàr, odkàr; *adv.* od tedàj, od tistih mal.
Seite *f.* stran (-i); (die eine von zwei entgegengeſetzten Seiten) plat (-i); (am Körper) bòk; (am Schiff) bòk, stena; bei — v stran, na stran, s poti; (die ſchöne — eines Zeuges) lice; Scherz bei — brez šale; von —n des Gerichtes od sodíšča; an der rechten — anfaſſen za pravo žilo prijéti (primem); (Partei) stranka; (Theil) del, stran; (*geom.*) straníca.
Seiten- stranski, obstránski, postránski, poböčni, pribóčni.
Seitenangriff *m.* napàd od straní, stranski napàd.
Seitenanſicht *f.* poglèd od straní.
Seitenblick *m.* postránski poglèd.
Seitenbrett *n.* straníca; krajnik.
Seitenbrücke *f.* primóstek.
Seitendach *n.* pristréšek, pristréšje.
Seitendruck *m.* tlak na stene, — stran.
Seitenfläche *f.* (ploskëv) postraníca, straníca.
Seitengebäude *n.* prizídek.
Seitengewehr *n.* pobóčno —, pribóčno oróžje; (sablja, bajonet).
Seitenhieb *m.* udárec od straní.
Seitenkind *n.* nezakónski otròk.
ſeitenlang po cele straní dolg.
Seitenlehne *f.* stransko naslonjálo.
Seitenlinie *f.* postránska črta; (von der Verwandtſchaft) stranska pánoga, stransko pokolénje.
Seitenmauer *f.* stranski zid.
Seitenſchiff *n.* (d. Kirche) stranska ladja.
Seitenſchmerz *m.* bolečina v boku.
Seitenſchwimmer *pl.* bokoplóvke *pl.*
Seitenſtechen *n.* bodljáji *pl.*
Seitenſtraße *f.* postránska cesta.
Seitenſtück *n.* enáčica, drugaríca, vzporédna —, dvojíčna slika, dvojíčnica.
Seitentaſche *f.* pobóčna torba; obstránski žèp.
Seitenthal *n.* postránska dolina.
Seitenthür *f.* stránske duri *pl.*, stranska vrata *pl.* [(-i).
Seitentram *m.* (d. Schneidemühle) žrd
Seitentrieb *m.* odrástlek, pánoga.
Seitenverwandte *m.* stranski soródnik.
Seitenwand *f.* stranska stena, ostének; straníca.
Seitenweg *m.* stranski (-ska) pot.
Seitenwinkel *m.* obstránski kot, prikótek.
Seitenzahl *f.* število strani.
Seitenzimmer *n* stranska izba (soba).
ſeither *adv.* od tega časa, od te dobe, od tedàj, od tistih mal.
ſeitherig odtedánji.
ſeitwärts *adv.* v stran, na stran.
ſelbander *num.* samodrúg, sam drugi.
ſelbdritte *num.* samotrétji, sam tretji.
ſelbe ſ. derſelbe.
ſelbfünfte *num.* samopéti, sam peti.
ſelbig isti, tisti.
ſelbſt *pron.* sam; von — sam od sebe; (ohne fremde Hilfe) samótež; (an und für ſich) sam na sebi; ſich — angehören sam svoj biti (sem); zu ſich — kommen k sebi priti (pridem), osvestíti se, zavédeti (-vém) se; *impf.* zavédati se; er iſt die Demuth — gola ponížnost ga je; *adv.* celó, tudi, i.
Selbſt- samo-, sámega sebe.
Selbſtabtödtung *f.* krotítev sámega sebe. [sebe.
Selbſtachtung *f.* spoštovánje sámega
ſelbſtändig samostálen, samosvój, samostójen.
Selbſtändigkeit *f.* samostálnost, samostójnost.
Selbſtanklage *f.* zatóžba sámega sebe.
Selbſtaufopferung *f.* žrtvovánje sámega sebe. [sebe.
Selbſtbefleckung *f.* oskrúmba sámega
Selbſtbefruchtung *f.* samooplódba.
Selbſtbeherrſchung *f.* oblást nad sebój.
Selbſtbekenntnis *n.* samoizpóved.
ſelbſtberechtigt samosvój, samovlástен, svojeprávен.
Selbſtbeſläubung *f.* samoprášba.
Selbſtbeſtimmung *f.* samoodlóčba.
Selbſtbetrachtung *f.* premišljevánje sámega sebe.
ſelbſtbewegend samogíben.
Selbſtbewegung *f.* samogíbnost.
ſelbſtbewußt samozavéstен, samosvéstен.
Selbſtbewußtſein *n.* samozavést (-i), samosvést (-i).

Digitized by Google

selbsteigen samosvój.
Selbstentleibung *f.* samomòr.
selbstentsprossen samoníkël.
Selbstentzündung *f.* samovžig.
Selbsterhaltung *f.* samoohrána.
Selbsterhaltungstrieb *m.* samoohránski nagòn.
Selbsterkenntnis *f.* spozná(va)nje sámega sebe.
selbstfließend samotéčën.
selbstgefälligsamoljúben,samougóden.
Selbstgefälligkeit *f.* samoljúbnost, samoljúbje, samougódje.
selbstgefertigt samodélën, svojedélën.
Selbstgefühl *n.* samočútje.
Selbstgelehrte *m.* samoùk.
Selbstgenügsamkeit *f.* samodovóljstvo.
selbstgeschaffen samotvórën.
Selbstgeschoss *n.* samostrélna napráva.
Selbstgespräch *n.* samogóvor.
selbstgewachsen samosévën, samorášč; —e Pflanze samosévka.
selbstgewonnen svójega pridélka.
Selbstherrschaft *f.* samovláda.
Selbstherrscher *m.* samovladár, samodŕžec; =in *f.* samovladarica.
Selbsthilfe *f.* samopomóčje.
selbstisch sebíčën.
Selbstlaut *m.* samoglásnik, glasnik.
selbstlautig samoglásën.
selbstleuchtend samosijájën, samosójen, samosvetljiv.
Selbstliebe *f.* samoljúbje.
selbstliebig samoljúben.
Selbstling *m.* sebíčnež.
Selbstlob *n.* samosvója hvala, samohvála; samohválnost.
Selbstlober *m.* samohválec.
selbstlos nesebíčën.
Selbstmord *m.* samomòr, samomórstvo.
Selbstmörder *m.* samomórec; =in *f.* samomórka.
selbstmörderisch samomórën, samomórski.
selbstredend samó ob sebi umévën.
Selbstregierung *f.* samovládje, samozakónje.
selbstschaffend samotvórën.
Selbstschändung *f.* ſ. Selbſtbefleckung.
Selbstschau *f.* samoglèd, samozòr.
Selbstschuld *f.* lastna krivda.
Selbstschuss *m.* samoodsébni strel.
Selbstschuß *m.* samobràn, samoobrána.
selbstsetzend samobítën.
Selbstsucht *f.* sebíčnost, samopášnost.
selbstsüchtig sebíčën, samopríden, samopášen, samogóltën, samosnéden, samohlépën.
Selbstsüchtige *m.* sebíčnik, samopášnik; *f.* sebíčnica, samopášnica.
Selbsttäuschung *f.* váranje sámega sebe.
selbstthätig samodéjën, samodélavën, samotvórën.
Selbstthätigkeit *f.* samodéjnost, samodélavnost, samotvórnost.
Selbstüberschätzung *f.* precenjevánje sámega sebe.
Selbstüberwindung *f.* premagovánje sámega sebe, samokvárba.
selbstvergessen samozábën.
Selbstverleugnung *f.* zatajevánje sámega sebe, samozatája.
selbstverständlich *adi.* ob sebi umévën.
Selbstverstümmelung *f.* pohábljenje sámega sebe.
Selbstvertrauen *n.* zaúpanje v sámega sebe, samozaúpnost.
Selbstverwaltung *f.* samouprâva.
selbstwillig samohótën. [raztvòr.
Selbstzerfetzung *f.* samorazkrò),
selbstziehend *adv.* samótež.
selbstzufrieden samozadovóljen.
Selbstsünder *m.* samonèt, samožig.
selchen v dimu sušíti, kadíti, vodíti; v dimu posušíti, prekadíti, povodíti; geselcht prekajèn, povojèn.
Selcher *m.* prekajevávec; vojenínar.
Selchfleisch *n.* povojéno —, prekajéno meso, vojenína.
Selchkammer *f.* vodílnica, dímnica.
Selchware *f.* prekajenína, vojenína.
Selchwurst *f.* prekajéna —, povojéna [klobása.
Selen *n.* selén, selénij.
Selenit *m.* selenít, Marijino steklo.
Selenographie *f.* opis lune, selenografija.
Selensäure *f.* selénova kislína.
selig blážen; (ewig —) zveličan; (glücklich) presréčen; — stimmen razbláziti; (verstorben) rájni, pokójni; — die Todten! blagor pokójnikom! — preisen blagorovati; — machen zveličati, *impf.* zveličevati; — sprechen za svetníka proglásiti.

Digitized by Google

Selige *m.* zveličanèc; (Verſtorbener) rájnik, pokójnik; *f.* rájnica.
Seligkeit *f.* bláženstvo, bláženost, presréčnost; (ewige —) zveličanje.
ſeligmachend zveličálen, zveličeválen.
Seligmacher *m.* zveličar.
Seligmachung *f.* zveličanje.
ſeligpreiſen ſ. ſelig. [nika
Seligſprechung *f.* proglasítèv za svet-
Seligwerdung *f.* zveličanje.
Seller, Sellerie *f.* zélena.
ſelten *adi.* redèk; (ungewöhnlich) nenaváden; *adv.* redko, rédkoma, rédkokdaj, málokdaj, málokrat.
Seltenheit *f.* redkost, redkóta, redka reč [stvar] (-i).
ſeltſam čuden, nenaváden.
Seltſamkeit *f.* čudnost, nenavádnost.
Semeſter *n.* polulétje, seméstèr; tečáj.
ſemeſtral polulétni, semestrálni, seméstrski.
Semeſtralprüfung *f.* polulétna preizkúšnja, semestrálni izpit.
Semikolon *n.* ſ. Strichpunkt.
Seminar *n.* semeníšče; theologiſches — duhóvno semeníšče. [ščan.
Seminariſt *m.* semeníščnik, semeni-
Semmel *f.* žemlja.
Senat *m.* starejšínstvo, senát.
Senator *m.* starejšina, senátor.
Senats- starejšínski, senátski.
Senatspräſident *m.* predsédnik starejšínstva, senátski predsédnik.
Sendbote *m.* sèl, poslánec.
Sendbrief *m.* poslanica. [šiljati.
ſenden posláti (pošljem); *impf.* po-
Sender *m.* pošiljátelj, pošiljáč.
Sendling *m.* poslánec.
Sendſchreiben *n.* ſ. Sendbrief.
Sendung *f.* pošíljanje; pošiljátèv, pošíljka, poslátèv; poslánje.
Seneſchall *m.* višji dvornik.
Senf *m.* gorčica, gorjúšica; **Senf-** gorčíčni, gorjúšični.
Senfbrühe *f.* gorčična omáka.
Senfkorn *n.* gorčično zrno.
Senfmehl *n.* gorčična moka.
Senfpflaſter *n.* gorčični oblíž.
Senfteig *m.* gorčično testó.
Senge *f.* páleč, smòd, ožig, žega.
ſengen *tr.* páliti, smodíti, ožígati; opáliti, osmodíti, ožgáti (-žgèm); požígati; (v. d. Sonne) pripékati; *intr.* páliti se, smodíti se.
Sengflätte *f.* palíšče, požigalíšče.
Senior *m.* starejšína, senior.
Seniorat *n.* starejšínstvo, seniorát.
Senkblei *n.* grezílo, olóvnica.
Senke *f.* nižáva; ſ. Senker, Senkgarn.
Senkel *m.* ſ. Senkblei.
Senkelſtiſt *m.* grezílna igla; zatéznična igla, stogla.
ſenken (in die Tiefe laſſen) (v globíno) spustíti; *impf.* — spúščati; pogrézniti, potopíti; *impf.* pogrezováti, potápljati; (eine Rebe ꝛc.) gróbati, grebeníčiti; pogróbati, pogrebeníčiti; (das Haupt, den Blick) povésiti, *impf.* povéšati; (neigen) nágniti, *impf.* nagíbati (-gíbljem); ſich — spúščati se, znižévati se; usédati se; usésti (-sédem) se.
Senker *m.* grebenica, gróbanica; (Perſon) pogrezovávec, potapljávec; grebeníčar, gróbar.
Senkgarn *n.* (d. Fiſcher) svínčnica.
Senkgefäß *n.* potópnica.
Senkgrube *f.* grezníca.
Senklinie *f.* navpíčna črta.
ſenkrecht *adi.* navpíčen; (*geom.*) pravokótèn; *adv.* navpík.
Senkrechte *f.* navpičnica; (*geom.*) pravokótnica.
Senkung *f.* pogrézanje; (des Bodens) usèd; (der Stimme) slabljénje; (Theſis) poníz.
Senne *m.* plánšar, planínar; **Sennen-** plánšarski.
Sennenalpe *f.* planína.
Senner *m.* ſ. Senne; — ſein planšáriti, planovati.
Sennerei *f.* plánšarstvo; planšárnica.
Sennerhütte *f.* plánšarska koča, —
Sennerin *f.* plánšarica. [staja.
Sennesbaum *m.* sénesovo drevó.
Sennesblätter *pl.* sénesovo perje.
Senſal *m.* mešétar, sensál; — ſein mešetáriti.
Senſarie *f.* mešetarína.
Senſation *f.* velíka pozórnost, močán vtis, hrup, senzácija; — machen velíko pozórnost vzbudíti, močán vtis narediti, hrup —, šum naprávíti.
Senſe *f.* kosa; *dem.* kosica; **Senſen-** kosni.

Digitized by Google

ſenſenförmig kosast.
Senſenhammer *m.* kosárnica.
Senſenmann *m.* kosák; *fig.* smrt (-i) (s kosó).
Senſenring *m.* kosír.
Senſenſchmied *m.* kosár.
Senſenſtein *m.* osla.
Senſenſtiel *m.* kosíšče.
ſenſibel občutljiv, rahločútën. [nost.
Senſibilität *f.* občutljívost, rahločút-
Senteng *f.* rèk, izrèk; pregóvor; (Urtheil) razsódëk, razsodílo.
ſentimental prečutljiv, sentimentálën.
Sentimentalität *f.* prečutljívost, sentimentálnost.
ſeparat *adi.* odlóčen, oddeljèn; posében; *adv.* posébej.
Separatfriede *m.* posébni mir.
Separation *f.* ſ. Trennung.
Separatismus *m.* razdružljívost, razkólništvo; separatízëm.
Separatiſt *m.* razdružljívec; razkólnik; separatíst.
ſeparatiſtiſch razdružljiv; razkólniški; separatíški.
Separator *m.* ločívec; (f. d. Milch) posnemálnik.
Separatzug *m.* posébni vlak.
ſeparieren odlóčiti, oddelíti, razdrúžiti; *impf.* odločevati, oddeljevati, razdruževati.
Sepia *f.* sépija, sipa.
September *m.* kímavec, septémber.
Septemviraltafel *f.* septemvirálno sodíšče, sod sedmérice („stol sedmorice").
ſeptentrional ſ. nórdlich.
Septime *f.* sedmica, septíma.
Septuageſima *f.* tretja predpóstna nedélja.
ſequens nastópni, naslédnji.
Sequeſter *m.* sekvéstër, zasëžni skrbník; ſ. Sequeſtration.
Sequeſtration *f.* sekvestrácija, zaséga (v začásno oskrbo).
ſequeſtrieren sekvestrírati, zaséči (-sézem) (v začásno oskrbo).
Serail *n.* seráj.
Seraph *m.* seraf.
ſeraphiſch sérafski.
Serenade *f.* podóknica, serenáda.
Sereniſſimus *m.* presvétli.
Sergeant *m.* seržánt; ſ. Feldwebel.
Serie *f.* vrsta, red, sérija.
ſeriös ſ. ernſthaft.
ſerös krvnosírotkast, serózën.
Serpentin *m.* serpentín.
Serpentine *f.* zavínkasta črta, vijúgavica; zavínkasta —, rídasta cesta, kljúči *pl.*, ride *pl.*
ſerpentinenartig zavínkast, ridast.
Serum *n.* krvna sírotka.
Service *n.* namízna posóda, namízno oródje, namízje; postrézba.
ſervieren streči (strežem); nósiti; prinésti (jedíla).
Serviette *f.* prtíč, servijéta.
Servitut *f.* slúžnost, servitút; **Servituts-** slúžnostni, servitútni.
ſervitutsfrei brez slúžnosti.
ſervitutspflichtig slúžnosti podvŕžen.
Servitutsrecht *n.* pravíca slúžnosti.
Servitutsverhältnis *n.* slúžnostna razméra.
Seſam *m.* sézam; **Seſam-** sézamov.
Seſſel *m.* stól; **Seſſel-** stólov.
ſeſshaft naséljen, nastánjen, udomóvljen. [nost.
Seſshaftigkeit *f.* naséljenost, nastánje-
Seſſion *f.* zasédanje.
ſetzen *tr.* (ſitzen machen) posadíti; *impf.* posájati; postáviti, dejáti (denem); *impf.* postávljati, dévati; (eine Friſt —) dati, določíti; *impf.* dajáti (dajem), določevati; zum Pfande — zastávljati; zastáviti; (in d. Lotterie —) stáviti; ein Ziel — konëc storíti; in Freiheit — izpustíti, *impf.* izpúščati; außer Stand — nemogóče storíti komu kaj; außer Kraft — razveljáviti; in Schrecken — preplášiti, prestrášiti, v strah priprávíti; in Verwunderung — osúpiti; ſetze den Fall vzemi, reci; den Fall geſetzt vzemímo, recímo, postávimo; eine Henne — nasadíti, *impf.* nasájati; (Bäume) sadíti; posadíti, zasadíti, vsadíti; *impf.* po-, zasájati, vsájati; in Unkoſten — troške délati komú; ins Werk — izpeljeváti; izpéljati (-péljem); in Noten — uglásbiti, zložíti; *impf.* skládati; in Flammen — zažgáti (-žgèm), zapáliti; unter Waſſer — poplaviti; den Fuß auf etwas — stópiti na kaj; ein Denkmal — spomínek postáviti; ich ſetze Ehre darein v čast si štejem; ſich

Digitized by Google

— sesti (sedem), usésti se; *impf.* sédati, posédati, usédati se; ſich herum — razposésti se, *impf.* razposédati se; ſich in den Kopf — si v glavo vtépsti (vtépem); ſich in Gefahr — v nevárnost se podáti, *impf.* — podájati; das Schiff hat ſich geſetzt ladja je obtičála; (von einer Flüſſigkeit) usédati se; usésti se; (v. d. Geſchwulſt) spláhniti; ſich auseinander — zméniti se, dogovoríti se, pogoditi se; ſich in Marſch — odkorákati; ſich zur Ruhe — v pokoj iti (idem, grem); ſich in Gunſt — prikúpiti se komu, priljúbiti se; das Waſſer ſetzt ſich voda pada, — se utéka; ſich zu Pferde — zasésti —, zajáhati konja; ſich zur Wehre — v bran se postáviti; *intr.* (ſpringen) plániti, zagnáti (-ženem) se; über den Fluſs — reko pregáziti, — preplávati, prepéljati se črez reko; über die Grenze — mejo prestópiti; über den Graben — jarék preskóčiti; *impers.* es wird Schläge — pretèp bo; šiba bo pela; es ſetzte viel Mühe mnogo je truda stálo.

Setzen *n.* (v. Pflanzen) sadítev.

Setzer *m.* postavljávec; sadívec; (in der Druckerei) črkostávec, stávec; (Compositeur) skladátelj.

Setzhammer *m.* sekáč.

Setzhaſe *m.* zajka, zajklja.

Setzling *m.*, **Setzpflanze** *f.* sadíka, sajenica, sadež; —e presàd (*coll.*), sádeži (*pl.*); bewurzelter Reben— živica.

Setzrebe *f.* sajenica, sadež, ključ.

Setzteich *m.* nasádni ribnik.

Setzung *f.* postávljanje.

Seuche *f.* kuga, kužna bolézen (-i), pomòr; (Vieh—) živínska kúga; **Seuchenkužni.**

Seuchenbezirk *m.* kužni okoliš.

Seuchenſtoff *m.* kužnína, kužilo.

ſeufzen vzdíhati, vzdihovati; vzdíhniti; nach etw. — vzdihovati po čem.

Seufzer *m.* vzdíh, vzdíhljaj; (Perſon) vzdihovávec.

Sexta *f.* šesti razrèd, šesta šola.

Sextaner *m.* šestošólec.

Sextant *m.* šestérnik.

ſexual, ſexuell spolni.

Sexualität *f.* spolnost.

Shawl *m.* šal, ovijálo.

Sibillant *m.* sikavec, sičnik.

Sibylle *f.* šembílja, prorokovávka; eine alte — stara babúra.

ſich *pron.* sebe, se; sebi, si; bei — pri sebi; mit — s sebój; an — sam (-a, -o) na sebi; — gehen laſſen svojim željam se vdájati; hier ſitzt ſichs gut tu je dobro sedéti.

Sichel *f.* srp; *dem.* srpèk; ſich beim Schnitt mit der — ſchneiden užéti (-žánjem) se.

ſichelförmig srpast.

ſicheln žeti (žanjem); požéti.

Sichelſchmied *m.* srpár.

ſicher *adi.* (ungefährlich) varèn, zavétèn, sigúrèn; —er Ort varèn kràj; —es Reiſen varno potovánje; —es Geleit varno spremstvo, varèn izprévod; (geſichert) zavárovan; na varnem, v zavétju, brezskrbèn; einer Perſon oder Sache — ſein brez skrbí biti zarádi koga ali česa; za gotóvo pričakovati koga, zanášati se na koga; des Lebens — življénja si v svesti; —ſtellen zavárovati, zagotóviti; ich bin einer Sache — za gotóvo vem, — pričakújem; ſich — wiſſen ne bati (bojím) se nevárnosti; (gewiſs) gotòv; —es Mittel gotóvo —, zanesljívo sredstvo; —er Schütze nezgrešljìv strelec; —es Wiſſen trdno znanje; — urtheilen bistro sóditi; *adv.* gotóvo, za trdno, za gotóvo.

Sicherheit *f.* várnost; in — bringen na varno správiti, zavárovati; (Schutz) zavétje; (Sorgloſigkeit) brezskrbnost; (Gewiſsheit) gotóvost, zanesljívost; (Bürgſchaft) várščina, poróštvo; — leiſten várščino dati; **Sicherheits-** várnostni.

Sicherheitsanſtalt *f.* várnostna napráva.

Sicherheitsbehörde *f.* várnostno oblástvo; redárstvo.

Sicherheitskarte *f.* várnostni list.

Sicherheitsnadel *f.* várnostna igla.

Sicherheitsorgan *n.* várnostni orgán.

Sicherheitspfand *n.* várščina, zastáva.

Sicherheitsventil *n.* várnostna zaklópnica.

Sicherheitsvorkehrung *f.* várnostna narédba.

Sicherheitswache *f.* várnostna stráža, redárji *pl.*

Digitized by Google

ſicherlich *adv.* gotóvo, brez dvoma.
ſichern várovati, čúvati; zavárovati, okováriti; geſichert zavárovan.
ſicherſtellen zavárovati; zagotóviti; dati várščino za kaj; *impf.* zagotávljati; dajáti várščino.
Sicherſteller *m.* zavarovávec; zagotavljávec.
Sicherſtellung *f.* zavárovanje; zagotovítev (z várščino, s poróštvom), zagotovílo.
Sicherſtellungseid *m.* zavaroválna pri-
Sicherſtellungsmittel *n.* zavaroválno —, zagotovílno sredstvo.
Sicherung *f.* zavárovanje, zagotávljanje, zagotovítev.
Sicht *f.* vid, videz (videž); auf — na vid, na pokàz; in — bekommen zaglédati; in — ſein biti vídeti; in — kommen na videz (videž) —, na izpregléd priti (pridem).
ſichtbar *adi.* vídən, očít, očítən; — machen poočítiti, na videž postáviti; *adv.* vídoma, vídno, očítno.
Sichtbarkeit *f.* vídnost; očítost, očítnost.
ſichtbarlich ſ. ſichtbar.
Sichtbarmachung *f.* pokàz, postávljanje na videž.
ſichten (v. Getreide) občínjati, rešetáti, čístiti; občíniti, prerešetáti, prečístiti; raz-, prebírati, urejevati; raz-, prebráti (-berem), uredíti; ein Schiff — ladjo na videž dobíti, — zaglédati.
ſichtlich *adi.* vidən, očítən; *adv.* vídno, očítno, vídoma.
Sichtung *f.* občínjanje; prebíranje, uredítev.
Sickergrube *f.* ponikoválnica.
ſickern cizéti, solzéti, mezéti, curéti, curljáti; das Faſs ſickert sod pušča.
ſideriſch zvezdən.
Siderit *m.* jeklénec, siderít.
ſie *pron.* ona; *pl.* oní, oné, ona ꝛc.; (als Anrede nur) vi, vas; (Weibchen) samica, ona.
Sieb *n.* sito; (grobes —, Reuter) rešéto, reta; *dem.* sitce; rešétce; (Milch—) cedílo.
ſiebartig sitast; rešétast.
Siebbein *n.* sitka.
Siebboden *m.* adro.
ſieben presévati, presójati; presejáti, presóditi; (mit der Reuter) občínjati, rešetáti; občíniti, prerešetáti.
Sieben *f.* sedmica, sedmérka.
ſieben *num.* sedem; sedméro.
ſieben- sedmo-, sedméro-.
ſiebenarmig sedmorók, sedmerorók.
ſiebenblätterig sedmerolíst.
Siebener *m.* sedmica, sedmák.
ſiebenerlei sedmér.
ſiebenfach sedmérən, sedmérnat.
ſiebenfältig sedmerogùb; ſ. ſiebenfach.
ſiebenfärbig sedmerobárvən.
ſiebenfingerig sedmeroprst.
Siebengeſtirn *n.* gostosévci *pl.*, gostožírci *pl.*, (gostožévci).
ſiebenhäuptig sedmeroglàv.
ſiebenhundert *num.* sédemsto.
ſiebenjährig sedemlétən.
ſiebenmal sédemkrat.
Siebenſchläfer *m.* polh; (Mensch) zaspánec, zaspanè (-éta).
ſiebenſeitig sedmerostràn.
ſiebenſilbig sedmerozlóžən.
ſiebenſtündig sedmoúrən.
ſiebentägig sedmodnévən.
ſiebentauſend *num.* sédemtisoč.
ſiebente sedmi.
Siebentel *n.* sedmína, sedmínka.
ſiebentens *adv.* sédmič.
ſiebenthalb polsédmi.
ſiebenundzwanzig *num.* sedemindváj-
Siebenzahl *f.* sedmérka.
ſiebenzig ſ. ſiebzig.
ſiebförmig sitast; rešétast.
Siebmacher *m.* sítar, rešetár.
Siebmachergewerbe *n.* sítarstvo.
Siebner *m.* sedmica; (Münze) sedmák.
Siebrand *m.* obód, obvód.
Siebſetzarbeit *f.* rešetánje rude.
ſiebſetzen rudo sejáti, — rešetáti.
ſiebzehn *num.* sedemnájst.
Siebzehner *m.* sedemnajstica.
ſiebzehnerlei sedemnajstér.
ſiebzehnfach sedemnajstérən.
ſiebzehnfältig sedemnajstérnat.
ſiebzehnjährig sedemnajstlétən.
ſiebzehnmal *adv.* sedemnájstkrat.
ſiebzehnte sedemnájsti.
Siebzehntel *n.* sedemnajstína (-ínka).
ſiebzehntens *adv.* sedemnájstič.
ſiebzig *num.* sédemdeset.

Digitized by Google

Siebziger *m.* sedemdesétnik, sedemdesetlétni starček; =in *f.* sedemdesétka.
siebzigerlei sedemdesetér.
siebzigfach sedemdesetérən.
siebzigfällig sedemdesetérnat.
siebzigjährig sedemdesetlétən.
siebzigste sédemdeseti.
siech hírav.
Siechе *m.* híravec; *f.* híravka.
siechen hírati, dolgo bolehati.
Siechenhaus *n.* hirálnica.
Siechheit *f.*, **Siechthum** *n.* híravost.
Siechling *m.* ſ. Siechе.
Siede *f.* vrénje, vretje.
siedeheiß vrèl.
Siedehitze *f.* vrélica; vrelína; vrelíšna vročína.
Siedelei *f.* selíšče.
siedeln séliti; naséliti; *intr.* naséliti se; naséljen biti.
Siedelung *f.* naselítev; naselbína.
sieden *intr.* vréti (vrèm); zavréti; noch e. Zeit — povréti; genug — dovréti; recht ins Sieden kommen razvréti (se); *fig.* vreti, kipéti; zavréti, vzkipéti; *tr.* (— machen) povréti, zavréti, pokúhati; (aufkochen) variti; prevariti; (Leim, Salz ꝛc.) kúhati, variti.
Sieden *n.* vrenje, vretje; varítev.
siedend vrèl; —es Waſſer kròp.
Siedepunkt *m.* vrelíšče.
Sieder *m.* varívec, varič.
Siederei *f.* varílnica.
Sieg *m.* zmága, premága; den — erfechten premóči (-mórem), premágati, zmágati, preobládati; *impf.* zmagováti, premagováti.
Siegel *n.* pečát; (Petſchaft) pečátnik; ein — aufdrücken auf etw. pečát udáriti, — pritísniti na kaj; unter — legen zapečátiti; die — abnehmen odpečátiti; Brief und — geben pismo s pečátom od sebe dati; unter dem — der Verſchwiegenheit pod zavézo molčánja;
Siegel- pečátni.
Siegelbewahrer *m.* pečátnikar.
Siegelerde *f.* pečátna glina.
Siegelfälſcher *m.* ponarejávec pečátov.
Siegelgeld *n.* pečatnína.
Siegelkunde *f.* nauk o pečátih, pečatoznánstvo.
Siegellack *n.* pečátni vosèk.
siegeln pečátiti; zapečátiti.
Siegelring *m.* pečátni prstan.
Siegelſtock *m.* pečátnik.
Siegelung *f.* pečáčenje, pečátba, zapečátba.
Siegelwachs *n.* pečátni vosèk.
siegen premóči (-mórem), zmágati, premágati, preobládati, užúgati; *impf.* zmagovati, premagovati; der Antrag ſiegt nasvèt obveljá.
ſiegend zmagoválen.
Sieger *m.* zmagálec, premagálec; premagovávec; **Sieger-** zmagálski; =in *f.* zmagálka; zmagovávka.
Siegerkrone *f.* zmagálski venec.
Sieges- zmagálski, zmagálni, zmagoslávni.
Siegesaufzug *m.* zmagoslávni izprevòd, — obhòd.
Siegesbogen *m.* zmagoslávni slavolòk.
Siegesfeier *f.* zmagoslávje.
Siegesgeſchrei *n.* zmagálski krik.
Siegeslauf *m.* zmagálni tek.
Siegesnachricht *f.* poročílo o zmági.
ſiegestrunken zmage prevesél, pijàn zmáge.
ſieggekrönt zmagoválen.
ſieggewohnt zmage navájen.
ſieghaft zmagoválen, zmagovít.
ſiegreich zmagovít, zmagonósen, zmagodobítən.
Siegmurz *f.* mečék, sv. Petra ključ.
ſieh! *interi.* glej! pogléj!
Siele *f.* vprége; vprežni remen.
ſielen víkati, (oníkati).
Sigill *n.* ſ. Siegel.
ſigillieren ſ. ſiegeln.
Signal *n.* známenje, znamenílo.
Signalement *n.* známenje; (Beſchreibung) opis.
Signalfeuer *n.* ogènj za známenje, navestílni ogènj.
ſignaliſieren známenje dati, navestíti.
Signalflagge *f.* znamenílni drog; palína.
Signator *m.* podpísnik.
Signatur *f.* oznamenílo, známenje, známka; (Unterſchrift) podpis.
ſignieren znamenovati; zaznamenovati, zaznámiti; (unterſchreiben) podpísati (-píšem), *impf.* podpisovati.
Signification *f.* pomèn.

Digitized by Google

Silbe *f.* zlòg, slovka.
Silbenmeſſung *f.* zlogomérje.
Silbenräthſel *n.* zlógovna ugánka, zlógovnica.
Silbenſtecher *m.* cepidláka, dlakocépèc.
Silbenſtecherei *f.* cepidlácenje.
Silber *n.* srebró; aus — verfertigt srebŕn; feines — suho srebró; **Silber-** srebŕni.
Silberader *f.* srebŕna žila.
Silberagio *n.* nadávèk na srebró.
Silberarbeiter *m.* srebrár.
Silberauflöſung *f.* srebŕna raztopína.
Silberbergwerk *n.* srebŕni rudnik.
Silberbeſchlag *m.* srebŕni okòv.
Silberblende *f.* srebŕnata svetlica.
Silberdraht *m.* srebŕna žica.
Silbererz *n.* srebŕna ruda.
Silberfaden *m.* srebŕna nit (-i).
ſilberfarben srebrnobárvèn, srebŕnkast, srébrast.
Silberfaſan *m.* srebŕni tetrév, — [fazán.
ſilberführend srebrovít.
Silbergang *m.* srebŕna greda.
Silbergehalt *m.* srebŕno jedro, srebŕna jedrína.
Silbergeld *n.* srebŕni denár.
Silbergeräthe *n.* srebŕno posódje, — oródje.
Silberglanz *m.* srebŕni lèsk; (*min.*) srebŕni sijájnik.
Silberglätte *f.* srebŕni glaj.
Silbergroſchen *m.* srebŕni gróš.
ſilberhältig srebŕnat; srebrovít.
ſilberhell čist —, svetèl kakor srebró.
Silberhochzeit *f.* srebŕna poróka.
Silberhütte *f.* topílnica za srebró.
Silberklang *m.* čisti —, srebŕni glas.
Silberklumpen *m.* kos srebrá.
Silberling *m.* srebrnják.
Silberlöſung *f.* srebŕna raztopína.
Silbermünze *f.* srebŕni denár, srebŕni penez.
ſilbern srebŕn.
ſilbern srebríti; posrebríti, posrebrníti; *impf.* posrebrovati.
Silberpapier *n.* srebŕnati papír.
Silberpappel *f.* beli jágned, beli tópol.
ſilberreich srebrovít.
Silberring *m.* srebŕni prstan.
Silberſervice *n.* srebŕno namízje, srebŕna namízna posóda.
Silberſtab *m.* srebŕna pálica.
Silberſtoff *m.* srebrovína.
Silberſtrich *m.* (Schmetterling) gospíca.
Silberwaare *f.*, **Silberzeug** *n.* srebrnína.
Silhouette *f.* senčna podóba, siluéta.
Silicium *n.* silícij.
Silurformation *f.* silúrska tvorba.
Simonie *f.* svetokúpstvo, svetotŕštvo, simonija.
ſimpel pròst, prepròst.
Sims *m.* ſ. Geſims; (Brett) polica.
Simſe *f.* loč; lóčnica.
Simulant *m.* pretvárjavec.
ſimulieren (eine Krankheit) pretvárjati se za —, délati se bólnega.
ſimultan skupèn.
Simultanhaltung *f.* skupna odgovórnost, — zavézanost.
Sinecure *f.* služba brez dela, sinekúra.
Sing- pevski; za petje.
Singapparat *m.* pevski stroj.
ſingbar pevèn.
Singbarkeit *f.* pevnost.
Singcicade *f.* skržàt.
Singdroſſel *f.* drozg.
ſingen peti (pojem), popévati, prepévati; zu — anfangen zapéti; zu Ende — dopéti; ſich ſatt — napéti se; wechſelweiſe — odpévati si; nach Noten — po notah (sekíricah) peti.
Singen *n.* pétje, prepévanje; durch — gewinnen pripéti (-pójem) si kaj.
ſingend pojòč, prepevajòč, prepeváje.
Singlehrer *m.* pevski učítelj.
Singluſt *f.* pevoljúbje, vesélje do petja.
Singmeſſe *f.* peta maša.
Singrün *n.* zimzélen, popán.
Singſpiel *n.* igra s petjem.
Singſtimme *f.* pevski glas.
Singſtunde *f.* pevska ura.
Singular *m.* ſ. Einzahl.
ſingulär posámezèn; posébèn, čudèn.
Singvogel *m.* ptica pevka, ptič pevèc.
Singweiſe *f.* napèv.
Singzirpe *f.* skržàt.
ſinken pádati; pasti (padem); (in eine Flüſſigkeit) potopíti se; *impf.* potápljati se; das Schiff ſinkt ladja se potáplja; (in weiche Körper) vdréti (-dérem) se, pogrézniti (se); *impf.* vdírati se, pogrezovati se; (zu Boden) zgrúditi se;

Digitized by Google

(v. Körpertheilen) povésiti se; das Haus sinkt hiša se useda; das Wasser sinkt voda upáda; in Ohnmacht — omedléti; auf die Knie — poklékniti, spustíti se na koléna; in die Knie — klécati; klécniti; den Kopf — lassen glavo nágniti; in tiefen Schlaf — trdo zaspáti (-spim); (sein Einfluß) sinkt pojéma; sinkender Ruhm pojemajóča slava; der Preis sinkt cena pada; unter das Thier — pod žival se ponížati; ich lasse den Muth — srcé mi upáda; bis in die sinkende Nacht do trde nóči.

Sinn *m.* (das strebende Innere des Menschen) misél, misli *pl.*, namèn; im —e haben (führen) namerjávati; den — auf etwas richten svoje misli obrníti na kaj; seinen — ändern premísliti se; es kommt mir in den — pride mi na misél; sich aus dem — schlagen iz glave si izbíti (-bíjem); das will mir nicht aus dem — to mi ne gre iz glave; das liegt mir im — to me skrbí; (der innere Sinn) čut, čutje, mišljénje, srcé, pamet; hoher, niedriger — plemenîto, nizkótno mišljénje; der fleischliche — polténost; gesunder — zdrava pamet; froher — vesélo srcé; keinen — für etwas haben ne iméti čuta za kaj; du bist von —en pamet si izgúbil; bei —en sein pri zdravi pámeti biti; wieder zu —en kommen spámetovati se; (Empfindungsvermögen) čut, počútek; der Mensch hat fünf —e človek imá petéro čutov; der — für Farben, Töne, Zahlen čut za barve, glasóve, številke; scharfe, stumpfe —e ostri, topi čuti; (geistiger Inhalt) zmisél, pomèn; (eines Wortes, Räthsels, Zeichens) pomèn; das hat keinen — to níma zmisla; im engern, weiteren —e v ožjem, širjem zmislu; im —e des Gesetzes po postávi, po zmislu zakóna.

Sinnbild *n.* podóba, pripodóba, známenje.

sinnbildlich pripodóbèn.

Sinncäsur *f.* zaréza po zmislu.

sinnen mísliti, razmíšljati, premišljevati; (auf etwas —) namérjati, naklépati, naklepovati; gut gesinnt dobro mislèč; auf List — zvijáčo snovàti (snujem), — kováti (kujem).

Sinnendurst *m.* mesèno poželénje, polténost.

Sinnenreindruck *m.* vnanji čutni dójem.

sinnenfällig očútèn.

Sinnengenuss *m.* čutno —, telésno užívanje, — naslájanje.

Sinnenlust *f.* čutna —, telésna nasláda, — slast (-i).

Sinnenrausch *m.* omáma čutov.

Sinnenreiz *m.* čutni mik.

Sinnentaumel *m.* ſ. Sinnenrausch.

Sinnenverwirrung *f.* čutna zmešnjáva, — zblodnjáva.

Sinnenwahn *m.* čutna blodnja.

Sinnenwelt *f.* čutno stvárstvo, čutni svet.

Sinnesänderung *f.* premíslek, izpremíslek; izpremémba mišljénja.

Sinnesart *f.* mišljénje, značáj; mišljáva.

Sinnesempfindung *f.* (vnanji) očút, občút, občútek.

Sinnesorgan *n.* čutílo. [čút.

Sinnestäuschung *f.* čutna zmota, pri-

Sinneswerkzeug *n.* ſ. Sinnesorgan.

sinnfällig očútèn.

Sinngedicht *n.* napísnica, puščica; ſ. Epigramm. [zmísloma.

sinngemäß zmislu primérèn; *adv.*

sinnig zamíšljen; pámetèn; globokomíseln, pomenljív.

sinnlich čutèn, počútèn; telésèn; mesén, polténa.

Sinnlichkeit *f.* čutnost, počútnost; telésnost; mesénost, polténost.

sinnlos brezzmíseln; —es Wort nezmíslica; (vernunftlos) brezúmèn, nespámetèn; (bewußtlos) nezavédèn, nesvésten; (empfindungslos) brezčútèn.

Sinnlosigkeit *f.* brezzmíselnost; nespámetnost, brezúmnost; nezavédnost; brezčútnost.

sinnreich pámetèn, umèn; ostroúmèn, bistroúmen; pomenljív.

Sinnspruch *m.* modri izrèk, pregóvor, prislovica.

sinnverwandt enoznáčen, istoznáčen, soznáčen; —es Wort soznáčnica.

sinnvoll ſ. sinnreich.

sintemal *coni.* ker.

Sinter *m.* (Schmiede—) okujíne *pl.*; (Kalk—) siga.

Digitized by Google

ſintern kápati, kapljáti, cedíti se, curljáti, pocéjati se.
Sinterwaſſer *n.* sígovica.
Sinus *m.* sinus.
Sippe, Sippſchaft *f.* žlahta, rod; (verädtlich) svojât (-i).
Sirene *f.* siréna, morska déklica.
Sirocco *m.* jûg, morník, vetêr od morja, širóko.
Sirup *m.* sírup.
ſiſtieren ustáviti, zaustáviti; *impf.* ustávljati, zaustávljati.
Siſtierung *f.* ustavítev, zaustáva.
Sitte *f.* šéga, naváda, običáj; Sitten *pl.* nravi *pl.*, nrávstvo; von guten — lépega vedênja, spodóbnega —, nravnega obnášanja; **Sitten-** nrávstveni, nrávni.
Sittengemälde *n.* nrávstvena slika.
Sittengeſetz *n.* nrávstveni zakon.
Sittenlehre *f.* nrávstveni náuk, nravoslóvje.
ſittenlos nenrávên; popáčen.
Sittenloſigkeit *f.* nenrávnost; popáčenost. [njáč.
Sittenprediger *m.* (nadlêžen) opomi-
Sittenreinheit *f.* nrávstvena čístost.
Sittenſpruch *m.* nrávstveni rèk, — izrèk.
Sittenverderbnis *f.* nrávstvena popáčenost.
ſittig nravên, čeđên; spodóbên.
ſittigen nrávnosti učíti, olikovati.
ſittlich šegam primérên; lándlich — drug kraj, druge šege; nravên, blagonrávên, čeđên, morálên; (die Sitten betreffend) nravstven.
Sittlichkeit *f.* nravnost, blagonrávje, morálnost.
ſittſam nrávên, čeđên; spodóbên.
Sittſamkeit *f.* nrávnost, čédnost; spodóbnost.
Situation *f.* lega; položáj, situácija.
Situationsplan *m.* legopísni črtež.
Situationszeichnen *n.* legopísno rísanje.
Situierung *f.* razpoložítêv.
Sitz *m.* sedež; (Sitztheil) sedálo (z. B. stólovo sedálo); (Aufenthaltsort) bivališče, sedež; den — aufſchlagen nastániti se, prebívati začéti.
Sitzbank *f.* klop (-ſ).
Sitzbein *n.* sédnica.
ſitzen sedéti; ſich müde — nasedéti se; öfters — posédati; zu lange — zasedéti se; eine Weile — posedéti; (in der Kinderſprache) čičati; (wohnen) bívati, stanovati; im Kerker — sedéti, zaprt biti (sem); — bleiben obsedéti, (von Mädchen) ne omožíti se; (von Dingen) obtičati (-im); — laſſen zapustíti, *impf.* zapúščati; daß Schiff ſitzt ladja je obtičála; das Brett ſitzt deska je pribíta; der Nagel ſitzt žrebêlj je zabít, — drži; einen Vorwurf auf ſich — laſſen očítanje molčé požréti; das Kleid ſitzt gut obléka se podája, — se priléga; durch Sitzen erwerben prisedéti.
Sitzen *n.* sedênje, seja.
Sitzer *m.* sedêc.
Sitzfleiſch *n.*, er hat kein — neràd sedí.
Sitzfüße *pl.* (*zool.*) sedálke *pl.*
Sitzplatz *m.* sedež, sedálišče.
Sitzung *f.* séja; **Sitzungs-** sejni.
Sitzungsprotokoll *n.* sejni zapísnik.
Sitzungsſaal *m.* sejna dvoràna, zbórnica.
Sitzungstag *m.* sejni dan (dneva).
Sitzungszimmer *n.* sejna soba.
Skalde *m.* skald.
Skarnitzel *m.* zvitêk; **=blume** *f.* zvítkarica.
Skelett *n.* okóstnica; **=thiere** *pl.* ſ. Wirbelthiere.
Skepticismus *m.* skepticízêm.
Skeptiker *m.* skeptik.
ſkeptiſch sképtičen.
Skizze *f.* načŕtek, prvi osnútek, obrísek; (einer Schrift) osnútek.
ſkizzieren načŕtati; načŕt osnovati.
Sklerit *m.* trdêc.
Slave *m.* Slovàn.
ſlaviſch slovánski.
ſlaviſieren slovániti; poslovániti.
Slaviſt *m.* slavíst.
Slivovitz *m.* slívovec, slívovka.
Smaragd *m.* smarágd; **Smaragd-** smarágdni, smarágdov.
ſo *adv.* takó, takísto; ſo viel tóliko; ſo groß takó velik, tolik; eben ſo groß ravno tolik; ſo wie ſo takó ali takó, itak; ſo wahr mir Gott helfe takó mi Bog pomágaj! *coni.* (wenn) ako, če; ſo ..., doch četúdi ..., vendar, dasiravno ..., vendar.

Digitized by Google

Sonderung *f.* ločenje; odločevánje, oddeljevánje; odbíranje.
ſondieren z grezílom —, z olóvnico méríti; preiskovati.
Sonett *n.* sonét.
Sonnabend *m.* sobóta.
ſonnabends *adv.* ob sobótah.
Sonne *f.* solnce; *dem.* sólnčice (sólnčece); die — geht auf, geht unter solnce vzhaja, zahája; die — brennt solnce pripéka; die — zieht Waſſer solnce pije vodó; von der — verbrannt ogórel; **Sonnen-** solnčni.
ſonnen solncu izpostávljati; — izpostáviti; ſich — sólnčiti se, na solncu se greti (grejem).
Sonnenanbeter *m.* solncemóljec.
Sonnenaufgang *m.* solnčni vzhòd.
Sonnenbahn *f.* solnčna pot (-i).
Sonnenbeſitz *m.* solnčno okróžje.
Sonnenblume *f.* sólnčnica. [lobár.
Sonnencyclus *m.* solnčni krog, — ko-
Sonnenfackel *f.* solnčna lúčnica.
Sonnenferne *f.* odsólnčje, odsólnje.
Sonnenfinſternis *f.* solnčni mrk; bei eintretender — ko solnce mrkne.
Sonnenflecken *pl.* solnčne pege, — prîže, — maróge.
Sonnenglanz *m.* solnčna svetlóba.
Sonnenglut *f.* solnčni žar, solnčna pripéka. [solnce.
ſonnenhell svetèl —, jasèn kakor
Sonnenhitze *f.* solnčna vročína, — žega.
Sonnenhof *m.* solnčni kolobár.
Sonnenhöhe *f.* solnčna visočína, solnčni viček.
Sonnenjahr *n.* solnčno leto.
ſonnenklar jasèn kakor solnce.
Sonnenkreis *m.* solnčni krog.
Sonnenkugel *f.* solnčna krogla.
Sonnenlauf *m.* solnčni tek.
Sonnenlicht *n.* solnčna svetlóba; — luč (-i).
ſonnenlos brezsólnčen; odsójen.
Sonnennähe *f.* prisólnčje, prisólnje.
Sonnenniedergang *m.* solnčni zahòd.
Sonnenrauch *m.* čad.
Sonnenregen *m.* dež s solncem.
Sonnenſcheibe *f.* solnčni kolút.
Sonnenſchein *m.* solnčni sij; es war — solnce je sijálo.
ſonnenſcheu solncemŕzen.
Sonnenſchirm *m.* solnčnik, senčnik.
Sonnenſeite *f.* prisójna stran (-i), pri-
ſonnenſeitig prisójen. [sòj.
Sonnenſtand *m.* solnčno stanje, — stališče.
Sonnenſtein *m.* solnčni kamen.
Sonnenſtich *m.* sólnčarica.
Sonnenſtrahl *m.* solnčni žarek, — trak.
Sonnenſyſtem *n.* osólnčje.
Sonnentag *m.* solnčni dan.
Sonnenthau *m.* (*bot.*) rosíka.
Sonnenuhr *f.* solnčna ura.
Sonnenuntergang *m.* solnčni zahòd, — zatòn, — zapàd.
ſonnenverbrannt ſ. **ſonnverbrannt.**
Sonnenwagen *m.* solnčni voz.
Sonnenwärme *f.* solnčna gorkóta.
Sonnenwende *f.* solnčni obrát.
Sonnenwendfeuer *n.* kres, kresni ogènj.
Sonnenzeit *f.* solnčni čas. [bár.
Sonnenzirkel *m.* solnčni krog, — kolo-
ſonnig solnčen, solnčnat, prisójen.
ſonnſeitig prisójen.
Sonntag *m.* nedélja.
ſonntägig nedéljski.
ſonntags *adv.* ob nedéljah.
Sonntags- nedéljski.
Sonntagsbuchſtabe *m.* nedéljska črka.
Sonntagsfeier *f.* nedéljsko praznovánje.
Sonntagsgottesdienſt *m.* nedéljska bòžja služba.
Sonntagskind *n.* srečèn človek.
Sonntagskleid *n.* pražnje —, práznično oblačílo.
Sonntagskleidung *f.* pražnja —, práznična obléka.
Sonntagsruhe *f.* nedéljski počítek.
Sonntagsſchule *f.* nedéljska šola.
ſonnverbrannt od solnca opečèn, — ožgán, zagórel, ogórel (-éla).
ſonor jarèn, zvoneč.
ſonſt *adv.* sicèr, drugáče, ako ne, če ne; razen tega, vrhu tega; — etwaš kaj drúgega; — nichts drúgega nič; — niemand drug nobéden, nihče drug.
ſonſtig drug, sicèršnji, drugáčen.
Sophisma *n.* sofízem.
Sophiſt *m.* sofist.
Sophiſterei *f.* lažno umstvovánje, — modrijánstvo.

Digitized by Google

ſophiſtiſch sofističčn.
Sopran *m.* soprán.
Sopran- sopránski.
Sorge *f.* skrb (-i), bríga; — tragen skrbéti, brígati se za kaj; skrb me je česa, — za kaj; daß macht mir — to me skrbí, to me bríga; die —n quälen mich skrbí me tárejo; in —n ſein biti v skrbéh; daß iſt meine — to bo moja skrb.
ſorgen skrbéti, brígati se za kaj; v skrbi biti (sem) zastràn česa; skrbí me kaj; ſorge nicht ne skrbi, ne boj se; dafür laß mich ſorgen to naj bo moja skrb.
Sorgenbrecher *m.* odgánjavec skrbí.
ſorgenfrei, ſorgenlos brezskrbèn, brez skrbí; —er Zuſtand brezskrbnost.
Sorgenfuhl *m.* žídič.
ſorgenvoll poln skrbí, skrbèn.
Sorgfalt *f.* skrbnost, skrbljívost, marljívost, prizadévnost.
ſorgfältig skrbèn, skrbljív, prizadéven, marljív.
ſorglich *s.* ſorgenvoll, ſorgſam.
ſorglos neskrbèn, malomárèn; nebrížèn; brezskrbèn.
Sorgloſigkeit *f.* neskrbnost, malomárnost, nemárnost; nebrížnost; brezskrbnost.
ſorgſam skrbèn, skrbljív, marljív.
Sorgſamkeit *f.* skrbnost, skrbljívost, marljívost.
Sorte *f.* vrsta, (sorta, baža).
ſortieren razbráti (-bérem), razvrstíti; *impf.* razbírati, razvrščati.
Sortiment *n.* razvrščèna zalóga (ráznega blagá).
Sortiments-handel *m.*, **-buchhandlung** *f.* povérjeniško —, komisíjsko knjigotrštvo; **-händler** *m.* povérjeniški —, komisíjski knjigotržec.
Sottiſe *f.* neúmnost, bedáštvo; žaljíva beséda.
Sou *m.* sold (francóski denar).
Soubrette *f.* hišna, sobarica; subréta.
Souffleur *m.* šepetávec, suflér.
ſouffleren prišepetávati; prišepetáti; suflírati.
Souper *n.* večérja.
ſoupieren večérjati.
Souterrain *n.* podzémlje.
Souvenir *n.* spomínsko darílo, spomíněk.
Souverän *m.* neodvísni vladár, vrhóvni vladár, suverén.
ſouverän neodvísen; neodvísno vladajóč; suverénski.
Souveränität *f.* neodvísno vladárstvo; vrhóvno vladárstvo, suverénstvo; **Souveränitäts-** suverénski.
ſoviel *num.* tóliko; *relat. adv.* kólikor; — ich weiß kólikor vém.
ſovielerlei tolikér.
ſovielmal *adv.* tólikokrat, tólikrat.
ſovielte tóliki; (*relat.*) kóliki.
ſoweit *adv.* takó daleč; dotód; (*relat.*) dokóder, kakor dáleč; kólikor; — ich ihn kenne kólikor ga jaz poznám.
ſowohl — als auch *coni.* i — i, ne samó — ampak tudi; kakor — takó.
Spagat *m.* motvòz, vrvca, (špaga.)
Spähe *f.* preža; lúkanje.
ſpähen glédati, lúkati, pasti (-sem), ogledovati, opazovati; (lauern) prežati (-ím), streči (strežem), oprézovati.
Späher *m.* ogledovávec, opazovátelj; lúkavec, prežávec; (Spion) ogledúh; =in *f.* ogledovávka, opazovávka; lúkavka; ogledúhinja; prežávka.
Spalier *n.* latník, špalír.
Spalt *m.*, **Spalte** *f.* razpòk, razpóka, poka, razcèp, reža, razkòl, raza; in den — pfropfen cépiti v precèp; (Gebirgs—) razpóka; (Columne) razpredél, razpredélek, stolpec; (Erd—) razpoklína, razsedlína.
Spaltart *f.* cepílnica, klálnica, krojílnica.
ſpaltbar razkólen, razcépen, cepék.
Spaltbarkeit *f.* razkólnost, razcépnost, cepkost.
Spaltel *n.* krhélj, krhljíč.
ſpalten klati (koljem), kálati, cépiti, krojíti; razkláti, prekláti, raz-, precépiti, razkrojíti; ſich — cépiti se, klati se, kálati se, krojíti se; razkláti se, razcépiti se, razkrojíti se; — in zwei Theile razplatíti se.
Spaltenhöhle *f.* razpoklínasta jama.
Spalter *m.* cepívec, krojívec.
Spaltfeile *f.* pila cepívka. [kolína.
Spaltfläche *f.* razkólna ploskév, raz-
Spaltfrucht *f.* pókovec.

Digitized by Google

Spaltfuß *m.* razklána noga.
Spalthufer *m.* ſ. Zweihufer.
ſpaltig razpókan, razpókěl.
Spaltkeil *m.* klin, zagózda.
Spaltmeſſer *n.* kálavěc, krojilni nòž.
Spaltöffnung *f.* (b. Blatt) listna reža.
Spaltpilz *m.* razcépna glívica, gliva cepljívka.
Spaltſcheit *n.* cépanica, poléno.
Spaltſchnäbler *pl.* širokokljúni *pl.*
Spaltſchnitt *m.* razcèp, prekòl.
Spaltſtück *n.* razkóljek.
Spaltung *f.* cépljenje, kálanje; (*fig.*) razdòr, razcépljenost; (Schisma) razkòl.
Spaltungsrichtung *f.* razcépna mer (-i).
Span *m.* treskà, treščica; (Holzſplitter) ivér, ivérek, odlétek, odséček; *coll.* ivérje.
Spanbett *n.* posteljnják, posteljíšče.
Spanferkel *n.* oddojéni prasíček, oddójek.
Spange *f.* zapóna; (Arm—) zapéstnica, naročnica.
Spanhobel *m.* treskóvni skobělj, — stružec.
ſpaniſch španski; —e Fliege španska muha; —e Wand zaslòn; —es Rohr trstovec.
Spanleuchter *m.* svéčnik, čelésnik, čelésnjak.
Spann *m.* (Riſt) nart.
Spannagel *m.* sornik, iglica.
Spannbrett *n.* postranica, stranica.
Spanne *f.* ped (-i), pedénj.
ſpannen napéti (-pnèm); *impf.* napénjati; (ein—) vpreči (-žem), zapréči; *impf.* vprégati, zaprégati, (zaprézati); dazu — pripréči (-žem); *impf.* pripregáti, (-záti); in den Fußpflug, auf die Folter — v klado, na natezálnico dejáti; mit geſpannter Aufmerkſamkeit z napéto pazljívostjo; geſpannt ſein radovédno pričakovati; auf geſpanntem Fuße ſtehen mit jmdm. sprt biti —, písano se glédati s kom; (ein Tuch, Zelte, die Flügel) razpénjati; razpéti; —de Erzählung pazljívost budéča —, míkavna povést.
Spanner *m.* (*zool.*) pedíc.
Spannfeder *f.* peró (-ésa), vzmét (-i).
ſpannhoch ped visòk.
Spannkette *f.* (veriga) povezílnica; ſ. Hemmkette.
Spannkloben *m.* natezílnik.
Spannkraft *f.* razpenjávost.
Spannmaß *n.* obódna mera.
Spannrahmen *m.* pròj, proji *pl.*
Spannſtock *m.* (beim Webeſtuhl) osne (*gen.* osen) *pl.*
Spannſtrick *m.* (ſ. Pferde) spona, pota *n. pl.*
Spannung *f.* (Handlung) napénjanje, natézanje; (Zuſtand) napétost; (elektr.) napòn, napétost, tòk (jak, šiběk); (zwiſchen zwei Perſonen) razpòr, razprtija; napéta pazljívost; vznemírjenost; (einer Erzählung) míkavnost, zanimívost.
Spannungsmeſſer *m.* naponomèr.
Spannungsreihe *f.* napónska vrsta.
Spannweite *f.* razpetína.
Sparbiſſen *m.* prihránjeni kosček.
Sparbüchſe *f.* hranílna púšica.
Sparcaſſa (-e) *f.* hranílnica.
Sparcaſſabuch *n.* hranílnična knjížica.
Spareinlage *f.* hranílna vlóga.
ſparen hrániti; várčevati, ščéditi; varčno ravnáti, — délati s čim.
Sparer *m.* hranljívec, varčen človek; =in *f.* hranljívka.
Spargel *m.* belúš, špargélj; **Spargelbelúšev**, špargljev.
Spargeld *n.* prihránjeni denár.
Spargelerbſe *f.* stročna dételja.
Spargelgemächſe *pl.* belúšnice *pl.*
ſpargelgrün belušastozélen.
Spargelſtein *m.* špárgovec.
Spargut *n.* prihráněk; prihránjeno blagó.
Sparherd *m.* ščedílno ognjíšče, ščedílnik.
Sparkunſt *f.* várčnost, ščedljívost.
ſpärlich skop, piščel, redék.
Sparofen *m.* ščedílna peč (-i).
Sparpfennig *m.* prihránjeni denár, prihráněk, prišcédek.
Sparren *m.* lemez, škárnica, špérovec.
Sparrkreuz *n.* lémezni križ.
Sparrwerk *n.* lémezi *pl.*, škárnice *pl.*
ſparſam varčen, hranljív, ščedljív.
Sparſamkeit *f.* várčnost, hranljívost, ščedljívost.

Digitized by Google

Sparſucht *f.* skopóst, stiskávost.
ſparſüchtig skòp, stiskàv.
Spaſs *m.* šala; burka, gluma; — machen, — treiben šáliti se, šale zbíjati, burke ugánjati, norce briti (brijem); ohne — brez šale, zarés; das war ein —! to je bilo smeha!
ſpaſſen ſ. Spaſs machen.
Spaſſer *m.* ſ. Spaſsvogel.
ſpaſshaft šaljîv, burkast.
Spaſshaftigkeit *f.* šaljívost.
Spaſsluſt *f.* šaljívost.
Spaſsvogel *m.* glumáč, šaljívec, šalež.
Spat *m.* kálavec; Felb— živec; Kalkſpat drstêv; Fluſs— jédavec; (eine Pferdekrankheit) bramor.
ſpät *adi.* pózen, kesèn (-án); *adv.* pozno, kesnó; zu — kommen zapozníti (-éti), zapozníti se, zakesnéti; *impf.* zapoznévati, zakesnévati; die Uhr geht zu — ura zakesnéva, — zastája; im —en Alter v poznih letih.
Spätbirne *f.* (hruška) ozimica, ozímka.
Späte *f.* pozna doba.
Spateiſenſtein *m.* jeklénec.
Spatel *m.* (*f.*) lopática, véslica.
ſpatelförmig lopátičast.
Spaten *m.* lopáta.
ſpäteſtens *adv.* najpoznéje.
Spätfroſt *m.* pozni mràz.
Spätgeburt *f.* pozni porod.
Spätherbſt *m.* pozna jesén (-i).
Spätheu *n.* otáva; (3. Maḥd) vnuka, otávčič.
Spatium *n.* ſ. Zwiſchenraum; (in der Buchdruckerei) preklàd, pretka.
Spätjahr *n.* jesén (-i), podzímek.
Spätling *m.* poznják, pozník, poznič; (weibl.) pozníca; (Herbſtling) jeséniščak, (weibl.) jeséniščica.
Spätobſt *n.* pozno sadje.
Spätſommer *m.* pozno leto.
Spatz *m.* vrabec, vrabič, vrabélj; (Weibchen) vrábčevka, vrabka, vrabčéla, vrabúlja; **Spatzen**- vrabčji, vrablji, vrabljínji.
Spatzenneſt *n.* vrabčje —, vrabljínje gnezdo.
ſpatzieren izprehájati se, šétati (-tam, -čem) se; — gehen na izprehòd iti (idem, grem); — fahren izprevóziti se, *impf.* izprevážati se.
Spatzierfahrt *f.* izprevóžnja.
Spatziergang *m.* izprehòd.
Spatziergänger *m.* izprehajávec, šétavec; -in *f.* izprehajávka, šétavka.
Spatzierort *m.* izprehajališče, šetališče.
Spatzierritt *m.* izprejéža.
Spatzierſtock *m.* izprehódna pálica, — páličica.
Specht *m.* žolna; (Schwarz—) črna žolna; (Grün—) zeléna žolna; (Buntſpecht) detêl.
Spechtmeiſe *f.* brglez, plezár.
ſpecial ſ. ſpeciell.
Special- posébni.
Specialcommiſſion *f.* posébna komisija, posébno povérjenstvo.
ſpecialiſieren na drobno dolóčiti.
Specialiſt *m.* strokovnják, specialíst.
Specialität *f.* posébnost.
Specialkarte *f.* posámezni —, speciálni zemljevid.
Specialtheilung *f.* podróbna razdelítev.
Specialvollmacht *f.* posébno pooblastílo.
ſpeciell *adi.* posében; podróben, nadróben; *adv.* posébej; nadróbno, podróbno.
Species *f.* vrsta. [popis.
Specification *f.* razvrstítev; podróbni
ſpecificieren razvrstíti; *impf.* razvrščévati; nadróbno popísati (-pišem).
Specificum *n.* posébno zdravílo, posébni lek.
ſpecifiſch posében, osobít, svojstven.
Speck *m.* slanína, špèh; verhackter — záseka; **Speck-** slaníski, špehóv.
Speckbirne *f.* špehóvka.
Speckhals *m.* debéli vrat.
Speckhändler *m.* slanínar, špehár.
ſpeckicht slanínast, špehást.
ſpeckig špehàt; tolst, tolščen, debel.
Speckkäfer *m.* slanínar, žužúr.
Speckmaus *f.* ſ. Fledermaus.
Speckſau *f.* krmljénka, pítana svinja.
Speckſchneider *m.* slaninorèz.
Speckſchwarte *f.* slanínska koža.
Speckſeite *f.* bòh.
Speckſtein *m.* sálovec.
Spectakel *m. n.* prizòr; šunder, hrup.
ſpectakulös hrupèn.
Spectralanalyſe *f.* spektrálna analíza, — razkrójba.

Digitized by Google

Spectralapparat *m.* spektrálni —, šarôvni pristrôj.
Spectroſkop *n.* šarokàz.
Spectrum *n.* šar, spektrum.
Speculant *m.* dobíčkar, dragolétnik, spekulánt.
Speculation *f.* razmišljávanje, proumovánje; (kaufm.) preudarljivo trgovánje, trgóvsko oprézovanje, spekulácija. [ljivost.
Speculationsgeiſt *m.* trgóvska preudar-
ſpeculativ razmišljeválen, proumoválen; (kaufm.) trgóvsko preudarljiv, preračunljiv, spekulatívn.
ſpeculieren razmíšljati, proumovati; preračunjevati, preudarljívo trgovati, dobíčkarsko oprézovati, dragolétiti; auf etwaš — prézati (-ím) na kaj.
ſpedieren odpráviti, odprémiti, posláti (-šljem), razposláti (-šljem); *impf.* odprávljati, pošíljati, razpošíljati.
Spediteur *m.* odprávnik, speditér.
Spedition *f.* odpráva, odpréma, razpošíljava; (Ort) odpravljálnica, odprémnica; **Speditions-** odpravljálni, odprémni.
Speditionscomptoir *n.* odpravljálna —, odprémna pisárna.
Speditionsgebür *f.* odpravnína.
Speditionsgeſchäft *n.* odpravníštvo.
Speditionsware *f.* odprávno —, odprémno blagó.
Speer *m.* kopje, oščèp, súlica; (der Fiſcher) zazóbkaste vile.
Speerſchaft *m.* kopjíšče, ratíšče.
Speibecken *n.* pljuválnik.
Speiche *f.* prečka, napérek, špica; —n einlegen napériti koló; alle —n napéra; (anatom.) kožéljnica.
Speichel *m.* slina.
Speicheldrüſe *f.* (žleza) slínavka.
Speichelfluſs *m.* slinotòk, slínavost.
Speichelleder *m.* lizún, prilizovávec.
Speichelleckerei *f.* lizúnstvo.
Speichelſtoff *m.* slinovína.
Speichenbein *n.* kožéljnica.
Speichenring *m.* pestni obróč.
Speicher *m.* žítnica, kašča.
ſpeichern správiti v žítnico; *impf.* spravljati v žítnico.
Speichgriff *m.* palčni prijèm (*turn.*).
Speichhieb *m.* palčni udár (*turn.*).
ſpeien (ſpuden) pljuváti (pljuvam, -jem); pljúniti; (ſich erbrechen) bljuváti, [bljeváti] (bljuvam, bljujem); (gem.) kozláti; (heftig) brúhati; brúhniti; Feuer — ogènj bljuváti.
Speier *m.* pljuváč, pljuvávec; bljuváč.
ſpeierlich, es iſt mir — vzdigúje se mi, bljuváti se mi hoče.
Speik *m.* špajka.
Speil *m.*, *n.*, **Speiler** *m.* špíla, šíbica.
ſpeilen zašpíliti, našpíliti; *impf.* zašpiljávati, našpiljávati.
Speiſe *f.* jed (-í), jelo; jestvína, jedílo; (Nahrung) hrana, živež; (in der Kinderſprache) papa; (verſch. Gemenge) zmes; litína.
Speiſebrei *m.* *(chymus)* griz.
Speiſeſaltenpilz *m.* užítna lisíčica.
Speiſegaſt *m.* gost.
Speiſegeräth *n.* jedílna pripráva.
Speiſehaus *n.* gostílna, gostílnica.
Speiſekammer *f.* jedílna shramba.
Speiſekaſten *m.* jedílna omára.
Speiſekeller *m.* jedílna klet (-í).
Speiſemorchel *f.* užítni smrček, mavrah.
ſpeiſen jesti (jem); obédovati; zu Mittag — kósiti, obédovati; zu Abend — večérjati; ich wünſche wohl zu — dobér tek, na zdrávje, Bog blagoslóvi; jemanden — jesti dajáti komu, hrániti ga, pásti (pasem); jesti dati, nahrániti, napásti.
Speiſereſt *m.* jedni ostánki *pl.*, izjédi *pl. f.*
Speiſeröhre *f.* požirálnik, požirák.
Speiſeſaal *m.* obédnica.
Speiſeſchrank *m.* j. Speiſekaſten.
Speiſezettel *m.* jedilni list.
Speiſezimmer *n.* j. Speiſeſaal.
Speiſung *f.* hránjenje, nahranítev; (elektr.) napájanje.
ſpellen j. ſpalten.
Spelt, Spelz *m.* pira, pírjevica; polžána; **Spelt-** pirni, pírov.
Spelunke *f.* bezníca.
Spelze *f.* pleva, mekína; (Granne) resa, osína.
ſpelzig plevast.
Spende *f.* dar, darílo, podárek.
ſpenden darováti, dáriti, delíti; podáriti, poklóniti; *impf.* podarjevati, poklánjati.

Digitized by Google

Spenden *n.* podarjevánje; razdájanje, delítëv.

Spender *m.* darívëc, daritelj, darovávëc; =in *f.* darívka, daríteljica, darovávka. [rën.

ſpendſam darežljiv, darljiv, radodá-

Spendung *f.* podarítëv; delítëv.

Spengler *m.* klepár; **Spengler-** klepárski; =handwerk *n.* klepárstvo; daš — betreiben klepáriti; =werkſtätte *f.* klepárnica.

Spennadel *f.* ſ. Steckнadel.

Sperber *m.* skoběc.

Sperberbaum *m.*, **Sperberbeere** *f.* skorš, oskóruš.

Sperberkraut *n.* strášnica.

Sperling *m.* ſ. Spatz.

Spermacet *n.* ſ. Walrath.

ſperr trd, rod, pust; suh; —e Zeiten trdi časi.

Sperrabnahme *f.* razpečátba; snema zapóre.

Sperranlegung *f.* zapečátba; dejánje pod zapóro.

Sperrbaum *m.* zavóra; ſ. Schlagbaum.

Sperre *f.* zaklèp, zapòr, zapŕtje; (gerichtl.) zapečátba; (Siſtierung) zadŕžba, ustavítëv, zaustáva; (Verſchluſs) zapóra; (Rad—) závor.

ſperren zapréti (-prèm), zakléniti; *impf.* zapírati, zaklépati; (den Fluſs) zajezíti, zagradíti; *impf.* zaježevati, zagrájati; (den Handel) ustáviti, *impf.* ustávljati; (ausſpreiten) razpréti, *impf.* razpírati.

Sperrgebiet *n.* zapŕto ozémlje.

Sperrgeld *n.* vratarína.

Sperrgut *n.* obséžno blagó.

Sperrgutſendung *f.* obséžna pošíljka.

Sperrholz *n.* (in der Mühle) zatíka.

Sperrhorn *n.* dvoròg.

Sperrkette *f.* zavóra, zavórnica.

Sperrklappe *f.* (b. Ofen) zaklópnica.

Sperrleiſte *f.* razpóra, pròj.

Sperrmaul *n.* zijálo, ziják.

Sperrad *n.* (b. Weber) zapiráč; ščipa.

Sperriegel *m.* zapàh, zatik.

Sperrſitz *m.* zapŕti sedež.

Sperrſtab *m.* pròj.

Sperrſtunde *f.* zapórna ura, ura zapíranja.

Sperrung *f.* zapíranje, zapòr.

ſperrweit *adv.* na stežáj.

Spеſen *pl.* ſ. Koſten *pl.*

Spеzerei *f.* dišavína, dišéčina, mirodíja, špecerija.

Spеzereihandel *m.* kupčija z dišavíno, špecerijska trgovína.

Spеzereihändler *m.* dišavínar, trgóvec s špecerijami, špecerist.

Sphäre *f.* (Kugel) krogla; (Kreiſ) krog, okróžje; (Wirkungskreiſ) podróčje; sfera.

ſphäriſch kroglast, okrógël; krógelski, sferski.

Sphäroid *n.* pakrógla, paóblo, sferoid.

ſphäroidiſch pakróglast, sferoídast.

Sphinx *f.* sfinks, sfinga.

ſpicken s slaníno preteknîti (-táknem), našpíkati; *impf.* pretíkati, špíkati.

Spicknadel *f.* pretikálnica.

Spiegel *m.* zrcálo, ogledálo; *dem.* zrcálce, ogledálce; (b. Waſſerſ) gladína; vodéna površnína; (ſpiegelnder Fleck) okó; (Netzmaſche) okó; ebener — ravno zrcálo; ſphäriſcher — króglasto zrcálo; Zerſtreuungsſpiegel razmétno zrcálo; **Spiegel-** zrcálni.

Spiegelbeleg *m.* pozrcálina, zrcálni póvlak.

ſpiegelblank čist kakor zrcálo.

Spiegeldecke *f.* gladki stròp.

Spiegelfabrik *f.* zrcalárnica, zrcálna tvórnica; =ant *m.* izdelovátelj zrcál, zrcálar.

Spiegelfechterei *f.* sleparíja, slepárstvo.

Spiegelfolie *f.* pozrcálina.

Spiegelglas *n.* zrcálno steklo.

ſpiegelglatt gladék kakor zrcálo.

Spiegelhandel *m.* trgovína z zrcáli, zrcálarstvo.

Spiegelhändler *m.* trgóvec z zrcáli, zrcálar.

ſpiegelhell svetël —, jasen kakor zrcálo.

ſpiegelicht, ſpiegelig zrcálast.

Spiegelmetall *n.* zrcalovína.

ſpiegeln svétiti se, zrcáliti se, blíščati (-ím) (se), lesketáti (-ám, -éčem) se; ſich — odsévati, zrcáliti se; glédati se, ogledováti se (v zrcálu); an jmdm. ſich — razgledovati se, zgledovati se po kom.

Spiegelrahmen *m.* zrcálni okvír.

ſpiegelrein čist kakor zrcálo.

Digitized by Google

Spiegelrohr *n.* kotozòr.
Spiegelſcheibe *f.* zrcálna šipa.
Spiegelung *f.* zrcáljenje.
Spiegelwand *f.* zrcálna stena.
Spiel *n.* igra; igránje; aufs — ſetzen v nevárnost (po)stáviti, vagati; mein Glück iſt auf dem — moja sreča je na prevésici; **Spiel-** ígrni, ígrski.
Spielart *f.* način igránja; razlíček, izprevŕžek.
Spielball *m.* žoga; (Spielballon) lopta; *fig.* igráča.
Spielbank *f.* igrálnica.
Spielbruder *m.* igrávec; kvartopírec.
Spielbude *f.* igrálnica.
Spieldocke *f.* donda, púnca, púnčka, čeča.
Spiele *f.* ſ. Speil.
Spieleinlage *f.* vlóžek pri igri.
ſpielen igráti, igráti se; mit etwas — igráti se s čim; Soldaten — igráti se vojáke; (ein Inſtrument) igráti, svírati; (Blaſinſtr.) pískati; (Geige) gosti (godem); (Orgel) órglati; (Karten) kvartáti; zu — anfangen zaigráti, zagósti; zur Genüge — naigráti se; ſpielend kommen prigósti; Ball — žogo biti (bijem); mit der Glocke — pritrkovati; mit Steinchen — kámenčkati se; (barſtellen) igráti, predstávljati; das Stück ſpielt auf dem Lande dejánje se vrši na kmetih; den Zerſtreuten — raztrésenega se délati; der Diamant ſpielt demánt se izpremínja, — barve prelíva; es ſpielt ins Grüne zelénkasto je, vleče na zeléno.
Spieler *m.* igrávec, igráč; (Karten—) kvartáč; ſ. Schauſpieler.
Spielerei *f.* igráča, igráčica.
Spielerin *f.* igrávka.
Spielgefährte *m.* soigrávec.
Spielgeſellſchaft *f.* igrávska družba.
Spielglück *n.* sreča pri igri.
Spielhaus *n.* igrálnica.
Spielhölle *f.* igrávski brlóg.
Spielkarte *f.* kvarta, karta.
Spielleute *pl.* godci *pl.*
Spielmann *m.* godec, piskáč, troběc.
Spielmarke *f.* ígrska znamka.
Spielplatz *m.* igralíšče, igríšče.
Spielraum *m.* prostor; *fig.* prosto polje; prílika.
Spielſache *f.* igráča.
Spielſucht *f.* igrohlépnost, igroželjnost.
Spieltiſch *m.* igrálna miza.
Spieluhr *f.* svirajóča ura.
Spielware *f.* igráča.
ſpielweiſe *adv.* igráje, igrajóč.
Spielzeug *n.* igráča.
Spielzimmer *n.* igrálnica.
Spierſtaude *f.* oslàd, osládje.
Spieß *m.* (Speer) kopje, súlica; (Bratſpieß) ražénj; (ſpitziges Gerath) drog, bodák.
Spießbürger *m.* preprost meščàn, malomeščàn.
ſpießbürgerlich preprostomeščánski, malomeščánski.
ſpießen natekníti (-táknem), nabósti (-bódem), prebósti; *impf.* natíkati, na-, prebádati.
Spießer *m.* jelénče (-eta).
ſpießförmig kopjast.
Spießgeſelle *m.* malopríden továriš.
Spießglanz *m.* raztòk, antimon.
Spießruthe *f.* šiba; —n laufen skoz šibe létati, — teči (tečem).
Spießſchaft *m.* kopjíšče, ratíšče.
Spießträger *m.* súličar, kopjaník.
Spill *n.* (auf Schiffen) vreténo.
Spille *f.* vreténo; *dem.* vreténce; (anatom.) ſ. Speiche.
Spillrad *n.* vreténo s palci.
Spinat *m.* špináča.
Spindel *f.* vreténo; *dem.* vreténce; Schrauben— préslica, vretenica, vit (-i).
Spindelbaum *m.* kozji preslec, kápičevje, trdoléska.
ſpindelförmig vreténast.
Spindelſtiege *f.* ſ. Schneckenſtiege.
Spinne *f.* pajèk; *dem.* pajčèk; (langbeinige —) suha júžina; **Spinnen-** pajčji.
ſpinnefeind smrtnosovrážen.
Spinnefeindſchaft *f.* smrtno sovráštvo.
ſpinnen presti (predem); spresti, naprésti.
Spinnen *n.* prédenje, preja.
Spinnengewebe *n.* pájčevina, pájčina.
Spinnenthier *n.* pájkovec.
Spinner *m.* predèc; (Inſect) prélec, prejèc.
Spinnerei *f.* prejstvo, predílstvo; (Ort) predílnica, préjnica.
Spinnerin *f.* predíca, prelja.

Digitized by Google

Spinnerlohn *m.* prejnína, préjščina.
Spinnfabrik *f.* predílnica.
Spinnhaar *n.* predívo.
Spinnhaus *n.* predíšče, préjnica.
Spinnindustrie *f.* predílstvo.
Spinnmaſchine *f.* predílni stroj, samopréljka.
Spinnrad *n.* kolóvrat; *dem.* kolóvrátek.
Spinnrocken *m.* préslica; (der obere Theil) kožélj; (daß Spinnhaar daran) kodélja.
Spinnſtube *f.* préjnica.
Spinnwebe *f.* j. Spinnengewebe.
Spinnwebehaut *f.* pájčinasta mrena.
ſpinnwebig pájčinat, pájčinast.
Spint *m.* j. Splint; (im Brot) svaljëk, omòk.
ſpintig (ſchlicfig, v. Brot) svaljkast, cmokast; prezólkel.
ſpintiſieren razglábati, túhtati, mózgati, mozgovŕtati.
Spintiſierer *m.* túhtavec, mozgovŕtec.
Spion *m.* ogledúh, vohún, osledúh.
Spionage *f.* ogledúštvo, vohúnstvo.
ſpionieren ogledovati, vohúniti.
ſpiral zavojít.
Spirallinie *f.* zavojíta —, spirálna črta, zavojíca.
Spiritismus *m.* spiritízem.
Spiritiſt *m.* spiritíst.
ſpiritiſtiſch spiritíški.
Spiritual *m.* spirituál.
Spiritualismus *m.* spiritualízem.
Spiritualität *f.* dušnost.
ſpirituell dušen; duhovít.
ſpirituös j. geiſtig.
Spirituoſen *pl.* opójne pijáče.
Spiritus *m.* duh; pridih; (Flüſſigkeit) vinski cvet, spirit; **Spiritus-** spíritni.
Spiritusbrennerei *f.* žganjárna za spirit.
Spital *n.* bolníšènica, bólnica; **Spital-** bolníšènični, bólnični.
Spitalsverwalter *m.* oskrbník bolníšènice.
ſpitz ostër, ostnat, koníčast, šiljast, rtast; —er Winkel ostër kot.
Spitz *m.* špicélj; (leichter Rauſch) matévžek.
Spitzbart *m.* kozja brada.
Spitzbogen *m.* rtasti —, gotski oblók.
Spitzbogenſtil *m.* zidáva v rtaste oblóke.
Spitzbohrer *m.* šilo.
Spitzbube *m.* maloprídnež, lopov, cigán.
Spitzbüberei *f.* maloprídnost, lópovstvo.
Spitzbübin *f.* maloprídnica.
ſpitzbübiſch maloprídèn, lópovski.
Spitze *f.* ost (-i), ostína, konica, rt; (Gipfel) vrh; (— der Curve) teme (-na); (des Daches) sleme (-na); (äußerſter Theil) konëc, končína; Finger— konëc prsta; *fig.* Spitzen *pl.* načélniki, prváki, glave; an der — ſtehen na čelu stati (stojím), zapovedovati; an die — ſich ſtellen na čelo se postáviti; etwas auf die — treiben do skrájnosti tírati, pretirávati; die — bieten nasprôti —, v bran se postáviti; —n *pl.* (geklöppeltes Gewirk) čipke *pl.*; (gemeine) zobci *pl.*
Spitzel *m.* j. Spion.
ſpitzen ostríti, šíliti; priostríti, poostíti, ošíliti; *fig.* die Ohren — na uhó (ušésa) vleči, uhó nastávljati; (v. Pferden) z ušési stríči (-žem).
Spitzen- čipkast, zobčast.
Spitzenband *n.* čipkasti trak.
Spitzenhändler *m* prodajávec čipk, čípkar.
Spitzenkleid *n.* čípkasto oblačílo.
Spitzenklöppelei *f.* klékljanje čipk, čípkarstvo.
Spitzennäherei *f.* šívanje čipk.
Spitzentuch *n.* čipkasti robec.
ſpitzfindig premetèn, zvit; tenkoúmen, dlakocépen.
Spitzfindigkeit *f.* premeténost, zvitost; tenkoúmnost, dlakocépnost.
Spitzhammer *m.* (v. Müller) oskŕd (-i).
Spitzhaue *f.* cepín, pikón, krámp, rválo; (mit einer Pike) pikonica.
Spitzhut *m.* rtasti klobúk.
ſpitzig j. ſpitz; (v. Worte) zbadljiv.
Spitzkeimer *pl.* (einkeimblättrige Gewächſe) enokalíčnice *pl.*
Spitzkopf *m.* rtasta glava; rtoglávec.
ſpitzköpfig rtoglàv.
Spitzmaus *f.* rovka, hrčica.
Spitzname *m.* pridévek, vzdévek, príimek.
Spitznaſe *f.* kljúnasti nos; (Perſon) kljunonósec.
Spitzſäge *f.* koníčasta žaga, podgánji rep.

Digitized by Google

Spitzſäule *f.* ſ. Pyramide.
Spitzſtahl *m.* ſilasto dleto.
Spitzwegerich *m.* celēc, suličastolísti trpótec.
Spitzwinkel *m.* ostri kot.
ſpitzwinkelig ostrokótēn.
Spitzwort *n.* zbadljíva beséda.
Spitzzahn *m.* ſtasti zob, derāč, očnják.
Spleiße *f.* treskà; —n *pl.* okujíne *pl.*, skaje.
ſpleißen ſ. ſchleißen, ſpalten.
ſplendid ſ. prāchtig.
Splint *m.* beljáva, beljavína, belína.
Splinthäfer *m.* likar.
Splitter *m.* ščēp, ščepíca, drobír (auch *coll.*). troha; (v. Holz) ivér (*coll.* ivérje), treščica, cepēr; skala, zaderíka; ſich einen — einſtoßen skalo si zadréti, zaskáliti se; (Stein—) škindra; (Age) pazdér.
ſplitterig tréskast, ivérast, drobírjast, zaderíkav; (mineral.) škindrav.
ſplittern cépiti se, zadírati se, klati (koljem) se, drobíti se.
ſplitternackt gol in nag, čisto nag.
Splitterrichter *m.* malenkóstni sodník.
Spondeus *m.* spondéj.
Sponſalien *pl.* ſ. Verlöbnis.
ſpontan *adi.* samohótēn, samoodsében, svojevóljen; *adv.* sam od sebe.
Spontaneität *f.* samohótnost, svojevóljnost.
ſporadiſch raztrésen, samotér; *adv.* tupatám, semtertjà.
Sporrogewicht *n.* nečísta teža.
Spore *f.* klíčno zrnce, tros.
Sporenkapſel *f.* trosna glavíca.
Sporenlager *n.* trosíšče.
Sporenpflanzen *pl.* trosocvétke *pl.*
Sporenſchlauch *m.* trosni mešíček, trosnik.
Sporenſchleuder *f.* trosni poskóček.
Sporer *m.* ostrógar.
Sporn *m.* ostróga; *fig.* izpodbódljaj, izpodbúda; dem Pferde die Sporen geben izpodbósti (-bódem) konja, *impf.* izpodbádati —; **Sporn-** ostróžni.
ſpornen izpodbósti (-bódem), *impf.* izpodbádati; *fig.* izpodbósti, izpodbudíti; *impf.* izpodbújati.
Spornmacher *m.* ostrógar.
ſpornſtreichs *adv.* v skòk, v dir, skókoma. izpodbádoma.
Sporenträger *m.* ostrogáč, ostrogonóšec.
Sporteln *pl.* postránski dohódek.
Spott *m.* posméh, zasméh, zasrámba; — treiben posmehovati —, rógati se komu, zasmehovati —, zasramovati koga; **Spott-** posmehoválni, zasmehoválni.
ſpottbillig v mrtév kup, smešno cenén; *adv.* v slepo —, v pusto ceno, pod nič.
Spottdroſſel *f.* oponášavec.
Spötterei *f.* posmēšica, zasmēšek.
ſpötteln posmehljívo govoríti.
ſpotten rógati se —, posmehovati se komu, zasmehovati —, zasramovati koga; v smeh obráčati kaj, norčevati se s čim; jeder Beſchreibung — ne dati se popísati.
Spötter *m.* po-, zasmehovávec, rógavec; oponášavec; zabavljáč.
Spötterei *f.* po-, zasmehovánje, róganje; oponášanje.
Spötterin *f.* po-, zasmehovávka.
Spottgedicht *n.* zabavljíca.
Spottgeld *n.* slepa cena; um ein — ſ. ſpottbillig.
ſpöttiſch zasmehljiv, posmešljiv, porogljív.
Spottkauf *m.* kup pod nič.
ſpöttlich ſ. ſpöttiſch.
Spottlied *n.* zabavljíva pesēm (-i).
Spottname *m.* vzdévek, pridévek.
Spottpreis *m.* slepa cena.
Spottrede *f.* posmehljíve beséde, zabavljíca.
Spottſucht *f.* po-, zasmehljívost, porogljívost; zabavljívost.
ſpottſüchtig po-, zasmehljiv, porogljiv; zabavljiv.
Spottvogel *m.* rdečeglávi srakopēr.
ſpottweiſe *adv.* po-, zasmehljívo, porogljívo.
ſpottwohlfeil ſ. ſpottbillig.
Sprach- góvorni, jezíkovni.
ſprachbildend jezikotvórēn.
Sprache *f.* jezik (-íka); ſlovenſkje — slovénščina; deutſche — némščina; griechiſche — gŕščina; lateiniſche — latínščina; die — iſt ihm vergangen besédo mu je zaprlo; (Redeweiſe) góvor, govorica; in die ſlov. — übertragen poslovéniti, prevesti (-védem) v slovénski

Digitized by Google

jézik; etwas zur — bringen besédo spróžiti o čem, v misél (-i) vzeti (vzamem); es ist die — von ... govorí se o ...; heraus mit der —! povéj! govóri!

Spracheigenheit *f.* jezíkovna posébnost.

Sprachengewirr *n.* jezíkovna zmešnjáva.

Sprachenkenntnis *f.* znanje jezíkov.

Sprachenlehrer *m.* učítelj jezíkov.

Sprachenmischung *f.* mêšanje jezíkov.

Sprachenverwirrung *f.* zmeda jezíkov.

Sprachfehler *m.* góvorna híba; jezíkovna napáka.

Sprachfertigkeit *f.* jezíkovna izúrjenost.

Sprachform *f.* jezíkovna oblíka.

Sprachforscher *m.* jezikoslóvec.

Sprachforschung *f.* jezikoslóvstvo.

Sprachgebiet *n.* jezíkovni okoliš.

Sprachgebrauch *m.* góvorni obíčaj, obíčaj govorjénja; das ist gegen den — tako se ne govorí.

Sprachgefühl *n.* jezíkovni čut.

sprachgelehrt jezikoslóvno izobrážen.

Sprachgelehrte *m.* jezikoslóvec.

Sprachgesetz *n.* jezíkovno pravílo.

Sprachgitter *n.* pogóvorna rešétka.

Sprachgrenze *f.* jezíkovna meja.

Sprachkarte *f.* jezíkovni zemljevíd.

Sprachkenner *m.* jezikoznánec.

Sprachkenntnis *f.* znanje jezíka.

Sprachkunde *f.* znanje jezíka; jezikoznánstvo.

sprachkundig vešč jezíku.

Sprachlehre *f.* slóvnica, gramátika.

Sprachlehrer *m.* s. Sprachenlehrer, Sprachmeister.

sprachlehrlich s. grammatisch.

sprachlich jezíkovni; kar se tiče jezíka, gledé na jezik.

sprachlos nem, mutast; — werden onemêti.

Sprachmeister *m.* učitelj jezíka, — jezíkov.

Sprachorgan *n.* govorílo.

Sprachregel *f.* jezíkovno pravílo.

Sprachreinheit *f.* jezíkovna čistóta.

Sprachreiniger *m.* jezikotrébec, purist.

sprachrichtig jezíkovno pravílen.

Sprachrichtigkeit *f.* jezíkovna pravílnost.

Sprachrohr *n.* góvorna troba, legát.

Sprachschatz *m.* jezíkovni zaklàd.

Sprachschnitzer *m.* s. Sprachfehler.

Sprachstudien *pl.* jezíkovno poučevánje, jezíkovne stúdije.

Sprachton *m.* góvorni naglàs.

Sprachtonzeichen *n.* naglásni znak.

Sprachübung *f.* jezíkovna vaja.

Sprachunterricht *m.* jezíkovni pouk.

Sprachverbesserer *m.* popravljávec jezíka.

Sprachverderber *m.* kvarítelj jezíka.

Sprachvergleichung *f.* primérjanje jezíkov, primerjajóče jezikoslóvje.

Sprachwerkzeug *n.* govorílo.

sprachwidrig jezíkovno nepravílen.

Sprachwissenschaft *f.* jezikoslóvje.

Sprechart *f.* način govorjénja.

sprechen govoríti; jmdn. — govoríti s kom; (aussprechen) izgovoríti, izréči; *impf.* izgovárjati, izrekovati; (sagen) reči; (v. Gerücht) práviti; kein Wort — ne zíniti, ne črhniti besédice; ein Gebet — móliti; ein Urtheil — sodbo izréči, razsóditi; *impf.* razsójati; heilig — za svetníka proglásiti, *impf.* — proglášati; schuldig — za krívega spoznáti; frei— za nekrívega spoznáti, oprostíti; frei— des Urtheil oprostílna razsódba; —d ähnlich čisto podóben; —de Gesichtszüge izrazovít obràz.

Sprechen *n.* govorjénje.

Sprecher *m.* govórnik; besedník; -in *f.* govórnica; besednica.

Sprechsaal *m.* govorílnica.

sprechsüchtig gostobesédèn.

Sprechwerkzeug *n.* govorílo.

Sprechzimmer *n.* govorílnica.

spreiten razpréti (-prèm), *impf.* razpírati; razprostréti (-strèm), *impf.* razprostírati; razpéti (-pnèm), *impf.* razpénjati.

Spreize *f.* podpóra; soha, opiráča.

spreizen podpréti (-prèm), *impf.* podpírati; die Füße — razkrečíti se; sich — (widersetzen) upírati se; upréti se; (sich brüsten) šopíriti se, košátiti se; gespreizt napíhnjen, košat.

Spreizstange *f.* rázpora.

Sprengkropílni; razstrélni.

Sprengel *m.* okràj, okoliš, oblást; — des Bischofs škofíja; — des Pfarrers župnija, fara; Gerichts— sodni okoliš (Sprengwedel) kropílo.

Digitized by Google

ſprengen (mit Waſſer) kropíti, škropíti; pokropíti, poškropíti; (mit Salz) potrésti; *impf.* potrésati; (e. Feſtung) razstrelíti, razdejáti (-dénem), razrúšiti; *impf.* razstreljevati, razdévati; (Felſen) strélјati; (eine Thür) razbíti (-bíjem); *impf.* razbíjati; in die Luft — raznésti, v zrak pognáti; *fig.* (eine Partei) razbíti.

Sprenger *m.* kropívec.

Sprenggeſchoſs *n.* razletljívi izstrélek; raznésno strelílo.

Sprengkanne *f.* škropílnica.

Sprengkeſſel *m.* kropílnica, kropílnik.

Sprengpulver *n.* raznésni prah, — smodník.

Sprengſtoff *m.* raznesílo, raznésna tvarína.

Sprengung *f.* razstreljávanje, razstrélba; razbíjanje, razbítje.

Sprengwaſſer *n.* kropílna voda.

Sprengwedel *m.* kropílo.

Sprenkel *m.* pika, pega; locén.

ſprenkeln škropljáti; geſprenkelt ſ. ſprenklicht.

ſprenklicht pegast, grahast, pisan.

Spreu *f.* pleva; *coll.* pleve *pl.*

Spreublättchen *n.* plevni listič.

ſpreuig plevnat.

Spreukammer *f.* plevnjak.

Spreukaſten *m.* plevník.

Spreuſack *m.* plévnica.

Spreuſchuppe *f.* plevna luska.

Spreuſtaub *m.* plevni prah.

Sprichwort *n.* pregóvor, prislovíca.

ſprichwörtlich pregóvorski, prislovíčen; — werden v pregóvor priti (pridem).

Spriegel *m.* ſ. Sproſſe.

ſprießen gnati (ženem), odgánjati, pogánjati, kliti (klijem), brstéti; pognáti, priklíti.

Spriet *n.* rogovíle *pl.*, rázsoha.

Springbrett *n.* odskóčna deska.

Springbrunnen *m.* vodomèt.

ſpringen skákati (skačem); skóčiti; (v. Funken) šíniti; (in die Höhe —) poskakovati; poskóčiti; (zerſpringen) pócíti, razpócíti (se), régniti; *impf.* pókati, régati; eine Mine — laſſen podkòp podžgáti (-žgèm).

Springer *m.* skakávec; (im Schachſpiel) konjič; =in *f.* skakávka.

Springfeder *f.* vzmét (-i), prožína.

Springflut *f.* visóka plima.

Springhengſt *m.* žrebec, celák, pastúh.

Springinsfeld *m.* skákavt, štrkavec, štrkolín, poskočín.

Springkraut *n.* nedotíka.

Springkunſt *f.* skakávstvo.

ſpringluſtig skakàv, skočen, poskóčen.

Springplatz *m.* skakalíšče.

Springquelle *f.* skakávi vrelec.

Springzeit *f.* čas za plemenílo, — za spúščanje.

Spritz *m.* štrkljaj.

Spritzbüchſe *f.* (bezgóva) síkalica, štrcáljka.

Spritze *f.* brizglja, brizgálnica.

ſpritzen *tr.* u. *intr.* brizgati, síkati, bzíkati, švrkati, štrkati; brízgniti, síkniti, bzíkniti, švrkniti, štrkniti; *tr.* (beſpritzen) škropíti; poškropíti; (verſpritzen) škropíti; razškropíti; Bier — péniti pivo.

Spritzen- brizgálnični.

Spritzenhaus *n.* brizgálnična kolníca.

Spritzenmeiſter *m.* brizgálničar.

Spritzer *m.* škropívec, brizgáč, štrkavec; štrkljaj.

Spritzfiſch *m.* pŕskavec.

Spritzfleck *m.* štrkótina.

Spritzkanne *f.* škropílnica.

Spritzleder *n.* kočíjski zástor, zastórno usnje.

Spritzmann *m.* brizgáč.

Spritzregen *m.* pršavica, pršénje.

Spritzſtraube *f.* brízgana hrápavica, — lívanica.

Spritzwedel *m.* kropílo, škropílo.

ſpröde krhek, drobljív; (rauh) hrapav; (Haut, Lippen) razpókan; —s Brot rod —, pust kruh; (*fig.*) nedostópen, trd.

Sprödigkeit *f.* krhkóst, drobljívost; hrápavost; rodóst, pustóst; nedostópnost, trdóst.

Sproſs, Sproſſe *m.* mladíka, mladica, odráslek, pogánjek.

Sproſsblatt *n.* mladíčni list.

Sproſſe *f.* (d. Leiter) klin, prekla, šprikla.

ſproſſen brstéti, pogánjati, rasti; *fig.* izhájati, izvírati.

Sproſſer *m.* véliki slavec.

Digitized by Google

Sprößling *m.* (b. Bäumen) mladika, pogánjek, odrástek; (b. Menſchen) potómec, zarojénec.

Spruch *m.* rèk, izrèk; pregóvor; (Entſcheidung) razsódek, sklèp.

Spruchdichter *m.* pesnik modrih rekov.

ſpruchweiſe *adv.* v pregóvorih, v rekih.

Spruchweisheit *f.* modróst v pregóvorih, — rekih.

Sprudel *m.* vrvránje; vrelec.

Sprudelkopf *m.* búrjavec.

ſprudeln vréti (vrèm), vrvráti; *tr.* (Eier) raztépati.

Sprudelquelle *f.* vrelec.

Sprudelſtein *m.* vrélovec.

Sprudelwaſſer *n.* vrélčnica, vrélčina.

Sprudler *m.* (Quirl) motič.

ſprühen *intr.* pršéti; (v. Regen) es ſprüht prší; Funken — iskre leté, — frčé, — se krésejo, — se kújejo; *fig.* iskríti se; die Augen — očí se iskré; *tr.* sípati (sipljem); Funken — iskre krésati, — kováti (kujem), — métati (méčem).

Sprühregen *m.* ſ. Spritzregen.

Sprung *m.* skòk, poskòk; einen — thun skóčiti; (in die Höhe) poskóčiti; (Riß) poka, razpóka, poklína, razpoklína, poč (-í); einen — bekommen póčiti; einen — haben počen biti (sem); auf einen — irgendwohin kommen skóčiti —, príti kam na en trenótek; im — skókoma; (v. Hengſt) skákanje, plemenítev.

Sprungbein *n.* skóčnica.

Sprungbrett *n.* odskóčna —, skakálna deska.

ſprungfähig (v. Hengſt, Stier) za spúščanje pripravèn.

Sprungweiſe *f.* doskočáj, skòk.

Spucke *f.* pljúnek, izpljúvek, pljuvotína; (Auswurf) hrakélj.

ſpucken pljuváti (pljujem); pljúniti.

Spucker *m.* pljuvávec.

Spuknapf *m.* pljuválnik, pljuválnica.

Spuk *m.* (Geſpenſt) strah, prikázen (-i), pošást (-i); ſeinen — treiben strášiti; hrup, šunder, razbóta, rogovíljenje, razgrájanje; polòm.

ſpuken strášiti; es ſpukt wunderlich in ſeinem Kopfe čudne misli mu rojíjo po glavi.

Spukgeſchichte *f.* pripovést o strahóvih.

ſpukhaft strahóvski, pošástèn.

Spule *f.* vitél, cev (-í), cevka, tuljáva.

ſpulen súkati (sučem) —, navijati na cevko.

ſpülen *tr.* izplákniti, (izpláhniti), poplákniti; *impf.* iz-, poplakovati; (Seife aus der Wäſche) izpírati; izpráti; aus Ufer — plavíti; *intr.* pljúskati.

Spülfaſs *n.* pomívnik, pomíjak, pomíjnjak, pomíjščnica, pomijálnik.

ſpulförmig cévkast.

Spülgelte *f.* ſ. Spülfaſs.

Spulgeſtell *n.* cevnják.

Spülgoſſe *f.* liják, izliják, izliválnik.

Spülicht *n.* pomíje *pl.*

Spulmaſchine *f.* sukálo.

Spülnapf *m.* pomíválnik.

Spulrad *n.* sukálnik.

Spülwaſſer *n.* pomíje *pl.*

Spulwurm *m.* navádna glísta.

Spund *m.* veha, pilka, (píljka), vranj; ſ. Spundnagel.

Spundbohrer *m.* vésnik.

ſpunden, ſpünden veho zabíti (-bíjem); zavésiti, zapíliti; *impf.* zaveševati; (Hölzer, Bretter) mozníčiti; zadníti.

Spundloch *n.* véha, pilka, vranj.

Spundnagel *m.* mozník.

ſpundvoll do vehe (pilke) poln.

Spundzapfen *m.* veha, vésnica, pilka.

Spur *f.* sled (-ú, -a); (Fuß) stopínja, stopa; (der — nachgehen) za sledom —, po sledu iti (idem, grem), slediti; (Rad—) kolotéčina, kolesnica, koléja, kolovòz; (des Schiffes) próga; es iſt keine — von ihm ni duha ne sluha po njem; die — jmds. verlieren zgrešíti koga.

ſpüren slediti (koga); vóhati; zasledovati; za sledom iti (idem, grem); čútiti, zapazovati; začútiti, zapáziti.

Spürer *m.* sledúh, vohún.

Spürhund *m.* sledni pès, vížel.

ſpurlos *adv.* brez sledú, brez známenja, da ni ne duha ne sluha po kom (čem).

Spurweite *f.* širína kolotéčine, koléjna širína.

Digitized by Google

Spute *f.* speh; ſ. Eile.

ſputen ſich podvízati se, páščiti se, žúriti se, spéšiti se.

Staar *m.* ſ. Star.

Staat *m.* država; (Prunk, Glanz) sijáj, blišč, bliščóba; paráda; sijájna oprávа; königlichen — machen po kraljévo se nósiti.

Staatenbund *m.* sodržávje.

Staatengeſchichte *f.* zgodovína držáv.

Staatenkunde *f.* državoznánstvo.

Staatenrecht *n.* mejnárodno právo.

ſtaatlich državni.

Staats- državni.

Staatsamt *n.* državna služba.

Staatsangehörige *m.* državljàn.

Staatsangehörigkeit *f.* državljánstvo.

Staatsangelegenheit *f.* državna stvar (-i).

Staatsanlehen *n.* državno posojílo.

Staatsanwalt *m.* državni právdnik.

Staatsanwaltſchaft *f.* državno právdništvo.

Staatsanwaltsſubſtitut *m.* državnega právdnika naméstnik.

Staatsauflage *f.* državni dávěk, državna nakláda.

Staatsaufwand *m.* državni tróški *pl.*

Staatsausgaben *pl.* državni izdátki *pl.*

Staatsbank *f.* državna banka.

Staatsbankerott *m.* državni bankrót.

Staatsbauten *pl.* državne stávbe *pl.*, — zgradbe *pl.*

Staatsbeamte *m.* državni urádnik.

Staatsbehörde *f.* državno oblástvo.

Staatsbürger *m.* državljàn.

ſtaatsbürgerlich državljánski.

Staatsbürgerſchaft *f.* državljánstvo.

Staatscaſſe *f.* državna blagájnica.

Staatscontrole *f.* državni priglèd, državna kontróla.

Staatscredit *m.* državni kredít.

Staatsdiener *m.* državni služábnik.

Staatsdienſt *m.* državna služba.

Staatseffecten *pl.* državni (vrédnostni) papírji *pl.*

Staatseigenthum *n.* državna lastnína.

Staatseinkommen *n.* državni dohódki *pl.*

Staatseinnahme *f.* državni dohódek.

Staatseinrichtung *f.* državna urédba.

Staatserfordernis *n.* državna potrébščina.

Staatsform *f.* način vládanja, državna oblíka.

Staatsgebiet *n.* državno ozémlje.

ſtaatsgefährlich državi nevárěn.

Staatsgefälle *n.* državni dohódki *pl.*

Staatsgefängnis *n.* državna ječa.

Staatsgeheimnis *n.* državna skrivnóst, — tajnost.

Staatsgeſetz *n.* državna postáva, državni zákon.

Staatsgewalt *f.* državna oblást (-i).

ſtaatsgiltig veljávěn v državi, državnoveljávěn.

Staatsgläubige *m.* državni úpnik.

Staatsgrundgeſetz *n.* državni témeljni ob. osnóvni zákon.

Staatsgut *n.* državno blagó, državno poséstvo; državna imovína.

Staatshaushalt *m.* državno gospodárstvo.

Staatshoheit *f.* državna vrhóvnost.

Staatskanzlei *f.* državna pisárna.

Staatskanzler *m.* državni kancelár.

Staatsklugheit *f.* državniška modróst.

Staatskunſt *f.* državništvo.

Staatslehre *f.* ſ. Staatswiſſenſchaft.

Staatslexicon *n.* državoslóvni slovár.

Staatsmann *m.* državnik.

ſtaatsmänniſch državniški.

Staatsminiſter *m.* državni minístěr.

Staatsmittel *pl.* državna sredstva *pl.*

Staatsmonopol *n.* državno samotŕštvo, državna samoprodája, državni monopól.

Staatsnote *f.* državni papírnati denár.

Staatsoberhaupt *n.* državni glavár.

Staatsobligation *f.* državna obvéznica, — obligácija.

Staatsökonomie *f.* državno gospodárstvo.

Staatsorganismus *m.* državno ustrój.

Staatspapier *n.* državni papír.

Staatsprocurator *m.* ſ. Staatsanwalt.

Staatsprüfung *f.* državni izpit.

Staatsrath *m.* (Verſammlung) državni svèt, državno svetovávstvo; (Perſon) državni svétnik, — svetovávec.

Staatsrecht *n.* državno pravo.

ſtaatsrechtlich državnopráven.

Staatsrechtslehre, Staatsrechtswiſſenſchaft *f.* državno pravoslóvje, nauk o državnem pravu.

Digitized by Google

Staatsregel *f.* državno pravílo, — vodílo.
Staatsregierung *f.* državna vlada.
Staatsreligion *f.* državna vera, državni verozákon.
Staatsrücksicht *f.* državni ozír.
Staatsruder *n.* državno krmílo; am — sein državo vládati.
Staatssache *f.* državna stvar (-i).
Staatsschatz *m.* državni zaklàd.
Staatsschein *m.* državni dolžni list.
Staatsschuld *f.* državni dolg.
Staatsschuldentilgungsfonds *m.* državni razdólžni zaklàd.
Staatsschuldverschreibung *f.* državna zadólžnica.
Staatssecretär *m.* državni tajnik.
Staatssiegel *n.* državni pečát.
Staatssiegelbewahrer *m.* državni pečátnikar.
Staatsstreich *m.* nasílna izpremémba državne vlade.
Staatssumwälzung *f.* državni prevràt.
Staatsverbrechen *n.* hudodélstvo zoper državo; veleizdája.
Staatsverfassung *f.* državna ustáva.
Staatsvermögen *n.* državna imovína.
Staatsvertrag *m.* državna pogódba.
Staatsverwaltung *f.* državna uprava.
Staatsvoranschlag *m.* državni proračún.
Staatswegen, von — od države, po državi.
Staatswirtschaft *f.* državno gospodárstvo.
Staatswissenschaft *f.* državoznánstvo, državoslóvje.
staatswissenschaftlich državoznánstven, državoslóvèn.
Staatszeugnis *n.* državno izpričeválo.
Staatszweck *m.* državni namèn.
Stab *m.* pálica; *dem.* páličica; (*mil.*) višje částništvo, vojáški stožér, štab; *(phys.)* prot; den — brechen über jmd. obsóditi koga.
Stabeisen *n.* železo v šibíkah.
Stäbel *n.* kol.
stäbeln kóliti; nakóliti.
staben = buchstabieren; narekovati pristabförmig páličast. [ségo.
Stabholz *n.* les za doge.
stabil stalèn, stanovít; *(phys.)* stojèn.
Stabilerklärung *f.* proglasítev stálnosti.
Stabilität *f.* stalnost; *(phys.)* stojnost.
Stabilitätsfähigkeit *f.* stojljívost.
Stabilitätsformel *f.* izrazílo —, formula stójnosti. [kov.
Stabreim *m.* rima začétnih soglásni-
Stabs- štabni.
Stabsarzt *m.* štabni zdravník. [nik.
Stabsoffizier *m.* štabni oficír, — část-
Stabwurz *f. (Artemisia abrotanum)* áborat.
Stachel *m.* bodica, bodljika, bódeč; (Bienen—) žélo, žaléc; (Treib—) ostén; (an Geräthen) trn, ost (-i); *fig.* — der Reue želo kesánja; d. — (meiner Worte) ost (-i), ostén.
Stachelbeere *f.* kosmúlja, agres, kosmáto grózdičje.
Stacheldistel *f.* turèk, vražji —, pasji stric.
Stachelflosser *m.* ostroplúta.
stachelförmig bodíčast; ostnast.
Stachelfortsatz *m.* j. Dornfortsatz.
Stachelhaar *n.* ščetína.
Stachelhäuter *m.* iglokóžec.
stachelicht bodljikast, bodíčast.
stachelig bodljikav, bodèč, bodljív.
stacheln z ostnom pogánjati; *fig.* izpodbósti (-bódem), izpodbúditi; *impf.* izpodbádati, izpodbújati.
Stachelnuss *f.* povódni óreh (-éha).
Stachelpilz *m.* bodíčasta gliva, jéževka.
Stachelrede *f.* zbadljíve besède.
Stachelschwein *n.* jéževec.
stachelspitzig ostnat.
Stachelzunge *f.* zbadljívi jezik.
Stadel *m.* skedènj.
Stadium *n.* stadij, daljáva 125 korákov; stópnja; stanje; doba.
Stadt *f.* mesto; *dem.* méstece (méstice); **Stadt-** mestni.
Stadtbewohner *m.* meščàn.
Stadtbezirk *m.* mestni okràj, mestni okoliš; obméstje.
Stadtbrauch *m.* mestna šega.
Stadtbürger *m.* j. Städter.
Städtebund *m.* medméstna zveza.
Städter *m.* meščàn; =in *f.* meščánka.
Stadtgebiet *n.* obméstje.
Stadtgenoss *m.* someščàn.
Stadtgespräch *n.* poméstna govorica.

Digitized by Google

Stadtgraben *m.* mestni okòp, — ròv.
Stadthauptmann *m.* mestni glavár; **=ſchaft** *f.* mestno glavárstvo.
Stadthaus *n.* mestna hiša.
ſtädtiſch mestèn; meščánski.
ſtadtkundig po vsem mestu znàn, po vsem mestu razvpít.
Stadtleben *n.* mestno življénje.
Stadtmagiſtrat *m.* mestni magistrát.
Stadtmauer *f.* mestno obzídje.
Stadtmiliz *f.* mestno vojníštvo.
Stadtpark *m.* mestni gaj, — park.
Stadtphyſicus *m.* mestni fizik.
Stadtrath *m.* (Verſammlung) mestni zbòr, mestno svetovávstvo; (Perſon) mestni svetnik, mestni svetovávec.
Stadtrecht *n.* mestno právo, mestna pravíca.
Stadtſchuld *f.* mestni dolg.
Stadtſchule *f.* mestna šola.
Stadtſchwalbe *f. (Hirundo urbica)* domáča lástovica, podgorída.
Stadtſiegel *n.* mestni pečát.
Stadttheil *m.* mestni del, del mesta.
Stadtverordnete *m.* mestni odbórnik.
Stadtvolk *n.* meščáni *pl.*, meščánstvo.
Stadtwache *f.* mestna straža.
Stadtwappen *n.* mestni grb.
Stafette *f.* brzovéstnik, brzi sél; (das Schreiben) brzovéstnica, štaféta.
Staffage *f.* olepšáva, zakrásje, stafáža.
Staffel *f.* stopnica; stópnja; ſ. Sproſſe, Stufe.
Staffelei *f.* podstávek, slikársko stojálo.
ſtaffelförmig stopníčast.
Staffelgebet *n.* pristópna molítev.
Staffelland *n.* ſ. Stufenland.
ſtaffieren preskrbéti, opráviti; *impf.* preskrbovati, oprávljati; olépšati, nakítiti; z obšívki olépšati.
Staffierung *f.* opráva, olepšáva, nakit.
Stagnation *f.* zastájanje, otŕplost.
ſtagnieren zastáti (-stánem), otŕpniti; *impf.* zastájati; zamočvíriti se.
Stahl *m.* jeklo, océl (-i); (gehärteter — káljeno jeklo; (Friſch—) siróvo jeklo; (Guſs—) lito jeklo; **Stahl-** jekléni, océlni.
Stahlarbeit *f.* jekléni izdélek.
Stahlarbeiter *m.* jeklár.
ſtahlblau jeklenomódr.
Stahlblech *n.* jekléna pločevína.
Stahldraht *m.* jekléna žica.
ſtählen jeklíti, kalíti; pojeklíti; *fig.* ukrepíti, utrdíti.
ſtählern jeklén.
Stahlerz *n.* jekléna ruda.
Stahlfabrication *f.* jeklárstvo.
Stahlfabrik *f.* jeklárnica.
Stahlfeder *f.* jekléno peró (-ésa).
ſtahlgrau jeklenosiv.
ſtahlhaltig jeklenàt, jeklovít.
Stahlhammer *m.* samokòv za jeklo.
Stahlhütte *f.* jeklárnica.
Stahlſchneider *m.* jeklorézec.
Stahlſtein *m.* jekléneč, siderít.
Stahlſtich *m.* jeklorèz.
Stahlwaare *f.* jeklenína, jekléno blagó.
Stahlwaſſer *n.* jeklovíta voda.
Staket *n.*, **Staketenzaun** *m.* ográja iz zabítih kolov, — iz prostíc. [mít.
Stalagmit *m.* stojéči kapnik, stalag-
Stalaktit *m.* viséči kapnik, stalaktít.
Stall *m.* hlev; **Pferde—** konják, konjúšnica; **Schwein—** svinják, svinjski hlev; **Schaf—** ovčják, óvčji hlev, hlevec; **Hühner—** kúrnjak, kurnik; **Ziegen—** kozják, kozji hlev; **Stall-** hlevski, hlevni.
ſtallen skupaj živéti s kom; v hlev postáviti; (v. Pferd) scati (ščím), vodo púščati.
Stallgeld *n.* hlévščina, hlevarína.
Stallgeräth *n.* hlevne potrébščine, pohlévje.
Stallknecht *m.* hlevar, konjár, konjúh.
Stallmeiſter *m.* konjúšnik; nadkonjár.
Stallung *f.* hlev.
Stamm *m.* deblo; (Stengel) steblo; (Baum) drevó (-ésa); (abgehauener —) paróbek, hlod, čok, klada; (Geſchlecht) rod, pokolénje; (Volks—) rod, pleme (-éna); (einer Geſellſchaft) stalno jedro, stožér; (Capital) glávnica; (gramm.) osnóva.
Stammactie *f.* osnóvna délnica.
Stammbaum *m.* rodóvnik.
Stammbuch *n.* spominják, spomínska knjiga.
Stammburg *f.* rodni grad.
Stammcapital *n.* osnóvna glávnica.
Stämmchen *n.* débelce; stébelce.
Stammeigenthum *n.* osnóvna —, glavínska lastnína.

Digitized by Google

ſtammeln bebljáti, momljáti; (ſtottern) jécati, jecljáti. [jecljánje.

Stammeln *n.* bebljánje, momljánje; **ſtammelnd** bebljàv; jecljàv.

Stammeltern *pl.* prarodítelji *pl.*

ſtammen biti (sem) kákega rodú; izhájati, začétek —, izvòr iméti (imám), izvírati; (*gramm.*) izpeljávati se, proizvájati se.

Stammform *f.* osnóvna oblíka.

Stammgaſt *m.* stalni gost.

Stammgeld *n.* osnóvni denár.

Stammgenoſſe *m.* soplemeník, soplemênec.

Stammgut *n.* dédina, dedovína, dédinstvo, dédiščina.

Stammhalter *m.* zaródnik.

Stammholz *n.* deblovína, hlodóvje.

ſtämmig deblovít, deblast; (Menſch) zastávên, trščàt.

Stammleiter *f.* poglávna léstvica.

Stammler *m.* bebljávec; jecljávec; =in *f.* bebljávka; jecljávka.

Stammregiſter *n.* rodoslóvnik. [grad.

Stammſchloſs *n.* dédinski —, rodni

Stammſilbe *f.* débelski zlòg, osnóvni zlòg.

Stammſitz *m.* dédina; rodna stolíca.

Stammſtück *n.* (abgefägtes) ril.

Stammtafel *f.* rodóvnik.

Stammvater *m.* praóče, začétnik rodú.

Stammvermögen *n.* rodovinska imovína, dédinsko premoženje.

ſtammverwandt soróden, enoróden, istoróden; der Stammverwandte sorojàk, soplemeník; die — sorojákinja, soplemenica.

Stammwort *n.* osnóvna beséda.

Stampfe *f.* stópa; (Handlung) phánje.

ſtampfen cepetáti, topotáti (-ám, -óčem), peketáti (-ám, -éčem); z nogámi ob tla udárjati; — udáriti; *tr.* teptáti; (in der Stampfe) phati (phàm, pšèm); (im Mörſer) tolči (-čem). [nje.

Stampfen *n.* topòt, topotánje, cepetá-

Stampfer *m.* cepetín; phavec; (Werkzeug) pàh, pšaj; tolkáč; =in *f.* phávka.

Stampfgang *m.* stope *pl.*

Stampfhammer *m.* pàh, pšaj.

Stampfkeule *f.* pàh, pšaj; tolkáč.

Stampfmaſchine *f.* phálni stroj, phalo.

Stampfmühle *f.* stope *pl.*

Stampfſchlägel *m.* ſ. Stampfkeule.

Stampfwerk *n.* stope *pl.*

Stampiglie *f.* pečátilo, štampílja.

ſtampiglieren pečát udáriti —, — pritísniti na kaj; ſtampigliert s pritísnjenim pečátom.

Stand *m.* stanje; ſeſten — haben trdno stati (stojím), ſeinen ſeſten — haben ne iméti stanovíšča; guten — haben v dobrih razmérah biti (sem); ſchweren — haben v težávnem položáju biti; (Ort des Stehens) mesto, stajalíšče, stalíšče, staja; (Verkaufsbude) prodajálni šátor, stójnica; (im Stall) predèl, stojíšče; (der Geſtirne) stanje; (des Waſſers) višína; — halten trdno stati, držati se, vztrájati; (dem Sturme) vzdržati naskòk; (Zuſtand) stan, stanje; im —e der Gnade Gottes v stanu mílosti božje; (v. Dingen) in gutem —e v dobrem stanu; — der Induſtrie stanje obrtnosti; jmdn. in den — ſetzen omogóčiti komu kaj; ich bin im —e morem, mogóče mi je; ich bin außer —e ne morem, ni mi mogóče; die Sache iſt zu —e gekommen reč se je naprávila; d. Kauf kommt zu —e kup se sklene; mit etwas zu —e kommen, etwas zu —e bringen napráviti, izposlovati, izvésti (-védem), skončáti kaj; (einen Verbrecher) zu —e bringen dobíti, postáviti pred oblástvo; der Friede kommt zu —e naprávi se mir; der — der Bauern kmetski stan; Stände stanóvi; lediger — samski stan; ein Mann von —e mož visókega stanú; zufrieden mit ſeinem —e s svojim stánom zadovóljen; (des Viehes, Wildes) množína, števílo.

Standarte *f.* zastáva, bandéro; konjeníški práporec.

Standbild *n.* kip.

Ständchen *n.* podóknica; ein — halten postáti (-stojím) in pokramljáti.

Ständer *m.* stojálo, podstávek, steber; čebér; ribnjáča.

Standesamt *n.* stanóvsko oblástvo, civílni urád.

Standeserhöhung *f.* povíšanje stanú.

Standesherr *m.* plemenitáš, plemič.

Standeskörper *m.* stanóvski oddélek.

ſtandesmäßig primérən stanu.

Digitized by Google

Standesperſon *f.* oséba visókega stanú.
Standespflicht *f.* stanóvska dolžnóst.
Standeswahl *f.* volítèv stanú.
Standeszuſtändigkeit *f.* stanóvska pristójnost.
Ständetag *m.*, **Ständeverſammlung** *f.* stanóvsko zborovánje; stanóvski zbòr.
Ständeunterſchied *m.* razlóček med stanóvi.
Ständeweſen *n.* stanóvstvo.
ſtandfähig ſ. ſtabil. [marína.
Standgeld *n.* stójina, stajnína, senj-
ſtandhaft stanovítèn, stanovít; vztrájèn, trdèn.
Standhaftigkeit *f.* stanovítnost; vztrajnost; trdnost.
ſtandhalten ſ. unter Stand.
ſtändig ſ. beſtändig.
ſtändiſch stanóvski, dežélnih stanóv; —er Ausſchuſs stanóvski odbòr.
Standkerze *f.* sveča stálnica.
Standlager *n.* stalno taboríšče.
Standort *m.* stojíšče, stajalíšče; stanovíšče, bivalíšče.
Standpunkt *m.* stalíšče, smatralíšče.
Standquartier *n.* staníšče, stanovalíšče.
Standrecht *n.* naglo sodstvo, nagli sod.
ſtandrechtlich naglosóden; *adv.* po naglem sodstvu, — sodu.
Standrede *f.* nagróbni govor.
Standvogel *m.* stalna ptica.
Stange *f.* drog, ranta; (Prügel) prekla; (Pfahl) kòl; (Deichſel) ojé (-ésa); (Gold—) pálica, šibíka; (eine — Siegellack) šibka; (Hühner—) greda, gred (-í); jemandem die — halten potégniti se za koga, zagovárjati koga; kos biti komu.
Stängel *m.* ſ. Stengel.
ſtängeln, ſtängen kóliti; nakóliti.
Stangeneiſen *n.* želézo v pálicah, — v šibíkah.
ſtangenförmig drogast, rantast, pálicast, preklast.
Stangenholz *n.* rante *pl.*, prekle *pl.*
Stangenſchwefel *m.* žveplo v šibíkah.
Stangenſilber *n.* srebro v šibíkah, — v zlitkih.
Stangenzirkel *m.* véliko šestílo.
ſtänken ſ. ſtänkern.
Stänker *m.* smrdljívec; iztíkavt; zabavljívec, svadljívec, zdražljívec, zdražník.
Stänkerei *f.* zabávljanje, svaja, zdražba, zbádanje.
Stänkerin *f.* zabavljívka, svadljívka.
ſtänkern smrádíti; zasmrádíti, usmrádíti; (ſtören) iztíkati (-kam, -čem), vóhati; preiztekníti (-táknem); (ſtänken) zabávljati, zdražbo —, svajo délati, zbádati.
Stanniol *n.* staniól, kosítrni list.
stante pede *adv.* na mestu, kar prècej.
Stanze *f.* (Strophe) stanca; (der Gürtler) mática.
Stapel *m.* prosto skladalíšče; skladíšče; (Haufe) skládanica; (Schiffswerfte) ladjedélnica; ein Schiff vom — laufen laſſen ladjo spustíti na morje.
Stapelgeld *n.* skladnína.
ſtapeln skládati, zlágati; koracáti.
Stapelort, Stapelplatz *m.* skladíšče.
Stapelrecht *n.* skladna pravíca.
Stapelware *f.* skladno blagó.
Stapfe *f.* stopínja, stópa.
ſtapfen trdó stópati.
Star *m.* (Vogel) skvorec, škorec; (Weibchen) škórčevka; beš —eš škorčji; (am Auge) bel (-í), siva mrena; (ſchwarzer —) črna slepóta; (Maß) star.
ſtark *adi.* močèn, krepèk, jak; čvrst, korenjáški, silèn; —er Geiſt krepèk duh; — ſein in etwas dobro umèti, — znati kaj, trdèn biti v čem; —er Froſt, Rauch, Geruch hud mràz, — dim, — duh; das iſt zu — to je prehudó; —er Schnee velik sneg; ein zwei Zoll —es Brett dva palca debéla deska; —er Bauch debel trebuh; eine —e Meile weit dobro miljo daléč; *adv.* močnó, jako, silno, zeló.
ſtarkbrüſtig prsàt, prsnat.
Stärke *f.* moč (-í), sila; krepkóst, jakost, čvrstóst; (Dicke) debelóst, debelína; (Mehl—) skrob.
Stärkefabrik *f.* skrobárnica.
Stärkehändler *m.* skrobár.
Stärkemaſchine *f.* skrobílo.
Stärkemehl *n.* skrob, skrobovína.
ſtärken krepíti, krepčáti, jáčiti; okrepíti, o-, pokrepčáti, ojáčiti; *impf.* o-, pokrepčevati, ojačevati; (den Glauben) u-, potrditi; *impf.* utrjevati, potrjevati; (Wäſche) skróbiti; naskróbiti. poskróbiti.

Digitized by Google

ſtärkend krepčálen, krepílen.

Stärkewäſche *f.* perílo za skróbljenje.

ſtarkgebaut zastávčen, zajétčen.

ſtarkglänzend sijájen.

Stärkung *f.* krepčánje, okrepčáva; (des Glaubens) utrdba, potrdba.

Stärkungsmittel *n.* krepílo, krepčálo.

Staroſt *m.* stárosta, starejšína.

ſtarr (v. Körper) otŕpel, otŕpčn, premŕl, drevén, odrevenèl; (von anderen Dingen) tog, trd, sršèč, okorèl; — werden otŕpniti, premréti (-mrèm), oprevenéti, okoréti, okréniti; — anſehen strmó glédati, strméti; upréti (-prèm) očí v koga, *impf.* upírati —; *fig.* trmoglàv.

Starre, Starrheit *f.* otŕplost, okorélost, premflost; togóst.

ſtarren otŕpel —, drevén —, tog —, trd biti (sem); ſ. ſtarr; strčati (-ím); (von Haaren) sršati (-ím), sršíti se, ščetíniti se, ježíti se, po koncu vstájati, — státi; (v. Blick) strmó glédati, strméti, očí upírati.

Starrkopf *m.* trmoglávec, trdoglávec, svojeglávec, trdovrátnež; (weibl.) trmoglávka, svojeglávka, trdovrátnica.

ſtarrköpfig trmast, trmoglàv, trmoglávən, svojeglàv, trdoglàv, trdokórən, trdovrátən.

Starrköpfigkeit *f.* trmoglávost, svojeglávost, trdovrátnost.

Starrkrampf *m.* omrtvíčni krč.

Starrſinn *m.* trma, trmoglávost, trdovrátnost.

ſtarrſinnig trmast, trdovrátən.

Starrſucht *f.* omrtvíca, mrtvílo.

Startin *m.* štrtínjak.

ſtät *ꝛc.* ſ. ſtet.

ſtatariſch postajajóč; mudljiv, počásən.

Statik *f.* státika, nauk o enakotéžju.

Station *f.* postája; (Anſtellung) službeno mesto; **Stations-** postájni.

ſtationär stanovít, stalən.

ſtationieren mesto dolóčiti (komu), naméstiti, nastániti (koga).

Stationschef *m.* postájni načélnik.

Stationsort, Stationsplatz *m.* postája; službeno mesto.

Statiſt *m.* statíst.

Statiſtik *f.* državopis, statístika.

Statiſtiker *m.* državopísec, statístik.

ſtatiſtiſch državopísən, statístičən.

Stativ *n.* stalo, stojálo, podstávec.

ſtatt *praep.* namésto, mesto (z *gen.*); *coni.* ne da bi ..., (ne da ...), — še.

Statt *f.* mesto; zuſtatten kommen pràv priti (pridem), na hvalo priti; *impf.* pràv hóditi; an Kindes Statt na mesto sina, — hčere; za otroka; an Kindes Statt nehmen posinóviti, pohčériti; vonſtatten gehen od rok iti (idem, grem), odsédati se, spéšiti se, ročíti se; an meiner — na mojem mestu.

Stätte *f.* mesto, toríšče; in Zuſammenſetzungen meiſt mit der Silbe -išče gebildet: Betriebs— obratovalíšče; Brand— pogoríšče; Kampf— bojíšče; Zufluchts— pribežáliščе *ꝛc.*

ſtättelos brez ostánka.

ſtattfinden vršíti se, godíti se; zvršíti se, zgodíti se; — laſſen dopustíti, dovóliti; *impf.* dopúščati, dovoljevati.

ſtattgeben dopustíti, privóliti, ugodíti; *impf.* dopúščati, privoljevati, ugájati.

ſtatthaben ſ. ſtattfinden. [pústən.

ſtatthaft uméstən, dopúščən, pri-

Statthaftigkeit *f.* uméstnost, dopúščənost, pripústnost.

Statthalter *m.* naméstnik.

Statthalterei *f.* naméstništvo; **-rath** *m.* naméstniški svétnik.

ſtattlich odlíčən, ugléden, vznesèn; znatən; brdèk (brhèk), postávən, lep, zal.

Stattlichkeit *f.* odlíčnost, uglédnost; znatnost; brdkóst (brhkóst), postávnost.

Statue *f.* kip; soha. [nost.

ſtatuieren ustanovíti, postáviti; *impf.* ustanávljati, postávljati; ein Exempel — kázniti koga drugim v strah.

Statur *f.* postáva, rast (-i), stas.

Status *m.* stan, stanje; sestáva; osóbje; *status quo* dosedánji (dotedánji) stan.

Statut *n.* ustàv; ustanovílo, zakon; —en *pl.* pravila *pl.*

Staub *m.* prah; *dem.* prašèk; — machen prašíti; zaprašíti; ſich aus dem — machen pobráti (-bérem) se, pobrísati (-brísem) jo, pocedíti jo, popíhati jo; nicht ein Stäubchen niti tróhica (mfvica) ne.

Digitized by Google

ſtaubbedeckt prašèn, zaprašèn.
Staubbeſen *m.* metlica, omélce.
Staubbeutel *m.* (*bot.*) prašnica.
Staubblatt *n.* (*bot.*) prašni list.
Staubblüte *f.* prašni cvet.
Staubbrand *m.* prášnati snet.
ſtauben prašiti se.
ſtäuben prašiti, prah délati; oprašiti; s prahom potrésti; ſ. ſtauben.
Stäuber *m.* prašívec; omélce, ométih.
Stauberde *f.* prhlica.
Staubfaden *m.* prašníčna nit (-i).
Staubfigur *f.* praholik.
Staubgefäß *n.* prašnik.
ſtaubig prašèn, prašnat; — werden zaprašiti se, oprašiti se.
Staubkamm *m.* gosti glavník; gostozóbi česálnik, — češèlj.
Staubkörnchen *n.* prašno zrnce, prašèk.
Staublaus *f.* gnida.
Staublawine *f.* suhi —, prašni plaz.
Staubleckер *m.* praholízec, lizún.
Stäubling *m.* (*bot.*) krvnica.
Staubmehl *n.* palíska.
Staubpilz *m.* prášnata gliva.
Staubregen *m.* pršavica; es fällt — prši.
Staubſchwamm *m.* krvnica.
Staubweg *m.* (*bot.*) vrat.
Staubwirbel *m.* prašni vrtínec.
ſtauchen (Hanf) stáviti snopíče v sušílo, sušíti; (Waren u. dgl.) tláčiti; stláčiti; (b. Schmieden) skrčiti; (Waſſer) jezíti, zaježevati; zajezíti; (Fleiſch) dušíti; ſ. auch verſtauchen.
Staude *f.* grm, grmič; šiba; Stauden *pl.* grmíčje, šíbje.
ſtaudenartig, ſtaudenförmig grmast, grmíčast; šibast.
Staudengewächs *n.* grmíčasta rastlína.
ſtaudig grmast, grmàt.
ſtauen jezíti; zaježevati; zajezíti, zagraditi; ſich — zastájati, ustávljati se, gátiti se; zastáti, ustáviti se, zagátiti se; *intr.* = ſich ſtauen.
ſtaunen strméti, zelò se čúditi; ostrméti, osúpniti, zavzéti (-vzámem) se, začúditi se.
Staunen *n.* strménje, zavzémanje, osúplost.
ſtaunenswert prečúden, čudovít.
Staupbeſen *m.* métlasta tepéžka, — tepéznica.
Staupe *f.* tepénje, tepéžka, šíbanje.
ſtäupen tepsti (-pem), šíbati, šéškati; natépsti, našíbati, našéškati.
Stauung *f.* zajézba, zagátba, zagrája; zastájanje.
Stauwaſſer *n.* zagáčena —, zaježenа voda.
Stauwerk *n.* zajéza.
Stearin *n.* stearín.
Stearinkerze *f.* stearínova sveča.
Stearinſäure *f.* stearínova kislína.
Steatit *m.* sálovec.
Stechapfel *m.* krístavec, svinjska dúšica.
Stechbahn *f.* ſ. Turnierplatz.
Stechbeitel *m.* vájalo.
ſtechen bosti (bodem) búcati, zbádati; zbósti, ubósti, búcniti; (v. Bienen, Schlangen) píkati, ujédati; píčiti, píkniti, ujésti (-jém); die Sonne ſticht solnce pripéka; es ſticht mir in die Naſe zadíši mi; *fig.* sline se mi cedé po čem; der Kitzel ſticht ihn objéstен je; mit einem Stocke in etwas — s pálico drégati; — drégniti v kaj; jmdn. mit einem Meſſer — z nožem pehníti (páhnem), ubósti (-bódem) koga; einem das Schwert in die Bruſt — meč komu v prsi zabósti, — zasadíti; jemanden todt— zabósti —, zakláti (-kóljem) koga; (mit Worten) píkati, zbádati; (in Kupfer) vdólbsti (-dólbem), vrézati; (im Kartenſpiel) vzeti, pobíti (-bíjem); *impf.* jemáti, pobíjati; in d. See — odplúti (-plújem, -plóvem), odplávati, odríniti; Silben — dlako cépiti.
Stechen *n.* bodénje; bodljáji *pl.*
ſtechend bodljív, bodèč; (v. Geſchmack) rezèn, rezèk; (v. Geruch) ostèr.
Stecher *m.* klavec; rezec, vrezovávec; (Inſtrum.) bodálo, bodèc.
Stechfliege *f.* obád.
Stechmücke *f.* komár.
Stechpalme *f.* božje drevce, bodíčje.
Stechplatz *m.* ſ. Turnierplatz.
Stechſpaten *m.* bodíl.
Stechſtahl *m.* vrezílo.
Stechvieh *n.* klalna živína.
Stechwaffe *f.* bodálo, bodák.
Stechwinde *f.* (*Smilax aspera*) tetivíka, opónec.
Steckbrief *m.* iskálni list, tíralica.
ſteckbrieflich z iskálnim listom.

Digitized by Google

Stecken *m.* kòl, natič; pálica.

ſtecken *intr.* tičati (-čim), vtáknjen biti (sem); vezéti; — bleiben obtičati, vézniti; (im Reden) obtičati; zu Hauſe — doma tičati, — čepéti; die Sache ſteckt reč spi, — visí; der Schlüſſel ſteckt ključ tiči; den Schlüſſel in der Thür — laſſen ključ pustíti v vratih; in ſeiner Haut — v njegóvi koži biti; *fig.* unter einer Decke — zgovorjèn biti; *tr.* vtekníti (vtaknem), *impf.* vtíkati; (hinter etwas) zatekníti; *impf.* zatíkati; (auf etwas) natekníti, *impf.* natíkati; (aufſpießen) nabósti (-bódem), *impf.* nabádati; mit einer Nadel feſt— z iglo pripéti (-pnèm); (Bohnen, Erbſen) sadíti; in Brand — zažgáti (-žgèm), zapáliti; Pfähle — kóliti; ins Gefängnis — v ječo zapréti, v luknjo vtekníti; ſich in Schulden — zadolžíti se, dolgóve si nakópati (-kópljem).

Steckenfiſole *f.* natíški fížol.

Steckenpferd *n.* jezdna pálica; jeder hat ſein — vsak jezdári svójega osla.

Steckenzaun *m.* plot iz kolóv.

Steckling *m.* potič, potikáča, potáknjenec; (Reben—) ključ.

Stecknadel *f.* búcika, glavíčarica, médenica, póglica, betíčarica, betíčnica, knóflica; (große —) betíčna.

Stecknetz *n.* mreža zatikáča.

Steckreis *n.* ſ. Steckling; (Bohnen—, Erbſenſtange) natič.

Steg *m.* brv (-í); (Weg) stezà; (an d. Violine) kobílica.

Stegreif *m.* strémen; aus dem — z mesta, nepripráviljeno, brez pripráve.

Stehauf *m.* vstajáč.

ſtehen stati (stojím); zu — pflegen stojévati; im Lichte — zaslánjati luč; die Saaten — gut žita dobro kážejo; — bleiben obstáti (-stojím, -stánem); ein wenig — postáti; *impf.* obstájati, postájati; im Wege — na poti biti (sem) komú, ovírati koga; (im Rufe —) sluti (slujem, slovem), veljáti za; (in der Arbeit —) delo iméti (imám) pri kom; müſſig — postávati; zu Berge — (v. d. Haaren) po koncu stati, ščetíniti se, ježíti se; — laſſen (pri miru) pustíti; Schildwache — na straži stati, strážiti; gut— porok biti; auf dem Punkte — namérjati, naménjen biti; (von Kleidern) podájati se, prilégati se; — machen postáviti; ustáviti; in Anſehen — veliko veljáti; unter Aufſicht — pod nadzórstvom biti; Rede — odgóvor dati (dajáti), odgovárjati; im Amte — službo opráviljati; bereit— priprávljen biti; wie ich gehe und ſtehe kakor sem; das ſteht im Buche to se bere v knjigi; in unſerer Macht ſteht es v naši moči je; wie ſteht es? kako je? kako se imáš? was ſteht zu Dienſten? s čim vam morem postréči? er ſteht ſich gut dabei on imá dobíček —, on dobro izhája pri tem; es ſteht gut, ſchlecht mit ihm dobro, slabo se mu godí; es kommt hoch zu — drago —, veliko

Stehen *n.* stanje; stoja. [stane.

Stehenbleiben *n.* obstájanje.

ſtehend stoječ; stalèn; —es Epitheton stalén pridévek; in —en Gebrauch kommen sploh se rábiti začéti (-čnem), v splošno rabo priti (pridem).

ſtehlen krasti (kradem); ukrásti; ſich davon— od-, ukrásti se; ſich hinein— prikrásti se.

Stehlen *n.* krádenje, kraja, kradež.

Stehler *m.* kradéc.

ſtehleriſch kradljiv, tatínski.

Stehlſucht *f.* kradljívost.

Stehmännchen *n.* vstajávček.

Stehpult *n.* stojálni pisálnik.

ſteif tog, trd, krepèk (krpèk), okorèl; (unbiegſam) negíbčen, neokrétèn, okórèn; drvén; (vor Kälte) premfl, otŕpèl, odrevenèl; — werden okréniti, odrevenéti, otrdéti; —es Benehmen napéto —, prisíljeno vedénje; — thun napéto se držáti.

Steife *f.* ſ. Steifheit; (Mittel) trdílo, krepčálo.

ſteifen trditi, krepčáti; (Wäſche) skróbiti; ſich auf etw. — opírati se; (wider etwas) upírati se, protíviti se, ustávljati se.

Steifhals *m.* trdovrátnež, trmoglávec.

Steifheit *f.* togóst, okorélost; otŕplost, premflost; okórnost, negíbčnost, neokrétnost.

ſteifig trmast, trmoglàv.

Steifkopf *m.* ſ. Steifhals.

Steifrock *m.* skróbljeno krilo.

Digitized by Google

Steiffinn *m.* trma, trmoglávost.
Steig *m.* stezà; peš-pot.
steigbar hoděn.
Steigbügel *m.* strémen (-éna).
Steige *f.* ſ. Steig; prélaz.
Steigeiſen *n.* krámpeži, deréze *pl.*
ſteigen (gehen) iti (idem, grem), hóditi, stópati; stópiti; lesti (lezem), láziti, kobacáti; (auf d. Baum) plézati, lesti; splézati, zlesti; (vom Waſſer) rasti (rástem), naráščati; (v. Preiſe) rasti; poskóčiti; im Preiſe — dražíti se; podražíti se; zu Pferd — konja zasésti (-sédem), zajáhati (-jáham, -jášem); vom Pferde — razsésti (-sédem), razjáhati (konja); (v. Pferde) vzpénjati se; (das Barometer) ſteigt se vzdigúje, gre kvíšku; *fig.* vzdigovati se, rasti; povzdígniti se.
ſteigend rastóč, naraščajóč; —es Verhältniß rastóča razméra; das Steigende (im Bergbau) brežína.
Steiger *m.* plézavec; (d. d. Feuerwehr) léstvenik; (im Bergwerk) nadzórnik.
ſteigern po-, zvíšati, povéčati; *impf.* povíševati, povečevati; (im Preiſe) dražíti; podražíti; jmdn. im Mietzins — po-, zvíšati komu najémščino; (*gramm.*) stopnjáti, stopnjevati.
Steigerung *f.* po-, zviševánje; po-, zvíšanje; podražítev; (*gramm.*) stopnjevánje.
Steigerungsſtufe *f.* stopnja.
Steigrad *n.* stopnjáto kolo.
Steigriemen *m.* stremènski jermen.
Steigrohr *n.* kvíško vodéča cev.
Steigung *f.* naráščanje; (des Bodens) vzdig, brežnost.
ſteil strm, strmèn, (strmán, -mnà); —er Abhang strmec, strmína.
Steile, Steilheit *f.* strmína, strmóta, strm (-í), strmec.
Steilküſte *f.* strmo obrégje.
Steilweg *m.* strma pot (-i).
Stein *m.* kamen; *dem.* kámenček, kámenčič; Steine *coll.* kámenje; von — kamenít, kamenén, kámen, kamén, kamnat; zu — werden okamenéti; über Stock und — črez grm in strm; ein Herz von — kameníto srcé; (im Obſt) koščica; **Stein-** kamenén, kamnat, kamenít, kamenítèn.
Steinadler *m.* planínski orél, lunjež.
ſteinalt prestàr, silno star.
Steinarbeit *f.* kamenéni izdélek.
Steinart *f.* vrsta kámenja.
Steinbeißer *m.* jélšnica, kačéla.
Steinbier *n.* koritnjak.
Steinbirne *f.* presédavka, presédara.
Steinblock *m.* bolván.
Steinbock *m.* kozoróg, divji kozél.
Steinboden *m.* kameníta tla.
Steinbrech *m.* kamenokréč, vednozelèni krèč.
Steinbrecher *m.* kamenolómec.
Steinbruch *m.* kamenolòm.
Steinbrücke *f.* zídani most.
Steinbuche *f.* gabér, gábrovec; **Steinbuchen-** gabrov; **-holz** *n.* gabrovína, gabrov les.
Steinbutte *f.* robéc.
Steindroſſel *f.* slegúr, kanjúh, skalar.
Steindruck *m.* kamenotisk; **Steindruck-** kamenotísni.
Steindrucker *m.* kamenotiskár.
Steindruckerei *f.* kamenotiskárnica.
Steineiche *f.* graděn, črepínjak.
ſteinern kamenén, kámen, kamnat, kamenít.
Steinflechte *f.* skalni lišáj.
Steinfrucht *f.* koščičasti plod.
Steinfrüchtler *m.* koščičnica.
Steingerölle *n.*, **Steingries** *m.* prod, prodéc, prodovína, grušéc, gramoz, brebiríšče.
Steingeſchirr *n.* kamenínasta posóda.
Steingut *n.* kamenína.
ſteinguten beloprstén, kamenínast.
ſteinhart trd kakor kamen.
Steinhauer *m.* kamenosèk, kamenár.
Steinhaufe *m.* groblja, kùp kámenja.
Steinhaus *n.* kameníta hiša.
Steinholz *n.* okamenéli les.
Steinhuhn *n.* skalni jeréb, kotórna.
ſteinicht kámenast.
ſteinig kamenít, kamenovít, kamnat.
ſteinigen kamenáti, kamenjáti, kamenovati. [věc.
Steiniger *m.* kamenávec, kamenová-
Steinigung *f.* kamenovánje.
Steinkauz *m.* čuk.
Steinkenntnis *f.* kamenoznánstvo.
Steinkern *m.* koščica.
Steinklee *m.* medéna dételja, oréhovec.

Digitized by Google

Steinklippe *f.* ſ. Klippe.
Steinkluft *f.* skálnata razsélina.
Steinkohle *f.* prémog (-óga); **Steinkohlen-** premógov.
Steinkohlenbergwerk *n.* premógovnik.
Steinkohlenhändler *m.* premógar.
Steinkohlenknappe *m.* premogokòp.
Steinkohlenlager *n.* premogovíšče.
Steinkoralle *f.* kamenoživka.
Steinkunde *f.* kamenoznánstvo.
Steinlager *n.* kameníšče.
Steinmarder *m.* kuna belica, skalna —, domáča kuna.
Steinmark *n.* kámeni mozg.
Steinmaſſe *f.* kamenína.
Steinmetz *m.* kamenosèk, kamenár.
Steinmetzwerkſtätte *f.* kamenárnica.
Steinnuſs *f.* koščák, koščánec, kosténec.
Steinobſt *n.* koščíčasto sadje.
Steinöl *n.* kámeno olje, nafta.
Steinpech *n.* skalna smola.
Steinpflaſter *n.* kameníti tlàk.
Steinplatte *f.* kameníta plošča.
Steinrabe *m.* klavžar, samotár.
ſteinreich kámenat, kamenovít; *fig.* prebogàt.
Steinreich *n.* ſ. Mineralreich.
Steinröthel *n.* slegúr, rdéjec. [(-í).
Steinſalz *n.* slankámen; kámena sol
Steinſame *m.* ptičje seme (-na), moràsko prosó.
Steinſchichte *f.* plast (-í) kámenja.
Steinſchleifer *m.* kamenobrúsec.
Steinſchleuder *f.* prača.
Steinſchloſs *n.* (am Gewehr) sprožílo na krès.
Steinſchmätzer *m.* belorépec, podskálar.
Steinſchneidekunſt *f.* kamenorézba.
Steinſchneider *m.* kamenorèz, kamenorézec.
Steinſchreiber *m.* kamenopísec.
Steinſplitter *m.* kamenéni drobec, škíndra.
Steintaube *f.* divji golób.
Steinwall *m.* kameníti nasìp.
Steinweichſel *f.* razblíkec.
Steinwurf *m.* lučáj kámena; mit Steinwürfen z lučanjem kámenja.
Steinwurzel *f.* sladka korenínica.
Steinzeit *f.* kameníta doba.
Steirerwagel *n.* koléselj.
Steiß *m.* rit (-i), zádnjica; guza, mrda, mrdánja; **Steiß-** ritni, zádnjični.
Steißbein *n.* tŕtica.
Steißfuß *m.*, der gehäubte — čópasti pondírek; der kleine — pondírek; potikávka.
Stellage *f.* polica.
Stelldichein *n.* sestánek.
Stelle *f.* mesto; (Behörde) oblástvo; (Dienſt) mesto, služba; an Ort und — na licu (-e) mesta; auf d. — zdajci, spótoma, pri tej priči, takòj, prècej; jemdš. — vertreten namestovati koga.
ſtellen postáviti, deti, dejáti (dem, denem); *impf.* stáviti, postávljati, dévati; (hinzu—) pristáviti, *impf.* pristávljati; (Fallen, Netze) nastávljati; nastáviti; auf freien Fuß — izpustíti; *impf.* izpúščati; vor Gericht — pred sodníka postáviti, — pripéljati (-péljem); eine Frage — vprášati, poprášati, vprašánje zastáviti; in Empfang — med dohódke zapísati (-písem); *impf.* — zapisovati; richtig— popráviti; ugotovíti; eine Forderung — térjati, zahtévati; Soldaten — vojáke dajáti; — dati; frei— na voljo —, na izbíro dati, — pustíti; ſicher— zavárovati; gut geſtellt v ugódnih razmérah; ich ſtelle den Fall postávim, recímo, dajmo; (nach dem Leben —) streči (strežem); ſich — stópiti, postáviti se; *impf.* postávljati se; ſich perſönlich — sam priti (pridem); die Sache ſtellt ſich ſo stvar je taka, kaže takó; (ſcheinen) délati se; ſich freundlich — délati se prijáznega; ſich — als wenn délati se —, vesti (vedem) se, kakor da bi.
ſtellenweiſe *adv.* méstoma, po nekatérih mestih, tàmpatam.
Stellfahrt *f.* vožnja z dostávnikom.
Stellſchraube *f.* naravnálni viják.
Stellung *f.* postávljanje, držánje; ustòp (*turn.*); in plumper — neródno se držéč; die — beim Fechten borílni ustòp; ſeine — behaupten držáti (obdržáti) se na svojem mestu; einflußreiche — vplívno mesto; (Lage) položáj, razmére *pl.*; (Dienſt) služba; (*mil.*) vojáški nabòr, novačenje; (vor Gericht) privòd —, privédba pred sodníka; (der Worte) stava, stávljenje.

Digitized by Google

Stellungsaltersclasse *f.* nabórna vrsta.
Stellungscommission *f.* nabórna komisíja.
stellungspflichtig zavézan k nabóru priti; —e Jahre nabórna leta.
Stellungspflichtige *m.* nabórnik, nabíraněc.
stellvertretend naméstěn, namestová-[lěn.
Stellvertreter *m.* naméstnik, namestovávěc; =in *f.* naméstnica, namestovávka.
Stellvertretung *f.* namestovánje.
Stellwagen *m.* dostávnik.
Stelze *f.* hodúlja, nogáča, (štrevca); (Krücke) bergla, hodáljka.
Stelzengeher *m.* hodúljar.
Stelzenvogel *m.* dolgokràk.
Stelzfuß *m.* leséna noga, štula.
Stemmeisen *n.* dleto; *dem.* dletce.
stemmen upréti (-prèm); *impf.* upírati; (ein Loch) z dletom izdólbsti (-dólbem), izdlétiti; sich — upréti se; upéti (-pnèm) se; *impf.* upírati se, upénjati se.
Stemmer *m.* podpíravěc; podpóra; (am Wagen) ročíca.
Stemmleiste *f.* opórnja.
Stempel *m.* (im Mörser) tolkáč, tolkálo; (in der Stampfe) pšaj, pàh; (der Schmiede) prebijálnik; (Patrize) deděc; (Stampiglie) pečátnik, beležílo; (Blüten—) pestič; (Papier—) kolěk; (Zeichen) známenje, beléžěn (-i); **Stempel-** kólkovni.
Stempelabgabe *f.* kolkovína.
Stempelamt *n.* kólkovni uràd.
Stempelblüte *f.* pestíčni cvet.
stempelfrei kolka prost, kolku ne podvŕžen.
Stempelgebür *f.*, **Stempelgeld** *n.* kolkovína.
Stempelgefälle *n.* kólkovni dohóděk.
Stempelgesetz *n.* zakon o kolku, kólkovni zakon.
Stempelmarke *f.* kólkovna znamka.
stempeln kolkovati; pečátiti; udáriti pečát na kaj; obeléžiti; zaznámenjati.
Stempelpapier *n.* kolkováni papír.
stempelpflichtig kolku podvŕžen.
Stempelscala *f.* kólkovna léstvica.
Stempelschneider *m.* pečátar.
stempelständig (*bot.*) nadplóděn.
Stempelträger *m.* pestíčnjak.
Stempelübertretung *f.* kólkovni prestópěk.
Stempler *m.* kolkovávěc.
Stendelwurz *f.* s. Knabenkraut.
Stengel *m.* stéblo; *dem.* stébelce; (Kraut—) kocén; stòrž; (Obst—, Blattstengel) pecělj, recělj; **Stengel-** stébelni.
Stengelglied *n.* stébelni člèn.
stengeln v steblo iti (idem, grem), stebliti se, stebláti.
Stenograph *m.* tesnopísěc, stenográf.
Stenographie *f.* tesnopísje, stenografíja.
stenographieren tesnó písati (pišem), stenografírati.
stenographisch tesnopísěn, stenográf-[ski.
Steppe *f.* stepa, step (-i); pušča, pustínja.
steppen prešíti (-šíjem); *impf.* prešívati.
Steppenfluss *m.* stepna reka.
Steppensee *m.* stepno —, pustínjsko jézero.
Steppenwolf *m.* stepni volk.
Stepper *m.* prešivávěc.
Steppnaht *f.* prešìv, prešívanje.
Stepprock *m.* prešívana súknja.
Steppstich *m.* prešívni vbòd, — zabòd, prešívno zabádanje.
Sterbe- smrtni, mrtváški.
Sterbebett *n.* smrtna póstelja.
Sterbeblick *m.* mrtváški poglèd.
Sterbebuch *n.* mrtváška knjiga.
Sterbefall *m.* smrtni slučáj.
Sterbegebet *n.* molítev za umirajóčega, smrtna molítěv.
Sterbegeld *n.* mrtváščina.
Sterbegerüst *n.* smrtni oděr.
Sterbeglocke *f.* mrtváški zvon, navčěk.
Sterbehaus *n.* smrtna hiša.
Sterbehemd *n.* mrlíška srajca.
Sterbejahr *n.* smrtno leto, leto smrti.
Sterbelager *n.* s. Sterbebett.
Sterbeliste *f.* imeník umŕlih.
sterben umréti (-mrèm, -mŕjem), *impf.* umírati; an einer Krankheit — za boléznijo umréti; vor Alter — od stárosti umréti; eines gewaltsamen Todes — za silo umréti, umorjèn biti (sèm); eines schrecklichen, schmählichen Todes — strašno —, sramótno smrt storíti.

Digitized by Google

Sterben *n.* umíranje, smrt (-i); im — liegen umírati.
sterbend umirajóč.
Sterbenskrank na smrt bolán (bólen).
Sterbenswörtchen *n.*, kein — kar besédice ne.
Sterbequartal *n.* posmŕtna četŕt (-i).
Sterbesacramente *pl.* zakraménti —, svetotájstva za umirajóče.
Sterbestunde *f.* smrtna ura.
Sterbetag *m.* smrtni dan (dneva).
Sterbezeit *f.* čas smrti; smrtni čas.
Sterbezimmer *n.* smrtna soba.
sterblich umrljiv, umrjóč, smrtén.
Sterbliche *m.* smrtnik.
Sterblichkeit *f.* smrtnost; umrljívost; (Mortalität) pomíranje, mrenje.
Sterblichkeitsverhältnis *n.* razméra pomíranja.
Stereographie *f.* telesopis, telesopísje.
Stereometrie *f.* telesomérstvo, telesomérje.
stereometrisch telesomérən.
Stereoskop *n.* stereoskóp.
stereotyp stalén, neizpremenjèn, stereotípən.
Stereotypendruck *m.* stereotípni tisk, celotísk.
steril j. unfruchtbar.
Sterilität *f.* j. Unfruchtbarkeit.
Sterling *m.* sterling.
Stern *m.* zvezda; (Augen—) zenica, púnčica, zrklo; (an der Stirn) lisa; feinem —e folgen iti (idem, grem) za svojo srečo; er ist unter keinem glücklichen —e geboren ni se v srečni uri rodil; in die Sterne erheben v zvezde kovati (kujem) koga; **Stern-** zvezdni.
Sternanbeter *m.* zvezdomóljec.
sternartig zvezdast.
sternbedeckt zvezdnat, zvezdàt.
Sternbesäet zvezdnat, zvezdovít.
Sternbild *n.* sozvézdje.
Sternblume *f.* nébina.
Sternblumer *m.* zvezdocvétka.
Sternchen *n.* zvézdica.
Sterndeuter *m.* zvezdár, zvezdni vedeževávec.
Sterndienst *m.* zvezdočástje.
Sterndolde *f.* káčnica, máternik.
Sternenbahn *f.* zvezdna pot, zvezdni tir.
sternenhell zvezdojásen.
Sternenhimmel *m.* zvézdnato nebó.
Sternenkrone *f.* zvezdni venec.
Sternenzelt *n.* zvezdoviti svòd.
sternförmig zvezdast.
Sterngruppe *f.* zvezdna skupina, ozvézdje.
Sterngucker *m.* zvezdoglèd, zvezdár; **=ei** *f.* zvezdoglédstvo, zvezdárstvo.
sternhell j. sternenhell.
Sternjahr *n.* zvezdno leto.
Sternkarte *f.* zvezdokàz, zvezdovìd.
Sternkenner *m.* zvezdoznánec.
Sternkenntnis *f.* zvezdoznánstvo.
Sternkoralle *f.* zvézdasta korála.
Sternkreuz *n.* zvezdni križ; **=orden** *m.* red zvézdnega križa.
Sternkunde *f.* zvezdoslóvje, zvezdoznánstvo. [znánec.
Sternkundige *m.* zvezdoslóvec, zvezdo-
sternlos brezzvézden. [*pl.*
Sternwiese *f.* zvézdnica, kurja čreva
Sternreich zvezdnat.
Sternschnuppe *f.* zvezdni utríněk.
Sternseher *m.* zvezdoglèd.
Sternwarte *f.* zvezdárnica, zvezdárna.
Sternweite *f.* zvezdna daljáva.
Sternzeichen *n.* zvezdno známenje.
Sterz *m.*, **Sterze** *f.* rep; j. Pflugsterze; Sterz *m.* (Speise) žganci *pl.*
Sterzbrodten *m.* žganec.
sterzen potépati se, skítati se.
stet stalén, stanovítèn, trdén; neprenehljiv, redèn. [skóp.
Stethoskop *n.* prsna slušáljka, stetos-
stetig *adi.* upórən, kujav; j. stet; *(math.)* —e Größe stalna —, neprestŕžna —, neprestŕgana količína; — proportioniert stalno sorazmérən; — verlängern neprestánoma —, neprestŕgoma podaljševati; *adv.* zdržema, neprestánoma.
Stetigkeit *f.* upórnost, kújavost; stalnost, neprenehljívost, neprestŕžnost.
stets *adv.* vedno, neprestánoma.
Steuer *f.* davèk, dača; (Abgabe) dávščina; directe — neposrédni davèk; indirecte — posrédni davèk; — auflegen davèk naložíti; — ausschreiben davèk razpísati (-píšem); — abschreiben odpísati davèk; — erheben pobírati davèk; zur — der Wahrheit resníci na ljubo; **Steuer-** davčni; dávkarski.

Digitized by Google

Steuer *n.* s. Steuerruder.
Steuerabschreibung *f.* odpìs davka (davkov).
Steueramt *n.* davčni uràd.
Steuerausmaß *n.* davčna izméra.
Steuerausschreibung *f.* razpìs davkov.
steuerbar davku podvŕžen.
Steuerbeamte *m.* davčni urádnik.
Steuerbehörde *f.* davčno oblástvo.
Steuerbekenntnis *n.* davčna napóved (-i).
Steuerbezirk *m.* davčni okràj.
Steuerbogen *m.* davčni list.
Steuerbuch *n.* davčna knjiga.
Steuercensus *m.* davčno cenílo.
Steuereinnehmer *m.* davkar.
steuerfrei davka pròst.
Steuerfreiheit *f.* prostóst davka.
Steuerfuß *m.* davčno merílo.
Steuergefälle *n.* davčni dohóděk.
Steuergemeinde *f.* davčna óbčina.
Steuergulden *m.* davčni goldínar.
Steuerjahr *n.* davčno leto.
Steuerliste *f.* davčni popìs, — imeník.
Steuermann *m.* krmár, krmílar.
steuern (ein Schiff) kŕmiti, krmáriti; ravnáti; strúmati, strúmljati; *intr.* (v. Schiff) pluti (plujem, plovem); (einem Übel) ovréti, zapréčiti, ustáviti kaj, v okom priti čemú, ustáviti se čemú; *impf.* ovírati, zaprečevati, ustávljati, ustávljati se; (bei—) prispévati, prilágati; prispéti, priložíti.
Steuernachlass *m.*, **Steuernachsicht** *f.* odpúst na davkih, odpúst davka.
Steuernagel *m.* zadnja iglíca, zákolnik.
Steuerpatent *n.* davčni patent.
Steuerpflicht *f.* davčna dolžnóst.
steuerpflichtig davku podvŕžen, k davku zavézan.
Steuerpflichtige *m.* davčni zavézaněc.
Steuerrepartition *f.* porazdelítěv davkov.
Steuerrückstand *m.* davčni zastáněk, — zaostánek.
Steuerruder *n.* krmílo, krma.
Steuersatz *m.* davčni postávěk.
Steuerschein *m.* davčni list.
Steuersystem *n.* davčni sistém.
Steuerträger *m.* s. Steuerzahler.
Steuerumlegung *f.* s. Steuerrepartition.
Steuerung *f.* krmárjenje; ravnánje; ovíranje, zaprečevánje; (b. Maschinen) razdeljeválnik pare, parovòd.
Steuerverheimlichung *f.* davčna zatájba.
Steuerwesen *n.* dávkarstvo.
Steuerzahler *m.* davkoplačevávěc.
Steuerzahlung *f.* plačevánje davka.
Steuerzuschlag *m.* davčna dokláda, — nakláda.
Steven *m.* števen.
Sthenie *f.* polna moč (-í).
stibitzen zmíkati; zmekníti (zmáknem).
Stich *m.* zabòd. ubòd, vbòd, zbodljaj, boděc; mit d. Nadel —e machen iglo zabádati; (v. Insecten) pik; (im Kartenspiel) vzetěk, pobítěk; (beim Gravieren) rezba; vrezěk; einem einen — versetzen ubósti (-bódem), zbosti koga; im — lassen zapustíti, na cedílu pustíti; *impf.* zapúščati; — halten vzdŕžati (-ím), vztrájati; dieser Grund wird nicht — halten ta razlòg ne bo držal, — ne bo obveljàl; es gab mir einen — ins Herz v srcé me je zbodlo, srce mi je presúnilo; einen — haben prismójen biti (sem); der Wein hat einen — vino cika, — na kislo vleče.
Stichbalken *m.* trakělj, napuščák.
Stichblatt *n.* ščitěk; branilo; (im Kartenspiel) posekáč; s. Zielscheibe.
Stichel *m.* dletce, dolbílo.
Stichelei *f.* zbádanje, zbadljíve beséde *pl.*, píkanje.
sticheln píkati, zbádati; ubádati, drézati, pečkáti.
Stichelrede *f.* zabavljíca, zbadljíve beséde *pl.*
Stichelwort *n.* zbadljíva beséda.
stichhalten s. unter Stich.
stichhältig trděn, veljávěn.
Stichler *m.* zbadljívěc.
Stichstelle *f.* zabodíšče.
Stichwort *n.* napovédna beséda, geslo; s. Stichelwort.
Stichwunde *f.* ubodnína, ubódna rana.
sticken vesti (vezem); stickend zadušljiv.
Sticken *n.* vézenje.
Sticker *m.* vezěc; =ei *f.* vezílo, vézenje; =in *f.* vezílja.
Stickfluss *m.* zadúha, zadušíca.
Stickgarn *n.* vezívo.
Stickgas *n.* dušík.
Stickhusten *m.* zadušljívi kašělj.
Stickluft *f.* zadušljívi zrak.
Stickmuster *n.* vezilni vzórěc.

Digitized by Google

Stecknadel *f.* vezílna igla.
Stickrahmen *m.* vezílni razpòn, vezílni proji *pl.*
Stickstoff *m.* dušík.
stickstoffhältig dušíčnat.
Stickwerk *n.* ǰ. Stickerei.
Stickwurz *f.* bljušč.
Stickzeug *n.* vezílna pripráva.
stieben prašíti; der Schnee stiebt sneg praši; prhati; prhniti; es stiebt praši se; Funken — iskre leté.
Stief- neprávi, neprístni, popóli.
Stiefbruder *m.* polubràt, popólibrat, bràt po očétu, bràt po máteri.
Stiefel *m.* škorénj, črevélj; in —n v škornje obút; (b. d. Pumpe) troba, škorénj; **Stiefel-** škórenjski, škornjev.
Stiefelette *f.* škornjéc, črevéljc.
Stiefelhaken *m.* obuváč.
Stiefelholz *n.* kopíto.
Stiefelknecht *m.* izuváč, izuválnik, hlapéc, zajéc.
Stiefelleisten *m.* kopíto.
stiefeln *tr.* koracáti; sich — obúti (-újem) škornje; *impf.* obúvati —.
Stiefelputzer *m.* škornječédec.
Stiefelröhre *f.*, **Stiefelschaft** *m.* golenica, škórnjica, sara.
Stiefeltern *pl.* neprávi stárši *pl.*, očim in máčeha.
Stiefelwichse *f.* voščílo —, leščílo za škornje.
Stiefelzieher *m.* ǰ. Stiefelknecht.
Stiefgeschwister *pl.* neprávi —, napól bratje in sestre.
Stiefkind *n.* pástorče (-eta), (pástorek, pástorka).
Stiefmutter *f.* máčeha, písana mati (mátere).
Stiefmütterchen *n.* (*bot.*) máčeha, máčešica.
stiefmütterlich máčehinski.
Stiefschwester *f.* polusèstra, popólisestra, sestra po očétu, — po máteri.
Stiefsohn *m.* pástorek, (pásterek).
Stieftochter *f.* pástorka, (pásterka).
Stiefvater *m.* očim, očúh, (očih), óčman.
stiefväterlich óčimski.
Stiege *f.* stopnice *pl.*, stolbe *pl.*; gredice *pl.*
Stiegengehäuse *n.* stopníšče, ostólbje.
Stiegenspindel *f.* stopníčni stebér.
Stieglitz *m.* liščék, lisec, ščegljec, stríčevka.
Stiel *m.* ročáj, ročník, držáj, držálo; (am Beil) toporíšče; (Rechen—) grábljišče; (der Sense) kosíšče; (Messer—) rog; (am Obste) pecélj, recélj; (Stengel) stéblo, kocén.
Stielleiche *f.* dob, gnilec, polétni hrast.
stielen nasájati; nasadíti.
stielig pecljàt, péceljnat, recljàt; steblàt, stébelnat.
stiellos brez peclja. — reclja.
Stielmeißel *m.* nasajéno dleto.
Stielöhr *n.* tuljáva, tulec, uhó (ušésa).
Stier *m.* bik, junec.
stier strm; — blicken srepo —, strmó glédati, strméti.
stieren *intr.* pójati se, góniti se; *tr.* uplodíti, ubréjiti; = stier blicken.
Stierfleisch *n.* bíkovo mesó, bíkovina.
Stiergefecht *n.* bikobórba, borba z biki.
Stierhaut *f.* bíkova koža, bíkovina.
Stierkopf *m.* bikoglávec.
Stift *m.* klinček; žrebljíček; (am Schnürband) zatézníčna igla; (z. Schreiben, Zeichnen) črtnik, pisálce.
Stift *n.* (Stiftung) ustanóva; (Institut) zavod; (Kloster) samostán; (Hochstift) stolni kapítelj; škofíjstvo.
stiften ustanovíti, osnováti; naprávíti; *impf.* ustanávljati, snováti, naprávljati; großen Nutzen — velíko koristíti; viel Gutes — velíko dóbrega storíti; Zwietracht — zdražbo délati; — naprávíti; Unheil — nesréčo provzročíti; ein Bündnis — zvezo osnováti; Frieden — mir naredíti; *impf.* miríti (koga).
Stifter *m.* ustanovník, ustanovítelj, osnovátelj; začétnik, provzročítelj; **=in** *f.* ustanovníca, ustanovíteljica, osnovátelјica; začétnica, provzročíteljica.
stiftisch, **stiftlich** ustanóvni; samostánski.
Stifts- ustanóvni; zavódni; samostánski.
Stiftsbrief *m.* ustanóvno pismo.
Stiftsdame *f.*, **Stiftsfräulein** *n.* gospa v plémiškem zavódu, kanonísa.
Stiftshütte *f.* sveti šátor (-óra).

Digitized by Google

Stiftung *f.* ustanovítev; (d. geſtiftete Sache) ustanóva; fromme, milde — pobóžna, dobrodélna ustanóva; **Stiftungs-**ustanóvni.

Stiftungsfeier *f.* oblétnica ustanóve.

Stiftungsplatz *m.* ustanóvno mesto.

Stiftungstag *m.* dan ustanovítve.

Stiftungsverwaltung *f.* ustanóvna uprava.

Stil *m.* slóg; (Schreibart) pisáva; (Bauart) stávbinski slóg, zidáva; (in bildenden Künſten) slóg; (im Kalender) štetév; im großen — na veliko.

Stilart *f.* slóg.

Stilett *n.* ſ. Dolch.

ſtiliſieren slogu primérno izdélati, stilizírati; gut, ſchlecht ſtiliſiert v dobrem, slabem slogu spisan, — izdélan.

Stiliſt *m.* stilíst.

Stiliſtik *f.* nauk o slogu, stilístika.

ſtiliſtiſch stilístičen.

ſtill *adi.* tih; tihótən; (ruhig) mirən, pohlévən; (ſchweigſam) molčéč, malobesédən; — ſtehen mirno stati; postáti (-stojím, -stánem), obstáti, ne geníti (gánem) se; — halten mirən biti (sem), ne geníti se; —er Ort zatíšje; — werden utíhniti, potíhniti, umólkniti; ſtill! tiho! tiho bodi! molči! halte ſtill! stoj! postój! — skrit, skrivən, tajən; —er Suff skrivno pijáńčevanje; —er Feind skrit sovrážnik; —er Bund tajna zveza; *adv.* tiho, na tihem, natihoma, molčéč; na skrivnem, tajno.

Stille *f.* tihóta, tišína, tihóst; — der Seele dušni mir, — pokoj; in der — na tihem, natihoma; (Schweigen) molk.

Stilleben *n.* tiho življénje; (d. Maler) zatíšje, zabít (-i), tiha domáčnost.

Stillehre *f.* ſ. Stiliſtik.

ſtillen *tr.* (die Wellen) miríti; u-, pomiríti; das Blut — kri ustávljati; — uſtáviti; (beſchwichtigen) téšiti, tóliti, tolážiti; utéšiti, utóliti, u-, potolážiti; (den Zorn) utolážiti, ukrotíti; (den Schmerz) pregnáti (-žénem), odpráviti; (den Durſt) ugasíti; (das Verlangen) izpólniti; (das Kind mit der Bruſt) sesáti dajáti otróku, dojíta ga; sesáti dati, nadojíti.

Stillſchweigen *n.* molk, molčánje; — beobachten mólčati (-ím); mit — übergehen zamólčati, molčéč preskóčiti, ne oméniti.

ſtillſchweigend molčéč, molčé; —e Willenserklärung molčé izrážena volja.

Stillſtand *m.* prestánek, prenéhljaj; es tritt ein — in einer Sache ein prestáne —, prenéha kaj.

Stillung *f.* pomirítev; potolážba, utešítev; (d. Blutes) ustavítev; (d. Aufruhres) ukrotítev; (des Durſtes) odžéjanje; (des Kindes) nadojítev.

Stillungsmittel *n.* mirílo, tešílo, tolažílo.

Stillwerden *n.* potíh, obmólk.

Stilübung *f.* vaja —, vadba v slogu.

Stimmband *n.* glasotvórnica.

ſtimmbegabt imájoč glas.

ſtimmberechtigt upravíčen glasovati.

Stimme *f.* glas; die — erheben, — hören laſſen oglásiti se, izpregovoríti; ſeine — abgeben svoj glas oddáti; ſeine — haben ne iméti pravice glasovánja.

ſtimmen *intr.* skladno se glasíti; ujémati se, skládati se, strínjati se; das ſtimmt to se ujéma; für etw. — glasováti, svoj glas dati (komu, za kaj); *tr.* (ein Inſtrument) ubráti (-bérem), *impf.* ubírati; ſeine Anſprüche höher — svoje zahtéve povíšati; einen für etwas — pridobíti koga za kaj; freudig, heiter, traurig — razveseliti, razvedríti, razžalostíti.

Stimmeneinheit, Stimmeneinhelligkeit *f.* enoglásnost; mit — enoglásno.

Stimmengleichheit *f.* enakoglásje, enáko števílo glasóv.

Stimmenmehrheit *f.* večína glasóv.

Stimmenminderheit *f.* manjšína glasóv.

Stimmenzählung *f.* štetje glasóv, glasoštétje.

Stimmer *m.* ubíravec; (Werkzeug) ključ.

ſtimmfähig sposóbən za glasovánje.

Stimmführer *m.* (im Chor) glasovódja; *fig.* kolovódja.

Stimmgabel *f.* glásbene vílice *pl.*; ubírálne vílice.

Stimmgebung *f.* glasovánje, oddájanje glasóv.

Stimmlage *f.* glas.

Stimmorgan *n.* glasílo.

Stimmrecht *n.* pravíca glasovánja.

Digitized by Google

Stimmritze *f.* glasílka.
Stimmumfang *m.* obsèg glasa.
Stimmung *f.* (Gemüths—) razpoloženost; občútje, fróhliče — dobra volja, veselóst; gedrúčte — pobítost; gereizte — razdráženost; öffentliche — javno mišljénje; (eines Gemäldes) razpoloží; (das Stimmen) ubíranje; (Zustand) ubránost.
Stimmzettel *m.* glasóvnica.
stinken smrdéti; zasmrdéti.
stinkend smrdljív, smrdéč; — machen smráditi; osmráditi, zasmráditi; — werden usmráditi se.
Stinker *m.* smrdljívec, smrdúh.
stinkfaul len, da smrdí.
stinkig smrdljív.
Stinkkäfer *m.* govnják, govnobŕbec.
Stinkkalk *m.* smrdéc, smrdljívi apnénec.
Stinkthier *n.* smrdljívec. [ten.
Stinkwurz *f.* razhódnik; j. Nachtschat-
Stipendist *m.* stipendíst.
Stipendium *n.* stipéndij, ustanóva.
Stirn *f.* čelo; *dem.* čelce; er hatte die — predŕznil se je; **Stirn-** čelni.
Stirnauswuchs *m.* izrástek na čelu.
Stirnband *n.* (der Mädchen) parta.
Stirnbein *n.* čélnica. [šapélj.
Stirnbinde *f.* čelna obvéza.
Stirnfläche *f.* čelna ploskév.
Stirngegend *f.* očélje.
Stirnhammer *m.* široko kládivo.
Stirnhieb *m.* udárec po čelu.
stirnig čelàt, čelnat.
Stirnmauer *f.* pročélni zid.
Stirnseite *f.* čelo, pročélje, spredŋja stran (-í).
Stirnzapfen *m.* rožnica.
stöbern iztíkati, iskati (iščem), brkljáti; pŕhati; (vom Schnee) mesti (mete). (-éna).
Stöberwetter *n.* metež, métežno vreme
Stocher *m.* j. Zahnstocher.
stochern drégati, drézati, becáti, bezáti, žókati; podrégati, pobecáti, pobezáti, požókati; (in d. Nase) vŕpati, bŕbati; (Zähne) trébiti.
Stock *m.* (eines Baumes) štòr, panj; über — u. Stein črez grm in strm; er steht da wie ein — stojí kakor štòr; (Bienen—) panj, ulj; (Fußblock) klada; (Klotz) čòk; (im Bergwerk) greda; *fig.* jedro; (des Vermögens) glavína, glávnica; (—werk) nadstrópje; (der Nase) deblo; (der Hasel) leska; (der Rebe) trta, trs; kòl; (Stab) pálica; *dem.* páličica; (knorriger —) gorjáča, gŕčavka; (aus Kornelholz) drenováča.
stockalt prestàr.
stockblind čisto slep.
stockdumm gumpast, trapast, zeló neúmen.
Stöckel *n.* (an Schuhen) peta, podpétnik; (Klötzchen) kládica.
stocken *tr.* kóliti; nakóliti; *intr.* zastáti (-stánem), *impf.* zastájati; er stockt in der Rede jezik se mu spotíka, beséda mu zastája, ustávlja se v góvora; (v. d. Mäsche) prepereti; (v. Blut, Milch) ſ. gerinnen; sich — obrásti (-rástem) se; *impf.* obráščati se, iti v deblo, — v steblo.
stockfinster zeló témen; es ist — temà je kakor v peči (v mehu, v rogu).
Stockfisch *m.* polénovka, trskà; *fig.* bedák, tepec, tràp.
stockfremd čisto tuj.
Stockhaus *n.* vojáška kaznílnica; **-arrest** *m.* zapòr v vojáški kaznílnici.
stockig preperèl.
Stockleuchter *m.* svéčnik.
Stockprügel *pl.* tepénje s pálico; — bekommen dobíti s pálico.
Stockraum *m.* trebež, novína, krčevína, laz.
Stockschlag *m.* udár s pálico.
stockstill popólnoma tih.
stocktaub popólnoma gluh.
Stockung *f.* zastájanje, zastája, zastánek.
Stockurbar *n.* izvírni urbár.
Stockwerk *n.* nadstrópje.
Stockzahn *m.* kočnik, kotnik.
Stoff *m.* snov (-i), tvarína; Kleider— blagó, roba; gewebter — tkanína; bitterer — grenéc; Bau— gradívo; (zu einem Schriftwerk) gradívo, tvarína; (Gelegenheit) prílika.
stofflich snovén, tvarínski, tvarén.
Stoffname *m.* snovno imé (-éna).
Stoffwechsel *m.* presnávljanje, presnóva, pretvòr.
stöhnen stókati (-am, -cem).
Stöhnen *n.* stókanje, stok.

Digitized by Google

Stöhner *m.* stókavec.
Stola *f.* štola.
Stolagebür *f.* štolnína.
Stolle *f.* štruca.
Stollen *m.* podpóra, noga, stalo; (am Hufeiſen) ozóbec; (im Bergbau) ròv.
ſtollen podpréti (-prèm), *impf.* podpírati.
Stollenarbeit *f.* delo v rovu, rovno delo.
Stollenarbeiter *m.* rovni délavec.
Stollenbefahrung *f.* oglèd rova.
Stollengerinne *n.* rovni žleb.
Stollenwaſſer *n.* rovna voda.
Stolper *m.* spotikljaj.
ſtolperig spotikljiv; ſ. ſtolperig.
ſtolpern spotekníti (-táknem) se, opotekníti se; *impf.* spotíkati se, opotíkati se.
Stolprian *m.* spotikálo; klobúštra.
Stolz ponósen; — ſein auf etwas ponášati se s čim; —er Bau ponósna stavba; (im üblen Sinne) ošábèn, ohól, napíhnjen; — thun ošábno se vesti (vedem), šopíriti se.
Stolz *m.* ponòs; das iſt mein — s tem se ponášam; der — ſeiner Familie ponòs in slava svoji rodbíni; (im üblen Sinne) ošábnost, oholóst, napùh.
Stolze *m.* ošábnež, ohólež, napíhnjenec; *f.* ošábnica, napíhnjenka.
ſtolzieren košátiti se, šopíriti se, napihovati se.
ſtopfen *tr.* mašíti, gátiti; zamašíti, zagátiti, zadélati; *impf.* zadelovati; (durch Stopfen anfüllen) nabásati (-šem), nabíti (-bíjem); *impf.* básati, nabíjati; (die Gans) pítati, gátiti; geſtopft voll nabít; (d. Pfeife) natláčiti; (d. Durchfall, d. Blut) ustáviti, *impf.* ustávljati; die Ohren, den Mund — ušésa, usta (za)mašíti; (e. Strumpf) krpati; ſich — gátiti se, zapírati se, zadelávati se, mašíti se.
ſtopfend (v. Speiſen) zapórčen.
Stopfer *m.* mašívec, gatívec; (Stöpſel) čèp, zamášek.
Stoppel *f.* bilčni štrcèlj; die —n *pl.* strníšče.
Stoppelacker *m.* strníšče.
Stoppelei *f.* krparija.
Stoppelfeld *n.* strníšče.
ſtoppeln *tr.* lávkati, páberkovati; (ackern) strníšče oráti (orjem); *fig.* krpati, krpúcati, pleteníčiti; skŕpati, spleteníčiti.
Stoppelrübe *f.* pozna —, strníščna repa.
Stoppelweide *f.* strníščna paša.
Stoppelwerk *n.* ſ. Stoppelei.
ſtoppen zadŕžati; *impf.* zadržávati.
Stoppler *m.* lávkavec, lavkež, páberkovavec; =in *f.* lávkežka, páberkovavka.
Stöpſel *m.* zamášek, zamàh, zátič, zatík, zatíček.
ſtöpſeln mašíti, zatíkati; zamašíti, zatekníti (-táknem).
Stöpſelzieher *m.* zatíčnik, odmašílo.
Stör *m.* jesétr, kečíga; **Stör-** jesétrov.
Storax *m.* stóraks; **Storax-** stóraksov.
Storch *m.* štorklja, štrk, žabogòlt, roda; **Storch-** štorkljin, štrkov.
Storchſchnabel *m. (bot.)* krvomóčnica.
ſtören *tr.* mótiti; zmótiti; (den Frieden) kalíti; (die Ordnung) rúšiti; (die Harmonie) kazíti; (ſtöbern) brbati, brskati, iztíkati; jmdn. aus d. Schlafe — iz spanja prebudíti koga; geiſtig geſtört umobólen.
ſtörend motèč, motljiv, motílen.
Störenfried *m.* nepokójnež; rogovílež.
Störer *m.* motívec.
Störfleiſch *n.* jesetrovína.
ſtornieren ſ. berichtigen.
ſtörrig upórèn, trmast, trmoglàv.
Störrigkeit *f.* upórnost, trmoglávost.
ſtörriſch ſ. ſtörrig.
Störung *f.* moténje, motež.
Stoß *m.* sunèk, sunec, sun; pàh, dregljaj; *(phys.)* udár; (mit dem Fuß) brca; (d. Windes) buh; einen — geben súniti, drégniti, pehníti (páhnem); (mit dem Fuß) brcníti; (Haufe) skládi, skládalnica, kùp; (Erd— potrès, sunèk; einen — ins Horn thun zatróbiti.
Stoßbank *f.* spehálnik, strug.
Stoßblock *m.* ovèn.
Stoßdegen *m.* koníčasti meč.
Stößel *m.* tolkáč, tolkálnik, tolkálo; pšaj, peháj; drežnik.
ſtoßen *tr.* súniti, dúniti; pehníti (páhnem), drégniti, becníti (bácnem), žókniti; *impf.* suváti (suvam, sujem), dúvati; peháti, drégati, becáti, žókati;

Digitized by Google

jmdm. das Meſſer in die Bruſt — súniti —, pehníti koga z nožem v prsi, zasadíti mu nož v prsi; (mit d. Fuße) brcníti, cébniti; *impf.* brcati, cebáti; über den Haufen — podréti (-dérem); *impf.* podírati, razdírati; (in der Stampfe) phati, tolči (tolčem); (wegſtoßen) porínіti, pehníti; in die Höhle — v pekél pehníti; von ſich — zavréči (-vržem); *impf.* zamétati (zametovati); ſich an etwas — zadéti (-dénem) ob kaj; spotekníti (-táknem) se ob kaj; *impf.* zadévati, spotíkati se; *intr.* mit dem Kopfe an die Wand — z glavo ob steno bútati; — bútniti; mit dem Fuße an einen Stein — z nogo ob kamen zadéti (-dénem); mit d. Schwerte nach einem — z mečem proti komu drégniti; der Habicht ſtößt auf die Hühner jastreb se zažéne na kure; auf einander — udáriti se, sprijéti (-prímem) se, pôčiti se; *impf.* udárjati se, sprijémati se; zuſammen — (vkùp) tŕčiti; der Bock ſtößt kozél trka; die Kuh ſtößt krava bode; der Wagen ſtößt voz odskakúje; auf einen (etwas) — naletéti na koga (kaj); zum Heere — z vojsko se zdrúžiti; vom Lande — odríniti, odvesláti, odjádrati, odpéljati (-péljem) se; aus Land — pristáti (-stánem), privesláti, prijádrati; ins Horn — zatróbiti v rog; der Garten ſtößt an den See vrt je tik jézera; unſere Gärten ſtoßen an die eurigen naši vrtóvi mejášijo —, mejíjo z vášimi.

Stößer *m.* phač; pšaj; jastreb.

Stoßfalke *m.* sókol (-óla).

Stoßgebet *n.* kratka in srčna molítvica.

Stoßhobel *m.* spehálnik.

ſtößig bodljív; trkav.

Stoßkraft *f.* udárna sila.

Stoßſeufzer *m.* srčni vzdíhljaj.

ſtoßweiſe *adv.* súnkoma, búhoma.

Stoßwidder *m.* trkáč.

Stoßzahn *m.* čekàn, okél (oklà).

Stotterer *m.* jecljávec.

ſtottern jecljáti, čakljáti; ſ. ſtammeln.

Stottern *n.* jecljánje, čakljánje.

ſtrack ſ. ſtraff.

ſtracks *adv.* narávnost, naravnóč; (ſogleich) prècej, neutégoma, zdajci.

Straf- kázenski; kaznoválni.

Strafandrohung *f.* zažúganje —, zapretílo kazni.

Strafanſtalt *f.* kaznílnica; **Strafanſtalts-** kaznílnični.

Strafantrag *m.* predložéna kazèn (-i), kázenski predlòg; einen — ſtellen kazèn nasvétovati, — predložíti.

Strafantritt *m.* nastòp kazni.

Strafausmaß *n.* odméra kazni.

ſtrafbar kazniv.

Strafbarkeit *f.* kaznívost.

Strafbefugnis *f.* kaznoválna oblást.

Strafbehörde *f.* kaznoválno oblástvo.

Strafdauer *f.* trájanje —, trpež kazni; während der — dokler kazèn trpi.

Strafe *f.* kazèn (-i); (Buße) pokóra; (Geld—) globa, denárna kazèn; bei — verboten pod káznijo prepovédano; mit — belegen, zur — ziehen kazníti, káznіti, káznovati; — zuerkennen prisóditi kazèn, v kazèn obsóditi; zur — za kazèn, za pokóro.

ſtrafen kazníti, kaznovati; pokoríti, strahovati; mit Worten — pokárati; am Leben — s smrtjo kazníti; jemd. Lügen — koga na laž postáviti.

Strafer *m.* kaznovávec, kaznítelj.

Straferkenntnis *n.* kázenska razsódba.

Straferlaſſung *f.* odpúst kazni.

Straferleichterung *f.* polajšáva kazni.

ſtraff tog, napét, natégnjen, strumèn.

Straffall *m.* kázenski slučáj.

ſtraffällig kazniv; — werden kazni zapásti (-pádem).

Straffälligkeit *f.* kaznívost.

ſtraffen natégniti (-nem), napéti (-pnèm); *impf.* napénjati.

ſtraffhaarig pramenolàs.

Straffheit *f.* togóst, napétost, strumnost.

Strafgeld *n.* globa.

Strafgericht *n.* kázensko sodíšče; kázenska sodba; — Gottes božja sodba, — šiba.

ſtrafgerichtlich kazenskosódèn.

Strafgerichtsbarkeit *f.* kazenskosódna oblást.

Strafgerichtshof *m.* kázensko sodíšče.

Strafgeſetz *n.* kázenski zakon.

Strafgeſetzbuch *n.* kázenski zakónik.

Strafgewalt *f.* kázenska oblást.

Digitized by Google

Strafgröße *f.* velikóst kazni.
Strafhaus *n.* kaznílnica.
sträflich ſ. ſtrafbar.
Sträflichkeit *f.* ſ. Strafbarkeit.
Sträfling *m.* káznjenec; (weibl.) káznjenka.
ſtraflos brez kazni, nekáznjen.
Strafloſigkeit *f.* nekáznjenost.
Strafmaß *n.* kázensko merílo.
Strafmilderung *f.* zlajšáva —, polajšáva kazni.
Strafmittel *n.* kaznílo, pokorílo.
Strafordre *f.* kázenski ukàz.
Strafort *m.* kaznovalíšče, pokoríšče.
Strafpredigt *f.* karálni govor, ukòr.
Strafproceſs *m.* kázenska pravda; =ordnung *f.* kazenskoprávdni red.
Strafrecht *n.* kázensko právo; pravíca kaznovánja.
ſtrafrechtlich kazenskoprávèn. [sódje.
Strafrechtspflege *f.* kázensko pravo-
Strafrechtsverhandlung *f.* kázenska obravnáva. [nica.
Strafregiſter *n.* kázenska razpredél-
Strafrichter *m.* kázenski sodník.
Strafſache *f.* kázenska stvar (-í).
Strafſanction *f.* potrdítèv kazni; ustanovítèv kazni.
Strafſatz *m.* kázenski postávèk.
Strafſtabelle *f.* kázensko razkazílo.
Strafurtheil *n.* kázenska razsódba.
Strafverfahren *n.* kázensko postópanje.
Strafverjährung *f.* zastáranje kazni.
Strafvollſtreckung *f.*, **Strafvollzug** *m.* izvršítèv kazni.
ſtrafwürdig kazni vreden, kazniv.
Strafwürdigkeit *f.* kaznívost.
Strahl *m.* (Licht—) žarek, trak; (Waſſer—) curèk; (am Pferdehufe) strela; (Blitz—) strela.
Strahlblüte *f.* obróbni —, kolobárasti cvet; ſtrahlblütige Pflanzen kolobárnice *pl.*
ſtrahlen žaréti, sijáti (sijem), žaríti se; (v. Diamant) lesketáti (-ám, -éčem), blisketáti; (vom Pferde) scati (ščim).
ſtrählen ſ. kämmen.
Strahlenbrechung *f.* lòm (svetlóbnih) trakov.
ſtrahlend žarèč, žarèn; —es Antlitz žarno lice; —e Wärme žaréča —, sijóča toplóta (gorkóta).
Strahlenkranz *m.*, **Strahlenkrone** *f.* žarni venèc, žarni obsèv.
ſtrahlig žarèč, sijòč; stremenàt.
Strahlkies *m.* streménovèc.
Strahlpunkt *m.* tračíšče, trakovíšče.
Strahlſtein *m.* trákavèc.
Strahlthier *n.* zvezdár.
Strahlung *f.* žarénje, sijánje.
Strahlungsvermögen *n.* žarljívost.
Strähn *m.*, **Strähne** *f.* prédeno, štrena; *dem.* prédence, štrénica.
ſtramm ſ. ſtraff.
ſtrampeln cepetljáti, brcati, kolobítati, becljáti.
ſtrampfen cepetáti (-ám, -éčem), ceptáti, copotáti (-ám, -óčem).
Strand *m.* morski breg, morsko obrézje; obála; obmórska peskovína. — peščina; **Strand-** obrézni, obmórski.
Strandbewohner *m.* obmórec, obrézník.
ſtranden na breg zadéti (-dénem). na peščini obsedéti, nasésti (-sédem): geſtrandetes Holz naplavljèn les.
Strandgerechtigkeit *f.* ſ. Strandrecht.
Strandgut *n.* naplavljéno blagó, obrézna izmetanína.
Strandläufer *m.* prodnik, dolar, polójnik.
Strandrecht *n.* obrézna pravíca, pravíca do obrézne izmetaníne.
Strandſchnepfe *f.* kozíca.
Strandſchwalbe *f.* bregúlja.
Strandſee *m.* obmórsko jézero.
Strandvogel *m.* obrézni ptič.
Strang *m.* konópec, vrv (-í), vože: (am Wagen) povéznica.
Stranggewebe *n.* (*bot.*) konópčasto staníče.
ſtrangulieren zadáviti, zadušíti (koga), vrat zadŕgniti (komu).
Strapaze *f.* težáva, trud, napórno opravílo, muka.
ſtrapazieren trúditi, múčiti, pestíti; (eine Sache) mnogo rábiti.
Straße *f.* cesta; auf offener — na cesti; an der — befindlich pricéstèn. obcéstèn; **Straßen-** cestni.
Straßenanlegung *f.* zgradba novih cest.
Straßenarbeiter *m.* cestar.
Straßenbahn *f.* cestna železnica.
Straßenbau *m.* zgradba cest, délanje cest.

Digitized by Google

Straßenbeleuchtung *f.* cestna osvečáva, — razsvetljáva, — razsvečáva.

Straßenbereiter, Straßeneinräumer *m.* cestar.

Straßenbettelei *f.* beráčenje po úlicah (cestah).

Straßenercefs *m.* poúlični izgrèd.

Straßengraben *m.* cestni jarèk; položič, prévor.

Straßenkehrer *m.* cestni pometáč.

Straßenmaut *f.* cestnína; **=einnehmer** *m.* cestnínar.

Straßenmord *m.* umòr na cesti, javni umòr.

Straßenpflaſter *n.* cestni tlàk; **=geld** *n.* tlakovína. [cesti.

Straßenraub *m.* razbòj —, rop na

Straßenräuber *m.* (cestni) razbójnik, tolovàj, ropar.

ſtraßenräuberiſch razbójniški, tolovájski, róparski.

Straßenſäuberung *f.* číščenje —, snáženje cest.

Straßenzoll *m.* ſ. Straßenmaut.

Strateg *m.* vojnoslóvec, stratég.

Strategie *f.* vojnoslóvje, vojnoznánstvo, strategija.

ſtrategiſch vojnoslóven, vojnoznánstven, strategíjski, stratégičen.

Straube *f.* hrápavica, lívanica.

ſträuben šopíriti, ščetíniti, ježíti; ſich — ježíti se, ščetíniti se, po koncu vstájati, sršíti se, sršéti, srtéti, srtíti se, srtíniti se; (ſich widerſetzen) upréti se, ustáviti se; *impf.* upírati se, ustávljati se, brániti se.

ſtraubig ščetínast, sršèč, nasršen; zmršen, kuštrav.

ſträubig upóren; ſ. ſtraubig.

Straubkopf *m.* srhoglávec, sršljívec, zmršenec, razkúštranec.

Strauch *m.* grm; *dem.* grmíč, grmíček; *coll.* grmóvje; grmíčevje.

Strauchdieb *m.* tatínski klatež.

ſtraucheln spotekníti (-táknem) se; *impf.* spotíkati se; izpodletí mi; *fig.* pregrešíti se.

Strauchen *m.* ſ. Schnupfen *m.*

Strauchflechte *f.* grmíčasti lišáj.

ſtrauchförmig grmast.

Strauchholz *n.* dračje, hrast (-i), hrašča.

ſtrauchig grmast; grmàt, grmovít.

Strauchler *m.* spotíkavec.

Strauchritter *m.* zavrátni razbójnik.

Strauchwerk *n.* grmóvje; grmíčje; dračje.

Strauß *m.* šòp, šopèk, povójèk, kita, kítica; (am Kopfe) čòp; (Vogel) noj; (Streit, Kampf) prepír, bòj; **Straußnojev; =feder** *f.* nójevo peró (perésa).

Strauße *f.* straca, priróčna (trgóvska) knjiga, priróčnica.

Strebe *f.* (Stütze) opóra, opórnja, opórnica, podpóra; eine Stütze zur — ſetzen podpréti, *impf.* podpírati; ſich zur — ſetzen upréti se; *impf.* upírati

Strebebalken *m.* ſ. Strebe. [se.

Strebeband *n.* komólec, opórna vez

Strebebaum *m.* ſ. Strebe. [(-í).

Strebekraft *f.* sredotéžna moč (-í).

ſtreben (nach etwas) prizadévati si —, pogánjati se za kaj; gnati (ženem) se za čim, iskati (iščem) kaj, stremíti —, težíti za čim; wider etw. — upírati se čemú; nach dem Leben — po življenju streči (strežem); nach verbotenen Dingen — ségati po prepovédanem sadu; Häuſer — in die Höhe hiše strmé v višíno.

Streben *n.* prizadévanje, pogánjanje, težnja; ſinnliches — čutno težénje; vernünftiges — umno težénje.

Strebepfahl *m.* ſ. Strebe.

Strebepfeiler *m.* opórni steber.

Streber *m.* vzpénjavec; stremljívec.

ſtrebſam prizadévèn, prizadetljìv.

Strebſamkeit *f.* prizadévnost, prizadetljívost; stremljívost.

ſtreckbar raztézen; iztézen.

Streckbarkeit *f.* raztéznost; iztéznost.

Strecke *f.* dalja, dáljica, daljína; (Eiſenbahn—) proga; eine — Weges neko daljo, nekóliko —, kos poti (pota); — Landes del —, kos —, raztežáj zemlje; (Werkzeug) tezálo, natezálnik.

ſtrecken raztégniti, iztégniti; *impf.* raztegovati, raztézati, iztézati; geſtreckter Winkel iztégnjen kot; (die Hand) iztégniti, pomolíti; *impf.* iztézati, molíti; (Eiſen) vleči; die Waffen — orôžje položíti, vdáti se; zu Boden — podréti (-dérem), povalíti; (d. Beine) razkréčiti, *impf.* razkrečevati; ſich —

Digitized by Google

iztégniti se, zlékniti (vzlékniti) se; *impf.* iztegovati se, zlécati se; (ſich erſtreden) razprostírati se, ségati; vleči se; der Weg ſtredt ſich pot se vleče.

Streden *n.* iztéza *(turn.)*.

Strecker *m.* raztezáč; (Streckmuskel) natéznica.

Streckofen *m.* steklárska hladílnica.

Streckware *f.* kováno blagó.

Streckwerk *n.* valjálnica.

Streich *m.* udárec; màh, mahljaj; tödtlicher — smrtén udárec; einen — — geben udáriti, lópiti, lópniti, ošíniti (-nem), oplázniti, osmúkniti; keinen — thun ne enkrat ne máhniti; —e bekommen tepen biti (sem); jmdm. einen — ſpielen nagodíti —, nabrésti (-brédem) jo komú; dummer — budálost, neúmnost, neúmen čin; muthwilliger — prešérnost, nagódek; objéstен čin; liſtiger — zvit —, prekánjen čin; luſtige —e machen smešne —, šaljive ugánjati, — počénjati.

Streichbaum *m.* (b. Lohgerber) plòh.

Streichbrett *n.* plužna deska.

Streiche *f.* gladílka, ščetka; gradáše *pl.*

Streicheiſen *n.* strugáč, golílnik.

ſtreicheln bóžati, gláditi; pobóžati, pogláditi.

ſtreichen *tr.* (den Bart, Bauch, die Haare) gláditi; (m. d. Ruthe) smúkati, švŕkati, šéškati, tepsti (tepem); nasmúkati, ošvŕkati, ošéškati, natépsti; (Butter aufs Brot) mázati (mažem); na-, pomázati; (wiſchen) brísati (brišem); obrísati; (wetzen) brúsiti; nabrúsiti; (die Wolle) césati (češem), gradášiti, držati; (durchſtreichen) čŕtati; prečŕtati; brísati, izbrisovati; izbrísati; (ein Maß) rázati; podŕzati; (die Segel) jadra spustíti, *impf.* — spúščati; *fig.* vdáti se, podáti se; *intr.* smúkati, švígati, hitéti; pohájati, klátiti se; (v. Vögeln) letéti; (v. Winde) briti (brijem), hlidéti, píhati (pišem), vleči; einem über d. Geſicht — pogláditi koga po obrázu; (von Fiſchen) drestíti se.

Streichfiſch *m.* ikráča.

Streichgarn *n.* lovna mreža, draga.

Streichholz *n.* (beim Getreidemeſſen) razálo.

Streichhölzchen *n.* vžigalica, šíbica.

Streichinſtrument *n.* godálo.

Streichmaß *n.* razálna mera; (Werkzeug) ŕtálnik.

Streichmuſik *f.* godba na godála.

Streichriemen *m.* brusílni remen.

Streichvogel *m.* ſ. Strichvogel.

Streichwolle *f.* kratka —, kódrasta volna.

Streichwunde *f.* rana od udárca, usékana rána.

Streichzeit *f.* drestni čàs, drest.

Streif, Streifen *m.* proga, pasa, plaza, riža; pisa, priža; (Stück) kos.

Streifborte *f.* príž.

ſtreifen *intr.* an etwas — oplázniti se —, osmúkniti se ob čem; (herumſtreifen) pohájati, klátiti se, skítati se; (v. Truppen) četovati; (v. b. Patrouille) iztíkati, iskati (iščem); *fig.* an etwas — bližati se —, podóben biti čemu; *tr.* opláziti, oplázniti, osmúkniti; *fig.* povŕšno oméniti; (mit Verletzung) oprásniti, obráziti, odréti (-dérem); (d. Ring v. Finger) sneti (snámem); (Blätter v. Baume) (o)smúkati; (d. Balg) odréti; ſich — (v. d. Schlange) leviti se.

ſtreifennervig progastožílnat.

Streifer *m.* pohajáč; iztíkavec.

Streiferei *f.* iztíkanje, oglédni obhòd; četovánje.

ſtreifig progast, pasast; rižast; prižast.

Streiflicht *n.* svetlóbna proga, svetlóbni pramen; *fig.* osvétljaj.

Streifregen *m.* pójavica, prehódni dež, štrkóč (-i).

Streifſchuß *m.* obstrèl.

Streifung *f.* oglédni obhòd, pogòn; —en einleiten pogòn dvígniti; četovánje; (der Kryſtalle) proge *pl.*, maróge *pl.*

Streifwunde *f.* praska, opràsk.

Streifzug *m.* oglédni obhòd, pogòn; četovánje.

Streik (Strike) *m.* stavka, štrajk.

ſtreiken stávkati, štrájkati.

Streit *m.* razpòr, spòr, razprtíja; (mit Worten) prepír, kreg; in — gerathen spréti se, krégati se; — haben prepírati se, krégati se; (m. Waffen *poet.*) bòj; *fig.* bòj.

Digitized by Google

Streitart *f.* bojna sekíra, — balta.
ſtreitbar bojevít.
Streitbarkeit *f.* bojevítost.
Streitbegier *f.* bojaželjnost.
ſtreiten bojevati se, biti (bijem) se, boríti se; (zanken) prepírati se, príčkati se, prekárjati se; (vor Gericht) právdati se; (ſich meſſen) izkúšati se, pogánjati se za kaj; (widerſtreiten) upírati se, nasprotovati, nasprôti biti (sem).
Streiter *m.* bojevávec, bojnik, bojevník; (Zänker) prepirljívec; =in *f.* bojevávka; prepirljivka.
Streiterei *f.* prepíranje, príčkanje.
Streitfrage *f.* prepórno vprašánje.
Streitgenoſs *m.* sobojevávec, sobojnik, bojni tovariš; (im Proceſs) soprávdnik.
Streitgier *f.* bojaželjnost.
ſtreitgierig bojaželjen.
Streithandel *m.* pravda; prepír.
ſtreitig prepirajóč se, pravdajóč se; prepírən, sporən, prepórən, neodločen, nerešen; (zweifelhaft) dvomən; — machen odrékati, zanikovati; odréči, zaníkati; izpodbíjati; izpodbíti (-bíjem).
Streitigkeit *f.* prepír; razpòr, spòr.
Streitkeule *f.* bojni bat, — kij.
Streitkolben *m.* šestopérnica, buzdován; ſ. Streitkeule.
Streitkraft *f.* bojna síla; Streitkräfte *pl.* vojna moč (-í).
Streitluſt *f.* bojaželjnost; prepirljívost.
ſtreitluſtig bojaželjen; prepirljiv.
Streitpunkt *m.* sporna —, prepórna točka.
Streitſache *f.* sporna —, prepórna reč (-í).
Streitſchrift *f.* pravdni spis.
Streitſucht *f.* prepirljívost, svadljívost, pravdljívost. [ljiv.
ſtreitſüchtig prepirljiv, svadljiv, pravd-
Streitverfahren *n.* postópanje v spornih rečéh.
Streitwaffe *f.* bojno orôžje.
Streitwagen *m.* bojna kola *pl.*
ſtreng *adi.* strog, ostər; (unfreundl.) osórən, srep; (genau) natánčen, ostər; —er Winter huda zima; —er Geſchmack trpèk okús; *adv.* strogo, natánko.
Strenge *f.* strogóst, ostróst; osórnost, srepóta; (Genauigkeit) natánčnost.
ſtrengflüſſig težkoplávən, težkotópən.
Streu *f.* stelja, nástelj (-i), nástil (-stíla); Laub— listje.
Streubüchſe *f.* sípnica, sipálnik; pésečnica; Zucker— sladkórna sípnica.
ſtreuen *tr.* suti (spèm), sípati (-pljem), trósiti; potrósiti, potrésti; (Streu) stlati (stéljem), nastíljati; nastláti; (Samen) sejáti; posejáti (-séjem); jmdm. Weihrauch — (*fig.*) kadíti komu; Sand in die Augen — peseк v očí métati (méčem); das Getreide ſtreut gut žito daje mnogo slame.
Streugabel *f.* steljne vile *pl.*
Streuhütte *f.* listnják.
Streupulver *n.* štupa.
Streuſand *m.* sipa; =büchſe *f.* sípnica, sipálnica, pésečnica.
Streuſchuppen *m.* stéljnica.
Streuſtroh *n.* slama za nastil.
Streuwald *m.* stelnik.
Strich *m.* črta; (m. d. Hand) potéza; mer (-í), smèr; (der Vögel) prelèt, preletávanje, selítev, vlak; (Schar) kita, jata, vršélo; (Gegend) stran (-í); predèl, krajína; pogládljaj; einen — über das Fell thun pogládити kožo; wider den — das Fell krauen na srhlo drgljáti kožo; *fig.* es geht mir wider den — ni mi po volji, — po godu; den Tuch den — geben gládити —, líkati suknò; (von Fiſchen) drestítev, drest, dresténje; (Hohlmaß) korèc; (*min.*) raza.
ſtricheln čŕtati, črte délati; čŕtkati.
Strichmethode *f.* računanje ob črti.
Strichpunkt *m.* podpíčje.
Strichregen *m.* pójavica.
Strichtaube *f.* ſ. Wandertaube.
Strichvogel *m.* ptíca selka, ptica selívka.
ſtrichweiſe *adv.* tàmpatam, po nekatérih progah, — straneh.
Strichzeit *f.* selítveni čas (ptičji).
Strick *m.* vrv (-í), konòp, konópec, vože, vožínec; (am Heuwagen) povéznica.
Strickarbeit *f.* pleténje, pletilo.
Strickbeutel *m.* pleténa mošnjíca.
ſtricken plesti (pletem); splesti.
Stricker *m.* pletéc.
Strickerei *f.* pleténje, pletílo.
Stricherin *f.* pletíca, pletílja.

Digitized by Google

Strickflechte *f.* strémen (-éna).
Strickgarn *n.* pletívo.
Strickkörbchen *n.* pletílna košárica.
Strickmaſche *f.* petlja, zanka.
Strickmuſter *n.* pletílni vzorec.
Strickнadel *f.* pletílna iglica, pleténka.
Strickwerk *n.* vrví *pl. f.*, konópje; pletenína.
Strickzeug *n.* pletílno oródje, pletílo.
Striegel *m.* (konjsko) česálo.
ſtriegeln čésati (češem); očésati.
Strieme *f.*, **Striemen** *m.* proga; (von Schlägen auch) modríca, klobása, črnávka; (im Brot) svaljek.
ſtriemig progàt; progast; svaljkast.
Striezel *m.* kržič, štrúčka, štrúčica; (Butter—) greba.
Strike *m.* ſ. Streik.
Strippe *f.* uhó (ušésa), strémen, petlja.
ſtrippen uhó našíti (-šíjem).
ſtrittig prepírən, prepórən.
Strobel *m.* kuštêr; češárek.
Stroh *n.* slama; *dem.* slámica, slamka; ein Bund — otêp slame; ein Schaub — škopnik, škopa; leeres — brešchen prazno slamo mlátiti, bòb v steno métati (mečem); **Stroh-** slamni, slámnati.
Strohарbeit *f.* slámnato delo; slámnati izdélek.
Strohband *n.* povréslo, povéslo; kita.
Strohbett *n.* slámnica.
Strohblume *f.* suhocvétnica.
Strohboden *m.* svísli *pl. f.*
Strohbund *n.* otêp; škopnik.
Strohdach *n.* slámnata streha.
Strohdachwiede *f.* krovnica.
Strohdecke *f.* ſ. Strohmatte.
ſtrohern, ſtröhern slamnat; *fig.* pust.
Strohflechter *m.* slamoplétec, pletlč.
ſtrohgelb slamnatorumén.
Strohgewebe *n.* slamni pletež.
Strohhalm *m.* slamna bílka, slámnata bil (-i).
Strohhut *m.* slamnik.
Strohhutfabrication *f.* slámnikarstvo.
Strohhutmacher *m.* slámnikar.
Strohhütte *f.* s slamo krita koča.
Strohkopf *m.* tepec, bebec, tumpec.
Strohkorb *m.* slamnjáča, pletár (pletér); (Säckkorb) sejálnica, sévnica, sevnik.
Strohkörbchen *n.* pletárček, pehar.
Strohkranz *m.* slámnati venec.
Strohmann *m.* slámnati možic; *fig.* reva, tràp; podrínjenec.
Strohmatte *f.* štorja, rogóznica.
Strohmeſſer *n.* slamorézna kosa.
Strohſack *m.* slámnica; (m. Maiſtroh gefüllt) lúbnica.
Strohſchaub *m.* škopnik.
Strohſchneidebank *f.* slamorézni stòl.
Strohſchneidemaſchine *f.* slamoréznica.
Strohſchneider *m.* slamorézec.
Strohteller *m.* slámnati podstávek.
Strohthürvorleger *m.* slámnati odrgáč.
Strohwiſch *m.* slámnata metlica.
Strohwitwe *f.* vdova po živem možu.
Strohwitwer *m.* vdovec po živi ženi.
Stroich *m.* vlačúgar, potepúh, klatež.
Strom *m.* (Strömung) tòk; gegen d. — ſchwimmen proti vodi plávati; (großer Fluſs) veletòk, velíka reka; ein — v. Thränen, v. Blut potok solzá, — krví; ein — (v. Menſchen) navàl, sila; ein — der Luft zračèn tòk; (elektriſcher) tòk; **Strom-** tókovni.
ſtromab, ſtromabwärts *adv.* po vodi doli, niz vodo, z vodo.
Stromanwohner *m.* porečan; Anwohner der Save, Drau ꝛc. posávec, podrávec etc.
ſtromauf, ſtromaufwärts, ſtroman *adv.* proti vodi.
Strombett *n.* strúga, korito.
ſtrömen teči (tečem), dreti (derem); (v. Regen) liti (lijem).
Stromenge *f.* rečna ožína.
Stromentwicklung *f.* razvòj reke.
Stromerreger *m.* tokobúdnik.
Stromerzeuger *m.* tokoródnik.
Stromerzeugung *f.* proizvájanje toka.
Stromerzeugungsmaſchine *f.* tokoródni —, tokobúdni stroj.
Stromgebiet *n.* poréčje, obréčje.
Stromgefälle *n.* strmec (reke).
Stromgeſchwindigkeit *f.* tókovna brzína.
Stromkarte *f.* rekokàz, rekovìd.
Stromleitung *f.* tokovòd.
Stromleitungsnetz *n.* tokovódna mreža.
Stromquadrant *m.* tokomèr.
Stromquelle *f.* proizvódnik eléktrike.
Stromſcheide *f.* raztòk.
Stromſchnelle *f.* brzica.
Stromſtärke *f.* jakost toka.

Digitized by Google

Stromſtrich *m.* (rečni) stržén.
Stromſyſtem *n.* soréčje.
Stromthal *n.* poréčna dolína.
Stromumwandler *m.* izpreminjevávec toka.
Strömung *f.* tòk, struja (auch *fig.*); (reißende) derečína.
Stromunterbrecher *m.* (tókovno) prekidálo.
Strommaſſer *n.* tókovna voda.
ſtromweiſe *adv.* potókoma; cúrkoma.
Strommeite *f.* rečna širína.
Strophe *f.* kítica; odstávek.
ſtrotzen strčati (-ím), napét —, prepóln biti (česa), obilovati s čim; es ſtrotzt von Fehlern polno je pogréškov; er ſtrotzt von Gelehrſamkeit sama učenóst ga je; šopíriti se.
ſtrotzend strčéč, napét; obílen, bohótен; prepóln; von —er Geſundheit zdràv kakor riba.
Strubbelkopf *m.* kúštrava glava.
Structur *f.* sestáva; (*min.*) zlòg.
Strudel *m.* (Wirbel im Waſſer) vodni vrtínec, vrtúljka, krnica, cmrk; *fig.* im — des Lebens v vrtíncu življénja; (Speiſe) poválnik, štrukélj.
Strudelkopf *m.* ſ. Brauſekopf.
ſtrudeln vreti (vrèm), vrvráti, kipéti, vrtínčiti se.
Strumpf *m.* nogavíca.
Strumpfband *n.* podvéza, podvéžnja.
Strumpfſtricker *m.* nogavíčar.
Strumpfwirker *m.* nogavíčar; =in *f.* nogavíčarica.
Strunk *m.* kocén, stòrž; tršˇ, štòr.
Strunze *f.* vlačúga.
ſtrunzen vláčiti se. [(-ména).
Strüpfe *f.* hlačna podpóna, strémen
ſtruppig sršàst, sršéč, sršàv, srtéč.
Stübchen *n.* sóbica, ízbica; kámrica.
Stube *f.* soba, izba, čúmnata.
Stubenfliege *f.* hišna muha.
Stubengelehrte *m.* učenják knjigoùk.
Stubenhocker *m.* zapéčkar; =in *f.* zapéčkarica.
Stubenmädchen *n.* hišna, sobarica.
Stubenzins *m.* sobarína.
Stüber *m.* (Münze) poltrák, drobni denár; ſ. Naſenſtüber.
Stuccatur *f.* štukatúra.
Stuck *m.* štuk, sadréna malta.
Stück *n.* kos, komád; *dem.* kosèc; (Bruchſtück) odlómek, drobéc; fünf — Vieh pet glav (repov) živíne; (Sache) reč (-í); (Leinwand, Tuch) troba; (Schauſpiel) igra, igrokàz; von freien —en radovóljno, sam od sebe; in —e gehen razdrobíti se, razkſhniti se, razbíti (-bíjem) se.
Stückarbeit *f.* delo na kose.
Stückarbeiter *m.* délavec na kose.
Stückchen *n.* kosček, drobélj, drobljánec, mrvica; dogódbica; objéstěn čin.
ſtückeln kosáti, kosljáti; razkosljáti; prikfpati.
ſtücken ſ. ſtückeln.
Stückgießer *m.* topolívec.
Stückgießerei *f.* topolívnica.
Stückgut *n.* kosóvno blagó; topovína.
Stückhölzer *pl.* statve *pl.*
ſtückweiſe *adv.* po kosu, po koscih, kos za kosom, kósoma, kóscema.
Stückwerk *n.* kosovína; krparíja.
Student *m.* díjak, študént; **Studenten**dijáški, študéntovski; =ſtiftung *f.* dijáška ustanóva.
Studien *pl.* uk, náuki *pl.*, učénje; (Zeichnungsbl.) vzorci *pl.*, predlóge *pl.*; **Studien**- naúčni, učni, šolski.
Studienabtheilung *f.* učni oddélek.
Studienfach *n.* učni predél, učna stroka.
Studienfonds *m.* učni zaklàd.
Studiengang *m.* tek učénja.
Studienhofcommiſſion *f.* dvorna komisíja za šolstvo.
Studienjahr *n.* šolsko leto.
Studienordnung *f.* učni red.
Studienplan *m.* učni načrt.
Studienweſen *n.* šolstvo; učne stvarí *pl.*
ſtudieren učíti se, šólati se, študírati; (die Rechte —) učíti se právništva; jmdn. — laſſen v šole dati; (durchſtudieren) preučevati; preučíti; (nachdenken) premišljevati; ich ſtudiere auf eine Entſchuldigung premišljújem, kako bi se opravíčil; ſtudiert izšólan, učén.
Studierſtube *f.* učna soba.
Studierzimmer *n.* učna soba.
Studioſus *m.* díjak.
Studium *n.* uk, učénje; preučevánje.
Stufe *f.* stopnica; *fig.* stopnja; (v. Erz) kos, gruča.

Digitized by Google

Stufenerz *n.* ruda v celih kosih.
Stufenfolge *f.* stopnjeviti red.
ſtufenförmig stopníčast, stopnjast.
Stufengang *m.* postópnost, postópno napredovánje; (Gradation) stopnjevánje.
Stufenland *n.* stopnjevína.
Stufenleiter *f.* stopníčasta léstvica; *fig.* léstvica.
ſtufenweiſe *adv.* od stopnje do stopnje, postópno; stópnjema.
Stuhl *m.* stòl; *dem.* stolčék; auf — gehen k potrébi iti (idem, grem); er hat einen ſchweren — zapíra —, zapéka se po njem; keinen — haben zapečèn biti (sem), zapŕt biti; (Kirchen—) stòl, klop (-ſ); (Thron) préstol (-stóla); der römiſche — rimska stolíca; **Stuhl**ſtolov.
Stuhlfeier *f.* praznovánje sédeža sv. Petra.
Stuhlgang *m.* hoja k potrébi, opráv-ljanje potrébe.
Stuhlgeſtell *n.* kozólci *pl.*
Stuhllehne *f.* stólovo naslanjálo.
Stuhlmacher *m.* stolár.
Stuhlrichter *m.* kótarski sodník.
Stuhlſäule *f.* srčnik, vétrnik, ključ, menih.
Stuhlwagen *m.* vozni stòl; voz z stólastimi sédeži.
Stuhlzwang *m.* zapŕtje, zapŕtost.
Stülpe, Stülpe *f.* zavíhljaj, zavihàj; (b. Hut) okrájec.
ſtülpen (aufſchlagen) zavíhati; zavíhniti, zaffknìti; (umkehren) povézniti.
Stulphut *m.* zavíhani klobúk.
ſtülpig zavíhan, zafŕknjen.
Stulpnaſe *f.* zavíhani nos.
Stulpſtiefel *m.* podvíhani škorénj; (*pl.*) sleci, víhale *pl.*
ſtumm nem, mutast, mutav; brezglásen; molčéč; — werden obnemèti, obmútniti; *adv.* molčé.
Stumme *m.* mutec, nemák; *f.* muta, nemíca, nemáča.
Stummel *m.* štula, štúlica, štrcélj; ostánek; kratka lula.
Stummelaffe *m.* brezpálčnik.
ſtummeln j. verſtümmeln.
Stummheit *f.* nemóst, nemóta, mútavost.
Stümper *m.* šušmár, mojstèr-skaza, pačúh.
Stümperei *f.* šušmárstvo, pačuharíja.
ſtümperhaft šušmárski, pačúharski.
ſtümpern šušmáriti, pačuháriti.
ſtumpf (abgeſtutzt) kebast, štulast; (eine Kuh mit —en Hörnern) štula, štúlavica; (nicht ſpitz, nicht ſcharf) tòp, topast, tumpast; — machen o-, zatópiti; —er Winkel top kot; das macht —e Zähne to dela skomíno; (v. Geiſt, v. den Sinnen) opókel, ne óstèr, tòp; —er Menſch topoúmen človek, topoglávec.
Stumpf *m.* okršek; štrcélj, štula; (Baum—) panj, štòr, paróbek; (Fuß—) štula; mit — u. Stiel popólnoma.
ſtumpfeckig topoógeln.
ſtumpfen tópiti; o-, zatópiti; (der Spitze berauben) okŕniti, oštúliti; (Bäume) prisékati.
Stumpfheit *f.* topóst; topóta; (der Zähne) skomína, oskomína; *fig.* topoglávost, opóklost.
ſtumpfkantig topoŕòb.
Stumpfkopf *m.* topoglávec.
Stumpfnaſe *f.* topi —, tùmpasti nos.
ſtumpfnaſig toponòs.
Stumpfſchwanz *m.* kébasti —, prirézani —, kosi rep.
ſtumpfſchwänzig kosorèp, kebast.
Stumpfſinn *m.* topoúmje, topoglávost.
ſtumpfſinnig topoúmen, topoglávèn.
Stumpfwinkel *m.* topi kot.
ſtumpfwinkelig topokótèn.
Stunde *f.* ura; *dem.* úrica; *fig.* čas; um welche —? obkoréj, obkoré? um dieſe — obsoréj; zu jeder — vsak čas; bis zu welcher —? dokoréj, dokoré? bis zu dieſer — doréj, dosoré; zur — sedàj, pri tej priči; zu guter — o pravem času; —n geben poučevati; —n nehmen dajáti se poučeváti, učitelja (učiteljico) iméti; **Stunden**urni.
ſtunden odlòg dáti, odložíti, podáljšati (rok za plačílo).
Stundengebet *n.* ure *pl.*
ſtundenlang *adi.* celoúrèn; *adv.* cele
Stundenplan *m.* razdelítev ur, urnik.
Stundenrad *n.* urno kolésce.
Stundenſchlag *m.* odbíjanje ur.
Stundenuhr *f.* ura, ki ne kaže minút.

Digitized by Google

Stundenzeiger *m.* urni kazávec.

ſtündlich *adi.* vsakoúrēn; *adv.* vsako uro.

Stundung *f.* odlòg (plačila).

Stupf *m.* dregljaj; pobézek.

ſtupfen drégati, drézati; bezáti; drégniti, pobezáti, bázniti.

Stupfer *m.* drégavec, drézavec.

ſtupid neúmēn, topoglàv, zabit.

Stupidität *f.* neúmnost, topoglávost.

Sturm *m.* (im Kriege) naskòk; — laufen gegen etwaš (jmdn.) naskóčiti kaj (koga), z naskókom napásti (-pádem); *impf.* naskakovati, z naskókom napádati; im — einnehmen z naskókom vzeti (vzamem); (Tumult) hrup, hrupni metež; — läuten plat zvoná biti (bijem); (der Elemente) nevíhta, vihár, vihra; Stürme deš Lebenš vihárji življénja; — deš Beifalls vihárno —, burno odobrávanje, — plóskanje; — der Entrüſtung burna —, vihárna ogórčenost; (der Seele) nemír, nepókoj.

Sturmband *n.* podbrádnik.

ſturmbewegt vzbúrkan, vihárēn; burno vznemírjen.

Sturmbock *m.* ovēn, stenolòm.

ſtürmen *tr.* (einen Ort) naskóčiti, z naskókom vzeti (vzamem); *impf.* naskakovati; *intr.* dreti (derem), divjáti, vihráti; pridréti, prilomástiti, pridivjáti, pri-, zvihráti; auf jmdn. — pritískati, pestíti koga; (lärmen) hrup délati, hrupéti, razsájati, rohnéti; (v. d. Elementen) eš ſtürmt vihár je, nevíhta je; daš Meer ſtürmt morje divjá, — besní; mit d. Glocke — plat zvoná biti (bijem).

Stürmer *m.* naskakovávec; vihrávec.

Sturmflut *f.* visóka plima; razbúrkano valóvje.

ſturmfrei varēn (zavárovan) proti naskókom.

Sturmglocke *f.*, d. — läuten plat zvoná biti (bijem).

Sturmhaube *f.* želézna kapa, čeláda.

Sturmhut *m.* ſ. Sturmhaube; vojáški in urádniški klobúk; (*bot.*) ſ. Eiſenhut.

ſtürmiſch vihárēn, burēn; razbúrkan; (von Menſchen) vihràv, nagēl, silēn; —eš Weſen vihrávost; —er Menſch vihrávec; —eš Wetter nevíhta, vihárno vreme; —e Sitzung hrupna —, vihárna seja.

Sturmlauf *m.* naskóčni tek.

Sturmleiter *f.* naskóčna léstvica.

ſturmlos mírēn, brez vihárja, brez nevíht.

Sturmmöve *f.* sivi galéb, vpijálo.

Sturmpetition *f.* vihárna —, silovíta prošnja.

Sturmſchritt *m.* naskóčni —, nagli korák.

Sturmſchwalbe *f.* vihárnica, sv. Petra ptica.

Sturmſprung *m.* naskòk (*turn.*).

Sturmvogel *m.* strakoš.

Sturmwetter *n.* nevíhta, vihárno vreme.

Sturmwind *m.* vihár, piš.

Sturmzeug *n.* naskóčna pripráva.

Sturz *m.* pàd, padēc (auch *fig.*); (deš Felſens) strmēc, strmína; (d. Waſſers) slap; (deš Regens) nalív, ploha; (deš Fenſters, der Thüre) prekláda; (Stumpf) okršek; (Deckel) pokrov, pokrývka.

Sturzacker *m.* na novo izorána njiva.

Sturzbach *m.* skakávec, slápovec.

Sturzbad *n.* kopel na polív, škropílna kopel.

Sturzbecher *m.* kupa s pokrývom.

Sturzboden *m.* stròp iz popréčnikov.

Sturzbogen *m.* ókenski oblók.

Stürze *f.* (*mont.*) izvračalíšče; (Deckel) pokrov, pokrývka.

Stürzel *m.* štor, trš; štrcēlj, štula; (der Rebe) ključ; (beim Holze) rítina.

ſtürzen *tr.* izvŕniti, prevŕniti, prevalíti, prekúcniti, prekopícniti; *impf.* izvráčati, prevráčati, prekucevati; vom Throne — s prestóla vreči (vržem), — pehníti (páhnem); jmdn. — vreči —, izpodríniti koga; inš Unglück — v nesréčo pripráviti; zu Boden — na tla bútiti, — telébiti, — tréščiti; (ein Gefäß) povezovati; povézniti; (e. Glas) izprázniti, izvŕniti; *impf.* izpraznjevati, izvráčati; (Getreide) obŕniti, pregrébsti (-grébem) z lopáto; *impf.* obráčati, pregrébati; d. Acker — na novo izoráti (-órjem), ledíno —, praho oráti; ſich — skóčiti, strmogláviti se, zagnáti (-žénem) se, zakadíti se, zapodíti se; ſich in Schulden — v dolgóve se zakópati, — zagáziti; ſich inš Verderben

Digitized by Google

— pogubíti se; *intr.* pasti (padem), izvfniti se, prekúcniti se, zvaliti se; *impf.* pádati, izvrâčati se, prekucevati se; (ſich ſchnell bewegen) plániti; (heftig zu Boden —) telébiti, telébniti, bútniti; vom Pferde — s konja pasti.

Sturzglas *n.* povéznik.

Stute *f.* kobíla; **Stuten-** kobílji.

Stuterei *f.* kobílarna, kobilárnica.

Stutfüllen *n.* žrebíca, kobílica.

Stutz *m.* okrŝek, štula; (Gewehr) kratka puška; kratka čášica.

Stütz- podpórni, opórni.

Stutzärmel *m.* kratki rokáv, rokávec.

Stützbalken *m.* ſ. Stütze.

Stützblatt *n.* (*bot.*) podpórni list.

Stutzbüchſe *f.* kratka puška.

Stütze *f.* podpóra; opóra, opórnja; *fig.* podpóra, zaslómba.

Stutzen *m.* (Gewehr) ſ. Stutz.

ſtutzen *tr.* prisékati, prirézati, prikrájšati; *impf.* prisekovati, prirezovati, prikrajševati; (Bäume) prisékati, prikléstiti; *impf.* prisekovati, kléstiti; das Haar — pristríči (-strížem), prirézati (-rézem); *impf.* stríči, prirezovati; *intr.* zgeníti (zgánem) se, ostrméti, osúpniti, zavzéti (-vzámem) se; *impf.* zgíbati se, ostrmévati, zavzémati se; (prangen) skazovati se.

ſtützen podpréti (-prèm), opréti; *impf.* pod-, opírati; ſich auf, an etwas — opréti se na kaj, *impf.* opirati se; ſich auf Gott — na Bogá zanésti (-nésem) se, *impf.* — zanášati se.

Stutzer *m.* gizdalín; (weibl.) gizdalínka.

ſtutzerhaft gizdalínski.

Stutzglas *n.* nizki kozárec.

ſtutzig osúpel, osúpnjen; — werden ſ. ſtutzen; einen — machen osúpniti koga; — ſein (v. Pferden) škétiti se, plášiti se.

ſtützig kujav, trmoglâv.

Stützigkeit *f.* kújavost, trmoglávost.

Stutzkopf *m.* kújavec, trmoglávec.

Stützleiter *f.* léstvica z opóro.

Stutzohr *n.* prisékano uhó.

Stützpunkt *m.* podporíšče, oporíšče, opiralíšče.

Stutzſchwanz *m.* kosorépa živál (-i); kosorépka, kosorépec.

Stützſporenpilz *m.* oprtotrósa gliva.

Suada *f.* zgovórnost, zgovorljívost.

ſubaltern nižji, podrejèn, podrédèn.

Subalternation *f.* (*phil.*) poddrúžnost.

Subalternbeamte *m.* nižji urádnik.

ſubalternierend (*phil.*) poddrúžèn.

Subalternofficier *m.* nižji častnik.

Subarrendator *m.* podzakúpnik.

Subdiakon *m.* subdiákon.

Subhaſtation *f.* javna dražba.

Subject *n.* (Perſon) oséba; (kaufm.) kupčíjski služábnik, lekárski pomočník; (*gramm.*) osébek, podmèt.

Subject- (*gramm.*) osébkov.

ſubjectiv subjektívèn; osébèn.

Subjectivität *f.* subjektívnost.

Subjectſatz *m.* osébkov stavèk.

Subjournal *n.* sodnévnik.

ſubjunctiv pritáknjen.

ſublim ſ. erhaben.

Sublimat *n.* razhlapína, prehlapína, sublimát.

Sublimation *f.* razhlápljanje.

ſublimieren razhlapíti, prehlapíti; *impf.* raz-, prehlápljati.

sub littera pod črko.

ſublunariſch podmésečèn.

ſubmiſs ponížèn.

Submiſſion *f.* ponížnost; ſ. Demuth.

Subordination *f.* pokórščina, poslúšnost; podrejénost.

ſubordinationswidrig zoper pokórščino (vojáško), pokórščini nasprótèn, upórèn.

ſubordinieren podrediti; ſ. unterordnen.

ſubordiniert podrejèn, poddrúžèn.

Suborn *n.* sokís.

sub rosa *adv.* skrivàj, kot skrivnóst.

Subſcribent *m.* podpísnik, podpíseč; naročník.

ſubſcribieren podpísati (-píšem) se —; naročíti se na kaj; *impf.* naročeváti se.

Subſcription *f.* podpisovánje; naróčba.

ſubſidiariſch pomóčèn, pomóžèn, podpórèn; nadoméstèn, subsidiárèn.

Subſidien *pl.* pomóč (-i), sredstva *pl.*

Subſidiengeld *n.* denárna pomóč (-i), podpóra.

Subſiſtenz *f.* obstánek; prehranítev, preživítev, preživítek; er hat keine — nima se s čim preživíti.

Digitized by Google

Subſiſtenzmittel *n.* prehranílo, preživ-ték, živež, dohódek.
Subſtantialität *f.* bístvenost.
ſubſtantiell bistven, bitën; (nahrhaft) redílën.
Subſtantiv *n.* samostálnik, samostálno imé (-éna).
ſubſtantiviſch samostálën.
Subſtanz *f.* (Grundſubſtanz) osnovína; (Grundweſen) podstát (-i); (Weſen) bistvo, bitnost; (Kern) jedro; (Körperl. Maſſe) tvarína.
ſubſtituieren nadoméstiti koga s kom, naméstnika (nadoméstnika) komu postáviti; *impf.* nadoméščati, naméstnika postávljati; (erſetzen) namestovati; (arithm.) zameníti, *impf.* zamenjávati.
Subſtitut *m.* nadoméstnik, naméstnik.
Subſtitution *f.* (Stellvertretung) nadomestítëv, nadoméščanje; (arithm.) zaména.
Subſtitutionsmethode *f.* zamenjálni način.
Subſtitutserbe *m.* nadoméstni dedič.
Subſtrat *n.* podlóga.
ſubſumieren podvésti (-védem); *impf.* podvájati (pod kaj); (folgern) izvájati; ſ. vorausſetzen.
Subtangente *f.* podtéčnica, subtangénta.
ſubtil tanëk, tenëk, drobën, podróbën; natánčën.
Subtraction *f.* odštévanje.
Subtrahend *m.* odštévanec.
Subtrahent *m.* odštévavec.
ſubtrahieren odšteti (-štéjem), *impf.* odštévati.
Subvention *f.* denárna pomóč (-i), — podpóra.
Succeſs *m.* uspéh; ſ. Erfolg.
Succeſſion *f.* naslédstvo, naslédba.
ſucceſſiv *adi.* zaporéden, postópen; *adv.* zapóred, zaporédoma, pomálem, polágoma.
Succeſſor *m.* naslédnik.
ſucceſſoriſch prestopajóč (v. Erdbeben).
Succurs *m.* ſ. Beiſtand.
Suche *f.* iskánje; d. Hund hat eine gute — pës dobro sledí, — ima dobër nos; auf der — nach etwas ſein iskati kaj.
ſuchen iskati (iščem); Händel — prepíra —, obrésti iskati; Rath — za svèt vprášati, *impf.* — povpraševati; Hilfe — pomóči prósiti; — poprósiti; d. Weite — pete odnésti; ich ſuche zu (m. d. Inf.) izkúšam; mit dem *verb. impf.*: ich ſuche zu erfahren, — umzuwenden pozvedújem, obráčam; geſucht číslan, priljúbljen; prošen, zaželën; prisíljen.
Sucher *m.* iskávec.
Sucht *f.* pohlèp, hlepénje; fallende — božjást (-i), pádavica.
Süd *m.* vretje; im — ſein vreti (vrèm).
Süd *m.* (Wind u. Weltgegend) jùg; **Süd-** južni.
ſüddeutſch južnonémški.
Sudel *m.* ſ. Subelei; luža, mlaka.
Sudelei *f.* brazdánje; nesnága, svinjárstvo, mazarija.
Sudelfleck *m.* madež, pácka.
ſudelhaft mázav, nečéden, nesnážen.
ſudelig ſ. ſudelhaft.
Sudelkoch *m.* nečédni kuhar.
Sudelmagd *f.* nečédna —, umázana dekla.
ſudeln brazdáti, bróditi, packáti, svinjáti.
Sudelwäſche *f.* nesnážno perílo.
Süden *m.* jùg, južna stran (-i).
Südfrucht *f.* južni pridélek; Südfrüchte *pl.* južno sadje.
Südgegend *f.* južna stran (-i), jùg; južni kraj.
Südhütte *f.* solovárnica.
Südkreuz *n.* (Sternbild) južni križ.
ſüdländiſch južen.
Sudler *m.* brazdáč, mazáč, nesnážnež, nečédnež; =in *f.* nesnážnica, nečédnica.
ſüdlich južen.
Südmeer *n.* južno morje.
Südoſt *m.* jugovzhòd.
ſüdöſtlich jugovzhóden, južnovzhóden.
Südoſtwind *m.* jugovzhódnik.
Südpol *m.* južni tečáj.
Südpolarland *n.* južnotečájna dežéla.
Südpunkt *m.* južíšče.
Südſalz *n.* varjéna sol (-i).
Südſee *f.* ſ. Südmeer.
Südſlave *m.* Jugoslovàn.
ſüdſlaviſch jugoslovánski.
Südſüdoſt *m.* jugojugovzhòd.
ſüdwärts *adv.* proti jugu.
Sudwerk *n.* solovárnica.

Digitized by Google

Südweſt *m.* jugozahòd, jugozapàd.
ſüdweſtlich jugozahóden, jugozapáden.
Südweſtwind *m.* jugozahódnik; gew. jùg.
Südwind *m.* južni vetȇr, jùg.
Suff *m.* pijáněvanje; pijáča.
ſüffig pítěn; pijančljiv.
Suffix *n.* pripóna, končnica, obrazílo.
Süffling *m.* pijáněc, pijančevávec.
Suffraganbiſchof *m.* naméstni škòf.
Suffragium *n.* volílni glas.
Suhle *f.* kalúža, mlakúža.
ſuhlen kalíšati se, váljati se po luži.
Sühnaltar *m.* spravni oltár, — žȓtvenik.
ſühnbar správěn, spravo pripuščajòč.
Sühne *f.* poravnáva, sprava.
ſühnen poravnáti, spravo dognáti; ȷ. račȇn.
Sühnopfer *n.* správna darítěv.
Sühnung *f.* poravnáva, sprava.
Suſet *n.* predmèt; ȷ. Gegenſtand.
Sulfid *n.* žveplec.
Sultan *m.* sultan, turški car; =in *f.* súltanja, súltanka.
Sulze, Sülze *f.* žólica, žolca, hladétina; (ȷ. d. Wild) lízalica, sólina; (Salzlake) rázsol; ȷ. Gallerte.
ſulzen, ſülzen sol váriti; divjáčino s soljo vábiti; geſulzt v žólici prȋprávljen.
ſulzig, ſülzig žóličast.
Summa *f.* ȷ. Summe.
Summand *m.* prištévanec, seštévanec.
ſummariſch *adi.* počrézen, skrájšan; —es Verfahren skrájšano —, sumárno postópanje; *adv.* počréz, ob kratkem.
Summarium *n.* skupni znesȇk; posnétȇk, preglèd.
Summarverfahren *n.* skrájšano —, sumárno postópanje.
Sümmchen *n.* vsótica, svótica.
Summe *f.* vsota, svota, znesȇk.
ſummen (Bienen) brnéti, brénčati (-ím); es ſummt mir im Ohr zvení —, šumí mi v ušesih.
Summen *n.* brnénje, brenčánje; (in d. Ohren) zvenénje, šuménje; (in d. Stadt) šum.
ſummierbar seštévėn.
ſummieren seštéti (-štějem), *impf.* seštévati.
Sumpf *m.* močvír, močvírje, močvára, močáva, grezí *pl. f.*, barjè, muža, luža; **Sumpf-** močvírni, močvárni.
Sumpfbinſe *f.* loč, ločék.
Sumpfboden *m.* močvírni svet.
ſumpfen v močvír se izpremínjati; po močvírju okús iméti.
Sumpferz *n.* bárjevec.
Sumpffieber *n.* močvírna mrzlica.
Sumpfgegend *f.* močvírje, močáva, močvarína.
Sumpfgras *n.* kisla —, močvírna trava, mláčina.
Sumpfgrund *m.* ȷ. Sumpfboden.
ſumpfig močvírėn, močvírnat, mužnat, greznat.
Sumpflache *f.* kalúža, mlakúža.
Sumpflandſchaft *f.* močvírna krajína.
Sumpfpflanze *f.* močvírna rastlína.
Sumpftorf *m.* šota.
Sumpfvogel *m.* močvírna ptica.
Sumpfwaſſer *n.* močvírnica, blátnica.
Sumpfweihe *f.* plešec.
Sumpfwieſe *f.* podmókla senóžet (-i), močvírni travnik.
ſumſen ȷ. ſummen.
Sund *m.* prelív.
Sünde *f.* greh; (Laſter) pregréha; eine — begehen grešíti, pregrešíti se; *impf.* pregrešévati se; **Sünden-** grešni.
Sündenbekenntnis *n.* izpóved (-i).
Sündenbock *m.* krivdonóšec, vsegakrív.
Sündenerlaſs *m.* odvéza grehov.
Sündenfall *m.* greh, ogréšek.
ſündenfrei brezgréšėn, brez greha.
Sündengeld *n.* krivíčni —, pregrešni denár; preveč denárja.
Sündenlaſt *f.* bréme (-éna) grehov, grešno bréme.
Sündenleben *n.* pregrešno življénje.
ſündenlos brezgréšėn, brez greha.
Sündenopfer *n.* darítěv za grehe.
Sündenſchuld *f.* grešni dolg, grešna krivda.
Sündenſtrafe *f.* pokóra —, kazȇn (-i) za grehe.
Sündenthat *f.* grešni čin, grešno delo.
Sündenvergebung *f.* odpúščanje grehov.
Sünder *m.* grešnik; =in *f.* grésnica.
Sündflut *f.* vesóljni potòp.

Digitized by Google

ſündhaft grešèn, pregréšèn. [nost.
Sündhaftigkeit *f.* grešnost, pregréšnost.
ſündigen grešíti, greh délati; pregrešíti se, ogrešíti se, greh storíti.
Sündiger *m.* grešnik.
ſündlich ſ. ſündhaft.
Sündopfer *n.* ſ. Sündenopfer.
ſuperarbitrieren na novo (zdravstveno) preiskati, — preglédati; *impf.* na novo preiskávati, — pregledovati.
Superarbitrierung *f.* nova (zdrávstvena) preiskáva, nov (zdrávstveni) preglèd, nadpreglèd.
ſuperb izvrſtèn, krasèn.
Supercontrole *f.* nadpriglèd.
ſuperfein prefín, zeló fin.
Superintendent *m.* superintendént, višji cerkvéni nadzórnik (protestántovski).
Superior *m.* supérior, samostánski načélnik.
ſuperklug premóder.
Superlativ *m. (gramm.)* preséžna stopnja. [hibe.
Supermängel *pl.* novi očítki *pl.*, nove
ſupernumerär nadštevílen.
Superornd *n.* prekís, superoksíd.
Superpfandrecht *n.* višja zastávna pravica.
Superpfändung *f.* nadrúbež.
Superpränotation *f.* nadpredznámba.
Superrevifion *f.* višji preglèd.
Superſatz *m.* nadvknjížba.
Superſtition *f.* ſ. Aberglaube. [supín.
Supinum *n. (gramm.)* namenílnik,
Suppe *f.* juha.
Suppenkraut *n.* zélišče za juho, jušno zélišče.
Suppenlöffel *m.* žlica za juho.
Suppenſchüſſel *f.* skleda za juho.
Suppentopf *m.* lonec za juho.
Supplement *n.* dopólnek, dodátek, dostávek; **Supplement-** dopolnílni.
ſupplementär dopolnílni.
Supplent *m.* naméstnik, naméstni učítelj, suplént.
Supplicant *m.* prosítelj, prosívec, prošnjik.
ſupplicieren prósiti česa (pisméno).
ſupplieren namestovati; nadoméstiti, *impf.* nadoméščati; dopólniti kaj, *impf.* dopolnjevati.
Supplik *f.* prošnja.
ſupponieren ſ. vorausſetzen.
Suppoſition *f.* ſ. Vorausſetzung.
ſupra *adv.* gori, zgoraj.
Supremat *n. (m.)*, **Suprematie** *f.* vrhóvna oblást (-i), nadoblást.
ſurren ſ. ſummen.
Surrogat *n.* nadoméstek.
Surrogatkaffee *m.* nadoméstek za kavo.
ſuspendieren začásno razveljáviti, — ustáviti; (vom Amte) od službe začásno odstáviti.
Suspendierung, Suspenſion *f.* začásno razveljávljenje; začásna ustavítev; odstáva —, odstavítev od službe.
Suspenſum *n.* neodlóčena stvar (-i); *in suspenso adv.* neodlóčeno.
ſüß sladek (auch in übertrag. Bedtg.).
Süßapfel *m.* sladko jábolko.
Süßbrot *n.* sladki krúh. [slaja.
Süße *f.* sladkóst, sladkóta, sladkóba;
ſüßeln sladéti. [šati.
ſüßen sladíti, slájšati; oslajdíti, oslájšholz *n.* sladič, sladka korenínica; sladki les.
Süßigkeit *f.* sladkóst, sladkóta; osláda; (ſüße Sache) sladčica, slaščica, sladkarija.
Süßklee *m.* ſ. Steinklee.
ſüßlich osláden, sladkóben, sladkàst.
Süßling *m.* sladkávec, sladkáč; prilizovávec.
Süßmaul *n.* sladkosnédež, obliznik; (weibl.) sladkosnéda, obliznéla.
Süßſtoff *m.* sladína.
Süßteig *m.* oprésno testó.
Süßwaſſergebilde *n.* sladkovódni utvór.
Süßwaſſerkalk *m.* sladkovódni apnénec.
Süßwaſſerpolyp *m.* sladkovódni políp.
Süßwaſſerſchnecke *f.* sladkovódni polž.
Süßwurz *f.* sladič, sladka korenínica, sladki korén.
Suſtentation *f.* vzdrževánje, preživa, prežítek, prehranítev; **Suſtentations-** vzdrževálni, prehranítveni.
Suzerän *m.* nadvladár, suzerén.
Suzeränität *f.* nadvladárstvo, suzerénstvo.
ſyllabieren zlogovati.
ſyllogiſieren umstvovati; izvájati.
Syllogismus *m.* sklèp, silogízem.

Digitized by Google

Symbol *n.* podóba, známenje, simból.
Symbolik *f.* nauk o simbólih, simbólika.
ſymboliſch simbóličen.
Symmachie *f.* bojna zveza.
Symmetrie *f.* somérnost, simetrija.
ſymmetriſch somérën, simétričen.
ſympathetiſch enakočúvstven; skrivnóstno delujóč; simpatétičen.
Sympathie *f.* srčna naklónjenost; medsebójno vplívanje orgánsko; **ſympathiſch** simpátičen. [patija.
Symphonie *f.* simfonija.
Symptom *n.* znák, priznák, simptóm.
Synagoge *f.* žídovska zbórnica, — molilnica, — šola, sinagóga.
Synchronismus *m.* sodóbje, istočásje, sinhronízëm.
ſynchroniſtiſch sodóbën, istočásen.
Syndicat *n.* pravno zastópništvo (društva), sindikát.
Syndicus *m.* pravni zastópnik, síndik.
Synekdoche *f.* zamenjáva poména, sinékdoha.
Synkope *f.* opuščáj, okrájšek, krčenje, izpehovánje samoglásnikov, sínkopa.
Synode *f.* cerkvéni zbòr, sinóda; **Synodal-** cerkvenozbórni, sinodálni.
ſynonym soznáčen, sinoníмën; ſ. ſinnverwandt.
Synonymum *n.* soznáčnica.
Synopſis *f.* preglèd, posnétek.
ſyntaktiſch skládenjski, sintáktičen.
Syntax *f.* skladnja, sintáksa.
Syntheſe *f.* sestàv, skládanje, sintéza.
ſynthetiſch sintétičen.
Syphilis *f.* sramna kuga.
ſyphilitiſch sramnokúžën, sifilítičen.
Syrup *m.* sirup.
Syſtem *n.* sestàv, sistém; **Gebirgs—** górstvo; **Zoll—** carínstvo; **Nerven—** živčevje. [tika.
Syſtematik *f.* sestavoslóvje, sistemá-
ſyſtematiſch sestávën, sistemátičen.
ſyſtemiſieren v sestàv správiti, sestávno urediti; ustanoviti; **ſyſtemiſiert** ustanovljèn.
Syſtemiſierung *f.* ustanovítëv.

T.

Tabak *m.* tobák; **Schnupf—** drobni —, njuhálni tobák; **Tabak-** tobáčni; tobákov.
Tabakbau *m.* pridelovánje tobáka.
Tabakbeutel *m.* tobáčni mehúr, tobáčna mošnja.
Tabakbüchſe, Tabakdoſe *f.* tobáčnica.
Tabakfabrik *f.* tobakárnica, tobáčna továrna.
Tabakfeld *n.* tobáčno polje.
Tabakhandel *m.* kupčija s tobákom, tobáčna trgovína.
Tabakmonopol *n.* tobáčno samotrštvo, tobáčna samoprodája.
Tabakpfeife *f.* pipa, lula.
Tabakpflanze *f.* tobákova zel (-í), tobák.
Tabakraucher *m.* tobákar.
Tabaktrafik *f.* tobáčna prodajálnica, — trafika.
Tabaktrafikant *m.* prodajávec tobáka, tobáčni trafikánt; **=in** *f.* tobáčna prodajávka, — trafikántinja.
Tabakverlag *m.* tobáčna zalóga.
Tabakverſchleiß *m.* prodája tobáka.
Tabatiere *f.* ſ. Tabakdoſe.
tabellariſch razpredélën, tabelárën.
Tabelle *f.* razpredélnica, razkáznica, tabéla.
Tabernakel *n.* sveto hraníšče, tabernákelj.
Taberne *f.* krčma.
Tableau *n.* slika.
Table d' hôte *f.* skupni obèd.
Tabular- zemljiškoknjížni, knjížni, tabulárni.
Tabulargeſuch *n.* (Intabulationsgeſuch) prošnja za vknjíženje, — za vknjížbo; (Extabulationsgeſuch) prošnja za izknjíženje, — za izknjížbo.
Tabulargläubige *m.* vknjíženi upnik.
tabularmäßig vknjížljiv, zemljiškoknjížën.
Tabularverhältnis *n.* zemljiškoknjížna razméra. [njár.
Tabuleti *n.* krošnja; **=krämer** *m.* krošTachygraph *m.* hitropísec.
Tachygraphie *f.* hitropis, hitropísje.

Digitized by Google

Tadel *m.* graja; (Fehler) napáka, hiba; ſ. Makel.
tadelfrei ſ. tadellos.
tadelhaft graje vreděn.
tadellos brez napáke, brezhíbėn, negrájėn.
Tadelluſt *f.* ſ. Tadelſucht.
tadeln grájati; pográjati.
tadelnd grajajóč; grajálėn.
tadelnswert graje vreděn.
Tadelſucht *f.* grájavost.
tadelſüchtig grájav.
Tadelwort *n.* grajálna beséda.
Tadler *m.* grájavėc; =in *f.* grájavka.
Tafel *f.* tabla, deska; *dem.* táblica, deščica; (Tiſch) miza; die — decken mizo pogrníti, *impf.* — pogrínjati; (Eſſen) obėd, kosílo; große — pojédina, gostí *pl.*; (Glas—) šipa; (Tabelle) razpredélnica.
Tafelaufſatz *m.* namízni okràs.
Tafelberg *m.* mízasta gora, golič.
Tafelbeſteck *n.* namízno oródje.
Tafelbier *n.* namizno pivo.
Tafeldecker *m.* pogrínjavėc.
Täfelei *f.* ſ. Tafelwerk.
Tafelform *f.* táblasta oblíka.
tafelförmig tablast.
Tafelfreude *f.*, *pl.* —n obédno vesélje.
Tafelgedeck *n.* namízna opráva.
Tafelgeld *n.* gostnína.
Tafelgemach *n.* obédnica.
Tafelgeräth *n.* namízna opráva, namízje.
Tafelglas *n.* stekléna plošča, šipa.
Tafelland *n.* ſ. Hochebene.
Tafelmeiſter *m.* nadmíznik.
Tafelmuſik *f.* godba pri obédu.
tafeln obédovati, gostovati se, gostíti se, pirovati.
täfeln potáblati; s táblami obložíti, — obíti; z déskami obíti (-bíjem), opážiti.
Tafelobſt *n.* namízno sadje.
Tafelöl *n.* zabélno olje, olje za jedí.
Tafelrunde *f.* omízje, obséda.
Tafelſaal *m.* obédnica. [va.
Tafelſervice *n.* namízje, namízna opráTafeltuch *n.* mizni prt.
Tafelwein *m.* namízno vino.
Tafelwerk *n.* táblasti obòj; obòj z déskami, paž.
Tafelzeug *n.* ſ. Tafelgeräth.
Taffet *m.* tafet; **Taffet-** táfetov, táfetni.
Tag *m.* dan, den (dneva, dne); — werden ſ. tagen; der — bricht an dan se dela, daní se, svita (se); der — iſt angebrochen dan je napočil, dan se je storil; bei —e po dne, za dne, po dnevi; am hellen —e pri belem dnevi; den ganzen — ves dan; den ganzen lieben — ves božji dan; in den — hinein tja v en dan, navdán, brez glave; der — neigt ſich dan se nagíba, — nagíblje; der — hat ſich geneigt dan se je nagnil, — priklónil; an den — kommen zvédeti (zvem) se, na dan —, na svetlo priti (pridem); es liegt am —e očitno —, očívidno je, jasno je; — für — dan na dan, dan za dnevom; —s vorher prej ta dan, prejšnji dan; d. jüngſte — sodnji dan; in ſeinen beſten —en v najlépši dobi, v najbóljših letih; heutzutage *adv.* dándanes, dándanašnji; in meinen alten —en na stare dni; — und Nacht noč in dan; — läuten jútrnjo —, jútrnjico zvoníti, dan —, dnevi zvoníti; (Verſammlung) zbòr; **Tag-** dnevni.
Tagarbeit *f.* dnevno delo, dnevno opravílo; (b. Bergw.) delo na svetlem, nadnévno delo.
Tagarbeiter *m.* težák, dninar.
Tagbau *m.* svetli lòm, nadnévni lòm.
Tagblatt *n.* dnevnik, dnevni list.
Tagbogen *m.* dnevni lok *(phys.)*.
Tagebuch *n.* (Journal) dnevnik, dnevni zapísnik.
Tagedieb *m.* postopáč, lenúh.
Tagedienſt *m.* vsakdánje opravílo; (im Gegenſatz z. Nachtdienſt) dnevna služba.
Tagefahrt *f.* (pravdni) dan (dneva), narok.
Tagegang *m.* nadnévna žila.
tagelang *adv.* cele dni.
Tagelohn *m.* dnína, nádnica, nadnévnica, (obdán (-i), obdánja).
tagen daníti se, svítati (se); dan se dela; izdaníti se, razdaníti se; dan se stori; (v. e. Verſammlung) zborovati.
Tages- dnevni.
Tagesanbruch *m.* svit, zòr, razsvìt; mit — s svitom, z dnevom, za ránega jutra.

Digitized by Google

Tagesbefehl *m.* dnevno povélje.
Tagesblatt *n.* ſ. Tagblatt.
Tagescours *m.* dnevna cena, dnevni kurz.
Tagesfrage *f.* dnevno vprašánje.
Tagesgeſchichte *f.* dnevni dogódek.
Tagesgrauen *n.* svit, zòr.
Tageslänge *f.* dnevna dolgóst, dolgóst dneva.
Tageslicht *n.* dnevna svetlóba, dan (dneva); aus — bringen na svetlo —, na dan správiti.
Tagesordnung *f.* dnevni red; zur — übergehen preíti (-ídem) na dnevni red; das iſt heute an der — to je dándanes v navádi.
Tagespreſſe *f.* dnevni čásniki, dnevniki *pl.*
Tageszeit *f.* dnevni čas, dnevna doba.
Tagewerk *n.* dnevno delo, — opravílo.
Tagfahrt *f.* ſ. Tagefahrt.
Tagfalter *m.* dnevnik.
Taggeld *n.* dnévščina, dnina, dnévnica.
Taggeſtirn *n.* solnce.
taghell svetél ko dan.
Taghelle *f.* dnevna svetlóba.
tägig dnevèn.
Tagleuchte *f.* dnevno svetílo; (*bot.*) smetlíka.
Taglia *f.* naglavnica, talja; (Rettungstaglia) otetnína, izbavnína.
täglich *adi.* vsakdánji, vsakdánski; (gewöhnlich) navádèn, vsednji; *adv.* vsak dan, dan za dnevom.
Taglohn *m.* ſ. Tagelohn.
Taglöhner *m.* dninar, najémnik, nádničar, težák; =arbeit *f.* težáščina, težáško delo; =in *f.* dnínarica, najémnica, težákinja.
Tagmarſch *m.* dnevni pohòd, dan hodá.
Tagpfauenauge *n.* podnévni pavlínček.
Tagſatzung *f.* narok, dan.
Tagſchacht *m.* navršni ròv, predúh.
Tagſchreiber *m.* dnévničar; pisár dninar; ſ. a. Diurniſt.
tagsüber *adv.* za dne.
Tag- und Nachtgleiche *f.* enakonóčje.
Tagwache *f.* podnévna straža.
Tagzeit *f.* (Brevier) dnevne ure *pl.*; ſ. a. Tageszeit.
Taille *f.* živòt, pas, stas.
Taillennaht *f.* živótni šiv, pasni šiv.
Takel *n.* škripèc, vrví na ladji.
takeln (z vrvmi) ladjo opremíti, — oskrbéti; *impf.* ladjo — opréməljati, oskrbovati.
Takelwerk *n.* vrví *pl. f.*, vrvje na ladji.
Takt *m.* takt, udárjanje pri glasbi, mera; *fig.* obzírnost, zmisél za dostójnost, takt.
taktfeſt trdèn v taktu.
Taktik *f.* táktika; =er *m.* taktik.
taktlos neobzírèn, nedostójèn, brezták tèn.
Taktloſigkeit *f.* neobzírnost, nedostójnost, brezták tnost.
taktmäßig *adv.* po taktu, po udárcih.
Taktmeſſer *m.* taktomèr.
taktvoll taktèn, obzírèn; —eš Benehmen taktnost.
Talar *m.* talár, duhóvniška dopétna halja.
Talent *n.* nadárjenost, bistroglávost, talent.
talentlos nenadárjen, slabe —, trde glavé, kesnoglàv.
talentvoll nadárjen, bistroglàv, bistroúmèn, prebrísan.
Talg *m.* loj; *coll.* lojevína; **Talg-** lojév, lojén.
Talgdrüſe *f.* lójnica.
talgen lojíti; loj dajáti, loj iméti (imám).
talgicht lojast.
talgig lojén, lojnat; ſich — machen polojíti se.
Talglicht *n.* lojéna —, lojéva sveča, lojenica.
Talgſäure *f.* lojéva kislína.
Talgſtoff *m.* lojèc, lojevína.
Talisman *m.* čaróbno sredstvo, talisman.
Talk *m.* lojévec.
Talkerde *f.* lojévica, magnézija.
Talkſtein *m.* ſ. Talk.
Talmud *m.* talmud.
Talon *m.* talón.
Tamarinde *f.* tamarínd.
Tamariske *f.* tamarísk.
Tambour *m.* bobnar, tambor.
Tamburin *n.* ročni bobèn s kragúljci, tamburín; ſ. Stickrahmen.
Tamburine *f.* támburica.
Tamburinenſpieler *m.* tamburáš.

Digitized by Google

Tand *m.* ničevo delo, — počétje; igráča, čača, norčija; blebèt; *fig.* ničémurnost, ničevost.

Tändelei *f.* ničevo —, prazno počénjanje; čačljánje, poigrávanje; norčije *pl.*

Tändeler *m.* ſ. Tändler.

tändelhaft čačljàv, otročájast, norčav.

tändeln ničeve stvarí počénjati, čačljáti, poigrávati se, otročevati, norčije ugánjati.

Tändelwerk *n.* igráča, čačljánje, poigrávanje.

Tändler *m.* čačljávec, otróčji človek; ſ. Tröbler.

Tang *m.* halóga.

Tangente *f.* dotičnica, tangénta.

Tangentenbouſſole *f.* tangéntna busóla *(phys.)*.

Tangentenvieleck *n.* tangéntni mnogokótnik.

Tangentialkraft *f.* odsrédnost, tangenciálna sila.

Tanne *f.* jel (-i), jela, jelka; hoja, hojka.

tannen jelóv.

Tannenfink *m.* ſ. Bergfink.

Tannenhain *m.* jelóv log, — gaj.

Tannenharz *n.* jelóva smola, (pilpoh).

Tannenholz *n.* jelovína, jelóv les.

Tannenreiſig *n.* jelíčevje, jelóve veje *pl.*

Tannenwald *m.* jelóvje, hójevje.

Tannenwedel *m. (Hippúris vulgaris)* smréčica (*bot.*).

Tannenzapfen *m.* jelóv češárek, jelóv stòrž.

Tannin *n.* čreslovína.

Tännling *m. (Agaricus deliciosus)* sirówka (*bot.*).

Tante *f.* teta; *dem.* tetka, tética; (Onkelsfrau) strina; (Oheimsfrau) újna.

Tantieme *f.* delež dohódkov, — odstótkov.

Tanz *m.* ples, raj.

Tanzbär *m.* medved plesáč.

Tanzbewilligung *f.* plesna dovolítev.

Tanzboden *m.* plesíšče, rajíšče.

tanzen plésati (plešem), rájati; zaplésati, zarájati.

Tänzer *m.* plesávec, plesáč, plesec, rájavec; =in *f.* plesávka, rájavka, plesarica, plesíca.

Tanzfeſt *n.* ples.

Tanzhaus *n.* plesálnica.

Tanzkränzchen *n.* plesni venček.

Tanzkunſt *f.* plesárstvo, plesna umétnost.

Tanzlicenz *f.* plesno dovolílo. [nost.

Tanzlied *n.* poskóčnica, plesna pesém (-i).

Tanzlocal *n.* ſ. Tanzhaus.

Tanzluſt *f.* vesélje do plesa, plesno vesélje.

tanzluſtig plesàv, plesoljúben.

Tanzmeiſter *m.* plesni učítelj, plesár.

Tanzmuſik *f.* plesna godba.

Tanzmuſikſtück *n.* poskóčnica.

Tanzplatz *m.* plesíšče, rajíšče. [rána.

Tanzſaal *m.* plesálnica, plesna dvo-

Tanzſchuh *m.* plesni črevélj.

Tanzſucht *f.* plesohlépnost.

tanzſüchtig plesohlépen.

Tanzunterhaltung *f.* veselica s plesom, plesna veselica.

Tapet *n.* prepróga; ctw. aufs — bringen spróžiti kaj, oméniti kaj.

Tapete *f.* ópna, tapéta.

tapezieren z ópnami prevléči (-vlečem), tapetovati.

Tapezierer *m.* tapétnik, opnár, tapétar.

Tapeziergewerbe *n.* tapétniški —, opnárski obrt.

tapfer hraber, srčen, junáški.

Tapferkeit *f.* hrabrost, srčnost, junáštvo.

Tapir *m.* morsko prasé (-éta), tapir.

tappen távati, hvátati; herumtappen slepomíšiti.

täppiſch okórən, neróden, štorkljast.

Tara *f.* odbítek na posódo pri téhtanju, tara.

Tarantel *f.* tarántola.

Tarif *m.* ceník, cenovník, tarífa.

Tarifbeſtimmung *f.* tarífno določílo.

tarifieren ceno postáviti, — odmériti.

tarifmäßig po odmérjeni ceni, po tarífi.

Tarifpoſt *f.* tarífna številka, — postávka.

Tarifſatz *m.* tarífni postávek.

Tarock *m.* (*n.*) tarók.

tarockieren tarók igráti, tarokírati.

Tartarus *m.* (Hölle) pekèl; (Unterwelt) podzémlje.

Digitized by Google

Tartſche *f.* mali ščit, tarča.

Taſche *f.* žèp, (aržet); (Beutel) mošnja; (Reiſe—) torba, malha, tobólec; (Maultaſche) zaúšnica, brljúzga, klofúta, klapoúšnica.

Täſchelkraut *n.* kobúlica; plešec.

Taſchen- žepni.

Taſchenausgabe *f.* žepna izdája.

Taſchenbuch *n.* žepna knjiga; zapísnik.

Taſchendieb *m.* žepni tat, žeporèz, zmíkavt.

Taſchenformat *n.* žepna oblíka.

Taſchengeld *n.* denár za male potrébe.

Taſchenkalender *m.* žepni koledár.

Taſchenkrebs *m. (Cancer pagurus)* rakúlja, rákovica, grmáj.

Taſchenmeſſer *n.* nòž zaklepálnik, miheč, brítvica, kostúra, pipec, nožíčevka.

Taſchenſpiel *n.* slepílna —, oslépna igra, rokohítrstvo.

Taſchenſpieler *m.* slepílni glumáč, rokohítrec; **Taſchenſpieler-** rokohítrski; **=kunſt** *f.* slepílno glumáštvo, rokohítrost.

Taſchentuch *n.* žepni robec.

Taſchenuhr *f.* žepna ura, (ura) žépnica.

Taſchenwörterbuch *n.* žepni slovár, slovárček.

Täſchner *m.* mošnjár.

Taſſe *f.* podstávek, podlóžek, (taca); zdélica, čaša.

taſſenförmig zdéličast, čašast.

Taſtatur *f.* tipálo, prebirálo, tastatúra, klaviatúra.

taſtbar tipèn, otípen.

Taſtbarkeit *f.* otípnost.

Taſte *f.* tipka.

taſten típati (tipam, tipljem), hvátati, šlátati, pípati; otípati, potípati ɔc.

Taſtenbrett *n.* j. Taſtatur.

Taſter *m.* tipáč; (Fühlhorn) tipálnica; (Schlüſſel) ključ *(phys.)*; **=in** *f.* típavka.

Taſtkörperchen *n.* tipálno telésce.

Taſtorgan *n.* tipálo.

Taſtſinn *m.* tip, otíp.

Tatze *m.* (in der Kinderſpr.) ata, atej.

tätowieren opíkati, z bárvami opísati (-píšem), tetovírati; *impf.* opikávati, z bárvami opisovati.

Tatzbär *m.* (medved) tacar.

Tatze *f.* šapa, taca; (Klaue) páznohèt, párnohèt.

Tau *n.* vrv (-í).

taub gluh; **etwas — nágluh**; (leer) prazèn; — **werden** glušéti; oglušéti, oglúhniti; — **machen** glušíti; oglušíti; —**e Neſſel** mrtva kopríva.

Täubchen *n.* golóbec, golóbček, golobič; *fig.* (männl. Individ.) ljubček, milček; (weibl. Individ.) mílica.

Taube *m.* glušec, gluhec; *f.* glušíca.

Taube *f.* golób; (Weibchen) golobica; *dem.* golóbec, golóbček; (Weibchen) golobíčica; **Tauben-** golóbji; (ſpeciell vom Weibchen) golobíčji.

Taubenei *n.* golóbje jajce.

Taubenfalke *m.* golobíčar.

taubengrau golobjesiv.

Taubenhändler *m.* golobár.

Taubenhaus *n.* golobnják, golobínjak.

Taubenkropf *m.* golžún.

Taubenmiſt *m.* golóbjak.

Taubenſchlag *m.* golobnják.

Taubenſchwanz *m. (Macroglossa stellatarum)* velerílec.

Taubenzucht *f.* golobárstvo.

Tauber, Täuberich *m.* golób (samec).

Taubhafer *m.* divji ovès, glušec.

Taubheit *f.* gluhóta, gluhóst.

Täubin *f.* golobíca.

Taubneſſel *f.* mrtva —, mrzla kopríva.

taubſtumm gluhonèm, gluh in mútast.

Taubſtumme *m.* gluhonémec, gluhomútec.

Taubſtummenanſtalt *f.* gluhonémnica, závod za gluhonéme.

Taubſtummenlehrer *m.* učítelj gluhonémih.

tauchen *tr.* topíti, noríti; potopíti, ponoríti, v vodo pogrézniti; *impf.* potápljati, v vodo pogrezovati; *intr.* potopíti se, pogrézniti se.

Tauchente *f.* potapljávka.

Taucher *m.* potapljávec, vodotòp; (Vogel) pondírek, potapljávec.

Tauchergans *f.* sávščica.

Taucherglocke *f.* potapljávski zvon; potapljálnica.

Taucherhuhn *n.* liska.

Taucherſchiff *n.* (ladja) podvódnica.

tauen strójiti; ustrójiti; z vrvjó vleči.

Tauf- krstni.

Taufact *m.* krst, krstitév, krščenje, krščevánje.

Digitized by Google

Taufbuch *n.* krstna knjiga.
Taufe *f.* krst; (Handlung) krstítev, krščenje, krščevánje.
taufen krstiti, *impf.* krščevati.
Täufer *m.* krstítelj, krstník.
Taufhandlung *f.* ſ. Taufact.
Taufkeſſel *m.* krstílnica.
Täufling *m.* krščénec, krščeník.
Taufmahl *n.* krstítki *pl.*, krstíne *pl.*, botrína.
Taufname *m.* krstno imé (-na).
Taufpathe *m.* krstni botér, kum.
Taufpathin *f.* krstna botra, kuma, kúmica.
Taufſchein *m.* krstni list, rójeni list.
Taufſchmaus *m.* ſ. Taufmahl.
Taufſtein *m.* krstni kamen, krstílnik.
Tauftag *m.* krstni dan (dneva).
Taufwaſſer *n.* krstna voda. [krstu.
Taufzeuge *m.* krstna priča, priča pri
taugen biti (sem) za kaj, dobér —, prikládən —, priprávən biti, prilégati se, slúžiti, rábiti, veljáti; das taugt nicht to ne veljá; wozu taugt das? čemú je to?
Taugenichts *m.* maloprídnež, zanikarnež, zanikarnik, zlóčestnik.
tauglich sposóbən, priprávən, prigóden, dobér, prikládən, dobélj, prilézən.
Tauglichkeit *f.* sposóbnost, priprávnost, prigódnost ꝛc.
Taumel *m.* vrtoglávica, vrtoglávost, omáma, omóta, opojénost.
taumelig vrtoglàv, vrtoglávən, omótən, omótičən, omámljen, opotekljiv, opotóčən.
Taumelkäfer *m.* *(Gyrinus)* málinec, grebíšica.
Taumellolch *m.* ſ. Lolch.
taumeln opotékati se, omahovati, klamotáti, klamotériti.
Taumler *m.* vrtoglávec, opotekljívec.
Tauſch *m.* mena, menja, menjáva, zaména, zamenjáva, menjátev.
tauſchen meníti, ménjati, zameníti, zaménjati; *impf.* menjevati, zamenjávati.
täuſchen mótiti, várati, mámiti, slepíti; premótiti, prevárati, omámiti, preslepíti, ukániti; ſich — mótiti se, várati se; zmótiti se, ukániti se.
Tauſchende *m.* menjáč, menjávec.
Täuſcher *m.* slepár, slepívec, mamívec, mamež.
Tauſchhandel *m.* trgovína na méno, menjálna trgovína.
Tauſchmittel *n.* menjálo.
Täuſchung *f.* prevára, omáma, slepílo, obséna, prekána, zmota.
Tauſchvertrag *m.* menjálna pogódba.
tauſchweiſe *adv.* po zaméni, po meni, ménoma.
tauſend tisoč, tisočína, (jézero); ei der — dète!
Tauſender *m.* (Zahl) tísočka, tisočica; (Banknote) tisočák; (*mil.*) tisóčnik.
tauſenderlei tisočér.
tauſendfach, **tauſendfältig** tisočérən, tisočérnat.
Tauſendfuß *m.* stónoga.
Tauſendguldenkraut *n.* zlati grmíček, távžentroža.
tauſendjährig tisočlétən.
Tauſendkünſtler *m.* vseznávec, vsevédež, čarodéj.
tauſendmal *adv.* tísočkrat.
tauſendmalig tísočkratən.
Tauſendſchön *n.* *(Bellis perennis)* marjética.
tauſendſte tísočni.
Tauſendſtel *n.* tisočnína, tisočínka.
Tautogramm *n.* istopis, tavtogram.
Tautologie *f.* istoréčje, tavtologíja.
tautologiſch istoréčən, tavtológičən, tavtológski.
Tauwerk *n.* vrvje, vrví *pl. f.*
Taxabſchreibung *f.* odpis odrédbine, — takse.
Taxamt *n.* taksni —, odrédbinski urad.
Taxation *f.* cenítev, precenítev.
Taxator *m.* cenívec, cenítelj, taksator.
taxbar odrédbini —, taksi podvržen.
Taxbefreiung *f.* oprostítev od takse.
Taxe *f.* odrédbina, taksa.
Taxeinhebung *f.* pobíranje takse, — odrédbine.
taxfrei odrédbine prost.
taxieren céniti; precéniti, ceno postáviti, — dolóčiti. [rédbine.
Taxnachſicht *f.* odpúst takse, — od-
Taxnote *f.* taksni list, taksóvnica.
Taxus *m.* tisa; *coll.* tisje.
Technik *f.* téhnika; =er *m.* téhnik.

Digitized by Google

technisch téhničen, téhniški.
Technologie *f.* obŕtni nauk, tehnologija.
technologisch tehnológičen, tehnološki.
Tedeum *n.* zahváljena —, zahválna pesém (-i).
Tegel *m.* soglínčk, sopések (*min.*).
Teich *m.* ríbnik, ribnjak.
Teichbinse *f.* močvírski sít.
Teichfisch *m.* riba iz ríbnika.
Teichfischerei *f.* ribárstvo v ríbniku, — v ríbnikih; ribja lov (-i) v ríbniku.
Teichhuhn *n.* túkalica.
Teichmuschel *f.* jézerska skoljka, brezzóbka.
Teichrose *f.* pljučnik, blatnik, lokvanj.
Teichwasser *n.* voda iz ríbnika.
Teichwirtschaft *f.* ribárstvo v ríbniku.
Teig *m.* testó; den — anmachen zamésiti.
teigen mečíti se, medíti se; (v. Brot) cmokast —, svaljkast biti (sem).
teigig testnàt, testén.
Teigklück *n.* svaljèk.
Teigwerk *n.* testenína.
Teint *m.* polt (-i).
Telegramm *n.* brzojávka, telegrám.
Telegraph *m.* brzojàv, daljnopis, telegraf; **Telegraphen-** brzojávni, telegráfski; **=amt** *n.* brzojávni —, telegráfski uràd; **=beschädigung** *f.* poškódovanje brzojáva, — telegráfa; **=leitung** *f.* brzojávni prevòd; **=linie** *f.* brzojávna —, telegráfska črta; **=station** *f.* brzojávna —, telegráfska postája.
Telegraphie *f.* brzojávstvo, daljnopísje, telegrafija.
telegraphisch brzojávèn, daljnopísen, telegráfski.
Telephon *n.* telefón.
Teleskop *n.* daljnoglèd, dalekoglèd, teleskóp.
teleskopisch daljnoglédèn, teleskópèn, teleskópski.
Teller *m.* krožnik, ploščèk, pladènj, pladnik.
Tellereisen *n.* lisica, lindra, železna past (-i).
tellerförmig pladnjast, ploščkast.
Tellerlecker *m.* zapléčnik, slinež, slinolízec; (namentlich b. Hochzeiten) prežar, kobíličar, oglár; **=in** *f.* zapléčnica, prežarica.
Tellerschnecke *f.* roženasti svítek.
Tellerschrank *m.* omára za króžnike, — za ploščke.
Tellertuch *n.* prtíč.
Tellur *n.* zemljik, telúr (*min.*).
tellurisch pozémèn, pozémski, pozémeljski.
Tellurium *n.* telúrij.
Tempel *m.* svetíšče, tempèlj, molílnica; ſ. a. Kirche; **Tempel-** témpeljski.
Tempeldiener *m.* cerkóvnik; (Priester) svečeník, duhóvnik.
Tempelherr *m.* témpljar.
Tempelhof *m.* dvoríšče pri svetišču, svetíšèno dvoríšče.
Tempelorden *m.* témpljarski red.
Tempelraub *m.* svetokrája.
Tempelschänder *m.* skrunítelj svetíšča, — templja.
Temperament *n.* narav (-i), čud (-i), kri (krví), temperament.
Temperatur *f.* toplína, toplóta, temperatúra.
temperieren ſ. mäßigen.
Templer *m.* ſ. Tempelherr.
Tempo *n.* časomérje, časovna mera; hitrόst; *a tempo* o pravem času.
temporal časovèn.
Temporalien *pl.* posvétni dohódki duhóvnikov.
temporär časèn, začásèn; minljìv.
temporisieren po časovnih razmérah se ravnáti; (aufſchieben) odlágati, odlášati.
Temposprung *m.* odmérni skòk.
Tempus *n.* čas.
Tenakel *n. m.* držáj, precèp.
Tendenz *f.* naméra, težnja, smotèr, tendénca; (Richtung) smer (-i); **=prozeß** *m.* namérna politična pravda, tendénčna pravda; **=stück** *n.* gledališka igra z dolóčeno naméro, tendénčna igra.
Tender *m.* tender, premógovni voz.
Tenne *f.* gumno, gumníšče; (Scheune) skedènj.
Tenor *m.* tenór.
Tenorist *m.* tenorist.
Tension *f.* razpenjávost, napétost [(*phys.*).
Teppich *m.* prepróga, prostiráča; **=macher** *m.* preprógar.
Termin *m.* rok, obròk, doba; **Termin-** rokóvèn.

Digitized by Google

Terminologie *f.* iménstvo, imenoslóvje, nazivoslóvje, izrazoslóvje, terminologíja.
terminologisch imenoslóvěn, izrazoslóvěn, terminológičěn, terminolóški.
Terminrechnung *f.* rokóvni račún.
Terminus *m.* izràz.
terminweise *adv.* rokóvno, na róke, v obrókih.
Termite *f.* bela mravlja, termít.
Ternavorschlag *m.* nasvèt trojíne.
Terne *f.* trojíca, trojína; (in d. Lotterie) terna.
Terpentin *m.* terpentín; **=geist** *m.* terpentínověc; **=öl** *n.* terpentínovo olje.
Terrain *n.* mestnost, svét, zemlja, tlà (tal) *pl.*, terén; **=aufnahme** *f.* načŕt méstnosti; **=lehre** *f.* nauk o méstnosti, — o povŕšju zemlje; **=verhältnis** *n.* méstnostno razmérje, razmérje svetá, — tál.
Terrasse *f.* terása, gredína, ploščád (-i); (Erdstufe) stopnja, odstávěk, pràg.
Terassenland *n.* stopnjevína, gredje.
territorial teritoriálěn, ozémski.
Territorium *n.* ozémlje, zemljíšče, okràj, teritórij.
terrorisieren strahovati, v strah dévati, z grožnjo strášiti; v strah déti (dénem), z grožnjo ostrášiti.
Terrorismus *m.* strahovánje, terorízěm.
tertiär tretjetvórěn.
Tertiarier *m.* tretjerédnik.
Terz *f.* tretjíca, terca.
Terzerol *n.* žepni samokrès.
Terzett *n.* trospèv, tercét.
Testament *n.* oporóka, poslédnja volja, testament; (in d. Bibel) zakon, zavéza, zavèt, testament.
testamentarisch oporóčěn.
Testaments-erbe *m.* oporóčni dedič; **=eröffnung** *f.* odpíranje —, odpečátba oporóke; **=executor** *m.* izvršítelj oporóke; **=fälscher** *m.* ponarejávěc oporóke; **=publication** *f.* razglasítěv oporóke; **=schreiber** *m.* pisávěc oporóke; **=vollzieher** *m.* s. Testamentsexecutor; **=zeuge** *m.* priča pri oporóki, oporóčna priča.
Testator *m.* oporočník, testátor.
testieren oporočíti, oporóko naredíti; *impf.* oporočevati; vóliti; (bestätigen) potŕditi.
Tête *f.* glava, vŕh; an der — na čelu.
Tetraeder *n.* četvérěc, tetraéděr.
Tetragon *n.* četverokót, četverokótnik, četveroógelnik, tetragon.
Tetrameter *m.* četveromèr, tetrametěr.
Tetrapodie *f.* četverostópje, tetrapodíja.
Teufe *f.* s. Tiefe.
Teufel *m.* hudíč, vrag, zlódej, zloměk, hudír, hudník, hudíman, peklénščak, hudóběc, bes, malič; ein armer — ubóžěc, revež, nebóre, trpín, ubóga para; scher dich zum — pobéri se, spravi se mi, vrag te vzemi.
Teufelei *f.* vražje delo, zlódejeva reč (-í), zlódejstvo.
teufelisch s. teuflisch.
teufeln hudičevati, šentovati, vragovati, zlodejevati.
Teufels- hudíčev, vražji, vragov, zlódejev, zlomkov; **=banner, =beschwörer** *m.* izganjávěc —, rotítelj —, zaklinjávěc hudíča; **=kerl** *m.* vražji človek; **=reich** *n.* hudíčevo kraljéstvo; **=weib** *n.* vragúlja, zlódejeva baba; **=werk** *n.* hudíčevo —, vražje delo; **=zeug** *n.* s. Teufelei.
teuflisch hudíčev, vražji, zlódejev, vragúljast.
Text *m.* besedílo, beséde *pl.*, tekst.
tertieren sestáviti —, zložíti besedílo; *impf.* sestávljati, zlágati.
Textilindustrie *f.* tkanínsko obŕtstvo.
Textur *f.* sklàd, zlòg (*min.*); tkanína.
Thal *n.* dol, dolína; *dem.* dolínica, dolěc; (enges —) draga, deběr (-i); über Berg und — črez hribe in dolíne.
Thalabhang *m.* reběr (-i), pobóčje.
Thalbecken *n.* dolínska kotlína.
Thalbewohner *m.* dolínar, dolíněc, doljáněc, dólar; **=in** *f.* dolínarica, dolínka, doljánka.
thalein *adv.* v dol, v dolíno.
Thalenge *f.* ožína, sotéska.
Thaler *m.* tolar, cekín, zlat.
Thalfahrt *f.* navzdólnja vožnja.
Thalgebiet *n.* podólje, obdólje.
Thalgegend *f.* dolína.
Thalgehänge *n.* navzdólje, brežína, reběr (-i).
Thalgrund *m.* globína, dolínska ravníca.
Thalschlucht *f.* deběr (-i), žlebína.
Thalsohle *f.* podólje.

Digitized by Google

Thalſperre *f.* zagrádba v dolíni.
Thalſtern *m.* navádno tevje *(bot.)*.
Thalwand *f.* dolínska stena.
Thalweg *m.* pot po dolíni; mática —, stržén reke, rečíšče.
That *f.* dejánje, delo, čin; (Begebenheit) dogódba, dogódek; in der — res, resníčno, v resníci, po pravíci; auf friſcher — pri samem dejánju, pri gorkem delu; mit Rath und — z besédo in dejánjem.
Thatbeſchreibung *f.* popis dogódka, opis dejánja.
Thatbeſtand *m.* učín; den — erheben učin poizvédeti (-vém), *impf.* — poizvedovati.
Thatendrang *m.* pohlèp —, težnja za slávnimi čini.
thatenlos brez slavnih del, — činov.
thatenreich bogàt slavnih del.
Thäter *m.* storílec, činítelj; (der Schuldige) krívec; ich bin der — jaz sem storíl, jaz sem kriv; =in *f.* storílka, činíteljica; (die Schuldige) kriva, krivka.
Thäterſchaft *f.* storílstvo.
Thatform *f.* tvorna oblíka.
thätig tvorèn, tvorílen, dejálen; (emſig)délavèn, pridèn, prizadévèn, marljív.
Thätigkeit *f.* tvornost, dejálnost; délavnost, prídnost.
Thatkraft *f.* dejálnost, prizadévnost; (Energie) krepkóst, krepkóba, krepkovóljnost.
thatkräftig ſ. energiſch.
thätlich dejánski, z dejánjem; (gewaltſam) silèn, posílen, nasílen.
Thätlichkeit *f.* dejánstvo; sila, silnost, nasílnost; eš kam žu —en prišlo je do tepéža.
Thatort *m.* kràj storjénega dejánja, učiníšče.
Thatſache *f.* dejánska stvar (-í), dejstvo, dogódek, ístina; eš išt — ístina je.
thatſächlich dejánski, resníčen, istinít.
Thatumſtand *m.* dejánska okólnost.
Thau *m.* rosa.
thauen, eš thaut rosí, rosa pada, rosa je; (von gefrorenen Flüſſigkeiten) tájati se, talíti se, topíti se, júžiti se; otájati se, raztopíti se, odjúžiti se; (v. Schnee) kopnéti; skopnéti, prekopnéti; *impf.* skopnévati.
thauig rosèn, rosnat, porošèn.
Thaumatrop *n.* čarodéjni kro žnik, čudokrèt, tavmatróp *(phys.)*.
Thaupunkt *m.* rosíšče.
Thauregen *m.* pršénje, pŕhavica, drobni dèž.
Thauwetter *n.* odjúga, odjúžno —, južno vréme (-éna), odméklo vreme, odméka.
Thauwind *m.* jùg, južna sapa.
Theater *n.* gledíšče, gledalíšče; **Theatergledíški, gledalíški.
Theaterraſſe *f.* gledalíška blagájna.
Theaterdichter *m.* dramátični —, gledalíški pisátelj, pisátelj gledalíških iger.
Theaterrepertoir *n.* sporèd gledalíških iger, razvrstítev igrokázov.
Theaterweſen *n.* gledalíštvo.
theatraliſch gledalíški, teatrálen.
Thee *m.* čaj.
Theebaum *m.* čájevec.
Theebüchſe *f.* čájnica.
Theekanne *f.* čajnik.
Theemaſchine *f.* samovár (za čaj).
Theer *m.* katrán, žgana smola, (pegla); (Rad—) kolomàz, smolnják.
Theerbrenner *m.* katránar, smolár, kolomázar; =ei *f.* katrárnica, smolárnica.
Theerbüchſe *f.* púšica za katrán, kotheeren katrániti, smolíti, (s smolo) mázati (mažem); pokatrániti, osmolíti, posmolíti.
theerig katránav, smolnat.
Theerſtrauch *m.* čájevec.
Theil *m.* del; (Stück) kos; (Abtheilung) oddélek; (Antheil) delež; (Partei) stranka; zum — nekaj, nekóliko; der klagende — tožník, tožítelj, tožéča stranka; (von weibl. Perſ.) tožníca, tožíteljica; d. übriggebliebene — ostánek, preostánek, prebítek; **Theil- delni.
theilbar deljív, razdeljív, razdélen.
Theilbarkeit *f.* deljívost, razdélnost.
Theilchen *n.* delèk, delec, delček.
Theildividend *m.* delski dividend.
theilen delíti, krojíti; razdelíti, razkrojíti; *impf.* razdeljévati, razkrájati; (auf Halbſcheid) polovíti; razpolovíti, razpolovíčiti; (dividieren) delíti, razštévati; ich theile deine Anſicht nicht nisem tvoje misli; ſich — delíti se, cépiti se; razdelíti se, razcépiti se.

Digitized by Google

Theilen *n.* deljénje, delítev.

Theiler *m.* delívec, delítelj, razdeljevávec; **=in** *f.* delívka, delíteljica, razdeljevávka.

Theilgenosse *m.* sodeléžnik, udeležítelj.

Theilgenossenschaft *f.* sodeléžnost; (des Besitzes) spolovína.

theilhaben ſ. theilnehmen.

Theilhaber *m.* ſ. Theilnehmer.

theilhaft, theilhaftig delézen; — werden udeléžiti se, *impf.* udeleževati se; — ſein delézen biti (sem), delež iméti (imám).

Theilhaftigkeit *f.* deléžnost.

Theilhaftmachung *f.* udeléžba.

Theilliſte *f.* delni imenik.

Theilnahme *f.* udeléžba, udeležítev, učéstje; ſ. Mitgefühl.

theilnahmslos brez usmíljenja, brez sočútja; brezučéstən.

Theilnahmslosigkeit *f.* brezsočútnost; brezučéstnost.

theilnehmen udeléziti se; *impf.* udeleževati se, deléžen biti. [čútən.

theilnehmend deléžen; usmíljen, so-

Theilnehmer *m.* deléžnik, udeléžnik, udeležítelj; (einer Gemeinſchaft) zádružnik; **=in** *f.* deléžnica, udeléžnica, udeležítelica.

Theilregel *f.* razdélbno pravílo.

theils *adv.* nekaj, nekóliko, déloma.

Theilung *f.* delítev, razdelítev, razdélba. [delílna tožba.

Theilungsklage *f.* tožba zarádi delítve,

Theilungskraft *f.* delílnost.

Theilungsplan *m.* delílni —, razdélbni načrt.

Theilungspunkt *m.* delíšče.

Theilungsverfahren *n.* delílno —, razdélbno postópanje.

Theilungsvertrag *m.* delílna —, razdélbna pogódba.

Theilungszeichen *n.* delílo; (Interpunctionszeichen) ločílo, ločnica, prepóna.

theilweiſe *adv.* nekaj, nekóliko, déloma; *adi.* nekóličən, delən, delovít.

Theilzahlung *f.* nekólično odplačílo, delovíto plačílo.

Theke *f.* písanka, pisni zvezék.

Thema *n.* predmèt, stvar (-i); (Aufgabe) nalóga; (Stoff) snov (-i), tvarína; (Inhalt) vsebína; (*gramm.*) osnóva.

Theogonie *f.* bogoródje, teogonija.

Theokratie *f.* božja vlada, bogovládje, teokratija.

theokratiſch bogovládən, teokrátski.

Theolog *m.* bogoslóvec, teológ.

Theologie *f.* bogoslóvje, teologija.

theologiſch bogoslóvən, bogoslóvski, teológski, teológičən; —es Seminar duhóvno semeníšče, bogoslóvnica.

Theoretiker *m.* teorétik.

theoretiſch teorétičən.

Theorie *f.* teorija.

Therapeut *m.* zdravník, lečnik, terapévt.

Therapie *f.* zdravílstvo, terapija.

Thereſienorden *m.* red Marije Terézije.

Theriak *m.* terják; **=geiſt** *m.* terjákovec.

Therme *f.* topli vir, toplica; gew. Thermen *pl.* toplice *pl.*

thermoelektriſch termoeléktričən.

Thermometer *n. m.* toplomèr, gorkomèr, termométer.

thermometriſch toplomérən, toplomérski, termométrski.

Theſe, Theſis *f.* stavék, rèk; (in der Metrik) poníz, nenaglášeni del stope.

theuer drag, dragocèn; (wert; lieb) drag, ljub, mil; wie — ? po čem? kóliko veljá? — machen dražíti; podražíti; zu — kaufen okúpiti se.

Theuerſte *m.* predrági, preljúbi; *f.* predrága, preljúba.

Theuerung *f.* dragínja.

Theuerungszulage *f.* dragínjska dokláda.

Thier *n.* živál (-i); *coll.* živád (-i), živádina, živálda; (Vieh) živína; (Raubthier) zver (-í); *coll.* zverína, zverjád (-i); zahmes — pítoma —, domáča živál (-i); wildes — divja živál; *coll.* divjáčina, divjína; (Stück Hausvieh) živínče (-ta), (rep); zum — werden poživíniti se, zagovednéti; **Thier-** živálski; živínski; zverski, zverínski.

thierähnlich živáli podóbən; (roh) zagovédən.

Thierarzneikunde *f.* živinozdravílstvo.

Thierarzneiſchule *f.* živinozdravníška učílnica, šola za živinozdravníštvo.

Thierarzt *m.* živinozdravník, zdravnik za živíno.

Thierchen *n.* živálca.

Digitized by Google

Thierfleisch *n.* živálsko mesó.
Thiergarten *m.* zverinják, obóra.
Thiergeschlecht *n.* živálsko pléme(-éna), živálski razpol.
Thierhaar *n.* živálska dlaka.
Thierheilkunde *f.* ſ. Thierarzneikunde.
thierisch živálski, živínski; ein —es Leben führen živéti po živínsko, — kakor živína.
Thierkampf *m.* zverínski bòj, bòj z zvermí.
Thierkreis *m.* zverínski krog.
Thierlehre *f.* nauk o živálstvu.
Thiermensch *m.* živínski človek.
Thierquäler *m.* mučítelj živáli; =ei *f.* trpínčenje živáli.
Thierreich *n.* živálstvo.
Thierschinder *m.* konjedérec, konjáč.
Thierseele *f.* živálska duša.
Thierseuche *f.* kužna bolézen (-i) pri živálih, živálska kuga.
Thierspital *n.* živinozdravílnica.
Thierstimme *f.* živálski glas.
Thierstück *n.* živálska slika, risba živáli.
Thierwelt *f.* živálstvo.
Thon *m.* glina; il, ílovica; **Thon-** glinén, prstén.
Thonboden *m.* glínovina, ílovec, ílovnata tlà (tal) *pl.*
Thoneisenstein *m.* glínovnati železóvec.
Thonerde *f.* gliníca, glina, ílovica.
thönern glinén, ílovnat, ílovičén, prstén, lončén.
Thongeschirr *n.* lončéna posóda.
Thongrube *f.* ílovnica, glinénica, glinišče, gliník.
thonig ilnat, ílovnat, glinàt, glinovít.
Thonschiefer *m.* skrílavec, skríljevec.
Thonstein *m.* glínovec.
Thonware *f.* lončenína, glínasti izdélek.
Thonzelle *f.* prsténi piskrc.
Thor *m.* bedák, ábotnik, nespámetnik, neúmnež, glumpéc, gumpéc, budálo.
Thor *n.* vrata *pl.*; *dem.* vratca *pl.*; Garten— vrtna vrata, vrníla; **Thor-** vratni.
Thorbeschließer *m.* vratár.
Thorflügel *m.* vrátnica.
Thorgeld *n.* vratarína.
Thorglocke *f.* vratni zvonec, hišni zvonec.
Thorheit *f.* neúmnost, ábota, bedarija, nespámet (-i), bedastóča, budálost.
thöricht neúmen, áboten, nespámeten, bedast, budálast.
Thörin *f.* neúmnica, bedáča, ábotnica, nespámetnica.
Thorschließer *m.* ſ. Thorbeschließer.
Thorschluß *m.* zapòr vrat.
Thorsteher *m.* vratár.
Thorwache *f.* straža pri vratih.
Thorwärter *m.* vratár; =in *f.* vratarica.
thorweit na stežáj odprt.
Thran *m.* ribja mast (-i).
Thräne *f.* solza; *dem.* solzica; mit —n in den Augen s sólznimi očmí; in —n ausbrechen zjókati se, zajókati, solze zalijó komu oči, solze ga polijó; **Thränen-** solzni.
thränen solzéti, solzíti se, solze prelívati, — točíti.
Thränenbach *m.* potok solz, — solzá.
Thränenbein *n.* sólznica, solzna kost (-i).
thränenbenetzt solzèn, s solzámi polít.
thränenbethaut solzorósen.
Thränencanal *m.* ſ. Thränengang.
Thränendrüse *f.* solzna žleza.
Thränenfistel *f.* solzívka.
Thränenfluß *m.* pretákanje solz, — solzá, solzotòk.
Thränengang *m.* solzovòd, rójica, solznik.
Thränengefäß *n.* sólznica.
thränenlos brezsólzen, brez solz, — solzá.
Thränenstrom *m.* potok solz, — solzá.
Thränenthal *n.* solzna dolina, dolína solz.
thränenvoll solznat, solzàv.
Thron *m.* prestol, tron; **Thron-** prestólni.
Thronbesteigung *f.* nastòp vlade, — vládanja; ſeit ſeiner — kar je začél vládati, kar je zasédel prestol.
Thronbewerber *m.* kdor se pogánja za prestol, iskátelj —, prisvajátelj prestóla.
thronen prestolovati; kraljevati, carjevati.
Thronentsagung *f.* odpóved (-i) pre-

Digitized by Google

Thronerbe *m.* prestólni dedič.
Thronfolge *f.* prestólno naslédje, prestolonasléstvo.
Thronfolger *m.* prestólni naslédnik, prestolonaslédnik; =in *f.* prestólna naslédnica, prestolonaslédnica.
Thronhimmel *m.* nebó.
Thronrede *f.* prestólni govor.
Thronſaal *m.* prestólna dvorána.
thun délati, činíti; storíti, učíniti, narediti; *impf.* učínjati, narájati; (beginnen) počéti (-čnèm), *impf.* počénjati; (ſetzen, ſtellen) dejáti ob. deti (denem), postáviti; *impf.* dévati, postávljati; es thut mir leid žàl mi je; was iſt nun zu thun kaj mi je zdaj počéti, — storíti? einen Schuſs — strelíti; eine Bitte thun poprósiti; Abbitte — prósiti za zamèro, prósiti odpustíla; geſagt, gethan kakor je rekel, tako je storil; (ſich verhalten) délati se, obnášati se, ravnáti se; groß — báhati se, napihovati se.
Thun *n.* dejánje, ravnánje, počétje, delo; daš — und Laſſen delo in nedélo, dejánje in nehánje.
Thunfiſch *m.* tun.
Thunichtgut *m.* neprídiprav, malopridnež.
thunlich mogòč, možèn.
Thunlichkeit *f.* mogóčnost, možnost; nach — kólikor je mogóče.
thunlichſt kólikor je moči, kar se koli da; mit —er Beſchleunigung kar najhitréje.
Thür *f.* duri *pl. f.*; dveri *pl. f.*; (Thor) vrata *pl.*; *dem.* vratca *pl.*; bei offener — pri odprtih durih.
Thürangel *f.* tečáj, stožér, stežáj.
Thürband *n.* nasadílo, spona.
Thürfenſter *n.* okno v durih.
Thürflügel *m.* dúrnica, vrátnica, dverno krilo.
Thürfutter *n.* dverni obòj, obkládek, paž.
Thürgerüſt *n.* podbòj.
Thürgeſims *n.* naddúrna polica.
Thürgriff *m.* primež.
Thürhaken *m.* ſ. Thürangel.
Thürhüter *m.* vratár; =in *f.* vratarica.
Thürklammer *f.* vénge *pl.*
Thürklinke *f.* kljuka.
Thürklopfer *m.* klepálo, klepáj, trkálo, trkálce (na vratih).
Thurm *m.* stolp, turèn; (Glocken—) zvoník; *dem.* stolpíč, túrniček.
Thürmchen *n.* stolpíč, túrniček.
Thurmdachfenſter *n.* slepa lina.
thürmen kopíčiti, na kupe skládati, — nasípati (-am, -sípljem), grmáditi; nakopíčiti, nagrmáditi; ſich — kopíčiti se, grmáditi se, kipéti.
Thürmer *m.* stolpni čuváj, zvonikár, čuváj na zvoníku.
Thurmfalke *m.* postólka, mokosévka.
Thurmfenſter *n.* stolpna lina.
thurmförmig stolpast, stolpíčast.
thurmhoch visòk kakor stolp.
thürmig stolpèn, mnogostólpen.
Thurmknopf *m.* jábolko na zvoníku.
Thurmkraut *n.* stolpíca.
Thurmratſche *f.* drdráč, drdrálo.
Thurmſchwalbe *f.* navádni hudoúrnik, brizga.
Thurmuhr *f.* stolpna ura, túrnska ura, cerkvéna ura.
Thurmwächter *m.* stolpni čuváj, čuváj na zvoníku.
Thüröffnung *f.* vrata *pl.*; (im Zaune) vrzél (-i).
Thürpfoſten *m.* podbòj; pokónčnik, rožánec, stožánje, bangar; (beim Hofthor) veréja.
Thürriegel *m.* zapàh, zatík, zásova.
Thürſchlüſſel *m.* dverni ključ, ključ od vrat.
Thürſchwelle *f.* pràg.
Thürſteher *m.* vratár.
Thürſtock *m.* ſ. Thürpfoſten.
Thürvorleger *m.* slámnati (železni) odrgáč. [stežáj.
thürweit na stežáj odprt; *adv.* na
Thürwinkel *m.* zadvérje, zadvérek.
Thymian *m.* máterina dúšica.
Thyrſusſtab *m.* z brsljánom ovíta trstíkovica.
Tiara *f.* pápeževa krona, tiára.
tief globòk; (niedrig) nizèk; (v. Farben) zamólkel, temèn; (vom Schnee) debel, visòk; —e Nacht trda noč (-í); (v. Augen) vdrt, upádel; (v. Schlaf) trdèn; — gekränkt močno —, hudo užáljen.
tiefäugig upádlih —, vdrtih očí.
tiefbeſchämt hudo osramočèn.

Tiefblick *m.* bistri poglèd.
Tiefe *f.* globočína, globína; (Eigenſchaft) globokóst; (grundloſe —) brezdno, prepàd; (im Waſſer) krnica, tolmún; (otòn, globódnica).
Tiefebene *f.* nižína, nizka raván (-vní).
Tiefgang *m.* gažnja, pónor (-óra).
tiefgebeugt ves potŕt, — pobít.
tiefgehend globokogázen.
tiefgelehrt zelo učèn, veleučèn.
tiefinnig presrčèn, iskrén, živ, goreč.
Tiefland *n.* nižávje.
tiefliegend nizèk, nizko ležèč, vdŕt.
tiefreichend globokosézen.
Tiefſinn *m.* globokoúmje, globokomíselnost, globokomíselje.
tiefſinnig globokoúmen, globokomíseln.
Tiefſprung *m.* navzdólnji skòk.
Tiefthal *n.* globóka dolína; globél (-i), debèr (-i).
Tiegel *m.* grnèc, lončič; zdélica, topílnik; (Kochgeräth) koza; *dem.* kozica.
Tiger *m.* tigèr; **Tiger-** tigrov, tígrski.
tigerfarbig tígrast.
Tigerkatze *f.* tígrasta mačka.
Tigerweibchen *n.* tígrica, tígrovka.
tilgen pokončáti, uníčiti, ugonobíti, zatréti (-trèm, -tárem); *impf.* pokončevati, uničevati, zatírati; (löſchen) izbrísati (-brísem); (Schuld) poravnáti, poplačati, razdolžíti.
Tilgung *f.* pokončánje, pokončevánje, uníčba, zatòr; poravnáva, razdolžítèv, poplačilo, razdolžílo, izbrís.
Tilgungsfonds *m.* razdólžni zalog.
Tilgungsplan *m.* razdólžni —, razdolžílni črtež.
Tilgungsquote *f.* razdólžni znesèk, razdolžnína. [rep.
Timotheusgras *n.* trávniški svinjski
Tinctur *f.* izvlečèk, razmòk, tinktúra.
Tinte *f.* tinta; (ſchwarze) črnílo; (rothe) rdečílo; barvítost; **Tinten-** tintni.
Tintenfaß *n.* tintnik, črnílnik.
Tintenfiſch *m.* sípa, riba črnica.
Tintenkleckſe *m.* madež, čačka, štrkótina.
Tintenſtein *m.* črnílèc, črnílni kamen.
Tintenſtift *m.* tintni črtnik.
Tirade *f.* krotovíčnica, tiráda.
Tiſch *m.* mizá; (Eſſen) obèd; (Gäſte) omízje; **Tiſch-** mízni, namízni, pomízni.
Tiſchblatt *n.* mízna plošča.
Tiſchdecke *f.* namízno pogrinjálo, namízni prt.
Tiſchdecker *m.* pogrinjáč.
tiſchen ſ. auftiſchen.
Tiſchgänger *m.* hránjenec, prijédnik.
Tiſchgaſt *m.* gost.
Tiſchgebet *n.* obédna molítèv.
Tiſchgedeck *n.* namízje, pomízje.
Tiſchgeld *n.* plačílo za hrano, obed-
Tiſchgenoſſe *m.* obédni továriš. [nína.
Tiſchgeräth *n.* namízna opráva, — posóda.
Tiſchgeſellſchaft *f.* omízje, omízna —, obédna družba.
Tiſchkorb *m.* žličnik, žličnjak.
Tiſchlade *f.* míznica.
Tiſchler *m.* mizár, stolár; **Tiſchler-** mizárski, stolárski; **=handwerk** *n.* mizárstvo, stolárstvo; **=in** *f.* mizarica; **=werkſtätte** *f.* mizárnica.
Tiſchſchrank *m.* míznica.
Tiſchtitel *m.* mízni naslòv.
Tiſchtuch *n.* namízni prt, krúšnica, krušnjáča.
Tiſchwäſche *f.* namízna prtenína, — opráva, namizno perílo.
Tiſchwein *m.* namízno vino.
Tiſchzeit *f.* obédni čas.
Tiſchzeug *n.* namízje, pomízje, namízna opráva.
Titel *m.* naslòv, nazív, nazívek; (Aufſchrift) napis, nadpis, zaglávje; **Rechtstitel** pravno imé, pravni naslòv; **unter welchem** — s katérim iménom, pod katérim iménom, po katérem pravnem naslóvu; **Titel-** nazóvni; načélni, naslóvni.
Titelblatt *n.* naslóvni —, načélni list.
titellos breznaslóvèn, brez naslóva.
Titular- nazóvni, častni.
Titulatur *f.* častno imenovánje, — nazivanje, naslóvje. titulatura.
titulieren naslovíti, nazvàti (-zóvem); *impf.* naslávljati, nazívati.
Toaſt *m.* napítnica, zdravica; **einen —ausbringen** napíti (-píjem), nazdráviti; **—e ausbringen** napívati, nazdrávljati.
toben razgrájati, razsájati, divjáti, besnéti, rojíti, rohnéti; (tojen) búčati (-ím), vršéti.

Digitized by Google

Toben *n.* razgrája, razsája, razgrájanje, razsájanje, divjánje, besnénje, rohnénje.

Tobſucht *f.* besnílo, besnívost; besnost.

tobſüchtig besniv, razgrájav; besèn.

Tochter *f.* hči (hčere); *dem.* hčerka, hčérca; **Tochter-** hčerin, hčerínji.

Tochterkind *n.* hčerin otròk.

Tochterkirche *f.* podrúžna cerkêv, podrúžnica, (poddrúžnica).

Tochtermann *m.* zèt.

Tochterpfarre *f.* podrúžnica.

Töchterſchule *f.* deklíška šola.

Tochterſprache *f.* proizvédeni jezik.

Tod *m.* smrt (-i); (b. Sterben) umrtje, umíranje; zum – e verurtheilen na smrt obsóditi; mit dem – e abgehen umréti (-mrèm, -mŕjem); zu – e quälen trpínčiti na smrt, múčiti do smrti; er iſt des – es izgubljèn je, po njem je; den – anthun umoríti, usmrtíti.

todähnlich kakor smrt, smrti podóbèn.

todbringend smrtèn, smrtonósèn.

Todes- smrtni.

Todesangſt *f.* strah pred smrtjo, smrtna groza.

Todesanzeige *f.* smrtno naznanílo, naznanílo smrti.

Todesart *f.* smrt (-i), načîn smrti.

Todesbotſchaft *f.* sporočílo o smrti.

Todesengel *m.* smrtni angel, angel smrti.

Todeserklärung *f.* proglasítêv za mŕtvega.

Todesfall *m.* ſ. Todfall.

Todesfurcht *f.* ſ. Todesangſt.

Todesgang *m.* hoja v smrt, smrtna pot (-i).

Todesgefahr *f.* smrtna nevárnost.

Todesjahr *n.* leto smrti, smrtno leto.

Todeskampf *m.* boj s smrtjo, smrtni bòj.

todesmuthig proti smrti pogúmèn.

Todesſchweiß *m* smrtni pot, — znoj, smrtne srage *pl.*

Todesſtrafe *f.* smrtna kazèn (-i); mit der — belegen na smrt —, v smrt obsóditi.

Todesſtunde *f.* smrtna —, poslédnja ura.

Todestag *m.* dan (dneva) smrti, smrtni dan.

Todesurſache *f.* vzròk smrti.

Todesurtheil *n.* smrtna obsódba, obsódba na smrt; — fällen smrtno sodbo izréči (-rêčem).

Todeswunde *f.* smrtna rana.

Todfall *m.* smrt (-i), umŕtje, smrtni slučáj.

Todfallsaufnahme *f.* smrtóvnica; zapìs za mrlíčem.

Todfeind *m.* smrtni sovrážnik, zakléti sovrážnik.

Todfeindſchaft *f.* smrtno sovráštvo.

todkrank na smrt —, za smrt bolán.

Todſünde *f.* smrtni greh.

todt mrtêv, umŕl; — werden umréti (-mrèm, -mŕjem); für — halten za mŕtvega iméti (imám).

Todte *m.* mrlič, mrtvec; (der Verſtorbene) pokójnik, rajnik.

Todte *n.* mrlína, mrhovína.

tödten smrtíti, ubíjati, moríti; usmrtíti, ubíti (-bíjem), umoríti; ſ. abtödten.

Todten- mrtváški, mrliški.

Todtenacker *m.* pokopališče, grobíšče, grobje, mrtvíšče.

Todtenamt *n.* črna —, zadúšna maša, zadúšnica; (nach acht Tagen) osmina, osmi dan (dnéva); (nach einem Jahre) oblétnica.

Todtenanzeige *f.* ſ. Todesanzeige.

Todtenbahre *f.* mrtváški oděr, skolke *pl.*; (Tragbahre) nosíla *pl.*

Todtenbegängnis *n.* mrtváški izprevòd, pogrèb.

Todtenbeſchau *f.* mrtváški —, mrliški oglèd, mrtváško —, mrliško ogledovánje.

Todtenbeſchauer *m.* mrliški —, mrtváški ogledník, mrtvogléda.

Todtenbett *n.* smrtna póstelja, — postelj (-i).

todtenblaſs bled kakor smrt, smrtnobléd.

Todtenbuch *n.* knjiga umŕlih, mrtváška knjiga.

Todtengebür *f.* mrtváščina.

Todtengeläute *n.* zvonjénje mrlíču, pogrébno zvonjénje.

Todtengeleit *n.* pogrébni izprevòd.

Todtengerippe *n.* ſ. Skelett.

Todtengeruch *m.* mrtváški duh.

Todtengerüſt *n.* mrtváški oděr.

Digitized by Google

Todtengewölbe *n.* gróbnica.
Todtengloche *f.* mrtváški zvon, navček.
Todtengräber *m.* grobár, grobokòp, pogrébnik, mrtvár, grobník; **Todtengräber-** grobárski.
Todtengruft *f.* rakëv; gróbnica.
Todtenhügel *m.* gomíla.
Todtenkäfer *m.* grobár.
Todtenkammer *f.* mrtváčnica, mrtvášènica, mrlíšènica, krstnica.
Todtenklage *f.* tožba —, žalovánje za umflim, nárek, narekovánje.
Todtenkleid *n.* mrtváška obléka.
Todtenkopf *m.* mrtváška glava.
Todtenkopfschwärmer *m.* smrtoglávec.
Todtenlied *n.* pogrébna —, mrtváška pesëm (-i), žalostínka.
Todtenlifte *f.* imeník umflih.
Todtenmahl *n.* sedmína, pogrébščina, kármina.
Todtenmarsch *m.* pogrébni izprevòd; (Trauermarsch) pogrébna koráčnica, pogrébnica.
Todtenmesse *f.* j. Todtenamt.
Todtenofficium *n.* bilje *pl.*
Todtenopfer *n.* zadúšnica.
Todtenreich *n.* kraljéstvo mrtvih.
Todtensarg *m.* krsta, rakëv.
Todtenschein *m.* smrtni —, mrtváški list.
Todtenschlaf *m.* smrtno spanje; (Schlafsucht, Lethargie) mrtvica.
Todtenschrein *m.* j. Todtensarg.
Todtensonntag *m.* Tiha nedélja.
Todtenstille *f.* grobna tihóta, — tišína.
Todtenträger *m.* pogrébec, pogrébnik, mrtvonósec.
Todtentuch *n.* mrtváški prt, rakno, mrljak, nalíčje.
Todtenuhr *f.* kukec.
Todtenurkunde *f.* mrtváški list.
Todtenvogel *m.* skovík, pojáta, mrtváška ptica.
Todtenzettel *m.* mrtváški list.
Tödter *m.* morívec, ubijávec; **=in** *f.* morívka, ubijávka.
todtgeboren mrtëv rojen; **der Todtgeborene** mrtvorojénec.
tödtlich usmrtljiv, smrtën, smrtonósen.
todtschießen ustrelíti.
Todtschlag *m.* ubój, pobój, ubójstvo.
todtschlagen ubíti (-bíjem), pobíti; *impf.* ubíjati, pobíjati.
Todtschläger *m.* ubijávec, ubójnik; **=in** *f.* ubijávka, ubójnica; (Instrument) ubijálo, ubijáča.
Tödtung *f.* usmrtítëv, usmrtba; pobój; (einer Urkunde) uníčenje, uníčba, amortizácija.
Toga *f.* toga.
Toilette *f.* opráva, napráva, toaléta; — machen oprávljati se, naprávljati se.
Toilettezimmer *n.* napravljálnica; soba umiválnica.
Toise *f.* francóski sežénj.
tolerant strpljiv, potrpljiv, toleránten.
Toleranz *f.* verska strpljívost, strpnost, toleránca; **=edict** *n.* razglàs verske strpljívosti.
tolerieren trpéti, prenášati.
toll besën, divji; (v. Thieren) stekël; (närrisch) nòr, noroglàv, blazën; — werden steči (stečem).
tollbreist predrzën, blaznodrzën.
Tollhaus *n.* bláznica, norišènica.
Tollhäusler *m.* norec, blaznik.
Tollheit *f.* besnost, besnóča.
Tollkirsche *f.* (*Atropa belladona*) norica, páskvica, volčja črešnja.
Tollkopf *m.* noroglávec.
tollköpfig noroglàv.
Tollkraut *n.* búnika, volčič.
tollkühn predrzën, blaznosmél.
Tollkühnheit *f.* predrznost, blazna smelost.
Tollsucht *f.* besnóba, besnóča.
Tollwuth *f.* razkáčenost, jarost, besnost; (von Thieren) steklost.
tollwüthig razkáčen, razjárjen, jar, besën; stekël.
Tölpel *m.* tepec, tumpec, gumpec, budálo, butec, butelj, bezják, bebec; (Cretin) topoglávec.
Tölpelei *f.* budálost, búteštvo, bebstvo.
tölpelhaft budálast, butast, bébast.
Tombak *m.* rdeča med (-i), tombak.
Ton *m.* glas, zvok, ton; (v. Glocke) zvènk; (Accent) naglàs, poudárek, akcent; (Farben—) barvno somérje; **der gute** — lepi običáj, dobri ton; **den** — angeben prvovati, prvák biti (sem).
Tonangeber *m.* prvák, vodítelj. [čin.
Tonart *f.* glasóvna vrsta, glasóvni na-

Digitized by Google

Tondichter *m.* skladátelj.
tönen donéti, zvenéti, bobnéti, glasíti se; (von d. Glocke) peti (pojem), búčati (-ím), donéti.
tönend doněč, zveněč, bučéč.
Tonfall *m.* glasopàd.
Tonhöhe *f.* višína tonov.
Tonkunſt *f.* glásbena umételnost, glasba.
Tonkünſtler *m.* glásbenik.
Tonlehre *f.* glasoslóvje, zvokoslóvje.
Tonleiter *f.* glasóvna léstvica.
tonlos brezglásen, brezzvóčen.
Tonmaß *n.* glasomérje.
Tonmeſſer *m.* glasomèr.
Tonne *f.* kàd (-í), bečvà, bačva.
Tonnengebür *f.* bečvarína.
tonreich zvočen, glasen, blagoglásen.
Tonſatz *m.* skladba.
Tonſetzer *m.* skladátelj.
Tonſpieler *m.* godéc.
Tonſtück *n.* skladba.
Tonſur *f.* tonzúra.
Tonwerkzeug *n.* glasbílo.
Tonzeichen *n.* glásbeni znak, nota, sekírica.
Topas *m.* topas.
Topf *m.* loněc, piskèr, grnèc; *dem.* lončék, piskrc.
Töpfen *m.* skúta, žmítek.
Töpfer *m.* lončár, piskrár; **Töpfer-** lončárski.
Töpferarbeit *f.* lončársko delo.
Töpfererde *f.* glína, ílovica, lončárski il.
Töpferhandwerk *n.* lončárstvo.
töpfern lončén.
Töpferofen *m.* ožága.
Töpferſcheibe *f.* lončárski krog, kolóvrat.
Töpferthon *m.* ſ. Töpfererde.
Töpferware *f.* lončársko blagó, lončénina.
Topfkuchen *m.* pečenják. [dež.
Topflecker *m.* piskrolízec, sladkosnéc.
Topfſchrank *m.* políca (za lonce).
Topik *f.* tópika.
topiſch krájevčn.
Topograph *m.* krajepísec, topográf.
Topographie *f.* krajepis, topografíja.
topographiſch krajepísen, topográfičen, topográfski; —e Beſchreibung krajepísni očrt.
topp *interi.* dobro, veljá, mož-beséda.
Torf *m.* šota, rupa; **Torf-** šotni.
Torfbaden *m.* šótovina, mahóvje, ozíbi *pl.*
Torfbruch *m.* šotíšče.
Torferde *f.* šota, šotnica.
Torfgräber *m.* šotár.
Torfgrund *m.* šotíšče, šótovje.
torfig šotnat.
Torfmoor *n.* grez (-í), ozíbi *pl.*
Torfmoos *n.* šotni mah.
Torfmull *m.* (*n.*) šotni drobír.
Torniſter *m.* telečják, tobólec, nahŕbtnik, torníster.
Torſionsfeſtigkeit *f.* sukopórna trdnóst *(phys.)*.
Torte *f.* torta.
Tortenbäcker *m.* tortar; (Zuckerbäcker) sladčičar.
Tortur *f.* muka; (Inſtrument) mučílo, teza, natezálnica; ſ. Folter.
toſen búčati (-ím), hrumèti, hruti (hrujem), vršéti.
Toſen *n.* bučánje, hrum, hrutje, vršénje.
toſend bučéč, hrumèč, vršéč.
total *adi.* popóln, vès, skupen; celótèn; *adv.* popólnoma, čisto, dočísta, v čisto.
Totalanſicht *f.* splošni vid, popólni vid.
Totalaufwand *m.* skupni stroški.
Totalausweis *m.* skupni izkàz.
Totaleffect *m.* celótni učínek.
Totalität *f.* popólnost, skupnost; celóta.
Totalſumme *f.* skupni znesèk, skupna vsota.
Totalvermögen *n.* vse imétje, skupna imovína.
touchieren dotekníti (-táknem) se; *impf.* dotíkati se; razžáliti.
Tour *f.* pot; hoja; obhòd; okrèt, obrát; koló; (Reihe) red, vrsta.
Tourift *m.* potnik; hribolázec, turist.
Tournüre *f.* obrát; okrétnost.
Trab *m.* dír, dírèk, drnèc; in — reiten v drnèc jáhati.
Trabant *m.* spremljevávec, izprevódnik; (Stern) sprémnica; premíčnica, sopremíčnica.
traben dírjati, v dirèk jézditi.
Traber *m.* dírjavec, dirjáč.

Digitized by Google

Trabritt *m.* dírek, dirja.

Trace *f.* potéza, mer (-i), načŕt.

Tracht *f.* noša, nošnja; (Façon) krój; (Laſt) bréme (-éna), bútara, naráměk.

trachten ískati (iščem) česa, potegovati se za kaj, hrepenéti, hlepéti, prizadévati si za kaj; nach d. Leben — po življénju streči (strežem).

Trachten *n.* prizadéva, prizadévanje, hrepenénje, hlepénje, trud; ſein Dichten und — njegóve misli in želje, vse njegóvo prizadévanje.

trächtig nosěn; (von Thieren) brej; —e Kuh telna krava; —e Stute žrebna kobíla; —eš Schwein sprasna svinja; — machen obréjiti, ubréjiti; — werden obréjiti se, ubréjiti se.

Trächtigkeit *f.* nosnost, brejost.

Trachyt *m.* trahít.

tracieren (eine Straße) mériti; izmériti; načŕtati, obtekníti (-táknem), zakliníti; *impf.* načrtovati, obtíkati.

Tracierung *f.* načŕt, načŕtilo.

Tract *m.* vrsta sob; zémeljska proga, pokrájina.

Tractament *n.* (Schmaus) pojédina, gostíja, gostí *pl. f.*

Tractat *m.* pogódba, dogóvor; (Unterhandlung) pogájanje; (Abhandlung) razpráva.

tractieren gostíti, gostovati; pogostíti; ravnáti s kom; pogájati se, dogovárjati se.

Tradition *f.* ustno izročílo; predája.

Trafik *f.* prodája, trafíka.

Trafikant *m.* prodajávec, trafikánt.

Trag- nosni, prenósni.

Tragaltar *m.* prenósni oltár.

Tragant *m.* kozlínec, tragant

Tragbahre *f.* nosíla *pl.*, nosílnica.

Tragbalken *m.* bruno, (tram); podslómba, podpóra.

Tragband *n.* obrámnica, prerámnica, narámnica, opŕt, opŕta; (in d. Zimmermannskunſt) prekláda.

tragbar nosěn, prenósěn; (fruchtbringend) rodovít, rodovítěn, plodovít, ploděn, roděn.

Tragbaum *m.* oplèn; polza.

Tragbett *n.* prenósna póstelja.

Trage *f.* nosílo, nosílnica.

träge len, lenìv, lenóběn, zanikarěn, tožljiv, (vmánj).

Träge *m.* lenúh, lenívec, lenóbnež, tožljívec, lenè (-éta); *f.* lenúhinja, lenívka, lenóbnica, tožljívka.

tragen nesti, nósiti; (zu — pflegen) nosévati; ich werde — ponésem; (halten) držati (-ím); (Früchte) rodíti, sad nósiti; (v. Thieren) breja biti (sem); — helfen odnášati; (Nutzen) nesti, dajáti (dájem), donášati, koristíti, pridovati; (auf den Händen) péstovati; Bedenken — pomíšljati si (se), pomišljevati; (ins Buch) zapísati (-písem). *impf.* zapisovati; Verlangen — želéti; Sorge — skrb iméti (imám), skrbéti, v skrbéh biti; Rechnung — einer Sache v mar —, v poštèv jemáti (jémljem) kaj.

Träger *m.* nosěc, nosítelj, nosáč; (Hosen—) obrámnica, opŕta, opŕtavnica; =in *f.* nosíteljica.

Tragering *m.* ǰ. Tragring.

Trägerlohn *m.* nosnína.

Trageſel *m.* tovórni osěl, tovorívec.

tragfähig nosílěn.

Tragfähigkeit *f.* nosílnost, nosílna zmožnost.

Trägheit *f.* lenóba, lenóst, lenívost, tožljívost; (Beharrungsvermögen) vztrájnost.

Tragheimmel *m.* nebó.

Tragiker *m.* tragik, pisátelj žaloíger.

tragikomiſch žalostnosmešen, tragikómičěn.

tragiſch trágičěn, tragédiji primérěn.

Tragkorb *m.* opŕtavni kòš, obrámni —, narámni koš, krošnja; (Handkorb) košárnica, cajna.

Tragkraft *f.* nosílnost.

Tragkranz *m.* svitèk.

Tragöde *m.* igrávec v žaloigrah.

Tragödie *f.* žaloígra, tragédija.

Tragpfeiler *m.* podpóra, stebèr, podslómba.

Tragriemen *m.* narámnica, obrámnica, opŕta, opŕtavnica, opŕtnica.

Tragring *m.* svitèk.

Tragſpritze *f.* prenósna brizgálnica.

Tragſtange *f.* povérèk.

Tragvermögen *n.* nosílnost, nosílna zmožnost.

Digitized by Google

Tragweite *f.* sežáj, dosežáj, nošáj; (Schußweite) strelják; die Sache hat eine große — reč daleč sega.

Tragwulst *f. m.* svitèk.

Train *m.* vlak; vozni vlak; vozárstvo; pratež.

trainieren zadržati; priváditi; utŕditi; *impf.* zadrževati; privájati; utŕjati.

Trainsoldat *m.* vozárstveni vojàk.

Traintruppe *f.* vozársko krdélo.

Trainvorschrift *f.* vozni predpis.

Traiteur *m.* gostílničar.

Trambahn *f.* pocéstna železnica.

Trambaum *m.* bruno, (tram); (viereckig) porézanec.

Trampel *m.* okórnež, neukrétnež, štorklja, (copolòp).

trampelig okórèn; neukrétèn, štorkljast, štorast.

trampeln copotáti (-ám, copóčem), topotáti, ceptáti.

Trampelthier *n.* dvogŕbi velblòd, dromedár.

Tranchée *f.* prekòp, ròv.

tranchieren rézati (režem); razrézati, razkrojíti.

Tranchiergabel *f.* dvorogljáte vílice *pl.*

Tranchiermesser *n.* razrezálnik.

Trank *m.* pijáča, pilo, pit (-í); (Trinken) pítje.

Tränke *f.* napój; (Ort) pojílo, napajališče, koríto.

tränken napojíti; *impf.* napájati; (v. Regen) pojíti, móčiti; napojíti, namóčiti; *impf.* napájati, namákati; (Papier) napustíti, razmóčiti; *impf.* napúščati, razmákati.

Tranksteuer *f.* davèk od pijáče.

Tränktrog *m.* koríto.

Transaction *f.* dogóvor, preména, zaméмba, transákcija.

transalpinisch zaplaníнski, transalpínski.

transatlantisch zaatlántski, transatlántski.

transcendent presézèn; nadzémski,

transferieren prenésti (-nesem), predéti (-dénem), premekníti (-máknem); *impf.* prenášati, predévati, premíkati; (Person) prestáviti, premestíti; *impf.* prestávljati, preméščati; (Versammlg.) preložíti, *impf.* prelágati.

Transferierung *f.* prenòs; prestáva, premestítev.

Transformator *m.* pretvórnik, transformator.

transformieren ſ. umgeſtalten.

Transfusion *f.* prelítje, prelívanje.

Transithandel *m.* prevózna trgovína.

transitiv prehajálen; —es Zeitwort prehajálni glagol, prehajálnik.

Transito *m.* prehòd, prevòz, prevóžnja.

transitorisch prehódèn, začásèn.

Transitverkehr *m.* prehódni —, prevózni promèt.

Transitzoll *m.* prevoznína, prehodnína. [nòs.

Translation *f.* prevòd, prestáva; pre-

Translator *m.* prelagátelj, prestavljávec, prevajávec.

translocieren preméstiti; *impf.* preméščati.

Transmission *f.* prenòs; gonílo.

transmontan zagórski, prekogórski.

transparent prosévèn, prosójèn.

Transparent *n.* prosévni —, prosójni napis, transparent.

Transport *m.* prevòz, prevážanje, prevóžnja; (in d. Rechnung) prenòs; **Transport-** prevózni; prenósni.

transportabel prevózèn, prenósèn.

Transporteur *m.* kotomèr, prenašávec, transportér.

Transporthaus *n.* premeščeválnica, hiša transpórtnica.

transportieren prepéljati (-ám, -péljem), odpráviti; *impf.* prevážati, prepeljávati, odprávljati; prenésti, *impf.* prenášati.

Transportkosten *pl.* prevoznína, prevózni stroški.

Transportmittel *n.* vozílo.

Transportschiff *n.* prevózna ladja.

Transportware *f.* prevózno blagó.

Transposition *f.* prestáva, transpozícija.

Transsubstantiation *f.* premémba bístva, — kruha in vina.

transversal prečèn, popréčèn.

Transversale *f.* préčnica, popréčnica.

Trapez *n.* trapéc.

Trapp *m.* težki korák; grozdni pecèlj.

Trappe *m.* okórnež; *f.* sled, stopinja; droplja.

Digitized by Google

trappeln ceptáti, copotáti.
Trappiſt *m.* trapíst.
Traſſant *m.* izdátnik menice, trasánt.
Traſſat *m.* potézovnik, trasát.
traſſieren menico izdáti (-dám), trasírati.
Tratte *f.* izdána menica, potézka, trata.
Traube *f.* grózd; *dem.* grozdič; *coll.* grozdje; (mit bläulich-rothen Beeren) gned; (ohne Beeren) ozóbek, ozóban grózd; Dolben— češúlja; —n leſen trgati, brati (berem); **Trauben-** grozdni; trtni.
traubenartig, traubenförmig grozdast.
Traubengeländer *n.* brajda, brájdišče.
Traubenhaut *f.* grozdnica.
Traubenhyacinthe *f.* grózdnati hiacínt, hrúščica.
Traubenkirſche *f.* čremsa, čémž.
Traubenleſe *f.* trgátev, trganje, branje, (bendíma).
Traubenleſer *m.* trgávec, trgáč; **-in** *f.* trgávka.
Traubenpilz *m.* grozdna gliva.
traubenreich grozdnat.
Traubenſaft *m.* vinski sok, máščina; (Wein) vinska kaplja, vino.
Traubenſchimmel *m.* trtna plesen (-i), grozdna plesnóba.
Traubenſtiel *m.* pecélj.
Traubenſtock *m.* trs, vinska trta.
Traubenzucker *m.* grozdni sladór.
traubig grozdnat, grozdàt.
trauen poročíti; *impf.* poróčati; ſich — laſſen poročíti se; (glauben) zaúpati; vero dati (dam), zanésti (-nesem) se; *impf.* zanášati se, vérovati; ſich — úpati si, dŕzniti se.
Trauer *f.* žal (-i), žalovánje; žalost; die — anlegen v črno se obléči; **Trauer-** žalni, žaloválni, žalóbni; črni.
Trauerabzeichen *n.* žalni znak.
Traueranzug *m.* črna —, žaloválna obléka.
Trauerbotſchaft *f.* žálostno naznanílo, žalna vest (-i).
Trauergedicht *n.* žalostínka.
Trauergeläute *n.* žalóbno zvonjénje, zvonjénje mrlíču.
Trauergeſang *m.* žalospèv, žalóbno petje.
Trauergewand, Trauerkleid *n.* žalna —, črna obléka. [hiša.
Trauerhaus *n.* hiša žálosti, žalóbna
Trauermahl *n.* sedmína, kármina, pogrébščina.
Trauermantel *m.* pogrébec.
Trauermarſch *m.* pogrébna koráčnica, pogrébnica, žalóbnica.
Trauermeſſe *f.* črna maša.
Trauermuſik *f.* žalóbna godba; mrtváška godba.
trauern žalovati, žálostèn biti (sem); (wehklagen) tárnati.
Trauernachricht *f.* žálostno naznanílo, žalóbno obvestílo.
Trauerrede *f.* žalóbni govor, nagróbni govor.
Trauerſpiel *n.* žaloígra, tragédija.
Trauertag *m.* dan (dneva) žálosti, žalóbni dan.
trauervoll žalovít.
Trauerwagen *m.* mrtváški voz.
Trauerweide *f.* žalóbna vrba, vrba žalostnica, — žalújka.
Traufe *f.* kap; (Waſſer) kapnica; auš dem Regen unter die — z dežjà pod kap, iz luže v mlako.
träufeln, träufen *intr.* kápati (-am, kapljem), kapljáti; kániti; (auš etwaš) solzéti, mezéti, rosíti; *tr.* kápati, v kapljah dajáti, — vlívati; kániti.
Traufrinne *f.* žleb.
Traufſtein *m.* podkápnik.
Traufwaſſer *n.* kapnica, strêšnica.
Traufwein *m.* podčépina, podčépnica.
Traugebür *f.* poročnína.
traulich prisrčèn, iskrén; domač.
Traulichkeit *f.* prisrčnost, iskrénost.
Traum *m.* sèn, sanja, sanje *pl.*; einen — haben sánjati se komu; **Traum-** sanjski.
Traumausleger, Traumdeuter *m.* razkladátelj —, razlagátelj sanj.
Traumbuch *n.* sanjske bukve *pl.*
träumen sánjati, sánjati se komu, snívati.
Träumer *m.* sanjávec, sanjáč, sanjár; **-in** *f.* sanjávka, sanjarica.
träumeriſch sanjav, sanjávski, sanjárski; —es Weſen sanjávost.
Traumgeſicht *n* prikázen (-i) v sanjah, sanjski prikázek.

Digitized by Google

Traumwelt *f.* sanjárski svet.

traun *interi.* res, zarés.

traurig žálosten, otožen, pobit, klávrn; (dreselen); er wird — milo se mu stori, ináko se mu stori, žalost ga obíde; — werden razžalostíti se, raztožíti se; — machen žáliti, žalostíti, v žalost priprávljati; užáliti, užalostíti, v žalost pripráviti.

Traurigkeit *f.* žalost, otóžnost, klávrnost.

Trauring *m.* poróčni prstan.

Trauſchein *m.* poróčni list.

traut premíl, preljúb, predrág, presróčen.

Trauung *f.* poróka; **Trauungs-** poróčni, poróški; **=buch** *n.* poróčna knjiga, — mática; **=ſchein** *m.* ſ. Trauſchein.

Traverſe *f.* prečka, préčnica.

Traveſtie *f.* na smešno predélana pesem (-i), predeláva na smešno, travestíja.

traveſtieren pesém na smešno predélati, travestírati.

Treber *pl.* tropine *pl.*; (v. Malz) mlato; (v. Schmalz) troskva; (v. Honig) troščine *pl.*; ſ. Kleie; **=moſt** *m.* pátoka.

Treff *m.* lòp, udárec; ſ. Trèfle.

treffen zadéti (-denem), pogoditi; *impf.* zadévati; eine Wahl — izvóliti, izbráti (-bérem); *impf.* izbírati; Anordnung — ukázati, odrediti; Anſtalten — pripráve délati, priprávljati se; pripráviti se; (betreffen) tíkati (-kam, -čem) se, zadévati, dostájati (-jam, -jem) se; wen trifft die Schuld kdo je kriv; er hat auf ein Haar getroffen še za las ni zgrešil; eine Verfügung — zaukázati, odrediti; einen Vergleich — pogoditi se, poravnáti se; ſich — prigoditi se, primériti se, pripetíti se.

Treffen *n.* bitka, bòj; ein — liefern udáriti se, spopásti (-padem) se, sprijéti (sprímem) se.

treffend ugóden, primérен; (betreffend) zadévèn, dotíčen.

Treffer *m.* zadétek; (Gewinſt) dobítek.

trefflich *adi.* izvrsten, izbóren, jako dober, vrl; *adv.* izvrstno, prav dobro.

Trefflichkeit *f.* izvrstnost, izbórnost, vrlóst.

Treffſicherheit *f.* gotóvost v pogoditvi [cilja.

Trèfle franz. *m.*, **Treff** *n.* (beim Kartenſpiel) želod, tref.

Treibbeet *n.* gnojna —, topla greda, gnojnik, grediènjak.

Treibeis *n.* srez, ledéne skrlí *pl.*

treiben gnati (ženem), góniti, gonjévati, tírati, podíti; (betreiben) délati, pečáti se s čim; (auffchießen) pogánjati, kliti (klijem), brstéti; (ein Rad) góniti, súkati (-am, sučem); (nöthigen) síliti, nagánjati; Spott — zasmehovati; zu Paaren — užúgati, ugnáti (-ženem), ukrotíti, v kozji rog ugnáti; in die Enge — súkati, privíjati, pestíti; was treibſt du kaj počénjaš, — onegáviš; in die Flucht — v beg zapodíti; (müſſig herumgehen) potíkati (-am, -tíčem) se, potépati se, skítati se, kolovrátiti; Äſte — veje odgánjati.

Treiben *n.* dejánje; počétje.

treibend gonílen.

Treiber *m.* gonjáč, poganjáč, pogòn, pogonlč.

Treiberei *f.* tíščanje, síljenje, prigánjanje.

Treibhaus *n.* rastlinják, toplják; **=pflanze** *f.* rastlína iz rastlinjáka.

Treibherd *m.* pretapljálnica, plavnik.

Treibholz *n.* plavljéni —, plavni les.

Treibjagd *f.* gonja.

Treibling *m.* préslica; (Bienenſtock) prekajénec, prekajèn ròj.

Treibrad *n.* gonílo, gonílno koló (kolésa), poganjávec.

Treibſand *m.* svížec.

Treibſtange *f.* poganjávka.

Treibvieh *n.* gnana živína.

Treibweg *m.* gonje *pl.*, stegnà (-gèn) *pl.*, stegnè (-gèn) *pl.*

Treibwelle *f.* prenósno vratílo *(phys.)*.

Treibwerk *n.* gonílo, vrtílo.

treideln ladje proti vodi vleči.

Trema *n.* trepétec, drgétec; ločílni piki.

Tremulant *m.* trepetáč, drgetávec.

tremulieren z glasom trésti, — treslják, glas se komu trese.

tremulierend tresóč, tresàv.

trennbar razdélen, razvézen, razdrúžen, ločljìv, deljiv, krojen.

trennen ločíti, delíti, sébiti, krojíti; odlóčiti, razlóčiti, oddelíti, odsébiti,

Digitized by Google

razkrojíti; *impf.* odločevati, oddeljevati ꝛc.; (die Naht) párati, prati (pórjem); razpárati; die Ehe — zakon razvézati (-vézem), razporočíti; *impf.* razvezovati; vom Tiſche — razkrúšiti; ſich — lóčiti se, odlóčiti se; *impf.* odločevati se; razíti (-ídem) se, *impf.* razhájati se; (von d. Naht) párati se, prati (pórjem) se; razpárati se.

Trennmeſſer *n.* parálo, razparáč.

Trennung *f.* ločítev, razločítev; (Auseinandergehen) razhòd; — d. Ehe razvéza zakóna, — zakónskih, razporóka.

Trennungspunkt *m.* lóčnik.

Trennungstag *m.* dan (dneva) ločítve.

Trennungszeichen *n.* ločílo, lóčnica.

Trenſe *f.* konjska uzda; povódec.

trepanieren črepínjo vŕtati; — prevŕtati.

treppab *adv.* po stopnícah doli.

treppauf *adv.* po stopnícah gori.

Treppe *f.* stopníce *pl.*, gredíce *pl.*, gredí *pl. f.*, stolba.

Treppelweg *m.* vlačílna stezà.

Treppenſtufe *f.* stopníca.

Treſpe *f.* glistnik, stóklasa; (Raden) kokalj; *(Lolium)* ljuljka.

treſpig poln stóklase.

Treſſe *f.* pram, zlat —, srebŕn trak.

Treſter *pl.* tropíne *pl.*

Treſterwein *m.* pátoka, (skavèc); (ein ſaurer Wein überhaupt) cvíček.

Trete *f.* stopálnica, stopálnik.

treten stópiti, *impf.* stópati; (von Rindern) stópkati; über etwas — prestópiti, prekoráčiti; in d. Weg — pot zastópiti; beiſeite — odstópiti, odmekníti (-máknem) se; ins Leben — veljávo —, moč zadobíti, obveljáti; nahe — krivíco délati, žalíti; der Ehre nahe — poséči komu v pošténje; *impf.* ségati —; in Unterhandlung — pričéti pogájanje; d. Thränen traten ihm ins Auge solze so mu zalíle očí; Pflaſter — pohájkovati, postópati; Trauben — grozdje mastíti, — tlačíti; um jemanden — obstópati koga; obstópiti; mit Füßen — z nogámi teptáti, mendráti.

Treter *m.* mastívec, tlačívec.

Tretkurbel *f.* (d. Fahrrad) podnóžnik.

Tretrad *n.* samotéžno koló (-ésa).

Tretſchemel *m.* (beim Webeſtuhl) podnóžnik, nogálnica.

treu zvest, vérən.

Treubrecher *m.* verolómnik, nezvéstnik, iznevérnik.

Treubruch *m.* verolómstvo, nezvestóba, iznevéra.

treubrüchig verolóməˊn, nezvést.

Treue *f.* zvestóba, zvestóst, zvest (-í), vera, vérnost; bei meiner — pri moji véri, mož-beséda; auf — u. Glauben na vero, na zveste roké.

treuergeben zvesto vdán.

treugehorſamſt prezvést, prevérən.

treugeſinnt zvestomíseln, vernih misli.

treuherzig odkritosrčən, prostosrčən, iskrén, zvéstega srcá.

Treuherzigkeit *f.* odkritosrčnost, iskrénost.

treulich *adv.* zvesto, verno, pošténo.

treulos nezvést, nevérən; — werden iznevériti se.

Treuloſe *m.* nezvéstnik, nezvéstnež; *f.* nezvéstnica.

Treuloſigkeit *f.* nezvestóba, nevéra.

Triangel *m.* ſ. Dreieck.

triangulieren na tríogelnike mériti.

Triangulierung *f.* triangulácija.

Trias *f.* trojica, trojstvo, trojnost.

Triasformation *f.* triásna tvorba.

tribulieren nadlegovati, nadlégno prósiti, glušíti.

Tribun *m.* ljudski zastópnik, tribún.

Tribunal *n.* sodíšče.

Tribüne *f.* oder, tribúna.

Tribus *f.* razdélek, sosáska, tríbua.

Tribut *m.* davèk, dan (-i).

tributpflichtig davku podvŕžen.

Trichter *m.* lij, lijèc, livèk, livnik, livák, vliválo; (großer) lákomnica, lákovnica, loj; (in d. Mühle) grot.

trichterförmig lijast, livkast.

Tricot *m.* obléka iz pletovíne, — iz pletiva.

Trident *m.* trizòb.

Trieb *m.* nagòn, nagíb, nagíbek; (Sprößling) mladika, brst, odrástek, kal (-i). klica; (des Viehes) gonja; — Ochſen čreda volóv.

Triebel *m.* kljuka; (bei d. Böttchern) pogónec, nabijálnik.

Triebfeder *f.* nagíb, nagíbljaj, nagòn.

Digitized by Google

Triebhammer *m.* klepársko nakoválo.
Triebherde *f.* gnana čreda, popótna čreda.
Triebkraft *f.* gonílna moč (-í).
Triebrad *n.* ſ. Treibrad. [*pl.*
Triebweg *m.* gonje *pl.*; stegnà (-gèn)
Triebwerk *n.* gonílo, gonílna napráva.
Triefauge *n.* krmežljívo —, krmežljávo okó (očésa).
triefäugig krmežljìv, krmežljàv, krmeljìv.
Triefäugige *m.* krmežljívec, krmežljávec; *f.* krmežljívka.
triefen kápati (-am, kapljem), kapljáti, curéti, solzéti, mezéti; (v. Augen) krmežljíti se, kŕgati se.
Triel *m.* podvrátnik, naděr, ožrélje.
Triennium *n.* trilétje.
Trifolium *n.* ſ. Kleeblatt.
Trift *f.* (Weideplatz) pašnik, spášnik, paša; pašna pravica; (Herde) čreda; (Holztrift) plavba, plavljénje lesá; ſ. Triebweg: (Brachfeld) ledína.
triften plavíti.
Triftgeld *n.* pašnína.
Triftgerechtigkeit *f.* pašna pravica.
Triftholz *n.* plavski les, les za plavbo.
triftig tehtèn, važèn, utemeljèn.
Triftigkeit *f.* važnost, tehtovítost, tehtnost.
Triftrecht *n.* plavska pravica; pašna pravica.
Triftwaſſer *n.* plavna voda.
Triftzeit *f.* čàs za pašo.
Trigonometrie *f.* trikotomérstvo, trigonometrija.
trigonometriſch trikotomérski, trigonometrijski.
Trilemma *n.* triléma, tročléni sklèp.
Triller *m.* tresljaj, gostolévek.
trillern tresljáti z glasom, droboléti, glas drobíti; (vom Geſange der Vögel) žvrgoléti, gostoléti.
Trillion *f.* trilijón.
Trilogie *f.* tri skupaj spadajóče tragédije, trilogija.
Trimeter *m.* trimèr, trímeter.
trimorph trolíčen.
Trinitarier *m.* trinitárec.
Trinität *f.* trojica.
Trink- pitni. [jališče.
Trinkanlage *f.* pitna napráva, napa-
trinkbar pitèn, pivèn.
trinken piti (pijem); popíti, izpíti; ſich voll — napíti se, opíti se, upijániti se; (ſcherzweiſe) lúkati, lúckati, žúliti; (unmäßig) žléviti, popívati, žlampáti; (v. Kindern) púpati; (mit hohler Hand) lókati; (ſaugen) sesáti; posesáti; (ſchlürfen) sŕkati; posŕkati.
Trinken *n.* pitje.
Trinker *m.* pívec; (Säufer) pijánec; -in *f.* pívka; pijánka.
Trinkgaſt *m.* pívec.
Trinkgelage *n.* pitje, popívka, popívanje; ein — halten piti (pijem), popívati.
Trinkgeld *n.* napitnína, pivnína.
Trinkgenoſſe *m.* pivski brát.
Trinkgeſchirr *n.* pivna —, pitna posóda, (lagèv).
Trinkglas *n.* čaša, kozárec, kúpica, (žmulj, mužól).
Trinkhaus *n.* pívnica.
Trinklied *n.* pivska pesém (-i), zdravíčka.
Trinkſpruch *m.* napítnica, zdravíca.
Trinkſtube *f.* pívnica.
Trinkſucht *f.* pijánstvo, pijančljívost.
Trinkwaſſer *n.* pítna voda.
Trinkzimmer *n.* ſ. Trinkſtube.
Trinom *n.* trinóm, tročléněc.
Trio *n.* trio.
Triole *f.* triola.
Triolett *n.* triolét.
Tripelallianz *f.* trozvéza.
Triplik *f.* triplíka.
trippeln drobnéti, stopícati.
Tripper *m.* kápavica.
Tritonshorn *n.* vélika troblja.
Tritt *m.* stopínja, stòp, korák; (Spur) sled; einen — thun stópiti.
Trittbrett *n.* podnóžnik, nogálnica, stopálo.
Trittſchemel *m.* podnóžnik, podnóžnica.
Triumph *m.* zmagoslávje, triúmf; (Aufzug) zmagoslávni izprevòd; (Sieg) slavna zmaga, zmagodobítje; **Triumphzmagoslávèn.**
Triumphator *m.* zmagoslavítelj, triumfátor.
Triumphbogen *m.* slavolòk.
Triumphgeſang *m.* slavospèv, zmagoslávna —, zmagodobítna pesém (-i).

Digitized by Google

triumphieren zmagoslávno —, zmagodobítno se radovati; —d zmagoslávẽn; (ſiegen) slavno zmágati; *impf.* slavno zmagovati.

Triumphpforte *f.* ſ. Triumphbogen.

Triumphwagen *m.* zmagoslávni voz.

Triumphzug *m.* zmagoslávni izprevòd.

trivial vsakdánji, vsednji, navádẽn, poúličẽn, prepròst, triválẽn.

Trivialität *f.* vsakdánjost, prostáščina, obrábljenost, triválnost.

Trivialſchule *f.* ljudska —, triválna šola, — učílnica.

Trivialſchullehrer *m.* učítelj na ljudski šoli.

Trochäus *m.* trohéj.

trocken suh, suhótẽn; (ein wenig od. halb) osehẽl, osúšẽn; —eš Jahr suho —, sušno leto; —eš Land suha zemlja, kopno; —er Menſch dolgočásnež, dolgočásnik, pustež; —eš Reiſig sehljád (-i); —e Stelle sušína, suhotína; — werden ſ. trocknen; — legen osušíti, *impf.* osúšati.

Trockenboden *m.* sušílnica.

Trockene *n.* sušína, suhotína; (Land) suha zemlja, kopno.

Trockenheit *f.* suša, suhóta.

Trockenlegung *f.* osuševánje, osušitẽv.

Trockenlegungsarbeiten *pl.* osuševálna dela.

Trockenplatz *m.* sušílo, sušíšče.

trocknen *tr.* sušíti; posušiti, osušíti; (abwiſchen) otréti (-trèm), *impf.* otírati; *intr.* sušíti se, sehníti (sáhnem); posušíti se, osušíti se, osehníti, usehníti; *impf.* osíhati.

Trocknis *f.* suša, suhóta, suho vreme (-éna).

Trodel *f.* (bei d. Webern) zábrniki *pl.*, závrniki, ábranki *pl.*, konci *pl.*; (Quaſte) čòp.

Trödel *m.* starínski trg; (Sachen) starína, stara šara, stara kložnja.

Trödelhandel *m.* starínarstvo, trgovína s starínami.

Trödelmarkt *m.* starínski trg.

trödeln starináriti, s staríno tŕžiti.

Trödelwerk *n.* starína, stara šara, ropotíja.

Trödler *m.* starínar; =in *f.* starínarica.

Trog *m.* koríto, kopánja; *dem.* korítce; (Backtrog) nečké (-čák), kadúnje *pl.*; (im Stalle) žleb.

Trogbaum *m.* deblo za koríto.

Trogdeckel *m.* korítnica.

Trokar *m.* ostẽn, trokar.

Trolle *f.* dónda, trola.

trollen ſich — valíti se, štorkljáti; trolle dich fort pobéri se, spravi se.

Trombe *f.* smŕk.

Trommel *f.* bobẽn; die — rührẽn bóbnati; zabóbnati.

trommelartig bóbnast.

Trommelfell *n.* bobnílo; (im Ohr) bóbnič, ušésna mrénica.

trommeln bóbnati, na bóbẽn biti (bijem).

Trommeln *n.* bóbnanje.

Trommelſchlägel *m.* bóbnarski bátẽc, bóbenska pálička.

Trommelſchläger, Trommler *m.* bóbnar.

Trompete *f.* trobénta, troba, troblja; *dem.* trobéntica; die — blaſen tróbiti, trobéntati; zatróbiti, zatrobéntati.

trompeten tróbiti, trobéntati; zatróbiti, zatrobéntati.

Trompetenblume *f.* trobéntica.

Trompetenſchall *m.* zvok trobe, tròb, trómbljenje, trobéntanje.

Trompeter *m.* troběc, trobentáč.

Tropf *m.* révišče, siromák, siromáček, siróték; ſ. Tölpel.

tropfbar kapljiv, kapẽn; —e Flüſſigkeit kapljíva tekočína.

tropfbarflüſſig kapljívo tekòč.

Tropfbarkeit *f.* kapljívost.

Tropfbier *n.* pátoka, podčépina.

Tröpfchen *n.* kápljica, kanẽc.

tröpfeln kapljáti, kápati (-am, kapljem); (vom Regen) rosíti, škropíti, pršéti, štŕkati; —d ſich anſammeln nakapljáti se.

Tropfen *m.* kaplja, kanẽc, sraga; (Spritzer) štrkótina.

tropfen kápati (-am, kapljem); kániti.

Tropfenfall *m.* kap. [ljah.

tropfenweiſe *adv.* po kaplji, po kap-

Tropfregen *m.* pŕhavica, drobni dèž.

Tropfſtein *m.* kapník, kapẽc, scejéni kamen; =bildung *f.* kapnína.

Tropfwaſſer *n.* kapnica, kápnica.

Tropfwein *m.* podčépina, podčépnica.

Digitized by Google

Trophäe *f.* zmagoslávno —, zmagodobítno známenje, trofeja.

tropiſch prenesèn, trópičèn; (in der Geographie) povrátniški, vrôč, topêl, trópičèn; —e Zone vroči pas.

Tropus *m.* prenôs, prenósba, trop.

Troſs *m.* druhál (-i), truma; (Gepäck) pratež, prtljága.

Troſspferd *n.* tovórni kònj.

Troſt *m.* tolážba, tolažílo, utéha, utešílo.

Troſtbrief *m.* tolážni —, tolažílni list.

troſtbringend tolážèn, tolažílèn, tešílèn.

Troſtbringer *m.* tolažník, tešítelj.

tröſten tolážiti, téšiti; potolážiti, utolážiti, utéšiti.

Tröſter *m.* tolažník, tolažítelj, tešítelj, utešítelj; =in *f.* tolažnica, tolažíteljica ꝛc.

Troſtgrund *m.* tolážek, tolažílo, tešílo.

tröſtlich tolažílèn, tolážèn, utéšèn.

troſtlos brezutéšèn, brez tolážbe, brez

Troſtloſigkeit *f.* brezutéšnost. [utéhe.

troſtreich ſ. tröſtlich.

Troſtſpruch *m.* tolážni —, tolažílni izrèk.

Tröſtung *f.* tolažítêv, tešítêv, utešítêv.

troſtvoll ſ. tröſtlich.

Troſtwort *n.* tolažílna beséda.

Trott *m.* ſ. Trab.

Trottel *m.* ſ. Tölpel.

trotteln mencáti, drobnó hóditi.

trotten cepetáti, topotáti, štorkljáti; dírjati; mastíti, tlačíti.

Trottoir *n.* obstránski tlàk, trotoar.

Trotz *m.* kljubést (-i), kljubovánje; trma, trmoglávost, nastor, upórstvo; kuja; zum — kljubu, vkljúb; — bieten kljubovati, kljubu délati, upírati se, ustávljati se.

trotz *adv.* vkljúb, kljubu, kljub, vzlíc, navzlíc.

trotzen kljubovati, kljubu délati; protíviti se; (auf etwas pochen) šopíriti se, ponášati se.

Trotzer *m.* kljubovávec, kljubéstnik, kljubétnik; =in *f.* kljubovávka, kljubéstnica, kljubétnica.

trotzig kljubéstèn, kljuboválèn, kljúbečèn; upórèn, trmast, kujav.

Trotzkopf *m.* kljubovávec, kljubéstnik; trmoglávec, kújavec; (Käfer) kukéc, trdoglàv.

Trotzſinn *m.* kljubljívost, kljuboválnost.

Troubadour *m.* trubadûr (francóski ljubávni pevec srédnjega veka).

trüb, trübe motèn, kalèn; (v. Wetter) mežàv, meglén, temáčèn; — werden kalíti se; temáčiti se.

Trübe *f.* mótnost, kalnost, mòt; mežávost, meglénost, temáčnost.

trüben mótiti, kalíti; zmótiti, skalíti; (den Geiſt) zmešati, zmesti (zmedem); ſich — kalíti se; skalíti se; (v. Wetter) oblačíti se, temáčiti se, temníti se, temnéti; pooblačíti se, otemnéti; *impf.* otemnévati.

Trübnis *f.* ſ. Betrübnis.

Trübſal *f.* bridkóst, žalost, toga, reva.

trübſelig turóbèn, bridkóstèn, tožèn, žalostèn.

Trübſeligkeit *f.* turóbnost, tožnost.

Trübſinn *m.* otóžnost, klávrnost, pobítost.

trübſinnig otóžèn, pobít, klavrn.

Truchſeſs *m.* stolnik; =amt *n.* stólništvo.

Trüffel *f.* gomoljíka; =hund *m.* gomoljíčar.

Trug *m.* prevára, prelest (-i), himbà.

Trugbild *n.* mamílo, slepílo.

Trugdolde *f.* neprávi kobûl.

trügen várati, goljufáti, hiníti; prevárati, ogoljufáti, prekaníti, oslepáriti; mámiti, slepíti; omámiti, preslepíti.

Trüger *m.*, =ei *f.* ſ. Betrüger, —ei.

trügeriſch prevarljìv, goljufìv, goljúfèn, slepárski, zapeljìv.

Trugſchluſs *m.* krivi —, nápačni sklèp, — izvódek.

Trugwerk *n.* prevára, slepárstvo, goljufíja.

Truhe *f.* skrinja; zabój; *dem.* skrínjica; (Mehltruhe) nečké (-ák).

Trumeau *m.* stébrsko zrcálo, stensko ogledálo.

Trumm *m. n.* kos, drobljánec, drobélj; (im Bergbau) del rúdnega sklada; Weber— nit (-i), nitni konéc.

Trümmchen *n.* mŕvica, troha.

Trümmer *pl.* razbítki, razvalíne *pl.*, podrtíne, *pl.*, mirje, miríšče.

Trümmergeſtein *n.* gromáča.

Digitized by Google

Trumpf *m.* (im Kartenspiel) adút, trumf; *fig.* glavni udár.

Trunk *m.* požírek, napítek, popívek; (d. Trinken) pitje; (Getränk) pijáča, pilo, pit (-i).

trunken vínjen, vinski, pijàn, opít, opojèn; *fig.* pijàn, prevzét.

Trunkenbold *m.* pijánec.

Trunkenheit *f.* pijánost, opojénost; der — ergeben jein pijánčevati.

Trunksucht *f.* pijánstvo, pijánčevanje, pijančljivost.

Trupp *m.* krdélo, truma, tròp; (von Vögeln) jata.

Truppe *f.* družba; (*mil.*) krdélo, četa, oddélek vojske.

Truppen *pl.* vojska, armáda, čete *pl.*; =abtheilung *f.* oddélek vojakov, — vojske; =dienst *m.* služba pri četah; =körper *m.* vojáško krdélo; =rechnungsführer *m.* vojáški računovódja; =train *m.* krdélski tren; četno vozárstvo.

truppenweise *adv.* krdéloma, trúmoma, v krdélih, v trumah.

Truthahn *m.* purán, purman, kavráč; *dem.* purčè (-éta).

Truthenne *f.* pura, kavra; *dem.* púrica.

Truthühner- purji.

Trutz *m.* ſ. Trotz; Schutz- u. —bündniß zveza v ohráno in obráno.

Tschaika *f.* čajka.

Tuberkel *f.* (gewöhnl. *pl.*) trdíne *pl.*, tubérkule *pl.*

tuberkulös tuberkulózen, jétičen.

Tuberkulose *f.* jétika, sušica.

Tubus *m.* ſ. Fernrohr.

Tuch *n.* suknò; ſ. Schnupftuch, Halstuch ꝛc.; (Gewebe) tkanína; liederliches — zaníkarnež, zaníkarnik; **Tuch-** suknén.

Tuchabschnitzel *n.* odstrížek suknà.

Tüchelchen *n.* ruta, rútica, roběc.

tuchen suknén.

Tuchende *n.* krajěc; *coll.* krájevina, krajci *pl.*

Tuchet *n. f.* pérnica, pérnata odéja.

Tuchfabrik *f.* suknárnica, továrna za sukno.

Tuchhandel *m.* suknárska trgovína, trgovína s suknom; den — betreiben sukнáriti; **Tuchhändler** *m.* suknár, trgóvec s suknom; **Tuchhandlung** *f.* suknárnica, prodajálnica suknénega blagá.

Tuchhose *f.* sukнéne hlače *pl.*

Tuchladen *m.* ſ. Tuchhandlung.

Tuchlappen *m.* suknič, kos suknà.

Tuchmacher *m.* suknár; =handwerk *n.* suknárstvo.

Tuchscherer *m.* suknostrížec.

tüchtig vrl, korenjáški, pravi; (tauglich) dobér, sposóben, priprávěn, zmožèn; (dauerhaft) trdèn, krepčk, čvrst; tüchtiger Mensch korenják.

Tüchtigkeit *f.* vrlóst, vrlína, korenjáštvo; sposóbnost, zmožnost; trdnóst, čvrstóst.

Tuchware *f.* sukнenína, sukнéno blagó.

Tuchweber *m.* suknár, suknotkálec.

Tücke *f.* lokávščina, potúhnjenost, potúha, prihúljenost, hlimba.

tückisch lokàv, potúhnjen, prihúljen, izpodlezljiv, podmúrjen, zamolčàv; —er Anfall zalázen —, zasédèn napàd.

Tuchmäuser *m.* ſ. Duchmäuser.

Tuff *m.* gròh.

Tuffstein *m.* lehnják.

tüfteln malenkósti razglábati, muhe loviti, komárje precéjati.

Tugend *f.* čednost, krepóst.

tugendhaft čédnostěn, krepóstěn.

Tugendmittel *n.* pripomóček k čédnosti, — h krepósti.

tugendreich poln čédnosti, — krepósti.

Tugendweg *m.* pot čédnosti, — krepósti.

Tülle *f.* tuléc, ustnik.

Tulpe *f.* tulipán; **Tulpen-** tulipánov; =baum *m.* tulipán.

Tummel *m.* omótica, vrtoglávica; ſ. Rausch.

tummelig omótičěn.

tummeln drevíti, tírati, podíti, súkati (-am, sučem); ſich — súkati se, pregánjati se, podíti se, drevíti se; (eilen) hitéti, speti (spejem, spem), páščiti se.

Tummelplatz *m.* teríšče, toríšče, bojíšče.

Tümpel *m.* tolmún, otòn, globódnica, krníca, (betáč, berij).

Tumult *m.* vstája, vstáněk, upòr, púnt, praska, krámola; (Lärm) hrup, šunděr, lomást (-i), halabúka.

Tumultuant *m.* vstájnik, vstáš, upórnik.

tumultuarisch upórěn; (lärmend) hrupěn, burěn.

Digitized by Google

tumultuieren hrupéti, razgrájati, lomástiti, halabúčiti, vzdigovati se.

Tünche *f.* beléž, belílo.

tünchen béliti; pobéliti.

Tüncher *m.* belívec.

Tunika *f.* túnika.

Tunke *f.* omáka, pomáka, polívka.

tunken pomóčiti, omóčiti; *impf.* pomákati, omákati.

Tunnel *m.* predòr, preròv.

Tupf *m.*, **Tüpfel** *m. n.* píka, píknja.

Tüpfelfarn *m.* sladka korenínica.

tüpfelig píkast, grahast.

tüpfeln píkati, pikljáti; opíkati, napíkati, opikljáti, napikljáti.

Turban *m.* turban, čalma.

Turbine *f.* turbína *(phys.)*.

Türke *m.* Turčk, Turčin; — werden potúrčiti se; **Türken-** turški.

Türkenbund *m. (Lilium Martagon)* zlati klobúk, zagúljek.

Türkis *m.* kalaít, turkéc.

türkisch turški.

Turmalin *m.* turmalin.

Turmanstalt *f.* telovádnica.

turnen telováditi.

Turnen *n.* telovádba. gimnástika.

Turner *m.* telovádec, gimnástik.

Turnhalle *f.* telovádnica.

Turnier *n.* víteška bojna igra, turnír.

turnieren v víteški igri bóriti se, — bojevati se.

Turnierplatz *m.* bojíšče za víteške igre.

Turnkunst *f.* telovádstvo, telovádba, telovádna umételnost.

Turnplatz *m.* telovadíšče.

Turnus *m.* kolobár, povrátni sporèd, vrstílni red.

Turnverein *m.* telovádno društvo.

Turteltaube *f. gr.* lica; **Turteltaubengefieder** *n.* gličji.

Tusch *m.* proslavílni zatròb, pozdràv s tróbljami, tuš.

Tusche *f.* kitájsko črnílo, tuš.

tuschen s tušem rísati (rišem), túšati.

Tute *f.* troba.

tuten tróbiti, túliti.

Typen *pl.* (tiskárske) pisménke, — črke *pl.*

Typenmuster *n.* tipski vzórec.

typhös za légarjem bolán; vročínski.

Typhus *m.* mačúh, légar, vročínska bolézen (-i), ognjénica.

typisch ſ. bildlich.

Typograph *m.* ſ. Buchdrucker.

Typographie *f.* tiskárstvo, tiskárska umételnost, tipografija.

typographisch tiskárski, tipográfski, tipográfičen.

Typus *m.* izràz, tip, značílna oblíka; (Character) značáj; ſ. Muſter, Vorbild.

Tyrann *m.* trínog, krvolòk, samosílnik, tirán; **=ei** *f.* trínoštvo, samosílstvo, krvolóštvo, tiránstvo; **=in** *f.* samosílnica, krvolóčnica.

tyrannisch trínoški, samosílen, krvolóčen, tiránski.

tyrannisieren zatírati, pestíti, trínoško —, tiránsko vládati.

U.

Übel *n.* zlo (zla, zlega), hudo (húdega); (Unglück) nesréča, nezgóda; (Schade) škoda, kvar.

übel *adi.* zél (zlà); (böſe) hud; (ſchwach) slàb; (unangenehm) neprijétən, zoprn; es iſt mir — slabó mi prihája, slabó mi je, medló mi je; es iſt nicht ſo — ni tako grdó, — hudó, — slabó; etwas — nehmen zamériti, za zlo vzeti (vzamem); *impf.* zamérjati, — jemáti (jémljem); *adv.* zlo, hudó, slabó, neprijétno, zóprno.

Übelbefinden *n.* slabo zdravje, — počútje; boléhavost; (Schwäche) slabóta.

übelberüchtigt zloglásen, slaboglásen, na slabem glasu.

übelgelaunt čemérən, zlovóljen, nevóljen, nejevóljen, slabe volje.

Übelgeruch *m.* smrad, neprijétni duh.

übelgeſinnt zlohótən, hudovóljen, zlomíseln.

Übelkeit *f.* slabóst, slabótnost.

übelklingend zloglásen, razglásen, neskládən.

Digitized by Google

Übellaune *f.* zla volja, slaba volja, čemérnost.

übellaunig čemérən, zlovóljen, vnožljiv, slabe volje.

übelriechend zóprnega duha, smrdèč, smrdljiv.

übelschmeckend zóprnega okúsa, neslástən.

Übelsein *n.* slabo počútje; slabóst, težáva.

Übelstand *m.* neprílika, nepríličnost; (Gebrechen) napáka, hiba; (Hindernis) ovíra, zadržèk.

Übelthat *f.* hudodélstvo, zločin, zločínstvo.

Übelthäter *m.* hudodélec, hudodélnik, zločínec, zlotvòr, zlíkovec; =in *f.* hudodélka, hudodélnica, zločínka.

Übelwerden *n.* medlóba, medlénje.

Übelwollen *n.* zlohótnost, zlovóljnost, hudoželjnost.

übelwollend zlohótən, zlovóljen, hudoželjen.

üben váditi, vézbati, úriti; priváditi, izvézbati, izúriti; (lehren) učíti; izučíti; Rache — maščevati se; Recht — pravíco délati, — izvrševati, pravíce držati (držím) se; sich — váditi se, vézbati se, úriti se; učíti se.

über *praep.* črèz, pò; (oberhalb) nàd; (infolge) nà, pò, vslèd; (während) pri, v; (in Betreff) o; (zur Bezeichnung d. Richtung) na; (jenseits) onkraj, ónostran, prek; — sich zurück vníc; heute — acht Tage danes osem dni; —s Jahr črez leto dni; — die Maßen črez mero, črez nemóč (-i); in Zusammensetzungen mit Beiwörtern črez, nad-, pre-; mit Zeitwörtern pre-, nad-; *adv.* — und — črez in črez.

überackern preoráti (-órjem); *impf.* preorávati, preárati, preárjati.

überall *adv.* povsód, (povsòdi, povsódik); —wo kjerkòli; —woher odkoderkòli; —wohin kamorkòli.

überallher *adv.* od vseh strani, od vsekód.

überallhin *adv.* na vse strani, vsekàm.

überantworten izročíti, predáti (-ám); *impf.* izróčati, predájati (-jam, -jem).

Überantwortung *f.* izročítev, predája.

überarbeiten predélati, prenarediti; *impf.* predelávati, prenarájati; sich — presíliti se, pretégniti se, pregnáti (-žénem) se.

überaus *adv.* silno, jako, neizmérno, strašno, pre-.

überbacken prepéči (-pečem), *impf.* prepékati; (noch einmal backen) popéči. *impf.* popékati.

Überband *n.* prevéza, prevóza.

Überbau *m.* nadzídje, nadzídek, gornje zidánje, górnjica.

überbauen prezídati; zídati na kàj; nadzídati, nadzídje postáviti, *impf.* postávljati.

Überbein *n.* morska —, mrtva kost (-í).

überbieten prestláti (-steljem), *impf.* prestíljati.

überbiegen prepógniti, pregeníti (-gánem), pregníti (-gnèm).

überbieten (b. Preis) precéniti; (mehr bieten) več ponúditi, *impf.* — ponújati; (übertreffen) prekosíti, pretéči (-téčem), preséči (-sézem); *impf.* prekášati, pretékati.

Überbieter *m.* preponúdnik.

überbinden prevézati (-vežem). *impf.* prevezovati.

überbleiben ostáti (ostánem), preostáti; *impf.* ostájati, preostájati.

Überbleibsel *n.* ostánek, preostánek; (vom Futter) izjédi *pl. f.*, zbrodi *pl.*; (Abfall) odpádek, otrébek.

Überblick *m.* pregléd, obzòr.

überblicken preglédati, prezréti (-zrèm); *impf.* pregledovati.

Überbot *m. n.* prevelíka ponúdba, preponúdba, večja ponúdba.

überbringen prinésti (-nésem), donésti, vročíti; *impf.* prinášati, donášati, vročevati; (hinüberbringen) prenésti, prenósiti; *impf.* prenášati.

Überbringer *m.* prinósnik, pokazník; prinašávec; =in *f.* prinósnica; prinašávka.

überbrücken premostíti, *impf.* premoščevati.

überbürden preobremeníti, preobložíti, prevelíko naložíti; *impf.* preobláagati, prevelíko nalágati.

Überbürdung *f.* preobremenítev, preobložba.

Digitized by Google

Überdach *n.* nadstrešek, nadstrešje.

überdachen pokriti (-kríjem), streho narediti nad čim; *impf.* pokrívati.

überdämmen prejeziti; *impf.* prejéžati.

überdauern prestáti (-stánem, -stojím), prebíti (-bóm), pretrpéti; *impf.* pretrpévati.

überdecken ogrníti, pregrníti, odéti (odénem); *impf.* ogrínjati, pregrínjati, odévati.

überdenken premísliti, premdáriti, pretéhtati; *impf.* premíšljati, premdárjati, pretehtovati.

überdies *adv.* vrhu tega, na to.

überdrucken prenatísniti; ponatísniti; *impf.* prenatiskovati; ponatiskovati.

Überdruſs *m.* pristúda, navelíčba, navolítev, omŕza.

überdrüſſig sit; — werden navelíčati se, navóliti se; ich bin — navelíčal —, navólil sem se, pristúdilo se mi je, zamrzélo mi je.

Übereifer *m.* prevelika vnetost, — goréčnost, — iskrénost, prevelíko prizadévanje.

Übereile *f.* prenáglica, prenáglost.

übereilen prehiteti, pretéči (-téčem), prestréči (-strežem); *impf.* prehitévati, pretékati; (eine Sache) prenágliti, prenáglo storiti, prehitéti; ſich — prenágliti se.

Übereilung *f.* prehitênje, prehítek; prenáglica, prenáglost.

übereinander *adv.* drug nad drugim, drug nad drúgega, eden nad drugim, drug na drugem; *fig.* vprék, križem; — kommen spreti (sprèm) se.

übereinkommen dogovoríti se, zedíniti se.

Übereinkommen *n.*, **Übereinkunft** *f.* dogóvor.

übereinſtimmen ujémati se, strínjati se, skládati se, zlágati se.

übereinſtimmend soglásen, skladén.

Übereinſtimmung *f.* soglásje, skladnost.

übereintreffen ſ. übereinſtimmen.

übereſſen ſich preobjésti (-jém) se, *impf.* preobjédati se.

überfahren *intr.* prepéljati (-péljem, -peljám) se; *impf.* prepeljávati se, prevážati se; *tr.* prepéljati, prevésti (-vézem); *impf.* prepeljávati, prevážati; einen Fluſs — prepéljati se čez reko; (ein Kind) povóziti; etwas mit einem Schwamm — z gobo potégniti čez kaj; (mit Leim) tenkó namázati (-žem).

Überfahrgeld *n.* prevoznína, brodnína, brodarína.

Überfahrſchiff *n.* prevózna ladja, brod.

Überfahrt *f.* prepeljávanje, prévoz, prevóžnja; (der Ort) brod, brodíšče.

Überfahrtsgebür *f.* ſ. Überfahrgeld.

Überfall *m.* napàd, naskòk.

überfallen napásti (-pádem), naskóčiti (koga, kaj), navalíti, plániti. udáriti (na koga); (v. Zorne) obíti (-idem), prevzéti (-vzámem); (vom Schauder) izpreletéti; *impf.* obhájati, prevzémati, izpreletávati. [fin.

überfein pretánek, preteněk (-ák), pre-

überfeit pretólst, premástен.

überflechten oplésti (-plétem).

überfliegen *intr.* črez —, prek letéti; — zletéti (vzletéti); *tr.* preletéti, *impf.* preletávati; *fig.* Schamröthe überflog ihr Geſicht rdečica jo je políla; (ein Blatt) površno prebráti (-bérem).

überfließen prek teči (tečem); izteči; razlíti (-lijem) se; *impf.* razlívati se; (von ſiedender Flüſſigkeit) kipéti; das Herz fließt mir vor Freude über srcé mi kipí od rádosti. [jem.

überfloren (s tenčico) prekríti (-krí-

überflügeln prehiteti, nadkriliti, prekosíti; *impf.* prehitévati, nadkriljevati, prekášati; (d. Feind) zajéti (zajmem, -jámem).

Überfluſs *m.* obílica, obílje, obílnost, prebítek; an allem — haben vsega obílno —, na prebítek iméti (imám), z vsem obilovati.

überflüſſig (reichlich) obílen; (unnöthig) nepotrében, odvéčen; er iſt — on je odvéč.

überfluten razlíti (-lijem) se črez kaj, preplavíti kaj; *impf.* razlívati se, preplávljati.

Überflutung *f.* preplávljanje, popláva, poplávek.

überfordern (jmdn.) prevèč zahtévati (od koga). [klàd.

Überfracht *f.* prenaklàd, preséžni na-

Digitized by Google

überfrachten preobložiti, prevèč naložiti; *impf.* preoblágati, prevèč nakládati.

überfreſſen ſich preobjésti (-jém) se, prenažréti (-žrèm) se.

überfrieren premŕzniti, (po vrhu) zamŕzniti; *impf.* pre-, zamrzovati.

Überfuhr *f.* ſ. Überfahrt, Fähre.

überführen prepéljati (-péljem, -peljám), *impf.* prepeljevati, prevážati; (überzeugen) prepríčati; (überweiſen) dokázati (-kážem) komú krivdo.

Überführer *m.* ſ. Fährmann.

Überfuhrgeld *n.* ſ. Überfahrgeld.

Überfülle *f.* ſ. Überfluß.

überfüllen prenapólniti; *impf.* prenapolnjevati; b. Magen — preobložiti želódec, prepehníti (-páhnem) se.

Überfüllung *f.* prenapolnjevánje; prenapólnjenost.

überfüttern prenakŕmiti, prekŕmiti, prenapásti (-pásem).

Übergabe *f.* predája, preoddája, izročítev; (im Kriege) podája, vdaja; **Übergabs-** predájni, preoddájni, izročílni; podájni, vdajni; **=ſchein** *m.* izročílni list, predájnica; **=urkunde** *f.* izročílna listína, izročílnica.

Übergang *m.* prehòd, prestòp; (über d. Zaun) prelaz; **Übergangs-** prehódni; **=periode** *f.* prehódna doba; **=punkt** *m.* prehodíšče; **=zuſtand** *m.* prehódno stanje.

übergeben predáti, preoddáti, izročíti; *impf.* predájati, preoddájati, izróčati, izročevati; ſich — ſ. ſich erbrechen.

Übergeber *m.* predajávec, predájnik, preoddajávec, izročevávec, izročník; **=in** *f.* predajávka, preoddajávka, izročevávka, izročnica.

übergehen *intr.* preíti (-ídem), *impf.* prehájati; (übertreten) prestópiti; *impf.* prestópati; (zum Feinde) prebégniti; (b. Sieden) kipéti; prekipéti; es gingen mir die Augen über zjokal sem se, polile so me solzé; in Fäulnis, Eiterung, Gährung — začéti gniti, — se gnojíti, — vreti; *tr.* (nicht erwähnen) preskóčiti, izpustíti, zamólčati (-ím), ne omẽniti, ne vzeti (vzamem) v misél; (mit Leim, Kreide) tenkó premázati (-žem).

übergehend ſ. tranſitiv.

Übergehung *f.* preskòk, zamolčánje; mit — preskočívši, ne omenívši.

übergelehrt preučèn.

übergeordnet nadréden; višjega reda, višjeréden.

Übergewicht *n.* presézna teža, pretéža; pretéga; pretéžnost; das — bekommen prevágniti, premáhniti; *fig.* omàh dobíti; das — haben močnéjši biti (sem).

übergewichtig pretéžen.

übergießen prelíti (-líjem), pretóčiti; *impf.* prelívati, pretákati; (begießen) políti, oblíti; *impf.* polívati, oblívati.

überglaſen posteklíti.

überglücklich presréčen.

übergolden pozlatíti; *impf.* pozlačevati, zlatíti.

übergreifen seči (sežem) čez kaj; *impf.* ségati —; in fremde Gewalt — v tujo oblást ségati, — poségati.

Übergriff *m.* posèg; preprijèm (*turn.*).

übergroß prevélik, velikánski.

überhalten einen predragó komu kaj zacéniti.

überhandnehmen prevèč se množíti, — se šíriti, premóč dobívati; prevèč se pomnožíti, — se razšíriti, premóč dobíti.

Überhang *m.* prevésa; prevesnína; (als Theil eines Gebäudes) napúšč.

überhangen viséti čez kaj, — nad čim.

überhängen obésiti kaj čez kaj, — nad kaj, prekríti (-kríjem), pregrníti, opéti (-pnèm) kaj s čim; *impf.* obéšati, prekrívati, pregrínjati, opénjati; ſ. auch überhangen.

überhäufen (mit Wohlthaten) obsúti (-sújem, -spèm); (mit Arbeit) preobložíti; *impf.* obsípati (-pljem), obsipávati; preoblágati.

überhaupt *adv.* splòh, vobče.

überheben, jemanden einer Sache — prevzdígniti komu kaj, rẽšiti —, oprostíti koga česa, odvzéti (-vzámem) komu kaj; ſich — prevzéti se; (durch Heben ſich beſchädigen) prevzdígniti se.

Überhebung *f.* rešítev, oproščénje; prevzétje, napùh.

überheizen prevèč zakúriti, prekúriti.

überhin počréz; povŕšno.

überhobeln prestrúgati, (preóblati).

überhöhen po visokósti preségati.

Digitized by Google

überholen prehitéti; prekosíti; črez kaj príti po koga (kaj).

überhören preslíšati (-slíšim), ne slíšati; (den Schüler) preizkúšati, izpraševati.

überhudeln povŕšno —, vihrávo izdélati, — opráviti.

überhüpfen preskóčiti; preskakljáti.

überirdisch nadzémeljski.

überkämmen prečésati (-čêšem), *impf.* prečesovati.

überkarg preskóp; prepíčel.

überkauen prežvékati (-kam, -čem), prežvéčiti; *impf.* prežvekovati.

überkaufen ſich okúpiti se, preokúpiti se, predragó kúpiti; *impf.* okupovati se, preokupovati se, predragó kupovati.

überkleben prelepíti; oblepíti.

Überkleid *n.* ſ. Oberkleid.

überkleiden preobléči (-léčem), prevléči, prekríti (-krijem), opéti (-pnèm); *impf.* preobláčiti, prekrívati, opénjati.

überkleiſtern ſ. überkleben.

überklug premóder, prepámetèn.

überkochen prekúhati; (ein wenig) pokúhati; *intr.* kipéti.

überkommen (bekommen) dobíti, zadobíti, prejéti (prejmem); (befallen) izpreletéti, obíti (-idem); *impf.* izpreletovati, obhájati; *intr.* prek priti (pridem).

Überkraft *f.* prevelíka moč, premóč.

überkriechen prelésti (-lézem).

überkruſten *tr.* oskórjiti, oskórjati.

Überkunſt *f.* prehòd.

überladen preobložíti, preotovoríti; *impf.* preobláčati; (wohin anderē laden) preložíti, pretovoríti; *impf.* prelágati, prekládati.

Überladung *f.* preobložítev; prelaganje, prekládanje.

Überland- onostránski, prekozémski; **=grund** *m.* lastína; **=poſt** *f.* prekozémska pošta.

überlang predólg.

überlaſſen prepustíti; *impf.* prepúščati; man läſst uns nicht über ne dajo nam črez (iti).

Überlaſſer *m.* prepústnik. [tèv.

Überlaſſung *f.* prepúščanje, prepustí-

Überlaſt *f.* prevelíko bréme (-éna), preobtéža.

überlaſten preobtežíti, preobložíti.

überläſtig prenadléžen; preobtežèn.

Überlauf *m.* navàl, pritísk; (d. oberſte Schiffsdeck) gornja páluba.

überlaufen *intr.* (v. Flüſſigk.) črez (kaj) teči; die Galle lief ihm über žolč mu je zavrèl, žolč se mu je izlíl; die Augen laufen mir über solzé me políjejo; (beim Sieben) kipéti; pre-, izkipéti; (zum Feinde, Gegner) prebégniti, uskóčiti, prestópiti; *tr.* dirjáje pohóditi; prítéči nad koga; (belaſtigend) hóditi nad koga, nadlegovati ga; (im Laufen übertreffen) pretéči, prehitéti; (e. Schrift) povŕšno pregléda ti; (v. Schauer) izpreletéti, obíti (-idem); *impf.* izprelétati, izpreletovati, obhájati; es überläuft mich kalt mràz me izpreléta.

Überläufer *m.* prebéžnik, uskòk; **=in** *f.* prebéžnica.

überlaut *adi.* preglásen; *adv.* na ves glas, na vse grlo.

überleben preživéti, dalje živeti ko...; ſich — preživéti se, zastaréti.

Überleder *n.* ſ. Oberleder.

überlegen preložíti, predejáti (-dénem); *impf.* prelágati, predévati; črez položíti; odéti (-dénem); (mit Truppen) prenapólniti; (erwägen) preudáriti, premísliti, pretéhtati; *impf.* preudárjati, premišljevati, pretehtovati.

überlegen *adi.* močnéjši (od koga); einem — ſein preségati —, prekášati koga.

Überlegenheit *f.* večja moč (-i), premóč (-i), preséganje; (Übergewicht) pretéžnost.

überlegſam preudarljiv, premišljiv, razbóren.

Überlegſamkeit *f.* preudarljívost, premišljívost, razbórnost.

überlegt preudárjen, premíšljen.

Überlegung *f.* preudárjanje, premíšljanje, preudárek, premíslek.

Überlegungsfriſt *f.* doba za premíslek.

Überlegungskraft *f.* preudárna moč, preudárnost; razmišljívost.

überleiten prepéljati, prevésti (-védem).

überleſen prebráti (-bérem), prečítati; *impf.* prebírati.

Digitized by Google

überlichten preosvetlíti.
überliefern izročíti, preoddáti, predáti; *impf.* izročevati, preoddájati, predájati.
Überlieferung *f.* izročítěv, preoddája; die mündliche — ustno izročílo.
überlisten prekániti, preváriti, oblestíti.
übermachen črez kaj napráviti; (d. Wand) prebéliti; predélati; s. übersenden.
Übermacht *f.* premóč (-i), večja moč [(-í).
übermächtig premóčěn, premogóčěn, presílěn.
übermalen preslíkati, *impf.* preslikovati.
übermannen premóči (-mórem), premágati, užúgati; *impf.* premagovati, užugovati; (v. Zorn, Schlaf, Müdigkeit) prevzéti (-vzámem).
Übermaß *n.* preobílica, preobílje; im —e črez mero, črez némoč; — von Freude, Traurigkeit prevelíko vesélje, prevelíka žalost.
übermäßig preobílěn, črezmérěn, nezmérěn; *adv.* črez mero, preobílno, črez némoč.
übermästen prepítati.
übermauern zid napráviti črez kaj.
Übermensch *m.* nadčlóvek.
übermenschlich nadčlovéški.
übermessen preméríti; preglédati.
übermitteln s. übersenden.
übermorgen *adv.* pojútrišnjem, pojútrnjem.
übermorgig pojútrišnji, pojútrnji.
Übermuth *m.* prevzétnost; (Muthwille) razposajénost, objéstnost, (*triv.*) srborítost.
übermüthig prevzétěn; razposajèn, objéstěn, (*triv.*) srborìt; — werden prevzéti (-vzámem) se, *impf.* prevzémati se.
Übermüthige *m.* prevzétnež, prevzétnik; razposajéněc, (*triv.*) srborítnež; *f.* prevzétnica; razposajénka, (*triv.*) srborítnica.
übernachten *intr.* prenočíti, *impf.* prenočevati, nočíti; *tr.* prenočíti.
übernächtig enonóčěn; črezn óčěn; —es Bier sinóčnje pivo; er ist — nič ni spal to noč.

Übernahme *f.* prevzétje, prevzétěv, prevzèm.
Übernahmsprotokoll *n.* zapísnik o prevzétju, prevzémni zapísnik.
Übernahmsurkunde *f.* prevzémno pismo.
übernatürlich črezn atúrěn, črezn arávěn, nadnarávěn.
übernehmen (Waren, eine Arbeit) prevzéti (-vzámem); *impf.* prevzémati; einen — s. überhalten; (das Vieh) presíliti; die Angst, der Zorn übernimmt mich strah, jeza me prevzáme, — me premóre, — me zvije; sich — prevzéti se, *impf.* prevzémati se; sich im Essen — črez némoč jesti (jém), preobjésti se.
Übernehmer *m.* prevzémnik; =in *f.* prevzémnica.
überordnen postáviti nad koga, — nad kaj, nadredíti.
Überordnung *f.* nadrédba.
überpacken preložíti (v zabóju, v kovčégu); *impf.* prelágati, prekládati; drugáče zavíti; *impf.* — zavíjati.
Überpflanze *f.* (*bot.*) prirastlíka.
überpflanzen presadíti.
überpflastern pretlákati.
überpfropfen precépiti.
überpressen prestísniti, pretéščiti.
überputzen prečéditi; políkati.
überragen moléti črez kaj; vzdigovati se nad kaj, — iznad česa; preségati, nadkriljevati.
überraschen iznenáditi, presenétiti; *impf.* iznenadovati, presenéčati; die Nacht hat mich überrascht zatéla (-tnèm) me je noč.
überraschend presenetljiv.
Überraschung *f.* iznenádjenje, presenéčenje.
überrechnen preračúniti, *impf.* preračúnjati, preračunjevati.
überreden pregovoríti, *impf.* pregovárjati.
Überredung *f.* pregovárjanje.
Überredungskunst *f.* pregovorljívost.
überreich prebogàt, silno bogàt.
überreichen izročíti, podáti, predáti; *impf.* podájati, predájati, izročevati; (einreichen) vložíti.
Überreicher *m.* izročítelj, izročník; podajávěc, predajávěc; vložník.
Überreichung *f.* izročítěv, podája, predája; vložba.

Digitized by Google

überreif prezrèl, pregóděn.

Überreife *f.* prezrélost, pregódnost.

überreiten prejézditi, prejáhati; (ein Kind) pojézditi, pojáhati; (d. Wald) objézditi, objáhati.

Überreiter *m.* objézdnik.

überreizen prevèč drážiti; prevèč razdrážiti, prerazdrážiti.

Überreizung *f.* prerazdráženost.

überrennen dirjáje prehitéti, predírjati; dirjáje podréti (-drèm, -dérem); ſich — predírjati se.

Überreſt *m.* (pre)ostánek.

Überrock *m.* (po)vŕhnja —, zgornja suknja.

überrücken premekníti (-máknem); *impf.* premíkati.

überrücks *adv.* znak, vznak.

überrumpeln nenádoma napásti (-pádem); prelopútniti; ſ. überraſchen.

überſäen posejáti (-séjem).

überſchatten obsénčiti; *impf.* obsenčevati.

überſchätzen previsóko céniti, precéniti; *impf.* precenjevati.

Überſchätzung *f.* precenitèv.

Überſchau *f.* preglèd, razglèd.

überſchauen preglédati, razglédati; *impf.* pre-, razgledávati (-ováti).

überſchäumen peněč se prekipévati; — prekipéti.

überſchicken poslàti (pošljem), *impf.* pošíljati.

überſchießen *tr.* c. Wild — črez zver ustreliti; *intr.* predáleč —, črez kaj se zagnáti (-žénem), — švígniti, — štŕkniti, — seči (sežem).

überſchiffen (Waren) na ladji prepéljati; das Meer — na ladji se prepéljati črez morje, preplúti (-plóvem) morje.

Überſchlag *m.* (d. Koſten) proračún; (am Kleid) oslèc, zavih, obšív; (der Zunge einer Wage) omàh, premàh; (Umſchlag) obkládek.

überſchlagen *tr.* (Kleider) zavíhati; obšíti (-šijem), obložíti; (einen Teppich) črez pogrníti; (eine Stelle im Buche) preskóčiti; (d. Beine) prekrížati, križem dejáti (denem); *impf.* križem dévati; ſich — prekúcniti se, prekopícniti se; *impf.* prekúcevati se, prekopicevati se; (berechnen) preračúniti; *impf.* preračúnjati; *intr.* previhniti se; (v. d. Wage) omáhniti, premáhniti; (in ein fremdes Fach) ségati; (ſich verändern) prevréči (-vržem) se.

überſchmieden prekováti (-kújem).

überſchmieren pomázati (-mážem), premázati.

überſchnappen (v. Schloſs) zaskóčiti (se); (v. Menſchen) zblazněti.

überſchneien s snegom zamésti (-métem).

überſchreiben (ſchreibend übertragen) prepísati (-šem); nadpísati; mit einem Titel ein Buch — knjigi napísati naslòv.

überſchreien prevpíti (-vpíjem), prekríčati (-kričím); ſich — izvpíti se, prekríčati se.

überſchreitbar prestópěn, prekoráčen.

überſchreiten stópiti črez kaj, prestópiti, prekoráčiti; *impf.* prestópati, stópati (črez kaj); (ein Geſetz) prelómiti; (das Maß) preséči (-sézem), prekoráčiti; *impf.* presézati, prekoračevati.

Überſchreitung *f.* prestòp, prestópek, prelòm; (eines Maßes) presézek, prekoráčenje.

Überſchrift *f.* nadpis, napis.

Überſchuh *m.* vrhnji črévelj, galóša.

Überſchuſs *m.* prebítek, preostánek, presézek.

überſchüſſig preostàl; preobílen.

überſchütten obsúti (-spèm, -sújem); *impf.* obsípati (-pam, -pljem), obsipávati (auch *fig.*); (anderswohin) presúti; *impf.* presípati, presipávati.

Überſchwang *m.* preobílica, preobílje.

überſchwemmen poplavíti, zatopíti, razlíti (-líjem) se po..., nastópiti po...; *impf.* poplávljati, zatápljati, razlívati se po..., nastópati po...

Überſchwemmung *f.* povódenj (-i), popláva, nastòp.

überſchwenglich preobílen, črezmérен, prekomérен.

überſchwimmen preplávati.

Überſchwung *m.* omàh, premàh; (Übermaß) preobílica, preobílje; (*mil.*) prepásnik, prepásni jermen (remen).

überſeeiſch prekmórski, zamórski.

überſehbar pregléden.

Digitized by Google

überſehen preglédati; *impf.* pregledovati; (nicht beachten) prezréti (-zrèm); *impf.* prezirati; (ungeahndet laſſen) izpreglédati, prizanésti (-nésem); *impf.* izpregledovati, prizanášati.

überſelig presréčen, preblážen.

überſenden poslàti (pošljem), *impf.* pošíljati.

Überſender *m.* pošiljatelj, pošiljávec.

überſetzen (Bäumchen) presaditi, *impf.* presájati; (von einem Orte auf einen anderen ſetzen) prestáviti, predejáti (-dénem), preložíti; *impf.* prestávljati, predévati, prelágati; (in eine andere Sprache) prestáviti, prevésti (-védem), preložíti; *impf.* prestávljati, prevájati, prelágati; ins Slovenijche, Lateiniſche — poslovéniti, polatíniti; (einen Beamten) premeſtíti, prestáviti; *impf.* preméščati, prestávljati; (ſpringend) preskóčiti, skóčiti čez kaj; *impf.* preskakovati, skákati (skačem, skakam) čez kaj; (einen Fluſs) preplávati, preplúti (-plóvem, -plújem); prebrésti (-brédem), pregáziti; prepéljati se, iti čez kaj.

Überſetzer *m.* prestavljávec, prelagátelj, prevodítelj; **=gebür** *f.* prestavnina, prevodnína; **=in** *f.* prestavljávka, prelagáteljica.

Überſetzung *f.* (eines Buches) prestáva, prevòd, prelóga; (eines Baumes) presájanje, presadítev; (eines Beamten) premestítev.

Überſicht *f.* preglèd; razglèd; **Überſichts-** preglédni.

überſichtlich preglédən.

überſiedeln preséliti se; *impf.* séliti se, preseljevati se.

Überſiedelung *f.* selitév, preselítev, preseljevánje; **Überſiedelungs-** selílni, selítveni.

überſiegeln prepečátiti.

überſilbern posrebríti.

überſinnlich nadčútən.

Überſinnlichkeit *f.* nadčútnost.

überſpannen prepéti (-pnèm), prepréči (-prézem); *impf.* prepénjati, preprégati; (zu ſehr ſpannen) prenapéti, prenatégniti; *impf.* prenapénjati, prenatézati.

überſpannt prenapét, pretíran.

Überſpanntheit *f.* prenapétost, pretíranost.

überſpinnen preprésti (-prédem); prepréči (-prézem).

überſpringen skákati (skačem) čez kaj; skóčiti čez kaj, preskóčiti kaj; *impf.* preskakovati.

überſprudeln vrvráje se razlívati; *fig.* prekipévati česa.

Überſprung *m.* preskòk (*turn.*).

überſtändig prestál, prestán; (überreif) prezrèl; (v. Baume) prestàr.

überſtehen prebíti (-bódem), prestáti (-stánem, -stojim).

überſteigen čez íti (idem, grem); čez priti (pridem), — stópiti; eine Mauer — preplézati zid; (hinderniſſe) premágati; (übertreffen) prekosíti; *impf.* prekášati; (d. Maß, d. Kräfte) preséči (-sézem); *impf.* preségati, bíti (sem) čez ...; er iſt übergeſtiegen čez je splezal.

überſteigern pri dražbi več ponúditi kakor ..., predražíti.

überſtempeln prekolkovati, *impf.* prekolkávati; prebeléžiti.

überſtimmen preglasíti; z večino glasóv premóči (-mórem), preglasovati; *impf.* z večíno glasóv premagovati.

überſtrahlen obsijáti (-sijem); *fig.* s sijájem prekosíti.

überſtreichen premázati (-mážem); prepleskáti; prebárvati; (m. Kalk) prebéliti, pobéliti.

überſtrömen razlíti (-líjem) se, *impf.* razlívati se; (v. Herzen) kipéti; vzkipéti; überſtrömend razlivajòč se; kipèč; preobílen; *tr.* preplavíti.

Überſtunde *f.* črezdóbna ura.

überſtürzen prekopicníti; *impf.* prekopicevati; povézniti; (zu haſtig treiben) prenágliti kaj, prenágliti se s čim; ſich — prekopicníti se; *fig.* prenágliti se.

übertäuben preglušíti; premámiti.

übertheuern prevèč podražíti, predražíti; ſ. überhalten.

übertölpeln prenoríti, preslepíti.

übertönen preglasíti; *impf.* preglášati.

übertoſen prešuméti, prevršéti, prebobnéti.

Übertrag *m.* prenòs, prenéšek.

Digitized by Google

übertragbar prenésen, prenósen.

übertragen prenésti (-nésem), prenósiti; *impf.* prenášati; *fig.* izročíti, *impf.* izróčati, izročevati; —er Wirkungskreis izročéno področje; in —er Bedeutung v prenesénem (neprávem) pomènu; (eine Schuld) prepísati (-píšem); (übersetzen) prestáviti, prevésti (-védem), prelożíti; *impf.* prestávljati, prevájati, prelágati.

Übertragung *f.* prenášanje, prenòs; izročítêv, izróčanje, izročevánje; prestáva, prevòd, prelóga.

Übertragungsgebür *f.* prenosnína.

übertreffen preséči (-séžem), prekosíti; *impf.* preségati, prekášati.

übertreiben pretírati, prenapéti (-napnèm), presíliti; *impf.* pretirávati, prenapénjati, presiljevati; (über etwas treiben) čez (kaj) gnati (ženem); — pognáti.

Übertreibung *f.* pretirávanje; pretiranost, prenapétost.

übertreten *intr.* prestópiti, *impf.* prestópati; (v. e. Fluſſe) izstópiti; *tr.* (d. Geſetz) prelómiti, prestópiti, prekŕšiti; *impf.* prelámljati, prestópati, prekršévati.

Übertreter *m.* prestópnik, prelómnik; -in *f.* prestópnica, prelómnica.

Übertretung *f.* prestópek, prelòm, prelómek, prekršek; im —ſalle ako bi se zakon prestópil, — prelómil.

übertrieben pretíran, prenapét, presíljen.

Übertritt *m.* prestòp.

übertrumpfen posékati.

übertünchen prebéliti.

Überverdienſt *m.* preséžni zaslúžek.

übervölkert preljúdnat, prenaséljen.

Übervölkerung *f.* preljúdnatost, prenaséljenost; pregósto prebivávstvo.

übervoll prepóln.

übervortheilen prekániti, opeháriti, oplahtáti, oplahtáriti.

überwachen strážiti (koga), čúvati (nad kom), glédati (na koga), nadzorovati (koga); ſich — prečúti (-čújem) se.

überwachſen prerásti (-rástem), *impf.* preráščati.

Überwachung *f.* nadzorovánje, nadzòr, pažnja.

überwältigen premóči (-mórem), premágati, zmágati, preobládati; (beſiegen) uzúgati, ukrotíti; —der Eindruck presílen vtisk.

überwältigen prevalíti, preváljati.

überweiſen (einem etwas) preodkázati (-kážem), odkázati; (einen) krivdo dokázati komu; *impf.* — dokazovati.

überweißen pre-, pobéliti.

überwerfen (e. Mauer) ométati (-méčem); (e. Mantel) ogrníti (si); ſich mit jmdm. — spreti (sprèm) se s kom.

überwiegen prevagovati, prevladovati; —be Mehrzahl pretézna večína.

überwinden ovíti (-víjem), povíti; *impf.* ovíjati, povíjati; (beſiegen) premóči (-mórem), premágati, ob-, prevládati; *impf.* premagovati. ob-, prevladovati.

Überwinder *m.* zmagálec, premagálec, premagovávec. [mága.

Überwindung *f.* premagovánje, pre-

überwintern prezímiti, *impf.* prezimovati; čez zimo rediti; — preréditi.

Überwinterung *f.* prezimovánje. [šče.

Überwinterungsſtätte *f.* prezim(oval)i-

überwölben preoblókati.

überwuchern preobílno razrásti (-rástem) se; razbohotáti se; *impf.* — razrášćati se; *tr.* prerásti, z bohótno rastjó zatopíti.

Überwurf *m.* vrhnja halja, ogrinjálo; (der Mauer) omèt.

Überzahl *f.* preséžno —, prevelíko števílo.

überzahlen prepláčati, *impf.* preplačevati.

überzählen preštéti (-štéjem); *impf* preštévati.

überzählig nadštevílen, črezštevílen, odvéčen, odvèč.

Überzahlung *f.* preplačílo.

überzeugen prepríčati, pre-, uvériti; *impf.* prepričevati, pre-, uvérjati.

überzeugend prepričeválen.

Überzeugung *f.* prepríčanje, prevérjenje.

Überzeugungskraft *f.* prepričeválnost.

überziehen prevléči (-vléčem); *impf.* prevlékati; mit Krieg — z vojsko napásti (-pádem), zavojevati; *impf.* z vojsko napádati; ſich — preobléči (-léčem) se, *impf.* preoblačiti se; (vom

Himmel) oblačiti se; pooblačiti se; *intr.* preséliti se.

Überzieher *m.* vrhnja suknja, povŕšnik.

überzuckern s cukrom (sladkórjem) potrésti (-trésem).

Überzug *m.* prevléka, póvlak, póvláka.

überzwerch *adv.* prek, poprék, povprék, popréčno.

üblich naváden, obíčen, običájen.

Üblichkeit *f.* naváda, običáj.

Übligkeit *f.* ǰ. Übelkeit.

übrig ostáli, preostáli, drugi; — bleiben ostáti (ostánem), preostáti; *impf.* ostájati, preostájati; — lassen pustíti; *impf.* púščati; es bleibt uns nichts — als ne preostája nam drugega nego (kakor)...; ein —es thun še nekaj več storiti.

übrigens *adv.* sicèr.

Übung *f.* vaja, vadba, vézbanje; aus der — kommen odváditi se; **Übungsvábeni.**

Übungsplatz *m.* vadíšče, vadilíšče, vežbalíšče.

Übungsschule *f.* vádnica.

Übungsschullehrer *m.* vádniški učítelj.

Ufer *n.* breg, obála, obrézje, pobrézje; **Ufer-** brežni, obrežni, pobrežni.

Uferbewohner *m.* brežán, obrežnik, pobrežán.

Uferbruch *m.* podmòl.

Ufergegend *f.* obrézje, pobrézje, pribrézje.

Uferrecht *n.* pobrežna pravica.

Uferschwalbe *f.* bregovnica, bregúlja.

uh! *interi.* uj!

Uhlane *m.* ulán, ulánec.

Uhr *f.* ura; um ein — ob eni; um zwei — ob dveh; um fünf — ob petih; um wie viel — obkoréj, obkoré? wie viel — ist es? kóliko je ura? kóliko je na uri? **Uhr-** urni.

Uhrband *n.* urni trak.

Uhrdeckel *m.* urni pokróvček.

Uhrfabrik *f.* urárnica.

Uhrfeder *f.* peró (perésa) v uri.

Uhrfutteral *n.* tok za uro.

Uhrgehäuse *n.* urni okròv, úrnica.

Uhrkette *f.* urna verížica.

Uhrmacher *m.* urar; **Uhrmacher-** úrarski; **=kunst** *f.* úrarstvo.

Uhrrad *n.* urno kolésce.

Uhrschlüssel *m.* urni ključek.

Uhrschnur *f.* urna vrvca.

Uhrwerk *n.* urni stroj, urno kolésje.

Uhrzeiger *m.* urni kazálnik, urno kazálo, — kazálce.

Uhu *m.* vélika úharica, vir.

Ukas *m.* ukàz.

Ulk *m.* objéstna šala.

Ulmbaum *m.*, **Ulme** *f.* brest, ílmovec; **Ulmen-** brestov.

Ulmenholz *n.* brestovína.

Ulmenwald *m.* brestov gòzd, brestje, brestóvje.

Ultimatum *n.* zadnja beséda, ultimátum.

Ultra *m.* prenapétnež.

Ultramarin *n.* ultramarín.

Ultramontanismus *m.* ultramontanízem.

um *adv.* — und — okóli in okóli, kròg in kròg; rechts —! obrát na desno! *praep.* (örtl.) okóli, okrògˌ krògˌ (m. d. Gen.); (zeitl.) o, ob (m. d. Lok.), — wie viel Uhr obkoréj, obkoré? — sechs Uhr ob šestih; — diese Zeit ob tem času, obkoréj; ein Jahr — das andere leto za letom; (für) za, z. B. Auge — Auge okó za okó; — Wasser schicken po vodé poslàti (pošljem); — c. Weibes willen zavóljo ženske; — Gottes Willen za božjo voljo, za božji čas, za Boga; — etwas wissen védeti (vem) za kaj; wie steht es — ihn? kakó je ž njim? — etwas größer za nekóliko večji; — so mehr tóliko bolj (več); — etwas bringen, kommen ob kaj správiti, priti (pridem); es ist — ihn geschehen po njem je; — einen Preis kaufen za kako ceno kúpiti; — Lohn arbeiten za plačílo délati; — etwas bitten, fragen prósiti, prášati za kaj; es handelt sich — sein Leben gre mu za življénje, gre mu za glavo; Schade — ihn škoda ga je, škoda zanj; *coni.* (um zu) da, da bi, z. B. der Mensch lebt nicht — zu essen človek ne živí, da jé.

umackern preoráti (-órjem), *impf.* preárjati; (eine Pflanze) podoráti, *impf.* podárjati; (rund herum ackern) oboráti, *impf.* obárjati.

Digitized by Google

umändern prenarediti, predrugáčiti, izpremeníti; *impf.* prenarájati, predrugačevati, izpremínjati.

Umänderung *f.* prenarédba, izpremémba.

umarbeiten predélati, prenarediti; *impf.* predelovati, prenarájati.

Umarbeitung *f.* predeláva, prenarédba.

umarmen objéti (-jámem); *impf.* objémati; (findl.) obímčkati.

Umarmung *f.* objèm, objétje, objémanje.

Umbau *m.* prezidáva, prezidávanje, prestávba.

umbauen prezídati, prestáviti.

umbehalten na sebi obdržati (-ím).

umbiegen zapógniti, zavíhniti, zafŕkniti; *impf.* zapogíbati (-bljem), zavihovati, zafŕkovati.

umbilden preobráziti, prenarediti, pretvoríti; *impf.* preobraževati, prenarájati.

umbinden o-, obvézati (-vézem); *impf.* o-, obvezovati; um den Hals —, um den Leib — okóli vratú —, okóli pasú si privézati; (anders binden) prevézati, *impf.* prevezovati.

umblasen s pihom (píhanjem) podréti (-dérem), — prevŕniti.

umblättern list preobŕniti; *impf.* liste preobráčati.

Umblick *m.* ozír; oglèd, ogledovánje.

umblicken ozréti (-zrèm) se, oglédati se; *impf.* ozírati se, ogledovati se.

umblühen cvesti (cvetem) okóli koga.

umbrausen búčati (-ím) —, šuméti —, vršéti okóli koga.

umbrechen prelómiti; (v. Acker) izoráti (-órjem); (v. d. Setzern) prevrstíti, *impf.* prevrščevati.

umbringen usmrtíti, umoríti, ob življénje pripráviti.

umbämmen objezíti.

umdichten prepésniti.

Umdichtung *f.* prepesnítev.

umdonnern grméti okóli koga.

umdrängen gnesti se okóli koga.

umdrehen zasúkati (-kam, -sučem), zasúkniti, obŕniti; *impf.* súkati, obráčati, vrtéti; den Hals — vrat zaviti (-vijem).

Umdrehung *f.* súkanje, vrténje, obráčanje; obrát, zavŕt. zasùk.

umdrohen kròg in kròg pretíti komú.

Umdruck *m.* prenatisk, prenatiskávanje.

umdrucken prenatísniti, iznóva natísniti; *impf.* prenatiskovati, prenatískati, iznóva tískati.

umfahren (zu Boden fahren) povóziti; (um etwas herumfahren) okoli... péljati (peljám, péljem) se, *impf.* — vóziti se.

Umfall *m.* padéc, pádanje; (d. Viehes) cépanje, crkanje.

umfallen izvŕniti se, prevŕniti se, zgrúditi se; *impf.* pre-, izvrácati se; (v. Vieh) pogíniti, cépniti, crkniti; *impf.* cépati, crkati.

Umfang *m.* obsèg, obséžek; obséžnost; im vollen —e v polni meri, do dóbrega, popólnoma.

umfangen obséči (-sézem), *impf.* obségati; (umarmen) objéti (-jámem), *impf.* objémati; mit einer Mauer — obzídati; m. einem Zaune — ogradíti; s. umgeben.

umfänglich, umfangreich obséžen, obširen, omášen.

umfassen obséči (-sézem). oprijéti (-prímem), objéti (-jámem), oklèniti; *impf.* obségati, oprijémati, objémati, oklépati.

umfassend obséžen, obširen.

Umfassungsmauer *f.* obzídje.

umflattern frfoléti okóli koga (česa).

umflechten oplésti (-plétem); *impf.* oplétati.

umfliegen obletéti, *impf.* obletávati, obletovati; létati okóli koga (česa).

umfließen obtékati (koga, kaj); teči (okóli koga, — česa).

umflören zagrníti (s tenčico); umflortes Auge omegljéno okó.

umformen preobráziti, prenarediti; *impf.* preobraževati, prenarájati; drugo oblíko dati čemú.

umformend preobraževálen.

Umformung *f.* preobrázba, prenarédba.

Umfrage *f.* povpraševánje, pozvedovánje; — halten povpraševati, pozvedovati, pozvedávati.

umfrieden ogradíti, *impf.* ográjati.

Digitized by Google

umpflanzen presadíti; *impf.* presájati; (rundum bepflanzen) obsadíti; *impf.* obsájati.

umplügen ſ. umackern.

umprägen prekovàti (-kújem); *impf.* prekávati.

umpreſſen prestísniti, preožéti (-žmèm), pretéščiti.

umranken ovíjati se okóli česa, oplétati kaj; oplésti (-pletem).

umrechnen preračúniti; *impf.* preračúnjati.

umreichen obséči (-séžem); *impf.* obségati.

umreißen podréti (-dérem), porúšiti; *impf.* podírati, rúšiti; načŕtati, orísati.

umreiten objézditi, objáhati; (zu Boden reiten) pojézditi, pojáhati.

umrennen dirjáje podréti (-drèm, -dérem), podirjástiti; *impf.* dirjáje podírati.

umringen obstópiti, obsúti (-sújem, -spèm), obkóliti; *impf.* obstópati, obsípati, obkoljevati.

Umriſs *m.* načŕt, očŕt, obrís.

Umritt *m.* objéža.

umrühren mẽšati; premẽšati.

umſägen obžágati; izpodžágati, žagáje podréti (-dérem, -drèm).

umſatteln presedláti; *impf.* presedlávati; *fig.* prepréči (-prézem), prestópiti.

Umſatz *m.* razpečáva, promèt.

umſäumen obróbiti, zaróbiti.

umſchaffen preustvàriti; *impf.* preustvárjati.

umſchanzen z obkópi obdáti, — utrditi; *impf.* — obdájati, — utrjevati.

Umſchanzung *f.* obkópna utrdba.

Umſchanzungslinie *f.* obkópna črta.

umſchatten obsẽnčiti, zasẽnčiti; *impf.* obsenčevati, zasenčevati.

Umſchau *f.* oglèd.

umſchauen ſich ozréti (-zrèm) se, oglédati se; *impf.* ozírati se, ogledovati se.

Umſchicht *f.* prevrstítev (pri delu).

umſchichtig vrstèč se; vŕstoma.

umſchiffen jádrati —, pluti (plovem, plujem) —, péljati se okóli česa; objádrati kaj.

Umſchiffung *f.* oplòv.

Umſchlag *m.* prevràt, premémba; (v. Wein) zavrétje, izbérsanje, pokvárjenje; (eines Briefes ꝛc.) zavítẽk, ovítẽk, ovòj; (in der Medicin) obvéza, obkládẽk.

umſchlagen *intr.* prevŕniti se, izvŕniti se; *impf.* prevrãčati se, izvrãčati se; (ſich ändern) preobŕniti se, izpremeníti se, prevréči (-vržem) se, izprevrẽči se; *impf.* preobrãčati se, izpremínjati se, pre-, izprevrãčati se; (v. Weine) zavréti, izbérsati se, pokváriti se; (aušarten) popáčiti se, odrodíti se; *tr.* zavíhati, zafŕkniti; *impf.* zavihávati, zafrkovati; (ein Blatt) obŕniti; *impf.* obrãčati; (e. Mantel) zavíti se (v plašč); (Waren) razpečáti; (Kräuter) obložíti; *impf.* obkládati; (Münzen) prekovati (-kújem); *impf.* prekávati.

Umſchlagsbogen *m.* ovójna —, zavójna pola.

umſchleichen oblésti (-lézem), obláziti; *impf.* oblezovati.

umſchließen okléniti; *impf.* oklépati; ſ. umgeben, umfaſſen.

umſchlingen oviti (-víjem); *impf.* ovíjati; ovíjati se okóli česa; ſ. umarmen, umfaſſen.

umſchmeißen ſ. umwerfen.

umſchmelzen pretopíti; *impf.* pretápljati.

umſchmieden prekováti (-kújem); *impf.* prekávati.

umſchnallen opéti (-pnèm), pripéti kaj okóli sebe; prepéti.

umſchreiben prepísati (-šem) na koga; (anders ausdrücken) opísati; *impf.* opisovati; *(geom.)* očŕtati.

Umſchreibgebür *f.* prepisnína.

Umſchreibung *f.* prepis, prepisovánje; opis, opisovánje.

Umſchrift *f.* okólni napis.

umſchütten (v. trockenen Dingen) presúti (-sújem, -spèm), *impf.* presípati (-sípam, -sípljem), presipávati; (von flüſſigen Dingen) preliti (-líjem); *impf.* prelívati; ſ. verſchütten.

umſchwärmen rojíti okóli koga; obsúti (-spèm, -sújem) koga.

Umſchweif *m.* ovínẽk; ohne —e naràvnost, brez ovínkov.

Umſchwung *m.* prevràt, nagla preména.

Digitized by Google

umſegeln jádrati okóli česa; objádrati kaj.

Umſegelung *f.* objádranje.

umſehen ſich oglédati se, ozréti (-zrèm) se. nazáj poglédati; *impf.* ogledovati se, ozírati se, nazaj pogledovati; *fig.* ſich nach etwaš — skrbéti za kaj; pobrígati se.

umſetzen prestáviti; *impf.* prestávljati; (umpflanzen) presadíti; *impf.* presájati; obsadíti; *fig.* izpremeníti; (Waren) prodáti, iz-, razpečáti, odvésti (-védem); *impf.* prodájati, iz-, razpečávati, odvédati.

Umſicht *f.* razglèd; previdnost, preudárnost.

umſichtig previdèn, preudárèn.

umſinken izvŕniti se, zgrúditi se.

umſonſt *adv.* zastónj, zamàn.

umſpannen (v. Pferde) prepréči (-prèžem); *impf.* preprégati; (umfaſſen) obséči (-séžem); *impf.* obségati.

umſpinnen oprésti (-prédem); *impf.* oprédati.

umſpringen mit etwaš délati —, ravnáti s čim; (ſpringend jmd. umgeben) skákati (-čem) okóli koga, obskakovati (koga); der Wind ſpringt um vetèr se prevŕže.

Umſtand *m.* okóliščina, okólnost; (Sache) stvar (-i); (Verhältniš) razméra; (Zuſtand) stan, stanje; (Umſchweif) ovínek; Umſtände machen upírati se, obotávljati se; unter ſolchen Umſtänden potemtákem, v takih okóliščinah; je nach den Umſtänden kakor kane, kakor nanése; ohne viel Umſtände zu machen brez ovínkov, brez okolíšev; ne da bi se veliko pomíšljal; unter allen Umſtänden na vsak načìn, vsekákor; in anderen Umſtänden ſein noséča biti (sem), v drugem stanu biti.

umſtändlich obširèn; natánčen, nadróben; — etwaš thun okolíšiti, sítnosti prodájati pri čem.

Umſtändlichkeit *f.* obširnost; natánčnost, nadróbnost.

Umſtandsſatz *m.* prislóvni stavèk.

Umſtandswort *n.* prislòv.

umſtechen (Erde —) z lopáto prevréči (-vržem).

umſtecken obtekníti (-táknem), *impf.* obtíkati; (anderš ſtecken) pretekníti.

umſtehen státi (stojím) okóli koga; (v. Vieh) crknìti, cépniti, poginíti; *impf.* crkati, cépati, poginjati.

umſteigen prestópiti; *impf.* prestópati.

umſtellen obstáviti; *impf.* obstávljati; (ſich ringsum aufſtellen) obstópiti kaj; *impf.* obstópati; (anderš ſtellen) prestáviti; *impf.* prestávljati.

Umſtellung *f.* obstáva.

umſtempeln prekolkovati, drug kolek dejáti na kaj; prebeléžiti.

umſtimmen (v. muſik. Inſtr.) preubráti (-bérem); *impf.* preubírati; (jemanden) pregovoríti; *impf.* pregovárjati.

umſtoßen izvŕniti, prevŕniti, prevréči (-vržem). prekúcniti; *impf.* izvrácati, prevrácati, prekucevati; (e. Teſtament) ovréči (-vržem), razdréti (-dérem); *impf.* ométati, razdírati; (einen Beweiš) ovréči, izpodbíti (-bijem); *impf.* izpodbíjati.

umſtrahlen obsijáti (-sijem); *impf.* obsévati.

umſtricken omréžiti, v mreže zaplésti (-plétem); *impf.* omreževati, — zaplétati.

umſtrömen obtékati, teči okóli česa.

umſtülpen zavíhniti; previhati.

Umſturz *m.* prevràt; (einer Mauer) razpàd, porušítev.

umſtürzen *tr.* prekúcniti, pre-, izvŕniti; *impf.* prekucevati, pre-, izvrácati; (eine Mauer) podréti (-drèm, -dérem), porúšiti; *impf.* podírati, rúšiti; (e. Topf) povézniti; *impf.* povezovati; *intr.* pre-, izvŕniti se, prevézniti se; *impf.* pre-, izvrácati se, prevezovati se; (v. e. Mauer ꝛc.) podréti se, porúšiti se; *impf.* podírati se, rúšiti se.

Umſturzgedanke *m.* prevrátna misél (-i).

Umſturzpartei *f.* prevrátna stranka.

Umtauſch *m.* zaména, zamenjáva.

umtauſchen ménjati; zaménjati; *impf.* zamenjevati.

umthun z. B. einen Mantel ogrníti plašč, — se s plaščem; *impf.* ogrínjati (se) —; ſich nach etwaš — izkúšati pozvédeti, pobrígati se (za kaj).

umtreiben (e. Rad) góniti; (hin- und herttreiben) pregánjati.

Digitized by Google

Umtrieb *m.* (des Blutes) j. Umlauf; geheime —e skrivne spletke, — zvijače *pl.*, skrivno počénjanje.

umwachſen obrásti (-rástem), zarásti; *impf.* obráščati, zaráščati; — obrástel, zarástel; obráščen, zaráščen.

umwälzen prevaliti; *impf.* prevaljevati; *fig.* prekúcniti, prevŕniti.

Umwälzung *f.* prevalitév; (Revolution) prevrát, prekucija; **Umwälzungs-** prevrátni.

Umwälzungsplan *m.* prevrátna osnóva.

umwandeln *tr.* premeníti, izpremeníti; *impf.* izpremínjati; *intr.* (umgehen) hóditi (okóli).

Umwandlung *f.* preména, izpremémba, preobrát.

umwechſeln *intr.* mit einem — ménjati s kom; (m. d. Feldern) v kolobáru kmétovati, kolobáriti; *tr.* (Schuhe, Kleider) premeníti, (preobúti se, preobléči se); (Geld) ménjati, izménjati; *impf.* (iz)menjávati.

Umweg *m.* ovínek, okolíš.

umwenden obŕniti, *impf.* obráčati.

umwerfen izvŕniti, prevŕniti; *impf.* izvráčati, prevráčati; (zu Boden werfen) podréti (-drèm, -dérem); *impf.* podírati; (um ſich werfen) ogŕniti, nase dejáti (denem); *impf.* ogrínjati, nase dévati; e. Thier den Strick — živáli vrv okóli vratú dejáti; (einen Wagen) izvŕniti, prevréči (-vržem); (v. Kaufleuten) na boben priti (pridem), *impf.* — prihájati; (v. Redner) obtíčati (-ím); (v. Schwangern) prezgódaj porodíti, izpovíti (-víjem).

umwickeln, umwinden ovíti (-víjem), omotáti; *impf.* ovíjati, omotávati; (anders wickeln) previti, premotáti; *impf.* previjati, premotávati; (mit Kränzen) oplésti (-plétem).

umwölken ſich oblačíti se; pooblačíti se; umwölkt obláčen, pooblačen.

umzäunen ogradíti, zagradíti; *impf.* gradíti, ográjati, zagrájati; **umzäunter Weideplatz** ográja, ográdnica.

Umzäunung *f.* plot, ográja; (ſ. Thiere auch) okól, ókol(i).

umziehen obdáti; *impf.* obdájati; ſich mit Wolken — oblačíti se; pooblačíti se; (Kleider) preobléči (-čem); *impf.* preoblačíti; (Schuhe) preobúti (-újem), *impf.* preobúvati; *intr.* preséliti se, *impf.* preseljevati se.

umzingeln obdáti, obkóliti, obsúti (-sújem, -spèm), zajéti (-jámem), obstópiti; *impf.* obdájati, obkoljevati, zajémati, obstópati.

Umzingelung *f.* obkóljenje, zajétje, obstòp.

Umzug *m.* obhód; selitév.

un- (nur in Zuſammenſetz.) ne-, brez-.

unabänderlich neizpremenljiv; (grammatikalisch) nesklonljiv, nepregíben.

Unabänderlichkeit *f.* neizpremenljívost; nesklonljívost, nepregíbnost.

unabhängig neodvísen, nezavísen, samovlástен.

Unabhängigkeit *f.* neodvísnost, nezavísnost, samovlástnost.

unabläſſig *adi.* neprenehljiv, neprestán; *adv.* nepreném̀oma, neprestáno.

Unabläſſigkeit *f.* neprenehljívost, neprestánost.

unabläslich neodkúpen.

unabſehbar, unabſehlich nepreglédеn, nedoglédеn.

unabſetzbar neodstávен.

unabſichtlich nenamíšljen, nehótèn; *adv.* nehoté, nehótoma, ne nalašč.

unabweisbar, unabweislich neodréčen, neodbítен, neodklonljiv.

unabwendbar neodvrátен.

Unabwendbarkeit *f.* neodvrátnost.

unachtſam nepazljiv, neskŕbèn, nemárèn.

Unachtſamkeit *f.* nepazljívost, neskŕbnost, nemárnost; aus — po nemárnem.

unadelig neplemenít, nežláhtèn.

unähnlich nepodóben.

Unähnlichkeit *f.* nepodóbnost.

unangebaut neobdélan; —es Land ledína, celína; pušča.

unangefochten neizpodbíjan, nenapádan, pri miru puščèn; — laſſen ne izpodbíjati; pri miru pustíti, ne napádati.

unangemeldet neoglášen, nenapovédan.

unangemeſſen neprimérèn, nepristójen.

unangenehm neprijétèn, neugódèn; — berühren neprijétno zadéti (-dénem), — dírniti; — werden presédati; začéti presédati.

Digitized by Google

unangreifbar nenapáděn.
Unannehmlichkeit *f.* neprijétnost, neugódnost.
unanſehnlich neznátěn, nekázěn.
Unanſehnlichkeit *f.* neznátnost, nekáznost.
unanſtändig nespodóběn, nepristójen.
Unanſtändigkeit *f.* nespodóbnost, nepristójnost.
unanſtößig nespotekljiv.
unanwendbar neráběn, neporábeň.
unappetitlich neslástěn, neokúsěn; nevabljiv, neapetítěn.
Unart *f.* nespodóbnost, nepristójnost, grda naváda.
unartig nespodóběn, nepristójen.
Unartige *m.* nespodóbnež; *f.* nespodóbnica.
unartikuliert nerazlóčen.
unaufſällig nepreočítěn, neopozorljiv.
unaufgefordert nepozván, sam od sebe.
unaufgeklärt nerazjásnjen.
unaufgelegt slabo razpoložèn, slabe volje.
unaufhaltbar, unaufhaltſam neustávěn, neudržèn.
Unaufhaltſamkeit *f.* neustávnost, neudržnost.
unaufhörlich *adi.* neprenehljiv, neprestán; *adv.* nepreněhoma, neprestáno.
unauflösbar, unauflöslich nerazvézěn, nerazvezljiv, nerazločljiv; netopljiv, neraztópěn.
Unauflöslichkeit *f.* nerazvéznost, nerazvezljívost, nerazločljívost; neraztópnost.
unaufmerkſam nepazljiv, nepozórěn.
Unaufmerkſamkeit *f.* nepazljívost, nepozórnost.
unaufrichtig neodkritosrčèn.
Unaufrichtigkeit *f.* neodkritosrčnost.
unaufſchiebbar neodlóžèn. [měn.
unaufweckbar nevzbúdèn, nevzdrá-
unausbleiblich ne izostajajóč, neizbé-
unausdehnbar neraztézěn. [žèn.
unausführbar, unausführlich neizpeljiv, neizvédèn.
unausgebacken nedopečèn.
unausgemacht nerésen, neodlóčen.
unausgeſetzt neprestán, neprenehljiv, nepretŕgan.
unausgiebig neizdátěn.
unauslöſchlich neugásèn, neugasljiv; neizbrísèn, neizbrisljiv.
unausſprechlich neizréčèn, neizrečèn, nedopovédèn.
unausſtehlich neznósèn.
unausweichlich neizogíbèn.
unbändig neukrótěn, neukročèn, neugnán, neustrahován; (ǰügellos) razuzdán, samopášèn.
unbarmherzig neusmíljen, nemilosrčèn.
Unbarmherzigkeit *f.* neusmíljenost, nemilosrčnost.
unbärtig golobràd, golobráděn.
Unbau *m.* pušča, golína, ledína.
unbeachtet v nemar puščèn, neuvaževán.
unbeanſtändet brezgrájen, neobrečèn; nekaznován; brez ovíre, brez pomísleka.
unbebaut neobdélan.
unbedacht, unbedachtſam nepremíšljen.
Unbedacht *m.* nepremíslek.
Unbedachtſamkeit *f.* nepremíšljenost.
unbedeckt nepokrít; (v. Haupte) razogláv, gologláv, odkrít.
unbedenklich *adi.* nesúmèn; nenevárèn; *adv.* brez pomísleka.
unbedeutend neznátěn, malovážèn, nepomenljiv, majhèn.
unbedingt *adi.* nepogójen, brezpogójen; *adv.* brezpogójno, brez ugóvora.
unbeeidigt nezaprisŕžen.
unbefangen nepristránski, nezavzét; prostodúšen.
Unbefangenheit *f.* nepristránost, nezavzétost; prostodúšnost.
unbefleckt neomádeževan, neoskrúnjen, brezmádežèn.
unbefriedigend nezadovoljiv.
unbefriedigt nezadovóljen.
unbefugt nepooblaščèn, neupravíčen, brezoblástèn.
Unbefugtheit *f.* neupravíčenost, brezoblástnost.
unbegabt nenadárjen.
unbegreiflich neumévèn, nedoúmèn.
unbegrenzt neomejèn, neizmérèn.
unbehaart nekosmàt, gòl.
Unbehagen *n.* nezadovóljstvo, negódni počútěk.
unbehaglich neugódèn, nevščèčèn, neprijétèn.

Digitized by Google

Unbehaglichkeit *f.* neugódnost, nevščénost, neprijétnost.
unbehelligt, einen — lassen pri miru pustíti, ne nadlegovati koga.
unbeherzt malosrčén, strašljiv.
unbehilflich, **unbeholfen** nesprétén, okórén.
unbehindert neovíran.
unbehutsam neprevíden.
Unbehutsamkeit *f.* neprevídnost.
unbekannt *m.* neznánec; *f.* neznánka.
Unbekanntschaft *f.* neznánje, neznánost.
unbekümmert brez skrbí; — sein ne skrbéti, ne biti (sem) v skrbéh, nič ne márati za kaj.
unbelaubt brezlístən, brez listja, gòl.
unbelebt nežív, neživéč.
unbelesen nenačítan.
unbeliebt nepriljúbljen.
unbemerkt neopážen, nezapážen; das ist mir — geblieben tega nisem zapázil, — opázil.
unbemittelt nepremóžen, siromáški.
unbenannt neimenován, brezímen.
unbenommen nezabránjen, dopuščèn; es bleibt dir — niháe ti ne brani, na voljo ti je dano, svobódno ti je.
unbequem nepriróčen, odróčen, nepríličen, nezlóžen.
Unbequemlichkeit *f.* nepriróčnost, odróčnost, nepríličnost, nezlóžnost.
unberathen brez sveta.
unberechenbar nepreračunljiv.
unberechtigt neupravíčen, brez pravíce.
unberedt nezgovóren, nebesedít.
unberichtigt nepoprávljen; (unbezahlt) nepoplačan.
unberitten neizjáhan (v. Pferde); (v. Menschen) nejezdéč, peški, peš.
Unberittene *m.* nejézdec, pešéc.
unberücksichtigt lassen ne ozírati se na kaj; s. unbeachtet.
unberufen nepoklícan, nepozván.
unberührt neslávən, neslovéč.
unberührbar nedotíčen.
unberührt nedotáknjen; — lassen ne dotekníti (-táknem) se česa.
unbeschadet *praep.* brez škode za ..., brez prikrájšanja ..., ne kratéč ...
unbeschrieben neskróměn.
Unbeschriebenheit *f.* neskrómnost.
unbescholten neomádeževan, brezgrájen, brez graje.
Unbescholtenheit *f.* neomádeževanost, brezgrájnost.
unbeschränkt neomejèn.
Unbeschränktheit *f.* neomejénost.
unbeschreiblich nepopísen.
unbeschrieben nepopísan.
unbeschuht bos.
unbesiegbar nepremagljiv.
unbesonnen nepremíšljen, nepreudárən, nespámetən.
Unbesonnenheit *f.* nepremíšljenost, nepreudárnost, nespámet (-i).
unbesorgt brezskrbèn, brez skrbí.
unbeständig nestanovítən, nestálən, premenljiv, omahljiv.
Unbeständigkeit *f.* nestanovítnost, nestálnost, premenljívost, omahljívost.
unbestechlich nepodkúpən, nepodmítən.
Unbestechlichkeit *f.* nepodkúpnost, nepodmítnost.
unbestimmt nedolóčen, nedolóčèn, negotòv; nestanovít; (*gramm.*) —e Redeweise nedolóčni naklòn, nedolóčnik.
Unbestimmtheit *f.* nedolóčenost, nedolóčnost, negotóvost.
unbestritten neizpodbítən.
unbetont breznaglášen, nenaglášen.
unbeträchtlich neznátən.
unbeugsam neupogljiv, neupógnjen.
unbewaffnet neoboróžen; mit —em Auge s prostim očésom.
unbewandert neizkúšen, neizvéden, nevéšč.
unbeweglich nepremíčen, nepremekljiv; negibljiv; (v. Feiertagen) stanovítən, neprestávən; —es Gut nepremíčno blago, nepremičnína.
Unbeweglichkeit *f.* nepremíčnost; negibljívost.
unbewohnbar nepriprávən za stanovánje, neprebivátən.
unbewohnt nenaséljen, brezljúden, brez prebivávcev.
unbewußt nezavéden, nezavéstən; ne zavedajóč se.
unbezahlbar nepoplačen.
unbezahlbar neukrótən, neukročen.
unbezeugt neizpríčan.

Digitized by Google

unbezweifelt nedvómën. [ljiv.
unbezwinglich nepremagljiv, nezmag-
unbiegſam neupogljiv, negíbëk, nešibëk; (*gramm.*) nepregíbën, nesklonljiv.
Unbill *f.* krivica; *pl.* Unbilden (beš Schickſals) krutost usóde.
unbillig nepravíčen; neprimérën.
Unbilligkeit *f.* nepravíčnost; neprimérnost.
unblutig nekrváv.
unbotmäßig nepokórën.
unbrauchbar nerábën, neporábën; (unnütz) nekoristën; (untauglich) nesposóbën.
Unbrauchbarkeit *f.* nerábnost, neporábnost; nekoristnost; nesposóbnost.
unbußfertig neizpokorjèn, neizpokórën.
Unbußfertigkeit *f.* neizpokorjénost, neizpokórnost.
Unchriſt *m.* nekristján.
unchriſtlich nekrščánski, nekristjánski.
Unchriſtlichkeit *f.* nekrščánstvo, nekristjánstvo.
Uncialbuchſtabe *m.* vélika črka.
unconſequent nedoslédën.
Unconſequenz *f.* nedoslédnost.
und *coni.* in, tèr, pà.
Undank *m.* nehvaléžnost.
undankbar nehvaléžen.
Undankbare *m.* nehvaléžnik, nehvaléžnež; *f.* nehvaléžnica.
Undankbarkeit *f.* nehvaléžnost.
undenkbar misli nedoségžen; eš ift — ni si moči mísliti.
undenklich spomínu nedoségžen; ſeit —en Zeiten od predávnih časov.
undeutlich nerazlóčen, nejásen.
undichteriſch nepésniški, nepoétičen.
undienſtfertig nepostrežljiv.
Unding *n.* nezmíšel; nestvòr.
unduldſam netrpežljiv, nestrpljiv, neprizanesljiv.
undurchdringlich nepredórën, nepredírljiv, nepredŕtën.
undurchſchwimmbar nepreplávën.
undurchſichtig neprozórën.
Undurchſichtigkeit *f.* neprozórnost.
undurchwatbar neprebrédën.
uneben neráven.
unebenbürtig neenakoróden.
Unebenheit *f.* neravnost; neravnóta, grbavína.
Unebenmaß *n.* nesomérnost.
unebenmäßig nesomérën.
unecht neprístën, neprávi.
Unechtheit *f.* neprístnost, neprávost.
unedel neplemenít, nežláhtën.
uneheliſch nezakónski.
unehrbar, unehrlich nečástën, nepoštèn.
Unehrbarkeit *f.* nečástnost, nepoštènost.
Unehre *f.* nečást (-i).
unehrerbietig nespoštljiv.
Uneigennutz *m.* nesebíčnost, nesamopridnost.
uneigennützig nesebíčen, nesamopriden.
uneigentlich neprávi.
uneinbringlich neizterljiv.
uneingedenk nepomnív, nepomljiv; ich bin — ne pomnim česa, pozábil sem kaj.
uneingeſchränkt neomejèn.
uneinig neslóžen, needín; — werden razpréti (-prèm) se, spréti se.
Uneinigkeit *f.* neslóga, needínost, razprtija, razpòr.
uneins ſ. uneinig.
unempfänglich nedovzétën, nesprejemljiv, nenavzemljiv, neobčutljiv; er iſt für ein gutes Wort — ne prime se ga lepa beséda; (v. weibl. Geſchlechte) nespočetljiv.
unempfindlich nečutljiv, neobčutljiv.
unendlich *adi.* neskónčen, brezkónčen, neizmérën, brezméjën; *adv.* neskónčno, neizmérno, silno.
unentbehrlich neogíbno potrében, neutŕpën.
Unentbehrlichkeit *f.* neogíbna potrébnost, neutŕpnost.
unentgeltlich brezpláčen; brez plačila, zastónj.
unenthaltſam nezdržèn, nezmérën.
Unenthaltſamkeit *f.* nezdržnost, nezmérnost.
unentſchieden nedognán, neodlóčen, nerešen.
unentſchloſſen neodlóčën, neodločít.
Unentſchloſſenheit *f.* neodlóčnost, neodločítost.
unentwegt neomájen, trden.
unentwirrbar nerazmótën.

Digitized by Google

unerbittlich neizprósěn.
unerfahren neizkúšen.
Unerfahrenheit *f.* neizkúšenost.
unerforschlich nezasléděn, nedoúměn, úmu nedoséžěn.
unerfreulich neprijétěn, nevesél, nerazveselílěn.
unerfüllbar neizpolnljìv.
unergründlich s. unerforschlich.
unerheblich neznátěn.
unerhört neslíšan, nikdar ne slišan; neuslíšan.
unerkennbar nespoznátěn, nerazlóčěn.
unerklärlich nerazlóžěn, nerazjásnjen.
unerläßlich neizpregléděn, neogíbno potréběn.
unerlaubt nedopuščèn, nedovóljen, prepovédan.
unerledigt neréšen.
unermeßlich neizmérěn, neskónčěn.
unermüdet neutrújen, neupéhan.
unermüdlich neutrúděn, neupešljìv.
unerquicklich neprijétěn, mrzěk, pust.
unerreichbar nedoséžěn; dem Auge — nedogléděn.
unersättlich nenasítěn, nikdar ne sìt, netéčěn.
Unersättliche *m.* nenasítnež, netéčnik, neték.
unerschöpflich neizčŕpěn.
unerschrocken neustrášen, nestrašljìv; brez strahú.
unerschütterlich neomájěn, neomahljìv.
unerschwinglich nedoséžěn, česar kdo ne zmóre, — ne premóre.
unersetzbar, unersetzlich nenadoméstěn; nepoprávěn.
unersprießlich brezkorístěn.
unersteiglich nedostópěn, nedohóděn.
unerträglich neznósěn, neprenósěn, nestŕpěn, nepretŕpěn.
unerwachsen nedorásěl.
unerwartet *adi.* nepričakován; *adv.* nenádoma, iznenáda.
unerweislich nedokázěn; es ist — ne da se dokázati.
unessbar neužítěn; es ist — ni za jed.
unfähig nezmóžěn, nesposóběn.
Unfähigkeit *f.* nezmóžnost, nesposóbnost.
unfahrbar nevózěn, za vožnjo nepriprávěn.
Unfall *m.* nezgóda, nesréča.
unfehlbar nezmotljìv.
Unfehlbarkeit *f.* nezmotljívost.
unfern *adv.* ne daleč.
Unflat *m.* nesnága, gnusóba, skvrnóba; (Koth) blato, lajno.
unflätig nesnážěn, skvrnóběn; —e Reden umázane —, grde —, kláfarske beséde, klafánje.
Unfleiß *m.* nemárnost, nemárščina, nemarljívost.
unfleißig nemárěn, nemarljìv.
unfolgsam neubogljìv, nepokórěn, neposlúšěn.
Unfolgsame *m.* neubogljívěc, nepokórnež.
Unfolgsamkeit *f.* neubogljívost, nepokórščina, nepokórnost, neposlúšnost.
Unform *f.* spáčena oblíka, spaka, nestvòr.
unförmlich nelíčěn, spačen, nikómur ne podóběn; nepravílěn.
unfrankiert nepláčan, nefrankován.
unfreiwillig neradovóljěn.
unfreundlich neprijázěn, nepriljúděn; (v. Wetter) neprijétěn, neugóděn.
Unfreundlichkeit *f.* neprijáznost, nepriljúdnost; neprijétnost, neugódnost.
unfreundschaftlich neprijáteljski.
Unfriede *m.* nemír, nepókoj, razprtíja, razpòr.
unfriedlich nemírěn, nepokójěn.
unfruchtbar nerodovítěn, neplóděn; (v. Korn) gluh; (v. Weibe) neporóděn; (v. Vieh) jalov; eine —e Kuh jálovica, jálovka.
Unfruchtbarkeit *f.* nerodovítnost, neplódnost; neporódnost; jálovost.
Unfug *m.* neréd, nerédnost; nespodóbnost, nepristójnost; — treiben nespodóbno —, nerédno se vesti (vedem).
ungalant negalántěn.
ungangbar nehóděn, neuhójen; (vom Gelde) neveljávěn; (v. Wort) nenaváděn.
ungastlich negostoljúběn.
ungeachtet *adi.* nečíslan, necénjen; *praep.* brez ozira na ..., ne gledé na ...; *coni.* s. obgleich.
ungeahndet nekáznjen, nekaznován; etwas — hingehen lassen brez kazni pustíti kaj, ne kázniti česa.

Digitized by Google

ungeaicht (merosódno) nepreizkúšen.
ungebaut neobdélan; —es Land celína, ledína.
ungeberdig repénčast, pačljiv; ſich — ſtellen repénčiti se, páčiti se.
ungebeten neprošen.
ungebildet neolíkan, neomíkan, neizobrážen, neotesán.
ungebleicht nebéljen; —e Leinwand presno platno.
ungeboren nerojèn.
ungebräuchlich nenavádèn, neobičájèn.
ungebraucht nerábljen.
ungebunden nezvézan, nevézan; —e Rede nevézana beséda; *fig.* razuzdán, prostopášèn.
Ungebundenheit *f.* razuzdánost, prostopášnost.
Ungebür *f.* nespodóbnost, nepristójnost.
ungebürlich nespodóbèn, nepristójèn.
ungedeihlich netéčèn; neuspéšèn.
ungedruckt nenatísnjen, netískan.
Ungeduld *f.* nepotrpežljívost, nestrpljívost, neučakljívost.
ungeduldig nepotrpežljiv, nestrpljiv, neučakljiv.
ungefähr *adi.* približèn; slučájèn; *adv.* (beiläufig) blizu, približno, okóli (z *gen.*).
Ungefähr *n.* nakljúčje, nakljúčba; von — po nakljúčbi, slučájno.
ungefällig (v. Perſonen) nepostrežljiv, neustrežljiv; (v. Sachen) nevšéčèn, nedopadljiv, neugodljiv.
ungefiedert brez perja, gòl.
ungegohren nepovrèl.
ungegründet neosnován, neutemeljèn, neutŕjen.
ungehalten (z. B. v. Verſprechen) neizpólnjen; (unwillig) nevóljèn; — ſein nevóljèn biti (sem), jezíti se.
ungeheuchelt nehlínjen, odkritosrčèn.
ungeheuer ogrómèn, velikánski, izréden; (fürchterlich) grozèn, strašèn, strašánski.
Ungeheuer *n.* pošást (-i); nakáza, spaka.
ungehindert *adi.* neovíran, nezadržán; *adv.* brez ovíre, — zadŕžka, — zapréke.
ungehobelt neoskóbljan, neostrúgan; *fig.* neotesán, neolíkan, zarósljen.
ungehofft ſ. unverhofft.
ungehörig nespodóbèn, nepristójèn.
ungehorſam nepokórèn.
Ungehorſam *m.* nepokórščina, nepokórnost.
ungeiſtlich neduhóvèn, neduhóvski.
ungekocht nekúhan, siróv.
ungekünſtelt neprisíljen, prepròst, narávèn.
ungeladen nepovábljen, nepozván; (v. Gewehr) nenabít; (v. Wagen) neobložèn, prazèn.
ungeläufig nenavádèn, neobičájèn.
Ungeld *n.* dávščina, dávek; užitnína, dàc.
ungelegen nepríličèn, neprilèžèn, neugódèn; — ſein, — fallen napótje —, nadlégo délati; es kommt mir — navskríž mi hodi.
Ungelegenheit *f.* neprílika, nadléga, nadlèžnost; — machen nadlégo délati.
ungelehrig neúčèn, nenaúčèn, nepoúčèn.
ungelehrt neučèn, neùk.
ungelenk, ungelenkig okórèn, neokrétèn, negíbčèn, nesprétèn.
ungelöſcht negašèn; —er Kalk živo apno.
Ungemach *n.* neugódnost, nevólja, nadlóga, neprílika (auch *pl.*).
ungemächlich neugódèn, nepríličèn.
ungemein *adi.* nenavádèn, izvenréden; *adv.* nenavádno, silno, jako, zeló.
ungenannt neimenován.
ungenau nenatánčèn.
Ungenauigkeit *f.* nenatánčnost.
ungeniert *adi.* nemóten, neozírèn; *adv.* svobódno, brez bojéčnosti.
ungenießbar neužítèn; *fig.* neslán, pust.
ungenügend nezadóstèn, nedovóljèn.
ungenügſam nezadovóljèn (z malím), neskrómèn.
Ungenügſamkeit *f.* nezadovóljnost (z malím), neskrómnost.
ungeordnet neurejèn, neréden.
ungeprüft neizprášan; neizkúšen.
ungerächt nemaščeván.
ungerade nerávèn; — Zahl liho števílo.
ungerabſtellig (*math.*) lihoméstèn.

Digitized by Google

ungerathen izpríjen, nekázan.
ungerechnet ne v račún vzet; die Kosten — ne računajóč stroškov.
ungerecht nepravíčen, krivíčen, neprávdanski.
Ungerechte *m.* krivíčnik.
Ungerechtigkeit *f.* nepravíčnost, krivíčnost; (ungerechte Handlung) krivíca.
ungeregelt neuravnán.
ungereimt neríman, brez rime, brez stika; *fig.* brezmíseln, nezmíseln, neúmen; —es Zeug sprechen govoríti, kakor bi otróbe vezal.
Ungereimtheit *f.* brezmíselnost, nezmísel, neúmnost.
ungern neràd.
ungesalzen neslán.
ungesattelt neosedlán.
ungesäuert oprésen, brezkvásen, nekvášen.
ungesäumt *adi.* neobróbljen, nezaróbljen; (ohne Säumen) *adv.* nemúdoma.
ungeschickt neokrétën, nesprétën, neróden, okórën, nepripràvën; —er Mensch neródnež.
ungeschlacht telébast, zagovéden, gumpast.
ungeschliffen nenabrúšen, neizbrúšen; *fig.* neolíkan, neuglájen, neotesán.
ungeschmack neslástën, pleheˊk, pust.
ungeschmälert nepríkrájšan, neprikráčen.
ungeschmalzen nezabéljen. [trd.
ungeschmeidig negíbčen; neokrétën,
ungeschminkt neolepotíčen; *fig.* čist; —e Wahrheit gola resníca.
ungeschnäbelt brezkljún.
ungeschoren neostrížen; einen — lassen ne nadlegovati —, pri miru pustíti koga.
ungesehen nevíden; ne da bi videl, na slepo.
ungesellig odljúden, nedrúžen, nepriljúden.
ungesellich, ungesellmäßig nepostávën, nezakonít.
ungesittet nelépega vedénja, nelepovéden; neblagonrávën.
ungestaltet spakast, grd, pokvékast.
ungestempelt nekolkován.
ungestört *adi.* nemóten (nemóčen); *adv.* mirno, na miru.
ungestraft nekáznjen, nekaznován; brez kazni.
ungestüm lomástën, vihràv, silovit, fúrijast.
Ungestüm *m.* lomást (-i), silovítost, vihrávost.
ungesucht neprisíljen, narávën, preprôst.
ungesund nezdràv.
ungetheilt nerazdeljèn; zur —en Hand nerazdélno; *fig.* občën, splošën, vsestránski.
Ungethüm *n.* pošást (-i), strašílo, grdóba.
ungetreu nezvést.
ungeübt nevájen, neizúrjen.
ungewiss negotôv, dvomën.
ungewissenhaft nevéstën.
Ungewissenhaftigkeit *f.* nevéstnost.
Ungewissheit *f.* negotóvost, dvomnost.
Ungewitter *n.* nevíhta, vihra, huda ura, hudo vreme (-éna).
ungewöhnlich nenavàden, neobíčen, neobičájen.
ungewohnt nevájen, nenavájen.
ungezähmt neukročèn, razuzdán.
Ungeziefer *n.* mrčès, gomázen (-i), gomáz.
ungeziemend nespodóben, nepristójen.
ungezogen neolíkan, neotesán, zaróbljen, nespodóben.
Ungezogenheit *f.* neolíkano vedénje, neotesánost, zaróbljenost, nespodóbnost.
ungezügelt razuzdán, razbrzdán, nebrzdán.
ungezwungen neprimóran; —es Benehmen narávno —, neprisíljeno vedénje.
ungiltig neveljávën; — machen razveljáviti, ob veljávo dejáti (dénem), veljávo (čemu) vzeti (vzamem), preklícati (-kličem), ovréči (-vržem), razkrepíti; *impf.* razveljávljati, ob veljávo dévati, veljávo jemáti (jémljem), preklicevati.
Ungiltigkeit *f.* neveljávnost.
Ungiltigkeitserklärung *f.* proglàs neveljávnosti, preklic, razveljávljenje, razveljávba.
Unglaube *m.* nevéra, nevérstvo, nevérnost.

Digitized by Google

ungläubig nevérën.
Ungläubige *m.* nevérnik; *f.* nevérnica.
unglaublich neverjétën.
ungleich *adi.* neenák; (uneben) neráven; *adv.* neenáko; — ſchöner mnogo —, veliko lepši.
ungleichartig neenakovrſtën, raznovrſtën.
Ungleichartigkeit *f.* neenakovrſtnost, raznovrſtnost.
ungleichfarbig neenakobárvën, raznobárvën.
ungleichförmig neenakolíčën, raznolíčën; neenakomérën.
ungleichgliederig raznočlën.
Ungleichheit *f.* neenákost.
ungleichmäßig neenakomérën.
ungleichnamig raznoiménski, raznoimén.
ungleichſeitig raznostraníčën, raznostrán.
ungleichwinkelig raznokótën.
ungleichzeitig raznočásën, raznodóben.
Unglimpf *m.* neprizanesljívost, nemílost, neráhlost, osórnost.
unglimpflich neprizanesljiv, nemílostën, neráhel, osórën.
Unglück *n.* nesréča; **Unglücks-** nesréčni.
unglücklich nesréčën; — machen onesréčiti.
Unglückliche *m.* nesréčnik, nesréčnež; *f.* nesréčnica.
Unglücksbote *m.* zloglásnik, zlovéstnik.
unglückſelig nesréčen.
Unglücksfall *m.* nezgóda, nesréča.
Unglücksgefährte *m.* tovariš v nesréči.
Unglücksſtunde *f.* nesréčna ura.
Unglücksvogel *m.* ptica nesréčnica; *fig.* nesréčnež.
Ungnade *f.* nemílost, zaméra; in — fallen zamériti se komu, v zaméro —, v nemílost priti (pridem).
ungnädig nemílostljiv, nemílostën.
Ungrund *m.* neosnovánost, brezrazlóžnost.
ungültig ſ. ungiltig. [nost.
Ungunſt *f.* nenaklónjenost; neugód-
ungünſtig nenaklónjen; neugóden.
ungut nedóber; etwas für — nehmen zamériti, za zlo vzeti (-vzamem); nichts für — brez zamére, ne zaméri(te).
ungütig nedobrótljiv, nemíl.
unhaltbar kar se ne more vzdržati, nevzdržljiv, netrdën; (v. d. Feſtung) neubranljiv, neobdržën; (v. Verſprechen) nedopolnljiv; die Stellung des Miniſters iſt — geworden minister več ne more ostáti na svojem mestu; (nicht dauerhaft) netrpéžen; (v. Erz) prazen, gluh.
unharmoniſch neskládën, nesoglásën.
Unheil *n.* zlo; beda; (Unglück) nesréča.
unheilbar neozdrávën, neizvráčen, neizléčen; (v. Wunden) nezaceljiv.
Unheilbarkeit *f.* neozdrávnost, neizvráčnost, neizléčnost; nezaceljivost.
unheilbringend zlonósen, nesrečenósën.
unheilſam nezdrav, škodljiv.
unheilvoll zlonósen, nesréčen.
unheimiſch nedomač, tuj.
unheimlich grozljívo neprijétën; es iſt ihm — zu Muthe grozljívo mu je pri srcu, neka groza ga obhája.
unhöflich nevljúden, neprijúden.
Unhöflichkeit *f.* nevljúdnost, neprijúdnost.
Unhold *m.* grdín, hudóba.
unhold neprijázen, nenaklónjen; neljubezniv.
Unicum *n.* edíněc (edínka) svoje vrste, únikum.
Unierte *m.* zedínjenec, uniját.
Uniform *f.* unifórma.
uniformieren uniformírati, enáko obléči (-léčem).
Uniformität *f.* ſ. Gleichförmigkeit.
unintereſſant nezanimiv, nemíčen, nemíkavën.
Union *f.* zedínjenje, združba, únija.
uniſono *adv.* enoglásno.
Unitarier *m.* unitárec.
univerſal, univerſell splóšen, vsesplóšen, občen, vseóbčen, vseskúpen, vesóljen, univerzálen.
Univerſalerbe *m.* vseskúpni —, vsesplóšni —, univerzálni dedič.
Univerſalerbin *f.* vseskúpna —, univerzálna dédična, blagovnica.
Univerſallexikon *n.* vseóbčni slovár.
Univerſalmedicin *f.* vseóbčno zdravílo.

Digitized by Google

Universität *f.* vseučilíšče, univérza; **Universitäts-** vseučilíščni.
Universum *n.* vesóljni svet, vesóljnost.
Unke *f.* pubič, urěh, (múkavěc, smúkalica).
unkennbar, unkenntlich nepoznátěn, neznátěn.
Unkenntlichkeit *f.* nepoznátnost; jmdn. bis zur — verändern izpremeníti koga takó, da ga ni spoznáti.
Unkenntnis *f.* neznánje.
unkeusch nečist.
Unkeusche *m.* nečistnik; *f.* nečístnica.
Unkeuschheit *f.* nečístost; — treiben nečistovati.
unklar z. B. vom Wasser nečist, motěn, kalěn; *fig.* nejásěn.
unklug nespámetěn, nemóděr; —er Weise po nespámetnem.
unkörperlich netelésěn.
Unkosten *pl.* stróški *pl.*, troški *pl.*
Unkraut *n.* plevél; drač, dračje (St.); — verdirbt nicht kopríva ne pozébe.
unkriegerisch nevojníški, nevojáški.
Unkunde *f.* neznánje.
unkundig neznajòč, nevéšč, neizvéden; — sein ne znáti (znám) —, ne védeti (vém) česa.
unlängst *adv.* nedávno, pred krátkim, ni dolgo tega (temu) kar...
unlauter nečist; neplemenít, nepoštèn.
Unlauterkeit *f.* nečistóta; neplemenítost, nepošténost.
unleidlich s. unerträglich.
unlesbar, unleserlich nečítěn, kar se ne da brati, — čítati.
unleugbar neutájěn, kar se ne dá utajíti.
unleutselig nepriljúděn.
unlieb neljúb, nemíl.
unlieblich neljúběk.
unlöblich nehválěn, nevréděn hvale.
unlösbar narazdrúžěn.
Unlust *f.* nevesélje, nerazpoložénost, mržnja.
unlustig nevesél.
unmächtig nemogóčěn; s. ohnmächtig.
unmanierlich nelepovéděn; nespodóběn, nepristójěn.
unmännlich nemóški, nemožàt, mevžast.
Unmännlichkeit *f.* nemóštvo, nemožátost.
Unmaß *n.* nezméra, neméra, brezmérnost.
Unmasse *f.* s. Unmenge.
unmaßgeblich neodločílěn, nemerodájěn; skroměn, ponížěn.
unmäßig nezmérěn, brezmérěn, črezmérěn.
Unmäßige *m.* nezmérnik, nezmérnež; *f.* nezmérnica.
Unmäßigkeit *f.* nezmérnost, brezmérnost.
Unmenge *f.* izrédna množína, silno velíko.
Unmensch *m.* nečlóvek, izròd človéški.
unmenschlich nečlovéški.
Unmenschlichkeit *f.* nečlovéštvo, nečlovéško ravnánje.
unmerklich neznátěn, neopázěn, nečútěn.
unmessbar neizmérěn, nepremérěn.
Unmilde *f.* nemilóta.
unmittelbar neposrédnji, neposréděn, narávnostěn.
Unmittelbarkeit *f.* neposrédnost.
unmöglich nemogòč, nemóžěn.
Unmöglichkeit *f.* nemogóčost, nemogóčnost, nemóžnost.
unmoralisch nenrávěn, nenravít, neblagonrávěn, nemorálěn.
unmündig nedolétěn, nedorásěl, malolétěn, nezrèl.
Unmündigkeit *f.* nedoráslost, nedolétnost, malolétnost.
Unmuth *m.* nevólja, nejevólja, zlovóljnost.
unmuthig nevóljěn, nejevóljěn, zlovóljěn.
Unmutter *f.* nemáti (-mátere).
unmütterlich nematerínski, máteri neprimérěn.
unnachahmbar, unnachahmlich neposnéměn.
unnachgiebig neodjenljìv, nepopustljìv.
unnachsichtlich neprizanesljìv, brezmílostěn; brez mílosti, — prizanášbe.
unnahbar nepristópěn.
unnatürlich nenarávěn; neprirojèn.
Unnatürlichkeit *f.* nenarávnost; neprirojénost.
unnennbar neizrečèn, nedopovéděn.

Digitized by Google

unnöthig nepotrében; —er Weiſe po nepotrébnem.

unnütz brezkoristen, nerában, nepotrében; eine —e Arbeit thun prazno slamo mlátiti.

unobligat neobligáten, neobvézen, nepredpisan.

unordentlich nerédèn, neporédèn.

Unordnung *f.* nerèd, nerédnost, razvláka; alles iſt in — vse je razvléčeno, — raztréseno.

unorganiſch neorgánski.

unorganiſiert neurejèn, neuravnán.

unorthographiſch nepravopisèn.

unpaarig lih, nepárèn.

unparteiiſch, unparteilich nepristràn, nepristránski.

Unparteilichkeit *f.* nepristránost.

unpaſſend neprimérèn, nepríličèn, nepristójèn.

unpäſslich ne prav zdràv, malo bolán, nedózèn; er iſt — ni mu (prav) dobro, ne čuti se dobro.

Unpäſslichkeit *f.* malo nezdrávje, slabóst, nedóznost.

unpatriotiſch nedomoljúbèn, nerodoljúbèn.

unperſönlich neosébèn; (*gramm.*) brezosébèn.

unpoliert neléščen, nelóščen, nepolíkan.

unpolitiſch nepolítičèn; (unklug) nemódèr, malo modèr.

unpopulär nepriljúbljen, nepopulárèn.

unproportioniert nesorazmérèn.

Unrath *m.* sódrga; nesnága; (Kehricht) smetí *f. pl.*; — machen smetíti; nasmetíti, zasmetíti.

unrathſam nevárèn; es iſt — ni svétovati.

unrecht *adi.* neprávi, nápačèn; *adv.* ne pràv, napak, naróbe.

Unrecht *n.* krivíca; mit — po krivíci; — thun krivíco délati; — storíti.

unrechtmäßig nepostávèn, nezakonít, nepravíčèn, krivíčèn.

Unrechtmäßigkeit *f.* nepostávnost, nezakonítost, nepravíčnost, krivíčnost.

unredlich nepoštèn.

Unredlichkeit *f.* nepoštènost, nepoštènje.

unregelmäßig nepravílèn; nerédèn.

Unregelmäßigkeit *f.* nepravílnost; nerédnost.

unreif nezrèl, negódèn; (v. d. Leibesfrucht) nedonóšen.

Unreife *f.* nezrélost, negódnost.

unrein nečíst, nečédèn, nesnážèn, umázan; (v. Getreide) smetljív.

unreinlich nečédèn, nesnážèn.

Unreinlichkeit *f.* nečédnost, nesnáznost, nesnága.

unrettbar neréšèn, brez rešítve.

unrichtig *adi.* neprávi, neprávšèn, nápačèn; *adv.* ne pràv, napak.

Unrichtigkeit *f.* neprávost, nápačnost; napáka.

unritterlich nevíteški.

Unruhe *f.* nemír, nepókoj; nemírnost, nepokójnost; (Lärm) hrup, šunder; (Aufruhr) vstanèk, vstaja, pùnt; (b. d. Uhr) nepókoj.

Unruheſtifter *m.* snováč nemírov, hujskáč.

unruhig nemírèn, nepokójèn; neposajèn.

unrühmlich neslávèn.

uns *pron. dat.* nam, *dual.* nama; *acc.* nas, *dual.* naju.

unſäglich nedopovédèn, neizréčèn, neizrečèn.

unſanft neráhèl, nenéžèn, nemíl; er ſagte ihm kein —es Wort ni mu je rekel ostre —, trde —, žal beséde.

unſauber nesnážèn, nečédèn, umázan.

Unſauberkeit *f.* nesnáznost, nesnága, nečédnost, umázanost.

unſchädlich neškodljív, nekvarljív; — machen s poti správiti.

unſchätzbar neprecenljív.

Unſchätzbarkeit *f.* neprecenljívost.

unſcheinbar nekážèn, neznátèn.

Unſcheinbarkeit *f.* nekáznost, neznátnost.

unſchicklich, unſchicksam nepristójèn, nespodóbèn; neprimérèn, nepríličèn.

Unſchicklichkeit *f.* nepristójnost, nespodóbnost; neprimérnost, nepríličnost.

unſchiffbar neplóvèn.

unſchlachtig ſ. ungeſchlacht.

Unſchlitt *m.* loj; **Unſchlitt-** lojèn, lojév.

Unſchlittkerze *f.* lojéna sveča, lojenica.

Digitized by Google

unſchlüſſig neodlóčen, omahljiv, brez trdnega sklepa; — ſein omahovati; ich bin noch — nisem se še odločil; še ne vem, ali bi.

Unſchlüſſigkeit *f.* neodločnost, omahljivost.

unſchmackhaft neslástən, neokúsən, pleheč.

Unſchmackhaftigkeit *f.* neslást (-i), neslástnost, neokúsnost.

unſchmelzbar neraztópən.

unſchön nelép.

Unſchuld *f.* nedólžnost.

unſchuldig nedólžən; —er Kinder Tag tepéżni dan, tepéżnica, pámetva, šápavica; (eines Verbrechens) nekrív; —er Weiſe po nedólžnem; an etwas — ſein nedólžən biti (sem) —, ne iméti (imám) krivnje, — krivde pri čem; (nicht ſchadend) neškodljiv.

Unſchuldsmiene *f.* nedólžni obràz.

unſchuldsvoll ves nedólžən.

unſchwer netéżek, lahek.

unſelbſtändig nesamostálen.

Unſelbſtändigkeit *f.* nesamostálnost.

unſelig nesréčen.

Unſeligkeit *f.* nesréčnost.

unſer *pron. pers.* nas, *dual.* naju; *pron. possess.* nàš, *dual.* najin; (in Beziehung auf das Subject des Satzes) svoj; —einer, —einš mi, nas eden, nas kdo; eš ſind — vier, fünf štirje smo, pet nas je; —ſgleichen naše (nájine) vrste, naš vrstnik, naša vrstnica.

unſerig, **unſrig** nàš.

Unſerige, **Unſrige** *m.* našínec.

unſerthalben, **unſertwegen**, **unſertwillen** zavóljo nas, zaràd nas; zastràn nas.

unſicher ne varen, nevárən; (ungewiſs) negotòv, nezanesljiv.

Unſicherheit *f.* nevárnost; negotóvost, nezanesljívost.

unſichtbar nevíden.

Unſichtbarkeit *f.* nevídnost.

Unſinn *m.* nezmíseł, neúmnost.

unſinnig nezmíseln, neúmen, brezúmen.

Unſitte *f.* grda —, nápačna naváda, razváda.

unſittlich nenrávən, nenravít, zlonrávən, nemorálen.

Unſittlichkeit *f.* nenrávnost, nenravítost, zlonrávje, nemorálnost.

unſolid netrdən; **razbrzdán**, nepoštèn, nezanesljiv.

unſorgſam neskrbən, nebrížen.

unſrerſeits od naše straní.

unſtatthaft neuméstən; **nedopústən**, nedovóljen, nedopuščen.

Unſtatthaftigkeit *f.* neuméstnost; nedopústnost.

unſterblich neumrjòč, neumrljiv, nesmŕtən; (ewig) večen, neminljiv.

Unſterblichkeit *f.* neumrjóčnost, neumrljívost, nesmŕtnost; večnost, neminljívost.

Unſtern *m.* nesréčna zvezda; nesréča.

unſtet nestálen, nestanovítən; ein —er Menſch nestanovítnež, vetrenják.

Unſtetigkeit *f.* nestálnost, nestanovítnost.

unſträflich nekazniv.

Unſträflichkeit *f.* nekaznívost.

unſtreitig neprepóren, nedvóməən, nedvójben, kar se ne dá izpodbíjati, — tajíti.

unſtudiert neučen, neizšólan.

untadelhaft, **untadelig** negrájen, brez graje, brezgrájən.

Untadelhaftigkeit *f.* negrájnost, brezgrájnost.

untauglich nesposóben, nepripráven, neprikláden.

Untauglichkeit *f.* nesposóbnost, nepripráven, neprikládnost.

unten *adv.* doli, zdolaj, spodaj; nach — doli, navdól, vniz; von — odzdólaj, odspódaj; von — weg (in Zuſammſetzg.) izpòd-: z. B. von — wegſhauen izpodsékati, von — wegbeißen izpodgrízniti.

untenhin *adv.* (od)spódaj tjà, (od)zdólaj tjà.

unter *praep.* pòd; (unter etwas hervor) izpòd česa, z. B. — der Bank hervorziehen izpod klopí potégniti; (zwiſchen) mèd; (aus der Mitte) izmèd, z. B. einer — ihnen eden izmed njih; (mit) s, z, z. B. — der Bedingung s tem pogójem; — ſolchen Umſtänden v takih okóliščinah; — ſonſtiger Unzuträglichkeit ker bi sicèr bilo neveljávno; — dem 2. dieſes Monates drúgega dné tega méseca; eine Perſon — 20

Digitized by Google

Jahren oséba, ki še nima 20 let, — izpod 20 let; — einem obénem, hkratu; — Kaiser Franz Josef za cesárja Franca Jóžefa; — der Hand zustecken skrivàj dati (dám); etwas — den Händen haben v delu iméti (imám) kaj; — vier Augen kadar sva (bova) samá, med štírimi očmí, brez prič; — den Waffen sein pod oróžjem —, v oróžju biti (sem); — Schloss und Riegel pod kljúčem; — die Soldaten gehen k vojákom —, v vojáke iti (grem); jemandem — die Augen treten (kommen) komu pred oči stópiti (priti [pridem]); jemandem etwas — die Nase reiben pod nos podrobíti —, očítati komu kaj; (in Zustzg.) pod-, nižji.

Unterabtheilung *f.* nižji —, spódnji oddélěk, podrazdélěk.

Unterachsel *f.* podpázduha.

unterackern podoráti (-órjem); *impf.* podorávati.

Unteradmiral *m.* podadmirál.

Unteramt *n.* nižji —, podrejéni uràd.

Unterarm *m.* podlákět, podlehtí (*f. pl.*).

Unterärmel *m.* spodnji rokáv.

Unterart *f.* podvŕst (-i), sovŕst (-i).

Unterarzt *m.* podzdravník.

Unteraufseher *m.* podnadzórnik.

Unteraugengegend *f.* podóčje.

Unteraugenlid *n.* spodnja veja, — veka.

Unterbalken *m.* spodnji tram.

Unterbau *m.* podzídje, podzíděk; (im Bergbau) podkòp.

Unterbauch *m.* spodnji del trebúha.

Unterbauchgegend *f.* podtrebúšje.

unterbauen podzídati; *impf.* podzidávati; (unterhöhlen) podkópati (-kópljem); *impf.* podkopovati.

Unterbeamte *m.* nižji urádnik.

Unterbefehlshaber *m.* podpovéljnik.

Unterbegriff *m.* podrejéni pojěm.

Unterbehörde *f.* nižje oblástvo, nižja oblást (-i), — gospóska.

Unterbeinkleid *n.* s. Unterhosen.

Unterbett *n.* spodnja posteljnína, blazína.

Unterbezirk *m.* podokràj.

unterbinden podvézati (-véžem); *impf.* podvezovati.

Unterbindung *f.* podvèz, podvezovánje.

unterbleiben izostáti (-ostánem), ne zgodíti se, opustíti se; *impf.* izostájati, opúščati se.

unterbrechen pretŕgati, prekíniti; die Arbeit — prenéhati z delom; jemanden im Reden — besédo prestríči (-strížem), v besédo seči (sežem) komu; *impf.* v besédo ségati komu.

Unterbrechung *f.* pretŕganje, prekínjenje, pretŕg; prenéhljaj, prestáněk; (Lücke) presléděk; ohne — neprenéhoma, neprestáno, neprestánoma, nepretŕgoma.

unterbreiten podgŕniti; *impf.* podgrínjati; (ein Gesuch) predložíti, podstréti; *impf.* predlágati, podstírati.

unterbringen správiti; najti (najdem) —, preskrbéti komu mesto, — stanovalíšče, — službo; nastániti, pod streho správiti koga; (Capital) naložíti; *impf.* nalágati.

Unterbrustgegend *f.* podpŕsje.

Unterdach *n.* spodnja streha.

unterdes, unterdessen *adv.* mèd tèm, [tačàs.

Unterdiakon *m.* poddiákon.

Unterdialekt *m.* podnaréčje.

Unterdruck *m.* podtìsk.

unterdrücken (jemanden) stískati, tláčiti, zatírati; (etwas) zatréti (-tárem, -trèm), zadušíti, udušíti, potláčiti; *impf.* zatírati; za-, uduševati, potlačevati; (d. Zorn) požréti (-žrèm); *impf.* požírati, ne kázati (kažem); (Thränen, d. Lachen) zadŕžati (-ím); *impf.* zadržávati; (eine Schrift) utajíti, skríti (skrijem); *impf.* utajevati, skrívati; (vernichten) ugonobíti, zamoríti; *impf.* ugonábljati, moríti.

Unterdrücker *m.* zatíravěc, zatirátelj, stiskávěc, tlačítelj.

Unterdrückung *f.* zatíranje, tláčenje, stískanje.

untere (der, die, das) dolnji, zdolnji, dolénji, spodnji, nižji.

untereinander *adv.* med sebój; — mischen vkùp zméšati; alles liegt — vse križem leží.

unterfangen sich dŕzniti se, predŕzniti se, úpati si, — se.

Unterfeldherr *m.* podpovéljnik.

unterfertigen podpísati (-píšem); *impf.* podpisovati.

Digitized by Google

Unterfertigung *f.* podpis; podpisovánje.
unterfeuern podkúriti, podnétiti, podpáliti; *impf.* podkurjevati, podnečevati, podpaljevati.
Unterfläche *f.* spodnja plat (-i), spodnja ploskëv; prag.
unterflechten podplésti (-plétem).
Unterflügel *m.* spodnje krilce.
unterfressen izpodjésti (-jém); *impf.* izpodjédati.
Unterfuß *m.* spodnja noga.
Unterfutter *n.* pódlaka, podvláka, podstáva, podlóga; (bei Zimmerleuten) podbój.
unterfuttern podstáviti, podložíti, podvléči; *impf.* podstávljati, podlágati.
Untergang *m.* (der Sonne) zahód, zatón, zapád; (Verfall) razpád. pogín; — der Welt konëc svetá.
Untergattung *f.* podród.
untergeben podlóžen.
Untergebene *m.* podlóžnik.
Untergebirge *n.* podgórje.
Untergebiss *n.* spodnje ozóbje, — zobóvje.
untergehen (v. Himmelskörpern) zaíti (-ídem); *impf.* zahájati, v zatón iti (grem); (im Wasser) potopíti se, pogrézniti (se), utóniti; *impf.* potápljati se, pogrezovati se; (zugrunde gehen) propásti (-pádem); *impf.* propádati; (v. Menschen) gíniti; pogíniti, konëc je koga.
Untergehilfe *m.* podpomočník, podpomagáč.
Untergehölz *n.* ſ. Unterholz.
Untergemeinde *f.* podóbčina.
untergeordnet podrejèn, nižji.
Untergericht *n.* podrejéno sodíšče.
Untergerinne *n.* dolnji žleb.
Untergeschoss *n.* pritlíčje.
Untergespan *m.* podžupán.
Untergestell *n.* podstávëk.
Untergewand *n.* spodnja obléka.
Untergottheit *f.* nižje božánstvo.
untergraben podkópati (-kópljem), izpodkópati; *impf.* pod-, izpodkopávati; (auch *fig.*).
Untergräber *m.* izpodkopovávëc.
Untergrabung *f.* izpodkopávanje.
Untergrund *m.* podzemeljíšče; temelj, podstáva.
Untergrundbahn *f.* podzémeljska železnica.
Untergurt *m.* podpròg, podpàs.
untergürten podpréči (-prézem), podpásati (-pášem); *impf.* podprézati, podpasovati.
Unterhaar *n.* spodnji lasjé *pl.*, spodnja dlaka.
unterhalb *praep.* pòd; *adv.* spodaj, zdolaj.
Unterhalt *m.* prehranítëv; živež, žitëk, hrana; (bei den Thieren) reja; klaja, krma, piča; (der Güter) vzdrževanje.
unterhalten (ein Institut) vzdrževati; vzdržati (-im); (Lebensbedarf reichen) preživíti, prehrániti, preredíti; *impf.* živíti, prehranjevati, redíti, skrbéti za . . .; Liebe — ljubezën imèti (imám), — gojíti; das Feuer — ogënj nétiti; ein Gespräch — pogóvor imèti, pogovárjati se; einen Briefwechsel — dopisovati si; (angenehm die Zeit verkürzen) kratëk čas komu délati, čas krátiti komu, kratkočásiti —, zabávati koga; sich — kratkočásiti se, kratëk čas si délati, zabávati se.
unterhaltend zabávën, kratkočásen.
Unterhaltskosten *pl.* vzdrževálni troški, preživnína.
Unterhaltsrevers *m.* vzdrževálni revérz.
Unterhaltung *f.* (Erhaltung) vzdrževánje; prehranítëv; zabáva, razveseljevánje; veselica; **Unterhaltungs-** zabávni; **=blatt** *n.* zabávni list, zabávnik; **=kosten** *pl.* ſ. Unterhaltskosten; **=locale** *n.* zabaviščе.
unterhandeln pogájati se, dogovárjati se; (als Mäkler) mešetáriti, mešetovati, posredovati.
Unterhändler *m.* pogájavëc; mešétar, posredovávëc.
Unterhandlung *f.* pogájanje, dogovárjanje; mešetárjenje, mešetovánje, posredovanje.
Unterhaus *n.* spodnja hiša; (im Parlamente) poslánska zbórnica.
Unterhaut *f.* spodnja kóžica; **=krügewebe** *n.* mezdra.
Unterhemd *n.* spodnja srajca.
unterhöhlen izpodvotlíti, izpodkópati (-kópljem), izpodríti (-rijem).
Unterholz *n.* podráščina, podrást (-i).

Digitized by Google

Unterhosen *pl.* spodnje hlače *pl.*, gače *pl.*, gate *pl.*, svítice *pl.*, spódnjice *pl.*

unterirdisch podzémeljski, podzémen.

Unterjagd *f.* mali lòv.

Unterjäger *m.* (*mil.*) podlóvec.

unterjochen podjármiti, podvréči (-vržem) si; *impf.* podjármljati, podmétati, podvrgávati, pod se správljati.

Unterjocher *m.* podjarmítelj.

Unterjochung *f.* podjármljanje.

Unterkämmerer *m.* podkómornik.

Unterkanzler *m.* podkancelár.

Unterkauf *m.* mešetárjenje; (Vorkauf) prekupovánje.

Unterkäufer *m.* mešétar; prekúpec, prekupovávec.

Unterkiefer *m.* spodnja čeljúst (-i).

Unterkinn *n.* podbráděk.

Unterkleid *n.* spodnje oblačílo, — krílo; *s.* Unterhosen.

Unterkohlrabi *m.*, **Unterkohlrübe** *f.* podzémeljska kolerába, podzémljica, kavra.

unterkommen službo —, mesto —, prenočíšče —, stanovalíšče dobíti; es kommt mir etwas unter pride mi kaj pod roke.

Unterkommen *n.*, **Unterkunft** *f.* služba, mesto; stan, stanovánje, streha; jemándem — geben pod streho vzeti (vzamem) koga; *impf.* — jemáti (jémljem).

Unterkorn *n.* podrešétina.

Unterlage *f.* podlóga, podkláda, podstáva.

Unterland *n.* dolénjsko (-ega), dolénja stran (-i).

Unterländer *m.* dolénjec.

Unterlänge *f.* spodnja —, dolnja dolžína.

Unterlaß *m.*, ohne — nepreném̀oma, nepretŕgoma, neprestáno.

unterlassen opustíti, pustíti; *impf.* opúščati, púščati; — etwas zu thun, zu fragen ꝛc. ne storíti, ne vprášati itd.

Unterlasser *m.* opústnik.

Unterlassung *f.* opustítev, opúščanje, opúst.

Unterlassungssünde *f.* opústni greh.

Unterlauf *m.* dolnji tek; (d. Schiffes) dolnja páluba.

unterlaufen (den Auerhahn) podskóčiti; (dazwischen vorkommen) vmes príti (pridem), — primériti se, — zgodíti se; die Haut ist mit Blut — kri se je pod kožo zasédla, kri je podplúla.

unterlaufen *adi.* (mit Blut) s krvjó zalít, — podplút.

unterlegen podložíti; *impf.* podlágati, podkládati; (einen anderen Sinn) podtekníti (-táknem); *impf.* podtíkati; Pferde — konje prepréči (-prežem), — ménjati; *impf.* konje preprégati, — menjávati.

Unterlehrer *m.* podučítelj.

Unterleib *m.* trébuh (-úha).

Unterleibskrankheit *f.* trebúšna bolézen (-i).

unterliegen premágan biti (sem), podléči (-ležem); *impf.* podlégati; (einer Last) obnemóči (-mórem) pod čim; *impf.* obnemágati; im Processe — pravdo izgubíti; der Strafe — kazni podvržen biti; kazni zapásti (-pádem); dies unterliegt keinem Zweifel o tem ni dvoma; dies unterliegt jetzt der Erwágung o tem je zdaj treba premíšljati; der Genehmigung — potrebovati odobrila.

Unterlieutenant *m.* podporóčnik.

Unterlippe *f.* spodnja ústnica.

untermauern podzídati; *impf.* podzidávati.

untermengen vmes zmẽšati, primẽšati, podmẽšati.

Untermietsmann *m.* podnajémnik.

unterminieren podkópati (-kópljem), izpodkópati; *impf.* izpodkopávati.

unternagen podglódati.

unternehmen podvzéti (-vzámem), podjéti (-jámem), započéti (-čnem) kaj, lotíti se (česa), poprijéti (-prímem) se (česa); *impf.* podvzémati, započénjati, popríjemati se (česa); einen Krieg — vojsko začéti (-čnem); eine Reise — na potovánje iti, potovati.

Unternehmen *n.* podvzétje, podjétje, podjétba, započétje, započétba.

unternehmend podvzétən, podjétən.

Unternehmer *m.* podvzétnik, podjétnik; =in *f.* podvzétnica, podjétnica.

Unternehmung *f.* *s.* Unternehmen.

Unternehmungsgeist *m.* podvzétnost, podjétnost.

unternehmungslustig podvzétən, pod-[jéten.

Digitized by Google

Unterofficier *m.* podčástnik; **Unterofficiers-** podčástniški.

unterordnen podrediti, poddrúžiti, (pod koga) postáviti; *impf.* podrejati, poddruževati, (pod koga) postávljati.

Unterordnung *f.* podrédba; (Unterclaſſe) podrèd.

Unterordnungsſchluſs *m.* podrédbeni sklèp.

Unterpächter *m.* podzakúpnik.

Unterpfand *n.* zastáva; etwas als — geben zastáviti; *impf.* zastávljati kaj.

unterreden ſich pogovárjati se, méniti se; pogovoríti se, poméniti se.

Unterredung *f.* raz-, pogóvor, poméněk.

Unterricht *m.* uk, poúk, poučevánje; jemandem — ertheilen učíti —, poučevati koga (v čem).

unterrichten učíti, poučevati; (in Kenntnis ſetzen) izporočíti (komu kaj), védeti dati, na znanje dati; *impf.* izporóčati, na znanje dajáti; ich bin von allem unterrichtet vse vem, vse mi je znano.

Unterrichts- účni, poúčni.

Unterrichtsanſtalt *f.* učilíšče, učílnica.

Unterrichtsgeld *n.* učnína.

Unterrichtsminiſter *m.* naúčni minístěr.

Unterrichtsminiſterium *n.* naúčno ministrstvo, ministrstvo za uk.

Unterrichtsordnung *f.* učni red.

Unterrichtsſprache *f.* učni jezik.

Unterrichtsweſen *n.* šolstvo, šolske stvarí *pl.*

Unterrock *m.* spodnja suknja; (b. Weiber) spodnje krilo, spódnjica, podrášnik.

unterſagen prepovédati (-vém), zabrániti; *impf.* prepovedovati, zabranjevati.

Unterſagung *f.* prepóved (-i).

Unterſalpeterſäure *f.* dušíkova okislína, dušíkov četverokìs.

Unterſatz *m.* podstáva, podstávěk; (in der Logik) podrèk.

Unterſaum *m.* podmèt, podròb.

Unterſchale *f.* spodnja skodélica.

unterſchätzen premálo céniti, prezírati.

unterſcheidbar razlóčen.

unterſcheiden razlóčiti; *impf.* razločevati, lóčiti; ſich — lóčiti se, razločevati se, razlikovati se.

unterſcheidend razlóčlen, razločeválen.

Unterſcheidung *f.* razlóčitěv, razločevánje.

Unterſcheidungskraft *f.* razločeválna moč (-í), razločeválnost.

Unterſcheidungszeichen *n.* ločílno známenje, ločílo; =lehre *f.* nauk o ločílih.

Unterſchenkel *m.* krača, golén (-i).

unterſchieben podríniti, podložíti, podstáviti; *impf.* podrívati, podlágati, podkládati, podstávljati; (etwas Unechtes an die Stelle des Echten ſetzen) podtekníti (-táknem), podvréči (-vržem); *impf.* podtíkati, podmetávati; ein untergeſchobenes Kind) podvrženec, podtáknjenec; podvržénka, podtáknjenka.

Unterſchied *m.* razlóček, razlíka; ohne — des Standes ne gledé na stan, brez ozíra na stan.

unterſchiedlich razlíčen, razèn, raznotér.

unterſchlächtig. —es Rad lopátno —, podlívno koló, koló na lopáte; —es Waſſer podkolésna voda.

unterſchlagen izpodmekníti (-máknem), zase pridržati (-ím); *impf.* izpodmíkati, zase pridrževati; (einen Brief) prestréči (-strežem); jemandem ein Bein — nogó komu izpodbíti (-bíjem), izpodnésti (-nésem) koga; *impf.* izpodbíjati komu nogó, izpodnášati ga.

Unterſchlagung *f.* izpodmik, skrívna pridržba.

Unterſchleif *m.* potúha; — geben potúho dajáti; kotáčiti, potákati (-táčem) koga; izpodmik, skrívna pridržba, ponevérjenje; ſ. Schmuggel.

unterſchreiben podpísati (-píšem); *impf.* podpisovati.

Unterſchreiber *m.* podpísnik, podpisovávec.

Unterſchrift *f.* podpís.

unterſeeiſch podmórski.

unterſenken potopíti, pogrézniti; *impf.* potápljati, pogrezovati.

unterſetzen podstáviti (kaj s čim); *impf.* podstávljati.

unterſetzt tršat, čokàt.

Unterſetztheit *f.* tršatost, čokátost.

unterſinken potóniti, utóniti, potopíti se, pogrézniti (se); *impf.* potápljati se, pogrezovati se.

Digitized by Google

unterſpicken s slaníno nabúckati, — obtekníti (-táknem).

unterſpreizen podpréti (-prèm); *impf.* podpírati.

unterſpülen izpodjésti (-jém), (iz)podmléti (-méljem); *impf.* izpodjédati, (iz)podmílati, izpodmlévati.

Unterſtaatsſecretär *m.* državni podtájnik; =**ſtadt** *f.* dolnje —, spodnje mesto.

Unterſtand *m.* stan, staníšče; jemandem — geben na staníšče koga vzeti (vzamem); *impf.* — jemáti (jémljem).

Unterſtandgeber *m.* stanodajávec.

unterſtändig (*bot.*) podrástel.

unterſtandslos brez stana, —staníšča.

unterſte (der, die, das) najbolj spodnji, najnížji.

unterſtecken vmes potekníti (-táknem); podtekníti; *impf.* podtíkati.

unterſtehen (z. B. einem Gerichte) spádati —, biti (sem) pod kako sodíšče; das unterſteht keinem Zweifel o tem ni dvoma; (unter ein Obdach treten) stópiti pod streho, vedríti; ſich — drzníti se, predrzníti se.

unterſtehend podrejèn, podlóžen.

Unterſtelle *f.* nižje mesto, nižja služba.

unterſtellen podstáviti; *impf.* podstávljati; (fälſchlich zuſprechen) podvréči (-vržem), podtekníti (-táknem); *impf.* podtíkati.

unterſtreichen podčŕtati; *impf.* podčrtovati.

unterſtreuen (dem Vieh) (živíni) nastláti (-stéljem); *impf.* nastíljati.

Unterſtufe *f.* spodnja stopnja.

unterſtützen podpréti (-prèm) kaj, koga; *impf.* podpírati; (auch *fig.*).

Unterſtützer *m.* podpórnik; =**in** *f.* podpórnica.

Unterſtützung *f.* podpíranje; podpóra; pomóč (-i), pripomóč (-i), zaslómba; **Unterſtützungs-** podpórni; =**beitrag** *m.* podpornína; =**caſſe** *f.* podpórna blagájna, — denárnica; =**fonds** *m.* podpórna zalóga, podpórni zaklàd; =**punkt** *m.* podporíšče.

unterſuchen preískati (-íščem); *impf.* preiskávati, preiskovati; (e. Urkunde) preglédati; *impf.* pregledovati.

Unterſucher *m.* preiskovávec; pregledovávec.

Unterſuchung *f.* preiskáva; preiskovánje; **Unterſuchungs-** preiskoválni; =**gericht** *n.* preiskoválno sodíšče; =**koſten** *pl.* stroški za preiskávo, preiskoválni stroški *pl.*; =**richter** *m.* preiskoválni sodník; =**verfahren** *n.* preiskoválno postópanje.

untertags *adv.* po dnevi.

Untertaſſe *f.* spodnja skodélica.

untertauchen *tr.* potopíti, pogróziti, pogrózniti, pondréti (-èm); *impf.* potápljati, pogrozovati, pondírati; *intr.* potopíti se, pogrézniti (se), pogróziti se.

Untertaucher *m.* potapljávec, pogrezovávec.

unterthan podlóžen.

Unterthan *m.* podlóžnik.

unterthänig podlóžen; (als Ausdruck der Höflichkeit) ponížen; (gehorſam) pokórən.

Unterthänigkeit *f.* podlóžnost; ponížnost; pokórnost.

Unterthansverhältnis *n.* podlóžništvo, razmérje podlóžniško.

Untertheil *m.* spodnji del.

untertreten *tr.* teptáti; *fig.* zatírati; *intr.* (pod kako streho) stópiti.

unterwachſen podrásti (-stem); *impf.* podrášcati; Getreide mit Unkraut — s plevélom prerášcено (preráslo) žito.

unterwärts *adv.* doli, navzdól, navzpód, vniz.

unterwaſchen izpodpráti (-pérem), izpodjésti (-jém), izpodmléti (-méljem); *impf.* izpodpírati, izpodjédati, izpodmlévati, izpodmílati.

Unterwaſchung *f.* izpodjédanje, izpodmlévanje; izpodmòl.

Unterwaſſer *n.* dolnja —, spodnja voda.

unterwegs *adv.* med potjo, med potom, medpótoma, spótoma, po poti, gredóč; — ſein potovati, popótovati; etwas — laſſen opustíti.

unterweiſen poučíti, napéljati; *impf.* učíti, poučevati, napeljevati.

Unterweiſung *f.* učénje, poučevánje, napeljevánje; poúk.

Unterwelt *f.* podzémelje, podzémeljski svet, spodnji svet.

unterwerfen podvréči (-vržem), pod svojo oblást —, podse správiti; *impf.*

Digitized by Google

podvrgávati, pod svojo oblást —, podse správljati; (im Kriege) zavojevati.

Unterwerfung *f.* podvŕžba.

unterwinden ſich jmds. ſ. ſich annehmen; lotíti se česa; drzniti se.

unterwölben z oblókom podzídati.

unterworfen podvŕžen, podlóžen.

Unterwuchs *m.* podrást (-i), podrášćina.

unterwühlen izpodríti (-ríjem); *impf.* izpodrijati; izpodkópati (-kópljem); *impf.* izpodkopávati; ſ. unterwaſchen.

unterwürfig súženjsko —, hlápčevsko pokórn, ponížen.

Unterwürfigkeit *f.* súženjska pokórnost, ponížnost.

unterzeichnen podpísati (-píšem); *impf.* podpisovati.

Unterzeichner *m.* podpísnik, podpisovávec.

Unterzeichnete *m.* podpísani, podpísanec.

unterziehen *tr.* ſ. futter — unter ein Kleid obléko podvléči (-vléčem), — podložíti; *impf.* podlágati; das Haus mit einer Schwelle — prag pri híši napráviti; ein Gebäude mit einer Mauer — poslópje podzídati; *impf.* podzidovati; *fig.* podvréči (-vržem); einer Prüfung, einer Beſichtigung — preizkúsiti, preudáriti, preískati, pre-, oglédati kaj; ſich — lotíti se (česa), podvréči (-vržem) se (čemu), nase vzeti (vzamem) kaj; *impf.* nase jemáti (jémljem) kaj.

Unterziehhoſen *pl.* ſ. Unterhoſen; (*mont.*) podpóra.

unterzünden podnétiti, podkúriti, podžgáti (-žgèm), podpáliti; *impf.* podnečevati, podžígati, podpaljevati.

Unthat *f.* zločín, zločínstvo.

unthätig nedélavèn, brezdélen, brez dela.

Unthätigkeit *f.* nedélavnost, brezdélnost.

untheilbar nerazdélen.

Untheilbarkeit *f.* nerazdélnost.

untheilhaft nedeléžen.

Untheilhaftigkeit *f.* nedeléžnost.

Unthier *n.* zverína.

unthunlich nemogóč, kar se ne dá storíti, kar se ne more zgoditi.

untief neglobók, plitek, plitév.

Untiefe *f.* plitvína, plitčína, prétek (-téka); plitvost, plitkóst.

untilgbar neizbrísen; (v. Schulden) neizplačen.

untragbar nenósen; (unfruchtbar) nerodovítven, nerodovít; (v. Vieh) jalov.

untrennbar nerazdélen, nerazkrójen, nerazlóčen, nerazdrúžen.

Untrennbarkeit *f.* nerazdélnost, nerazkrójnost, nerazlóčnost, nerazdrúžnost.

untreu nezvést; — werden iznevériti se.

Untreue *f.* nezvestóba.

untrinkbar nepítven.

untröſtlich neutolážen, nepotolážen, neutéšen.

Untröſtlichkeit *f.* neutolážnost, nepotolážnost, neutéšnost.

untrüglich neukanljiv, negoljufív, nelažljiv, nevarljiv.

Untrüglichkeit *f.* neukanljívost, negoljufívost, nelažljívost.

untüchtig nesposóben, nesprétен, nepripráven.

Untüchtigkeit *f.* nesposóbnost, nesprétnost, nepripravnost.

Untugend *f.* napáka, razváda, slaba naváda.

unübergehend (*gramm.*) neprehajálen.

unüberlegt *adj.* nepremíšljen, nepreudárjen; *adv.* brez premísleka, brez preudárka.

Unüberlegtheit *f.* nepremíšljenost, nepreudárjenost.

unüberſchreitbar neprestópen.

unüberſehbar nepregléden.

unüberſehbar neprestávèn, neprevéden, neprelóžen; nepreplávèn, neprebréden, nepregázen, črez kar ni moči priti.

unüberſteigbar, unüberſteiglich neprehóden; nepremagljiv. [sen.

unübertrefflich nepresézen, neprekó-

unübertroffen nepremágan, neprekošen, nepresézen.

unüberwindlich nepremagljiv, nezmagljiv, neodoljiv.

unüblich nenaváden.

unumgänglich *adv.* neogibno, neobhódno.

unumſchränkt neomejen.

unumſtößlich neovržen, neizpodbíten.

Digitized by Google

unumwunden *adv.* narávnost, brez vseh ovínkov.

ununterbrochen *adi.* nepretŕgan, neprenehljiv; *adv.* nepretŕgoma, neprenéhoma, zdŕžema.

unveränderlich nepremenljiv, neizpremenljiv.

Unveränderlichkeit *f.* nepremenljívost, neizpremenljívost.

unverändert nepremenjèn, neizpremenjèn.

unverantwortlich (v. Perſ.) neodgovórën; eine —e Handlung nezagovórno —, neopravíčeno —, neodpústno dejánje.

unveräußerlich neoddátën, neodstópën, neprodátën.

Unveräußerlichkeit *f.* neoddátnost, neodstópnost, neprodátnost.

unverbeſſerlich nepoboljšljiv.

Unverbeſſerlichkeit *f.* nepoboljšljívost.

unverbindlich neobvézen.

unverblümt neprikrít; *adv.* na vsa usta.

unverbrauchbar nepotróšen.

unverbrennbar nezgorljiv.

unverbrieft nezapísan, pisméno nepotŕjen. [trdën.

unverbrüchlich neprelóměn, neomájen, **unverbürgt** nezajámčen, neizpríčan, negotòv.

unverdächtig nesúmen.

unverdaulich neprebávën.

Unverdaulichkeit *f.* neprebávnost.

unverdient nezaslúžen; **=erweiſe** *adv.* po nedólžnem.

unverdorben nepopáčen, nepokažèn, nepokvárjen.

Unverdorbenheit *f.* nepopáčenost ꝛc.

unverdroſſen nemrzljiv, neutrudljiv, neutrúden, neumórën.

Unverdroſſenheit *f.* nemrzljívost, neutrudljívost, neutrúdnost, neumórnost.

unverehelicht (v. Mannsperſonen) neoženjen; (v. Weibsperſ.) neomožéna.

unvereinbar, unvereinbarlich nezdrúžen, nezdružljiv.

Unvereinbarkeit *f.* nezdrúžnost, nezdružljívost.

unverfälſcht nepopáčen, neizkažèn, pristèn.

Unverfälſchtheit *f.* nepopáčenost, neizkaženost, prístnost.

unverfänglich nenevárën, nedólžen.

unverfroren nesrámno predŕzen.

unvergänglich neminljiv.

Unvergänglichkeit *f.* neminljívost.

unvergeblich neodpústen.

unvergeſslich nepozábën.

unvergleichlich brezprimérën, preizvŕstën; ein —er Mann mož, ki mu ni para, — ki mu ni enákega; *adv.* brez primére.

unverhältnismäßig nerazmérën, neprimérën.

unverheiratet ſ. unverehelicht.

unverhofft *adi.* nepričakován, nenáden, iznenáden; *adv.* nenádoma, iznenáda.

unverhohlen neprikrít; *adv.* brez prikrívanja.

unverjährbar nezastarljiv.

unverjährt nezastáran.

unverkäuflich neprodájen, neprodátën.

unverkennbar očíten, očivíden.

unverkürzt neprikrájšan; *fig.* cel, popóln.

unverläſslich nezanesljiv.

unverletzbar, unverletzlich nedotekljiv, nedotíčen, neoskrunljiv, nepovrédën.

unverletzt nedotáknjen, nepoškódovan, neoskrúnjen.

unverleugbar neutájen.

unverlierbar neizgúben.

unverlosbar neizžrében.

unvermeidlich neogíben, neizogíben, neizbéžen.

unvermerkt neopážen, nezapážen.

Unvermögen *n.* nezmóžnost.

unvermögend nezmóžen; nepremóžen.

unvermuthet ſ. unverhofft.

unvernehmlich neslíšen, nerazlóčen.

Unvernehmlichkeit *f.* neslíšnost, nerazlóčnost.

Unvernunft *f.* nespámet (-i), nespámetnost; neúmnost, brezúmnost.

unvernünftig nespámetën; neúmen, brezúmen.

unverrichtet neopráviljen; —er Dinge zurückkehren nič ne opravívši vŕniti se.

unverrückt nepremáknjen; trden, neomájen; (v. Auge) upŕt.

unverſchämt nesrámen.

Unverſchämtheit *f.* nesrámnost.

Digitized by Google

unverschuldet nezaslúžen; (ohne Schulden) nezadolžèn; =**erweise** *adv.* po nedólžnem.
unversehen nepričakován; —**s** *adv.* neprevídoma, nenádoma, iznenáda.
unversehrt nepoškódovan, neránjen, neoskrúnjen.
unversichert nezavárovan.
unversiegbar neusehljìv.
Unversiegbarkeit *f.* neusehljívost.
unversöhnlich nespravljìv; neutolážěn.
Unversöhnlichkeit *f.* nespravljívost; neutolážnost.
unversorgt nepreskrbljèn.
Unverstand *m.* brezúmje, neúmnost.
unverständig nerazúměn, nerazsóděn; neúměn.
unverständlich neumévěn, nerazumljìv, nedoúměn.
unverträglich nepogodljìv. neslóžěn, nestrpljìv.
Unverträglichkeit *f.* nepogodljívost, neslóžnost, nestrpljívost.
unverwandt nesoróděn; mit —en Augen z upŕtimi očmi.
unverweilt *adv.* nemúdno, nemúdoma.
unverwelklich nevenljìv, nezvenljìv.
unverwendbar neporáběn.
unverwerflich nezavŕžěn.
unverweslich nestrohljìv, nesprhljìv.
unverwundbar neranljìv.
unverwüstlich neporúšěn.
unverzagt neustrášen, neobúpěn, pogúměn.
Unverzagtheit *f.* neustrášenost, neobúpnost, pogúm.
unverzehrt nepoužít, nesnéden.
unverzeihlich neodpústěn, neprizanésěn.
unverzinslich brezobréstěn.
unverzüglich nemúděn; neodlóžěn; *adv.* neutégoma, nemúdoma, brez odlóga, brez odlástka, pri tej priči.
unvollendet nedokončán, nedovršèn; — lassen ne dokončáti, ne dovršíti, ne dodélati, ne dognáti (-žénem).
unvollkommen *adi.* nepopóln; *adv.* nepopólnoma.
Unvollkommenheit *f.* nepopólnost.
unvollständig necél, nepopóln, nedovršèn, nedokončán, nedodélan.
Unvollständigkeit *f.* nepopólnost, nedovršénost.
unvorbereitet nepriprávljen.
unvorgesehen, unvorhergesehen *adi.* nepričakován, nenáděn, neumíšljen; *adv.* nenádoma.
unvorgreiflich, —e Meinung nevsiljívo —, skromno mnenje.
unvorsätzlich *adi.* nenamíšljen, nenakánjen; *adv.* nehoté, ne nalašč, ne s premíslekom.
unvorsichtig neprevíděn, nepázěn, neoprézěn; =**erweise** *adv.* po neprevídnem.
Unvorsichtige *m.* neprevídnež.
Unvorsichtigkeit *f.* neprevídnost, nepáznost.
unvortheilhaft nekorístěn, neugóděn; er hat eine —e Meinung von dir ne misli dobro —, — ugódno o tebi.
unwahr neresníčěn, neistinít.
Unwahrheit *f.* neresníca, neistinítost.
unwahrscheinlich neverjétěn.
Unwahrscheinlichkeit *f.* neverjétnost.
unwandelbar neizpremenljív.
Unweg *m.* slaba pot.
unwegsam brezpótěn, nehóděn.
unweiblich nežénski.
unweigerlich *adv.* brez upóra.
unweise nemóděr.
unweit *praep.* ne daleč od.
unwert nevréděn; brez vrédnosti.
Unwesen *n.* neréd, razsájanje, razgrájanje, rogovíljenje; sein — treiben razsájati, razgrájati, rogovíliti, šáriti.
unwesentlich nebístven.
Unwetter *n.* grdo vréme (-éna), nevréme, nevíhta.
unwichtig nevážěn, malovážěn.
unwiderlegbar, unwiderleglich neovŕžěn, nepobítěn.
unwiderruflich nepreklícěn, neoporéčěn.
unwidersprechlich nepreréčěn.
unwiderstehlich nepremagljìv, čemur ni moči se ustáviti, — se upréti.
unwiederbringlich *adv.* nepovračljívo, nepovrátno.
Unwille *m.* nevólja, nejevólja.
unwillig nevóljěn, nejevóljěn.
unwillkommen nezaželèn, nepovóljěn, nemíl.
unwillkürlich *adi.* nehótěn, *adv.* nehoté, nehótoma.

Digitized by Google

unwirkſam brezuspéšen; neveljávėn.
unwirſch nevóljen, godrnjàv, mrčàv.
unwirtbar, unwirtlich odljúden, zapuščen, pust.
unwirtſchaftlich nevárčen, zapravljìv.
unwiſſend *adi.* nevéden, neük; *adv.* ſ. unwiſſentlich.
Unwiſſende *m.* nevédnež.
Unwiſſenheit *f.* nevédnost.
unwiſſenſchaftlich neznánstven.
unwiſſentlich *adi.* nevédoma storjèn, — izvršèn; *adv.* nevédoma, ponevédoma, nevedé.
unwohl, mir iſt — slabó —, hudó mi je, ni mi dobro.
Unwohlſein *n.* slabóst.
unwürdig nevréden; (unanſtändig) nedostójen.
Unwürdige *m.* nevrédnež.
Unzahl *f.* brezštevílna mnóžica, — množína; eine — Leute silna mnóžica —, silno število ljudí, brez števíla ljudí.
unzählbar, unzählig brezštevílen, nebrójen, neštét.
Unzählbarkeit *f.* brezštevílnost, nebrójnost.
unzähmbar neukrótèn, neukročèn.
unzart nenéžen, neráhel, neobzírèn.
unzärtlich neljubeznìv, nenéžen.
Unze *f.* unca, úncija; *(felis onca)* jáguar.
Unzeit *f.* neugódni čàs, neprávi čàs, nečàs, nedóba.
unzeitgemäß času neprimérèn.
unzeitig negóden, nezrèl; —e Geburt negódni pórod, splàv; ein — Geborner negódnik, negodnják, negodè; —e Frucht negóden —, nezrèl sad, golenèc.
Unzeitigkeit *f.* negódnost, nezrélost.
unzerbrechlich nezlómen, nerazbítèn.
unzergänglich (im Waſſer nicht auflöslich) neraztópen, neraztájen.
unzerlegbar nerazlóžen, nerazdévèn.
unzerſtörbar nerazrúšen, neporúšen.
unzertrennlich nerazlóčen, nerazdrúžen; nerazločljìv, nerazdružljìv.
unziemlich nespodóben, nepristójen.
Unzucht *f.* nečístost, sramodéjstvo; — treiben nečistovati.
unzüchtig nečist, sramodéjen; nesrámen.
Unzüchtigkeit *f.* nečístost; nesrámnost.
unzufrieden nezadovóljen; —er Menſch nezadovóljnež.
Unzufriedenheit *f.* nezadovóljnost, nezadovóljstvo.
unzugänglich nepristópen; nedohóden; den Laſtern —eš Herz pregréham zapfto —, — nepodvrženo srce; dem Winde —er Ort zatíšje, zavétje.
Unzugänglichkeit *f.* nepristópnost; nedohódnost.
unzukömmlich nápačen; nespodóben, nepríličen.
Unzukömmlichkeit *f.* napáka; nespodóbnost, neprílika.
unzulänglich nezadóstèn, nedostátèn, nedovóljen, nedomérèn.
Unzulänglichkeit *f.* nezadóstnost, nedostátnost, nedovóljnost, nedomérnost; nedostátek.
unzuläſſig nepripústen, nedopústen, nedovóljen.
Unzuläſſigkeit *f.* nepripústnost, nedopústnost.
unzurechnungsfähig nesposóben za odgovórnost, nerazsódèn.
unzureichend ſ. unzulänglich. [zveze.
unzuſammenhängend nezvézan, brez
unzuſtändig nepristójen.
Unzuſtändigkeit *f.* nepristójnost.
unzuverläſſig nezanesljìv.
Unzuverläſſigkeit *f.* nezanesljívost.
unzweckmäßig neprimérèn, nepriprávèn, nepríličen.
Unzweckmäßigkeit *f.* neprimérnost, nepriprávnost, nepríličnost.
unzweideutig nedvoúmen.
unzweifelhaft nedvómen, brezdvómen.
üppig bujèn; brstèn, bohótèn; nasládèn, razkóšen.
Üppigkeit *f.* bujnost; brstnost, bohótnost; nasládnost, razkóšnost.
Ur *m.* tur; **Ur-** (in Zuſammenſetzg.) pra-, prvótni, prvobítni.
Uraha *m.* pradèd.
uralt prastàr, starodávèn, predávèn.
Uran *n.* (Metall) uran.
Uranfang *m.* prvi začétek.
Uranus *m.* Uran.
Urbanität *f.* olíkanost.
urbar obdélan, orèn; — machen obdelovati; obdélati.

Digitized by Google

Urbar *n.* urbárij; **Urbarial-** urbárijski.
Urbedeutung *f.* prvótni pomèn.
Urbeginn *m.* prvi začétek.
Urbeſtandtheil *m.* prvótna sestavína, prvína.
Urbewohner *m.* prvi naséłnik, prvótni prebivávèc, prvoséłec.
Urbild *n.* prvótna —, izvírna podóba, izvírnik.
Urbildung *f.* pratvórba.
Urelement *n.* prvótni živẽlj; prvína.
Ureltern *pl.* prastárši *pl.*, prarodítelji *pl.*, prvi starši *pl.*, prvi rodítelji.
Urenkel *m.* pravnúk; **-in** *f.* pravnúkinja.
Urgebilde *n.* prvótna tvórba.
Urgebirge *n.* pragoróvje, pragórje, prvótno goróvje.
Urgenz *f.* prigánjanje.
Urgeſchichte *f.* pradóbna —, prvótna zgodovína, prazgodovína.
urgeſchichtlich prazgodovínski.
Urgeſtein *n.* prvótno kámenje.
urgieren prigánjati (k čemu), nagánjati —, síliti (na kaj); (den Schuldner) térjati.
Urgroßeltern *pl.* prarodítelji *pl.*
Urgroßmutter *f.* prabábica.
Urgroßvater *m.* pradẽd.
Urgrund *m.* prvótni vzròk.
Urheber *m.* začétnik, provzročítelj, provzročník; **-in** *f.* začétnica, provzročíteljica; **-ſchaft** *f.* začétništvo, provzročíteljstvo.
Urin *m.* scálnica, scalína, sẽč, (seča), svoja voda.
Uringang *m.* scálnik, sečni prohòd.
urinieren vodó púščati, scáti (ščim); vodó pustíti, poscáti se.
Urinſperre *f.* zapíranje vode; (b. Vieh) opórnost.
Urinſtein *m.* kamen v mehúrju.
urkomiſch izrédno kómičen.
Urkraft *f.* prvótna —, izvírna moč (-í), — síla, prasíla.
Urkunde *f.* listína, pismo; **Urkunden-** listínski, písemski.
Urkundenbuch *n.* listínska knjíga, listínski zbornik.
Urkundenlehre *f.* nauk o listínah.
Urkundenſammlung *f.* zbirka listín, listínska zbirka, listínski zbornik.
Urkundenſtempel *m.* listínski kolẽk.
urkundlich listínski; *adv.* po listínah, po písmih.
Urlaub *m.* dopúst; **auf —** ſein na dopústu biti; **Urlaubs-** dopústni.
Urlauber *m.* dopústnik.
Urlaubscertificat *n.* dopústnica.
Urmenſch *m.* pračlóvek.
Urne *f.* ročka, vrč; (Aſchenkrug) urna, žara, pepélnik, pepélnica.
urnenförmig róčkast, žárast.
urplötzlich *adv.* kar nenádoma; ſ. plötzlich.
Urproduct *n.* prvótni —, sírovi pridélek.
Urproduction *f.* dobívanje prvótnih —, sírovih pridélkov, prvótno pridelovánje.
Urquell *m.* prvótni vir, pravír.
Urſache *f.* vzròk; — ſein vzròk —, kriv biti (sem).
urſächlich vzróčen.
Urſchrift *f.* prvótni —, izvírni spis, izvírno pismo, prvopis.
Urſitz *m.* prvótni sedež, prasédež.
Urſprache *f.* prajézik, prvótni —, izvírni jezik.
Urſprung *m.* izvírek, izvír; (Anfang) izvír, začétek, počétek, postánek.
urſprünglich izvírən, začétən, prvótən.
Urſprungsort *m.* izviralíšče.
Urſtoff *m.* pratvarína, prvótna snov (-í).
Urſulinerin *f.* uršulínka.
Urtheil *n.* sodba, razsódba; (ein — fällen) razsóditi, sodbo skléniti, — storíti; (ein — ſprechen) sodbo izréči (-čem); *impf.* razsójati, sodbo sklépati, — délati, — izrékati; (das — vollziehen) sodbo izvršíti; *impf.* — izvrševati; (in d. Philoſoph.) razsódek; (Meinung) sodba, mnenje, misẽl (-i), misli (*f. pl.*).
urtheilen sóditi; razsóditi.
Urtheilsabſchrift *f.* prepis razsódbe.
urtheilsfähig razsódən; zmožən svojo sodbo izréči (o čem).
Urtheilskraft *f.* razsódnost.
Urtheilsſpruch *m.* razsódek, razsódba.
Urtheilsvollſtreckung *f.* izvršítev razsódbe.
Urthier *n.* praživál (-i).
Urgroßmutter *f.* praprabábica.

Digitized by Google

Urgroßvater *m.* prapradèd.
urverwandt prvótno soróden.
Urvolk *n.* prvótni národ.
Urwahl *f.* prvótna volítev.
Urwald *m.* pragózd.
Urwelt *f.* prvótni —, prvobítni svet, prasvét.
urweltlich prasvétën.
Urwesen *n.* prvótno bitje, prabítje.
urwüchsig samorástël, samorášč, samoróden, samonikël.
Urzeit *f.* pradóba, pravék.
Urzustand *m.* prvótni stan, prvobítno stanje.
Usance *f.* običáj, naváda.
Uso *m.* navádni menični ròk.
Usowechsel *m.* menica na navádni ròk.
Usurpator *m.* nepostávni polastítelj, — prisvojítelj, uzurpátor.
usurpieren nepostávno polastíti se (česa), nepostávno prisvojíti si (kaj), uzurpírati.
Usus *m.* naváda, običáj.
Utensilien *pl.* potrébščine *pl.*
Utopie *f.* sanjarija, utopija.
Utopien *n.* devéta —, izmišljena dežéla.
Utraquist *m.* utrakvíst.
utraquistisch utrakvístičen, dvojezíčen.

V.

Vacant prazën, izpráznjen.
Vacanz *f.* izpráznjenost —, praznóta mesta, vakánca; —en (Ferien) *pl.* počítnice *pl.*, počítne *pl.*
Vaccination *f.* i. Impfung.
vaccinieren i. impfen.
vacieren brez službe biti (sem).
vacierend brezslúžben, brez službe, brezpóseln.
Vadium *n.* vložnína, várščina, jámščina.
vag dvoměn, negotòv, nedolóčen, nedolóčën.
Vagabund *m.* potepúh, potepín, potepénec, klátež, vlačúgar, skítavec.
vagabundieren potépati se, klátiti se, vláčiti se, skítati se.
Valentinskrankheit *f.* (Fallsucht) božjást, pádavica; er wurde von der — befallen bóžje ga je začélo métati.
Valet *n.* razhódnja, odhódnja.
Valuta *f.* vrednóta, veljáva, valúta.
Vampir *m.* vampír, krvosès.
Vanille *f.* vanílija; **Vanillen-** vanílijev.
variabel izpremenljiv, premenljiv.
Variante *f.* drugáčica, ináčica, razlíčica.
Variation *f.* preména; razlíčica.
Varietät *f.* i. Verschiedenheit; razlíček, razlíčica; podvŕsta.
variieren i. abwechseln.
Vasall *m.* fevdni podlóžnik, vazál.
Vase *f.* starínska posóda, vaza, žara.
Vater *m.* óče (očéta), oča, otèc; *fig.* rodítelj; (in der Kinderspr.) ata, tata, atèk, ate (-ta), tátej, tatèk; (Vorfahre) očák, prednik; **Vater-** očétov, očétën, óčin; očétovski.
Vaterbruder *m.* stric.
Väterchen *n.* očka.
Vaterhaus *n.* rojstna —, očétna hiša.
Vaterland *n.* domovína, očetnjáva, očevína.
vaterländisch domoróden, domovínski, očetnínski, domàč.
Vaterlandsfreund *m.* domoljùb, rodoljùb, domoróděc.
Vaterlandskunde *f.* domoznánstvo.
Vaterlandsliebe *f.* domoljúbje, domovínska ljubézen (-i).
väterlich očétovski; očétov, očétën, očétnji, óčin; daš —e Erbe očínstvo, očetína.
vaterlos brez očéta, brezočétën.
Vatermord *m.* očetomòr, očetomórstvo.
Vatermörder *m.* očetomórec, morívec svojega očéta; =in *f.* očetomórka.
Vaterpflicht *f.* očétovska dolžnóst.
Vaterschaft *f.* očétovstvo.
Vaterschwester *f.* teta.
Vatersegen *m.* očétov blagoslòv.
Vaterstadt *f.* rojstno —, rodno mesto.
Vaterstelle *f.* očétovo mesto; — vertreten namésto —, za očéta (komu) biti (sem), očéta namestovati.

Digitized by Google

Vaterunſer *n.* očenàš, Gospódova molítëv.

Vaudeville *n.* národna pesëm (-i); kratka veseloígra s petjem.

Vegetabilien *pl.* rastlínje, rastlínstvo.

vegetabiliſch rastlínski.

Vegetation *f.* rast (-i), rašča; rastlínstvo.

Vegetationsgrenzen *pl.* meje *(pl.)* rastlínstva.

Vegetationsperiode *f.* rastna doba.

vegetieren rasti (rastem), živéti kot rastlína; *fig.* životáriti.

Veilchen *n.* vijólica, vijóla, ljúbica.

veilchenblau vijóličën, vijóličast.

Veilchenwurzel *f.* vijólični korén.

Veitstanz *m.* bolézen (-i) sv. Vida, vídovica.

Vene *f.* žila privódnica.

Venenblut *n.* otemnéla kri (krví).

Venerie *f.* (Luſtſeuche) francózi *pl.*, sramna kuga.

veneriſch sramnokúžen.

venetianiſch benéški.

venös črnokrvën, temnordëč.

Ventil *n.* zaklópnica, zaklópka.

Ventilation *f.* prevetrovánje, prevetrílo.

Ventilator *m.* vetrílo.

ventilieren prevétriti; *impf.* prevetrovati; *fig.* pretrésati.

Ventilluftpumpe *f.* sesáljka z zaklópnicami.

Venus *f.* Vénera; Živa, Lada; (Morgenſtern) danica, jútrnjica; (Abendſtern) večérnica.

ver- (in Zuſammenſetzg.) za-, po-; pre-; s-, z-; iz-, od-, o-.

verabfolgen izročíti, vročíti, podelíti; *impf.* izróčati, vročevati, podeljevati.

verabreden ſich dogovoríti se, zgovoríti se, zméniti se, doméniti se; *impf.* do-, zgovárjati se.

verabredetermaßen *adv.* po dogóvoru.

Verabredung *f.* dogóvor, domenítëv, doménëk, zmenëk.

verabreichen dati (dam), podáti, izročíti, razdáti med ...; *impf.* dajáti (dajem), podájati, izročevati, razdájati med ...

verabſäumen zamudíti, zanemáriti, opustíti; *impf.* zamújati, zanemárjati, opúščati; daß Verabſäumte zamujéno.

verabſcheuen mrzéti (na) kàj, stúditi kaj; oddurîti; *impf.* oddurjávati; (ſtein) mrzéti —, gnúsiti se —, stúditi se komu.

verabſcheuenswert ostúden, odúrën, gnusën, mrzëk.

verabſchieden poslovíti, odsloviti, slovó komu dati (dam); *impf.* poslávljati; (e. Soldaten) odpustíti; (Truppen) razpustíti; *impf.* razpúščati; ſich — poslovíti se.

Verabſchiedung *f.* odslòv, odslovitëv, poslovítëv; odpúst.

verachten zaničevati, prezírati, zamétati (-métam, -méčem), zametovati.

Verächter *m.* zaničevávec, prezirátelj.

verächtlich zaničljìv; prezirljìv, prezírën, zaničeválen.

Verachtung *f.* zaničevánje, prezíranje, prezírnost.

verachtungswürdig zaničljìv, zaničevánja —, prezíranja vreden.

veralten zastaréti, ostaréti.

veraltet zastarèl, ostarèl.

veränderlich premenljìv, izpremenljìv; nestanovítën.

Veränderlichkeit *f.* premenljívost.

verändern premeníti, izpremeníti, predrugáčiti, preináčiti; (die Geſtalt) preoblíčiti; *impf.* premínjati, izpremínjati.

Veränderung *f.* prémémba, preména, izpreména, izprémémba; **Veränderungs**prémémbni.

verankern zasídrati.

Veranlagung *f.* der Steuer prirédba davka; (eines Menſchen) nadárjenost.

veranlaſſen ukréniti, povzročíti, napéljati (-péljem), povòd dati (komu), napótiti (koga); *impf.* povzročevati, napeljevati; spróžiti, napráviti; daß Nötige — potrébno ukréniti.

Veranlaſſung *f.* povzročítëv, povòd, vzròk; — treffen napráviti, ukréniti.

veranſchaulichen predočíti, ponazóriti; *impf.* predočevati, ponazárjati, počítovati.

Veranſchaulichung *f.* predóčba, ponazorítëv.

veranſchlagen céniti; precéniti; preudáriti, proračúniti.

Digitized by Google

veranſtalten na-, pripráviti, na-, priredíti, učíniti; *impf.* na-, priprávljati, na-, prirejevati.

Veranſtalter *m.* prireditelj.

Veranſtaltung *f.* prirédba, prireditêv, na-, pripráva.

verantworten odgóvor dati (dam), *impf.* odgovórẽn biti (sem), odgovárjati —, odgóvor dajáti (dájem) za kaj; — ſich zagovárjati se, pravíčiti se, opravičevati se.

verantwortlich odgovórẽn.

Verantwortlichkeit *f.* odgovórnost.

Verantwortung *f.* odgóvor, zagóvor; odgovórnost; zur — ziehen na odgóvor poklícati (-klícem).

verarbeiten podélati; *impf.* podelovati; unnütz — potrátiti; predélati; *fig.* einen — obdélati koga; *impf.* obdelovati koga.

Verarbeitung *f.* podeláva, podelovánje; predeláva; obdelávanje.

verargen za zlo vzéti (vzámem), zamériti; *impf.* za zlo jemáti (jémljem), v zlo šteti (štejem), zamérjati.

verarmen ubóžati, oubóžati, obubóžati.

Verarmung *f.* ubóžanje, obubóžanje.

verausgaben izdáti (-dam), potrošíti, potrósiti, razdáti; *impf.* izdájati. trošíti, razdájati.

Verausgabung *f.* izdája, razdája, potrôšek.

veräußerlich prodájẽn; oddájẽn, otujívẽn.

veräußern prodáti (-dám), razpečáti; oddáti, otujíti; *impf.* prodájati, razpečávati; oddájati.

Veräußerung *f.* prodája; oddája; otujítêv, otujevánje.

verbacken zapéči (-pečem); *adi.* zapečẽn.

verbal glágolẽn.

Verbale *n.* glágolnik, glágolno imé (iména).

Verband *m.* obvéza, prevéznica; zveza.

Verbandplatz *m.* obvezovališče.

Verbandzeug *n.* preveznína, obvezílo.

verbannen izgnáti (-ženem), pregnáti, iztírati; *impf.* izgánjati, pregánjati, iztirávati.

Verbannte *m.* iz-, pregnánec.

Verbannung *f.* pregnánstvo, izgòn, progòn, progónstvo.

verbauen zazídati, zadélati, zagradíti.

verbeißen požréti (-žrèm), pogóltniti; *impf.* požírati; ſich zagrísti (-grízem) se, zagrízniti se; *fig.* prenésti (-nésem), pretrpéti, zatajíti.

verbergen skríti (skrijem), prikríti, utajíti; *impf.* skrívati, prikrívati; ſich — skríti se; *impf.* skrívati se; verborgen halten skrívati.

verbeſſerlich poprávẽn, popravljìv, poboljšljìv, izboljšljìv.

verbeſſern popráviti, izbóljšati, pobóljšati; *impf.* poprávljati, iz-, poboljševati.

Verbeſſerung *f.* poprája, poprávẽk, izbóljšẽk, izboljšáva, pobóljšẽk.

verbeugen ſich pri-, poklóniti se; *impf.* pri-, poklánjati se.

Verbeugung *f.* priklòn, poklòn, uklòn.

verbiegen pregníti (-gánem), pregníti (-gnèm), upógniti, zvéžiti, skrivíti; *impf.* pregíbati, véžiti, krivíti.

verbieten prepovédati (-vém), zabrániti; *impf.* prepovedovati, zabranjevati.

verbinden vézati (vežem), drúžiti, edíniti, sklépati; zvézati, zdrúžiti, zedíniti, skléniti; (d. Augen) zavézati (-vêžem); *impf.* zavezovati; (eine Wunde) obvézati; *impf.* obvezovati; von neuem — prevézati; *impf.* prevezovati; ſich — zavézati se, v zvezo stópiti, zdrúžiti se, skléniti se; *impf.* zavezovati se, v zvezo stópati, združevati se, sklépati se; *(chem.)* spojíti se; *impf.* spájati se; (ehelich) oženíti se, omožíti se, v zákon stópiti, vzeti (vzamem) se, vdáti (-dam) se.

verbindend vežòč, vezálẽn.

verbindlich vezálẽn, vezẽn, zavézẽn, obvézẽn; daß iſt für mich nicht — to me ne veže; (paſſ.) zavézan, dolžán; (höfl.) uslúžẽn.

Verbindlichkeit *f.* obvéznost, zavéza, zavéznost, dolžnóst; (höfl.) uslúžnost.

Verbindung *f.* vézanje, povezovánje; zveza, združba, zedínjenje, sestáva; *(chem.)* spojína, spájanje; **Verbindungs-** zvezni, spojni, zavézni; **-bahn** *f.* spojna

Digitized by Google

—, zvezna železnica; =linie *f.* črta véznica; =mittel *n.* vezílo, spojílo; =punkt *m. (math.)* vezíšče; =zeichen *n.* vezáj.

verbittern greníti, peliníti; ogreníti, ugreníti, opeliníti.

verblassen obledéti, pobledéti; *impf.* obledévati.

verbleiben ostáti (-stanem); *impf.* ostájati.

Verbleiben *n.* ostája.

verblenden slepíti, mámiti; o-, za-, preslepíti, omámiti, premámiti.

Verblendung *f.* zaslepljénost, slepóst; obséna, slepílo, omáma, mamílo.

verblichen mrtév, pokójni.

Verblichene *m.* pokójnik.

verblüfft osúpel, osúpnjen, izbégan, zmeden.

verblühen ocvèsti (-cvetèm), ocvetéti; *impf.* ocvétati.

verblümt *adv.* cvetíčasto; prikríto, v príliki, v podóbi.

verbluten izkrvavéti, vso kri prelíti (-líjem); *fig.* ugonobíti se, obnemóči (-mórem); eine Wunde — lassen pustíti rano dokrvavéti; die Sache hat sich verblutet reč je zaspála, — se je pozabíla, — je utihnila.

verbodmen zabŕtviti.

verbogen upógnjen, vegast.

verborgen skrit, skrivèn; im —en skrivàj, skrivši, skrívoma, na skrivnem; (—er Ort) skrivalíšče; — halten skrívati kaj; sich — halten skrívati se.

Verbot *n.* prepóved (-i); zabrána; e. — auf etw. legen zabrániti; **Verbots-** prepóvedni; =gesuch *n.* prošnja za prepóved.

verbotswidrig zoper prepóved.

verbrämen obróbiti, obšíti (-šíjem), oprémati; *impf.* obróbljati, prámati.

Verbrämung *f.* obróba, obšív, pram, opréma.

Verbrauch *m.* porába, poráběk, použitèk, potróšek.

verbrauchbar poráben, porabljiv, potrošèn.

verbrauchen porábiti, upotrébiti, potrošíti, obŕniti za kaj; *impf.* porábljati, upotrébljati, obráčati za kaj; (Eßwaren) použiti (-žijem), pojésti (-jém); (v. Maurer) pozídati.

Verbrauchs- porábni, potrošni; =abgabe *f.* porabnína, potrošnína, užitnína.

Verbrechen *n.* hudodélstvo, zločínstvo, zločin.

verbrechen etwas zagrešíti, pregrešíti se, ogrešíti se s čim; was habe ich verbrochen s čim sem se pregrešíl, kaj sem zagrešíl, kaj sem zakrívil.

Verbrecher *m.* hudodélec, hudodélnik, zločínec; =in *f.* hudodélka, hudodélnica, zločínka.

verbrecherisch hudodélski, hudodélen, zločínski; —e That hudodélstvo.

verbreiten širíti; razširíti, razprostrániti, razprostréti (-strèm); *impf.* razširjati, razprostírati; (eine Nachricht) razglásiti, raznésti (-nésem); *impf.* razglášati, raznášati; sich — (durch Fortpflanzung) razmnožíti se, razploditi se, zarediti se; *impf.* razmnoževati se, razplojevati se; (v. d. Stimme) razlégniti se; *impf.* razlégati se; (von der Krankheit) razpásti (-páse) se, razlésti (-léze) se; *impf.* razpasovati se, razlezovati se; das ist wenig verbreitet to je malo znano, to se redko nahája.

Verbreiter *m.* širítelj, razširjátelj; razglasítelj, razglaševávec, raznašávec, raznosník.

Verbreitung *f.* razširjátev, razširjanje, raznášanje; razširjenost.

verbrennbar zgorljiv.

verbrennen *intr.* zgoréti, pogoréti, dogoréti; *impf.* zgorévati; *tr.* sežgáti (-žgèm), požgáti, spáliti; *impf.* sežígati, požígati, páliti; (v. d. Sonne) opáliti; (v. Brot) prepéči (-péčem); sich — spéči (spéčem) se, opéči se, ožgáti se, osmoditi se; *fig.* naletéti, opáriti se; v. d. Sonne verbrannt ogórel, zagórel, opáljen.

verbrennlich zgorljiv.

Verbrennlichkeit *f.* zgorljívost.

Verbrennung *f.* zgorénje, sežig, sežíganje; **Verbrennungs-product** *n.* zgorelína, izgorína: =punkt *m.* zapalíšče; =stätte *f.* sežigalíšče; =temperatur *f.* toplína gorénja.

verbrettern obíti (-bíjem), opážiti, odeskáti.

Verbretterung *f.* obój, opáž.

Digitized by Google

verbriefen s pismom potŕditi; *impf.* — potrjevati; ſich — s pismom se zavézati (-vézem).

verbringen (verſchwenden) zapráviti, potrátiti, potrósiti; *impf.* zaprávljati; die Zeit — preživéti.

verbrüdern ſich brátiti se; pobrátiti se.

Verbrüderung *f.* pobrátimstvo; (Brüderſchaft) brátovščina.

verbrühen zapáriti, opáriti, popáriti (s kropom).

Verbrühung *f.* zapára.

verbrüten skalíti.

verbuchen vknjížiti; *impf.* vknjiževati.

Verbuchung *f.* vknjížba, vpis v knjigo.

Verbum *n.* glágol.

verbunden zedínjen; spojèn, zvezan; zavézan, obvézan; ſ. verbinden.

verbünden ſich edíniti se, drúžiti se; zedíniti se, zdrúžiti se; zavézati (-vézem) se, zvézati se.

Verbündete *m.* zavéznik; *f.* zavéznica.

verbürgen pórok biti (sem) za kàj, porokovati, jámčiti; zajámčiti.

Verbürger *m.* pórok.

Verbürgung *f.* poróštvo. |(-i).

verbüßen eine Strafe prestáti kazèn

Verdacht *m.* sum, sumnja; im — haben jemd. na sumu —, na slutu iméti (imám) koga, sum letí na koga, súmiti, sumníčiti koga.

verdächtig sumèn, sumljìv.

verdächtigen súmiti, sumníčiti; osúmiti; *impf.* osúmljati; gern —d sumežljìv.

Verdächtigung *f.* sumníčenje.

Verdachtsgrund *m.* razlòg sumnje, sumljaj.

verdammen obsóditi; pogubíti; *impf.* obsójati, pogúbljati; *(theol.)* prekléti (-kólnem), preklícati (-kličem); *impf.* preklínjati, preklicevati; (verwerfen) zavréči (-vržem).

Verdammnis *f.* obsódba, obsója; *(theol.)* preklétstvo, pogúba, pogubljénje.

verdammt obsójen; preklét, preklican; (Verwünſchung) ich will — ſein strela naj me ubíje.

Verdammte *m.* pogubljénec; preklétnik; *f.* pogubljénka; preklétnica.

Verdammung *f.* ſ. Verdammniß.

Verdämmung *f.* zajéza, zagradítev, zagrádba.

Verdammungsurtheil *n.* obsódba.

verdampfen izpuhtéti, izhlapéti, izpáriti se; (durch das Spundloch) izvéšiti se; *impf.* izpuhtévati, izhlapévati.

verdämpfen izpáriti, izhlapíti; zadúšiti.

Verdampfung *f.* hlapénje, izpárjanje.

Verdampfungsfähigkeit *f.* hlapljívost.

verdanken zahválen biti za kàj, hvalo védeti (vem); das habe ich ihm zu — njemu gre hvala za to, za to se imám njemu zahváliti; *fig.* temu je on kriv.

verdauen prebáviti; *impf.* prebávljati.

verdaulich prebávèn.

Verdaulichkeit *f.* prebávnost.

Verdauung *f.* prebáva, prebavljénje, prebávljanje; **Verdauungs-** prebávni; **=canal** *m.* prebávna duplína; **=organ** *n.*, **=werkzeug** *n.* prebavílo; **=ſyſtem** *n.* prebávje.

Verdeck *n.* kròv, páluba.

verdecken pokríti (-kríjem), prikríti, zakríti, zaklóniti, zagrníti; *impf.* po-, prikrívati, zagrínjati.

Verdeckung *f. (astr.)* Occultation zakrítje, okultácija.

Verderb *m.* pokvára, skáza, kaženje.

verderben *tr.* kvàriti, kazíti; pokváriti, izkazíti, izpríditi, pohábiti; (ſittlich) izpríditi, popáčiti; *impf.* izprívjati, izprijevati, páčiti; (zerſtören) ugonobíti, pokončáti, zatréti (-trèm, -tárem), porúšiti, razdejáti (-dénem); *impf.* gonobíti, ugonábljati, pokončevati, zatírati, razdévati; (ins Verderben ſtürzen) pogubíti, upropástiti (koga); *impf.* pogúbljati, pogubljevati; (v. Magen) pohábiti, pokváriti; (die Freude) skalíti, ogreníti, skŕhati; *intr.* kazíti se, kvàriti se; izkazíti se, pokváriti se, popáčiti se; (ſittlich) popáčiti se, propásti (-padem); (v. Wein) izpríditi se, izbérsati se; (v. Bier) skísati se; (v. Obſt) shudéti; (v. Mehl) shudobéti; (zu grunde gehen) pogíniti, konèc vzeti (vzamem).

Verderben *n.* (Handlung) páčenje, kaženje; kvar, skáza; pogúba, zatòr.

Digitized by Google

Verderber *m.* kvarítelj, pogubitelj, kazívec, zatórnik, spačitelj.

verderblich pogúben, pogíbelen, pogubonósen, kvarén.

Verderbnis, Verderbtheit *f.* izprijenost, popáčenost, pokvárjenost, izkaženost, nakáznost.

verdeutlichen po-, ob-, razjasníti; *impf.* po-, razjasnjevati.

verdeutſchen ponémčiti, na nemški jezik prevésti (-védem); *impf.* ponemčevati, na nemški jezik prevájati.

verdichten *tr.* zgostíti; *impf.* zgóščati, zgoščevati; *intr.* zgostíti se, zagostíti se; *impf.* zgoščevati se.

Verdichtungsmittel *n.* gostílo.

verdicken zagostíti; *impf.* zagóščati.

Verdict *n.* izrèk, razsòd, razsódek.

verdienen služíti; prislúžiti, zaslúžiti; (wert ſein) zaslúžiti; (durch Arbeit) pridélati, pridobíti; *impf.* pridelovati, pridobívati; (als Landmann) prikmétovati; (als Dreſcher) primlátiti; (als Hausherr) prigospodáriti ɔc.

Verdienſt *m.* zaslúžek, prislúžek, zaslúženo plačílo.

Verdienſt *n.* zaslúga; ein Mann von —en zaslúžni mož; **Verdienſt-** zaslúžni.

Verdienſtkreuz *n.* zaslúžni križéc, križéc za zaslúge.

verdienſtlich zaslúžen.

verdienſtlos brez zaslúžka; brez zaslúge.

Verdienſtmedaille *f.* zaslúžna svetínja, — kolájna.

Verdienſtorden *m.* zaslúžni red.

verdienſtvoll zaslúžen.

verdingen ſich v službo stópiti, zadáti (zadám) se.

verdolmetſchen tolmáčiti; pretolmáčiti.

verdoppeln podvojíti; *impf.* podvájati.

Verdoppelung *f.* po-, udvójba, podvojítev.

Verdoppelungszeichen *n.* udvojáj, znak podvojítve.

verdorben spáčen, popáčen, izprijen, pokvárjen, izkažèn, pohábljen.

Verdorbenheit *f.* s-, popáčenost, izprijenost, pokvárjenost, pohábljenost.

verdorren sehníti (sahnem), véniti, sušíti se; usehníti, posušíti se, zvéniti.

verdrängen izpodríniti, odríniti, odtísniti; *impf.* izpodrívati, odrívati; (d. Eſſen) zajédati.

verdrehen zasúkati (-sukam, -sučem), zvítl (zvijem), prevŕníti; *impf.* zasukávati, zvíjati, prevrácati; (das Recht) prevréči (-vržem); (den Arm) izvíniti, izpehníti (-páhnem); (die Wahrheit) zavíti; *impf.* zavíjati; (d. Kopf) zmẽšati.

verdreifachen potrójiti, utrójiti; *impf.* trójiti, potrojevati.

verdrießen mrzéti; mrzí mi; pod nos se mi kadí; zamrzéti; zamrzí mi; pokadí se mi; laß dich nicht — naj ti ne mrzí; verdroſſen ſ. verdrießlich.

verdrießlich zlovóljen, čemérčn, zamrzljiv, mrčljiv, tožljiv, zamérčèn; c. — machen ozlovóljiti koga.

Verdrießlichkeit *f.* zlovóljnost, čemérnost, mrčljívost, tožljívost.

Verdruß *m.* zaméra, zamŕza, zlovólja.

verduften izpuhtéti, izdíšati (-ím) se, iz-, razvonjáti se.

verdummen *tr.* bébiti; izbébiti; ponemúmiti, obnemúmiti; *impf.* obnemúmljati; *intr.* ponemúmiti se, bebec —, nemúmnež postáti (-stánem).

verdumpfen žólkniti.

verdunkeln temníti; o-, po-, zatemníti, omračíti, zameglíti; ſich — potemnévati, temnéti, temníti se, mračíti se; oblačíti se; o-, potemnéti, omračíti se; pooblačíti se.

verdunkelt potemnèl, zatemnèl.

Verdunkelung *f.* otemnítev; otemnénje, mrk; mrak, pómrak; *(phil.)* potemnélost, temnóst.

verdünnen *tr.* tánjšati; raztánjšati; rédčiti; razrédіti, razrédčiti, izrédčiti; ſich — iztánjšati se, izrédčiti se; verdünnte Luft redèk zrak.

Verdünnung *f.* tánjšanje, iztanjšáva; razrédčanje.

verdunſten ſ. verdampfen.

verdurſten zažéjati se, žeje úmréti (-mrèm, -mŕjem), od žeje onemóči (-mórem); *impf.* žeje umírati.

verdüſtern *tr.* omračíti, otemníti; *impf.* temníti; *intr.* omračíti se, otemnéti; *impf.* temnéti.

verdutzt osúpèl, osúpnjen, izbégan.

Digitized by Google

veredeln plemenítiti, plemeničiti, blážiti, žláhtniti; oplemenítiti, oblážiti, požláhtniti; *impf.* oblaževáti, požlahtnjevati, pitomíti; veredelt (durch Cultur) pítověn, pitan, pitom.

verehelichen ženíti; oženíti; (v. Mädchen) možíti; omožíti, vdáti (-dám); *impf.* vdájati; sích — v zakon stópiti; ženíti se; oženíti se; možíti se; omožíti se, vdáti se.

Verehelichung *f.* ženítěv, možítěv, vdája.

Verehelichungsverbot *n.* ženítvena prepóved (-i).

verehren častíti, spoštovati, číslati; počastíti; (ichenken) darovati, podaríti, poklóniti.

verehrenswert, verehrenswürdig častítljiv, častít, spoštován.

Verehrer *m.* častítelj, častívec, spoštovávec.

Verehrung *f.* častítěv, čaščénje, spoštovánje, čast (-i); (Geſchenk) dar, poklòn.

verehrungswert ſ. verehrenswert.

Vereidigung *f.* zaprisézba.

Verein *m.* društvo, družba.

vereinbar, vereinbarlich združèn, združljìv, zedinljìv.

vereinbaren dogovoríti, zedíniti.

Vereinbarung *f.* dogóvor, domémba, domenítěv, poravnáva.

vereinen edíniti, drúžiti, vézati (vežem), strínjati, sklépati, spájati; zedíniti, zdrúžiti, zvézati, strníti, sklèniti, spojíti; sích — edíniti se, drúžiti se ɔc.; mit vereinten Kräften z zdrúženimi močmí.

vereinfachen enovíto napráviti, upróščati; zenovítiti, uprostíti.

Vereinfachung *f.* uprostítěv.

vereinigen edíniti, drúžiti; zedíniti, zdrúžiti, zložíti, spojíti.

Vereinigung *f.* zdrúžba, združítěv, zedímba, zložítěv, spojítěv.

Vereinigungsort *m.* shajalíšče.

Vereinigungspunkt *m.* zedinílšče; združevalíšče; stikálnik.

Vereins- društvéni, družbéni, družábni.

vereinſamen osaméti; *impf.* osamévati; vereinſamt osamèl.

Vereinſamung *f.* osamélost.

Vereinsgeſetz *n.* društvéni zakon.

Vereinsleitung *f.* vodstvo društva.

Vereinsmitglied *n.* društvenik.

Vereinsthaler *m.* zvezni tólar.

Vereinswährung *f.* zvezna vrednóta.

vereinzeln razedíniti, razposámiti.

vereinzelt *adi.* edinít, poedín, posámčn, posámezčn; *adv.* posámez, posámič.

vereiteln prepréčiti, obrezuspéšiti, uníčiti, ovréti (-vrèm), izpodnésti (-nésem), podkópati (-kópljem), pokazíti; *impf.* ovírati, izpodnášati; dein Plan wurde vereitelt izpodletélo (ti) je; (die Freude) kalíti, krhati; skaliti, skrhati.

Vereitelung *f.* uníčba, prepréčba, onemogóčba, ovŕžba.

verenden poginíti; *impf.* poginjati.

verengen zóžiti, zaóžiti, stesníti; *impf.* óžiti, zoževati, tesníti; sích — zóžiti se, stísniti se; *impf.* óžiti se, zoževati se, stískati se, tesníti se.

Verengung *f.* zožba, zožítěv, zóženje; tesnína, sotéska.

vererben (einem etwas als Erbgut hinterlaſſen) komu kaj zapustíti v dédiščino. [dičnost.

Vererbung *f.* zapustítěv v dédino, dé-

vererzen (metallisieren) rudíti; rdečíti.

verewigen ovéčiti, ovekovéčiti, poveščniti, povekovítiti.

verfahren (mit jemd.) s kom postópati, — ravnáti, — délati, — nósiti se; (irrefahren) zavóziti.

Verfahren *n.* postópanje, postópek, ravnánje; (rechtl.) pravno postópanje.

verfalben orumenéti, porumenéti.

Verfall *m.* propàd, propádanje; (beš Hauſes) podrtíja; in — kommen propásti (-padem), opéšati, omágati, onemóči (-mórem); *impf.* propádati, péšati, omagovati, gíniti; (Einbuße) izgúba, škoda; (Ablauf) iztèk, pretèk; (beš Pfandeš) zapàd.

verfallen propásti (-pádem); *impf.* propádati, hírati; razpásti (-padem), razrúšiti se, podréti (-drèm, -dérem) se; *impf.* razpádati, podírati se, rúšiti se; (in etw.) pasti, pogrézniti se, zabrésti (-brédem); *impf.* pádati, pogrezovati se; (anheimfallen) zapásti; *impf.*

Digitized by Google

zapádati; in Krankheit — oboléti, zboléti; in Armut — obubožati, obóžati; (Einfall haben) domísliti se —, spómniti se česa, na misél kaj pride; *impf.* na misél kaj prihája; (verfließen) potéči (-téčem); *impf.* potékati; *adi.* propáděl; zapáděl (pro-, zapàl); potékěl, dotékěl, dospèl. [lína.

Verfallsgut *n.* zapádlo blagó, zapad-

Verfallstag *m.* plačílni —, zapádni dan (dneva), dan dospélosti.

Verfallszeit *f.* plačílna —, zapádna doba.

verfälschen popáčiti, pokváriti; (Urkunde) ponarediti; *impf.* ponarejati.

Verfälscher *m.* ponarejávec; kvarítelj, pačitelj.

Verfälschung *f.* kvárjenje, páčenje; ponarédba, prenarédba.

verfänglich zaplétèn, zapletljìv; zvijáčen, zvitorèp, zvit.

verfassen spísati (-pišem), napísati, sestáviti, izdélati, zložíti; *impf.* spisovati, sestávljati, izdelovati, skládati.

Verfasser *m.* pisátelj, pisèc, skladátelj; **-in** *f.* pisáteljica, skladáteljica.

Verfassung *f.* spisátev, spisovánje, spisáva, sestáva; (Constitution) ustáva.

Verfassungs- ustávni.

Verfassungsausschuß *m.* ustávni odbòr.

Verfassungsgesetz *n.* ustávni zakon.

verfassungsmäßig ustávèn, poustávèn.

Verfassungsrecht *n.* ustávno pravo.

verfassungstreu ustavovérèn.

Verfassungsurkunde *f.* ustávna listína, ustávno pismo.

verfassungswidrig protiustávèn.

verfaulen gniti (gnijem), trohnéti, peréti; zgniti, segníti, strohnéti, speréti.

verfechten brániti, potegovati se —, pogánjati se za kaj, zagovárjati; ſ. vertheidigen.

Verfechter *m.* zagovórnik, branítelj; ſ. Vertheidiger.

verfehlen zgrešíti; das Ziel — zgrešíti, ne pogodíti; den Weg — zaíti (-idem s poti); ich werde nicht — zu berichten ne bom opústil poróčati, gotóvo poročím, — javim.

verfeinden razpréti (-prèm), onepríjateljiti, onepríjazniti; ſich — spreti (-sprèm) se (s kom), zamériti se.

verfeinern tánjšati, bóljšati; iztánjšati, izbóljšati; *fig.* líkati; ugláditi, olíkati, omíkati.

Verfeinerung *f.* iztánjšanje, izboljšáva; uglájenost, omíkanost.

verfertigen narédíti, izdélati, naprávíti, izgotovíti, storíti; *impf.* narájati, izdelovati, naprávljati, izgotávljati.

Verfertiger *m.* izdelovátelj; ſ. Erzeuger.

Verfertigung *f.* izdelovánje, izdeláva; ſ. Erzeugung.

verfinstern temníti, mračíti; zatemníti, pomračíti; ſich — temnéti, mračíti se; otemnéti, pomračíti se; (von Gestirnen) mŕkniti; *impf.* mŕkati, mŕčati (-ím); (v. Himmel) oblačíti se; pooblačíti se.

Verfinsterung *f.* mrk, mŕknjenje, mrak, pomrak.

verflachen splóščiti.

Verflachung *f.* des Wissens, verflachtes Wissen površnost, površno znanje.

verflechten zaplésti (-pletem), preplésti; *impf.* za-, preplétati. [też.

Verflechtung *f.* zaplétanje, zaplèt, sple-

verfliegen razkadíti se, izpuhtéti, izhlapéti, izpáriti se, izkadíti se, razgubíti se; *impf.* raz-, izkájati se, izpuhtévati, izhlapévati, gubíti se; (v. Gerüchen) raz-, izdíšati (-díšim) se; (v. d. Zeit) miníti, preíti (-ídem), ubéžati (-ím), pretéči; *impf.* minévati, béžati, iti, teči, hitéti; *fig.* razkadíti se, uhladíti se, umiríti se, upásti (-padem), potolážiti se; ſich — (irre —, zu weit fliegen) za-, razletéti se; *impf.* zaletovati se.

verfließen pretéči (-téčem), utéči (se); *impf.* utékati se, pretékati; (v. d. Zeit) ſ. verfliegen.

verflirt presnét.

verflossen pretékěl, minùl, (pretečèn).

verfluchen prekléti (-kólnem); *impf.* preklínjati.

Verfluchte *m.* preklétnik; *f.* preklétnica.

verflüchtigen ſich ſ. verdampfen.

Verfluß *m.* pretèk; nach — eines Jahres čez leto.

Verfolg *m.* nastòp, nastópek.

verfolgen pregánjati, zasledovati; (jagen) podíti, pójati; d. Feind — sovrážnika zasledovati, pritískati za so-

Digitized by Google

vrážnikom; ein Wild — góniti —, zasledovati zver; den Weg — svojo pot iti (idem, grem), svojim potem iti; die Spur — slediti, po sledu iti; den Rechtsweg — pravdnim potem postópati; pravdno pot nastópiti; einen Gedanken — slediti miſel.

Verfolger *m.* preganjávec, zasledovávec.

Verfolgung *f.* pregánjanje, zasledovánje, preganjátev.

verfrachten z vozom razpošíljati, prevážati; razposláti (-pôšljem).

Verfrachtung *f.* prevózna pošiljátev.

verfrieren zamŕzniti, zmŕzniti; *impf.* zamrzovati, zmrzovati.

verfroren zmrzél.

verfrüht prezgódnji, prenágljen.

verfügbar razpolóžen, premestljiv.

Verfügbarkeit *f.* razpoložnost.

verfügen ukréniti, naredíti, odredíti; *impf.* ukrépati (-pam, -pljem), odrējati; razpolágati; naročíti, zaukázati (-kážem); *impf.* naróčati, zaukazovati; ſich — napótiti se, napráviti se.

Verfügung *f.* ukrenítev, ukrèp, narédba, odrédba; zaukàz, naročílo; razpolága, razpoláganje; es ſteht zu deiner — na razpoláganje ti je, stojí ti na voljo.

Verfügungsrecht *n.* pravíca razpoláganja.

verführen razvóziti; *impf.* razvážati; (irreführen) zapéljati (-péljem), zvóditi, zavésti (-védem); *impf.* zapeljevati, zvájati, zavájati.

Verführer *m.* zapeljívec, zvodník, zavodník; (von Waren) prevóznik, razvóznik; -in *f.* zapeljívka.

verführeriſch zapeljív, zavóden, zavodljiv, zvodljiv, zamamljiv.

Verführung *f.* zapeljáva, zapeljevánje, zavédba.

verfüttern klasti (kladem), pokládati; poklásti, pokŕmiti; (durch Futter verderben) preopásti (-pasem), prepásti, pre-, zakŕmiti.

vergaffen ſich zatelebáti se, zazijáti se, zaglédati se.

vergällen greníti; ogreníti, očemériti, opelíniti.

vergangen pretékel, minúl, prešél, prejšnji; —es Jahr lani, lansko leto.

Vergangenheit *f.* pretéklost, pretékli čas, minúlost, préšlost, nekdánjost.

vergänglich minljiv, preminljiv; nestálen, nestanovítен.

Vergänglichkeit *f.* minljívost; nestálnost, nestanovítnost.

vergarnen zamréžiti, zamotáti, v mrežo ulovíti.

vergeben prizanésti, (-nésem), odpustíti, izpregléda ti; *impf.* prizanášati, odpúščati, izpregledovati; (abtreten) prepustíti, odstópiti; *impf.* prepúščati, odstópati; (von ſich geben) oddáti (-dám); *impf.* oddájati; (ein Amt) podelíti, dati (dam); *impf.* podeljevati, dajáti (dájem); ſ. vergiften.

vergebens *adv.* zastónj, zabádavo, zamàn, brezuspéšno, brez uspéha.

Vergeber *m.* odpustítelj; oddajátelj; podeljevátelj.

vergeblich odpústen, prizanésen, odpustljiv, prizanesljiv; (umſonſt) prazen, brezkorístен, zastónjski, ničev, ničevén; —e Mühe aufwenden prazno slamo mlátiti, bòb v steno métati (méčem); *adv.* ſ. vergebens.

Vergeblichkeit *f.* brezuspéšnost, brezkorístnost, ničnost, praznost.

Vergebung *f.* odpuščénje, odpúščanje, odpúst, prizanésba; (einer Stelle) podelítev; ſ. Vergiftung.

vergegenwärtigen pred oči postáviti, predočíti; *impf.* pred oči postávljati, predočevati.

vergehen miníti, preíti (-ídem), pre-, potéči (-téčem), néhati, ponéhati, preminíti; *impf.* minévati, prehájati, pre-, potékati, ponehávati, premínjati; (v. e. Geſchwulſt) spláhniti; (v. Schnee) kopnéti; skopnéti; vor Durſt — od žeje skoprnéti, — onemóči (-mórem), — omágati, — umréti (-mrèm, -mŕjem); *impf.* od žeje omagovati, — mreti (mrèm), — gíniti; vor Freude — gíniti od rádosti; skoprnéti od vesélja; ihm vergeht Hören und Sehen mine ga vid in sluh; ſich — pregrešíti se, zagrešíti se; mit einer Perſon des anderen Geſchlechtes — spečáti se; (irre gehen) zaíti (-ídem), zablódíti, zagáziti.

Vergehen *n.* pregrešek, zmota.

vergeiſtigen oduhóviti; *impf.* oduhóvljati.

Digitized by Google

vergelten vŕniti, povŕniti, popláčati; *impf.* vračati, vračevati, povračevati.

Vergelter *m.* vračnik, povračnik, plačnik.

Vergeltung *f.* plačilo, vračilo, povračilo, povráčba, odména.

vergeſſen zábiti, pozábiti; *impf.* pozábljati, pozabljevati; ſich — izpozábiti se, zapozábiti se.

Vergeſſenheit *f.* pozába, pozabljénje; pozábljenost; in — kommen pozábiti se; in — bringen izbrísati (-bríšem) iz spomína, pozábiti; aus — pozábič, pozabívši, pozábeljši.

vergeſslich pozáběn, pozabljìv.

Vergeſslichkeit *f.* pozabljívost.

vergeuden zapráviti, potrátiti, iztrátiti, pognáti (-žénem); *impf.* zaprávljati, razsípati (-sípam, -sípljem), trátiti.

vergeudend (die Zeit) časotrátěn.

Vergewaltigung *f.* sila, preoblást (-i).

vergewiſſern zagotovíti, zatŕditi; *impf.* zagotávljati, zatrjevati; ſich — gotóvost zadobíti.

vergießen prelíti (-lijem); *impf.* prelívati; (Thränen) točiti, pretákati; (verſchütten) razlíti; *impf.* razlívati.

vergiften ostrupíti, zastrupíti, trovati (trujem); (durch Gift tödten) zavdáti (-dam), otrovati; *impf.* zavdájati; *fig.* okúžiti; *impf.* okuževati.

Vergiftete *m.* zastrupljénec, otrovánec; *f.* zastrupljénka, otrovánka.

Vergiftung *f.* otrovánje, otróva, zastrupítev, ostrupítev, zavdája.

Vergiftungsmittel *n.* strup, ótrov (-óva), trovílo.

Vergißmeinnicht *n.* potóčnica, mačje óči *pl. f.*

vergittern zamréžiti.

verglaſen *tr.* steklíti; posteklíti, o-, postekleníti; *intr.* steklenéti; ostekleníti, ostekléti, posteklíti se.

Vergleich *m.* pri(s)podóba, priméra, prílika; im —e zu v priméri z . . ., proti . . .; (Ausgleich) nagódba, poravnáva; (Vertrag) pogódba.

vergleichbar prispodóběn, primérěn.

vergleichen primériti, pri(s)podóbiti; *impf.* primérjati, pri(s)podábljati; (verſöhnen) správiti, pogoditi, pobótati, pomiríti; *impf.* správljati, pomírjati; ſich — pogoditi se, poravnáti se; správiti se, pobótati se, pomiríti se.

Vergleichs- poravnávni; **=protokoll** *n.* poravnávni zapísnik.

Vergleichung *f.* pri(s)podábljanje, primérjanje, primerjáva, prispodobítev.

Vergleichungs-ebene *f.* primerjálna ravnica; **=grad** *m.*, **=ſtufe** *f.* primerjálna stopnja; **=punkt** *m.* srednji člen pri(s)podóbe, pri(s)podobíšče.

vergleichungsweiſe *adv.* primerjáje, priméroma.

verglimmen potléti, stleti.

verglühen dožaréti.

Vergnügen *n.* vesélje, rádost, zabáva.

vergnügen ſich veseliti se, radovati se, zabávati se.

vergnügt vesél, rádostěn, dobrovóljen, dobre volje.

Vergnügung *f.* veselica, zabáva.

Vergnügungsort *m.* veselíšče, zabavíšče.

vergnügungsſüchtig zabavoljúběn.

vergolden pozlatíti; *impf.* pozlačevati.

Vergolder *m.* zlatár, pozlatár, pozlačevávec.

Vergoldung *f.* pozláta, pozlačénje.

vergönnen privóščiti, priželéti; *impf.* privoščevati; es war mir nicht vergönnt ni mi bilo dopuščéno, — usójeno.

vergöttern obóžiti; med bogóve uvrstíti; *impf.* obožávati; med bogóve uvrščati.

Vergötterung *f.* obožávanje.

vergraben zakópati (-kópljem), zagrébsti (-grebem); *impf.* zakopovati, zagrébati.

vergreifen (d. Ware) pokúpiti blagó; trgati se za blagó; die Ware iſt vergriffen blagó je razpečáno, — razprodáno, — je pošló; ſich — nápačno seči (sežem); seči —, zaletéti se v kako pravíco; (an jmd.) lotíti se koga, prijéti (primem), napásti (-pádem) koga; an heiligen Dingen — oskrúniti svete réči; an den Geſetzen — prestópiti zakóne, prelómiti postáve.

vergrößern véčati, vékšati, velíčiti, velíčati; povéčati, povíšati, povelíčati; *impf.* povečevati, poveličevati; (erweitern) razširiti; *impf.* razširjati; (ver-

Digitized by Google

mehren) pomnožíti; *impf.* množíti, pomnoževati; ſich — narásti (-rástem), zrasti; *impf.* naráščati, (narástati).

Vergrößerung *f.* večáva, povečáva, povéčanje, povekšáva; razširjátev; pomnóžba; **Vergrößerungs-** povečeválni, večajóči, večálni.

Vergrößerungsform *f.* večajóča oblika.

Vergrößerungsglas *n.* večálo, povečálo.

Vergünſtigung *f.* ugódnost, prednost, olajšílo.

vergüten povrníti, škodo poravnáti, — nadoméstiti, odškódovati; *impf.* povráčati, škodo nadoméščati.

Vergütung *f.* povračílo, odména, odškódba; (Belohnung) nagráda.

Verhaft *m.* zapòr.

verhaften zapréti (-prèm); *impf.* zapírati; (feſtnehmen) prijéti (primem), ujéti (-jámem).

Verhaftete *m.* jetník, ujetník; *f.* jetnica, ujetnica.

Verhaftsbefehl *m.* zapórno povélje.

Verhaftung *f.* zaprtje, ujétev, prijétba.

verhallen razdonéti, odzvenéti, razzvenéti, izgubíti se; *impf.* razdonévati, odzvenévati, izgúbljati se, pojémati (-jémam, -jémljem).

verhalten (zu etw.) mórati, síliti; primórati, prisíliti; (verbergen) zatajíti, utajíti, zamólčati (-molčím); *impf.* tajíti, prikrívati; (den Athem) zadŕžati (-držím), pridŕžati; *impf.* pridrževati, dušíti; ſich — biti (sem), iméti (imám) se; es verhält ſich ſo táka je; e. Sache verhält ſich zur anderen wie... reč proti réči je (se imá) kakor...; (ſittl.) vesti (védem) se, nósiti se, obnášati se.

Verhalten *n.* vedénje, ravnánje, obnášanje.

Verhältnis *n.* razmérje, razmèr, razméra, okólnost; günſtige Verhältniſſe (Gelegenheit) lepa prílika; (Beziehung) odnòs, odnošáj, ozír; im Verhältniſſe zu v priméri z...

Verhältniserponent *m.* kazávec (eksponent) razméra.

Verhältnisglied *n.* člen (razméra).

verhältnismäßig razmérən, porazmérən, sorazmérən.

Verhältnisquotient *m.* količnik razméra.

Verhältnisrechnung *f.* razmérni račún.

Verhältniswort *n.* razmérnik, predlòg.

Verhältniszahl *f.* razmérno —, razmérsko števílo.

Verhaltungslehre *f.* nauk o vedénju.

Verhaltungsregel *f.* pravílo ravnánja, — vedénja.

verhandeln *tr.* razprodáti (-prodám); *impf.* razprodájati; obravnávati, razprávljati; *intr.* pogájati se, postópati, dogovárjati se.

Verhandlung *f.* pogájanje, dogovárjanje, razgóvor; razpráva; razprodája.

Verhandlungstag *m.* razprávni dan (dneva).

verhängen zavésiti, zastréti (-strèm), zagrníti, zaslóniti; *impf.* zavéšati, zastírati, zagrínjati, zaslánjati; (über jmd.) naklóniti, pri-, usóditi, umériti; *impf.* naklánjati, pri-, usójati; (Strafe) naložíti, prisóditi, izréči; *impf.* nalágati, prisójati, izrékati; (Concurs) razglásiti; Curatel — stáviti —, dejáti (-dénem) pod skrbníka, podvréči (-vŕžem) skrbstvu; den Zügel — brzdo spustíti, — popustíti; mit verhängtem Zügel geſprengt kommen na skòk —, na splàv pridírjati.

Verhängnis *n.* usóda.

verhängnisvoll usódən, usodepóln.

verharren vztrájati, stanovítən ostáti (-stánem), ostáti pri čem; *impf.* stanovítən ostájati, dŕžati se česa.

verhärten *tr.* strdíti, zatrdíti; *impf.* s-, zatrjevati; (d. Herz) zakŕkniti; (d. Unterleib) zapírati, zapékati; *intr.* otrdéti, otŕpniti, zakŕkniti; (v. Blut) sesésti (-sédem) se, zgostíti se; (v. Fett) okréniti se; (v. d. Haut) zagúliti se.

verhärtet otrdèl, otŕpèl; opókel, trdovrátən.

Verhärtung *f.* strdba, otrdélost; trdína; (des Herzens) trdovrátnost, zakŕk, opóklost; (des Unterleibes) zapòr, zapéka; (der Haut) zagúljek.

verhaſpeln zatekníti (-táknem); *impf.* zatíkati; zamotáti.

verhaſt sovrážən, zóprn, mrzək, omrzljìv, odúrən; — machen mráziti; omráziti, pristúditi, omrzíti; — werden zamrzéti.

Verhaſtſtein *n.* pristújenost, zóprnost.

Digitized by Google

Verhau *m.* zaséka, zasèk, pregrája.

verhauen zasékati, z zaséko pregrádíti, pot zavalíti, — založíti; *impf.* zasekovati, z zaséko pregrájati; **verhaut** ſ. verdorben.

verheeren opustóšiti, razdejáti (-dénem), pokončáti, zatréti (-tárem, -trèm); *impf.* pustóšiti, razdévati, pokončevati, zatírati.

Verheerung *f.* pustóšenje, razdévanje, pokončevánje.

verhehlen prikríti (-kríjem), pritajíti, utajíti; *impf.* prikrívati, skrívati; (b. Wahrheit) zatajíti, zamólčati (-molčím).

Verhehlung *f.* prikrívanje, skrívanje.

verheilen *tr.* céliti; zacéliti; *intr.* celéti; zaceléti, zacéliti se, scéliti se.

verheimlichen ſ. verhehlen.

Verheimlichung *f.* zatájba, zatajítèv.

verheiraten ſich (v. Manne) žéniti se; oženíti se; (v. Weibe) možíti se; omožíti se, vdáti (-dám) se.

Verheiratung *f.* ženítèv, oženítèv; možítèv, omožítèv, vdája.

verheißen obljúbiti; *impf.* obétati (-bétam, -bêcem).

Verheißung *f.* obljúba, obèt.

verhelfen pomóči (-mórem), pripomóči; *impf.* pripomágati.

verherrlichen slavíti, veličati; proslavíti, povelíčati; *impf.* proslávljati, poveličevati.

Verherrlicher *m.* slavítelj, proslavítelj, preslavljávec.

Verherrlichte *m.* proslávljenec.

Verherrlichung *f.* slava, prosláva, poveličevánje, veličanje, proslávljanje.

Verhetzung *f.* dráženje, hújskanje.

verheren začárati, začíniti, naredíti komu, uróčiti; **verhext** uróčen; **etwas Verhextes** zdelo.

Verherung *f.* uróki *pl.*, zdelo.

verhindern ubrániti, ovréti (-vrèm), zadŕžati (-držím), pre-, zapréčiti; *impf.* brániti, ovírati, zadrževati.

Verhinderung *f.* ovíra, ovírek, zapréka, zadŕžek, napóta.

Verhinderungsfall *m.*, im —e če je kdo zadržán, če kdo ne utégne.

Verhinderungsurſache *f.* zadŕžni vzrók.

verhöhnen zasramovati, zasmehovati, rógati se komu.

Verhöhnung *f.* zasrámba, zasramovánje, zasméh, róganje.

Verhör *n.* zaslíšba, zaslíševánje, zaslúh, izpraševánje.

verhören zaslíšati (-slíšim), izprášati; *impf.* zaslíševati, izpraševati.

Verhörzimmer *n.* zaslíševálnica, izpraševálnica.

verhüllen zagrníti, pregrníti, zastréti (-strèm), prekríti (-kríjem), odéti (-dénem), zagáliti; *impf.* za-, pregrínjati, zastírati, prekrívati, odévati; (**verhimmlichen**) prikríti; *impf.* prikrívati.

Verhüllung *f.* zastírálo, zastor.

verhungern od lákote —, za lákoto umréti (mrèm, -mŕjem), od glada poginíti; **verhungert** sestrádan.

verhunzen pokváriti, spakedráti, izkaziti; *impf.* spakedrávati.

verhüten preubrániti, ubrániti, odvrníti, obvárovati; *impf.* odvrácati.

Verhütung *f.* ubranítèv, odvrnítèv.

Verification *f.* poverítèv, potrdítèv.

Verificator *m.* overovítelj.

verificieren povériti, overóviti, potrdíti.

verirren ſich zaíti (-idem), zablóditi, zabrésti (-brédem), zagáziti, zatépsti (-tepem) se, izgubíti se; *impf.* zabrédati, izgúbljati se.

Verirrung *f.* blodnja, zablóda, zabréda; zmota, zmotnjáva.

verjagen izpodíti, odpodíti, pregnáti (-ženem), odgnáti, izpókati; *impf.* odpójati, pre-, odgánjati.

verjähren zastaréti, zastárati se, zalétiti se.

Verjährung *f.* zastáranje.

verjüngen mladíti, mlájšati; pre-, pomladíti, prenovíti; *impf.* pre-, pomlájati, prenávljati; *(math.)* omalíti; *(arch.)* zóžiti; *impf.* zoževati; **verjüngter Maßſtab** omaljéno merílo; ſich — mladíti se; omladéti, prenovíti se; *impf.* omladévati, prenávljati se.

Verjüngung *f.* o-, pomladítèv; pomlajénost.

Verkauf *m.* prodája; **zum — na** pródaj; — **mit Vorbehalt des Wiederkaufes** prodája na rešílo, — **s pridržkom povrátnega kupa.**

Digitized by Google

verkaufen prodáti (-dám), razprodáti, razpečáti, zvesti (-vedem); *impf.* prodájati, razprodájati, razpečávati; na próday iméti (imám).

Verkäufer *m.* prodajávec, prodájnik; =in *f.* prodajávka.

verkäuflich prodájen, próndalen, na próday.

Verkaufs- prodájni; =**bude** *f.* stójnica; =**gewölbe, =locale** *n.* prodajálnica, (štacúna); =**halle** *f.* prodajalíšče, tržíšče, tŕžnica; =**preis** *m.* prodájna cena.

Verkehr *m.* promèt; (Handelsverkehr) trgovína, kupčija; (Umgang) občenje, občevánje.

verkehren tŕžiti, trgovati, kupčevati; (umgehen) občiti, občevati, drúžiti se, shájati se; (fahren) vóziti se, pluti (plovem); j. umkehren.

Verkehrs- prométni, občílni; =**anstalten** *pl.* občílni zavódi; =**mittel** *n.* prométno sredstvo, občílo; =**straße** *f.*, =**weg** *m.* prométna cesta; =**wesen** *n.* promèt.

verkehrt *adi.* prevŕnjen, izvŕnjen; (fittl.) nápačen, naópačen, popáčen, izpríjen; *adv.* nápak, naópak, naróbe.

Verkehrtheit *f.* nápačnost, popáčenost, izprijenost; obŕtica.

Verkehrung *f.* preobrnítev, prevrčanje, izvrčanje.

verkeilen zagozdíti, zaklíniti, s klinom zabíti (-bíjem); *impf.* — zabíjati.

verkennen ne spoznáti (-znám), zmótiti se nad čim; *impf.* ne spoznávati, mótiti se nad kom (čim).

verketten verížiti, z verígo —, lancem vézati (vézem); zverížiti, — zvézati; *fig.* strníti, stekníti (-táknem), zedíniti, zvézati; *impf.* strínjati, stíkati, vézati; eng verkettet tesno zvezan, v tesni zvezi, v tesnem stiku.

Verkettung *f.* stík, povéza.

verketzern razglásiti za krivovérca; razglášati —, iméti (imám) za krivovérca; (zum Ketzer machen) pokrivovériti.

verkieseln kremeníti se; okremeníti se.

verkitten zalepíti, zamázati (-mážem).

verklagen tóžiti; zatóžiti.

Verkläger *m.* tožník, zatožník; =in *f.* tožnica.

Verklagte *m.* tóženec, zatóženec; *f.* tóženka, zatóženka.

verklären ozáriti, objasníti, razbístriti; *fig.* preobráziti, izpremeníti, proslavíti; *impf.* preobraževati, izpremínjati, proslávljati.

Verklärung *f.* preobráženje, izpremín, izpremémba, prosláva.

verkleben zalepíti, zaklejíti; zakípati, zakípniti; verklebteš Auge zakípnjeno okó.

verkleiden opážiti, obložiti, prevléči (-vlečem); *impf.* opaževati, obkládati; sich — preobléči (-obléčem) se; *impf.* preobláčiti se.

Verkleidung *f.* opážba, obkláda; preobléka.

Verkleidungsmauer *f.* oblózni —, obkládni zid.

verkleinern mánjšati, malíti, drobíti; po-, umánjšati, umalíti; *fig.* ponížati, na nič dejáti (dénem); *impf.* ponižávati, na nič dévati (devam, devljem).

Verkleinerung *f.* manjšátev, umanjšáva, pománjšanje, zmanjšátev, pománjšek.

Verkleinerungsglas *n.* manjšálo, manjšálno steklo.

Verkleinerungswort *n.* manjšávka, manjšálna beséda.

verkleistern zaklejíti.

verklingen razdonéti, razzvenéti, odzvenéti, razbrnéti.

verknaben zagnésti (-gnétem), za-, umésiti.

verknien zakléčati (-klečím); prekléčati.

verknöchern okostenéti, skostenéti, okoščenéti.

Verknöcherung *f.* okostenélost.

verknorpelt hrustáněast.

verknoten zaplésti (-plétem), zavozlátí; sich — krotovíčiti se.

verknüpfen j. verbinden.

verkochen *tr.* pokúhati, zakúhati; *intr.* prekúhati se, u-, pokúhati se.

verkohlen *tr.* ogleníti; poogleníti; *intr.* oglenéti; poogleníti, izoglenéti; verkohlt poogleněl.

Verkohlung *f.* oglenítev.

Verkohlungsprocess *m.* oglenénje.

verkommen propásti (-pádem), na nič priti (pridem), izkazíti se; verkommen *adi.* propáděl.

Digitized by Google

verkörpern utelésiti; ſich — utelésiti se, potelésiti se, meso postáti (-stánem); *impf.* — postájati.

Verkörperung *f.* utelésba.

verkoſten ſ. koſten.

verköſtigen hrano dajáti (dajem), prehranjevati; prehrániti.

Verköſtigung *f.* prehranítëv; živež, hrana.

verkriechen ſich razlésti (-lézem) se, porazlésti se; zalésti; skriti (-krijem) se; *impf.* razlezovati se.

verkrümeln drobíti, drobtíniti, mrvíti, mrvíčiti; zdrobíti, razdrobíti, razmrvíti.

verkrümmen krivíti, kljúčiti, krivénčiti; skrivíti, skljúčiti; verkrümmt krivénčast, skrivljèn.

verkrüppeln *intr.* ohrométi, pokvéčiti se; *tr.* pokvéčiti, ohromíti; verkrüppelt ohromèl, pokvéčen. pakljast.

verkühlen ſich prehladíti se. premráziti se; *impf.* prehlájati se.

Verkühlung *f.* prehlàd. prehlája, prehlajénje.

verkümmern *tr.* greníti, kalíti; zgreníti, skalíti; umánjšati, ustáviti; pokváriti; *intr.* hújšati (se), hírati; shújšati (se); (v. Durſt) zažéjati se; (v. Hunger) zaláčniti se.

verkündigen oznániti, naznániti, razglásiti, oklícati (-klíčem), napovédati (-vém), objáviti; *impf.* oznánjati, razglášati, oklicevati, napovedovati, objávljati.

Verkündiger *m.* oznanjevávec; glasník, klicár.

Verkündigung *f.* oznanílo, oklic, razglàs, naznanítëv, razglasítëv, navestílo; Mariens — Marije Devíce —, Maríjino oznanjénje.

Verkündung *f.* objáva. obvestílo.

verkünſteln s preúmnostjo pokváriti, preumetníčiti.

verkupfern pobakréniti, obákriti, pobákriti.

verkürzen krátiti, krájšati; prikrátiti, skrátiti, prikrájšati, skrájšati; *impf.* prikračevati, skrajševati; ſich die Zeit — kratek čas si délati, kratkočásiti se; (den Lohn) utŕgati; *impf.* utrgávati.

Verkürzer *m.* kratítelj, kratívec.

Verkürzung *f.* prikrájšanje, prikrájšba, prikrátba, prikratítëv, prikrájšek.

Verkürzungszeichen *n.* kratíca; (s)krajšáj.

verlachen zasmehovati koga, posmehovati se, smẽjati (smejem) se, rógati se komu.

verladen naložíti, natovoríti; *impf.* nalágati, nakládati; napak naložíti.

Verladeſtation *f.* nakládna postája.

Verladeſtelle *f.* nakladališče.

Verlag *m.* zalóga, zalóžba, zálog; izdája; **Verlags-** založni; **=buchhandlung** *f.* založna knjigárna, založárnica; **=koſten** *pl.* založni stroški *pl.*; **=recht** *n.* založna pravica.

verlangen zahtévati, hotéti (hóčem), hrepenéti; poželéti, zaželéti; es verlangt mich zu wiſſen rad bi vedel.

Verlangen *n.* zahtéva; želja, slà, hrepenénje, skomína.

verlängern dáljšati; po-, razdáljšati, podolžíti; *impf.* podaljševati.

Verlängerung *f.* podáljšek, podaljšáva. podáljšba.

verlangſamen opočásniti; ſ. verzögern.

Verlaſs *m.* zapuščina, ostalina.

verlaſſen zapustíti, pustíti, ostáviti; *impf.* zapúščati, púščati, ostávljati; opustíti; *impf.* opúščati; ſich — zanésti (-nésem) se; *impf.* zanášati se; —er Ort samíja; —e Waiſe samohrána siróta, zapuščenec, zapuščénka.

Verlaſſenſchaft *f.* ſ. Verlaſs.

Verlaſſenſchafts-abhandlung *f.* zapuščínska razpráva; **=curator** *m.* skrbnik zapuščine, zapuščínski skrbnik; **=gläubiger** *m.* úpnik zapuščine, zapuščínski úpnik; **=maſſe** *f.* zapuščínska masa; **=vermögen** *n.* zapuščínska imovína, ostalína, ostávščina.

verläſslich zanesljiv, zvest, verẽn.

verläſtern ogrdíti, opsovati, oklevetáti.

Verlaub *m.* dopúst, dopustítëv, dopúščanje, dovolílo.

Verlauf *m.* tek, pretèk; — nehmen vršíti se; pretéči (-téčem); nach — eines Jahres ob letu, za leto dni; nach — von drei Tagen črez tri dni; — der Krankheit tek bolézni; den — einer Sache erzählen pripovedovati, kako se je kaj vršílo, — izvršílo.

Digitized by Google

verlaufen *tr.* (den Weg) zatéči (-tečem), presékati, zapréti; *intr.* teči, hitéti; pretéči, miniti; ſich — raztéči se, razbéžati (-bežím) (se), razkropíti se; (v. Waſſer) utéči se, odtéči (se); *impf.* utékati se, odtékati (se); (v. Farben) prelívati se, razplívati se; preliti se, razpliníti (-plínem) se; (v. Vieh) razbezljáti (se); (irre laufen) zatéči se, zablóditi, izgubíti se; zaletéti se.

verlautbaren razglásiti, oznániti, na znanje dati (-dam), oklícati (-klíčem); *impf.* razglášati, oznánjati, oklicevati.

Verlautbarung *f.* razglaševánje, oklic, razglàs, oznanílo.

verlauten, es verlautet právijo, slíšati je, čuje se, govorí se, bajè.

verleben preživéti, prebíti (-bom, -bíjem).

verlegen založíti, zadejáti (-dénem); *impf.* zalágati, zadévati; (auf eine andere Zeit, Ort ꝛc.) preložíti; (verſchieben) odložíti; *impf.* odlágati, odlášati; (ein Werk) založíti, izdáti (-dam) na svoj račún; *impf.* zalágati, izdájati; jmd. den Weg — komu pot zadélati, — zastáviti, — presékati; ſich auf etwas — poprijéti (-primem) se česa, lotíti se česa.

verlegen *adi.* zméden, zmóčen, zmẽšan, izbégan, osúpel, v zadrégi; (durch Liegen) zaležán, preležán; — machen zmesti (-medem), zmótiti, zmẽšati.

Verlegenheit *f.* zadréga, stiska; in — ſetzen v zadrégo pripráviti, ſ. verlegen machen: wir werden in arge — kommen húda nam bo predla.

Verleger *m.* založník; =in *f.* založníca.

verleiden priskútiti, pristúditi, omráziti; ogreníti.

Verleihbrief *m.* podelílno —, dovolílno pismo; podelílnica, dupustílnica.

verleihen razposóditi; podelíti, dati (dâm), podaríti, poklóniti; *impf.* podeljevati, poklánjati.

Verleihung *f.* posojílo; podelítev, podarítev, podelílo.

Verleihungsrecht *n.* podelílna pravica.

Verleihungstag *m.* dan (dneva) podelítve.

verleiten zapéljati (-péljem), zavésti (-védem), zvóditi, s prave poti odvrníti; *impf.* zapeljevati, zvájati, s prave poti odvráčati.

Verleiter *m.* zapeljívec.

Verleitung *f.* ſ. Verführung.

verlernen pozábiti, iz spomína izgubíti; *impf.* pozábljati, iz spomína izgúbljati.

verleſen prebráti (-bérem); *impf.* prebírati, brati —, čítati pred kom; ſich — zaréči (-réčem) se v branju, zmótiti se v čítanju.

Verleſſiſle *f.* bralni imeník.

verleßbar poškodljìv, ranljìv, uvredljìv.

verleßen kváriti, vréditi; pokváriti, poškódovati, uvréditi, pohábiti; (verwunden) rániti; (das Recht, Ehre ꝛc.) žáliti, skrúniti; razžáliti; (Geſetz) prestópiti, prelómiti, prekršíti; *impf.* prelámljati; (Ordnung) mótiti, rúšiti.

Verleßer *m.* poškodovátelj, žalívec, rušítelj.

verleßlich ſ. verleßbar.

Verleßung *f.* poškódovanje, poškódba, pokvárba, kvara, vréd; žalítev; prestòp, prestópek, prekršek, prelòm.

verleugnen tajíti; zatajíti, utajíti; *impf.* zatajevati.

verleumden obrekovati, obrékati, objédati, oprávljati, raznášati, obírati, grdíti, črníti, ogovárjati; obréči (-réčem), ogovoríti, ogrdíti.

Verleumder *m.* obrekovávec, opravljívec, ogovárjavec, klevétnik; =in *f.* obrekovávka, opravljívka.

verleumderiſch obrekoválen, obrekljìv, opravljìv, obírav, raznašàv.

Verleumdung *f.* obréka, obrekovánje, klevéta, oprávljanje, obrèk.

Verleumdungsſucht *f.* opravljívost.

verlicitieren po dražbi prodáti (-dám).

verlieben ſich zaljúbiti se.

Verliebte *m.* zaljúbljenec; *f.* zaljúbljenka.

verlieren gubíti, trátiti; izgubíti; *impf.* izgúbljati; (verwirren) zapásti (-pádem); den Verſtand — obnoréti, pámet izgubíti; die Farbe — obledéti; den rechten Weg —, die Spur — zgrešíti pravo pot (-i), — pravi sled; beim Spiele — zaigráti; durch ſchlechte Wirtſchaft — zagospodáriti; als Wirt, Fuhr-

Digitized by Google

mann, Landmann ꝛc. — zakrčmáriti, zavozáriti, zakmétovati ꝛc.; ſich — izgubíti se, razgubíti se, porazgubíti se; (ſich unbemerkt entfernen) izmúzniti se, natíhoma pobráti (-bérem) jo; (v. Waſſer) uletéti se; das Gleichgewicht — prevágati se, prevégniti sé; in Gedanken — zamísliti se; *impf.* zamíšljati se.

Verlies, Verließ *n.* (podzémeljska) ječa, temnica.

verloben zaročíti; *impf.* zaróčati.

Verlöbnis *n.* zaróka, zaročítev.

Verlobte *m.* zaročénec, zaróčnik; *f.* z ročénka, zaróčnica.

verlocken zvábiti, privábiti, zvóditi, primámiti.

verlockend vaběn, vabljív, vabéč, míkavěn.

Verlockung *f.* vaba, vabílo; vabljívost.

verloren izgubljèn; zgrešèn; — gehen izgubíti se, v izgúbo iti (grem).

verlöſchen *intr.* gásniti; ugásniti; *impf.* ugasovati; *tr.* ſ. auslöſchen.

verloſen žrébati; izžrébati.

Verloſung *f.* žrébanje, izžrébanje.

Verluſt *m.* izgúba, izgubíček, gubítek, ubítek; — leiden, — erleiden na izgúbi biti (sem), okúpiti se; bei — pod izgúbo.

verluſtig werden izgubíti; (im Spiele) zaigráti; (im Proceſſe) zaprávdati, zapásti (-pádem).

Verluſtträger *m.* izgubítelj.

vermachen zadélati, zapháti; *impf.* zadelávati; (im Teſtam.) vóliti; (Speiſe) béliti; zabéliti, začíniti.

Vermächtnis *n.* volílo.

Vermächtnisgeber *m.* volívec.

vermahlen pomléti (-méljem), zmleti.

vermählen ſich omožíti se, v zákon stópiti, vdáti (-dám) se; (v. Mann) žéniti se; oženíti se, v zákon stópiti.

Vermählung *f.* poróka; ženítev, vdája; možítev.

Vermählungsfeier *f.* svátba.

Vermählungstag *m.* poróčni dan (dneva).

vermaledeien prekléti (-kólnem); *impf.* preklínjati; vermaledeit preklét.

vermarken omejníčiti, mejníke postáviti.

Vermarkung *f.* omejítev, postávljanje mejníkov, mejníčenje.

vermauern zazídati; *impf.* zazidovati.

vermehren množíti; pomnožíti, umnožíti; *impf.* po-, umnoževati; véčati; povéčati; ſich — raz-, pomnožíti se; zaredíti se, za-, razplodíti se, razpásti (-pásem) se; *impf.* raz-, pomnoževati se; zarájati se, za-, razplojevati se; (v. Gewächſen) razrásti (-rastem) se, *impf.* razráščati se.

Vermehrung *f.* množítev, po-, raz-, umnožítev, umnožáj, razmnózba, pomnózba; (v. Thieren) razplód; (von Gewächſen) razrást (-i).

vermeidbar, vermeidlich ogíběn, izogíběn.

vermeiden ogníti (ógnem) se, izogníti se (česa, čemu); *impf.* ogíbati (-gíbljem) se.

Vermeidung *f.* ogíba, ogíbanje; nach — ognívši se; bei — weiterer Koſten da ne bo več stroškov; bei — der vorgeſchriebenen Strafe pod izogíbom zapreténe kazni, da ne zapáde kazni, pod káznijo.

vermeinen méniti, mísliti, domnévati.

vermeintlich dozdévěn, domnévěn.

vermelden oglásiti, naznániti; *impf.* oglášati, naznánjati.

vermengen zmẽšati, poméšati.

Vermengung *f.* pomešátev; zmẽšanost, mẽšanica.

vermenſchlichen počlovéčiti.

Vermerk *m.* zaznámba, zaznáměk.

vermeſſen mériti; izmériti, premériti; *impf.* iz-, premérjati.

vermeſſen *adi.* drzèn, predrzèn, drzovít, smelèn, prezaúpen.

Vermeſſenheit *f.* drznost, predrznost, drzovítost, smelost, prezaúpnost.

vermeſſentlich ſ. vermeſſen.

Vermeſſer *m.* meréc, merívec.

Vermeſſung *f.* mérjenje, izméra, izmérjanje.

Vermeſſungsgebür *f.* merska pristojbína.

Vermeſſungskunde *f.* merstvo, meroznánstvo.

vermieten v najèm dati (dam); *impf.* — dajáti (dájem); ſich — ſ. ſich verdingen.

Digitized by Google

Vermieter *m.* najemodávěc.
vermindern mánjšati, malíti; z-, pománjšati, umalíti.
Verminderung *f.* manjšáva, pománjšanje, pománjšěk, pománjšba.
vermischen s. vermengen.
vermischt méšan, zméšan, poméšan, meševít.
vermissen zgrešíti, pogrešíti; *impf.* pogréšati; leicht — lahko utrpéti; *impf.* — utrpévati.
vermisst pogréšan; der Vermisste pogréšaněc.
vermitteln posredováti; (Gegensätze) pomiríti, zmiríti.
vermittelst *praep.* s, z, s pomočjó.
Vermittelung *f.* posredovánje, posrédništvo.
Vermittelungsgebür *f.* posredoválna pristojbína, posrednína.
Vermittler *m.* posredovátelj, posrédnik; mešétar; =**in** *f.* posredovávka, posrédnica.
vermodern trohnéti, prhnéti, gniti (gnijem); strohnéti, sprhnéti, zgniti, preperéti.
vermodert trhlén, (s)trohnèl, preperèl, trhěl.
vermöge *praep.* po, zarádi, pri; (mit Hilfe) s, z, s pomočjó.
vermögen moči (morem), zmožěn biti (sem); premóči, zmoči.
Vermögen *n.* (Fähigkeit) zmožnost; (zeitl. Güter) imovína, imétje, iménje, premožénje; (Kraft) moč (-í).
vermögend zmožěn, premóžěn, mogòč, imovít.
Vermögensbekenntnis *n.* napóved (-i) imovíne.
Vermögenserbin *f.* dédična imovíne, blagovníca.
vermögenslos brez imovíne.
Vermögenslosigkeit *f.* brezimovínstvo.
Vermögensobject *n.* predmèt premožénja.
Vermögensstand *m.* stan imovíne, imovínski stan.
Vermögensübertragung *f.* imovínski prenòs.
Vermögensumstände *pl.* imovínske razmére, gmotne razmére.
vermöglich imovít, premóžěn.
vermorschen s. vermodern.
vermummen ošémiti.
vermuthen domnévati, domišljati si.
Vermuthen *n.* domnéva, dozdéva, dozdévěk, misěl (-i); wider alles — vse drugáče, kakor se je míslilo; allem — nach kakor vse kaže, kakor je podóba.
vermuthlich *adi.* domnévěn, dozdévěn; *adv.* préjkone, bržkone, po vsej príliki.
Vermuthung *f.* domnéva, dozdéva, dozdévěk, domnévanje; (Verdacht) sumnja.
vernachlässigen zanemáriti, zalenóbiti, z némar —, v némar pustíti; *impf.* zanemárjati, ne róditi (za kaj).
Vernachlässigte *m.* zanemárjeněc; *f.* zanemárjenka.
Vernachlässigung *f.* zanemárjenje, zanemárjanje, zanemára, némar.
vernageln zabíti (-bíjem); (e. Pferd) zakovati; (eine Kanone) zagozdíti.
vernagelt *fig.* zabít, bútast.
vernähen pošíti (-šíjem), zašíti; *impf.* zašívati.
vernarben zaceléti, zacéliti se, zarásti (-rastem) se.
Vernarbung *f.* zarást (-i), zarástěk.
vernehmen slíšati (slišim); zaslíšati, začúti (-čújem); (gerichtlich) zaslíšati, izprášati; *impf.* zasliševati; dem Vernehmen nach kakor se sliši, govorí; sich — lassen oglásiti se, izpregovoríti.
vernehmlich slišěn, razlóčěn, glasěn.
Vernehmlichkeit *f.* slišnost, razlóčnost.
Vernehmung *f.* zaslíšba, zasliševánje.
verneigen sich priklóniti se; *impf.* priklánjati se.
Verneigung *f.* priklòn, poklòn.
verneinen zaníkati, odréči (-réčem); *impf.* zanikávati, zanikovati, odrékati.
verneinend nikálěn, zanikálěn.
Verneinung *f.* níkanje, zaník, zaníkanje, zanikávanje, zanikáva.
Verneinungswort *n.* nikálnica.
vernichten pokončáti, ukončáti, uníčiti, ugonobíti, razdejáti (-dénem), porúšiti, polomástiti; *impf.* pokončávati, ukončevati, uničevati, ugonábljati, razdévati (-dévam).
Vernichter *m.* pogubítelj, pokončevávěc, ugonobítelj.

Digitized by Google

Vernichtung *f.* pokončáva, pokončánje, pokončátëv, uníčba, zatòr; — eines Vertrages ovržba.

Vernunft *f.* pámet (-i), um, razúm; zur — kommen spámetovati se.

Vernünftelei *f.* umstvovánje, umníčenje, modrovánje.

vernünfteln umstvovati, pámetovati, umníčiti, modrovati.

Vernunfterkenntnis *f.* úmstveno spoznánje.

vernunftgemäß *adv.* po pámeti, úmstveno.

vernünftig pámetën, umën, razúmën.

vernunftlos brezpámetën, nespámetën, brezúmën, brez úma.

Vernunftlosigkeit *f.* brezpámetnost, brezúmnost.

vernunftmäßig pámetën, úmën, úmsten.

Vernunftmäßigkeit *f.* pámetnost, úmstvenost, poúmnost.

verödën opustóšiti, v puščávo izpremeníti; *impf.* pustóšiti, v puščávo izpreminjati.

verödet pust, puščóbën, opuščën.

veröffentlichen razglásiti, objáviti, priobčiti, na znanje dati (dam); *impf.* razglášati, objávljati, priobčevati, na znanje dajáti (dájem).

Veröffentlichung *f.* razglasitëv, razglàs, objáva, priobčevánje.

verordnen ukázati (-kážem), zaukázati, veléti; *impf.* u-, zaukazovati, velévati; (beſtimmen) odrediti, ustanoviti; *impf.* ustanávljati; (ärztl.) zapísati (-píšem), predpísati, zaukázati; *impf.* za-, predpisovati.

Verordnete *m.* odbránec, pooblaščénec; odbórnik.

Verordnung *f.* ukàz, odrédba. [nik.

Verordnungsblatt *n.* ukázni list, ukáz-

verordnungsmäßig po ukázu, ukázu primérën.

Verordnungsweg *m.* ukázni pot; im —e po ukázu, ukázoma, z ukázom.

verpachten v zakúp dati (dam); *impf.* — dajáti (dájem).

Verpächter *m.* zakupodávec, dajávec v zakúp.

Verpachtung *f.* oddája, —, dajánje v zakúp.

verpacken zložíti; *impf.* zlágati; kam správiti, — zamotáti; *impf.* kam správljati, — zamotávati.

Verpackung *f.* zavíjanje, zláganje, vkládanje.

verpallisadieren obkóliti, s koli ograditi; *impf.* — ográjati.

verpanzern oklópiti.

verpassen zamudíti; zapozníti se; *impf.* zamújati.

verpatzen zamázati (-mažem), zabrazdáti.

verpesten kúžiti; okúžiti; zasmráditi.

verpetschieren pečátiti; zapečátiti.

verpfählen ſ. verpallisadieren.

verpfänden zastáviti; *impf.* zastávljati.

Verpfänder *m.* zastávnik.

Verpfändung *f.* zastáva, zastávljanje.

Verpfändungsurkunde *f.* zastavílna listína, zastavílnica.

verpflanzen zasadíti; presadíti; *impf.* zasájati; presájati.

verpflegen oskrbéti, preskrbéti, z živežem založíti; *impf.* oskrbovati, preskrbovati, z živežem zalágati, — zakládati.

Verpfleger *m.* oskrbovátelj; hranítelj.

Verpflegs- oskrboválni, oskŕbni.

Verpflegsamt *n.* oskrboválni uràd.

Verpflegscontract *m.* pogódba zastràn preskrbovánja, oskŕbna pogódba.

Verpflegsmagazin *n.* oskrboválnica.

Verpflegsſtätte *f.* oskrbovalíšče.

Verpflegswesen *n.* oskŕbstvo.

Verpflegung *f.* oskŕba, oskrbovánje, preskŕba, preživljanje; živež, hrana.

verpflichten dolžnóst komu nalágati, vézati (vežem); dolžnóst komu naložíti, zavézati; *impf.* zavezovati; ſich — zavézati se; *impf.* zavezovati se.

verpflichtet zavézan, dolžën; ich bin — veže me dolžnost.

Verpflichtete *m.* dolžník, zavézanec, obvézanec.

Verpflichtung *f.* zavéza, ob-, zavéznost, ob-, zavéznost, dolžnóst.

Verpflichtungsſchein *m.* obvéznica, obvézni list.

verpfuſchen izkazíti, pokváriti, pohábiti.

verpichen zasmolíti.

Digitized by Google

verpönen pod káznijo prepovédati (-vém), — zabrániti; *impf.* — prepovedovati.

verpraſſen s požreševánjem potrátiti, z razkóšnostjo zatrátiti, zapráviti.

verproviantieren z živežem preskrbéti, — založíti; *impf.* — preskrbovati. — zalágati.

verpuppen ſich zabúbiti se, zaprésti (-predem) se; *impf.* zabúbljati se. zaprédati se.

Verputz *m.* zamàz, zamázek; omèt; belež.

verputzen zamázati (-mážem); ométati (-méčem); pobéliti; ſ. verſchleudern.

verquicken ſ. amalgamieren.

verrainen ogradíti. omejíti.

verrammeln zagradíti, zadélati, zastáviti; *impf.* zagrájati. zadelávati. zastávljati.

Verrath *m.* izdája, izdájstvo.

verrathen izdáti (-dam); *impf.* izdájati; (der Übrigkeit) ováditi; *impf.* ovájati; (zu erkennen geben) razodéti (-dénem); *impf.* razodévati. kázati (kažem); der Knabe verräth (eine Eigenſchaft) dečku se zna. — se vidi.

Verräther *m.* izdajávec. izdájnik; ovadúh, ovadník; =ei *f.* izdája, izdájstvo; =in *f.* izdajávka, izdájnica.

verrätheriſch izdájen, izdajálen. izdájski.

verrauchen pokadíti. izkadíti; ſ. verdampfen.

verräumen založíti.

verrechnen zaračúniti; v račún vzeti (vzamem); *impf.* zaračúnjati, v račún jemáti (jémljem); ſich — zaračúniti se, uštéti (-štejem) se, zmótiti se v računu; *impf.* zaračúnjati se, uštévati se.

Verrechnung *f.* zaračúnjanje.

verrecken crkníti, iztégniti se, cépniti, krépniti; crkati, cépati. krépati.

verreden ſich zaréči (-rečem) se. zagovoríti se.

verreiſen *intr.* odpotovati. oditi (-idem) na pot; *impf.* odhájati; *tr.* zapopótovati. zapotovati.

verreißen raztŕgati.

verrenken izvíniti, izpehníti (-páhnem), izmekníti (-máknem).

Verrenkung *f.* izpàh, izvín.

verrennen zaskóčiti, pot pretéči (-téčem).

verrichten opráviti, storíti, dodélati, zvršíti, obáviti, dogotovíti; *impf.* opràvljati, dodelovati, zvrševati, obávljati, dogotávljati.

Verrichtung *f.* opravílo, oprávek; delo, dejánje.

verriegeln zatekníti (-táknem), zapehníti (-páhnem); *impf.* zatíkati, zapehovati.

verringern mánjšati; zmánjšati, znížati; *impf.* zmanjševati, zniževati.

Verringerung *f.* zmanjšáva, znižba.

verroſten zarjavéti.

verrucht preklét. proklét, brezbóžen, zloglásen.

Verruchtheit *f.* brezbóžnost. preklétost, zloglásnost.

verrücken premekníti (-máknem), preméstiti; prestáviti, preložíti, prenésti (-nesem); *impf.* premíkati, premeščati; prestávljati, prelágati. prenášati; (den Kopf) zmesti (-medem), zmẽšati.

verrückt zméden. zmešan, nòr; prismúknjen, prismójen; ein —er Menſch prismóda, prismójenec.

Verrücktheit *f.* zmédenost, zmẽšanost, norést. oblaznélost, prismójenost.

Verrückung *f.* prestáva, premik, preložítev.

Verruf *m.* slabi glas.

verrufen, in Verruf bringen ozloglásiti; *adi.* zloglásen, slaboglásen, na slabem glasu, razvpit.

Vers *m.* stih, verz, granes; (in der Bibel) odstávek, vrsta; fatalectiſcher — nedomérni —, nepopólni verz; hyperfatalectiſcher — nadmérni verz; katalectiſcher — popólni —, celovíti verz.

verſagen (verſprechen) obljúbiti; *impf.* obétati (-bétam, -béčem); (abſchlagen) odréči (-rečem), odpovédati (-vém), odbíti (-bíjem), prikrátiti; *impf.* odrékati, odpovedovati, krátiti; (v. Gewehre) odpovédati, ne vžgáti (-žgèm) se; die Füße — mir noge mi odpovedújejo.

verſägen zažágati; sežágati, požágati.

Verſalbuchſtaben *pl.*, **Verſalien** *pl.* vélike začétne črke, vélika začétna pisména *pl.*

Digitized by Google

verſalzen zasoliti, presolíti; verſalzen *adi.* preslán, presoljèn.

verſammeln zbrati (-berem), skupíti, skùp správiti; *impf.* zbírati, skúpljati; ſich — zbrati se, *impf.* zbírati se; sniti (snidem) se, *impf.* shájati se.

Verſammlung *f.* zbòr, skúpščina; shòd, sestánek.

Verſammlungs-haus, -**locale** *n.*, -**ſaal** *m.* zbórnica, sestajalíšče; -**ort** *m.* zbirálíšče, zboríšče.

Verſand *m.* pošiljátev, odposlátev.

verſanden péščiti se, peščeníti se; s peskom zasúti (-spèm, -sújem) se, s-, zapeščeníti se.

Verſart *f.* vrsta stihov. — verzov.

Verſatz *m.* zastáva. [nica.

Verſatzamt *n.* zastávnica. zastavljálVerſatzzettel *m.* zastávni list.

verſauern kísati se; skisati se.

verſaufen zapíti (-píjem), zapijáncevati.

verſäumen zamudíti; *impf.* zamújati, mudíti; (ſich verſpäten) zakesnéti; *impf.* zakesnévati; ſ. vernachläſſigen.

Verſäumnis *f.* zamúda.

Verſbau *m.* stihotvórje, stoposkládje.

verſchaffen priskrbéti, dobíti (-bóm, -bím), pridobíti; dobáviti, pribáviti; *impf.* priskrbovati, dobávljati, pribávljati; Geltung — veljávo zadobíti, dati; *impf.* — zadobívati.

verſchalen obíti (-bíjem), opážiti; *impf.* obíjati, opážati.

verſchallen razzvenéti, odzvenéti.

Verſchalung *f.* opáž; die — wegnehmen odpážiti.

verſchämt sramežljiv, sramén.

Verſchämtheit *f.* sramežljívost.

verſchanzen ſich zagraditi se. z okópom se obdáti (-dam), utrditi se; *impf.* zagrájati se, utrjeváti se.

Verſchanzung *f.* okòp, obkòp, utrdba.

verſchärfen izostríti, poostríti.

Verſchärfung *f.* poostrílo, poostrítev.

verſcharren zagrébsti (-grébem), zagréniti, zakópati (-kópljem), zasúti (-spèm, -sújem); *impf.* zasípati (-sípljem), zagrébati, zasipávati.

Verſcharrungsplatz *m.* zagrebalíšče.

verſchauen ſich zaglédati se; zatelebáti se.

verſcheiden umréti (-mrèm, -mŕjem), dušo pustíti. preminíti (-mínem).

verſchenken podaríti; podelíti; razdáti (-dám), porazdáti; *impf.* podárjati, podeljevati, razdájati; (außſchenken) točíti; raztóčiti.

verſcheuchen preplášiti. odpodíti, razpodíti.

verſchicken razposlati (-pošljem); *impf.* razpošíljati.

verſchiebbar premíčen, premekljiv.

Verſchiebbarkeit *f.* premíčnost.

verſchieben premekníti (-máknem); *impf.* premíkati; (auf e. andere Zeit) odložíti, odgodíti, preložíti; *impf.* odlágati. odlášati.

verſchieblich ſ. verſchiebbar. [sten.

verſchieden razlíčen, razèn, raznovr-

verſchiedenartig raznovŕstèn, raznotér, raznolik, raznolíčen.

verſchiedenfarbig raznobárvèn.

Verſchiedenheit *f.* razlíčnost, raznost.

verſchießen postréljati; (v. d. Farbe) obledéti, barvo izgubíti.

verſchimmeln plésneti (plésnejem), plesnéti (-ím); izplésneti.

verſchlafen zaspáti (-spím), zaléžati (-ležím), spèč zamudíti; *adi.* zaspán, pospán, tožljiv, dremljiv; ein —er Menſch zaspáněc, pospanè (-éta).

Verſchlag *m.* predèl, prédel (-éla), pregrája; ſ. Riſte.

verſchlagen pozabíti (-bíjem), zabíti: *impf.* pozabíjati, zabíjati; zapážiti. pregradíti, predelíti; *impf.* pregrájati. predeljevati; (wohin —) zanésti (-nesem), zadrevíti, zagnáti (-ženem); *impf.* zanášati, drevíti, zagánjati; den Ball — žogo zavréči (-vržem); d. Pferd — konja zakovati; das verſchlägt nichts to nič ne dé; *adi.* zabít, tòp, neúmèn; prekánjen. premetèn, presúkan, zvit. zvitorèp.

Verſchlagenheit *f.* prekánjenost. premeténost, zvítost. [vati.

verſchlämmen zablátiti; *impf.* zablačá-

verſchlechtern slabíti, slábšati; poslabíti, poslábšati, izpriditi. [tev.

Verſchlechterung *f.* slábšanje, poslabí-

verſchleiern zagrníti, zastréti (-strèm), zavésiti; zagrínjati, zastírati; verſchleiert zastŕt.

Digitized by Google

verſchleimen zaslíziti, zaslíniti.

Verſchleimung *f.* zaslíženje.

Verſchleiß *m.* prodája, razpečávanje; **Verſchleiß-** prodájni.

verſchleißen *tr.* prodáti (-dam), razpečáti; *impf.* prodájati, razpečávati; zanósiti, ponósiti, ogúliti; *intr.* izlízati (-lížem) se, ogúliti se.

Verſchleißer *m.* prodajáč, prodajávec.

verſchlemmen ſ. verpraſſen.

verſchleppen raznésti (-nesem), raznósiti, razvléči (-vlečem), zavléči; *impf.* raznášati, razvlačevati, zavlačevati; (e. Krankheit) zanésti, zatrósiti.

Verſchleppung *f.* raznòs; zanòs.

verſchleudern zapráviti, po-, zatrátiti; *impf.* zaprávljati.

verſchließbar zaklépen, na zatvòr.

verſchließen zakléniti; *impf.* zaklépati; zapréti (-prèm), zatvoríti; *impf.* zapírati.

verſchlimmern húјšati; shújšati, pohújšati, poslabíti, poslábšati; ſich — poslábšati se, obŕniti se na slabše, — na hujše, shújšati se.

Verſchlimmerung *f.* poslábšanje, poslabítev.

verſchlingen (in einander ſchlingen) zaplésti (-plétem), preplésti, zapetljáti, zamotáti, zazánkati; *impf.* za-, preplétati; ſ. verſchlucken.

verſchloſſen (Charakter) zapŕt, tih, malobesédèn.

verſchlucken pogóltniti, požréti; *impf.* goltáti, pogoltováti, požírati.

Verſchluß *m.* zapóra, zaklèp, zatvòr, zapirálo, zapírica; im — haben pod kljúčem iméti; **Verſchluß-** zapórni.

Verſchlußſtück *n.* zapórnica.

verſchmachten gíniti, mreti (mrèm), medléti, koprnéti; obnemóči (-mórem), zmedléti, skoprnéti; *impf.* zmedlévati.

verſchmähen zavréči (-vŕžem), zavŕniti; *impf.* zamétati, zametovati, zaničevati, zavráčati.

verſchmelzen raztopíti, pretopíti, stopíti; *impf.* stáplјati; *fig.* zliti; *impf.* zlívati; splavíti; *phil.* auch zmésiti.

Verſchmelzung *f.* zmes (-i), zliv; (des Vermögens) zedímba, spòj.

verſchmerzen pretrpéti, prestáti (-stojím, -stánem), preboléti, prenésti (-nesem); ugrešíti, pozábiti; *impf.* pretrpévati, prebolévati, prenášati.

verſchmieren po-, izmázati (-mážem); (durch Schmieren verſtopfen) zamázati, *impf.* zamazovati.

verſchmitzt prekánjen, premetèn, zvit.

Verſchmitztheit *f.* prekánjenost, premeténost, zvítost; ſ. Schlauheit.

verſchnappen ſich zaskóčiti se, zahápniti se; (im Reden) zagovoríti se, zaréči (-réčem) se, neprevídno izblékniti kaj.

verſchneiden razrézati (-režem), zrézati; *impf.* razrezovati; ſich — urézati se; *impf.* urezovati se.

verſchneien zamésti (-métem), zasnežíti, zapásti (-pádem); *impf.* zamétati, zapádati.

Verſchnittene *m.* skopljénec, rézanec.

verſchnitzeln zrezljáti; *impf.* zrezljávati.

verſchnupfen ponosljáti; verſchnupft nahódèn.

verſchnüren povézati (-vézem), zadŕgniti; z vŕvcami obšíti (-šíjem).

verſchollen neizvéstèn; er iſt ganz — prešél je, nič se ne vé o njem.

Verſchollenheit *f.* neizvéstnost.

verſchonen prizanésti (-nésem) (komu); er iſt verſchont geblieben prizanéslo se mu je, ga ni zadélo.

verſchönern o-, polépšati, ukrásiti, ozáljšati; *impf.* o-, polepševati, lépšati, ukraševati, krásiti, záljšati.

Verſchönerung *f.* lepšáva, o-, polepšáva, ukràs; zur — zarádi lépšega, v olepšávo.

verſchottern s prodom zasúti (-spèm, -sújem), zapróditi.

verſchränken zagradíti; *impf.* zagrájati; navzkríž postáviti, — dejáti (dénem), križem dejáti, prekrížati; *impf.* navzkríž postávljati, — dévati (dévam, dévljem), križem dévati.

verſchreiben zapísati (-pišem); *impf.* zapisovati; (durch Schreiben verbrauchen) popísati; *impf.* popisovati; Waren — naročíti si blagó; *impf.* naročáti si blagó; ſich — nápačno zapísati, zmótiti se v pisánju; (für einen) pisméno zavézati (-vézem) se, zaporočíti se za koga.

Digitized by Google

Verſchreiber *m.* zapisovávec; zavéznik.

Verſchreibung *f.* zapis; pisména zavéza; (Obligation) zadôlžnica.

verſchreien razkríčati (-kričím), razvpíti (-píjem); verſchrien razvpít; ſ. beſchreien.

verſchroben izprevŕnjen, naróbe, nápačen; zavít, zasúkan.

verſchrumpfen grbíti se, grbáncíti se, kljúčiti se, krčiti se; zgrbíti se, zgrbáncíti se, skljúčiti se, skrčiti se.

verſchulden zadolžíti, v dolgóve zakópati (-kópljem); zagrešíti, zakrivíti; (ein Übel als Strafe auf ſich laden) zaslúžiti (kazen), zapásti (-pádem); ſein Leben — zapásti življénje (glavo, žívot); ſich — zadolžíti se; za-, pregrešíti se.

Verſchulden *n.* zadolžítev; krivda, pregréšek.

verſchuldet zadolžèn, v dolgóve zakopán, v dolgéh.

verſchütten zasúti (-spèm, -sújem); *impf.* zasípati (-sípljem), zasípávati; (Flüſſiges) razlíti (-líjem), izlíti; *impf.* razlívati; verſchüttete Flüſſigkeit razlítek.

verſchwägern ſich v svaštvo stópiti, postáti (-stanem) komu svak, — pašénog (mož ženine sestre), posvačiti se; verſchwägert v svaštvu.

Verſchwägerung *f.* svaštvo.

verſchweigen zamólčati (-molčím), zatajíti; *impf.* zamolčevati, zatajevati.

verſchwelgen ſ. verpraſſen.

verſchwellen otéči (-téčem), zatéči, zabúhniti, zabrékniti, obrékniti; *impf.* o-, zatékati.

verſchwemmen zatopíti, zaplavíti; *impf.* zatápljati, zaplávljati.

verſchwenden zapráviti, za-, potrátiti, pognáti (-ženem); *impf.* zaprávljati, trátiti, razsípati (-sípljem), pogánjati; (Zeit) trátiti, gubíti, izgúbljati.

Verſchwender *m.* zapravljívec, raztočník, razsípnik, zatórnež; =in *f.* zapravljívka, raztočnica, razsípnica.

verſchwenderiſch zapravljiv, potrátən, razsípčen.

Verſchwendung *f.* zapravljívost, potráta, razsípčnost.

Verſchwendungsſucht *f.* razsípnost, potrátnost.

verſchweſtern ſich poséstriti se.

verſchwiegen zamólčljiv, molčljiv, molčéč.

Verſchwiegenheit *f.* zamólčljívost, molčéčnost.

verſchwimmen prelívati se, zlívati se; razplívati se; zaplavíti se.

verſchwinden izgíniti, zíbniti, izgubíti se; *impf.* gíniti, izgínjati, izgúbljati se.

verſchwindend klein predróbən, neskónčno majhən; —er Fluſs ponicajóča reka, ponívkenica, ponórnica.

verſchwiſtern poséstriti, zbrátiti; *impf.* brátiti; ſich — poséstriti se, zbrátiti se; *fig.* zdrúžiti se, spojíti se.

verſchwiſtert poséstrimski; ſie ſind — so poséstrime; *fig.* združen, spojèn.

verſchwollen o-, zatékəl, zabúhəl, obrékəl, zabrékəl.

verſchwommen (v. Farben) zalít, zaplavljèn.

verſchwören ſich zarotíti se.

Verſchwörer, Verſchworene *m.* zarótnik.

Verſchwörung *f.* zaróta.

verſehen pre-, oskrbéti, (previdéti), založíti; *impf.* pre-, oskrbovati, zalágati, zakládati; (d. Dienſt) opráviljati; (d. Kranken) previdéti; *impf.* previdovati; (jemandes Stelle) namestovati, zastópati (koga); ſich — preglédati se, izpreglédati se, prezréti (-zrèm); (erwarten) dočakovati, nádejati se, v svesti si biti (sem) česa; (ſich verſorgen) pre-, oskrbéti se, založíti se; *impf.* pre-, oskrbovati se, zalágati se, zakládati se.

Verſehen *n.* izpreglèd, pogréšek, pomóta; aus — po pomóti.

verſehren rániti, poškódovati.

verſeifen razmíliti.

Verſekunſt *f.* stihotvórstvo.

Verſekünſtler, Verſemacher *m.* stihotvórec.

verſenden poslati (pošljem), odprávíti; razposlátí; *impf.* pošíljati, odprávljati; razpošíljati.

Verſender *m.* pošiljáč, pošiljátelj, razpošiljávec.

Verſendung *f.* pošíljanje, pošiljátev; razpošiljáva, razpošiljátev, odpráva.

Digitized by Google

verſengen smoditi, páliti; osmoditi, opáliti, zacvŕkniti.

verſenken pogrézniti, potopíti, utopíti, pogróziti; *impf.* pogrezovati, pogrézati, potápljati; (d. Sarg) spustíti; *impf.* spúščati; ſich in Gedanken — zamisliti se, zatopíti se v misli.

verſetzen prestáviti, preméstiti, preložiti; *impf.* prestávljati, preméščati; (verpfänden) zastáviti; *impf.* zastávljati; (verpflanzen) presaditi; *impf.* presájati; (antworten) od-, zavŕniti, odgovoriti; *impf.* odgovárjati; (den Grenzſtein) premekníti (-máknem), prestáviti; *impf.* premíkati, prestávljati; in Gefahr — v nevárnost pripráviti; in Schrecken — prestrášiti, v strah pripráviti; einen Schlag — udáriti, lopútniti, česníti; einen Streich — prismúkniti; e. Ohrfeige — pljúskniti, zaúšnico dati (dam); e. Stich — zbosti (-bodem); in d. Ruheſtand — v pókoj dejáti (dénem), upokojiti, umiróviti; in die Nothwendigkeit — mórati, síliti; primórati, prisíliti; in üble Laune — ozlovóljiti; in gute Laune — udobrovóljiti.

Verſetzung *f.* prestáva, premestítev, preméstba; presaditev; zastáva; *(phil.)* preména; — in den Ruheſtand upokojítev.

Verſetzungsprüfung *f.* preméstni izpit.

verſeuchen okúžiti; *impf.* okuževati.

verſeufzen prezdihovati.

Verſfuß *m.* stopa, stópica.

verſichern zagotoviti, uvériti, zatrditi; *impf.* zagotávljati, uvérjati, zatrjevati; (aſſecurieren) zavárovati; verſichert zagotovljèn; zavárovan.

Verſicherte *m.* zavárovanec.

Verſicherung *f.* zagotovítev, zagotovílo, zatrdílo; zavárovanje; **Verſicherungs-** zavaroválni; **=anſtalt** *f.* zavaroválnica; **=geſellſchaft** *f.* zavaroválna družba; **=pflicht** *f.* dolžnóst zavárovanja; **=prämie** *f.* zavarovalnína; **=ſumme** *f.* zavaroválna vsota.

verſichern izcizéti, usehníti (-sáhnem).

verſiegeln pečátiti; zapečátiti, pečát pritisníti na kaj.

Verſiegelung *f.* zapečátba.

verſiegen presehníti (-sáhnem); *impf.* presíhati; usehníti, posušíti se; *impf.* usíhati.

verſifizieren verze —, stihe délati, pesmáriti.

verſilbern posrebríti; *impf.* posrebrovati.

verſinken pogrézniti se, poníkniti, utóniti; *impf.* pogrézati se, ponicevati, utápljati se; inš Unglück — v nesréčo zabrésti (-brédem), — pogrézniti se.

verſinnen ſich zamísliti se; *impf.* zamíšljati se.

verſinnlichen poočítiti, ponazóriti, predočíti; *impf.* poočitovati, predočevati.

Verſinnlichung *f.* poočítba, predóčba, ponazorítev.

Verſion *f.* prestáva, prevòd; ináčica.

verſitzen zasedéti, presedéti.

Verskunſt *f.* ſ. Verſekunſt.

Verskünſtler *m.* ſ. Verſekünſtler.

Versmaß *n.* verzna —, stihóvna mera, stihomérstvo.

verſöhnen správiti, po-, zmiríti; *impf.* správ̀ljati, pomírjati.

Verſöhner *m.* správnik, pomirítelj, mirítelj.

verſöhnlich spravljìv, pomirljìv.

Verſöhnopfer *n.* spravni dar.

Verſöhnung *f.* správa, pomirítev, pomírba.

verſorgen oskrbéti, preskrbéti; *impf.* oskrbovati, preskrbljevati, preskrbovati.

Verſorger *m.* oskrbovátelj, preskrbník.

Verſorgung *f.* preskŕba, oskŕba; zalóžba.

Verſorgungsanſtalt *f.* oskrboválnica, preskrboválnica.

Verſorgungsgebür *f.* preskrbnína.

verſpäten zapozníti, zamudíti; (aufhalten) zamudíti, zadŕžati (-držim); *impf.* zamújati, zadrževati; ſich — zapozníti se, zapoznéti, zakesnéti, zamudíti se; *impf.* zapoznévati, zamújati se; (nachts) zanočíti se.

Verſpätung *f.* zamúda, zakesnítev.

verſperren zapréti (-prèm), zakléniti; *impf.* zapírati, zaklépati; zagradíti, *impf.* zagrájati.

Verſperren *n.* zapòr, zaprtje, zapíranje.

verſpielen zaigráti. (v igri) izgubíti; *impf.* (v igri) izgúbljati.

verſpotten zasramovati, zasmehovati, sramotíti, oponášati, rógati se (komu).

Verſpottung *f.* zasramovánje, zasmehovánje, sramočénje, sramotítev, zasrámba, róganje.

verſprechen obljúbiti; *impf.* obétati (-bétam, -béčem); ſich — zaréči (-réčem) se, zagovoríti se; (mit einer Perſon) zaročíti se; ich verſpreche mir viel von ihm dosti pričakújem —, dosti se nádejam od njega, mnogo obéta.

Verſprechen *n.* obljúba, obèt, obétanje.

verſprechend obétavèn, obetajóč.

Verſprecher *m.* obétavec, obétnik.

Verſprechung *f.* ſ. Verſprechen.

verſprengen razkropíti, razkadíti, razpŕhniti, razplášiti.

Verſprengte *m.* izbéganec.

verſpünden zavéhati, zavéšiti, z veho zabíti (-bíjem).

verſpüren čútiti; začútiti.

verſtaatlichen podržáviti; *impf.* podržávljati.

Verſtaatlichung *f.* podržávljenje.

verſtampfen razbíti (-bíjem), raztólči (-tólčem); razteptáti, pomendráti; (mit der Stampfe) sphati, sestópati.

Verſtand *m.* razúm, um; (Vernunft) pámet (-i); (Sinn der Rede) pomèn, zmisèl; (Einſicht) izprevídnost, razúmnost; (Urtheilskraft) razsódnost; e. Mann von — razúmen mož; deš —eš berauben obrezúmiti; zu —e kommen spámetovati se.

Verſtandesbegriff *m.* razúmek.

Verſtandesſchärfe *f.* bistroúmje. ostroúmje, ostroúmnost.

verſtandesſchwach slaboúmen.

Verſtandesſchwäche *f.* slaboúmje, slabóst razúma.

Verſtandesweſen *n.* razúmno bitje.

verſtändig razúmen, pámetèn, razborít; razsódèn.

Verſtändige *m.* razúmnik, umélec.

verſtändigen obvestíti, razložíti (komu kaj), poučíti (koga v čem); *impf.* obvéščati, razlágati, poučevati; (melden) naznániti; ſich — porazuméti (-úmem, -uméjem) se, sporazuméti se, dogovoríti se, zméniti se, pogodíti se.

Verſtändigkeit *f.* razúmnost, razborítost.

Verſtändigung *f.* obvestílo, naznanilo; sporazúm, sporazúmek, dogóvor.

verſtändlich umévèn, razumévèn, razúmen, razumljiv.

Verſtändlichkeit *f.* umévnost, razumévnost, razumljívost.

verſtandlos nerazúmen, brezúmen.

Verſtändnis *n.* razúmnost, blagorazúmje, razumévanje, razuméva, razumévek; (Eintracht) složnost, sprava; zum beſſeren — da se bolje razuméje; mit richtigem — stvar prav razumevajóč.

verſtandreich prerazúmen.

verſtärken ojáčiti, ukrepíti, podkrepíti; *impf.* ojačevati, u-, podkrépljati; po-, raz-, umnožíti, povéčati; *impf.* pomnoževati, povečevati.

Verſtärkung *f.* ojáčenje. podkrepítev, podkrepljénje, podkrépa, pomnožítev.

Verſtärkungstruppen *pl.* pomóčne čete *pl.*, pomóčna vojska.

verſtauben zaprašiti se.

verſtauchen izviníti, izpehníti (-páhnem), izmeknîti (-máknem).

verſtechen zašíti (-šíjem); kopje zlómiti.

Verſteck *n.* skrivalíšče.

verſtecken skríti (-krijem), poskríti, zakríti; *impf.* s-, pos-, zakrívati, potíkati.

Verſteckenſpiel *n.* skrívalica; Verſtecken ſpielen kotínati, skrívalico igráti.

verſtehen uméti (úmem, uméjem), razumévati, znati (znam); razuméti: er verſteht keinen Spaß z njim se ni šáliti, — norčevati; ſich — porazuméti se, zméniti se, dogovoríti se; (auf etwas) uméti, znati; (zu etwas) odločíti se. lotíti se, privóliti v kaj; daß verſteht ſich to se ve, sevéda, to se razúme, kájpada.

verſteigen ſich previsóko speti (-pnèm) se, popéti se, mero prestópiti; zaíti (-ídem).

verſteigern po dražbi prodáti (-dám); *impf.* — prodájati.

Verſteigerung *f.* dražba, licitácija; **Verſteigerungs-** drážbeni.

Digitized by Google

verſteinern okamenéti; verſteinert okamenèl.

Verſteinerung *f.* (Eigenſchaft) okamenélost; (Petrefact) okamenína, okamenelína; (Proceſs) kamenénje, okamenénje.

verſtellen založíti, zastáviti, zapréti (-prèm); *impf.* zastávljati, zapírati; (überſtellen) preložíti, prestáviti, preméstiti; *impf.* prelágati, prestávljati, preméščati; ſich — pretvoríti se; *impf.* pretvárjati se; potúhniti se, potajíti se; *impf.* potajevati se, hlíniti se, húliti se; (entſtellen) spáčiti, ogrdíti.

verſtellt pretvórèn; hinávski, potúhnjen, prihúljen.

Verſtellte *m.* ſ. Heuchler.

Verſtellung *f.* pretvára; hinávščina, potája, potúha, húljenje.

Verſtellungskunſt *f.* pretvórnost, pretvarljívost, hlinljívost, potájnost.

verſteuern obdáčiti; davèk pláčati.

Verſteuerung *f.* obdáčba; plačevánje davka.

verſtimmen razglasíti, izkazíti, pokazíti; *impf.* razglaševati, kazíti; *fig.* ozlovóljiti; *impf.* ozlovoljevàti.

verſtimmt razglašèn, neubrán; *fig.* ozlovóljen, čemérèn, turóbèn.

Verſtimmung *f.* zla volja, čemérnost, turóbnost.

verſtocken *intr.* zakŕkniti, otŕpniti, odrevenéti; izplésneti (-plésnejem); *tr.* o-, zatŕditi; *impf.* o-, zatrjevati.

verſtockt trdovŕàt, trdovrátèn, otŕpèl, trdokórèn. odrevenèl, zakŕknjen.

Verſtocktheit *f.* trdovrátnost, otŕplost.

verſtohlen skrivèn, tatínski; —erweiſe skrivàj, skrivši, krádoma, skrívoma; —erweiſe kommen prikrásti (-krádem) se.

verſtopfen mašíti, gátiti; zamašíti, zagátiti; zadélati, zapehníti (-páhnem), zagólhniti; *impf.* zagáčati; (v. Speiſen) zapréti (-prèm), zapéči; *impf.* zapírati, zapékati; (d. Röhre) začépiti, zatekníti (-táknem); *impf.* začepljevati, zatíkati; (ein Faſs) zabŕtviti; ſich — (v. Waſſer) zagostíti se, zagólsniti se.

verſtopfend, —e Speiſen zapórčne jedí.

verſtopft (v. Körper) zaprt, zapečèn.

Verſtopfung *f.* gáta, gáčenje, zagatítèv; (v. Körper) telésni zapòr, zapéka, pŕpica.

verſtorben rajni, rajnik; d. —e Bruder rájnik brat; d. —e Mutter rájnica mati (mátere); der V—e pokójnik, umŕlèc.

Verſtoß *m.* pogrêšèk, zagrêšèk, pomóta, híba.

verſtoßen *intr.* pregrešíti se, zmótiti se; *impf.* pregrešévati se; *tr.* zavréči (-vŕžem), zapoditi; pehníti (-páhnem); odslovíti, izkljúčiti.

Verſtoßung *f.* zavŕžba; zapodítèv; odslovítèv.

verſtreichen *tr.* zamázati (-mažem), zalepíti; *impf.* zamazovati; (m. Pech) zasmolíti; *intr.* pretéči (-téčem), miníti; *impf.* po-, pretékati, hitéti.

verſtrichen pretékèl, minùl.

verſtricken zaplésti (-pletem), zahomotáti, zamotáti, zamréžiti; *impf.* zaplétati; (alles Garn —) poplésti; den ganzen Tag — ves dan preplésti; ſich — zaplésti se.

verſtrömen prelíti (-lijem), pretóčiti; *impf.* prelívati, pretákati.

verſtümmeln pohábiti, okŕniti, pohromíti, pokvéčiti; *impf.* pohábljati, kŕniti, okrnjevati, pohrámljati; verſtümmelt pohábljen, okŕnjen, kŕn, kuljav.

Verſtümmelung *f.* pohába, pohábljenost, okŕnjenje.

verſtummen obnemèti, onemèti, besédo izgubíti; (plötzlich aufhören zu reden) ob-, umólkniti, obmólčati (-molčím); u-, potíhniti.

Verſuch *m.* poskús, poskúšnja; —e machen poskúsiti.

verſuchen poskúsiti, izkúsiti; *impf.* poskúšati; (v. Speiſen) okúsiti, pokúsiti; *impf.* o-, pokúšati; (zum Böſen) izkúšati, zapeljevati.

Verſucher *m.* izkušnjávec, izkušávec; =in *f.* izkušávka.

Verſuchsſtation *f.* poskuševalíšče, izkuševalíšče.

verſuchsweiſe *adv.* za poskúšnjo, poskúsoma.

Verſuchung *f.* izkušnjáva, napást (-i).

Digitized by Google

verſumpfen zamočviriti, zamlakúžiti.
Verſumpfung *f.* zamočvirba.
verſündigen ſich pregrešiti se, ogrešiti se s čim; *impf.* ogreševati se.
verſunken in . . . utopljèn v . . .; in Gedanken — zamišljen.
verſüßen sladiti, slájšati; posladíti, osladiti, poslájšati; *impf.* oslájati, poslajševati; (zu ſüß machen) presladíti; *impf.* preslájati; verſüßt poslajèn.
verswéiſe *adv.* stíhoma, vŕstoma.
vertagen preložíti, odgoditi, odložíti; *impf.* prelágati, odkládati.
Vertagung *f.* preložítev, odgoditev, odlòg, prelòg.
vertändeln začačljáti, zatrátiti, zanorčevati.
vertanzen zaplésati (-plésem), zarájati; (die Nacht hindurch) preplésati.
vertauſchen zameníti, zaménjati; *impf.* zamenjevati; (heimlich) podmeníti.
Vertauſchung *f.* zaména.
verteufelt vražji, zlódejev, presnét.
vertheidigen brániti, obrániti; (mit Worten) zagovárjati, potegovati se —, pogánjati se za koga.
Vertheidiger *m.* zagovórnik, branítelj.
Vertheidigeramt *n.* zagovórništvo.
Vertheidigung *f.* bramba, obrámba, branítev, obrána; (eines Angeklagten) zagóvor; **Vertheidigungs-** obrámbni, branílni; zagóvorni; **=grund** *m.* zagovorílo, razlòg zagóvora; **=mittel** *n.* branílo; **=rede** *f.* zagóvor, govor v obráno; **=ſchrift** *f.* zagóvorni spis, branílni spis.
vertheilen deliti; raz-, porazdeliti; *impf.* raz-, porazdeljevati; razdáti (-dám), porazdáti; *impf.* razdávati, razdájati.
Vertheilung *f.* delítev, razdelítev, razdélba; razdája.
Vertheilungsplan *m.* načŕt razdelítve, razdélbni načŕt.
vertheuern dražíti; zdražíti, podražíti; *impf.* z-, podraževati.
Vertheuerung *f.* podrážba.
verthieren poživíniti. zagovéditi.
verthun zapráviti, zatrátiti, potrátiti, potrósiti; *impf.* zaprávljati, potrôšati; (durch Verſchwendung) zanorčevati; (an Überflüssigkeit) zamodrovati.
vertical navpičèn, vertikálen.
Verticallinie *f.* navpičnica; **Verticalſcheitellinie** *f.* témenska navpičnica.
vertiefen vglobíti, poglobíti; *impf.* poglábljati; ſich — zaglobíti se, vglobíti se; in Gedanken — zamísliti se. v misli se utopíti.
vertieft poglobljèn; —es Bild vrézana podóba.
Vertiefung *f.* vglobítev, poglobítev; glob (-i), globél (-i), globenica, globína, globánja; jama, podánja, kotánja.
vertilgen zatréti (-trèm), zamoríti, uničiti, pogubíti, pokončáti; *impf.* zatírati, uničevati, pogúbljati, pokončevati.
Vertilger *m.* uničevávec, pokončevávec.
Vertilgung *f.* uníčba, pokončátev.
Vertrag *m.* pogódba; dogóvor; einen — eingehen pogoditi se; dogovoríti se.
vertragen (verſchleppen) zanésti (-nesem), zanósiti; *impf.* zanášati; (nach verſchiedenen Seiten) raznésti. razvléči (-vlečem), razvláčiti; *impf.* raznášati. razvlačevati; (ertragen) prenésti, prebíti (-bom, -bíjem), pretrpéti; *impf.* prenášati. prestájati. pretrpévati; ſich — pogoditi se; *impf.* pogájati se; zlágati se, v složnosti živéti.
verträglich pogodljív; *(phil.)* skladèn; složèn, spravèn. mirovít.
Verträglichkeit *f.* pogodljívost; složnost, spravnost.
Vertrags- pogódbeni, pogódni, dogóvorni.
vertragsmäßig pogódben. pogojèn, pogódbi primérèn; *adv.* pogódboma. po pogódbi.
Vertragspflicht *f.* pogódbena dolžnóst.
vertrauen zaúpati; zanésti (-nesem) se (na koga); *impf.* zanášati se; (übergeben) izročíti, zaúpati: *impf.* izróčati.
Vertrauen *n.* zaúpanje, zanášanje. vera.
Vertrauensbruch *m.* kršítev —, kršenje zaúpanja.
Vertrauensmann *m.*, **Vertrauensperſon** *f.* zaúpni mož, zaúpnik, povérjenik. dovérnik.
Vertrauensvotum *n.* zaúpna izjáva.
vertrauenswürdig zanesljìv, zaúpen. zaúpanja vreden.

Digitized by Google

vertraulich zaúpen, zaupljiv, poverljiv; skrivên, tajên; —e Sitzung tajna seja.

Vertraulichkeit *f.* zaúpnost, zaupljívost.

vertraut verên, zaúpen; iskrén; (mit etwaš) izvéden, vešč.

Vertraute *m.* zaúpnik, povérnik; *f.* zaúpnica, povérnica.

Vertrautheit *f.* vernost, zaúpnost; iskrénost; izvédenost.

vertreiben pregnáti (-žênem), iz-, segnáti, izpoditi, zapoditi, prepoditi, *impf.* pregánjati; (Krankheit) ozdráviti; zacéliti.

vertretbar nadomestílen.

vertreten pohóditi, razhóditi, zateptáti; (jemanden) zastópati, namestovati; (vertheidigen) brániti, zagovárjati; (den Fuß) izvíniti; (den Weg) zastópiti, zaskóčiti.

Vertreter *m.* zastópnik; (Stellvertret.) naméstnik, namestovávec; (Vertheidiger) zagovórnik.

Vertretung *f.* zastòp, zastópstvo; namestovánje; in — deš Vorſteherš namestováje predstójnika; **Vertretungsbehörde** *f.* zastópno oblástvo; **=ſache** *f.* zastópna stvar (-í).

Vertrieb *m.* ſ. Abſatz.

Vertriebene *m.* pregnánec, izgnánec; *f.* pregnánka.

vertrinken zapíti (-píjem); *impf.* zapívati.

vertrocknen usehníti (-sáhnem), posehníti; *impf.* usíhati.

vertrösten tolážiti s čim, téšiti s čim; komu kaj obétati (obétam, obéčem).

vertuſchen prikríti (-krijem), utajíti, zamólčati (-molčím), potláčiti; *impf.* prikrívati.

Vertuſchung *f.* prikrítba, prikrívanje.

verübeln za zlo vzeti (vzamem), zamériti, zazlobíti; *impf.* za zlo jemáti (jémljem), zamérjati; hudíti se, hudovati se (nad kom).

verübelnd, gern — zamérljiv.

verüben storíti, učíniti, zakrivíti.

verunehren onečástiti, obrezčástiti, v nečást priprávíti, osramotíti; *impf.* onečáščati, onečaščevati, sramotíti.

Verunehrung *f.* onečástba, onečastítev, sramočénje.

veruneinigen ſ. entzweien.

verunglimpfen ſ. verleumden.

verunglücken ponesréčiti se, nesréčen postáti (-stánem).

Verunglückte *m.* ponesréčenec; *f.* ponesréčenka.

verunreinigen gnúsiti, grdíti, skrúniti; ognúsiti, onesnážiti, ogrdíti, oskrúniti, onečístiti. [ba.

Verunreinigung *f.* onesnážba, oskrúm-

verunſtalten páčiti, grdíti, kazíti; spáčiti, nagrdíti, izkazíti, spakedráti.

Verunſtaltung *f.* skaza, izkázba, pokáza, spaka.

veruntreuen ponevériti, iznevériti; *impf.* ponevérjati, iznevérjati.

Veruntreuung *f.* ponevérjenje, ponevérba.

verurſachen povzročíti, učíniti, napráviti; *impf.* povzročevati, učínjati, naprávljati.

Verurſachung *f.* povzročítev, provzročítev.

verurtheilen obsóditi; *impf.* obsójati, obsojeváti; zum Tode — na smrt (k smrti) obsóditi.

Verurtheilte *m.* obsójenec; *f.* obsójenka.

Verurtheilung *f.* obsódba, obsója.

vervielfachen, vervielfältigen razmnožíti, umnožíti; *impf.* raz-, umnoževati.

Vervielfältigung *f.* razmnóžba, razmnožítev, razmnoževánje.

vervollkommnen izpopólniti, dovršíti; *impf.* izpopolnjevati, dovrševati.

Vervollkommnung *f.* izpopolnítev, izpopolnjevánje.

vervollkommnungsfähig izpopolnìv, dovršljiv.

Vervollkommnungsfähigkeit *f.* izpopolnívost.

vervollſtändigen popólniti; *impf.* popolnjeváti.

Vervollſtändigung *f.* popolnítev.

verwachſen zarásti (-rastem), obrásti; *impf.* za-, obráščati, (zarástati); ſich — zarásti se, obrásti se; (zuſammenwachſen) zrasti se, prerásti; *impf.* zráščati se; *adj.* za-, obrástel; zaráščen; (buckelig) grbav.

verwachſenblättrig zrastlolístен.

Digitized by Google

verwahren hrániti, várovati. čúvati; shrániti, obvárovati, okovăriti; (verſchließen) zapréti (-prèm), zaprtega iméti (imám); jmd. etwaš ju — geben shrániti kaj pri kom; (mit Feſtungswerken) ográditi, utrditi; ſich — zavárovati se, zabrániti se; *impf.* zabranjevati se, prosvedovati.

verwahrlosen zanemáriti, v nemar pustíti; *impf.* zanemárjati, v nemar púščati; verwahrlošt zanemárjen.

Verwahrung *f.* hranítev, shranítev, hramba, varstvo; ográda (proti čemu), zabrána; in — haben hrániti; in — geben v hrambo dati (dam); začásni pripòr; prosvèd, odpòr; — einlegen ſ. proteſtieren.

Verwahrungshaft *f.* zavaroválni zapòr.

Verwahrungsſchein *m.* hranílno pismo.

verwaiſen *intr.* osirotéti; *tr.* osirotíti.

verwaist osirotèl, osiročèn, sirótèn; *fig.* osámljen.

verwalten oskrbovati, upravljati; (d. Haus) gospodáriti; (ein Amt) opravljati.

Verwalter *m.* oskrbník, upravnik, upravítelj; =in *f.* oskrbnica, upravíteljica.

Verwaltung *f.* oskrbovánje; oskrbníštvo, upráva; **Verwaltungs-** upravni; =behörde *f.* upravna oblást (-i), upravno oblástvo; =gerichtshof *m.* upravno sodíšče; =jahr *n.* upravno leto; =koſten *pl.* upravni stroški *pl.*; =rath *m.* upravni svèt; — svétnik; =ſyſtem *n.* upravstvo.

verwandeln izpremeníti, premeníti, pretvoríti, izpreobrníti, prestvăriti, preobráziti; *impf.* premínjati, pretvárjati, prestvárjati, preobrážati; durch Häutung ſich — prelevíti se.

Verwandler *m.* (Tranſformator) pretvórnik.

Verwandlung *f.* izpreména, pretvòr, izpremémba; *(zool.)* preobrázba, prelevítev, preobraževánje.

Verwandlungsjahl *f.* ſ. Verwandler.

verwandt soróden, v rodu, v žlahti.

Verwandte *m.* soródnik, žlahtnik; *f.* soródnica, žláhtnica.

Verwandtſchaft *f.* soródstvo, soródništvo; rod, soródniki; entfernte — daljno soródstvo, mrzla žlahta; *(chem.)* soródnost; einfache — prosta —, doppelte — dvojna —, prăbišponierende — priprémna soródnost.

verwandtſchaftlich sorodovínski, soróden, po rodu.

Verwandtſchaftsgrad *m.* kolèno (soródstva).

Verwandtſchaftskraft *f. (chem.)* sorodljívost, soródnost.

verwarnen svariti; posvariti.

Verwarnung *f.* posvarílo, posvára, posvarítev.

verwaſchen zapráti (-pérem); **razmiti** (-míjem), zamíti; *adi.* razmít; (nicht markig) zamít, vèl; (verwäſſert) vodén, zavodenjèn.

verweben zatkáti (-tkám, -tkèm); preplésti (-pletem); *impf.* preplétati.

verwechſeln zameníti, premeníti, zaménjati; *impf.* zamenjevati.

Verwechſelung *f.* zaména, **zamenjáva**, zamémba, premémba, zamenjávanje.

verwegen drzèn, predrzèn, drzovít, smel.

Verwegenheit *f.* drznost, **predrznost**, drzovítost.

verwehen *intr.* razvéjati se, razletéti se, uléči (-lézem) se; *tr.* spíhniti, odrazpíhniti, razvéjati (-jam, -jem), razmésti (-métem), raznésti (-nesem); (mit Schnee) zamésti (-métem); (e. Schiff) za-, odnésti (-nesem).

verwehren brániti; u-, zabrániti; *impf.* u-, zabranjevati.

Verwehung *f.* razpíh, razpihovánje; zamèt.

verweichlichen mehkúžiti; omehkúžiti.

Verweichlichung *f.* mehkúžnost.

verweigern odbíti (-bijem), odréči (-rečem), odpovédati (-vém), ne dovóliti, ne dopustíti; *impf.* odbíjati, odrékati, ne dovoljevati, ne dopúščati.

Verweigerung *f.* odbítev, odréka, odrékanje.

verweilen bívati, mudíti se, báviti se; pomudíti se, postáti (-stojím), zabáviti se (okoli česa).

Verweis *m.* svar, svarílo, ukòr, káranje; einen — geben posvaríti, pokárati.

Digitized by Google

verweiſen kázati (kažem) na kàj; pokázati; upótiti, napótiti, odprávìti, zavŕniti (koga kam); (verbannen) izgnáti (-žénem), pregnáti, iztírati; (zuweiſen) odkázati; *impf.* odkazovati; (Verweis geben) svaríti, kárati, grájati; posvaríti, pokárati, pográjati.

Verweiſung *f.* odkàz, napotítev, zavrnítev; pregnánstvo, iztíranje; **Verweiſungs-** odkázni, odprávni; **=erkenntnis** *n.* odkázni —, odprávni sklèp; **=urtheil** *n.* odkázna razsódba; **=zahl** *f.* vzklícna —, kazálna številka.

verwelken véniti, ovéniti, zvéniti.

verwelklich venljiv.

verwelkt vèl, vedèl, uvèl, zvenjen.

verwendbar raben, porábèn, porabljìv; sposóben, priprávèn.

Verwendbarkeit *f.* porábnost; sposóbnost, priprávnost.

verwenden (wegwenden) odvŕniti; *impf.* odvráčati; (verbrauchen) upotrébiti, uporábiti, obŕniti; *impf.* upotrébljati, uporábljati, obráčati; (aufwenden) potrošíti; Fleiß auf etwas — prizadévati si za kaj, ukvárjati se s čim; ſich — (für jemnd.) pognáti (-žénem) se, potégniti se, potrúditi se; *impf.* pogánjati se, potegovati se, trúditi se (za koga); ſich — laſſen slúžiti, rábiti.

Verwendung *f.* (Wegwendung) odvráčanje; (Verbrauch) porába, uporába, upotrébljanje; (Fleiß) prizadévnost; (— für jmd.) priporočílo, zagóvor; (Betragen) obnášanje, vedénje; (Dienſt) služba; bei einem Amte in — ſtehen slúžiti pri kakem urádu.

verwerfen (auseinander werfen) razvréči (-vŕžem), razmétati (-méčem), razlúčati, razhítati; (v. den Maurern) ométati (-méčem); (verlegen) založíti; (durcheinander werfen) prevréči; (als untauglich wegwerfen) zavréči, ovréči; *impf.* zamétati (-métam, -mečem), zametávati; (ein Geſuch) odbíti (-bijem), zavŕniti.

verwerfend, gerne — zamétčen.

verwerflich zavŕžen.

Verwerfung *f.* zavŕžba, zamétanje.

verwerten ponóvčiti (v denár správiti) kaj; na korist —, v prid obŕniti; uporábiti; *impf.* ponovčevati; na korist —, v prid obráčati; uporábljati.

Verwertung *f.* uporába.

verweſen trohnéti, gniti (gnijem); strohnéti, zgniti.

Verweſer *m.* uprávnik, upravítelj, nastójnik; naméstnik.

verweslich trohljìv, strohljìv, prhljìv.

Verweslichkeit *f.* trohljívost, prhljívost.

Verweſung *f.* trohnénje, trohnóba.

verwickeln zaplésti (-plétem), zamotáti, zahomotáti; *impf.* zaplétati, zamotávati; (zuſammendrehen) krotíčiti, krotovíčiti.

verwickelt zapletèn, zamotán.

Verwickelung *f.* zaplèt, zaplétek, zamóta, zamotánje; homatija; (im Garn) krotovíca.

Verwieſene *m.* pregnáněc, izgnáněc; *f.* pregnánka.

verwildern zdivjáti, podivjáti; zagovédìti se, poživíniti se, oduréti.

verwildert zdivján, podivján, dívji; (roh) zagovédèn, odurèl.

Verwilderte *m.* podivjáněc, divják; odúrnež, zagovédnež.

verwinden (verſchmerzen) preboléti, pretrpéti, pozábiti.

verwirken potkáti (-tkám, -tkèm); zapásti (-pádem), izgubíti; zakrivíti, pregrešíti se; das Leben — smrt zaslúžiti, življénje (žívot) zapásti; eine Strafe — kazni zapásti.

verwirklichen uresníčiti, obistiníti, ostvárìti, oživotvóriti; *impf.* uresničevati, ostvárjati, oživotvárjati.

Verwirkung *f.* izgúba.

verwirren mótiti, bégati; zmótiti, izbégati, zmesti (-medem), zblódìti, zbróditi, iznerédìti, zmẽšati; (d. Haar) skuštráti, razkuštráti; ſ. verwickeln.

verwirrt zmeden, zmẽšan, izbégan, zmóčen.

Verwirrung *f.* zmešnjáva, zbroja, zmotnjáva, zméda.

verwirtſchaften zagospodáriti; zagospodínjiti.

verwiſchen zamázati (-mažem), za-, izbrísati (-brîšem); zagládìti.

Digitized by Google

verwittern preperéti, sprhnéti, razpásti (-pádem), izvétriti se, izvetréti, sprstenéti.

verwittert preperèl, sprhnèl, sprstenèl; —er Sandſtein soldàn.

Verwitterung *f.* prhnénje; preperélost, sprhnélost.

Verwitterungsproceſs *m.* preperévanje.

Verwitterungsproduct *n.* prhlenína, sprstenína.

verwitwen obvdovéti (-ím, -véjem), vdovéc —, vdova postáti (-stánem).

verwitwet obvdovèl, vdovéc, vdova.

verwoben pretkán.

verwöhnen razváditi; *impf.* razvájati.

Verwöhnung *f.* razváda, razvája.

verworfen zametán, razmetán; ometán; zavŕžen, malopríden.

Verworfenheit *f.* zavŕženost, maloprídnost.

verworren poméšan, zamotán; zmeden, izbégan, zmešan.

Verworrenheit *f.* zmédenost, zmešnjáva, zmeda, zmotnjáva.

verwundbar ranljìv.

verwunden rániti.

verwundern ſich začúditi se, zadíviti se; (ſtaunen) zavzéti (-vzámem) se, ostrméti, osúpniti; *impf.* čúditi se, zavzémati se, ostrmévati.

Verwunderung *f.* začúdba, začudénje; zavzétje; in — ſetzen zadíviti (koga).

Verwundete *m.* ránjenec; *f.* ránjenka.

Verwundung *f.* ranítev, uràz, ránjenje.

verwünſchen (verzaubern) zakléti (-kólnem), ukléti; *impf.* zaklínjati, uklínjati; prekléti; *impf.* preklínjati.

verwünſcht (verzaubert) začáran, zaklét, uklét; proklét, preklícan.

verwüſten pustóšiti; opustóšiti, opustotíti; razrúšiti, razvaliti, pokončáti, polomástiti; *impf.* pokončevati.

Verwüſter *m.* pustóšnik; pokončevávec.

Verwüſtung *f.* pustóšenje; pokončevánje.

verzagen obúpati, izgubíti srcé, srcé komu upáde; *impf.* obupovati, izgúbljati srce, srce komu upáda.

verzagt obúpan; obúpen, obupljìv.

Verzagtheit *f.* obúpanost; obúpnost, bupljívost.

verzählen ſich uštéti (-štejem) se, zaštéti se, preštéti se.

verzapfen začépiti.

verzärteln razmázati (-mážem), raznéžiti; mehkúžiti; omehkúžiti, pomehkúžiti.

verzärtelt raznéžen, razmázan, razvájen, pomehkúžen; ein —eš Kind razmàz.

verzaubern začárati, ukléti (-kólnem), zakléti, narediti (komu), začíniti; **verzaubert** začáran, uróčen.

verzäunen zagraditi; *impf.* zagrájati.

Verzäunung *f.* ográja, plot.

verzehren použíti (-žíjem), zaužíti, pozaužíti; *impf.* používati; (v. Roſt) izjésti (-jém).

Verzehrungsſteuer *f.* užitnína, potrošnína; **Verzehrungsſteuer-** užitnínski; **=äquivalent** *n.* naméstek za potrošníno; **=beamte** *m.* užitnínski urádnik; **=linie** *f.* užitnínska črta; **=ſuſchlag** *m.* dokláda k užitníni.

verzeichnen (fehlerhaft zeichn.) zarísati (-ríšem), nápak narísati; (aufzeichnen) zapísati (-píšem), popísati, zaznámenjati, zaznámovati; *impf.* zarísovati; za-, popisovati.

Verzeichnis *n.* popìs; spisèk; seznàm, zaznámek; Namensverzeichnis imeník.

Verzeichnung *f.* za-, popisovánje, zapis, popis.

verzeihen odpustíti; prizanésti (-nesem), izpreglédati; *impf.* odpúščati; prizanášati, izpregledovati.

verzeihlich odpústen; prizanésen.

Verzeihung *f.* odpúščanje; prizanésba, izpreglèd.

verzerren spáčiti; *impf.* páčiti; (das Geſicht) zatégniti, spáčiti, zmŕdniti (obràz); spáčiti se, zmŕdniti se; *impf.* zategovati, páčiti, (weinend) krémžiti; krémžiti se; skrémžiti se; der das Geſicht —de Menſch kremža.

Verzerrung *f.* páčenje; krémženje.

verzetteln trósiti, trackáti; potrósiti, potrackáti, razpečkáti.

Verzicht *m.* odpóved (-i), odréka; — leiſten ſ. verzichten; **Verzicht-** odpóvedni.

verzichten odréči (-rečem) se, odpovédati (-vém) se (čemu, česa); *impf.* odrékati se, odpovedovati se.

Verzichtleistung *f.* s. Verzicht.
verziehen pretégniti, zatégniti; *impf.* pre-, zategovati, zatézati; den Mund, das Gesicht — s. verzerren; (verzögern) odlášati, odlágati; ein Kind — otróka razmázati, — popáčiti, nápačno vzgojíti; sich — vleči (vlečem) se, zatézati se; zatégniti se; (v. Brettern) izvréči (-vŕžem) se, skrivíti se, zvéžiti se; (vorüberziehen) preíti (-ídem), preminíti, izgubíti se.
verzieren krásiti, záljšati, lepotíčiti; okrásiti, ozáljšati, ukrásiti, nakítiti.
Verzierung *f.* okrásěk, nakit, okrasílo, ozáljšba.
verzinnen pokosítriti, pocíniti.
verzinsen obrestovati, obrésti oprávljati, — dajáti; sich — obrestovati se.
verzinslich obréstěn, obrestonósěn.
Verzinsung *f.* obrestovánje.
verzögern zatézati; zakesníti, zadŕžati (-ím); zadrževati, pozníti, mudíti, odlášati, odkládati; sich — vleči (vleče) se; zavléči se, zakesníti se.
verzögert (v. der Geschwindigkeit) pojemajóča (brzína).
Verzögerung *f.* zakesnitěv, zadržávanje, odláganje, zamúda.
Verzögerungszinsen *pl.* zamúdne obrésti *pl.*
verzollbar caríni zavézan.
verzollen ocaríniti, pláčati caríno.
Verzollung *f.* plačílo caríne.
verzücken zamekníti (-máknem); *impf.* zamíkati.
verzuckern posladíti; *impf.* poslájati.
Verzücktheit *f.* zamáknjenost.
Verzug *m.* odlòg, odlášanje; zamúda; **Verzugs-** zamúdni; **=zinsen** *pl.* s. Verzögerungszinsen.
verzweifeln obúpati, zdvojíti; *impf.* obupovati.
verzweifelt obúpan; obúpěn, brezúpěn.
Verzweiflung *f.* obúp, obúpnost; **Verzweiflungs-** obúpni.
verzweiflungsvoll obúpěn, obupljìv.
verzweigen sich razrásti (-rástem) se, razprostréti (-strèm) se; *impf.* razráščati se, razprostírati se.
verzweigt razrástěl, vejnat.
Verzweigung *f.* razrást (-í).

Vesica *f.* mehúr.
Vesicatorium *n.* mehúrjevěc, priščílo.
Vesper *f.* večér, podvečérje; (Gottesdienst) večérnice *pl.*
Vesperbrot *n.* málica, mala júžina; zavečérnja.
Vesperglocke *f.*, **Vesperläuten** *n.* zvonjénje k večérnicam.
Vesta *f.* Vesta.
Vestalin *f.* Vestálka.
Vestibül *n.* s. Vorhof.
Veteran *m.* doslúženěc, doslúženi voják; *fig.* starína; veterán.
veterinär živinozdravílski.
Veterinär *m.* živinozdravník; **=schule** *f.* živinozdravníška šola.
Vettel *f.* vlačúga, nečístnica; (altes Weib) bábnica, bábišče, babšè (-éta).
Vetter *m.* stric; (mütterlicherseits) újěc; brátraněc; daljni soródnik.
veratorisch nagajìv.
verieren nagájati komu, trápiti, súkati (-kam, -čem), pestíti koga.
Verierspiegel *m.* slepílno —, mamílno zrcálo.
Viaduct *m.* cestovòd, viadúkt.
Viaticum *n.* brašno, popótnica.
Vibration *f.* tres, tresljaj; tresávost.
vibrieren tresti (tresem) se.
Vicar *m.* vikár, vikárij, naméstnik.
Vicariat *n.* vikárstvo.
vice- pòd-, naméstni.
Viceadmiral *m.* podadmirál.
Vicebürgermeister *m.* podžupàn, župánov naméstnik.
Vicedirector *m.* podravnátelj.
Vicegespan *m.* podžupàn.
Vicekönig *m.* kraljev naméstnik, podkrálj.
Vicepräsident *m.* podpredsédnik.
Vicinalbahn *f.* stranska želéznica.
Victualien *pl.* živež, jestívo, hrana; **=handel** *m.* kupčíja z živežem, branjárstvo; **=händler** *m.* trgóvěc z živíli, bránjevěc, branjar.
vide glej, pogléj.
vidieren povériti, potŕditi, podpísati (-píšem).
vidimieren povériti; *impf.* povérjati, poverjevati.
Vidimierung *f.* poverílo.

Vieh *n.* živína, blagó; (Thier) živál (-i); (Thiere) živád (-i), živálda; živinče (-eta); (Klein—) dróbnica; (Rind—) govédo; *coll.* govéd (-i), govéja živína; fünf Stück — pet glav, pet repov; **Vieh-** živínski.

Viehartzneikunde *f.* živinozdravilstvo.

Viehbeſchau *f.* oglèd živíne; **=er** *m.* živínski ogledník; **=ordnung** *f.* živinoglédni red.

Viehbremſe *f.* govéji brencélj.

Viehfutter *n.* živínska klaja, — krma, — píča.

Viehhändler *m.* živínski kupèc, — trgóvec.

Viehhirt *m.* pastír, govédar.

Viehhürde *f.* osèk, tamar.

viehiſch živínski.

Viehkrankheit *f.* živínska bolézen (-i).

Viehmagd *f.* kravarica.

Viehmarkt *m.* živínski semènj, — sèjem.

Viehpaſs *m.* živínski potni list.

Viehſchade *m.* škoda pri živíni.

Viehſeuche *f.* živínska kuga.

Viehſtall *m.* hlev (kravják, volóvnjak, konják, ovčják).

Viehſtand *m.* živina; (Ort) staje *pl.*

Viehtränke *f.* napajalíšče.

Viehtrieb *m.* živínska gonja, — gonítev; stegnà (-gèn) *pl.*

Viehtrift *f.* pášnik, spášnik.

Viehweide *f.* živínska paša.

Viehzucht *f.* živinoréja.

Viehzüchter *m.* živinoréjec.

viel *adi.* mnog, mnogotér; *adv.* mnogo, velíko; wie— *(interr.)* kóliko, *(rel.)* kólikor; ſo— tóliko; (in Zſſg.) mnogo-.

vielachſig mnogoòs.

vieladerig mnogožílen, žílnat.

vielarmig mnogorámen.

vielartig mnogovŕstən.

vieläſtig mnogovéjnat, mnogovéjen.

vielblätterig mnogolíst, mnogolístən.

vielbrüderig *(bot.)* mnogobratínski.

vieldeutig mnoznáčen, mnogopomenljiv.

Vieleck *n.* mnogokótnik.

vieleckig mnogokótən.

vielerfahren mnogoizkúšen, veleizkúšen.

vielerlei mnogotér, mnogovŕstən, raznotér; auf — Weiſe mnogotéroma; wie — kolikér; ſo — tolikér.

vielfach mnógokratən, množèn; —e Zahl množína.

Vielfache *n.* mnogokrátnik.

vielfältig mnogotérən, mnogotérnat; mnogogùb.

vielfarbig mnogobárven, mnogobójen, písan.

Vielflach *n.* mnogoplóščnik.

vielförmig mnogolik, mnogoličən.

Vielfraß *m.* požerúh, nenasìt, neték, netécnik.

vielfüßig mnogonòg, mnogonóžən.

vielgeliebt preljúb, preljúbljen.

vielgeprieſen mnogocénjen, veleslávljen.

vielgetreu prezvést.

vielgliederig mnogočlèn.

vielhändig mnogoròk. (-í).

Vielheit *f.* mnoštvo, mnogóst, množ

Vielhufer *m.* mnogopárkljar.

vieljährig mnogolétən.

vielkantig mnogoròb.

vielleicht *adv.* mordà, morebiti, nemára.

vielmal, vielmals *adv.* mnógokrat, velíkokrat, dóstikrat.

vielmalig mnógokratən.

vielmehr *adv.* marveč, temvèč; tem bòlj, tóliko bòlj, tóliko vèč; rajši.

vielſagend mnogopomenljiv, znamenít.

Vielſchreiber *m.* mnogopísec. [ski.

vielſeitig mnogostràn, mnogostrán-

Vielſeitigkeit *f.* mnogostránost.

vielſilbig mnogozlóžən.

vielſtimmig mnogoglásən.

vieltheilig mnogodélən.

vielvermögend velemóžən, velemogóčən.

vielverſprechend obétavən, mnogoobétən.

Vielweiberei *f.* mnogoženstvo. [pa.

vielweniger *adv.* tóliko mànj; nikár

vielwiſſend mnogovédən.

Vielwiſſer *m.* védež, mnogoznávec, védomec, vedovín ; **=ei** *f.* mnogoznávstvo.

Vielzahl *f.* množník, množína.

vielzählig množèn.

Digitized by Google

vier štirje, štiri; četvéri; četvéro; (in Zusammensetzg.) četvéro-, štiri-; zu —en po štirje; die Vier, der Vierer četvérka, štirica; eine Zahl von vier četvérica; ein Zeitraum von vier Jahren štirilétje.

vierbeinig ſ. vierfüßig.

vierblätterig četverolíst, četveroperésen.

Viereck *n.* četverokótnik, štiriógelnik.

viereckig četverokótən, štirioglàt.

viererlei četvér. [nat.

vierfach, vierfältig četvérən, četvérvierflächig četveroplòsk.

vierfüßig četveronòg, četveronóžən, štirinóžən.

Vierfüßler *m.* četveronóžec.

Viergespann *n.* četvér (-i), četverovpréga.

Vierhänder *pl. (zool.)* četveroróke *pl.*

vierhändig četveroròk.

Vierhügelplatte *f.* četverobrdje.

vierhundert štíristo.

vierhundertmal štíristokrat.

vierhundertste štíristóti.

vierjährig štirilétən.

viereckig četveroròb, štiriròb.

vierköpfig četveroglàv.

Vierling *m.* (mit dreien zugleich geboren) četvérček; (ein Ganzes aus vier Einheiten bestehend) četrták; (d. vierte Theil eines Ganzen) četrt (-i), četrtína, četrtínka; (der vierte Theil eines österreichischen Metzens) polovník; (zwei solche Vierlinge) mérnik.

viermächtig četveromóčən.

viermal štírikrat, štiri pote.

viermalig štírikratən.

viermonatlich četveromésečən; štirimeséčən.

vierräderig četverokolésən, štirikolésən.

vierruderig četverovéseln.

vierschrötig (stark) orjáški; (plump) zavaljèn; —er Mensch hrust. [ski.

vierseitig četverostràn, četverostránvierseitig četverozlóžən, štirizlóžən.

viersitzig četverosédežən, na štiri sédeže.

Vierspänner *m.* četverovprégnik.

vierspännig četverovprégən.

vierstimmig četveroglásən.

viertägig štiridnévən, štiridánski.

viertausend štíritisoč.

viertausendste štíritisóčni.

vierte četrti.

Viertel *n.* četrt (-i), četrtína, četrtínka; Mondes— krajec.

Viertelbauer *m.* četrtnják.

Viertelbogen *m.* ſ. Quadrant.

Viertelhube *f.* četrtínsko zemljíšče, maseljc.

Viertelhübler *m.* máseljčar, četrtnják.

Vierteljahr *n.* četrtlétje, četrt leta.

vierteljährig četrtlétən.

Vierteljahrschrift *f.* četrtlétnik.

Viertelkreis *m.* četrtník.

Viertelstunde *f.* četrt ure.

viertens *adv.* četrtič, v četrto.

viertelhalb polčetrti.

viertheilen razčetrtiti, razčetvériti.

viertheilig četverodélən.

vierwöchentlich štiritédenski, štirinedéljen, na štiri tedne.

vierjährig, vierjachig četverozòb, štirizòb.

vierzehn štirinájst; (Vierzehnzahl) štirinajstíca, štirinajstérka.

vierzehnjährig štirinajstlétən.

vierzehnte štirinájsti.

Vierzehntel *n.* štirinajstína.

vierzehntens *adv.* štirinájstič.

vierzeilig četverovŕstən, štirivŕstən.

Vierzeiten *pl.* kvatre *pl.*

vierzig štírideset.

Vierziger *m.* štíridesetnik, štiridesetlétni človek.

vierzigerlei štiridesetér.

vierzigjährig štiridesetlétən.

vierzigmal štíridesetkrat.

vierzigste štírideseti.

Vierzigstel *n.* štiridesetína.

vierzigstens *adv.* štírideseti.

vierzigtägig štiridesetdánski.

vierzöllig štiripálčən, četveropálčən.

Vigilien *pl.* nočne straže (pri Rimcih); večér pred práznikom, návečer (-éra); bilje *pl.*, molítve *(pl.)* po mrtvih.

Vignette *f.* vinjéta, okrásna slíčica.

Villa *f.* vila, selski dvorec.

vinculieren s pridŕžkom zavézati (-vézem), vinkulírati.

Vinculierung *f.* zavézba, vinkulácija.

Digitized by Google

vindicieren nazáj térjati, prisvájati; prisvojíti.
Viole *f.* vijóla, vijólica.
violett vijóličen, vijóličast.
Violine *f.* violína, gosli *pl.*
Violinſpieler *m.* goslár.
Violoncell *n.* violončél.
Viper *f.* gàd; (Sand—) modràs, pódskal; **Viper-** gádji; **=loch** *n.* gádina.
Virtuos *m.* glásbeni umétnik, izvŕstnik, virtuóz.
Virtuoſität *f.* izvŕstnost, izvŕščina, virtuóznost.
vis-à-vis naspróti, iz oči v oči.
Viſier *n.* naličnik; (am Gewehr) múha.
viſieren mériti.
Viſierer *m.* merèc, merívèc.
Viſierkorn *n.* merèk, muha.
Viſierſtab *m.* sodomérka, sodomérna šibíka, — pálica.
Viſion *f.* prikázen (-i), privídek.
Viſitation *f.* oglèd, ogledovánje, pregledovánje.
Viſitator *m.* preglédnik, vizitátor.
Viſite *f.* posèt, obísk, pohòd, obiskovánje.
Viſitenkarte *f.* vizítnica, posétnica.
viſitieren preglédati, preiskati (preíščem); *impf.* pregledovati, preiskovati.
Viſta *f.* videz, pokàz; Wechſel *à vista* menica na pokàz.
vital tičòč se življénja (sámega), vitálen, živótèn.
Vitalempfindung *f.* vitálni občút.
Vitalität *f.* živnost.
Vitalſinn *m.* živótni čut.
Vitriol *m. n.* galica, vitrijól.
vitriolartig galíčast, vitrijólast.
Vitrioler; *n.* galičnják.
vitriolhältig galičav, vitrijólnat.
Vitriolöl *n.* hudíčevo olje; ſ. Schwefelſäure.
Vitriolſäure *f.* galična kislína.
Vitriolwaſſer *n.* galičnica, vitrijólna voda.
Vlies *n.* runo; mit goldenem — zlatovlieshaarig runolàs.
Vocabel *f.* beséda, slóvo (slova).
Vocabularium *n.* ſ. Wörterbuch.
Vocal *m.* samoglásnik, vokál.
Vocalismus *m.* samoglásništvo, vokalízem.
vocallos brez samoglásnikov.
Vocalmuſik *f.* vokálna glasba, pevstvo.
Vocalwechſel *m.* menjáva samoglásnikov.
Vocativ *m.* zválnik, vókativ.
Vogel *m.* ptica, ptìč; *dem.* ptíčica, ptíček; **Vogel-** ptíči.
Vogelbauer *n. m.* ſ. Vogelhaus.
Vogelbeerbaum *m.* jerebíka.
Vogeldeuter *m.* ptičeglédec, ptičeglèd; **=ei** *f.* ptičeglédstvo.
Vogeldunſt *m.* ptíči sviněc, svinčéno prosó.
Vogelfang *m.* ptíčja lov (-i), ptíči lòv.
Vogelfänger *m.* ptíčar.
Vogelflug *m.* ptíči lèt.
vogelfrei (geächtet) preklícan.
Vogelgarn *n.* mreža.
Vogelgeſang *m.* ptíčje petje.
Vogelhaus *n.* ptíčja kletka, ptičnik, ptičnica, gajba.
Vogelkolb *m.* ptíčjak.
Vogelleim *m.* ptíči lep.
Vogelmilch *f.* (*bot.*) ptíčje mleko.
Vogelmiſt *m.* ſ. Vogelkoth.
Vogelneſt *n.* ptíčje gnezdo.
Vogelperſpective *f.* odzgórnja (ptíčja) perspektíva.
Vogelpfeife *f.* piskálo, ptíčja piščálka.
Vogelſcheuche *f.* ptíčje strašílo.
Vogelſchlag *m.* past (-i), zapádka, progla, podpésica, žerjál (-i).
Vogelſchlinge *f.* zádrga, zanka, progla.
Vogelſchrot *n. m.* šibre *pl.*; ſ. Vogeldunſt.
Vogelſteller *m.* ptíčar.
Vogelſtrich *m.* ptíči prelèt; ptíčja selítèv.
Vogt *m.* vòjd; (Kloſter—) zavétnik; (Statthalter) naméstnik; (Amtmann) uprávnik, oskrbník; (Schloſs—) dvorski kastelán.
Vogtei *f.* vojdstvo; zavétništvo; namestništvo; upravništvo, oskrbništvo.
Volk *n.* ljudstvo, ljud; (Nation) národ.
volkarm maloljúden; brezljúden.
Völkerbund *m.* zveza národov.
Völkerkunde *f.* (Ethnographie) narodopìs, narodopísje; (Ethnologie) narodoznánstvo.
Völkerrecht *n.* mednárodno pravo.

Digitized by Google

völkerrechtlich mednarodnoprávèn.
Völkerſchaft *f.* národ; pleme (-éna).
Völkerwanderung *f.* preseljevánje národov.
volkreich ljudnat.
Volks- ljudski, národni.
Volksaufklärung, Volksbildung *f.* národna omíka, — prosvéta.
Volksbewegung *f.* ljudsko gíbanje.
Volksblatt *n.* list za prosto ljudstvo, ljudski list.
Volkscharakter *m.* národni značáj, národna nárav (-i).
Volksdichter *m.* národni pésnik.
Volksdichtigkeit *f.* obljúdenost, naséljenost, gostóst ljudske naselítve.
Volksfeſt *n.* národna svečánost, ljudska veselica.
Volksgebrauch *m.* národni običáj, ljudska šega.
Volksgeiſt *m.* národni duh.
Volksherrſchaft *f.* ljudovláda.
Volkskrieg *m.* národna —, črna vojska.
Volksküche *f.* ljudska kúhinja.
Volkslied *n.* národna pesém (-i).
Volksmann *m.* národov ljúbljenec, národni človek.
Volksmärchen *n.* národna pravljica.
volksmäßig ljudski, národen.
Volksmenge *f.* mnóžica ljudi; mnoštvo ljudstva; ljudstvo.
Volksſage *f.* národna pripovédka.
Volksſchätzung *f.* popisovánje ljudstva, ljudsko štetje.
Volksſchule *f.* ljudska šola, národna šola.
Volksſchüler *m.* učénec ljudske šole.
Volksſchullehrer *m.* ljudski učítelj, učítelj na národni šoli.
Volksſprache *f.* národni jézik.
Volksſtamm *m.* pléme (-éna) (národno).
Volksthum *n.* národnost.
volksthümlich národen, ljudski.
Volkstracht *f.* národna nóša. [shòd.
Volksverſammlung *f.* tábor, národni
Volksverſammlungsplatz *m.* taboríšče.
Volksvertreter *m.* národni zastópnik.
Volksvertretung *f.* národni zastòp, národno zastópništvo.
Volksweſen *n.* národstvo. [stvo.
Volkswirtſchaft *f.* národno gospodár-
Volkszahl *f.* število ljudstva.
Volkszählung *f.* ſ. Volksſchätzung.
voll poln; gehäuft — vrhovàt, vrhan, kopàt; (vollſtändig) popóln; cel, vès; aus —em Munde na vsa usta; aus —em Herzen iz vsega srca.
vollauf *adv.* vse polno, dosti, dovŕha, dosíta, na prebítek.
Vollbart *m.* polna brada, polni obràst.
vollblütig polnokŕvèn, krvnat.
Vollblütigkeit *f.* polnokŕvnost.
Vollblutſtute *f.* čistokŕvna kobíla.
vollbringen dovršiti, izvršíti, dokončáti, dognáti (-ženem); *impf.* do-, izvrševati, dokončevati.
Vollbringung *f.* dovršítev, izvršítev, dovŕšba.
vollbrüſtig prsàt, prsast.
vollbürtig pravi, pristnoróden, polnoróden; —er Bruder pravi —, pristni brát.
Vollbürtigkeit *f.* polnoródnost, pristnoródnost.
vollbuſig polnih neder, prsàt, prsnat.
vollenden dokončáti, dovršíti, dodélati, dogotovíti, dognáti (-ženem); *impf.* dokončevati, dovrševati, dodelovati, dogotávljati.
vollendet dovršen, dodélan, dogotovljen; *fig.* popóln, dovršèn.
vollends *adv.* popólnoma, docéla, dočísta, do čístega, do konca, do kraja, dokónčno.
Vollendung *f.* dovršítev, konec; *fig.* popólnost, dovršénost.
Völlerei *f.* samogóltnost, samopášnost, požrešnost.
vollführen izpéljati (-péljem); *impf.* izpeljevati; ſ. vollbringen.
Vollführung *f.* izvršítev, dovršítev.
Vollgehalt *m.* polna plača; — vrednóta.
Vollgenuſs *m.* popólni užítek, popólno uživanje.
vollgepfropft, vollgeſtopft nabít, naphán.
Vollgewalt *f.* polna oblást (-i).
vollgiltig polnoveljávèn.
Vollgiltigkeit *f.* polnoveljávnost.
vollhaltig polne vrednóte.
Vollheit *f.* polnóst, polnóta.
Vollhengſt *m.* celák.

Google

völlig *adi.* popóln, poln; *adv.* celó, popólnoma, dočista, do vrha.
volljährig polnolétën, dolétën.
Volljährigkeit *f.* polnolétnost.
vollkommen *adi.* dovršèn, sovršèn, popóln; *adv.* zvŕhoma, popólnoma, čisto, dočísta.
Vollkommenheit *f.* dovršènost, sovršènost, popólnost.
vollkörnig jeklén, zrnat.
Vollkraft *f.* polna moč (-i).
vollkräftig polnomóčen.
volleibig živótën.
Vollmacht *f.* polna oblást (-i); pooblastílo; **Vollmachts-** pooblastílni; **=geber** *m.* pooblastítelj; **=nehmer** *m.* pooblaščénec; **=ſchein** *m.* pooblástnica.
Vollmaß *n.* polna mera.
Vollmond *m.* ščèp, ščip, úščep, polna luna.
vollſinnig polnočútën, zdravočútën.
vollſtändig poln, popóln.
Vollſtändigkeit *f.* popólnost.
vollſtopfen, vollpfropfen nabíti (-bíjem), napháti.
vollſtreckbar izvršílen, izvŕšen.
vollſtrecken dopólniti, dovršíti, izvršíti, opráviti, izpéljati (-péljem); *impf.* dopolnjevati, do-, izvrševati, izpeljevati.
Vollſtrecker *m.* izvrševávec.
Vollſtreckung *f.* dopolnítev, izvŕšba, izvršítev, izvršílo.
Vollſtreckungsclauſel *f.* izvršílni pristávek.
Vollſtändigkeit *f.* donéčnost, polnozvóčnost.
vollwichtig polnotéžen, dotéžen, tehtën.
volljährig polnoštevílen, v polnem številu.
Volljährigkeit *f.* polnoštevílnost, polno število.
vollziehbar izvršílen, izvŕšen, izvršljív.
vollziehen izvršíti, dopólniti, izpéljati (-péljem); *impf.* izvrševati, dopolnjevati.
vollziehend izvrševálen.
Vollzieher *m.* izvrševátelj, izvršitelj.
Vollziehung *f.*, **Vollzug** *m.* izvršítev, izvŕšba, izvrševánje, izpolnítev; **Vollzugs-** izvršílni; **=verordnung** *f.* izvršílni ukàz; **=vorſchrift** *f.* izvršílni predpis.
Volontär *m.* radovóljec, radovóljnik, dobrovóljec; **=in** *f.* radovóljka.
Volt *m. (elektr.)* volt.
Volta-Säule *f.* Vóltov stebêr.
Voltige *f.* umétni skòk.
Voltigeur *m.* umétni skakáč, voltižér.
voltigieren umétno skákati (skáčem).
Volumen *n.* prostornína, telesnína.
voluminös obimovít, obséžen.
Volummeſſer *m.* obimomêr.
Volumtheil *m.* del prostorníne.
von *praep.* òd; (vom Orte weg) od,ràz, s, z; iz; — wegen zarádi, zbòk, zavóljo; — dannen odtód; — innen odznótraj; — welcher Zeit an odkléj; — nun an odsléj, odsihdób, posihmál; es iſt — geſtern abends snóčnje je; einer — uns eden izmèd nas; — Grund aus temeljíto; — Herzen gern iz srca ràd, pràv ràd; — neuem iznóva; — rechtswegen po pravu, právoma, po pravíci; — amtswegen urádno, uradóma, službéno; — ſchönem Wuchſe lepe rastí; blau — Augen modrih očí, modroòk; ein Mann — Verdienſten, — Ehren, — Vermögen, — Stande zaslúžen, poštèn, premóžen, odlíčen mož; eine Menge — Briefen množína pisem; ein Freund — mir moj prijátelj; — Brot leben ob kruhu živéti; — etw. ſprechen o čem govoríti.
vonnöthen *adv.* treba; — haben treba biti (je) komu česa.
vonſtatten gehen uspévati, po sreči iti (idem, grem), spéšiti se, izpòd rok iti, odsédati se.
vor *praep.* prèd; (aus, wegen) òd; — der Zeit prevréd; — einem Jahre lani, lansko leto; — zwei Jahren predlánskim; das iſt mir — allem lieb to mi je nad vse (ljubó); — ſich gehen vršiti se, goditi se; *adv.* prej, pred, popréj.
Vorabend *m.* predvečér, návečer (-éra); delopùst.
Vorahne *m.* pradèd.
voran *adv.* spred, sprédaj, odsprédaj; (vorwärts) napréj.
vorangehen pred kom iti (idem, grem), napréj iti; *fig.* prednjáčiti (komu).

Digitized by Google

vorangehend popréjšnji, predhódni; napréjšnji.

voranleuchten svétiti komu (z dobrim zgledom).

Voranſchlag *m.* proračún; den — entwerfen proračún izdélati.

Voranzeige *f.* napréjšnje oznanílo, predhódna objáva.

Vorarbeit *f.* osnóvno —, uvódno —, začétno —, pripravljálno delo.

vorarbeiten napréj délati; prej storíti; prekosíti.

voraus *adv.* spredaj, napréj; popréj; zum — zanapréj, prej.

vorausbedenken popréj premísliti; *impf.* — premišljevati.

vorausbeſtimmen popréj —, napréj odlóčiti, — ustanovíti; *impf.* popréj odločevati, — ustanávljati.

vorausbezahlen napréj —, popréj pláčati.

Vorausbezahlung *f.* predplačílo, napréjšnje plačílo.

vorauseilen napréj hitéti.

Vorausgabe *f.* napréjšnji izdátek.

vorausgehen pred kom iti (idem, grem), naprej —, spredaj iti; vorausgegangen popréjšnji.

Vorauslagen *pl.* napréjšnji stroški.

vorausſagen napréj povédati (-vém), *impf.* napréj pripovedovati, prerokovati.

vorausſchicken popréj —, napréj poslàti (pôšljem); *impf.* — pošíljati.

vorausſehen napréj vídeti.

vorausſetzen predpoložíti; vzeti (vzamem); *impf.* predpolágati; mísliti si, domnévati si, domišljevati si; dieß vorausgeſetzt če je takó, če bo to.

Vorausſetzung *f.* domnéva; pogòj, pridržek; unter der — pod pridržkom da, če je mísliti, da ..., če bo, s tem pogójem.

vorausſichtlich *adv.* prevídoma, predvídno, kakor je pričakovati.

vorauszahlen ſ. vorausbezahlen.

Vorbau *m.* predzídje.

vorbauen predzídati; (verhüten) preubrániti, odvrníti; *impf.* preubranjevati, odvrácati.

Vorbauung *f.* preubránitev.

Vorbedacht *m.* premíslek; nakána; mit — s premíslekom, nalašč, hótoma, hoté; ohne — nehoté, nehótoma.

vorbedächtig premíšljen, previdèn, oprézen.

Vorbedeutung *f.* známenje, predznámenje.

Vorbedingung *f.* predpogòj.

Vorbegriff *m.* prvi pojém.

Vorbehalt *m.* pridržék, pridržáj, izvzétek, izgovorílo.

vorbehalten pridržati (-držím) si, izvzéti (-vzámem) si; *impf.* pridrževati si, izvzémati si; izgovoríti si.

vorbehaltlich *adv.* s pridržkom.

vorbei *adv.* mimo; tik; eš íft — pròč je, po njem je.

vorbeigehen mimo iti (idem, grem).

vorbeiſein pretéči (-tečem), preíti (-idem), miníti (mínem).

Vorbemerkung *f.* pripómnja, predpómnja.

vorbereiten pripráviti, priprémiti; *impf.* pripravljáti, pripremljati.

Vorbereitung *f.* prípráva, pripravljanje, pripréma; **Vorbereitungs-** pripravljálni; **=ſchule** *f.* pripravljálna šola, pripravljálnica; **=wiſſenſchaft** *f.* pripravljálna veda.

Vorberge *pl.* predgórje; podgórje.

Vorbericht *m.* napréjšnje oznanílo; predgóvor.

Vorbeſcheid *m.* predhódni —, napréjšnji odlòk; pozív (pred gospósko).

vorbeſcheiden pred gospósko poklícati (-kličem), pozváti (-zóvem).

Vorbeſitz *m.* popréjšnja posést (-i).

vorbeten napréj móliti, narékati molítev.

Vorbeter *m.* predmolívec, narekovátelj molítve.

vorbeugen napréj upógniti; odvrníti, ubrániti, preubrániti, zabrániti, v ókom priti (pridem) čemu, prepréčiti; *impf.* odvrácati, ubranjevati.

Vorbild *n.* zglèd, vzòr.

vorbilden prej —, popréj izobráziti; predstáviti.

vorbildlich zgledèn, vzórèn.

Vorbildung *f.* prva omika, začétna —, predhódna izobrázba.

Vorbitte *f.* prošnja za ...

Digitized by Google

vorbitten prósiti za koga.
Vorblatt *n.* predlístek.
Vorbote *m.* napovedovávec, napovednik, predvéstnik, predizvestítelj; (Vorzeichen) známenje.
vorbringen navésti (-vedem), izréči (-réčem), razložíti; *impf.* razlágati.
Vorburg *f.* predgrádje.
Vordach *n.* pristréšek, pristrésje, napúšč.
vorder prednji, sprednji.
Vorderansicht *f.* pročélje.
Vorderarm *m.* podlahtí *f. pl.*, podlákət, predrámje.
Vorderbruſt *f.* predpŕsje.
Vorderfuß *m.* prednja noga.
Vordergeſtell *n.* (des Pfluges) plužne *pl.*, plužna *pl.*
Vorderglied *n.* prednji člen; *(milit.)* prva vrsta.
Vordergliedmaßen *pl.* prednji udje *pl.*
Vordergrund *m.* predje, osprédje, prednja stran (-i).
vorderhand *adv.* za zdàj.
Vorderhand *f.* zapéstje; sprednja roka.
Vorderhaupt *n.* (Scheitel) téme (-ena).
Vorderhaus *n.* sprednja hiša; preddúrje.
Vorderlader *m.* puška sprednjáča, — s sprednjim nabójem; tòp s sprednjim nabójem.
Vordermann *m.* prédnik, sprednjik.
Vorderſatz *m.* prorèk, prednji rèk.
Vorderſeite *f.* pročélje, čelo, načélje; — des Wechſels lice menice.
Vorderſitz *m.* prednji sedež.
vorderſte najprédnji.
Vordertheil *m.* spredèk, prednji del.
Vorderzahn *m.* prednják.
vordringen napréj dreti (derem), — riniti, — síliti, prodírati, napredovati.
vordrucken predtískati; *impf.* predtiskovati.
Voreid *m.* predhódna priséga.
voreilen naprej hitéti, spéšiti se; pohitéti (naprej); požúriti se; (zuvorkommen) prehitéti, pretéči (-téčem); *impf.* prehitévati, pretékati; (ſich übereilen) prenágliti se.
voreilig prenágel, zalétel.
Voreiligkeit *f.* prenáglost.
Voreingenommenheit *f.* (vorgefaßte Meinung) napréjšnje mnenje, predsódek, prevzétost, preusvojéno mnenje.
Voreltern *pl.* praroditelji *pl.*
vorempfinden predčútiti, prej čútiti.
Vorempfindung *f.* predčútje : j. Ahnung.
vorenthalten pridržati (-držím), zadržati, skrátiti, u-, pritŕgati; *impf.* pri-, zadrževati, krátiti, u-, pritrgovati.
Vorenthaltung *f.* pridržba, kratítev.
Vorerhebung *f.* predhódna poizvédba.
Vorerinnerung *f.* predpómnja, pripómnja.
Vorerkenntnis *f.* predspoznáva.
vorerſt *adv.* najpréj, najpopréj, najprvo, pred vsem drugim.
vorermähnt prej imenován, gori oménjen, napomínan.
vorerzählen práviti, pripovedovati.
Vorfahr *m.* prédnik; unſer — prednámec; unſere —en prednámci; unſerer —en prednámski; ſein —, ihr — prednjíme.
vorfahren (im Fahren zuvorkommen) prehitéti, pretéči (-tečem); der Wagen iſt vorgefahren voz se je pripéljal; er fuhr vor und die anderen nach on se je prvi vozil, a ostáli za njim.
Vorfall *m.* dogódek, prigódek, primérek, slučáj.
vorfallen pasti (padem) pred kaj, naprej pasti; (ſich ereignen) prigoditi se, zgoditi se, pripetíti se, primériti se, naključíti se; *impf.* dogájati se, primérjati se.
Vorfallenheit *f.* prigóda, zgoda.
Vorfallen- predpóstni.
vorfinden najti (najdem); *impf.* nahájati.
Vorflut *f.* začétek plime, prva plima.
vorfordern pozváti (-zóvem) —, povábiti predse (pred sodíšče); *impf.* pozívati, povábljati.
Vorforderung *f.* poziv, povabílo.
Vorfrage *f.* predhódno vprašánje, predvprašánje.
vorführen privésti (-védem), dovésti, pripéljati (-péljem) pred koga; *impf.* pripeljevati.
Vorführung *f.* privòd, dovòd, pripeljáva; skazovánje.
Vorführungsbefehl *m.* privódno povélje.

Digitized by Google

Vorgang *m.* postópek, postópanje, ravnánje; (Verlauf) tek; (Ereigniß) dogódek, dogódba.

Vorgänger *m.* prédnik, predhódnik.

vorgängig prednji, predhóden, popréjšnji.

Vorgarten *m.* predvŕt.

vorgeben položíti, dejáti (dénem), dati (dam) pred koga; *impf.* pokládati, dévati (devam, devljem). dajáti (dajem); (vorausgeben) napréj dati; prvi dati; (angeben) trditi; eine Krankheit — délati se bólnega, izmísliti si bolézen.

Vorgeben *n.* izgóvor, pretvéza.

Vorgebirge *n.* (Cap) nos, rtič, predgórje.

vorgeblich namíšljen, umíšljen.

vorgefaßt umíšljen; eine —e Meinung *f.* Voreingenommenheit.

Vorgefühl *n.* predčútje.

vorgehen napréj iti (idem, grem); napredovati; (übertreffen) preíti (-idem), pretéči (-tečem), prehitéti, preséči (-sežem); *impf.* pretékati, preségati; (geſchehen) zgoditi se, dovršiti se; *impf.* godíti se, vršíti se; (verfahren) postópati, ravnáti.

Vorgehen *n.* počétje; postópanje.

vorgehend prejšnji, predhóden.

vorgenannt gori imenován.

Vorgeſchichte *f.* popréjšnja zgodovína; predzgodovínska doba.

vorgeſchichtlich predzgodovínski.

Vorgeſchmack *m.* predokús.

vorgeſehen v mísel vzet, dolóčen.

Vorgeſetzte *m.* predstójnik, načélnik.

vorgeſtern *adv.* predvčéraj, predvčérajšnjim, predvčéranjim; — abends predsnóčnjim.

Vorgiebel *m.* nastréšek, pričélje.

vorgreifen popréj seči (sežem) po kàj, poséči po kaj; der Behörde — poséči —; *impf.* poségati —, vtíkati se v kaj pred oblástvom; (zuvorkommen) pretéči (-tečem), prehitéti; (einer Sache) poséči v...; *impf.* poségati v..., vplétati se v..., vtíkati (-kam, -čem) se, vrívati se v...

vorhaben na misli —, v mislih iméti (imám), mísel koga biti (je), naménjen —, nakánjen biti (sem), mísliti, naklépati, namérjati; (vor ſich) pred sebój iméti (imám).

Vorhaben *n.* namíslek, namèn, naméra, nakána, naklèp.

Vorhalle *f.* veža, predddŕje.

vorhalten pred koga kaj držáti (-ím); (ein Vergehen) očítati, ponášati.

Vorhand *f.* prednja roka; (Vorrang) prednost, prvénstvo; die — haben (im Kartenſpiel) prvi biti (sem).

vorhanden pričujóč, gotòv, pri rókah; — ſein biti (sem); —e Beweismittel dokazíla, kar jih je.

Vorhang *m.* zastor, zavésa, zagrinjálo, opóna.

vorhängen zastréti (-strèm), zavésiti, obésiti pred kaj; *impf.* zastírati, zavéšati, obéšati pred kaj.

Vorhängeſchloß *n.* viséča ključálnica, žábica.

Vorhaus *n.* veža, príklet.

Vorhemd *n.* predsrájčnik.

vorher *adv.* prej, pred, popréj; predtèm; kurz — otódi, rávnokar, málo prej.

vorherbeſtimmen napréj —, popréj odlóčiti; *impf.* — odlóčati.

vorherempfinden prej občútiti, predčútiti.

vorhergehend prejšnji, predhóden.

vorherig prejšnji, popréjšnji.

vorherrſchen prevladovati, pretézati; prevládati; die Ebene herrſcht vor največ je rávnega svetá.

vorherrſchend prevladujóč, pretéžen.

vorherſagen prej povédati (povém); prerokovati.

Vorherſagung *f.* prerokovánje.

vorherſehen prevídeti, napréj vídeti.

Vorherſehung *f.* previdnost.

vorherverkündigen popréj naznániti; *impf.* — naznánjati.

vorherwiſſen popréj védeti (vém).

vorhin *adv.* ſ. vorher.

vorhinein, im — *adv.* napréj, zanapréj.

Vorhof *m.* preddvòr, pridvòr; (im Ohr) pridvórek.

Vorhölle *f.* predpekèl.

Vorhut *f.* prednja straža, predstráža.

vorig prejšnji, popréjšnji; —es Jahr lani, lansko leto, pretéklo leto.

Digitized by Google

Vorjahr *n.* lansko —, pretéklo leto.
vorjährig lanski.
Vorkammer *f.* beš Herzens srčni pridvòr, predsŕčje.
Vorkämpfer *m.* prvoborítelj.
Vorkauf *m.* prekúp, predkúp.
Vorkäufer *m.* prekúpec.
vorkehren napráviti, pripráviti; prirediti, ukréniti, preskrbéti; *impf.* napriprávljati, priréjati, preskrbljevati.
Vorkehrung *f.* pripráva, narédba, ukrèp.
Vorkeim *m.* predkál.
Vorkenntnis *f.* predhódno —, pripravljálno znanje, osnóvna vednost.
Vorkirche *f.* cerkvéna lopa, predhíšje.
vorkommen koga prehiteti, — pretéči (-téčem); *impf.* prehitévati, pretékati; (ſich ereignen) prigoditi se, primériti se, pripetíti se; *impf.* primérjati se; (ſich vorfinden) nahájati se, biti (sem), bívati; dobívati se; dobíti se.
Vorkommnis *n.* prigódek, dogódek, prigóda, primérek.
vorladen pozváti (-zovem), povábiti, poklícati (-kličem); *impf.* povábljati, pozívati.
Vorladung *f.* pozív; ſchriftliche — pozívnica; **Vorladungs-** pozívni; **=ſchein** *m.* pozívnica, povabílnica.
Vorlage *f.* predlóga; predláganje, predložítev; *(chem.)* (Auffangegefäß) podstávka.
Vorland *n.* (Deichbau) predzémlje; pricéstje.
vorlängſt *adv.* dávno, oddávnaj.
Vorlaſs *m.* samotòk, samomáščina.
vorlaſſen pred koga —, do koga —, h komu pustíti; *impf.* — púščati; naprej pustíti; er wurde nicht vorgelaſſen niso ga pustíli k . . .
Vorlauf *m.* ſ. Vorlaſs.
vorlaufen koga pretéči (-tečem).
Vorläufer *m.* predhódnik, sprednjik.
vorläufig predhóden, predbéžen; spredenji, poprejšnji; (vorbereitend) pripravljálen; (zeitweilig) začásen, medčásen; *adv.* popréj, začásno, zazdáj.
vorlaut preglásen; besedljiv, prenáglih besedí, brzoústen; predrzèn; — ſein ségati (komu) v besédo.
Vorleben *n.* dosedánje —, poprejšnje življénje.
Vorlegeblatt *n.* predlóga, vzórec.
Vorlegelöffel *m.* vélika žlica, zajemáča.
vorlegen predložíti, pred koga položíti; *impf.* predlágati, — polágati; (das Futter —) klasti (kladem), pokládati; eine Frage — vprašánje zastáviti.
Vorleger *m.* predlagávec, predložitelj; (beim Schreibtiſch) prednóžnik, predlóžnik; Bett— predpósteljnik.
Vorlegeſchloſs *n.* žábica, viséča ključálnica, (lokét).
Vorlegung *f.* predlóžba, predláganje.
vorleſen brati (berem), čítati komu kaj; predčítati.
Vorleſer *m.* bravec, čitátelj, predčitátelj.
Vorleſung *f.* branje, čítanje; (Lection) lékcija, predávanje; — halten predávati.
vorletzte predzádnji, predposlédnji.
vorleuchten svétiti; mit gutem Beiſpiele — dober zglèd dajáti (dájem), komu v dober zglèd biti (sem).
vorlieb *adv.* za ljubo.
Vorliebe *f.* posébna ljubézen (-i), posébna priljúbljenost; pristrástje; mit — ſich womit beſchäftigen posébno rad se s čim pečáti.
vorliegen ležáti (-ím) —, biti (sem) pred kom; ſ. vorhanden ſein.
vorliegend pred (nami) ležéč, pričujóč, navzóčen; der —e Fall pričujóči —, navzóčni primèr.
vorlügen komu legáti (lažem); nalegáti se komu.
vormachen kaj pred čim napráviti; *impf.* — naprávljati; zagraditi, zadélati; (als Muſter —) komu kaj pokázati (-kážem), pokázati, kako se dela; jemd. Poſſen — šale ugánjati s kom; jemd. einen blauen Dunſt — slepíti koga s čim, mámiti ga.
Vormagen *m.* prednji želódec, želódčič.
Vormaiſchbottich *m.* zasladílnik.
vormalig nekdánji, poprejšnji, bivši.
vormals *adv.* nekdaj; prej, popréj.
Vormann *m.* prednik.

Digitized by Google

Vormauer *f.* predzídje.
vormenſchlich predčlovéški.
Vormerkbuch *n.* beléžna knjiga, knjiga zabeléžnica; inš — eintragen v beléžno knjigo zaznámenjati, zapísati (-píšem), zabeléžiti; *impf.* — zaznamenjevati, zapisovati, zabeleževati.
vormerken zabeléžiti, zaznámenjati, zapísati (-pišem); *impf.* beléžiti, zaznamenjevati, zapisovati.
Vormerkung *f.* zapis, zabeléžba, zaznámek; (grundbücherlich) predznámba; **Vormerkungs-** zabeléžni, zaznámni.
Vormittag *m.* dopóldan (-dnéva), predpóldan (-dnéva), dopóldne, predpóldne.
vormittägig do-, predpoldánski, predpoldánji, dopoldánji, predpoldnévẽn, dopoldnévẽn.
vormittags *adv.* (beš Vormittags) dopóldne, predpóldnem.
Vormittagsbrot *n.* predjúžnik, dopoldánja málica, predpóldnica.
Vormittagsgottesdienſt *m.* dopoldánska služba božja.
Vormitternacht *f.* predpólnočje.
vormitternächtig predpólnočen.
vormitternachts *adv.* pred pólnočjo.
Vormund *m.* varih, váruh, skrbník, (jerob); jemanden als — erwählen, — beſtellen komu váruha odbráti (-bérem), — postáviti.
Vormünderin *f.* várihinja, váruhinja.
Vormundſchaft *f.* varstvo, várištvo.
vormundſchaftlich várstven.
Vormundſchafts- várstveni; **=angelegenheit** *f.* várstvena stvar (-í); **=gelder** *pl.* várstveni denárji; **=pflicht** *f.* várstvena dolžnóst.
vorn, vorne *adv.* spred, spredaj; von — odsprédaj; von — anfangen od kraja začéti (-čnem); von — her že od začétka, že v začétku; nach — zu k prédnjemu koncu.
vornächtig snočnji.
Vornahme *f.* započétek, započétba, vršítev, opráviljanje, oprába; — einer Prüfung izpraševánje; — einer Unterſuchung preiskovánje; — beš Zeugenverhöres zasliševánje prič; j. daš Vornehmen.
Vorname *m.* imé (-éna), krstno imé.
vornehm imenítẽn, odlíčẽn, visòk, gospóski; plemenít; ein —er Mann imenítnik; odlíčnik; —e Leute vélika gospóda *coll.*; — thun imenítiti se, visòk biti (sem), imenítno (moško, gospósko) se nósiti, — držáti (-ím); (im üblen Sinne) báhati se, šopíriti se; daš Vornehmſte babei ift poglavítna reč pri tem je.
vornehmen vršíti, opráviljati; izvršíti, započéti (-čnem), opráviti; eine Schürze — predpásati (-pášem) se; eine Unterſuchung — preiskati (-íščem), preglédati; *impf.* preiskovati, pregledovati; Zeugen — priče zaslíšati (-slíšim); *impf.* — zasliševati; (befragen) izprášati, izpítati; *impf.* izpraševati, izpitovati; ſich — naméniti se, nakániti, skléniti.
Vornehmen *n.* naméra, nakána, sklèp; j. Vornahme.
vornehmlich *adi.* odlíčẽn, osobít; *adv.* osobíto, posébno, zlasti.
Vornehmthuerei *f.*, **Vornehmthun** *n.* visokoglávost, imenítenje; báhanje, šopírjenje.
vorneigen (ſich) naklóniti (se), pripógniti (se).
Vorort *m.* predkràj.
Vorplatz *m.* (vor einem Hauſe) predhíše; prednje mesto.
Vorpoſten *m.* predstráža, prednja straža.
Vorproject *n.* predhódni —, pričétni projekt.
Vorprüfung *f.* uvódna preizkúšnja, predskúšnja.
Vorrang *m.* prednost, predstvo; den — haben prednost iméti (imám), prednji biti (sem); **Vorrangs-** prédnostni.
Vorrath *m.* zalóga; (Menge) obílica, množína.
vorräthig gotòv, v zalógi; daš —e Geld gotóvi denár, kar je denárja; alles —e Getreide verkaufen vse žito, kar ga je, prodáti (-dam), vso žitno zalógo prodáti; es iſt nichts mehr — ni nič več (kake stvarí), vse je pošlò.
Vorrecht *n.* prednost, predstvo, predpravíca.
Vorrede *f.* predgóvor.
Vorredner *m.* predgovórnik.

Digitized by Google

Vorreife *f.* predčásna —, prerána zrelóst.

vorreifen preráno dozoréti; *impf.* — dozorévati.

vorreiten jézditi pred kom; (iſym im Reiten zuvorkommen) prejézditi koga.

Vorreiter *m.* predjézdec.

vorrichten pripráviti, napráviti, pristrójiti; *impf.* pri-, naprávljati, pristrojevati.

Vorrichtung *f.* pripráva, napráva.

vorrücken *intr.* napréj pomekníti (-máknem) se; *impf.* pomíkati (-míkam, -míčem) se; povíšan biti (sem); napredovati; *tr.* pri-, pomekníti; *impf.* pri-, pomíkati; ſ. vorwerfen; vorgerückteš Alter visóka starost; im vorgerückten Alter na stare dni, v visóki stárosti.

Vorrückung *f.* povíšba, napredovánje.

vorrufen predse poklícati (-klíčem), pozváti (-zóvem); *impf.* pozívati.

Vorrufung *f.* pozív, poklic.

vorſagen narekovati.

Vorſänger *m.* predpévec.

Vorſatz *m.* sklèp; (böſer) nakána, naklèp; (*gramm.* = Vorderſatz) prorèk; einen — faſſen skléniti; *impf.* sklépati; ſeinen — ändern premísliti se; *impf.* premíšljati se; mit — nalašč.

vorſätzlich *adi.* premíšljen, nakánjen, s premíslekom; *adv.* premíšljeno, hótoma, nalašč, s premíslekom.

Vorſchau *f.* prvi —, predhódni oglèd.

vorſchauen glédati, štrléti, moléti izpod —, iznàd česa; naprej —, predse glédati.

Vorſchein *m.*, zum — kommen prikázati (-kažem) se, pokázati se, pojáviti se, na vídelo —, na svetlo —, na dan priti (-pridem); *impf.* prikazovati se, pojávljati se; zum — bringen na vídelo —, na dan správiti, obelodániti.

vorſchieben pred kaj poríniti; *impf.* — porívati; den Riegel — zapehníti (-páhnem), z zapáhom zapréti (-prèm); *impf.* zapehovati, z zapáhom zapírati.

vorſchießen *intr.* strelíti pred kom; napréj švígniti, šíniti, púhniti; *impf.* vigati; (von Pflanzen) pognáti (-žénem); *impf.* pogánjati; *tr.* (Geld —) založíti koga z denárjem; *impf.* zakládati —.

Vorſchlag *m.* predlòg, nasvèt; einen — machen predlágati, nasvétovati; (b. Dreſchen) prvi udár; (b. Maurer) namaz; *(mus.)* podvig, namàh; (kaufm.) ponúda.

vorſchlagen *intr.* (v. d. Wage) premáhniti; *impf.* premahovati, prevagovati; (v. d. Uhr) preráno biti (bijem), prehitévati; (v. Hund) preráno lájati; *tr.* pribíti pred kàj; precéniti; *impf.* precénjati; predlágati, nasvétovati.

Vorſchlagsrecht *n.* pravíca predlágati, — predláganja.

Vorſchmack *m.* prevladujóči okús, dušèc; predokús, predčút.

vorſchreiben predpísati (-pišem); *impf.* predpisovati; zapovédati (-vém), ukázati (-kážem), veléti; *impf.* zapovedovati, ukazovati, velévati.

vorſchreitend postópən, progresívən; (fortſchrittlich) napredujóč, napredèn.

Vorſchrift *f.* predpìs; (Gebot) zapóved (-i), ukàz, povélje.

vorſchriftsmäßig po predpísu, po zapóvedi, povélju primérən.

vorſchriftswidrig proti predpísu, — zapóvedi, ukázu nasprótən.

Vorſchub *m.* (b. Kegelſpiel) prvi zatòč, — zatakljáj; (Unterſtützung) pomóč (-i), pripomóč (-i), podpóra; potúha; — leiſten pripomóči (-mórem); *impf.* pomágati, podpírati; (b. Unterſchleif) potúho dati (dam); *impf.* — dajáti (dájem).

Vorſchubleiſtung *f.* dajánje potúhe, potúha.

vorſchuhen poddélati, vdélati, ogláviti, podšíti (-šijem), podstrójiti.

Vorſchuhung *f.* podšív, vdèl, poddèl, oglávje.

Vorſchule *f.* pripravljálnica, osnóvna šola.

Vorſchuſs *m.* prvi strel; (Moſt) samotòk, samomáščina; (Vorrath) zalóga; (Vorzahlung) predplačílo, napréd̄ščina, ponapréd̄ščina, prédujem; **Vorſchuſs-** predplačni, predplačílni, posojílni.

Vorſchuſscaſſe *f.* posojílnica.

Vorſchuſsverein *m.* posojílno društvo.

Digitized by Google

vorſchußweiſe *adv.* predpláčno, predplačiloma.

vorſchützen v bran držati (držím), brániti se —, zaslánjati se s čim; *fig.* izgovárjati se s čim, izgóvore délati; vorgeſchützt umíšljen, namíšljen, navídezen.

vorſchwingen napréj kolébati; — kolébniti.

Vorſchwung *m.* predkoléb *(turn.)*.

vorſehen napréj vídeti; previdéti, preskrbéti, oskrbéti; ſich — várovati se, páziti se.

Vorſehung *f.* previdnost.

vorſetzen spredaj postáviti; pred koga (kaj) postáviti, predpostáviti; *impf.* — postávljati, predpostávljati, predstávljati; na čelo postáviti; (vorziehen) prednost dati; ſich ein Ziel — cilj si izbráti (-bérem); ſich — skléniti, naméniti se.

Vorſetzung *f.* predstáva.

Vorſicht *f.* previdnost, opréznost; mit — previdno, oprézno, pazno.

vorſichtig previdén, oprézen.

vorſichtshalber *adv.* iz previdnosti; zarádi večje várnosti.

Vorſichtsmaßregel *f.* narédba opréznosti, — previdnosti, várnostna narédba.

Vorſilbe *f.* predpóna, predpónka; prednji zlóg.

vorſingen peti (pojem) pred kom; predpévati; zapéti komu.

Vorſitz *m.* predsédstvo, prvo mesto; den — führen predsedovati, predsédnik biti (sem).

vorſitzen pred kom sedéti; ſ. Vorſitz führen.

Vorſitzende *m.* predsédnik.

Vorſommer *m.* predpolétje, predlétje.

Vorſorge *f.* skrb (-í), briga; — treffen ſ. vorſorgen.

vorſorgen poskrbéti, preskrbéti.

Vorſpann *m.* pripréga, prevój, dopréga; **Vorſpann-** pripréžni.

Vorſpannehmer *m.* najémnik priprége.

vorſpannen pripréči (-prézem); *impf.* priprégati, priprézati; ſ. einſpannen.

Vorſpanner *m.* pripréžnik.

Vorſpanngebür *f.* pripreznína.

Vorſpannpferd *n.* pripréžni kónj.

Vorſpannweſen *n.* pripréžništvo.

vorſpiegeln koga mámiti, slepíti, z obljúbami pítati.

Vorſpiegelung *f.* pretvéza, slepílo, prazna obljúba, obséna.

Vorſpiel *n.* predígra.

vorſpielen zaigráti; (mit einer Flöte) zapískati; (mit der Violine) zagósti (-gódem).

vorſprechen narekovati; (für jmdn.) zagovárjati koga; (ſich melden) oglásiti se, zglásiti se.

vorſpreizen prednožíti; *impf.* prednoževati *(turn.)*.

vorſpringen skákati (skačem) pred kom; (vorwärtsſpringen) napréj skóčiti; *fig.* (vorragen) izpód —, iznád česa moléti, — štrléti; ein — der Winkel napuščen kot.

Vorſprung *m.* skók napréj; (im Laufe) prehítek; einen — vor jemd. gewinnen prehíteti —, pretéči (-tečem) —, preséči (-sežem) koga; (vorſpringende Theile) jezik, krmól, krmúlja, umól, rílec; (beim Hauſe) napúšč, izstòp, izbúh; — des Bienenſtockes jezik, polica; (Vorragung) štrlína; (eines Berges) čelo; (das aus den Garben von ſelbſt ausfallende Getreide) osípek; *fig.* prednost, predstvo.

Vorſtadt *f.* predméstje.

vorſtädtiſch predméstən.

Vorſtand *m.* predstójnik, načélnik; (Würde) predstójništvo, načélništvo.

Vorſtandsſtellvertreter *m.* predstójnikov naméstnik.

vorſtechen odlikovati se pred kom; (hervorſtechen) v óči biti (bijem), — bosti (bodem).

vorſtecken pred kàj —, spredaj vtekníti (-táknem); *impf.* — vtíkati; pomolíti; ſich — nakániti, skléniti.

Vorſteckнadel *f.* búcika, naprsna igla.

Vorſteckнagel *m.* osník, lunèk; opleník; igla, iglica, sornik, pretikáč.

vorſtehen naprej stati (stojím), — moléti; pred kom (čim) stati, biti (sem); prednost iméti (imám); das ſteht mir vor to me čaka; —d predstojèč, zgornji, prejšnji; (einer Anſtalt) upráviati, vóditi; predstójnik —, načélnik biti (sem), načelovati.

Digitized by Google

Vorsteher *m.* ſ. Vorſtand; **=amt** *n.* načélništvo, starejšínstvo; **=in** *f.* predstójnica, načélnica.

Vorstehhund *m.* ptičar.

Vorstehung *f.* načélstvo.

Vorstellbarkeit *f.* pomíselnost.

vorstellen postáviti pred kaj; *impf.* — postávljati; jmd. etwaš — predstáviti komu kaj, predložíti; *impf.* predstávljati, predlágati; (darſtellen) pred očí postáviti, predočíti; *impf.* pred očí stáviti, predočevati; (im Theater) predstáviti; *impf.* predstávljati; e. Fremden ſeinen Bekannten — tujca predstáviti svojim znancem; jmd. den Nutzen einer Sache — dokazovati —, razlágati komu korist česa; (repräſentieren) namestovati; (Einwendungen machen) ugovárjati, opomínjati; (einen Fehler) očítati; ſich — predstáviti se; (ſich denken) pomísliti; *impf.* pomíšljati kaj, mísliti si, predočevati si kaj; ich ſtelle mir die Sache ſo vor to reč si tako mislim; daß hätte ich mir nie vorgeſtellt tega bi si ne bil nikóli mislil; ſtelle es ihm deutlich vor razločno mu povéj.

Vorſtellung *f.* predstáva; (Gedanke) miſel (-i), pomíſel (-i), predstáva; predóčba; (Theater—) predstáva, gledališka igra; (Erinnerung) opomín, opozorítev; (Einwendung) ugóvor, ugovárjanje; liſtige — zvito prigovárjanje.

Vorſtellungskraft *f.* pomislívost.

Vorſtellungskreis *m.* ſ. Ideenkreis.

Vorſtoß *m.* (am Kleide) napústek.

vorſtoßen (vorwärtsſtoßen) napréj potísniti, — poríniti, napréj súniti, — pehníti (pahnem); *impf.* potískati, porívati; (unvermuthet begegnen) naletéti na koga; (bei d. Schneidern) obróbiti, obšíti (-šíjem).

vorſtrecken pomolíti, napréj iztégniti; *impf.* pomáljati, napréj iztézati; (leihen) za nekaj časa posóditi; *impf.* — posójati, — posojevati.

Vorſtrecker *m.* posodník, posojávec.

Vorſtudium *n.* pripravljálni nauk, osnóvni uk.

Vortänzer *m.* kolovódja, prvi plesávec.

Vortheil *m.* prid, korist (-i), prospéh, hasen (-i), hasek; (Gewinn) dobíček; zum — v prilog, na korist; — genießen korist užívati; — bringen koristíti, hásniti, príditi, pridovati, ugájati; auf ſeinen — ſehen vodo obráčati na svoj mlín; ſeinem Feinde den — abgewinnen, — ablaufen sovrážnika prekosíti, — prehitéti.

vortheilhaft koristèn, hasnovít, hasnív, prospéšen; — bekannt na dobrem glasu.

vorthun (eine Schürze) predpásati (-pašem); *impf.* predpasovati; den Riegel — (okno, duri) zatekníti (-táknem), zapehníti (-páhnem); *impf.* zatíkati, zapehovati.

Vorthür *f.* zunánja vrata *pl.*, prednje duri *pl. f.*

Vortrab *m.* prednja četa, predvòj.

Vortrag *m.* govor; ein akademiſcher — predávanje; einen — halten predávati; öffentlicher — javno predávanje.

vortragen nesti (nesem), nósiti pred kom; einem eine Laterne — svétiti komu; (lehren) predávati, razlágati, razkládati; (ein Tonſtück) izvésti (-védem); *impf.* izvájati, igráti, gosti (godem).

Vortragskunſt *f.* govórništvo, govórnost.

vortrefflich izvŕstèn, izbórèn.

Vortrefflichkeit *f.* izvŕstnost, izbórnost.

vortreten napréj stópiti; (vor jmd. treten) pred koga stópiti; izmed srede stópiti, v javnost stópiti.

Vortritt *m.* prédnost; ſie kamen unter — beš Großvaters príšli so z dedom na čelu.

Vortuch *n.* predpàs, predpásnik, za-

Vorturner *m.* vadítelj.

vorüben prej váditi se, — vézbati se.

vorüber *adv.* mimo.

vorübergehen mimo iti (idem, grem); preíti; miníti, pretéči (-tečem); *impf.* prehájati, mimo hóditi; minévati, pretékati.

vorübergehend *adj.* mimogredóč; začásen; *adv.* mimogredé; začásno.

Vorübung *f.* predhódna vaja, predhódno vézbanje.

Voruntersuchung *f.* uvódna preiskáva.

Vorurtheil *n.* predsódek.

vorurtheilsfrei brez predsódkov.

Digitized by Google

Vorvater *m.* dèd.
Vorverkaufsrecht *n.* predkúpna pravíca.
Vorvertrag *m.* predhódna pogódba, uvódna pogódba.
vorvorjährig predlánski.
vorvorletzte predpredzádnji.
Vorwahl *f.* predhódna volítev.
vorwalten prevládati, premóči (-mórem); *impf.* prevladovati, premagovati, predstvovati, zvoněc nósiti, gospodáriti.
Vorwand *m.* pretvéza, izgóvor; unter dem —e izgovarjáje se, z izgóvorom: unter dem —e der Freundschaft pod plaščem prijáteljstva; einen — nehmen izgovárjati se s čim.
Vorwand *f.* pročélje, prednji zid.
Vorwärmer *m.* ogrevàč, ogreválo.
vorwärts *adv.* napréj, dalje; spredaj.
vorwärtsbringen unaprédíti kaj, napréj správiti.
vorwärtsgehen napréj iti (idem), napredovati.
vorweg *adv.* napréj, popréj.
vorwegkaufen prekúpiti; *impf.* prekupovati.
vorwegnehmen prej —, napréj vzeti (vzamem).
Vorwehen *pl.* popádki *pl.*, predbolésti *pl.*
vorweinen jókati (jokam, jočem) pred kom.
vorweisen pokázati (-kážem), predložíti; *impf.* pokazovati, predlágati.
Vorweiser *m.* pokazávec.
Vorweisung *f.* pokàz.
Vorwelt *f.* prednámstvo, davnína; prasvét, prvobítni svet.
vorweltlich prasvétèn, prvosvétèn.
vorwenden j. vorschützen.
vorwerfen napréj vreči (vržem); *impf.* — métati (mečem); vreči; *impf.* métati pred koga; (vorrücken) očítati, oponášati, predbacívati; oponésti (-nésem).
Vorwerk *n.* pristáva; *(mil.)* prednja gradba; vnánje ozídje.
vorwiegen prevladovati, premagovati, prevagovati; prevládati.
Vorwissen *n.* znanje, vednost, védenje; ohne mein — brez moje védnosti, brez mójega znanja.
Vorwitz *m.* radovédnost, sníčavost.
vorwitzig radovédèn, sníčav.
Vorwort *n.* predgóvor; *(gramm.)* predlòg; (Verhältniswort) razmérnik.
Vorwurf *m.* oponòs, očítek, očítanje; j. a. Gegenstand.
vorwurfsvoll oponósèn.
vorzählen šteti (štejem) pred kom; preštéti; *impf.* preštévati komu kaj.
Vorzeichen *n.* predznák; predznámenje.
vorzeichnen narisati (-rísem) komu kaj; (bestimmen) oznáčiti, naznáčiti.
vorzeigen pokázati (-kážem); *impf.* pokazovati.
Vorzeiger *m.* pokazávec, pokazník.
Vorzeigung *f.* pokàz, pokazovánje.
Vorzeit *f.* starodávnost, davnína.
vorzeiten *adv.* svoje dni, njega dni, nekdaj.
vorzeitig (vor der Zeit) prezgódnji, prerán, predčásèn.
vorzeitlich starodávèn.
vorziehen (hervorziehen) izvléči (-vlečem); den Vorhang — zastréti (-trèm) z zástorom; (höher schätzen) čemu prednost dati (dam) pred drugim; *impf.* — dajáti (dájem); kaj bolj céniti —, číslati od drúgega, kàj nad kàj stáviti.
Vorzimmer *n.* prednja soba, predsóba.
Vorzug *m.* prednost, predstvo, prvstvo, prvóst; seine Vorzüge njegóve vrlíne; mit — z odlíko, z najbóljšim uspéhom; — haben prednost iméti (imám); odlíko iméti; odlikovati se pred drúgimi.
vorzüglich *adi.* odličèn, izbórèn; posébèn; *adv.* odlíčno; posébno, sosébno, zlasti.
Vorzüglichkeit *f.* odličnost, izbórnost.
Vorzugsclasse *f.* odlíčni red.
Vorzugsrecht *n.* prédnostna pravíca.
Vorzugsschüler *m.* odličnják.
vorzugsweise *adv.* posébno, sosébno, zlasti.
Votant *m.* glasovátelj, votant.
votieren glasovati.
Votierung *f.* glasovánje.
Votivkirche *f.* votívna —, zaobljúbna cerkèv.

Digitized by Google

Votum *n.* glas (-a, -ú).
Vulcan *m.* ognjénik, vulkán.
vulcanisch ognjéniški, ognjebljúvčn, vulkánski.
vulcanisieren razpáliti, razbéliti.
Vulgärname *m.* domáče —, hišno imé (-éna), vzdèv.
Vulgata *f.* obči latínski prevòd sv. pisma, vulgáta.
vulgo *adv.* po domáče, obíčno.

W.

Wabe *f.* sat (-a, -ú); *coll.* satovjé.
wach budčn, zbujèn, zdrámljen; (wachend) bedèč, čujòč; — ſein bedéti, čuti (čujem); — werden budíti se, drámiti se; zbudíti se, zdrámiti se.
Wach- strážni.
Wachcommandant *m.* stražni povéljnik.
Wachcorps *n.* stražno krdélo, stražárstvo, stražni zbòr.
Wachdienſt *m.* stražna služba, straža, stráženje.
Wache, Wacht *f.* straža; — halten na straži biti (sem), strážiti; auf die — ziehen na stražo iti (idem, grem); —n ausſtellen postáviti straže; — ablöſen izmeníti stražo.
Wachebeleidigung *f.* razžalítèv straže.
wachen bedéti, čuti (čujem), čúvati; (über etwaš) čuti nad čim, páziti na kaj, kaj na skrbi iméti (imám); die ganze Nacht — vso noč prečúti; ſ. bewachen.
Wachen *n.* bedénje, čujénje, čúvanje.
Wachfeuer *n.* stražni ogènj.
Wachgeld *n.* stražnína.
wachhabend stražéč, na straži; der —e Officier strážni častnik.
Wachhaus *n.* strážnica, stražárnica.
Wachmann *m.* čuváj, strážnik; =ſchaft *f.* strážniki, strážništvo, stražno moštvo.
Wachmeiſter *m.* ſ. Wachtmeiſter.
Wacholder *m.* brin, brina; smrlín, smólovec; *coll.* brinje, smolje; **Wacholder-** brinov; =beere *f.* brínovica, brínova jágoda; =branntwein *m.* brinovec; =droſſel *f.* brínovka, borovnják, branjúg.
Wachparade, Wachtparade *f.* oglèd straže, stražna paráda.
Wachpoſten, Wachtpoſten *m.* (Perſon) straža; (Ort) stražíšče.
Wachs *n.* voſèk; auš — voščèn; mit — überziehen povoščíti; **Wachs-** voskov, voščén; =abdruck *m.* voščèni odtisk, voščéna tískanica.
wachſam budčn, bedéčen, bedljiv, čuvít, stražljiv; pazljiv.
Wachſamkeit *f.* budnost, bedéčnost, bedljívost, čuvítost; pazljívost.
wachsartig vosku podóbčn, voskovít.
Wachsbleiche *f.* voščéno belílo.
Wachsblume *f.* voščèni cvet.
wachſen rasti (rastem); dorásti; ein wenig — porásti; zrasti; aufeinander — razrásti se; *impf.* razráščati se; (ſich mehren) množíti se, širiti se; razmnožíti se, razširiti se; gewachſen ſein kos —, zagomèc komu biti (sem).
Wachſen *n.* rast (-i), rástenje.
wachſend úpnig rastčn, raščv, raščav.
wächſern voščén, od voska.
Wachsfabrication *f.* voščárstvo.
Wachsfabrik *f.* voščárnica.
Wachsfackel *f.* voščéna plamenica, — baklja.
Wachsfarbe *f.* voščéna barva.
Wachskerze *f.* voščéna sveča, voščenica, voščénka.
Wachskerzenzieher *m.* voščeníčar.
Wachsleinwand *f.* povoščéno platno.
Wachslicht *n.* ſ. Wachskerze.
Wachspflaume *f.* ruména sliva.
Wachsſtock *m.* voščenica, voščéni svitèk.
Wachsthum *n.* rast (-i) rašča, rastílo.
Wachſtube *f.* stražárnica.
Wachtel *f.* prepelica; podpodík, podpodánka, podpodica, pódprda; **Wachtel-** prepelíčji; =hund *m.* prepelíčar; =könig *m.* hrestáč, kosèc, hrastar; =ſchlag *m.* petpedíkanje, prepelévanje; =ſtrich *m.* prepelíčji lèt, — prelèt.
Wachtelweizen *m. (Melampyrum nemorosum)* višnjevèc; *(Mel. arvense)* poljski črnílec.
Wächter *m.* stražár, stražník, čuváj, čuvár, varih; =in *f.* stražárica, čuva-

Digitized by Google

rica, čuvájka; =haus *n.* strážnica, čuvájnica.
Wachtmeiſter *m.* nadstrážnik, strážmeštěr.
Wachtthurm *m.* stražni stolp, strażíšče.
wackelig majàv, gugav, tresòč.
Wackelkopf *m.* tresoglávec, potoglávec.
wackeln májati se, zíbati (-bljem) se, gúgati se; (beim Gehen) omahovati, opotékati se, klécati.
wacker vrl, jak, korenjáški.
Wade *f.* meča, litka, listánjek.
Wadenbein *n.* piščál (-i).
Wadenmuskel *m.* mečna míšica, riba.
Waffe *f.* oróžje; (Vertheidigungsmittel) branílo; **Waffen-** oróžni; vojni, bojni.
Waffenbruder *m.* sobojník, sobórec.
Waffenbündnis *n.* vojna zavéza.
Waffendienſt *m.* služba z oróžjem, oróžna služba.
waffenfähig sposóben za oróžje.
Waffengeklirr *n.* rožljánje z oróžjem, oróžni žvenkèt.
Waffengeräth *n.* oróžje.
Waffengewalt *f.* oróžna sila; mit — z oróžjem.
Waffenglück *n.* vojna —, bojna sreča.
Waffenkammer *f.* oróžnica, orožárna.
Waffenlärm *m.* hrup oróžja, oróžni hrup.
waffenlos brez oróžja, brezoróžen.
Waffenpaſs *m.* oróžni list.
Waffenpatent *n.* oróžni patent.
Waffenplatz *m.* orožíšče, bojíšče.
Waffenrock *m.* vojna suknja.
Waffenruhe *f.* premírje.
Waffenruhm *m.* vojna slava.
Waffenſchmied *m.* orožár, izdelovátelj oróžja.
Waffenſtillſtand *m.* premírje.
Waffenträger *m.* opróda.
Waffenübung *f.* oróžna vaja.
waffnen orožíti; oborožíti.
Wagamt *n.* téhtnica, tehtálni urad.
wägbar tehtljiv.
Wage *f.* téhtnica, vesa, vaga; (am Wagen) vaga.
Wagebalken *m.* prečka, grédeljnica.
Wagegeld *n.* tehtalnína.
Wagehals *m.* predrznež, vratolòm.
wagehalſig vratolómen.
Wagemacher *m.* téhtničar.
Wagen *m.* voz; kola *pl.*; (Kutſche) kočija; *dem.* vozèk, vozíček; d. Steirerwägelchen krípica, kolésělj; als Sternbild ſ. Bär.
wagen drzniti se, úpati se, tvégati se.
wägen téhtati; iztéhtati.
Wagenachſe *f.* os (-í), podvóz (-i).
Wagenbaum *m.* svora, sora, razvóra.
Wagendeichſel *f.* ojé (ojésa),ójnice *pl.*
Wagengeld *n.* voznína.
Wagengeleiſe *n.* kolovòz, kolesnica, koléja, kolotéča, kolotéčina.
Wagengeraſſel *n.* drkòt, drdránje, drkotánje.
Wagenkipfe *f.* ročica.
Wagenkorb *m.*, **Wagenkrippe**, **Wagenflechte** *f.* gnojni kòš, lese *pl.*
Wagenkuppler *m.* pripenjáč.
Wagenleiter *f.* léstvica, lójtrnica; (das Paar) léstvice *pl.*
Wagenlenker *m.* vozník, kočijáž.
Wagennagel *m.* rednik; osník, zaosník.
Wagenrad *n.* vozno koló (-ésa).
Wagenremiſe *f.* kolnica, kolárnica.
Wagenſchere *f.* trabje, trabi *pl.*, škarje *pl.*
Wagenſchmierbehälter *m.* kolomáznica.
Wagenſchmiere *f.* kolomàz, kolomást (-i).
Wagenſperre *f.* zavóra, zavórnica.
Wagenſterze *f.* svórnica, repica.
Wagentrain *m.* vozovlàk.
Wagentritt *m.* vozni stopálnik.
Wageſtück *n.* ſ. Wagnis.
Waggon *m.* železníčni voz, vagón.
Wagner *m.* kolár; **Wagner-** kolárski; =handwerk *n.* kolárstvo; das — betreiben koláriti; =in *f.* kolárica; =ſtuhl *m.* kolovŕta.
Wagnis *n.* drzèn čin.
wagrecht vodorávèn, horizontálen, rázovèn.
Wagſchale *f.* téhtnična sklédica; *fig.* auf der — ſein na vágalici —, na prevésici biti; in die — werfen na téhtnico (do)vréči (-vŕžem).
Wahl *f.* volítev, izvolítev; auf freier — po svoji volji, dragovóljno; die — ſteht ihm frei na voljo mu je dano; eine — treffen izvóliti; **Wahl-** volílni, volítveni.

Digitized by Google

Wahlact *m.* volítev; (Schriftſtück) volítveni spis.

Wahlangelegenheit *f.* volítvena stvar (-i), — reč (-i).

Wahlausſchreibung *f.* razpis volítve.

wählbar izvoljiv, sposóben biti izvóljen, sposóben za izvolítev.

Wählbarkeit *f.* izvoljívost, sposóbnost za izvolítev.

wahlberechtigt imajóč volílno pravíco, upravíčen vóliti. — za volítev.

Wahlberechtigte *m.* upravíčenec za volítev.

Wahlberechtigung *f.* upravíčenost za volítev, volílna pravíca.

Wahlbeſprechung *f.* volítveni pogóvor.

Wahlbezirk *m.* volílni okràj.

Wahlbruder *m.* pobrátim.

Wahlbruderſchaft *f.* pobrátimstvo.

Wahlcertifikat *n.* volílna izkáznica.

wählen izvóliti, izbráti (-bérem); *impf.* vóliti, izbírati.

Wähler *m.* volívec; **-in** *f.* volívka.

Wählerclaſſe *f.* volílni razrèd.

wähleriſch izbírčen.

Wählerliſte *f.* volívski imeník.

Wählerſchaft *f.* volívci, volívstvo.

wahlfähig ſ. wählbar.

Wahlfürſt *m.* volílni —, izbórni knez; izvóljeni knez.

Wahlfürſtenthum *n.* volílna —, izbórna kneževína.

Wahlgeſetz *n.* volílni zakon, volílna postáva.

Wahlhandlung *f.* volítev.

wählig ſ. wähleriſch; wohlig.

Wahlkörper *m.* volílna skupína, volílni razrèd.

Wahlliſte *f.* volívski imeník.

Wahlmann *m.* volílni mož.

Wahlmonarchie *f.* volílna —, izbórna monarhíja.

Wahlordnung *f.* volílni red.

Wahlort *m.* volítveni kràj, volíšče.

Wahlperiode *f.* volílna doba.

Wahlplatz *m.* volíšče; ſ. Wahlſtatt.

Wahlprotokoll *n.* volílni —, volítveni zapísnik.

Wahlrecht *n.* (activeš) pravíca vóliti, volílna pravíca; (paſſiveš) pravíca biti izvóljen, pravíca do izvolítve, izvolítvena pravíca.

Wahlſchweſter *f.* poséstrima.

Wahlſpruch *m.* geslo.

Wahlſtatt *f.* bojíšče.

Wahlſtimme *f.* (volílni) glas (-ú).

Wahltag *m.* dan volítve.

Wahlumtriebe *pl.* spletke *(pl.)* pri volítvi.

Wahlurne *f.* glasóvnična posóda.

Wahlverſammlung *f.* volílni shòd.

Wahlverwandtſchaft *f. (chem.)* soród-

Wahlzettel *m.* volílni list. [nost.

Wahlzimmer *n.* volílnica.

Wahn *m.* blodnja, blodna misèl (-i); dozdévèk, domišljáva.

wähnen domišljevati si, domíšljati si.

Wahngebilde *n.* blodni prividèk, blodnotvórje.

Wahnglaube *m.* prazna vera.

Wahnſinn *m.* blaznost, blodnomíselje; in — verfallen zblaznéti.

wahnſinnig blazèn, blodnomíseln, zmešane pámeti.

Wahnſinnige *m.* blaznik; *f.* bláznica.

Wahnwitz *m.* blaznost, brezúmnost, prismójenost.

wahnwitzig blazèn, brezúmèn, prismójen.

wahr *adi.* resníčen, istinít; pravi; (treu) zvest, verèn; d. —e Name pravo imé (-éna); eine —e Geſchichte resnična povést; es iſt — res je; es iſt nicht — ni res; für— res; nicht —? kaj ne? für — halten za resníco iméti (imám), vérovati, verjéti (verjámem); — ſprechen resníco govoríti; ſo — mir Gott helfe tako mi Bog pomágaj!

wahren hrániti; várovati; ſich — várovati se.

währen trpéti, trájati; ewig — večèn biti, večno trpéti, — trájati.

während *adi.*, bei —er Predigt med prídigo; *coni.* med tem ko; dočim; *praep.* med; — der Mahlzeit med obédom; — der Regierung Maria Thereſias za Marije Terézije.

wahrhaft resníčen, istinít; pravi; (die Wahrheit liebend) resníčen, resnicoljúben.

wahrhaftig *adi.* resníčen; pravi, právcati; *adv.* resníčno, res, zarés.

Wahrhaftigkeit *f.* resníčnost, istinitost; resnicoljúbnost.

Digitized by Google

Wahrheit *f.* resníca, ístina.
Wahrheitsbeweis *m.* dokàz resníce.
Wahrheitserinnerung *f.* opomín k resníčni izpovédbi.
Wahrheitsfreund *m.* resnicoljùb.
wahrheitsgetreu resníci odgovarjajòč, resníčěn; *adv.* po resníci.
wahrheitsliebend resníčěn, resnícoljúběn.
Wahrheitssinn *m.* čuvstvo za resníco.
wahrlich *adv.* resníčno, zarés, res, v resníci.
wahrnehmbar zaznátěn, začútěn, zapázěn.
wahrnehmen zaznáti, začútiti; *impf.* zaznávati, čútiti; (erkennen) spoznáti, zapáziti; (eine Gelegenheit) porábiti; (Rechte) várovati kaj, potegovati se za kaj.
Wahrnehmung *f.* zazná(va)nje, zaznáva, začút; opázba.
Wahrnehmungsvermögen *n.* zmožnost zaznávanja, začutljívost.
wahrsagen vedeževati, bogovati; s. prophezeien.
Wahrsager *m.* vedež, vedeževávěc, bógověc; =**ei** *f.* vedeževánje, védeštvo, vedeževávstvo; =**in** *f.* vedeževávka.
wahrscheinlich *adi.* verjétěn; *adv.* verjétno; bržkone, bržda, bržčas; es ist sehr —, dass ... vsa podóba je, da ...
Wahrscheinlichkeit *f.* verjétnost.
Wahrscheinlichkeitsrechnung *f.* račún verjétnosti, verjétnostni račún.
Wahrspruch *m.* (der Geschworenen) izrèk —, razsòd (porótnikov).
Wahrung *f.* várovanje, varstvo.
Währung *f.* veljáva, vrednóta.
Wahrzeichen *n.* známenje.
Waid *m.* (Färbepflanze) *(Isatis tinctoria)* oblájst; **Waid-** oblájstov.
Waid- (für Jagd-) s. Weid-.
Waise *f.* siróta, sirótica; sirótěk, sirótej; — werden osirotéti, starše izgubíti; **Waisen-** sirotínski.
Waisenbuch *n.* sirotínska knjiga.
Waisengeld *n.* sirotínski denárji *pl.*, sirotínščina.
Waisenhaus *n.* sirotíščnica, sirotíšče, sirótnica.
Waisenkind *n.* siróta.
Waisenknabe *m.* sirótěk, sirótej.
Waisenmädchen *n.* sirótica.
Waisenstand *m.* sirotínstvo.
Waisenvermögen *n.* sirotínska imovína.
Wal *m.* s. Walfisch.
Wald *m.* gòzd; les, loza, hosta, šuma; (Hain) log; (Hegeholz) gaj; neuangelegter — závod (-vóda); abgestockter — golosèk; (Eichen—) dobráva; **Wald-** gozdni.
Waldamt *n.* gozdni uràd.
waldaus waldein iz gozda in v gòzd.
Waldbestand *m.* gozdni raztežáj, gozdóvje.
Waldbewohner *m.* pogozdník, hostnik.
Waldbiene *f.* divja čebéla.
Waldbirne *f.* s. Holzbirne.
Waldblöße *f.* laz, jasa.
Waldbrand *m.* gozdni požár.
Waldcultur *f.* gozdárstvo.
Walddieb *m.* gozdni tat.
waldein *adv.* s. u. waldaus.
Walderbse *f.* grahor.
wälderreich gozdnàt.
Waldesel *m.* divji osěl.
Waldfrevel *m.* gozdna pokvára. — poškódba.
Waldfrevler *m.* gozdni kvarník.
Waldgegend *f.* gozdnáta krajína, gozdnàt kràj.
Waldgesetz *n.* gozdni zakon, gozdna postáva.
Waldgrund *m.* gozdno zemljíšče.
Waldheger *m.* gozdár, logar, šumár.
Waldhorn *n.* lovski rog.
Waldhuhn *n.* divja kura.
Waldhüter *m.* gozdni čuváj, logar.
waldig gozdnàt, gozděn.
Waldlerche *f.* gozdni škrjáněc.
Waldmeister *m.* nadlógar; (Pflanze) prvéněc, dišéča perla, — strášnica.
Waldmensch *m.* divji mož, hostnik.
Waldnymphe *f.* gozdna víla.
Waldrebe *f.* srobót, srobotína, vezéla; *coll.* srobotínje, vezélje.
Waldrecht *n.* gózdna pravíca.
Waldschaden *m.* gozdna škoda, — kvara.
Waldschlag *m.* drvosèk.
Waldschlucht *f.* s. Schlucht.
Waldschnepfe *f.* kljunáč, sloka.
Waldstreu *f.* stelja, listje.

Digitized by Google

Waldtaube *f.* divji golób, grivnik, grivar.
Waldteufel *m.* gozdni hudír.
Waldthier *n.* gozdna živál (-i).
Waldung *f.* gòzd.
Waldweg *m.* gozdna pot (-i).
Waldwieſe *f.* gozdna senóžet (-i).
Waldwirtſchaft *f.* gozdno gospodárstvo.
Waldzins *m.* gozdnína.
Walfiſch *m.* kìt; =fang *m.* kitolòv; =fänger *m.* kitolóvec.
Walke *f.* valjálnica.
walken váljati; zváljati, pováljati.
Walker *m.* valjávec.
Walkererde *f.* suknársko ilo.
Walkmühle *f.* ſ. Walke.
Wall *m.* okòp, nasìp, zasìp.
Wallach *m.* (Pferd) konj skopljénec.
wallen valóve gnati (ženem), valoviti se, valovati, pláti (póljem) se; kipéti, vreti (vrèm); (reiſen) rómati, potovati; hóditi.
Waller *m.* romar, božjepótnik; ſ. Welš; =in *f.* rómarica, božjepótnica.
Wallfahrer *m.* ſ. Waller.
Wallfahrt *f.* božja —, rómarska pot (-i), rómanje.
wallfahrten rómati, na božjo pot iti (idem, grem).
Wallfahrtskirche *f.* rómarska cerkêv.
Wallfahrtsort *m.* božja pot.
Wallnuſs *f.* laški oreh (-éha).
Wallung *f.* valovítev, valovánje, planje; vrenje, kipénje.
Walm *m.* krnica, vrtínec; (der Dachſchopf oben an der ſchiefen, ſchmalen Dachſeite) kačka, kič.
Walmdach *n.* streha na kačko.
Walrath *m.* kítova tolšča, — mast (-í).
Walroſs *n.* mrož.
wälſch ſ. welſch.
walten vládati, gospodovati, gospodáriti, upráviati, ravnáti kaj, vóditi; *fig.* (v. Zuſtänden) vládati, biti (sem); ſeines Amtes — izvrševati svojo službo, — svojo dolžnóst; beš (daš) walte Gott! v to pomózi Bog!
Walter *m.* vladár, gospodár.
Walwurz *f.* ſ. Beinwurz.
Walze *f.* valj, valjec, valjar.
walzen *intr.* valček plésati (-šem); *tr.* váljati; pováljati, zváljati.
wälzen valíti, váljati, kotáti, kotalíti, tóčiti, tákati; zavalíti, zaváljati ꝛc.; die Schuld auf jmd. — krivdo na koga izvrníti; *impf.* — izvráčati.
Wälzen *n.* váljanje.
walzenförmig váljast.
Walzer *m.* valček.
Wälzer *m.* valjávec. [mlin.
Walzmühle *f.* mlin na valjce, váljčni
Walzwerk *n.* valjárna, valjárnica.
Wamme *f.* trebúšina; vàmp; podgrlje, podgrlína, podvrátek, ožrélje, nadêr, jadro.
Wams *n. m.* podsúknjič, suknjič, kamižóla; (der Weiber) jopa, jopič.
Wand *f.* stena; ſ. Seite; ſpaniſche — zaslòn, zaslanjálo.
Wandbekleidung *f.* opóna; (hölzerne) obòj.
Wandel *m.* ſ. Wechſel; pohájanje, izprehájanje; (Lebenswandel) življénje; vedénje.
wandelbar izpremenljiv, nestálen, nestanovítен.
Wandelbarkeit *f.* izpremenljívost, nestálnost, nestanovítnost.
Wandelgrund *m.* menjálno zemljíšče, menjávka.
wandeln ſ. verwandeln; hóditi, pohájati, šétati, izprehájati se.
Wandelſtern *m.* ſ. Planet.
Wandeltreppe *f.* pólžaste stopníce.
Wanderbuch *n.* potna knjížica, popótne búkvice *pl.*
Wanderbündel *n.* popótna cula, — cúlica.
Wanderer *m.* popótnik, potnik, popotovávec.
Wanderfalke *m.* sokol selèc.
Wandergeſelle *m.* sopótnik, popótni továrìš.
Wandergewerbe *n.* popótni obŕt.
Wanderin, Wandrerin *f.* (po)pótnica, popotovávka.
wandern potovati, popótovati; hóditi, iti (idem, grem); séliti se; preséliti se.
Wanderratte *f.* siva podgána.
Wanderſchaft *f.* potovánje, popótovanje.
Wandersmann *m.* popótnik, potnik.
Wanderſtab *m.* popótna pálica.

Digitized by Google

Wandertaube *f.* golób selěc.
Wanderung *f.* potovánje, popotovánje.
Wandervogel *m.* ptica selívka.
Wanderzeit *f.* čas potovánja.
wandfest k steni pribít.
Wandgemälde *n.* stenska slika.
Wandhobel *m.* (strużěc) straníčar.
Wandkalender *m.* stenski —, viséči koledár.
Wandlaus *f.* ſ. Wanze.
Wandleuchter *m.* obsténski svečnik.
Wandlung *f.* izpremémba; (b. d. Meſſe) povzdigovánje; ſ. Conjugation.
Wandſchrank *m.* vzídana omára.
Wandſchüſſelflechte *f.* stenski sklédičar.
Wanduhr *f.* stenska ura.
Wange *f.* lice; **Wangen-** lični.
Wangenbein *n.* podóčnica.
Wangengrübchen *n.* lična jámica.
Wangenröthe *f.* lična rdečica.
Wangenſcheibe *f.* (im Bienenſtock) stranica, postranica.
wankelhaft, **wankelmüthig** omahljiv, nestanovítěn.
Wankelmuth, **Wankelſinn** *m.* omahljívost, nestanovítnost.
wanken omahovati, májati se; (beim Gehen) opotékati se; (von den Füßen) oplétati se; (v. Kräften) pésati.
wankend majáv, potoglàv; omahljiv.
wann *adv.* kdaj, kedáj; *relat.* kàdar; **dann und** — tedàj pa tedàj, včasi; — immer kadarkòli.
Wanne *f.* banja; nečké *pl.*
wannen *adv.*, von — odkód? *relat.* odkóder.
Wanſt *m.* trébuh (-úha); vàmp.
wanſtig trebúšen, trebúšnat; vampast.
Wanze *f.* steníca; **Wanzen-** steníčni; **=kraut** *n.* steníčnik.
wanzig steníčav.
Wappen *n.* grb; einen Adler im — führen orla v grbu iméti (imám); **Wappen-** grbovni.
Wappenamt *n.* grbovni urád.
Wappenbild *n.* podóba v grbu.
Wappenbuch *n.* grbovnik.
Wappenfeld *n.* grbovno polje.
Wappenkunde *f.* grboslóvje, grboznánstvo, heráldika.
Wappenkundige *m.* grboslóvec, grboznánec.
Wappenſchild *m.* grbovni ščit.
Wappenſchneider *m.* grborézec.
Wappenverleihung *f.* podelítev grba.
wappnen orožíti; oborožíti.
Ware *f.* blagó, roba; **Waare** — drobno blagó, drobnína; **grüne** — zelenjád (-i), zelenjáva, zelenína; **hölzerne** — lesenína; **Waren-** blagóvni.
Warenabſatz *m.* odvédanje —, prodája blagá.
Warenartikel *m.* blagó; **verſchiedene** — *pl.* razne vrste blagó.
Warenausfuhr *f.* izvòz blagá.
Warenbeſchau *f.* ogledovánje blagá.
Wareneinfuhr *f.* uvòz blagá.
Warenhalle *f.* dvorána za blagó, blagóvna tržnica.
Warenkunde *f.* poznávanje blagá.
Warenlager *n.* zalóga blagá, blagóvna zalóga.
Warenmagazin *n.* blagóvno skladíšče.
Warenſendung *f.* pošiljka blagá.
Warentauſch *m.* zamenjáva blagá.
Warentransport *m.* prevážanje —, prevòz blagá.
Warenumſatz *m.* blagóvni promèt.
Warenverſendung *f.* razpošiljáva blagá.
Warenverzeichnis *n.* blagóvni popis, — popísek, — spísek.
Warenvorrath *m.* zalóga blagá.
Warenzoll *m.* carína, (uvoznína, izvoznína, prevoznína).
warm topél, gorék; *fig.* gorèč, iskrén.
Warmbad *n.* gorka —, topla kopel (-éli); toplíce *pl.*
warmblütig toplokrvén.
Wärme *f.* toplóta, gorkóta; *fig* goréčnost, vnetost; **Wärme-** toplótni.
Wärmeäquator *m.* toplótni ravnik.
Wärmebildner *m.* toplotvórna tvarína.
Wärmecapacität *f.* toplótna navzétnost.
Wärmeeinheit *f.* toplótna edníca.
Wärmeempfindung *f.* toplótni očút.
wärmeerzeugend toploróden.
Wärm(e)flaſche *f.* grélnica, grejáča, pogreváča.
Wärmegrad *m.* toplótna —, toplínska stopnja.
Wärmeleiter *m.* toplótni prevódnik.
Wärmeleitung *f.* toplótni prevòd, toplovòd; toplótno prevájanje.

Digitized by Google

Wärmemenge *f.* toplótna množína, — količína.
Wärmemesser *m.* toplomèr.
wärmen greti (grejem), ogrévati; segréti, ogréti; sich — greti se.
Wärmequelle *f.* toplótni vir.
Wärmer *m.* ogreválo.
Wärmestoff *m.* toploròd, toplotvòr.
Wärmestrahl *m.* toplótni trak.
Wärmestrahlung *f.* toplótno žarjénje, izžarjevánje.
Wärmevertheilung *f.* razdelítèv —, podélba toplóte.
Wärmpfanne *f.* grejáča, pogreváča.
warnen posvaríti; *impf.* svaríti.
warnend svarílen.
Warner *m.* svarívec, svarítelj.
Warnung *f.* svarítèv, svarílo, posvarílo; **Warnungs-** svarílni; **=zeichen** *n.* svarílno známenje, svarílo.
Warte *f.* strážnica, stražni stolp, stražíšče; pazíšče, razgledovalíšče, vidik.
Wartegeld *n.* čakarína.
warten *intr.* čákati; počákati; *tr.* (pflegen) streči (strežem) koga, komu.
Warten *n.* čákanje.
Wartort *m.* čakalíšče.
Wärter *m.* strežník, strežáj; strežèc; **=in** *f.* strežnica, strežájka.
Wartesaal *m.* čakálnica.
Wartung *f.* strežba, postrežba.
warum *adv. (interr.)* zakáj? čemú? worum.
Warze *f.* bradavíca; *dem.* bradavíčica; **Warzen-** bradavíčni.
warzenförmig bradavíčast.
warzig bradavíčen, bradavíčnat.
was *pron.* kaj? *relat.* kàr; — für ein kakšèn, kak, kakov; — immer karkòli.
Wasch- perílni, pralni; umiválni.
Waschanstalt *f.* prálnica, perílnica.
Waschbär *m.* rakún.
Waschbecken *n.* umiválnica. médenica.
Waschblau *n.* perílno modrílo.
Waschbleuel *m.* pralèc, peráča, trepka.
Waschbrett *n.* perílnik, žmulja.
Wäsche *f.* perílo.
waschecht pralèn, barvodržèn.
waschen (Wäsche) prati (perem); opráti; (den Körper) umíti; *impf.* umívati; sich — umívati se; umíti se; (einen einzelnen Gegenstand) umíti; (Geschirr) pomívati; pomíti; *fig.* (ausžanken) oštéti (-štéjem); *impf.* oštévati; ſ. ſchwatzen.
Wäscher *m.* peráč, perìčnik, perílar; **=ei** *f.* pránje; ſ. Waschanstalt; Gold— zlatoprálnica; **=in** *f.* perica, perílja, pralja.
Wäscherolle *f.* ſ. Mange.
Waschgold *n.* prano zlató.
waschhaft ſ. ſchwatzhaft.
Waschkammer *f.* perílnica, prálnica.
Waschkorb *m.* perílni kòš.
Waschkübel *m.* čebèr —, bedènj za perílo.
Waschlappen *m.* o-, pomiváča; izpiráča.
Waschlauge *f.* lug.
Waschmittel *n.* pralno —, umívalno sredstvo, izpirálo.
Waschplatz *m.* perìšče, pralíšče.
Waschschwamm *m.* umívalna goba.
Waschtrog *m.* perílno korìto, perílnik.
Waschung *f.* umívanje.
Waschwasser *n.* voda za pranje, — za umívanje; ſ. Abwaſchwaſſer.
Waschweib *n.* perica.
Waschwerk *n.* perílo; rudoprálnica.
Waschzeug *n.* pralna tkanína, pralno blagó; perílo.
Wasen *m.* ſ. Rasen.
Wasenmeister *m.* konjedérec, konjáč; **=ordnung** *f.* konjedérski red.
Wasser *n.* voda; *dem.* vodíca; zu — werden zvodenéti; zu — und zu Land po (na) vodi in po (na) suhem (kopnem); bei — und Brot ob vodi in kruhu; die Hoffnung wird zu — úpanje po vodi splava; Quellen— studénčnica; Bach— potóčnica; Schnee— snežnica; Regen— dežévnica; Trauf— kapnica ɔc.; **Wasser-** vodni, povódni; (wässerig) vodéni.
Wasserableitung *f.* odvájanje —, odvòd vode.
Wasserader *f.* vodna žila, vodeník.
Wasseramsel *f.* povódni kos.
Wasserarm *m.* rokáv, pánoga.
wasserarm malovóden, suhótèn.
Wasserarmut *f.* pománjkanje vode.
Wasserast *m.* divja —, nora mladika, vodenica.
Wasserbau *m.* vódna stavba; **=kunst** *f.* vódno stávbarstvo; **=unternehmung** *f.* vodnostávbno podjétje.

Digitized by Google

Waſſerbecken *n.* vodna kotlína.
Waſſerbehälter *m.* vodna shramba, vodnják.
Waſſerbett *n.* struga, pretóka, koríto.
Waſſerblaſe *f.* vodéni mehúrec, — mehúrček.
Waſſerblüthler *m.* vodocvétka.
Waſſerbruch *m.* vodni predòr.
Waſſerbrühe *f.* plódra, požlépica.
Waſſercanal *m.* prekòp, vodotòč, roja.
Waſſerdamm *m.* jez.
Waſſerdampf *m.* vodni par.
waſſerdicht nepremóčen, nepremočljiv, vododržèn.
Waſſerdruck *m.* vodni tlak; (auf Banknoten) vodéno známenje, vodéni tisk.
Waſſerdunſt *m.* vodni sopár.
Waſſereimer *m.* vedríca, škàf, kabël.
Waſſerfaden *m.* vodni krak. — okrák.
Waſſerfahrt *f.* povódna vožnja.
Waſſerfall *m.* slap, sopòt, sopótnica, šum, vodopàd; (klein) skakávec.
Waſſerfang *m.* vodnják.
Waſſerfänger *m.* (am Mühlrad) korec.
Waſſerfarbe *f.* vodéna barva.
Waſſerfaſs *n.* vodni sod, sod za vodo.
Waſſerfeder *f. (Hottonia)* grebenika.
Waſſerfläche *f.* vodno povŕšje, vodna površina.
Waſſerflaſche *f.* steklenica za vodo.
Waſſerfloh *m.* povódna bolha.
Waſſerflut *f.* poplávica, razlív, zatòp; (Überſchwemmung) povódenj (-i).
Waſſerfräulein *n.* povódna déklica.
waſſerfrei brezvóden.
Waſſerfroſch *m.* zeléna žaba, rujht, rujhtáč.
Waſſerfurche *f.* jarek, draga.
Waſſergalle *f.* zamòk, podmòk, močáva; necéla mávrica.
Waſſergebiet *n.* povódje, obvódje.
Waſſergebür *f.* vodarína.
Waſſergeflügel *n.* povódne ptice *pl.*
Waſſergehalt *m.* vodna primés (-i), vodénost.
Waſſergelte *f.* golída, káblica; korec, zajemáč.
Waſſergewächs *n.* povódna rastlína.
Waſſerglas *n.* kozárec, čaša, kúpica (za vodó); vodénasto steklo.
Waſſergraben *m.* jarek, draga, roja.
Waſſergrenze *f.* vodna meja.
Waſſergrube *f.* rupa, kal, lokva.
waſſerhaltig vodén, vodnat.
Waſſerheilanſtalt *f.* vodno zdravilíšče.
Waſſerheilkunde *f.* vodno zdravílstvo.
waſſerhell čist kakor voda.
Waſſerhöhe *f.* višína vode.
Waſſerholunder *m.* kalína.
Waſſerhoſe *f.* vodéna troba, morski smŕk.
Waſſerhuhn *n.* (vodna) kokóška; ſchwarzes — črna liska.
wäſſerig vodén; — werden zvodenéti; *fig.* prazèn, medël, plehèk.
Waſſerjungfrau *f.* kačji pastír, gospíca.
Waſſerkäfer *m.* povodnják.
Waſſerkanne *f.* vodna ročka.
Waſſerkopf *m.* vodnatoglávost.
Waſſerkraft *f.* vodna sila.
Waſſerkreſſe *f.* ſ. Brunnenkreſſe.
Waſſerkunſt *f.* vodomèt.
Waſſerlache *f.* mlaka, kal, kalúža, lokva.
Waſſerlauf *m.* vodni tek.
Waſſerläufer *m.* dŕsavec, mlinar, kosec.
Waſſerleitung *f.* vodovòd; **Waſſerleitungs-** vodovódni.
Waſſerlilie *f.* ſ. Seeroſe.
Waſſerlinſe *f.* okrák.
waſſerlos brezvóden.
Waſſermangel *m.* ſ. Waſſerarmut.
Waſſermann *m.* povódni mož; *(astr.)* vodár, vodolíj.
Waſſermaſſe *f.* vodóvje.
Waſſermelone *f.* vodéna —, grška dinja, lubeníca.
Waſſermenge *f.* vodna množína.
Waſſermeſſer *m.* vodomèr.
Waſſermeſſung *f.* vodomérstvo.
Waſſermolch *m.* pupèk; der große — véliki pupèk.
Waſſermühle *f.* vodni mlin.
wäſſern *tr.* ſ. bewäſſern; (einweichen) namóčiti; *impf.* móčiti, namákati; (d. Wein) z vodó mésati; — zmésati; napojíti; *impf.* napájati; *intr.* mir wäſſert der Mund nach etwas sline cedím —, sline se mi cedé po čem.
Waſſernetz *n.* vodno omrézje.
Waſſernixe *f.* povódna vila, vila povódkinja.
Waſſernoth *f.* ſ. Waſſermangel u. Überſchwemmung.

Digitized by Google

Wassernuss *f.* povódni kóstanj, kostánjevica, oréšěc.
Wasserotter *f.* beloúška.
Wasserperle *f.* neprístni biser.
Wasserpflanze *f.* vodna —, povódna rastlína.
Wasserpocken *pl.* s. Windpocken.
Wasserprobe *f.* izkúšnja z vodó.
Wasserratte *f.* povódna podgána.
wasserrecht s. horizontal.
Wasserrecht *n.* vodno pravo; das — haben pravíco do vode iméti (imám); **Wasserrechts-** vodnoprávni.
wasserreich vodnat.
Wasserreservoir *n.* vodoshrámba.
Wasserrinne *f.* žleb.
Wassersack *m.* (in den Gruben) stòk, stekalíšče.
Wassersäulmaschine *f.* vododvížni stroj, vodni samotlàk.
Wasserschaden *m.* vodna uima, škoda po vodi.
Wasserscheide *f.* razvódje, raztóčje.
wasserscheu stekěl.
Wasserscheu *f.* steklóst, steklína.
Wasserschierling *m.* vélika trobelíka.
Wasserschlacht *f.* pomórska bitka.
Wasserschlange *f.* beloúška, vodeníca.
Wasserschlauch *m.* meh za vodo, vodni meh; *(Utricularia)* mešínka.
Wasserschlund *m.* požirálnik, požirávka.
Wasserschöpfer *m.* zajemáč, korěc.
Wasserschoss *m.* s. Wasserast.
Wasserschutzbau *m.* vodovárstvena stávba.
Wasserschwalbe *f.* s. Uferschwalbe.
Wasserschwertlilie *f.* vodna peruníka.
Wasserscorpion *m.* vodni ščipávěc.
Wassersperre *f.* s. Urinsperre.
Wasserspiegel *m.* vodna gladína.
Wasserspitzmaus *f.* povódna rovka.
Wasserspritze *f.* s. Spritze.
Wasserstand *m.* vodna višína.
Wasserstern *m.* žabji las.
Wasserstoff *m.* vodík; **Wasserstoff-** vodíkov.
Wasserstrahl *m.* vodéni curěk, — trak.
Wasserstraße *f.* vodna pot.
Wasserstrudel *m.* s. Strudel.
Wassersucht *f.* vodeníca; vodeníčnost.
wassersüchtig vodeníčěn.
Wassersuppe *f.* vodéna juha.
Wassersystem *n.* vodje.
Wasserthier *n.* vodna —, povódna živál (-i).
Wassertiefe *f.* vodna globína.
Wasserträger *m.* vodonósěc, vodár.
Wassertrinker *m.* vodopívěc.
Wassertrog *m.* vodno koríto.
Wassertropfen *m.* vodéna kaplja.
Wassertrunk *m.* požírěk —, napítěk vode.
Wasseruhr *f.* vodna ura.
Wässerung *f.* močénje; polívanje; napájanje.
Wasservogel *m.* povódna ptica.
Wasserwage *f.* vodna —, vodorávnostna —, nivélska vaga.
Wasserwehr *n.* jez.
Wasserweihe *f.* blagoslávljanje vode.
Wasserwerk *n.* vodna napráva.
Wasserwirbel *m.* vrtíněc, vrtúljka, krníca, cmrk, sukálnik.
Wasserzeichen *n.* vodéno známenje.
Wasserzuber *m.* vodni čeběr.
waten bresti (bredem), bróditi; (im Schnee) gáziti.
watscheln kobacáti, racáti.
watschelnass do poltí mokěr, mokěr kakor miš.
Watte *f.* vata.
Wattefabrikant *m.* vátar.
wattieren z vato podložíti, — podvléči; *impf.* — podlágati, — podvláčiti, vatírati.
Wau *m.* katáněc.
Wauwau *m.* bavbáv, strašílo.
Webe *f.* troba, trobéla (platna).
Webemaschine *f.* tkálnica.
weben tkati (tkam, tčèm, tkèm); natkáti, stkati; (v. d. Spinne) presti (predem).
Weben *n.* tkanje.
Weber *m.* tkalěc; **Weber-** tkalski.
Weberdistel *f.* tkalska ščetíca.
Weberei *f.* tkalstvo; tkanje.
Webereinschlag *m.* votěk.
Webergehänge *n.* níčavnice *pl.*, níčnice *pl.*
Webergeld *n.* tkálščina.
Weberhandwerk *n.* tkálstvo.
Weberhaspel *m.* snováča.
Weberin *f.* tkalka, tkalja, tkalčíca.
Weberkarde *f.* s. Weberdistel.

Digitized by Google

Weberknecht *m.* suha júžina, kosèc.
Weberkunſt *f.* tkalstvo.
Weberrolle *f.* škrípec, snoválo.
Weberſchemel *m.*, **Webertritte** *pl.* podnóžnik, podnóžnice *pl.*, stopálnik.
Weberſchiff *n.* suválnica (soválnica, snoválnica), čolnák, čolnič.
Weberſpreize *f.* sproge (sproji) *pl.*
Weberſpule *f.* naviják, vitél, cev (-í), cevka.
Weberſtrecker *m.* ostna *pl.*, proji *pl.*
Weberſtuhl *m.* statve *pl.*, krosna *pl.*
Weberzettel *m.* osnóva, snutèk, osnútèk.
Wechſel *m.* mena, menjáva; preména, premenjáva, izpremémba; (Tauſch) menja, zaména, zamenjáva; (von den Jahreszeiten) vrstítev; (b. Pferde) preprége; (Ort) križíšče; (b. d. Eiſenbahn) zakrèt; (Wechſelbrief) menica; gezogener — potégnjena menica; ausgeſtellter — izdána menica; **Wechſel-** menični; (gegenſeitig) vzajémni, zameníti; (abwechſelnd) izmeníti, izménični.
Wechſelabſchrift *f.* menični prepis.
Wechſelausſteller *m.* izdátelj —, izdajátelj menice.
Wechſelbalg *m.* podvŕženo dete (-eta), podvrženèc, podvŕžek; izmenè (-éta); malopridnež.
Wechſelbank *f.* menična banka.
wechſelbar izmenljiv.
Wechſelbegriffe *pl.* zameníti —, vzajémni pojmi *pl.*
Wechſelbeſtäubung *f.* (*bot.*) medsebójno opraševánje.
Wechſelbeziehung *f.* vzajémno razmérje, vzajémna dotíka, vzajémnost.
Wechſelbrief *m.* menica.
wechſelfähig sposóbèn izdávati menice, — za menično obvézo, menično sposóbèn.
Wechſelfall *m.*, *pl.* —fälle izpremémbe usóde, razni pripétljaji.
Wechſelfieber *n.* mŕzlica, zímica, trésljika.
Wechſelgeſang *m.* vzajémno odpévanje, izmeníti spèv.
Wechſelgeſchäft *n.* menično opravílo, menični posél; menjálnica.
Wechſelgeſpräch *n.* pogóvor, pomének.
Wechſelgrund *m.* ſ. Wandelgrund; spolovínsko zemljíšče, spolovína.
Wechſelhandel *m.* kupčija —, trgovína z menícami, menîčarstvo.
Wechſelhändler *m.* menîčar.
Wechſelhaus *n.* menjálnica.
Wechſelinhaber *m.* imétnik menice.
Wechſelkleid *n.* preobléka.
Wechſelkunde *f.* menîčna znanost.
wechſelkundig izvéden —, veščv menîčnih stvaréh.
wechſelmäßig menîčen; po menîčnem načínu.
wechſeln *intr.* ménjati se; (abwechſeln) vrstíti se, čréditi se; (ſich ändern) izpremínjati se; premeníti se, izpremeníti se; mit den Plätzen, Dienſtboten — premenjávati prostóre, posle; *tr.* (Geld) menjávati, izmenjávati; ménjati, izménjati; (ändern) izpremínjati; premeníti, izpremeníti; (d. Kleid) preobléči se; *impf.* preobláčiti se; (Schuhe) preobúti (-bújem) se; *impf.* preobúvati se; Briefe — dopisovati si; (Pferde) prepréči (-prézem); *impf.* preprégati; die Farbe — prebledévati; prebledéti; Zähne — nove zobé dobíti; Blicke — spogledovati se; spoglédati se; Complimente — pozdrávljati se; pozdráviti se; einige Worte — nekóliko se pogovárjati; — se pogovoríti.
wechſelnd premenljiv, izpremenljiv.
Wechſelnehmer *m.* prejémnik menice.
Wechſelordnung *f.* menîčni red.
Wechſelpflicht *f.* vzajémna dolžnóst.
Wechſelrecht *n.* menîčno pravo.
wechſelrechtlich menîčnopravèn.
Wechſelſchuld *f.* menîčni dolg.
wechſelſeitig vzajémen, zamenít.
Wechſelſeitigkeit *f.* vzajémnost.
wechſelſtändig (*bot.*) premenjálen.
Wechſelſtation *f.* menjávna postája.
Wechſelſtellung *f.* postávljenje zakréta.
Wechſelſtrom *m.* izménični tòk.
Wechſelſtube *f.* menjálnica.
Wechſelung *f.* ménjanje, menjátev.
Wechſelverkehr *m.* vzajémni promèt; menîčni promèt.
wechſelvoll premenljiv.
wechſelweiſe *adv.* vzajémno, drug drúgemu, edèn drúgemu; (abwechſelnd) izménoma, po izméni, premenjeválno, zdaj edèn, zdaj drugi.

Digitized by Google

Wechſelweſen *n.* menične stvarí, meničarstvo.
Wechſelwinkel *m.* izménični kot.
Wechſelwirkung *f.* vzajémno vplívanje, vzajémni učinèk.
Wechſelwirtſchaft *f.* premenjeválno gospodárstvo, kolobárjenje.
Wechſeljahlung *f.* menično plačílo.
Wechsler *m.* menjávec, menjáč.
Weck *m.*, **Wecke** *f.* štrúčica; (geflochtener) pleténka.
wecken budíti, zbújati, drámiti; zbudíti, zdrámiti, predrámiti.
Wecker *m.* budívec, budítelj; (Werkzeug) budílo; (Weckuhr) ura z budílom, budíljka.
Wedel *m.* mahálo, mahálnik, mahálce; Fliegen— muhálnik, muhálnica, máhalica; (Schweif) rep.
wedelförmig mahálast, mahálčast.
wedeln mahljáti, mígati, migljáti.
weder *coni.* ne, ni, niti; — ich noch er ne (ni, niti) jaz, ne (ni, niti) on.
weg *adv.* pròč, (v, na) stran, s poti, s pota, v kraj; er iſt — odšèl je. odpotovàl je; er wird — ſein po njem bo; von etwas — izpòd, izprèd; es iſt — izginílo je, pròč je; den habe ich — tega poznám; in Zuſammenſetzg. od-, u-.
Weg *m.* pot (-a, -i); (Straße) cesta; (Fußweg) steza; (Bahn) tir, gaz (-i); (Mittel) pot, sredstvo, pomóček; am —e gelegen pripóten; aus dem —e gehen s pota (-ti) iti; im —e ſtehen na poti biti (sem), napótje délati; einen Tag —es dan hodá; zu —e bringen učíniti, izvršíti, izvésti (-védem); in den — treten pot komu zastópiti; aller —e povsód; —e haben ohódke —, pota iméti (imám); damit hat es gute —e to še ne bo kmalu; im —e Rechtens po pravdi. s pravdo; auf gerichtlichem —e po sodíšču, sodno; in kurzem —e na kratko, narávnost; auf welchem —e? kod? auf dieſem —e tod.
wegbegeben ſich odíti (-ídem); *impf.* odhájati.
wegbleiben izostáti (-stánem), ne priti (pridem).
wegdrücken pròč po-, odtísniti; *impf.* — po-, odtiskovati.
Wege potni, cestni.
Wegebau *m.* naprája potov.
Wegedíſtel *f.* (*Carduus acanthoides*) turèk, vražji —, pasji stric.
Wegegeld *n.* cestnína.
Wegelagerer *m.* obpótni —, obcéstni razbójnik.
wegelos brezpótèn, brezcéstèn.
wegemüde izhójen, od hoje trudèn. upéhan.
wegen *praep.* zavóljo, zarádi, zbòk: vzpričo, spričo, zadelj.
Wegerich *m.* trpótec, pripótec. žilnjak.
Wegeſcheide *f.* razpótje, razcéstje.
wegeſſen pojésti (-jém); *impf.* pojédati.
Wegetritt *m.* trúskavec, moljáva, ptičji dresèn; ſ. Knöterich.
Wegewarte *f.* (*Cichorium intybus*) potróšnik, divji régrat, ledrik, cikórija.
Wegezehrung *f.* brášno, popótnica.
wegfahren odpéljati (-péljem) se: pròč se vóziti.
Wegfahrt *f.* ſ. Abfahrt.
Wegfall *m.* odpàd, odpádek.
wegfallen odpásti (-pádem); *impf.* odpádati.
wegfangen polovíti, poujéti (-jámem); prestréči (-strézem), prevzéti (-vzámem); *impf.* polávljati; prestrézati, prevzémati.
wegfliegen odletéti; *impf.* odlétati, odletávati.
wegfließen odtéči; *impf.* odtékati.
Wegflug *m.* odlèt.
wegfreſſen požréti (-žrèm); odžréti.
wegführen odpéljati (-péljem), odvésti (-védem); *impf.* odpeljevati, odvájati. pròč vóditi.
Weggang *m.* odhòd.
weggeben oddáti; *impf.* oddájati.
weggehen oditi (-ídem); *impf.* odhájati.
Weggehen *n.* odhòd.
weghauen odsékati; *impf.* odsekávati.
wegjagen po-, odgnáti (-ženem), pregnáti, iz-, odpoditi; *impf.* odgánjati. podíti.
wegkommen odíti (-ídem); odpráviti se; izgubíti se.
wegkönnen pròč móči (morem), od doma móči.
wegkriechen odlésti (-lézem).

Digitized by Google

weglaſſen od sebe pustíti, pròč pustíti; *impf.* — púščati; (auslaſſen) izpustíti; *impf.* izpúščati.

weglegen odložiti, (v) stran —, pròč položíti, — dejáti (denem), iz rok deti; *impf.* — dévati.

Weglegung *f.* (eines Kindes) izpoložítev.

Wegmaß *n.* potna mera.

Wegmaut *f.* mítnica; (Gebür) cestnína; =einnehmer *m.* cestnínar.

wegmeißeln odklésati (-šem).

Wegmeſſer *m.* cestomèr, potomèr.

Wegnahme *f.* odvzétje, odvzéma; jemánje.

wegnehmen odvzéti (-vzámem), vzeti; *impf.* jemáti (jemljem).

wegputzen (s snáženjem) odpráviti; (eſſend) pojésti (-jém), posnážiti.

wegraffen pobráti (-bérem), pográbiti; *impf.* pobírati.

wegräumen správiti s poti, pròč správiti, odpráviti, odstraníti; *impf.* pròč správljati, odprávljati, odstranjevati; (Schnee, Miſt) kídati; odkídati.

Wegräumer *m.* cestar; pospravljávec.

Wegräumung *f.* odprávljanje, pospravljanje; odstranjevánje.

Wegreiſe *f.* odhòd.

wegreißen odtŕgati, odčésniti, odčéhniti; *impf.* pròč tŕgati, — česati, odčesávati, odtrgovati.

wegrennen oddírjati.

wegrollen *tr.* odtakljáti, odkotáti; *intr.* — se.

wegrücken *tr.* odmekníti (-máknem), odríniti; *impf.* odmíkati, odrívati; *intr.* odmekníti se.

wegſam prehóden, hoden, razhóden.

wegſchaffen odpráviti, odstraníti, pròč správiti; *impf.* odprávljati, odstranjevati.

wegſcharren odgrébsti (-grébem), odgréniti; *impf.* odgrébati.

wegſchaufeln odkídati.

Wegſcheide *f.* ſ. Wegeſcheide.

wegſchicken pròč poslàti (pošljem); *impf.* pròč pošíljati.

wegſchieben odríniti, (v) stran poríniti; *impf.* odrívati.

wegſchießen odstreliti.

wegſchlagen odbíti (-bíjem); *impf.* odbíjati.

wegſchleichen pròč spláziti se, izmúzniti se.

wegſchleppen pròč vleči (vlečem), — vláčiti; pròč zvleči, — zvláčiti.

wegſchmeißen pròč zagnáti (-ženem), zavréči (-vržem), kam zadegáti.

wegſchnappen odšávsniti, pohlópniti; *fig.* preugrábiti komu kaj.

wegſchneiden odrézati (-rézem); *impf.* odrezovati; (m. d. Scheere) odstríči (-strížem); (m. d. Sichel) odžéti (-žanjem).

wegſchütten odlíti, pròč izlíti (-líjem); *impf.* od-, izlívati; (Körner) odsúti (-spèm, -súјem), pròč izsúti; *impf.* odsipati (-sípljem), pròč izsípati, odsipávati, pròč izsipávati.

wegſchwemmen odplavíti; odnésti; odplákniti; *impf.* odplávljati, odnášati.

wegſetzen pròč posadíti, — postáviti; *impf.* pròč posájati, — postávljati; ſ. hinwegſetzen.

wegſtellen pròč postáviti, odstáviti; *impf.* pròč postávljati, odstávljati.

wegſtoßen pròč súniti, pehníti (-páhnem) od sebe; *impf.* pròč suváti (súvam, súјem), od sebe peháti.

wegſtreifen odsmúkati (-kam, -čem).

wegthun pròč —, od sebe dejáti (denem), (v) stran dejáti; *impf.* pròč —, od sebe dévati.

wegtragen odnésti; *impf.* odnášati.

wegtreiben odgnáti (-ženem), odpodíti; *impf.* odgánjati, pròč podíti.

wegtrinken popíti (-píjem), izpíti; odpíti; *impf.* popívati ꝛc.

Wegwart *m.* ſ. Wegewarte.

Wegweiſer *m.* vodník; cestokàz, kážipot; =in *f.* vodnica.

wegwerfen zavréči (-vržem), pròč —, v stran vreči; *impf.* zamétati, zametovati, pròč —, (v) stran métati.

Wegzehrung *f.* brašno, popótnica.

weh, wehe *adi.* bolèč; *adv.* — thun boléti (prst me bolí); bolečine prizadévati — ob. *(pf.)* — prizadéti komu; es thut mir — bolí me, žal mi je; *interi.* gorjé! — dir! gorjé tebi (ti)!

Weh *n.* gorjé, reva, nadlóga; (Schmerz) bolečína, bol (-i), bolést (-i); die —en *pl.* ſ. Geburtsſchmerzen.

Digitized by Google

wehen véti (vejem), pihati (pišem); (ſanft) pihljáti, duti (dujem), díti (dijem), hlidéti; (kalt) briti (brijem); (von der Fahne) vihráti.

Wehfrau *f.* bábica.

Wehgeſchrei *n.* boléstno kričánje, boléstni kríki *pl.*

Wehklage *f.* tárnanje, javk.

wehklagen tárnati, jávkati.

wehleidig preobčutljiv.

Wehmuth *f.* milotóžnost, otóžnost, žalóbnost.

wehmüthig milotóžen, otóžen, žalóben, žalomíl, mil.

Wehr *f.* bran (-i), bramba, obrámba; ſich zur — ſtellen v bran se postáviti, upréti (-prèm) se; *impf.* v bran se postávljati, — se stáviti, brániti se, upírati se; (Waffe) orózje.

Wehr *n.* jez, zajéza.

wehren (jmdm. etwas) brániti, ne dopúščati, zabranjevati; zabrániti, ne dopustíti; ſich — brániti se; ſich ſeiner Haut — svojo kožo brániti.

Wehrgehänge *n.* orózni prepás.

Wehrgeſetz *n.* vojni zakon.

wehrhaft sposóben za orózje; vojevít.

Wehrhaftigkeit *f.* sposóbnost za orózje; vojevítost.

Wehrkraft *f.* vojna moč (-i).

wehrlos brez orózja, neoborožèn, brez braníla, brezorózèn; — ſein ne moči (morem) se brániti.

Wehrmann *m.* brámbovec; bojník.

Wehrmeiſter *m.* jézar, jezáč.

Wehrpflicht *f.* vojna dolžnóst.

wehrpflichtig k vojáški službi zavézan, vojni dolžnósti podvržen.

Wehrſtand *m.* vojáški stan.

Wehrverfaſſung *f.* vojno ustrójstvo, vojna organizácija.

Weib *n.* ženska; žena; (Eheweib) žena, sopróga; (altes) starka, stara baba.

Weibchen *n.* ženica; (altes) staro bábišče, bábnica; (bei Thieren) samica, samka.

Weiber- ženski.

Weiberbrufthemd *n.* rokávci *pl.*

Weiberfeind *m.* sovrážnik ženstva.

weiberhaft babji.

Weibernarr *m.* babjak, babež, ženščák.

Weiberregiment *n.* žensko gospodárstvo.

Weiberrock *m.* žensko krilo, janka, kikla.

Weibervolk *n.* ženstvo, ženske *pl.*

weibiſch babji.

Weiblein *n.* ženšče (-eta), bábišče.

weiblich ženski.

Weiblichkeit *f.* ženska naráva, ženstvo.

Weibsbild *n.* ženska; (ungeſchickte) donda.

Weibsperſon *f.* ženska.

Weibsvolk *n.* ženstvo, ženske *pl.*

weich mehák, meheč; (zart) rahèl, voljèn; ſ. weichlich; — machen mečíti, mehčáti, mécati; omečíti, z-, omehčáti; — werden mečíti se, mehčáti se, mécati (se); omečíti se, z-, omehčáti se, zmehnéti (-néjem).

Weichbild *n.* obméstje.

Weiche *f.* ſ. Weichheit; (Körpertheil) lákotnica; (an Eiſenbahnen) ogíbi *pl.*, ogíbe *pl.*, ogibalíšče.

weichen *intr.* umekníti (-máknem) se; *impf.* umíkati se; odjénjati, odstópiti; *impf.* odjenjevati, odstópati; von jmdm. — zapustíti koga; *tr.* ſ. weich machen; (im Waſſer) móčiti, namákati; namóčiti.

Weichenſtellung *f.* postávljenje —, postávljanje ogíbov.

Weichenwärter *m.* ogíbar.

Weichfloſſer *pl.* mehkoplúte *pl.*

weichgekocht, weichgeſotten v mehko kuhan.

weichhaarig mehkolàs.

Weichheit *f.* mehkóta, mehkóba, mehkóst.

weichherzig mehkosŕčen.

Weichland *n.* močvír, močarína, zibi *pl.*

weichlich mehkótèn, mehkóbèn; (verzärtelt) mehkúžen.

Weichlichkeit *f.* mehkóta, mehkóbnost; mehkúžnost.

Weichling *m.* mehkúžnik.

Weichſelbaum *m.* višnja; **Weichſelbaum-** višnjev.

weichſelfarben višnjev.

Weichſelkirſche *f.* višnja.

Weichſelwaſſer *n.* višnjevica.

Weichſelwein *m.* višnjevec.

Weichthier *n.* mehkúžec.

Weid- pašni; (Waid-, Jagd-) lovski.

Digitized by Google

Weide *f.* paša, pašnja; (Ort) pašnik, spašnik; *fig.* paša; (Baum) vrba.

Weideberechtigte *m.* pášnikar.

Weidegeld *n.* pašnína.

Weideland *n.* pášniki *pl.*, pašni svet.

weiden *tr.* pasti (pasem); *iter.* pašévati; genug — napásti; *intr.* pasti se.

Weiden- vrbov.

Weidenbaum *m.* vrba.

Weidengebüſch *n.* vŕbovje, vrbína.

Weidenholz *n.* vrbovína.

Weidenkorb *m.* jerbas.

Weidenröschen *n.* vŕbovec.

Weideplatz *m.* pašnik, pasíšče.

Weiderecht *n.* pašna pravica, páščina.

Weiderich *m.* krivénka, zvínjak, zvínjenik, čibrije *pl.*, vŕbnica.

Weideſchaden *m.* popáša.

Weidezins *m.* pašnína.

Weidknecht *m.* lovski hlapec.

weidlich *adv.* pošténo, do dóbrega.

Weidling *m.* látvica; čolnič; (Schwamm) kúkmak, pečénka.

Weidmann *m.* lovec.

weidmänniſch lovski.

Weidwerk *n.* lòv, lovstvo.

Weife *f.* motovílo; ſ. Haſpel.

weigern ſ. verweigern; ſich — brániti se, upírati se, ustávljati se.

Weigerung *f.* bránjenje, upíranje; im —ſalle ko bi se branil, — upíral.

Weih *m.* kanja.

Weihbild *n.* posvečéna podóba.

Weihbiſchof *m.* naméstni škòf.

Weihbrunnen *m.* ſ. Weihwaſſer, Weihkeſſel.

Weihe *f.* posvetítev, posvečénje, posvečevánje, posvetílo; (Eigenſchaft) posvečénost; (Weih) kanja.

weihen blagoslovíti; *impf.* blagoslávljati; zum Prieſter — v mášnika posvetíti; *impf.* — posvečevati.

Weiher *m.* ribnik, ribnjak; (Perſon) posvečevávec.

Weihgeſchenk *n.* zaobljúbljeni dar; posvetílni dar.

Weihkeſſel *m.* kropílni kamen, — kotlič, kropílnica, kropílnik.

Weihnachten *pl.* Božič, božični prázniki *pl.*

weihnachtlich božični.

Weihnachts- božični; **=abend** *m.* Sveti večér, božični večér; **=brot** *n.* poprtník, poprtnják, božičnik, stálnik; **=lied** *n.* božična pesém (-i), božičnica; koléd-nica; herumziehende Sänger von —ern koléd-niki *pl.*; **=tag** *m.* Sveti dan (dneva), božični dan; **=zeit** *f.* Božič, božični čas.

Weihrauch *m.* kadílo.

Weihrauchfaſs *n.* kadílnica.

Weihwaſſer *n.* blagoslovljéna voda.

Weihwedel *m.* kropílo, škropílo.

weil *coni.* kèr.

weiland *adi.* rajnik, rajni; *adv.* nekdaj.

Weilchen *n.* časek, hipec.

Weile *f.* čas; eine — nekóliko časa; kleine — malo časa; mit etwaš hat es noch gute — dosti časa je še za kaj.

weilen biti (sem), bívati, mudíti se.

Weiler *m.* zasélje, selíšče.

Wein *m.* vino; *dem.* vince, vínčece; ſchwarzer (rother) — črnína; ſaurer — cvíček; alter — starína; umgeſchlagener — zavrélica, zavrélka, vžgálec; **Weinvinski.**

weinartig vinast.

Weinbau *m.* vinstvo, vinógradarstvo.

Weinbauer *m.* vínščak, vinógradnik, vinógradar.

Weinbeere *f.* vinska jágoda.

Weinberg *m.* vinska gorica, vinógrad.

Weinbirne *f.* vínica, vinska hruška.

weinen jókati (-kam, -čem), jókati se, plákati.

Weinen *n.* jókanje, plákanje, jok, plàč.

weinerlich jokav, jokljív; eine —e Miene machen na jok se drževati; es iſt mir ſo — tako me jok sili.

Weineſſig *m.* vinski ocèt, — jesih; **=fabrik** *f.* tvórnica vínskega octa.

Weinfaſs *n.* vinski sod.

Weingarten *m.* vinógrad, trsje; **=beſitzer** *m.* vinógradar, vinógradnik; **=ordnung** *f.* vinógradski red.

Weingebirge *n.* vinske gorice *pl.*

Weingegend *f.* vinski kràj.

Weingeiſt *m.* vinski cvet, vinska žestína.

Weingeländer *n.* brajda.

Weingefenke *n.* grebenica, gróbanica, vláčenica.

Digitized by Google

Weinglas *n.* vinska čaša, — kúpica, vinski kozárec.
Weingrille *f.* čiríček, črnbél.
weingrün (v. Faſs) za vino priprávljen.
Weinhandel *m.* vinska kupčija, — trgovína, vinotŕštvo.
Weinhändler *m.* vinotŕžec.
Weinhefe *f.* vinske drožjé, — droži *pl.*
Weinhülſe *f.* mehinica.
weinig vinski.
Weinkäufer *m.* vinski kupec, tovórnik.
Weinkeller *m.* vinska klet (-ſ).
Weinkoſt *f.* vinska pokúšnja.
Weinkrug *m.* vinska ročka, vinski vrč.
Weinland *n.* vinska —, vinoródna dežéla.
Weinlaub *n.* trtno listje.
Weinlaune *f.* vínjenost.
Weinleſe *f.* trgátev, trganje, brátev, bránje, berba.
Weinleſer *m.* trgávec, trgáč, beráč; **=in** *f.* trgávka, beračica.
Weinmeſſer *m.* vinomèr.
Weinmonat *m.* vinotòk.
Weinneige *f.* vinski ostánki, — iztóčki.
Weinpfahl *m.* kòl.
Weinpreſſe *f.* vinska stiskálnica, — tlačílnica, — preša.
Weinprobe *f.* vinska pokúšnja; vino na pokúšnjo, vinski vzorec.
Weinranke *f.* rozga; *pl.* ročice, vílice.
Weinrauſch *m.* pijánost od vina.
Weinrebe *f.* vinska trta, loza.
weinreich z vinom bogàt, vinoróden.
weinſauer vinskokísel.
Weinſäure *f.* vinska kislína.
Weinſchädling *m.* vinski škodljívec.
Weinſchank *m.* vinotòč.
Weinſchenk *m.* (vinski) točáj.
Weinſchenke *f.* krčma.
Weinſchlauch *m.* vinski meh.
Weinſetzling *m.* trtni sadež.
Weinſtein *m.* vinski kamen, — srež.
Weinſtock *m.* vinska trta, trs; *coll.* trsje.
Weinſtube *f.* pívnica, vinárna.
Weintraube *f.* gròzd; *dem.* grozdič; *coll.* grozdje.
Weintreber *pl.* tropíne *pl.*
Weintrinker *m.* vinopívec.
Weinzehent *m.* vinska desetína.
weis, einem etwas — machen nalegáti (-lážem) koga, — se komu.
weiſe móder.
Weiſe *m.* modriján, modrec.
Weiſe *f.* načìn; (Gewohnheit) naváda, šega, običáj; (Arie) napèv; luſtige — poskóčnica; auf dieſe — na ta način, takó; auf gleiche — enáko, pràv takó, takísto; auf andere — drugáče; auf mancherlei — marsikakó, auf keine — nikákor, po nikákem, po nikákršnem, po nobéni ceni; in geſetzlicher — po postávi, po zakónu; ungerechter — po krivem, po krivíci; heimlicher — skrivàj, skrivši.
Weiſel *m.* mática.
weiſen kázati (kažem), pokazovati; pokázati.
Weiſer *m.* kazávec, kážipot; ſ. Weiſel.
weiſerlos brez mátice.
Weisheit *f.* modrost; **Weisheits-** modróstni; **=lehre** *f.* modroslóvje, modroznánstvo; **=zahn** *m.* modróstni zob.
weislich modro, pámetno.
weiß bel; — machen béliti; pobéliti; ſich — machen opravičevati se; opravíčiti se.
Weiß *n.* bela barva, belína, beljáva; belílo; **Weiß-** beli, belo-.
weisſagen prorokovati, vedeževati.
Weisſager *m.* prórok (-óka), prerok, prorokovávec, vedeževávec; **=in** *f.* prorókinja, vedeževávka.
Weisſagung *f.* prorokovánje, vedeževánje.
weißarmig belorámen (-en).
weißbacken iz bele moke, bel.
Weißbart *m.* belobrádec.
weißbärtig belobràd, belobradàt.
Weißbinder *m.* škafar.
weißblätterig belolist.
Weißblech *n.* bela pločevína.
Weißbuche *f.* (beli) gaber; **Weißbuchen-** gabrov; **=holz** *n.* gabrovína, gabrína; **=wald** *m.* gábrovje.
Weißdorn *m.* glòg, beli trn; **=beere** *f.* glógova jágoda, glogínja, medvédova hruška; **=gebüſch** *n.* glógovje, gložje; **=holz** *n.* glógovina; **=ſtrauch** *m.* glógovec.
Weiße *m.* belec; *f.* belka; belóta, belóba, beljáva; *n.* belo, belína; (im Auge) belmo; (im Ei) belják.

Digitized by Google

weißen béliti; pobéliti.
Weißerle *f.* bela jélša, — olša.
Weißfisch *m.* belíca, klèn.
Weißfluss *m.* belotòk.
Weißföhre *f.* bor.
weißfüßig belonòg.
weißgar irhast; —eš Leder irh, írhovina.
weißgefleckt belolísast.
weißgelb belorumèn, beložólt.
Weißgerber *m.* irhar.
weißgeschwänzt belorèp.
weißglühend belo žarèč.
Weißglühhitze *f.* beložárna vročína, bela žarečína.
weißgrau sivkast.
weißhaarig belolàs.
weißhalsig belovràt.
weißhändig beloròk.
Weißkalk *m.* bélež.
Weißkopf *m.* beloglávec; beloglávka.
weißköpfig beloglàv.
Weißleder *n.* irh, írhovina; aus — irhast.
weißlich belkast.
Weißling *m.* (Schmetterling) belín; ſ. Weißfiſch.
Weißmehl *n.* bela moka.
Weißnäherin *f.* šivílja za belo tkanína.
Weißschwanz *m.* belorépka.
Weißspießglanz *m.* ántimon.
Weißstein *m.* belák (kamen).
Weißtanne *f.* ſ. Tanne.
weißwollig belorùn.
Weißwurz *f.* gúmbelica.
weißzahnig belozòb.
Weißzeug *n.* bela tkanína, — prtenína.
Weisung *f.* povélje, ukàz; napótek, napotílo.
weit *adi.* daljèn, dalek; (v. Kleid) ohlápen, omášen, oplávèn, predólg, prešìrok; (geräumig) prostórèn, prostrán, obšírèn, šírèn; —eš Gewiſſen širóka vest; im —eſten Sinne v najširšem poménu; (v. Haarkamm) redèk, redkozòb; *adv.* daleč, dáleko; (die Thür) — aufſperren široko odpréti; das geht zu — to sega predaleč; (viel) mnogo, veliko; in ſo — (v) tóliko; bei —em nicht nikákor ne; von —em oddáleč; — und breit —, deš —en und breiten aužcinanderſetzen na dolgo in široko razlágati.
weitäſtig dolgovéjèn.
weitaus *adv.* mnogo, nad vse.
weitberühmt daleč slovèč.
Weite *f.* dalja, daljáva; daljína; (v. Raume) prostránost, prostránstvo; *n.* daš — ſuchen šila in kopíta pobráti (-bérem), potégniti jo.
weiten šíriti, raztézati, razprostránjati; razšíriti, raztégniti, razprostrániti; (*refl.* — se).
weiter *adi.* daljši, dáljnejši; daljnji, nadáljnji; bis auf —eš za zdàj; ohne —eš brez pomísleka, brez obotávljanja, takòj, prècej; *adv.* dalje; und ſo — in takó dalje, — napréj. (u. ſ. w. itd.).
weitern ſ. weiten.
Weiterung *f.*, *pl.* —en spotíke, sítnosti.
weitgreifend razsézèn.
weither *adv.* oddáleč.
weithin *adv.* daleč, daleč tjà.
weitläufig razprostránjen; obširèn; —er Verwandter daljni soródnik.
Weitläufigkeit *f.* razprostránjenost; obšírnost.
weitſchichtig ſ. weitläufig.
weitſchweifig obšírèn, raztézèn, dolgovézèn.
Weitſchweifigkeit *f.* obšírnost, raztéznost, dolgovéznost.
weitſehend dalekovíden, daljnovíden.
weittragend dalekonósèn; važèn, znamenít.
Weitung *f.* razšírjanje; širína.
Weizen *m.* pšenica; (rauher —) résasta pšenica, résnica, kosmatica; (glatter —) golica; (türkiſcher —) túrščica, koruza, debeláča; **Weizen-** pšenični; **=acker** *m.* pšenična njiva; (gewöhnlicher —) pšeníčišče; **=boden** *m.* tla za pšenico; **=brot** *n.* pšenični kruh, pšeníčnjak; **=mehl** *n.* pšenična moka; **=ſtroh** *n.* pšenična slama, pšeníčnica.
welcher *pron. relat.* katéri, ki, koji; *pron. interr.* katéri; welch ein kak, kakov, kakšen; um welche Zeit obkoréj; — immer katerikòli.
welcherlei kakov, kákovšen, kakšen; *relat.* kákršen.

Digitized by Google

welk vèl.

welken véniti (-nem), vedléti, sušíti se.

Welkheit *f.* velóst.

Wellbank *f.* blazína.

Wellbaum *m.* vratílo, vreténo.

Welle *f.* val; (Wellbaum) vratílo; —n ſchlagen valovíti (se), valóve délati, — gnati (ženem); *(turn.)* koló (-ésa).

wellen *tr.* valovíti; zvalovíti; gewelltes Blech zvalovíčena —, valovíta pločevína; der Boden wellt ſich svet je valovít.

Wellenberg *m.* valóvni vrh.

Wellenbewegung *f.* valovánje, valovljénje.

Wellenbrecher *m.* razbijáč valóv, valolòm.

wellenförmig valast, valovít.

Wellenlehre *f.* nauk o valovánju.

Wellenlinie *f.* valovíta črta, valóvnica.

Wellenmeer *n.* valovíto morje.

Wellenſchlag *m.* valovítèv, bútanje valóv.

Wellenthal *n.* valóvni dol.

wellig valovít; vijúgast.

Wellrad *n.* koló (-ésa) na vreténu, — vratílu.

Wels *m.* sòm; **Wels-** somov.

welſch laški, italijánski; —e Nuſs laški oréh; —e Sprache láščina.

Welſchland *n.* laška dežéla.

Welsfleiſch *n.* somovína.

Welt *f.* svet; (Erde) zemlja; (Leute) svet, ljudjé; die junge, elegante — mladi, elegántni svet; ein Mann von — svetóvno izobrážen mož; die verkehrte — naróbe-svet; **Welt-** svetóvni, vsesvétni, svetni, posvétni.

Weltachſe *f.* svetóvna os (-í).

Weltall *n.* vesóljni svet, sosvétje.

Weltanſchauung *f.* nazòr o svetu, svetóvno nazíranje.

Weltära *f.* letoštétje od stvarjénja svetá.

Weltausſtellung *f.* svetóvna razstáva.

Weltbeherrſcher *m.* svetovládec, vsega svetá vladár.

weltbekannt po vsem svetu znàn, svetóvno znàn.

weltberühmt svetóvno slavèn.

Weltbezwinger *m.* premagávec vsega svetá.

Weltbürger *m.* svetovljàn.

Weltehre *f.* posvétna čast (-í).

Welterſchaffer *m.* stvarnik svetá.

Weltgebäude *n.* ſ. Weltall.

Weltgegend *f.* stran (-í) svetá.

Weltgeiſtliche *m.* svetni duhóvnik.

Weltgeiſtlichkeit *f.* svetna duhóvščina.

Weltgeräuſch *n.* posvétni hrup.

Weltgericht *n.* vesóljna sodba, sodnji dan.

Weltgeſchichte *f.* občna —, svetóvna zgodovína, — povéstnica.

weltgeſchichtlich občnozgodovínski.

Weltgürtel *m.* zémeljski pas; ſ. Zone.

Welthandel *m.* svetóvna trgovína.

Weltherrſchaft *f.* svetovláda, svetovládstvo.

Weltkarte *f.* svetóvni —, vsesvétni zemljevíd.

Weltkenntnis *f.* poznávanje svetá.

Weltkind *n.* posvétnež, posvetnják.

weltklug posvétno móder, premetèn.

Weltkreis *m.* vesóljni svet.

Weltlauf *m.* tek svetá.

weltlich posvétèn, svetèn.

Weltling *m.* posvétnež, posvetnják.

Weltliteratur *f.* svetóvna literatúra.

Weltmann *m.* svetóvno olíkan mož, svetovnják.

weltmänniſch svetóvno olíkan, svetovnjáški.

Weltmeer *n.* svetóvno morje, ócean.

Weltordnung *f.* svetóvna urédba, svetóvni red.

Weltpol *m.* svetóvni tečáj.

Weltprieſter *m.* ſ. Weltgeiſtliche.

Weltraum *m.* svetóvno prostránstvo, svetóvni próstor (-óra), vsemírje.

Weltreich *n.* svetóvna država.

Weltreiſe *f.* potovánje okoli svetá.

Weltſchau *f.* svetozòr.

Weltſchmerz *m.* svetožálje.

Weltſtellung *f.* stanje —, mesto v svetu.

Weltſtürmer *m.* svetobórec.

Weltſyſtem *n.* sosvétje, svetóvje.

Welttheil *m.* del svetá.

Weltton *m.* svetóvna šega.

Weltumſegelung *f.* ſ. Erdumſegelung.

Weltuntergang *m.* konec —, razpàd —, pogín svetá.

Weltweiſe *m.* modrec, modrijan, filozóf.

Digitized by Google

Weltweisheit *f.* svetóvna modrósť, posvétno modrijánstvo.

Weltwunder *n.* svetóvni čudež, svetóvno čudo.

Wende *f.* obrát; an der — deš Jahrhunderts ob koncu stolétja.

Wendehals *m.* vijeglávka.

Wendekreis *m.* povrátnik, obrátnik (rakov, kozorózčev).

Wendeltreppe *f.* zavójnate —, pólzaste stopnice *pl.*

wenden obŕniti; *impf.* obráčati; izpreobŕniti, izpremeníti; *impf.* izpreobráčati, izpremínjati; (lenken) ravnáti, obráčati; ſich — obráčati se, súkati (sučem) se; obŕniti se, zasúkniti se, zasúkati se, okréniti se, kréniti; (vom Wetter) izprevréči (-vržem) se, izpreobŕniti se, izpremeníti se; *impf.* izprevráčati se, izpremínjati se; ſich an jemanden — obŕniti se do (na) koga, zatéči se h komu.

Wendepflug *m.* ralo, oráča.

Wendepunkt *m. hist.* preobračáj, preobrát; *astr.* obratíšče.

Wender *m.* ražénj.

Wendung *f.* obrát, obrnítev, okrèt; (Änderung) preobrát, izpremémba, preména; eine — nach links machen na lévo kréniti, — obŕniti se.

wenig *num. ind.* malo, troha, trôšica, betva, bétvica, mrva, mŕvica; mal, majhèn; für — Geld za majhèn denár; wenige málokdo, malokatéri; — Zeit malo časa; in —en Tagen črez malo dni, v malo dneh; mit —en Worten z malo besédami; von —em leben ob malem živéti, — se živíti; ein — nekaj, malo; ein klein — malce; ſo — als tako malo kakor; —er mànj; nichts beſto —er pri vsem tem, vèndarle, vendar pa.

Wenigkeit *f.* malenkóst, malóta, majhnost, málica, troha, betva.

wenigſtens *adv.* najmànj; vsàj.

wenn *coni.* àko, če, ko, da; (wann) ko, kàdar; alš — kàkor bi, kakor da; — auch četúdi, akotúdi, čepràv; ſ. obgleich; — doch če bi le, da bi le, da bi vsaj.

wer *pron.* kdo; *(relat.)* kdòr; — immer kdorkòli.

Werbe-bezirk *m.* nabórni okràj; **=bezirkscommando** *n.* povéljstvo nabórnega okrája; **=liſte** *f.* imenîk vojáških novíncev, — nabórnikov.

werben prizadévati si za kaj; (um ein Mädchen) snúbiti, prósiti; zasnúbiti, zaprósiti; — gehen v snubóke iti (idem, grem); (Soldaten) nabírati, najémati (-jémljem), v vojáke jemáti (jémljem); nabráti, najéti (-jámem, nájmem), v vojáke vzeti (vzamem).

Werbe-officier *m.* nabórni častnik; **=platz** *m.* nabórni kràj, nabíralíšče.

Werber *m.* snubáč, snubèc; *(mil.)* nabíravec.

Werbung *f.* snubítev, snúbljenje; *(mil.)* vojáški nabòr.

werden postáti (-stánem), nastáti; *impf.* postájati, nastájati, prihájati; der Jüngling wird zum Manne mladénič postáne mož; es wird kalt mràz postája; übel — slabó —, težkó prihájati; wahnſinnig, krank, geſund, arm — zblazněti, zboléti, ozdravéti, obubóžati; es wird Tag, Abend, Nacht daní se, večerí se, noč se dela (noči se); zdaní se, zvečerí se, noč se naredí (znoči se); daraus wird nichts iz tega nič ne bo; was ſoll aus ihm werden? kaj naj bo iz njega?

Werden *n.* postájanje, nastájanje; im — ſein v začétkih biti (sem).

Werder *m.* otóček, otóčič (v reki), osrédek.

werfen *tr.* vreči (vržem), zalučíti, zadegáti; *impf.* métati (mečem), lúčati; (d. Sand) sejáti (-jem); (Schneebällen) képati se; (v. Thieren) storíti, vreči (vržem), povréči, skotíti; otelíti se, okozíti se, ojágnjiti se, oprásiti se ɔc.; omladíti se; ſich in ein anderes Kleid — preobléči se; *impf.* preobláčiti se; ſich — (v. Holz) vézíti se, zvíjati se; zvézíti se, zvíti se.

Werfer *m.* metávec, lučávec.

Werft *n.*, **Werfte** *f.* ladjedélnica, ladjárnica; (am Webſtuhl) osnóva, osnútek.

Werg *n.* tule *pl.*, tulje, otre *pl.*, potírki *pl.*, zadnje predívo; **=garn** *n.* hodníčna preja; **=leinwand** *f.* hodník, hodníčno platno.

Digitized by Google

Werk *n.* delo; dejánje, čin; izdélek; die Hand ans — legen dela se lotíti, — se poprijéti (-prímem).
Werkbiene *f.* délavna čebéla, délavka.
Werkbrett *n.* dila, deskà.
Werkeldreher *m.* pocéstni orglar.
Werkführer *m.* delovódja, poslovódja.
Werkgeräth *n.* ſ. Werkzeug.
Werkholz *n.* les.
Werkleute *pl.* délavci *pl.*
Werkmeiſter *m.* ſ. Werkführer.
Werkplatz *m.* délavski prostor. [ga.
Werksgenoſſenſchaft *f.* rudárska zádru-
Werkſtätte *f.* délavnica, (delálnica); (deš Schmiedes) kováčnica; (deš Schneiders) šivárnica; (deš Wagners) kolárnica ɔc.
Werktag *m.* délavnik, vsednji dan.
Werktagskleidung *f.* vsakdánja —, vsednja obléka.
werkthätig délaven, dejánski, dejánsko izkazován.
Werkthätigkeit *f.* délavnost.
Werkverſtändige *m.* izvédenec, veščák.
Werkzeug *n.* oródje; priprávа; *fig.* srédstvo.
Wermut *m. (Artemisia Absinthium)* pelín (pélin); **Wermut-** pelínov.
wermutbitter grenék kakor pelín.
Wermuttrank, Wermutwein *m.* pelínovec, pelínkovec.
Werre *f.* bramor, podjèd.
Werſt *f.* vrsta.
wert vreden; (theuer) drag, ljub; (geſchätzt) čislan, cenjen; etwas — ſein kàj vreden biti, za kàj biti.
Wert *m.* vrédnost, vrednóta, veljáva; (Preis) cena; eine Sache von — dragocéna reč (-í); ich lege — darauf velike vrédnosti je za mene, velíko mi je do tega.
wertarm malo vreden, brez posébne vrédnosti.
Werthaltung *f.* čislanje.
wertlos brez cene, brezcén, ničev.
Wertloſigkeit *f.* brezcénost.
Wertmaßſtab *m.* merilo vrédnosti.
Wertmeſſer *m.* cenomèr; ſ. Wertmaßſtab.
Wertpapiere *pl.* vrédnostni papírji *pl.*
wertſchätzen čislati, v čislih imeti (imám), céniti, spoštovati.
Wertſchätzung *f.* čislanje, spoštovánje.
Werthſtempel *m.* vrédnostni kolék.
wertvoll dragocén.
Wertzunahme *f.* rast (-i) vrédnosti.
Werwolf *m.* volkodlàk.
Weſen *n.* bitje; bitnost, bistvo; dem — nach po bistvu, bístveno; (das Betragen) vedénje, obnášanje; (Charakter) značáj; ſein — treiben svoje réči ugánjati; viel —s von einer Sache machen velíko hrupa délati o čem.
Weſenheit *f.* bítnost, bístvo.
weſentlich bítən, bistven.
Weſentliche *n.* bistvo, jedro.
weshalb? zakáj?
Weſpe *f.* osa; **Weſpen-** osji, osínji; **-neſt** *n.* osínjak, osír; **-ſtich** *m.* osji pik.
weſſen? čigáv?
Weſt *m.* (Wind) zahódni vetèr, zahódnik, zapádnik, podsólnčnik; **Weſt-** zahódni, zapádni; **weſt-** zapadno-, zahodno-.
Weſtcontinent *m.* zahódna celína.
Weſte *f.* telóvnik, opísnik, živótnik, brezrokávnik.
Weſten *m.* zahòd, zapàd; večér.
Weſtküſte *f.* zahódni breg, zahódno obrézje.
weſtlich zahóden, zapáden.
Weſtmacht *f.* zapádna držáva, — velemóč (-i).
Weſtpunkt *m.* zapadíšče, zahodíšče.
Weſtſeite *f.* zahódna —, zapádna stran (-í).
weſtwärts *adv.* proti zahódu, — zapádu, — večéru.
Weſtwind *m.* ſ. Weſt.
weswegen ſ. weshalb.
wett machen pobótati, poravnáti.
Wettbewerb *m.* tekmovánje.
Wette *f.* stava, vadlja; eine — eingehen stáviti; es gilt eine — stavim; um die — (laufen, trinken ɔc.) za tekmó —, tekmujòč (teči, piti itd.).
Wetteifer *m.* tekmà, tekmovánje.
wetteifern tekmovati, kósati se, izkúšati se, natécati se.
wetten stáviti, vádljati (se).
Wetter *n.* vreme (-éna); ſchönes — lepo vreme; ſchlechtes — slabo —, grdo vreme; (Gewitter) nevíhta, hudo vreme, neúra; (Donnerwetter) grmé-

Digitized by Google

nje; es wird ſchönes — vedri se, vreméní se, jasní se; (im Bergweſen) zrak; ſchlagende — treskàv zrak.

Wetterableiter *m.* strelovòd.

Wetteranzeiger *m.* vremenokàz.

Wetterbach *m.* hudoúrnik.

Wetterdach *n.* pristrešèk, nadstrešèk.

Wetterfahne *f.* vétrnica.

wetterfeſt utŕjen (proti vsákemu vreménu).

Wettergewölk *n.* hudoúrni oblák.

Wetterglas *n.* vremeník.

Wetterhahn *m.* petélin (-ína) na strehi.

Wetterhäuschen *n.* vreménska híšica.

Wetterkunde *f.* vremenoznánstvo.

wetterlauniſch nestanovítěn.

Wetterläuten *n.* zvonjénje hudi uri, prezvánjanje.

Wetterleuchten *n.* blisketánje, poblisképanje, blískavica, zarnice *pl.*, drnice *pl.*

wetterleuchten blisketáti, (-ám, -éčem), poblisképati se; es wetterleuchtet zarnice —, drnice igrájo.

Wetterloch *n.* predúh.

wettern blískati in grméti, viháriti; es wettert nevíhta je; *fig.* krégati se, razsájati, razgrájati.

Wetterprophet *m.* vreménski prórok.

Wetterſchaden *m.* vreménska uíma.

Wetterſchlag *m.* udár strele, tresk.

Wetterſtrahl *m.* strela.

Wetterwechſel *m.* izpremémba vreména.

wetterwendiſch nestanovítěn.

Wetterwolke *f.* hudoúrni oblák.

Wetterzeiger *m.* vremeník.

Wettgeld *n.* stava, stavílo.

Wettgeſang *m.* tekmoválno petje, nadpévanje.

Wettkampf *m.* tekmoválni bòj; tekmovánje.

Wettkämpfer *m.* tekmoválni borívec.

Wettlauf *m.* tekmoválni tek.

wettlaufen za tekmó teči.

Wettläufer *m.* tekmoválni tékavec.

Wettrennen *n.* (tekmoválna) dirka.

Wettſtreit *m.* tekmà, tekmovánje.

wetzen brúsiti; nabrúsiti; (reiben) drgati, drgniti; die Zunge — jezikovati, jezíkati, jezik brúsiti.

Wetzer *m.* brúsec, brusívec.

Wetzſchiefer *m.* brusník.

Wetzſtein *m.* brus; (der Mäher) osla.

Wetzſteinbehälter *m.* (der Mäher) óselnik, vodér.

Wichs *m. f.* paráda; **Wichs-** leščílni, loščílni.

Wichſe *f.* voščílo; leščílo, loščílo.

wichſen voščíti; léščiti, lóščiti, svetlíti; povoščíti; poléščiti, polóščiti; *f.* prügeln.

Wichsleinwand *f.* povoščéno platno.

Wicht *m.* škrát; malovrédnež, smótlaka; armer — siromák, ubóžec.

Wichtelmännchen *n.* malič, skrkljič, škrat.

wichtig važèn, tehtèn, tehtovít; znamenít(ěn), imenítěn; — thun važnega se délati, šopíriti se, ščepériti se, košátiti se.

Wichtigkeit *f.* važnost, tehtnost, tehtovítost; znamenítost, imenítnost; Sache von — važna reč (-í).

Wichtigthuerei *f.* šopírnost, šopírljivost.

Wicke *f.* grášica, grahor.

Wickel *m.* kodélja; povítek, zvitek; svaljek.

Wickelband *n.* povòj.

Wickelkind *n.* dete v povójih.

wickeln viti (vijem), motáti; zavíjati; zavíti, zamotáti; (ein Kind) povíjati; povíti; (um etwas) ovíti; *impf.* ovíjati —, viti kàj okóli česa.

Wickelſchnur *f.* povójna vrvca.

Wickenacker *m.* gráhorišče.

Wickler *m.* ženski plašč; (Schmetterling) zavijáč.

Widder *m.* ovèn, mrkáč, járec; **Widder-** ovnov.

wider *praep.* zoper, proti.

Widerdruck *m.* ſ. Gegendruck.

widereinander *adv.* eden proti drúgemu, drug zoper drúgega.

widerfahren prigodíti se, zgodíti se, primériti se, pripetíti se komu, zadéti (-dénem) koga; *impf.* do-, zgájati se, godíti se, primérjati se, zadévati; — laſſen izkázati (-kážem); *impf.* izkazovati.

widerhaarig srŝljiv, ščetínast; *fig.* trmast, upórèn.

Widerhaken *m.* (an der Angel) zálust (-lústi), zazóbek.

Digitized by Google

Widerhall *m.* odmèv, jèk, malik.

widerhallen odmévati, odglášati se, odjekovati; odglásiti se, odjékniti; razlégati se.

Widerklage *f.* protitóžba, nasprótna tožba.

Widerkläger *m.* nasprótni tožník.

Widerlage *f.* opóra; (Gegenausſteuer) zaženílo.

Widerlagsmauer *f.* opórni zid.

widerlegen opovréči (-vžem), ovréči, izpodbíti (-bijem); *impf.* ométati (-métam, -méčem), izpodbíjati.

Widerlegung *f.* opovžba, ovžba.

widerlich zoprn, mrzèk, zamrzljiv, netéčen.

Widerlichkeit *f.* zóprnost, mrzkost, netéčnost.

widern mrzéti; eš widert mir (mich) vor etwas mrzí mi kaj, zóprno mi je, preséda mi.

widernatürlich protinarávен, protinatúren.

Widerpart *m.* ſ. Gegner u. Gegentheil.

widerrathen odsvétovati; *impf.* odsvetávati.

widerrechtlich protiprávен.

Widerrechtlichkeit *f.* protiprávnost.

Widerrede *f.* protigóvor; ugóvor; pregovárjanje, prerékanje.

widerreden ugovárjati; pregovárjati, prerekovati.

Widerriſt *m.* vihèr.

Widerruf *m.* preklic, oporèk; auf — proti preklícu.

widerrufen preklícati (-klíčem); opovréči; *impf.* preklicevati, oporékati.

widerruflich preklícen, opovréčen.

Widerrufsurkunde *f.* preklícna listína.

Widerſacher *m.* nasprótnik.

Widerſchein *m.* odsèv, odsvít, odsíj, odsévanje.

widerſetzen ſich ustáviti se, upréti (-prèm) se, postáviti se, po robu se postáviti; *impf.* ustávljati se, upírati se, postávljati se (po robu).

widerſetzlich upórèn, upírljiv, nasprotljiv.

Widerſetzlichkeit *f.* upórnost, upírljivost, nasprotljívost.

Widerſinn *m.* nezmíſel, neúmnost, nespámet (-i).

widerſinnig razúmu protivèn, — nasprótèn, nezmíſeln, brezúmèn, nespámetèn.

widerſpenſtig upórèn, upírljiv, nepokórèn.

Widerſpenſtige *m.* upórnik, nepokórnež.

Widerſpenſtigkeit *f.* upórnost, upírljivost, nepokórnost.

Widerſpiel *n.* nasprótje.

widerſprechen ugovárjati komu, čemu, prerékati kaj; preréči; (einer Thatſache) upírati se čemu, ne ujémati se s čim; (negieren) zanikávati, tajíti.

widerſprechend protislóvèn, prekoslóvèn, nasprótèn, navzkrížèn.

Widerſpruch *m.* ugóvor; protislóvje, nasprótje.

Widerſpruchsgeiſt *m.* nasprotljívost.

Widerſtand *m.* upòr, odpòr, odbój; — leiſten upírati se, protíviti se, v bran se stáviti.

Widerſtandsfähigkeit *f.* odpórnost.

Widerſtandskraft *f.* odpórna sila, odporljívost.

widerſtehen upírati se, ustávljati se, protíviti se; upréti (-prèm) se, ustáviti se; (von Speiſen) upírati se, presédati; upréti se.

widerſtreben upírati se, nasprotovati, protíviti se.

Widerſtreit *m.* nasprótje, nasprotovánje; upòr.

widerſtreiten upírati se, nasprotovati, ne ujémati se; einander — navzkríž si bíti.

widerſtreitend nasprótèn, protivèn, navzkrížen.

widerwärtig zoprn, mrzèk, priskúten.

Widerwärtigkeit *f.* zóprnost, mrzkost; nadlóga, napást (-i).

Widerwille *m.* nevólja, nejevólja, mrzénje; mit —n z nejevóljo, nevóljno.

widerwillig nevóljèn, nejevóljèn.

widmen odméniti; (ein Buch) posvetíti; *impf.* odménjati, posvečevati; Aufmerkſamkeit — pozórnost obráčati na kaj; ſich — posvetíti se.

Widmer *m.* posvečevávec.

Widmung *f.* odmémba; odmenilo; posvétba, posvetítev, posvetílo; (Stiftung) ustanóva.

Digitized by Google

Widmungsbrief *m.* odmenílno pismo, ustanóvna listína.

Widmungskarte *f. (mil.)* odmenílni list, naménbnica.

Widmungsurkunde *f.* odmenílna listína.

widrig protívěn; (unangenehm) zoprn.

widrigenfalls *adv.* sicèr, drugáče, v nasprótnem slučáju, če nè.

Widrigkeit *f.* protivnost; zóprnost.

wie *adv. interr.* kakó? — groß kolik? kólikšen? — theuer po čem? — weit kakó daleč? dokód? — viel kóliko? der — vielte katéri? kóliki? — ſo? kako to? — ſchön kakó lepó! *conj.* kàkor; (alš) ko; wie viel — ſo viel kólikor — tóliko; wie oft — ſo oft kólikorkrat — tólikokrat; — immer kakorkòli.

Wiede *f.* trta, vitra.

Wiedehopf *m.* vdáb, vdeb, smrdokávra.

wieder *adv.* zopet, spet.

Wiederabdruck *m.* novi natisk, ponatisk.

Wiederauffindung *f.* zópetna najdba.

wiederaufleben iznóva oživéti.

Wiederaufnahme *f.* obnóva.

wiederaufnehmen obnovíti.

wiederaufwärmen pogréti (-grějem); *impf.* pogrévati.

wiederbekommen zopet dobíti; *impf.* zopet dobívati.

Wiederbelebungsverſuch *m.* oživljajóči poskús.

wiederberufen zopet poklícati (-čem).

wiederbeſetzen zopet zasésti (-sédem); *impf.* — zasédati; (eine Stelle) službo zopet podeliti.

wiedereinbringen zopet privésti (-védem); vnovič vložíti; *impf.* — vlágati; zopet nadoméstiti, — prihitéti.

wiedereinſetzen (in den vorigen Stand) zopet postáviti v popréjšnji stan; in ein Amt — zopet naméstiti.

wiedereintreten zópet vstópiti; *impf.* — vstópati.

wiedererkennen zopet spoznáti; *impf.* — spoznávati.

wiedererlangen zopet zadobíti; *impf.* — zadobívati.

Wiedererlangung *f.* zópetna zadobítěv.

Wiedereröffnung *f.* zópetna otvorítěv.

Wiedererſatz *m.* povračílo.

wiedererſtatten zopet povrníti; *impf.* — povráčati.

Wiedererzählung *f.* ponovljéno pripovedovánje, ponóva.

Wiedergabe *f.* povračílo; ponovítěv; ſ. Reproduction.

wiedergebären prerodíti; *impf.* prerájati.

wiedergeben vrníti, nazáj dati; *impf.* vráčati, nazáj dajáti (-am, -em); zopet povédati (-vem), ponovíti.

Wiedergeburt *f.* prepórod, preròd, preródba.

wiedergeneſen ozdravéti, preboléti.

Wiedergeneſene *m.* ozdrávljenec.

Wiedergeneſung *f.* ozdravénje, prebolénje.

wiederherſtellen popráviti, obnovíti; *impf.* poprávljati, obnávljati; einen Kranken — ozdráviti; *impf.* ozdrávljati.

Wiederherſtellung *f.* popráva, obnóva; ozdrávljenje, ozdrávljanje; nach ſeiner — ko ozdraví, ko je (bo) ozdrável.

wiederholen ponovíti; *impf.* ponávljati.

wiederholentlich *adv.* zopet in zopet, ponovljéno.

Wiederholer *m.* ponavljávec.

Wiederholung *f.* ponávljanje, ponovítěv, ponavljáva; **Wiederholungs-** ponavljálni; im —falle če bi se to ponavljálo (ponovilo); **=prüfung** *f.* ponavljálna preizkúšnja, ponavljálni —, popravljálni izpìt; **=ſchule** *f.* ponavljálna šola, ponavljálnica; **=zeichen** *n.* ponavljáj.

wiederkäuen prežvékati, prežvekovati, prežívati; prežvéčiti, prežvekáti.

Wiederkäuer *m.* prežvekovávec, prežvékavec, prežívač; **=in** *f.* prežvekovávka.

Wiederkauf *m.* odkúp, rešílo, rešílni kup; auf — verkaufern na odkúp —, na rešílo prodáti.

wiederkaufen odkúpiti, réšiti, nazáj kúpiti.

Wiederkäufer *m.* odkúpnik, rešívec.

wiederkäuflich odkúpen.

Wiederkaufsrecht *n.* odkúpna pravica.

Digitized by Google

Wiederkaufsvertrag *m.* odkúpna pogódba, pogódba na rešílo.
Wiederkehr *f.* vrnítêv, povrátek.
wiederkehren vrniti se, povrniti se, nazáj priti (pridem); ponovíti se; *impf.* vráčati se, povráčati se, nazáj prihájati; ponávljati se.
wiederkommen zopet priti (pridem), povrniti se.
Wiederkunft *f.* vrnítêv, povrátek.
wiederschallen ſ. widerhallen.
wiederſehen zopet vídeti.
Wiederſehen *n.* svídenje; auf — na svídenje! biš auf — dokler se zopet ne vídiva (vídimo).
Wiedertaufe *f.* prekŕst, prekrščevánje.
wiedertaufen prekŕstiti, iznóva kŕstiti; *impf.* prekrščevati.
Wiedertäufer *m.* prekrščevávec, prekrstník; prekŕščenec.
wiederum *adv.* zopet, spet, iznóva.
wiederverehelichen ſich v drugo poročíti se, iznóva omožíti (rcſp. oženíti) se.
Wiederverehelichung *f.* zópetna omožítêv (oženítêv).
wiedervereinigen zopet zdrúžiti, iznóva zedíniti.
Wiedervereinigung *f.* zópetna združítêv, zópetno zedínjenje, obnovítêv zdrúženja.
wiedervergelten povrníti, pláčati; *impf.* povráčati, plačevati.
Wiedervergelter *m.* povračník, povračevávec.
Wiedervergeltung *f.* povračílo, vračílo, povračevánje; **Wiedervergeltungs-** povračílni.
Wiederverkauf *m.* prekúp.
Wiederverkäufer *m.* prekúpnik, prekúpec.
Wiederwuchs *m.* mladjé, podrást (-i), podráščina, izpodrástek.
Wiege *f.* zibel (-i); *dem.* zíbelka, zibka, zíbelčica.
Wiegegang *m.* zibálna hoja *(turn.)*.
Wiegemeſſer *n.* sekáč, sekljáč.
wiegen (ſchaukeln) zíbati (zibljem), gúgati; (ein Gewicht haben) téhtati, vágati; ſ. wägen.
Wiegenband *n.* zíbelna povéza.
Wiegenlied *n.* prizíbelna pesêm (-i), zazibávka, uspávanka.
wiehern rezgetáti (-ám, rezgéčem, rezgáčem), hŕzati (-am, hržem); **zu-** rezgetáti, zahŕzati, hŕzniti; gerne — rezgátên.
Wiehern *n.* rezgetánje, rezgèt, hŕzanje.
Wiesbaum *m.* žrd (-i).
Wieſe *f.* trávnik; (Berg—) senóžet (-i), košenica, senokóša; (Wieſenland) košenína.
Wieſel *n.* podlásica, gránosljek.
Wieſen- trávniški; senóžetni.
Wieſenampfer *m.* kíslica.
Wieſenbau *m.* obdelovánje trávnikov, trávništvo.
Wieſenbocksbart *m.* trávniška kozja brada.
Wieſenfuchsſchwanz *m.* lisíčji rep.
Wieſenfurche *f.* prékopa, jarék, draga.
Wieſenknopf *m.* kampanélica, strášnica.
Wieſenküchenſchelle *f.* kosmatínec.
Wieſenland *n.* košenína.
Wieſenſalbei *m. (Salvia pratensis)* trávniška kadúlja, babkovína.
Wieſenſchwingel *m.* bílnica.
wiewohl *conj.* ſ. obgleich.
wild dívji; (erzürnt) srdít, razkáčen; (ausgelaſſen) razuzdán, samopášen, neugnán; (vom Blick) srep; (roh) sirôv, neotesán; (unbebaut) pust, neobdélan; (vom Gewächs) samorášč, samosévên, samorášel; —er Apfelbaum lesníka; —er Birnbaum drobnica; —es Thier zver (-i), zverína; — werden zdivjáti, podivjáti, obdivjáti.
Wild *n.* zver (-i), zverína; (*coll.*) zverjád (-i), divjáčina, divjína; **Wild-** zverínji, divjáčinski.
Wildbach *m.* hudoúrnik, sušec, búica.
Wildbahn *f.* lovska zaséka; (in der Fuhrmannsſprache) pricéstje.
Wildbann *m.* lovíšče.
Wildbraten *m.* pečéna divjáčina.
Wildbret *n.* divjáčina, divjína; **=händler** *m.* trgôvec z divjáčino, divjínar.
Wilddieb *m.* lovski tat, tatínski lovec; **=erei** *f.* tatínski lôv; **=ſtahl** *m.* lovska tatvína.
Wilde *m.* divják; *f.* divjákinja.
Wildente *f.* divja raca.
Wilderer *m.* ſ. Wilddieb.
wildern tatínsko loviti divjáčino.
Wildfahre *f.* lovska gaz (-i).

Digitized by Google

Wildfang *m.* divják; razposajéněc, divjáčěk.
wildfremd popólnoma tuj.
Wildgans *f.* divja gos (-í).
wildgewachsen s. wildwachsend.
Wildhafer *m.* divji —, črni óvěs.
Wildheit *f.* divjóst; srdítost, razkáčenost, razuzdánost; neugnánost; srepóst; siróvost, neotesánost.
Wildkammer *f.* ograjéno lovíšče.
Wildlager *n.* brlòg, lož.
Wildling *m.* divják, neotesáněc; s. Wildfang; (unveredelter Baum) divják.
Wildnis *f.* puščáva, pnstínja, pustína, divjáva, divji kràj.
Wildobst *n.* divjáče *pl.*, divjáčno sadje.
Wildpark *m.* divjáčinska obóra.
wildreich bogàt z divjáčino.
Wildschon-gesetz *n.* zakon o varstvn divjáčine; =zeit *f.* prepovédani lovski čàs.
Wildschur *f.* volčji kožuh, kosmáta volčína.
Wildschütz *m.* s. Wilddieb.
Wildschwein *n.* divji prasěc, divja svinja.
Wildspur *f.* divjáčinski sled.
Wildstand *m.* brlòg; množína divjáčine.
wildwachsend samosévěn, samosévski, samorášč, samoráščěn, samorástěl, samoníkěl; —e Pflanze samosévka; *m.* samosévěc.
Wille *m.* volja; aus freiem Willen prostovóljno, radovóljno, dobrovóljno; wider —n proti volji; mit —n nalašč, naménoma; um ... willen zarádi, zavóljo; um Gottes willen za božjo voljo, za Boga! letzter — poslédnja volja, oporóka.
willenlos brezvóljěn, brez svoje volje, neodlóčěn.
willens sein hotéti (hočem), mísliti, namérjati, kániti, naménjen biti; ich bin — volja (misěl) me je.
Willensäußerung, Willenserklärung *f.* razodétěv —, izràz volje, razodéta —, izrážena volja.
Willensfreiheit *f.* svobódna (prosta) volja.
Willenskraft *f.* trdnóst volje, trdnovóljnost.
willfahren izpólniti komu voljo, storíti mn po volji, ugodíti, nstréči (-stréžem); *impf.* ngájati, ustrézati.
willfährig ugodljìv, ustrežljìv, uslužljìv.
Willfährigkeit *f.* ugodljívost, nstrežljívost, uslužljívost.
willig *adi.* voljěn, radovóljěn, dobrovóljěn.
willigen s. einwilligen.
Willigkeit *f.* vóljnost, radovóljnost.
Willkommbecher *m.* dobrodóšlica.
willkommen dobro došěl (došli)! — heißen kot dobrodóšlega sprejéti (spréjmem), prijázno sprejéti; er ist überall — povsód ga z veséljem sprejémajo, povsód je dobro došěl.
Willkommen *n.* (*m.*) dobrodóšlica.
Willkommtrunk *m.* dobrodóšlica.
Willkür *f.* samovólja, samovóljnost, svojevóljnost, samovóljstvo.
Willkürherrschaft *f.* samovóljno vládanje. — vladárstvo.
willkürlich samovóljěn, svojevóljěn.
wimmeln mrgoléti, gomzéti, gomizljáti, gomáziti, vrvéti.
Wimmer *m.* (*f.*) (Knorren im Holze) grča, hrga; (Jahresring) létnica; (Hautausschlag) mozólj.
wimmerig grčav; mozóljast.
Wimmerling *m.* ječálo, cmérda.
wimmern skomljáti, jéčati (-ím), jávkati.
Wimpel *m.* zastáva, bandéro, prapor (na ladji).
Wimper *f.* trepálnica, véjica, ozéměc (*pl.* ozémci).
wimpern trépati (trépljem), mežíkati; tréniti, mežikniti.
Wind *m.* vetěr, sapa; (gelinder) vetrič, vetrec, sápica; (heftiger) piš; dem —e ausgesetzt na vetru, ohlípěn; — machen páhati, pahljáti; (prahlen) báhati se, ústiti se; (lügen) legáti (lažem) (se); — von etwas bekommen ovóhati, osledíti, začútiti; er wird von —en geplagt vetróvi ga nadlegújejo, napénja ga; spanische —e (Mehlspeise) képice.
Windbeutel *m.* baháč; vetrenják, fuflja; (Gebäck) mošnjíčěk.
Windblütler *m.* vetrocvétka.
Windbruch *m.* s. Windfall.

Digitized by Google

Windbüchſe *f.* puška vetrenjáča.
Winde *f.* (Haſpel) motovílo; (Göpel) vitěl, vitlo, vinta, vzdigálo; *(Convolvulus)* slak.
Windebaum *m.* stožér.
Windei *n.* zapŕtěk.
Windeiſen *n.* ročíca zavijávka.
Windel *f.* plenica.
Windelkind *n.* dete v plenícah.
windeln povíti (-víjem); *impf.* povíjati (v pleníce).
windelweich, — ſchlagen, prügeln dobro natépsti (-tepem), — nakrížpati, zmlátiti.
winden viti (vijem), motáti; (Kränze) viti, plesti (pletem); splesti; (die Hände) roke viti, — lómiti; (einem etwas) auš den Händen — iz rok izvíti; (Laſten in die Höhe) z vítlom vzdigovati, vintati; (Wäſche) ožémati; ſich — viti se; zvíjati se; (um etwas) ovíjati se.
Windeseile *f.* vetróvna hitrôst.
Windfahne *f.* vétrnica.
Windfall *m.* (Windbruch) podrtína, podrtíke *pl.*, polómki *pl.*, polomljenína.
Windfang *m.* vétrnik; zavétrina pred durmi; prevetrílo; (in der Uhr) vétrnica.
Windfege *f.* vélnica na sapo.
Windhafer *m.* gluhi ovês, glušec.
Windharfe *f.* Eolova harpa.
Windhoſe *f.* vétrni smŕk, vétrna troba.
Windhund *m.* hrt.
windig vetrn, vetróvěn, vetrovít.
Windkaſten *m.* vetreník.
Windkolik *f.* madrón, kólika od zapŕtih vetrov, napénjanje.
Windlade *f.* predúšnik; (in der Orgel) sápnica.
windleicht lahěk kakor vetěr.
Windlicht *n.* navétrna sveča; plamenica, baklja.
Windling *m.* *(Convolvulus)* slak.
Windloch *n.* predúh, oddušník, sápnica.
Windmachen *n.* báhanje.
Windmacher *m.* bahač, báhavec, širokoústnež.
Windmaſſe *f.* (in der Kochkunſt) ſpaniſche — španski sneg.
Windmeſſer *m.* (Anemometer) vetromèr.
Windmühle *f.* mlin na sapo (na vetěr), vétrni mlin; (Vogelſcheuche) klepétec, ropótec.
Windpocke *f.*, —n *pl.* norice *pl.*
Windrad *n.* kolce na dušníku, mlinek.
Windrichtung *f.* vétrna smer (-i), — mer (-i).
Windriſs *m.* ſ. Windfall.
Windröschen *n.* *(Anemone nemorosa)* vétrnica; (violettes) velikonóčnica.
Windroſe *f.* vetróvnica.
Windsbraut *f.* vihár, vihra, piš.
windſchief zvežen.
Windſchirm *m.* zaslonílo proti vetru, vetrobràn.
Windſchlag *m.* ſ. Windfall.
windſchnell hitěr kakor vetěr.
Windſeite *f.* vétrna stran (-i); auf der — na vetru, proti vetru obŕnjen.
windſicher zavétěn, zavétrn, zatišèn; —er Ort zavétje, zatíšje.
Windſpiel *n.* hrt.
windſtill brezvétrn, brez vetra, tih.
Windſtille *f.* brezvétrje, tišína.
Windſtoß *m.* vétrni buh; es kommt ein — vetěr buhne.
Windſtrich *m.* vétrni vlak, vétrna mer (-i); zbris; dem — ausgeſetzt na vetru, zbrisèn.
Windſturm *m.* piš, vihár.
Windſucht *f.* *(Tympanitis)* trebúšna napíhnjenost, bobnica.
windtreibend vetróve odganjajóč.
windtrocken na vetru posušèn.
Windung *f.* zavínek, zavój.
windwärts *adv.* proti vetru.
Windwehe *f.* zamèt.
Windwirbel *m.* vétrni vrtínec, bahorín.
Windzug *m.* prepíh.
Wink *m.* migljaj, mig, namig; einen — geben po-, namígniti; (mit den Augen) po-, namežíkniti.
Winkel *m.* kot; (ein entlegener) zakótje, zakótek; **Winkel-** kotni; zakótni.
Winkeldruckerei *f.* zakótna tiskárna.
Winkelehe *f.* zakótni —, skrívni zakon.
Winkeleiſen *n.* ógelnik, oglomèr, kotnik, ógelna kljuka.

Digitized by Google

Winkelgaſſe *f.* zakótna úlica.
Winkelgrad *m.* kotna stopínja, — stópnja.
Winkelhaken *m.* (bei den Schriftſetzern) vrstomèr; ſ. Winkeleiſen.
winkelig oglàt.
Winkelmaß *n.* ógelna mera, oglomèr, kotnik.
Winkelmeſſer *m.* kotomèr.
Winkelmeſſung *f.* kotomérstvo.
winkelrecht pravokótën.
Winkelſchreiber *m.* zakótni pisár.
Winkelſchule *f.* zakótna šola.
Winkelſtück *n.* koléno.
Winkelverſammlung *f.* zakótno zborovánje, skrivni shòd.
Winkelzirkel *m.* kotomérno šestílo.
Winkelzug *m.* prazni izgóvor; —züge *pl.* zvíjanje; zvijáča.
winken mígniti, po-, namígniti; (nicken) kímniti, pokímati; (mit den Augen) pomežíkniti; (mit der Hand) máhniti; *impf.* mígati; kímati; mežíkati; máhati.
Winken *n.* míganje, namigávanje; kímanje; mežíkanje; máhanje.
Winker *m.* mígavec; kímavec.
Winſelaffe *m.* cvilež.
Winſeler *m.* cvilják, cvilež.
winſeln cvíliti; cvíčati (-ím), cmévkati; jéčati (-ím), jávkati.
Winſeln *n.* cvíljenje, cmévkanje ꝛc.
Winter *m.* zima; im — po zimi; den — zubringen zimovati, prezimovati; prezímiti; **Winter-** zimski, pozímski; (von der Frucht) ozímni, ozími.
Winterabend *m.* zimski večér.
Winterapfel *m.* ozímno jábolko, ozimáča, ozímnik, ozímka.
Winteraufenthalt *m.* zimovánje, prezimovánje; (Ort) zimovíšče, prezimovališče.
Winterbirne *f.* ozímka, ozimíca.
Wintereiche *f.* ſ. Steineiche.
Winterfrucht *f.* ozímno žito, ozimína.
Wintergerſte *f.* ozímni ječmen.
Wintergetreide *n.* ſ. Winterfrucht.
Wintergrün *n.* ſ. Immergrün u. Epheu.
Winterhaar *n.* zimska —, ozímna dlaka.
Winterhafer *m.* ozímni —, ozími ovès.
Winterkälte *f.* zimski mràz.
Winterkleid *n.* zímska obléka.
Winterlager *n.* zimsko taboríšče; zimsko ležíšče; zimovíšče.
Winterlehne *f.* (des Berges) osójna (odsójna) stran (-í), osója *pl.*, osójina.
Winterlein *m.* ozímni —, ozími lan, ozímec, turščak.
winterlich zimski.
Wintermonat *m.* zimski mesèc; prosínec.
wintern zimováti; es wintert zima nastópa.
Winternacht *f.* zimska noč (-í).
Winterobſt *n.* ozímno sadje, ozímci *pl.*, ozímke *pl.*
Winterpelz *m.* zimski kóžuh (-úha).
Winterpflanze *f.* ozímna rastlína.
Winterquartier *n.* zimovíšče, prezimovališče.
Winterrock *m.* zimska suknja.
Winterſaat *f.* ozímna setêv, ozimína.
Winterſchlaf *m.* zimsko spanje; — halten zimo prespáti (-ím); *impf.* — prespávati.
Winterſeite *f.* séverna stran (-í).
Winterſonnenwende *f.* zimski solnčni obrát, zimski kres.
Wintertag *m.* zimski dan (dneva).
Winterung *f.* prezimovánje.
Wintervorrath *m.* zimska zalóga.
Winterweizen *m.* ozímna pšenica.
Winterzeit *f.* zimski čàs, zimska doba.
Winzer *m.* vinógradnik; víničar, (vincar); **-in** *f.* vinógradnica.
Winzerlied *n.* vinógradniška pesêm (-i).
Winzermeſſer *n.* vinjak, vínjačič, kosír, vinóraz (nóraz), rezník, krivèc, kriváč.
winzig majčken, majcen, droben, dróbiček, dróbecen.
Wipfel *m.* vrh; *dem.* vršič; vršíček.
wipfeln vrh prirézati (-rêžem), — prisékati; *impf.* — prirezovati, — prisekovati.
Wippchen *n.*, jmdm. ein — vormachen mámiti, slepáriti koga; premámiti, oslepáriti.
Wippe *f.* (Kippe, Gleichgewichtsgrenze) prevésica, pretréslica; gúgalnica; auf der — ſtehen na prevésici —, na vágalici biti.

Digitized by Google

wippen gúgati, gúncati; ſich — gúgati se, májati se; kippen und — zlatnike obrezovati in goljufívo vágati.

Wippen *n. (turn.)* krčistéza.

wir *pron.* mi; *(dual)* midva (*f.* medve).

Wirbel *m.* vrtínec; ſ. Waſſerwirbel; (am Kopfe) vrtélj, vrtínček (témenski), zavijáča; (Spinn—) vreténo; (an der Geige) klinček, škrnek; (am Fenſter) kljuka; *(anat.)* vreténce; (Schwindel) vrtoglávica, omótica; — von Geſchäften sila opravíl, posla črez glavo; — ſchlagen (auf der Trommel) brčánjo biti, brčé bóbnati.

Wirbelbein *n.* vreténce.

Wirbelbogen *m.* gombéla.

Wirbelgeiſt *m.* vrtoglávec.

wirbelig vrtínčast; (ſchwindelig) vrtoglàv, omótičen.

Wirbelknochen *m.* vreténce.

Wirbelkörper *m.* vreténčni plošček.

wirbeln vrtínčiti se, vrtéti se, súkati (sučem) se; (auf der Trommel) drobíti na boben, brčé bóbnati, brčánjo biti (bijem); (trillern) žvrgoléti, drobíti, gostoléti.

Wirbelſäule *f.* hrbteníca.

Wirbelſturm *m.* vrtínčasti vihár.

Wirbelſucht *f.* vrtoglávica.

wirbelſüchtig vrtoglàv.

Wirbeltanz *m.* vrtínčasti ples.

Wirbelthier *n.* vreténčar.

Wirbelwind *m.* vrtínčasti vetér, vihár.

Wirkeiſen *n.* (Wirkmeſſer bei den Hufſchmieden) porezílnik, kopítnjak.

wirken délati, delovati, dejstvovati; učíniti, storíti; viel Gutes — velíko dóbrega storíti; Wunder — čúdeže délati; (eine Wirkung äußern) učínek iméti, učínkovati; das hat gewirkt to je pomagálo; izdelovati; izdélati; (d. Teig) mésiti; zamésiti, umésiti; (den Huf) obrézati (-rézem), ostrúgati; (weben) tkáti (tkèm), na statvah délati.

Wirker *m.* delovátelj, činítelj, izdelovátelj; nogavíčar, trakar; (in der Bäckerei) mesívec.

wirklich *adi.* resníčen, istinít, dejánski; (bei Titeln) pravi; *adv.* v resníci, zarés, res, v ístini.

Wirklichkeit *f.* resníčnost, istinítost; zur — werden uresníčiti se, obistiníti se.

wirkſam dejálen; učínkovit, učínljiv, dejstven; (ausgiebig) izdátən, krepék, močén; (giltig) veljávən.

Wirkſamkeit *f.* dejálnost, delovánje; učínkovitost, učínljivost, dejstvenost; izdátnost; veljávnost, veljáva, moč (-í); in — treten veljávo (moč) zadobíti; in — ſein moč iméti (imám), veljáti; außer — treten veljávo izgubíti, ob veljávo priti (pridem); außer — ſetzen veljávo (moč) vzeti (vzamem) čemu, razveljáviti kaj.

Wirkſtuhl *m.* nogavíčarske státvice.

Wirkung *f.* učínek; (Erfolg) uspéh; (Folge) poslédica, naslédek; (Geltung) moč (-í), veljáva; ohne — bleiben nič ne izdáti, nič ne pomágati; — haben učínkovati, pomágati; die — eines Beweiſes haben veljávo dokáza iméti (imám).

Wirkungsart *f.* način delovánja, deláva, način učínkovánja.

Wirkungskreis *m.* podróčje; übertragener — izročéno podróčje.

wirkungslos brez učínka; brez uspéha, brezuspéšən.

wirr zméden, zmešan; zahomotán, zamotán.

Wirrbund *n.* svežénj slame, otèp.

Wirren *pl.* homotíje *pl.*, zmešnjáve *pl.*

wirren ſ. verwirren; ſich — motáti se.

Wirrgarn *n.* zmešana preja, zamótki *pl.*, zaplétki.

Wirrkopf *m.* zmešana glava, vrtoglávec, zmédenec, zmeda.

Wirrnis *f.*, **Wirrſal** *n.* zmešnjáva, zmotnjáva, homotíja.

Wirrſtroh *n.* neškópana slama.

Wirrwarr *m.* zmešnjáva, nerèd, zbrója, kodrčija, kolobócija.

Wirſing *m.* kódrasto zelje.

Wirt *m.* gospodár; krčmár, gostílničar, oštír.

wirtbar prijéten (za prebívanje).

Wirtel *m.* vreténski obróček.

Wirtin *f.* gospodínja; krčmarica, gostílničarka, oštírka.

wirtlich gostoljúben; ſ. wirtbar und wirtſchaftlich.

Digitized by Google

Wirtſchaft *f.* gospodárstvo; (der Wirtin) gospodínjstvo; (Haus—) hišno gospodárstvo; (Land—) kmetovávstvo, kmetíjstvo; (Gaſt—) krčmárstvo, gostílničarstvo; was iſt das für eine —! kakšèn nerèd je to! — führen (als Wirt) gospodáriti; (als Wirtin) gospodínjiti; (als Landmann) kmétovati; (als Hauswirt) hiševáti.

wirtſchaften ſ. Wirtſchaft führen.

Wirtſchafter *m.* gospodár; oskrbník; prístav, pristávnik, hišnik, ključár; **=in** *f.* gospodínja; oskrbnica, pristávnica, híšnica, ključarica.

wirtſchaftlich gospodárski; (ſparſam) gospodárčn, varčèn, ščedljiv.

Wirtſchafts- gospodárski, gospodárstveni; **=amt** *n.* gospodárski urád; **=betrieb** *m.* gospodárjenje; **=erträgnis** *n.* dohódek od gospodárstva, prigospodárek; **=gebäude** *n.* gospodársko poslópje; **=geräthe** *n.* gospodársko —, kmetíjsko oródje.

Wirtshaus *n.* krčma, gostílna, gostílnica, pívnica; **Wirtshaus-** krčmárski, gostílniški; **=beſitzer** *m.* krčmár, gostílničar.

Wiſch *m.* brísljica, brišélj; (Kehrwiſch) omélo; *dem.* omélce; (beſchriebenes Papier) čečkarija, čèč.

wiſchen *tr.* (abwiſchen) brísati (brišem), otírati; obrísati, otréti (-tárem, -trèm); *intr.* (entwiſchen) smúkniti, izmúzniti se.

Wiſcher *m.* brisáč; (Geräthe) brisálo, otirálo, oteráč; (Verweis) ukòr; einen — bekommen dobíti po nosu.

Wiſchlappen *m.* brisávka, brisálo, brísljica, cunja.

Wiſchtuch *n.* brisáča, brisa, brislja, oteráča.

Wiſent *m.* divji vòl, tur, zobér.

Wismut *n. m.* bizmut; **Wismut-** bízmutni, bízmutov.

wiſpeln, wiſpern šepetáti (-ám, šepécem), čebljáti.

Wiſsbegier(de) *f.* vedoželjnost, védečnost.

wiſsbegierig vedoželjèn, védečen.

wiſſen védeti (vem); etwas auswendig — na pamet znati; zu — thun naznániti, na vedež —, na znanje dati, povédati (-vém), jáviti; wiſſe wol; Dank — hvaléžen biti; zu leben — znati živéti.

Wiſſen *n.* védenje; ohne mein — brez moje védnosti, — vedí, brez mójega védenja, — veda; meines —s kólikor jaz vem, kólikor je meni znáno; nach beſtem — kakor (kdo) najbólje vé in zna; (Kenntnis) znanje, vednost.

wiſſend *adi.* vedòč; *adv.* védoma.

Wiſſenſchaft *f.* vednost, znanje; veda, znanost, znanstvo.

wiſſenſchaftlich znanstven.

Wiſſenſchaftlichkeit *f.* znánstvenost.

Wiſſenſchaftslehre *f.* vedoslóvje, znanstvoslóvje.

Wiſſensdrang, Wiſſensdurſt *m.* dehténje po vedi, vededehtívost.

wiſſenswert vreden da se vé, znanja vreden.

Wiſſenszweig *m.* predèl znánosti, znánstvena stroka.

wiſſentlich védoma storjèn, védomašnji, védežen; vedé, védoma.

Wiſſer *m.* vedèc, vedež, znavèc.

Witfrau *f.* ſ. Witwe.

wittern *intr.* es wittert ſo u. ſo vreme je tako in tako; ſ. wettern; ſich — (v. den Bienen) prašíti se; *tr.* vóhati, dúhati, čútiti; za-, iz-, ovóhati, začútiti.

Witterung *f.* vreme (-éna); ſchlechte — grdo vreme; vóhanje, vòh; duh.

Witterungskunde *f.* vremenoznánstvo.

Witterungsverhältniſſe *pl.* vreménstvo.

Witthum *n.* vdóvščina, užítek.

Witwe *f.* vdova, vdóvica; — werden ovdovéti; **Witwen-** vdóvski; **=gehalt** *m.* vdovska plača, vdóvščina; **=ſchaft** *f.*, **=ſtand** *m.* vdóvstvo, vdóvščina; im — leben vdovstvovati, vdovovati.

Witwer *m.* vdovèc; **Witwer-** vdovski.

Witz *m.* bistroúmnost, bistroúmje; bistroúmen —, šegàv domíšljaj, — domíslek, dovtip.

Witzbold *m.* dovtípnež, šegávec.

Witzelei *f.* skazovánje z dovtípi.

witzeln dovtípne opómnje délati, z dovtípnostjo (šegávostjo) se skazovati, dovtípe loviti, dovtipkovati.

witzig bistroúmen, prebrísan, iznajdljiv; dovtípen, šegàv.

Digitized by Google

witzigen spámetiti, spámetovati, izmodríti, izučíti.

Witzigung *f.* spámetovanje; nauk.

Witzkopf *m.* prebrísanec, bistroúmnež; dovtípnež.

Witzling *m.* dovtipolóvec.

witzlos brez solí, brez bistroúmja.

witzreich bistroúmen; zeló dovtípen.

wo *interr.* kje? (— herum) kod? *relat.* kjer; koder; — immer kjerkòli, koderkòli; *indefin.* kje, kod; von — *interr.* odkód? *relat.* odkóder; *indefin.* odkód; *coni.* àko, če; — nicht ako (če) ne.

wobei pri čemer.

Woche *f.* teden; auf die — prihódnji teden; zweimal in der — dvakrat na teden; **Wochen-** tédenski.

Wochen *pl.* otróčja póstelja; in die — kommen porodíti; in den — sterben na porodu umréti; **=bett** *n.* otróčja póstelja, bábine *pl.*, porod.

Wochenblatt *n.* tednik.

Wochenkind *n.* novorojénček.

wochenlang *adv.* po cele tedne, po vèč tednov.

Wochenlohn *m.* tédenska plača, tednína.

Wochenmarkt *m.* tédenski sèjem, tržni dan (dneva, dné).

Wochenschrift *f.* j. Wochenblatt.

Wochentag *m.* délavnik.

wöchentlich *adi.* tédenski; *adv.* vsak teden; dreimal — trikrat na teden, trikrat v tednu.

Wöchner *m.* tednar; — sein svoj teden iméti (imám).

Wöchnerin *f.* otróčnica, poródnica, obrodníca, postéljnica.

Wochen *m.* préslica, kožélj.

wodurch (durch welches Mittel) *interr.* s čim? po čem? *relat.* s čimer, po čemer.

wofern *coni.* če, àko.

wofür *interr.* za kaj? čemú? *relat.* za kàr.

Woge *f.* val (-a, -ú).

wogegen *interr.* proti čemu? zoper kaj? *relat.* proti čemur, zoper kàr.

wogen valóve gnati (ženem), valovíti (se), zíbati se; valíti se.

wogenartig valast, valovít.

Wogendrang *m.* naval valóv, zagánjanje —, bútanje valóv.

Wogen-gebrause, =geräusch, =getöse *n.* šum valóv, šuménje —, hruménje —, bučánje —, bobnénje valóv.

wogig valovít.

woher *interr.* odkód? *relat.* odkóder.

wohin *interr.* kam? *relat.* kamor.

wohl *adv.* (recht) dobro; — leben, — schlafen dobro živéti, — spati; sich — befinden dobro se iméti (imám); nicht — sein ne čútiti se zdrávega, ne biti pràv zdràv; — bekommen tékniti; — bekomme ež! na zdravje! lebe —! z Bogom! srečno! zdràv ostáni! — dir! blagor tebi (ti)! weißt du —? ali veš? veš li? heute nicht, morgen — danes ne, jutri pà (pàč); das ist — nicht viel to pàč ni veliko; doch — saj vendar, anti; ja — sevéda, kájpada; was wird er — sagen? kaj bo neki rekèl?

Wohl *n.* blaginja; (Glück) sreča; (Gesundheit) zdravje; das allgemeine — občna blaginja, splošna korist (-i); — und Weh blagor in gorjé; auf dein — na tvoje zdravje.

wohlachtbar mnogočíslan.

wohlan! *interi.* dàj (-ta, -te)! nuj (-ta, -te)! hájdi (-ta, -te)!

wohlansehnlich viden, očítен, znamenít; prečastít.

Wohlanstand *m.* spodóbnost, pristójnost.

wohlanständig spodóben, pristójen.

Wohlanständigkeit *f.* j. Wohlanstand.

wohlauf sein biti (sem) zdràv, — čvrst.

wohlausgerüstet z dobro oprávo. (z vsem potrébnim) dobro preskrbljèn.

wohlbedacht dobro premíšljen, — preudárjen.

wohlbedächtig oprézen, previden.

Wohlbefinden *n.* zdravje.

Wohlbehagen *n.* zadovóljstvo. [ju.

wohlbehalten zdràv; v dobrem zdravwohlbekannt dobro znàn.

wohlberedt zgovóren.

wohlbestallt redno naméščen.

Wohldiener *m.* prepostrežljìv človek, petolízec; **=ei** *f.* prepostrežljívost, petolístvo.

wohledel prežláhtен, preblág.

wohlerfahren jako vešč, dobro izkúšen.

Digitized by Google

Wohlergehen *n.* sreča, blagovítost, blagínja.

wohlerhalten v dobrem stanju, nepoškódovan, zdràv.

wohlerwogen ſ. wohlbedacht.

Wohlerwürden *f.* (naslòv) Euer — prečastíti gospód!

wohlerzogen dobro vzrejèn.

Wohlfahrt *f.* blagínja, blagovítost.

wohlfeil cenén; *adv.* cenó, po ceni, (v) dobër kup; —er cenéjši; cenéje, bolj po ceni, (v) boljši kup; zu — precenó; — werden pocéniti se.

Wohlfeilheit *f.* nizka cena, cenóst, cenóta.

wohlgebaut, wohlgebildet lepo zrastël, čedne postáve, lepe rastí.

wohlgeboren blagoróden; Ew. Wohlgeboren blagoródni gospód, Vaše blagoródje.

wohlgefallen všeč biti (sem), po všeči biti, dopádati, ugájati, po godu biti.

Wohlgefallen *n.* zadovóljstvo, blagougódje; — an etwas haben biti zadovóljen s čim.

wohlgefällig dopadljiv, blagougódən; — lächeln zadovóljno se (na)smehljáti.

Wohlgefühl *n.* prijétni —, ugódni počútki *pl.*

wohlgelaunt dobre volje, dobrovóljen.

wohlgemeint dobrohótën.

wohlgemuth vesél, dobre volje.

Wohlgemuth *m. (Origanum)* dobra misél (-i).

wohlgenährt dobro rejèn.

wohlgeneigt blagonaklónjen.

wohlgeordnet dobro urejèn, dobro uravnán.

Wohlgeruch *m.* prijétni duh, vonjáva, blagovónje.

Wohlgeſchmack *m.* prijétni okús, blagovkúsnost, slástnost.

wohlgeſinnt dobro mislèč.

wohlgeſittet blagonrávën.

Wohlgeſtalt *f.* čedna —, lepa postáva, — rast (-i).

wohlgeſtaltet čedne —, lepe postáve, — rastí, brdèk.

wohlgewogen blagonaklónjen.

Wohlgewogenheit *f.* blagonaklónjenost.

wohlhabend premóžën, imovít.

Wohlhabenheit *f.* premóžnost, imovítost.

wohlig ugóden, prijétën; ich fühle mich ſo wohlig tako blago, — blagóstno mi je.

Wohlklang *m.* blagozvóčnost, blagoglásje.

wohlklingend blagozvóčen, blagoglásën.

Wohllaut *m.* blagoglásje.

Wohlleben *n.* dobro —, razkóšno življénje.

wohlmeinend dobrohótën, dobro mislèč.

Wohlmeinung *f.* mnenje.

Wohlredenheit *f.* lepogovórnost, lepobesédnost, blagoréčje.

Wohlredner *m.* lepogovórnik, lepobesédnik.

wohlriechend dišèč, blagodišèč, blagovonjàv.

wohlſchmeckend okúsën, slastën.

Wohlſchmecker *m.* sladkosnédež, dobrojédec.

Wohlſein *n.* dobro stanje, zdravje; zum —! na zdravje! (als Zuruf dem Niesenden) Bog pomágaj! auf jemandes — trinken komu na zdravje napíti (-pijem); *impf.* — napívati.

Wohlſtand *m.* blagínja, blagovítost, premóžnost.

Wohlthat *f.* dobróta, dobro délo; jemandem eine — erweiſen storíti komu dobro, dobróto izkázati (-kážem).

Wohlthäter *m.* dobrótnik, dobrodélnik; blagodéjnik; =in *f.* dobrótnica, dobrodélnica.

wohlthätig dobrótljiv, dobrótën, dobrodélen; blagotvórën, blagodéjen, blagodárën.

Wohlthätigkeit *f.* dobrodélnost, dobrótljivost; **Wohlthätigkeits-** dobrodélni, dobrotvórni; =anſtalt *f.* dobrodélni zavod, dobrodélna napráva; =ſinn *m.* dobrodélnostni čut; =verein *m.* dobrodélno društvo; =zweck *m.* dobrodélni namèn.

wohlthun dobróte izkazovati, dobro délati; dobro storíti; prav ravnáti; — storíti; (angenehm ſein) dobro deti, — dejáti (dem, dénem, dejem), godíti, ugájati.

Digitized by Google

Wohlthun *n.* izkazovánje dobrót, dobrodélstvo, dobrotvórstvo.

wohlverdient dobro zaslúžen; (von Personen) velezaslúžen.

Wohlverhalten *n.* lepo —, čedno vedénje, lepo obnášanje.

Wohlverhaltungszeugnis *n.* izpričeválo o lepem vedénju.

Wohlverlei *m. n. (Arnica montana)* brdnja, kukovíčnik, sv. Antóna roža, árnika.

wohlverstanden dobro razúmljen; *adv.* namreč, da veš (da vesta, -te), dobro razuméj (-ta, -te).

wohlverstehen dobro razuméti; *impf.* — razumévati, — uméti.

wohlverwahrt dobro shranjen, — spravljen; — zavárovan.

wohlweislich *adv.* prav modro, z dobrim preudárkom (premíslekom).

wohlwissend dobro vedóč, dobro vedé.

wohlwollen dobro hotéti (hočem), dobro želéti.

Wohlwollen *n.* dobrohótnost, blagonaklónjenost, blagovóljnost.

wohlwollend dobrohótèn, blagonaklónjen, blagovóljèn.

wohlziemend spodóbèn, pristójèn.

wohnbar za stanovánje priprávèn, prebivátèn.

Wohnbarkeit *f.* priprávnost za stanovánje.

wohnen stanovati, iméti (imám) svoj stan, biti (sem) stánoma; (wohnhaft sein) bívati, prebívati, domováti; zur Miete — gostovati. [hiša.

Wohngebäude *n.* stanoválno poslópje,

wohnhaft stanujóč; prebivajóč; stánoma; — sein prebívati; sích — niederlassen nastániti se, naséliti se.

Wohnhaus *n.* hiša.

wohnlich prijétèn —, ugódèn (za stanovánje.

Wohn-ort, -platz, -sitz *m.* bivalíšče, prebivalíšče; heimatlicher — domovalíšče; sinen — ändern preséliti se.

Wohnpartei *f.* stanoválna stranka; najémnik, najémec, gostáč; (weibl.) najémnica, góstja.

Wohnstube *f.* ſ. Wohnzimmer.

Wohnung *f.* stanovánje, stan, staníšče, stanovalíšče; — nehmen nastániti se.

Wohnungs-aufkündigung *f.* odpóved (-i) stanovánja; **-liste** *f.* stanovávski izkàz; **-noth** *f.* pománjkanje stanovánj; **-veränderung** *f.* preselítev.

Wohnzimmer *n.* stanica, soba, izba.

Wojwode *m.* vójvoda.

Wojwodschaft *f.* vojvodína, vójvodstvo.

wölben v oblók zídati, oblókati; izoblókati.

Wölbung *f.* oblók, svòd.

Wolf *m.* volk; *dem.* volčič; (am Lichte) tat; (Rammbock) ovèn; (Hautentzündung vom Reiten, Gehen, Liegen) volk, sedno (sadno); einen — bekommen odígniti si kožo, osédniti se (pri ježi, hoji, ležánju), dobíti sedno, — volka.

wolfgrau siv kakor volk, po volčje siv.

Wölfin *f.* volkúlja, volčica.

wölfisch *adi.* volčji; *adv.* po volčje.

Wolfluchs *m.* navádni ris.

Wolfsmensch *m.* volkodlàk.

Wolfram *n.* volfram; **-erz** *n.* vólframova ruda; **-säure** *f.* vólframova kislína.

Wolfs- volčji; **-balg** *m.* ſ. Wolfshaut; **-bart** *m.* (Bocksbart *Tragopogon*) kozja brada; **-beere** *f.* ſ. Tollkirsche; **-brut** *f.* volčád (-i), volčje leglo; **-eisen** *n.* skopèc za volkóve; **-farbe** *f.* volčja barva; **-gebiss** *n.* volčji zobjé *pl.*; (für hartmäulige Pferde) trda uzda, volčja žvala; **-geheul** *n.* volčje tuljénje, — zavíjanje; **-grube** *f.* volčja jama; **-haar** *n.* volčja dlaka; **-haut** *f.* volčja koža, volčji meh, volčína; **-hunger** *m.* volčji glad; **-milch** *f. (Euphorbia)* mleček; cypressenartige — *(E. cyparissias)* grívavi mleček; sonnenwendige — *(E. helioscopia)* zeléni klobúk; Garten— *(E. peplus)* pasje mleko; *(E. esula)* kolésnik, mlečni drenèk; **-milchschwärmer** *m. (Sphinx euphorbiae)* mlečkov veščec, mlečkar; **-pelz** *m.* volčji kožuh, volčja šuba (šavba); kosmáta volčína; **-rachen** *m.* volčje žrelo; **-schlucht** *f.* volčji brlòg; **-tod** *m. (Aconitum vulparia)* lisják.

Wolke *f.* oblák; *dem.* obláček, obláčič; die Sonne geht hinter die — solnce gre v zástavo; voll —n oblakovít.

Digitized by Google

wölken oblačiti; v oblák zbírati; ſich — oblačiti se; pooblačiti se.
wolkenan *adv.* k oblákom.
wolkenartig oblákast.
Wolkenbruch *m.* nalív, ploha; es iſt ein — gefallen oblák se je utrgal, — pretrgal.
wolkenerzeugend oblakoróden.
wolken-frei, =leer, =los brezoblačen, vedér, jasen.
Wolkenhimmel *m.* oblačno nebó.
Wolkenſammler *m.* zganjávec oblákov.
Wolkenſchichte *f.* oblačna plast (-i).
wolkig oblačen.
Woll- volnén, volnast, volnat.
Wollarbeit *f.* volnárstvo.
Wollarbeiter *m.* volnár.
Wollblume *f. (Verbascum thapsus)* lučnik, divín; *(Anthyllis)* ranjak, uročnik.
Wolle *f.* volna.
wollen *adi.* volnén, volnat.
wollen *vb.* hotéti (hočem, čem); nicht — ne hotéti (nočem, nečem); (vorhaben) naménjen biti, kániti, namérjati, mísliti, volja (mísel) me je; Gott wolle! Bog dáj! Bog hotel! ich wollte lieber jaz bi rajši.
Wollen *n.* hotènje.
Wollen-färberei *f.* bárvanje volne (volníne); **=kleid** *n.* volnéna (vólnata) oblèka; **=ware** *f.*, **=zeug** *n.* volnína, volnéno blagó.
Wollgarn *n.* volnéna preja. [nik.
Wollgras *n. (Eriophorum)* suhopér-
Wollhaar *n.* vólnasti lasjé *pl.*
wollhaarig volnolàs.
Woll-handel *m.* trgovína —, kupčija z volno, volnárstvo; — betreiben z volno trgovati, volnáriti; **=händler** *m.* trgóvec —, kupčevávec z volno, volnár.
wollig volnat, vólnast.
Wollkamm *m.*, **Wollkrämpel** *f.* grebén za volno, gradáše *pl.*
Wollkämmer *m.* gradášavec.
Wollkraut *n.* ſ. Wollblume.
Wollmarkt *m.* volnárski semènj, — sejém.
Wollpelz *m.* volnéno krzno, volnéna kožuhovína.
wollreich bogàt z volno, volnovít.
Wollſamt *m.* volnéni baršún (žamet).
Woll-ſchere *f.* ovčje škarje *pl.*, volnoſtríške škarje *pl.*; **=ſcherer** *m.* volnoſtrížec; **=ſchur** *f.* strižba —, strîženje volne.
Wollſpinner *m.* volnopréděc; **=ei** *f.* predílnica za volno, volnoprédnica; **=in** *f.* volnopredíca, volnoprêjka.
Wolluſt *f.* (alš Begierde) pohóta, pohótnost, slà; (alš Genuſs) polténa nasláda, — nasládnost, — slast, polténo razkóšje, sladostrástje; (Entzücken) radost; **=diener** *m.* ſ. Wollüſtling.
wollüſtig pohótèn, pohotljiv, nasládèn, razkóšèn, sladostrástèn.
Wollüſtling *m.* pohotník, hotljívec, pohotljívec, nasládnež, nasládnik, nečístnik, sladostrástnik.
Wolluſtſchweſter, Wolluſtdirne *f.* pohotnica, blódnica, hotljívka, pohotljívka, sladostrástnica.
Wollvieh *n.* strižne —, volnonósne živáli, strížna dróbnica.
Wollwäſche *f.* pranje volne; volnéno perílo.
Wollwäſcherei *f.* volnoprálnica.
Wollzeug *n.* volnèno blagó, volnína.
womit *interr.* s čim? *relat.* s čimer.
womöglich če (ako) mogóče.
wonach *interr.* po čem? *relat.* po čemer.
woneben *interr.* poleg česa? *relat.* poleg česar.
Wonne *f.* velíko veselje, radost, bláženost, milína; slast (-i), razkóšje.
Wonnegefühl *n.* rádostni občútek, — čut.
Wonnemonat *m.* ſ. Mai.
Wonnerauſch *m.* opójno razkóšje.
wonnetrunken ves razradoščen, (od) rádosti pijan.
wonnevoll, wonnig, wonniglich rádoſtèn, razkóšèn.
woran *interr.* na čem? po čem? *relat.* na čemer, po čemer.
worauf *interr.* na čem? na kaj? *relat.* na čemer, na kàr.
woraus *interr.* iz česa? *relat.* iz česar.
worein *interr.* v kaj? *relat.* v kàr.
Worfel *f.* vélnica, véjalnica, vejáča.

Digitized by Google

worfeln véjati, veti (vejem); izvéjati, izvéti; noch einmal — prevéjati, prevéti; der geworfelte Getreidehaufen vršáj.
Worfeln *n.* véjanje, vejátěv.
Worfler *m.* véjavěc, vejáč.
Worfschaufel *f.* s. Worfel.
Worftenne *f.* vejalíšče; s. Tenne.
worin *interr.* v čem? *relat.* v čemer.
wornach s. wonach.
Wort *n.* beséda; ein Mann von — mož-beséda; fremdes — tuja beséda, tujka; ein leides — žàl-beséda; (Ausdruck) izràz; das große — führen iméti (imám) prvo besédo; einem das — reden zagovárjati koga; — für — od beséde do beséde; das — nehmen, — ergreifen besédo poprijéti (-prímem), — povzéti (-vzámem); nicht zu —e kommen lassen ne dati izpregovoríti; ins — fallen besédo presékati, seči (sežem) v besédo; (das Versprechen) obljúba, (dana) beséda; sein — geben obljúbiti, besédo dati; nicht — halten besédo snésti (sném); —e wechseln prepírati se; zbeséditi se; kein — sagen ne žúgniti, ne čŕhniti, ne zíniti (beséde); unnütze —e verlieren prazne beséde razdírati; ein — gibt das andere beséda besédo prinése; **Wort-** besédni.
Wortabkürzung *f.* okrajšávanje beséd; kratíca.
Wortableitung *f.* izpeljáva —, izvájanje beséd.
wortarm revěn v besédah.
Wortbiegung *f.* pregíbanje beséd.
Wortbildung *f.* tvorítěv beséd, besedotvórje.
wortbrüchig besedolóměn; — sein ne dŕžati dane beséde, besédo prelómiti.
Wörtchen *n.* besédica.
Wörterbuch *n.* besednják, slovár, slovnik; **=schreiber** *m.* slovarjepísěc, slóvnikar, besednjákar.
Worterklärer *m.* razlagávěc beséd.
Worterklärung *f.* razláganje beséd, besédna razlága.
Wortfall *m.* sklòn, padež.
Wortfamilie *f.* besédna rodovína.
wortfest, —er Mann mož-beséda.
Wortfolge *f.* besédni red, razporédba —, razvrstítěv beséd.
Wortforschung *f.* besedoslóvje.
Wortfügung *f.* skladnja; s. Syntax.
Wortführer *m.* govórnik, besedník.
Wortfülle *f.* obílica (obílnost) beséd, bogástvo v besédah.
Wortgattung *f.* besédno pleme (-éna), besédni razpol.
Wortgebrauch *m.* besédna raba.
wortgetreu pobeséděn.
Wortgezänk *n.* prazno besedíčenje, príčkanje, prekárjanje.
Wortgrübelei *f.* túhtanje o besédah, vŕtanje —, razglábanje beséd.
Wortgrübler *m.* besedovŕtěc, razglábavěc beséd.
wortkarg malobeséděn; — sein malo govoríti.
Wortklauber *m.* besedolóvěc, cepidláka; — sein beséde lovíti, dlako cépiti.
Wortkram *m.* prazne beséde *pl.*, besedíčenje, besedovánje.
Wortkunde *f.* besedoznánstvo.
Wortlaut *m.* besedílo, beséde *pl.*
wörtlich *adi.* dobeséděn; *adv.* do beséde, dobesédno.
wortlos brezbeséděn, nem, molčèč; ne črhnívši beséde.
Wortmacher *m.* besedokújež; **=ei** *f.* kovánje novih beséd (novínk).
Worträthsel *n.* besédna ugánka, — zastávica.
Wortregister *n.* besédno kazálo.
wortreich bogàt z besédami, mnogobeséděn, besédnat, besedovít.
Wortreichthum *m.* bogástvo (obílnost) v besédah, mnogobesédnost, besedovítost.
Wortschatz *m.* besédni zaklàd.
Wortschwall *m.* prazne beséde *pl.*, puhlo besedovánje, prazno mnogobesédje.
wortselig zgovórěn, radogovórěn.
Wortsinn *m.* besédni pomèn, — zmísěl.
Wortspiel *n.* igra z besédami.
Wortstellung *f.* postávljanje beséd; s. Wortfolge.
Wortstreit *m.* s. Wortgezänk.
Worttausch *m.* poménkovanje.
Wortton *m.* besédni naglàs.
Wortverdreher *m.* izprevračávěc (zavijáč) beséd.

Digitized by Google

Wortwechſel *m.* pričkanje, prekárjanje, prepír; in einen — gerathen zbeséditi se, sporéči se; in einem — begriffen ſein pričkati se, prekárjati se, prepírati se.

Wortwurzel *f.* besédni korén, besédna koreníka.

Wortzuſammenſetzung *f.* sestávljanje beséd, besédna sestáva.

worüber *interr.* o čem? črez kaj? *relat.* o čemer, črez kàr.

worum *interr.* o čem? zarádi česa? *rel.* o čemer, zarádi česar.

worunter *interr.* pod čim? *relat.* pod čimer.

wovon *interr.* od česa? o čem? *relat.* od česar, o čemer.

wovor *interr.* pred čim? *relat.* pred čimer.

wozu *interr.* (k) čemu? za káj? *relat.* k čemur, za kàr.

Wrack *n.* razbíta ladja, ládijske razbítine *pl.*, — razdrtíne *pl.*

Wringmaſchine *f.* ožemálni stroj.

Wucher *m.* (unerlaubte Zinſen) previsóke obrésti *pl.*; (unehrenhafteš Zinsgeſchäft) oderúštvo, odrtija, lihva; — treiben na previsóke —, oderúške obrésti posójati, s posojevánjem odírati, lihvàriti.

Wucherblume *f.* (*Chrysanthemum leucanthemum*) ivánjščica, kresnica, deklíški hlapčék, volóvsko okó, vélika smrdéla; ſ. Drakelblume. [stvo.

Wucherei *f.* oderúštvo, odrtija, lihvár-

Wucherer *m.* oderúh, odrtník, lihvár.

Wuchergeſetz *n.* zakon o oderúštvu, oderúški (lihvárski) zakon.

Wucherin *f.* oderúhinja, lihvarica.

wucheriſch oderúški, lihvárski.

wuchern (Wucher treiben) z oderúštvom se pečáti, lihváriti, odírati; (in üppigem Wachsthum ſich ausbreiten) bohótno (hobótno) razráščati se, bujno rasti; hitro zarájati se, prevèč množíti se.

Wucherpflanze *f.* bujno rastóča rastlína, hobótnica.

Wucherſucht *f.* oderúštvo, lihvárstvo.

Wucherung *f.* bohótno razráščanje; narást (-i), narástek.

Wucherzins *m.* oderúške obrésti *pl.*

Wuchs *m.* rast (-i); im vollſten —e ſtehen najbolj rasti; (Form u. Geſtalt des Leibes) rast (-i), vzrast (-i), postáva, stas; einen ſchönen — haben biti (sem) lepe rasti, — lepe postáve, — lépega stasa, — lepo vzrástel.

Wucht *f.* silna teža, velíka sila; mit voller — z vso težo, — silo.

wuchten *intr.* težíti, zeló težèk biti (sem); *tr.* s silo premíkati, — dvígati.

wuchtig silno težèk.

wühlen riti (rijem), rováti (rujem, rovljem); brbati, brskati, razgrébati; (die Gemüther aufrühren) ščuváti (-vam, -jem), šúntati, rováriti.

Wühler *m.* rovár, šuntar, ščuvávec, rogovílež, motobórež.

Wühlerei *f.* rovárstvo.

Wühlmaus *f.* poljska miš, krtíca.

Wuhne *f.* (Loch im Eiš) okno, oddúška.

Wulſt *m. f.* žmula, klobása, svaljèk, svitèk; (am Dreſchflegel) gož (-i).

wulſtig žmulast; nabúhèl, nadút, napét.

Wulſtlippe *f.* napéta (debéla) ústnica.

wund ranjen; odrt, ogúljen, ožúljen; (vom Liegen) sednast (senast), sednjav.

Wundarzneikunde *f.* ranocélstvo, kirurgíja.

wundarzneilich ranocélski.

Wundarzt *m.* ranocélnik, ranocélec, kirúrg.

wundärztlich ranocélniški, kirúrški.

Wundbalſam *m.* celílni balzam.

Wunde *f.* rana; (vom Liegen) sedno (sadno); Schind— odrtína; eine offene — odpŕta (krvavéča, živa) rana; eine vernarbte — zacéljena rana.

wundenfrei brez ran, neránjen, cel.

Wundenmal *n.* známenje rane, brazgotína.

wundenvoll poln ran, ves ranast.

Wunder *n.* čudo (*pl.* čuda, čúdesa), čudež; — wirken čúdeže délati; was —, kein — ni čudo, ni se čúditi; ein — von Schönheit čudovíta lepóta; — etwas, — wie Bog vé kaj, — kakó; welch ein — čudo, prečúdo!

wunderbar čudovít, prečúden, čúdežen, čúdesen, divèn.

Digitized by Google

Wunderbaum *m. (Ricinus)* klóščevec, klóščevina.
Wunderbild *n.* čudodélna podóba, čudotvórna slika.
Wunderbrunnen *m.* čudodélni studénec.
Wundercur *f.* čúdežna ozdravítev.
Wunderding *n.* čudovíta reč (-í).
Wundergeſchichte *f.* čúdežna prigódba, — zgódba.
Wundergiaube *m.* vera v čúdeže, — čúdesa.
wundergroß čuda velik, za čudo velik, čudovíto velik.
Wunderkind *n.* čudovíto dete.
wunderklein čudovíto majhèn.
wunderlich čuděn.
wunderlieblich čudovíto ljubèk, — ljubeznív.
Wundermäre *f.* čúdežna povést (-i); čúdesna vest (-í).
Wundermann *m.* čúdežnik, čudodélec.
wundern ſich čúditi se; začúditi se; ich kann mich nicht genug — ne morem se načúditi.
wundernehmen, es nimmt mich wunder čudim se, čudno se mi zdi.
wunderſam čudovít, čudovítěn, čúdežen.
wunderſchön čudovíto lep, prelép, prekrásen.
Wunderſchönheit *f.* čudovíta lepóta, prelepóta.
wunderſelten čudovíto —, silno redèk.
Wunderſpiegel *m.* čúdežno (čarodéjno) zrcálo.
Wunderſtab *m.* čudodélna pálica.
Wunderthat *f.* čúdežni čin, čudež.
Wunderthäter *m.* čudodélnik, čudodélec, čudotvórec; =in *f.* čudodélnica, čudodélka.
wunderthätig čudodélen, čudotvórен.
Wunderthier *n.* čudovíta živál (-i).
wundervoll čudovít, prečúden.
Wunderwaſſer *n.* čudodélna voda.
Wunderwelt *f.* čúdežni svet.
Wunderwerk *n.* čudež; čudovíto delo.
Wunderzeichen *n.* čúdežno známenje, čudo, čudež.
Wundfieber *n.* vročica —, mrzlica od rane.
wundfüßig ranjen na nogah.
wundgelegen sednast.
Wundklee *m. (Anthyllis vulneraria)* ranjak, uročník.
Wundmal *n.* ſ. Wundenmal.
Wundpflaſter *n.* oblíž za rane.
Wunſch *m.* želja; (Gratulation) voščílo; nach — po godu, po volji, povóljno, po všeči, po želji.
Wunſchart *f.* želélni naklòn, želélnik.
wünſchbar kàr je želéti.
Wünſchelhut *m.* čarodéjni klobúk.
Wünſchelruthe *f.* čarodéjna šíbica, bájanica.
wünſchen želéti; po-, zaželéti; (gratulierend —) vóščiti; Glück — srečo vóščiti, čestítati.
wünſchenswert zaželjèn, želčèn; es iſt — želéti je.
Wunſchzettel *m.* spisèk zaželjénih rečí.
Würde *f.* čast (-í); ich halte es unter meiner — menim, da je pod mojo častjó; dostójnost, častítljivost; männliche — moštvo; ohne — brez dostójnosti; (hohe Stellung) dostojánstvo; königliche — kraljévo dostojánstvo.
Würdenträger *m.* dostojánstvenik.
würdevoll častítljiv, dostójen; dostojánstven.
würdig vreden; dostójen; — ſein biti (sem) vreden, zaslúžiti.
würdigen (wert halten) (za) vrédnega (vredno) smátrati, — iméti (imám); — spoznáti; ſie würdigte ihn nicht einmal eines Blickes še poglédala ga ni, še ozrla se ni nanj; (Würde verleihen) častíti, poviševati; počastíti, povzdígniti; (tarieren) céniti; océniti; (den Wert anerkennen) dostójno céniti, uvaževáti; dostójno océniti, uvážiti, udostójiti.
Würdigkeit *f.* vrédnost, dostójnost.
Würdigung *f.* océna, ocenítev; uvaževánje.
Wurf *m.* lučáj, mèt, vržèk, vržáj; einen — thun vreči (vržem), zagnáti (-ženem); in den — kommen priti (pridem) na mèt, zadéti (-dénem) na koga, namériti se nanj, naletéti nanj; ein — Erde vržáj zemlje; (bei Thieren) gnezdo, leglo, pokòt, pokotnjénje.
Wurfangel *f.* trnèk, ódica.

Digitized by Google

Wurfanker *m.* mali mačék, malo sidro.
Würfel *m.* kocka, kobĕr.
Würfelbein *n.* kóckasta kost (-i), kocka.
würfelförmig *adi.* kockast; *adv.* na kocke.
würfelig kockast; kockován.
würfeln kóckati, kocke métati (-čem), v (na) kocke igráti; v kocke zrézati (-žem), kockovati.
Würfelſpiel *n.* kóckanje, igra v kocke.
Würfelſpieler *m.* kockar.
Wurfgarn *n.* metálna mreža.
Wurfgeſchoſs *n.* metálna strela, metálo.
Wurfgeſchwindigkeit *f.* metna brzína.
Wurfkraft *f.* metna sila.
Wurfmaſchine *f.* metálni stroj, metálnica.
Wurfſchaufel *f.* ſ. Worfel.
Wurfſpieß *m.* metálno kopje.
wurfweiſe *adv.* metáje, lučáje.
Wurfweite *f.* lučáj, domèt.
würgen dáviti; moríti; (mit Mühe ſchluckend) goltáti, težkó požírati; ſich an etwas — dáviti se s čim.
Würgen *n.* dávljenje.
Würgengel *m.* smrtni angel.
Würgeplatz *m.* moríšče.
Würger *m.* davívec, morítelj; *(Lanius)* srakopèr.
würgeriſch morílĕn, morívski.
Wurm *m.* črv; (im Eingeweide) glista; (im Holz) kukec, lésni črv; (am Finger) črv (na prstu); *pl.* (Schrullen) muhe *pl.*
wurmartig črvast, glistast.
Würmchen *n.* črvíč, črvíček.
wurmen peči (pečem), gristi (grizem), žgati (žgèm), črvíčiti; po glavi hóditi komu.
Wurmfarn *m. (Aspidium Filix mas)* glistna podlésnica.
Wurmfieber *n.* glístna vročica, — mŕzlica.
wurmförmig ſ. wurmartig.
Wurmfortſatz *m. (anat.)* slepíč.
Wurmfraß *m.* črvojédina, črvína.
wurmfräßig črvojédĕn, črvív.
Wurmgang *m.* (im Holz) črvotóčina.
wurmig črvív.
wurmkrank glistav.
Wurmkrankheit *f.* gliste *pl.*, glístavost; (bei Pferden) podkóžna črvívost.
Wurmkraut *n.* glistnik, glístnica.
Wurmloch *n.* piška, črvojéd (-i).
Wurmmehl *n.* črvojédina.
Wurmpulver *n.* prašèk —, štupa zoper gliste.
Wurmſtich *m.* črvojédina, črvína.
wurmſtichig črvív, piškav, črvojédĕn.
Wurmſucht *f.* glístavost.
Wurſt *f.* klobása; *dem.* klobásica; (Blut—) krváva klobása, krvavíca, múlica; (Leber—) jétrna klobása, jétrnica.
Wurſtbügel *m.* rožlč.
Würſtel *n.* klobásica.
wurſten, wurſteln klobáse délati; (nachläſſig arbeiten) krpáriti, šušmáriti.
Wurſtfülle *f.* nadèv, nadéva, bula; (für Blutwürſte) godlja.
Wurſtfüller *m.* klobásar.
Wurſtlippe *f.* napéta ústnica.
Wurſtſpeiler *m.* špila.
Wurſtſuppe *f.* juha s klobásami; (Metzelſuppe) godlja.
Würzbüchſe *f.* púšica za dišáve, dišávnica.
Würze *f.* dišáva, dišéčina; začímba, zabéla, obéla; *fig.* sladílo, slajšáva, slast (-i).
Wurzel *f.* korén, korenína, koreníka; *dem.* korénček, koreníca; *coll.* korénje, koreníje, koreníče; *(gramm.)* korén, koreníka; *(arithm.)* korén; — faſſen (treiben, ſchlagen) koreníne pognáti (-žénem), ukoreníniti se, prijéti (primem) se; *impf.* koreníne pogánjati; mit der — ausrotten izkoreníniti, s koreníno izdréti (izpúliti, izrváti [-rújem], iztrébiti); **Wurzel-** korénski, koreníski.
wurzelartig korénast, koreníast.
Wurzelausziehen *n. (math.)* razkoreníevánje, dobívanje koréna.
Wurzelblatt *n.* korénski list.
Wurzelexponent *m.* korénski kazávec.
Wurzelfüßer *m. pl.* korenonóžci.
Wurzelgewächs *n.* korénska rastlína; *coll.* korénje.
Wurzelgröße *f. (arithm.)* koreníta količína.
Wurzelhaar *n.* korénska kosmatína.

Digitized by Google

wurzelhaft *(gramm.)* korenít.
wurzelig korenàt.
Wurzelknollen *m.* korénski gomòlj.
wurzellos brez koréna, brezkorénski.
Wurzelmann *m.* korenínar, koreníčar, zéliščar.
wurzeln (Wurzel faſſen) koreníne gnáti (ženem), koreníne pogánjati, koreníti se; koreníne pognáti, ukoreníniti se, ukoreníti se; (Wurzel gefaſſt haben) koreníne iméti (imám), ukoreníjen biti (sem). [rozga.
Wurzelranke *f.* korénska —, pritlékna
Wurzelrebe *f.* živíca, bilfa, okoreníjena trta, korenják.
wurzelreich korenàt.
Wurzelſilbe *f.* korénski zlòg.
wurzelſtändig obkorénski.
Wurzelſtock *m.* koreníka.
Wurzelwerk *n.* korenjé, koreníje, koreníčje.
Wurzelwort *n.* korénska beséda.
Wurzelzeichen *n.* korénsko známenje.
würzen zabéliti, začíniti, z dišávo potrésti, odišéčiti; *impf.* béliti, zabeljevati, začínjati; *fig.* sladíti, slájšati.
würzhaft, **würzig** dišávən, blagovonjàv, aromátičən.
Würzkrämer *m.* dišávar.
Würz-nagel *m.*, **-nelke** *f.* j. Gewürznelke.
Würzwein *m.* dišávno vino.
wuſchen smúkniti, šíniti.
Wuſt *m.* nesnága, smetí *pl.*; zmes (-i), šara, ropotíja, kodrčija.
wüſt (öde, unbebaut) pust, puščóbən, pustótən, zapuščèn; —eš Land pustotína, pustína, pušča; —er Kopf pústa glava; (wild, ſittenlos) divji, razuzdán, zaníkarən; (häßlich) grd.
Wüſte *f.* puščáva, pustínja.
wüſten *tr.* j. verwüſten; *intr.* mit etwaš — trátiti, razsípati (-sípljem), zaprávljati kaj.
Wüſtenei *f.* puščáva, pustínja.
Wüſtheit *f.* pustóst, pustóta, divjóst.
Wüſtling *m.* razuzdánec, samopášnik; (wilder Menſch) divják, podivjánec.
Wüſtung *f.* j. Wüſtenei.
Wuth *f.* bésnost; togóta, razjárjenost, divji srd; in — gerathen zbesnéti; raztogotíti se, razjáriti se, razkáčiti se; (d. Hunde) steklóst (vzteklóst), steklína.
wüthen besnéti; togotíti se, divjáti, razsájati, razgrájati, rohnéti.
wüthend besən; togótən, divji; (vom Hund) vztekèl, stekèl; — machen raztogotíti, razkáčiti, razjáriti; — werden zbesnéti; raztogotíti se, razkáčiti se, razjáriti se; (vom Hund) vzteči (-téčem).
wuthentbrannt besən, zbesnèl, togótən, razkáčen, razjárjen.
Wüther *m.* besnež, divji razsajáč.
Wütherei *f.* besnénje, divjánje, besno počénjanje, — razgrájanje.
Wütherich *m.* besnik, besnják, divji razsajávec.
wüthig j. wüthend.
wuthſchäumend penèč se —, penast od togóte.
wuthſchnaubend srd pihajòč, srd dehtèč.
Wutzel *m.* svaljèk.
wutzeln med prsti váljati.

X.

Xanthippe *f.* Ksantípa; (Hausdrache) huda žena.
Xenelaſie *f.* izgnánje —, iztíranje tujcev.
Xenion *n.* gostínski dar; *pl.* Xenien (Sinngedichte) ksénije.
Xylogłyptik *f.* lesodólbstvo, rézbarstvo.
Xylograph *m.* lesorézec.
Xylographie *f.* lesorézba; (Holzſchnitt) lesorèz.
rylographiſch lesorézən.

Y.

Yamswurzel *f.* *(Dioscorea sativa)* jam.
Yſiloïde *f.* klínasti —, zaklínski šiv na črepínji, ipsiloída.
Yſilon *n.* črka y, ipsílon.
Yſop *m.* izop.

Digitized by Google

Z.

Zacke *f.* rogélj; zob, zobéc; (Eis—) ſ. Eiszapfen; (am Hirſchgeweih) parog, párožič.

zacken zóbčati, na zobce rezljáti; nazóbčati; gezackt nazóbčan.

Zackenzahn *m.* rogljáč.

zackig rogljàt, rogljast, zobčast.

zagen bati (bojím) se, pogúm gubíti, ne úpati si (se).

Zager *m.* bojazljívec, strašljívec, malosrčnik.

zaghaft bojéč, bojazljiv, malosrčen.

Zaghaftigkeit *f.* bojéčnost, bojazljívost, malosrčnost, strašljívost.

zähe žílav, vlačén, vlečén, zatégel; *fig.* trdèn; (geizig) skop, stisnjen.

Zähheit, Zähigkeit *f.* žílavost, vlačnost, vlečnost, zatéglost; *fig.* trdnóst; (Geiz) skopóst, stísnjenost.

Zahl *f.* števílo, čislo, bròj; **Zahlštevílni.**

Zahlamt *n.* izplačeváłni —, izplačílni uràd, izplačeválnica.

Zählapparat *m.* števna pripráva.

zahlbar izpláčen; íst — se ima (mora) pláčati.

zählbar preštévèn; íst — se more (dá) preštéti.

Zählcandidat *m.* glasoštévni kandidát.

zählebig trdožìv.

Zählebigkeit *f.* trdožívost.

zahlen pláčati, platíti; *impf.* plačevati.

zählen šteti (štejem); preštéti.

Zählen *n.* štetje, števénje, štetév.

Zahlenlehre *f.* števíloslóvje, števílstvo.

Zahlenordnung *f.*, **Zahlenturnus** *m.* števílni red, števílna vrsta.

Zahlensystem *n.* števílna sestáva.

Zahlenwert *m.* števílčna vrednost.

Zahler *m.* plačník, plačevávec.

Zähler *m.* štévec.

Zahlerin *f.* plačnica, plačevávka.

zahlfähig zmožèn pláčati.

Zahlfigur *f.* števílka.

Zahlfrist *f.* pláčilni ròk.

Zahlkellner *m.* prvi natákar.

zahllos neštevílen, brezštevílen, neštét, brez števíla, nebrójen.

Zahllosigkeit *f.* ne-, brezštevílnost.

Zahlmeister *m.* izplačevávec; predstójnik izplačílnega uráda.

zahlreich mnogoštevílen, množèn, mnogobrójen, števílen, obílen.

Zahltag *m.* plačílni dan (dneva).

Zahlung *f.* plačílo, platež; (das Zahlen) plačevánje; eine — leiſten pláčati, plačílo oprávìti; die —en einſtellen ustáviti plačevánje; **Zahlungs-** plačílni, plátežni.

Zählung *f.* štetje, števénje, štetév.

Zahlungsanweiſung *f.* plačílni nakàz; plačílna nakáznica.

Zahlungsaufforderung *f.* plačílni ukàz.

Zahlungsauflage *f.* plačílni nálog.

Zahlungsauftrag *m.* plačílni nálog.

Zahlungsbogen *m.* plačílna pola.

zahlungsfähig zmožèn pláčati.

Zahlungsfähigkeit *f.* zmožnost pláčati.

zahlungsflüchtig zavóljo dólžnega plačíla ubéžen.

Zahlungsfriſt *f.* plačílni ròk.

Zahlungspflicht *f.* plačílna dolžnóst.

zahlungspflichtig dolžán pláčati, v plačílo obvézan.

zahlungsunfähig nezmóžen pláčati, ne zmagujòč plačíla.

Zahlungsunfähigkeit *f.* nezmóžnost pláčati.

Zahlungszeit *f.* čas plačíla, plačílni čàs, plačílna doba.

Zahlwert *m.* (der Buchſtaben) števílna vrednost.

Zahlwort *n.* števnik, števno imé.

Zahlzeichen *n.* števílno známenje, števílka.

Zahlzögling *m.* plačujóči gojénec.

zahm krotèk; ukročèn, udomáčen, domàč, privájen, pitom, pítovèn, pítomèn; — werden priváditi se, krotèk postáti (-stánem), podomáčiti se.

zähmbar ukrótèn, ukrotljiv.

zähmen krotíti; ukrotíti, priváditi, podomáčiti; (Leidenſchaften —) krotíti, brzdáti, uzdáti.

Zähmer *m.* krotítelj, krotívec.

Digitized by Google

Zahn *m.* zob; *dem.* zoběk, zoběc, zobček; Zähne wechſeln nove (druge) zobé dobíti; (Zähne am Rechen, an der Egge auch) napérki; *fig.* er hat lange Zähne skomína ga (— se mu), imá skomíno po čem; **Zahn-** zobni, zobov, zobáti, zobo-.

Zahnarm redkozòb; —eš Thier redkozòb, redkozóbnik.

Zahnarzt *m.* zobozdravník.

Zahnärztlich zobozdravníški.

Zahnbraſſen *m. (Dentex vulgaris)* zobátec.

Zahnbürſte *f.* ščetka za zobé, zobna ščetka.

Zähneknirſchen *n.* škrípanje z zobmí.

Zähneln zóbkati, zóbčati; nazóbkati, nazóbčati.

Zahnen (Zähne bekommen) zobé dobívati, zobíti se.

Zähnen (mit Zähnen verſehen) zobíti, zóbčati; ozobíti, nazóbčati; (Eggen, Rechen) napériti.

Zahnfäule *f.* zobna gnilóba, zobognilost.

Zahnfleiſch *n.* dlesna, dlesne *pl.*, zóbrne *pl.*, zóbrnice *pl.*, zébrne *pl.*

Zahnförmig zobast.

Zahngeſchwür *n.* zazóbica, (zazóbna) skula.

Zahnhobel *m.* (stružec) brazdar.

Zahnhöhle *f.* zóbova votlína; (Alveole) zobna jámica, zobíšče.

Zahnkeim *m.* zóbova klica.

Zahnkrone *f.* zobov venec.

Zahnlaut *m.* zobnik.

Zahnlehre *f.* zoboslóvje.

Zahnlos brezzòb, brez zob.

Zahnlücke *f.* zobna vrzél (-i); škrba, škrbína.

Zahnlückig škrb, škrbav, škrbast, škrbozòb; redkozòb.

Zahnlückige *m.* škrbec, škrbozóbnik; *f.* škrbozóbnica.

Zahnmittel *n.* zdravílo (lek) za zobé.

Zahnnerv *m.* zobni živec, zobna čútnica.

Zahnpulver *n.* zobni prah (prašek).

Zahnrad *n.* zobáto koló (-lésa).

Zahnradbahn *f.* zobatokolésna —, zóbčasta železnica.

Zahnräderwerk *n.* zobáto kolésje.

Zahnſchmelz *m.* zobna sklenína.

Zahnſchmerz *m.* zobobòl, zobna bolečína; ich habe — zobjé me bolé.

Zahnſchnäbler *m.* zobokljún.

Zahnſtein *m.* zobni kamen.

Zahnſtocher *m.* zobotrébec.

Zahnſubſtanz *f.* zobovína.

Zahntechniker *m.* zobni tehnik.

Zahntropfen *pl.* kápljice za zobé.

Zahnwechſel *m.* dobívanje novih (drugih) zób, izména zób.

Zahnweh *n.* ſ. Zahnſchmerz.

Zahnwurz *f. (Dentaria)* konopnica.

Zahnzange *f.* zobne klešče *pl.*

Zähre *f.* solza.

Zain *m.* pálica (železa), zlitek.

Zaineiſen *n.* železo v pálicah, — zlitkih.

Zange *f.* klešče *pl.*; *dem.* kléščice *pl.*

Zangen- klešči.

Zangenförmig kleščast.

Zangenkäfer *m.* ſ. Hirſchkäfer.

Zank *m.* prepir, kreg, príčkanje, svaja; einen — anfangen sporéči (-rečem) se, začéti (-čnem) se prepírati, posváditi se.

Zankapfel *m.* prepírni vzròk.

Zanken prepírati se, svájati se, krégati se, ujédati se, izprekárjati se; príčkati se.

Zänker *m.* prepirljívec, prepiráč, izprekárjavec, svadljívec, ujédavec.

Zänkerei *f.* prepiranje, prepír, kreg, izprekárjanje; príčkanje.

Zänkerin *f.* prepirljívka, svadljívka.

Zänkiſch prepirljiv, svadljiv.

Zankſucht *f.* prepirljívost, svadljívost.

Zankſüchtig ſ. zänkiſch.

Zäpfchen *n.* (im Hals) jezíček.

Zapfen *m.* čep, čepek, čepínec, pilek, zátič; (der biche, untere Faß—) drožnják (-nik); (einer Welle) tečáj; (an Nadelbäumen) storž, češárek; (Eis—) ledéna sveča, kruncélj, sklénica.

Zapfen točíti.

Zapfenbaum *m.* storžnják.

Zapfenbier *n.* podčépno pivo, podčépina.

Zapfenbohrer *m.* čepnik.

Zapfenförmig čepast; storžast.

Zapfenlager *n.* (an der Welle) teč (-í), blazína, zglavje; pónvica.

Digitized by Google

Zapfenloch *n.* čepna luknja.
Zapfenſtreich *m.* mirozòv.
Zapfenwein *m.* podčépno vino, podčépina.
Zapfer *m.* točívec, točáj.
ſappeln cepetáti (-etám, -éčem), utrípati (-pam, -pljem); *fig.* v krotíce iti (grem); einen — laſſen pustíti koga v stiski, — negotóvosti.
Zappeln *n.* cepetánje, utrípanje.
Zappler *m.* cepetljívec, cepetálo.
Zar *m.* car (-rja).
Zarge *f.* obód.
ſart nežen; —es Fleiſch mehko mesó; —e Leinwand tenkó platno; (ſchwach) slabótën, šibèk; (klein) droben, majčkën; — umgehen rahlo ravnáti; —e Geſundheit rahlo —, šibko zdravje.
Zärtelkind *n.* míljenček, mílček; razvájenček, negovánček, iznéženec.
ſärteln nežno ravnáti s kom, negovati.
ſartfühlend nežnočútën, rahločútën, čutljìv.
Zartgefühl *n.* nežnočútje, rahločútnost, čutljívost.
Zartheit *f.* nežnost, rahlost, mehkóst.
ſartherzig nežnosrčën, rahlosrčen.
ſärtlich nežen, nežnočútën; —e Liebe prisrčna ljubézen; — thun míliti se, mílovati se komu; srčkati, ljúbkati koga.
Zärtlichkeit *f.* nežnost, nežnočútnost, prisrčnost; (Zärtlichthun *n.*) míljenje, negovánje, ljúbkanje.
Zärtling *m.* mehkúžnež, mehkúžnik; ſ. a. Zärtelkind.
Zaſer *f.* ſ. Faſer.
ſaſerig ſ. faſerig.
Zauber *m.* čar; začáranje; den — löſen odtvoríti, oddélati (komu); (Anmuth) milína, milóta, čaróbnost; Zauber- čaróvni, čarodélni, čarodéjski; bajálni; čaróbni.
Zauberbann *m.* začáranost; zaklétje, uklétje.
Zauberbuch *n.* čarodéjska knjiga.
Zauberei *f.* čáranje, čarodéjstvo, (cóprnija).
Zauberer *m.* čarovník, čaroděj, čarodéjec, bájavec, (cóprnik).
ſauberhaft ſ. ſauberiſch.
Zauberin *f.* čarovnica, čarodéjka, (cóprnica).
ſauberiſch čaróvën, čarovníški, bajálën, čarodéjen, čarodéjski; (bezaubernd) čaróbën, očarljìv; — ſchön čarokrásen.
Zauberkraft *f.* čarodéjna moč (-í).
Zauberkraut *n.* čarodéjno zélišče.
Zauberkreis *m.* čaróvni krog; (beim Beſchwören) ris.
Zauberkunſt *f.* čarovníštvo, čarodéjstvo; *pl.* —ünſte čari.
Zauberlaterne *f.* čarodéjna svetílnica.
Zaubermittel *n.* čarovno sredstvo, čar, bajílo.
ſaubern čárati, čarovati, bájati.
Zauberſpruch *m.* čarodéjne —, bajálne beséde *pl.*, zagóvor.
Zaubertrank *m.* čaróvna pijáča.
ſaubervoll čarovít.
Zauberwelt *f.* čaróbni svet.
Zauberwerk *n.* čarodéjstvo.
Zauberer *m.* obotavljávec, obotavljívec, odkládavec, odlášavec, žužnják, žužnja, žužnjálo, mečkálo.
ſauberhaft obotavljìv, žúžnjast, mečkàv.
Zauberhaftigkeit *f.* obotavljívost, mečkávost; obotávljanje.
ſaubern obotávljati se, omecávati, žužnjáti, mečkáti, cíncati; odlášati, odkládati.
Zaum *m.* uzda, brzda; dem Pferde den — anlegen konja obuzdáti, — obrzdáti; *fig.* im — halten uzdáti, brzdáti; strahovati, krotíti.
ſäumen uzdáti, brzdáti; obuzdáti, obrzdáti, uzdo natekníti (-táknem).
Zaumgebiſs *n.* žvala, žvale *pl.*
ſaumlos neobuzdán; razuzdán, razbrzdán.
Zaun *m.* plot, ográja, meja; (lebendiger —) živa meja, séč (-í), živíca; mit einem — umgeben ograditi; *fig.* vom — brechen iz trte izvíti (-víjem).
ſaundürr suh kakor treska.
ſäunen gradíti; o-, zagradíti.
Zaungeflecht *n.* poplèt.
Zaungerte *f.* prot, protika.
Zaunholz *n.* plotnína.
Zaunkirſche *f.* ſ. Heckenkirſche.
Zaunkönig *m.* palček, kraljič, kraljíček, strežič, strežek (strežič, strežèk).

Digitized by Google

Zaunlücke *f.* vrzél (-i), vrzéla.
Zaunpfahl *m.* kòl, plotnica, prostica, prostič.
Zaunring *m.* ròč, trta.
Zaunrübe *f. (Bryonia)* bluščec, bilúšen.
Zaunruthe *f.* ſ. Zaungerte.
Zaunſäule *f.* veréja.
Zaunſchlüpfer *m.* ſ. Zaunkönig.
Zaunthür *f.* lesa, vrnílo, vrníla *pl.*
zaunen rváti (rujem), púliti, púkati, kosmáti; (bei den Haaren) lasáti; zlasáti.
Zebra *n.* zebra.
Zechbruder *m.* vinski bratec.
Zeche *f.* pivska družba; gostija; (im Bergwerk) rúdniška zádruga; zádružni rudnik; (Wirthshausrechnung) zapítek, zapitnína; račún.
zechen pijáčiti, popívati, popíjati.
Zecher *m.* pivec; popijávec; =in *f.* pivka; popijávka.
zechfrei imdn. halten pláčati (plačevati) za koga.
Zechgelage *n.* pijáčenje, popívanje; gostija.
Zechine *f.* cekín, zlatník.
Zechmeiſter *m.* zádružni načélnik.
Zechſchuld *f.* na dolgu ostáli zapítek, pijáčni dolg.
Zeck *m.*, **Zecke** *f.* klòp, klòšč, kloštír, laščec (laščecà); (Schaf—) čepér.
Zecker *m.* cekér, rogóža.
Zehe *f.* pŕst (na nogi); die große — palec (na nogi).
Zehenſpitze *f.* konec prsta; auf den —n po prstih.
Zehent *m.* (auch **Zehnt**) desetína. [ski.
zehentbar desetíni podvŕžen, desetín-
zehentberechtigt upravíčen desetíno pobírati, imajóč desetinsko pravíco.
Zehentberechtigung *f.* desetínska pravíca.
zehenten (decimieren) desétiti; (den Zehent aufſegen) desetíno nalágati, — nakládati, desetíniti, desétiti, desetíno jemáti (jémljem), — pobírati; desetíni podvréči (-vŕžem); (den Zehent entrichten) desetíno dajáti, — odrajtovati (plačevati).
zehentfrei desetíne pŕost, danjski; der —e Grundholde danjščak.
Zehentfrohne *f.* desetínska tlaka, — rabóta.
Zehentherr *m.* desetínar.
Zehentholde *m.* desetínski podlóžnik, desetínec.
zehentpflichtig desetíni podvŕžen, dolžen desetíno dajáti.
Zehentrecht *n.* ſ. Zehentberechtigung.
zehn *num.* desét.
Zehn *f.*, **Zehner** *m.* desétka, desetérka, desetica.
zehnerlei desetér.
zehnfach, **zehnfältig** desetérən, desetérnat.
Zehnguldenbanknote *f.* deseták.
zehnjährig desetlétən.
Zehnkreuzerſtück *n.* desetica.
zehnmal desétkrat.
zehnmalig desétkratən.
Zehnpfünder *m.* desetfúntnik.
zehnpfündig desetfúntən.
zehnprocentig desetodstótən.
zehntägig desetdnévən.
zehntauſend deséttisoč.
zehnte *num. ord.* deséti.
Zehntel *n.* desetína, desetínka.
zehntens desétič.
zehnthalb poldeséti.
zehren (leben) živéti, živíti se; trošíti; (mager machen) sušíti, jemáti (jémljem), pobírati.
Zehrer *m.* poživávec, trošník, trošívec.
Zehrfieber *n.* sušica.
Zehrgeld *n.*, **Zehrpfennig** *m.* trošnína, hranarína, hránščina; (Reiſegeld) popótnica.
Zehrung *f.* (Unterhalt) hrana, živež; (Zehrgeld ſ. oben).
Zeichen *n.* známenje, znak; (an Bäumen) beléžen (-i); (Marke) znamka.
Zeichen- risálni, risarski.
Zeichenbrett *n.* risálna deska.
Zeichenbuch *n.* risálna knjiga.
Zeichendeuter *m.* vedeževávec (iz znamenj), gátavec; =ei *f.* vedeževánje, gátanje, prorokovánje (iz znamenj); =in *f.* vedeževávka.
Zeichenfeder *f.* risarsko peró (perésa).
Zeichenheft *n.* risanka.
Zeichenkreide *f.* risarska kreda.
Zeichenkunſt *f.* risarstvo.

Digitized by Google

Zeichenlehre *f.* znakoslóvje.
Zeichenmeiſter *m.* učitelj rísanja.
Zeichenpapier *n.* papír za rísanje, rísarski papír.
Zeichenſchule *f.* rísarska šola, šola za rísanje.
Zeichenſprache *f.* govorjénje —, sporazumévanje z známenji.
Zeichenſtift *m.* rísarski črtnik, risálce.
Zeichentiſch *m.* risálna miza.
zeichnen rísati (rišem); ob-, narísati; (Linien) čŕtati; načŕtati; (bezeichnen) zaznamenávati, zaznamenjeváti; zaznamenáti, zaznámenjati; *fig.* označiti; *impf.* označevati; (unterſchreiben) podpísati (-pišem); *impf.* podpisovati.
Zeichnen *n.* rísanje.
Zeichner *m.* rísar; =in *f.* rísarica.
Zeichnung *f.* rísanje, narís, narísek, risba; podpisovánje.
Zeichnungsſaal *m.* risálna dvoŕana, risálnica.
Zeidelmeiſter *m.* čebelár.
Zeidelmeſſer *n.* podrezílnik.
zeideln podrézati (-rézem); *impf.* podrezovati.
Zeidelweide *f.* čebélna paša.
Zeidelzins *m.* čebelarína.
Zeidler *m.* ſ. Zeidelmeiſter.
Zeigefinger *m.* kazávec.
zeigen kázati (kažem); pokázati.
Zeiger *m.* kazávec, pokazávec; (an der Uhr) kazálnik, kazálo, kazálce.
zeihen dolžíti, krivíti (koga česa), očítati (komu kaj); obdolžíti, okrivíti.
Zeile *f.* vrsta; *dem.* vrstica; (Reihe) red (-i).
zeilenweiſe po vrstah, vŕstoma.
Zeilenweiſer *m.* vrstni kazálnik.
Zeiſel *f.* ſ. Zieſelmaus.
Zeiſig *m.* čížek; *fig.* ein Lotterer — malopridnež.
Zeit *f.* čas; (Zeitraum, Periode) doba; um welche —? obkoréj? um dieſe — osoréj, obsoréj; von welcher — an? odkléj? von dieſer — an odsléj; bis zu welcher —? dokléj? bis zu dieſer — dosléj, dosoréj; vor langer — davno, zdavnaj; vor der — preráno, prezgódaj, prehítro, prevréd; eine — lang nekaj —, nekóliko časa; von — zu — (zuzeiten) včasi, včasih, tedàj pa tedàj; zu gleicher — hkrati, obénem; ich habe keine — ne utégnem; Zeitčásovni.
Zeitabſchnitt *m.* doba, razdóbje.
Zeitalter *n.* doba, vek.
Zeitdauer *f.* trájanje, čas.
Zeiterſparnis *f.* prihranítev časa.
Zeitfolge *f.* ſ. Chronologie.
Zeitgeiſt *m.* duh časa.
zeitgemäß času primérən.
Zeitgenoſſe *m.* (so)vrstník.
Zeitgenoſſin *f.* (so)vrstnica.
Zeitgeſchichte *f.* sočásna zgodovína.
zeither ſ. ſeither.
zeitig *adi.* časən; —e Straſe časna kazən; (früh) zgoděn, ran; (reif) zrèl, dozórel, góden; *adv.* zgodaj, rano, zarána; za časa.
zeitigen *tr.* zoríti; dozoríti; *intr.* zoréti, dozorévati; dozoréti.
Zeitigung *f.* zorítev, dozorévanje.
Zeitkunde *f.* časoslóvje.
Zeitlauf *m.* časovni tek.
Zeitläufte *pl.* (auch: **Zeitläufe**) časovne okólnosti.
zeitlebens svoj živ dan, svoje žive dni *pl.*, celo življénje.
zeitlich (früh) zgoděn, ran; *adv.* zgodaj, rano; (irdiſch) časən, posvétən, minljiv; baš Zeitliche ſegnen temu svetu slovó dati, iti s tega svetá.
Zeitlichkeit *f.* časnost; pozémeljsko življénje.
Zeitloſe *f. (Colchicum autumnale)* podlések (očúmec, močúnec, ušívec, ušívka).
Zeitmangel *m.* pománjkanje časa.
Zeitmaß *n.* (in der Proſodie) časomérje, mera.
Zeitmeſſer *m.* časomèr, kronométer.
Zeitperiode *f.* doba, vek.
Zeitpunkt *m.* čas; (Moment) hip.
zeitraubend muděn, zamúden, počásen, kesán (-sna).
Zeitraum *m.* doba, razdóbje.
Zeitrechnung *f.* časoštétje, letoštétje; ſ. Chronologie.
Zeitſchrift *f.* časopis.
Zeittafel *f.* časoslóvno kazálo.
Zeitumſtand *m.* časovna okóliščina, — okólnost.

Digitized by Google

Zeitung *f.* (Nachricht) novíca, glas, poročílo; (Blatt) časnik; **Zeitungs-**časniški; **=artikel** *m.* časniški članek; **=bureau** *n.* časniška pisárna; **=expedition** *f.* časniško odpravníštvo; **=nachricht** *f.* časniško poročílo, časniška novíca; **=redacteur** *m.* urednik; **=ſchreiber** *m.* časnikar, novínar; **=träger** *m.* časniški raznašávec; **=weſen** *n.* časnikarstvo, novínarstvo.

Zeitverhältnis *n.* časovno razmérje, časovna razméra.

Zeitverluſt *m.* izgúba časa, izgubljéni čas, potráta časa; **ohne** — brez pomúde, brez odlášanja.

Zeitverſäumnis *f.* zamúda časa.

Zeitvertreib *m.* zabáva, kratkočásje; **zum** — za kratek čas.

zeitvertreibend kratkočásen, zabávен.

zeitweilig *adi.* začásen, nekolikočásen; *adv.* začásno, nekóliko časa.

zeitweiſe včasi, včasih, (časi, časih), tedàj pa tedàj.

Zeitwort *n.* glagol.

zeitwörtlich glágolski, glágolni, glá-

Zelle *f.* célica; sóbica, ízbica, stanica; (in der Wabe) lonček, piskrc, célica; (am Waſſerrad) korec; (im organiſchen Körper) stanica.

zellenförmig staníčast.

Zellengewebe *n.* staníčna tkanína, sta-

Zellenpflanze *f.* brezcévna rastlína.

Zellenrad *n.* koló (-ésa) na korce.

Zellhaut *f.* staníčna mrénica.

zellig staníčnat.

Zellkern *m.* staníčno jedro.

Zellſtoff *m.* staníčnína.

Zelot *m.* goréčnež, prenapétnež, zelót.

Zelotismus *m.* prenapéta goréčnost, zelotízem.

Zelt *m.* (wiegender Gang eines Reitthieres) zíbanje, pasji hòd; das Pferd geht im — konj se ziblje, — ima pasji hòd; ſ. Paſsgang.

Zelt *n.* šator (-óra); **Zelt-** šatórski.

Zelten *m.*, *dem.* Zeltlein mlinček, sladkórček, (celtelje).

Zelter *m.* ſ. Paſsgänger; prusec.

Zeltflaſche *f.* šatórska steklenica.

Zeltlager *n.* šatorišče.

Zeltwagen *m.* voz s šatórsko oprávo; pokríti voz.

Zenith *m.* nadglavíšče, zenít.

Zeolith *m.* (Sprudelſtein) zeolít, vrelčnik.

Zephyr *m.* zahódni vetér, večérnik.

Zepter *n. m.* ſ. Scepter.

zerarbeiten izdélati; ſich — izdélati se.

zerätzen razjédati; razjésti (-jém).

zerbeißen raz-, pre-, zgrísti (-grízem), raz-, pregrízniti.

zerberſten razpočíti (se).

zerbleuen stépsti (-tépem).

zerbrechen *tr.* lómiti; raz-, pre-, po-, zlómiti, razbíti (-bíjem), ubíti, streti (strèm, starem), raztrúpati; (mit Ungeſtüm) zlomástiti; ſich den Kopf — béliti —, lómiti si glavo; *intr.* raz-, zlómiti se, raz-, ubíti se, stréti se.

zerbrechlich razlomljív, razlóмen, krhèk.

Zerbrechlichkeit *f.* razlomljívost, razlómnost, krhkóst.

zerbröckeln drobíti, mrvíti; raz-, zdrobíti, raz-, zmrvíti.

zerdreſchen razmlátiti.

zerdrücken mečkáti, drózgati; tláčiti; raz-, zmečkáti, zdrúzniti, zdrózgati, raztláčiti.

zerfahren raz-, izvóziti; *intr.* (vom Nebel) razkadíti se.

zerfahren *adi.* raz-, izvóžen; *fig.* neslóžen; neurejèn, razstrójen, razdejàn, razmŕščen.

Zerfahrenheit *f.* neslóžnost; neurejénost, razmŕščenost.

Zerfall *m.* razpàd, razsìp.

zerfallen razpásti (-pádem), razsúti (-spèm, -súјem) se, razvalíti se, podréti (-drèm, -dérem) se, razrúšiti se; *impf.* razpádati, razsípati (-pávati) se, podírati se, rúšiti se; (in Sand) melíti se; (getheilt ſein) delíti se, lóčiti se.

Zerfallenheit *f.* razpádlost.

zerfaſern razcefráti.

zerfeilen raz-, prepíliti.

zerfetzen razdrápati, raztŕgati.

zerfleiſchen mesáriti; razmesáriti, razmrcváriti.

zerfließen topíti se; raztopíti se; in Thränen — ves biti v solzah; razjókati se.

zerfreſſen razjésti (-jém); *impf.* razjédati.

Digitized by Google

Zergliederer *m.* razdevávec; raztelesovávec, anatóm.

zergliedern (einen Leichnam) raztelésiti, razúditi, razpárati; *impf.* raztelesovati, párati; (einen Satz) razložíti, razbráti (-bérem); *impf.* razlágati, razbírati, razkládati.

Zergliederung *f.* (eines Leichnams) raztelésba, páranje; (eines Satzes) razláganje, razbíranje.

zerhacken, zerhauen razsékati; *impf.* razsekávati.

zerkauen žvéčiti; raz-, prežvéčiti.

zerklopfen raztólči (-tólčem); *impf.* tolči, raztolkávati.

zerklüftet razpókan, razséden, razklán. [nost.

Zerklüftung *f.* razpókanost, razséde-

zerknicken raz-, zlómiti.

zerknirſcht potŕt, skrúšen, skesán.

Zerknirſchung *f.* potŕtost, skrúšenost, skesánost.

zerknittern, zerknüllen z-, pomečkáti.

zerknorpeln s-, razhrústati.

zerkochen razkúhati.

zerkratzen razpráskati, razdrápati (-pam, -pljem).

zerkrauſen razkodráti.

zerlaſſen razpustíti, raztopíti; *impf.* razpúščati, raztápljati.

zerlegbar razstávěn.

zerlegen razdejáti (-dénem), razstáviti; *impf.* razdévati, razstávljati; *(chem.)* razkrájati; razkrojíti; (in Stücke zerſchneiden) razrézati (-rézem), razkosáti.

zerlumpt raztŕgan, razcapán, razdrápan; —er Menſch capín.

zermahlen raz-, semléti (-méljem), zmléti.

zermalmen stréti (-trèm, -tárem), zméti (-mánem), razdrobíti.

zernagen razglódati, zglódati.

zernichten ſ. vernichten.

zerpflücken raztŕgati.

zerplatzen razpóčiti (se).

zerquetſchen mečkáti, drózgati, mlínčiti; raz-, zmečkáti, zdrúzniti, zdrózgati, razmlínčiti; (Trauben) drémšati; zdrémšati.

zerraufen razkuštráti, razmrščiti, razkodráti.

zerrauft razkuštrán, razmrščen; der Zerraufte kuštér; die Zerraufte kuštra.

Zerrbild *n.* nespodóba, spaka, nakáza.

zerreiben treti (tarem), meti (manem); streti, zmeti.

Zerreiche *f.* cèr; **Zerreichen-** ceróv; **=holz** *n.* cerovína; **=wald** *m.* ceróvje.

zerreißen *tr.* tŕgati, čésati; raz-, pretŕgati, razčésniti; *intr.* tŕgati se; raz-, pretŕgati se.

Zerreißung *f.* raztŕganje, raztŕg.

zerren vleči, vláčiti, tézati (-zam, -žem), tŕgati.

zerrinnen topíti se; raztopíti se, razpustíti se.

zerrütten razmájati, pretrésti; (die Ordnung) razrúšiti, razdréti (-dérem, -drèm); die Geſundheit — zdravje izpodkópati, — pokváriti.

Zerrüttung *f.* rúšenje, razdíranje; razrúšenost, nerèd.

zerſchellen razbíti (-bíjem) se, razkŕšiti se, raztréščiti se.

zerſchießen razstrelíti, razstréljati.

zerſchlagen razbíti (-bíjem), raztólči (-tólčem); ſich — razbíti se; (v. Kauf, v. der Heirat ꝛc.) razdréti (-dérem, -drèm) se.

zerſchlißt *(bot.)* razrezlján.

zerſchmelzen *tr.* topíti, talíti; raztopíti, raztalíti, razpustíti; *intr.* topíti se, tájati se, talíti se; raztopíti se, raztájati se, raztalíti se.

zerſchmettern raztréščiti, raztrúpati.

zerſchneiden raz-, prerézati (-rézem); razkrojíti.

zerſetzbar razkróljen, razkroljljìv, raztvorljìv.

zerſetzen *(chem.)* razkrojíti, raztvoríti; *impf.* razkrájati, raztvárjati; ſich — razkrájati se, raztvárjati se; razkrojíti se, raztvoríti se.

Zerſetzung *f.* razkrájanje, razkrojítev, razkròj, raztvórba; razpád.

Zerſetzungsmittel *n.* razkrojílo, raztvorílo.

Zerſetzungsproduct *n.* razkrojína, raztvorbína.

zerſpalten raz-, preklátí (-kóljem), razcépiti, razkálati; *impf.* cépiti, klati, kálati; (in zwei Theile) razplatíti.

zerſpellen ſ. zerſpalten.

Digitized by Google

zerſplittern razcépkati, razcépiti.

zerſprengen razgnáti (-ženem); razstrelíti, raznésti (-nésem); (eine Schar) razpodíti, razpršíti, razkropíti, raztírati.

zerſpringen razpóčiti (se), razletéti se.

zerſtampfen razpháti (-phám, -pšèm), raztólči; (mit Füßen) razteptáti.

zerſtäuben razprašíti, razpršíti.

Zerſtäuber *m.* razprašílnik, razpršnik.

zerſtieben razprašíti se, razkadíti se, razpršíti se, razpíhniti (se).

zerſtörbar razrúšen, raz-, porušljìv.

zerſtören po-, razrúšiti, razvalíti, razdejáti (-dénem), razdréti (-dérem, -drèm), razsúti (-sújem, -spèm), razgradíti, podréti; *impf.* rúšiti, razdévati, raz-, podírati, razgrájati; (vernichten) pokončáti, uníčiti; *impf.* pokončevati, uničevati.

Zerſtörer *m.* raz-, podíravec, rušívec, rušítelj, pokončevávec, uničevávec.

Zerſtörung *f.* razrúšenje, razrušítev, razdòr; podíranje, rúšenje, razdévanje, pokončávanje.

Zerſtörungswuth *f.* pokončevalnost, uničevalnost, uničeválna strast (-f).

zerſtoßen raztólči, razpháti (-phám, -pšèm).

zerſtreuen raztrésti (-trésem), raztrósiti, razsúti (-sújem, -spèm), raznésti (-nésem), razmétati (-méčem); *impf.* raztrésati, razsípati, raznášati, razmetávati; (Wolken, Beſorgniſſe) razgnáti (-ženem); (das Licht) razmétati (-méčem); (den Feind —) razkropíti, razpodíti, raztírati, razgnáti (-ženem), raztépsti (-tépem); ſich — razkropíti se, razíti (-ídem) se, razteknìti (-táknem) se, razgubíti se, razpršíti se; *fig.* razmísliti se, razvedríti se, pokratkočásiti se; *impf.* razvedrovati se, kratkočásiti se.

zerſtreut razmíšljen, raztrésenih misli; (von Lichtſtrahlen) razmetán.

Zerſtreute *m.* razmíšljenec.

Zerſtreuung *f.* raztrésanje, tróšenje, razsípanje; (Zerſtreutheit) razmíšljenost; (Aufheiterung) razvedrílo, zabáva, razveseljevánje; (des Lichtes) razmèt; Zerſtreuungs- razmétni, razmetálni; =linſe *f.* razmétna leča, leča razmétnica; =punkt *m.* razmetíšče; =ſpiegel *m.* razmétno zrcálo; =ſucht *f.* zabavoljúbje; =vermögen *n.* razmétnost.

zerſtückeln razkosáti, razsékati —, razrézati (-rézem) na kose, razdrobíti.

zertheilen razdeliti; *impf.* razdeljevati; (die Wolken) razgnáti (-ženem), razpíhati (-am, -píšem), razpodíti; *impf.* razgánjati; (eine Geſchwulſt) razpláhniti, razplavíti; (in zwei Hälften) razpolovíti, razpolovíčiti; ſich — razdeliti se, razkrojíti se; *impf.* delíti se, razkrájati se; (von der Geſchwulſt) spláhniti; *impf.* splahovati.

zertragen ſich spréti (sprèm) se.

zertrennbar razdélen, razlóčen, razločljìv.

zertrennen razlóčiti, razstáviti, nárazen správiti; (ein Kleid) párati; razpárati, razpráti (-pórjem).

zertreten teptáti, mendráti; po-, razteptáti, razmendráti, pohóditi, po-, razgáziti.

zertrümmern raztrúpati, razbíti (-bíjem), razdrobíti.

zerwerfen razvréči (-vržem), razmétati (-méčem); *impf.* razmetávati, razmétati; ſich — raz-, spréti (sprèm) se, skrégati se.

zerwühlen razríti (-ríjem), razrováti (-rújem), razkópati (-kópljem); *impf.* razrívati, razkopávati.

Zerwürfnis *n.* razpòr, razdòr, razprtija, neslóžnost.

zerzanken ſich spreti (sprèm) se, skrégati se, posváditi se.

zerzauſen razkuštráti, skuštráti, zmŕščiti, razmŕščiti, razkocáti, razmíkati (-kam, -čem).

zerzupfen púkati, kosmáti, cefráti; razpúkati, razkosmáti, razcefráti.

zeter! *interj.* joj prejój! pomagájte!

Zetergeſchrei *n.* kričánje na pomagáje; vik in krik.

zetern na pomagáje kríčati (-ím); na vso moč kríčati.

Zettel *m.* list, listèk; (bei Webern) osnútek, osnóva, snútek.

Zettelbank *f.* asignacíjska —, bánkovčna banka.

Zettelbaum *m.* tkalsko vratílo.

Zettelchen *n.* listič.

Digitized by Google

Zettelende *n.* konci *pl.*, ábranki *pl.*, závrniki *pl.*
Zettelgarn *n.* osnóvna preja, osnóva.
zetteln snováti.
Zettelrad *n.* tkalsko motovílo, snoválo.
Zettelträger *m.* listonósěc, raznaševávěc listov.
Zeug *n.* *(m.)* (Stoff) tvarína, snov (-í); roba, blagó; (Gewebe) tkanína; bombáževina; (Geräthe) pripráva, oródje; das — wozu haben iméti (imám) glavo za kaj; ins — gehen lotíti se (česa); (Ding) reč (-í), stvar (-í) u. *pl.*; altes — stare rečí, starína, stara šara; liederliches — druhál (-i), potepúhi *pl.*, zaníkarneži *pl.*; dummes (albernes) — neúmnosti *pl.*, neslánosti *pl.*, kvante *pl.*; dummes — reden kvásiti, čvekáti, čenčáti, tvesti (tvezem).
Zeugamt *n.* uràd za bojno priprávo.
Zeugbaum *m.* s. Zettelbaum.
Zeugdruck *m.* tkaninotisk.
Zeuge *m.* priča, svedòk; falscher — kriva priča, krivopríčnik.
Zeugefall *m.* *(genetivus)* rodílnik, genetív.
zeugen (erzeugen) rodíti *(pf.* u. *impf.)*, plodíti; zarodíti, zaplodíti; (Zeugnis geben) príčati; svedočíti, pričevati, dokazovati; izpríčati, dokázati (-kážem), osvedočíti (osvedóčiti).
zeugen *adi.* tkanínski; bombážev, pávolnat.
Zeugenaussage *f.* izpóved (-i) svedókov, izpovédba prič.
Zeugenbeweis *m.* dokàz po pričah, — s svedóki.
Zeugeneid *m.* priséga prič, — svedókov.
zeugenfrei brez prič, na samem.
Zeugenführer *m.* dovódnik prič.
zeugenlos brez prič, — svedókov.
Zeugenschaft *f.* pričevánje, svedóštvo.
Zeugenverhör *n.*, **Zeugenvernehmung** *f.* zaslišávanje prič, — svedókov.
Zeuger *m.* rodítelj, rodník.
Zeughaus *n.* (vojáška) oróžnica.
Zeugholz *n.* oródni les.
Zeugkammer *f.* oródnica.
Zeugnis *n.* izpričeválo, svedóčba; — geben príčati, pričevati, svedočíti (svedóčiti).
Zeugrahmen *m.* omárica za oródje.
Zeugschmied *m.* oródni kováč; orožár.
Zeugsdepot *n.* oródno skladíšče.
Zeugung *f.* rodítěv, plodítěv, zarodítěv.
Zeugungsact *m.* izvršítěv rodítve.
zeugungsfähig zmožěn rodíti.
Zeugungsglied *n.* rodílo, plodílo.
Zeugungskraft *f.* rodílna moč (-í), rodílnost.
Zeugungsorgane *pl.* rodíla *pl.*, plodíla *pl.*
Zeugungsvermögen *n.* rodílna —, plodílna zmožnost.
Zeus *m.* Zevs.
Zibetkatze *f.* cíbetovka.
Zickelfleisch *n.* kozlétina.
Zicklein *n.* kozlè (-éta), kozlìč, kozlíčěk.
zickzack *adv.* križem, sèm pa tjà, siksák.
zickzackförmig kljukovít.
Zieche *f.* (Überzug) prevláka.
Ziege *f.* koza; *dem.* kozíca.
Ziegel *m.* opéka; (Dach—) stréšnik, strešna opéka; Dachfalz— zarézana strešna opéka, zarézani strešnik.
Ziegelbrenner *m.* opékar.
Ziegelbrennerei *f.* opekárnica.
Ziegeldach *n.* streha z opéko krita.
Ziegelerde *f.* ílovica —, glina za opéko.
Ziegelfarbe *f.* opékasta barva.
Ziegelhütte *f.* opéčnica; s. Ziegelbrennerei.
Ziegelmauer *f.* opéčni zid.
Ziegelofen *m.* opékarska peč (-í).
Ziegelstein *m.* s. Mauerziegel.
Ziegen- kozji.
Ziegenbart *m.* kozja brada.
ziegenbärtig kozjebràd.
Ziegenbock *m.* kozěl (prč, càp); =fell, =fleisch *n.* kozlovína, kozlína.
Ziegenfell *n.* kozja koža, kozína.
Ziegenfleisch *n.* kozje mesó, kozína.
ziegenfüßig kozonòg.
Ziegenfüßler *m.* kozonóžěc.
Ziegengemecker *n.* kozje meketánje, kozji mekèt.
Ziegenhirt *m.* kozji pastír, kozár.
Ziegenhürde *f.* kozára.
Ziegenkäse *m.* kozji sìr.
Ziegenkoth *m.* kozjak, kozji bóbki *pl.*
Ziegenlamm *n.* kozlè (-éta), kozlíčěk.

Digitized by Google

Ziegenleder *n.* ustrójena kozlovína, — kozína.

Ziegenmelker *m. (Caprimulgus)* kozodój, podhújka, legen (legéna), ležetrúdnik.

Ziegenmilch *f.* kozje mleko.

Ziegenſtall *m.* kozji hlev, kozják, kozára.

Ziegenwolle *f.* kozja volna, — dlaka.

Ziegenzucht *f.* kozárstvo.

Zieger *m.* ſ. Ziegenkäſe.

Ziegler *m.* opékar.

Ziehbrunnen *m.* vodnják na vago.

Ziehe *f.* vzréjanje, reja.

Ziehel(tern *pl.* redníki *pl.*

ziehen *tr.* vleči, vláčiti, potegovati, potézati; zvleči, potégniti; die Aufmerkſamkeit auf ſich — pozórnost náse obrniti (*impf.* obráčati); das Schwert — mèč potégniti, — izdréti (-dérem, -drèm); vor Gericht — pred sodíšče pozváti (-zóvem), — poklícati (-klíčem), — postáviti; auf ſeine Seite — dobíti na svojo stran; zur Tafel — na obèd povábiti; zur Strafe — kazníti, kaznovati; in die Länge — odlášati, zavlačevati; zu Rathe — za svèt vprášati, posvétovati se s kom; Nutzen — korist (-i) iméti (imám); keine Folgen nach ſich — nobénih poslédic (naslédkov) ne iméti (imám); ins Lächerliche — na smešno stran obrniti; *impf.* — obráčati; zur Verantwortung — na odgóvor pozváti (-zóvem); (eine Linie) potégniti; (einen Graben) izkópati; (eine Mauer) postáviti, narediti; (halten und erziehen) redíti, gojíti; vz-, odredíti, od-, vzgojíti; *intr.* (ſich fortbewegen) iti (grem); odíti (-ídem); gezogen kommen prihájati; priti; aus dem Lande — iz-, preséliti se; (v. Wolken) letéti; ſich — vleči se, razprostírati se.

Ziehen *n.* vléčenje, vleka.

Zieher *m.* vlačívec, potegovávec; (Werkzeug) potezálnik.

Ziehgeld *n.* réjščina, odgojnína.

Ziehkind *n.* rejénec, rejénček; rejénka, rejénčica.

Ziehklinge *f.* strgúlja.

Ziehklingſtahl *m.* ognjílo.

Ziehkraft *f.* vlečna moč (-í), — sila.

Ziehloch *n.* ſ. Flugloch.

Ziehmaſchine *f.* vlačílni stroj.

Ziehmutter *f.* redníca, krušna mati (mátere).

Ziehpflaſter *n.* ſ. Zugpflaſter.

Ziehſeil *n.* vlačílna vrv (-í).

Ziehſohn *m.* rejénec.

Ziehtochter *f.* rejénka.

Ziehung *f.* (das Loſen) sréčkanje, žrébanje.

Ziehungsliſte *f.* kazálo izžrébanih številk.

Ziehungstag *m.* dan sréčkanja, — žrébanja.

Ziehvater *m.* redník, krušni oče (očéta).

Ziehweg *m.* vlačílna stezà, vlačílna pot (-i); vlačúgarska stezà.

Ziehwerk *n.* vlačílo, vlačílni stroj.

Ziel *n.* cilj, namèn, namémba, naméra, smótər; (Ende) konec; ſ. Zielſcheibe.

zielbewuſst zavédən, zavedajóč se smotra, smotrovít.

zielen mériti; na-, pomériti; *fig.* mériti na kaj.

Zieler *m.* merívec; ciljar.

zielloſs breznamémbən; brez cílja, brez smotra, brez namére.

Zielpunkt *m.* cilj, končni namèn; smeríšče.

Zielſcheibe *f.* tarča; — beš Wițeš predmèt dovtípov.

ziemen, ſich ziemen spodóbiti se, pristáti (prístojim), prístovati.

Ziemer *m.* (Rückenſtück) hrbtovína; Ochſen— volóvska žila, bíkovica; Hirſch— jelénova žila; ſ. Krummetsvogel.

ziemlich *adv.* precéj, še dosti, príličnо; *adi.* precéjšnji, príličən, precéj vélik, dóbršen.

Zier *f.* ſ. Zierde.

Zieraffe *m.* gizdalín, gizdávec, nalíšpanec.

Zierat *m.* lepotija, lepšáva, okràs, nakìt.

Zierbaum *m.* lepótno drevó (-ésa); Zierbäume *pl.* lepótno drévje.

Zierde *f.* kras, krasílo, lepotína; dika.

zierdelos brez lepotíne, brez krasíla, nenakíčen.

Digitized by Google

zieren lepotíti, krásiti, kítiti, lépšati, záljšati; okrásiti, nakítiti, olépšati, ozáljšati; ſich — (ſich ſpreizen) prisíljeno se vesti (vedem), páčiti se, prenávljati se; na videz se brániti.

Ziererei *f.* prisíljeno vedénje, páčenje, prenávljanje; navídezna skrómnost.

Ziergarten *m.* lepótni —, cvetlíčni vŕt; ſ. a. Luſtgarten.

zierlich líčen, čeden, zali.

Zierlichkeit *f.* líčnost.

Zierpflanze *f.* lepótna rastlína.

Zierpuppe *f.* gizdalín, gizdávec; (weibl.) gizdalínka, gizdávka.

Zieſelmaus *f.* suslik.

Ziffer *f.* številka.

Zifferblatt *n.* številčnica, cífrenica.

ziffermäßig poštevílčen; po številkah, s številkami, številkoma.

ziffern s številkami računíti.

Zifferſchrift *f.* številčna pisáva, številčno pismo.

Zigeuner *m.* cigàn; **=in** *f.* cigánka.

zigeuneriſch cigánski.

Zigeunerleben *n.* cigánsko življénje, potépanje.

zigeunern cigániti (se), potépati se.

Zigeunerſprache *f.* cigánski jezik, cigánščina.

Zigeunervolk *n.* cigáni, cigánje *pl.*

Zigeunerweib *n.* cigánka.

Zimentierungsamt *n.* cimentoválni urád.

Zimmer *n.* soba, izba, staníca; **Zimmer-** sobni, izbni; (Zimmermanns-) tesárski.

Zimmerarbeit *f.* tesársko delo.

Zimmerarreſt *m.* zapór v sobi.

Zimmerart *f.* tesárska sekíra, bradlja, žátlaka.

Zimmerbalken *m.* greda, tram.

Zimmerdecke *f.* stróp.

Zimmereinrichtung *f.* sobna opráva, posóbje, pohíšje, pohíštvo.

Zimmergenoſſe *m.* sobni továriš.

Zimmergeſell *m.* tesárski pomagáč.

Zimmerhandwerk *n.* tesárstvo.

Zimmerherr *m.* (Zimmermieter) gostáč.

Zimmerhof *m.* tesársko toríšče, tesalíšče, tesárnica.

Zimmerholz *n.* tesárski les.

Zimmermaler *m.* sobni slikár.

Zimmermann *m.* tesár; **Zimmermanns-** tesárski; **=kunſt** *f.* tesárstvo; **=lade** *f.* tesárska skrínjica.

Zimmermeiſter *m.* tesárski mojstêr.

zimmern tésati (tešem); obtésati, stésati.

Zimmernagel *m.* klin, mozník.

Zimmerplatz *m.* ſ. Zimmerhof.

Zimmerputzer *m.* sobni snažítelj.

Zimmerthür *f.* sobna vrata *pl.*

Zimmerwichſer *m.* sobni leščívec, — voščívec.

Zimmet, Zimt *m.* sladka skorja, — skórjica, címet.

Zimmetbaum *m.* címetovo drevó (-ésa), címetovec.

Zimmetrinde *f.* címetova skorja.

zimperlich pretírano sramežljiv, prerahločútên, prenežnočútên.

Zimperlichkeit *f.* pretírana sramežljívost, — nežnočútnost.

Zink *n.* cink; **Zink-** cinkov; **=blende** *f.* cínkova svetlica, — slepotica.

Zinke *f.* rogélj, zob.

Zinken *m.*, **Zinke** *f.* ukrivljéna troba, róžnica.

Zinkerz *n.* cínkova ruda, cínkovica.

zinkig rogljàt.

Zinkographie *f.* cinkografíja.

zinkographiſch cinkográfski.

Zinkplatte *f.* cínkova plošča.

Zinkweiß *n.* cínkovo belílo, cínkova belóba.

Zinn *n.* kosítêr, cin; **Zinn-** kosítrni, kosítrnasti, kositréni, cínasti, cinov.

Zinnbergwerk *n.* kosítrni rudnik, kosítrnik.

Zinne *f.* vrh, krónasta vršína, kroníšče; zóbčasti nadzídek.

zinnen, zinnern kosítrn(ast), cinast.

Zinnerz *n.* kosítrna ruda, kosítrovec.

Zinnfolie *f.* kosítrni list.

Zinngeſchirr *n.* kosítrna —, cínasta posóda.

Zinngießer *m.* kositrár; **=ei** *f.* kositrárstvo; kositrárnica.

Zinngras *n.* *(Equisetum)* préslica, konjski rep.

Zinngrube *f.* ſ. Zinnbergwerk.

zinnhaltig kositrovít, cinovít.

Zinnkraut *n.* ſ. Zinngras.

Zinnober *m.* cinóbêr.

Digitized by Google

Zinnplatte *f.* kositrna plošča.
Zinnſtein *m.* kositrovec.
Zinnware *f.* kositrna roba, kositrnína.
Zins *m.* obrést (-i); (Abgabe) dača, dávščina; (Miet—) najemnína, najémščina; (Aftermiet—)podnajémščina, gostáščina; (Pacht—) zakupnína, zakúpščina; **Zins-** obréstni; najemníski; zakupníski.
zinsbar dávščini podvŕžen, zavézan v plačevánje dávščine.
Zinsbekenntnis *n.* najemníska napóved (-i).
Zinſen *pl.* obrésti *f. pl.*
zinſen (eintragen) nesti (nesem), donášati; (entrichten) najémščino plačevati. [stih.
Zinſenausſtand *m.* zastánek na obré-
Zinſenbezug *m.* dobívanje obrésti.
Zinſenertrag *m.* obréstni dohódek.
zinſentragend obrestonósen.
Zinſeszinsrechnung *f.* obrestnoobréstni račún.
Zinsſaſſion *f.* ſ. Zinsbekenntnis.
zinsfrei neobdáčen; najémščine próst.
Zinsfuß *m.* obréstna mera.
Zinshaus *n.* najémna hiša.
Zinsherr *m.* zakupodávec; grajščák.
Zinskreuzer *m.* najemníski krajcar.
zinspflichtig davku podvŕžen.
Zinsſteuer *f.* najemníski davék, najmarína.
Zinszahl *f.* rimsko števílo, indíkcija.
Zipfel *m.* rogljič, konéc; škrlc.
zipfelig rógljičast.
Zipperlein *n.* ſ. Gicht, Podagra.
Zirbeldrüſe *f.* češaríka.
Zirbelkiefer *f.* cemprín, limba; welſche — laški cemprín, pínija.
Zirbelnuſs *f.* cemprínov —, limbov orêšek.
Zirkel *m.* (Kreis) kolobár, krog; (Werkzeug) šestílo, krožílo, (šestár); hohe — *pl.* visóki krogi *pl.*
Zirkelbogen *m.* krógasti oblók.
zirkelförmig krogast, okrógel; šestílast.
Zirkellinie *f.* ſ. Kreislinie.
zirkeln s šestílom mériti, šestíliti.
zirkelrund popólnoma okrógel.
Zirkelſchenkel *m.* šestílni krak.
Zirkelſchmied *m.* šestílar.
Zirkelſchnitt *m.* krožni urézek.
zirpen cvrčati (čŕčati) (-ím), škrléti.
Zirpen *n.* cvrčanje.
ziſcheln šepetáti (-etám, -éčem), ščebljáti, čebljáti, šušljáti.
ziſchen síkati (sikam, sičem), psíkati; (von der Schlange, dem Winde) sičati (-ím).
Ziſchen *n.* síkanje; sičánje.
Ziſcher *m.* síkavec.
Ziſchlaut *m.* sičnik, síkavec.
Ziſſererbſe *f.* ſ. Kichererbſe.
Zither *f.* citre *pl.*; — ſpielen citrati, igráti na citre; **=ſpieler, =ſchläger** *m.* citravec, citráš, citrar.
Zitteraal *m. (Gymnotus electricus)* eléktrični ogór, eléktrična jegúlja, drhtávec.
Zitterer *m.* drgetávec, drgetálo.
Zitterepe, Zitterepe *f.* ſ. Zitterpappel.
Zittergras *n. (Briza)* mígalica, solzíce Device Marije.
Zittermal *n.* lišáj.
zittern trésti se, trepetáti (-ám, trepécem), drgetáti (-ám, drgécem).
Zittern *n.* trésenje; trésavica; trepetánje, trepèt, drgetánje, drgèt.
Zitternadel *f.* mígeljček, mígalica, tresúljica.
zitternd tresóč (se); trepetajóč, drgetajóč; (mit dem Kopfe) tresoglàv; (mit der Hand) tresorók; —es Erbreich ozíbi *pl.*, tresetína.
Zitterpappel *f. (Populus tremula)* trepetljíka, jesíka.
Zitterroche *m. (Torpedo)* eléktrični skat.
Zitterwels *m. (Malapterurus electricus)* eléktrični sóm, sóm zdrízavec.
Ziz *m.* (feiner bunter Kattun) cic.
Ziże *f.* (auch: **Ziz** *m.*) sesék, seséc, cízek, zízek; sesna bradavíca.
Zobel *m.* sóbolj; **Zobel-** sóbolji; **=fänger** *m.* soboljár; **=fell** *n.* sóbolja koža, soboljína; **=müże** *f.* sóbolja čépica; **=pelz** *m.* sóbolji kožuh.
Zodiakallicht *n.* zodiakálno sijánje, zodiakálna svetlóba.
Zodiakus *m.* zverínski krog, zodíak.
Zoſe *f.* hišna, sobaríca.
Zögerer *m.* obotavljávec, odlášavec, odkládavec.

Digitized by Google

zögern obotávljati se, odlášati, odkládati, zatézati, zatezovati.

Zögerung *f.* obotávljanje, odlášanje, odkládanje, zatézanje.

Zögling *m.* gojénec; (weibl.) gojénka.

Zoll *m.* (Maß) palec, col; (Abgabe) carina, col; Einfuhr — uvoznína; Durchfuhr— prevoznína; Ausfuhr— izvoznína ꝛc.; Zoll- carínski, colni.

Zollamt *n.* carínski urád.

zollämtlich carinskouráden.

zollang palec dolg.

Zollanſatz *m.* carínski postávek.

Zollaufſeher *m.* carínski nadzórnik.

Zollausſchluſs *m.* carínski izjémek.

zollbar carini podvržen.

Zollbeamte *m.* carínski urádnik.

Zollcentner *m.* colni cènt.

Zolleinnehmer *m.* carínar.

zollen (entrichten) dati; *impf.* dajáti; izkazovati; izkázati (-žem); Achtung — v čislih iméti (imám), číslati, spoštovati; Dank — zahváliti se; *impf.* zahvaljevati se, (za)hválo izrékati.

Zollerhöhung *f.* povíšanje carine.

Zollermäßigung *f.* znížanje carine.

zollfrei carine prost, brezcarínski; *fig.* (v. Gedanken) svobóden.

Zollfreiheit *f.* oproščénje od carine.

Zollgebiet *n.* carínsko ozémlje.

Zollgebür *f.* carínska pristojbína, carína.

Zollgeſetz *n.* carínski zákon.

Zollgewicht *n.* colna vaga.

Zollgrenze *f.* carínska meja.

Zollhaus *n.* carínarska hiša, carinišče.

zollig palec dolg, — debel, — širok.

Zollinie *f.* carínska črta.

Zollmaß *n.* palčna mera.

Zöllner *m.* mitnínar, colnar.

Zollordnung *f.* carínski red.

Zollpächter *m.* carínski zakúpnik.

zollpflichtig carini podvržen.

Zollpfund *n.* colni funt.

Zollſatz *m.* carínski postávek.

Zollſchranke *f.* carínska zavóra, — pregrája.

Zollſtab *m.* colno merílo, pošét.

Zollſtätte *f.* carinišče.

Zolltarif *m.* carínska tarífa.

Zollverein *m.* carínska zveza.

Zollverfahren *n.* carínsko postópanje.

Zollvertrag *m.* carínska pogódba.

Zollverwaltung *f.* carínska uprava.

Zollvorſchrift *f.* carínski predpis.

Zollweſen *n.* carínstvo.

Zone *f.* pas; gemäßigte — zmerni pas; heiße — vroči pas; kalte — mrzli pas; Zonen- pasóvni.

Zonentarif *m.* pasóvna tarífa.

Zoographie *f.* opisovánje živáli, živalopísje.

Zoolog *m.* živaloslóvec, živaloznánec, zoológ.

Zoologie *f.* nauk o živálstvu, živaloslóvje, zoologija.

zoologiſch živaloslóven, zoológski.

Zoophyten *pl.* živálske rastline, zoofíti.

Zootomie *f.* raztelesovánje živih živáli, zootomija.

Zopf *m.* kita; f. Pedant, Pedanterie.

zopfähnlich kitast.

Zopfband *n.* vplétek, vplétalnica.

zopfen, zöpfen v kite plesti (pletem).

Zopfhaar *n.* kitni lasjé *pl.*; lasjé za kite.

zöpfig, zopfig s kito, kitast; f. zöpfiſch.

zöpfiſch (altmodiſch) starokopítен; pedántski.

Zopfſtheil *m.* prámen, strémen (-éna).

Zorn *m.* jeza, srd, gnev; heftiger — huda jeza, togóta, ihta; in — bringen raz-, ujezíti, razsrdíti, razhudíti; in heftigen — verſetzen razkáčiti, raztogotíti, razjáriti; in — gerathen (kommen) u-, razjeziti se, razhudíti se, razsrdíti se; razljútiti se, raztogotíti se; jemandes — beſchwichtigen jezo potoláziti komu, udobríhati koga; ſein — hat ſich gelegt jeza ga je minila, potolážil se je.

Zornblick *m.* jezni —, srdíti poglèd.

zornentbrannt, zornentflammt od jeze razvnét, razkáčen, razjárjen, raztogočén.

zornig jezen, srdít; — werden u-, razjeziti se, razsrdíti se; raztogotíti se, razljútiti se; jeza me popáde; — ſein jezen biti (sem), hud biti, jezíti se, srdíti se; togotíti se; ich bin — jeza me grabi.

zornmüthig jezav, jezljiv, togotljiv.

Zornmüthige *m.* jézavec, jezljívec, togótnež; *f.* jézavka, jezljívka, togótnica.

Digitized by Google

Zornmüthigkeit *f.* jézavost, jezljívost, togotljívost.

zornſchnaubend od jeze pihajóč, razkáčen.

Zornſinn *m.* ſ. Zornmüthigkeit.

Zornwuth *f.* razjárjenost, razkáčenost, togóta.

Zote *f.* umázana —, kosmáta —, grda —, kláfarska beséda, kvanta; —n reißen kosmáto —, kláfarsko govoríti, klafáti, kvantáti, debéle brúsiti, nespodóbno govoríti.

zoten ſ. Zoten reißen.

Zotenlied *n.* umázana —, kosmáta —, kláfarska pesém (-i).

Zotenreißer *m.* klafáč, kvantáč; **=ei** *f.* klafánje, kvante *pl.*, kláfarsko govorjénje; **=in** *f.* kláfasta ženska, kvantávka.

zotig kláfarski, nespodóbən, debel, opólzəl, kosmàt, umázan.

Zotte *f.* kosém, kosmlč, kodər; cunja; die —n *pl. (coll.)* kocínje, kosmatína, kosmína; (im Dünndarm) résica; (an Kleidern) cunja, capa, candra.

Zottelbär *m.* medved kosmatínčc.

zottelig kocljast, kocínast.

zotteln (ſchwerfällig gehen) koracáti, capljáti, kocáti.

zottenfüßig kosmatonòg, koconòg.

zottig kocast, gunjast, kuštrav, kosmàt; (zerriſſen) raztŕgan, razdrápan, capast, razcapán; — machen razkuštráti, razkocáti.

zu *praep.* k, (vor *k* u. *g*) h; (bis zu) do; (für) za; (zur Zeit) o, ob; za; (je) po; — Fuß peš; — Pferde jezdé, na konju; — Pferde und — Fuß jež in peš; — Laibach v Ljubljani; — Hauſe domá; — Waſſer und — Lande na suhem in na morju; ihm —r Seite ob njegovi strani; — Füßen pri nogah, pred nogámi; Gaſthof —r Poſt gostílnica pri pošti; Kaffeehaus —m Elefanten kavárna pri slonu; — Mittag opóldne; — Oſtern o Velíki noči; — hunderten po sto, na stotíne; —m Beiſpiel na primèr; im Vergleich — dir proti tebi; —r Unterſtützung za (v) podpóro; — dieſem Zwecke v ta namèn; — (vor dem Infinitiv wird nicht überſetzt): er wünſcht — kommen želí priti; ich habe dir viel — ſagen imám ti veliko povédati; das — leſende Buch knjiga, ki se imá prebráti; *adv.* proti; auf mich — proti meni; (das Maß überſteigend) pre-; — groß prevélik; — klein premájhən; es iſt — kalt premràz je; die Thür iſt — duri so zapte; ſchlag — le udári; nur — lè no! le napréj! Glück — Bog dàj srečo!

zuackern zaoráti (-órjem).

zuaddieren prištéti (-štéjem); *impf.* prištévati.

Zubau *m.* prizidék, prizídje.

zubauen (hinzubauen) prizídati; *impf.* prizidávati, prizidováti; (verbauen) zazídati; *impf.* zazidováti, zazidávati.

zubeißen prigrízniti.

Zuber *m.* čeber.

zubereiten pripráviti, prigotovíti, pristrójiti; *impf.* priprávljati, prigotávljati.

Zubereitung *f.* prípráva, priprávljanje, prigotávljanje, pristrojítev.

zuberge ſtehen kvíšku —, pokóncu stati (stojím), sršati, sršéti (-ím).

zubeſſern priboljšati.

Zubeſſerung *f.* priboljšek.

zubiegen zapognívši zapréti (-prèm), zapógniti.

zubinden zavézati (-vézem); *impf.* zavezovati.

zubleiben zapŕt ostáti.

zublinzeln po-, nameżíkniti komu, z očmí namígniti; *impf.* po-, nameżikávati, namigávati.

zubringen pri-, donésti; *impf.* prinášati, donášati; dovésti; *impf.* dovájati; die Zeit — prebíti (-bóm, -bíjem), preživéti; ſchlafend — prespáti (-spím); die Nacht — prenočíti; *impf.* nočíti, prenočevati; den Winter — prezímiti; *impf.* zimovati, prezimovati; gut die Zeit — čas dobro obníti; *impf.* — obráčati; einem ein Glas — napíti (-píjem); *impf.* napívati, napíjati.

Zubringer *m.* prinašávec, donašávec, (Angeber) ovaduh; (Kuppler) podvódnik; **=in** *f.* prinašávka, donašávka; ovaduhinja; podvódnica.

Zubuße *f.* doplátek, pri-, doplačílo; pridátek, dodátek; (Unterſtützung) podpóra.

Digitized by Google

zubüßen pri-, dopláčati; privréči (-vŕžem).

Zucht *f.* (das Aufziehen) reja, odréja; (das Aufgezogene) prirêjek, prirédek; zur — za pleme; vzgájanje, vzgojítev; (die Erziehung) der Kinder vzgója —, odgója otrók; (Disciplin) red, strogorédnost, strahovánje; in — halten v redu držáti (-ím), v strahu iméti (imám), strahovati; der — entwachsen šibi odrásti; gute, schlechte — halten lepó, slabo vzgájati, lep, slàb red iméti; (Wohlgezogenheit) blagonrávje; in — und Ehren blagonrávno in pošténo; Zucht- plemènski, za pleme.

züchten redíti, odrájati; gojíti, vzgájati; vzredíti, odredíti; vzgojíti.

Züchter *m.* rejáč, vzrejávec; vzgájavec.

Zuchtgebiet *n.* plemènski okoliš.

Zuchthaus *n.* kaznílnica.

Zuchthäusler *m.* káznjenec.

Zuchthengst *m.* žrebec za pleme, plemènski žrebec.

züchtig sramežljiv, blagonrávèn; (teutsch) čist.

züchtigen strahováti, pokoríti, kazníti, kaznovati; (mit Worten) kárati, krégati; pokárati, okrégati; (mit der Ruthe) tépsti (tepem), šéškati; natépsti, našéškati.

Züchtiger *m.* strahovávec, pokorívec, kaznovávec; =in *f.* strahovávka, pokorívka, kaznovávka.

Züchtigkeit *f.* sramežljívost, blagonrávnost; čistost.

züchtiglich ſ. züchtig.

Züchtigung *f.* strahovánje, kaznovánje; kazèn (-i), pokóra.

Zuchtkuh *f.* krava za pleme, plemènska krava.

Züchtling *m.* ſ. Zuchthäusler.

züchtlos razuzdán, brezrédèn, brez reda; nesrámèn.

Züchtlosigkeit *f.* razuzdánost, brezrédnost; nesrámnost.

Zuchtmeister *m.* strahovávec; kaznílničeni oskrbník.

Zuchtmittel *n.* strahoválno sredstvo.

Zuchtochs *m.* ſ. Zuchtstier.

Zuchtruthe *f.* strahoválna šiba.

Zuchtsau *f.* svinja za pleme, plemènska svinja, plemenjáča.

Zuchtschaf *n.* plemènska ovca.

Zuchtstier *m.* junec za pleme, bik plemenják, plemènski bik.

Zuchtstute *f.* kobíla za pleme, plemènska kobíla.

zuchttauglich dober —, sposóbèn za pleme, plemènski.

Zuchtvieh *n.* živína za pleme, plemènska živína.

Zuchtwahl *f.* plemènski izbòr.

Zuchtwidder *m.* ovèn za pleme, plemènski ovèn.

Zuck *m.* trzáj, zgíb, drhtáj, utripljaj; einen — thun zgeníti (zgánem) se, zméziti se, trgníti, trzníti, zmígniti.

zucken trzníti, zgeníti (zgánem) se, zmígniti, zméziti se, zdrzníti se, zdrgetáti; *impf.* trzati, zgíbati se, zmigávati, utrípati (-am, -tripljem), zdrzati se, zadrgetávati; (v. Blitz) švígniti; *impf.* švígati; die Achſel — z ramo zmigávati, skomízgati; z rámami (s pleči) zgeníti, — zmígniti, — skomízgniti.

zücken (das Schwert) mèč potégniti, — izdréti (iz nóžnic); mit gezücktem Schwerte z golim mečem.

Zucker *m.* cukèr, sladkór; gesponnener — vléčeni sladkór; ein Hut — gomólja —, štula cukra; Zucker- cukréni, sladkórni; cukrov, sladkórjev.

Zuckerbäcker *m.* slaščíčar, sladčíčar, sladíčar; =ei *f.* (Ort) slaščíčárnica; (Gewerbe) slaščíčárstvo; (Zuckerwerk) cukrenína, slaščíce, sladčíce, sladíce *pl.*; =in *f.* slaščíčarica.

Zuckerbirne *f.* cukrénka, medénka, medníca.

Zuckerbüchſe *f.* cukrenica, sladkórnica.

Zuckererbſe *f.* sladki (cukréni) gràh.

Zuckerfabrik *f.* cukrárna, cukrárnica.

Zuckergehalt *m.* cúkrnatost.

zuckerhaltig cúkrnat, sladkórnat.

Zuckerhandel *m.* trgovína s cukrom.

Zuckerharnruhr *f.* sladkosécnost.

Zuckerkand *m.* ledénec, kristálnati sladkór.

Zuckermaul *n.* cukrolízec.

Zuckermelone *f.* dinja.

zuckern cúkrati, sladkóriti; pocúkrati, ocúkrati.

Digitized by Google

Zuckernascher *m.* ſ. Zuckermaul.
Zuckerpapier *n.* papír za cukĕr (sladkór).
Zuckerproduction *f.* pridelovánje cukra.
Zuckerraffinerie *f.* cukročístnica.
Zuckerraffineur *m.* cukročístec.
Zuckerrohr *n.* cukrov trst, sladkórjeva trstika.
Zuckerruhr *f.* ſ. Zuckerharnruhr.
Zuckerſäure *f.* sladkórna kislína.
Zuckerſieder *m.* cukrovàr; cukrár; =ei *f.* cukrovárnica; cukrárna, cukrárnica.
Zuckerſtoff *m.* cukrovína.
Zuckerſtreuer *m.* sipálnik za sladkór.
zuckerſüß sladĕk kakor cukĕr.
Zuckerwaare *f.* cukrenína.
Zuckerwaſſer *n.* pocúkrana voda.
Zuckerwerk *n.* cukrenína, slaščice *pl.*
Zuckerworte *pl.* sladke —, medéne besède *pl.*
Zuckerwurzel *f.* sladki korén.
Zuckung *f.*, —en *pl.* trzanje, zgíbanje, zdrgetávanje, utrípanje.
zudämmen zajezíti, zagradíti.
zudecken zagrníti, po-, zakríti (-krijem), odéti (-dénem); (mit umgeſtürztem Gefäß, einem Deckel) zavézniti; *impf.* zagrínjati, po-, zakrívati, odévati; zavezovati.
zudem *adv.* vrhu tega, razen tega.
zudenken jmdm. etwas naméniti.
Zudrang *m.* pritisk, navàl.
zudrehen zasúkati (-kam, -čem); sukáje zapréti (-prèm).
zudringlich vsiljív, nadlĕžen, sitĕn.
Zudringlichkeit *f.* vsiljívost, nadlĕžnost, sitnost.
Zudringling *m.* vsiljívec, nadlĕžnež, sitnež.
zudrücken zatísniti, pritísniti.
zueigen geben v last dati, podaríti.
zueignen, ſich etwas — lastíti si, svojíti si, prisvojevati si kaj, lastíti se česa; prilastíti si, pri-, usvojíti si kaj, polastíti se česa; (widmen, dedicieren) posvetíti; *impf.* posvečevati.
zueignend *(gramm.)* svojílen.
Zueignung *f.* prilastítev, pri-, usvojítev; (Widmung) posvetítev, posvetílo.
zuerkennen prisóditi; *impf.* prisójati, prisojevati; die Todesſtrafe — na smrt obsóditi (koga).
Zuerkenntnis *n.* prisódba.
Zuerkennung *f.* prisójanje, prisódba.
zuerſt *adv.* najprej, najprvo; ſie iſt — angekommen ona je prva prišlà; (anfangs) izprva.
zufahren *fig.* zaletéti se, zagnáti (-žénem) se, zvihráti; fahre zu! požéni! vozi!
Zufahrt *f.* dovòz; zvòz; **Zufahrts-** dovózni.
Zufall *m.* slučáj, nakljúčje, nakljúček, nakljúčba, primérljaj; durch — po nakljúčbi, slučájno.
zufallen pripásti (-pádem), v del priti (prídem); (v. Deckel) zaklópiti se; die Augen fallen ihm zu (vor Schläfrigkeit) oči mu skupaj lézejo.
zufällig *adv.* slučájen.
zufällig, zufälligerweiſe *adv.* po nakljúčbi, slučájno.
Zufälligkeit *f.* slučájnost.
zufertigen poslàti (pošljem), odpráviti; *impf.* pošíljati, odprávljati.
zufliegen letéti —, létati proti komu, — h komu.
zufließen do-, pritékati; teči (tečem) proti čemu.
Zuflucht *f.* pribèg, pribéga; (**Zufluchtsort**) pribežališče, zatočíšče, zavétje; — nehmen pribéžati (-ím), zatéči (-tèčem) se h komu, iskati zavétja pri kom.
Zufluchtsort *m.*, **Zufluchtsſtätte** *f.* ſ. Zuflucht.
Zufluß *m.* prilèt, dolèt.
Zufluſs *m.* pritòk, dotòk; (an Mitteln) dohájanje, dohódek.
zuflüſtern pošepetáti (-etám, -ečem), pošépniti, prišepetáti.
Zuflüſterung *f.* pošepèt.
zufolge *praep.* po, vslèd.
zufrieden zadovóljen, dovóljen; —ſtellen zadovóljiti koga; —ſtellend zadovóljiv; ſich — geben zadovoléti, zadovóljiti se.
Zufriedene *m.* zadovóljnež.
Zufriedenheit *f.* zadovóljnost, zadovóljstvo.
zufrieren zamrzníti; *impf.* zamrzovati.
zufügen prizadéti (-dénem), provzročíti, storíti, učíniti, narediti; *impf.*

Digitized by Google

prizadévati, provzročevati, délati; jemandem Schlimmes — nahudíti.

Zufuhr *f.* privòz, dovòz, privóžnja, dovóžnja, privážanje, dovážanje; die — abſchneiden dovòz zapréti, dovážanje prepréčiti, — uſtáviti; **Zufuhrdovózni.**

zuführen pripéljati (-péljem), do-, privésti (-védem); *impf.* pri-, dovážati, péljati —, vóditi h komu kaj.

Zuführer *m.* dovóznik, privóznik, dovážavec; dovódnik.

Zufuhrſchiff *n.* dovózna ladja.

Zuführung *f.* dovážanje; dovájanje.

zufüllen zapólniti; (e. Graben) zasúti (-sújem, -spèm); (bazugießen) dopólniti; *impf.* dopolnjevati.

Zug *m.* vlak, potèg, vláčenje, potézanje; (v. Zugvieh = Geſpann) zaprége, vprega, plûg, jarèm; (beim Trinken) zwei Züge thun dvakrat potégniti; in einem — austrinken na en dušek izpíti; (Luft—) prepíh; hier iſt ein ſtarker — tukaj zeló vleče, tukaj je močèn prepíh; (Athemzug) dih, dihljaj, sopljaj; in den letzten Zügen liegen biti v zadnjih díhljajih, umírati; Züge läuten klénkati mrlíču, z navčkom zvoníti; (eines Heeres) pohòd; (ziehende Menge: v. Menſchen) izprevòd; (v. Vögeln) kita, vlak, rajda; (Wagen—) vlak, vozovlàk; *(mil.)* četa, vòd ($^1/_4$ stotnije); (mit der Feder) potèz, potéza, potégljaj; (Geſichts—) potéza, obrázna črta; Züge *pl.* obràz; *fig.* in flüchtigen Zügen s površnimi potézi; (des Charakters) značílna lastnóst, — potéza; im —e ſein v delu biti (sem), teči (tečem), obravnávati se; (Heber) natéga; (Winde) vitêl, vlak; (im Gewehre) žleb, ris.

Zugabe *f.* pridàv, pridávek, privŕžek, pri-, naméček; dodátek; (zum Gehalt) prikládа, dokláda; (Zuwage) prikláda.

Zugameiſe *f.* mravlja debeloglávka.

Zugang *m.* dohòd; **Zugangs-** dohódni.

zugänglich pristópen.

Zugarm *m.* (der Winde) motoróga.

Zugbalken *m.* vez (-i), vezni tram.

Zugbrücke *f.* zapádni —, vzdížni most.

zugeben pridáti, dodáti, pridejáti (-dénem), privréči (-vŕžem), pri-, namekníti (-máknem); *impf.* do-, pridájati, pridévati, na-, primíkati; **zugeſtehen** pripustíti, dopustíti, do-, privóliti, vdáti se; priznávati; priznáti; **zugegeben, daß** denímo —, recímo —, vzemímo, da.

Zugebräu *n.* privárek.

zugefroren zamfzèl.

zugegen pričujóč, navzóč, vpríčo, poleg, zraven.

zugehen (auf etw.) iti (idem, grem) —, prihájati proti čemu; (ſich ſchließen laſſen) zapírati se; die Thür geht nicht zu vrata se ne dajo zapréti, — se ne zapírajo; (geſchehen) goditi se, biti (sem); es gieng ſehr hitzig zu hud bòj je bil, hudó so se dajáli; es geht luſtig zu vse je veselo, dobre volje so; es gieng nicht natürlich zu ni bilo samo na sebi; wie gieng dies zu? kako se je to vršilo?

Zugehör *n.* priteklína, pripadnína; pripadajóče potrébščine; das Haus ſammt allem — hiša z vsem, kàr k njej spada.

zugehören spádati k čemu; pripádati, pristáti (prístojim); biti (sem) čigávo; ſ. gehören.

zugehörig pripadajóč, spadajóč (k čemu); (zuſtändig) pristójen; ſ. gehörig.

Zugehörigkeit *f.* pripádnost; pristójnost.

zugekehrt obrnjen k čemu; prisébən.

Zügel *m.* vajet; die Zügel *pl.* vájeti, vaje *pl.*

zügellos razuzdán, razbrzdán, samopášen.

Zügelloſigkeit *f.* razuzdánost, razbrzdánost, samopášnost.

zügeln z vájeti ravnáti, — krotíti; *fig.* krotíti, uzdáti, brzdáti, zadrževati; ſ. zücht en.

Zugemüſe *n.* prikúha.

Zügenglocke *f.* navček, mrtváški zvon.

zugeſellen pridrúžiti; *impf.* pridruževati.

zugeſpitzt pri-, zaostrèn, zašíljen, rtast, špičast.

Zugeſtändnis *n.* privoljénje, privolítêv, privolílo, dopustítêv, dopustílo.

zugeſtehen privóliti v kaj, do-, pripustíti kaj; *impf.* privoljevati, do-,

Digitized by Google

pripúščati; priznávati; priznáti; **zugeſtanden, daſs denímo —, recímo —, vzemímo, da.**

zugethan vdán, privržen, naklónjen.

zugewähren *(mont.)* pripísati (-píšem) komu; *impf.* pripisovati.

zugfeſt trdèn za vlak, trgopórèn.

Zugfeſtigkeit *f.* trdnóst za vlak, trgopórnost.

Zugfiſch *m.* riba selka, — selívka.

Zugführer *m.* načélnik vóda, četovódja; (bei der Eiſenbahn) vlakovódja; (Führer der Locomotive) strojevódja.

Zuggarn *n.* vlak.

Zuggraben *m.* ſ. Abzugsgraben.

Zughenſchrecke *f.* kobílica selka.

zugießen (hinzugießen) prilíti (-líjem), dolíti; *impf.* do-, prilívati; (gießend verſchließen) zalíti, zatopíti; (träufelnd) zakápati.

Zugkraft *f.* vlačna —, vlečna moč, — sila.

zugkräftig privláčno moč imajóč, občínstvo vabéč.

zugleich *adv.* obénem, zaéno, hkrati, naénkrat.

zugleichen zaravnáti, zagláditi.

Zugleine *f.* potégalica.

Zugloch *n.* oddúšek, oddušník.

Zugluft *f.* prepíh, prehlíd.

Zugnetz *n.* ſ. Zuggarn.

Zugochs *m.* vprézni vól, vozni vol, vól za vožnjo.

Zugperſonal *n.* vlákovno osébje, osébje pri vlaku.

Zugpferd *n.* vprézni —, vozni kónj, kónj za vožnjo.

Zugpflaſter *n.* mehúrnik, prisčélo, omúšičnik, vlečník.

zugraben zagrébsti (-grébem); zakópati (-kópljem); *impf* zagrébati, zakopávati.

Zugraupe *f.* (Proceſſionsſpinner) izprevódni prelèc.

zugreifen poprijéti (-prímem) za kaj, poprijéti se —, lotíti se česa; *impf.* poprijémati (se).

zugrunde gehen konèc vzeti (vzamem), po zlu iti (grem), na nič priti (pridem), pogíniti, pogubíti se; — richten uníčiti, pogubíti, ugonobíti; *impf.* uničevati, pogúbljati, ugonábljati.

Zugrunderichten *n.* uničevánje, pogúbljanje.

Zugſchließe *f.* potézna vez (-í).

Zugſchnur *f.* zádrga, zadrgúlja, zadrgúza.

Zugſchranke *f.* potézna zapórnica.

Zugſeil *n.* potézna vrv (-í), potézni konópèc.

Zugſtänder *m.* potézni podstávèk.

Zugſtange *f.* ójnica.

Zugſtiefelette *f.* škornjèc z elástičnima stranícama.

Zugthier *n.* vprežna živál (-i), vozno živínče; vozèc, vozíca.

zugürten pas (komu) zapéti (-pnèm).

zugute halten ne za zlo vzeti (vzamem), ne zamériti, izpreglédati.

Zuguerſpätung *f.* zamúda —, zakesnénje vlaka.

Zugvieh *n.* vprežna —, vozna živína.

Zugvogel *m.* ptica selka, — selívka.

zugweiſe *adv.* trúmoma, v tropih, v četah, čétoma.

Zugwind *m.* ſ. Zugluft.

Zugwinde *f.* vitél, vítlo.

zuhaben, zuhalten zapŕto imèti (imám), zapŕto tíščati (-ščím); die Augen — mežáti (-ím); die Hand — pest tíščati; ſein Verſprechen zuhalten mož-beséda biti (sem).

zuhacken, zuhauen obsékati, prisékati, obtésati (-tésem); *impf.* pri-, obsekovati, obtesávati.

zuhaken, zuhäkeln zapéti (-pnèm), zapentljáti, zakopčáti; zakváčiti.

Zuhälter *m.* zvodník.

zuhängen zavésiti, zastréti (-strèm); *impf.* zastírati.

zuhauen auf jmdn. tepsti (tepem) koga; haue zu! udri! (hauend zurichten) priklésati (-šem), prisékati.

zuhauf *adv.* na kupe, kúpoma.

zuhelfeln ſ. zuhalfen.

zuheilen *tr.* zacéliti, izcéliti; *intr.* zacéliti se, zaceléti; *impf.* céliti se, celéti.

Zuheirat *f.* (des Mannes) prižénitèv.

zuheiraten (v. Manne) prižéniti se; (v. d. Frau) primožíti se.

zuherzen nehmen gnati (ženem) —, vzeti (vzamem) si kaj k srcu, vznemíriti se zarádi česa; *impf.* jemáti

Digitized by Google

(jemljem) si k srcu, vznemírjati se; — gehen do srca ségati; — seči (sežem).

Zuhilfenahme *f.* mit — s pomočjó, privzémši (kaj).

zuhinterſt čisto vzadi; najzádnji, najposlédnji.

zuhöchſt najvíše.

zuhorchen na ušésa vleči, ušésa nastávljati, poslúšati, posluškovati, poslúške vtépati, — vtepávati.

zuhören poslúšati.

Zuhörer *m.* poslušávec, slušátelj; =in *f.* poslušávka, slušáteljica.

Zuhörerſchaft *f.* poslušávci *pl.*, slušáteljstvo.

zuhüllen zakríti (-krijem), zagrníti; (zubečen) odéti (-dénem).

zujauchzen úkati komu (naspróti); zaúkati —.

zukaufen prikúpiti, dokúpiti; *impf.* prikupovati, dokupovati.

zukehren (zuwenden) obrníti (kaj proti komu); *impf.* obráčati.

zukeilen zagozdíti, s klinom zabíti (-bíjem), zaklíniti.

zukitten zaklejíti, zalepíti.

zuklappen zaklópiti; *intr.* zaklópiti se, zaklópniti.

zuklatſchen plóskati, tléskati (komu).

zukleben, zukleiſtern zalepíti, zaklejíti.

zuknöpfen zapéti (-pnèm); *impf.* zapénjati.

zuknüpfen zavézati (-vézem) (z vozlom).

zukommen priti (pridem); *impf.* pri-, dohájati komu; — laſſen naklóniti, posláti (pošljem); es kommt mir zu moja stvar je, moj posél je, moja dolžnóst je; es kommt dir nicht zu ni tvoja stvar, ni tvoj posél, nimaš pravíce, tebi ne prístoji; was mir zukommt kar mi gre.

zukommend pristójčn, pripadajóč.

zukorken zamašíti (s probkovíno).

Zukoſt *f.* prijéd (-i), prikúha.

Zukunft *f.* prihódnost, bodóčnost; in — v prihódnje, zanapréj, odsléj, prihódnjič.

zukünftig *adi.* prihódnji, bodóč; *adv.* ſ. in Zukunft.

Zukunftsſtaat *m.* držáva bodóčnosti.

zulächeln smehljáti se komu; nasmehljáti se.

Zulage *f.* (zum Gehalt) prikláda, dokláda; (Zuwage) prikláda, pri-, naméček, privŕžek.

zulangen seči (sežem), poséči; *impf.* ségati po čem; (hinreichen) dosti biti (sem), zadostovati; (darreichen) podájati; podáti.

zulänglich *adi.* zadóstěn, dovóljčn; *adv.* dosti, zadósti, dovòlj.

Zulänglichkeit *f.* zadóstnost, dovóljnost.

Zulaſs *m.* nach — bes Geſetzes kólikor zakon dopúšča.

zulaſſen pripustíti, dopustíti, dovóliti; *impf.* do-, pripúščati, dovoljevati, ne brániti; (verſchloſſen laſſen) zapŕto pustíti, ne odpírati.

zulässig dopústěn; dopuščèn, dovóljen.

Zulässigkeit *f.* dopústnost; dopuščénost, dovóljenost.

Zulaſſung *f.* pri-, dopustítěv, pri-, dopúščanje.

Zulaſſungsſchein *m.* pripústnica.

Zulauf *m.* navàl, pritisk; es entſtand ein großer — von Leuten velíko ljudi je privrélo, velíka mnóžica se je stekla.

zulaufen teči (proti komu); pritéči; ſpitzig — zašíljen —, koníčast —, prioströn biti (sem).

zulegen priložíti, pridejáti (-dénem), privréči (-vŕžem), primekníti (-máknem), pridodáti; *impf.* prilágati, prikládati, pridévati, primíkati, pridodájati.

zulehnen prislóniti; *impf.* prislánjati; die Thür — pripréti (-prèm); *impf.* pripírati.

zuleide na krivíco, nakljúbu; etwas — thun kaj žálega prizadéti (-dénem), krivíco storíti, razžáliti.

Zuleitungsgraben *m.* vodotòk, vodotòč.

zuletzt *adv.* nazádnje, napósled, končno; zadnjič, poslédnjič.

zuliebe naljúbo, za ljubáv, na vesélje, zavóljo.

zulöthen spojíti, zvaríti; *impf.* spájati, zvárjati.

Zulp *m.* sesúlja, cúcelj, cucálo.

zum = zu dem ſ. zu.

zumachen (die Thür) zapréti (-prèm), zatvoríti; *impf.* zapírati; (den Brief) zložíti; *impf.* zlágati; (den Rock) zapéti (-pnèm); *impf.* zapénjati; (die Augen) zamežáti (-ím), zaklópiti; (ein Loch) zadélati, zamašíti, zakríti (-krijem).

zumal *adv.* posébno, sosébno, zlasti, osobíto.

Zumaß *n.* doméršek, pridávšek, priméčšek.

zumauern zazídati; *impf.* zazidávati.

zumeist *adv.* nàjbolj, nàjveč, ponàjveč, véčjidel, zlasti, osobíto.

zumengen primésiti, primêšati.

zumessen odmériti, namériti (komu kaj); (beimessen) pripísati (-písem); *impf.* pripisovati.

zumindest *adv.* nàjmanj, vsàj, bar.

zumischen ſ. zumengen.

zumitteln vročíti, izročíti, predáti; *impf.* vročevati, predájati.

zumuthe ſein pri srcu biti (sem).

zumuthen prisóditi, priméniti; *impf.* prisójati; pričakovati (od koga); mísliti kaj o kom, komu kaj pripisovati; (Übles) podtíkati; podtekníti (-táknem).

Zumuthung *f.* prisójanje; pričakovánje; podtíkanje.

zunächſt *adv.* najbliže; (chronolog.) nàjprej, nàjpoprej, najprvo.

zunähen zašíti (-šijem), sešíti; *impf.* zašívati.

Zunahme *f.* pribítek, prirástek; naráščanje; raz-, pomnožítev, razplodítev.

Zuname *m.* priímek, pridévek; Peter mit dem —n der Große Peter imenován —, nazván Véliki.

Zünd- vžigálni, netílni.

zündbar vnemljiv, vnetljiv, zapaljiv, vžigljiv.

Zündbarkeit *f.* vnemljívost, vnetljívost, vžigljívost.

zünden *tr.* vnéti (vnámem), v-, zažgáti (-žgèm), zapáliti, zanétiti, vz-, razplameníti; *impf.* v-, zažígati, nétiti, vnémati; *intr.* vneti se, vžgáti se; *impf.* vnémati se, vžígati se.

Zünder *m.* netílo, podnétek; (Feuerſchwamm) trod, žvag; *fig.* podžigljaj.

Zünder *m* zažigávec, vžigávec, zažigáč; (Werkzeug) za-, vžigálo, vžigálnik.

Zunderſchwamm *m.* kresílna goba, trod, žvag.

Zündſaden *m.* netílna nit (-i), nit prižigálnica.

Zündhölzchen *n.* vžígalica, vžigálnica, vžigálni klinček; žveplénka, bíglica, žígica, šíbica.

Zündhütchen *n.* strelna kápica.

Zündkraft *f.* netílnost.

Zündkraut *n.* ſ. Zündpulver.

Zündloch *n.* vžigálna luknja, zažigálnica; próžnica.

Zündmaſchine *f.* samovžig, netílnica.

Zündmaterie *f.* ſ. Zündſtoff.

Zündmittel *n.* ſ. Zunder.

Zündnadelgewehr *n.* puška igleníca, puška na iglo.

Zündpfanne *f.* prašníca, pónvica.

Zündpulver *n.* strelni prah, smodník; podprášljaj.

Zündpunkt *m.* netíšče, zapalíšče.

Zündruthe *f.* zažigálnik.

Zündſchwamm *m.* ſ. Zunderſchwamm.

Zündſtoff *m.* netívo, netílo, vžigálo.

Zündware *f.* vžigálno blagó, netílno blagó.

Zündzeug *n.* kresílo, ognjílo.

zunehmen rasti, naráščati, véčati se; narásti, povéčati se; (an Zahl) množíti se; pomnožíti se; (an Kraft) jáčiti se, krepčáti se, močnéti (močnéjem); ojáčiti se, okrepíti se, okrepčáti se, opomóči (-mórem) si; (an Länge) dáljšati se; podáljšati se; (an Dicke) debelíti se; odebelíti se; (an Breite) širiti se; razširiti se; (ſich vermehren) plodíti se, množíti se; razplodíti se, razmnožíti se; (fetter werden) rediti se; obredíti se; (beim Stricken) pribráti (-bérem), prinabráti; *impf.* pribírati, prinabírati; (von der Krankheit) hújšati se, huje pritískati; an Alter — stárati se; postárati se; bei —den Jahren pod starost.

zuneigen nágniti, naklóniti; *impf.* nagíbati (-gíbam, -bljem), naklánjati.

Zuneigung *f.* naklónjenost, nágnjenje, prijázen (-i).

Zunft *f.* ceh, ceha; brátovščina; Zunft- céhovni.

Digitized by Google

Zunftältefte *m.* céhovni starejšína.
Zunftaufnahme *f.* sprejèm v ceh, sprejétje v brátovščino.
zunftgemäß céhovčn, po cehu.
Zunftgenoſſe *m.* céhovnik, céhovčc.
zünftig céhovčn.
Zunftlade *f.* céhovna skládnica.
Zünftler *m.* ſ. Zunftgenoſſe.
Zunftmeiſter *m.* céhmeštčr, céhovni starejšína.
Zunftrecht *n.* céhovno pravo.
Zunftverfaſſung *f.* céhovna urédba.
Zunftvermögen *n.* céhovna imovína.
zunftweiſe *adv.* po cehih.
Zunftweſen *n.* céhovstvo.
zunftwidrig céhovnim postávam nasprótčn.
Zunge *f.* jezik; *dem.* jezíčck; (in der Pfeife) lopática, jezíčck.
Zungenblatt *n.* jezíčkova plóščica.
Züngelchen, Züngtein *n.* jezíčck; (am Gewehre) trnčk.
züngeln z jezíkom gíbati (-bam, -bljem), jezljáti.
Zungen- jezíkov, jezíčni.
Zungenbein *n.* podjezíčna kost (-i).
Zungenblüte *f.* jezíčasti venčc.
Zungenblütler *pl.* jezíčnice *pl.*
Zungendrejcher *m.* jezíčnik, jezíkavčc, čeljustáč; =in *f.* jezíčnica, jezikúlja, klepetúlja.
zungenfertig jezíččn, zgovorljìv, rečljìv, úrnega jezíka, spretčn v govorjénju.
Zungenfertigkeit *f.* jezíčnost, zgovorljívost, rečljívost, spretnost v govorjénju.
zungenförmig jezíkast, jezíku podóbčn.
zungengewandt ſ. zungenfertig.
Zungenheld *m.* jezíkavčc, baháč, širokoústnež.
Zungenkrebs *m.* ràk na jezíku.
Zungenlaut *m.* jezíkovčc, jezíčni soglásnik.
Zungenpfeife *f.* piščál (-i) z jezíkom.
Zungenſchaber *m.* strgúlja za jezik.
Zungenſchmalzen *n.* dleskánje, mlàskanje z jezíkom; mlàsk, dlèsk.
Zungenſpitze *f.* končc jezíka.
Zungenwarze *f.* jezíčna bradavíca.
Züngler *m.* oblizáč, oblíznik, sladkosnédež; jezíčnik.
zunichte *adv.* v (na) nìč; — machen uníčiti, porúšiti, razbíti (-bijem); — werden razbíti se, propásti (-padem), na nìč priti (pridem).
zunicken kímniti, pokímniti, po-, prikímati (-mam, -mljem).
zunieten zakováti (-kújem), zanétati.
zunutze, ſich etwas — machen v prid —, na korist obrníti si kaj, okoristíti se s čim, v svoj prid porábiti.
zuoberſt *adv.* zgoraj, najvíše, pràv na vrhu.
zuordnen ſ. zuweiſen.
zupfeifen zažvížgati, zabrlízgati komu.
zupfen púkati (-am, -čem), skubsti (skúbem), kosmáti, pípati, púliti; oskúbsti, o-, popúliti; (bei den Haaren) vleči, (cúkati); potégniti, (pocúkniti).
Zupfer *m.* skubčc, púkavčc, pulívčc.
zupflügen zaoráti (-órjem), podoráti.
Zupfſeide *f.* púkana —, púljena svila.
zupichen zasmolíti.
zurathe halten dobro gospodáriti, skrbljívo páziti na kaj.
Zurathehaltung *f.* dobro gospodárjenje, umno postópanje.
zuraihen nasvétovati; prigovárjati.
zuraunen pošépniti na uho, prišepetáti, potájno pošepetáti.
zurechenbar prištévčn.
Zurechenbarkeit *f.* prištévnost.
zurechnen prištéti (-štejem), priračúniti; *impf.* prištévati; (imputieren) pripísati (-píšem), zamériti, za zlo vzeti (vzamem); *impf.* za zlo jemáti (jémljem), v krivíco šteti.
Zurechnung *f.* prištévanje, prištétčv; (Imputierung) pripisovánje v zlo, zaméra.
zurechnungsfähig prištevít, pripísčn; zmožčn preudárka, zavéstčn.
Zurechnungsfähigkeit *f.* prištevítost, pripísnost; zmožnost preudárka, zavéstnost.
zurecht *adv.* pràv, na pravem mestu; —legen, —ſtellen na pravo mesto postáviti, uravnáti, v red správiti, uredíti; *impf.* uravnovati, v red správljati, urejáti; —kommen pràv —, o pravem času priti (pridem); —machen pripráviti, priredíti, prigotovíti; *impf.* pri-, naprávljati, prirèjati, prigotáv-

Digitized by Google

ljati; —weiſen pravo pot pokázati (-kážem), na pravo pot napótiti, — pripéljati (-péljem); zavŕniti; (belehren) učíti, svaríti; poučíti, posvaríti, pokárati; ſich —finden iznájti (-najdem) se v čem, izvédeti (-vém) se, stvar razuméti.

Zurechtweiſung *f.* zavrnítev, zavračanje; opomín, posvarílo, posvarítev.

Zurede *f.* prigovárjanje, nagovárjanje; izpodbúda; (Tröſtung) tolážba.

zureden pri-, nagovárjati; izpodbújati; (tröſten) tolážiti, na srce govoríti.

zureichen *tr.* podáti, pomolíti; *impf.* podájati, molíti; *intr.* zadóstən biti (sem), zadostovati.

zureichend (hinlänglich) zadóstən, dovóljən.

zureiten jézditi proti komu; prijézditi; (ein Pferd) v ježi izúriti.

Zürgelbaum *m.* koprívəc, koprívovəc, koprívnica.

zurichten obŕniti —, naméniti proti komu (čemu); pripráviti, prirédíti, prigotovíti, pristrójiti; *impf.* pripráv-ljati, prirějati, prigotávljati; übel — grdo udélati, — izdélati, strašno pobíti (-bijem).

Zurichtung *f.* pripráva, prirédba.

zuriegeln zapehníti (-páhnem), s pahom zapréti (-prèm); *impf.* zapehovati.

zürnen jezíti se, srdíti se, jezən biti (sem), togotíti se, gnévati se; anfangen zu — u-, razjezíti se, razsrdíti se.

zürnend jezən, togotən, srdít, ljut.

zurück *adv.* nazáj.

zurückbegeben ſich vŕniti se, povŕniti se; *impf.* vráčati se.

zurückbegehren nazáj térjati, nazáj zahtévati, nazáj hotéti (hóčem).

zurückbehalten pridŕžati (-ím), zadŕžati; *impf.* pri-, zadrževati.

Zurückbehaltung *f.* pridrževánje, pridŕžba.

zurückbekommen nazáj dobíti; *impf.* nazáj dobívati.

zurückberufen nazáj poklícati (-klíčem), nazáj pozváti (-zóvem), opozváti.

zurückbezahlen vŕniti, povŕniti, odpláčati; *impf.* vráčati.

zurückbiegen zavíhati, zapógniti.

zurückbleiben zaostáti (-stánem); *impf.* zaostájati.

zurückblicken ozréti se, oglédati se; *impf.* ozírati se.

zurückbringen nazáj prinésti, nazáj pripráviti, vŕniti; *impf.* nazáj prinášati, vráčati.

zurückdenken pomísliti na pretéklo, spómniti se česa; *impf.* spominjati se.

zurückdrängen nazáj tíščati (-ím), nazáj pritískati, nazáj ríniti; odbíjati, odgánjati, odvráčati; nazáj potísniti; odbíti (-bijem), odgnáti (-ženem), odvŕniti.

zurückdrehen odvíti (-vijem), odsúkati (-súkam, -súčem), odmotáti; *impf.* odvíjati, odsukávati, odmotávati.

zurücken *tr.* primekníti (-máknem); *impf.* primíkati; *intr.* primekníti se; *impf.* primíkati se.

zurückerhalten nazáj dobíti, zopet dobíti; *impf.* nazáj dobívati.

Zurückerlag *m.* zavračílo tožbe.

zurückerobern zopet —, na novo prisvojíti, zopet pribojevati.

zurückerſtatten vŕniti; *impf.* vráčati.

Zurückerſtattung *f.* vračílo, vrnítev.

zurückfahren nazáj se péljati, nazáj se vóziti, vráčati se z vozom; (vor Schrecken) od straha zgeníti (zgánem) se, odskóčiti.

zurückfallen nazáj pasti (padem); (rücklings) vznak pasti; (von Strahlen) odsévati.

zurückfordern ſ. zurückbegehren.

zurückführen nazáj péljati; nazáj pripéljati, nazáj privésti (-védem); (reducieren) preobŕniti.

zurückführend (reflexiv) povrátən, povračálən.

Zurückgabe *f.* vračílo, povračílo, povrnítev.

Zurückgang *m.* vrnítev, vráčanje.

zurückgeben nazáj dati (dam), vŕniti, povŕniti; *impf.* nazáj dajáti, vráčati, vračevati.

zurückgehen nazáj iti (idem, grem), vráčati se; (weichen) umíkati se; umekníti (-máknem) se; (rückgängig werden) razdréti (-dérem, drèm) se, razbíti (-bíjem) se, razvréči (-vržem) se, po-

kaziti se; (ſchlechter werden) rákovo pot iti, pod zlo iti, pésati, hírati; opésati; (geringer werden) mánjšati se, nízati se; zmánjšati se, znízati se.

zurückgezogen samótën, osámljen, sam zase, odljúden.

Zurückgezogenheit *f.* osámljenost, samotovánje, samovánje, odljúdnost, svetobéžnost.

zurückglänzen odsvítati, odsévati.

zurückgrüßen odzdráviti, pozdrav vríniti; *impf.* odzdrávljati, pozdráve vračati.

zurückhallen odmévati; odjékniti.

zurückhalten zadŕžati (-ím), pridŕžati, ustáviti, ovréti; zadrževati, ustávljati, ovírati; (mit den Gedanken) udrževati (kaj), skrívati, tajíti; udŕžati, ne povédati (-vém), ne pustíti v javnost; (im Zaume) krotíti, vládati; ſich — zdŕžati se; *impf.* zdrževati se, zatajevati se.

zurückhaltend zadrŕžljiv, zadrževálen; udrŕžljiv, zamolčljiv, previden, oprézen, skrit; (mäßig) zdržen.

Zurückhaltung *f.* zadŕžba, zadrževánje; udrŕžljívost, udŕžba, zamolčljívost, skritost, oprézност; (Mäßigkeit) zdržnost; ohne — ſprechen govoríti na vsa usta.

Zurückkehr *f.* vrnítev, povrát.

zurückkehren vŕniti se, povŕniti se; *impf.* (po)vráčati se; zur Vernunft — spámetovati se.

zurückkehrend povračálen, povrátën.

zurückkommen nazáj priti (pridem), vŕniti se; *impf.* nazáj prihájati, vračati se; von ſeiner Meinung — svoje mnenje premeníti, premísliti se; (ſich verſchlechtern) opésati, poslábšati se.

Zurückkunft *f.* ſ. Zurückkehr.

zurücklaſſen ostáviti, zaostáviti, po-, zapustíti; *impf.* ostávljati, zapúščati.

zurücklegen odložíti, na stran dejáti (dénem); *impf.* odlágati, odkládati, na stran dévati; (aufheben) shrániti, prihrániti, priščéditi, privárovati; (hinter ſich laſſen): *a.* (eine Strecke) prehóditi, prevóziti, (zu Pferde) prejézditi, (ſchwimmend) preplávati ꝛc. durch Zuſammenſetzung mit pre-; *b.* (einen Zeitraum) preživéti, dopólniti, izpólniti, dovršíti, zvršíti; (eine Befugnis) odréči (-réčem) se, odpovédati se, odložíti.

Zurücklegung *f.* odložítev, odlózba; odpóved (-i); dovršítev.

Zurücknahme *f.* (das Wiedernehmen) vzvrátna vzétev; (Widerruf) preklic, oporéka.

zurücknehmen nazáj vzeti (vzamem); *impf.* nazáj jemáti (jémljem); (widerrufen) preklícati (-klíčem), oporéči (-réčem); (ſein Verſprechen —) skújati se, skesáti se, ne ostáti (ostánem) možbeséda, svojo besédo snesti (snem), besédo nazáj vzeti.

zurückpeitſchen z bičem nazáj zapodíti.

zurückprallen odskóčiti, odletéti, odbíti (-bíjem) se; *impf.* odskakovati, odletovati, odbíjati se.

zurückrechnen nazáj računíti.

zurückreiſen nazáj potovati, vračati se.

zurückrufen nazáj poklícati (-kličem), nazáj pozváti (-zóvem); ins Leben — zopet oživíti.

zurückſchallen odmévati; odjékniti.

zurückſchaudern z grozo —, s trepétom odskóčiti.

zurückſchauen ozréti se, oglédati se; *impf.* ozírati se, ogledovati se.

zurückſcheinen odsévati, odsvítati.

zurückſcheuchen odstrášiti, odplášiti.

zurückſchicken nazáj poslátí (pošljem), vrníti; *impf.* nazáj pošíljati.

zurückſchieben nazáj potísniti, odríniti, odpehníti (-páhnem); einen Eid — prísego zavrníti.

Zurückſchiebung *f.* odrívanje; zavrnítev.

zurückſchlagen *tr.* (zurücktreiben) odbíti (-bíjem), odpodíti, odgnáti (-ženem); (die Kleidung) zavíhati, podvíti (-víjem); *intr.* nazáj udáriti, nazáj stópiti.

zurückſchrauben odvíti (-víjem).

zurückſchrecken *tr.* odstrášiti, odplášiti; *intr.* s strahom se odvrníti; prestrášiti se česa, zgroziti se.

zurückſchreiben odpísati (-píšem), pismeno odgovoríti; *impf.* odpisovati, pisméno odgovárjati.

zurückſehen ſ. zurückſchauen.

Digitized by Google

zurückſein odzádaj biti (sem); zaostati (-stánem); vrníti se; er iſt noch zurück odzádaj je; zaostàl je; zanemárjen je; er iſt ſchon zurück vrnil se je.

zurückſenden ſ. zurückſchicken.

zurückſetzen nazáj postáviti, zapostáviti; *impf.* nazáj postávljati, zapostávljati; *fig.* mànj céniti, prezírati, vnemar púščati, nazáj dévati (devljem, devam), zaničevati, zapostávljati.

Zurückſetzung *f.* postavítëv na prejšnje mesto, — v prejšnji stan; zapostávljanje; *fig.* prezíranje, zanemárjanje, zaničevánje.

zurückſinken nazáj pasti (padem), omáhniti, zgrúditi se nazáj.

zurückſpringen odskóčiti.

zurückſtellen ſ. zurückgeben, zurückſetzen.

Zurückſtellung *f.* vrnítëv, vračevánje; zapostávljanje.

zurückſtoßen nazáj pehníti (páhnem), nazáj súniti, odríniti, odbíti (-bijem).

zurücktreiben nazáj zapodíti, odgnáti (-žénem), odpodíti.

zurücktreten odstópiti, umekníti (-máknem) se, odjénjati; *impf.* odstópati, umíkati se, odjenjevati; (vom Waſſer) upásti (-pádem), utéči (-tečem) se; *impf.* upádati, utékati se.

zurückweichen umekníti (-máknem) se; *impf.* umíkati (-kam, -čem) se.

zurückweiſen zavrníti, odprávíti; *impf.* zavrácati, odprávljati; (eine Bitte) odréči (-réčem), odbíti (-bijem); auf etwas — opozoríti.

Zurückweiſung *f.* zavrnítëv; odvrácanje, odbíjanje.

zurückwerfen nazáj vreči (vržem); odbíti (-bijem), od-, zapodíti, zadreviti v beg.

zurückwirken nazáj ségati, nazáj vplívati, odbójno dejstvovati; —be Kraft haben za minúlo dobo veljáti, za preteklost veljáti.

Zurückwirkung *f.* ſ. Rückwirkung.

zurückzahlen pláčati, popláčati, povrníti; *impf.* plačevati, povrácati; zurückzuzahlend povrátën.

zurückziehen *tr.* nazáj potégniti; nazáj vzéti (vzámem); *impf.* nazáj vleči (vlečem); nazaj jemáti (jémljem); einen Antrag — odstópiti od predlóga, umekníti (-máknem) predlòg; ſich — umekníti se, odíti (-ídem); *impf.* umíkati (-kam, -čem) se; ſeine Hand von etwas — odtégniti svojo pomóč, odréči (-réčem) svojo podpóro, zapustíti, na cedílu pustíti; *intr.* nazáj se séliti, vrácati se; nazáj se preséliti, povrníti se.

zurückzwingen nazáj síliti; nazáj prisíliti, — primórati.

Zuruf *m.* zaklíc, poklíc, zazív, dozív.

zurufen za-, poklícati (-klíčem), dovíkniti, zazváti (-zóvem); *impf.* klicati, zazívati (-vam, -vljem).

zurunden (ein Holz) na okróglo obrézati (-rézem), zarobíti, pri-, začélíti, zaobliti, zaokroglíti; (arrondieren) zaokróžiti, zložíti.

zurüſten priprávíti, prirediti, prigotovíti; *impf.* priprávljati, priréjati, prigotávljati.

Zurüſtung *f.* pripráva, prirédba, priprávljanje, priréjanje.

Zuſage *f.* obljúba, obèt, obétanje, (dana) beséda.

zuſagen (verſprechen) obljúbiti, besédo dati, obéčati; *impf.* obétati; (zuträglich ſein) príjati, godíti, ugájati, prístovati, dobro deti (dem, denem), po gódu biti (sem), po volji biti; (von Speiſen) tékniti, v slast iti (idem, grem).

zuſagend prijétën, ugóden.

zuſammen skùp, vkùp, skupaj; v družbi, v drúščini; (in Zuſammenſetzungen) s-, z-.

zuſammenballen képiti; sképiti; grúčiti; zgrúčiti.

zuſammenbeben zgeníti (zgánem) se, zdŕzniti se, zdrgetáti (-tám, -gétčem), zgrozíti se, strepetáti (-tám, -pétčem).

zuſammenberufen sklícati (sklíčem), pozváti (-zóvem); *impf.* sklicevati, pozívati (-am, -vljem).

zuſammenbetteln naprósiti, sprósiti, na-, priberáčiti.

zuſammenbiegen zgeníti (zgánem), zapógniti, zvíhati; *impf.* zgíbati (-bam, -bljem).

Digitized by Google

zuſammenbinden (vkùp) zvézati (-vežem), povézati; *impf.* povezovati.

zuſammenbleiben vkùp ostáti (ostánem).

zuſammenbrechen *tr.* polómiti, zlómiti, streti (starem), podréti (-dérem); *impf.* podírati, lómiti, treti; *intr.* podréti se, zlómiti se, po-, zrúšiti se, na kùp pasti (padem); *impf.* podírati se, rúšiti se.

zuſammenbringen znósiti, nanósiti, skupaj správiti, zgrníti, zbrati (-berem), skupíti; *impf.* znášati, skupaj správljati, skúpljati, zbírati; (leinweiſe — skavkljáti, nakavkljáti.

zuſammendrehen zviti (zvijem), sesváljkati; ſich — zvíjati se, krotíčiti —, krotovíčiti se; zvíti se, skrotovíčiti se.

zuſammendrückbar stisljív, stisén.

Zuſammendrückbarkeit *f.* stisljívost, stisnost.

zuſammendrücken stísniti, stláčiti, zdrúzniti; *impf.* stískati.

zuſammenfahren *tr.* navóziti, zvóziti, spéljati, napéljati; *intr.* (vor Schrecken) zgeníti (zgánem) se, zdrźniti se, zgrozíti se, lékniti (se), zdrgetáti.

zuſammenfallen na kùp pasti (padem), zrúšiti se, podréti (-dérem) se, sesúti (-sújem, -spèm) se, sesésti (-sédem) se; *impf.* podírati se, rúšiti se, sesédati se, na kup lesti (lezem); (von Anſchwellungen) upásti, spláhniti; *impf.* upádati, splahovati, sesédati se; (ſich vereinigen) zedíniti se, stíniti se, sovpásti (-pádem); *impf.* zedínjati se, strínjati se, sovpádati.

zuſammenfalten zgeníti (zgánem), zložíti; zgíbati (-bam, -bljem), zlágati; gubáti; nagubáti, zgúbiti, zgrbáncìti, nabráti (-bérem); die Hände — roke skléniti; *impf.* — sklépati.

zuſammenfaſſen vkùp vzeti (vzamem), povzéti, posnéti (-snámem), obséči (-sézem), poprijéti (-prímem); kurz — na kratko povzéti, — posnéti (-snámem) in ponovíti.

Zuſammenfaſſung *f.* povzétek; ponovílo.

zuſammenfinden ſich sniti (snidem) se; *impf.* shájati se.

zuſammenfließen steči (stečem) se; *impf.* stékati se.

Zuſammenfluß *m.* stòk, stočíšče, stočje, sovóden (-i); (v. Menſchen) shòd, natòk, stèk.

zuſammenfügen stekníti (stáknem), spehníti (spáhnem), sklópiti, zložíti, spojíti; *impf.* stíkati, spehovati, sklápljati, zlágati, spájati.

zuſammengeben vkùp dejáti (dénem), skupaj dati; ein Brautpaar — poročíti, skléniti; *impf.* poróčati.

zuſammengehen skupaj iti (grem), skupaj hóditi; (ſich zuſammenfügen laſſen) skléniti se, zapréti se; skládati se, újemati se; (kleiner werden) uskóčiti se, skrčiti se, zmánjšati se, usésti (-sedem) se, upásti (-pádem); (b. Baden) upéči (-péčem) se; (b. Kochen) ukúhati se; (beim Trocknen) usušíti se.

zuſammengehören skupaj spádati, skupaj iti (grem), biti (sem) par.

zuſammengehörig skupaj spadajóč, sovísen.

Zuſammengehörigkeit *f.* sovísnost; nerazdrúžnost.

zuſammengießen seskopáriti, pri-, na-

zuſammengerathen skupaj zadéti (-dénem), spreti se; hart — hudo udáriti se, ostro spreti se, hudo spoprijéti (-prímem) se s kom.

zuſammenhaben skupaj iméti (imám), nabráno iméti.

zuſammenhacken sesékati.

zuſammenhalten *tr.* vkùp držáti (-ím), vzdržávati; (vergleichen) prispodábljati, primérjati; *intr.* skupaj držáti se; (einig ſein) skùp držáti, složèn —, edín biti (sem), skládati se.

Zuſammenhalten *n.* složnost, vzajémnost, soglásnost; primérjanje.

Zuſammenhang *m.* zveza, zveznost, sklàd, stík; ohne — neskládən, brez zveze; — haben biti (sem) v zvezi, vézati (vežem) se; skládati se, stíkati se, újemati se.

zuſammenhangen v zvezi biti (sem), vkùp držáti (-ím) se, tesno zvezan biti; újemati se, skládati se.

zuſammenhängend sovísen, zvezan, skladèn; *adv.* nepretŕgoma, zdŕžema, stíkoma, venomér.

Digitized by Google

zuſammenhauen sesékati, zbiti (-bijem); posékati, pobíti.

zuſammenhäufen kopíčiti, na kupe správljati; nakopíčiti, nagrníti, zgrníti, na kùp správiti.

zuſammenheften sešíti (-šíjem), speti (spnèm).

zuſammenhetzen nadrážiti énega na drúgega, skùp naščúvati (-ščúvam, -ščújem), seščúvati.

zuſammenjagen segnáti (-žénem), zgnáti; *impf.* segánjati, zgánjati.

zuſammenkaufen nakúpiti, pokúpiti; *impf.* nakupovati, skupljevati.

zuſammenketten zverížiti.

zuſammenkleben *tr.* zlepíti, sklejíti; *intr.* sprijéti (sprímem) se; *impf.* sprijémati se, skùp lepéti, skupaj držati (-ím) se.

zuſammenklingen skùp —, soglásno zvenéti; m. d. Gläſern — trčiti s kozárci.

zuſammenknüpfen speti (spnèm), skopčáti, zvézati (zvézem).

zuſammenkommen sniti (snidem) se, sestáti (-stánem) se; *impf.* shájati se, sestájati se, zbírati se; (von Geldſummen) nabráti (-bérem) se, nanáditi se.

zuſammenkrißeln sčečkáti.

Zuſammenkunft *f.* sestánek, shòd, snídenje.

Zuſammenkunftsort *m.* shajalíšče, zbirálíšče, sčakovalíšče.

zuſammenlaſſen pustíti vkùp; (Thiere zur Begattung) pripustíti; *impf.* pripúščati.

Zuſammenlauf *m.* stékanje, vreva, navàl, stéčina.

zuſammenlaufen steči (stečem) se; *impf.* stékati se; (von Vollsmengen) vreti (vrèm) skupaj, zbírati se; privréti, natépsti se, nabráti se.

zuſammenläuten vkùp zvoníti.

zuſammenleben družno (v zádrugi) —, skupno živéti.

Zuſammenleben *n.* družno življénje, skupno —, obče žítje.

zuſammenlegen zložíti; *impf.* zlágati, skládati; (das Heu) zdeti (zdenem); *impf.* zdévati.

Zuſammenlegung *f.* zláganje, skládanje, zdévanje; **Zuſammenlegungs-** zlagálni.

zuſammenlöthen zvaríti; spojíti.

zuſammennageln zbíti (-bijem) z žreblji.

zuſammennähen sešíti (-šíjem).

zuſammennehmen vkùp vzéti (vzámem), povzéti, posnéti (-snamem); *impf.* vkùp jemáti (jémljem), povzémati; (die Kräfte) zbrati (zberem); ein Kleid — pojéti (-jámem), všíti (-šíjem); ſich — vse moči zbrati (zberem), vse žíle napéti (-pnèm), potrúditi se.

zuſammenpacken zložíti; *impf.* zlágati, skládati.

zuſammenpaſſen ujémati se, prilégati se, skládati se.

zuſammenpfuſchen spálčiti, zmašíti, spleteníciti.

zuſammenpreſſen stísniti; *impf.* stískati; zuſammengepreßt zažét.

zuſammenraffen pobráti (-bérem), pograbíti, zgrníti; ſich — vse moči povzéti (-vzámem), sile zbrati.

zuſammenrechnen seštéti (-štéjem), zračúniti, zbrójiti; *impf.* seštévati.

Zuſammenrechnung *f.* seštévanje, seštétba.

zuſammenreiben streti (starem), zmeti (zmanem), zmleti (zmeljem).

zuſammenrollen zviti (zvijem), zmotáti, svitèk narediti; *impf.* zvíjati, zmotávati.

zuſammenrotten ſich zbrati (zberem) se v tropo, skupíti se; spúntati se; *impf.* zbírati se v trope, skúpljati se; púntati se.

Zuſammenrottung *f.* skúpljanje.

Zuſammenruf *m.* sklic, sklícanje.

zuſammenrufen sklícati (-kličem), sezívati (-zóvem); *impf.* sklicevati, sezívati.

zuſammenſchaffen správiti skupaj; *impf.* správljati skupaj.

zuſammenſcharren zgréniti, zgrebsti (-grebem), zgrníti, zdrgniti —, nadrgniti skupaj, nagrábiti; *impf.* vkùp gréniti, — grebsti, — grníti, zgrébati, vkùp grábiti, vkùp drgniti.

zuſammenſchießen razstrelíti, razrúšiti —, razvalíti s strelom; (Geld) zložíti, v sklàd dati, sklàd napráviti; *impf.* skládati, v sklàd dajáti (dájem).

Digitized by Google

zuſammenſchlagen zbíti (zbijem); *impf.* zbíjati; (zerſchlagen) razbíti, streti (starem), raztŕpati; *impf.* razbíjati; die Hände — skléniti, prekrížati, križem dejáti (dénem); *impf.* sklépati.

zuſammenſchleppen zvleči, navléči skupaj, navláčiti, nanósiti; *impf.* skùp nanášati, — navlékati.

zuſammenſchmelzen *tr.* stopíti, raztopíti, stalíti; scvreti; *impf.* topíti, talíti, cvreti, raztáplјati; *intr.* raz-, stopíti se, raz-, stájati se, raztalíti se; *impf.* topíti se, tájati se, talíti se; (v. Schnee) kopnéti; skopnéti; (kleiner werden) zmánjšati se, skŕčiti se.

zuſammenſchmieden zvaríti.

zuſammenſchmieren zmázati (zmažem), sčečkáti, zverížiti.

zuſammenſchneiden zrézati (zrežem), sesékati.

zuſammenſchnüren zatégniti, zadŕgniti, tesno zvézati (zvežem).

zuſammenſchrecken, zuſammenſchaudern strepetáti (-tám, -éčem), zgrozíti se, prestrášiti se.

zuſammenſchreiben spísati (-píšem); *impf.* spísovati.

zuſammenſchrumpfen skŕkniti, skŕčiti se, zgŕbiti se, zgrbáncити se, stúliti se.

zuſammenſchürzen zatégniti; *impf.* zatézati.

Zuſammenſchuſs *m.* sklàd, skladež.

zuſammenſchütten skùp nasúti (-spèm, -sújem), sesúti; zliti (-lijem); *impf.* skùp sípati (-pam, -pljem); zlívati.

zuſammenſchweißen zvaríti.

zuſammenſetzbar sestavljìv.

zuſammenſetzen sestáviti, zložíti; *impf.* sestávljati, skládati, zlágati; zuſammengeſetztes Wort zloženа —, sestávljena beséda, zloženка, sestávljenka.

Zuſammenſetzung *f.* sestáva, sestávljanje; sklàd, zláganje.

zuſammenſinken zrúšiti se, zgrúditi se, sesésti (-sédem) se; *impf.* sesédati se.

zuſammenſparen prihrániti, pri-, naščéditi.

zuſammenſtecken *tr.* stekníti (stáknem); *impf.* stíkati; *intr.* skupaj tíčati (-ím).

zuſammenſtellen sestáviti; *impf.* sestávljati.

Zuſammenſteller *m.* sestavítelj.

Zuſammenſtellung *f.* sestáva; sestávljanje.

zuſammenſteuern zložíti, sklàd napráviti, v sklàd dati.

zuſammenſtimmen *intr.* skládati se, ujémati se, zlágati se, biti (sem) v soglásju; *tr.* ubráti (-bérem); *impf.* ubírati.

zuſammenſtimmend soglásen, skladen.

zuſammenſtopfen stláčiti, zmašíti, zgátiti.

zuſammenſtoppeln páberkovati; iz raznih pobírkov sestáviti, skŕpati.

Zuſammenſtoß *m.* trčenje, udár stvarí ob stvar, spòr; (feindliches Zuſammentreffen) spopàd, sprijèm; der — erfolgte spopádli so se, spoprijéli so se, udárili so se.

zuſammenſtoßen *tr.* stolči; (eins ins andere) vkùp poríniti, spehníti (spáhnem); (mit den Gläſern) trčíti; *intr.* dotíkati se, zadévati se; (aneinander grenzen) mejíti, mejášiti, vézati (vežem) se, držáti (-ím) se skupaj; (zuſammentreffen) zadéti (-dénem) se, udáriti skùp, bútiti skùp, trčíti skùp; sréčati se, stŕniti se; *impf.* srečévati se, strínjati se.

zuſammenſtrömen steči se; *impf.* stékati se; zgŕniti se; *impf.* zgrínjati se.

zuſammenſtücheln iz koscev zložíti, sestáviti, skŕpati; *impf.* iz koscev skládati, — zlágati, sestávljati, kŕpati.

zuſammenſtümpern ſ. zuſammenpfuſchen.

zuſammenſtürzen podréti (-dérem) se, razsúti (-sújem, -spèm) se, sesúti se, razvalíti se, izvŕniti se na kùp, raz-, porúšiti se; *impf.* podírati se, rúšiti se, razpádati; (von lebenden Weſen) zgrúditi se, pasti (padem) na koléna, — na tlà.

zuſammenſuchen skupaj poískati (poíščem).

zuſammentragen znesti (-nesem), nanésti, z-, nanósiti; *impf.* znášati, nanášati.

zuſammentreffen sniti (snidem) se, sestáti (-stánem) se; skupaj zadéti

Digitized by Google

(-dénem), naletéti na koga, slučájno namériti se na koga, sréčati se; *impf.* shájati se, srečávati se; (zuſammenfallen) sovpásti (-pádem), stŕniti se; *impf.* sovpádati, strínjati se; (übereinſtimmen) stŕniti se, priti (pridem) v sklàd; *impf.* strínjati se, ujémati se, skládati se, zlágati se.

Zuſammentreffen *n.* sestánek, sréčanje; sovpádanje, strínjanje; (von Umſtänden) slučáj, nakljúčje.

zuſammentreiben segnáti (-žénem), zgnati, vkùp nadrevíti, vkùp zapodíti; *impf.* segánjati, vkùp nagánjati, vkùp zgánjati; (Geld) vkùp správiti, skupíti, nabráti (-bérem); *impf.* vkùp správljati, skúpljati, nabírati.

zuſammentreten *tr.* pohóditi, pomendráti, poteptáti; *intr.* vkup stópiti, sniti (snidem) se, zbrati (zberem) se, sestáti (-stánem) se.

Zuſammentritt *m.* shòd, zbòr, sestánek.

zuſammentrommeln zbóbnati, z bobnom sklicati (-kličem); *impf.* z bobnom sklicevati, skùp bóbnati.

zuſammentropfen nakápati (-pam, -pljem) se.

zuſammenwachſen zrasti se; *impf.* zrášćati se.

zuſammenweben stkati (-tkám, -tčem).

zuſammenwehen na kùp (vkùp) spíhati, skùp zvéjati (-vejem).

zuſammenwerfen vkùp vreči (vržem), zmétati (-méčem); *impf.* vkùp métati, na kùp lúčati; (durcheinander) prerazvréči, razmétati, podréti (-dérem); *impf.* razmetávati, podírati.

zuſammenwickeln zviti (-vijem), zmotáti; *impf.* zvíjati, vkùp motáti.

zuſammenwirken skupno delovati, — učínkovati, vzajémno delovati, sodelovati.

zuſammenwürfeln iz raznih koscev sestáviti, skŕpati.

zuſammenzählen seštéti (-štejem), *impf.* seštévati.

zuſammenziehbar krčljiv, skrčljiv.

zuſammenziehen vkùp potégniti, zvleči; *impf.* vkùp vleči; (Truppen) zbrati (zberem), skupíti, zdrúžiti; *impf.* zbírati, skúpljati, združevati; (d. Schlinge) zadŕgniti, zatégniti; die Stirne — čelo na-, zgrbánciti, zgubánciti; (kürzer machen) o-, skrájšati, skŕčiti; ſich — (einſchrumpfen) gŕbiti se, stískati se, grbáncíti se, gubáncíti se; zgŕbiti se, zgrbáncíti se, nagubáncíti se, stísniti se; (krampfhaft) krčiti se; skŕčiti se; (von den Wolken) zbírati se, kopíčiti se; nakopíčiti se.

zuſammenziehend vkùp vlekòč; zagóltən.

Zuſatz *m.* pristávěk, dostávěk, dodátěk, dolóžek, privŕžek, pridávěk, prilívěk; (Regierung) primés (-i), priméšek; **Zuſatz-** dodátni; **=frage** *f.* dodátno vprašánje.

zuſchanden werden v sramóto priti (pridem), na sramóti ostáti (ostánem), osramotíti se.

zuſchanzen jmd. etw. naklóniti komu kaj.

zuſchärfen poostríti, priostríti.

zuſcharren zagrébsti (-grebem), zasúti (-sújem, -spèm), zakópati (-kópljem); *impf.* zagrébati (-bam, -bljem), zasípati (-pam, -pljem), zakopávati.

zuſchauen glédati.

Zuſchauer *m.* gledávěc; **=in** *f.* gledávka.

Zuſchauerraum *m.* prostor za gledávce, gledališče.

zuſchaufeln zagrébsti (-grebem), zakídati.

zuſchicken posláti (pošljem), doposláti; *impf.* pošíljati, dopošíljati.

zuſchieben potísniti, primekníti (-máknem), porínіti; den Riegel — zapehníti (-páhnem); den Eid — síliti koga na priségo, gnati (ženem) ga na priségo.

zuſchießen priložíti, privréči (-vržem), do-, pridáti; *impf.* prilágati, dodájati, pridávati.

Zuſchlag *m.* (im Hüttenbau) primés (-i), priméšek; (beim Deichbau) dosíp; (bei der Feilbietung) domík, pritŕk; (zur Steuer) dokláda.

zuſchlagen nabíjati, udríhati, pretépati, mlátiti, tolči; (die Thüre) zalópniti, zaklópiti, zalopútniti; (ein Faſs) sod zabíti (-bijem), začépiti; (ein Buch) zapréti; (einen Deich) zajezíti, zamašíti; (bei einer Feilbietung) domekníti (-máknem), pritŕkniti; (im

Digitized by Google

Hüttenbau) primésiti; (Bretter) pribíti; *impf.* pribíjati; (beim Verkauf) podražíti, s ceno poskóčiti.

zuſchleppen privléči, navléči, navláčiti.

zuſchließen zapréti, zakléniti, zakljúčiti; *impf.* zapírati, zaklépati.

zuſchmieren zamázati (-mážem).

zuſchnallen zapéti (-pnèm); *impf.* zapénjati.

zuſchnappen (m. aufgeſperrtem Mund) šávsniti, hlástniti; *impf.* hlastáti; (v. Deckel) zaklópiti se, zahlópniti, zadlésknìti; (zuſpringen) zaskóčiti.

zuſchneiden krojíti, u-, prirezovati; u-, prikrojíti, pri-, urézati (-rézem); glatt — gladko prirézati, pri-, začéliti.

Zuſchneider *m.* prikrajáč, prirezovávec.

zuſchneien zapásti (-padem), zamésti (-métem).

Zuſchnitt *m.* krój, prikrój, prikrójek, osnóva; die Sache iſt ſchon im — verdorben stvar je že v spočétku (v osnóvi) izkažéna.

zuſchnüren zadŕgniti, zatégniti; *impf.* zadŕgati.

zuſchrauben zavíti (-vijem), privíti.

zuſchreiben pripísati (-pišem); *impf.* pripisovati.

Zuſchreibung *f.* pripis, pripisovánje.

Zuſchrift *f.* dopis, pismo, pisánje.

Zuſchuß *m.* dodátek, dopláček, priplačílo, pridátek, privŕžek, priméček.

zuſchütten (hinzu—) prisúti (-sújem, -spèm); *impf.* prisípati (-sípam, -sípljem); pri-, dolíti (-líjem); *impf.* prilívati, dolívati; (verſchütten) zasúti; *impf.* zasípati.

zuſchwären zagnojíti se, z gnojem zalepíti se.

zuſehen glédati; ſieh zu! glej! pazi! varúj se! (beim Kartenſpiel) komáriti.

zuſehends *adv.* vidno, očívidno, očítno, vídoma.

Zuſeher *m.* gledávec.

zuſehr *adv.* prevéč, črezmérno.

zuſein zaprt biti (sem).

zuſenden ſ. zuſchicken.

Zuſender *m.* pošiljátelj, pošiljávec, poslátelj.

zuſetzen pristáviti; *impf.* pristávljati; (zuthun) pri-, dodáti (-dám), pridodáti, pridejáti (-dénem); *impf.* dodájati (-jam, -jem), pridévati (-am, -ljem); (Geld) dolágati, dokládati, doplačevati; (bedrängen) pritískati, stískati, nadlegovati, pestíti, privíjati, napádati, trdo prijémati koga.

zuſichern trdno obljúbiti, obéčati, zagotovíti; *impf.* zagotávljati, obétati.

Zuſicherung *f.* zagotovílo, obljúba.

zuſiegeln zapečátiti.

Zuſpeiſe *f.* prijéd (-i), prigrízek, prikúha.

zuſperren zapréti; *impf.* zapírati.

zuſpitzen priostríti, zašíliti.

Zuſprache *f.* nagovarjánje, prigovarjánje; tolážba.

zuſprechen prigovárjati, nagovárjati, na srce govoríti; Muth — srčnóst dajáti, osrčevati, hrabríti, bodríti, pogúm délati; Troſt — tolážiti, téšiti; (zuerkennen) prisóditi; *impf.* prisójati; *intr.* (anreden) na-, ogovoríti; *impf.* na-, ogovárjati; bei jemd. — obískati (-íščem) —, posétiti koga, oglásiti se pri kom; nastániti se pri kom; *impf.* obiskovati, oglášati se, poséčati; der Flaſche — povábiti se k vinu; rad sŕkati vino, biti (sem) vinski bratec.

zuſprengen zakadíti se, zaprašíti se (proti komu, — čemu), spustíti se v dir, pridírjati (proti čemu).

zuſpringen priskóčiti, prihitéti; (zuſchnappen) zaskóčiti (se).

Zuſpruch *m.* prigovárjanje, tolážba; (gerichtl.) prisódba; (Beſuch) obísk, posèt, pohòd; er hat vielen — zelo zahájajo k njemu, dosti obiskovávcev ima.

zuſpünden z veho zabíti (-bíjem), začépiti.

Zuſtand *m.* stan, stanje; im —e der Trunkenheit v pijánosti, pijan; im —e der Nüchternheit v tréznosti, trezen; im —e der Bewuſſtloſigkeit v nezavésti, nezavéstен; öffentliche Zuſtände javne razmére.

zuſtande bringen izvršíti, dokončáti, izvésti (-védem), narediti, učíniti, uresníčiti; — kommen narediti se, uresníčiti se, po-, nastáti (-stánem), ustanovíti se, doséči (-séžem) se.

Zuſtandebringung *f.* izvršba, izvédba, izpolnítev.

Digitized by Google

Zuſtandekommen *n.* uresničenje, uresníčba; ustanovítev.

zuſtändig pristójen; (vorgeſetzt) nadstójen; — ſein pristojati (pristojim), pripádati, spádati; der Zuſtändige pristójnik.

Zuſtändigkeit *f.* pristójnost, oblást (-i).

Zuſtändigkeitsbehörde *f.* pristójno oblástvo, pristójna gospóska.

zuſtändlich, — eš Zeitwort neprehóden —, neprehajálen glagol.

zuſtatten kommen prav —, ugódno priti (pridem), v prid —, v prospéh priti, priléči (-lézem) se, prikládno —, ugódno ponésti se.

zuſtecken zatekníti (-táknem), zapéti (-pnêm); (heimlich zukommen laſſen) skrivàj v roko stísniti, potájno pritekníti (-táknem), pod roko dati.

zuſtehen (gebüren) prístojati (-ím), iti (grem), spodóbiti se; (obliegen) dolžnóst je, spodóbi se; es ſteht mir zu imám pravíco; (gehören) pripádati, spádati (pod koga).

zuſtellbar vročljív, dostavljív.

zuſtellen dostáviti, vročíti; *impf.* vróčati, vročevati, dostávljati.

Zuſteller *m.* vročník, vročevávec, dostavljávec.

Zuſtellung *f.* vróčba, vročevánje, vročítev, dostáva; **Zuſtellungs-** vročílni, vročeválni, dostávni; **=bogen** *m.* vročílna —, vročeválna pola; **=buch** *n.* vročílna knjiga; **=gebür** *f.* vročnína, dostavnína, vročbarína; **=nachweis** *m.* vročílni izkàz; **=ſchein** *m.* vročílni list, vročílnica, dostávnica.

zuſtimmen pritrditi; pri-, dovóliti; *impf.* pritrjevati; do-, privoljevati.

Zuſtimmung *f.* pritrditev, pritrdílo; privolítev, privolílo; odobrílo; — einholen zadobíti privolílo, — potrdílo.

zuſtopfen mašíti, gátiti; zamašíti, začépiti, zagátiti, zadélati.

zuſtoßen poríniti, potísniti, súniti; (widerfahren) pripetíti se, primériti se, prigodíti se, nakljúčiti se, zadéti (-dénem) koga; es iſt ihm ein Unglück zugeſtoßen nesréča ga je zadéla.

zuſtrömen pri-, dotékati.

zuſtutzen prirézati (-rézem), prisékati, pristríči (-strížem); okléstiti; (aufputzen) olíkati, olépšati, nagízdati.

zutage treten na dan priti (pridem), pojáviti se, pokázati (-kážem) se, v javnost priti.

zuthal *adv.* navzdól, navdól.

Zuthat *f.* primés (-i), primêsek, pridátek; (bei Speiſen) začímba; ſ. a. Zugehör.

zuthätig prikupljív, prikúpen; ugodljív, prizadéven, postrežljív.

zutheil werden na del priti (pridem), kot delež pripásti (-pádem), doletéti, zadéti (-dénem).

zutheilen pridelíti, oddelíti, odkázati (-kažem), pridáti; odmériti, odlóčiti, priznáti, prisóditi.

Zutheilung *f.* pridelítev, odkàz.

zuthulich ſ. zuthätig.

Zuthulichkeit *f.* prikúpnost, udvórnost, ugodljívost, prizadévnost, postrežljívost.

zuthun pridejáti (-dénem), priložíti; *impf.* pridévati, prilágati; (zumachen) zapréti; *impf.* zapírati; die Augen — očí zatísniti, zamežáti (-ím); pripomágati, sodelovati; ſich jmdm. — prikupovati se, dobríkati se, postrežljív biti (sem).

Zuthun *n.* pripomáganje, sodelovánje, pripomóč (-i); ohne mein — brez mene.

zuthunlich ſ. zuthätig.

zutragen donésti (-nésem), prinésti; *impf.* donášati; ſich — primériti se, pri-, do-, zgodíti se, nakljúčiti se, pripetíti se.

Zuträger *m.* donašávec, donosník; (Angeber) tožník, ovaduh.

zuträglich prikládən, koristən, dobrodéjen, v prid; der Geſundheit — zdràv, zdravílen; — ſein prijati, godíti, dobro deti (dem, denem); pridovati.

Zuträglichkeit *f.* koristnost.

zutrauen nádejati se česa od koga, mísliti si kaj o kom, pričakovati kaj od koga; daß hätte ich dir nicht zugetraut tega bi ne bil mislil o tebi.

Zutrauen *n.* zaúpanje, zanášanje; daß — hegen úpati, nádejati se; im — zanašajóč se, nadejajóč se.

zutraulich zaúpen, zaupljív.

Digitized by Google

Zutraulichkeit *f.* zaúpnost, zaupljívost.

zutreffen (geſchehen) prigoditi se, primériti se, pripetíti se; (ſtimmen) zlágati se, skládati se, újemati se.

zutreten pristópiti; *impf.* pristópati.

zutrinken napíti (-píjem), nazdráviti; *impf.* napívati, nazdrávljati.

Zutrinkformel *f.* napítnica, zdravíca.

Zutritt *m.* pristòp, dostòp; freien — haben smeti h komu, iméti (imám) odprta vrata; den — geſtatten pustíti koga k sebi, — predse; den — verweigern pristòp zabrániti.

zuverläſſig zanesljív, gotòv, nedvómen; (treu) zvest, vestèn.

Zuverläſſigkeit *f.* zanesljívost, gotóvost; (Treue) vestnost, vernost, zvestóba.

Zuverſicht *f.* zaúpanje, zanášanje, trdna nada; der — leben trdno se nádejati, popólnoma zanášati se.

zuverſichtlich *adi.* poln zaúpanja, zaupljív; —e Hoffnung trdno —, živo úpanje; *adv.* zanesljívo, gotóvo, nedvómno.

zuviel *adv.* prevèč, črezmérno, črez mero, odvèč; etwas wird mir — naveličal sem se česa, preséda mi.

zuvor *adv.* prej, popréj.

zuvörderſt *adv.* najpopréj, najpréj, pred vsem drugim, v prvi vrsti.

zuvorkommen prehitéti, prestréči (-strézem), pretéči, prekosíti.

Zuvorkommen *n.* prehitênje, prehitévanje, prestrégа.

zuvorkommend uslúžen, poslúžen, postrežèn, postrežljiv, ugodljiv.

Zuvorkommenheit *f.* uslúžnost, poslúžnost, postrežnost, postrežljívost, ugodljívost.

zuvorthun pretéči (-tečem), prekosíti, nadkríliti, premágati, užúgati, prehitéti.

Zuwachs *m.* prirástek, piraščáj, prirást; (Vermehrung) umnožítev, umnóžek, pomnóžek; (an Vieh) priréja, priréjek.

zuwachſen prirásti, umnožíti se; *impf.* prirášćati; (v. Wunden) zarásti se, zacéliti se; *impf.* zarášćati se.

Zuwage *f.* privága, prikláda, navržek, privržek.

zuwägen odvágati, odmériti; privágati.

zuwälzen pri-, na-, zavalíti (pred —, na kaj); jmdm. die Schuld — krivdo zvalíti —, izvŕniti (*impf.* izvrášati) na koga.

zuwarten čákati; počákati.

Zuwartung *f.* počák, počakovánje.

zuwege bringen izvésti (-védem), dovršíti, storíti, učíniti.

zuwehen píhati (proti komu), naspróti pihljáti; (v. Schnee = verwehen) zamésti (-métem), zasúti (-sújem, -spèm); *impf.* zamétati, zasípati.

zuweilen *adv.* (v)časi, (v)časih.

zuweiſen odkázati (-kážem), pridelíti, naložíti.

Zuweiſung *f.* odkàz, odkazovánje, pridelítev, pridélba, naláganje.

zuweit *adv.* predáleč.

zuwenden obŕniti; *impf.* obráčati; (zutheil werden laſſen) naklóniti, pridobíti; *impf.* naklánjati, pridobívati.

zuwerfen vreči (vržem); dovréči, navréči; *impf.* métati (mečem), lúčati; dovrgávati; Blicke — pogledovati koga; Küſſe — poljúbce pošíljati; die Thüre vrata zalopútniti; eine Grube — jamo zasúti (-sújem, -spèm).

zuwerke gehen ravnáti, postópati, poténjati.

zuwickeln zavíti (-vijem), zamotáti.

zuwider *adv.* naspróti; *praep.* zoper, proti; *adi.* naspróten, zoprn, odúrèn, mrzèk, prinaskútèn; — handeln naspróto ravnáti, — postópati; — laufen nasprotovati, naspróten biti (sem); — werden priskútiti se; *impf.* presédati.

zuwinken na-, pomígniti, pokímati; *impf.* namigávati.

zuzahlen doplačáti, priplačáti.

zuzählen prištéti (-štéjem); *impf.* prištévati; (ſtillſchweige herzählen) od-, naštéti; *impf.* naštévati.

zuziehen zatégniti, zadŕgniti; privléči; (jmd. zu etw.) privzéti (-vzámem), poklícati (-kličem), povábiti; *impf.* privzémati; (aufladen) navléči, nakópati (-kópljem), naklóniti; ſich eine Krankheit — nakópati si bolézen, bolézen izteknìti (-táknem); ſich einen Verweis — dobíti ukòr, izkúpiti jo.

Digitized by Google

Zuziehung *f.* privzétje, privzétba, privzétek; unter —, mit — s pomočjó, privzéméi; ohne jemands — brez koga, brez čigáve pomóči.

Zuzucht *f.* priréja, priréjek.

Zuzug *m.* prihòd; pomóčna četa, vojáška pomóč (-i).

Zwackeisen *n.* ščípalne klešče *pl.*, ščipálo.

zwacken ščípati (ščipljem); uščípniti, uščéniti.

Zwang *m.* sila, síljenje, móranje; aus — po sili, síloma, prisíljen; sich — anthun síliti se; Stuhl— zapéka; Urin— zapíranje vodé; opárnost.

zwängen síliti, s silo délati; prisíliti; stískati; stísniti; s silo zabíti (-bíjem), s silo správiti.

Zwängling *m.* prisíljenec.

zwanglos brez sile, neprisíljen; pròst, svobóden.

Zwangs- prisílni, posílni.

Zwangsanlehen *n.*, **Zwangsanleihe** *f.* posílni zajém, prisílno posojílo.

Zwangsarbeitshaus *n.* prisílna délavnica, — delárnica.

Zwangscurs *m.* prisílni kurz.

Zwangshaus *n.* prisílnica, kaznílnica.

Zwangsjacke *f.* prisílni jopič, ovírnica.

Zwangslage *f.* stiska.

Zwangsmaßregel *f.* prisílna narédba.

Zwangsmittel *n.* sila, prisílno sredstvo.

Zwangspaſs *m.* prisílni potni list.

Zwangſtellung *f.* posílni ustòp.

zwangsweiſe *adv.* po sili, síloma, s silo, posílno.

zwanzig *num.* dvajset; dvajsetéro.

Zwanziger *m.* (Zahl) dvájsetka; (Münze) dvajsetíca.

zwanzigerlei dvajsetér.

zwanzigfach, zwanzigfältig dvajsetérən, dvajsetérnat.

zwanzigjährig dvajsetlétən.

zwanzigmal dvájsetkrat.

zwanzigpfündig dvajsetfúntən.

zwanzigſte *num. ord.* dvájseti.

Zwanzigſtel *n.* dvajsetína, dvajsetínka.

zwanzigſtens *adv.* dvájsetič, v dvájseto.

zwanzigtägig dvajsetdnévən.

zwanzigtauſend dvájsettisoč.

zwar *adv.* sicèr, res da, zarés; und — in pa, namreč, in to.

Zweck *m.* svrha, smotèr, namèn, namémba, namíšel (-i); zum —e v svŕho, v namèn, zarádi; (Nagel) žrebélj, klín, cvèk; *dem.* žrebljíček, klinčék.

zweckdienlich naménu primérən, — prikládən, koristən, ugóden.

zwecklos *adi.* brez naména, brezkoristən, neprimérən; *adv.* zastónj, odvèč.

zweckmäßig smotren, primérən, ugóden, koristən.

Zweckmäßigkeit *f.* smótrenost, primérnost, ugódnost, koristnost.

zweckwidrig naménu nasprótən, neprimérən, neprikládən, neugóden.

Zweckwidrigkeit *f.* neprimérnost, neugódnost, neprikládnost.

zwei *num.* dva, dve; dvoje; je — po dva, dva in dva; um — Uhr ob dveh; (Paar) dvojíca; **zwei-** dvo-.

zweiarmig dvorámən; dvokràk; (zweihändig) dvoròk.

zweiäugig dvoòk.

zweibeinig dvonòg.

Zweiblatt *n.* múhovnik *(bot.)*.

zweiblätterig dvolístən.

zweiclaſſig dvorazrédən.

zweideutig dvoúmən, dvolíčən; negotòv, dvomljìv.

Zweideutigkeit *f.* dvoúmnost, dvoúmje; negotóvost.

zweidrähtig dvožíčen; v dva streména, v dva prámena.

Zweier *m.* dvojka; (Münze) dvojàk; dvojáča.

zweierlei dvoj, dvojèn, dvovŕstən.

zweifach, zweifältig dvojèn, dvojnat, dvostròk, dvogùb.

zweifädig dvonítən, v dve niti, v dva streména, v dva prámena.

Zweifel *m.* dvòm, dvomba, dvojba; ohne — brez dvoma, brez dvojbe, nedvómno; im — jein dvómiti, dvojíti; in — ziehen dvómiti (dvojíti) o čem; podvómiti; (argwöhnen) súmiti, sumnjáti; allen — benehmen vse dvome razgnáti (-ženem).

zweifelhaft dvoméen, dvomljìv, dvojljìv.

Zweifelhaftigkeit *f.* dvomnost, dvomljívost, dvojljívost.

zweifellos brez dvoma, nedvómen; za gotóvo, za trdno.

zweifeln dvómiti, dvojíti; sumnjáti.
zweifelsohne *adv.* brez dvombe, nedvómno, nedvójbno.
Zweifelsucht *f.* dvomnost, dvomljívost, omahljívost.
zweiflächig dvoplòsk.
Zweifler *m.* dvomívec, dvojívec, dvomljívec, omahljívec.
zweiflügelig dvokrílen, dvoperótен.
Zweiflügler *m.* dvokrílec, dvoperótnik.
zweiförmig dvolíčen, dvoobrázen.
zweifüßig dvonòg, dvonóžen.
Zweifüßler *m.* dvonóžec.
Zweig *m.* veja, véjica, grana, mladika, mladica, odráslek, brstíka; (der Rebe) rozga; (d. Berges) pánoga, razrástek; (Dienſtfach) stroka držávne službe, oddélek; — der Bahn krilo železne ceste; abgeriſſener — češúlja, češúljek; einjähriger — omládek, omlàd; (eines Vereines) podrúžnica; auf keinen grünen — kommen ne opomóči (-mórem) si, ne izkópati (-kópljem) se.
Zweigbahn *f.* postránska —, krilna železnica.
Zweigeſang *m.* (Duett) dvospèv.
Zweigeſpann *n.* dvovprége, dvojád (-i).
zweigig vejnat, vejàt, košàt.
zweigipfelig dvovrh.
Zweiglein *n.* véjica, véjičica, mladíčica.
zweigliederig dvočlèn.
Zweigrohr *n.* rázsošna cev (-í), pošévni žleb.
Zweigroſchenſtück *n.* šesták, šestíca, dvojáča.
Zweiguldenſtück *n.* dvoforíntnik.
Zweihänder *m.* dvoróčec.
zweihändig dvoròk, dvoróčen.
zweihängig dvostràn, na dve straní viséč; potoglàv, vegast.
zweihäuptig dvoglàv, dvoglávен.
zweihäufig dvodómen.
Zweiheit *f.* dvojína, dvojnost.
Zweihellerſtück *n.* dvojàk.
zweihenkelig dvoróčen, dvoùh.
zweihörnig dvoròg.
Zweihufer *m.* dvopárkljar.
zweihufig dvokopíten, dvopárkljat.
zweihundert *num.* dvesto.
zweihundertjährig dvestolétèn.
zweihundertmal dvéstokrat.
zweihundertmalig dvéstokratèn.
zweihundertſte *num. ord.* dvestóti, dvestótni.
Zweihundertſtel *n.* dvestotnína, dvestotínka.
zweijährig dvolétèn; predlánski.
Zweikampf *m.* dvobój.
Zweikämpfer *m.* dvobójnik.
zweikeimblätterig, —e Pflanze *f.* dvokalíčnica *(bot.)*.
zweiköpfig dvoglàv, dvoglávèn.
Zweilaut *m.* dvoglásnik.
zweilippig dvoústen *(bot.)*.
zweimächtig dvomóčen *(bot.)*.
zweimal dvakrat, dva pota.
zweimalig dvákratèn.
Zweimaſter *m.* dvojádrnica.
zweimonatlich dvomésečen.
Zweipfünder *m.* dvofúntnik.
zweipfündig dvofúntèn.
zweiräderig dvokolésen, na dve kolési; —er Wagen dvokólnica, dvokolésnica.
zweireihig dvoréden, dvovŕstèn.
zweiruderig dvovéseln.
zweiſchichtig dvoplástèn.
Zweiſchlitz *m.* dvocèp.
zweiſchlitzig dvocépen.
zweiſchneidig dvorézen, na dve straní ostèr.
zweiſeitig dvostràn, na dve straní.
zweiſilbig dvozlóžen.
zweiſinnig dvoúmen.
zweiſitzig dvoséden, z dvema sédežema.
Zweiſpänner *m.* dvovprežnik.
zweiſpännig dvovprežen.
zweiſpitzig dvoŕtast, dvozòb.
zweiſprachig dvojezíčen.
Zweiſprachigkeit *f.* dvojezíčnost.
zweiſtimmig dvoglásen.
zweiſtöckig v (na) dve nadstrópji, z dvema nadstrópjema, dvonadstrópen.
zweiſtündig dveúren, dve uri trajajóč.
zweitägig dvodnévèn.
zweitauſend *num.* dvétisoč.
zweite *num. ord.* drugi; drugèc.
zweitens *adv.* drugič, v drugo.
zweitgeboren drugorójen.
Zweitgeborene *m.* drugorojénec, drugec; *f.* drugorojénka.

Digitized by Google

zweitheilig dvodélěn.
Zweiweg *m.* razpótje.
Zweiweiberei *f.* dvožénstvo, bigamíja.
zweizackig dvorogljàt, dvozòb.
Zweizahl *f.* dvojína.
Zweizahn *m.* *(Bidens)* dvozóbnica.
zweizeilig dvovŕstěn, dvoréděn; —e Gerste ploščec.
zweizifferig dvoštevílěn.
zweizüngig dvojezíčěn, dvolíčěn; neodkritosŕčěn.
Zweizüngigkeit *f.* dvojezíčnost.
Zweizüngler *m.* dvojezíčnik, dvolíčnik.
zwerch *adv.* vprék, povprék, počréz.
Zwerchfell *n.* prepóna, prečna mrena; jmd. das — erschüttern správiti koga v močěn smeh.
Zwerchsack *m.* bisága, prekrámnica.
Zwerg *m.* pritlíkavěc, patoglávěc, páglavěc, kržljávěc, patúš; (Däumling) palčěk; Zwerg- pritlíkavi, pritlíčni.
Zwergbaum *m.* pritlíčno drevó (-ésa), pritlíkověc.
Zwergbirke *f.* pritlíčna breza.
zwerghaft pritlíkast, pritlíkav, patoglàv, paglav, patoglávast, pritlíčěn.
Zwergin *f.* pritlíkavka, patoglávka, páglavka.
Zwergkiefer *f.* rušje, košútje, gorski [bor.
Zwergpalme *f.* pritlíčna palma.
Zwergspitzmaus *f.* hrčíca, mala rovka.
Zwetsche, Zwetschke *f.* češplja; sliva; Zwetschken- češpljev, slivov; =baum *m.* češplja, sliva, čéšpljevo drevó (-ésa); =brantwein *m.* slívověc, slívovica, slívovka; =garten *m.* češpljev vŕt, slivnik, slivnjak; =mus *n.* čéšpljevěc, čéšpljeva čežána.
Zwick *m.* uščìp, uščípljaj.
Zwickel *m.* zaklíněk; (im Kleide) kozíca, golóběc, srčěk.
zwicken ščípati (ščipljem); uščípniti, uščéniti; es zwickt mich im Leibe ščiplje —, zavíja —, grize —, kolje —, bode —, črvíči —, ujéda me po trebúhu; (Karten spielen) cvíkati, cvik igráti.
Zwicker *m.* ščipávěc, ščipěc; (Werkzeug) ščipálo, sčipálnica; (Augenglas) ščipálnik; =in *f.* ščipávka.
Zwickmühle *f.* špana, cígalica.
Zwickzange *f.* ščipálne klešče *pl.*, ščipálnice *pl.*, ščipálo.
Zwieback *m.* prepečéněc, suhár, sušéněc.
Zwiebel *f.* čebúla, čebul, lùk; Zwiebel- čebúlov, čebúlni, lukov.
zwiebelartig čebúlast.
Zwiebelbau *m.* čebúlarstvo, pridelovánje čebúle.
Zwiebelbauer *m.* čebúlar, lukar, pridelovávěc čebúle.
Zwiebelgewächs *n.* čebúlnica.
Zwiebelhändler *m.* čebúlar.
zwiebeln čebúliti, s čebúlo začínjati; začebúliti, s čebúlo začíniti; *fig.* pestíti koga.
Zwiebelwurzel *f.* gomòlj, gomólja, gomóljica.
Zwiebrache *f.* drugo oránje, praha, druga kop (-í).
zwiebrachen v drugo oráti (órjem), prášiti, za praho oráti.
zwiefach dvojěn, dvojnat.
Zwiegespräch *n.* dvogóvor.
Zwielicht *n.* sómrak, mrak.
Zwiesel *m. f.* rázsoha, rogovíla, gača, kobálja.
Zwieselarm *m.* tràb, trabje.
zwieselig rázsohast, rogovílast, gačast, rogúljast, precépljen, kobáljast.
zwieseln precépiti, razcépiti, razsóšiti.
Zwiespalt *m.*, Zwietracht *f.* razpòr, razdòr, razprtíja, razpŕtje, svada, svaja, razkòl, razdvojénost.
Zwietrachtgeist *m.* razpórnost, prepirljívost, svadljívost, neslóžnost.
zwieträchtig razpórěn, prepirljìv, svadljìv, razdórěn, neslóžěn.
Zwietrachtsame *m.* seme razpóra, — neslóge.
Zwilch, Zwillich *m.* dvonítnik, dvojnik.
zwilchen dvonítničěn, iz dvonítnika.
Zwillichweber *m.* tkalěc dvonítnika.
Zwilling *m.* dvojčěk, dvojčič, bliznják, dvojče (-eta).
Zwillingsapfel *m.* zrastli (zráščeni) jábolki *(dual.)*, zraslek.
Zwillingsbruder *m.* s. Zwilling.
Zwillingsgestirn *n.* ozvézdje dvojčkov.
Zwillingskind *n.* dvojčěk, dvojče (-eta).
Zwillingsschwester *f.* dvojka, dvójčica.
Zwillingsstrom *m.* sotóčnica, sovódnica.
Zwingburg *f.* utŕjeni grad, utŕdba.

Digitized by Google

Zwinge *f.* (Schrauben—) spona; (Stock—) okòv, kovanjé.

ꝛwingen siliti, mórati, núditi; pri-, nagánjati; pri-, posíliti, primórati, prinúditi; privíti (-víjem), nagnáti (-ženem).

Zwinger *m.* ográda, ográja, obòr; pesják, pasji obòr; (Perſon) silnik, samosílnik.

Zwingherr *m.* nasílnik, samosílnik, trínog.

Zwirbel *m.* vrtáča.

Zwirl *m.* vrtélj, vrtéljčc; vreténo.

Zwirlbohrer *m.* vrtéljčni svedêr.

Zwirn *m.* súkanèc, koněc, nit (-i); Näh— súkanèc za šívanje; Maſchinen— strojni súkanèc; Spitzen— súkanèc za čípkanje; Strick— súkanèc za pletênje, pletílni súkanèc; Spulen— súkanèc na vítlu, — na vreténcih.

ꝛwirnen *adi.* súkančev, končnat, končén, nitèn; *verb.* súkati (sučem); po-, sesúkati; (von der Katze) presti (predem), drómljati.

Zwirnfaden *m.* súkančeva nit (-i), koněc.

Zwirnknäuel *m.* klobčič súkanca.

Zwirnrad *n.* sukálnik, kolóvrat za súkanèc.

Zwirnſeide *f.* súkana svila.

Zwirnſtrumpf *m.* končéna nogavíca, nogavíca iz súkanca.

Zwirnwickel *m.* navítèk.

Zwirnwinde *f.* motovílo za súkanèc.

ꝛwiſchen *praep.* mèd; *adv.* vmes; (in Zuſammenſetzungen) med-, vmésni.

Zwiſchenact *m.* prestánèk —, preslédèk med dvema dejánjema.

Zwiſchenband *n.* srednja vez (-í).

Zwiſchenbau *m.* medzídèk; vmésna stavba.

Zwiſchenbehörde *f.* vmésno oblástvo, vmésni urád.

Zwiſchenbühne *f.* medodríšče.

Zwiſchendeck *n.* podpálubje.

Zwiſchenereignis *n.*, **Zwiſchenfall** *m.* vmésni dogódèk, — prigódèk.

Zwiſchenfrage *f.* vmésno vprašánje.

Zwiſchengeſang *m.* vmésno petje, medspèv.

Zwiſchenhandel *m.* prekupovánje, posredoválna trgovína.

Zwiſchenhändler *m.* prekúpèc, posrédnik, posredoválni trgóvèc.

Zwiſchenknochen *m.* vmésna kost (-í).

Zwiſchenmauer *f.* medzídje, vmésni zid, pretín, presténèk.

Zwiſchenmuskel *m.* medkóstna míšica.

Zwiſchenort *m.* vmésni kràj, vmésje; (ꝛwiſchen den Bergen) medgórje.

Zwiſchenpunkt *m.* vmésna točka.

Zwiſchenraum *m.* vmésni prostor, razstòp; preslédèk; (v. d. Zeit) medčásje; ein leerer — praznóta, praznína, prazno; ein lichter — izpreúmljaj, osvéstljaj, jasna doba, vedêr trenótèk.

Zwiſchenrede *f.* medgóvor, vmésni govor; séganje v besédo, presekávanje góvora.

ꝛwiſchenreden vmes govoríti, v besédo ségati, govor presekávati, v govor se mêšati; v besédo seči (sežem), vmêšati se.

Zwiſchenregent *m.* medvladár, začásni vladár.

Zwiſchenregierung *f.* medvládje, začásna vlada.

Zwiſchenruf *m.* medklíc.

Zwiſchenſatz *m.* medstávèk, vmésni stavèk, vmétèk.

Zwiſchenſchwung *m.* medkoléb *(turn.)*.

Zwiſchenſpiel *n.* medígra, vmésna igra.

Zwiſchenſtück *n.* srednji kos, vlóžèk, vkládèk.

Zwiſchenſtunde *f.* vmésna ura; medúrje, preslédèk med úrama; odmòr.

Zwiſchenträger *m.* posredovátelj; donašáč.

Zwiſchenverkehr *m.* meddežélni promèt, vzajémni promèt.

Zwiſchenwand *f.* medsténje, pretín, pregrádna stena, pregráda.

Zwiſchenweite *f.* razdálja, razstòj.

Zwiſchenwort *n.* vmétèk, medmèt.

Zwiſchenzaun *m.* pregrádni plot.

Zwiſchenzeile *f.* vmésna vrsta.

Zwiſchenzeit *f.* medčásje; in der — ta čàs, med tèm (časom).

Zwiſchenzellenſtoff *m.* medstaničnína.

Zwiſchenzoll *m.* meddežélna carína; =linie *f.* meddežélna carínska meja.

Zwiſt *m.* razpòr, svaja, razprtija, razpêtje, zdraha, zdražba, razdòr; in —

Digitized by Google

gerathen spreti se, sváditi se, navzkríž priti (pridem) s kom; *impf.* svájati se; — ſtiften zdražbe délati, zdrahe délati, razprtíje naprávljati.

zwiſten prepírati se, klati (koljem) se, v razpóru biti (sem), biti navzkríž s kom.

zwiſtig razpórěn, sporěn; svadljiv, zdražljiv, prepirljiv.

Zwiſtigkeit *f.* razpòr, spòr, razprtíja; svadljívost, prepirljívost.

zwitſchern cvrčati (-ím), čvrkljáti, ščrléti, žvrgoléti, gostoléti, ščegljáti, droboléti, gostožíliti; zagostoléti, zažvrgoléti; (v. Grillen) číriti, ščŕkati, škrípati (škripljem); wie die Alten ſungen, ſo — die Jungen takísto mladíči ščrlé, kakor jih starci učé.

Zwitter *m.* dvospólnik, obójěc, oboják, hermafrodít; polutàn.

Zwitterblume *f.* dvospólna cvetlica, dvospólnica.

Zwitterblüte *f.* dvospólni cvet.

Zwitterding *n.* obójče (-eta).

Zwitterefel *m.* mèzg (mezgà).

Zwittergrundſatz *m.* dvostráno vodílo, — načélo.

zwitterhaft dvospólěn, dvojáčěn, obojáčěn, dvostràn.

Zwitterweſen *n.* dvospólnost, obojákost; omahljívost.

zwölf *num.* dvanájst, dvanajstéro; — Perſonen dvanajstérica; um — Uhr ob dvanájstih.

Zwölfer *n.* dvanajsterokótnik, dvanajsterokótje.

zwölfeckig dvanajsterokótěn.

Zwölfer *m.* dvanajsták; (die Zwölf) dvanajstica, dvanajstka.

zwölferlei dvanajstér.

zwölffach, zwölffältig dvanajstérěn, dvanajstérnat, dvanajsterostròk, dvanajsterogúběn.

Zwölffingerdarm *m.* dvanájstnik.

zwölffüßig dvanajsteronòg, dvanajsteronóžen.

zwölfjährig dvanajstlétěn.

zwölfmal dvanájstkrat.

zwölfmalig dvanájstkratěn.

zwölfpfündig dvanajstfúntěn.

zwölfſeitig dvanajsterostràn.

zwölftägig dvanajstdnévěn.

zwölfte *num. ord.* dvanájsti; in der —en Stunde v poslédnjem trenótku.

Zwölftel *n.* dvanajstína, dvanajstínka.

zwölftens dvanájstič.

zwölftheilig dvanajstdélěn.

Zwölfzahl *f.* dvanajstica, dvanajstérka.

Zyma *f.* kvas (-a, -ú).

Zythos *m.* pívo; ol (-a, -ú).

Zythotechnik *f.* pivovárska umételnost, oláraka izvédenost.

Digitized by Google

Verzeichnis einiger geographischer Namen.

Abbazia Opatija.
Abessynien Abesínija.
Achen Ahën, Cahe *pl.*
Adelsberg Postójna.
Adria Ádrija; Adriatisches Meer Jadránsko —, Adrijánsko morje.
Adrianopel Drenópolje (Drinópolje).
Affrica Jávorje *pl.*
Afrika Áfrika; Afrikaner Afrikáněc, Afričan; =in Afrikánka, Afričánka; afrikanisch áfriški, afrikánski.
Ägäisches Meer Egéjsko morje.
Agram Zágreb; Agramer Zágrebčan; =in Zágrebčanka; *adi.* zágrebški.
Ägypten Egípet; Ägypter Egipčan; =in Egipčánka; ägyptisch egípčovski.
Aich Dob.
Albanien Albánija, Arnávtsko; Albanese Albánec, Arnávt, Arbanàs; Albaneserin Albánka, Arnávtka; albanesisch albánski, arnávtski.
Albona Labín.
Alexandrien Aleksándrija; alexandrinisch aleksandríjski.
Algier Algérija, Alžír.
Alpen Planína.
Altenburg Stari grad.
Altlack Stara Loka.
Altstadt Staro mesto.
Altvater Véliki Pradèd.
Amerika Amérika; Amerikaner Amerikáněc, Američan; =in Amerikánka, Američánka; amerikanisch amériški, amerikánski.
Amselfeld Kósovo (polje).
Anatolien Anatólija, Mala Ázija.
Ancona Jakín.
Andalusien Andalúzija.
Antignano Tinján.
Antivari Bar.
Aquileа Ogléj.
Araber Arábec; Arabien Arábija.
Arbe Rab.
Arch Raka.
Archipel Arhipélag.
Armenien Arménija, Arménsko; Armenier Arménec; =in Arménka; armenisch arménski.
Arnbdorf Varpa vas.
Arnfels Arvež.
Arnoldstein Podklóšter.
Asien Ázija; Asiate Azijec; asiatisch ázijski, azijátski.
Asowsches Meer Azóvsko morje.
Aspang Zásep (v Zaspih, iz Záspega).
Atzling Jeseníce *pl.*
Athen Aténe *pl.*
Athos Sveta gora.
Atlantischer Ocean Atlántsko morje.
Ätna Etna.
Auen Loška vas; Log.
Auersperg Turjak.
Augsdorf (Kr.) Júgova vas; (Krnt.) Loga vas.
Auschwitz Osvétim.
Auspitz Gostopéč.
Aussig Ustje (nad Labo).
Austerlitz Slavkov.
Australien Avstrálija.

Babylon Bábilon.
Bachergebirge Póhorje.
Baden Bádensko.
Baier Bavár, Bavarec; Baiern Bavársko; bairisch bavárski.
Baireuth Barut.
Banat Banát.
Bärenthal Závrh.
Bautzen Búdišin.
Belgien Bélgija.
Belgrad Belgrad.
Beringstraße Béringov prelív.
Berlin Berolín, Berlín.
Berseth Beršec.
Beska Baška.
Billichgraz Polhov gradec; Billichgrazer- *adi.* polhográjski.
Birkendorf Podbrézje.
Birnbaumer Wald Hrúšica.
Bischoflack Škofja Loka.

Bleiburg Pliberk.
Bocche di Cattaro Boka Kótorska.
Bodenbach Podmókli *pl.*
Bogliuno Boljún.
Böhmen Češko.
Böhmerwald Šúmava, Češki les.
Böhmisch-Leipa Češka Lipa.
Bologna Bolónja.
Bordeaux Bordó.
Bosnien Bosna; Bosnier Bošnják; *adi.* bósenski.
Bozen Bolcán.
Brandenburg Bránibor.
Braunau Brunov.
Braunschweig Brunšvik.
Brazza Brač.
Breisach Breze *pl.*
Breisgau Brízgava.
Breitenau Zálog.
Breslau Vrátislav, Vrátislava.
Bretagne Bretánjsko.
Britannien Británija, Británsko.
Brody Brodi *pl.*
Brücki Zamóstec.
Bründl Studénec.
Brünn Brno.
Brunndorf Studénec.
Brüssel Bruselj.
Brüx Most.
Buccari Bakér.
Budapest, Budimpest Budim-Pešta.
Budweis Budéjevice *pl.*
Bukarest Búkurešt, Bukreš.
Bulgarien Bolgárija, Bolgársko.
Bunzlau Bóleslav (-i).

Caplaud Kaplándija.
Capodistria Kopér.
Carlopago Bag.
Carthager Kartažàn, Kartágine; Carthago Kartágina.
Castelnuovo Novi grad.
Castua Kastva.
Cattaro Kotor.
Chersano Kršan.
Cherso Cres.
China Kitáj, Kitájsko; Chinese Kitájec; chinesisch kitájski.
Chrudim Hrudim.
Cilli Celje; Cillier Celjàn; *adi.* celjski.
Cisleithanien Cislajtánija, Predlitavsko.
Cividale Čedád, Staro mesto.
Comersee Komsko jézero.
Cooksstraße Kukov prelív.
Corfu Krf.
Corgnale Lokva.
Cormons Kormín.
Curzola Kórčula.
Cypern Cipér.
Czaslau Čáslava.
Czernowitz Črnovice *pl.*

Dalmatien Dalmácija; Dalmatiner Dalmatínec; *adi.* dalmatínski.
Dane Danec; Dänemark Dansko.
Danzig Gdánsko.
Dessau Desov.
Deutschau Nemška Loka.
Deutschdorf Nemška vas.
Deutschland Nemčija, Nemško.
Deutschlandsberg Lonč.
Deutschrut Nemške Rovte *pl.*
Diakovar Djákovo.
Dnieper Dnepér.
Dniester Dnestér.
Döbernig Dóbrniče *pl.*
Donatiberg Rogáška gora.
Donau Dónava, Dunav.
Dornegg Trnóvo.
Dorpat Derpét.
Drachenburg Kozje.
Drau Drava.
Dresden Draždáni *pl.*
Duino Devín.
Dulcigno Odsinj.
Düna Zapádna Dvina.
Duplach Duplje *pl.*
Durazzo Drač.
Dürnbach Suha vas.
Dwina Séverna Dvina.

Ebenthal (Kr.) Polòm; (Krnt.) Žrelec.
Ebersdorf Dóbrla vas.
Eberstein Svinec.
Ebro Eber.
Eger (St.) Heb; (Fl.) Ogra.
Egg Brdo.
Ehrenhausen Arnož.
Eibenschitz Ívančice *pl.*
Eibiswald Ívnica.
Einöd Sotéska.
Eisack Izaka.
Eisenhof Železnica.

Eisnern Železniki *pl.*
Elbe Laba.
Elsaß Alzácija.
Emmersdorf Šmrče *pl.*
England Anglija, Angléško; Engländer Angléž; *adi.* angléški.
Enns Aníža.
Eperies Prešov.
Ephesus Efez.
Erlachstein Jélšane *pl.*, Jélševec.
Erlau Jagér, Jegér.
Erzgebirge Krušne gore *pl.*
Esseg Osék.
Etsch Adíža.
Europa Evrópa; Europäer Evrópec, Evropljàn, Evropéjec; *adi.* evrópski, evropéjski.

Faak Blače *pl.*
Fautsch Buče *pl.*
Feichting Bítinje *pl.*
Feistritz Bístrica.
Feldkirchen Trg.
Ferlach Borovlje *pl.*
Fernigg Bernik.
Fessnitz Bésnica.
Feuerland Ognjéna zemlja.
Fianona Plomín.
Fichtelgebirge Smréčnice *pl.*, Smréčine *pl.*
Finne Čuhónec; finnisch čuhónski; Finnische Halbinsel Finski —, Čuhónski poluotòk.
Fiume Reka.
Flattach Blata *pl.*
Fledniz Smlednik.
Flitsch Bovec, Bolec.
Florenz Florénca.
Franken Frankónija.
Frankfurt Frankobród, Frankfurt.
Frankreich Francija, Francósko.
Franz Vránsko.
Franzdorf Borovnica.
Freiburg Frajburg, Pribor.
Freienthurn Podbrézje.
Fresach Breze *pl.*
Fresen Brezje.
Freudenthal Bistra.
Friaul Furlánsko, Furlanija.
Friedau Ormož.
Friesach Breže *pl.*
Frohnleiten Kétina.
Fünfkirchen Pečúh.
Fürnitz Brnca.
Furth Brod.

Gail Zila.
Galatz Galac.
Galizien Galícija.
Gallenfells Golnik.
Gallenstein Podpeč.
Gallien Gálija.
Gamling Gámeljni *pl.*
Gardasee Gardsko jézero.
Garonne Garóna.
Gemona Glemona.
Genf Genéva (Dženéva).
Genua Génova (Dženova).
Gereut Rovte *pl.*
Gerlachstein Kólovec.
Gironde (Fl.) Žirónda.
Glan Glina.
Glanfurt Glínica.
Glatz Kladsko.
Glogau Glógova.
Glognitz Glógnica.
Gmünd Sovódenj.
Gnesen Gnezno.
Gonobitz Konjice *pl.*
Göriach Gorje *pl.*
Görlitz Zgorélec.
Görtschach Goríčane *pl.*
Görz Gorica; Görzer Goričan; *adi.* goriški.
Gottesthal Skócidol.
Gottschee Kočévje.
Gradatz Metliški Gradec.
Gradiska Gradíška, Gradíšče.
Grafenbrunn Knežák.
Grafenstein Grábštanj.
Gran (St.) Ostrogòn; (Fl.) Gron.
Gravosa Gruž.
Graz Gradec; Grazer Gradčan; *adi.* graški.
Greulach Škrljévo.
Griechenland Grško, Grécija.
Griffen Grebínj.
Grönland Grenlándija.
Großgallenberg Šmarna gora.
Großglockner Véliki Klek.
Großwardein Véliki Váradin.
Güns Kisek.
Gurk Krka; Gurkfeld Krško.
Gurnitz Podkrnos.
Gutenwert Hrváški brod.

Digitized by Google

Haimburg Vovbre *pl.*
Hallerſtein Kočja vas.
Haſelbach (U.-Kr.) Leskóvec; (O.-Kr.) Leskóvica.
Havel (Fl.) Havola.
Heidenſchaft Ájdovščina.
Heilenſtein Polzéla.
Hellas Hélada.
Hermagor Št. Mohor.
Hermannſtadt Sibinj.
Herrenhut Ohranov.
Heſſen Hésensko, Heska.
Hilzeneck Lésno brdo.
Hinter-Indien Zadnja Índija.
Hirtenberg Topólovo.
Hochenegg Vojnik.
Höflein Predvòr.
Holland Holándija, Holándsko.
Holſtein Holštin, Hólštinsko.
Hönigſtein Mirna peč.
Hopfenbach Hmeljník.
Hörberg Podsréda.
Hornbühl Rog.
Hörtendorf Trdnja vas.
Hradiſch Gradíšče.
Hühnerdorf Kurja vas.
Hülben Voklo.
Hundsdorf Podsínja vas.

Idria Ídrija.
Iggdorf Iška vas.
Iglau Íglava.
Illyrien Ilírija, Ilírsko.
Ilmenſee Ílmensko jézero.
Innerkrain Notranjsko.
Innsbruck Inomost.
Irland Irsko, Irlándija.
Island Izlándija, Izlándsko.
Iſonzo Soča.
Iſtrien Istra.
Italien Itálija, Laško, Italijánsko; Italiener Italiján, Láh; =in Italijánka, Láhinja; italieniſch italijánski, laški.

Jägerndorf Krnov.
Jahring Jarenína.
Japan Japónsko; Japaneſe Japónec.
Jaſſy Jaš.
Jauchen Ihán.
Jaunthal Podjúnska dolína.
Jeruſalem Jerúzalem.
Jitſchin Jičin.
Joachimsthal Jáhimov.
Joſefſtadt Jóžefov.
Judäa Judéja.
Jütland Jutlándija.

Kaier Kovor (*gen.* -órja).
Kaltenbrunn Fužíne *pl.*
Kaltenfeld Studéno; Mrzlo polje.
Kanjza Kaníža.
Kanker Kokra.
Kapos Kapušane *pl.*
Karavanken Karavánke, Grintavci *pl.*
Karfreit Koborid.
Karlowitz Kárlovci *pl.*
Karlsbad Kárlovi vari *pl.*
Karlſtadt Kárlovec.
Karnervellach Koróška Bela.
Karniſche Alpen Kárnske planíne.
Kärnten Koróško, Korotán; Kärntner Koróšec; =in Koróšica; *adi.* koróški.
Karpathen Karpáti *pl.*
Karſt Kras; *adi.* kraški; Karſtbewohner Kráševec.
Kaſan Kazánj (-i).
Kaſchau Kóšice *pl.*
Kaſpiſches Meer Káspijsko —, Hvalínsko morje.
Kerndorf Mlaka.
Kerſchbach Črešnjevec.
Kerſchdorf, Kerſchſtetten Črešnjice *pl.*
Keutſchach Hódiše *pl.*
Kirchheim Cerkno; *adi.* cerkljánski.
Klagenfurt Celóvec; Klagenfurter Celóvčan; *adi.* celóvški.
Klattau Klatov.
Klauſenburg Kološ.
Kleinaſien Mala Ázija, Anatólija.
Kleinlack Mala Loka.
Kolin Kolín.
Köln Kolónija.
Kolos Háloze *pl.*
Komorn Komárno.
Komotau Hómutov.
Königgrätz Kraljíčin (Kraljev) Gradec.
Königinhof Kraljíčin —, Kraljev dvòr; *adi.* kraljedvórski.
Königsberg Králjevec.
Konſtantinopel Cárigrad.
Konſtanz Kóstnica.
Kopenhagen Kodánj.
Kopreinitz Koprívnik.
Kopreinitz Koprívnica.

Koralpe Gólovec.
Kötſch Hoče *pl.*
Kragujewatz Kragújevec.
Krain Kranjsko; Krainer Kranjec; =in Kranjica; *adi.* kranjski.
Krainburg Kranj.
Krakau Krakov.
Kranichsfeld Račje.
Krapffeld Gróbniško polje.
Kraren Krašnja.
Kremnitz Krémnica.
Kremſier Krómeriž.
Kreuz Križevci *pl.*
Krim Krim *m.*, Krimski poluotòk.
Kroate Hrvàt; Kroatien Hrvátska, Hrváško; *adi.* hrvátski.
Kroiſeneck Rákovnik.
Kronau Kranjska gora.
Kronſtadt (Siebenb.) Bráševo; (Ruſsland) Kronštat.
Kropp Kropa.
Krumau Krumlov.
Küllenberg Kílovce *pl.*
Kulmberg Holm.
Kulpa Kolpa.
Kurland Kurlándija.
Küſtenland Primórje, Primórsko.
Kuttenberg Kutna gora; *adi.* kutnogórski.

Laas Lož.
Lacedämonien Lacedemónija.
Lack Loka.
Ladoga-See Ladóško jézero.
Lago Maggiore Véliko jézero.
Lahn (Fl.) Lana.
Laibach (St.) Ljubljána; (Fl.) Ljubljánica; Laibacher Ljubljáncan; =in Ljubljáncanka; *adi.* ljubljánski.
Landſtraß Kostánjevica.
Lappland Lapónija, Lapónsko; Lappländer Lapónec.
Laſerbach Loški potok.
Lateiner Latínec.
Latſchach Loče *pl.*
Laufen Ljubno.
Lauſanne Lozána.
Lauſitz Lužice *pl.*
Lavant Labód.
Lavantthal Labódska dolína.
Lech Lik, Liha.
Lees Lesce *pl.*
Leibnitz Lípnica.
Leipzig Lipsko.
Leitha Lítava.
Leitmeritz Litomérice *pl.*, (Ljutomériči).
Leitomiſchel Litomíšel.
Lemberg Lvov (Levóv).
Lengenfeld Dovje.
Leoben Ljubno.
Leſina Hvar.
Leutſchach Luče *pl.*
Leutſchau Levóča.
Lichtenwald Sévnica.
Liegnitz Légnica.
Limbach Léndava.
Linz Linc.
Liſignano Lužnjan.
Liſſa Vis.
Liſſabon Lizbóna.
Lithauen Litva, Litvánsko.
Litorale Primórje.
Littai Litija.
Livland Livónija.
Lodomerien Vladimírija, Vladimírsko.
Loibl Ljubèlj.
Loire Loára.
Loitſch Logátec.
Lombardei Lombardija, Lombárdsko.
Lomnitzer Spitze Lómniški ščit.
Lothringen Lotaríngija.
Lübeck Ljubek, Búkovec.
Luegg Predjáma.
Lurnfeld Turje.
Luſcharienberg Sv. Višárje (Lušárje) *pl.*
Luſſin grande Véliki Lošínj.
Luſthal Dol.
Luttenberg Ljútomer.
Lützen Lužin.

Maas Moza.
Madeira Madejra.
Magdeburg Devín.
Maglern Medgórje.
Magyar Madžar.
Mähren Morávsko.
Mährenfels Lípoglav.
Maichau Mihóvo.
Mailand Milán.
Main Men, Majna, Mogan.
Mainz Mogúncija.
Malborget Malborét, Naborjét.
Malgern Mala gora.

Digitized by Google

Mannsburg Méngéš.
Mantua Mántova.
Marburg Máribor.
March Mórava.
Maria Elend Podgórje *pl.*, Podgorjáni *pl.*
Maria Hail Sv. Marija na Zíli.
Maria Saal Gospa Sveta.
Maria Stift Sv. Marija na Gori.
Maria-Theresiopel Sóbotica.
Maria Wörth Otok, Sv. Marija na Otóku.
Maria Zell Marijino Celje.
Marmara-Meer Mármarsko morje.
Marseille Marséja, Marsílija.
Masern Gŕčarice *pl.*
Matschach Mače *pl.*
Mautersdorf Maténja vas.
Mauthdorf Muta.
Marau Mákole *pl.*
Mecca Meka.
Meißen Mišénj.
Meleta Mlet.
Merseburg Mézibor.
Meriko Méhika.
Michelstetten Velésovo (Velésalo).
Militärgrenze Vojáška krájina.
Minkendorf Mekíne *pl.*
Mitrowitz Mitrovica.
Mittelländisches Meer Sredozémsko morje.
Mitterburg Pazin.
Mohacz Mohač.
Moldau Vltava, Vóltava; (Land) Multánsko.
Monfalcone Tržič (primórski).
Monte maggiore Učka gora.
Montenegro Črna gora, Črnogórsko; Montenegriner Črnogórec.
Montpreis Planína.
Moosburg Blátograd.
Moräutsch Moráveč *pl.*
Mosel Mozéla.
Moskau Moskva.
Möttling Metlíka.
Möttnig Motník.
München Monákovo.
Münster Monastír.
Mur Mura.
Mureck Cmurek.
Murinsel Medjímurje.
Mürz Múrica.
Nabresina Nabrežína.
Naklas Naklo.
Narenta Narétva.
Nassenfeld Mokro polje.
Nassenfuß Mokrónog.
Neapel Neápolj.
Neiring Mirna.
Neograd Novi grad.
Nesselthal Koprívnik.
Neudegg Mirna.
Neudorf Zavŕh.
Neuhaus Dóbrna.
Neukirchen Nova cerkêv.
Neul Nevlje *pl.*
Neumarktl Tržič.
Neusatz Novi sad.
Neu-Seeland Nova Zelándija.
Neusiedler-See Nézidersko jézero.
Neusohl Banjska Bístrica.
Neustadt Wiener Dúnajsko Novo mesto.
Neustadtl s. Rudolfswert.
Neuthal Špitálič.
Neutra Nitra.
Newyork Novi Jork, (Njujork).
Niederdorf Dolénja vas.
Niederlande Nizozémsko.
Niederösterreich Nižje Avstrijsko; *adi.* nižeavstrijski.
Nikolsburg Míkulov.
Nikopolis Nikópolje.
Nordsee Séverno —, Nemško morje.
Norwegen Norvéško, Norvégija.
Nürnberg Nórimberk.
Nussdorf Oréhek; Oréhovica.

Oberburg Gornji grad.
Oberfeld Vŕhpolje.
Oberkrain Gorénjsko.
Oberlaibach Vŕhnika.
Oberösterreich Gornje Avstrijsko; *adi.* gornjeavstrijski.
Obervellach Gorénji Beljáni *pl.*
Oblak Bloke *pl.*
Ochotskisches Meer Ohótsko morje.
Odenburg Sópronj.
Odengradez Pusti Gradêc.
Oder Odra.
Ofen-Pest s. Budapešt.
Olmütz Ólomuc.
Onega-See Onéško jézero.
Oppa Opava.

Digitized by Google

Oppeln Ópolje.
Orleans Orlean.
Orſowa Oršava, Ršava.
Oſſiach Osóje *pl.*
Oſterberg Sostro.
Oſterreich Ávstrija, Avstrijsko; **Oſterreicher** Avstrijec, Avstrijàn, Avstrijánec; =in Avstrijánka; *adi.* avstrijski, avstrijánski.
Oſterwitz Óstrovica.
Oſtſee Báltiško morje.
Ottmanach Otmánje *pl.*

Padua Pádova.
Paläſtina Palestína.
Pardubitz Párdubice *pl.*
Parenzo Poréč; *adi.* poréški.
Paris Pariz; **Pariſer** Parižàn; *adi.* pariški.
Paſſarowitz Požárevec.
Paſſau Pasov.
Pavia Pavíja.
Pedena Pičan (Pičen).
Peipus-See Čudsko jézero.
Perſer Perz, Perzijàn; **Perſien** Pérzija.
Peru Perunánsko.
Petersburg Peterbúrg, (Petrograd).
Peterwardein Petrov Váradin.
Pettau Ptuj.
Pfalz Palatinát, (Pfálcija, Palácija).
Philippopel Plovdiv.
Phönizien Fenícija; **Phönizier** Feničan; *adi.* feníški.
Piacenza Piačénca.
Piauzbühel Pijáva gorica.
Piave Plava.
Piemont Piemont.
Pilſen Plzenj (-i), (Polzenj).
Pinguente Buzét.
Pirano Pirán.
Piſino ſ. Mitterburg.
Plattenſee Blatno —, Blátensko jézero.
Po Pad.
Poggersdorf (Kr.) Popča vas; (Krnt.) Pókrče *pl.*
Poik Pivka.
Pola Pulj.
Pole Poljak; **Polen** Poljsko.
Pölland Poljáne *pl.*
Pölling Polnik.
Polſtrau Sredíšče.
Pöltſchach Poličáne *pl.*
Pommern Pomorjánsko.
Ponigl Pónikva, Poníkve *pl.*
Pörtſchach Póreče *pl.*
Portugal Portugálsko.
Poſen Poznánj, Poznánjsko.
Prag Praga; **Prager** Pražan; *adi.* praški.
Prasberg Mozírje.
Präwali Preválje.
Predil Predél.
Preißeck Presek.
Preſsburg Požún.
Preuße Prus; **Preußen** Prúsija, Prusko.
Prewald Razdrto.
Proßnitz Prostéjev.
Przemysl Prémišel.
Pulsgau Polskáva.
Puſſarnitz Požárnica.
Puſterthal Pústriška dolína.
Pyrenäen Pirenéje *pl.*, Pirenéjsko pogórje.

Quarnero Kvarnérski zalív.
Quiesca Kumsko.
Quieto Mirno.

Raab (Fl.) Raba; (St.) Rab, Djur.
Radkersburg Rádgona.
Radmannsdorf Radóvljica.
Ragusa Dúbrovnik.
Rakonitz Rákovnik.
Rann Brézice *pl.* (Brežci *pl.*).
Ratſchach (O.-Kr.) Ráteče *pl.*; (U.-K.) Rádeče *pl.*
Raudnitz Róvdnica.
Regen Rezna.
Regensburg Rezno, Ratisbóna.
Reichenberg Líberec.
Reifnitz Ribnica.
Reppnach Repnje *pl.*
Reſia Rézija.
Rhein Ren.
Rhone Rodan.
Rieg Kočévska Reka.
Rieſengebirge Krkonóši *pl.*, Krkonóške gore.
Riſano (Fl.) Rižána; (St.) Rizán.
Rodokendorf Rádohova vas.
Rohitſch Rogátec; *adi.* rogáški.
Rom Rim; **Römer** Rimljan; =in Rimljánka; *adi.* rimski.
Roſegg Rožék.

Digitized by Google

Rosenthal Rožna dolína.
Rothenthurm-Paſs Červena veža.
Rothwein Rádovna.
Rottenbühel Črnélo.
Roveredo Roveréd.
Rovigno Rovínj.
Rudolfswert Rúdolfovo, Novo mesto; -er *m.* Novomeščàn; *adi.* novoméški.
Rügen Rujána.
Rumänien Rumúnsko.
Rumelien Rumélija.
Ruprechtshof Rúperčí vrh.
Ruſſe Rus; Ruſsland Rusija, Rusko.

Saale Zala.
Saaz Žatèc.
Sabatberg Sveta Sobóta, Bukov vrh.
Sachſen Saksónsko, Saksónija, Sasko.
Sachſenfeld Žalèc.
Safnitz Žábnica (Kr.).
Sagor Zagórje.
Saidſchitz Záječice *pl.*
Saifnitz Žábnice *pl.* (Krnt.).
Sairach Žiri *pl.*
Saldenhofen Vuzenica.
Salloch Zálog.
Salona Solín.
Salonichi Solún.
Salzach Zálica.
Salzburg Salcburg, Solnograd.
Sann Savinja.
Sardinien Sardinija.
Sattnitz Sotéska; Osójnica (Krnt.).
Sauritſch Závrče *pl.*
Save Sava; Saveanwohner Posávec; Savenſtein Boštánj; Savethal Posávje.
Savoyarde Savójec; Savoyen Savójsko.
Scardona Skradin.
Scharding Šárnica.
Scharfenberg Svibno.
Schelde Skalda.
Schemnitz Ščávnica.
Scheraunitz Žirovnica.
Scherendorf Črnéča vas.
Scheuern Širje *pl.*
Schlackau Slavkov.
Schleinitz Slívnica.
Schleſien Sleško, Šlézija; Schleſier Slezàn; *adi.* sleški, šlézijski.
Schneeberg Snežník.
Schneekoppe Snežka.
Schönberg Žumberk.
Schönſtein Šoštanj.
Schottland Škotsko, Škócija.
Schumla Šumén.
Schütt Podŕtje; Šuta.
Schüttinſel Žitni otòk, Čálokez.
Schwaben Švabsko.
Schwarzenbach Črni potok; Črna.
Schwarzenberg Črni vrh.
Schwarzwald Črni les.
Schweden Švedsko.
Schweiz Švica, Švícarsko.
Schwerz Zvirče *pl.*
Scutari Skadér.
Sebenico Šibenik.
Seebach Zápoge *pl.*; Jezérnica.
Seedorf Jézero.
Seine Sena.
Seiſenberg Žúzemberk.
Seitzdorf Žiče *pl.*
Sekauer Diözeſe Sékovska škofija.
Selzach Selce *pl.*
Semendria Smederévo.
Semlin Zemún.
Semmering Sémernik.
Senoſetſch Senožéče *pl.*
Serbien Srbija, Srbsko.
Servola Škedènj.
Seſana Sežána.
Sevilla Sevílja.
Sibirien Sibírija, Sibírsko, Sibír (-i).
Sichelburg Žumberk.
Sicheldorf Žetínci *pl.* [ško.
Siebenbürgen Erdéljsko, Sedmográ-
Siegersdorf Žiganja vas.
Silſtria Silístra, Drista.
Siſſek Sisèk.
Sſtiana Sestlján.
Siſtova Svištov.
Sittersdorf Žitárja vas.
Sittich Zatíčina (Stíčina).
Sizilien Sicílija.
Skalis Škale *pl.*
Skalitz Skálica.
Skandinavien Skandinávija.
Slavonien Slavónija, Slavónsko.
Sluin Slunj.
Smyrna Smirna.
Sophia Sredèc, Sofija.
Spalato Splet.
Spanien Španija, Špansko.
Speier Spira.
Spree Spreva.

Digitized by Google

Spuzza Spuž.
Stadelhofen Gumno.
St. Agyd Šent Il.
Stainz Ščávnica.
St. Barthelmä Šent Jernej.
St. Daniel Štanjel.
Steiermark Štájersko (Štirsko); Steirer Štájerec; *adi.* štájerski.
Stein Kamnik.
Steinamanger Sobotíšče (Sobótica).
Steinbrück Zidani most.
Steinbühel Kamna gorica; (bei Stein) Záperce.
Steiner Alpen Kámniške planíne.
Stephansdorf Štépanja vas.
Steyr (St., Fl.) Štira.
St. Georgen Šenčúr.
St. Kanzian Škocjan.
St. Marein Šmarje.
Stockendorf Stojánski vrh; Planína.
St. Peter Šempétėr.
St. Pölten Sv. Hípolit.
Stuhlweißenburg Stolni Belgrad.
St. Veit Šent Vid.
Suchen Draga.
Suetschach Sveče *pl.*
Sulzbach Solčáva, Žolcpah.
Süßenberg Sladka Gora.
Süßenheim Žusem.
Syrakus Sirakúze *pl.*
Syrmien Srem.
Szalatna Slátina.
Szegedin Ségedin.
Szekler Sikulėc.

Tagliamento Taljmént.
Tainach Tinje *pl.*
Tajo Taho.
Tarvis Trebíž, Trbíž.
Tauern, hohe — Visóke Ture *pl.*
Taurus Tavėr.
Temes Tamíš.
Temesvar Témešvar.
Terfain Terzín.
Teschen Tešín.
Tetschen Dečín.
Thaja Dija.
Theiß Tisa.
Themse Temza.
Theresienstadt Terézin.
Thermopylä Termopíle *pl.*
Thorn Torun.
Thrazien Trácija.
Thüringen Turingija.
Tiber Tíbera.
Ticino Tičín.
Tiefenthal Vrbóvec; Globodól.
Tigris Tígrida.
Tirol Tirólsko, Tiróle *pl.*; *adi.* tirólski.
Tolmein Tolmín.
Töplitz Toplice *pl.*
Toulouse Tulúza.
Transalpinisch zaplaníski, transalpínski.
Translethanien Translajtánija, Zalitavsko.
Trapezunt Trebizónd.
Trau Trogír.
Trautenau Trutnov.
Treffen Trebnje (*gen.* -ega).
Trentschin Trenčín.
Treviso Trevíž.
Triebau Tríbova.
Trient Tridént.
Trier Trévir.
Trieft Trst; Trieftiner Tržáčan, (Tržan); *adi.* tržáški.
Trifail Trbóvlje *pl.*
Triglau Triglav.
Tripoli Tripolj.
Troppau Opava, Trópava.
Tschakathurn Čákovec.
Tschaplach Čeplje *pl.*
Tschernembl Črnómelj.
Tschernutsch Črnúče *pl.*
Tschitsche Čič.
Tschubar Čabėr.
Tübingen Túbinga.
Tuchein Tuhínj.
Tüffer Laško, Laški trg.
Türke Turėk; Türkei Turčija, Turško; *adi.* turški.
Tyrnau Tŕnava.
Tyrus Tír.

Udine Viděm.
Ukraine Ukrájina.
Ulrichsberg Šentúrška gora.
Ungarn Ógrsko; Ungar Ogėr; *adi.* ógrski.
Unterbergen Pódgora.
Unterdeutschau Nemška Loka.
Unterkrain Dolénjsko.

Digitized by Google

Unterwarmberg Topla reber.
Unz Unec.
Uskokengebirge Gorjánci *pl.*

Veglia Krk.
Veitsberg Šentvíška gora.
Velden Vrba.
Veldes Bled.
Vellach Bela.
Venedig Benétke *pl.*
Vereinigte Staaten Zedinjene države *pl.*
Veröze Virovítica.
Vesuv Vezúv.
Vicenza Vičénca.
Vigaun Bégunje *pl.*
Viktring Vetrinj, Viktrinj.
Villach Beljak.
Villacheralpe Dobráč.
Vinkovze Vínkovci *pl.*
Visignano Vižinján.
Völkermarkt Velikóvec, Vélkovec.
Volosko Volóvsko.
Vorarlberg Predárelsko.
Vorau Bórova.
Vorder-Indien Prédnja Índija.

Waag Vag.
Wagram Ogrunj.
Waitsch Vič.
Waizen Vacov.
Wallachei Valahíja, Valáško.
Waltendorf Vavta vas.
Warasdin Varaždín.
Warschau Varšáva.
Weichsel Visla.
Weichselburg Višnja gora.
Weichselstein Novi dvòr.
Weinbühel Vinja gorica.
Weinitz Vínica.
Weißenfels Bela peč.
Weißenstein Zagráděc.
Weißkirchen Bela cerkèv.
Weitenstein Vitanje.
Wernsee Veržéje *pl.*
Werschetz Veršèc.
Weser Vezra.
West-Indien Zahódna Índija.
Westphalen Vestfálsko.
Wielitzka Velička.
Wien Dunaj, Beč; **Wiener** Dúnajčan; =in Dúnajčanka; *adj.* dúnajski.
Wiener Neustadt j. Neustadt.
Wieselburg Mošonj.
Wildenegk Bilnik.
Windischbühel Slovénske gorice *pl.*
Windischfeistritz Slovénska Bístrica.
Windischgraz Slovénj (Slovénji) Gradec.
Windischlandsberg Podčetrtek.
Wippach Vipáva.
Witschein Svečina.
Wittingau Trebonj.
Wochein Bóhinj.
Wolfsberg Volšberk, Vošperg.
Wolfsbühel Volčji potok.
Wolhynien Volínj, Volínjsko.
Wöllan Velénje.
Woltschach Volče *pl.*
Wördl Otóčič.
Wörther-See Vrbsko —, Celóvško jézero.
Wrußnitz Brusnice *pl.*
Wuchern Vuhred.
Würtemberg Vírtemberško.
Wurzen Podkóren.

Zara Zadèr.
Zarskoe Selo Carsko selo.
Zarz Sórica.
Zauchen Suha.
Zedlitzdorf Sédlice *pl.*
Zeier Sora.
Zell Sele *pl.*
Zellnitz Sélnica.
Zelting Cájnkovci.
Zemplin Zemno.
Zengg Senj.
Zips Spiš, Sipuš.
Zirklach Cerklje *pl.*
Zirknitz Cérknica.
Zittau Žítava.
Zlotzow Zločov.
Znaim Znojèm, Znojmo.
Zoll Podvélb.
Zollfeld Gosposvétsko polje.
Zombor Sombor.
Zoptenberg Sobótka.
Zürich Curih.
Zweinitz Svínica.
Zwickau Cvikov.
Zwischenwässern Medvóde *pl.*
Zwittau Svítava.

Digitized by Google

Verzeichnis einiger Personennamen.

Adalbert *m.* Ádalbert, Vojteh (čech.).
Adelheid *f.* Adelájda, Adéla, Dela; *dem.* Délica.
Adolf *m.* Adolf; (familiär) Dolfe.
Agathe *f.* Ágata.
Agnes *f.* Neža; *dem.* Nežika, Nežica.
Ägydius *m.* Egídij, Ilen, Tilen.
Alexander *m.* Aleksándər.
Alexius *m.* Aleš, Aléksij.
Alois *m.* Alójzij; Vekoslav; (fam.) Lojze; *dem.* Lojzek.
Aloisia *f.* Alójzija; Vekoslava; (fam.) Lojza; *dem.* Lójzika.
Amalia *f.* Amálija, Ljúbica; (fam.) Málika, Málica.
Ambrosius *m.* Ambróž, Ambrózij.
Andreas *m.* Andréj; Hrabroslav; *dem.* Andréjče, Andréjček. [čika.
Anna *f.* Ana; *dem.* Ánica, Anka, Án-
Anton *m.* Anton; (fam.) Tone; *dem.* Tonče, Tonček.
Antonie *f.* Antónija; (fam.) Tona; *dem.* Tónica, Tóncika.
Apollonia *f.* Apolónija; (fam.) Polóna; *dem.* Polónica, Polónka.
Auguſtin *m.* Ávguštin; (fam.) Gustelj.

Barbara *f.* Bárbara; (fam.) Barba, Bara; *dem.* Barbka (Bárbika), Bárica.
Bartholomäus *m.* Jernej; *dem.* Jernéjše, Jernéjček, Nejček.
Bernhard *m.* Bernárd.
Blaſius *m.* Blaž; *dem.* Blaže, Blažek.

Cäcilie *f.* Cecílija; (fam.) Cila; *dem.* Caſpar *m.* Gašper. [Cílika.
Charlotte *f.* Karolína; *dem.* Karolínka.
Chriſtine *f.* Kristína; *dem.* Kristínka.
Chriſtoph *m.* Krištof.
Chryſoſtomus *m.* Krizóstom, Zlatoùst.
Clara *f.* Klara; *dem.* Klárica.
Clemens *m.* Klemen.
Cyrill *m.* Ciríl; *dem.* Cirílček.

Daniel *m.* Daniel, Danílo.
Demetrius *m.* Démetər.
Dorothea *f.* Dorotéja, Dora; (fam.) Rotíja; *dem.* Dórica, Dorka, Rotíjica.

Eduard *m.* Edvard; (Slavoljùb, Slavomil hrvat.).
Eliſabeth *f.* Elizabéta; (fam.) Ošpéta. Špela, Liza; *dem.* Špélica, Lízika.
Emil *m.* Milan, Emil.
Emilie *f.* Emílija; *dem.* Mílica, Milka.
Erasmus *m.* Erázəm.

Felix *m.* Feliks, Srečko.
Ferdinand *m.* Férdinand, Ferdo; (fam.) Nande; *dem.* Nandek.
Franciſca *f.* Frančíška, Franja; (fam.) Fránica; *dem.* Fráncika.
Franciscus, Franz *m.* Frančíšek, Franjo, Fran; (fam.) France; *dem.* Franček.
Friedrich *m.* Fríderik, Míroslav.

Georg *m.* Juri; *dem.* Jurče, Jurček.
Gertrud *f.* Jedert; (fam.) Jera; *dem.* Jérica.
Gottfried *m.* Bógomir.
Gottlieb *m.* Bógomil.
Gregor *m.* Gregor, Gregórij; (fam.) Grega, Groga; *dem.* Gregec, Grogec.

Hans *m.* Ivan, Janez.
Heinrich *m.* Henrik, Hinko.
Helene *f.* Heléna; (fam.) Lena, Lenka, Alénka; *dem.* Lénica, Alénčica, Jélica, Jélika.
Hermagoras *m.* Mohor.
Hieronymus *m.* Hieronim; (fam.) Jerónim.

Ignaz *m.* Ignácij, (Ógnjeslav, Vátroslav hrvat.); (fam.) Nace; *dem.* Naček.
Irenäus *m.* Irenéj; Jernej (vgl. Bartholomäus).

Jakob *m.* Jakob; Radoslav; (fam.) Jaka; *dem.* Jakec.
Jeſus *m.* Jezus.
Jobſt *m.* Jošt.
Johann *m.* Janez, Ivan, Janko; (fam.) Anže; *dem.* Ívanek, Ívanček, Jánezek.
Johanna *f.* Ivána, Jována; *dem.* Ivánka, Ivka.

Digitized by Google

Josef *m.* Jožef, Josip; (fam.) Jože, Pepe; *dem.* Jožek, Joško, Pepček.
Josefa, Josefine *f.* Jozéfa, Josipína; (fam.) Zefa, Pepa; *dem.* Zefka, Pépica.
Julie *f.* Júlija; *dem.* Júlika.

Karl *m.* Karël, Karol, (Drágotin).
Karoline *f.* Karolína, (Dragojíla); (fam.) Lina; *dem.* Línica.
Katharina *f.* Katarína; (fam.) Katra; *dem.* Käthchen *n.* Kátrica, Katínka, Tínica.
Kosmas *m.* Kozma.

Ladislaus *m.* Ládislav, Lacko.
Lazarus *m.* Lazar.
Leo *m.* Leon.
Leonhard *m.* Léonard; (fam.) Lenart.
Leopold *m.* Léopold, (Lávoslav); (fam.) Polde; *dem.* Polděk.
Leopoldine *f.* Leopoldína, (Lávoslava); (fam.) Polda; *dem.* Poldka (Póldika).
Lorenz *m.* Lavréncij, Lovro, Lorenc; (fam.) Lovre.
Lucia *f.* Lucija; (fam. auch) Luca
Ludwig *m.* Lúdovik, Ljúdevit.
Lukas *m.* Lukež; (fam.) Luka; (Svítoslav).

Magdalena *f.* Magdaléna.
Marcus *m.* Marko.
Margarete *f.* Margaréta, Marjéta; (fam.) Meta; *dem.* Marjética, Marjétka, Metka.
Maria *f.* Marija; (fam.) Mica, Mina; *(triv.)* Marúša; *dem.* Marica; Micka (Mícika), Mínica, Minka; Marúšica.
Martha *f.* Marta.
Martin *m.* Martin, (Dávorin).
Mathilde *f.* Matílda; *dem.* Tílka.
Matthäus *m.* Matévž, Matéj.
Matthias *m.* Matíja; (fam.) Matíc, Mate, Mato; *dem.* Matíče, Matíček.
Methodius *m.* Metódij, Metód.
Michael *m.* Míhael; (fam.) Miha; *dem.* Mihec; Mihájlo, Mijo, Miško (troat.).
Moses *m.* Mojzes.

Natalie *f.* Natálija; Bóžena (troat.).
Nikolaus *m.* Nikoláj; (fam.) Miklávž; Niko, Níkica (troat.).

Olga *f.* Olga.
Otilie *f.* Otílija.
Otto *m.* Oton.
Ottokar *m.* Ótokar.

Paul *m.* Pavël; (fam.) Pavle; *dem.* Pávelček.
Peter *m.* Petër.
Philipp *m.* Filip; (fam.) Lipe.

Raimund *m.* Rajmund, Rajko.
Richard *m.* Rihard.
Rochus *m.* Rok.
Rosalie *f.* Rozálija; (fam.) Rozála; *dem.* Zálika.
Rudolf *m.* Rudolf; (fam.) Dolfe.

Sebastian *m.* Sebástijan; (fam.) Boštján.
Sigismund *m.* Žiga, Sígismund.
Simon *m.* Šimën, Šimón.
Sophie *f.* Zofija; *dem.* Zofka (Zófika).
Stanislaus *m.* Stánislav; (fam.) Stanko.
Stephan *m.* Štefan; *dem.* Štefek, Štefanček.
Stephanie *f.* Štefanija.

Theodor *m.* Téodor, (Bóžidar).
Theophilus *m.* Bógomil.
Theresia *f.* Terézija; (fam.) Reza; *dem.* Rézika.
Thomas *m.* Tomáž, Tomo; *dem.* Tomážek.

Ulrich *m.* Ulrik; (fam.) Urh.
Urban *m.* Urban; (fam.) Vrban.
Ursula *f.* Úršula; (fam.) Urša; *dem.* Úrška.

Valentin *m.* Válentin; (fam.) Tine, Bálant; *dem.* Tinče, Tinček.
Veit *m.* Vid.
Victor *m.* Viktor, (Zmágoslav).
Vincenz *m.* Vincéncij, Vinko; (fam.) Cene.

Wenzel *m.* Vénceslav.
Wilhelm *m.* Vilhelm, Viljem.
Wladimir *m.* Vládimir, Vladko.
Wolfgang *m.* Volbenk.

Xaver *m.* Ksavérij.

Zacharias *m.* Caharíja.

Digitized by Google

Verbeſſerungen und Zuſätze.

Abart *f.* Zuſ.: različica, različje.
Abdrücker *m.* (am Gewehr) sprožnik.
Abenteuer *n.* Zuſ.: dožitèk, dožívljaj.
abhaaren goliti se, mísiti se.
abhangen Zuſ.: daß hängt von mir ab na meni je.
abmühen, abrackern ſich vbádati se ſt. ubádati se.
Abrechnung *f.* Zuſ.: obštèv.
abreiſen Zuſ.: odpotovati.
Abſchied *m.* Zuſ.: odslòv; **Abſchieds-** slovésni, poslovílni, odslóvni; **=brief** *m.* poslovílno —, odslóvno pismo.
Abſender *m.* Zuſ.: pošiljátelj, poslátelj.
abtreiben Zuſ.: (in der Küche) umésati.
Achtung *f.* Zuſ.: (Achtung auf etwas) pozòr!
adaptieren Zuſ.: prilagoditi.
Adaptierung *f.* Zuſ.: prilagódba.
After *m.* Zuſ.: mrda.
ähnlich ſein nalikovati.
Aichamt *n.* Zuſ.: merosódni urád.
Aichmeiſter *m.* Zuſ.: merosóděc.
Aichung *f.* meroizkúsba, preméra, premeritèv.
Amortiſation *f.* Zuſ.: razdolžílo; **Amortiſations-** razdolžílni.
anerkennend *adv.* priználno.
Angabe *f.* Zuſ.: navédba.
angebunden kurz odséčen.
Anmeldeſtelle *f.* priglaševalíšče.
Anmeldungsſchein *m.* priglásnica.
anrempeln nahrúliti.
Anſchauung *f.* Zuſ.: naglèd.
anthun, anzaubern storiti, zastoriti, narediti, uróčiti, začíniti; *impf.* délati.
Arbeitshaus *n.* délavnica, delálnica ſt. délalnica.
Aſpik *m.* mesna hladétina.
Auditorium *n.* Zuſ.: poslušálnica; slušáteljstvo.
Auffaſſung *f.* Zuſ.: dojmljívost.
Aufgeregtheit, Aufregung *f.* razbúrjenost.
aufregend Zuſ.: razburljiv.
aufrichten ſich Zuſ.: vzravnáti se.
aufrütteln Zuſ.: zdrmati, zmekástiti.
aufſchieben Zuſ.: odgoditi.
aufſchließen odkléniti ſt. odklenſti.
aufſchreien Zuſ.: zavíkniti.
Aufſchub *m.* Zuſ.: odgóda.
Aufſeher *m.* Zuſ.: nadzorovátelj, nadzirátelj.
Auftakt *m.* podvig, namàh ſt. dvig, dvigljaj.
Aufzugsvorrichtung *f.* vzdížnica, vzpenjáča.
augenfällig Zuſ.: navzóčen.
aus Zuſ.: aus den Augen izpréd očí.
Ausführung *f.* Zuſ.: izvájanje.
Ausgedinger, Auszügler *m.* Zuſ.: preužítkar.
ausgleiten izpoddſkniti, izpoddſsniti; izpoddſkati, izpoddſsati ſt. izpodſkniti u. ſ. w.
aushalten Zuſ.: strpéti, zdržati (-ím).
Auskoch *m.* ſ. Garküche.
ausſondern Zuſ.: (Schleim) izkſgati.

Beſangen Zuſ.: prevzét.
Beſangenheit *f.* prevzétost.
befinden ſich čútiti se ſt. počútiti se.
befindlich bivajóč, nahajajóč se ſt. bivajóč, nahajajóč se.
befriedigen zadóščati ſt. zadostovati.
Begründer *m.* Zuſ.: osnovátelj.
Begünſtigte *m.* ugódnik.
beileid bezeigen ſt. bezeugen.
beizen Zuſ.: kvásiti.
beleuchten raz-, pojasníti ſt. razjásniti.
bepflaſtern Zuſ.: (po)tlakovati.
Berauſchung *f.* Zuſ.: opójnost.
Bereich *m.* Zuſ.: sežáj.
berichten Zuſ.: izvestíti.
Berichterſtatter *m.* Zuſ.: izvestítelj.
beſchäftigt zapóslen; **daß Beſchäftigtſein** zapóslenost.
Beſieger *m.* zmagálec ſt. zmagávec.
Beſteck *n.* (Futteral) Zuſ.: obódek.
betreffen Zuſ.: dostájati (-am, -em) se česa.
Betrieb *m.* Zuſ.: vrška.
Betriebsſtätte *f.* obratovalíšče.

Digitized by Google

Bettgeher *m.* Zuſ.: posteljáš.
Bettvorleger *m.* Zuſ.: predpósteljnik.
Beutel *m.* Zuſ.: mešič.
Bewerber *m.* Zuſ.: iskátelj, prosítelj, prisvajátelj.
bieſen bezljáti.
Bitterklee *m.* mŕzličnik.
Bittwoche *f.* Križev teden ſt. križev t.
Blaſebalgtreter *m.* mehàč.
Blauſiſt *m.* višnjevi črtnik.
Blitzſchlag *m.* strela, udár strele, trèsk.
Block *m.* Zuſ.: skląd, skládnica.
Bogen *m.* Zuſ.: (Mehlſpeiſe) zapógnjenci.
Borke *f.* Zuſ.: zaróbi *pl.*
Brand *m.* Zuſ.: (Krankheit) snet.
Braunſtein *m.* rjavi mangánovec ſt. magnezija, mangan.
Brautmutter *f.* posnehálja, posnášnica.
Breſche *f.* vrzél (-i) ſt. vrzèl.
Briefpapier *n.* písemski papír.
Bubenſtreich *m.* Zuſ.: pobalínski nagódek.
büffeln Zuſ.: gúliti se, piliti se.
Bundſchuh *m.* mestva, podvézni črevélj.
Buſſard *m.* míšar ſt. mišár.

Centraliſation, Concentration *f.* Zuſ.: usrédba.
Charade *f.* Zuſ.: zlógovnica.
Chocolade ſt. Chocolate.
conſrontieren navzóčiti.
conſtatieren Zuſ.: pribíti, pribíjati.
Convertierung *f.* zaména, preobrát.
Curgaſt *m.* zdravilíščnik, zdravilíški gost.
Curhaus *n.* zdravilíški dom.

Dachgiebel *m.* strešni opáž ſt. sleme.
Dachſtuhl *m.* Zuſ.: ostrésje.
dehnbar Zuſ.: vlečèn, vlečán.
Deichſelnagel *m.* Zuſ.: iglica.
Deut *m.* Zuſ.: bòr.
Dienſtmann *m.* Zuſ.: postréščik.
diesmal takràt ſt. tákrat; takrátèn ſt. tákratèn.
Diſciplin *f.* Zuſ.: strogorédnost.
Dispoſitionsfonds *m.* razpolóžni zaklàd.
Drittelbauer *m.* Zuſ.: podrúžnik (podrúžnik).
duften Zuſ.: diti (dijem).
dünſten dušíti ſt. prážiti.
Dunſtobſt *n.* v sopáru kúhano sadje.
durchſtreifen, durchziehen Zuſ.: obrésti (-brédem).
Düte *f.* Zuſ.: zaklópec.

Edelſtein *m.* Zuſ.: dragulj.
Ehehälfte *f.* Zuſ.: zakónec; **Ehepaar** *n.* zakónca; **Eheleute** *pl.* zakónci.
Einbrecher *m.* vlomitelj.
eindringen Zuſ.: poníkniti.
eingerührte Eier jajčni podmèt.
einheimſen zvóziti ſt. zvozíti.
Einmachſuppe *f.* obárna juha.
einniſten ſich Zuſ.: ukériti se.
Einſchleicher *m.* tihoplázec.
einſichern Zuſ.: *impf.* ponícati, ponicevati.
eintreten Zuſ.: vníti (-ídem).
Einvernehmen *n.* dorazúmek; ſich ins — ſetzen dorazuméti se.
einwirken Zuſ.: dejstvovati.
Eisbrecher *m.* Zuſ.: ledokòl, ledorèz.
Entdecker *m.* Zuſ.: odkrítelj.
Entgegenkommen *n.* sosretljívost.
entgleiſen Zuſ.: iztíriti se.
Entgleiſung *f.* zdrknjenje iz tira, zdrkljaj iz tira.
enthalten Zuſ.: vsebovati.
Erdepheu *m.* Zuſ.: popónec.
Erfinder *m.* Zuſ.: iznajdítelj.
Erkrankung *f.* Zuſ.: obolélost.
erſehnen zaželéti.
erwünſcht, erſehnt zaželjèn ſt. zaželèn.

Fahrwegſervitut *f.* ſt. *n.*
Fall *m.* Zuſ.: primèr, priméra, primérek.
fallen Zuſ.: lópniti.
Faſſung *f.* Zuſ.: prijèm.
Federzeichnung *f.* Zuſ.: peroris.
feenhaft Zuſ.: vilinski.
Felge *f.* Zuſ.: kolobár *(turn.)*.
Felſenſchlucht *f.* skalna globél (-i), — grapa.
Fernſicht *f.* Zuſ.: vidik.
Feuerſteingewehr *n.* puška na krès.
Fiaker *m.* Zuſ.: izvóščik.
Fiſtel *f.* Zuſ.: tulèk.
Fiſtelkraut *n.* škrobótec (lunež, lošec) ſt. ušívec.
Flechtſchuh *m.* copáta.

Digitized by Google

Floß *n.* Zuſ.: splàv; **Flößer** *m.* splaváč, splavár.
Flügelhorn *n.* kriloróg.
Frauentag *m.* Smarni dan ſt. Smarni d.
Frivolität *f.* ničevnost ſt. ničévnost.
Fuhrmann *m.* Zuſ. vozátaj.

Garnieren Zuſ.: obložíti.
Gebärerin *f.* porodnica ſt. poródnica.
Gebärmuttervorfall *m.* trod; damit behaftet troděn, trodnat.
Geberde *f.* kretnja ſt. pokrèt.
Gefallen *n.* und *m.*; einen Gefallen erweiſen ſt. ein G. erw.
Gehirn *n.* (Mark) mozg ſt. mozég.
gehören Zuſ.: pristáti (prístojim).
Gelegenheitsgedicht *n.* prigódna peſém (-i).
Gemahl *m.* Zuſ.: zaročník; **=in** *f.* zaročnica.
Gemüthszuſtand *m.* Zuſ.: občútje.
Germſpeiſe *f.* kvášeno —, shájano testó.
Gerſtel *n.* jéšprenjček; gericheneš — nastŕgana kaša, nastŕganka.
Gewebe *n.* Zuſ.: staníčje *(bot.)*.
Gottesgebärerin *f.* Zuſ.: bogorodnica.
grau machen posiviti.
greifen ineinander ubírati se, ujémati se.
Grießmehl *n.* Zuſ.: zdrób.
Gürtel *m.* Zuſ.: (aus Metall) sklepáneč.
Guſsform *f.* Zuſ.: zlivék.

Haarſträubend lasojéžen.
Hackbrett *n.* deskà za seklјánje.
Hackmaſchine *f.* sekálni stroj.
Hahn *m.* (am Gewehr) Zuſ.: sprožník, sprožnica.
Handkorb *m.* Zuſ.: košára.
Hängematte *f.* Zuſ.: nihálka.
Hartleibigkeit *f.* Zuſ.: zapéka.
Haufenwolke *f.* kópasti oblák.
heimlich Zuſ.: potájen.
Heißſporn *m.* vročeglávec.
hernehmen jemanden hart ſt. har.
Herold *m.* Zuſ.: prezóvič.
herumkriechen okóli pláziti se ſt. pláziti.
herumlümmeln povérati se, telebániti.
hoffnungserweckend nadobúden.
Holzhammer *m.* betič, leséno kládivo.
Honigbrot *n.* medéni krùh.
hübſch zali ſt. zal.
hudeln Zuſ.: savtáti.
Hunderiſtel *n.* stotnína ſt. stotína.

Imbiſs *m.* Zuſ.: zakúsek.
inwohnen Zuſ.: gostovati.
Irrlicht *n.* Zuſ.: čadni —, divji ogénj.

Jugendſtreich *m.* Zuſ.: mladéniški nagódek, mladóstni prevŕàt, — kozólec; Jugendſtreiche aufführen kozólce prevráčati.

Kaffeebrennerei *f.* kavožgálnica.
Kaffeeröſterei *f.* pražárna za kavo.
Kalbscotelett *n.* teléčje zarébrje.
keck Zuſ.: opókel.
Kippe *f.* Zuſ.: prevésica.
klein mali ſt. mal.
Kleingeld *n.* Zuſ.: bòr.
Kraut-blatt *n.* zelno peró ſt. zélnato pero; **=haupt** *n.* zelna glava ſt. zélnata glava; **=pflanze** *f.* zelna sajénka ſt. zélnata sajénka; **=raupe** *f.* zelna gosénica ſt. zélnata gosénica.
Krieg führen Zuſ.: vojevati (se); zavojevati (se).
Krücke *f.* Zuſ.: hodáljka.
Kürze *f.* kratčína.

Landſchaftsmaler *m.* Zuſ.: pokrajínar.
lauern Zuſ.: oprézovati.
Lehrbefähigungsprüfung *f.* Zuſ.: usposóbljenostna preizkúšnja.
Leichenrede *f.* ſ. Leichenpredigt.
Liebesbote *m.* ljubávni vestnik.

Meldeſchiff *n.* znanílna ladja, ladja naznanjávka.
Moment *m.* Zuſ.: hipec.
Mündel *m.* várovanec; *f.* várovanka ſt. varovánec; varovánka.

Nachleſe halten répkati v vinógradu ſt. vinográdu.
nachträglich Zuſ.: naknáden.
Nähzwirn *m.* Zuſ.: súkanec za šivánje.
Neujahr *n.* Novo leto ſt. novo leto.

Digitized by Google

Papierfabriksarbeiter *m.* papírniški délavec.
pfeilſchnell strelovít.
Plenipotenz *f.* neomejéna moč ſt. neomejena moč.
Puffer *m.* buháč ſt. puháč.

Quaſte *f.* Zuſ.: trakélj.

Röſtanſtalt *f.* pražárna.
Rundbogengewölbe *n.* krožni svòd ſt. kožni sv.
runden Zuſ.: króžiti; zaokróžiti.

Sämiſches Leder Zuſ.: z maščóbo ustrójeno usnje.
Sattelgurt *m.* podpésnica ſt. podpésnica.
Schichtenwolke *f.* plástasti oblák.
Schnürſchuh *m.* Zuſ.: črevljič na trakóve.
Seidenzwirn *m.* súkana svila.
Staatsſtreich *m.* Zuſ.: državno nasílje.
ſtattlich zali ſt. zal.
ſtechen Erde prst rézati (rézem).
Strangfalzziegel *m.* zarézana strešna opéka, zarézani strešnik.
Strich *m.* Zuſ.: raza.

Treten nahe žáliti ſt. žalíti.
Tripper *m.* Zuſ.: kanka
trotzdem *adv.* véndarle, navzlíc temu, pri vsèm tèm.

Übereinſtimmen Zuſ.: soglášati.
überraſchen Zuſ.: iznenájati.

Ventilator *m.* Zuſ.: oddušník.
verwerten Zuſ.: unóvčiti; *impf.* unovčevati.
Verzärtelte *m.* iznéženec, raznéženec.
Verzeichnis *n.* Zuſ.: seznámek.

Digitized by Google

Abkürzungen.

adi. = Adjectiv.
adv. = Adverbium.
anat. = anatomiſch.
arith., *arithm.* = arithmetiſch.
astr. = aſtronomiſch.
bot. = botaniſch.
c. gen. = mit dem Genetiv.
chem. = chemiſch.
coll. = Collectivum.
comp. = Comparativ.
con. = Conjunction.
dem. = Deminutiv.
dram. = dramatiſch.
elektr. = Elektricität.
f. = Femininum.
fig. = figürlich.
Fl. = Fluſs.
gen. = Genetiv.
geol. = geologiſch.
geom. = geometriſch.
gramm. = grammatiſch.
hist. = hiſtoriſch.
impers. = imperſonal.
impf. = imperfectiv.
indecl. = indeclinabel.
interi. = Interjection.
interr. = interrogativ.
intr. = intranſitiv.
iter. = iterativ.
iur. = juridiſch.
Kr. = Krain.
Krnt. = Kärnten.
m. = Maſculinum.
math. = mathematiſch.
mech. = mechaniſch.
med. = mediciniſch.
mil. = militäriſch.
min. = mineralogiſch.
mont. = montaniſtiſch.
mus. = muſikaliſch.
n. = Neutrum.
num. = Numerale, Zahlwort; *num. ord.* = Ordnungszahlwort; *num. ind. (indef.)* = unbeſtimmtes Zahlwort.
opp. = oppoſitionell.
pf., *prf.* = perfectiv.
phil. = philoſophiſch.
photogr. = photographiſch.
phys. = phyſikaliſch.
pl. = Plural.
praep. = Präpoſition.
pron. = Pronomen.
refl. = reflexiv.
rel., *relat.* = relativ.
ſ. = ſiehe.
ſ. a. = ſiehe auch.
sc. = scilicet, nämlich.
ſt. = ſtatt.
St. = Stadt.
ſ. u. = ſiehe unter.
subst. = Subſtantiv.
temp. = temporal.
theol. = theologiſch.
tr. = tranſitiv.
triv. = trivial.
turn. = Turnen.
u. ſ. w., ꝛc. = und ſo weiter.
v., *vb.* = Verb.
zool. = zoologiſch.
Zuſ. = Zuſatz.
; weist nach vorausgehenden imperfectiven Zeitwörtern auf nachfolgende perfective; dasſelbe Zeichen dient zur Trennung ſloveniſcher, zu demſelben deutſchen Schlagworte gehörender Ausdrücke, die in verſchiedener Beziehung gebraucht werden und demnach verſchiedene Bedeutung haben.

Digitized by Google

Im Verlage der

= Buchdruckerei der St. Hermagoras-Bruderschaft in Klagenfurt =

sind folgende Bücher zu haben:

A. Janežič-Ant. Bartel, **Deutsch-sloven. Hand-Wörterbuch.** 4. Auflage. 1905. Broschiert K 6·—.

A. Janežič-Fr. Hubad, **Slovensko-nemški slovar.** 3. natis. 1893. Broschiert K 6·—.

In **Halbleder gebunden** jeder Teil zu **K 7·20** (per Post 30 h mehr).

A. Janežič-Sket, **Slovenska slovnica.** 9. natis. 1906. In Leinen gebunden K 3·—.

Dr. J. Sket, **Slovenisches Sprach- und Übungsbuch.** Nebst Chrestomathie und Wörterverzeichnis. 6. Auflage. 1903. In Leinen gebunden K 3·—.

Komel pl. Sočebran, **Kurzgefaßte praktische Grammatik der slovenischen Sprache.** Mit sloven.-deutschem und deutsch-slovenischem Wörterverzeichnis. 2. Aufl. 1887. In Leinen gebunden K 3·—.

Dr. J. Sket, **Grundriß der slovenischen Grammatik** mit Übungsbeispielen, Gesprächen und deutsch-slovenischem Wörterverzeichnis. 2. Auflage. 1904. In Leinen gebunden K 2·20.

— **Slovenska čitanka I.** 3. natis. 1904. In Leinen gebunden K 2·—.

— **Slovenska čitanka II.** 2. natis. 1901. In Leinen gebunden K 2·—.

— **Slovenska čitanka III.** 2. natis. 1906. In Leinen gebunden K 2·—.

— **Slovenska čitanka IV.** 1893. In Leinen gebunden K 2·—.

— **Slovenska čitanka V.** in **VI.** 3. natis. 1904. In Leinen gebunden K 3·60.

Ant. Kržič, **Zgodovina sv. katoliške cerkve za srednje šole.** 1904. Potrjena kot učna knjiga. In Leinen gebunden K 1·80.

Al. Stroj, **Kratka zgodovina katoliške cerkve za šole.** S podobami. 1904. Potrjena za ljudske, meščanske, nadaljevalne in višje dekliške ter za obrtne nadaljevalne šole. In Leinen gebunden K 1·40.

Digitized by Google

Digitized by Google

Stanford University Libraries
3 6105 124 446 258

PG
1893
J4
1905

Stanford University Libraries
Stanford, California

Return this book on or before date due.